Sala
Gab. R B
Est.
Tab. 31
N.º 1.

RB
31
1

Philippi de Franchis de Perusio Le
ctura super titulo de appellatio
nibus : z de nullitatibus sen
tentiaꝝ solẽniter incipit.

BIBLIOTECA DA UNIVERSIDADE DE COIMBRA

Repertorium seu Tabula super vtilissimo z practicabili titulo de Appellationibus z nullitatibus sententiarum solenniter lecto per clarissimum iuris vtriusqz doctorem dominum Philippum de Franchis de Perusio.

Abbas monachus. Abbas corazs quo sit conueniendus. vide .j. in. c.ij. in prin.

a Monachus dr magis astrict9 z subiect9 suo abbati qz sit seruus dño suo. vide i. c. ij. in prin.

Correctio monachorũ pro loco ptiet ad abbatẽ. vide in. d. c. iij. z i. c. repbẽ. i vlt. no.

Abbas potest punire monachũ absqz cõsilio sui capituli non sic in episcopo. vide in. d. vltimo notabili.

Quid aũt si abbas fozet nimis seuerus. vide ibi.

Monachus magis tenetur obedire suo abbati qz episcopo. vide in. c. iij. circa medium.

a Bsens. Qui iter arripuit ad sedẽ apostolicã ex cã necessaria sua vel alterius: an possit trahi i iudicio. vide plene in. c. meminimus. in prin.

Abñs ex cã reipub. patit pmũ dcretũ qñ procuratorẽ ñ proimisit sec9 i eo q arripuit iter ad Papã cũ hẽat mai9 puilegiũ. vid ibi.

a Bsolutio. Uide infra in verbo excommunicatio.

Dulteriũ. An sit de fozo ecclesiastico qñ non agitur

a ad seperationẽ thori. vide in. c. cõsuluit in principio.

Ppellatio. Utrũ paria sint dicere appello vel submitto me protectiõi supiozis. vide in. c. ad audiẽtiaz i prin.

a Munqz psumit appellatũ aut ex iusta cã nisi hoc p bet p appellantẽ. vide in. c. cum in ecclesia. in vltimo notabili.

Appellãs tenet pducer snias z appellatoes. ibi i vl. nota. i fi.

Quid si appellans nõ producit sniam an fiat appellatio deserta. vide in. c. ex rõne. col. xix. ver. ij. queritur in fi.

Appellatio devoluit ad supiorẽ negociũ principale z oia accessoria z ei9 psecutiua. vide in. c. dilectis filijs. in. xiij. notabili.

Remediũ appellatiõis nõ dz esse vinculũ iniquitatis: sz ad pfidiũ innocentie institutũ. vide in. c. cuz speciali. in. §. porro. in quarto notabili. z in. c. consuluit. el. ij. in glo. iij.

Quid operet gemiatio appl. vid i. c. sua nob co. v. i x. i eaõ gl. fi.

Utrum z qñ sit gradatiz appellandũ vel possit appellari omisso medio. vide in. c. dilecti. ij. in glo. i.

Qñ sit q appellatio vnius pfit alteri. vide plene in. c. penul.

Si plures hũerit snias pse tñ p vnũ appellat an appllato z snia inde secuta noceat aliis p qs ñ fuit appellatũ. vid ibi i x. ij. qrit.

Qñ appellat in absentia iudicis rõne metus abñtie vel alteri9 impedimẽti q z quot sint necessaria. vide plene in. c. fi.

Utrũ sit necio appellãdũ in pñtia iudicis plene. ibi i gl. ij. i fi.

Utrum appellatio in absentia iudicis sit nulla. vide ibi.

Rationez qre sit in pñtia iudicis appellãdũ. ibi in x. ij. qritur.

Utrũ sit necessario appellandũ in pñtia ptis appellate vel sufficiat q sibi postea notificet vide in x. sed queritur primo.

Qz nõ possit bri copia iudicis a quo dz tñ appellari in pñtia iudicis ad quẽ si ei9 copia haberi pt. ibi in x. iiij. queritur.

Utrũ sufficiat appellari in pñtia iudicis ad quẽ qñ potuit haberi copia iudicis a quo ibi in ver. quinto queritur.

Quando dicat cõmode haberi pñtia iudicis a quo z in quo loco sit requirendus. ibi in ver. sexto queritur.

Quis locus dicatur idoneus ad appellationes interponẽdas vide ibi z maxime in fi.

Qñ dicat appellatũ incõtinenti. vt non sit necessario appellandum in scriptis. ibi z in. c. vt debitus. in ver. sexto queritur.

Jura requirẽtia presentiã iudicis in appellatiõe an intelligantur q debeat iudex sedere pro tribunabili. ibi vide.

Si plures iudices tulerunt sententiã simul qñ sit necessario in presentia omniũ appellandũ. ibi in ver. septimo queritur.

Si snia est lata a duobus iudicibus: an sit necessario appellãdum in presentia duozum vel sufficiat diuisim. vide ibi.

Qua hora sit interponẽda appellatio; z an possit appellari de nocte. ibi in ver. viij. queritur.

Nõ est necesse q appellatio legat cora iudice vel q appellans aliqd loqtur sufficit sola exhibitõ scriptur appellatõis. ibi vid.

Utrum sufficiat in presentia duozuz vir9 vel vnius in absentia iudicis appellare. ibi in ver. nono queritur.

Utrũ sufficiat appellare in pñtia vnius sacerdotis. ibi vide.

Nõ refert an honesti viri sint derici vel laici. ibi vide.

Utrũ z qñ non potest haberi copia iudicis currat tps appellandi si potuit appellari in presentia honestozum virozũ z nõ fecit ibi in ver. decimo q ritur.

Utrum de ipsa appellatione sit fienda copia ipsi appellato petenti copiam vide ibi in ver. xi. queritur.

Utrum copia appellationis sit necessario danda iudici a quo appellatur. vide ibi in ver. xi. queritur.

Utrum si non datur copia de appellatione ipi iudici a quo sit appellatio deserta. vide ibi.

Cuius expensis sit danda copia appellationis. vide ibi.

Quid sit appellatio. vide in ruba. circa prin.

Appellatio devoluit cãm ad supiorẽz cum oibus suis accessoriis. vide ibi col. x. in prin. in ver. quo est premittendum.

Utrũ appellatio rescindat vel suspẽdat iudicatũ. vide ibi.

Qualis sit natura z effect9 appellatõis vid plene i. c. suggestũ

Appellatio eximit appellãtẽ a iurisditõe iudicis a quo z opat effectũ suspensiuum. vide in. c. pastoralis. §. verum. in prin.

Si a diuersis partibus interponit appellatio ad diuersos iudices quozum vnus est superior absorbet iurisditionez inferioris in illa causa. vide in. c. si duobus. post prin.

Quid si appellet per vnam partem tantum sententia continente vnum capitulum. vide ibi post prin.

Quid si continet plura capitula. tñ connexa ib col. iij. in fine.

Quid si snia ptiet plura capitula separata vid ib x. circa tertiũ

Quid si appellet simpliciter a snia p vnã partẽ ntũ vide ibi

Quid si appellat limitate in ea parte que facit cõtra appellantem z quid qñ sunt diuersa ibi plene col. iij. z. v. in x. sed queritur primo. z x. scdo queritur. z x. iij. queritur.

Appellatio interposita contra vnum ex pluribus condẽnatis an noceat vel psit aliis z econtra si vnus ex pluribus condẽnatis appellauerit vide in. c. penul. in fi.

Utrũ i appellatõe debeat exprimi nomẽ iudicis a q z iudicis ad quẽ z nomẽ appellati z ipsa snia lata vid in rubrica. col. ij.

Utrum in dubio sit potius psumendum p appellatione qz ipsa sentẽtia vel econtra vide in. c. de prioze col. i. in fine.

Appellatio extraiudicialis. Appellatio extraiudicia-

a lis est duplex vide in. c. bone. col. viij. circa medium super glo. fi. in ver. z premitte.

A grauamine exiudiciali põt agi p viã appellatiõis. j. x. dies z p viã qrele qñcuqz vide i. c. i. fi. i pn. z vid in. c. iij. vbi d hic.

In appellatione extraiudiciali dz appellari. j. x. dies a die notitie z in presentia iudicis vide in. c. cum sit circa prin.

Appellatio exiudicialis an proprie sit appellatio vide ibi z qd sit in odiosis z quid in fauorabilibus.

Multas differentias inter appellationẽ exiudicialẽ z iudicialẽ vide ibi plenissime z in. c. bone. super glo. fi.

Utrũ i appellatiõe exiudiciali requirat expssio legittie cãe vide in. c. cõsuluit. el. ij. col. ij. x. quid ãt sit in exiudiciali. z vide in. c. vt debitus. in glo. in ver. añ snias. z in. c. bõe in quarto notabili z plenius ibi in glo. fi. ver. secundo qz in appellatione.

An z qñ põt hodie appellari a futuro grauamine vide in. c. vt debitus. in ver. secundo queritur.

An i appellatõe exiudiciali sit appellãdũ cora hõestis viris vide i. c. fi. i x. xiij. qrit z an sit necia protestatio vid ibi nõbiliter.

Qñ appellat a iudice exiudicialiter procedente an sit necessario appellandum in presentia iudicis vide ibi.

An appellatio exiudicialis sit intimanda parti ibi vide.

Quid qñ aduersarius est certus an sit in presẽtia ipsius ptis appellãdũ vid ibi z in. c. bone. in ver. septimo queritur.

An in appellatiõe exiudiciali a iudice vel a parte sint necessario petenti apostoli. vide ibi z in. c. bone in x. sexto queritur.

Appellatio exiudicialis valet ẽt si generaliter interponat ẽt a futuro grauamine ẽt si nulla persona exprimatur vide in. c. bone. in quarto nota. z in glo. fi.

Dupler est appellatio extraiudicialis vide ibi.

An in appellatiõe exiudiciali sufficiat q cã fuerit verisimilis qz nõ vera ibi in. ix. col. in x. quarto qz in appellatione.

Appellatio exiudicialis requiritur q interponat in scriptis ibi in x. quinto dz. Jtẽ dz appellari infra dies. x. a die grauaminis ibi ver. viij. debet appellari.

An õ iur ciuili sit inuenta appellatio extraiudicialis vide ibi in ver. ix. an de iure.

An p lapsũ tpis appellatio exiudicialis fiat õserta ibi in x. x.

An appellatio exiudicialis devoluat negociũ p quo ẽ appellatum in ver. xij. dubitatur.

Appellatio extraiudicialis an operet effectum devolutivum negocij principalis ibi.
Quid sit in cāis beneficialibus vide ibi singulariter.
Utrum appellatio extraiudicialis operetur effectuz suspensivū z in quibus ibi in ℣.xiij.dubitatur.
Appellatio extraiudicialis solum suspendit id quod cōtra appellationem attemptatur non in alijs vide ibi.
An suspendat futura vel consecutiua ad actus preteritos ibi in ℣.scōa conclusio sit.
An attēprata pendente appellationem extraiudiciali veniant revocanda ibi ℣.xiij.querit.cum ℣.sequentibus.
In appellatōe extraiudiciali nō sit differētia an appellās obtulerit icōtinēti ꝓbare vel nō vide ibi col.xix.in ℣.viij.conclusio.
In appellatione extraiudiciali nō est dria an appellet a iudice ēt extraiudicialiter procedente vel tanq̄ a parte vel a priuata persona vide ibi in ℣.nona z vltima conclusio.

a Appellatio ab interlocutoria.De iure ciuili ab interlocutoria regulariter nō appellatur sed de iure canonico appellatur etiam a minimo grauamine etiaz extra iudicium z etiam ab illato vel comminato grauamine futuro vide in rubrica.col.vij.in prin.z in.c.sup eo.el.ij.in prin.

Utrum debeat ꝓbari q̄ grauamen processerit ex mente iudicis vel sufficiat simpliciter ꝓbare grauamen illatum vide in.c. ad hec.el.i.in ℣.secundo queritur.
Ab interlocutoria habente vim diffinitiue debet appellari ea forma z solennitate qua appellat a mera diffinitiua vide in.c. ex rōe.col.xxxix.℣.secundo limita.
In appellatiōe ab iterlocutoria dz exprimi cā grauaminis nominatim z in spē nec pōt iustificari ex alia causa etiam si fuerit appōita clausula generalis ex oibus alijs causis q̄ pñt colligi ex actis vide in.c.consuluit.el.ij.col.ij.
Dispōitio z.rō.c.qui generaliter.de ꝓcu.in.vi.non hz locum in appellatione ab interlocutoria vide ibi in prin.
An sufficiat exprimere cām p relationem ad acta z quid si exprimit nominatim ex qua parte actorum vide ibi col.ij.in prī. z in .c.vt debitus .in ℣.xij.querit.
Utrū in appellatione extraiudiciali requiratur expressio certe cāe grauaminis vide ibi col.ij.in ℣.quid autem sit .z in.c.vt debitus.in glo.in ℣.ante sententiaz.z in.c.bone.in glo.fi.in ℣.ij.quia in appellatione.
An z qñ ab interlocutoria vel a precepto requirat exp̄ssio cāe in appellatione vide.in.c.peruenit.el.ij.col.ij.
An appellatio a cōfirmatōe electōis sit a diffinitiua vel ab interlocutoria vide i.c.cōsti.el.iij.col.iii.i ver.z aduerte qz hosti.
Utrū a snia interlocutoria sit appellandū in presentia iudicis a q̄ vide in.c.vt debitus.in ver.circa scōm principale.
Utrū sit necessario appellandum in scriptis siue appellatur i cōtinenti apud acta siue ex iteruallo vide ibi in ver.scōo queritur.z in.c.cum i ecclesia.vbi de hoc.
Qñ dicat appellari i scriptis vid̄ i.c.vt dbit⁹ col.x.i ℣.iij.q̄rit
An dēat necessario exp̄mi q̄ i bis scriptis vid̄ ibi i ℣.iiij.q̄rit
Utrū appellatio possit probari per testes z sufficiat vnus testis vide ibi ver.sexto queritur.
Qñ dicat appllari icōtinēti vid̄ ibi i ℣.vij.q̄rit.z i.c.fi.circa fi.
Ab interlocutoria debet appellari in scriptis etiam si icontinenti apud acta appelletur vide i.d. ver.septio queritur.
Quando interlocutoria habet vim diffinitiue valet appellatio sine scriptis quando icontinenti apd̄ acta appellatur sicut in snia diffinitiua vide ibi i.d.℣.vij.queritur.i fi.
Statutū q̄ i cāis appellatōuz ꝓcedat solēnitatib⁹ z iuris ordinib⁹ nō ſuatis īpozat q̄ valet appellatio sine scriptis z absq̄ exp̄ssiōe alicuius cāe vide singulalr i.d.℣.vij.q̄rit.i fi.z ibi qñ statutū vel rescriptū diceret absq̄ strepitu z figura iudicij
Ab interlocutoria non ꝓdest appellare viua voce reseruato beneficio appellandi in scriptis vide ibi.
In appellatione ab iterlocutoria an sufficiat exprimere causā generaliter vide ibi in ℣.viii.queritur.
Quid si cā grauaminis esset notoria an debeat causam exprimere vide ibi in ℣.ix.queritur.
Quid si de cā grauaminis cōstet p ispectionē ipsius snie an i appellatiōe sit exprimēda cā vide ibi in ℣.x.queritur.
Si simpliciter deleget cā appellatiōis an iustificata appellatione z pronunclando q̄ fuerit bene apellatū possit delegat⁹ cognoscere de cā principali absq̄ noua cōmissione vide ibi in pe.carta in ver.in ca.glo.in fi.
Si ab cadē pte appellatur p̄ ab interlocutoria postea a diffinitiua sup qua appellatione sitp̄ ꝓcedendum vel possit procedi simul super vtraq̄ appellatione vide in .c. sua nobis. circa medium in ver.ij conclusio.
An ab cadē interlocutoria possit bis appellari z si primo exprimit vna cā possit in secūda appellatione diuersa cā exprimi vide in ver.iij.conclusio.
Quomō z qualiter iustificet appellatio ꝓp nō admissam vel dimissam exceptionē vide in.c.interposita.in prin.
Plures notabiles casus in quibus est statiz iustificata,appellatio ab interlocutoria ēt si ꝓbet veritas cāe appellationis vid̄ in.d.c.interposita.in pluribus limitationibus.
Qñ appellās haberet p̄sumptionē iuris cōtra se nō sufficit offerre probationez incontinenti vide ibi in ver.viij.ex predictis
Quid si de grauamine appeat iuris p̄sumptiōe vel per solas allegationes iuris: an tunc in appellatione sit necessario exprimenda cā vide in.c.vt debitus in ver.xi.queritur.
An si appellatur ab vno vel pluribus grauaminibus cū clausula generali z ex oibus alijs grauaminibus que pñt colligi ex actis an poterit appellās corā iudice appellatiōis allegare z ꝓsequi alias cās q̄z nominati exp̄ssas vid̄ ibi i ℣.xiii.querit.
An in appellatiōe ab interlocutoria hñte viz diffinitiue requiratur expressio cause vide ibi in ℣.xiiij.queritur.
Si in appellatione ab interlocutoria non fuit expressa causa an possit postea ex interuallo addi vel accumulari: alia causa ibi ver.xv.queritur.
An pluribus causis in appellatione expressis sufficiat vnā solam probare vide ibi in ver.xvi.queritur.
An de iure ciuili i appellatiōe ab interlocutoria requirat expressio cāe rōnbilis cāe grauamis vid̄ ibi i ℣.postremo q̄rit.
Item an de iure ciuili requiratur q̄ appellatio iustificetur ex causa expressa vide ibi.
Itē an de iure ciuili iustificata cā appellatiōis ab interlocutoria devoluatur negociū principale vide ibi.
An iura loquētia d̄ missiōe nūcij z de arreptiōe itineris ad curiam hodie sit correcta vide ibi plene i glo.iij.
Si cōmittit cā appellationis vna cū negocio p̄ncipali an tūc sit iustificanda cā appellatiōis vt sic remaneat cognitio negocij principalis vide ibi in penul.carta in ℣.in glo.penul.
An iustificata appellatiōe p appellātē posset cā principalis remitti ad iudicē a q̄ inuito appellāte vide ibi in ver.ii.queritur.
Si cā appellatiōis ē ꝓnūciata illegittīa an iudex appellatōis de necessitate teneat remittere ptes ad iudicē a q̄ z q̄d si p̄cess sit inhibitoria vel sit delatū appellatiōi vid̄ i ℣.tertio querit.

a Appellatio diffinitiua. In appellatione a diffinitiua non requiritur causa z potest iustificari ex nouis probationibus vide in.c.cum in ecclesia.

Ad intellectū l.titianus.ff.quod est eo.qñ sit q̄ iudex appellationis possit reformare primā snia ex noua cā vide ibi singlr.
Appellatio a diffinitiua debet fieri in scriptis vide ibi.
An z qñ in appellatiōe a diffinitiua requirat exp̄ssio cause z q̄ttuor nōbiles limitatiōes ad l̄s vide in.c.vt debitus. i ℣.xiij. q̄rit.in fi.z in.c.cū speciali.§.porro.col.iiij.i ℣.z ex p̄dictis nō.
Qñ sit q̄ a snia diffinitiua possit appellari sine scriptis vide in c.fi.in ver.sexto queritur.
Qñ dicatur appellari incontinenti vt sic possit appellari viua voce vide ibi.
In appellatiōe a diffinitiua requirit q̄ exprimat legittia cā qñ appellat a correctiōe z rescriptū sup appellatiōe aliter impetratū nō valeret vide in.c.iij.circa medium.
Qñ appellat ab executiōe in appellatiōe a diffinttiua requiritur cā z alias impetratio rescripti non valeret vide ibi.
Si cōmittitur cā appellatione remota requiritur tunc in appellatione a diffinitiua q̄ reprimatur rationabilis cā vide ibi in.c.pastoralis in ver.ix.operatur.

a Appellationis delatio vel repulsio. Juder a quo appellatur dz in dubio semp deferre appellatiōi vide in.c.cōstitutus el.ii.col.pe.z in.c. de prioze circa prin. z i.c. vt debitus.sup glo.in ver.ex rōnabili cā vbi plenissime d̄ hoc.

Qua pena puniat' iudex qui non defert appellationi de iure ciuili z de iure canonico uid pleñ i.c.ō ponē.i fi.
An z qñ sit deferenduz appellationi illius qui nō detulit appellatōi alterius vide in.c.constitutus el.i.in prin.z in.c.an sit in omnibus casibus.z quid in cāis beneficialibus.
Judex deferendo appellationi non uidetur per hoc fateri grauamen uide in.c.pposuit.col.iii.
Eo ipso q̄ ps appellata approbat appellatōez cēset' appellatōi delatū z cāz cē tractandā in curia uide in.c.sepe.in.ii.nō.
Si iudex dixit recipio appellatōem censet' deferre vide ibi.
Quid aūt si iudex diceret admitto seu defero si z inquantum de iure teneoz z aliter nō an uideat' deferre uide ibi.
Quid nocet appellanti seu appellationi si iudex non defert,ut de in.c.sepe.in uer.yiii.nota.
Si dubitatur an iudex debeat deferre appellationi uel nō an possit super hoc peti z dari debeat consilium sapientis vide ibi in uer.iiii.z in.c.ut debitus.super glo.in uer ex rōnabili causa.in uer.in ea.glo.ibi collatione sapientum.
An iudex a quo possit cogi ad differenduz appellationi uide in.c.solicitudinem.in.i.nō.
An nō deferēti appellatōi alteri⁹ sit sue appellatōi deferēdū i aliis articulis z cāis uid i.c.dilectis filiis decāo.i.ix.nō.
Quid operet' si iudex defert appellatōi nulle puta interpōite absq; ratōnabili cā vel absq; petitōe apostoloz vel sine scriptis vide in.c.vt debitus.in.xvij.col.in ℣.vltimo pone.
Judex a quo q̄tum ad effectum vt teneat' deferre appllatōi vel non hz,ipse cognoscere vel ,pnunciare an appelllatio sit legittima vel non vide ibi in glo.℣.rōnabili cā.
Si iudex delegatus vel ordinarius detulit appellatōi an possit eā reuocare vide in.c.cuz cessante.in ℣.v.limita.
An iudex possit reuocare delegatōem appellationis de cōsensu ipsius appellantis vide ibi in ℣.amplius p predicta.
Si vicarius detulit appellatiōi an ep̄s poterit reuocare talez delatōem vide in.c.dilecti.el.ij.an ℣.xiij.querit'.
Si vnus ex duobus iudicibus deferret appellationi z altera non z quid si postea ratificaret vide in fi.℣.ij.querit'.in fi.

Appellationis desertio. Statutum q̄ cā appellatōis
a finiatur infra duos menses alias sit defta respicit ordinatoria vide in.c.si duobus.§.i.in primo nō.in fi.

In beneficialibus per lapsum termini homis non deserit' appellatio vide in.c.cum sit.col.v.in ℣.sed dubitat' z in.c.constitutus.el.secundo circa prin.
An desertio appellationis possit delegari iudici a quo vide in c.ad hec.el.i.in prin.
Tempus.x.dierum ad appellandum computat' de momento ad momentum in.c.ex ratione.in prin.
Tempus appellationis ,psequedum.incipit currere a die appellattionis z nō a die grauaminis vel snie siue in appellatōe iudiciali siue extraiudiciali ibi vide
Quando ab eodem est bis vel pluries ab eodem grauamine seu ab eadem snia ,appellatum an fatalia incipiant a die secū de vel prime appellationis vide plene in.c.tua nobis col.ix.in fi.in ver.sed extra hos casus.
An tempus prosequende appellationis incipiat currere a die appellationis interposite an vero a die assignati temini per iudicem a quo ad arripiendum iter seu ad ,psequendum vel se presentandum vide in.c.ex rōe.circa prin.
Annus ad prosequendum datur in appellatione iudiciali vel extraiudiciali ibi vide.
Quot sint fatalia appellatōis z quar' appellāt' fatalia ibi vid
An impedimentum impediat cursum fatalium z per quantum tempus.vide ibi in ver.quid autem sit.
An citra cōpromissum possit per pactum impediri cursus fatalium.vide ibi in ver.sed iuxta predicta.
An per pactum potest fieri prorogatio maioris temporis ibi in ver.sed dubitatio est.
Si victus qui appellauit cōpromisit negociū principale z nō negociū appellatiōis an interim currant fatalia.vide ibi colū. ix.ver.iiii.queritur.
An si impedimentum occurrit facto vel dolo tertij an currāt fatalia vide ibi col.xiiii.in ver.circa tertium impedimentū.
Quid si ipedimentū occurrat fcō iudicis vide ibi i ℣.circa q̄ntū.
An post conclusū in cā currant fatalia vide ibi col.xix.℣.scdo querit'.pone q̄ appellans.
Si appellans nō produxit snias an appellatio fiat deserta z an iudex possit appellatū interrogare vid ibi i ℣.iij.q̄rit' col.xx.
An litiganti super attemptatis currant fatalia ibi col.xiij.℣. circa.iij.impedimētū.
Si litigat' sup libello inepto an interim currāt fatalia vide ibi.
Si litigatur super interlocutoriis an interiz currant fatalia in causa principali appellatōis vide ibi.
Si iudex ē requisitus de expeditiōe cause z facta sit ,ptestatio an currant fatalia ibi vid.
An iudex a quo vel ad quē habeat cognoscere z ,pnūciare su p desertiōe vide ibi i vij.mēbro principali col.xxxij.
In ,pnūciatiōe super desertiōe requiritur peremptoriū ibi colū.xxxiij.in ℣.quo ad scdm dicas.
An deserta appellatiōe possit snia cōfirmari p iudicē ad quē z alia snia in p̄riū sit nulla colū.xxxiij.ibi i ℣.circa tertiū. z i col.xxxvij in ℣.circa octauū.vide nōbilē limitationem ad cle. si appellationē.eo.ti.z in.c.i.de rescriptis.in vi.vide ibi.
An delegatus ad cām appellatiōis possit diffinire cām desertiōis absq; noua commissiōe ibi col.xxxiij.in ver.quo ad scdm. z i.c.sepe.col.xij.in ver.subdit tñ hic.
Licet appellatio i cāis electionū z beneficialiū sit deserta pōt iudex ex officio procedere z supplere secus in cāis puatoz̄ vide in.c.cōstitutus el.ij.circa prin.
An appellatio extraiudicialis deserat' p lapsum termini iuris vel hominis vide plene in.c.psonas in vlti.nō.z in.c.cuz sit.in pn.z in.c.bone.in ℣.decimo ita deseritur.
An deserta appellatiōe extraiudiciali possit iterim agi per viam querele vide in.d.c.cū sit col.iiij.in fi.ver.i ea glo.in fi.
Per lapsū termini hominis deseritur appellatio tam ab interlocutoria q̄ a diffinitiua vide i.c.sepe.ver.nono nota.
Quid qñ appellans nō est ,psecutus in termino hominis sz appellatus sic an appellatio sit deserta quo ad appellantem vide ibi col.ix.in ver.scdus casus est.
Si appellās impetrauit i termio hominis an appellās possit ,psequi post termiuz iuito appellato vid ibi i ℣.tert⁹ casus
Licet a snia irrogāte infamiā appelletur z appellatio deserat' tamen actus medio tpe gestus rōne publici officij valent: vide ibi colū.xix in ver.scdo patet.
Si appellatio est deserta aū vel post mortez condempnati an valeat testamentū primo factū vide ibi.
An gesta rōne prīuati officij valeāt pendente appellatione si postea appellatio deseratur ibi vide.z i.c.pastoralis.§. verum colūna secunda.
An gesta cum excōicato valeant pendente appellatione si postea appellatio est deserta vide ibi.
Si oppōat' de desertiōe appellatiōis aut q̄ nō potuerit appellari aut q̄ appellatiōi sit renunciatum de istis exceptionibus tāq̄ ō p̄iudicialibus est p̄mo cognoscēdū vide in.c.ex rōne col.xxxiii.ver.quo ad scdm dicas.
An iudex possit ,pcedere negocio principali reseruando exceptionem desertionis in fi.cause vide ibi.
Judex ex suo officio pōt oponere z ,pnūciare appellatōez desertam vide.c.ex rōne.colū.xxxij.in uer.quo ad scdm dicas.

Appellatōis intimatio An appellatio sit necessario in
a timanda iudici quando appellatur in eius absentia. vide in.c.finali col.xii.in uer.ultimo queritur.

An sit necessario intimanda parti seu aduersario.vide ibi.
An quo ad reuocationem attemptatoz̄ sit necessario intimanda appellatio iudici a quo uel parti.uide ibi.
An sufficiat q̄ intimatio fiat ad domū partis vel iudicis uide ibi.z in.c.bone.in uer.octauo debet appellari.z ibi plene.
Si causa est beneficialis de beneficio pochiali uel alio requirente residentiam sufficit q̄ intimatio fiat ad ecclesiam ipsius beneficij.uide in.d.c.fi.in fi.
An intimatio appellationis possit fieri per generalem procuratorem uel aliū quemcunq; absq; mandato uide i.c. fi.in fi.
An intimatio possit fieri procuratori generali.vide ibi.
Quid si intimatio appellatiōis est facta parti sed nō est facta iudici quid operetur.ibi in fine.
Appellatio extraiudicialis non est necessario intimanda parti vel iudici.vide ibi in.c.bone.in ver. nona conclusio.
An appellatio sit necessario intimanda . quo ad omnes

effectus uidē in c. dilectis filiis decano. col. ultima in prin.
Si fiat intimatio appellationis ⁊ petatur copia appella/
tionis an sit necessario danda copia vide in. c. fi. ℣. vi. que/
ritur. ⁊ ℣. xi. queritur.
Quando appellatus vel iudex ē certus de snia ⁊ de appel
latione puta q̄ in eius presentia vel in presentia ꝓcurato/
ris nō est necessaria intimatio vide ibi in fi.
An tenetur quis dare copiam si non petatur vide ibi.
Nō currit tps nisi a die date copie q̄n ē petita copia alias
sufficit q̄ snia vel appellatio fuerit lecta vide ibi.
Copia dz peti congruo loco vel tpe vide ibi.
Intimatio sententie vel appellationis possit fieri per ꝓcu
ratorem generalem vide in. d. c. fi. col. penul.
Quid si intimatio fiat per amicum negociorum gestorez
vel alium nullum hñtem mandatum vide ibi.
An sufficiat q̄ fiat intimatio ꝓcuratori generali vel requi
rat intimatio q̄ habeat spēale mandatum vide ibi.
Si iudex vel appellatus est alias certus de snia vel appel
latione an tunc requiratur intimatio vide ibi.
Quid si appellans vult intimare appellationem vel velit
quis intimare sniam sed dum p̄parat se ad hoc iudex vel
pars cui debet fieri intimatio voluit audire vide ibi.
Sed an sufficiat q̄ ostendatur appellatio vel snia ⁊ legat
absq; eo q̄ aliter mittat intimationē seu copiam vide ibi.
Ille cui fit intimatio snie vel appellationis non tenet̄ cre
dere nisi scriptura sit autentica aut si non fuit lectus totus
tenor snie vel appellationis ⁊ aliter non dicit̄ inducta no
titia snie vel appellationis vide ibi.
Appellatiōis prohibitio. a sententia principis
a non appellatur vide in rubrica col. vi.
An a snia concilij appellat̄ vide ibi.
An possit cōsuetudine introduct̄ q̄ appelletur
ad minorē vel ad parē vide ibi. col. vi. in ℣. ⁊ adde p̄dicta.
Nullus inferior a p̄ncipe ēt legatus de latere pōt cōmitte
re cāz appellatōe remota vid̄ ibi col. viii. i ℣. ⁊ aduerte tñ.
A snia lata pro vel contra libertatem appellatur. vide ibi
col. vij. in ℣. iij. premitto.
In pijs causis non est ꝓhibita appellatio vide ibi.
An potestas vel alius officialis condēnatus in officio pos
sit appellare. uide ibi.
An a snia regis franchorum appellet̄ ⁊ de iure recogno/
cat superiorem. vide ibi col. iiij. circa medium.
An a snijs ducis Venetorum appelletur vide ibi.
An a sententia Imperatoris possit appellari ad Papam
ibi col. vi. in ℣. ⁊ ex p̄dictis infertur.
A snia sortis vel fortūe an possit appellari vel officiū supe
rioris iplorari ibi col. iiij. in ℣. ⁊ adde p̄dictis. ⁊ col. v.
An possit in integrum restitutio petri ratiōe lesionis vel mi
noris etatis vide ibi col. v. in ℣. sed dubitat̄.
An in his que in consciam alicuius remittunt̄ possit ap/
pellari vide ibi. col. v. in prin.
An sententia Senatus appellet̄ quid sit hodie a sententia
senatoris in vrbe. vide ibi col. quinta in verb. ⁊ aduerte.
A snia non recognoscentium superiorem potest appellari
ad papam ibi in ver. sed limita omnia.
In omni casu censetur appellatio permissa nisi reperiatur
ꝓhibita in ver. iij. premitto.
An ⁊ qñ valet appellatio generalis vide in. c. ij. in fi.
Si alicui denegatur audientia seu nō dz audiri an intelli/
gatur ꝓhibita appellatio vide ibi in ver. quid aūt si alicui.
Si cā committitur libere expedienda ⁊ terminanda an
intelligatur ꝓhibita appellatio vide ibi.
In his que relinquunt̄ arbitrio iudicis pōt appellari vid̄
in. c. cū sit. col. iiij. in ver. ⁊ aduerte ⁊ vid̄ in. c. ex rōe. col. x.
Si iudex qui tulit snīam succesſit ipsi condēnato poterit ip
se appellare a sentētia quaz ipsemet tulit vide in. c. ad hec.
si in vna. ver. iij. queritur.
Quare pro minimo grauamine appellatur ⁊ secus est in
restitutione i integrū vel reductione ad arbitrium boni
uiri uide in. c. de appellationibus.
An a snia lata super desertione appellationis possit appel
ari uide in. c. ex rōe in. xxxviii. col circa nonum.

Oñ sit q̄ pendente appellatōe interim grauet̄ possit plu
ries appellari a nouo grauamie uid̄ nō. in. c. directe. col. i.
In diuersis articulis nō dz locū regula q̄ nō lz tertio pro
uocare ⁊ qñ locū habeat vide ibi plene col. iij.
An in snia interlocutoria habeat locū regula q̄ nō liceat
tertio ꝓuocare vide ibi col. iiij. in ver. quarta cōclusio sit.
Licet quis nō possit tertio vel aliter ꝓuocare tñ oi casu po
terit adherere appellatiōi aduersarij vide ibi in ℣. v. coclu
sio. ⁊ in. c. sua nobis in ver. scōo queritur.
Etiā in snijs que nō trāseūt in rē iudicatā dz locū regula
q̄ nō lz tertio ꝓuocare nec post. x. dies appellare vide i. c.
directe. colum. v. in ver. vi. conclusio. ⁊ in. c. sua nobis. in
glo. ij. ibi plene.
An ⁊ qñ princeps p viā rescripti possit cōcedere tertiam
appellationem vide ibi in ver. vij. conclusio. ⁊ in. c. sua. no
bis. in ver. secundo queritur.
An possit fieri geminatio appellationū ⁊ possit quis ꝓse
qui quā velit vide in. c. sua nob. col. v. ℣. i ea. gl. i fi. ⁊ in ℣.
vi. cōclusio. col. viiij. ⁊ in ea. xi. col. in ver. sz ex hoc casus.
Si p̄s est appellatū ad vnū iudicē possit in secūda appella
tiōe appellari ad diuersū iudicē vide ibi in ver. v. cōclusio.
Quid si p̄s appellat̄ viua voce reseruato bñficio appellādi
in scriptis q̄d opet̄ tal' refuatio vid̄ ibi i ℣. vlt. dubitatio.
Si ab interlocutoria nō fuit appellatū. j. x. dies nō pote/
rit appellari postea a cōdēnatiōe expēsarum vide ibi.
Si nō est appellatū a cōdēnatione expēsarū an possit ap
pellari a taxatione ibi in ver. decimo queritur.
An verus cōtumax cōdēnatus in expēsis possit appellaꝛ
a cōdēnatione expēsarū vide ibi in ver. xi. queritur.
An verus cōtumax in snia ⁊ in cōdēnatiōe expēsarū pos
sit postea appellaꝛ a taxatiōe expēsarū vid̄ ibi i ℣. xij. q̄rit̄.
An ⁊ qñ pp omissionē cōdēnatiōis expēsarū possit a snia
principali appellari ibi vide in ver. x vij. querit̄.
An a cōminatiōe iudicis possit appellari vide plene in. c.
cū cessante. in ver. vij. nō.
An a ḡuamie futuro possit in iudicio vel ex appel. vid̄ ibi.
An regulares possint appellare vel recusare eoꝛ p̄latum
vide in. c. cū speciali. §. porro. in vltimo notabili.
Cōfessus vel cōuictus qñ audiat̄ appellās in ciuilib⁹ vel
in criminalibus vide ibi plene in glo. prima.
An ficte cōfessus possit appellare ibi in ℣. sz querit̄ p̄mo.
Stāte statuto q̄ quis habeatur pro conuicto ⁊ confesso
an possit appellare ibi vide plene.
An tunc requiratur expressio cause in appellatione ibi in
ver. sed aduerte.
An vera cōfessio ꝓcuratoris vel cōtumatia p̄iudicet vño
vt appellare nō possit ibi in ver. vltimo queritur.
a grauamine procedente re ipsa lz nō ex mēte iudicis pōt
appellari vide in. c. cū cām. in vltimo notabili.
In casu quo ꝓcedit appellatio omisso medio nisi p̄ ptem
opponat̄ exceptio vide in. c. dilecti. in glo. i.
appellatio ad maiorez iudicē vel ad parē seu minorē quē
debuerit appellari an sit nulla vide ibi.
Valet cōsuetudo q̄ in oi casu possit appellari omisso me
dio ibi in ver. secunda limitatio.
Valet cōsuetudo q̄ a iudice seculari appellat̄ ad ecclesia
sticū omissis mediis iudicibus secularibus vide ibi.
Valet ꝑuilegiū seu p̄scriptio q̄ possit appellari omisso me
dio sz nō possit p̄scribi q̄ nō appellet̄ ad p̄ncipē ibi vid̄.
Oñ eps litigat cū ei⁹ subdito eligūt̄ arbitri a quib⁹ appel
latur ad papam ⁊ non gradatim ibi in ver. tertia limitatio.
Si archiep̄s litigat cū ep̄i subdito coram ipo ep̄o ab ep̄o ñ
appellat̄ gradatim ibi in ver. quarta cōclusio.
Oñ simul cōcurrit iurisditio mediata ⁊ imediata tūc pōt
appellari ad mediataz omisso medio ibi in ℣. v. limitatio.
Si ep̄s recusatur suspectus an a snia delegati appellatur
ad ep̄m ibi in ver. vi. limitatio.
Oñ primus in gradu nō foret catholicus vel excōicat⁹
pōt appellari omisso medio ibi in ver. vij. limitatio.
Legatus de latere nō pōt cognoscere de appellationib⁹
ad papā seu ad sedem apostolicam interpositis ibi.

Ad patriarchā i tota eius ꝓuincia pōt appellari omisso medio ibi i ℣.nona limitatio ⁊ i.c.si duob⁹.§.i.i.ij.nōbili.
Ad papā pōt appellari omisso medio ibi i ℣.x.limitatio. ⁊ i ℣.sexto itellige.⁊ vide.c.si duobus.§.i.col.ij. in ℣. sed limita.⁊ in.ij.notabili ibi.
A ſnia ſubdelegati a papa nō i totū non pōt appellari ad papā omisso medio ibi.
Ad papā pōt appellari omisso medio qñ nō opponit exceptio ibi vide in ℣.ij.fallit.
Qñ delegat⁹ dat⁹ nō i totū detulisset appellatiōi ad papā valida ē appellatio omisso medio ibi i ℣. tertio itellige
Si vnus ex duob⁹ delegatis a papa cōmittit alteri vices ſuas ēt nō i totū dz ad papā omisso medio appellari ibi in ℣.quarto intellige.
A delegato legati pape vel a ōlegato epi vel alteri⁹ ordinarij pōt appellari ad papā omisso medio ibi i ℣. vi. itellige.
An a ſnia ſubdelegati ōlegati ꝓncipis ō iur-ciuili app⁹at ad ꝓximū ſubdelegatū v ad ꝑmū vide ibi i ℣.ſz dubitat.
An a ſnia ſubdelegati delegati ad vniuerſitatē cāz debeat appellari ad ipſuz delegatū vel ad ꝑmū delegantē ibi i ℣. quid āt ſit.⁊ in ℣.tertio queritur.
An a ſnia vicarij poſſit appellari ad epum ſi eps ipſā cām appellationis alteri delegat in ℣.in eadem glo.ibi.
An a ōlegato epi poſſit appellari ad ei⁹ vicarū i ℣.ij.qrit.
An vicarius epi vel alterius poſſit cognoſcere de appellatione ad epum interpoſita ibi.
An a ſnia ſpeciali vicarij poſſit appellari ad epuz ibi in ℣. tertio queritur.
An a collatiōe bñficij fcā ꝓvicariū ꝺ ſpēali ꝓmiſſiōe epiſcu alio articulo ſpēaliter ꝓmisso ōbeat appellari ad epm ib.
Quid ſi eps delegat cās in fraudē vt ſic nō appelletur ad archiepum vide ibi.
An a ſnia delegati a vicario epi poſſit appellari ad epum ibi in ℣.quarto queritur.
An a ſnia ꝓlati ſubditi epo poſſit appellari ad epum vel eius vicarium ibi.
Si cā delegata eſt epo an poſſit eius vicarius cognoſcere in ℣.v.queritur.
Si cā eſt delegata vicario nō poterit eps cognoſcere ibi.
Si a ſentētia alicuius nō pōt appellari an poterit appellari a ſententia vicarij eius ibi in ℣.vi.queritur.
An a ſententia vicarij generalis ꝓncipis non poſſit appellari ſicut ab ipſo ꝓncipe ibi in ℣.vij.queritur.
An de iure ciuili a ſentētia vicarij poſſit appellari ad eum cuius eſt vicarius ibi ℣.viij.queritur.
An a ſnia vicarij epi poſſit ſupplicari epo i ℣.nono qrit.
An valeat appellatio dicendo appello ſi nō exprimit iudicem ad quem in ℣.xvi.queritur.
An valeat appellatio ad iudicē cōpetentem aliter non exprimendo ibi in ver.xvij.queritur.
An valeat appellatio dicendo appello ad maiorem iudicem aliter nō exprimendo ibi in ver.xviij.queritur.
An valeat appellatio alternatiua ad plures iudices ibi in ver.xviij.queritur.⁊.§.in rubrica.col.tertia.
An valeat appellatio icerta ſi declaretur infra dies .x. ibi ver.limita tamen.
In caſu valeret appellatio alternatiua vel incerta qñ ſuberat ꝓbabilis dubitatio iuris vel facti ibi in ℣.ij. limita.
An valeat appellatio copulatiue ad plures iudices ⁊ q̄d ſi ē appoſita cl'a ⁊ ad quēlibz aliū iudicē ꝓpetētē vīd ibi i fi.
Ubicūq; ꝓnūciat tacite vel exp̄ſſe pſonā eē legittimā puta tutorē ꝓuratorē minorē pōt licite tali grauamine appellari ēt ꝺ iur ciuili vide i.c.ex pte.ff.i v. nōbili.⁊ i.c.cū
An ſi iudex exp̄ſſe vl tacite reicit exceptiōes poſſit apīari
An a relatiōe ſeu cōſultatiōe ꝓncipis vel ſnia i reſpōſiōe. ꝓncipis appellet vide in.c. itimaſti.i ℣. q̄rt⁹ ⁊ vlti. cāus.
An a ſnia lata ſm cōſiliū ſapiētis poſſit appellari ibi vide.
Etiā i mānifeſtis pōt appellari vide i.c.cū ſit.§.ꝓterea i ꝓn.
Qñ ſit q̄ in notorijs admittatur appellatio vide in .c.conſuluit el.i.circa fi.
An ab eadem ſnia poſſit ꝑ vtrāq; ptez appellari ad diuerſos iudices vide in.c.ſi duobus.circa ꝓin.
An qui obtinuit ſententiam ꝓ ſe ſeu qui non eſt grauat⁹ poſſit appellare vide ibi in ꝓin.
An qñ ſententia continet diuerſa capitula tñ cōnexa poſſit appellari ad diuerſos iudices.ibi col.iij.in ver.circa ꝓm caſum.⁊ col.iiij.in ver.ſed queritur.
Qñ ſententia continet vnum negociū vel vnum capitulū an licet vtriq; parti appellare ad vnum vel diuerſos iudices vide ibi col.ij.ver.circa ꝓimum.
Si ſnia cōtinet diuerſa capitula ſepata an debeat ꝑ vtrā q; ptē appellari qñ vtraq; ꝑs grauat⁹ ⁊ appellatio vnius an ꝓſit alteri vide ibi col.iij.℣.circa tercium caſum.
Quid ſi a ſnia cōtinente vnū vel plura capitula connexa appellat⁹ limitate ab ea parte q̄ facit ꝯ appellantē ⁊ ꝓ alia parte approbat ſniam vide ibi col.iij.℣.ſed queritꝫ ꝓimo.
Quid ſi ſnia continet diuerſa capitula ſeperata ⁊ vtraq; pars grauat⁹ an debeat per vtranq; ptez appellari vel appellatio vnius alteri ꝓſit vide in ℣.ſecundo queritꝫ.
Si ſnia continet plura capitula ſeperata ⁊ appellat⁹ ſimpliciter a ſnia ꝓ ea parte que fecit ⁊ ꝯ ⁊ ꝓ alia parte approbat ſniam ibi in ℣.tertio queritꝫ.
Quid ſi ſnia cōtinet diuerſa capitula ⁊ appellatur ab vna parte ab vno capitulo ad vnum iudicem an tunc poſſit ꝑ alteram partem appellari in alijs capitulis ad diuerſum iudicem vide ibi in ℣.vltimo queritꝫ.
Diſpoſitio.c.fi.de reſcrip.in.vi.⁊ diſpoſitio.c.diſpendia.§. reus quoq;.eo.ti.in.vi.non habet locum in cā appellationis vide ibi col.vi.in verſi.nec predictis obſtat.
Si ē appellatū ad diuerſos iudices an valeat.proceſſ⁹ cāe appellatōis coꝝ vtroq; iudice vide ibi col.viij.i ℣ſi.et glo.
Quid ſi ꝑs aſſerit.ſe appellaſſe vbi nō erat appellatū vel erat appellatū p⁹.x.dies vel ſine ſcriptis vel ſine exp̄ſſione cāe vel erat appellatōi renūciatū vel erat appellatū tertia vice an his caſibus ſi iudex ꝓnunciat exp̄ſſe ſe cōpetētem valeat ꝓceſſus vide ibi colum.ix.℣.ſecūdo queritꝫ.
Quid ſi i p̄dictis caſibus iudex vel ipſa ꝑs habeat de his noticiā an ꝓceſſus valeat in abſētez vide ibi i ℣. iij. q̄rit.
Si laicus litigat coꝝ iudice eccleſiaſtico poterit ab omni grauamine appellare vide.in.d.c.ſi duobus.§.i.in.ꝓn.
Si clericus litigat coꝝ iudice ſeculari non poterit appellare niſi ſicut poteſt de iure ciuili vide ibi.
Qd nō poſſit vel poſſit appellari ab interlocutoria dicitur reſpicere ordinatoria iudici ſz q̄ poſſit vel nō poſſit appellari a diffinitiua dr reſpicere deciſoria vīd ibi in ꝓ nō.i fi. ꝺ q̄ plēius vide i.c.vt debit⁹.col.xi.i ℣.vij.q̄rit.circa fi.
Statutū q̄ debeat appellari infra qninq; dies alias appellatio ſit deſerta aut q̄ inſtātia finiat ꝑ duos mēſes reſpicit ordinatoria vīd in.c.ſi duobus.§.i.in ꝓ nō.in fine.
In terris eccleſie ab omī grauamine appellat⁹ etiam coram iudice ſeculari vide ibi in ſecundo nō.
Ad papam pōt appellari omisso medio etiam ſi a iudice ſeculari appellatur vide ibi.
Ad legatum de latere vel ad patriarcham poteſt appellari omisso medio vide ibi.
Caſus in quo ad papam non poteſt appellari omisso medio vīd ibi in.col.ij.in ℣.ſed limit.
Ad imperatorem non poteſt appellari omisso medio vīd ibi ⁊ plenius in.c.dilecti filij ꝓior.
Scolaris de quocūq; loco ſit poteſt appellare ad imperatorem omisso medio etiam de iure ciuili vide ibi col.pe.
Ad papā pōt a ſnia iudicis ſecularis omni caſu appellari qñ non eſt alius ſuperior de iure vel de facto vide ibi circa finem in ℣.tertio limita.col.ij.
An in rebus eccleſie ⁊ miſerabilium perſonarum poſſit a iudice ſeculari appellari ad papā ⁊ quid in bōis patrimonialibus clericoꝝ vide ibi in fine.
An a negligentia vel tarditate iudicis poſſit appellari vide in.c.ex rōne.col.xv.in ver.⁊ aduerte.⁊ plene in.c.cum ceſſante.in pe.car in ꝓin.in ℣.vltimo queritur.⁊ in.c.ex parte.ff.in vlt.nō.in fine.
Si iudex non vult reuocare grauamen vel interlocutoriam an poſſit appellari vide in.c.cum ceſſante.in pe.carta in.ꝓin in ver.vltimo queritꝫ circa ꝓin.
An grauamen in omittēdo traſeat in rem iudicatam vel ſit neceſſaria appellatio vide in.c.cum ceſſante .in pe .car.

in verſi.ſed dubitatur.
Ad tortura ꝛ a captura appellat' etiam de iure ciuili etiam ſi aliquis ſtetiſſet in carcere per annum ꝛ vltra poterit appellare vide in.c.ſuper eo.el.ij.circa prin.
Quando grauamen hz cām ſucceſſiuam ꝛ cōtinuam ſem per pōt appellari ꝛ ſemp dī eſſe infra.x.dies ibi colū.ii.ꝛ plenius vide in.c.ex pte.ℳ.colū.ii.in ver.q̄nto ꝛ vltimo.
Ratio differētie q2 de iure canonico a q̄libet.minimo gra uamine appellatur ꝛ non ſic de iure ciuili vide in.c.ſuper eo.el.ii.colū.quinta in glo.ii.ꝛ vide in.c.de appellatōib⁹.
Licet a pena legis nō appellat'.tñ a declaratoria q̄ iudex pnunciauit incidiſſe in penā pōt appellari vide in.c. per uenit el.i.in fine.ꝛ ibi de ratione differentie.
An a ſententia ſuper declaratiōe iuris poſſit appellari vi de in.c.ſepe.in quarto nota.
Vide.xvij.notabiles effectus quos etiā opatur hodie cla appellatiōe remota in.c.paſtoralis col.ij.ꝛ iij.ꝛ iiij.
Quid q̄n dicta clauſula eſt in ſtatutis puta ſi ſtatutuz tol lit appellatōez q̄s appellatōes includat ꝛ a diffinitiua vel ab interlocutoria. vide ibi in ℟.xv.opat'.ꝛ in ℟.vi.q̄rit'.
Quid operatur dicta clauſula de iure ciuili. vide ibi colū. ix.in ver.circa fin principale.
Remota appellatiōe in interlocutoria non intelligitur re mota in diffinitiua nec econtra.ibi in ℟.quarto queritur. ꝛ in rubrica.col.viij.in ℟.ſed tamen dubitatur.
Statutū vel pactuz tollens appellationem an intelligat' indiſtincte.tam a diffinitiua q̄z ab interlocutoria.
Si ſtatutum dicit a ſententia lata.an tunc poterit appel lari a ſententia ferenda.vide de his duobus plene in.c.in terpoſita.§.ille.in ver.v.pone.in fi.
Clauſula appellatiōe remota pōt apponi p̄ inferiorem a principe non recognoſcente ſuperiorem.vide in.c. paſto/ ralis.in.xij.col.in ver.quinto queritur.
Statutū tollēs appellatōez in executiōe inſtrumētoꝝ lau doꝝ ſeu ſniaꝝ intelligit' q̄ ad ptes notatas in inſtrumēto nō añt quo ad alios.vide ibi in ver.vij.q̄ritur.col.xiij
Clauſula appellatione remota non extenditur ad tertios contradictores.vide ibi.
Clauſula apppellatiōe remota hz locū q̄n ꝓcedit' iudicia liter inter ptes ſecꝰ ſi extiudicialiter qō eſt notādū pro exe cutionibus executoꝝ.vide ibi in ver.viij.queritur.
Clauſula omni appellatiōe remota vel alia diſpō prohi bens appellationē non hz locū q̄n iniuſtitia eſſet manife ſta.vide ibi in ver.nono ꝛ vltimo queritur.
Si iudex pōt ſupplere ꝛ nō ſuppleat non pōt appellari ꝛ ſimiliter ſi noluit aſſignare terminū appellanti ad arripiē dum.iter vide in.c.ad hec.el.ij.circa prin.
An ꝛ q̄n a p̄cepto poſſit appellari ꝛ in appellatiōe debeat exprimi cā grauamis vō i.c.peruenit.el.ij.circa medium.
An verus cōtumax appellet vide in.c.nicolao.in fi.ibi an contumacia procuratoris preiudicet domino in appellan do ꝛ in.c.bone.in.℟.viij. debet.
Mulier minoꝛ ꝛ ruſticus citati pſōaliter ad ſniaꝝ tñ ñ ex cludūt' ab appellādo vide ſingulariter i.o.c.nicholao.i fi.
Verus cōtumax non appellat etiam in ſententijs que nō tranſeunt in rem iudicatam ibi in.fi.
Verus cōtumax appellat in his que veniūt ex accidente propter moraz vt eſt in mulcta ibi vide in fi.
An exceptio q̄ verus cōtumax non appellet ſit declinato ria vel phibitoria ꝛ poſſit opponi in fi.ibi vide.
Verus cōtumax in nō agendo vel in nō exhibendo vel in nō reſtituendo appellat vide ibi in fi.

a Appellationis renunciatio. In beneficialibus pōt renūciari appellationi ꝛ ſententia trāſit in rē iudicatā vide in.c.cū ſit.in fi.ꝛ in.c.interpoſi ta.§.ille.ver.vltimo queritur.

Procurator nō pōt exp̄ſſe renūciare appellationi etiā ab eo interpoſite ſed tacite ſic nō p̄ſequēdo vel nō appellan do vide in.c.ex rōe.col.xvi.in.iij.impedimēto i ver.quid añt.ꝛ in.c.nicolao.in fi.ꝛ in.c.interpoſita.§.penul.ver.vi. queritꝛ.ꝛ in.c.cū ſpeciali.§.porro.in fi.℟.vltimo queritur.
An prelatus eccleſie poſſit renunciare appellationi in.d. c.nicolao.in fi.
Dñ ſit q̄ appellans litigādo coꝝ iudice a q̄ cenſeat renū ciare ſue appellationi vide plures limitationes in.c.cum teneamur in vltimo notabili ꝛ plene vide in.c.ſolicitudi/ nem.in.ver.iiij.limitatio.
Petens a iudice a quo reuocare grauamē ꝛ ptē citari an cēſeat renūciare appellatiōi vō ibi ſinglr in ℟.ſz dubitat'
Dñ in reſcripto eſt clauſula appellatione remota nō pōt impetrans renūciare dicte clauſule inuito aduerſario vō in.c.paſtoralis.in ver.decimo tertio operatur.
Licet quis iurauerit ſtare mandato iudicis vel alterius tñ pōt appellare nec cenſetur renunciaſſe appellatiōi vide in.c.ad hec.el.ij.iij.nō.ꝛ in p̄o ℭ.
Promittēs ēt cuz iuramento parere ſententie iudicis po terit appellare.vide ibi in qua rtonota.
Nūq̄z intelligitur renunciatum appellationi niſi exp2 ſe p2cialiter fiat mentio ibi in fi.
Si aliq̄s p̄mittit ſoluere iudicatū pōt appellare.vide ibi.
Qui promittit hr̄e ratam ſententiā poterit appellare nec committitur ſtipulatio rati.ibi vide.
Quid ſi ptes cōueniūt de ſnia certo mō ferēda an cēſeat' renūciatū appellatiōi.vide ibi ſingulariter ꝛ maxie in fi.
Promittēs ſoluere iudicatū ꝛ parere ſnie nō excludit' ab appellatiōe nec icidit in penā.vide ibi ℟.ꝛ adde p̄dictis.
Si ptes p̄miſerūt ſtare ſententie ferende ſm conſiliuz ſa pientis ꝛ cōſentiunt q̄ feratur ſententia ſm cōſilium nō dicitur renunciatū appellationi vide ibi.
Excōicat⁹ petēs abſolutiōez a iudice a quo appellauit an videat' appellatiōi renūciare vide in.c. qua frōte.col.v.in ℟.ſz aduerte.ꝛ in.c.ſolicitudinē.col.penul.in ver.ij.adde.
Dñ appellās ipſe nō detulit appellatiōi ſue ſz aliquid in nouauit in p̄iudiciū ſui aduerſarii cenſetur ſue appellatōi renunciare.vide in.c.an ſit.col.ii.in ver.ſecunda regula.
Qui nō paret ſnie p̄ ſe late nō vī ei renunciare. vide ibi.
An nō deferēs appellatōi ſue intelligat' renūciar̄ ꝓpetuo vel ad tp̄s q̄ſq̄z fiat reſtitutio attēptatoꝝ. vide ibi col.ii.
Dñ ſit q̄ p̄ actū ꝯriū itelligat' quis renūciare appellatōi q̄n ē ꝓteſtatio in cōtrariū vide in.c.ſolicitudinē.in vltimo notabili ꝛ in col.penul.in ver.tertio ꝛ vltimo adde.
Querelās de iniuſta ſnia coꝝ ep̄o an videatur renūciare appellatiōi interpoſite ad papā.vide ibi in ver.ii.q̄ritur.
Per actū ſonantē in pati coram iudice quo non cenſet' quis renunciare ſue appellatiōi.vide ibi in ver.vi.q̄ritur.
Nunq̄z per actum contrarium appellationi cenſet' quis renunciare appellationi q̄n ille actus nō fuit acceptatus per alterā partem.vide ibi in ver.ſecūda limitatio.
Quando iudex a quo detulit appellationi an per actum contrariū ex poſt coram ipſo cenſeatur appellans renuncia re appellationi.vide ibi in ver.iii.limitatio.
An litigando coraz iudice a quo cenſeat' quis renūciare appellatiōi interpōite vō plene p̄ multos caſus ibi in ver. quinta limitatio.
An per ſcōaz appellationez cēſeatur renūciatū prime ap pellatiōi vide in.c ſua nobis.col.vij.ver.ſed aduerte.
Dñ ſit q̄ poſſit renūciari appellationi anteq̄ ſit interpoſi ta vide in.c.interpōita.§.ille veniq̄z col.ij.in prin.
Si partes cum iuramēto p̄miſerunt ſtare ſnie iudicis ꝛ mandato eius añ vel poſt ſētēciam an intelligatur renun ciatū appellationi ibi in ver.ſcōo querit'.
Si eſt ſolēniter renūciatū appellatiōi an itelligat' ex hoc renūciatū inſtantie iuri ꝛ cāe ibi in ver.tertio querit'.
An renūciando appellationi intelligatur renūciatū nul litati ibi in ver.iiii.queritur
Si ſimpliciter renunciatur appellationi an intelligatur indiſtincte renunciatum tam a diffinitiua q̄z ab interlocu toria.ibi ver.quinto pone.
An appellans poſſit appellatione interpoſita renunciare re integra inuito appellato.ibi in ver.vii.queritur.
Quid ſit ſi appellatio iaz erat preſentata ſuperiori ꝛ obla tus libellus.ibi vide.
Quid ſit in appellatione a diffinitiua an appellās poſſit renunciare appellatōi inuito aduerſario. vide ibi ꝛ in ver. viii.queritur.
An appellans poſſit reuertiad iudicem a quo inuito ap

pellato.vide ibi.
Si appellatio est interposita solũ ꝓ illa ꝑte q̃ facit ꝺ se appellatum ⁊ ꝓ alia ꝑte nõ an possit appellans renunciare inuito appellato.ibi in ver.omnia tñ predicta.
An re nõ integra possit appellans renunciare sue appellationi inuito appellato.ibi in ver.ix.queritur.
Quid si appellans non approbat appellationem: sed eaꝫ impugnauit an possit se iuuare ibi.
Quid si ipi appellãti erat ꝓfixus tã assignatꝰ termin⁹ ꝓ iudicẽ a q̃ an possit appellatõi renũciare. vide ibi i ℣.aliqñ ⁊ ḋcto.
Quid si iudex a q̃ tã ꝺtulerat apellatõi.ibi i ℣.aliqñ ⁊.vi.
An in bñficialib⁹ vel maiorib⁹ cãis possit appellãs renũciare appellatõi.ibi i ℣.vlt. q̃rit̃.⁊ in.c.cũ sit romana. i fi.
Si vnus ex plurib⁹ reis appellauit an appellãs possit renunciare appellationi in ꝓiudiciũ alioꝝ correoꝝ seu consortiũ condẽnatoꝝ.vide in.c.pe.in ver.ſz q̃ritur primo.
Appellãs nõ posset renũciare appellatiõi in ꝓeiudicium adherentiũ vel ꝓsequẽtiuꝫ ꝓ eoꝝ interesse.vide ibi.
An extra iudiciũ possit renunciari appellatiõi per pactũ nõ soluꝫ lite mota: sed etiam ante ⁊ super lite incerta. vide plene in.c.interposita.§.ille in fi.
An pactum firmetur iuramento.vide ibi.
An valeat pactum ex parte vnius tantum.vide ibi.
Et an requiratur scriptura.ibi vide.
Quid i cãis matrimonialib⁹ criminalibus vel in cã status an possit quis renunciare appellationi.vide ibi in fi.

a Postoli.an datio apostoloꝝ sit actus iudicialis: ⁊ an sit necessaria i datõe apostoloꝝ citatõ ꝑtis.
Itẽ an possit dari q̃lꝫ loco. vide i.c.fi.i.℣.vi.q̃rit̃

Cũ appellat̃ in absentia iudicis an sint necessario petẽdi apostoli. vide ibi in ver.decimotertio queritur.
Eo casu quo in presentia iudicis est appellandũ non sũt necessario petendi apostoli.ibi vide.
Sufficit protestari de apostolis q̃n appellatur in absentia iudicis a quo ibi vide.
Si appellat̃ in abñtia iudicis: ꝫ postea iudex faciat pñtiã sui infra dies.xxx.tñ nõ sũt necc̃io apli petẽdi apli⁹.vi ibi.
An q̃n est appellatũ in abñtia iudicis ꝓp ei⁹ metũ debeãt postea cessãte metu peti apostoli in pñtia iudicis. vide ibi.
An apostoli sint petẽdi in appellatõe extraiudiciali. vide ibi i ver.xiiij.queritur.⁊ in.c.bone.in ver.sexto queritur.
Si snia est lata a duobus an possint apostoli separatim dari.vide in ver.vij.q̃ritur.⁊ quid si vnus iudex dedit solus: an alter possit postea ratificare. vide ibi.
Quid si vnus iudex dedit apostolos delatorios: alter refutatorios. vide ibi.

a Rbiter arbitrator.an ⁊ q̃n possint cogi ad eligẽduꝫ tertiũ. vide nõbiliter i.c.cũ spẽali.col.iij. in fine in ver.in glosa.in ver.aduocet.

An stetur sententie solius tertij. vide ibi circa principium.
An arbiter vel arbitrator possit recusari suspectus. vide ibi in ver.xv.queritur.

a Rchiẽps.an ⁊ q̃n archiẽps possit cognoscere de cãis subditoꝝ sui suffragãei ⁊ limitatõeꝫ ad.c.pastoralis.de offi.ordi. vide in.c.cũ in ecclesia i pn.

Q̃n ep̃s recusat⁹ est suspectus archiep̃s cognoscit de cãis subditoꝝ ep̃i. vide in.c.cũ spẽali.in ver.vltimo nota.
An archiep̃s possit cognoscere de iniusticia excõicatiõis ⁊ appellatiõis dicta de cã interposite ad papã. vide in.c.solicitudinẽ.in ver.ij.queritur.⁊ in ver.tertio queritur.

a Rgumẽtuꝫ. argumentuꝫ de maiori ad min⁹ an hẽat locũ in ꝓuilegijs vel dispensationibus. vide in.c.pastoralis.col.x.in ver.sed queritur primo.

De argumento a simili. vide in.c.cõstitutus.el.ij.col.ij.vbi singulariter de hoc.

a Ttẽptata. Qualiter reuocent̃ attẽptata post appellationeꝫ extraiudicialẽ. vide plene in.c.i.in vl.nõ.

Practicam ⁊ formam super reuocationem attẽptatoꝝ. vide plene in.c.ꝓsuluit.el.ii.⁊ per Inno.⁊ doc. in.c.directe.de excep.
Libellus generalis super reuocatiõe attẽptatoꝝ: an procedat ⁊ de modo ⁊ practica formandi libellum. vide in.c. consuluit.el.ij.co.ii.in ver.extra glo.

Quo iure fiat reuocatio attemptatorum. vide ibi.
Attẽptata post appellatõeꝫ iudicialẽ vel extraiudicialẽ an sint nulla ipso iure. vide ibi i ver.vlt.dubitat̃.⁊ i.c.i.in pn.
Si appellatio est deserta ⁊ renunciatũ est appellatõi non reconualescunt attẽptata: ⁊ durat officiũ iudicis in reuocando.ibi in.d.c.consuluit.in fi.⁊ in.c.ad audientiã.in fi.⁊ in.c.sepe.in glo.super ver.rata.
An ⁊ q̃n si appellat̃ in vno arti.sepato si fiat inhibitio an iustificata appellatiõe oĩa attẽptata veniãt reuocãda si articulus appellatiõis poterat sepatiꝫ a cã principali tractari. vide in.c.sup eo.el.i.⁊ ibi plene ad intellectũ.c. non solũ §.i.eo.ti.in.vi.de quo ẽt vide in.c.bone.in ver.xiii.dubitatur.⁊ ibi quid in appellatione extraiudiciali.
Appellatiõe vel lite pendẽte an possessor appellãs possit turbari i sua possessiõe. vide i.c.cũ teneamur.sup.i.gl.co.iii
Ep̃s sn̄ialiter depositus põt appellatione pendente suum officium exercere ⁊ excõicare. vide ibi.
Per appellationẽ non ẽ suspensa iurisditio iudicis a quo quo ad reuocationẽ attẽptatoꝝ. vide ibi in.ii.notabili.
Judex a quo ꝑt appellatiõe pendẽte inhibere ꝓtib⁹ ne ꝺ hãt mr̃imoniũ vel aliud faciant ꝺ appellationeꝫ. vide ibi.
Si innouatio fiat a tertio nõ hꝫ locũ remediũ attemptatorum. vide ibi col.iiii.in ver.in ea.glo.ibi reformare.
Judex a q̃ pẽdente appellatõe ꝑt innouar̃ ꝺ tertiũ. ibi vide.
Pendẽte lite ⁊ appellatõe cũ fideiussore põt fieri executio ⁊ innouatio ꝺ reuꝫ principalẽ. ibi vide.
Inhibitoria ꝙ nulla fiat nouitas fideiussori nõ ꝓdest reo principali vel econtra. vide ibi.
Põt via ordiaria peti reuocatio attẽptatoꝝ ꝓ appellantẽ coram iudice a quo. vide ibi col.vi.in ver.secũdus intellect⁹
Etiã si iudex a quo denisset appellationi põt inhibere ꝙ nil innouetur ⁊ reuocare attẽptata. ibi vide colũ.sexta in ver.secundus intellectus.
An delegat⁹ qui detulit appellationi possit reuocare attẽptata. vide ibi colũ.septima in ver.ex predictis.
An possit reuocare inhibitoriã a se factã. vide ibi.
Quãdo sit ꝙ attẽptata an post inhibitionẽ veniant reuocanda. vide plene in.c.significantibus.in principio.
Reuocatio attẽptatorũ fit cũ fructib⁹ ꝑceptis portantis ad domũ spoliati expensis spoliantis vide in capitulo.bone.in vltimo notabili.
An possessio translata in tertiã psonã pẽdente appellatione extraiudiciali veniat reuocanda ꝓ viã attẽptati. vide in.c.bone.col.ij.in glo.in ver.coflatu.
An remediũ attẽptati det̃ ꝺ tertiũ bõe fidei possessorẽ matrie si hꝫ cãꝫ a iudice seu ab appellãte vel appellato ibi vi ꝺ
Quid si tertius possessor est cum titulo vel bona fide ibi in ver.tertia ⁊ ultima.
Septẽ nõbiles differẽtias iter iterdcũꝫ uñ vi ⁊ i quibus sit magis ꝓuilegiatũ remediũ attẽptatorũ uid ibi colũ.v. i ℣.amplí⁹ ⁊ uid.ꝺ q̃ ẽt uid i.c.cõsuluit el.ij.col.ij.℣ ex gl.
An oĩa attẽptata post appellationẽ extraiudicialẽ veniãt reuocãda ⁊ quid de attẽptatis in ꝓteritũ uel in futurũ ibi uide in.d.c.bone in ver.ix.quid ⁊ in ver.x. cũ sequen.
An notorius defect⁹ iuris impediat reuocationẽ attẽptatorum uide in.d.c.bone in .vij.col.in ver.septimo ⁊ ultimo in fi.
Snia cẽsure post appellationẽ extraiudicialẽ est nulla ꝫ nõ ꝓbet̃ ueritas cãe appellationis uide ibi in ver.xiiii. queritur.⁊ in ver.ii.conclusio sit.
An sit differẽtia q̃ ad reuocationẽ attẽptatorũ iter appellatiõeꝫ iudicialẽ uel extraiudicialẽ uid ibi i ℣.v.conclusio sit.
An in appellatiõe iudiciali possit agi ad reuocatiõeꝫ attẽptatorum ꝺserta appellatõe uide ibi i ℣.sexto cõclusio sit.
Attẽptata post inhibitiõeꝫ i appellatõe extraiudiciali sũt nulla ẽt si nõ iustificet̃ cã appellatiõis ibi i ℣. septia cõclusio ⁊ plene vide in cap.dilectis filiis.in decima notabili.
Quo ad reuocationẽ attẽptatoꝝ ⁊ ad iustificãdũ appellationẽ oblatio ꝓbatiõis icõtinẽti nihil operatur i appellatione extraiudiciali uide i uer.octaua.cõclusio i appellatione extraiudiciali ueniunt reuocãda attẽptata dato ꝙ appellatio non sit itimata iudici uel ꝑti uide ibi i uer.nona conclusio.
An quo ad reuocatiõeꝫ attẽptatorũ in appellatione extraiudiciali sit differẽtia siue appellet̃ a ꝑte siue a iudice extra

dicialiter ꝓcedēte uide ibi in versi. decima ⁊ ultima conclusio.
An q̄ ad reuocationē attēptatoꝝ in appellatiōe extiudiciali sit necesse ꝙ in appellatiōe sit expssa legittia cā grauaminis si ius cōe facit cōtra appellantē vel non ibi in ver. vlt. que causa.
Attēptata in appellatōe extiudiciali veniūt reuocāda. ēt si non cōtingat piudicium possessionis: sed alterius iuris. ibi vide.
Cōtra possidentem appellatio extiudicialis ꝙ quis non emat vel edificet vel aliud fiat non inducit reuocationē attēptatoꝝ vide ibi in penultima ⁊ vltima colū.
Qñ in rescripto ē cla appellatōe remota nūq̄ veniūt attēpta ta ꝓ uiā attēptati reuocāda. vide in. c. pastoralis. ℣. vi. opatur.
Licet iudex a quo nō admittat appellationem nō ꝺz ꝓp hoc aliquid ipse innouare nisi qñ esset notoziū appellationē cē nō legittimam vide in. c. constitutus. el. ij. col. prima.
An attēptata sint ipso iure nulla ēt si appellatio deseraṫ vide in. c. ad audientiā. in fine ⁊ an reconualescāt. vide in. c. sepe. in glo. super verbo rata. ⁊ in. c. consuluit. el. ij. in fine.
Ante factā innouationē poterit quis adire iudicē: ⁊ petere. ne in sua possessiōe turbeṫ. vide in. c. an sit. col. ii.
Si quis attēptauit post appellationē alterius exceptio attem ptatoꝝ obstat agenti in quacunq̄ causa. vide in. c. an sit. col. iij. in ver. in ea. glo. ibi non debet.
An priuilegium attemptatoꝝ. vt reuocentur ꝓ uiā attempta ti habeat locum si appellatio est deserta. vide ibi.
Quid sit in attemptatis post appellationem extraiudicialem si appellatio est deserta. ibi notabiliter.
Reuocatio attēptatoꝝ ptinet ad iudicem appellationis ⁊ nō ad alium vide in. c. solicitudinem. in tertio notabili.
Duos casus in quibus reuocatio attemptatoꝝ possit fieri ꝓ alium iudicem q̄ appellationis. vide ibi.
An attemptata circa consecutiua veniant reuocanda. vide no tabiliter in. c. vt nostrum. col. secunda in fine.
An sit necesse ꝙ reuocatio attēptatoꝝ petatur specifice ī libel lo appellationis. vide in. c. dilecti. in ver. queritur primo.
An attemptata possint reuocari p̄mo ante sniam si hoc non sit petitum ante omnia reuocari. vide ibi in ver. ij. queritur.
In reuocatione attemptatoꝝ non requiritur libellus nec li tis contestatio. ibi vide.
An si iudiciū ē ceptū in negocio p̄ncipali possit fieri reuocatio attēptatoꝝ anteq̄ ferat sniā sup negocio p̄ncipali. ibi vide.
Reuocatio attēptatoꝝ vsq̄ ad quantū tps potest peri: ⁊ an potest peti ante conclusum in causa. vide ibi.
Qñ reuocatio attēptatoꝝ ē talis q̄ faciliter fieri non pōt puta in funere defuncti. tunc nō fit ante oia sed expectatur sentētia diffinitiua. vide ibi in ver. secundo limita.
Qñ attēptatū est tale in q̄ nō pōt fieri reuocatio nisi ꝓ sniam diffinitiuā nūq̄ ꝺz fieri ante. ibi in ver. vltimo limita.
Si in libello petaṫ reuocatio aliquoꝝ attēptatoꝝ an si appel lans succūbit in illis intelligatur succubuisse in alijs attēpta tis vide ibi in versicu. tertio principaliter queritur.
An litiganti sup attēptatis currāt faralia sup negocio princi pali vide ibi in ver. quarto queritur.
An remediū attēptatoꝝ possit deduci incidēter ꝓ viam exce ptionis vel replicationis ibi in ver. quinto queritur.
An reuocatio attēptatoꝝ possit peti principaliter ⁊ de per se absq̄ iudicio ⁊ libello appellationis viꝺ ī ℣. quito queritur.
An delegatus possit reuocare attēptata añ litis cōtestationeꝫ lite pēdente vide in. c. significante. col. iiij. in medio.
Attēptata pendente appellatione possūt ēt pendente dilatiōe reuocare vide ibi in ver. octauo limita.
Qunq̄ ꝺz locū reuocatio attēptatoꝝ si appellatio nō fuit in timata iudici vel parti vide in. c. fi. in ver. vltimo queritur.

Annitus. Si bannitus ex forma statuti nō ꝺz au
b diri tñ si fuit auditus poterit in quacūq̄ parte iudicii oppōi ⁊ excipi ꝙ nō audiaṫ vide ī. c. ex pte. i. co. ii. ī fi.

Eneficiū. Legatus natus confert beneficia sed solus
b legatus de latere vide in. c. i. in p̄in.

Si beneficiū requirit ordinē annexū an p̄petentem cōsecrationē vel ordinē possit ꝓ uiā exceptionis impediri posses sio beneficii vide in. c. cōstitutus. el tertio colum. penultima.
An contra prouisum per viaꝫ collationis vel prouisionis pos sit exceptio criminis vel alia opponi ad impediendū possessio nem. vide ibi. col. vltima ⁊ penul.

Ad. c. fi. de elec. in. vi. vide ibi singulariter.
Capitulū vacante sede pōt cōmendare beneficium cuius col latio ptinet ad solū prelatum. vide in. c. bone. ibi in p̄in.
In bñficialibus appellatio. ēt ad papā. ly ꝺeuoluat ptātem co gnoscēdi ⁊ ꝓnunciādi nō tñ ꝓferendi ⁊ ꝓmouēdi. vide singu lariter in. c. bone. col. xiij. ℣. xij. ꝺubitaṫ. ⁊ in. c. ij. in p̄incipio.
Limitationeꝫ ad. c. a collatione. de appellatione in. vi. ⁊ ad cle. auditoꝝ. de rescrip. ibi vide.
Prebenda est beneficiū requirens psonalem residentiā ⁊ nō pōt seruiri per alium nisi statutum vel cōsuetudo ecclesie hoc disponat. vide in. c. peruenit. el. ij. in p̄in.
Nō requiritᵉ admonitio iudicialis qñ sit p̄ceptū. vt quis re sideat in beneficio ⁊ an possit appellare. vide ibi.
An valeat collatio beneficij facta excōicato ignoranti se excōi catum. vide in. c. pastoralis. in ver. in eadem glo. in fi.
An valeat collatio beneficij facta excōicato pendente appella tione ab eo. vide ibi.

Capitulum. Si capitulū ꝺz litigare cum eius p̄lato
c an sit ꝺandus curatoꝝ vel possit constituere sindicuꝫ vide in. c. significauit. in fi.

Captura carcer. Nunq̄ pōt fieri executio sñie vel in
c strumenti quo ad capturā persone nisi p̄mo citato ꝺebitoꝝ causa cognita. vide in. c. ex ratione. in penul tima carta. in ver. secundo adde in fine.

Contra heredē non pōt deueniri ad capturaꝫ persone nisi eo p̄mo citato ⁊ liquidato ꝙ sit heres. vide ibi.
Etiā appellatiōe ⁊ lite pendente pōt appellans psonaliter ca pi rōne suspitionis fuge. vide in. c. cū teneamur. colum. quarta ver. sed limita. ⁊ ibi singulariter ad intellectuꝫ. l. ait p̄etoꝝ. §. si ꝺebitoꝝem. ff. de his que in frau. creditoꝝum.
A captura sēp ⁊ oi tpe pōt appellari ⁊ ꝺi grauamen habere cām successiuā: ⁊ esse sēp infra decē ꝺies vide in. c. ex pte. el p̄i mo. co. iij. ℣. quito ⁊ vlt. ⁊ in. c. sup eo. el scꝺo. col. i. ⁊ secunda.
An clericus possit capi ⁊ detineri ī carcere ꝓ debito ciuili vel ciuiliter ex delicto vide nō. in. c. ꝺilectis filijs decano. in p̄in.
Suspectᵘ ꝺe fuga vel fugitiuus pōt capi ꝺilatiōe pēdēte nec conquiescit officiū iudicis vide in. c. significāte. ī ℣. vij. limita.

Aula. Quando sit ꝙ cessante cā cesset effectus vide
c plures limitatiōes in. c. cum cessante. in p̄in.

An in ꝺubio p̄esumatur causa impulsiua vel finalis vide ibi circa p̄incipium.

Statio nuncius relatio. Quando quis citaṫ a duo
c bus superioribus eodē tpe cui sit magis obediēdum vide in. c. cum parata in. ij. col. ver. iij. nota.

Citatus coraꝫ generali iudice cārū ⁊ coraꝫ speciali iudice illius cause coraꝫ quo teneatur magis cōparere vide ibi.
An nūcius possit citare sine speciali comissiōe iudicis vide ibi in ver. circa p̄imum.
Si in actis nihil apparet de cōmissione an credatur in hoc iu dici vide ibi in ℣. secundo queritur.
Si ī actis ꝓstet de citatōe ⁊ relatiōe citatiōis an p̄sumit de cō missione iudicis ibi in ℣. tertio queritur.
Si in actis cōstat de cōmissiōe iudicis ⁊ ꝺ citatiōe p̄sumitur in ꝺubio ꝙ citatio p̄cessisset ad citationē p̄is vide ibi.
Si in vno loco ē ꝺubitatus generalis ⁊ publicus nūcius ad citatiōes faciēdas an valeat citatio ⁊ sibi credaṫ si nō constet de cōmissione iudicis vide ibi in ver. quarto queritur. ⁊ in. c. cū sit. §. p̄terea. col. ii.
An iudex possit cōmittere parti citationem vide in. ꝺ. c. cum parati ver. vi. queritur.
An qñ credaṫ nūcio de cōmissione sibi facta in citando vide plene in uer. quarto queritur. in fine.
An iudex pōt cōmittere nūcio potestatē generaliter citāꝺi, vi ꝺe ibi in ver. quinto queritur.
Si nūcius portat litteras ex pte iudicis vel eius sigillo ꝓbaṫ de commissione ly aliter nō cōstet ex actis vide ī. ꝺ. ℣. in fine.
An iudex possit cōmittere notoziō vel p̄ti potestatem citandi uide ibi in uer. quinto queritur.
An cōmissio citatiōis requiret scriptuā vel possit ꝓbari ꝓ te stes vide ibi in uer. septimo ⁊ vltimo queritur.
An ualeat citatio sine loco uide ibi colum. septima ver. circa fm p̄incipale.
Citatio facta per delegatum sine expressione loci est nulla se

cus in ordinario. vide ibi.
An valeat citatio sine die vel termino. vide ibi plene in septima col. ver. ij. queritur.
An ad imponendū mulctaz valeat citatio absqz die vel termino. vide ibi col. octaua. versi. quare pro concordandis.
Si in citatōe est dies. tñ non ē hora certa. vide ibi i ℣. iij. q̄rit.
Citatus ad actum qui solet hora certa expediri valet citatio; absqz alio termino. vide ibi.
Quid si in loco redditꝰ ius bis ī die. vide ibi in ℣. iiij. queritꝰ.
Electio nunciꝯ pertinet ad iudicem ordinarium delegatū vel arbitrum. vide ibi ver. circa. iij. principale.
Quid si nunciꝰ nō iurauit fideliter exercere offiꝯ suū. vide ibi.
An debeat constare ex actis de electione nunciꝯ facta per iudicem. vide ibi.
An sit credendum nuncio publico citanti. vide ibi col. x. in fi. in ver. sed queritur primo.
Quo ad capturam persone vel pignorum non creditur etiam publico z iurato nuncio. vide in dicto ver. in fine.
Nuncio citanti extra territorium non creditur sine litteris. vide ibi in ver. secundo limita.
Sufficit q̄ littere sint sigillate priuato sigillo iudicis aut subscripte a tabellione. ibi.
Eo ipso q̄ nuncius portat litteras presumitur q̄ sit nuncius eius. cuius litteras defert. vide ibi.
De relatione citationis creditur litteris quas nuncius remittit suo sigillo. ibi vide.
Si nuncius refert se citasse z pars negat cui sit magis credēdum. vide ibi in ver. ij. queritur.
De statuto q̄ credat nūcio z etꝯ relatiōi. vide in ℣. iij. queritꝰ.
Si est discordia inter nuncium z notarium: cui sit magis credendum. ibi vide in ver. iij. queritur.
An credat nūcio ō ℣bis z rñsiōe ptis citate. ibi i ℣. vlt. q̄ritꝰ.
Si nuncius refert se posuisse in possessionē bonoꝝ Ticiū de bonis olim Johannis an credatur nuncio quo ad illa bona vide ibi in ver. postremo queritur.
An actus relationis nūciꝯ sit de ordine substantiali citatiōis ibi col. xiiij. in fine in ver. circa quartum.
An debeat p̄mo ꝓstare iudici ex actis de relōne citatio. ibi co. xv. ℣. ij. q̄ritꝰ. z ibi vide de pluribꝰ qōnibus notādis ad hoc.
Statutū requirens citationē sufficit ptis p̄sentia. ibi vide.
Quando labitur instantia vel terminus ad finiendū causam potest iudex ex suo officio ꝓferre sniaz non expectata relatione nunciꝯ. vide ibi in ver. tertio limita. col. xvij.
An relatio citatiōis possit fieri p̄ nunciū tpe feriato vel ptibꝰ abñtibꝰ. vide ibi in fi. in ver. postremo q̄ritur. in. xviij. col.
An relatio nunciꝯ possit fieri tabellioni sine iudicis p̄ntia vel sedētis ꝓ tribunali. vide ibi i ver. vlt. q̄ritur. xviij. col.
An nuncius p̄ aliū nunciū pōt facere citationē. vide ibi i fine.
Renuncians appellationi est necessario citandus in cā principali. vide in. c. personas. in fi.
Judex a quo non tenetur citare appellantem ab eo. etiaz si appellatio sit deserta. vide ibi in fine.
In notoriis requiritꝰ citatio: z an sufficiat vna absqz perēptoria. vide plene z singulariter ī. c. cū sit. §. preterea. col. ii. ver. nota secundo. z in. c. ex insinuatione. in fi.
An z q̄n in causis notoriis possit proferri sententia absqz citatione. vide in. d. § preterea. col. secunda.
Clericus ēt in minoribꝰ citatus a iudice seculari nō tenetꝰ cōparere z ꝓcessus ē nullus. ēt si iudex eū clericū ignorabat. vide in. c. si duobus. col. viii. sup glo. in verbo. nisi cognouerit.
Citatus a duobꝰ superioribus cui magis obedire teneat. vide in. c. cum parati. circa prin. in glo. ii. in ver. ii. nota.
Q̄n er processu nō apparet de cōmissione iudicis: an citatio sit nulla. vide ibi in. iii. col. in ver. circa primum.
Nō creditꝰ iudici ō ꝓmissiōe citatōis. vīd ibi i ℣. ii. q̄ritꝰ. co. iiii.
An in dubio p̄sumatur q̄ precesserit requisitio partis z commissio citationis. vide ibi in ver. tertio queritur. col. iiii.
Q̄n in loco ē deputatus gñalis nūcius an possit citare absqz cōmissione: z sibi credat. vide ibi in ver. iiii. q̄ritur. col. iiii.
Elapso termino bois pōt iudex a quo procedere ad executionem sniē vel in cā principali absqz alia citatiōe partis. vide. c. personas. colū. vlt. in ver. vltimo dubitatur.
Q̄n sit q̄ citatus teneat cōparere allegaturus priuilegiū suuz vide in. c. si duobꝰ. col. viij. z in glo. in ver. nisi cognouerit.
An iudex sit citandus ad defensionem sue sniē. vide in. c. qua fronte. in vlt. nota.
Q̄n sit q̄ iudex a quo appellatur teneat post appellationez citare amplius appellantem ab eo. vide in. c. directe. col. ij.
In articulo iuris seu declaratōe iuris non pōt ꝓferri snia declaratoria nō citata pte. vide plene in. c. sepe in q̄rto nō. col. iij.
Omne id qō pōt allegari ꝯ citationē factaz ab hoīe ad excusādum cōtumaciaz pōt allegari respectu citationis aut termini iuris vel statuti. vide in. c. sepe. in ver. xi. nō. in. v. col.
Si iudex appellatiōis ab interlocutoria ꝓnunciauit bene appellatū an poterit ꝓcedere in negocio p̄ncipali absqz alia citatione. vide in. c. sepe. in glo. in ver. peremptorie. col. xi.
An in snia sup̄ desertiōe sit necessaria citatio. vide ibī in ℣. sz q̄ritꝰ primo. col. xii. z in. c. ex rōe. col. xxxiii. ver. q̄ ad fin dicas.
An z q̄n in interlocutoria requiratur citatio. vide in. c. sepe. in ver. sed queritur primo. in fi.
An in taxatōe expēsarū requiratꝰ citatio. vide ibi ī ℣. xiii. q̄ritꝰ.
Q̄n sit q̄ carceratꝰ possit citari in carcerē vel ad domū. vide ī c. dilectis filiis decano in scō nōbili ibi plene z singulariter: z ibi an valeat processus z iudiciū contra carceratum.
An in cā appellatiōis possit deueniri ad diffinitiuaz nō citata parte. vide in. c. per tuas. in ver. vltimo nota. z vide in fi. an possit: altera parte absente vel non citata.
An iudex sit citādꝰ in cā appellatōis z ī aliis casibꝰ. vide in. c. cū spēali. §. porro. col. vlti. z in. c. interposita. §. fi. in prin.
An iuxta finē anni possit appellās ꝓsequi appellationē appellato ulterius nō citato z econtra possit appellatus appellante non citato. vide nō. in. c. interposita. §. fi. in fi.
Judex ex suo officio potest monere partes ad sententiā z ipsā proferre ne instantia pereat. vide in. c. ex ratione. col. xxxiii. ℣. quo ad fin dicas.

Confessio. Q̄n sit q̄ ex cōfessione resultet notorium
c vide in. c. cum speciali. §. porro. circa prin.

An contra fictam confessionē admittat illa defensio que cōtra verā confessionē z an plus oppatur ficta q̄z vera cōfessio. vide ibi. col. vi. in uer. sed queritur primo in fi.
Ficta confessio in vno iudicio an preiudicet z ꝓbetur in alio iudicio inter easdem partes. vide ibi in ver. secundo queritur.
An confessio defuncti ꝓbetur z habeat paratam executionez contra heredē vide ibi in ver. tertio queritur.
An ficta confessio defuncti probetur contra heredem vel sibi non noceat ibi in ver. z aduerte quia predicta.
Quid si statutum dicat q̄ contumax habeatur pro confesso z conuicto vide ibi.
An ficta confessio filij p̄iudicet patri ibi i ℣. tertio queritur.
An ficta cōfessio alicuius p̄iudicet tertio eo casu quo vera cōfessio preiudicaret vīd ibi ℣. quarto q̄ritꝰ. vbi plene de hoc.
Cōfessio ꝓcuratoris in vno iudicio nō preiudicat domino i alio iudicio vide ibi in ver. vltimo queritur.
An confessio aduocati preiudicet parti z an possit reuocari ñ ꝓbato errore vide in. c. cum cām. in principio.
Usqz ad quantum tempus possit reuocari confessio aduocati. vide ibi in secunda colū. in uer. sed dubitatur.
An confessio ꝓcuratoris preiudicet dño quo ad facultatem appellandi vide in. c. cum speciali. §. porro. ver. z vltimo queritur. in penul. col.

Coniuncta psona. Coniuncta persona non cogitꝰ de
c fendere si nolit. vide in. c. ex parte. in prin.

Compromissuz. Vide. j. in ver. appellationis desertio
c z uer. tempus terminus.

Pendēte cōpromisso coꝝ arbitro nō currit tps ī cā appellationis siue sit terminus hominis siue iuris vide in. c. ex ratione. col. vij. ℣. circa medium principale.
An pēdēte cōpromisso coꝝ arbitratore currat tps instātie cāe appellationis vide ibi in ver. postremo queritur.
An per pactaz possint suspendi fatalia in cā appellationis q̄ non concurrant vide ibi in ver. sed dubitatio est.
Per pactū vel cōpromissum nō pōt prorogari tempus prime instantie vide in ver. tertio queritur.
Si fiat cōpromissum in cā principalis singulariter an currat tps in cā appellatiōis vide ibi in uer. quarto queritur.
An tempus apostolorum currat pendente cōpromisso uide

ibi in ℣.quinto queritᵉ.
An tps statuti currat pēdēte ꝓmisso vid ibi ī ℣.sexto qritᵉ
Quid si statutū ꝓhibet istātiā cāe appellatōis posse ꝓrogari an tūc pēdēte cōpromisso currat tps istātie datū a statuto.vid ib
An pendēte compromisso possit altera pars redire ad iudicē cām ꝓsequendo vide ibi in ℣.septimo queritᵉ.
Quid si in cōpromisso est clausula q̄ totiens pena cōmittatᵉ quotiens cōtrauentum fuerit vide ibi.in ℣.si.sed.tu limita.
Si arbiter tulit sniam an altera pars possit decetero ꝓsequi cām appellationis vide ibi in ℣.vltimo queritᵉ.
Quid si laudum est emologatum per ptes an possit prosequi postea cām appellatōis vide ibi in ℣.secundo limita.
Quid in snia arbitratoris ⁊ an pendēte cōpromisso possit amplius redire ad iudicē vide ibi in ℣si. vltimo limita.⁊ ibi sing. est limitatio ad.l.si quis rem.ff.de arbi.
Si est petita reductio ad arbitrium boni viri an iterim possit ꝓsequi causam appellationis vide ibi.
Ad hoc vt per collegiū possit fieri cōpromissum siue in spūalibus siue in profanis requiritᵉ q̄ oēs sint concordes ⁊ vnus ꝯdictio impediret vide in.c.cōstitutus.el.ij.in vltimo nō.
Statutū ꝓhibens cōpromissum in certa cā intelligitur in negotio principali nō aūt in emergentibus vel in vno articulo cause vide in.c.pastoralis.in ℣.vi.queritᵉ.

c Onsanguinei. Usq; ad quē gradū dicantᵉ cōsanguinei vide in.c.postremo.colū.iiij.

c An cōsanguinei dicantᵉ tam ex laterē matris q̄ patris ⁊ quid si statutū facit mentionem de consanguineis vide ibi col.vi.℣.sed ꝓ declaratione.

c Onscientia. An de iure canonico omne id qđ est licitum in foro iudiciali dicatᵉ licitum in foro cōscientie vide ī.c.cōstitutus.el.iij.col.iij.in fi.

c Onsilium. An ⁊ qn̄ iudex teneatᵉ partibus dare cōsilium sapientis vide plene in.c.vt debitus.vltra medium in ℣.in ea.glo.ibi collatione sapientum.

Potest iudex petere consilium sapientis iuitis partibus vide in.c.intimasti.in principio. col.i.
An formaᵉ pūctū cōis spectz ad iudicē vel ad ptes ibi plene
Qn̄ cōsultatō fit sipliciter q̄ro q̄d iuris q̄d iportz vid ibi sing
Quando committitur causa consilio sapientis debet de pūcto seu cosultatione fieri copia parti vide ibi.
Eoipso q̄ partes sciuerunt punctū formatū a iudice ⁊ nō cōtradixerunt videntur approbasse ibi in versi.⁊ aduerte.
An valeat snia nō expectato consilio qn̄ de consensu partiuz erat facta cōmissio ibi in ver.v.⁊ vltimo.
An a sentētia lata sm cōsiliuz possit appellari vel sentētia nunq̄ transeat in rem iudicatam ibi in fi.

c Onsuetudo. An possit ꝯsuetudine introduci q̄ appelletur ad parem vel minorē vide rubrica colū.vi.in ℣. ⁊ adde p̄dictis.

Valet consuetudo q̄ appelletᵉ omissis medijs etiam de iure ciuili vide ibi in ver.etiam adde.
Non potest cōsuetudine vel prescriptione introduci q̄ nō appelletur ad principem vide ibi.
An possit ꝯsuetudine introduci q̄ ꝓbatio ipfecta habeatᵉ ꝓplena ꝓbatōe vide in.c.i.ij.col.in ver.in gl.in verbo q̄ idoneos.
Valet cōsuetudo q̄ a iudice seculari in omni casu appelletur ad papam vide in.c.si duobus.§.fi.in versi.secundo limita.
An cōsuetudo ⁊ ius cōe possit ad idem simul concurrere vide in.c.bone in.iiij.nō.
Cōsuetudo q̄ victualia nō possūt vēdi nisi i certo loco vel certo p̄cio vel mercātia vide in.c.significāre.col.pe.⁊ fi.in fi.
Et an tale ius possit acquiri p̄uilegio vel ꝯsuetudine vide ibi.

c Ontūax. An ℣us ꝓtūax dūs vel ꝓcur.possit appellaᵉ vid.s.i ℣b.appellatōis.ꝓhibitio.⁊.j.i ℣b. ꝓcura.

c Contumax nunq̄ intelligitur consentire vel ꝓrogare iurisditōem vide in.c.si duobus.col.viij.ver.exᵉ glo.
An valeat ꝓcessus ꝯ cōtumacē si iudex non ꝓnunciat exprese se competentem vide ibi.
Si iudex ꝓnunciat exprese se cōpetentē an possit decetero dici de defectu iurisditōis ⁊ an ⁊ qn̄ ꝓ ꝓcessuz ad ulteriora cēsetur iudex ꝓnunciare se cōpetentem vide ibi in ver.so queritᵉ.
Qn̄ ꝓceditᵉ ꝯ absentē cui cōperebat vltia exceptio an valz ꝓcessus si iudex sciuit ⁊ qđ si iudex ignorat ⁊ ps sciuit vide in ver.

iij.queritur.⁊ ibi vide nō.limitat.ad.l.si pretor.§.marcellus.
Contumax cōparens tenetur prosequi cām in eo statu in quo causam inuenit ibi vide in fi.
An cōtumacia ꝓcuratoris p̄iudicat dño vt possit cōdēnari in expē.vid i.c.sepe i p̄.nō.⁊ qđ i cāis mrimōialiᵇ vl i cāis statᵘ.
Ad excusandū cōtumatiā quicquid pōt allegari ꝯ citationem factam ab hoie poterit allegari in citatione seu ī termino iuris ⁊ statuti vide in.c.sepe.in ℣.xi.nō.
Qn̄ sit q̄ iudex possit facere gr̄az cōtumaci si haberetᵉ ꝓ cōfesso vel appellatio deserta vide ibi ī ℣.i cadē gl. ibi facere gr̄az.
An ⁊ qn̄ cōtumax possit postea declinare iudicē vel opponere postea exceptiōes declinatorias vide in.c.vt debitus vltra medium in ver.scias tn̄ q̄ si primo impetrans.
Cōtumacia ꝓcur.an p̄iudicet dño quo ad appellationē vide in verbo ꝓcura.in prin.⁊ in.c.nicolao.in fi.

c Uria romana. Qn̄ dicatᵉ cā appellatiōis vel alia devoluta ad curiā vel esse in curia vide in.c.nicolao.ī ℣. sed queritur p̄.⁊ in.c.interposita.§.i.in prin.

Qn̄ sit q̄ cā possit cōmitti in curia si sua natura nō sit devoluta ad curiā vide in.c.nicolao.in ver.iij.qritur.⁊ plene in.c.interposita.§.i.⁊ in.c.sepe.in secundo notabili.
Qualiter itelligatᵉ q̄ Roma sit cōis patria vid ī.c.memimᵒ ī fi.
An omnis causa appellationis interposita ad papam sit necessario tranctanda in curia romana vide in.c.sepe.colum.xiij.in ver.secundo queritur.
Ubi ⁊ ī q̄ loco dicatᵉ eē curia romana vid ī.c.meminimus i fi
An hodie in curia imperatoris dicatur esse cōis patria ita q̄ quilibet possit ibi cōueniri vide ibi.
An.l.romana.ff.ad municipalis.hodie sit correcta vide ibi.
An hodie roma sit cōis patria vide ibi plene de his.

d Ominiū. An possit tolli dominium per rescriptuz principis si erat quesitum sententia vel aliter vide in c.sua nobis.in ver.quarto queritur.

c Ecclesia vacans. Ad quē spectat cura seu custodia vacantis ecclesie vide in.c.bone.in prin.

c An capitulum vacante sede possit ponere iconomuz in ecclesia vacante vide ibi.

c Lectus electio. Opponēs electo ꝫ aliq̄ iure excludatᵉ iudex officio pᵒ suppleᵉ vid ī.c.cōstitutᵒ el.ij. i prin.

c In electionibus ecclesiasticis qui nō est iusto impedimento detentus non pōt alteri cōmittere vices suas nisi volēti bᵒ illis de capitulo vide ibi col.iii.in ver.secundo conclude.
An possit constitui procuratorem qui non sit de collegio.ibi.
An in omnibus collegijs impeditus vel non possit cōmittere vices suas vide ibi in ver.quarto cōclude.
An ⁊ qn̄ electus possit renūciare suo iuri vide ibi in fi.
Electores ⁊ patrōi possūt astringi p̄ iuramētū ad eligēdū magis idoneū vide in.c.constitutus.el.tertio.in primo nō.
An possit astringi ad alterū de duabus personis aut de certo genere personarum vide ibi in.ij.nō.
Electus ⁊ confirmatus non obstante appellatiōe dz consequi possessionē vide ibi in vl.nō.
An possit salua cōsciētia eligi idoneus si potuisset eligi idoneor ⁊ an valeat appellatio in contrarium vide ibi col.i.
An senectus reddat quem inabilem vt non possit eligi. vide ibi co.iij.in glo.in ver.impotentiam. vide ibi.
An sit p̄ferēdus magis diues vel nobilis vel magis doctus.
An electo ⁊ cōfirmato agenti ad possessionem obstat exceptio criminis vel defectus iuris vide ibi col.vi.
Ad limitatōez ⁊ itelligētiā.c.fi. d̄ ele.i vi.vid ibi singulariter.
Qn̄ sit q̄ eligens indignum priuetur iure eligendi si electio nō habuit effectum ⁊ quid quando eligens cōtempsit appellatio nē aduersarij vide in.c.cōstitutus.el.i.in fi.

X cōicatio. De absolutiōe.j.ꝑ.prie i ℣.absolutio.

c An ⁊ qn̄ appellatio suspendat excōicationez vide in rubrica col.xi.ver.sed aduerte.

Utrū a snia censure possit appellari post.x.dies vide ibi.
Sententia excōicationis lata post appellationem ēt extrajudicialē est nulla vide in.c.i.in.iij.nō.
Ab hoie nō pōt ferri excōicatio ꝓ delicto ꝫ solū ꝓ cōtumacia vide in.c.cū sit in prin.⁊ in.§ p̄terea.⁊ in.c.qua frōte.in.ii.no. ⁊ in.c.reprehensibilis.in primo ⁊ secundo no.
Contumax pōt excōicari absq; alia citatione uel amonitione

quod est notabilis limitatio ad.c.sacro. vide in.c.cum sit.§.preterea.i prin.z in.c.qua fronte.in prin.
Eo ipso q subditus nō obedit p̄cepto prelati pōt excōmunicari absq; alia amonitōe vide in dicto.§.p̄terea.in glo.fi.
Etiam notorius criminosus non est excōmunicādus nisi primo sit citatus vide ibi circa medium.
An z qñ absens extra territorium potest excōmunicari vide ibi plene in ℣.vlti.an absens.
An p statutū possit excōmunicari absens extra territoriū ibi.
An rōe p̄ct⁹ vl rei site vl delicti possit absñs excōicari vīd ib i fi.
Judex etiam in competens potest excōmunicari ratione contumacie vide in.c.si duobus.in glo in ℣.tenebitr.
Appellatione excōicationis in dubio debet intelligi de maiori vide in.c.super eo.el.ij.in prin.
Qñ sit q excōicatus pro violēta manus iniectiōe possit absolui ab episcopo vide in.c.peruenit el.primo.
An denūciatio excōicatōis sit nulla post appellatiōez sicut excōicatio vide ibi in.iiij.nō.z plene i.c.pastoralis.§.verum.
An excōicatio lata in participantes absq; monitione sit nulla vide ibi z in.c.peruenit.in.v.nō.
An i absolutiōe excōicationis requiratur citatio z an primo requiratur snia declaratoria vide ibi plene de hoc.
Per denunciatōez nō ꝓbatur quem esse excōicatū . vide ibi
Excōicatus celebrans in diuinis fit irregularis a qua solus papa absoluit vide in.c.ad presentiam.
Excōicatus p⁹ appellatōz legittimā si celebrat i diuinis nō incurrit irregularitatē z idē i oibus alijs casibus quibus excōicatio foret nulla vide ibi i.c.pastoralis.i ℣sic.i eadē gl.in fine.
An excōmunicatus post appellatōez legittimam sit vitandus i iudicialibus vel extiudicialibus vide ibi maxime circa finem z in.c.pastoralis.§.vez.colū.ij.
Quot sint casus in quibus excōmunicatio est nulla vide in dicto.c.ad p̄sentiam circa finem.
Episcopus snialiter depositus pōt pendēte appellatōe excōicari.z suum officiū libere exercere vīd i.c.cū teneamur.i.i.glo.
Excōmunicatus repellitur a petitione etiam extiudiciali corā superiore vel iudice vide in.c.cum parati.circa princi.
Tertius cuius non interest admittitur ad oppnendū exceptionem excōmunicationis vide ibi.
Quādo quis timet excommunicari modus est q appellet p̄ q2 excommunicatio post appellatōez etiam iudicialem ē nulla vide nōbiliter in.c.dilecti.circa princi.
Quando in rescripto vel alia dispositione ē clausula appellatione remota.an tunc excōicatio post appellatōez sit nulla vide nō.in.c.pastoralis.in ℣.vi.operatur.
Per denunciationem excommunicationis quis non plus ligatur q̄z fuerit vide in.c.pastoralis.§.vez
An p denūciatōez ꝓbet excōicatio vide colū.i.℣.iij.nota.
An valeant gesta cum excōicato tollerato in bis q̄ geruntur rōne priuati officij vide ibi colū.ij.ver.in eadem glo.in fi.
An valeat collatio beneficij.facta excōmunicato occulto ignoranti se excōicatum vide ibi.
An pendente appellatione excōicatus possit se ingerere diuinis z sit irregularis vide ibi.
An valeat collatō bñficij fcā excōicatōe pēdēte appel.z an valeāt gesta ab eo si appellatio ñ erat legittia vel si sit ōfta.vīd ib
Excōicato nō est in aliquo subueniēdum et ꝓ alimētis vel rōe elimosine nisi fame p̄iret secus in p̄lato depositio cui subueniē ne mendicet z vide ibi rōnem differētie col.iij.super glo.fi.
An suspenso a beneficio sit prouidendum ne mēdicet . vide ibi in ver.ex predictis infertur.
Excōicat⁹ ñ eq̄pat̄ relegato.ibi co.iij.i fi.i ℣.i ea.gl.ibi.x vi.q.i.
Excōicato subtrahuntur fructus beneficii z quotidiane distributiones et pēdente appellatione etiam si de fructibus in snia nil sit expressum uide ibi in ℣.conclude ergo.col.iiii.
An excōicatio subtrahat̄ administratio temporaliū beneficii sui uide ibi in uer.sed dubitatur.
Ad quem spectēt fructus beneficii quando excōicatio fuit iusta vide ibi col.v.uer.ex glo.
An excōicatus possit priuari beneficio z quid si stetit in excōicatione per annum vide ibi in uer.secundo queritur.
An suspensus uel excōicatus possit interī alienare bona sui bñficij.ibi in ver.iij.queritur.

An pendente appellatione possit denunciari excōicatus qñ p denunciationē in plus ligaretur.ibi in ver.iiij.queritur.
Excōicat⁹ ignorāter si appellat a die notitie nō pōt denūciari appellatiōe pēdēte z ē magna limitatio vīd ibi i ℣.v.queritᵉ.
Si appellat̄ a snia declaratoria aliquē incidisse i excōicationē pēdēte appellatiōe nō poterit denūciari z excōicatio z denūciatio eēt ipso iurᵉ nulla vīd ibi i ℣.vi.q̄ritᵉ.z hec ē sin.limitatio.
An iudex delegatus possit denunciare vel denunciari facere excōicatum vide ibi in ver.vij.queritur. col.ij.
Qñ sit q excōicato z piuro sit ōferendū iuramētū.vīd i.c.qōi
An valeat excōicatio vel denūciatio absq; citatione partis vel monitione vide in.c.qua fronte.in.iij.col.i ℣.exᵉ glo. queritur.
An publicatio seu denūciatio excōicationis absq; alia citatione ptis sit nulla ibi vide in fi.z in.c.reprehensibilis.ij.col.
Qñ pro vna cā reperitur imposita excōicatio a iure ipso facto pōt pro eadem cā ferri excōicatio ab hoie absq; alia monitiōe vide in.c.reprehensibilis.in.ij.nota.
Excōicatus a iure potest interim pro eadem cā excōicari ab hoie absq; alia amonitione vide ibi.
An iudex possit denunciare excōicatum a canone absq; alia amonitione vide ibi col.ij.in fi.
An possit quis excōicari pro alia causa q̄z pro contumacia vīd in.c.qua fronte in.ij.nota.
An excōicatio possit suspēdi seu relaxari ad tp̄s vide in .c. ad hec qñ.circa fi.in ver.quarto nota.que sunt.
Sententia excōicationis potest ferri sub conditione extrinseca secus in alijs sententijs vide in.c.p̄terea.el.ij.in prin.
Sententia excōicationis lata sub conditione vel in diē suspēditur p appellationē subsequentem vide in.c.p̄terea.i vlt. nō.
An si creditor prorogat terminū debitori euitet debitor penā excōicationis vide ibi in.i.glo.
Per pactū debitoris z creditoris non potest quis reincidere in eandē sniam excōicationis si semel sit absolutus secus si tale pactū apponatur in snia absolutionis vide ibi col.ij.
An z qñ in snia excōicatiōis conditio retrotrahatur ibi vide.
An z qñ ds mutās domicliū incurrat in excōicationē añ euē tū diei vel ꝯditiōis vīd in.v.c.p̄terea.col.vij.in ℣.in ea.gl.in fi.
Quid si pēdēte ꝯditiōe iudex ē mortuus aut remot⁹ ab off.an reconualescat conditio z excōicatio vel expiret snia ꝯditionalis vide ibi in ver.sed queritur primo.
Quid si in alijs sententijs vide ibi.
Si iudex in sententia excōicationis sub conditione vel ad diē dixerit exnunc ꝓut extunc sit excōicatus an conditio retrotrahatur vide ibi in ver.iij.queritur.
Si iudex i snia dixerit excōico te si appellas aut si elegeris an illo appellāte vel eligēte sit excōicat⁹ vt dicat̄ electio vel appellatio p̄cedere excōicationē vide in.v.c.p̄terea in ℣.v.queritur.
An in dubio p̄sumat̄ q appellatio preceserit excōicationem vel econtra vide ibi in ℣.sed aduerte.z ℣.vi.queritur.
An in excōicatione post lapsum terminum possit debitor purgare morā vide ibi in ver.sed dubitatio est.
Si aliquis pp impossibilitatē vel inopiā non pōt soluere an incurrat excōicationē vide ibi col.antepenul.in ℣. vii. queritur.
Si aliquis fuit iusto impedimēto detētus ita q cōparere ñ potuit in termino an incurrat excōicationē vīd ibi i ℣. viii. q̄ritᵉ.
An per verba excōicatuz te cognoscas sit canon late snie vide ibi in ver.vlt.queritur.
Excōicatio pōt esse in pēdēti ideo aut statim ligat aut statim est nulla in.c.sepe. in ver.in eadē glo.col.x viii.
An excōicatus possit principaliter petere denūciari z declarari nō esse excōicatū vide in.c.solicitudinem.in.ii.nota.
Cōicans cū excōicato post appellationē legittimā non est excōicatus vide in.c.dilectis filiis.in vltimo nota.
Superior mandat excōicatum denunciari z publicari z vicā dū quid si cōstat q excōicatus fuit p⁹ appellationē legittimā vide ibi in vltimo no.
Sententia excōicationis postq̄z lata est nō pōt suspēdi per iferiorē a papa vide in.c.dilectis filiis in.iii.nota.
Denunciatio excōicationis pōt ex cā suspendi vide ibi.
Sol⁹ papa p̄t suspēdere sniaz excōicatōis ad tp̄s ib i ℣.iiii.nō.
Quid addat excōicatio quantum ad deum vide ibi.
An p snia excōmunicationis presumatur quando est appellatum vide in .c.dilectis filiis de cano.in fine.

An forma ⁊ solennitas.c.sacro.de sen.excõi.hẽat locum ĩ prelatis regularibus ꝓcedentibus contra eius regulares vide in.c.cum speciali.§.porro.in fine.
An excõicatio transeat ad tertiam ꝓsonam vide in.c.cum causam.colũ.xi.in ℞.in eaꝺ glo.ibi similiter.
Appellari extraiudicialiter an obstet exceptio excõicationis vide in.c.bone.℞.xi.
Excõicatio lata post appellationẽ extiudicialem an sit nulla ipso iure ꝑncipio licet nõ ꝓbet veritas cãe appellationis ibi in ℞.xiij.dubitat. ⁊ in ℞.secunda conclusio sit.de quo etiam vide in.c.dilecti.in vltimo nõ.

a Bsolutio ab excõmunicatione. Absens extra territorium potest absolui a sententia censure.vide in.c.cum sit.§.preterea.in fine.

Etiam si iniuria personalis sit illata clerico absq; vulnere tamen solus papa absoluit vi.in.c.peruenit.el.i.
Quando iniuria foret levis potest excõmunicatus absolui ab episcopo vide ibi nõbiliter.
Que iniuria dicatur levis vel enormis relinqnit arbitrio episcopi vide ibi.
Excommunicatus ꝓ iniuria ⁊ offensa licꝫ non debeat absolui nisi ꝓmo satisfaciat ⁊ requiratur citatio partis tñ valeret absolutio nõ citata parte. vide ibi ℞.si.vltimo nota
An ⁊ quando absolutus ab excõicatione recuperet fructꝰ medio tpe deperditos vide in.c.pastoralis.§.verum.colũ. quinta in versi.in eadem glo.ibi.
Sicut excõmunicatio non suspenditur per appellationeꝫ subsequentem ita nec absolutio vide ibi in fi.
Absoluendus.ab excõmunicatione nõ refert an iurꝫ de parẽdo mãdatis iudicis vel ecclesie vide ĩ.c.ad hec.ĩ ꝑncipio.
Fideiussor datus de parendo mandatis ecclesie an teneat in causa appellationis vide ibi
Juramentum quod prestatur ĩ absolutione est potius de cõsuetudine q̃ de iure vi.in.c.questioni in ꝓn.
Absolutus qui ꝓmisit cum iuramento satisfacere postea non satisfacit non reincidit in excõcat.ipso facto lꝫ possit per sniam reintroduci vi.ibi in iij.nõ.
Qui post absolutõeꝫ non satisfacit si ex ℔ iterꝫ excõmunicatur nõ põt postea absolui nisi ꝑ incipiat satisfacere nec sufficit cautio cũ sit relapsus vide ibi quarto.nõbili.
Etiam a periuro exigitur iurameutum de parendo mandatis ecclesie in absolutione uide ibi in fine.c.in versi.in eadem glo.in fine.
Qñ sit q excõicatꝰ possit absolui ꝑiusq̃ satisfaciat vi ibi.
An cautio debeat esse cũ fideiussione vel pignore. vide ibi in.ij.col.⁊ plene ĩ omnibus casibus vide in.c.q̃ fronte.col. iiij.in glo.in verbo cautione.
An iudex a quo possit absolueꝛe excõicatuꝫ vide in.c.q̃ frõte in.iiij.⁊.v.nõ.⁊ in.v.⁊.vi.colũ.
An appellatio q aduersarius non absoluit ab excõmunicatione habeat retardare ⁊ impedire absolutionem vide ibi in septimo ⁊ vlti.nõ.
Quando offensa etiam notoria respicit principaliter deũ vel rem publicam põt excõicatus primo absolui q̃z satisfacit vide ibi col.iiii.in ver.q̃rtus casus.
Quando satisfactio consistit in impedimento alicuius iuris spũalis semper debet quis primo absolui q̃z satisfaciat vi ibi in versi.datur secundus intellectus.
Etiã vbi offensa esset notoria valeret absolutio nõ facta satisfactione licet possit appellari vide ibi col.v.circa fi.
An excomunicatus petendo absolutionẽ a iudice a quo appellauit censeatur sue appellationi renunciare ibi in versi.sed aduerte.
An iudex delegatus põt absoluere excõminicatũ a se si iã detulerat appellatõi ibi colũ.vi.⁊.vij.in principio.
Absolutio facta post appellationem legittimam valet lꝫ secus in excõmunicationem vide ibi col.viij.in ver.ex ꝓdictis oibus ⁊ col.xi.in ver.iiij.querit in fi.
An iudex appellationis põt absoluere excõicatum añq̃z cognouerit ꝑ de appellatione vide ibi colũ.viij.in ver. vlti mus intellectus ⁊ ibi sing.ad intellectum.c.romana.§. sententias.de appellat.in.vi.
An ⁊ qñ in absolutione ab excõicatione requiratur citatio ptis ⁊ q̃d in absolutione ad cautelam vide ibi colum. viij.℞.extra glo.
Sententia excõmunicationis non põt reuocari aut nulla pronunciari nisi citata parte ibi vide in ver.secundo queritur.circa medium.
Opponens q excõmunicatus non absoluatur nisi primo satisfaciat an possit repelli per exceptionem excõicationis vide ibi in ver.tertio queritur.
Ualeret absolutio de excõicato ẽt pro manifesta offensa nulla facta satisfactione vide ibi in ver. quarto queritur.
Absolutio post appellationẽ an sit ipso iure nulla vi ibi.
An absolutio vel excõicatio ex falsa cã valeat vel sit nulla ibi in ver.quinto queritur.
An absolutio non prestito iuramento sit nulla vide ibi in ver.sexto limita.
An inuitus ⁊ impenitens possit absolui vide in.c.ad presẽtiam.in fi.⁊ in.d.c.q̃ fronte.in ver.v.queritur. in fi.⁊ in.c. ad hec quoniam.in vlti. colũ.
An possit quis absolui ad certum tempus vel usq; ad certam diem ibi vide.
Absolutio ab excõicatione non seruato ordie dato ab homine in rescripto est nulla ipso iure vide in.d.c.qua frõte. col.xij.in ver.sexto limita.
Si dat ordo a iure q ꝑ fiat aliquid vel satisfaciat an absolutio aliter facta sit nulla vide ibi in ver.vlt. dubitatur.
Absolutio obtenta per vim vel metuꝫ ẽ in nulla ibi in fi.
An petens se absolui ab excõicatione censeatur se fateri excõicatum vide.in.c.ad presentiam.in ꝓn.
An iuder delegatus possit absoluere ad cautelam vide ibi in vltimo nota.
Absolutus ab excõicatione qui promisit satisfacere ⁊ ꝑparere mandatis iudicis ⁊ ita iurauit si tñ postea non satisfaciat ñ reicidit iĩsniaꝫ excõicatioõis lꝫ possit reintroduc per aliã sniam vide in.c.questioni.in iij.nõ.
Qui post absolutionẽ fuit inobediẽs ⁊ ex ℔ iterũ excõicatur nõ ꝺꝫ absolui nisi incipiat satisfacere vide ibi ĩ q̃rto nõ.
An ⁊ quando quis potest absolui non facta satisfactione vide ibi in fine.
An in absolutione sit necessario citandus iudex qui excõicauit vide in.c.q̃ fronte.in vlt.nõ.
Absoluendus in oi casu regulariter sufficit q ꝑstet iuratoriã cautionẽ ibi col.iij.in glo.in verbo cautione.
Casus in quibus cautio debet esse cum fideiussione vel pignore vide ibi.
Qñ sit q ꝺs possit absolui nõ facta satisfatõe vide ibi plñ.
An absolutio excõicationis nõ citata ꝑte sit nulla ibi col. xi.ver.secundo queritur.
Quod superior nõ possit reuocare excõicationẽ vel eam nullã ꝓnũciaꝝ absq; citatiõe ꝑtis vi ibi in ℞.aliqñ ñ q̃rit.
Quando quis denunciatur excõmunicatus an requirat citatio vide ibi in fine.
An excõicatio possit suspẽdi vel absolui ad tp̃a vide plñ in.c.ad hec qñ.in fi.in ver.quarta nõ.questio.
Si iudex dixit nisi.pbet se soluisse infra mẽꝫ ipsũ nõ absoluo an sit absolutꝰ si.pbet soluisse vi ĩ.c.ꝑterea.℞.iiij.q̃rit.
Sicut excõicatio nõ suspẽdit ꝑ appellationẽ subseq̃ntẽ ita nec absolutio vide.in.c.pastoralis.§.verũ in fine.
An archiep̃s possit absoluere ad cautelam a snia excõicationis lata ab ep̃o post appellationem ad papam vide in c.solicitudinem.in ver.quarto queritur.
Si est appellatum a snia excõicationis an pendente appellatione possit peti absolutio a iudice a quo uide ibi ĩ ℞. v.querit.in.c.questioni.in.ij.col.
Excõicatus petendo absolutionẽ cũ ꝓtestatiõe q nõ intẽdit renunciare appellationi poterit absolui a iudice a quo appellauit absq; renunciatione appellationis uide in.c.solicitudinẽ.in pe.colũ.in ℞.secundo adde.

Excõicatus a delegato pape an mortuo delegato possit absolui ab ordinario loci. vide in.c. vt nostrum.in fine.

Xpense. Licet iudex ꝓnunciet se incompetentez
e potest condẽnare partem in expensꝫ etiam rõne contumacie vide in.c.si duobus.col.vij. ver.sed tunc aduerte.z idẽ si ꝓnunciat instantiã pemptãvide i.c. ex rõe col.xxxv.i uer.circa q̃rtuz.z in.c.reprehensi.circa fi.

An deserta appellatione debet appellans condẽnari i expẽsis vide i.c.ex rõc.col.xxxvi.uer.circa quartum.z plenius i.c.reprehensibilis.in fine.

An iudex a quo uel ad quẽ possit condẽnare appellãtẽ in expensis.si appellatio est deserta vide i.c.ex rõne.col.xxxv. ver.circa quartum.z i.c.reprehensibilis.in fine.

Q̃n expense debentur iure actõis põt fieri petitio expensaꝝ z condẽnatio ex interuallo etiam post sniam ibi i.c.ex rõe uer.circa quartum.i fi.

An prelati ecclesiaꝝ z alij administratores sint condẽnandi i expensꝫ z i quibus bonis fiet executio vide i.c.reprehẽsibilis.col.v.i ver.i ea.glo.ã fi.

An appellans condẽnat' in expensꝫ q̃n nec ipse nec appellatus nullo tpe ẽ ꝓsecutus appellatõem vide i.c.ex rõe.col. xxxvij.ℵ.ij.queritur quid.z in.c.sepe.in ℵ.v.queritur z ibi q̃ abescessiua taxatis appellatur.

Si iudex appellationis,pnunciando appellatiõez deserta omisit condẽnationem expensaꝝ posset postea q̃ncũq; supplere vide i.c.sepe.circa fi.i ℵ.iij.querit'.z i.c.ex rõe.i ℵ.sed querit' primo quid si iudex.colũ.xxxvi.

Si appellatio est deserta an iusta cã litigandi excusat ab expensꝫ vide i.c.sepe circa fi.i ℵ.iiij.querit'.

Si iudex appellationis ab interlocutoria pronunciauit male appellatum z omisit condẽnare appellantem in expensꝫ an iudex a quo quando cã ad euz reuertitur poterit condẽnare vide ibi i ℵ.sexto'querit'.

De q̃bus expensꝫ poterit iudex appellatõis cõdẽnatõez facere z de expensꝫ factis i cã principali vide ibi i.ℵ.vij.q̃rit'.

Si iudex ꝓnunciat super aliq̃ exceptione z nõ condẽnat partem i expensꝫ poterit postea ex interuallo q̃ncunq; vsq; ad finẽ cãe i illis expensꝫ cõdẽnare ibi i ℵ.octauo queritꝫ.

Q̃n sit q̃ duret officium iudicis post sniam i condẽnatione expensaꝝ z nõ.limitationem ad.l.i terminato.vide ibi.

Si iudex lata interlocutoria non condẽnauit i expensꝫ poterit semper vsq; ad diffinitiuam z in diffinitiua supplere vide ibi i.c.sepe.ℵ.ix.querit'.

Taxatio expensaꝝ est quedam executio ibi vide in ℵ.xij. queritur.in fine.

An iudex possit reuocare taxatõez expẽsaꝝ z post.x.dies corrigere ibi i ℵ.xiiij.querit'.

An iudex ex officio suo possit cõdẽnare i expensꝫ si hoc nõ fuit petitum a parte vide plenius i ℵ.decimoquinto q̃rit'.

Appellans non ẽ condẽnandus i expensꝫ q̃n aliq̃ opinio alicuius doctoris facit ꝓ ipso appellante vide in.c.vt debitus.col.xxxij.i ℵ.secundo aduerte.

Ex contũacia abbatis vel monachoꝝ q̃n fiat executio vel cõdẽnatio expẽsaꝝ i bois monasterij vid' i.c.nicolao.i ꝑn.

Appellans renuncians appellatõi condẽnat' i expensꝫ.c. interposita.§.ij.ibi vide plures nõbiles liminationes i prin.

Xecutio. Vide in verbo sententie.z in verbo instrumenti executio.
c

Acta. Q̃n sit q̃ facta possit haberi pro infectis vide i.c. vt nostꝝ in prin.
f

Ama. Vide.j. in verbo testis.

Quam ꝓbatõez facit fama i ciuilibus z criminalibus vide i.c.i.in fi.col.ij.i glo..in ℵbo fama.
f

Et q̃d si ẽ iuncta cuz vno teste vide ibi i versi.sed limita ꝑ.

Quã ꝓbatõz facit fama i factis antiq̃s vid' ibi i ℵ.si.z scias.

An fama notoria dispenset ꝓbatõe vid' i.c.q̃ nos.i ꝓcipio.

An per solam infamiam publicam z clamosam possit prelatus regularis priuari vide ibi.

Erie. Citatus die feriato ob vtilitatẽ hominuz si
ꝑf comparuit z iudicium sponte susceperit poterit si terum citatur excipere de feriis vide i.c.ex parte.i.colũna secunda versi.secundo infertur.

Fideiussor. Pendente appellatione cum fideiusso
f re põt fieri innouatio uel executio contra reum principalem uel econtra vide in.c.cuz teneamur colum.quinta in uer.z adde q̃ sicut.

Saluusc̃oductus concessus reo principali an ꝓsit eius fideiussori uel econtra vide ibi.

Qui tenetur prestare fideiussorem non sufficit uerbo offerre sed oz ducere presentem fideiussorem z offerre vide in.c.interposita uer.xv.limita.

Fideiussor datus de parendo mandatis ecclesie an teneatur in cã appellationis vide in.c.ad hec.in principio

Eresis scisma. An in causa scismatis possint partes cogi ꝙ principes seculares ut eligant unũ qui
b decidat quando concilium non posset facilit̃ cõgregari vide in.c.ad hec.el.ij.in fine.

Nobedientia. Prelato nõ est subtrahenda obedientia antequam sit depositus etiam si sit criminosus vide in.c.primo.in principio.
i

Clericus tenetur magis obedire suo prelato q̃z principi vel regi vide in.c.cum pati.iij.col.in fi.glo.

Incontinenti statim. Qualiter hec dictiones accipiantur vide in.c.an sit.in prima glo.
i

Infamia. Condemnatus de crimine famoso pẽdente appellatione non est infamis vide i rubrica in ver.fo suspendit.
i

Inimicitia. An inimicitia excuset vel prosit si,pcedit ex propria culpa vide in .c. ex parte tua.colũ. penul.plenius in.c.cum speciali.in ℵ.xix.querit'.
i

Kregularis. Irregularis venit puniẽdus oibus beneficijs ẽt ab episcopatu z deponendus z degradandus vide in.c. ad presentiã. i principio z
i vide supra in verbo excõicatus.

Excõicatus post appellationẽ legittimã nõ fit irregularis celebrando,in diuinis vidẽ i oi casu q̃ excõicatio nulla foret vid' i.d.c. ad ꝑsentiã.

Impedimenta. Vide supra in verbo appellatio
i nis desertio. Vide supra in verbo cõpromissũ. Vide infra in verbo tempus z terminꝰ.

Sex sunt impedimenta que pnssunt occurre in tempore appellationis prosequende vide in.c.ex ratione.colũ .iij.

Nunq̃z excusant discrimina viarum quando itinerari potest per aliam viam licet magis longam vide ibi colum.ij. in ℵ.quintum z vltimum.

Onus probandi incumbit alleganti impedimentum vide ibi in ver.circa secundum.

An impedimentũ probetur per iuramentũ qualiter vide ibi in ℵ.qualiter añt.vbi plenissime.

Ad hoc vt excusat impedimentũ an sit necesse q̃ protestatio p̃cesserit in oibus impedimẽtis ibi colum.vi.ℵ.sed dubitat z col.xvij.in ℵ.secunda fuit opinio.in fi.

An sufficiat vnica ꝓtestatio z requisitio z an cozaz successore requiritur noua requisitio vide colũ.ix.ℵ.ij.querit'.

Impedimentum occurrens in primo fatali in personam appellantis cessat ipso iure fin fatale vide ibi col .vij. in ℵ. circa tertium principale.

Q̃n impedimẽtũ occurrit facto z dolo appellãtis an currit tps l'det restitutio ibi col.xiij.i ℵ.circa tertiũ impedimẽtũ.

Q̃n impedimentũ occurrit facto tertij an interi currat tps vel detur restitutio ibi col.xv.in ver.circa quartum.

Q̃n impedimentum occurrit ex facto vel dolo procuratoris vide ibi in ver.quid ãt si occurrit.

Et quid si est mixtum impedimentum procuratoris num cij.z casu fortuiti vide in ver.circa sextum.

Si impedimẽtũ occurrit ex facto iudicis an interiz currat tempus vide in colũ.xvij.in ver.circa quartum.

Quid si occurrat impedimentum in primo vel secundo fatali vide ibi.

An impedimentum occurrẽs ex facto iudicis excuset vel

debeat addiri superior ipsius iudicis vide ibi col. xxiij. in ver. sed vlterius.
Impedimentum casus an faciat q̄ currāt fatalia vide ibi colum. xxi. in ver. circa. vi.
Impedimētū occurrēs ratione pestis in loco vide ibi in versi. quarto queritur.
Impedimētū tpe feriato vel q̄ ñ potuit habere testes vel ĩstrumēta vīd ibi col. xvij. ℣. ſz queritᵉ. z ℣. ij. queritur.
Quid si occurret impedimētū in p̄ fatali an det secūdus annus z quid si in scdo fatali an det triennū vīd ibi col. xxvi. ℣. videdū ēnūc de impedimēto. vbi p̄tres col. ō ß.
An det ſm fatale vel tertiū ipso iure vel ope restitutiōis vide ibi col. xxx. ver. secundo casu quando impedimentū.
An z q̄ excuset quis ratiōe impedimēti z quib⁹ casib⁹ sit necessaria ꝓtestatio vīd ĩ. c. fi. col. iij. in ℣. in eadē gl. ĩ fi.

Interdictū. Persona particularis pōt subici interdicto vnde interdictū pōt ꝓferri tam in locum q̄z in personas sed excōicatio non potest ꝓferri in loca vide in. c. qua fronte. in tertio nō.

Sententia interdicti non suspenditur p̄ appellationem subsequentem vide in. c. ad hec quoniam.
In quibus differat excōicatio ab interdicto vide in. c. ad hec quoniam secunda colum.
An eps possit suspendere interdictum latum a se vel a superiore vide ibi col. ij. in fi. in ℣. in ea. glo.
Si durāte suspēsiōe ab interdicto appellatur appellatio suspēdit affectū interdicti ibi vide col. iij. ver. ij. questio est.
An suspēsio vel interdictū latū in personā possit suspendi ad tempus vide ibi in ver. tertia questio est.
An eps possit dar alicui licētiā celebrādi ī ecclesia vel ī loco interdicto vide in. d. c. ad hec q̄m. in fi. in ℣. vlt. questio.
An papa possit dare licentiam excōicato vel interdicto celebrandi in diuinis vide ibi in fi.
An inferior ab epo possit ponere interdictū in ecclesia cathedrali vide in. c. dilectis filijs decano in tertio nō.
Interdictū potest proferri sub modo quo cessante suspenditur interdictum vide ibi in. vi. nō.
Suspēso interdicto si interiz appellat suspēdit effectus z executio interdicti ibi ℣. viij. no. z ī glo. ī ℣bo suspēdēdū.
An prelatis inferioribus epo possit competere iurisditio interdicendi ciuitatē vel ecclesiam cathedralem vide in. c. dilectis filijs. col. v. in prin. in glo. ij.
Sententia interdicti simpliciter lata potest suspendi ad tempus vide ibi in glo. in ver. suspendendum.

Interpretatio. An quilibet iudex possit interpretari iura z eius interpretatio faciat ius q̄ ad omnes vide in. c. cum speciali col. ij.

Udex. Si ps non appellauit a snia iudicis an possit agere contra iudicem ad interesse vide in c. sepe. in ver. extra glo. queritur.

Snia nunq̄z transit in rem iudicatam quo ad iudicem q̄ poterit semper agi contra eum ad interesse ibi.
Licet sit appellatum a snia z appellatio sit deserta tamen poterit agi contra iudicem ad interesse ibi vide.
Si iudex non condemnauit in expensis quia non erant petite an facit litem suam.
An iudex possit repetere ab ea parte que veniebat condēnanda vide ibi in fi.
An eē iudicē sit bonor vel onus vīd ī. c. vt debit⁹. ī gl. i. i fi.

Udex cōpetēs. Quis sit iudex cōpetēs ī cā nullitatis vīd ī. c. dilecto. in ℣. xxvij. p̄ncipaliter q̄rit.

Quis sit iudex cōpetens in cā appellationis z quid q̄n appellatur a rectoribus vel officialibus ciuitatū vide in rubrica col. vij. z in ver. secundo queritur.
Quid appellatur a rectore collegij alicuius artis vel vniuersitatis scolarium vide ibi.
Quid si iudex vt ep̄s habet iurisditionem in temporalib⁹ vide ibi in ver. tertio queritur.
Si clericus est officialis vel rector alicuius castri vel terre ad quem appelletur tunc vide ibi in ver. tertio infertur.
Quid quando proximus superior non potest haberi ibi vide in ver. quarto queritur.
Quid q̄n superior z inferior cognoscūt simul de causa ad quem appelletur tunc vide ibi in versi. quinto inferit.
Et quid q̄n rex habet comitatū ad quem appelletur ibi in versi. secundo infetur.
Q̄n epus vel clericus cognoscit tanq̄ delegatus iudicis secularis ad quem appellet vide ibi in ℣. iij. infertur.
Quid si iudex ecclesiasticus z laicus simul tulerunt snias vide ibi in ℣. sexto queritur.
Quis sit iudex competēs q̄n petitur reductio ad arbitriū boni viri in omnibus casibus z inter clericū z laicū vide plene ibi in ℣. vltimo. colū. xiij.
Si ē factū compromissum in laicū z clericum oz peti reductio coram iudice ecclesiastico vide ibi ī ℣. z adde p̄dictis.
Que sit ratio differentie q̄ iudex recusatus nō cognoscit de sua suspectione z tamen cognoscit an sit iudex cōpetēs vide in. c. secundo requiris. in glo. in verbo cogi.
An iudex cognoscat de qualitate sue persone puta an sit excōicatus suus infamis vide ibi.
De appellatiōibus interpositis ad papā an cognoscat auditor p̄dictaz ī vrbe vīd ī. c. psonas. col. vi. in ℣. vltio quātū.
Quid si quis tenetur se presentare apostolico conspectui z de quibus appellationibus sit iudex competens auditor p̄dictaz vide ibi.
Q̄n iudex ꝓnunciat se cōpetentem contra contumacem tam in ordinario q̄ in delegato an z q̄n valet ꝓcessus vide plene in. c. si duobus. colū. ix. in ℣. secundo queritur.
Quid si rescriptū erat falsum aut non erat facta delegatio aut nō erat appellatū seu erat renunciatū appellatiōi z iudex ꝓnunciauit se cōpetentez ibi col. ix. ℣. secundo queritᵉ.
Quis sit iudex cōpetens in dando restitutōez propter impedimenta in cā appellationis vide in. c. ex rōe. colū. xv. in versi. circa quartū membrum principale.
An iudex a quo vel ad quē debeat ꝓnunciare super desertione appellationis vide plene in. c. ex rōe. col. xxxij. in versi. quo ad primum. z in versi. sequenti.
Quilibet iudex contra eius subditum pōt procedere in vrbe romana z pōt procedi etiam ad capturam persone vide in. c. meminimus. in fi.
Si pendet cā cōuentōis z reconuentionis z appellat ī cā cōuentōis non deuoluitur ꝓpter hoc cā reconuentionis z isto casu cā cōuentionis z reconuentionis agitat coram diuersis iudicibus vide in. c. super eo. el. i. in fi.
Judex appellatōis solum hz iurisditionē inter appellantē z appellatum non autem contra tercium vide in. c. cum teneamur. colū. iiij. in ℣. in eadem glo. ibi reformare.
An iudex a quo vel ad quem possit cognoscere an appellatio sit legittime admittenda vel non vide in. c. constitutus el. ij. colū. iiij. in glo. in ℣bo delegauit.
Coram quo iudice sit conueniendus abbas vide in. c. ij. in principio.
Eo ipso q̄ iudex sit requisitus de iusticia z de expeditione cause si nihil respondet aut nihil facit ad propositum dicitur iusticiam denegare vide in. c. ex ratione. col. xix. ℣. secūdo queritur. in fin.
An roma sit cōis patria vt quilibet possit cōueniri ibi non solum coram papa sed etiam coram quocunq̄z ordinario ibi reperto vide. in. c. meminimus. in fine.
An idem sit in curia imperatoris ibi in fine.
An hodie. l. roma. ff. ad mūicipa. sit correcta cr quo non ē in dominio imperatoris. z an hodie ibi sit cōis patria z generalis forus quo ad laicos vide ibi in fi.
An z quādo iudex potest cognoscere an sua sit iurisditō z quid si ipse habeat ex hoc cōmodum vide in. c. ad audientiam col. iij.
An prelatus cōtra subditum allegantem se exemptum sit iudex competens ibi. col. vlti.
An z quādo appellans potest remitti ad iudicem a quo appellauit vide in. c. accepta.
An iudex appellationis de consilio solius appellati. possit cognoscere de cā principali omisso appellationis articulo vide in. c. sepe. col. viij. ℣. vi. z vltima conclusio.
An in omni casu appellatōis interpositē ad papā sit ipsa

cauſa deuoluta ad curiam ꝛ tractanda ibi vide in ver.ij. queritur.
Quod cauſa ſit tractanda in curia vel non eſt exceptio di latoria ꝛ debet opponi ante lit.conteſta. ibi in verſicu. quito queritur.
An archiepus poſſit cognoſcere de iniuſticia appellatõis ꝛ excõicationis interpoſite ad papam vide in.c.ſolicitudinem.in verſi.iij.queritᵉ.
An iudex appellationis poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio ꝛ condẽnare partẽ in expenſis ꝫ appellatio non ſit legittima vide in.c.vt debitus.in.viij.nõ.
Quis ſit iudex cõpetens in cã nullitatis ꝛ an inferior iuder poſſit cognoſcere de cauſa maiorꝭ iudicis vide in.c. dilecto.ver.xxviij.queritᵉ.ꝛ ver.xxviij.
Si appellans ſemel eligit iudicẽ appellationis ꝛ declarauit an poſſit poſtea variare vide in.c.ſua nobis.in fi.
Iudex appellationis tenetᵉ eodem modo ꝓcedere ꝛ alia facere ſicut debebat fieri per ipſum iudicem a quo vide in c.vt debitus.in ſexto notabili.

i Uder delegatus. An cauſa appellationis poſſit delegari ipſi iudici a quo vide in.c.ad hec el.i.x̃. vltimo queritur.

An deſertio appellatõis poſſit delegari iudici a quo vide in ver.iij.queritur.in fi.
An delegatus in cã principali cognoſcat de cã deſertõis vide in.c.ex rõne.col.xxxiij.ver.quo ad fm dicas.
An poſt deſertam appellatõez poſſit ipetrari delegatus ſuper articulo appellationis vide ibi i colũ.xxxviij.in ver. amplius etiam voluit Imola.
Iuriſditio delegati non acquiritur niſi ſcienti ꝛ poſt preſentationẽ litterarꝝ vide nõ.in.c.ſuper eo.el.ij.ver.vltimo tene menti.ꝛ ibi an ꝓceſſus ſit nullus ante pñtatõez litterarꝝ ꝛ quid in executore apoſtolico.
An ſi partes non opponant vel cõſentiant valeat ꝓceſſus nõdum preſentato reſcripto vide ibi.
Si aliquid mandatur iudici ordinario cum clauſula appellatione remota an dicatur alterata iuriſditio ꝛ fieri delegatus vide in.c.paſtoralis in verſi.vi.operatᵉ.
Delegatus a principe non poteſt ſubdelegare cum clauſula appellatione remota.nec tenetur collega admittere ſubdelegatum quando cauſa eſt delegata pluribus cuꝫ ipſa clauſula appellatõe remota.vide ibi in verſi.xij.operatᵉ.
Nullus delegatus poteſt ſubdelegare cum clauſula appellatione remota.vide ibi in ver.ſecundo queritur.in fi.ꝛ in ver.ſexto.queritur.in fine.
An iuriſditio delegati poſſit preuenĩri ab ordinario vel eꝯ vide in.c.vt debitus.in.v.nõ.
Iudex delegatus in cauſa appellatõis ab interlocutoria iuſtificata appellatione an poſſit cognoſcere de negotio pncipali abſqꝫ noua commiſſione vide ibi colũ.xl.in verſi.in eadem glo.in fi.
An delegatus principis vel pape poſſit cognoſcere de cauſa principali omiſſo appellationis articulo vide ibi in fi.in ver.vi.queritur.
Iudex delegatus poteſt ſniam interlocutoriam reuocare vide in.c.cum ceſſante.col.ij.x̃.ſecundo tene menti.
An delegatus recuſatus ſuſpectus poſſit cõmittere vices ſuas volentibus vel contradicentibus partibus vide in.c. cum ſpeciali.col.iiij.in glo.in verbo de recuſatorꝭ.quid i ordinario vide ibi.
Quid ſi cauſa in iure eratᵗ manifeſta ibi.
Quid ſi iam eſſet lata ſententia ſuper ſuſpitione ibi in ver. ſecundo dubitatur.
Delegatus an poteſt recuſari ante preſentatiõem litterarꝝ vide in ver.quinto queritur.
Iudex delegatus ab ordinario an poſſit ſubdelegare ante vel poſt lit.cont.vide in.c.cum cauſam in glo.in verbo delegatus.
An ordinarius poſſit delegare cum poteſtate alteri ſubdelegandi ibi in ver.his premiſſis queritur primo.
An ſubdelegatus delegati principis poteſt delegare ibi i verſi.ſecundo queritur.

An delegatus a principe põt ſubdelegando cõmittere alteri ptãtem ſubdelegandi ibi in ver.tertio queritur.
An delegatus ab ordinario vel ſubdelegatus a delegato principis poſſit alteri ſubdelegare vnum articulum cauſe abſqꝫ iuriſditione vide ibi in ver.quinto queritur.
An delegatus a principe vel ab ordinario poſſit ſoli tabellioni cõmittere receptionez teſtium ibi in ver.vi.queritur.
An tabellio vel alius cui eſt cõmiſſa receptio teſtium poſſit ſubdelegare alteri ibi in ver.vii.queritur.ꝛ ibi quid in delegato ab alio delegato pape non de latere.
An delegatus ab inferiore a principe ad vniuerſitatẽ cauſarum poſſit ſubdelegare vnã vel plures cauſas vide in.c. cũ cãꝫ in ver.ix.queritur.ꝛ in ver.in eadem glo.in fi.
An valeat ꝓcuratio ꝙ quilibet delegatus vel ſubdelegatus poſſit ſubdelegare vide ibi in ver.x.ꝛ vltimo queritᵉ.
An delegatus ad vniuerſitatẽ cauſarũ poſſit petere ſportulas vide ibi col.xi.in ver.in ea.glo.in fine.
An plures delegati ad vniuerſitatẽ cãrum dicantᵉ habere iuriſditionẽ inſolidũ vide ibi in ver.alia ẽt equipatio.
Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum lata ſnia nulla an poſſit iterum in illa cã iudicare ibi.
An iuriſditio delegata ad vniuerſitatẽ cãrũ expiret re integra ꝑ obitum delegantis vide in ver.vltima equipatio.
Qñ cognoſcatur an iuriſditio ſit ordinaria vel delegata ad vniuerſitatem cauſarum vide ibi.
Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum non poteſt ſubdelegare vniuerſitatem ſibi cõmiſſam ꝛ ſic in totum vide ibi in ver.vltimo dubitatur.
Ordinarius licite poteſt facere vicarium generalem non tñ põt delegare omnes cauſas in totum vide ibi.
An cã tpalis inter clericos ꝛ laicos poſſit delegari ꝑ papã laicis vel alijs nõ cõſtitutis in dignitate eccleſiaſtica õ q̃ i.c.ſtatutũ.i pri.õ reſcrip.i.vi.viõ i.c.ſua nobis.i vlt.nõ.
An diſpoſitio.d.c.ſtatuuꝫ.habeat locum in inferioribus a papa vide ibi.
An añ litẽ cõteſtatã iudex delegatꝰ poſſit facere ſequeſtrationẽ vel inhibere vide in.c.ſignificante ſup.i.glo.in fine.
An ante litterarũ preſentationẽ poſſit iudex delegatus abſoluere ptes ab obſeruatione iudicij ibi.
Quid ſit in predictis dicendum in delegato a principe ibi
Quid ſit ante litẽ cõteſtatã an poſſit delegatus ab ordinario mittere in poſſeſſionem vide ibi.
An delegatus ante litem conteſt. poſſit reuocare attẽpta ta lite pendente ibi vide.

U dicis recuſatio ꝛ cã ſuſpitiõis. An exceptio recuſationis poſſit tolli per reſcriptum principis i i rubrica in col.ix.in ver.ſecundo aduerte. in pn.

Plures differentias inter recuſationem ꝛ appellationem vide in.c.ſuper eo.el.ij.col.v.ver.in glo.ꝛ ver.ſicut.
An remota appellatione intelligatur remota recuſatio ꝛ quid de iure canonico ꝛ ciuili vide in.c.poſtremo. in vltimo nota.
Iudex recuſatus poteſt cõpellere partes ad eligendũ iudicẽ qui de cauſa principali cognoſcat vel cãꝫ ipſam delegare vide in.c.ad hec.el.ij.in prin.
Si eſt appellatum in vna cauſa an poſſit ordinarius vel delegatus recuſari in alijs cauſis diuerſis ꝛ quid de iure ciuili ꝛ quid de iure canonico vide in.c.ad hec.el.i. col.ij. ꝛ in.c.propoſuit.col.ij.in fi.ꝛ ibi notabiliter.
Qñ iudex a quo ſuccedit loco iudicis ad quẽ an põt ipſe de cã appellationis cognoſcere ꝛ recuſari vide i.c.ad hec. el.i.col.pe in ver.quarto queritur.
Si iudex delegatus ſemel grauauit an põt recuſari ſuſpectus in omnibus alijs cauſis vide ibi in ver.ſed queritᵉ ꝑ.
Si iudex eſt notorie ſuſpectus an debeat cauſa ſuſpitionis allegari ꝛ excipi vide in.c.ex parte tua.colum. quinta in verſi.in glo.i.
Qñ ſit ꝙ in notorijs iudex poſſit ſuſpectus recuſari vide in.c.propoſuit.col.iij.ver.ij.nota.
Quid ſi eſt pena arbitraria vide ibi.
Quid in notorijs facti tranſeũtis vide ibi in ver. ꝛ ex his infert Panor.

An in delictis notoriis possit iudex ordinarius esse iudex in cā ꝓpria vel eius familie ꝛ an possit suspectus recusari vide ibi in vltima col. in prin. ꝛ in fine pe. col.
An merus executor possit i notoriis recusari suspectus vide ibi in fine.
An in penis determinatis vel arbitrariis possit iudex suspectus recusari vide ibi in fine.
An ex sola pendentia appellatōis in vna cā possit iudex recusari suspectus in aliis cauſ uide in. c. ad hec. el. i. ℣. sed q̄ritur primo. col. ii. in prin.
Si iudex reuocat grauamen non pōt ex hac cā appellari uel suspectus in ꝓsecutione cāe allegari uide in. c. cum cessante. in pe. carta in ℣. in ea. glo. ibi non posset.
An cā recusatōis debeat ꝓbari q̄ grauamen ꝓcesserit ex mente iudicis uide in. d. c. ad hec. el. i. in ℣. secundo q̄ritur.
Quid si appellatio est deserta per lapsuꝫ termini iuris an possit iudex uirtute appellationis deserte recusari suspectus ibi in ver. iii. queritᵉ.
An si subditus ꝓponit se exēptum possit p̄latus iudex recusari suspectus uide in. c. ad audientiam. in fi.
Si cā committatᵉ iudici notorie suspecto uide i. c. postremo. in prin. ꝛ in. iij. col. in ℣. fo conclude.
Licet cā sit delegata appellatione remota non tñ intelligitur recusat. remota vide in. c. postremo. in vltimo nō.
An princeps possit cōmittere cām remota recusatione ibi col. iiij. ℣. iij. ꝛ vltimo.
An rōe affinitatis possit iudex suspectus recusari vide in. c. postremo. col. vi. ℣. sed ꝓ declaratione.
An actor possit recusare iudicem quem ipse elegit vide in ℣. fo. queritur.
An si actor impetrauit i iudicem aduocatū ipsius rei possit per ipsum reū recusari vide ibi.
Quid si iudex ē cōsanguineus inimici alicuius ex ꝑtibus vide. ibi col. vi. ℣. iij. queritᵉ.
Quid si iudex est cōsanguineus prelati impetrantis vide ibi in ver. iiij. queritur.
An prelatus iudex in cā ecclesie possit suspectus recusari vide in ver. v. queritur.
Q̄n sit q̄ ꝓsanguineus possit recusari suspectus vide ibi i ver. vi. queritur.
Quid in d̄nis cardinalibus vide in ℣. vij. queritur.
An concilium generale vel ꝓuinciale possit recusari vide in ℣. viij. ꝛ vltimo queritur.
An collegiū seu rectores collegioꝝ possint recusari vid̄ ib
Q̄n est par cā affinitatis seu suspitionis non habet locum recusatio vide ibi col. viij. ver. in ea. glo.
Quid si aliq̄s de familia iudicis ē aduocatus alicuius partis an possit recusari ibi in glo. in ℣bo aduocari.
Quadraginta causas ex quibus iudex pōt suspectus recusari vide distincte ꝛ ꝑticulariter ibi.
Practicam suandam q̄n iudex allegatᵉ suspectus vide in c. fo requiris. in vlti. no.
Arbiter in cā recusationis pōt eligi de alio loco dūmodo non distet vltra dietam vide ibi in col. i.
An arbitri i cā suspitōis debeāt eē laici vel clerici vide ibi.
An iudex deāt recusari in scriptis vide ibi in glo.
Non ē necesse q̄ arbitri eligendi sint duo vel plures pōt esse solus vnus q̄n partes de hoc cōcertantᵉ ibi col. iij.
An arbitri expedita cā excusatōis possint cognoscerᵉ de cā ꝑncipali vide. ibi col. vlti. ꝛ quid de iure ciuili ꝛ canonico.
Iudex delegatus de iure canonico ꝓnunciata suspitōe p arbitros non pōt cōpellere partes q̄ eligant arbitꝝ qui cognoscat de cā principali secus de iure ciuli ibi in fine.
An a iudice suspecto pōt recedi imediate per viam appellatōis vide. in. c. nouit in. iij. nō. ꝛ in. c. cuꝫ speāli. i. i. glo.
An merus executor vel deputatus ad certū articulū possit recusari de suspitōe vide in. c. nouit. colū. ij.
An executor in literis beneficialibus possit recusari suspectus vide ibi in ℣. sed dubitatur.
Tres casus in quibus si iudex recusatur non deāt eligi arbiter vide in. c. cum speciali. in prin.
Electio arbitroꝝ spectat ad partes vide ꝓbi in prin. nec statur sñie tertii. arbitri.
Q̄n cā suspitionis dicatur legittima uel non relinquitur arbitrio arbitrorum uide ibi col. iij.
Arbitri p̄nt cogi per iudicem ad eligendum tertium ibi i glo. in uerbo aduocent.
Exceptio recusationis est proponenda in scriptis ibi in uer. ex̄ glo. col. v.
An recusatio possit iustificari ex alia causa q̄ꝫ expressa ibi in uer. secundo queritur.
Quid si cā recusationis est manifeste friuola uel manifeste legittima ibi in uer. iij. queritur
An in notoriis habeat locū recusatio ibi in ℣. iiij. queritᵉ.
Delegatus an possit recusari suspectus ante presentationē litterarum ibi in uer. v. queritur.
Si iudex uel arbiter ꝓnūciauit cāꝫ suspitiōis nō foze legittimā q̄n erat legittia an suia sit nulla ibi i ℣. vi. q̄ritur.
An iudex possit recusari pᵒ ꝓclusū i cā ibi i ℣. vij. queritᵉ.
An iudex ipse possit interrogari cū iuramento an cā suspitionis sit uera uide ibi.
An ordinarius uel delegatus hñs collegas possit recusari suspectus ibi in uer. viij. queritur.
Concilium generale uel prouinciale an possit recusari ibi in uer. nono queritur.
Collegiū vel tota ciuitas an possit recusari ibi uide in ℣. x. queritur.
Papa uel princeps an possit recusari quiō ibi i ℣. xi. q̄ritᵉ.
Cardinalis sen legatus de latere an possit recusari ibi in uer. xij. queritur.
An iudex procedens per inquisitionem possit recusari ibi in uer. xiij. queritur.
Merus executor an possit recusari ibi uer. xiiij. queritur.
Arbiter uel arbitrator an possit recusari suspectus ibi in uer. xv. queritur.
Assessor an possit recusari suspectus uide ibi in uersi. decimosexto qneritur.
An iudex in electione assessoris uel consultoris teneatur sequi concordiā prium ꝛ excusetur in sindicatu uide ibi.
An artetur iudex ad eligēdum cōsultorē vel assessorē de confidatis vel satis sic q̄ non eligat de suspectis vide ibi singulariter.
Doctor vel consultor potest suspectus recusari ibi in versi. xvij. queritur.
Judeᵉ non dꝫ facere cōmissionē consultori nisi citatis partibus ad dandum suspectos ꝛ confidentes ibi.
Tabellio electus a iudice pōt recusari suspectus ibi i ver. decimooctauo queritur.
Si tabellio recusetur suspectus an sit necesse ꝓbare cām suspitionis ibi in ver. quarto dubitatur.
An iudex recusetur ratione inimicitie q̄n procedit ex ꝓpria culpa ibi ver. xix. queritur.
Tertius comparēs pro suo interesse an possit recusare iudicē ibi in ver. xx. queritur..
Que sit differentia in mō recusandi iudicem interius canonicū ꝛ ius ciuile plenius q̄ꝫ alibi ibi i ℣. xxi. queritur.
An processus habitus post legittimam recusationem sit nullus vide plenius q̄ꝫ alibi ibi in ver. vltimo queritur.
An quo ad recusationem censetur idēꝫ tribunal vicarij ꝛ epi si recusetur vicarius an possit probari cā recusationis coza epo vel eō vide in. c. dilecti. el. ij. in ver. xiiij. queritur.
An si ē suspectᵒ eps cēseatᵉ suspectᵒ eius vicarius vid̄ ibi.
Eoipo q̄ est proposita legittima exceptio recusationis ꝛ non admittiē si ex hoc appelletur iustificata est cā appellatiōis dato q̄ aliter nō ꝓbetᵉ de veritate cāe ipsis recusatiōis vide i. c. iterposita. i gl. ij. ꝛ i. c. cū speciali. i fi. ꝑncipij.

i Ura incorporalia. An ius negatiuū possit q̄ri cōsuetudie vel p̄scriptiōe vt q̄ n possit alibi vēdi victualia nisi i certo loco vid̄ i. c. significate i p̄n.

An possit q̄ri ius vt nō possit iri nisi ad certū molēdinum aut q̄ vnus solus habeat molendinuꝫ ꝛ nō alius vid̄ ibi.
Quō huiusmodi iura negatiua queri p̄nt cōsuetudie vel quasi possessio queri possit ibi.
Jus negatiuū altiᵒ tollēdi domū vel nō edificādi ibi vid̄.

Pro iuribus incorporalibus dat interdictus prohibitorium vti possidetis ibi Io tene menti.

Iuramentum. An & qñ puro sit deferendum iura
i mentum honoris vel oneris vide i.c.questoi.in fine.

An probatio per iuramentum dicatur legittima pro batio vide in.c.ex rõe.col.vi.ℵ.nec pdictis obstat.

Iurisditio. Quomodo cognoscatur an iurisditio
i cõmittatur ordinaria vel delegata ad vniuersitatem cãz uide in.c.cum cãz.in col.ii.antepenul.carta.in ℵ.ideo p declaratione.huius glo.

Iurisditionis prorogatio. An & quando contumax censeatur prorogare iurisditionẽ uide plene
i in.c.si duobus.colũ.octaua ℵ.extra glo.

Si papa committit causam appellationis una cum negotio principali an tunc conferat iurisditio in negotio principali dato q causa appellationis non sit aliter iustificata uide in.c.ut debitus.in penultri. carta in glo.pe.i prin.gl.

An papa possit cognoscere de causa principali omisso appellationis articulo inuito appellante uide ibi in penulti. carta in uer.ii.queritur.

An legatus pape possit cognoscere de principali negotio omisso appellationis articulo ibi in ℵ.iij.queritꝫ.

Quid in archiepo seu alio iudice qui non põt principaliter adiri per viã querele vide ibi in ver.iiij.queritur.

Qñ sit q iudex appellationis possit cognoscere de negotio principali omisso appellatiõis articulo vide in oibus casibus ibi circa fi.

Iurisditionis suspẽsio & recusatio. An per appel
i latõez suspendatur iurisditio solum in illa cã in q̃ est appellatum vel in oibus alijs cauſ vide in.c. ad hec si in vna.in principio & in.c.preterea.el.i.

An interposita appellatiõe super articulo vnius cause suspendatur iurisditio in totum in illa causa vide ibi & in.c. bone.in ver.xiij.dubitatur.& ibi ẽt quid in appellatione ex iudiciali & quid coram iudice ordinario & quid coꝛã iudice delegato cui sunt cõmisse plures cãe appellationis vide i d.c.ad hec.in vltimo nõ.

Si obicit exceptio criminis p̃ testẽ & a repulsione est appellatum an deãt itez supersederi in cã principali vide in c.bone.& in.c.super eo.el.i.circa principium.

Si appellatur in vno articulo cãe an ad iudicem devoluatur iurisditio super tota cã siue articulus esset cõnexus siue sepatus a cã principali vide ibi colũ.ij.ver. sed aduerte & est nõ.limitat.ad.c.cum appellationibus friuolis.

Pendente appellatione in articulo non cõnexo a cã principali an suspendat iurisditio in tota ipsa cã principali vide ibi col.iij. ver tertius casus est.

Facta inhibitione iudici a quo an sit fienda inhibitio & supersedendum in tota cã principali siue sit appellatum ab articulo connexo siue sepato vide ibi col.ij.in ver.secundus casus est.

Si appellatur ab interlocutoria non tenetur iudex supersedere in cã principali ante inhibitionẽ vide ibi col.iij.ver. scõo aduerte.

Qñ articulus est cõnexus in cã principali pendentia appellationis in ipso articulo an suspendat ipsam causam plene ibi col.iij.&.v.

Ante p̃ntationez lr̃az non cõfertur iudici neqz aufertur iurisditio vide plene in.c.super eo.el.ij.colũ.iij.circa medium ℵ.vltimo tene menti.

Si appellat i cã quẽtõis an appellatio suspẽdat vel devoluat cãm recõuentõis vel cõ vide i.c.pterea.el.i.col.fi.

Appellatio extiudicialis non suspendit pterita nec futura cõsecutiua ad actum de preterito puta traditõez possessionis vel sigilli vide nõ.in.c.bone.ℵ.secunda conclusio sit.& quid sit in appellatione iudiciali vide in.c.pastoralis.§.verum.& in.c.vt nr̃uz.col.ij.vbi plene.

Appellatio eximit appellãtẽ a iurisditione iudicis a quo & devoluit ad iudicem ad quem vide in.c.pastoralis.§.verũ. in nõ.primo.& in.c.directe.vbi de hoc.

Appellatio nõ suspendit sniam censure vide i rubrica col. xi.ℵ.sed aduerte.& i.c.pastoralis.§.verum.in vlti.colũ.

Pendente termino assignato per iudicem a quo interim est suspensa eius iurisditio & non ualent gesta per eum ut de in.c.per tuas.in ult.col.

An appellatio suspẽdat vel extinguat iudicatũ quo ad effectus iuris vel infamie vide in rubrica col.ij.in ver.v.est premittendum.& in.c.pastoralis.§.verum.in fi.

Per appellationẽ non suspẽditur iurisditio iudicis a quo in reuocatione attẽptatoꝝ vel in his que tẽdũt i facilioꝛẽ expeditionẽ cãe appellatiõis vide in.c.cũ teneamur.i pn.

Sententia depositionis ab ordine vel a beneficio suspenditur per appellationem subsequentem sicut alia snia viõ in.c.sepe.ℵ.in ea.glo.in fi.

An & quando snia suspitionis suspendatur per appellationem subsequentem.ibi.

Quando superior abuocat causam ad se vide in.c. vt nostrum.in secundo nota.

In dubio non censetur superior causaz ad se abuocare nisi sit expressum vide ibi in vlt.nota.

An pendente appellatione põt impediri q quis non utatur sua possessione uide ibi col.vii.ℵ.in ea.glo.in fi.

Si papa causam pendentẽ coram ordinario abuocat ad se an uideatur remota iurisditio anteqz sit iudex certificatus de hoc per presentationem litterarum vel aliter uide plene ibi in omnibus casibus in uer.ex glo.queritur primo.& circa fi.in ver.& adde de his que dicta sunt.

Si papa non abuocet causaz ad se sed incipit cognoscere de cã pendente coꝛã iferioꝛe in illa cã uide ibi i ℵ.ii. q̃rit.

Si papa delegauit cãm sub nomine proprio postea delegatus est mortuus utrum ordinarius possit de cetero amplius de illa cã cognoscere uide plene ibi in fi.

Iterum iterato. Uide de hac in.c.sua nobis.in
i glo.i.ubi notabiliter de hoc.

Legatus. An legatus possit cõferre beneficia ui
l de.s.in uerbo beneficia.

An legatus de latere possit cognoscere de appellatiõib9 ad papã interpositis vide i.c.cõstitut9 el.ij.i vl.col.

An legato cardinali aliquid referenti credatur i preiudicium alterius vide ibi in fi.

Legatus de latere nõ põt apponere clausula appellatiõe remota sicut non põt cõmittere cãz sũmarie de plano &c. vide in.c.pastoralis.col.x.ver.secundo queritur.

Si papa cõmisit legationẽ cũ cla oi appellatiõe remota ñ poterit pp h̃ ipe cõmittere cãs appellatõe remota viõ ibi.

Si papa cõmittit legato de latere vel alteri vniuersitatem cãrum cũ plena & cõmoda ptãte non poterit subdelegare cũ clausula appellatione remota vide ibi.

Legato apostolice sedis est obediendũ & honoꝛ pstãdus tanqz pape vide in.c.cum pati.colũ.iij.ver.in glo.ij.

An ad legatuz possit appellari omissis medijs vide in .c.si duob9.in secũdo nõ.& in.c.dilecti.el.ij.in ℵ.viii.limitatio.

An legatus de latere possit causam pendente coram alio ordinario abuocare ad se vide in.c.vt nostrum ver. tertio queritur.& ibi quid in archiepo & epo.

An legatus de latere possit cognoscere cã pricipali omisso appellationis articulo vide in.c.vt debitus.i penul.carta.ve.rtertio queritur.

An legatus de latere possit cognoscere de appellationib9 ad papam seu sedẽ apostolicam interpositis vide in.c.dilecti.in ver.decima limitatio.

Legittimatio. Scolaris nõ legittime natus ẽt si
l sit de terris ecclesie põt legittimari per imperatoꝛẽ vide i.c.si duob9.§.deniqz col.ij.ℵ.fz limita.

Libellus. An & qñ admittatur libelli directo con
l trarij vide in.c.personas .col.viij. ver. sed certe hoc dictum non procedat.

Quõ & qualiter libellus sit declarandus si hoc petatur vide in.c.significautibus.circa princi.

An & qñ valeat snia sup libello incerto & generali vide ibi.

An in cã appellationis requirat necessario nouus libell9 coꝛã ipso iudice ad quẽ & quid i appellatiõe ab interlocutoria & q̃d a diffinitiua & q̃d i sũmarijs & quid i ordinarijs causis vide plene in .c.per tuas.col.ij.i ℵ.i glo.i. in princi.

Qualiter sit cõcipendus libellus in cã appellationis vide ibi in versicu. qualitet autem sit concipiendus.
An libellus possit mutari declarari vel emendari in cã appellationis vide ibi z plenius in. c. cũ in ecclesia. circa finẽ an possit exnoua cã addi z snia ferri.

l Jbere. De virtute huius verbi libere. vide in. c. directe. in fo nõbili.

i Jtis cõtestatio. An z qñ i cã appellatõis pñt opponi exceptões dilatorie z declinatorie in omnibus casibus z qd in causis beneficialibus z spũalibus vide in. c. per tuas in prin.

An z qñ in cã appellationis sit necessaria litis cõtestatio tam in interlocutoria q̃ i diffinitiua z quid qñ ambe partes sunt pñtes vel non plene vide ibi in. ỽ. circa secundus principale. cũ sequentibus z in. c. interposita. §. fi.
An in exceptionibus dilatorijs vel pemptorijs sit lis contestanda vide in. c. per tuas.
Quando sit q̃ p exceptionem pemptoriam inducatur litis contestatio ibi in prima glo.
Causa appellationis iudicatur ꝑm naturam cause principalis z ita erit ordinaria vel sũmaria sicut est cã ipsa principalis vide in. c. interposita. §. fi. circa medium.

i Jtis pendentia. Litis pendẽtia an in possessorio obstet in petitorio vel eõ in. c. cũ teneamur. col. v

i An iurisditio pape possit ꝓueniri ꝑ solã citatõem coram ordinario tam in beneficialibus q̃ in alijs vide in. c. vt debitus. in versi. in eadem glo. ibi iam cepta est.

i Ocus tutus. Locus dr esse tutus nõ solum partibus sed etiam oibus alijs habentibus interuenire vide in. c. ex parte. i. in ꝓnci.

An sufficiat locum esse tutum ꝓcuratoribus licet non sit tutus domino principali vide ibi.
Qñ quis citatur ad locum non tutum totiens põt appellare quoties citatur lz in prima vel ba citatione, cõparuerit z non appellauerit ibi vide in. iij. nõ.
Exceptio loci tuti nõ põt oppõi i q̃cũq; ꝑte iudicij vi9 ibi.
Si aliquis ẽ citatus vltra vnã dietã z a principio nõ oppo suit an põt qñcũq; opponere ibi i ỽ. ex p̃dictis inferunt.
Si locus ẽ notorie nõ tutus an notorium excuset ab onere allegandi z cõparendi ibi in glo. i.
An citatus ad locum non tutus possit statim appellare z non cõparere vel teneat excipere qñ est ꝑticulariter citatus vide ibi colũ. v. in. ỽ. sed vlterius queritur.
An ꝓcessus agitatus contra citatum in loco non tuto sit nullus ipso iure vel sit necessaria appellatio vide ibi in ver. sed quritur primo.
An exceptio loci tuti possit ꝑ quẽcunq; proponi absq; mãdato ibi in ỽ. fo queritur.
Qñ allegatur locus non tutus dr exprimi cã in particulari z nõ sufficit in genere vide ibi in ỽ. ij. queritur.
Quot sunt in cõsideratione q̃ locus dicat non tutus ibi in ver. iiij. queritur.
Quid si allegatur locus non tutus ꝓpter nimicitias proprie ciuitatis vide ibi.
Quid quando non possit haberi accessus nisi ꝑ terras inimicorum ibi.
Quid qñ non habet statum in loco puta est guelfus z ibi regnant guiellini ibi.
Potest allegare locus non tutus ẽt si ꝓcesserit hoc ex pria culpa vide ibi.
Quid si in loco est pestis z intemperies aeris ibi in versi. quinto queritur.
An teneatur quis cõparere sub litteris de saluo cõductu vide ibi nõ. in fi.

m Etus. An excuset qñ quis ex sua culpa incidit in metum vide in. c. fi. in principio

m An metus ꝓbetur ꝑ ꝓtestatões ibi in principio.

An ad ꝓbandum metum sit necessaria protestatio precedens vide ibi.
Quot modis potest inferri iustus metus. volenti ꝓpellere ibi in prima glo.
Quomodo probetur iustus metus iudicis ibi in versiculo secundo queritur.
An sufficiat ꝓbare q̃ iudex semel male tractauerit vnum appellantem ibi in ver. iij. queritur.
Probato metu in actu precedenti presumitur durare idem metus ibi in ver. quarto queritur.
Non requiritur q̃ quis expectauerit violentiã in actu facti sufficit iustus timor ibi vide.
An sufficiat fama z an mine iudicis ibi ỽ. iij. queritur.
An ad probandum metum sufficiat summaria probatio vel per iuramentum vide ibi.
An metus sit iustus vel non iudicis arbitrio relinquitur vide ibi.

m Jles. An sit preferendus monacho vel clerico vel econtra clericus vel monachus militi vide in. c. nicolao. in prin.

m Ora. An post terminũ excõicationis lz purgare morã vide in. c. preterea. ij. col. antepenulti i ver. sed dubitatio est. z ver. queritur.

An post terminũ iuramenti liceat debitori purgare morã vt vitet periurium ibi vide.
An soluendo post terminum euitetur pena vide ibi.
An de equitate canonica vbi est dies z pena semper sit locus purgationi more vide ibi.

n Jsi. An dictio nisi. importet conditionẽ in sententijs vide in. c. preterea requisiti. in tertio nõ.

n Qñ dictio nisi non habet precedentẽ ordinationẽ vide ibi in ver. quarto queritur. col. viij.

n Otorij. Vide. j. i verbo testes p̃ dr cõstare esse notorij qz multa allegãt notoria q̃ nõ sũt vide notabilia dicta ad hec in. c. consuluit. el. i. i prin.

In notorijs negatiõe fit res dubia vide ibi i vlti. col. i p̃n.
An z qñ in notorijs admittatur appellatio ibi.
Ex actis z snia resultat notorij iuris vide in. c. ex insinuatione circa fi.
Ex notoria iudex supplet ex suo officio ad vtilitatem partis vide ibi plene.
Ante conclusum in causa non dicitur resultare notorius ex actis vide ibi.
An in notorijs requiratur citatio ibi in fi.
In notorijs põt reus puniri absq; alia snia declaratoria vide ibi in. c. peruenit. in prin.
Differentia inter notorium z manifestum ibi col. secunda in fi. in ver. in glo. fi.
Notorius criminosus non potest se tueri per exceptionẽ spoliationis ibi in vltimo nota.
Ad intellectum. c. frequens. de restit. spol. in. vi. ibi.
Qñ sit q̃ ex confessione resultat notorium vide in. c. cum speciali. §. porro. in prin.

n Uncius. Vide. s. in ver. citatio.

An z qñ credendum sit nuncio portanti signum vel sigillum dñi vide in. c. significauit. in secunda col.
An z qñ debitor remittens vel restituens nuncio an sit liberat9 viõ plenius q̃s alibi ibi col. ij. i ỽ. ij. nõ. hãc vltimã.
Si nuncius ecclesie aufugit cũ pecunia mutuata an dam nũ sit ecclesie vel creditoris vide col. iiij. ver. itẽ adde dictũ
Cuius sit periculũ si nuncius venditoris ducebat equũ emptori qui in itinere decessit vide ibi in ver. vltimo vide.

o Blatio. An debeat esse realis oblatio vel sufficiat verbalis vide in. c. interposita. in princi. in ỽ. xv. limita.

o Fficialis. Non põt officialis reformari i officio nisi omnes consentiant z vnius ꝓtradictio sufficit vide in. c. constitutus. el. ij. col. iij. in ver. in gl. in verbo omnium. ibi z ex his dicit Pano.

o Ratores. An oratori aliquid sit iputandũ qñ nõ excessit mandatũ. vide in. c. nouit in fo notabili.

p Atronus. Potest patronus astringi ad eligẽdũ presbiterũ magis idoneũ vinculo iuramẽti vide in. c. constitutus. el. tertio in prin.

Ad patronũ spectat custodia vacãtis ecclesie vt possit percipere fructus vide in. c. bone. in prin.

p Aupertas. An paupertas excusat a pena vide in

c.reprehensibilis.col.iiij.in glosa fi.
An qui non põt soluere luat in corpus hẽat locũ i causis ciuilibus vide ibi col.iiij.in ꝟ.in eadem glo.
An ibi foro cõscientie q̃ nõ põt soluere sit liberat⁹ vĩ ibi.
An qui sustinuit penas corporales sit liberatus si postea deuenerit ad pinguiorem fortunam vide ibi singu.
Qui non põt soluere mulctam liberat̃ ipso iure ratione inopie nec dz cauere si ad pinguiorez fortunam deuenerit vide ibi in ꝟ.in mulcta ꝟo.

p Pena.Qua pena puniatur calũniose appellans ꝺ iure ciuili z quid de iure canonico vide in.c.ij.circa finez z i.c.super.eo.el.ij.col.v.super glo.ij.z i.c. reprehensibilis.i iiij.notabili.

Pena legis.eos.§.ne tñ.c.de ap.nõ hz locum de iure canonico vide i.c.reprehensibil.i.iiij.notabili.
An inopia excuset a pena legis uel cõtractus ibi uide col. ii.i prin.i ꝟ.in glo.fi.
An illa regula qui non põt soluere luat i corpus hẽat locum in cãis ciuilibus vide ibi col.iiij.in ꝟ.in eadez glo.ibi sm arbitrium.
An in foro cõscientie excuset̃ quis rõe inopie vide ibi.
Qui sustinuit penam corporalez liberatur in totum hz postea ꝙuentiat ad pinguiorem fortunam vide ibi.
Rõne inopie fit liberatio z remissio a mulcta vide ibi.
Qua pena puniatur iudex qui nõ defert iuste vel qñ deferт vbi nõ erat deferendum vide in.c.de prioze.in fi.

p Ossessio.Possessori.Vid.ē.i ꝟbo iura i corporalia Possessio potest acquiri monasterio per monachum immo per quẽcũq; amicum z extraneum vide in.c.bone.in secundo nõbili.

An z qñ possessor pendente lite non debeat turbari i sua possione vide in.c.cum teneamur.in princ.
Appellatione z lite pendente non dz possidens turbari i possione sua ẽt si prima facie appellatio z possio appeat contra ius ibi colũ.iij.super.i.glo.
An intelligã.l.i.C.si per vim vel alio mõ vide ibi singu.
Qñ possessor est suspectus põt lite pendente z appellatione sequestrari possessio ibi.
An per solutionem pensionis vel fructuum ꝓbetur possessio vide in.c.bone.in glo.in ꝟbo vna.
Plura vero remedia recuperandi possionem contra tertium possessorem cum possessore etiam cum titulo z bona fide vide ibi col.v.in versiculo amplius etiam aduerte.cuz sequentibus.
Possessor.condẽnatus pendente appellatione nõ desinit dici possessor vide in rubrica col.x.super ꝟ.quarto est premittendum.
Pactum de intrando possionem propria auctoritate non habet locum contra tertium possorem nisi prius eo citato vide in.c.ex ratione.in pe.carta in ꝟ.z adde alias limitationes nõbiles.
Non dz possessor turbari etiam si qua possessio esset cõtra ius vide nõta in.c.significante.in glo.i.Contra tertium possessorẽ etiam rei affecte vitio litigiosi an põt fieri executio vide.j.in verbo sñie executio.
Si lite pendente trãsferatur possio i tertium fit reuocatio p viam attentati vide in.c.ex rõe in vi.carta post prin.

p Relatus.Vide de h supra in ꝟbo obedientia.

p Rescriptio.An litis contestatio inualida z citatio vel libellus interrumpat prescriptionem vĩ in.c.vt debitus.in ver.in glo.ij.in fi.z ibi plene.de interruptione prescriptioni.

p Rinceps.Princeps etiam non recognoscens superiorem in his que cõcernunt decorem z honestatem christiane religionis subest summo põtifici. vide in.c.consuluit.el.iij.plene de hoc.

p Robatio.Cui incumbat onus probandi nullitatem ex defectu iurisditionis vel ptãtis iudicis vel arbitri vide in.c.dilecto.ꝟ.l.queritur.

An iuramentum dicatur legittima probatio vide in.c.ex ratione.col.vi.in ver.nec predictis obstat.
An possit consuetudine introduci q̃ probatio imperfecta facta habeatur pro plena probatione uide in.c i.col.iii.
Quã probationem faciat fama z unus testis uide in.c.i. col.iii.in glo.in uerbo famam.
Probatiões diuersi generis coniunguntur ibi uide.
Probari debet confessio absente parte per duos testes ui de ibi in uer.z intellige.
Probari debet indicium per duos testes z indicium ẽ minus q̃z semiplena probatio uide ibi.
Fama debet probari ad minus per duos testes uide ibi.
Testis probans de fama debet reddere rationem sui dicti etiam non interrogatus uide ibi.
Quã ꝓbationẽ faciat fama i ciuilib⁹ uel criminalib⁹ ciuiliter uel criminaliter uĩd ibi col.iiii.i ꝟ.ii.limita.z i uersicu. scias.
Appellãs tenet̃ ꝓbare se appellasse z infra .x. dies qz nõ presumitur appellatũ infra.x.dies uide ibi in uer.et̃ glo.
An probandum appellationẽ an sit danda dilatio extra curiam ibi in uer.quid si opponitur col.pe.
An appellatio sit probanda ante litẽ contestatã uel post uide ibi col.pe.in uer.dubiũ tamen facit.
Quid autem si opponitur sigilla non esse autẽtica an detur dilatio extra curiam ibi in fi.
Data dilatione pro testibus poterunt produci etiã instrumenta uide ibi in fi.
An allegationes indigeant probatione z productione in cã uide in.c.sepe in tertio notabili.
Utrũ statuta loci z cõsuetudines debeant ꝓbari coram iudice vel teneatur iudex supplere ex officio ibi i ꝟ.ii.iferтur.
Qui offert se incontinenti probare z non probauit an sit perpetuo exclusus vide in.c.interposita.in fi.
Duos effectus operetur offerre probare incontinenti vĩ plene ibi per totum.

p Rocurator.Si procurator dolo vel negligẽtia non est prosecutus appellationem an preiudicet dño vide in.c.ex ratione.xvij.col.in ver.quid ãt si occurrerit impedimentum.

Si procurator non appellauit aut est contumax an ꝑiudicet dño vide in.c.cũ speciali.§.porro.in fi.in ꝟ.vltimo queritur.z in.c.nicolao.in fi.z in.c.ratione.col.xvi.in .iiii. impedimento ver.quid ãt si occurrat impedimentum.
In actis collegialibus nõ põt quis cõstitui ꝓcurator in nitis alijs vide in.c.constitutus.el.ij.col.ij.in ver.vlt.nota.
Utrũ mandatũ ꝓbetur p primas litteras constituentis vide plene in.c.significauit.in principio.
Utrum abbas vel alius clericus potest esse procurator pro laico in curia seculari vide nota.in.c. constitutus el .i. in princi.
Utrum qui vadit in peregrinatione teneatur dimittere ꝓcuratorẽ vel possit contra eum procedi ad primum vel ad fm decretum vide in.c.meminimus.in prin.
An z qñ citatus coram papa possit comparere per procuratorem vide in.c.cũ pati.in vltimo notabili.
Utrum ex contumatia procuratoris põt dominus cõdẽnari in expensis vide in.c.sepe.in p̃ nõ.
Quid in causis beneficialibus matrimonialibus vel in cã statutus an dolus vel malitia procuratoris preiudicet domino ibi.
Quid releuet mittere procuratorẽ sine sufficienti mandato vide in.c.nicolao i vltimo notabili.
Quilibet procurator dr̃ habere sufficiẽs mandatũ ad opponendum z defendendum q̃ causa non sit tractanda in curia vide ibi in ver.quarto queritur.
Procurator ad impetrandũ an intelligatur datus ad extraiudicialia ibi in ver.v.queritur.
An procurator debeat habere mandatum ad articulũ appellationis vel etiam ad causam principalem ibi in versi. sexto queritur.
Si dominus non appellauit an sufficiat appellatio procuratoris vel econtra ibi vide.
Procurator an potest expresse renunciare appellatiõi ibi in ver.septimo queritur z in.c.interposita.§.fi.in versicu. sexto queritur.

Procurator constitutus ad audiendum audientiam non poterit ab illa appellare.ibi in uer.viii.queritur.
Procurator constitutus ad litem contestandam an potest appellare.ibi in uer.nono queritur.
An negociorum gestor possit appellare.ibi in fi.

Protestatio. An sufficiat unica protestatio ad cō
p stituendum iudicē uel partem in mora.uide in.c. ex ratione.col.xviii.uer.sed queritur in hoc.

An protestatio facta iudici p̄decessori in officio prosit coram successore.uide ibi in uer.ii.queritur.
An & qñ ualeat protestatio cōtrario facto in iudicialibus & extraiudicialibus.uide in.c.solicitudinem.colū. ultima in uer.in glo.fi.ibi in eadem glosa in fine.
Valet protestatio a faciente actum contrarium priuilegio vt sic non renunciet priuilegio.uide ibi in fi.
Protestatio qñ occurrat impedimentum an sit necessaria. vide in.c.fi.col.iij.in ver.in eadem glo.in fine.
Quid debeat continere protestatio quādo appellatur in absentia iudicis.ibi in ver.& aduerte primo.
Si post appellationem timor esset an sit iterato appellandum.vide in.c.fi.in ver.ij.aduerte.
Si emptor est protestatus q̄ non pōt denunciare venditori lītē motam quia ignorat vbi degit si postea exhibet se est necessario denunciandum.vide ibi.
Si aliquis p metum non audet protestari.vide ibi in fi.
An sit necessario protestandum coram honestis viris.vide ibi in fi.& in ver.sexto queritur.
An protestatio possit fieri de nocte. vide ibi i versicu.viij. queritur.

Rescriptū. Non valet rescriptū si non fiat mētio
r de appellatione etiaz extraiudiciali.vide in.c.bone.col.xiij.in ver.xij.dubitatur.

Qñ in rescripto est clausula appellatione remota non sufficeret facere mentionez de appellatione nisi fiat in specie mentio de ipsa clausula & alias rescriptum est surrepticiū vide singu.in.c.pastoralis.co.iij.in ver.viij.operatur.
Quando in primo rescripto est clausula appellatione remota vel alia notabilis clausula nūq̄z per ſm rescriptum faciens mentionem de primo tollitur primum nisi in specie sit facta mentio de illa clausula.vide in dicto.c.pastoralis.col.iij.in prin.in ver.ij.operatur.
Qui impetrauit rescriptum cum clausula appellatione remota non potest inuita parte renūciare dicte clausule. vide in.d.c.pastoralis.colū.vi.ver.xiii.operatur.
Quando sit q̄ exceptio surreptionis possit opponi cōtra rescriptum post litem contestatam & post sententiaz. vide in.c.super eo.el.i.in vlti.col.i ver.in glo.fi.& in.c.dilecto. in primo notabili.
Si appellat a correctione nō valet rescriptū nisi in eo et primatur cā ipsius condemnationis.vide in.c.iij.in fi.
Ante presentationē litteraz iudex delegatus non dicitur habere iurisditionem nec potest in cā procedere. vide i.c. super eo.el.ij.in ver.vltimo tene menti.col.iii.in fi.
An ante p̄tationem secundaz litteraz valeat ꝓcessus factus virtute primi rescripti.vide notabiliter ibi.
Quando sit q̄ valeat processus per delegatum ante presentationem rescripti de expresso vel tacito consensu partium.vide ibi nota.
In impetratione rescripti super appellatione nō est necesse facere mentionez de nomine iudicis qui tulit sententiā sed iudex ad quem bene debet esse certus & nominatus.vide in.c.oblate.in.i.nota.
An valeat rescriptū impetratum lite pendente & quid de iure ciuili & quid de iure canonico.vide plene in.c.vt debitus,in ver.in eadem glo.ibi iam cepta est.
An delegatus de latere vel inferior a principe potest concedere rescriptum lite pendente.vide ibi.
Rescriptum concedens tertiam appellationem an valeat vide in.c.sua nobis.in ver.secundo queritur.
Quid si in rescriptō est clausula non obstante snia vel tertia appellatione an valeat.vide ibi in ver.iii.queritur.
An rescriptum sit ipetrandū contra pupillum vel ēt cōtra eius tutorem.vide in.c.ex parte.in prin.
An impetrans pōt renūciare suo rescripto post presentationem.vide in.c.interposita.in ver.vii.queritur.
An valeat rescriptū si non fiat mētio de appellatione sua vel aduersarii siue sit iudicialis siue extraiudicialis appellatio.vide in.c.bone.in ver.in glo.fi.in prin.
An valeat rescriptū super appellatione a diffinitiua si nō fiat mentio de causa grauaminis ipsius appellationis & quid in appellatione ab iterlocutoria. vide ibi plene in ℞. secundo limita in fi.
Rescriptū impetratum sup appellatione est surrepticium nisi fiat mentio de termino assignato ab homine in appellatione.vide plene ibi in ver.vltimo limita.
Quando appellatur & impetratur iudex in curia ad quem est appellatum valet rescriptum & impetratio etiam ante terminum & nulla facta mentione de termino.vide singulariter.ibi in fine.
An hodie in rescripto attendat tps date litteraz vel tps p̄ntationis.vide.c.vt debitus in quarto nota. & plene ibi super.iiii.glo.& super.v.in ver.in eadem glo.in fi.
An hodie valeant rescripta primo presentata non facientia mentionez de primis litteris non presentatis. vide plene ibi in ver.alia & secunda conclusio principalis.
Contumax non pōt opponere q̄ rescriptū sit impetratus non facta mentōe de primis litteris.vide ibi in ℞.scias tñ
Quid quando concurrunt duo rescripta quorum vnum est generale & alterum speciale an attendatur.tunc terminus presentationis.vide ibi in ver.vltimo dubitatur.
An sufficiat sola presentatio rescripti absq̄ citatione partis.vide ibi in glo.in verbo assignate.

Restitutio in integrum. Ecclesiasticus est iudex
r competens in causa restitutionis si clericus i bonis patrimonialibus eā petat. vide i rubrica i fi.

An lesione in iudicio sortis possit peti restitutio in integrū ratione minoris etatis vel enormis lesionis vide in rubrica col.iiij.in uer.& adde predictis.& per eandem rationem dicebat etiam in col.v. in versi. sed dubitatur an ratione minoris etatis.
Quis sit iudex cōpetens in banda restitutiōe in cā appellationis ratione impedimēti vide in.c.ex ratione. in ver. circa primum breuiter dic col.xxij.
Qualis ordo iuris sit seruandus in restitutione concedēda vide in ver.secundo autem dicas.
Ad quantū tps detur restitutio ratione impedimenti occurrentis in termino hominis vide ibi in ver. circa quitū membrum principale.colump.xxv.
Et quid si impedimentum occurrat in termino iuris ad quantum tempus detur restitutio vide ibi in uersi. videndum est nunc de impedimento.
Quando impedimentum occurrit in primo fatali ad quātum tempus fiat restitutio & quid de impedimento in toto anno & quando in principio vel in fine anni vide ibi in uer.circa primum videtur.
Quid de impedimento in secūdo uel tertio fatali ad quātum tempus detur restitutio vide ibi in uer. secundo casu quando impedimentum.col.xxx.
An si impedimentuz occurrat in tertio fatali an ulterius pōt dari restitutio vide ibi i uer.circa secūdā dubitationē.
An sit necessaria declaratio iudicis sup ipedimēto uel pōt deduci icidēter vide ibi i ℞.sz dubitat i p̄dictis col.xxxij.
An quilibet iudex potest restituere aduersus suam sniam epī ibi in uer.x.queritur.
An uicarius potest restituere aduersus snīam epī ibi i ℞. x.queritur.
An legat⁹ de latere pōt restituere aduersus snīam pape. Cōtra snīam vicarij vel delegati principis solus princeps restituit vide ibi.
Delegatus principis an possit ipse principaliter & incidēter restituere aduersus suam snīam ibi.

Aluus conductus. Quis iudex possit concede-
s re saluum conductum vide in.c.ex parte. circa princi.in fin.

An z qñ teneat quis cõparere sub saluo cõductu. vtõ ibi.

Sententia diffinitiua z interlocutoria. An a sentẽ
ſ tia super deseruone sit diffinitiua vel interlocuto
ria: z possit reuocari. vide in.c.ex ratione. colum.
xxxviij. in ver. sed queritur primo an hec sententia: z in ẋ.
secundo queritur.

Si ordiari' vel delegatus ꝓnũciat se cõpetentẽ vel incõ
petentẽ an possit reuocare. vide ibi in ver.ii. queritur.

An z quando sententia suspendatur per appellationez. vi
de in.c. ad hec quoniam. in prin.

Sententia lata super iuris dispositione transit in rem iu
dicatam sicut quando fertur super dubio facti. vide in.c. se
pe. in.v. notabili.

An interlocutoria possit reuocari p iudicẽ inuitis ptibus.
vide in.c. cum cessante. in prin. in ver. vi. nota.

Quid si ab interlocutoria sit appellatum an possit reuo
cari. vide ibi.

Casus notabilis in quibus sententia potest reuocari. vide
ibi plene in.c. cuz cessante. col. v. in ver. in eadem glo. ibi nõ
tamen quo ad iudicem.

Quando sit ꝙ sententia interlocutoria possit reuocari per
iudicem. vide ibi in ver. si vero quia.

Quid si iterlocutoria habeat vim diffinitiue an possit re
uocari. vide ibi in ver. sed tamen limita primo.

An z quando preceptum iudicis potest reuocari. vide ple
ne in ver. z ex his queritur.

An si iuder absoluat partes ab obseruatione iudicij vel ꝓ
nunciauit se non esse iudicem. c. petentem vel nõ esse pro
cedendum obstantibus exceptionibus vel appellationem
desertam an potest talem interlocutoriam reuocare. vide
ibi plene in ver. ii. limita.

Quid si ab interlocutoria sit bis appellatum z confirma
ta an possit reuocari. ibi in ver. tertio limita.

Quid si interlocutoria sit lata de consensu partium. ibi in
ver. quarto limita.

Quid si iudex detulit appellationi an potest reuocare in
terlocutoriam. vide ibi in ver. quinto limita. z quid in ordi
nario z delẽgato.

An iudex a quo possit reuocare interlocutoriã post inhi
bitionẽ factaz p iudicẽ ad quem vide ibi in ver. vi. limita.

Quid si interlocutoria erat nulla an possit reuocari post
inhibitionẽ. vide ibi in ver. amplius intellige.

An iudex a quo possit reuocare interlocutoriã post appel
lationem admissam p iudicem ad quem z alteri delegatã
vide in.c. cum cessante. in ver. vij. limita.

Quid si lis erat iam contestata coram iudice ad quem. vi
de ibi in ver. viij. limita.

Quando sententia interlocutoria esset iam mandata exe
cutioni an posset postea reuocari maxime de cõsensu par
tium. vide ibi in ver. nono limita.

An snia iterlocutoria magni ꝓiudicij possit reuocari absq
z cãe cognitione. vide ibi in ver. z ex his alia conclusio.

An si fiat reuocatio absqz cognitione cause sit nulla. vide
ibi in ver. ꝙ autem si reuocatio.

Interlocutoria sup declaratiõe verboꝝ snie vel in cõtra
ctibus an possit reuocari. ibi in ver. x. limita.

Interlocutoria taxationis expensaꝝ precedẽte iuramen
to an possit reuocari. vide ibi in ver. xi. limita.

An iudex possit reuocare interlocutoriã si non reficiant
expense facte per appellantẽ. vide ibi in ver. xij. limita.

Interlocutoria lata sup exceptiõe pemptoria puta ꝓnun
ciauit iudex exceptionẽ pacti trãsactionis vel ꝓscriptiõis
non obstare an possit reuocari. vide ibi ver. xiiij. limita.

Quid si iudex ꝓnunciat rescriptũ non esse surrepticium
vel impetratũ ab excõicato an possit reuocari. vide ibi.

Quid si iudex ꝓnunciat se esse vel non esse iudicem com
petentem. vide ibi.

Quid si iudex pronunciat tutorem vel curatorem esse le
gittimum vel non an possit reuocari. vide ibi in ver. iiij. si
iudex cum sequentibus.

Usqz ad quantum tempus possit reuocari interlocutoria
vide ibi in ver. xv. queritur.

An iudex cogatur ad reuocandũ interlocutoriã vel sit ar
bitrarium. vide ibi in ver. vltimo queritur.

An iudex possit pluries suam interlocutoriam reuocare.
vide ibi in ver. postremo.

Que dicatur sententia diffinitiua z que interlocutoria. vi
de ibi in ver. extra glo. z vide ibi in fi.c.

Quid de sententia lata super exceptiõibus peremptoriis
vel declinatoriis an sit interlocutoria ibi.

Quid de sententia qua pronunciatur instantiam cause fo
re peremptam. vide.

Quid de sententia que fertur super processibus. vide ibi.

Quid de sententia qua pronunciatur iudicem esse suspe
ctum. vide ibi in ver. iiij.

Quid de snia qua ꝓnunciat posse vel nõ posse appellari
vide ibi in ver. vi. z vide in.c. sua nobis. i quarto notabili.

Quid de sententia qua pronunciatur esse probatum vel
non vide in.c. cum cessante. in ver. v.

Quid de sententia qua pronunciatur fuisse bene vel male
appellatum seu laudatum. vide ibi in ver. vii.

Quid de snia qua ꝓnunciat appellationẽ fore desertam
vide ibi in ver. viij. z in.c. sua nobis. in quarto nõ.

Quid de sententia que fertur super reuocatione attentato
rum. vide ibi in ver. nono.

Quid õ ibibitoria seu reuocatõe ibibitõis. vide ibi i ẋ. x.

Quid si pronunciatur instrumentũ vel sententiaz exequẽ
dam vel non vide ibi in ver. xi.

Quid de sententia que fertur super liquidatione sententie
vel instrumenti. vide ibi in ver. xij.

Quid de snia qua iudex ꝓnunciat ꝓbationes admitten
dum vel nõ seu esse ꝓcedendũ vel non vide ibi in ẋ. xiij.

Quid de snia qua ꝓnunciat deuemendũ esse vel non ad
primum vel secundum decretum. ibi in ver. xiiij.

Quid in snia primi vel secundi decreti. ibi vide in ẋ. xv.

Quid in sententia sup expensis seu taxatione expensarũ
z quid si fiat in snia diffinitiua. vide ibi in ver. xvij.

Quid de sententia que fertur super verbis dubijs prauile
giorum. ibi in ver. xix.

Quid de snia que fertur super alimentis ibi in ver. xviij.

Quid õ suia q̃ ferẽ sup excõicatione rerũ vide ibi i ẋ. xx.

Quid in snia que fertur super iudicis possessoris vtõ ibi
in ver. xxi.

Quid in snia qua iudex pronũciat cãm cõpromittendam
vel non vide ibi in ver. xxij.

Quid in snia que fertur super nullitate contractus vel sẽ
tentie ibi in ver. xxiij.

Quid õ snia absolutoria ab obseruatõe iudicij ibi i ẋ. xxiiij.

Quid i snia q̃ iudex absoluit a cõtentis i libello vide ibi.

Quid si iudex ꝓnũciat tutorẽ vel procuratorẽ legittimũ
vel econtra ibi in ver. xxv.

Snia lata super articulo iuris est interlocutoria vide i.c.
sua nobis. in vltimo notabili.

Snia lata super tertia appellatione an sit nulla vide in.c.
sua nobis. in glo. ij.

Snia que transiuit in rẽ iudica. an possit tolli p principẽ
vide in.c. sua nobis. in ver. tertio queritur.

Si duo vicarii cõstituti insolidũ tulerũt duas snias con
trarias põt dominus vel eps cui velit adherere quod est
notandũ ad.c. fi. de re iudi. vide.c. dilecti. el. ii. i ẋ. xv. q̃rit.

Oñ sit ꝙ iudex intelligitur ꝓnunciasse super exceptiont
bus vide in.c. ex parte. in ver. aliqñ z tertio.

Oñ sit ꝙ per processũ adulterioza iudex cẽseatur pronũ
ciasse super exceptionibus vide ibi.

Oñ exceptio non est opposita nõ censetur tunc sup eo ꝓ
nunciatũ ibi in ver. aliquando z quarto.

Snia lata cũ vno an prosit vel noceat alteri tã in cã prin
cipali q̃z in cã appellationis z quid si res est corporalis di
uidua vel non vel incorporalis vide plene in.c. pe.

Snia in cã nullitatis lata pro vno an noceat vel prosit ali
is contra quos non est actum vide ibi in fi.

Quid si snia ẽ lata sup nullitate cõtract' an faciat preiu
diciũ aliis ꝺ quos nõ ẽ actũ ibi vide z in.c. dilecto. in fi.

Quid ãt de snia qua iudex pronunciat aliquem non audi
endum an sit interlocutoria vide in.c. cuz cessante ẋ. xiiij.
dubitatur. in fi.

Ententia. Qualiter debeat formari sentētia per
¶ iudicem appellationis. vide in rubrica. col. xi. in
ver. quinto est premittendum.
An & quando presumatur pro sententia si est appellatum vel non vide ibi. col. x. in ver. ii. suspendit sententiam.
Appellatione sentētie in dubio intelligitur diffinitiua. vide in. c. super eo. el. ii. in prin.
Licet snia in beneficialibus trāseat in rez iudicatā quo ad preiudiciū partis nūq̄z est tñ in preiudiciū superioris. immo semper potest ex officio inquirere. vide in. c. constitutus. el primo in secundo notabili.
Licet in snia exprimat vna cā & adiciatur clausula generalis & ex alijs pluribus causis. tñ si cā expressa sit falsa p̄ sumitur q̄ alie sint false. vide in. c. constitutus. el. iij. col. iiij. in ver. tertia solutio.
An confirmatio sit snia diffinitiua. vide ibi in ver. subdit tamen do. Anthō.
An snia ferri possit sub cōditione intrinseca vel extrinseca & quid in sentētijs censure. vide i. c. i. in p̄n. & in. c. p̄terea. ij.
De snia lata ex causa falsa & quid si in snia sint exp̄sse due cause quaz vna continet exp̄ssum iuris errorez altera nō vide in. c. dilecto. in ver. liii. queritur.
An & qñ in cā appellatiōis possit snia reformari ex noua cā. vide ibi & in. c. cum in ecclesia. circa fi.
Si appellans nō ꝓducit snias an appellatio fiat deserta & an teneat ꝓducere sniam & appellationē. vide de his i c. cū in ecclesia. ibi in vltimo notabili & in. c. ex ratione. col. xx. in ver. tertio queritur. in fin.
An potius sit p̄sumendum & iudicandū pro sententia lata q̄z pro ipsa appellatōe vel econtra. vide in. c. de preces. col. i. in fi. in ver. aduerte tamen.
Ententie & instrumenti executio. Licet sit notorium cām appellationis nō posse expediri & modicum restet de tempore fatalium non potest peti interim executio sentētie. vide in. c. ex ratione. col. xl. in ver. circa decimum & vltimum.
An lapso anno possit statim sententia mandari executiōi vide ibi in ver. ij. queritur.
An deserta appellatōe possit statiz fieri executio vel detur tempus quod datur iudicatis & quid si prima sentētia fuit tertio confirmata. vide ibi in ver. tertio queritur.
Si constat appellationē esse desertaz an possit fieri executio sententie absq̄z citatione & alia cognitiōe cause. vide ibi in ver. quarto queritur.
Si iudex fuit facilis in exequendo debeat esse facilis in revocando executionem. vide ibi.
Si iudex ꝓcessit sine citatione & de facto. ita sine citatiōe & de facto debet revocare. vide ibi notabiliter.
Si a sententia nō est appellatum an possit fieri executio absq̄z alia citatione. vide ibi in ver. v. queritur.
Sententia hz executionē paratam ēt de iure cōi. vide ibi
Contra tertiū possessorez vel aliū quēcūq̄z non noiatim i snia non p̄t fieri executio sine citatione & eāe cognitione ēt si tertius possideat rem affectā vitio litigiosi. vide ibi in pe. carta. in fi. & i ver. & adde alias notabiles cōclusiones.
Snia vel instrumentū non hz patam executionē contra tertiū non noiatim in instrumēto ēt si possideat rem obligatam & hoc nisi sit heres. vide ibi in ver. ij. adde.
Contra heredē vniuersalē non p̄t fieri executio snie nisi eo citato & cā cognita & liquidato q̄ sit heres licet contra defunctū fuisset parata executio. vide ibi in. o. ver. in fi.
Ad quē iudicez spectet executio snie deserta appellatione. vide ibi in vltima carta in ver. vi. queritur.
Quid si iudex appellatiōis ꝓnunciauit exp̄sse appellationem desertā an tunc ad cū specteat executio & quid si confirmauit expresse primā sententiam. vide ibi.
An executio possit peti anteq̄z sit lata declaratoria p̄ iudicem appellationis super desertione. vide ibi in ver. sexto & vltimo queritur.
Cautela notabilis. vt nūq̄z possit fieri executio sentētie ni si sit primo per iudicem appellationis pronunciatū appellationem fore desertam. vide ibi in fi.
Si ex forma statuti tpa appellatiōis finiende sunt vtilia nūq̄z p̄t ꝑus peti executio snie q̄z sit p̄ iudicē appellatōis ꝓnūciatū appellationē fore desertā. vide ibi i fi. sing. ō hoc.
Qñ in rescripto est clausula appellatiōe remota p̄t fieri executio snie nō obstante q̄ sit appellatū & pēdeat appellatio. vide in. c. pastoralis. col. iij. in ver. quarto operatur.
An exceptio spoliatōis impediat executionē sententie. vide in. c. nouit. in fi.
An delegat⁹ ad vniuersitatē cārum hēat executionē snie sue. vide in. c. cum cām. in vltima carta in ver. alia enim.
Eruus. Seruus p̄t inuito dño ad baptismū ꝓ
¶ moueri tñ non fit liber. vide in. c. consuluit. el. ij.
Seruus nō p̄t inuito dño promoueri ad sacros ordines nec fit liber. vide ibi.
Judeus an possit habere seruuz christianū vel an christianus possit habere seruum iudeum. vide ibi.
Equestratio. Seq̄stratio p̄t fieri lite & appella
¶ tione pendente q̄n possidens est suspectus de dilapidatione. vide in. c. cuz teneamur. col. iij. super i. glo. in. ver. sed limita omnia.
Sequestratio hz locum ēt in rebus imobilibus. vide ibi.
An sequestratio debeat fieri per iudicem a quo vel per iudicem appellationis. vide ibi.
Jgillū. An sigilluz deputatū ad certos actus ꝓ
¶ bet si opponat in alijs negocijs diuersis. vide in c. significauit. in prin.
An castellanus excuset si tradidit castruz virtute sigilli generalis illius dñi. ibi. col. i. ver. ij. nota. q̄ capitulum.
An possit quis sigillare alieno sigillo ibi.
An vtens diuersis sigillis incidat in penam falsi ibi. i. col. in ver. in alijs tamen casibus.
An teneatur quis credere nuncio portanti sigilluz vel aliud signum. vide ibi plene in. ij. & iij. col. in ver. ij. nota. hāc vltimam expositionem.
An possit alicui interdici vsus sigilli & insigniorum. vide in. c. vt nostrum. in prin.
An promisio ad dignitatem vel beneficium possit pendente appellatione tradi sigillum. vide ibi.
Statutū. Statutū q̄ cā appellatiōis finiat infra
¶ duos menses alias sit deserta respicit ordinaria vide in. c. si duobus. §. i. in. i. notabili in fi.
An valeat statutū annullans actū gestū a collegio nisi habeatur omniū consensus vide in. c. constitus. el. ij. col. iij. in glo. in verbo omniū in ver. & ex his dicit hic Pano.
Etiam si statutum est confirmatū per papaz p̄t collegiū contra statutum dispensare ibi.
Statutum validans actu gestum a maiori pte cōperatione minoris partis valet vide ibi.
Statutum tollēs appellationem an intelligitur idefinite & a diffinitiua & ab interlocutoria vid̄ in. c. pastoralis. col. xiiij. ver. vi. queritur.
Statutū loquēs de appellatione a diffinitiua militat i appellatiōe ab interlocutoria qñ in casu esset cadē rō vid̄ ibi.
Statutū ꝓhibens compromissum vel consilium sapientis in certa causa intelligitur in negocio principali nō in emergentibus vel incidentibus vide ibi.
statutum prohibens omnem appellationem nō hz locū qñ iniusticia esset notoria ibi in ꝟ. viiii. & vlt. queritur.
Statutū requirens consensū vel presentiā cōsanguineorū intelligit q̄ principaliter intersint nec p̄nt cōmittere alteri vices suas nec hz locū ratihabitio vide in. c. cum pati col. ii. in ver. amplius tenet ibi Bal.
Statutū tollens omnē exceptionē nullitatis nō hz locū qñ nullitas foret notoria ibi in ver. nono & vlti. queritur.
De statuto q̄ credatur nuncio & eius relatiōi vide ibi no. col. xii. in ver. tertio queritur quid si in loco.
Si statutū requirit citationē sufficit p̄s presētia vid̄ ibi col. xv. in ver. secundo queritur an de ipsa relatiōe ibi i fi.
Statutū q̄ iudex nullitatis aliquid facit ipoztat act. nullatē vide in. c. qua fronte. col. x. in ver. aliqñ vero q̄rit.
Quid qñ statutū cōstitutio vel lex loquit. perditionē nullitatis pēitus vel prozsus t nullo mō vid̄ i q̄ frōte. col. pe.
An ab iniquitate statuti sit necessaria appella. vel sit ipo iure nullū & nō trāseat in rē iudicatā vide i. c. cōsuluit. el. iii

Statutū q̄ debeat fieri cōpromissū ꝺz intelligi qñ est q̄/stio facti: nō qñ est qō iuris. vide i.c.sepe.i.vi.nōbili. z ibi q̄ dicat q̄stio iuris z q̄stio facti z que dicatur mixta.
Statutū q̄ bānit⁹ nō dēat audiri de crimīe. tñ audit de bāno si dic ñ valeī q2 ñ fuit ꝓtūax. vi ꝺ i.c.sepe.i.ỻ.xi.nō.
Statutū loq̄ns de litibus includit ēt eccl̄iudiciales controuersias. vide in.c.sepe.in ỻ.xij. z vltimo nota.
Statutum q̄ iudex teneatur sequi consiliū sapientis an a sententia lata sm consilium possit appellari. vide in.c. intimasti. in ver.v. z vltimus casus.
An valeant statuta artificū q̄ victualia non vendātur nisi in certo loco aut q̄ alius non possit exercere artē suam aut q̄ de opere vnius artificis alter non se intromittit. vide in.c.significante.in princi.
An valeant ordinamenta imponētia precium sup victualibus vel fructibus. vide ibi plenissime.
Vide ibi sing.ad intellectum. l.i.C.de monopol.
Statutū imponens penā iudici appellatiōis si cām non diffinierit infra duos menses nō incidit in penā si appellatio est deserta. vide in.c.ex rōe. in fi.
Si statutum artat iudicē ad cām expediendā vel ferendā snīam vel q̄d aliud faciendū ꝺz intelligi si iudex ad id fuerit requisitus z alias in penam non incidit. vide ibi in fi.
Licet statutū artet iudicē ad iudicandū vel pferēdū snīaz vel ad cām finiendā. tñ si partes interse cōponunt vel trāsigunt iudex non tenetur ad penā. vide ibi in fi.
Quid si partes componunt. vide ibi.x.col.ver.vi. queritᵉ. z in ver.vii. queritur.

Ubdit⁹. An supior possit agere ꝓ iniuria z molestia illata subdito z ipm repetere a quocūq; detinēti. vide in.c.dilectis fil.deca.i.iiij.z in.vi.nō.
Uspensio. An suspēsis ab officio dēant obsuari aliq̄ tpalia ne menaicent. vide in.c.pastoralis.§. vex.col.iiij.in ver.ex predictis infertur.

Suspensis ab officio siue irrogetur infamia siue non in omni loco censetur suspensus extra territorium. etiā vide ibi col.v.in ver.in eadem glo.ibi sed prius.
Suspensus a beneficio an intelligitur de alijs beneficijs extra territoriuz vel in alia ecclesia. vide ibi in ver. in eadē glo.ibi in alio.
An suspensio possit fieri ab homine non precedente amonitione. vide in.c.reprehensibilis.in princi.
An sententia suspensionis suspendatur per appellationē vide in.c.ad hec quoniam.col.i.
In quibus equipentur suspensio excōicatio z interdictū. vide ibi.

Uspitio. Uide ꝺ hoc supra i ỻ.iudicis recusatō.
Ubellio. Tabellio ꝺz eligi expensis cōibus. vide in.c.cum speciali in ver.xviij.queritur.

An pt recusari suspect⁹. vi ꝺ ple.ibi i.ỻ.ij.dubitat
Empus z terminus. Uide supra in ỻbo cōpromissum. z in verbo restitutio. z in verbo impedimentum. z in verbo appellationis desertio.

Appellans pōt sibi prefigere terminū ad prosequendum appellationem. vide plene in.c.personas.col.pe. z fi.
Iudex a quo nō tenetur nec potest cogi assignare aliquē terminum. vide ibi in princ.
Terminus potest assignari appellanti: taz a delegato q̄z ab ordinario. ibi in vlt.nota.
Nouē modis pt iudex a q̄ assignare terminū appellāti z fit appellatio desita. vide ibi col.ii.in ver.circa pmū scias.
Quō dicat appellās satisfacere terminis si assignatis per iudicē a quo vide ibi.col.iiii.in ver.circa fin principale.
Quid si iudex ad quem non esset in curia vel in alio loco vide ibi.col.v.in ver.sed limita predicta.
Si est assignatus terminus ad se pntandū in appellatōe interposita ad papā an sufficiat cōparere coram generali auditore ꝺdictax. vide ibi in ver.vlt.quantū ad predicta.
Si iudex detulit appellationi an possit incontinenti vel ex interuallo assignare terminū appellanti. vide ibi in ỻ. circa tertium z vlt.
Si iudex a quo reiecit z nō admisit appellationē an possit postea assignare terminum appellanti. vide ibi colum. vij.in ver.sed dubitatur de iudice.
An iudex assignando terminum dicatur deferre appellationi. ibi in ver.z aduerte.
An in termino assignato possit cōpareī appellat⁹ z cogere appellātē ad ꝓsequendū. vide ibi in ỻ.sed q̄ritur pmo.
An iudex ad quē possit abbreuiare terminū appellāti. vi ꝺ ibi.col.añpe.ver.ii.q̄ritur. z in.c.cū sit romana. colum.iiii.
Appellatus non pōt prefigere terminū appellanti. vide i c.personas.col.ix.in ver.in eadem glo.ibi.
An iudex a quo possit ꝓrogare terminū appellanti ante vel post lapsuz terminū. vide ibi in col.antepe.ỻ.iii. q̄rit.
Si iudex a quo assignaut terminum appellanti ad audiendum responsum non pōt pendente termino procedere vide ibi.col.antepe.in ver.sed dubitatur.
Quid si iudex dicit assigno tibi terminum.x.dieruz ad accipiendum apostolos vel ad audiendū responsum z postea q̄cūq; vide ibi col.ātepe.in.ꝺ.ver.sed dubitatur per quem tex.alias in hoc sing.ibi Bal.
Singularis limitatio ad.c.nō solū.de app.in.vi.q2 pēdēte termino assignato appellāti ab interlocutoria tenetur supersedere. vide ibi col.antepe.ver.sed dubitatur.
Etiā si lapsum est tantū tēpus in quo appellans non pōt prosequi in termino. tñ pendente termino nō pōt iudex a quo procedere in cā. vide ibi in ver.ii.dubitatur.
Si nō potuit hri presētia iudicis an currat tps ad appellandū vel in aliis actibus si potuit appellari vel actus fieri in presentia honestoz viroz. vide in.c.fi.in ỻ.x.q̄ritur.
Lapso termino hominis poterit iudex a quo ꝓcedere vel executionē sententie vel in ipsa cā principali absq; citatione appellantis. vide ibi in fi.
An iudex a quo pōt prefigere terminum appellanti q̄ rediat coram eo vel cum litteris impetratis. vide ibi. col.iii. ver.vi.aliquando z in.c.insinuatione.in prin.
Idem terminus est ad prosequendū appellationem iudicialem z extraiudicialem. vide in.c.cum sit.in prin.
Tps.x.dierū ad appellādū non pōt prorogari per partes vide ibi col.ij.z in.c.ex ratione.col.ix.z i ỻ.iii.q̄ritur.
Pōt tps.x.dierū ad appellādū ꝓrogari p statutū vel consuetudinē vide in.c.cū sit.col.ij.in ver. in eadē glo.ibi tps.
An iudex possit ex cā diminuere vel prorogare tps .x. dierū ad appellandū vide ibi col.ij.in ỻ.sz quātū ad materiā.
Limitatio ad.c. veniētes. ꝺ iureiurā. q2 ciuitas recoḡscēs superiorē nō pōt p statutū artare tps datū ad appellādū z ꝓhibere appellationē vi ꝺ ibi col.iij. i ỻ.z ex ꝺ ēt iferī.
An z quando iudex possit immutare dilatiōes a iure statutas vide ibi col.iij.
In mutatiōe termini legalis requiritur cause cognitio alias posset appellari ibi.
In appellatōib⁹ extiudicalib⁹ an p lapsū termi hoīs ḡuamē trāseat i rē iudi. vi ꝺ ibi col.iiij.i fi.i ỻ. aduerte cuz hic.
Terminus iuris in causis beneficialibus nō pōt p iudicē a quo immutari ibi col.v.in ver. sed dubitatur quid sit.
Tēpus q̄ datur iudicatis currit a die confirmatiōis snīe vide in.c.ex ratione.in antepe.carta ỻ.tertio queritur.
Tēpus.x.dierum ad appellandum currit de momēto ad momentum ad hoza snīe late vide ibi.in prin.c.
Tempus appellationis prosequende non cōputatur de momento ad momentum vide ibi.
Quid si est assignatū tps ab hoie an annus incipiat currere a die finiti termini dati ab homine an vero a die appellationis interposite vide ibi.
Si grauamen ꝺz cām successiuam seu continuam qñ incipiat currere tps .x. dierum ad appellandum. vide in.c.ex parte. T .col.iij.in ver.quinto z vlt.infi.
Qñ incipit currere tps.x.dierū datoz ad appellandū si iudex grauauit in omittēdo z negligendo vide in .c.ex ratione.col.xviij.ỻ.z aduerte q2 Bal.in.ꝺ.§.
An tps prime instantie possit per compromissum ꝓrogari vel pactū vide ibi col.ix.in ỻ.secundo queritur.
An tps ad recipiendum apostolos currat pendente partium compromisso vide in ver.v.queritur.
An tps ex forma statuti datū in cā appellationis currat pendente compromisso vide ibi in ver.vi.queritur.

An tempus statuti in cā appellatiōis vel reductionis ad arbitriū boni viri possit p partes ꝓrogari qñ esset breue tps. vide in.d.ver.vi.queritur.in fi.
Si litigaf sup artēptatis vel libello vel mandato procuratoris an interim currūt fatalia ꝛ tpa in cā appellatōis. vide ibi.col.xiij.in ver.circa tertium impedimentum.
Tps datū iudici ad finiēdā cāz nō a die rescripti sz a tpe pñtatiōis lrāz currere icipit ꝛ q̄liter ꝟ itelligit. vide i.c. sup eo.el.ij.col.iij.i p̄n.ꝛ ibi plene ad.c.d cāis.de offi.dle.
In dubio oē tempus censef continuū ꝛ currit de momēto ad momentum. vide ibi.col.pe.super glo.fi.
In dubio dies termini cōputatur in termino nisi in casibus in iure exꝓessis. vide ibi.
Et qñ sit q dies termini cōputaf in termino. vide ibi.
Si cā est ōlegata de ꝓcessu vtriusqz ptis an reꝰ pñtādo rescriptū p̄iudicet actori ꝛ faciat sibi currer tps. vide ibi i fi.
An iudex possit cogere ptes ad ꝓrogandū tps. vide ibi.
An tps datū ad cām diffiniendā currat si iudex reperit esse excōicatus. vide ibi in ver.sed querit bostien.
Qñ rescriptū ipetratū est de cōsensu vtriusqz ptis an possit alter sine altero pñtare rescriptū ꝛ currat tps. ibi in fi.
An iudici a quo incūbat necessitas assignādi terminū appellanti vel sit arbitrariū. vide in.c.ad hec.el.iij.in prin.
An terminus datus de volūtate ptiū possit reuocari p iudicem: altera pte inuita. vide in.c. significante in.v.nō. ꝛ col.vi.in ver.sed queritur circa predicta.
Dilatione pendēte an acta sint nulla ꝛ an possint ratificari de consensu partiū. vide ibi in glo.in verbo preuenire. ꝛ in.x.col.in ver.ꝛ aduerte.
Judex potest reuocare dilationē: ꝛ tūc cessat regula dilatione pendente. ibi vide.
Dilatio concessa de partiū consensu non pōt per iudicem prorogari. ibi col.viij.in ver.ꝛ voluit Bal.
Qñ sit q iudex possit reuocare dilationē semel datam. ibi. Vide ibi.x.limitatiōes in quibus dilatione pendente nō conquiescit officium iudicis.
An pendēte vna dilatiōe pōt dari alia ibi in ver.x.limita
An possit vna dilatio assignari ad plures actꝰ successiuos seu diuersos in ver.vltimo limita.
An possit iudex delegatus assignare terminū ad arripiendum iter vide in.c.ad aures.
An creditor ꝓrogādo terius ōbitori ōbitor ipe euitz excōicatōis penā vel p̄iuriū. vid i.c. p̄terea.ij.co.ij. i ℣.i gl.i. i fi.
An ꝛ qñ terminus statutus a iudice vel a pte hēat vim peremptorij ad torā cām. vide in.c.sepe.in.vij.nō.colū.iij.
An terius hois ad arripiēdū vl ꝓsequndū appellatōez possit p iudicē ꝓrogari. ibi i ℣.i eadē gl. ibi facer gīaz.co.xiiij
An terminus assignatus de consensu partium possit per iudicem prorogari. vide ibi.
An prorogatio termini impediat cōmissionem pene vel p iurij. ibi in ver.sed cogita.col.xv.
Utruz assignatio termini qui bz vim peremptorie citationis habeat locum in appellatione a diffinitiua. ibi in ver. in eadem glo. ibi statim tz.colū.xv.
Sicut i termino iuris hētur rō impediměti. ita ꝛ in termino hois. vide in.c.sepe.in glo.in verbo absentem. col.xix.
Si ē statutus terminus. ab hoie ad ꝓsequendū appellationē si altera ps preuenit hunc terminū ꝛ impetrauit litteras an valeant. vide ibi in glo.fi.col.xx.
Qñ terminus statutus ab hoie vel a iudice possit preueniri per appellantē vel appellatum. vide ibi in.vi.nota.
An ꝛ qñ iudex ad quē possit cōpellere appellantē ad prosequendū ꝛ finiendum cām appellationis. ibi.
An possit appellatus qñcūqz inuito ꝛ negligente appellante prosequi appellationem. vide ibi.
An ꝛ qñ iudex ad quē possit artare tempus appellatiōis prosequende inuito appellante. vide ibi plene.
In sententijs conditionalibus an sit appellandū infra.x. dies a die sententie vel a die conditionis ꝛ quid in sententia excōicationis. vide in.c.preterea requisiti.colū.iij.
Quid opaf assignatio termini facta appellanti ꝛ quot effectus resultant. vide in.c.nicolao.in ver.ij.queritur.
Arbiter vel iudex quot vicibus potest ꝓrogare terminū vide in.c.sua nobis.in.i.glo.
Usqz ad quātū tps possit fieri prorogatio ꝛ an possit eē maioz terminꝰ ꝓrogatꝰ qz ipa p̄incipalis dilatio. vid ibi plen.
De clausula q possit ꝓrogare semel ꝛ pluries ꝛ totiens ꝛ quotiens sibi videbif. ibi vide.
In dubio sp p̄sumif appellatū infra.x.dies a die noti / cie nisi ꝓbetur ꝛrium qz tps.x.diez est vile ꝛ non currit ignozanti. vide in.c.bone.in ver.tertio debet.
Quid in eo qui fuit citatus ad domum ibi.
Quid in eo qui fuit citatus per edictum an possit appellare post.x.dies ibi.
Quid si sententia est intimata ad domū an tempus incipiat currere a die intimationis. ibi.
An cōtumacia ꝓcuratoris p̄iudicet dño. vt sibi currat tps ex negligētia ꝓcuratoris seu dolo ciꝰ vel ꝓtumacia siue p curatoz sit factꝰ dñs litis siue ñ vide sing.i.c.nicolao. i fi.
Si ꝓcu. fuit verꝰ ꝓtūax an tps.x.diez ad appellāduz ici piat currer dño a die late snie vel a die noticie. vid ib nō.
Si iudex ꝓcedit ex officio pōt assignare terminū appellāti in.c.cum speali.§.porro.in tertio notabili.
An tps appellatōis interponende currat heredi ꝛ an currat hereditate iacente ꝛ quid in .tpe appellationis prosequendum. vide in.c.ex rōne.carta pe.
Tempus assignatū a statuto in cā appellationis vel reductionis ad arbitriū boni viri pōt prorogari per partes. vide in.c.ex rōne.col.x.in ver.vi.queritur.

t Estamētū. Condēnatꝰ de crimie capitali p̄t pēdēte appellatōe cōdere testamētū. vid i rubrica.co.x.i ℣.ij.suspēdit snia ꝛ i.c.sepe.i gl.i ℣.rata. in fi. Estis. vide.s.in verbo probatio.

t Testes ad perpetuam rei memoriam coraz quo iudice debeant examinari. vide in rubrica col.an tepe.in ver.ultimo queritur.

Testes deponētes sup notorio tenent reddere cāz sui dicti ēt non interrogati. uide in.c. consuluit.el.i.in ult. nota.
Testes deponentes sup fama vel infamia tenētur redde re cām sui dicti ēt nō interrogati vide in.c.i. circa. in fi. in ver.intellige.ꝛ in.d.c.consuluit.el.i.in vlt.nota.
Si testis accusatur de falso an interim debeat supersedē in cā p̄incipali vide in.c.super eo.el.i.col.ij.
Aliquis fuit excōicatus sub conditione qua pendente est adductus in testem an valeat eius testimonium si postea conditio euenit vide in.c.preterea.in ver.secūdo queritur.
An ille cui cōmittitur receptio testiū possit alteri subdelegare vide in.c.cum cām ver.vi.queritur.
Qñ sit q attestationes inualide possint consensu partiuz validari vide ibi in ver.ꝛ ex predictis omnibus.

t Ribunal. An iudex ecclesiasticus vel laicus possit eligere tribunal i ecclesia vel camera ꝓpria ꝛ ibi de causis cognoscere vide i.c.qua frōte i p̄n.

Eps ꝛ eius vicarius pōt eligere tribunal aut i ecclesia aut in palatio aut in eius camera vide ibi.
An confirmatio electionis posset fieri in camera vid ibi.
An cā appellationis interposita ad papā sit de necessitate tranctanda in curia vide ibi in vi.notabili.

t Otiens. Totiens quotiens quid importet dicta clausula ꝛ si ꝓmisit representare aliquē totiens quotiēs opus erat. vide in.c.sua nobis.i.i.gl.i fi.

v Icarius An eps possit ad libitū reuocar eius vicarium ꝛ sibi iterdicer q de aliqua cā nō cognoscat uide in.c.ut nostrū in tertio notabili.

An ꝛ qñ in omnibus causis a sententia uicarij possit appellari uel dici de nullitate coraz epo uel econtra uide plene in.c.dilecti.el.ij.circa fi.per multas questiones.
An eps possit reuocare interlocutoriā ab eius vicario uel econtra uide ibi in uer.xij.queritur.
Quo ad recusationem an censeatur idem tribunal uicarij ꝛ epi ibi in uer.xiij.queritur.
Si eps cōstituit duos uicarios isolidū q tulerūt ꝓtrarias snias pōt eps uni adherere ibi in uer.xv.queritur.

u Erba. An ꝛ qñ i rescriptis ꝛ statutis uerba debeāt itelligi ut aliquid operēf ultra ius cōe uide notabiliter in.c.pastoralis.in ultimo notabili.

Utrum verba debeant intelligi ſm intentionem proferentis. vide in.c. ſecundo requiris in prin.

Or. In translatione vocuꝫ poteſt apponi certa forma qua non ſeruata non valet actus vide i.c. conſtitutus. el. ii. in glo. in verb. omnium.

In actib⁹ capitalibus an poſſet certa ps collegii trāſferre voces in aliū q̄ nō ſit de collegio. vide ibi in vlt. notabili.

In electionibus eccleſiaſticis qui non eſt iuſto impedimēto detentus non pōt cōmittere alteri vocē ſuam aut procuratorem ad hoc conſtituere inuitis aliis de capitulo. vide ibi verſiculo ſecundo concludendum.

Etiam non impeditus poteſt committere vocem ſuā volentibus aliis de collegio. vide ibi.

Non poteſt committi alicui qui nō ſit de illo collegio. ibi vide in ver. ſecundo conclude.

An in oi negocio poſſit ipeditus vel nō impeditus cōmittere alteri de collegio vocē ſuam. ibi in ver. iiii. conclude.

T. De hac dictione vt. vide in.c. vt debitus. in primo notabili.

Ullitas. Statutum tollens nullitatem ex defectu iuriſditōis. vide in.c. ſi duobus. columpna viii. in ℣. extra glo.

Quādo iudex hz noticiā de impedimēto an valeat eius. proceſſus ⁊ quid ſi ps ſciuit ⁊ iudex ignorat. vide in.c. ſi duobus. colū. xi. in ver. iii. queritur.

Quot vicibus poſſit dici de nullitate ⁊ an ſicut non hz tertio prouocare. ita nō liceat tertio de nullitate dicere. vide in.c. directe. in ver. viii. concluſio ⁊ in ver. ix. concluſio.

An ſententia lata ſuper tertia appellatōe ſit ipſo iure nulla. vide ibi.

An a ſententia epiſcopi poſſit dici de nullitate coraz vicario vel ecōtra. vide in.c. dilecti. el tertio. in ver. xi. queritur.

Si eſt renunciatum appellationi an intelligatur renunciatum nullitati in appellatione incluſe. vide in.c. interpoſita. §. fi. in ver. iiii. queritur.

Si vnus ex pluribus ordinariis dixit de nullitate ſententie ⁊ obtinuit an proderit aliis condemnatis in eadē ſententia. vide in.c. pe. in fi.

Quid de ſnia lata ſup nullitate cōtractus an lata cū vno preiudicet alteri. ibi vide ⁊ in.c. dilecto. in fi.

Appellans a ſentētia nulla nō obtinet in cā appellationis niſi iuſtificet ipſam appellationē probando legittime interpoſitā quo ad omnia ſolemnia appellatiōis. vide in.c. dilecto. col. iiii. in fine. ℣. ex quibus tene menti.

Licet cōſtet de nullitate p confeſſionē partis. tñ non obtinet appellans a ſentētia nulla niſi probet appellationem legittime interpoſitā. vide ibi columpna. iiii.

Quot modis poſſit dici de nullitate. ibi in ver. iii. queritᵉ.

Quo iure agatur ⁊ dici poſſit de nullitate. ibi in ℣. ii. qritᵉ

Quando actus eſt nullus poteſt ipſo iure ſiue in contractibus. ſiue in vltimis voluntatibus quō poſſit dici principaliter nullus ibi in ver. iiii. queritur.

Uſqz ad quantuz tps poſſit dici de nullitate agēdo vel excipiendo in ver. quinto queritur.

An pendente cā nullitatis currant fatalia in cā appellationis ⁊ econtra. ibi in ver. vi. queritur.

Quid ſi eſt diu litigatū ſup libello inepto vel ſup mandato procuratoris vel ſup proceſſu an interim currāt tempora in cā nullitatis negocii principalis. ibi vide.

An ab actu nullo vel ſentētia ſit neceſſe appellare vel an poſſit appellari. vide plene in ver. vii. queritur.

Quid ſi ſentētia eſt nulla ex defectu iuriſditionis an poſſit appellari. vide ibi in ver. ſed aduerte.

An appellando ab actu nullo inducatur confirmatio illius actus. ibi in ver. viii. queritur.

Quales ⁊ quot effectus reſultent qñ deducitur nullitas per viam appellationis. vide ibi in ver. ix. queritur.

An operetur effectū deuolutiuum ipſius cauſe nullitatis ⁊ negocij principalis. vide in ver. ij. queritur.

An opet̄ priuilegiū attētatoꝝ. ibi in ℣. tertia appellatio.

An appellatio ab actu nullo impediat executionem. ibi i ver. iiii. operatur.

Quid ſi ōducit̄ nullitas p̄ncipaliter abſqz appellatōe an opet̄ ōuolutōez negocij p̄ncipalis ⁊ cāe nullitatis. vid ibi

An ad hoc vt iudex aditus ſup nullitate p̄cipaliter poſſit cognoſcere de negocio principali debeat primo expediri articulus nullitatis. ibi in ver. vlterius aduerte.

An nullitas ſuſpendit executionem ⁊ operetur effectū priuilegiū attentatoꝝ. vide plene ibi in ℣. circa ſcōz. ⁊ plenius in ver. circa tertium.

Ubi ſunt late tres ſententie conformes an audiatur excipiens de nullitate. vide ibi in ver. adde ⁊ limita.

Quando executio eſſet irretractabilis ſemp exceptio nullitatis impedit executionē. ibi in ver. ii. limita.

Quando ſit q̄ nullitas dicatur poſſe incontinenti probari. vide ibi in ver. ſed circa predicta.

An valeat ꝓceſſus ſi iudex non admittit exceptionē nullitatis. ibi in ver. ii. dubitatur.

An pēdentia litis ſup nullitate p̄ncipaliter ipediat executionē ⁊ inducat priuilegiū attentatoꝝ. vide ibi plene i ℣. circa tertiū. ⁊ plenius ibi in. xviii. col. in ver. ſed aduerte.

Declarata ſnia nulla oia inde ſequentia reſtituūtur ⁊ res cum fructibus. vide ibi in ver. ex quibus omnibus.

Titulus ſententie nulle non cauſat bonam fidem etiam quo ad fructus ibi vide.

Ad officiuz iudicis ſuper nullitate ſpectat reformare ⁊ reſtitutionem dare etiam contra extrancos poſſeſſores. ibi in ver. adde etiam.

Proceſſus ⁊ ſnia ⁊ alia ſcriptura virtute ſtatuti inualidi ſunt nulla ⁊ reuocanda ⁊ nūq̄z tranſeunt in rem iudicatā vide ibi in ver. adde predictis.

Judex ſuper nullitate contractus declarato cōtractu nullo omnia inde ſequentia reponit in priſtinum ſtatuz ⁊ cogit partē ad reſtituēdū preciū. vide ibi in ver. amplius ēt.

Quando per iudicem aditum principaliter ſuper nullitate eſt facta inhibitio an habeat locum reuocatio attētatorum. vide ibi in ver. iii. limitanda.

Lite pēdēte ſup nullitate an poſſit fieri ſequeſtratio rep vel fructuū. vide ibi in ver. vltimo licet. col. xviii.

An in cā nullitatis reqrat̄ nccio libell⁹. ibi i ℣. xi. p̄n. qritᵉ

An requiratur neceſſario litis conteſt. qñ deducit̄ principaliter abſqz appellatione plene ibi in ℣. xij. queritur.

Quid ſi in cauſa nullitatis ꝓceditur contra abſentez ibi in ver. ſed dubitatio eſt.

An in libello nullitatis requiratur exprеſſio cauſe in ſpecie plene ibi in ver. xiij. queritur.

An act⁹ poſſit dici null⁹ ex pluriḇ⁹ cāis ibi i ℣. iij. p̄mitte.

An procedat libellus generalis ſine cā nullitatis ſi non opponitur exceptio ibi in ver. xiij. queritur.

Si eſt actum ex libello generali vel exprеſſa certa cauſa nullitatis in ſnia ꝓeat exceptio rei iudicate in omnibus aliis cauſis vide plene ibi.

Quid in reductione laudi ad arbitrium boni viri an ſi iudex reperit laudum nullum poſſit pronunciare ſup nullitate ibi in ver. xv. queritur.

An ſicut poteſt peti actū declarari nullum ita poſſit principaliter peti eius confirmatio ibi in ver. xvi. queritur

Si datus eſt libellus petendo ſniam confirmari an poterit iudex ex eo libello ⁊ iudicio ſententiam nullam declarare ibi in ver. xvij. queritur.

An in nullitate procedāt libelli directo cōtrarij ſi actor petit ſniam confirmari poſſit reus principaliter offerre libellū ⁊ petere ſniam annullari vide ibi in ver. xviij. queritᵉ.

An in appellatione ab interlocutoria cā nullitatis veniat incidenter ibi in ver. xix. queritur.

An interlocutoria deuoluat cauſam nullitatis ibi vide.

In appellatione ab interlocutoria an procedat libellus dico ſniam nullam ⁊ ſi qua eſt appello ibi in ver. xx. qritᵉ.

An nullitas ⁊ appello poſſit ſimul cumulari ⁊ ꝓcedat libellus dico ſniaz nullā ⁊ ſi q̄ē appello ibi i ℣. xxi. queritᵉ.

Libellus dico arbitramentum nullum ⁊ ſi quid eſt peto eum reduci ibi vide.

Libellus in q̄ dr̄ cōtract⁹ nullus ⁊ i quātū ſit aliqs peto reſcindi qz vltra dimidiā iuſti p̄cij vel aliter vide ibi.

An ſit differentia ſi formet̄ libellus copulatiue puta dico ſententiam nullam. ⁊ ſi qua eſt appello vel alternatiue

vide ibi in ver.xxij.queritur.
Quid in libello qui producit coram iudice ad quem appellatur vel de nullitate dr ibi in v.xxij.queritur.
An possit simul prosequi causa nullitatis z iniusticie.ibi i ver.xxiij.queritur.
An procedat positio vel capitulum alternatiue: sicut libellus.ibi in ver.xxv.queritur.
Quis sit iudex competens in cā nullitatis snie late a delegato vel ordinario.vide plene ibi in ver.xxvij.principaliter queritur.
An a snia maioris iudicis possit dici de nullitate corā pari vel minori iudice.vide plene in ver.xxviij.queritur.
Utrum coram vicario epi possit dici de nullitate sentētie ipsius episcopi.vide ibi.
Utrum coram iudice seculari possit excipi de nullitate sententie late per ecclesiasticum iudicem.ibi.
Utrū de nullitate snie late a iudice seculari contra clericū possit agi coram ipso iudice seculari vel sit agendum corā iudice ecclesiastico.vide ibi.
Utrum de nullitate sententie episcopi possit dici coram archiepiscopo vel alio iudice qui non potest adiri nisi p viā querele.vide in.c.dilecto.in ver.xxvij.queritur.z in ver.ij. limita in fi.
Si in libello dr snia nulla:z si qua est appello iudex delegatus in cā appellationis an possit cognoscere de nullitate.vide ibi in ver.xxix.queritur.
Utrum iudex nullitatis delegatus vel ordinarius cognoscant de iniusticia si probent iniusticiam absq; nullitate.vide ibi in ver.xxx.queritur.
Si in appellatione dr snia nulla:z si qua est appello ad papam z papa cōmittit simpliciter cām nullitatis:an delegatus potest cognoscere de iniusticia z de negocio principali.vide plene ibi in ver.xxxi.queritur.
Quando libellus est ineptus seu modus agēdi:an iudex nullitatis possit reformare sententiam vel processum.ibi in ver.xxxij.queritur.
Utrum snia sup nullitate possit proferri non citata pte vide plene ibi in ver.xxxij.queritur.
Utrum iudex nullitatis possit reformare sniam si hoc nō est petitum in libello vide in ver.xxxv.queritur.
Dicens snia m nullam quam credebat esse contra se tñ reperitur q sit pro se an iudex poterit causaz confirmare ibi in ver.xxxv.queritur.
Si snia est nulla an ordinarius vel delegatus possit iterum sententiare.ibi in ver.xxxvi.queritur.
Si delegatus tulit diffinitiuā per errorem nō possit iteruz iudicare siue sit error iuris vel facti vide ibi.
Quid sit in delegato ad vniuersitatem causarum vide ibi.
Delegatus a principe si tulit sniam nullam an possit iterū iudicare ibi in ver.xxxviij.queritur.
An iudex corā quo agit de nullitate snie possit iteruz iudicare ex eisdē actis vide ibi in ver.xxxviij. queritur.
Statutum vel rescriptum mandat cassari sniam nullam an debeant cassari acta cause.vide ibi.
An per sniam nullā dicatur finita instātia cause vide ibi.
Quid si instātia esset peremptaz:an poterit iudicare ex eisdem actis.ibi in ver.xxxix.queritur.
In iudice delegato an p sniam nullā intelligat non solū finita iurisditio sed pempta instantia ibi in ver.xl. querit.
Per sniam ab obseruatione iudicij latā a delegato nō expirat iurisditio delegati vide ibi.
Jurisditio delegati durat lz sit pempta istātia.vide ibi.
Si est appellatū a snia nulla iudex.appellationis an possit confirmare primā sniam nullā.ibi in ver.xli. queritur.
Qñ sit q snia nulla ex quacunq; nullitate possit confirmari uide ibi.
An valeat suia contra primā confirmationē licet nullam ibi in versiculo quadragesimosecundo queritur.
In libello dico sniam nullam z si qua est appello an dicatur deducta nullitas principaliter vel incidenter ibi in ver.xliij.queritur.
Si appellatur a sententia nulla per que verba iudex appellationis in eius sententia censeatur illam cōfirmare vide plene in ver.xliiij.queritur.
Quid si pronunciat appellationem non tenere vel male appellatum.vide ibi.
Quid si pronunciat appellationē iniustam.vide ibi.
Si iudex appellationis in sua snia simpliciter absoluit a libello appellatorio an intelligatur tam super appellatione q̄z super nullitate.ibi in ver.xlv.queritur.
Si libellus est super iniustitia an iudex possit pronuncia re super nullitate si hoc non est petitum.vide ibi.
Si deducitur nullitas principaliter absq; appellatiōe vel incidenter.z sit pronunciatum sniam validaz:an possit de cetero dici de nullitate.ibi vide in ver.xlvi.queritur.
Si agitur de nullitate sententie vel contractus principaliter an sententia in ipso plenario iudicio perpetuo preiudicet si ab ea non sit appellatum.ibi versiculo quadragesimo septimo queritur.
Si deducitur nullitas simul cū appellatione z non ē plene cognitum de nullitate an poterit post sententiaz in appellatione.iterum dici de nullitate plene vide in versiculo quadragesimooctauo queritur.
Quid si in appellatione nihil est dictum de nullitate z tacta est sententia pro validitate sententie an poterit iterū postea agi in alio iudicio de nullitate.vide ibi.
Si iudex appellationis pronunciat male appellatum z bene iudicatū an poterit postea in alio iudicio dici de nullitate.ibi in versicu.quid autem si expresse.
Renuncians appellatōi per pactū non intelligitur renunciare nullitati.ibi in ver.xlviij.queritur.
Statutum vel rescriptum tollens appellationem non intelligitur tollere nullitatem.vide ibi.
Terminus ad oēm defensionem faciendam non includit defensionem nullitatis:z licet statutuz dicat q̄ vltra non audiatur.tamen poterit obici nullitas.vide ibi.
Terminus statutus a iudice uel a statuto ad excipienduz non cōprehendit exceptionē nullitatis cum exceptio nullitatis non sit proprie exceptio.vide ibi.
Statutū q̄ p̄ laudа vel instrumēta nihil possit obici vel oppōi non intelligitur de exceptione nullitatis sed poterit opponi ad impediendum executionem vide ibi.
Interposita appellatione z ea pendente renunciando appellationi censetur renunciasse nullitati que in ipsa appellatione includitur vide ibi.
Si statutū requirit q in cā appellationis soluat gabella vel alia solēnitas seruet an icludit cāz nullitatis vide ibi.
An nullitati z iuri nullitatis possit expresse renunciari p pactum vel aliter ibi ver.quinquagesimo queritur.
An valeat pactum q de nullitate agere z excipi non possit vide ibi.
Quid si esset nullitas patens possit illam iudex admittere non obstante pacto vide ibi.
Quid si nullitas causetur a dolo aduersarij solius vel cū iudice practicantis vide ibi.
Quid si ē tal nullitas.pcedēs a defectu iurisditōis vō ibi.
Quid si per partes pactum est cum iuramento vide ibi.
Quid si sit nullitas ,pueniēs ex ineptitudie libelli vō ib.
Si appellās dixit sniam nullā z si qua est appello an appellatus possit renunciare snie nulle inuito appellante ad finem vt per iudicē a quo ,pcedat in cā vide in versiculo quinquagesimo primo queritur.
Statutum tollens nullitatem puta q de nullitate dici z excipi nō possit an sit precluſa via omni nullitati vide ibi in versiculo quinquagesimosecundo queritur.
Nullitas dr defensio z iō statuta z rescripta tollētia nullitatē tanq̄z tollentia defensionē sunt restringenda vide ibi.
Statutū tollēs nullitatē de quibus nullitatibus intelligatur puta si esset nullitas ex defectu citationis vel ineptitudinis libelli vel forme non seruate vide ibi.

Statutum q̄ absens possit condemnari ⁊ de nullitate di ci nō possit ꝺz tñ intelligi statutū si fuerit citat⁹ alias bene posset dici de nullitate ex defectu citationis. vide ibi.
Quid de nullitate ꝓueniente ex capite alterius statuti an possit dici si statutum daret executionem cum clausula nō obstante quocunq; alio statuto. vide ibi.
Quid si est nullitas ꝓueniens ex defectu ptātis. vide ibi.
Quid de exceptione nullitatis q̄ nō tenuit cōꝓmissum vel q̄ iudicauit vltra seu contra fozmā compzomissi an in telligitur exclusa per statutum. vide ibi.
Si est iuratū in cōꝓmisso non dicere sniam arbitri vel iudicis nullam an poterit dici de nullitate ex defectu iu risditionis seu potestatis attribute. vide ibi ī versiculo q̄n to limita. ⁊ in versiculo sexto limita.
Quomodo pzocedāt glose ꝯrie in clemētina pzima. de se questratione possessio. ⁊ in clemētina pzima. de re iudica ta. an nullitas ex iurisditionis defectu possit in omni casu opponi. vide plenius q̄z alibi in dicto ver. vi. limita.
Quid si nullitas causetur a dolo partis. ibi vide.
Quid si sit nullitas patens ex inspectiōe ipsius snie absq; relatione actozum. vide ibi in ver. viij. limita.
Quid si nullitas est euidens ex tenoze sententie vel per re lationem ad acta. vide ibi.
Quid si ex pzoductione actozuz appareat de notozia nul litate. tamen sententia non refert se ad acta. vide ibi plene in omnibus casibus.
Quid si acta pzoducantur ꝯdicente altera pte vide ibi.
Statutum q̄ contra duas sentētias conformes non pos sit dici de nullitate quid de nullitate notozia ex actozum inspectione. ibi vide.
Quid si non allegatur nullitas: sz allegatur manifesta in iusticia ⁊ iniquitas ex inspectione actozum. vide ibi in ver siculo quid autem. ⁊ in versiculo quinquagesimoquinto queritur.
Quid si est talis nullitas resultans ex causa falsa expzessa in sententia. vide ibi in versiculo. liij. queritur.
Si in sententia sunt expzesse due cause: quarum vna con tinet expzessum iuris errozem: altera est contra ius litiga tozis. vide ibi.
Quando a sententia lata ex falsa causa est appellatum iu dex appellationis poterit refozmare ⁊ emendare senten tiam. vide ibi.
An sententia lata ex falsa causa valeat quando potuit fer ri ex causa rationabili. vide ibi.
Statutuz q̄ debeat appellari vel snia nulla dici infra. iiij. dies ⁊ vlteriꝰ non audiat an post terminū statuti possit vlterius dici vel excipi de nullitate vide ibi ī ꝯ. liiij. q̄rit
Statutum tollens nullitatem an intelligatur etiam per viam excipiendi vide ibi.
Quinq; modis potest dici de nullitate qui diuersos pari unt effectus. uide ibi plene.
Que sit differentia si nullitas deducitur simul cum appel latione uel si deducatur distincte ⁊ principaliter de per se vide ibi.
Quando sit q̄ ꝓcedat illa regula annalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. vide plene ibi.
An post terminum statuti possit dici de nullitate per viā excipiendi uel per uiam agendi. uide ibi plene.
Quid si deprehenditur manifeste iniquitas ⁊ iniusta an ex hoc possit dici snia nulla vide plene in versiculo quin to queritur.
Quid si snia est absolutozia ⁊ ex actis notozie constat de iniustitia q̄ apparebat instrumentū de credito. vide ibi in ver. sed tu considera.
Quid si iudex in snia dixit quia per A. ⁊ B. probatum ſō condemno ⁊ in actis constat non esse pzobatum vide ibi ī ver. aliquando ⁊ secundo.
An snia condemnatozia sit nulla nullis factis pzobatio nibus ibi vide in versiculo si vero queris.
An nullis datis dilationibus ad pzobandū sententia cō demnatozia sit nulla ibi vide.
Sententia lata non cognito de causa est nulla quia cause cognitio est de substantialibus vide ibi in versiculo limita tamen omnia pzecedentia.
Tunc dicitur snia lata absq; cause cognitione quando ex bzeuitate tpis pzesumitur q̄ iudex non fuerit instructus vide ibi notabiliter.
Licet sit factum liberum compzomissum cum plena ⁊ libe ra potestate tñ laudum latum incontinenti post compzo missum est nullum vide ibi.
Idem si arbiter pzocessit ex abrupto parte in audita ⁊ ir requisita vide ibi.
An snia lata parte pzesente ⁊ nō reclamante tñ absq; cau se cognitione sit nulla vide ibi.
Si constat iudicem tulisse sniaz nō visis actis seu pzoba tionibus alterius partis snia est nulla vide ibi in versiculo alio ⁊ secundo modo limita.
Quid si iudex in snia dicit visis actis testibus ⁊ ꝓbationi bus quem effectum operentur dicta verba vide ibi.
An in dubio iudex pſumet vidisse acta ⁊ ꝓbatiōes ⁊ alia que in actis producta reperiuntur vide ibi.
An ad detegendū nullitatē seu iniusticiā snie possint pzo duci acta contradicente altera parte vide ibi in fine.
Quid si statutum dicit q̄ a sententia non possit reclamari appellari seu aliquis recursus haberi: an poterit tunc dici de nullitate ⁊ sit sublatum omne remedium. vide in versi culo. lvi. queritur.
De importantia huius verbi q̄ recursus haberi nō possit vide plene ibi.
Si statutum tollit oēm recursuz an intelligatur tollere re medium de iure speciali puta restitutionem in integrum. vide ibi in versiculo quarto aduerte.
Deserta causa appellationis an intelligatur etiam deserta causa nullitatis que in ipsa appellatione includit. vide ibi in versiculo. lvij. queritur.
Quid si nullitas est cumulata puta dico sententiam nullā ⁊ si qua est appello deserta appellatiōe an intelligatur et ca usa nullitatis deserta. vide ibi in versiculo quinquagesi mo octauo queritur.
An eadē sint fatalia appellatōis ⁊ nullitatis. viō ibi plene
Eo casu quo deserta appellatiōe censetur deserta nullitas sit necessario pzonunciandum ⁊ cognoscenduz de ipsa de sertione. vide ibi ī versiculo. lix. queritur.
An iudex delegatus ad causam appellationis poterit co gnoscere de articulo desertionis ⁊ pronunciare absq; no ua commissione. ibi vide.
Eo casu quo deserta causa appellationis non intelligitur deserta causa nullitatis: an poterit tūc pzosequi causa nul litatis. coram eodem iudice appellationis deserte. vide ibi in versiculo. lx. queritur.
Quanto tpe duret instantia cause nullitatis in omnibus casibus. vide plene ibi.
An instantia in cā nullitatis currat hereditate iacente vel heredi ignozanti: an vero a die notitie. vide ibi.
Si deducitur nullitas simul cum appellatione. ⁊ sit deser ta appellatio an ipedietur executio sententie pzopter pen dentiam cause nullitatis remanentis. vide ibi in versiculo lxi. queritur.
Quid in sententia excommunicationis an deserta causa appellationis itelligatur deserta causa nullitatis. vide ibi in versiculo. lvij. queritur.
An sententia in causa nullitatis faciat ius quo ad omnes ⁊ omnibus pzeiudicet. vide ibi plene in versiculo vltimo queritur. ⁊ in. c. penultimo in fine.

Finis Tabule.

In Dei nomine amen. Preclarissimi z excellentissimi: Pontificij Cesareiqz iuris doctoris: domini Philippi de Franchis de Perusio: Lectura super titulo de Appellationibus: feliciter incipit.

DIA Tj/nuat hec Rubrica ad prime precedentia hoc ordine quia .s. ti. primo visum erat de sententia z re iudicata sequebatur videdū de mō suspendēdi sententiā z retractādi: verum quia appellatio suspendit iudicatum vt in.c.venientes.s.de iureiuran.z ipsam retractat. l.i.ff.eo.ti.merito post titulum de re iudicata. ponitur hec rubrica de appel. Ideruz etiam qz quo ad suspēsionē appellatio relatio z recusatio parificātur vt dicit Jo. an.in.c.legittima.co.ti. in.vi. quia sicut pendente appellatione nihil est innouanduz vt in. c. non solum.eo.ti. lib.vi.z in.l.i.ff.nil no. appella. pen.ita z pendente relatione vt in.l.i.C.de relati.z in.l.ex illo.C. de appella.z similiter pendēte recusatiōe vt. ij .q. vi.quotiēs.el.i. vbi glo.similiter voluit q sicut attēptata post appellationē sunt nulla ita z pendente recusatiōe .licet Jnno.in c.cū speciali.j.eo.ti.dixerit q nō meminit se legisse q attēptata post recusatiōez sint nulla de quo ibi dicetur nā sicut excōicatio post appellationem est nulla vt in c.p tuas.j .de sen.excō.cū si. ita pendēte recusatione vt dixit nō.Joā.an.in.d.c.legittima.merito fuit posita secūda ps rubrice de relatiōibus z recusatiōibus z de materia prime ptis rubrice habet .ij.q.vi.per totū z de materia recusatiōis.iij.q.v. qz suspecti.de materia vero relatiōis habetur.ij.q.vi.biduū.in fi.z in c. itimasti.j.eo. vbi de hoc dicetur quia materia huius ti.utilis z quottidiana est vt dicit tex.in.l.i.ff.eo.ideo plenius est ptractāda ,put tradit iurisc̄sultus i.l.legaui.de lib.leg.z tāto magis quāto frequētius practicatur.ff.de le.l.nā ad ea.c.coz̄ā. circa finem s.de offi .delega.cum similibus. Uez cū prius sit exponendū rubz q nigrū.l.i.ff.si cer.pe.ne quodāmō illotis mānibus ad nigri materiā accedāus vt i.l.i.ff.de ori.iur. z per glo.ī rubrica de testa.ideo plurima sūt premittēda z ne possit nobis imputari id qđ alias dicebat glo.no.ij. q.i.de manifesta.loquimur de notorio z quid sit notoriū ignorамus loquimur de appellatione z quid sit appellatio ignorамus. Igitur videndū ē primo q̄d sit appellatio de hoc per glo.ij.q.vi.in sūma.p Bar.in l.i.ff.eo.vbi diffinit q appellatio ē ius quo p̄ma snīa extinguitur z cognitio ad superiorē devoluitur. quā diffinitionē multipliciter improbat Ainge . z Jmol.ī rubrica.ff.eo.ti.z ponūt diuersas diffinitiōes z similiter Panor. hic diffinit appellationē iudiciale z extraiudiciale z a diffinitiua z ab interlocutoria vt hic per eū z posset sic diffiniri. Appellatio ē ad maiorē iudicem ,puocatio rōne grauaminis illati vel cōminati ita glo.sing.in c.ij.li.vi.de cōsue . vbi singulariter uoluit p illū tex.nō posse cōsuetudine introduci q appelletur ad minorē iudicē vel ad parē uere vel ficte: sed debet ad maiorē appellari z hoc est de substantia appellatiōis vt ibi per glo.de forma vero substātiali appellatiōis ē vt cōtineat nomen appellātis: so iudicis a quo appellatur.3º snīam a qua appellatur .l.i.§.fi.cū.l.se.ff.e.ti.4º nomen aduersarij. vi.q.v.formā.q̄nto nomē iudicis ad quē vt .d.§.formā.sexto q petātur apostoli de hoc videndū ē in.c.ab eo.z in.c.vt sup.eo.ti.in.vi.z in cle.ij. eo.ti. Circa primū dicas q si ,procurator appellat debet ,procuratorio nomine āppellare z si erāt iā factus dñs litis potest etiā ,procuratorio noīe appellare z si simpliciter diceret appello intelligitur ,procuratorio noīe ita Bart.in.d.l.i.§.fi.ī prima col. ī fi. Circa fm d nomine iudicis a quo cōcludit Bar.ibi q sufficit exprimere nomē dignitatis iudicis immo plus voluit Spec.eo.ti. §.de officio.in fi.in ỹ .sed pone . q licet in cōmissione seu in rescripto nō sit expressū nomē iudicis a quo appellatur ualebit cōmissio appellatiōis z rescripti z satis sit q̄ constet de cā z de psonis inter quas lata est sentētia qđ nō. Circa tertiū dicas q licet cautū sit exprimere cōtinentiā sententie z de qua relata sit vt.d. .§.fi.cū.l.se.z ibi per glo.tū tenet Bar.ibi q sufficit qcūq; appareat q sit lata snīa. Circa quartū de nomine ad uersarii contra quē appellatur dicas nō esse necessariuz z si omittatur nō vitiatur appellatio vt.d. §.fi.cū. l.se. ibi p glo . z per Spe. eo.ti.§. qualiter.in prin.ỹ.hoc etiā no. z ibi vide quid si exprimat aliquas z aliquas nō de quo per Bar.z alios in.l.iij.§.sed illud.ff. eo.ti.z plene dicā de hoc in.c.pe.in fi.j.e.ti.ubi vide adde de predictis singulariter dictū Bal. ī.l.etiā.C.de fal.ca. adtec .le.q si ego appellaui a sententia quā dixi latā ỹ me die decimo mensis q tū fuerat lata die xi.q talis falsa demonstratio non vitiat appellationē z error non nocet .C.de appel.l.si quis libellos.z.l.i.§.si quis.ff.eo.ti.qō tene menti z vide .§. pe. .e.ti.in quarta parte .§.i. z an in causa appellationis reqratur libellus vide plene dicta in.c.per tuas.j.c.col.iij.amplius ad predicta Joā.an.in reg.pluralis.in.vi. concludē tem q tot sunt necessarie appellationes quot sententie ferūtur licet vno contextu ut in.l.cū in vna .ff.eo.ti. ,pter hoc deciditur q si quis coz̄ eodem iudice conuenitur diuersis libellis sup diuersis rebus si iudex fert duas sentētias super dictis libellis licet vno cōtextu deinde condēnatus appellat simpliciter a sententia z ipetrat rescriptū super appellatiōe huiusmodi forme.conquestus est talis q talis iudex inquā contra eū tulit sententiā a cuius sententia ad sedē apostolicā appellauit petens per tale rescriptū vtranqz sententiam reuocari q tale rescriptū non extenditur ad vtranqz sententiam exquo.n. in rescripto dicitur de sententia in singulari non includit nisi vnam sententiaz z sic non includit ambas sententias licet vno contextu ,platas. igitur non auditur appellans nisi ptra vnā sententiā scz ỹ vltimā vel contra duriorē ar.l.i.cū se.ff.de solut.z similiter ex quo in appellatiōe expressit de vna sētentia z sic in singulari nō censetur ab vtraqz sentētia appellatū licet sententie fuerint simul z vno contextu late p d.l.cū in vna.quod nō. De accidentibus vero appellationis est q appelletur gradatim z in hoc valeret cōsuetudo q appelletur omisso medio vt in.c.romana.co.ti.li.vi. immo etiam cessante cōsuetudine valeret appellatio omissis mediis dūmodo non opponatur exceptio vt est glo. in.c.dilecti filij.j.eo.z habetur in c.referente.de p̄ben .intellige hoc fm canones quia fm leges gradatim ē appellandū ad ,primum superiorem z non posset appellari ad īperatorez omisso medio vt in.l.Jmperatores.ff.eo.sed fm canones potest appellari ad Papam omissis mediis.j.e. si duobus: z.ij.q.vi.ad Romanaz.z ex hac rōne scdm canones non valeret appellatio alternatiua vel copulatiua ad plures iudices quia est incerta z libellus debet eē certus cōtinens certitudinē iudicis ad quem vt.s.vnde cum in alternatiua ad plures iudices posset eligere quē vellet vt in reg.in alternatiuis.li.vi.ff.de re.du.l.si is qui ducenta.§.vtz.merito appellatio alternatiua tanq incerta non valet vt voluit glo.ordi.z sing.in c.si is cui . de offi.de.li. vi.z plene per Joā.an.in.d.reg.in alternatiuis z p Jmolā.in.l.i.§.si quis.ff.eo.de quo ar.uide plene dicta in d.c. dilecti filii.j.eo.z ibi quid sit de iure ciuili z quid ō iure canonico in appellatione alternatiua vel copulatiua ad plures iudices.debet ergo iudex ad quem esse certus z superior vt.s.infertur ex hoc respōso quare a sententia principis nō appelletur vt in.l.i.ff.a qui.appel.non licz .z. iij.q.

ix.cuncta per mundū:quia non habet superiorē de quo etiā per glo.z doc.in.c.ij.ſ.de transla.p̄la.z ibi an a sentē tia concilii appelletur z in.c.significasti.de elec.z eadem ratione a sententia regis francoꝝ qui de iure non cognoscit superiorem vt in.c.per venerabilem.j.qui fil.sint leg. per Spe.in ti.de appella.ſ. nunc tractemus.in prin.z p Imolā in.l.imperatores .ff.de appel.col.i.in fi. z a sen tentia alioꝝ qui nō recognoscūt superiorē appellari non pōt ꝓut voluit Jo.an.eo. ti.in addi.ad Spe.i.d.ſ. videdū.z ideo dicebat Ly.in fi.C.de peti.her̄. z.l.fi.C.de do na.inter vi.z vxo.q a sñia ducis venetoꝝ nō appellatur. adde ei qd' est dictū de rege francoꝝ qd' idē voluit glo. sing.insti.de pa.potestate.ſ.ius aūt.quā sequitur Bal.i l.ii.de fra.no.benefi.inuesti.z Spec.in ti.de appel.ſ.nūc tractemus.in prin.sed glo.i.c.i.de pace iur.fir.dicit ꝓtra riū scilicet q ēt sclaui z frācigene sūt sub impio romano z ita Bar.in.l.hostes.ff.de cap.ubi plene pōt qui dicun tur de impio romano z ita glo.no.vi.di. adrianus.dixit tamē glo.ibi q rex hyspanoꝝ nō recognoscit superiorē i tellige de facto secundū Inno.z Hosti.in d.c.p uenera bilē .z hoc idē dicūt de rege francoꝝ secundū glo.ibi z idē Spe.in.d.ſ.uidendū.in fi.pro quo ter.in.l.in nomi ne domini.C.de offi.p̄fec.affri.vbi imperator disponit de partibus francie imperator enim est dominus mūdi.ff. ad le.rodi.de iac.l.dep̄catio z omnes ꝓuintie sub eo sūt vt.d.c.adrianus.z omnes nationes subsunt sibi.xi.q.i.ſ. si quis hoc.ꝑ.uolumus.z omnes principes .vii.q.i.i api bus.z omnia sunt in eius ptāte.viii.di.quo iure.xii.q.i.fu turam.z.C.de quadri.p̄scrip.l.bene. z ita est tenendum de iure comuni. Et adde p̄dictis qō dicebat singulari ter Bal.in.l.fi.in prin.C.cōia de leg.q a sententia sortis seu fortune non appellatur quia non habet superiorem ut in auten.ut omnes obe.iudi.ſ.pe.quod dicit esse no. ad diuisiones bonorum que sepe fiunt inter fratres z cō sortes iudicio sortis ut.l.i.C. de his qui se de fuerūt.z in l.ii.C.quando z qui.quar.pars debet.li.vi.quia non po terit a tali sententia diuisionis appellari uel recursus ha beri secundū Bal.in.d.l.fi.qd̄ tamē singulariter limita tur nisi esset enormis lesio tūc enī posset implorari offici um iudicis z peti in melius reformari ar.l.maioribus.C. cōmonia vtri.iudi.vbi singulariter tradit hoc Bal.z te ne mēti qz alibi non repitur:pro quo i simili facit qz licet his que relinquūtur cōsciētie alicuius nō admitatur ap pellatio vel reclamatio qz solus deus z nullus est cogni tor z superior cōscientie vt dicit glo.in.ꝟ.relinquatur in c.statutū.in .ſ.assessorē.de rescrip.li.vi.z facit ēt glo.in.c. significasti.el.p̄.j.de homici.si tamē daretur enormis le sio in declaratione facta secundum conscientiā poterit implorari officium iudicis vt reducat z emendet qd' esset male gestū secundū glo.in verbo onteramus.in cle.i.de iu repa.que sic debet intelligi vt p viā supplicationis sed nō appellationis audiatur cum non sit superior sm Imol. in.l.ab executore.in fi.principii.ff.eo.referentem Bal. hoc idē tenentem in.l.ii.C.de sen.ex peri.recu.in fi.z ita ēt intelligit Jmo.z Domi.in.d.ſ.assessorē. z Panor.i.c.sup his.j.de accuſ. Sed dubitatur an ratione minoris eta tis detur restitutio si det lesio i diuisiōe facta iudicio sor tis videtur q sic qz minor restituitur ēt ratione lucri ces santis z etiā ob malam electionē datur minori restitutio ita ter.i.l.ait ꝓtor.ſ.plane qui post.ff.de mino.qd' est ve rū quādo quis absq; iudicio sortis seu fortūe eligit alias i diuisiōe z electione facta iudicio sortis seu fortune sicut nō appellatur vt.s.ita nec datur i integꝝ restitutio ita di cit singulariter Bal.in.d.ſ. plane.p ter.in.l.verū.ſ. dū.z.ſ.si locupleti.ff.de mino.vbi minor non restituitur aduersus casū seu fortunā tene mēti qz alibi non reperies tot notāda dicta de iudicio sortis vel fortune qñ sit q de tur restitutio vl' appellatio z bene facit ter.no.in.l. de fi deicōmissis .C.de transacti.in ratiōe sui. Et aduerte qz a sententia senatus similiter non appellatur vt.d.l.i.ff. a qui.appel.nō li.itellige de oībus senatoribus simul qui erāt numero centū .l.fi.C.de peti.heredi.non de quolibet senatore sepatim secundū Spe.eo.ti.in.ſ.videdū. Sed nūquid hoc idē sit hodie a sentētia unius senatoris qui est in vrbe z videtur q sic quia ius collegij remanet etiā in vno vt in.l.sicut.ſ.fi.ff.quod cuiusq; vniuersi.no.z per glo.i.c.i.s.de elec.z.s.de po.p̄la.c.gratū.z ita dicit esse de iure Jo.an.in.d.ſ.videndū.z Ly.in.d.l.fi. Et ex p̄dictis etiam infertur q a sententia impatoris nō potest appel lari etiā ad Papā vt voluit glo.no.x.di.quoniā.cū Im perator in temporalibus sit dominus mundi z non co gnoscat superiorē vt.d.l.dep̄catio. Quid aūt sit a senten tētijs regū z alioꝝ non recognoscentiū superiorē an sit appellādū uel debeat supplicari vide Bal.no.in.l.i.ff. de offi.p̄fec.p̄to.in fi. Sed limita omnia supradicta quia quando iniusticia esset manifesta tunc a sentētia impato ris seu regis z alioꝝ non recognoscētiū superiorē posset appellari ad papā cū ipe papa sit iudex competēs cōtra oēs nō recognoscētes superiorē ratiōe iniusticie z pecca ti vt i.c.nouit.de iudi.z ibi p Hosti.z Jo.an.adducētem ter.in aūt.vt diffe.iudi.ſ.si vero cōtigerit.z ē glo.notabi lis in.c.ex trāsmissa.de fo.cōpetē.z probatur in.c.fi.s.de iudi.secundū vnū itellectū z facit quod notat Inno.in.c. licet ex suscepto.s.de fo.competē.z i.c.cū te.s.de re iudi. z sequitur hic Panor.col.quinta z i dicto.c.nouit.de iu di.de quo articulo vide plene dicta.j.eo.in.c.si duobus. .ſ.fi.in tertia limitatōne. Et adde p̄dictis inquantū est dictū non posse consuetudine introduci q appelletur ad mīorē vel parē vt dicto.c.ij. Nā illud procedit nisi consue tudo vel statutū dispōeret q ille talis iudex i ipo actu ap pellatiōis cēseatur maior licet forte alias esset par vel mi nor z ita limitat z itelligit Jo.an.in dicto .c.romana.z fa cit .l.apud eū.ff.ō maū mis.Item adde q sicut secundum canones potest ex p̄uilegio vel cōsuetudine introduci vt appelletur omissis mediis vt dicto.c.romana . z ibi per glo.ita etiā z hoc iduci poterit etiam sm leges vt voluit Spe.eo.ti.ſ.nunc tractemus.circa principium vnde dice bat Bal.in autē.quas actiōes.circa finē.C.de sacrosanc. ecle.q etiam de iure ciuili posset p p̄scriptionem induci vt appelletur omissis mediis licet nullo mō posset prescribi q nō appelletur ad principem vt in dicto.c.veniētes sm Bal.ibi q nota ad dictā .l. ipatores .ff.eo.ti. vbi Jmol. etiam tenebat q eo casu quo fuisset appellatum omissis mediis valeret processus etiam de iure ciuili ex quo ptes sponte litigauerunt z sic virtute prorogationis quod no.

Secundo est premittendum q regulariter sm leges ab interlocutoria nō appellatur vt in.l.āte sententie.C.quoꝝ appel.qō locum habet etiam in causis criminalibus z ēt in causis carceratoꝝ vt est ter.not. in.l.eos.ſ.super his. C.eo.ti. Fallit tamē in certis casibus de quibus per glo. z Bar.in.l.ii.ff.de appel.recipien.z p Bal.i.l.ii.C.ō episco. audi. Sed ō iure canonico a q̄libz interlocutoria z q̄libet grauamine etiam minimo appellatur .j.eo.cū cessante.z c.de appellationibus.non solū a grauamine iudiciali sed etiam extraiudiciali vt.j.c.pr.z in.c.bone. z non solum a grauamine illato in iudicio vel extra sed etiā a grauamine inferendo vel comminato appellari potest vt in .c. concer tatiōi.z ibi per glo.e.ti.in.vi. z omni casu semper infra.x. dies a die noticie grauaminis est appellandum vt est exp̄ ssum in dicto.c.concertationi. An autem hodie a grauamine futuro possit appellari in iuditialibus vide plene dicta in.c.vt debitus.j.eo.super glo.iij. Tertio premit te q regulariter in omni sententia censetur permissa ap pellatio nisi reperiatur prohibita vt dicit glo.ordi.in.l.q restituere.ff.de rei vendi.quam ad hoc non allegat Bal. in.l.i.circa prin.C.si de momen.pos.z facit ter.in.l.z i ma ioribus.z in.l.si quis prouocatiōe.C.de appel.z ita Spe. eo.ti.ſ.ii.in prin.vbi ponit omnes casus in quibus prohi bita ē appellatio. Appellatio enī ē fauorabilis z potius p sumitur p appellatiōe q̄ p sñia: vt vide singulariter in.c.

de prore.ĩ.e.circa pri. Ideo vide p Spe.eo.ti.§.fi.vbi plene pōit quot modis z ex quibus causis possit impugnari appellatio alicuius qz in dubio presumitur ꝓ appellatione vnde qui diceret nō posse appellari ab aliqua sñia vel in aliquo casu tenetur hoc ꝓbare z docere ex quo regula est in contrarium sm doctrinā Ly.z glo.ordi.ī rubrica d̄ reg.iure.li.vi.circa finē z in.l.ois diffinitio.ff.eo.ti. Hinc ē q etiam a sñia lata ꝓ libertate appellatur.ff.eo.l.illud. Et idem a sententijs latis in quibuscūq; alijs pijs causis nō intelligitur regulariter ꝓhibita appellatio vt voluit glo. ordi.in.c.tua nobis.ĩ.de.deci.licet glo.in hoc videat velle cōtrarium.ij.q.vi.quotiens fiscalis .d̄ quo plene vide p Spec.in dicto.§.ij.z ibi in.v.sed nūquid quando iudex. an in causa alimentoꝝ sit ꝓhibita appellatio. Et inter cetera nota q potestas condēnatus in officio vel alius officialis nō appellat etiā de iure canonico sm Bal.in addi tio.Spe.eo.ti. in prin.ī. v.ptās cōdemnatus.z p Spe. in dicto.§.ij.in prin.in.v.3° non licet.q qualiter intelligatur vide p doc.i.l.nulli.C.quoꝝ appel.z maxime p Ang. ibi z per gl.sing.ij.q.vi.si quādo.§.nulli.z alias vide tex. no.in.l.iij.C.de assē.q si officialis aufugit de officio nō expectās sindicatuꝫ ex sola fuga habet ꝓ confesso z conuicto. Aduerte tamē primo qz aliquādo ꝓhibet appellatio per rescriptū principis quādo cōmittit causā appellatiōe remota z iste ē casus reseruatus soli pricipi vt i.l.i.ff.a q. appel.nō li.z.ĩ.eo.c.pastoralis in tantum q nullus inferi or a pricipe pōt cōmittere cām appellatiōe remota ēt si esset legatus de latere vt tenet Spe.in ti.d̄ lega.§.nūc ostēdendū v.si.xiij.z Bal.allegat hoc dictum in.l.nec quicq; §.fi.in prin.ff.de officio ꝓ cōsu. Idem voluit glo. magna in fi.in.c.qd̄ trāslationē.de offi.lega.vbi doc.idem sequūtur. Sed tamē dubitat vtrū appellatio possit tolli p pricipē vel statutū qz cōcernit defensionē ab iniusta sñia vt in.l.i.ff.eo.z est inducta ad presidiū innocētie vt in dicto c.cum speciali.§.porro. Ideo est q nō denegat alicui ēt excōmunicato vt in.c.cū inter.s̄.de excepti.z ipa ōfensio est de iure nature que tolli non potest ēt per principē. vt in de.pastoralis.de re iudi.z p Imno.in.c.que in ecclesiarum.s̄.de consti.de quo articulo habet aliqualiter p Panor.col.q̄rta z per Bar.in.l.oēs populi.ff.de iusti.z iur. z.l.ambitiosa.ff.de decre.ab ordi.fa.z p Bal.in.l.fi.C.de sen.z interlocu.omni.iudi.z ordinarię p doc.ī dicto.c.venietes.quid autem si alicui p formam statuti vel aliter denegat audiētia seu si aliquis audiri non debet an tunc poterit appellare Spe.ti.de appel.§.ij.v.si.xxxij.tenet q nō concludens q vbi in aliquo casu seu ī aliqua causa quis nō debet audiri censet ꝓhibita appellatio z ita etiā sequitur Bal.in addi.Spe in prin.eo.ti.adducit.ff.ex qui.caus. maio.l.sed si p pretorē.§.z si dum decreto.z idē sequitur glo. Bar.bnix.in.c.si quis deinceps.xvi.q.vlti.ī verbo audiam.z idem Butr.in.c.significauit in fine.s̄. de excepti.

Sed in contrariū facit.c.in nomine domini.xxij. di. vbi excōicato videtur denegari audientia z tamen nō dicitur sibi denegata appellatio vt in dicto.c. significauit.z c.cū inter.eo.ti.z cū appellatio dicatur defensio.c. cū speciali.§.porro.ĩ.eo.q̄ defensio cū sit de iure nature ꝓut.s̄. prime est dictū z facit qd̄ no. Bar.in.l.cum mulier.ff.solu.ma.ex his non videret sublatam z ꝓhibitam fore appellationē licet alicui deneget audiētia z ita tenet Imol. in dicto.c.significauit.in fi.qd̄ videtur ꝓcedere quādo alicui denegatur audientia in agendo sed nō in defendēdo sed si alicui denegatur audientia in agendo z excipiēdo seu defendendo tunc satis videt ꝓhibita appellatio vt s̄.z vide per Bal.in.l.peremptorias.C.sen.rescin.nō posse.col.vij.v.q̄ro vtrū exceptio.cū v.si.sequentibus z in.d. l.cū mulier. Sed quid si cōmittatur alicui causa libere expedienda z determinanda voluit But.z Imol.in.c.ir refragabili.in prin.s̄.de offi.ordi.vt dicta verba importent appellatione remota sed certe videtur tex.ibi in contrariū q non intelligatur exclusa appellatio vbi foret iusta causa appellandi. Secūdo aduerte an sicut priceps cōmittit causam appellatione remota posset cōmittere recusatione remota z videret q sic cū appellatio z recusatio equiparent vt.s̄.super quo dicas q licet princeps cōmittat causam alicui etiā notorie suspecto etiā z ex certa scientia per hoc tamē non videt tollere exceptionē recusationis imo saluo iure recusationis vt dicit glo.sing.in.c. ad hec sumus.s̄.de rescrip.z Inno.in.c.ex transmissa.s̄. de fo.cōpe.licet alias quando princeps rescribit aliquid ex certa scientia videatur id velle z vti ex plenitudine potestatis vt dicit glo.ordina.in dicto.c.ad hec. Tamen dicebat Spe.in ti.de recusa.§.i.v.quid si causa.q per illaz clausulā recusatione remota intelligitur de friuola recusatione non autē de iusta sicut dicit in ipsa clausula appellatione remota quod nō.si tamē ipse princeps ꝓhiberet omnē exceptionem recusatiōis tunc iudex recusari nō poterit secundū Spe.ibi z idem voluit notabiliter Inno.in dicto.c.ex transmissa tunc.n.ītelligitur remota omnis recusatio z princeps hoc facere potest z idem tenuit Hosti. in.d.c.cum inter.ar.c.ex parte.ij.s̄.de offi.delega. intellige ex causa quia alias cū exceptio recusationis cōcernat defensionē z fūdetur in equitate z rōne naturali vt dicit tex.no.iij.q.v.quia suspecti.z in.c.secundo requiris.in fine.ĩ.eo. Ideo ea que sunt de iure naturali sine causa p pricipem tolli non possunt vt in dicta clemē.pastoralis.z ita sequit Panor.in dicto.c.cum inter.col.ij.licet Gemi.ī.c. iudex ab apostolica.de offi. delega.li.vi.firmauerit q exceptio suspitiōis iudicis nullatenus per principē tolli possit sed intellige nisi ex causa vt.s̄. dictū est z vide per glo. in.l.apertissimi.C.de iudi.vbi hoc voluit de quo articulo vide plene dicta in.d.c.postremo.ĩ.eo.vbi latius de hoc.

Quarto est p̄mittendū de effectu appellatiōis z dic cē multiplex. Primo deuoluit causam z iurisditionē ad iudicem ad quem.ĩ.eo.c.vt debitus.z.c.cū appellatiōibus.eo. ti.li.vi.etiā si appellet a sententia nulla vt in.c.exhibita.s̄. de iudi.z in.c.dilecto.ĩ.eo.vbi plene dicet de ipsa nullitate intellige q deuoluit causam cū omnibus dependētijs z eius accessorijs ita tex.no.ĩ.eo.ti.c.dilectis filiis de cano.circa finē. Secūdo suspendit sentētiam z iurisditionem iudicis a quo.ĩ.eo.super eo.z in dicto.c. venientes.z suspendit sentētiam qūo ad presumptionē quia licet alias pro ipsa sententia p̄sumatur vt.c.in presentia.s̄.de renūt. z in.l.herennius.§.gaya.ff.de euic. Fallit tamen quando ab ipsa sententia esset appellatum tūc pro ipsa sententia non presumit vt est glo.no.ī.l.i.C.si aduersus credi.z no. s̄.dicto.§.gaya. Suspendit etiam ipsa appellatio sententiam vt in dicto.c. venientes.quia pendente appellatione nihil est innouandū vt in.c. non solum.eo.ti.li.vi.z licet tex.in.l.i.in fi.ff.ad turpil.dicat q appellatio extīguat iudicatum debet intelligi quo ad effectum quia si esset extincta tunc deserta appellatione aut renuntiato appellationi non posset sententia firma manere cum semel extincta amplius nō reuiuiscere de peni.di.i.queris.l.si res.§.arena.ff.de solu. z tamen sententia firma remanet vt in.c.p̄sonas.ĩ.eo.z in.c.ab eo.eo.ti.in.vi.merito sententia non est extincta nisi quo ad effectum de presenti. ideo condēnatus q̄diu pendet appellatio non dicitur condemnatus l.ij.ff.de penis.z condemnatus de crimine famoso pendēte appellatione non est infamis.l.furti.ff.de infa. Item condēnatus d̄ crimine capitali poterit pendente appellatiōe cōdere testamētū.l.si quis filio.§.hi āt oēs.ff.de ītus. testa.z in.l.qui a latronibus.circa.fi.ff.de testa. Item possessor condemnatus pendente appellatione dicitur possessor.ff.qui satisda.co.l.sciendum.§.fundum.z de his plene per Bal.in.l.tale pactum.§. qui prouocauit.ff.de pac.in repetitione. Sed aduerte quia talis effectus suspensiuus non habet locum in sentētijs censure de quibus in.c. que renti.de.v.sig.vnde in eis appellatio non suspendit iudi

catum ⁊ sic excõmunicatus etiam appellatione pendente remãebit excõmunicatus. ĵ. eo. c. pastoralis. §. i. licet ipsa appellatio bene operetur in dictis sententijs effectum deuolutiuũ ad superiorem in dicto. c. per tuas. ⁊. c. cum contingat. extra de offi. delega. ⁊ ad predicta vide glo. ordi. in c. ad reprimendam. s̃. de offi. ordi. an si a sententia excõmunicationis non appellet infra. x. dies transeat in rem iudicatam ⁊ an sit necessariũ remedium appellationis õ quibus omnibus vide plene dicta in. c. pastoralis. §. vex. ĵ. eo. ti. Quinto est premittendũ qualis debet esse forma sententie ipsius iudicis appellationis ⁊ dic ꝙ sufficit i sententia pronũciare bene vel male appellatũ vel bene vl male iudicatũ prout habetur in. l. eos. C. eo. ti. ⁊. ij. q. vi. i ine. vex cum iudex appellationis succedat loco iudicis a quo debebit ⁊ poterit supplere ⁊ reformare sententiã addendo vel corrigendo vt est tex. in. c. raynutius. ⁊ raynaldus. ĵ. de testa. Quid autẽ si in causa principali actor succubuit ⁊ appellauit ⁊ nihilominus probat õ iure suo. Dic ꝙ dicto casu non sufficeret iudicem appellationis pnuntiare bene appellatũ quia talis sententia prodesset parum actori sed debet iudex dicto casu non simpliciter sic pronũciare bene appellatum sed vltra debet condemnare victum reũ ipsi actori ita dicit notabiliter Bar. in. l. cũ apud. i prin. ff. iudi. sol. per illũ tex. quem dicit ad hoc menti tenendũ de quo tamen articulo vide plenius ꝙ alibi p Panor. in. c. cum causam. s̃. de re iudi. col. iiij. ⁊ adde ꝙ si appellatur a sententia nulla quia lata sine certa quantitate vel aliter sententia fuit incerta iudex appellationis non solũ sententiaz illam debet declarare nullã sed etiam reformare ⁊ emendare condẽnando reum in certa quantitate. C. de sen. que sine cer. quan. l. fi. cuz ibi notatis ⁊ ita Bal. in addi. Spe. ti. de sen. in. iij. carta in ℞si. si appellet a sententia nulla. Texto ⁊ vltimo est premittendum quis sit iudex competens in causa appellationis exquo s̃. est dictum ꝙ appellatio est ad maiorem ꝓuocatio. Unde queritur primo quid si in hac ciuitate est potestas seu alius iudex cognoscens de primis causis non tamen est prouisum aliter de iudice appellationis ad quem erit tũc appellandum dic ꝙ debet appellari ad superiorez qui ipsum potestatem seu officialem eligit quia talis dicit̃ proximus superior vt no. Bar. in. d. l. i. §. si quis de quo ⁊ per eum in. l. vbi assunt. ff. de tut. ⁊ cura. dan. dicentẽ ꝙ quando in loco non esset aut uacaret iudex appellationis tunc deberet appellari ad dominos priores seu antianos dicti loci per illum tex. probantẽ ꝙ si officiales nõ essent seu vacarent in aliquo loco ꝙ tunc iurisditio residet apud ordinem decurionũ ipsius loci ⁊ ad eos esset appellandum ⁊ sic non ad successorem in officio appellationis ⁊ sic debet appellari ad eos per quos ipsa ciuitas regitur vt esset etiam consiliũ ciuitatis regens ciuitatẽ per quod consilium totus populus ⁊ ipa ciuitas representatur vt voluit glo. singularis in rubrica. C. que sit long. consue. ⁊ ita etiã vt s̃. sequitur Bar. in l. quotiens. ff. ad municip. ⁊ Jmo. i. d. §. si quis. col. ix. ⁊ Panor. hic col. iiij. ⁊. v. Secũdo queritur ad quẽ sit appellandũ a rectore alicuius collegij vel artis Bar. in dicto. §. si quis. concludit ꝙ ad illum cui tale collegium est subiectũ puta ad potestatem ipsius loci, p quo dictum notabile Jnno. in. c. dilecta. ĵ. de excessi. prela. circa finem dicẽtis ꝙ ista collegia ⁊ eor rectores sũt subiecti ordinarijs locor ⁊ ꝙ ad eor libitũ destrui possũt sicut ẽt a principio possunt ꝓhiberi ne fiant. Jdeo circa p dicta sic conclude ꝙ aliquando collegium est mere secularе puta mercator ⁊ aliorum artificũ vt in. l. fi. C. de iurisdi. omni. iudi. ⁊ eorum rector est secularis ⁊ dic vt s̃. per Bar. quia appellatur ad ipsor superiorez cũ regula sit ꝙ appellatio fiat ad superiorem eius qui iudicauit vt in dicto. §. si quis ⁊ in dicto. c. romana §. debet. ⁊ semper intelligе nisi per statutum vel consuetudinem loci sit aliter ꝓuisum de iudice appellationis vt in dicto. c. romana. secũ dum Jmol. in dicto. §. siquis. Aliquãdo collegium est ecclesiasticum ⁊ rector similiter ecclesiasticus ⁊ tũc debet appellari ad imediatum superiorẽ vt in dicto. c. romana. §. debet. Aliquãdo collegiũ ẽ mixtũ laicor ⁊ clericor puta si appelletur a rectore scolarium tunc si pro maiori parte sunt clerici tunc esset appellandum ad episcopuz vt in c. ex litteris. s̃. de consti. ⁊ per. Bar. in. l. fi. ff. de colleg. illi. aliquando in collegio sũt plures laici ꝙ clerici sed rector est clericus ⁊ hoc casu concludit hic Panor. ꝙ si rector iudicauit de clerico cum tũc iudicet vt ecclesiasticus exquo aliter in clericum nõ datur iurisditio. s̃. de fo. compe. si diligenti. ⁊ nota. Jnno. in. c. cum ab ecclesia. s̃. de offi. ordi. debet appellari ad episcopũ vt. s̃. Sed quatenus iudicat de laico debet appellari ad potestatem quia licet ipse rector sit clericus tamen dicto casu iudicat vt laicus tanꝙ rector collegij secularis ideo ab eo non est appellandũ vt a clerico vt est tex. ⁊ glo. nota. in dicto. c. romana. §. debet. Tertio queritur si episcopus vel alius iudex ecclesiasticus cognoscit in tẽporalibus vt ordinarius ad quez tunc sit appellandum ⁊ dic ꝙ primo standũ est consuetudini vel priuilegio cum consuetudo possit deferre ius appellandi ad alium vt est tex. nota. in dicto. c. romana. §. i. ⁊. §. debet ⁊ tale priuilegium potest per solũ principez cõcedi vt tenet ibi Jo. an. Sed cessante cõsuetudine aut priuilegio Dic ꝙ aut iurisditio temporalis est totaliter translata in ecclesiam ⁊ pro illa non recognoscat superiorem tẽporalem tunc ab epo appellatur ad archiepiscopuz vt in dicto. §. debet. ⁊ ratio est quia dicto casu iurisditio temporalis est totaliter concreta cũ ecclesia ⁊ seperata a iurisditione principis secularis secundũ glo. in. c. solite. de maio. ⁊ obedi. ⁊ Jnno. ⁊ Jo. an. in dicto. §. debet. ⁊ ita procedit tex. in. c. ij. ĵ. de delic. puere. Sed si episcopus seu alius prelatus habet iurisditionem temporalem a principe seculari deberet tunc ad eũ appellari secũdum glo. i dicto. c. solite. ⁊ Archi. xi. q. i. is ita. ⁊ sequitur Bar. ⁊ Jmol. in dicto §. si quis. ⁊ probat̃ in dicto. §. debet. vbi idem sequit̃ Bemi. Et ex predicta regula infertur primo ꝙ si clericus esset rector vel officialis alicuius ciuitatis deberet ab ipso appellari ad superiorem ipsius ciuitatis exquo non iudicat vt clericus sed vt officialis laicus ⁊ ita dicit Bar. i dicto. §. si quis. ⁊ idem si quocũqz alio modo clericus haberet iurisditionem a iudice vel domino seculari secundum Pe. de ancho. in dicto. §. debet. Secundo infertur ex predictis ꝙ si rex habet comitatum ⁊ in illo iudicaret vt comes deberet appellari ad superiorem eius in comitatu ⁊ non ad superiorem eius inquantum rex ⁊ idem si causa spectaret ad regnum deberet appellari ad superiorem ipsius regis in regno vt in dicto. §. debet. ⁊ facit. l. si quãdo C. eod. ti. ⁊ tenet Bar. in dicto. §. si quis. ⁊ Jmol. ibi ⁊ Panor. hic ⁊ facit textus in. c. cum capella. ĵ. de priui. Tertio infertur ꝙ si episcopus vel clericus cognosceret õ causa vt delegatus principis vel iudicis secularis tunc ab eo ad principem appellaretur seu iudicem secularem vt voluit glo. ordi. xxiij. q. viij. sepe. ⁊ patet etiam ex precedentibus. Quarto queritur eo casu quo deberet appellari ad proximum superiorem quid si proximus superior non possit haberi. Dic ꝙ si impedimẽtum est modico tempore duraturum ꝙ est expectandus alias deberet prosequi coram superiore dicti superioris impediti vt nota. in. l. si filius. ff. de iudi. ⁊ in. l. penul. in fi. ff. de vaca. muner. ⁊ tenet Bar. ⁊ Jmol. i dicto. §. si quis. Quinto queritur quid si contingat ꝙ inferior ⁊ superior cognoscãt simul de causa. Dic ꝙ dicto casu debet appellari ad superiorẽ illius superioris omisso medio quo ad alium iudicantem minorẽ ar. c. si a subdelegato. de offi. delega. lib. vi. ⁊. c. super questionum. §. si vero duo. eo. ti. secũdum Jmol. ⁊ Bar. in dicto. §. si quis. Sexto queritur quid si iudicauit simul iudex ecclesiasticus ⁊ laicus seu secularis dic ꝙ tunc debet appellari ad proximũ superiorem ipsius ecclesiastici

quia maius dignum trahit ad se minus dignum vt in.c quod in dubijs.j.de conse.ecclē.vel alt.z per glo. sing.in c.i.j.de iurepa.lib.vi.z facit qđ not.Bar.in dicta.l.fi.ff.đ colle.illi.z hoc idem voluit Bal.esse dicendū in reductione ad arbitriū boni viri si est factum compromissum in laicum z clericū fm.Baldū in.l.precipimus.in fi.C.eod.ti.z sequit' ibi Sali.z per eandē rationem dixit sing. Bar.in dicta.l.precipimus.§.pe.q si habeo duos reos obligatos laicum z clericū potero cōuenire laicū coraz ecclesiastico rōne mixture clerici qui vt magis dignus trahit ad se laicum corā ecclesiastico quod nota. Vltimo queritˀ cū petitio reductionis ad arbitriū boni viri sit species appellationis vt est tex.no.in.l.non distinguemus.§. cū quidam ff.de arbi.z per illū tex.ita tenet Spe.in ti.de arbi.§.i.quis erit tunc iudex competēs qñ partes sunt diuersi fori aut quādo fieret cōpromissum in clericos aut in laicū z clericum z sic quādo arbitrator est diuersi fori ab ipsis partibus Bar.in.l.societatē.§.arbitroz.ff.pro so.z i.l.ij.C. vbi z apud quem.cōcludit q exquo de iure cōmuni arbitramentū est quedam transactio vt in auten.si vero contigerit.C.de iudi.z sic si peto reductionē conqueror de ipso cōtractu tunc actor sequitˀ foz rei vt in.d.l.ij. vbi ad rescindendā transactionē debet adiri forus rei z nō locus inite transactiōis z si peteretur reductio per ipsū reū debet peti corā suo iudice qz quasi super exceptione sibi cōpetente ꝓuocat: z cum suus iudex habeat iurisditionē in illa causa cū sit reus poterit ipse illū adire z sic ille iudex erit cōpetens qui habet iudicare in ipsa cā principali ar.l.cū hi. §.transactiōis.ff.de transacti.vbi ille iudex debet auctorari in transactiōe qui esset iudex cōpetēs in illa lite. Et per illū tex.concludūt in simili doc.q examinatio testium ad perpetuā rei memoriā debeat fieri coraz illo iudice qui esset competēs in illa causa agitanda z ita concludūt doc.i c.significauit.§.de testi.z cuz snia Bar.residet Bal.in.d. l.ij.z do. Ant.in.c.quintauallis.§.de iureiur.z Panor.ibi col.xxxij.z in.c.exposita.§.de arbi.per illuz tex. Sed aduerte quia Ang.in sua disputatiōe que incipit duo adinuicē litigantes in fi.no.cōcludit q poterit etiam esse iudex superior ipsius arbitratoris exquo reductio est species appellatiōis vt in.d.§.cum quidā. ideo cū appellatur debet adiri superior iudicis iudicantis vt in.d.§.si quis z ij.q.vi.anteriorꝫ.z in dicto.§.debet.z hoc quādo in dicto loco esset factū cōpromissum exquo ibi perficitur contractus transactionis resultans ex cōpromisso z laudo secuto vt.d.aūt.si vero.ergo partes sortiūtur ibi forꝫ.ff. de iudi.l.heres.absens.de.fo.cōpe.romana §.contrahentes.li. vi.vbi.n.agitˀ ad rescissionē ipsius cōtractus potest agi ē in loco ipsius cōtractus vt est tex.not.in.l.qui certo loco ff.de cōdi.indebi.z facit.l.exigere dotē.ff.de iudi.z sic concludit Ang.q etiam iudex loci vbi est factum cōpromissū erit iudex cōpetens nō obstat.d.l.ij.vbi est tex.no.q ratione contractus nō sortitur quis forꝫ distractus naz certe tex.ibi nō negat q non possit adiri iudex loci ipsius contractus imo hoc debet suppleri ibi,put videtur velle z intelligere ipse Bar.in.d.l.qui certo loco.per illū tex.z cum hac snia residet Jmo.in.d.c.quintauallis.in fi.quod tenemēti z adde predictis qz voluit no.Bal.in.l. precipimus. i.fi.C.de appel.q si est factū cōpromissum in laicū z clericum q reductio debet peti corā iudice ecclesiastico qz magis dignū trahit ad se minus facit.c.per tuas.cū ibi not. §.de arbi. Sed primo limita.§.dictā regulam tunc esse veraz ad iudicē superiorē ipsius arbitratoris nō posse recurri nisi quādo ex forma statuti ex laudo oriatur actio tunc enim cū pars victo casu directe cōquererēt de laudo z sēntia debet adiri iudex superior ipsius arbitratoris sicut vicitˀ in appellatiōe a snia iudicis vt.§.z ita tenet Bar.z Bal.in.d.l.ij.z Panor.in.d.c.quintauallis. Sed Pe.de anca.in.d.c.quintauallis.,put refert Jmol. ibi nō sequitˀ hanc limitationē per tex.ad hocno.in.c.venerabilē.§.i.de sen.excō.in.vi.vbi per viā querele non pōt vnqꝫ adiri nisi

*Nota ad ꝓpositā Panor. in.d.c.

*examinatio testiuz ad perpetuam rei memoriā coram quo fieri debeat

ille qui esset iudex ipsaꝫ partiū sed bene posset adiri p viam appellatiōis alius iudex vt ē ter.ibi.vnde oportet necessario intelligere.§.dictā limitationem qñ a snia appellaretur z tūc posset adiri superior ipsius arbitratoris a cuius snia videtˀ posse appellari qñ ex ea actio oritur vt i.l. i.C.de arbi.secus si per viā querele vellet adire superiorez ipsius arbitratoris tunc.n.nō posset sed debet adiri iudex ipsaꝫ partiū vt est tex.no.in.d.§.i.z ita residet Jmo.in.d. c.quintauallis.in fi.qdˀ tene mēti. Vltimo limita q vbi cūqz pro causa grauaminis allegatˀ oppressio dolus verus vel presūptus ex re ipsa vt in.l.si quis cum aliter.ff.đ ꝺbo.oblig.poterit peti recursus corā iudice ecclesiastico p clericum cōtra laicū cum ecclesiasticus sit iudex cōpetēs in dictis casibus fm Jnno.in.c.cū sit generale.de fo.cōp. z sequitˀ hic Panor.z in.d.c.exposita.imo etiā ecclesiasticus esset iudex cōpetens si solū allegaretˀ dolus ipsius arbitratoris fm do. An.in.c.si clericus laicū.de fo.compe.p quo bene facit ter.in.c.exposita.de arbi.vbi a snia arbitri laici qui erat etiā inter clericum z laicū z de re temporali habetˀ recursus ad papā z sic ad iudicem ecclesiasticum. Quid aūt sit in restitutiōe in integrū dic q clericus etiā i suis bonis patrimonialibus pōt si est minor adire iudicem ecclesiasticū contra laicū ita ter.singularis in.c. constitutis.de restitutio.i integrū.vbi ita sequūtur doctores z ita limita dictam.l.scđam.C.vbi z apud quem.

Jlecti. Collatio beneficij facta post z contra appellationem non tenet hoc dicit.Primo ponitˀ querela partis. Secūdo,puisio pape secūda ibi super quibus z̄c. Nota primo ex ter.ibi legatus.q legatus natus sicut ē hic eboracensis de quibus legatis natis vide per glo.ozdi.in.c.i.§.de offi.lega.nō potest auctoritate sue legatiōis conferre beneficia spectantia ad collationem alterius ordinarij nisi ad eum ex negligentia ordinarij esset ꝺuoluta potestas vt hic patet solū enim auctoritas conferēdi beneficia concediˀ legatis de latere z sic dominis cardinalibus z non alijs vt in.c.p.de offi.leg. lib.vi. Secundo nota ibi obedirent q non est subtrahenda obedientia a suo prelato etiā criminoso z etiam lite pendente anteq̄ contra eum sentētia priuationis proferatˀ vt hic z.viij.q.iij.nōne z ibi tex.notabilis z glo.ibi ī summa z in.c.veritatis.de ꝺolo z contumacia. Tertio nota ex ter.iuncta glo.ij.q sententia censure vt est excōicatio suspensio vel interdictum vt in.c.querenti.j.de verbo.signi.si proferˀ post appellationem est ipso iure nulla j.de sententia excōicationis.per tuas.z istc ē vnus de casibus quibus sentētia excōicationis redditur nulla alios vero casus vide per glo.ozdi.ī.c.presenti.de sentētia excōicationis.lib.vi.z ex his dicebat notabiliter do. Florēti.ī c.cum nobis.§.de elec.q licet regulariter gesta post z cōtra appellationem extraiudicialem non sint nulla ipso iure sed veniant reuocanda vt hic in tex.in verbo in irritū reuocetur z in.c.consideramus.§.de elec.z tenent communiter doctores in.d.c.cum nobis.fallit tamen in sentētijs censure quia late post appellationem extraiudicialem ipso iure non valerent vt.d.c.per tuas.z.§.de offi.dele. cum contingat. Vltimo tene mentī vnam regulam in appellatione ab actibus extraiudicialibus sicut est hic in ter.q ad reuocationem attēptatoꝫ pendente appellatione non sufficit in huiusmodi appellationibus extraiudicialibus simpliciter aliquid esse attemptatum post appellationem nisi z illud concurrat videlicet q illud etiam sit contra appellationem vt est ter.notabilis z menti tenendus in.d.c.cum nobis.ex quo ter.decidituꝛ q in appellatione ab actu extraiudiciali si is a quo appellatur aliquid facit contra appellationem id solum venit reuocandum non autem cetera alia que faceret post appellationē quātumcunqz etiā ipsa appellatio iustissima eēt z in hoc differt appellatio iudicialis in qua reuocatur per viam attēptati quicquid fit post appellationem licet etiam nō esset contra appellationem vt in.c.non solum.eo.ti.lib.vi.z ra

tio differẽtie est q2 appellatio iudicialis etiã in vno articulo suspendit iurisdictionẽ iudicis in totũ 7 quo ad totam causã ut est tex.notabilis ĩ ca.si a iudice.eo.ti.li.vi.7 exquo iurisditio est suspensa in totum ideo est q3 attemptata reuocantur secus in appellatione extraiudiciali cum ibi non sit suspensa iurisditio exquo extraiudicialiter proceditur propter hoc est q3 nõ reuocatur nisi id solum quod esset factum in grauamẽ appellationis 7 sic contra appellationẽ 7 non alia 7 ita dixit notabiliter Jnno.in.c.quia propter circa fi.s̃.de elec.de quo dicetur.j̃.eo.in.c.sup eo.7 de alijs differentijs in appellatione iudiciali 7 extraiudiciali dicetur.j̃.eo.in.c.bone.7 in.c.consuluit.ij.7 ibi an attẽptata sint ipso iure nulla vel veniant reuocanda.Et scias q3 appellatio extraiudicialiter dicitur dupliciter. Primo quando non appellatur a iudice sed a parte ut.j̃.eo.cũ sit.Alio modo dicitur appellatio extraiudicialis etiam si appelletur a iudice tñ extraiudicialiter p3cedẽte vt hic in tex. Jn glo. i.ĩ.fi.de pena iudicis a quo non deferẽtis appellationi dicetur.j̃.eo.in.c.de priore.7 habet in.l.iudicibus.C.eo. Jn glo.in verbo per idoneos in fi.ideo autem hic vltra testes requiritur probatio per famam quia ita erat de consuetudine loci in quo vabatur fides duodecim testibus iuratis asserentibus se credere ita esse 7 ita esse cõmunem opinionem 7 sic non esset vera probatio que tamen consuetudo non eẽt tolleranda in sententijs proferendis secundũ Hosti.per nõ.in.c.ij.7 in.c.ad nostram.s̃.de probatio. ex quo dicto infertur q3 nõ posset consuetudine introduci q3 vna probatio imperfecta habeatur p3o plena probatione 7 ita trãsit hic.d. Anto. Sed Pano2.hic cõtra per tex.notabilem in.c.cum dilectus.s̃.de fi.instru.vbi ratione consuetudinis probatio etiã imperfecta 7 scriptura faceret plenã fidem 7 ita sequitur etiaz Jo.an. in addi. Spe.ti.de istru. edic.§.compendiose.ñ.sed nũquid de cõsuetudine. 7 doc. in.d.c.ij. Jn glo.in verbo famam.in fi.tenementi hanc glo.o2di.7 ita allegatur q3 in ciuilibus causis fama facit semiplenam probationem 7 iuncta cum vno teste de veritate facit plenam probationẽ 7 ita voluit etiam alia glo.notabilis in.c.veniens.s̃.de testi.7 sequuntur ibi doc.7 Ly. in.l.fi.C.de questio.vnde probationes diuersi generis coniunguntur exquo tendunt ad eundem finẽ vt in.l.ij .7 ibi per glo.ff.de excu.tu.7 in.c.fi.j̃.de succes.ab ite.vbi ẽ notabilis tex.q3 vnus testis de veritate 7 confessio absente pte extra iudicium coniungunt simul 7 faciunt plenã probationẽ nam vnus testis facit semiplenã probationẽ vt ĩ.c. ex insinuatione.s̃.de procu.7 p glo. in.l.in bone fidei.C. de re.cre.7 confessio absente pte similiter facit semiplenã probationẽ vt in.d.c.fi.7 in.l.capite quinte.7 ibi per glo. ff.de adul.7 in.l.admonendi.7 ibi per Bar.ff.de iureiurã. 7 sic simul iuncta plene probãt vt ĩ.d.c.fi.7 sequitur Bar. in.d.l.admonẽdi.Et intellige q3 ad hoc vt confessio absẽte pte faciat semiplenã probationẽ est necesse q3 bene probetur dicta confessio extraiudicium 7 sic saltem p duos testes sicut in simili dicitur de inditio quod inditium ẽ minus q3 sẽiplena probatio vt voluit glo.ordi. 7 notabilis ĩ l.cum probatio.ff.de procu.7 tamen inditium debet plene probari saltẽ per duos testes vt voluit glo.notabilis in.l. fi.C.fami.herci.7 Bal.ibi qui etiã ad hoc allegat dictum Jnno.ĩ.c.sicut.el.p̃.j̃.de simo.7 ita etiam est dicendum in fama quia licet in ciuilibus faciat semiplenam probationem vt hic in glo.7 in.d.l.ij. Tamen oportet q3 probetur ipsa fama plene saltem per duos testes vt voluit glo.notanda in.l.ij.§.eiusdem.ff.de testi. 7.ij.q.i.in .§. quando autem.7 quo modo habeant deponere ad hoc vt probẽt ipsam famam vide per Jnno. in.c.cum oporteat.j̃.de accusa.dicentẽ notabiliter q3 testis deponens super fama vel ifamia ad hoc vt probet tenetur reddere causam concludentem sui dicti etiam non interrogatus 7 idem tenet Bar.in.l.de minore.§.tormenta.ff. de ques. 7 Bal.in.l. quid ergo.ff.de insa.7 Pano2.in.c.cum causam.s̃.ô testi. licet Butri.ibi i hoc aliud voluerit. Sed limita primo supradicta 7 glo.hic procedere vt tunc demum fama cum vno teste in ciuilibus faciat plenam probationem quando testis probaret de veritate rei secus si probaret de auditu quia fama iuncta cum testimonio de auditu etiam plurium testium non probaret vt est tex.7 glo. notabilis in.c.tam litteris.s̃. de testi. in principio. Secundo limita glo.nostram hic procedere in ciuilibus causis quia in criminalibus fama cum vno teste nõ probaret exquo tunc requiruntur probationes luce clariores .C.ô proba. l.sciant.cononizata.ij.q.viij.7 ita voluit dicta glo.notabilis in .d.c.veniens . que procedit non solum quando de crimine ageretur criminaliter vt sic fama cum vno teste non faciat plenam probationem : sed etiam si ageretur ciuiliter ex crimine non sufficeret fama cum vno teste de veritate vt tenet Butri.7 Pano2.in.d.c.7 Spec.ti.ô notorio crimine.§.fama.ñ.quid si agente.licet Jno.in.d.c. veniens.in hoc aliud velit. Et scias q3 ĩ factis antiquis sola fama faceret plenam probationem in ciuilibus vt voluit notabiliter Jnno.in.c.veniẽs.de ver.signi.7 Bal. in autem.quas actiones.C.de sacrosanc.ec.dicens q3 antiquissima dominia 7 iurapatronatus probantur per famam 7 ita posset procedere glo.in.l.at qui natura.§.cum me absente.ff.de nego.ge.volens dominium probari per famam de quo etiam p Bal.in.l.proprietatis.C.de proba. Jn glo. fi.ĩ ñ.tenẽdo q3 collatio bñficij nõ esset hic devoluta ad archiepum tunc ipsa collatio fuisset hic nulla ex defectu ptãtis vt in.c.cum bertoldus.s̃.ti. proximo vnde superflua fuit hic appellatio ab actu nullo.ff.eo.l.si expressim. Sed dic notabiliter q3 a grauamie extraiudicialiter illato vel inferendo ps potest se tueri dupliciter p viam appellatiõis extraiudicialis infra .x.dies 7 per viã querele etiam post. x.dies vt de his ẽ tex.notabilis in.c. concertationi.eo.ti.li.vi 7 si pars prosequitur grauamen per viam appellationis prout hic fecit oportet q3 tunc p bet appellationem infra.x.dies quia est cã intentiõis sue etiam si actus esset nullus sicut obseruatur quando appellatur a sententia nulla vt in.c.ad audentiam.7.c. dilecto. j̃.eo. vbi de hoc dicetur vnde quia iste prior hic appellauit oportet q3 probet de appellatione 7 q3 collatio beneficij fuerit post appellationem Jdeo est q3 papa hic mandat inquiri. Si tamen iste prior succubuisset hic ĩ via appellationis posset redire ad aliud remedium nullitatis vt no.i.c.licet.de sen.exco .li.vi.7 ĩ dicto.c. dilecto. Extra glo.querit hic Hosti.appellãs tenetur probare de sua appellatione legittimo tpe interposita in tantum q3 licet constaret de ipsa appellatione tamen non pñsumitur interposita infra x.dies nisi probetur per ipsum appellantem vt est tex.in.c.romana.§.si vero.eo.ti.lib.vi.7 tenet Spe. eo.ti.§.de officio.ñ.pe.7 Jo. an.in.d.§.si vero. 7 Jmo.in c.significauerunt.s̃.de testi.in pñ.unde cõcludit Spe.in in.d.§.ô officio.in fi.q3 licet ego probem me appellasse p testes vel confessionem aduersarii a sententia contra me lata nõ sufficit nisi probẽ q3 infra.x. dies appellaueriz vt.d.c.romana.§.si vero.sed aduerte quia contrarium videtur tenendum nam sequitur tempus .x.dieruz est vtile 7 nõ currit nisi a die scientie pñsumi dbet indubio q3 a die scie cum ignorantia pñsumatur nisi contrarium probetur consequenter infra debitum tempus appellasse 7 ita do. de rota deci.cccxvi.que incipit. Item si possessor.de quo vide dicta in.c.bone.col.x.in.ñ.octauo debet appellari. vbi plene de his.j̃.eo . ti. Quid si opponatur in curia per appellatum de ipsa appellatione appellans petit remissionem ad partes an sit sibi danda dilatio 7 dicit hosti.cum quo residet Jo.an . hic q3 non si opponatur exceptio in vi dilatorie ante litem contestatam quia de illa debet probari in curia 7 appellans debuit venire instructus vt in d.§.si vero.secus si opponatur ista exceptio post litem cõtestatam in vi peremptorie tunc dabitur dilatio 7 impu-

tetur sibi exquo non opposuit ante litem contestatam cū de stilo curie sit q̄ p̄o declinatorijs ꝛ dilatorijs probandis non det remissio extra curiam sed pro emptorijs sic vt dicit Spec.e.ti.de dila.§.i.ℵ. sed ꝛ si. Dubitat tamen an ipe appellans teneatur facere fidem ipi appellato de sua appellatione ante litem contestatā Spec. ti. de instru.edic.in.§.nunc dicamus.in.ℵ.sed pone.dicit q̄ nō sed de equitate est secus. Sed certe videtur q̄ etiam de iure debeat probari ante litem contestatam per tex.in.d. §.si vero.ꝛ ibi per glo.ubi sumitur regula notabilis q̄ iudex appellationis non debet procedere in causa ꝛ non pōt mittere ibibitoriam priusq̄ sibi constet legittime ad eum appellatū: ꝛ si ante ibiberet esset legittima causa grauaminis ꝛ posset ex hoc appellari sm Archi. ꝛ Johānez an.in.d.§.si vero. ergo debet fieri fides de appellatione ante litem contestatam cum aliter iudex procedere non debeat vt.s.ꝛ sic frustra videtur fienda differentia an de ipa appellatione opponatur ante vel post litez contestatam. Et ideo aduerte quia dicebat hic hosti. q̄ de mente tex.in.c.i.de appel.li.vi.ꝛ in.c.i.de elec.eo.li.est q̄ etiam in peremptorijs teneatur quis comparere instructus ꝛ ita residet Jmo.hoc intellige quo ad probationem fiendam per scripturam quo casū nūq̄ debet dari dilatio extra curiam quando probatio habet fieri per instrumenta quia sibi imputet cum tenebatur comparere instructus ꝛ ipa instrumenta portare poterat ꝛ ita determinant do. de rota decisi.ccxyiii.que incipit.Item quando causa. Unde obligatus ad comparendum cum omnibus actis iuribus ꝛ monumentis cause non tenetur tunc ducere testes.ideo p̄o testibus fieret remissio ad partes ꝛ daretur dilatio extra curiam secundum glo.singularem in verbo. alibi.in.c.cupientes.§.ad hec.de elec.li.vi.quam glo. limita: nisi testes essent examinati ꝛ publicati: tunc eim deberent portari dicte attestationes ꝛ esset in eis eadem ratio q̄ esset in instrumentis ꝛ per illam glo.in dicto.§.ad hec determinant do.de rota decisi.ccxliiij.q̄ incipit.Item p̄o instrumentis.q̄ productis instrumentis in causa si opponeretur sigilla non esse autentica aut conficientem instrumenta non fuisse notarium tūc p̄o his probandis bene daretur dilatio extra curiā ꝛ fieret remissio ad partes exquo tunc occurrit fienda probatio per testes quos secum ducere non potuit nec tenebatur ut.s.ꝛ ita etiam sequitur Gemi.in.d.§.ad hec. Ultimo circa p̄dicta adde notabiliter q̄ licet sit verū non esse dandam dilationē extra curiam seu locum iudicii p̄o instrumentis vel aliis scripturis producendis vt.s.tamen data ꝛ concessa dilatione p̄o testibus poterunt in dicto termino produci etiā ipsa instrumenta ar.c.peruenit.s.de testi. cogen.ꝛ i.l.exercendis.C.de fide instru.ꝛ ita determinat rota in dicta decisi.ccxlviii.p̄o quo dicto facit tex.notabilis in simili in.c. series.s.de testi.que omnia tenenti de quo ar.plane vide per omnes doc.in dicto.c.peruenit.el primo.

i Ater cetera. Appellatio generalis in omni causa non ualet.hoc dicit. Et primo reprehenditur ipse appellans. Secundo p̄ōitur reprehensio appellationis.secunda ibi nec huius. Nota primo q̄ abbas conueniendus est coram ordinario loci sic.j.de reli.domi.c.cum venerabilis.ꝛ xviii.q.ij.abbates. ꝛ.c.monasteria.de quo uide in .c.conquerentes.s. de offi. ordi.

Secūdo nota q̄ licet p̄latus regularis possit remoueri a beneficio ex facilioribus ꝛ leuioribus causis q̄ ipe p̄latus secularis ut in.c.q̄r ij.circa fi.j.de accu.ꝛ i.c.per tuas. j.de simonia.tamen nō sufficit quelibet transgressio canonis nam iste abbas hic temere ꝛ cōtra ius appellauit declinando obedientiam epi ꝛ tamen non fuit remotus ab abbatia nec punitus etiam p̄o mortali peccato. ꝛ qua pena ueniat puniendus transgressor canonum vide glo.ordi.in ℵbo ibibemus.i.c.generali.de elec.li.vi. Ultimo nota q̄ licet sm leges temere ꝛ calūniose appellans ueniat ultra condēnationem expensarum puniendus etiam pena pecuniaria ut in.l.a.proconsulibus.C.e.tamen secus videtur sm canones vt hic vbi nulla imponitur pena temere ꝛ calumniose appellanti glo.tamen .ij.q.vi.ad romanam.videtur uelle q̄ eodem modo possit puniri etiā sm canones ꝛ idem sequitur Johan.an.j.eo.in.c.vt debitus: sed Panor.hic refert Spec.eo.ti.§.nūc dicamus.i p̄n.tenentem q̄ de equitate canonica non puniatur nisi i refectione expensarum vt j.eo.reprehensibilis.de quo hic plene per eum. Jn gl'.i.in p̄n. hodie dic vt habetur in d.c.vt debitus.ꝛ in.c.i.eo.ti.li.vi.ꝛ in dc. appellanti.eo.ti. vbi debet esse expressa causa nominati grauimis: ideo est q̄ generalis appellatio reprobatur. Jn eadem glo.ibi ar.ℵ.dic q̄ hic reprobatur generalis appellatio non habito respectu ad aliquam certam causam sed ibi valet generalis appellatio respectu certe cause an hodie valeat dicetur in.d.c.consuluit hic allegato.

D nostram. Al correctione non appellatur
a hoc dicit. Primo premittit causam mandati. Secundo ponit mandatum ibi mandamus.

Nota primo ex hoc textu ꝛ ita allegatur q̄ inducta ad unum effectum non debēt contrarium effectum operari sic.ff.de le.i.l.legata inutiliter. Secundo nota ibi nequitia subditorum iuncto subscripto q̄ monachus dicit subditus abbati sicut seruus domino facit.c.si religiosus. de elec.lib.vi.imo districtiori seruitute subicit monachꝰ q̄ seruus ut dicit tex.liiii.di.multos.ꝛ idē potest dici de secularibus clericis respectu p̄latorum suorum vt subditi censeantur.s.de offi.or.irrefragabili.ꝛ j.de censi.cū apostolus.§.prohibemus. debent tamen p̄lati tractare eos vt socios quia non sunt domini nec debent vt domini dominari vt dicit tex.lxxxv. di. esto subiectus. vbi glo.arguit cōtra epos vel p̄latos scribētes clericis ꝛ appellātes eos filios cum debeant eos appellare fratres sz caueant subditi cum scribunt prelato ne appellent eum fratrē sed debent honorare in suprascriptione ita dicit glo.ibi ꝛ sic debent appellare eum dominum vt in.c.cū clerici.de uer. signi. Ultimo nota q̄ correctio monachorum spectat ad solum abbatem cum hic nulla fiat mentio de capitulo facit.xviii.q.ij.nullam.de quo.j.eo.in.c. reprehensibilis. exquo infertur q̄ maior sit potestas abbatis i monachos q̄ episcopi in clericos suos cum de iure communi episcopus non possit eos punire sine consilio sui capituli licet de consuetudine possit sibi querere hoc ius vt in.c.ij. de consue.li.vi.immo probat iste tex.q̄ correctio monachorum primo loco spectat ad abbatem excluso episcopo, p̄o quo bonus tex.in.c.quanto.s.de offi.or.quod non reperitur permissum in aliis p̄latis inferioribus ab episcopo vt per Jnno.in.d.c.quanto.ꝛ in.c.cum ab ecclesiarum.eo. ti.hinc est q̄ monachus tenetur magis obedire suo abbati q̄ episcopo vt voluit glo.notabilis xi.q.i.qui resistit.

Jn glo.fina.in prin.nota q̄ appellatio a correctiōe est regulariter prohibita nisi ex causa ut hic in glo. Sed dixit hic notabiliter Jnno.q̄ licet alias in appellatione a diffinitiua non sit exprimenda aliqua causa vt m.l.i.in fi. cum se.ff.eo.ꝛ in.c.i.§.his que.ꝛ ibi glo.in uerbo statuit. eo.ti.li.vi.ꝛ.c.cum in ecclesia.j.eo.tamen quando appellatur in causa correctionis etiam post sententiam non ualeret appellatio nisi littere impetrate in causa appellationis (dato q̄ facerent mentionem de ipa appellatione) exp̄mant in specie causaz ipsius appellationis ar.c.dilectus filius abbas.j.de rescrip.ꝛ.s.de coha.cle.ꝛ mul.super eo.ꝛ ratio est quia ius resistit tali appellationi nisi in certo casu: ideo oportet q̄ ille casus exprimatur vt sic appareat appellatum in casu concesso sicut etiam quādo appellatur ab executore etiam a diffinitiua debet in appellatione exprimi causa quia modum excedat executor propter hoc est q̄ in ipetratione litterarum est exprimenda causa appellationis ꝛ condēnationis: quia ea expressa

forsan papa non concessisset litteras nisi rationabilem causam appellationis vidisset. ℣. de rescrip. postulasti. & ideo notabiliter infertur ex predictis q̄ siue ad correctionem procedatur in iudicio siue extra iudicium & siue ante liam siue post debz i omni casu in appellatione exprimi causa grauaminis & amplius i impetratione litterax̄ debet exprimi causa ipius condēnationis alias littere eēnt surreptitie & ita voluit hic notabiliter Inno. & sequit hic Panor. & sic licet in appellatione a diffinitiua non requiratur expressio cāe vt. ℣. tamen illud est verum nisi quando appellatur in casibus regulariter prohibitis tunc enī debet exprimi cā & ita tenent doc. in. c. romana. §. si autē. & ibi per glo. i verbo mandetur. eo. ti. li. vi.

p Ersonas. Si appellās terminū sibi statutū a iudice a quo appellauit vel a seipso statutū non prosequitur deseritur appellatio & tenetur stare sententie a qua appellauit. h. d. Et ponit duo dicta sa ps ibi si autem. Nota primo q̄ licet appellanti ad prosequendam & finiendam appellationem a iure detur annus vt in cle. sicut. eo. ti. tamen appellans potest sibi ipi restringere hunc terminum iuris respectu prosecutionis & terminum sibi statuere: itellige breuiorem termino iuris quando autē appellans statueret sibi nimis prolixum terminum tūc iudex potest illum abbreuiare & competentem assignare vt hic & ℣. c. proxi. & dicetur competens sm qualitatem cause & distantiam loci. Scōo nota q̄ licet pendente appllatione nihil sit innouandum vt in. c. non solum. eo. ti. li. vi. & sit suspensa iurisditio iudicis a quo. ℣. de iureura. venientes. tamē his non obstantibus potest iudex a quo quando appellans prefixit sibi terminum prolixum aut nullum de nouo statuere terminum competentem ad prosequendum appellationem aut ad presentandum se coram iudice ad quem vt hic in tex. & ratio est q̄ non intelligitur suspensa iurisditio iudicis a quo in concernentibus faciliorem expeditionem ipsius cāe appellationis vt est tex. notabilis in. c. cum teneamur. ℣. eo. ideo est q̄ cum huiusmodi termini tē dant ad expeditionem cāe appellationis non prohibentur per iudicem a quo assignari & non prohibentur sic innouare de quo. ℣. in glo. Ultimo tene menti & ita allegatur q̄ sicut fit deserta appellatō per lapsum termini iuris vt. d. cle. sicut. ita & per lapsum termini hominis & sic assignati a iudice a quo non expectato amplius lapsu termini iuris vt probatur notabiliter hic in tex. ibi ex tunc sententie tue &c. Et ita sequitur hic Inno. in tātum q̄ lapso termio hominis sentētia firma remanet & potest mādari executioni nec poterit vlterius appellare vt hic i tex. nisi excederetur modus in exequendo. ℣. ti. proxi. quo ad consultationem sm Imo. & Pano. hic & potest talis terminus statui tam in appellatione a diffinitiua q̄ ab interlocutoria & tam a iudice ordinario vt hic q̄ etiam a delegato vt est tex. not. in. c. ad aures. ℣. eo. & q̄ lapso isto termino hominis sit deserta appellatio consuluit Federicus de senis suo consilio xxvii. quod incipit punctus talis est. pro quo etiam tex. in. c. licet. de sen. ex con. lib. vi. quod tene menti. In glo. i. ibi & iudex eodē modo dic q̄ licet iudex possit talem terminum statuere tamen ad hoc non tenetur nec potest ad hoc cogi vt dicetur in. c. ad hec. hic allegato quando autem non est statutus terminus a iudice vel parte tunc ipse appellans habet terminum iuris ad prosequendum & sic annum & ex causa biennium. ℣. eo. c. cum sit. & c. ex ratione. & ante terminum iuris non est deserta appellatio. In glo. ii. in prin. pro declaratione huius notabilis tex. & materie tria principaliter sunt videnda. Primo quot modis possit iste terminus assignari p̄ iudicem a quo. Secundo per quē actū dicitur per ipsz appellātē eē satisfatū termio assignādo seu assignato.

Tertio & vltimo an & q̄ndo & quibus casibus iudex a quo vel ad quē ipm terrminum assignar̄ possit. Circa primum scias q̄ nouem mōis pōt iudex a quo terminum assignare ad illaqueandum ipm appellantem Primo ad iter arripiendum vt in. c. peruenit. ij. ℣. eo. Secundo ad pntādū se corā iudice ad quē vt i tex. & glo. h & idē voluit glo. pe. in cle. ℣. eo. ti. Tertio pōt iudex appellāti petenti apostolos assignare terminum infra quem cum apostolis se representet coram iudice ad quem & de isto termino non reperitur alibi in iure ciuili nisi in. l. preses. C. eo. ti. vbi est tex. de hoc singularis sm Bal. ibi in prima colum. dicētem q̄ talis terminus est arbitrarius & debet assignari cū congruo spatio alias appellatio non intelligeretur esse deserta secus quando terminus competens assignatur tunc enim lapso termino & appellante non comparente est deserta appellatio sm Bal. ibi & i. l. fi. circa pncipiū nō. C. de tēp. appel. quod not. ad clemen. ij. & bene facit. c. ab eo. in fi. eo. ti. in. vi. & ibi habetur q̄ appellans tenetur ℣. xxx. dies petere apostolos a die sententie vt ibi per glo. & l. iudicibus. C. eo. ti. Quarto assignat terminum ad recipiendum apostolos petitos & si in termino ipe appellans nō compareret similiter est deserta sua appellatio vt est tex. in clemen. ij. eo. ti. Quinto statuit terminum ad prosequendum appellationem vt in. c. cum causa. ℣. ti. proxi. & ℣. eo. ad hec. ij. & ℣. de rescrip. ex parte. licet Bar. in. d. l. si. pses. in hoc teneat contrarium & non bene dicendo q̄ iudex talem terminum assignare non potest. Sexto aliquando statuit iudex terminum appellanti simul ad presentandum se coram iudice ad quem & ad redeundum cū litteris impetratis & in hoc aduerte quia hoc vltimum ipse iudex a quo facere non potest vt est tex. in. c. ex insinuatione. ℣. eo. & ita tenet ibi Panormi. col. vltima dicens q̄ licet iudex a quo possit pfigere terminum appellanti ad prosequendum & ad presentandum se coram iudice ad quem vt. ℣. non potest ad impetrandum litteras nec ad redeundum cum litteris impetratis quia esset imponere legem superiori vt sic iudex ad quē daret litteras sm terminum ipius iudicis a quo inferioris valeret tamē tal' terminus & intelligitur respectu prosecutionis fiende & vltra nō ligat vt in. d. c. ex insinuatione. Septimo aliquando iudex a quo assignat terminum ad prosequendum & ad faciendum fidem coram ipo de prosecutione seu de presentatione coram iudice ad quem & pone q̄ intermio appellationis est prosecutus & presentauit se coram iudice ad quem tamen in termino non fecit de hoc aliter fidem corā. ipo iudice a quo an tunc sua appellatio sit deserta Fede de senis in. d. consilio tenet q̄ non ex quo non inuenitur hoc a iure permissum ar. d. c. ex insinuatione & ita etiam sequitur Bal. in. d. l. pses. Sed aduerte quia talis terminus est vtilis & potest assignari ad vnum notabilē effectum quia si appellans iusto impedimento cessante non faciet fidem coram ipso iudice a quo de sua prosecutione & presentatione infra terminum sibi assignatum cui non ℣dixit tunc poterit iudex a quo statiz mandare suam sententiam executioni nec retractabitur executio per viā attemptati sed pendebit ex futuro euentu ipius cause appellationis sicut in simili dicetur in. c. pastoralis. ℣. eo. in glo. añpe. circa medium ita federic° in. d. consilio & hoc idē sequitur & tenet rota dec. lxxxxiij. q̄ incipit Item si iudex. quod dictum singulariter tene menti q̄ ex hoc habes cautelā per quam possit fieri executio sententie pendēte appellatione & q̄ non retractet ante oia per viam attēptati & ita etiā sequitur do. Anto. in. d. c. ex. insinuatione.

Sz dubitat fede. ī. d. cōsilio an iudex a quo possit i dicta forma terminū assignare cū nō spectet ad suū officiū Ar. d. c. ex ī sinuatiōe. cōcludit tñ q̄ tal' pfixio termini cui nō fuit p appellātē ℣dictū opabit pfactum notabilē effectū cū a pncipio appellās potuerit cōtradicer̄ q̄ ñ tenet fidē facer̄ iudici a quo ℣ pntatiōe seu psecutiōe & ñ tenet post appellationē amplius coram eo cōparere vt in. c. si a iudice. eo. ti. in. vi. vnde si appellans non contradixit sibi imputetur quia potuit contra eum fieri executio non tamen ppter hoc q̄ nō fecisset fidez esset deserta sua ap-

pellati o ex quo in veritate fuit prosecutus in termino sibi assignato z ita sequitur hic do. Panormi. z idē Jmo. i d.c.ex insinuatione. circa finem ubi vide notabiliter per eum. Octauo iudex a quo aliquando in assignatione termini ad faciendum fidem de quo. s. comminatur q si appellans in termino sibi assignato non fecerit fidem q tunc ipsa appellatio sit deserta an ipse iudex hoc facere possit Lapus in dicta clemen. i. tenuit q sic sed dominus Anto. z Jmo. ibi col. iij. tenent contrarium quia non reperitur hoc permissum iudici a quo ar. d.c.ex insinuatione. solummodo permittitur assignare terminos in facilio rem expeditionem cause appellationis ut supra: sed hoc q fiat intimatio z notificatio iudici a quo non tendit in faciliorem exitum merito hoc non permittitur z ita etiaz sequitur Anca. z dominus Flozen. in. d. clemen. i. q. xxiij.

Nono z vltimo quando qz iudex statuit terminum appellanti ad finiendam ipsam appellationem z hoc facere non posset quia esset imponere legem superiori vt in d.c.ex insinuatione. z ita tenet ibi Panor. in fine sed bene talem terminum posset prefigere ipse iudex ad quem ex iusta causa fm dominum Flozen. in. d. clemē. i. q. xxij. z Jnno. in. d.c.ex insinuatione. in fine vbi etiam tenuit q talis terminus assignatus per iudicem a quo ad appellationem finiendam non est inutilis quia habet vim termini ad appellationem prosequendam vt in. d.c.ex insinuatione. vbi idem tenet do. An. Circa fin principale qualiter per appellantem dicatur esse satisfactum supradictis terminis dic q in primo termino de quo supra ad arripiendum iter satis est q arripiat iter in ipso termino nec tenetur aliter se presentare coram iudice ad quem vt est tex. in. c. i. §. i. de electione li. vi. vbi hoc tenet Gem. z sufficeret q vltima die termini iter arripiat cuz satis dicatur tunc infra terminum iter arripuisse vt per glo. in dicta cle. ij. z ita tenet rota. in deci. clv. que incipit. Item si certis terminis z Jmo. in. d.c.ex insinuatione. col. iij. Sed in so termino ad se presentandum de quo. s. tunc non sufficeret solum arripere iter sed oporteret q se presentaret cozā iudice ad quem quia ille proprie dicitur se presentare qui exibet se conspectui alterius fm glo. in verbo presentari. in cle. dudū. de sepul. z si non posset tūc habere presentiam iudicis ad quem debet in hoc facere protestationem in termino in valuis palatij ipsius iudicis. Non tamen tenetur in dicto termino aliter prosequi ipsam appellationem z ita tenet rota in. d. deci. clv. z sequitur hic Panor. z Jmo. in. d.c.ex insinuatione. cum satis est q se presentauerit vt supra. Et aduerte quia i quarto termino de quo supra ad recipiendum apostolos debet considerari forma assignatiōis termini quia aliquando iudex a quo assignat appellanti certum terminum z clarum z dic vt supra. Aliquando nō assignat certum terminum sed dicit q compareat ad recipiēdum apostolos infra terminum iuris z tunc satis est comparere in quacunqz parte termini iuris vt voluit glo. notabilis i. d. cle. ij. in verbo infra dictum. dicens hoc esse notabile i omni casu quando assignatur dilatio vt aliquis compareat vl̄ producat testes vel instrumenta infra certum terminum tunc enim potest expediri actus i quacunqz parte termini scōm glo. ibi. Aliquando assignat iudex terminum ad recipiendum apostolos in termino iuris z tunc non posset appellans quandocunqz infra terminum comparere sed deberet vltima vel penultima die termini cōparere z alias sua appellatio esset deserta ita dicit glo. notabilis in. d. clemen. ij. quam semper ad hoc no. quia eam sequuntur ibi doc. Quantum vero ad id quod dicitur supra in quinto termino ad prosequēdum dic q sufficit appellanti in termino iter arripere pro ipsa appellatione prosequenda vt est tex. in. c. cum causam. s. ti. proxi. z ita tenet Spec. ti. de appel. §. nunc breuiter. ℵ. Item quid si pars. quia sufficit in termino ad prosequendum inchoare dum tarat aut incipere etiam vltima die z etiam tenet rota in. d. deci. clv. z in deci. xcliij. que icipit. Item si iudex vt sic satis sit appellanti arripere iter licet aliter in termino nō presentet se vel porrigat libellum seu supplicationem coram iudice ad quem vt in. d.c. cum causa. quia per ipsum actum impetrationis absqz dubio diceretur fieri prosecutio ipsius appellationis in. c. ex parte. z in. c. dilectus. ij. j. de rescrip. Sed aduerte quia. Johā. an. in addi. Spec. in dicto. §. nunc breuiter. recitat alios q in termino ad p sequendum non sit satisfactum si solum iter arripiatur: sed q debeat se presentare z porrigere libellum seu supplicationem. Nam ex vi verborum plus importat terminus ad prosequendum q̄ simpliciter ad iter arripiendum z ita residet ibi Johan. an. cuius opi. Jmo. in dicto. c. ex insinuatione dicit esse veriorem de iure sed q in practica propter auctoritatem Spec. z dominorum de rota seruare tur precedens opinio. Sed certe non solum in practica: sed etiam de iure procedit dicta opinio quia est tex. in dcō c. cum causa. in princ. z ita sequitur Panormi. ibi z dūs Anto. in. d.c.ex insinuatiōe. de quo tamen per rotam in deci. xlv. que icipit. Item si papa. Sed limita predicta procedere quando iudex ad quem non esset in curia seu loco in quo terminus assignatur alias si esset iudex in eodem loco vel ciuitate tunc in termino ad prosequendum non esset satisfactum si solum arriperetur iter sed deberet tunc in dicto termino adhiberi maior diligentia in prosequendo ex quo iudex ad quem potest faciliter haberi z sic q adeatur ipse iudex ad quem z coram eo porrigatur libellus seu supplicatio si eius presentia potest haberi alias protestetur vt supra z de protestatione fieri faciat publicum instrumentum z ita limitat z intelligit rota in dicta deci. clv. z sequitur hic Panormi. col. iij. z domi. Ant. z Jmo. in dicto. c. ex insinuatione. Et ex predictis habes plene in omnibus casibus quid importent termini q̄ assignantur ab homine z quomodo intelligatur ei satisfactum ab appellante licet Oldra. suo consilio. lx. qō incipit Tēpus dat ad iter arripiendum vbi plene examinans hos terminos obscure z inuolute loquutus fuerit z vide per Spec. co. ti §. nunc breuiter. ℵ. Item quid si pars supra allegato. Ultimo quantum ad predicta potest esse dubium eo casu quo appellatio interponitur ad papam z sic assignatus terminus ad prosequendum z ad p sentandum se an sufficiat tunc comparere coram generali auditore causarum qui est in curia et videtur q sic ex quo ipse habet ordinariam iurisdictionem z censetur idem auditorium cum papa vt voluit glo. singularis i cle. auditor. de rescrip. z Specu. in. ti. de offi. or. in prin. z ita etiam consuluit z sequitur. Fede. de senis consilio. ciij. qō incipit punctus questionis. Sed certe hoc dictum videtur intelligendum quando esset talis causa in qua ipse auditor sine alia spēali cōmissione cognoscere posset alias secus z ita intelligit do. An. z Jmo. in. d.c.ex insinuatione. z facit quod not. Jo. an. z alij doc. in. c. quis. ō offi. or. li. vi. quando quis tenetur se presentare appko cōspectui non sufficit tunc pñtare se cozā cathedra papali sed debet coram psona ipsius pape si ipsi⁹ copia haberi possit alias p testeť ut supra z de q̄b⁹ appellatiōib⁹ possit ipe auditor cognoscere vide p rotā i deci. cxxxvi. q̄ incipit Jtē si a iudice. Circa tertiū z vltimū principale an z qñ ipe iudex a quo possit appellāti supradictos termios assignaī aduerte q̄ aliqñ iudex defert appellatiōi z pcedit apostolos z tūc ēt poterit termios de q̄b⁹. s. assignare z ita ꝓbat tex. not. i. d.c.i. §. post hec. co. ti. li. vi. z ita ibi Archi. z Jo. an.

Nō obstat si dicaī q̄ iudex deferēdo appellatiōi abdicat a se totalr iurisditiōez z sit trāsfusa ad superiorē vt ē tex. i. c. cū appell'ōib⁹. co. ti. i. vi. q̄ certe i assignatiōe hui⁹ termini daī sibi iurisdictio a iure vt hic z i. c. pri. ideo hoc pōt cū tēdat ad faciliorē expeditionē cāe appellationis vt c. cū teneamur. z ita etiā tenuit Jo. an. i. d.c. cum appella/

tionibus. pro quo etiam est tex. in. d. clemen. i. in fine. ⁊ tenet glo. or. in. c. ij. ī. de ma. cōtrac. ⁊ rota in deci. cclvi. que incipit. Item si appelletur. ¶ Et procedunt predicta non solum quando iudex qui detulit assignaret tunc terminum incontinenti: sed etiam si postea ex interuallo q̄ eodem modo poterit vt est tex. in dicto. §. post hec vbi illa dictio post est apta comprehendere actum qui fit etiaz ex interuallo ut in. d. c. cum appellationibus. in fi. ⁊ ita sequitur Semi. in. d. §. post hec. ⁊ idē Flo. in. d. cle. i. q. xxviij.

¶ Sed dubitatur de iudice qui non detulit appellationi ⁊ eam nō admittit an possit postea hos terminos assignare Inno. in. c. fi. ī. de accu. tenet q̄ nō cuius dictum refert Spec. ti. de remissi. §. videndum. ℣. verū. ⁊ sequitur Panor. ī. c. proximo in prin. quando iudex vellet ex interuallo assignare quia non potest. Sed ipse idem Spec. in q̄rta parte eo. ti. §. sequitur videre. in forma illa que incipit Reuerēdo vel sanctissimo. videtur simpliciter concludere q̄ etiam tunc posset prefigere terminum etiam sub pena excōicationis ⁊ ita tenet Jo. an. in. d. c. cum appellationibus. pro quo optīe facit tex. in. d. c. i. in prin. ⁊ in. ij. respon. vbi tex. etiam loquitur quando appellatio non fuit admissa per iudicem ⁊ subiungit de assignatione termini ⁊ ita sequitur Lap⁹. Pe. de anca. ⁊ Semi. ī. d. c. cum appellationibus. ⁊ do. Flo. ī. d. cle. i. q. xxvij. p̄ qua opi. facit tex. hic ⁊ ī. c. proximo indistincte loquens q̄ iudex a quo potest istos terminos assignare ergo non debet restringi sed indistincte ⁊ generaliter intelligi siue iudex detulerit appellationi siue non. xviiij. di. si romanorū. cum si. ¶ Et aduerte qnia ex predictis notabiliter infertur assignationem supradictorum terminorum non habere vim dilationis q̄ non dicitur iudex detulisse appellationi licet assignet terminum appellanti ad prosequendum appellatiōem ⁊ ita tenet gl. or. ⁊ notabilis in verbo remittenda in. d. c. cuz appellationibus. ⁊ idem Archi ibi ⁊ Jo. an. i. c. oblate. ī. eo. ⁊ rota in deci. cciij. que incipit. Item si appellatus. ⁊ in. §. ex premissis. ⁊ Spe. in. d. §. qualiter. in. ℣. ſz pone. ⁊ idem tenet Panor. in. d. c. cuz causa. s̄. in prin. per tex. ibi vbi deferre appellationi. ⁊ assignare terminum ponuntur vt diuersa ideo per assignationem termī non dicitur iudex deferre appellationi ⁊ idem tenet Inno. in. d. cle. i. per illum tex. ¶ In eadem glo. ibi terminum statutū a parte intellige de appellante vt. s̄. sed ipse appellatus terminum ad prosequendum appellationem non potest prefigere appellanti quia hoc non reperitur iure cautum quia imponeret sibi legem qui a iure habet annum ad prosequendum vt in. c. proximo sed ipse appellans in assignatione termini imponit legem sibi ipsi pretudicando restringēdo sibi terminum iuris: ⁊ q̄ appellatus nō possit tenet Spe. ī. d. §. qualiter. in. ℣. hoc autem ⁊ rota in. d. deci. cciij. ⁊ Jo. an. ⁊ Semi. in. d. §. post hec. ⁊ Panor. col. ij. ¶ Sed queritur primo quid si in termino assignato per iudicem a quo ipi appellanti ad prosequendum ⁊ presentandum se coram iudice ad quem comparet etiam appellatus ⁊ petit q̄ appellans prosequatur appellationem an possit ad hoc cogi per iudicem ad quem Spec. eo. ti. §. nunc breuiter. ℣. Item pone prefixus. tenet q̄ non ex quo habet annum a iure vt in. c. proximo ⁊ beneficium iuris nemini est auferendum ut in regula. indultum. lib. vi. quod tamen intelligit Panor. hic in col. iiij. nisi sit talis causa cuius ex dilatione imminēret periculum tunc enim posset pro quo dicto est tex. notabilis ī. d. c. oblate. vbi cessante causa publica vel periculo anime non posset iudex ad quem ī causis priuatis coartare terminum iuris ⁊ cogere appellantem ad prosequendum ⁊ sicut non potest per ipsum appellatum vel per iudicem ad quem ita etiam non poterit p ipz iudicē a quo ut ē dcm̄. s̄. ⁊ tenet Fede. ō sens. ꝓsilio. clviiij. quod incipit in cā. de quo tamen articulo vide singulr dcā ī. d. c. oblate. Spec. ubi. s̄. tenet q̄ licet appellat⁹ non possit cogere appellantē ad prosequendum ante terminum iuris tamen poterit coram iudice offerre libellū suum in quo petat sententiam pro eo latam confirmari ⁊ sic indirecte compelletur appellans prosequi in causa ⁊ ita resident hic Panor. ¶ Sed certe hoc dictū nō procedit quia non videtur q̄ admittantur duo libelli directo contrarii si enim appellans coram iudice ad quem deducit sententiā infirmari: non debet admitti libellus directo contrarius in quo principaliter appellatus petat sententiam confirmari hoc fuit dictum notabile Inno. ī. c. cum contingat. circa medium. s̄. de offi. dele. ⁊ ita etiā tenuit Ange. ī. l. in tribus. ff. de iudi. dicens q̄ de iure non admittuntur libelli directo ꝯrii per illum tex. pro quo facit quia primus appellātis libellus ē preiudicialis ad sec'm ⁊ sententia lata in primo pateretur exceptionem rei iudicate in secundo merito non procedit scdz iudicium vt ī. l. fundum. ⁊ l. fundi. ⁊ ibi Bar. ff. de excep. cum una sit instantia in causa appell'oīs sufficiens pro utraq̄ pte vt in l. fi. C. quando prouo. ⁊ ideo quo ad hunc casum videtur tex. in. d. c. oblate. ubi ita demum potest appellatus agere super confirmatione sue snie quando ipe appellans foret in nimia negligentia in prosecutione ipius cause appellatōnis alias autem non posset vt ibi ē expressum de quo arti. vide ibi plene dcā. In alia tamē materia an admittantur libelli directo contrarii. vide tex. ⁊ ibi per doc. in. c. in pñtia. de proba. ⁊ in. l. si iter me ⁊ te. ff. ō. excep. re. iudi. ⁊ ibi notāter Ange. ⁊ p Lapū i sua alle. iii. ¶ Secūdo q̄rituran iudex ad quem poterit terminum abbreuiare appellāti statutum sibi p iudicē a quo Spec. in. d. §. nunc breuiter in. ℣. Item pone. concludit q̄ non quia dilatōne pendente non debet aliquid inouari ⁊ officium iudicis conquiescit vt in. c. significante. ī. eo. ⁊ in. l. sine pars. C. de. dilla. ⁊ ita resident hic Jmo. in fi. ⁊ Panor. nisi quando cā esset talis q̄ requireret celeritatē vt. d. c. oblate. ⁊ s̄. est dic. ¶ Tertio queritur an ipe iudex a quo possit terminum per eum assignatum appellanti prorogare Panor. ī. c. sepe. q. cclv. tenet q̄ non per glo. quam dicit esse ibi notabilem in verbo peremptorie quia licet iudex possit facere gratiam contumaci ⁊ prorogare sibi terminum vt. c. consuluit de. offi. dele. Tamen illud est uerum nisi sit acquisitum ius parti puta quia per non comparitionem in termino sit deserta appellatio vt hic ī tex. fm eū ibi. Sed certe faciendum est quando post lapsum termini esset appellatio deserta vt hic ī tex. ⁊ sic post acquisitum ius parti non posset iudex prorogare sed ante lapsum termini nō potest dici quesitum ius parti vnde cum moderatio huius termini sit in arbitrio iudicis a quo vt. ī. c. proximo satis videtur q̄ subsistente iusta causa possit prorogari cum nōdum possit dici quesitum ius parti vt. s̄. In eadem glosa. ibi potest preueniri an ualeat impetratio pendente termino dicetur in. c sepe. ī. eo. ⁊ ibi vide. in glo. fina. in fine. Sed dubitatur primo. an iudex a quo qui assignauit terminum ad prosequendū sed tamen non detulit appellatiōi possit pendente termino procedere contra appellantem ⁊ dic q̄ non quia solum post terminum procedere potest ⁊ sic non ante vt hic in tex. ⁊ glo. notabili. nā prefixio termini habet uim dilatōis: ⁊ dilatiōe pēdēte cōquiescit officiū iudicis vt in dicto. c. significāte. facit glo. notabilis in uerbo post dilationem in cle. sepe. de uer. signi. ⁊ ita tenet Panor. in. d. c. cū causa. col. pe. quod dictum esset singularis limitatio ad. c. non solum. eo. ti. li. vi. quia licet in appellatione ab interlocutoria iudex a quo non teneatur supersedere immo etiam pendente appellatione potest procedere in cā ante inhibitoriam secutā ⁊ etiam ipo appellante vlterius non citato vt in. c. cum qui. de do. ⁊ contu. li. vi. tamen quando iudex a quo statuit terminum appellanti etiam si nullatenus detulisset appellationi non poterit dilatione pendente procedere. vt ē hic tex. ⁊ glo. valde notabilis ⁊ indistincte loquens tam in appellatione a diffinitiua q̄ ab interlocutoria p quo etiā

ter.nōtabil' i.l.appellatione.C.eo.ti.per quez ter.dixit ibi singulariter Bal.in.ix.col.q̄ siue iudex assignauerit terminum ad audiendum responsuz an appellatio sit admittenda uel nō uel ad apostolos recipiēdos siue terminum ad arripiendum iter seu ad audiendum responsū sup̄ receptione apostolorum quelibz istaz dilationum facit q̄ i teriz iudicis officiū cōquiescit Ita Bal ibi per illum ter. cuz sua glo.notabili quod singulariter tene mēti.Et adde predcis q̄ si iudex dicit assigno tibi terminū.x.diez ad recipiendum apostolos uel ad audiendum rñsum z postea. q̄cunqz An ista adiectō z postea quādocūqz faciat dilationē z dicas q̄ non ut singulariter no.in l.cum stipulatus sim mbi a ꝑculo.ff.ō ver.obli.z ibi p̄ Bar.z ita i his terminis uoluit notabiliter Bal.i.c.mādatū.in fi.s.ō rescrip de quo etiā uide per Bal.in.l.appellatione.s.alle. /Secundo dubitaf quid si effz lapsuz tātum de termino q̄ sit impossibile appellantē posse satisfacere in termino sibi assignato an poterit tūc iudex a quo statim procedere Hosti.hic q̄ sic ar.l.si ita stipulatus esset.ff.ō ver.obli.sed Joan.hic contra pro quo ter.hic i verbo extunc q̄ne dictio denotat extremitatem temporis ut in.l.iiii.ff.de condic.z demo.vnde non uidetur posse procedere ante lapsum totius termini pro quo etiam bonus z notabilis ter.i.c.cō missa.de elec.li.vi. /Ultimo dubitaf lapso termino z sic appellatione deserta an poterit procedi absqz alia citatione z videtur q̄ sic vt voluit Jnno. in.c.ex ratione.j.eo. ubi singulariter dixit q̄ quando appellatio ē deserta propter non ꝑsequi i termino pōt iudex a quo ꝑcedere ad executionem sñie absqz alia citatione partis facit dictum c.cum qui.Nam exquo appellans uidetur declarasse nolle amplius ꝑparere coram eo z sicut ante assignationem termini potuisset iudex a quo procedere ꝓtra appellantē ulterius nō citatum vt.d.c.cum qui.ita lapso termino poterit vt hic in glo.absqz citatione z ita tenet Panor.i.d.c. cū cām.s.ti.i.col.pe.per glo.ibi in prin.uolentem q̄ tunc iudex possit procedere contra appellantē acsi fuisset perē ptorie citatus z ita etiā tz glo.hic unde licet alias ille qui sponte renunciasset appellationi esset necessario tunc citandus ad causā uide gl'.c.cum qui. etiā si renunciet tacite vt ibi per glo.Tamen quando tacite renunciatio resultat ex negligentia puta in non petendo apostolos.j.tēpus aut in non prosequendo appellationem.j.terminum assignatum a iudice vt hic in ter.non erit propter hoc de necessitate amplius citandus per iudicē a quo ad reliquū processum vt.d.c.cum qui.z ita tenet ibi Joan.z sequitur Panor.i.c.directe.j.eo. Notans ex omnibus predictis vnā notabilem regulam q̄ iudex a quo non teneatur de cetero citare appellantem ab eo etiam si appellatio sit deserta quod tene menti de quo etiā vide plene dicta in.d.c. directe.z in d.c.sepe.ubi de his.

Um sit Romana. Appellans habet annum
c ad prosequēdum a iure z ex causa biennium ni
si iudex moderetur z si.j.id tēpus non prosequatur rata manet sententia vel remittitur ad ipm iudicem a quo quando ante sētentiam fuit appellatum b.d.usqz ad .§.preterea. Et habet duas partes. Primo statuit terminum appellationis prosequende. Secundo ponit penam non comparentis secunda ibi.§.quod.zē Nota primo ex isto ter.z ita allegatur q̄ appellans habet a iure annū ad prosequendū appellationem ex causa biēnū immo etiam ex causa triēnium vt in.c.ex ratione.§.eo.z licet iste ter.in prin.loquatur i appellatione iudiciali tamē idem est si appelletur extra iudicium quia utrobiqz est idē termius vt i cle.sicut.e.ti.ubi de hoc ē ter.nōbilis. Nota secundo q̄ iudex a quo potest appellanti prefigere breuiorē terminum termino iuris respectū prosecutiōis sed nō respectu finis quia ubi appellans non tenebatur prosequi ante annū tamen in termio sibi assignato tenef̄ prosequi z postea finire in ipo termino iuris vt hic z.s.c.proximo. Nota tertio iuncta glo. q̄ sicut per lapsū termini iuris deseritur appellatio vt in.d.cle.sicut.ita z p̄ lapsū termini hominis etiā in appellatōe a diffinitiua vnde nō expectaf̄ tūc lapsus termini iuris vt hic z .s.c.proximo z ibi p̄ Jnno.ubi plene ō hoc ē dcm. Ultio no.q̄ licet ab actu extraiudiciali sit ꝓmissa appellatio vt hic z i.c.cō certationi.eo.ti.li.vi.tamen ipa appellatio extraiudicialis nō est proprie appellatio sed est ad cām prouocatō vt hic i ter.z glo.in ꝟbo solent.secus i fauorabilibus cū large possit dici appellatio etiā si extra iudiciū prouocef̄ vt hic z.j.eo.in.c.bone.z conuenit etiā cum appellatione iudiciali cū eodem modo a grauamine extra iudiciū sit appellandū infra.x.dies sicut in appellatione iudiciali vt ē hodie ter.notabilis in.d.c.cōcertationi.de quo etiam hic notabiliter per Jnno.in prin.debet etiā appellari corā iudice z in eius presentia all'.etiam in appellatione extra iudicium redderef̄ appellatio nulla si non interponeretur in presentia iudicis uel prelati iferentis grauamen q̄ eius presētia haberi posset vt voluit glo.or.in.c.appellatio eo. ti.li.vi.z Lap9 i sua alle.xxxix.col.ii.de quo arti.vide plene in.c.bone.j.eo.in vii.z viii.q.ubi plene dixi z hic p̄ Jnno.in prin. In glo.magna in p̄n.tene mēti glo.or.que semper allegatur an z quādo iudex possit diminuere vel prorogare dilationes a iure statutas de quo etiā per glo. in regula.indultum.i vi.z in.l.ij.ff.de re.iu.z ibi p̄ Bar.z altos z i.c.quod ad ꝓsultationē.s.ti.proxi.z in .c.i.z.ij.s. de dila. In eadem glo.ibi tp̄us.x.dierū nota glo.z ita allegatur q̄ tp̄us.x.dierū ad appellādū nō potest immutari per iudicem z idē voluit glo.in.d.regula.indultum.immo plus voluit glo.singularis in autē.offeratur.C.de litis contesta.etiā de voluntate partiū non posse tale tempus prorogari z ita sequitur ibi Bal.z in autē.ei qui.C. de temp.appel.quia non possent facere ptes q̄ elapsis.x. diebus per appellationem deuoluatur iurisditio ad non habentē.l.p̄uatorū.C.de iurisd.o.iu.z non possent facere partes q̄ sententia non transeat in rem iudicatam post .x.dies.s.ti.prio.quo ad consultationem.z not.in.l.fi.C. de transac.sed tamen per statutū uel consuetudinem loci bene posset tempus.x.dierū ad appellandū abreuiari vel prorogari vt voluit glo.singularis i.l.p̄scriptione.C.si ꝓtra ius vel uti.pu.quā ad hoc allegat Ange.i.d.l.ij.z nō mirum cū tale tempus.x.dierū sit de iure positiuo vt in.l.i.§. biduum.ff.quādo appel.sit.z ij.q.vi.biduum.z i autē.hodie.C.eo.ti. Merito potest per.l.vel statutum imutari.de quo.j. Sed quātū ad materiā huius glo.Di.in.dicta regula. indultum.concludit q̄ aut datur dilatio a iure sine ministerio iudicis z immutare non poterit aut cum iudicis ministerio z tunc causa cognita poterit diminuere uel prorogare z ita in effectu restat glo.hic z in.d.regula.indultum. Sed bar.in.d.l.ij.indistincte voluit q̄ iudex ex iusta causa possit abreuiare uel allongare dilationes statutas a iure etiam si absqz aliquo iudicis ministerio z etiam tempus.x.dierum ad appellandum vt ibi plene. per eum z cum eius dictis residet hic do. Anto.z cum eo ē videtur residere hic Panor. dicens q̄ iudex in quantum vellet immutare terminos iuris in preiudicium superioris z non posset vt in.c.ex insinuatione.j.eo. z.s.de iureiur.uenientes.sed quantum tendit ad ius partis posset iudex immutare dilationes statutas a iure etiam absqz aliquo eius ministerio dummodo statuat in pertinentibus ad suam potestatem z ita dicit probari per ter.hic z .s.c.proximo cum iste terminus a d prosequendum detur a iure z absqz ministerio iudicis z tamen potest restringi per ipsum iudicem z per hoc infert Panor.col.iij.q̄ ex iusta cā puta ratione scandali vel alteri9 vtilitatis posset iudex a quo tēpus.x.dierū ad appellādū diminuere cū p̄ hoc nō p̄figaf̄ lex superiori imo ipis partibus ꝓut hic dicif̄ i termio ꝓsecutionis z sic cōcordat Panor.cū bar.in.d.l.ij.ubi hoc dixit de isto tpe.x. dierū

Et ex hoc etiam infertur q̄ licet ciuitas recognoscens superiorem non possit ex toto tollere appellationē vt.d. c.venientes.bene tamen posset per eius statutū diminuere vel allongare terminū.x.dier̄ ad appellandum vt per glo.in.d.l.prescriptiōe.z ita limitet̄.d.c.venientes. Sed aduerte quia Bal.in.d. aūt.offeratur.residet cū opi.dy. z glo.hic contra Bar.dicendo q̄ aut dilatio habet dari cū causę cognitione z sic cum ministerio iudicis z poterit imutari per iudicem nisi lex vltra procedat inhibēdo ff.de iur.deli.l.ij.aut datur sine causę cognitiōe z tunc cū non spectet ad iudicem nō poterit imutare prout est tempus.x.dier̄ vt in dicta auten.hodie.z in tēpore ō quoq̄.c. pia.de excepti.in.vi.z in.c.frequens.de resti.spoli.eo.li.z ita etiam residet Ang.in effectu in.d.l.ij.q̄ hoc quod posit imutare tempus.x.dierum non reperiatur a iure sibi p̄missum ar.tex.in.d.c.ex insinuatione.j.eo.sed per legē seu statutum seu consuetudinē loci potest bene imutari vt.s.

Et ideo Jmo.hic dicit q̄ opinio huius glo.hic ē cōis vt sic dilationes date a iure absq; iudicis ministerio non possunt per ip̄m iudicē imutari nisi solum in casibus in q̄bus reperiet̄ expressum z ita non obstat iste tex. aut alia iura que allegantur in cōtrariū z facit quod notat glo.in verbo quindecim.in.c.cupientes.§.q̄ si per.xx.de elec.lib. vi. Et aduerte quia dicit hic Panor.col.v.q̄ eo casu q̄ iudex posset imutare dilationes a iure statutas restringēdo vel prorogando terminos iuris tūc si hoc faceret absq; cā rōnabili z cognitiōe causę posset ab eo appellari ita dixit Jnno.in.c.ad petitionē.j.de accu.q; licet presumat̄ pro iudice etiā in his que eius arbitrio relinquunt̄ vt dixit singulariter Jnno.in.c.nouit.s.de eo qui fur. Tamen si male arbitraret̄ posset appellari etiā in cōmissis suo arbitrio ,put voluit glo.or.in.c.sup̄ his.j.de accu.z est tex. in.c.i.de dila.s.z Bar.in.l.siq̄ pena.ff.de ver.signi. In eadem glo.ibi verius dicas. Nota hāc glo. que ponit veritatē z de his dicas,put plene est dictū supra.c.primo z dicit hic Panor.q̄ ipse iudex ad quē ex causa bene posset restringere hūc terminū iuris dando minores dilatiōes z cōpellere partes ad prosequendū vt in.c. oblate.j. eo.z ppter hoc dicebat Bal.in.d.autē.ei qui.q̄ licet iudex ad quē non possit artare tpa appellationis ,psequēde ex quo tale tps quantū ad eū absq; eius ministerio est statutus a iure prout etiā dicebat Ly.in.d.auten.ei.qui.tamē Bal.intelligit z limitat quādo ipse iudex vellet imponere tēpus z metā instantie sed quādo ipsi iudici liqueret de cā posset p̄tibus partibus vel etiā altera absēte vt in.l. amplio rem.C.eo.ti.q̄cunq; pronūtiare z sic imponere finē cause z instantie appellationis per sniam etiam ante lapsum anni ar.ff.vt impos.le.l.is a quo.z no.in.l.i.C.quō z q̄n. iu.quod dictū tene menti ad limitationē z declarationē eor̄ que in hoc sunt dicta.s.c.proximo de quo tamen dicas vt est dictū in.d.c.oblate. Jn eadē glo.in fine concludit ista glo.q̄ snia firma remanet ex solo lapsu termini hois nō expectato vlterius lapsu termini iuris vt hic i tex.z.s.c.proximō z dic vt ibi. Et aduerte cū hic tex.loquat̄ in appellationibus etiā extraiudicialibus tūc videtur q̄ si appellaret̄ a grauamine z labatur terminus assignatus q̄ō grauamē illatū extra iudicium transeat in rē iudicatam per lapsum termini hois sicut per lapsū termini iuris vt est expressū in cle.sicut.eo.ti.vbi a grauamine extraiudiciali currit annus a die appellationis z si appelleret̄ a grauamine futuro tunc nō incipit currere tēpus a die appellatiōis sed incipiet currere tēpus a die illati grauaminis vt in tex.singulari in.d.c.sicut.eo.ti.z eadē rōne tēpus assignatū ab homine in appellatōe a grauamine futuro nō currit a die assignatiōis termini sed iciperet currere a die illati grauaminis z licet vtroq; casu per lapsū termini hominis siue iuris deseratur appellatio vt hic z in.d.cle.sicut. Tamen dicit hic Panor. q̄ deserta appellatione extraiudiciali itex audietur talis appellans superiure suo z dicit ,pbari hic in tex.intelligendo per viā que-

rele nō autē per viam appellatiōis z ratio differētie quare auditur per viā querele ē q; negocia extraiudicialia nū q̄ transeunt in rem iudicatā agēdo per viā querele vt est tex.notabilis cū glo.in.d.c. concertationi,secus si per viā appellationis quia illo iure prosequi non posset deserta appellatiōe sed per viā querele postea sic fm Panor.z ita videtur hic velle Jnno.z Jmol.in fi. Sed certe hoc dictum non videt̄ transire sine dubio per generalem regulam huius tex.z.c.s.primi quia non prosequēs suū gravamen in termino iuris vel hois quantū ad se nō audit̄ amplius super illo z maxime q; tex.in.d.c.concertationi. dat electionē an velit grauatus prosequi ius suū.per viaz appellationis vel querele vnde si elegit per viam appellationis z succubuit q; sit deserta eius appellatio per lapsū termini iuris vel hois non videt̄ q̄ amplius possit deducere illud grauamen postea per viā querele vt hic z in.d. cle.sicut. exquo passus ē labi terminū hois vel iuris quo casu dicetur consensisse ar.l.ab eo.C.quomō z quādo iu. z dato consensu expresso vel tacito non audit̄ grauatus etiam postea per viā querele vt in.d.c.concertationi.z ibi per glo.z sic videret̄ q̄ lapso termino iuris vel hois appellans extra iudiciū sit excluſus quantū ad se z non audiatur postea per viam querele exquo elegit per viam appellatiōis in qua succubuit z via quam elegit hec sibi pateat. ff.quod me.causa.l.si cū exceptiōe.§.fi.z facit qō habetur in.c.si forte.z in.c.vt circa.z in.c.cupientes.de elec. lib.vi.cogita tamē. Jn glosa in verbo nec solent. in fine de differentijs in appellatione iudiciali z extraiudiciali hic aliqualiter per doc.z plene dicetur in.c.bone.j.eo. vbi vide de his. Jn glo.in verbo cogitur in pri.quid aūt sit in causis beneficialibus in quibus appellanti statuit̄ terminus a iure ad,psequendū vt in.c.i.ō elec.li.vi. an appellante nō prosequēte.j.terminū sit deserta appellatio. Lapus i cle.i.eo.n.tenet q̄ nō cū hic tex. loquat̄ i termino hois z nō iuris. Sed dubitat̄ quid sit in termino hois in causis beneficialib⁹ pone iudex assignauit terminū appellāti ad arripiēdū iter z ,psequendū appellationē i termino nihil fecit an habeat locū dispositio huius tex.z.s.c.pri. Lapus i.d.cle.i.videtur velle q̄ sic.sed Pe.de anca.tenet ↄtrariū dicēs primo q̄ i istis bñficialibus iudex a quo nō potest assignare alium terminū q̄ sit expressum in.d.c.i.z in.d.c.cupientes.q; esset imponere legē ipsi superiori vt per glo.in.d.§.q̄ si per.xx.z presuppositō etiā q̄ iudex hoc posset tñ appellante non cōparente nō erit in bñficialibus deserta appellatio exquo in.d.c.i.ponitur alia pena ipsi cōtumaci q; ,pceditur in eius absētia vnde eius appellatio nō est deserta z nō debet duplici pena puniri.s.de iudi.at si clerici.in fi. scōm Pe.de anca.

Sed aduerte q; dictū Lapi.s.,pcedit q̄n assignaretur terminus partibus volētibus vel saltē non cōtradicentibus cū in bñficialibus partes possint renūciare appellationi vt in.c.q̄uis.de elec.li.vi.z in bñficialibus snia transit in rē iudicatā vt per glo.or.in.c.i.j.de cōcel. pben.vnde q̄ in eor̄ preiudiciū alteret̄ dispositio.d.c.i.nō est tollere ius superioris sed ipse partes renūciant suo fauori z dato etiā q̄ iudex assignaret formaliter terminū iuris de quo in.d.c.i.z in.d.c.cupientes.licet alias appellatio nō ō serat̄ ex lapsu termini iuris vt supra tamen q̄n idē terminus iuris eēt assignatus per iudicē tūc bene desereret̄ appellatio cū mitius agat̄ cū lege q̄ cū iudice.l.celsus. ff.de arbi.z ita tenet do.Flo.in.d.cle.i.ī fine. Ex quibus infert̄ q̄ in beneficialibus cāis terminus iuris datus ad ,psequendū in cā appellatiōis non pōt per iudicem a quo imutari vt per glo.i.d.§.quod si p.xx.in ꝟbo quindecim. partibus ipsis contradicentibus secus si volentibus aut saltem nō contradicētibus z ita sequitur do.An.z Jmo. in.d.cle.i.in fi.quod tene menti quia est singularis limitatio ad tex.hic z.s.c.proximo vt non habeat locū in bñficialib⁹ cāis nisi terminus sit assignatus p iudicē a quo consentientibus partibus vel non contradicētibus z ali

ter in beneficialibus nunq̃ per lapsum termini homīis esset deserta appellatio quod tene menti de quo tñ vide per rotā in dec.cccxxi.que incipit.Item si appellans.

Reterea.Qui de crimine impedit appellare po
p test nisi crimen sit notoriū.h.d. Nota primo q̃ etiam in criminalibus ē permissa appella tio vnde i capitalibus causis z vbi ageretur de pena mor tis non solū ipse condemnatus sed etiam quilibet alius absq; vllo mandato imo etiam inuito z contradicente ip so condemnato appellare potest vt in.l.non tātum.ff.eo. z pēdente appellatiōe nō posset fieri executio vt ibi nota. in.l.qui vltimo.ff.de pen.per Bar. Nota secūdo z ita allegatur q̃ in notorijs potest ferri sententia non citata parte quod qualiter procedat dicetur.j̃. Nota tertio z ita allegatur q̃ in notorijs etiam absens z extra territo rium z non citatus potest excōicari quod qualiter etiaz procedat patebit.j̃. In glo.in verbo manifestus in fi. an in notorijs etiam admittat appellatio dicetur plene.j̃. eo.in.c.cū speciali.§.porro. Nota tamē ex hac glo.q̃ in manifestis bene admittitur appellatio z que sit differētia inter notoriū z manifestū vide glo.in.l.ciues.C.eo.ti.z q̃ in mānifestis admittat appellatio probat .iij.q.v. q; su specti.in tex.z glo. In glo.fi.ibi ad penitētiam.hec so. non est vera sm do. Ān.quia excōicatio non debet ferri nisi premissa legittima admonitione vt i.c.sacro.j̃.de sen. ex.etiam si delictū sit notoriū cū ab homine pro nullo delicto possit ferri excōicatio nisi solum pro contumacia vt no.glo.notabilis.xi.q.iij.episcopi.ideo nō sufficeret ad monitio que fieret ad penitentiā per viam denuntiatiōis euangelice cū requiratur specialis citatio ad sentētiaz vt per glo.in verbo ad id.in de.sepe.de ver.signi.z ita resi det Imol.hic quod dictū non placet Pano.exquo suffi cit q̃ etiam per vnicam citationem constet de cōtumacia tunc enim quis poterit postea absq; alia.citatione excōi cari vt in.c.i.§.de iudi.z.xi.q.iij.certū.z tenet Inno.in.c. ex parte.j̃.de ẏ.sig.vbi singulariter dixit in vltima col.q̃ si prelatus aliquid precipit subdito suo quod spectat ad eius officium z subditus non obedit poterit eū excōmu nicare absq; alia citatione vel admonitiōe exquo iam est in contumacia quod no.sed certe glo.hic non loquitur d tali contumacia. In eadem glo.in fi.no.primo ex hac glo.q̃ iudex pōt citare p suū familiarē sic.§.de do.z pcu. cū dilectus.imo iudex posset cōmittere parti citationē al terius partis vt in.l.cum qui.§.si epistolā.ff.de fur.z in.l. miles.§.qui iudicati.ff.de re iudi.intellige quando cōsta ret per litteras de cōmissione iudicis de quo plene dicet in.c.cū parati. Nota secūdo ex hac glo q̃ licet in noto rijs non requirat ordo iuris vt in.c.ad nostram.el.ẏ §. diureiur.tñ bene requirit citatio in notorijs sm glo.nota bilem ibi z hic z ideo in snia excōicationis vbi requirit admonitio vt.d.c.sacro.que excōicatio debet ferri in scri ptis vt in.c.i.de snia excō.li.vi.requirit citatio etiā in no torijs z ita resident glo.hic z hosti.dicens q̃ nullus absēs quantūcunq; notorius criminosus est excōicandus nisi primo sit citatus cum multi dicant notorij qui non sunt j̃.eo consuluit.z quia forte notorius habet legittimas de fensiones que sunt admittende.§.de resti.spo. litteras.in fi.z ita sequit hic.Inno.non tamē in notorijs requiritur trina vel peremptoria citatio sed sufficit vna sicut in sum marijs vt in dicta cle.sepe. z ita resident Jo.an.hic Imol. z Pano.z ideo quia excōicatio fertur ratione contem ptus vt in.d.c.episcopi non sufficeret cōtumacia resultās ex citatione facta ad domū vt voluit notabiliter Inno.i c.fi.§.de eo qui mittitur in pos.post prin.ideo etiam est q̃ non sufficit vera contumacia ,pcuratoris nisi dns sciens non purget eandem ita tex.singularis in.c.i.in fi.§. vt lite non contestata.Et sic sit conclusio q̃ z in notorijs nō de bet proferri regulariter excōicatio nisi precedente citatio ne.Sed an in alijs causis notorijs posset ferri sententia

sine citatione concludit hic Pano.q̃ nō nisi quādo factū esset ita notoriū q̃ certū sit absenti non cōpetere defen sionē z ita procedit.c.cum olim.§.ti.primo z de elec.bo ne.el.primo z.l.ij.§.q̃ si de frumentaria.ff.d administ.re. ad ciui.perti.z ibi per Bar.z.l.ictus fustium.ff.d infa.sed vbi esset dubium an absenti possit cōpetere aliqua defēsio vel non z tunc etiam in notorijs requirit citatio z alias snia esset ipso iure nulla vt ē tex i.c.fi.de offi.dele.li.vi.vbi conseruato debet citare z tamē nō procedit nisi in noto rijs vt in.c.i.de offi.dele.in.vi.z hoc et voluit Inno.in.c. tua.j̃.de coha.cle. adde quod voluit singulariter hosti.z Jo.an.in.d.c.cū olim.§.ti.primo q̃ papa potest ferre sē tentiā contra tenentes terras romane ecclesie etiā eis nō citatis de quo vide per Bal.in ,phemio feudoz col.xi.z plenius per doc.in.d.c. cum olim. Ultimo an absens extra territoriū possit excōmunicari tex.hic facit q̃ sic sed tex.z glo.in.c.ij.§.statuto. de constitu.lib.vi. videtur probare contrariū z ita tenuit paulus in cle.pastoralis.d re iu.quia sententia excōmunicationis trahit secum exe cutionem vt.j̃.eo.pastoralis.vnde sicut non posset executio fieri extra territoriū vt in.c.romana.§.contraben tes.de fo.compe.li.vi.z in.c.postulasti eo.ti.ita videtur q̃ excōicatio non ligat extra territoriū. Quare conclu de q̃ sententia excōicationis particulariter contra subdi tum valet z ligat licet absentem extra territoriū vt hic in ter.z facit.c.tue.§.vt lite non conte.z.j̃.de cle. non resi.c. er tue.z per Inno.in.c.fi.§.de fo.cōpe.Limita tamen pri mo predicta procedere in sentētia particulari secus quan do fertur snia generalis per modū edicti vel statuti sicut patet in.c.constitutus el primo de testi.z in.c.ad nostram el.ij̃.de iureiur.tunc.n.excōicatio non ligat absentē extra territoriū z ita procedit tex.in.d.§.statuto.z ita etiā limi tat z intelligit Jo.an.ibi. Secundo limita vt subditus absens extra territoriū possit excōicari quando excōica tio ,pfertur pro causa iam damnata z habente ortū intra territoriū z ita procedit tex.hic z alia iura supra pro hac parte adducta alias autem pro cā orta z originata extra diocesim absens excōicari non posset vt est tex.notabilis in.d.§.statuto.z sequit ibi Gemi.z do. Ān.in.c. a nobis el.p.de sen.excō. Tertio z vltimo limita predicta ,pce dere in subdito ratione domicilij secus si ratione contra ctus vel delicti seu rei site tunc enim absens extra territo rium excōicari non posset.cū non possit eius persona re stringi nisi sit inuentus in loco contractus delicti vel rei site vt est tex.in.d.de.pastoralis z in.d.§.contrabētes.in tellige nisi primo sit iam preuentus per citationē tunc.n. cum sit in cōtumacia constitutus etiā absens extra terri toriū posset excōicari z ita pōt procedere tex. hic z te nuit Inno.in.c.ij.§.de dila. z in.d.c.fi.vbi doc.ita sequun tur z an absens extra territoriū possit absolui sicut pōt excōicari vide Inno.z doc.in.c.nouit.§.de offi.dele.

D hec.Si coram eodem iudice ordinario vel de
s legato a quo quis ī vna causa appellauit potest in alia causa conuenīri nisi vt suspectus recuset. hoc dicit z non diuiditur. Nota primo z ita allegatur q̃ licet per appellationē suspendatur iurisditio iudicis a quo appellatur.§.de iureiur.venientes.cū.si. Tamē istud ꝓcedit solum i ea cā in qua appellatur nō in alijs causis separatis nam licet sit appellatū in vna cā potest appellās super alia cōueniri coram eodē iudice a quo appellauit z remanet i alijs cāis sub iurisditione ipsius iudicis licet ab eo in vna cā sit appellatū q; iurisditio ipsius iudicis non est suspēsa in alijs cāis in quibus nō est appellatū vt hic patet z in.c.romana.§.cū vero.z ibi per glo.j̃.eo.ti.lib.vi. Sed interposita appellatione super vno articulo ipsius cāe bene suspendit tota iurisditio quo ad ipsā cām z pro pter hoc determinat rota dec.dxxxiij.que incipit Item si ab excōmunicatione.q̃ si appelletur ab excōmunicatio ne seu ab eius reintrusione ob contumaciam in nolen-

do respondere libello ꝛ iudex ad quem inhibeat iudici a quo si post inhibitionem iudex a quo procedit in causa principali totus eius processus erit revocādus vt in.d.c. romana.ꝛ.§.si vero.ꝛ.c.non solū eo.ti.lib.vi. Non obstat ꝙ predicta excōmunicatio seu reintrusio videat nouus articulus ꝛ separatus a cā principali quia certe ex quo excōicatio est lata ratione negocii principalis appellatio suspendit in totū secus si cause essēt diuerse ꝛ separate qꝛ appellatio in vna causa non retardaret processū in alia vt hic in tex.qui sic debet intelligi vt per rotam in.d.dec.de quo vide plene dicta in.c.sup eo.el.i.j.eo. Ultimo no. ibi maxime.ꝛc.ꝙ dispositio huius tex.habet locū nō solum in ordinario sed etiā in delegato quo ad suspensionē ꝛ recusationem cū ista dictio maxime de qua hic in ter.ō sui propria natura sit implicatiua vt per glo.in.c.ad abolendū.de fi.presbi.ꝛ in.l.i.ff.ad.l.aquil.ꝛ ideo tam in ordinario ꝙ in delegato appellatio in vna cā non suspēdit iurisditionē in alia causa licet rota in antiquis dec.xvij. tenuerit cōtrariū in delegato dicens si in ōlegato cui sūt cōmisse plures cause appellat ab vna tūc non solū in illa sed etiā in omnibus alijs causis eximeret a iurisditione illius delegati per no.per Inno.in.c.cū olim.de offi.ōle. Sed tu dicas contrariū per tex.hic qui etiā in delegato loquitur ꝛ ita etiā tenet Semi.in.d.§.cū vero.bene tn̄ est verū ꝙ appellatio in vna cā inducit ꝙ tam ordinarius ꝙ delegatus possit recusari in alia cā vt hic in tex.de ꝙ infra. In glo.i.in.prin.dic ꝙ.d.l.vna hic allegata loquit de iure ciuili de quo iure ordinarius non potest recusari suspectus vt in.l.apertissimi.C.de iudi.licet per ius autenticoꝝ possit peti vt alius sibi associet vt in auten.si vero.C.de iudi.ideo est ꝙ appellatio in vna causa nō inducit de iure ciuili vt ordinarius possit recusari suspectus in alijs causis vt in.d.l.vna secus esset in delegato qꝛ etiā de iure ciuili potest recusari suspectus etiā absq; vlla causa dūmodo recusatio non sit calūnioſa vt per glo.in.d.l. apertissimi.sed ſm canones tam ordinarius ꝙ delegatus recusat suspectus dūmodo causa alleget ꝛ probet.j.eo. cum speciali.ꝛ ideo in vtroq; habet locū tex.hic. Unde sic cōclude ꝙ etiā de iure ciuili non sit differētia in delegato imo in eo habet locū tex.hic ex quo etiā de iure ciuili pōt recusari vt.§.ſ; in iudice ordinario ex quo de iure ciuili nō pōt recusari tūc iustificata appellatiōe seu ꝓbato grauamine poterit peti ꝙ alius associet in alijs causis ex quo tūc est legittima cā suspitionis ꝛ ita debet limitari tex.in.d.l.vna per rōnem tex.hic vt in.d.§.si vero.ſm Panor.hic dicētē hoc plus sibi placere ꝙ id quod no. Bar. in.d.l.vna qui sentit ꝙ etiā in ordinario sit idem in isto casu ō iure ciuili qꝫ de iure canonico vt possit recusari quia ſm eū ꝓbato grauamine ex ꝓposito infert iniuria verbalis rōne cuius iniurie verbalis vel realis potest appellari vt in.l.si quis ꝓuocatione.C.eo.que appellatio dicto casu suspendit iurisditionē in totū etiam in aliis causis vt in l.i.C.si quacūq; pre.po.ꝛ sic erit licita recusatio in alijs causis ſm Bar. Sed certe.in.d.l.si quis ꝓuocatione. solū suspendit turisditio in illa causa nō aūt in alia. Nō obd.l.vna quia aut iniuria infert a iudice indicialiter ꝓcedendo ꝛ tūc de iure ciuili in ordinario nō habet locū recusatio in alia cā vt est tex.in.d.l.vna ꝛ sic in hoc remanet differentia inter ius canonicū ꝛ ciuile in ordinario. Aut infert iniuria verbalis vel realis extraiudicialiter ꝛ tūc ē casus singularis in.d.l.vna.C.si quacūq; pre.po.quod inducitur nō solū quo ad personā offensi: sed etiam quo ad oēs de sua domo vel familia ꝛ q̄ ad oēs causas. Sed querit primo,p intelligentia tex.an sola pendentia appellationis in vna cā sufficiat vt iudex possit recusari suspectus i alijs cāis Jo.an.hic ꝙ nō quia resultaret absurdū ꝙ appellatio calūnioſa vel ex falsa causa aut forte aliquando interposita ad hūc finem vt impediret iurisditionem in alijs causis hoc induceret ꝛ ideo dicit ꝙ sicut i alis recusationibus ita ꝛ in ista eliguntur arbitri coraꝫ quibus non erit sufficiens probare solam appellationem sed debet probari de veritate grauaminis quo probato arbitri pronunciabunt illum suspectum ꝛ sic postea ad alium finem coram iudice ad quez debet similiter probari de veritate grauaminis quo ad remotionē ipsius nec ē hoc nouum prout in simili dicitur in.c.veniens.ij.§.de testi.ꝛ in c.solicite.§.de resti.spo.ꝛ hunc intellectum ad tex. huius c.ꝛ.j.eo.proposuit.sequit hic do.Ant.ꝛ Panor.ꝛ Bar. in.d.l.vna quia possibile eēt ꝙ licet appellauerit tamē nō sit grauatus a iudice ideo ex sola appellatione nō docto de grauamine non infert iusta cā suspitiōis que debet esse vera ꝛ legittima vt in.d.c.suspitionis. Sed Jmola hic ponit aliuz intellectum ad hūc tex.vt intelligat simpliciter prout loquit vt sic si appellatur a iudice in vna cā possit recusari suspectus in alijs causis si appellās hoc velit ꝛ hoc solū sit iusta cā suspitiōis cū aliqualis iniuria videat inferri iudici a quo appellat.j.eo.c.vt debitus.ꝛ.l. fi.in fi.C.quando prouo.nō est necc ideo pendente appellatione videt appellans habere ipsum iudicē suspectum cū possit dubitari ne velit se vlcisci ar.l.qui cū maior.§.libertus.ff.de.bo.libe. Non ob.ratio absurditatis de qua §.qꝛ certe non debet presumi ꝙ aliquis absqz iusta causa appellet cum veniat condēnādus in expensis vt.d.c.vt ōbitus.ꝛ quia appellatio si est calumnioſa aut friuola non debet admitti ꝛ non induceret tunc recusationez vt in.d. c.proposuit.ꝛ iste intellectus videt magis conformis huic tex.vt in.d.c.proposuit.licet doc. cōiter transeant cū intellectu Jo.an.§.fin Jmol. Sed aduerte quia posset iste intellectus procedere qñ iudex consuevit se vlcisci contra appellantes ab eo ſm nō.in.c.si iustus metus.j.eo.ꝛ per Bar.in.l.de pupillo.§.si quis ipsi pretori.ff.de no. oper. nūc.alias autez procedit intellectus Jo.an.§. tanꝙ equi or cū ex appellatiōe nō dicat inferri vlla iniuria iudici a quo.C.eodē.l.ꝛ in maioribus.vnde sola appellatio ī vna causa non induceret iustam recusationem in alijs causis nisi probato grauamine vt supza. Secundo queritur an ad obtinendū in causa recusationis sufficiat probare appellationem ꝛ veritatem grauaminis.d. Ant. videtur velle hic ꝙ non nisi probetur etiam ꝙ grauamen ex mente ꝛ ex proposito iudicis processerit ꝙ voluit grauare ꝛ ita etiam refert ꝛ intelligit Bar.in.d.l.vna sed Jmol.hic ꝛ post eū Panor.concludit non esse necessariū probare ꝙ grauamen processerit ex mente cū animus nō possit bene probari nisi ex cōiecturis vt in.c.ij.de renunc.li.vi.ꝛ in l.dolū.C.de dolo.ꝛ.ff. ex qui.cau. impos.ea.l.fulcinius.§. quid sit latitare.vnde ſm eos sufficit ꝓbare appellationē ꝛ ꝙ grauamen sit illatum Ratio est ſm Panor.qꝛ in dubio presumit ꝙ ex malo animo processit cū in maleficijs vel quasi presumit malus animus vt in.c.i.§.de presūp. ꝛ sufficit ꝙ probatio presumptionis concludat vt est tex. ꝛ glo.notabilis in.c.proposuit.j.de cle.excō.ꝛ in.l. oēs §.lutius.ff.de his que in fra.cre.merito probato grauamine presumit de malo animo iudicis nisi cōtrariū probetur facit.l.si nō cōuicij.C.ō iniurijs.ꝛ.l.i.C.ō siccarijs. qꝛ facto ius oritur vt.l.si ex plagijs.§.in diuo.ff.ad.l.aql. ꝛ ita tenendū videtur bene tamen est verꝫ ꝙ deberet talis presumptio allegari cū omnis presumptio siue iuris siue hominis debet allegari ꝛ alias nihil releuat vt in.l.si adulterium cū incestu.§.idem pollioni.in verbo alleget. ꝛ ibi Bar.ff.de adul.ꝛ in.l.cum quid.ff.si cer.pe.hinc est ꝙ licet notoriū aliquādo releuet ab onere probandi nū ꝙ tamen releuat ab onere allegandi: quia presumptio etiam notoria non releuat nisi allegetur vt voluit glosa singularis in verbo alias in cle.appellanto.eod.tit.ꝛ sequuntur doc.in.c.ij.§.vt lite.nō conte. Tertio queritur ḋd si appelatio ē ōserta p lapsū termini hois vel iuris an poterit tunc appellans virtute illius appellationis deserte recusare ipsum iudicem in alia cā Inno.hic ꝙ nō cū cesset

ois effect' appellatõis vt.s.eo.cũ sit.7.c.personas.sed do. An.dicit hic q̃ ẽt eo caũ q̃ appellãs nõ posset ꝓsequi appellationẽ tñ posset ꝓbare de grauamine ad aliũz finem recusatiõis 7 erit iusta cã ꝓbato grauamine licz appellatiõem ꝓsequi nõ possit 7 ita indistincte sequit' hic Pano7. q̃a recusatio fundatur sup malo aio iudicis qui nõ tollit' ꝑ desertiõem appellatiõis 7 sic ad alium finẽ poterit hoc ꝓbari vt i.d.c.veniens.7 in.c. licet.de sen.ex co.li.vi. hinc est q̃ licet snĩa trãsiuerit in rẽ iudicatã aut q7 ab ea nõ sit appellatũ vel appellatio sit deserta tñ ipe iudex põt cõueniri in sindicatu ex quo tulit iniquam snĩam 7 fecit litem suã vt tenet notabiliter Jnno.in.c.sepe circa finẽ.j.c.7 i.c. sacro.j.de sen.ex cõ.7 Bar. i .l.i.ff.de appel.7 facit glo.in c.pastoralis.§.q̃a vero in fi.s.de offici.dele.cũ ergo remanet vt possit cognosci de iniquitate iudicis cõsequẽter locuz habeat recusatio posito q̃ appellatio sit deserta 7 habeat locũ ter.hic q̃ tene mẽti q7 ex p̃dictis habentur notabilis limitatio ad vnã decl.dñoꝝ de rota clxxviii. que icipit Itẽ si auditor .vbi decidũt q̃ iudici q̃ tulit diffiniti uã snĩam licet ab ea sit appellatũ 7 ipe detulerit appellatiõi 7 ꝑfixerit terminũ ad ꝓsequendũ tñ poterit sibi dele gari cã desertõis ipi⁹ appellatiõis cũ sit ali⁹ articul⁹ a cã ꝑncipali 7 poterit de illo cognoscere cum de iure sit q̃ iudex q̃ tulit diffinitiuã snĩam si ps nõ est ꝓsequuta appellationẽ põt ipam sententiam exeq̃ vt.d.c.ꝓsonas.7.d.c. cũ sit.fm rotã ibi. Sz certe licet iudici a quo possit delegari cã desertõis appellatiõis 7 poito q̃ appellatio sit deserta tamẽ poterit suspectus recusari si hoc velit ipe appellãs ꝓbato grauamie vt hic i tex.7.s.p3.ꝑ quo ẽt glo. notabilis in ꝟbo sup oib⁹.in c.dispẽdia.de rescri.li.vi.q̃ voluit q̃ si iudex ꝺlegat⁹ semel grauauit 7 fuit appellatum ab eo poterit postea talis iudex recusari suspectus ab illa ꝑte in oib⁹ aliis causis q̃tũcũq̃z diuersis de quoibi plene ꝑ Jo.an.7 Semi. Quarto q̃ritur certum est q̃ iudex a quo nõ põt nec debet ipe cognoscere de cã appellationis nec posset iudex ad quẽ remittere ad eũ ipam cãm appellatiois vt ẽ tex.i .l.eos i p̃n.C.eo.sed q̃d si iudex a q̃ succesit i locũ iudicis ad quẽ puta epus a q̃ erat appellatũ ad archiepm ẽ ꝓmotus in archiepm an tũc ipe poterit de causis appellatiõis cognoscere glo.in.l.si filius.in fi. ff.de in offi.te. dixit q̃ sic tã q̃ alius iudex eq̃ tamen facit si alteri ꝓmittat sicut dicitur de eo q̃ fuit aduocatus i cã i.l.ꝓtor.ff. de iur.o.iud.7 ita resident Bal.in.d.l.eos. Sed certe glo. 7 Bar.tenẽt q̃ nõ possit cognoscere 7 q̃ ex debito teneatur alteri ꝺlegare 7 ita tenuit p̃ma glo.i.c.q̃relã.s. de elec. 7 glo.fi.i.c.a collactiõe.eo.ti.li.vi.7 Spe.eo.ti.§.nũc tractemus.i fi.ꝟ. illõ aũt. Quid aũt si iudex successit ipi victo an tã q̃ heres possit appellar' a snĩa quã ipemet iudex tulit glo.singularis ẽ q̃ sic in.l.i.ff.de exce.rei ven. Vltimo q̃ritur an iudici a quo ẽ appellatũ possit delegari ipa cã appellatiõis glo.in.d.l.eos.in p̃n.C.eo.tenuit q̃ sic i interlocutoria q̃ glo.male loq̃t' fm Bal. ibi cũ sit eadẽ rõ i interlocutoria q̃ i diffinitiua 7 cã appellatiõis a diffinitiua nõ posset delegari iudici a quo nisi ꝑ solũ p̃ncipẽ ex certa sciẽtia fm glo. notabilẽ ibi ꝑ inferiorẽ nõ posset 7 ꝺlegatio eẽt ipo iure nulla.q7 lege ꝓhibẽte nec eẽt opus excipe de suspitiõe cũ sit suspitio iuris 7 de iure que nõ indiget recusatiõe.casus q̃ singularis in.d.l.eos. in p̃n.fm Bal.ibi subdẽtem q̃ ẽt si sponte ꝓcederetur coram eo ꝓcessus esset nullus ipo iure ꝑ illũ tex.quẽ dicit ad hoc eẽ tenẽdũ mẽti. Dubiũ tñ facit q7 nõ ꝓbat' q̃ cã possit committi alicui ẽt notorie suspecto cũ sit saluum ius recusatiõis vt voluit glo. singularis i .c.ad hec s.de rescri. 7 Jnno.in c.extrãsmissa.s.de so.ꝓpe.7 dixi.s.i rubrica.vnde licet iudex a quo sit notorie suspectus in cã appellationis tñ ex quo appellãti est saluũ ius recusatiõis si nõ vult recusare videt q̃ valeret ꝓcessus vt hic in tex.7 i.c.insinuãte.s.de offi. del.quãdo tñ ipe iudex ꝓcederet in ꝓtumaciã ptis absq̃ dubio ꝓcessus eẽt nullus q7 ꝓtumax nũq̃ itelligitur cõsẽtire in iudicẽ aut iurisditionẽ ꝓrogare vt dixit singulari ter Jnno.i.c.innotuit .j. de eo qui fur.secus ergo videretur quãdo spõte litigat vt.s.sed dicas q̃ Bal.bene loq̃tur in illo casu in quo ẽ speciale p̃ tex.in.d.l.eos. vbi penitus ꝓhibetur q̃ iudex a quo cognoscat de cã appellatiõis ni si sibi ꝺlegetur ꝑ p̃ncipẽ vt ibi ꝑ glo.ergo in iferiore a p̃ncipe nõ valeret ꝓcessus nec ꝺlegatio 7 ita ẽt tenet Bar.ibi. Jn alijs ꝛo casibus 7 iudicibus ẽt notorie suspectis valeret ꝓcessus si nõ opponat' exceptio recusationis vt.s.

Sed limita p̃dicta ꝓcedere q̃ tũc iudici a quo nõ possit cã appellatiõis ꝺlegari 7 ꝓcessus 7 ꝺlegatio nõ valeat quãdo appellatio ẽ legittima ex iusta cã tũc enĩ est suspectus appellãti vt hic i tex. sed quãdo appellatio esset friuola 7 ex cã iusta tũc iudici a quo posset ꝺlegari ꝑ inferiorẽ a p̃ncipe 7 valeret ꝓcessus 7 ꝺlegatio vt voluit glo. no.in verbo refutari in.c.cũ appellatiõibus friuolis.§.i. eo.ti.li.vi.cum tunc non eẽt ratio suspitionis ex quo nõ grauauit appellantem vt est dictum.s.in.i.7.ij.q.7 ita etiam sequitur Semi.in.d.c.cum appellationibus que omnia singulariter tenementi ad limitationem.d.l.eos.

J duobus. Supior ad quẽ aduersarius tuus appellauit si ignorat te ad sedẽ apostolicã appellasse excõmunicare põt te coram eo cõparere nolẽtẽ h.d.vsq̃z ad.§.denicq̃z 7 nõ diuidit'. Nota p̃mo.q̃ in eodẽ negotio vtraq̃z ps põt appellare ab eadẽ snĩa ad diuersos iudices de quo.j.dicetur sed intellige hoc posse ꝓcedere quãdo vtraq̃z ps eẽt grauata ex illa snĩa secus si vna ps tantũ q7 ille q̃ obtinuit snĩam ꝓse puta si reus fuit absolutus in totum actore appellante non liceret reo appellare 7 sua appellatio non deuolueret causam ad illũ iudicẽ q7 ipse reus appellatus qui non grauatur ex snĩa nõ habet elligere iudicẽ appellationis sed ipe qui grauatur fm Jnno. 7 Jmol.hic immo melius videtur dicendum q̃ ille qui non grauatur ex sentẽtia nullo modo auditur appellãs.ij.q.vi.non solẽt.j.eo.c.vt debitus.fm Jnno.hic in p̃n. Ex quo nota q̃ qui obtinuit snĩaz ꝑ se aut qui non est grauatus ex sententia non potest appellare 7 appellatio non deuolueret causam 7 idem tenuit Jnno.in.c.breui.s.de iureiur. de Bal.in.l.fi. C.quãdo ꝑ noca.non ẽ ne.col.iiij.ꝑ quo tex.in.l.si seruus plurium.§. fi hereditate.ff.de le.i.7 ibi per Bar.in fi. quod ẽ notãdũ.

Secũdo nota ex tex.q̃ quando super eodem negocio a diuersis partibus interponitur appellatio ad diuersos iudices quorum vnus est superior altero tunc iurisditio superioris absorbet iurisditionẽ inferioris in ipsa causa appellationis fm Jmolã 7 Pano7.intelligẽtem hũc ter. habere locũ i omni iudice ad quem põt appellari omisso medio q7 vna 7 eadem appellationis causa nõ potest tractari coram diuersis iudicibus: ideo oportet q̃ appellatio interposita ad maiorem iudicẽ ꝓferatur ar.c.ꝑ hoc de hereti.li.vi.7.l.contra pupillum §. qui ad maius.ff.de re iudi.qõ qualiter procedat.j.dicet'. Quid aũt si vna pars appellauit ad archiepm altera vero ps appellat ad legatum pape que ipsaz appellationũ ꝓualeat dicas q̃ ꝓualet appellatio interposita ad legatũ sicut hic dicitur q̃ ꝓualet appellatio interposita ad papã 7 ita Spe.eo.ti.§. nunc tractemus.col.vltima in p̃n.in ꝟ.q̃d si a sẽtentia suffraganei. Sz aduerte q̃ ad p̃mũ notabile.s.q7 docto. non bene declarant an super eodẽ negotio 7 ab eadẽ snĩa possit vtraq̃z pars appellare ideo considera tres casus q7 aliq̃ sententia cõtinet vnum capi.aliquando 7 ꝺo snĩa cõtinet plura capitula tamẽ connexa. alioq̃ 7z⁹. snĩa cõtinet plura capitula diuersa 7 separata. Circa p̃mum q̃ snĩa cõtinet vnum negocium 7 sic vnum capitulum an licet vtriq̃z parti appellare ad vnum vel diuersos iudices. tet hic videtur velle q̃ sic in verbo.super eodem negotio.7 ita trãseunt hic docto. sed contrarium videtur tenendum ꝑ tex.in.l.ampliorẽ in p̃n.C.eo.ti.7 in. l.fi.in fi.s.allegata vbi quãdo appellatio ab eadem sententia super vno capitulo vel parte vnius cap.interponitur per aliam partẽ nõ debet per aliam partem appellari quia ꝓma appellatio

est cõis vtriq; parti etiam ei qui non appellauit ⁊ appellatio a parte vnius .c. suspendit totam sniam ⁊ devoluit iurisditionẽ in totũ ad iudicem ad quẽ licet fuerit appellatũ in parte ⁊ non a tota sentẽtia ⁊ per vnum tm̃ vt est tex ī .d. l. ampliorem. ⁊ Bal. ibi in prin. in. ij. col. dicẽs hoc eẽ singulare ⁊ mirabile ex illo tex. ⁊ ideo si actor petebat a reo .x. fuit in quinq; cõdemnatus reus ⁊ in quinq; absolutus si alter tm̃ appellauit a parte ipsius sentẽtie nihil operatur appellatio secunda alterius partis ⁊ nihil relevat si altera pars appellaret exquo per primã appellationem factã in parte illius sentẽtie continẽtis vnum negotiũ in totum devoluitur: ⁊ ideo si iudex ad quem videbit ꝙ sententia in totũ sit confirmãda cõfirmabit: si infirmãda in totũ infirmabitur licet sit appellatũ a parte snie ⁊ nõ a tota sentẽtia ⁊ licet sit appellatũ per vnum tm̃ ⁊ non ꝑ alterꝫ ⁊ sic reũ absolutum in quinq; poterit absoluere in decẽ ⁊ sic in totũ ⁊ condẽnatũ ī quinq; poterit condẽnare in decẽ ⁊ sic in totũ si in totũ deberet condẽnari exquo appellatio facta in parte sentẽtie ⁊ solũ per vnã partẽ devoluit in totũ ita dicit Bal. ⁊ in .d. l. ãpliorẽ. ⁊ in .d. l. fi. in fi. ⁊ ideo fa appellatio est fruſtratoria ⁊ ita etiã sequitur Cy. in .d. l. fi. dicens hoc ꝓbari in secũda parte illius. l. ⁊ hoc etiã tenuit glo. ij. in fi. in. c. significauerũt. s̃. de excep. dicens ꝙ qñ sentẽtia cõtinet vnũ negociũ seu vnũ c. non põt locum habere appellatio ab vtraq; parte ⁊ rõ ꝑz ex precedẽtibus quia lex nõ defert supuacue appellatiõi vnde ī dicto caũ sufficit prima appellatõ exquo facta ab vno etiã in parte sentẽtie devoluit totũ ⁊ rõ est duplex. Primo quia fa appellatio ẽ supuacua cui lex non defert vt. s̃.

Secũdo hoc fuit statutũ in bonoꝛẽ iudicis a quo vt sibi ex superfluis appellatiõibus nõ inferatur iniuria vt est expressũ in .d. l. fi. ⁊ ibi ꝑ glo. ⁊ Bal. ibi in prin. ⁊ facit .d. c. vt debitus: ⁊ ꝓpter hoc nõ bene lóquitur Imol. hic in prin. dicẽdo ꝙ qñ actoꝛ petebat. x. ⁊ reus fuit ī quinq; cõdemnatus ⁊ in quinq; absolutus ꝙ exquo vtraq; ꝑs potuit esse grauata ex hac sententia ꝙ vtraq; pars potest appellare vt hic in tex. quia certe fa appellatio est supervacua ⁊ nihil opatur exquo appellatio primo interposita licet in parte sentẽtie devoluit totũ vt in .d. l. amplio rem. ⁊ in .d. l. fi. ⁊ ita etiã tenet hic do. An. dicẽdo ꝙ si petito fundo. fuit reus cõdempnatus ī certa parte fundi ⁊ quelibet pars ꝓpter hoc appellet in eodẽ negocio tunc haberet locũ tex. hic ꝙ prima appellatio ꝓualeat quia devoluit totũ ⁊ sic fa appellatio est superflua vt. s̃. ⁊ hãc etiam sententiã sequũtur domini de rota dec. cccl. xv. que incipit Item si a diffinitiua vbi in fi. alio modo rñdent ad hunc tex. dicendo ꝙ hic cõtigit sic in facto ꝙ vtraq; ꝑs super eodẽ negocio appellauit tm̃ non fuit nec est necessarium ẽt omnes dños ita tenentes dicit rota ibi qd̃ nõ. ꝑ infra dicendis ad intelligentiam tex. hic quõ potuerit hic scõus iudex appellationis excõicare exquo iurisditio non erat ad eũ devoluta per scõam appellationẽ. Circa scõm casũ quãdo sententia cõtinet plura diversa capitula tamen cõnexa ⁊ in hoc dic vt. s̃. ꝙ appellatio super vno articulo devoluit totũ super alijs capitulis cõnexis ⁊ ita tenet glo. in dicta. l. ampliorem in prin. ꝑ tex. notabilem in. l. etiã. §. ex cã. ff. de minoꝛibus. vbi est tex. singularis scõz Bal. ibi dicentem ꝙ quãdo capitula sunt cõnexa reputãtur vnũ ⁊ idem rõne cõnexionis ideo tunc licet appellatio vel in integrũ restitutio fuerit solũ interposita super vno capitulo ⁊ per alterã partem tm̃ non posset in articulis connexis tunc appellari ad diversos iudices quia cã devoluta per primã appellationem nõ posset devolui per eam appellationem ad diversum iudicem vt. s̃. patet.

Circa tertiũ casũ qñ snia ꝓtinet diversa capl'a separata an debeat per vtrãq; partẽ appellari quãdo vtraq; ꝑs grauatur ⁊ dic ꝙ sic quia in .c. diversis appellatio ab vno non devoluit totũ sed solũ in illo .c. separato vt in .d. §. ex cã. quia tot videntur esse snie quot sunt capitula separata ⁊ diversa ⁊ ideo potest snia remanere firma in vno .c. ⁊ in altero retractari vt in. l. quedã mulier. ff. fam. her. ⁊ ī l. carmelia pia. ff. de iurepatro. ideo appellatio super vno .c. nõ ꝺuoluit ī alijs nec posset snia rescindi ī alijs capitulis ī quib⁹ nõ eẽt appellatũ vt. d. §. ex cã. ⁊ tenet glo. ꝑ illũ tex. ī. d. l. ampliorẽ. in ꝑn. ideo ẽ necesse ꝙ ꝑ vtrãq; partẽ appelletur ⁊ alias snia trãsiret in rẽ iudicatã cõtra nõ appellantẽ vt per glo. in .d. l. ãpliorẽ. ⁊ Bal. ibi in. ij. col. ⁊ ita ꝓcedit tex. in d. c. significauerũt. ⁊ in. c. raynutius. ⁊ in c. raynaldus. j. de testa. vbi in diuersis capitulis snie quelibet pars appellat quia appellatio vnius partis non ꝓdesset non appellãti ⁊ snia trãsiret in rẽ iudicatam cõtra non appellantẽ in alijs capitulis ideo est. ꝙ tũc est necessaria appellatio ab vtraq; parte in ipsis capitulis separatis ⁊ ita tenẽdum videtur licet Bar. in. d. l. fi. in fi. videatur velle per illum tex. ꝙ etiam tũc in articulis seperatis appellatio facta per alterã partem ꝺuolueret totũ sed intellige sane in casu ꝑut loquitur ipse Bar. quãdo. s. appellatur simpliciter a sentẽtia quo casu videtur a tota sentẽtia appellatum esse ar. in. l. si in rẽ. ⁊ ibi per glo. ff. d. rei vẽ. merito appellatio a sentẽtia devoluit totũ etiã in omnib⁹ articulis ⁊ ita ꝓcedit tex. sm vnuꝫ intellectum in .d. l. fi. ⁊ Bar. ibi ⁊ etiã ꝓcedit ꝙ notabiliter determinat rota ī. d. dec. cclxv. concludẽs ꝙ si a diffinitiua snia continẽre diuersa capitula per alteram partẽ solũ appelletur ⁊ non per aliam ꝙ iudex ad quẽ poterit ad instãtiaꝫ partis que nõ appellauit pronũciare sup̃ omissis in illa sentẽtia supplere in parte ⁊ illi addere. Non ob. qsnia debet trãsire in rẽ iudicatã quo ad eũ qui non appellauit. s̃. ri. proxi. quod ad consultationẽ. C. quomõ ⁊ quãdo. iud. l. ab eo. quia exquo fuit per vnã partẽ appellatum a snia simpliciter vel a tota sentẽtia certe fuit suspensa in totũ per appellationẽ. s̃. de iureiurã. venientes. ideo fuit devoluta iurisditio in totũ ⁊ sic potest dicto casu in totum ⁊ in parte reformari vnde ille qui non appellauit ꝓsequitur ex beneficio appellantis id quod ex se cõsequi nõ posset ar. l. petẽ de. C. de temp. in integrũ resti. ⁊ in l. post mortẽ. in fi. ff. ꝺ cõtrata. ⁊ in. c. auctoritate. de concess. ꝓben. li. vi. vnde ipse appellatus poterit ꝓsequi appellationẽ alterius partis. j. eo. c. ex insinuatione. ⁊ c. oblate. ⁊ tunc fit ꝙ iudex ad quẽ põt reformare snia etiam ex nouis iuribus nõ ꝺductis primo. vt in. l. titianus. ff. quod cũ eo. Nec ob. d. c. raynutius. ⁊ d. c. raynaldus vbi dicitur ꝙ ad hoc vt iudex appellationis possit supplere ⁊ addere in snia primi iudicis cõtinẽte diuersa capitula requiritur ꝙ a snia sit appellatum ab vtraq; parte quia certe ibi ꝓtigit de facto sed nõ fuit hoc necessarium ibi appellare ab vtraq; parte sm rotam in. d. dec. quia videtur appellatũ a tota snia quãdo simpliciter per vnã partẽ ab ipsa snia appellatur ⁊ ita loquitur Bar. in. d. l. fi. in fi. ⁊ rota s̃. Sed qritur primo quid si appelletur a snia limitate puta cõtinet snia vnum capitulũ vel plura cõnexa appellat quis distincte ab ea ꝑte q̃ facit ꝺ appellãtẽ ⁊ ꝑ alia ꝑte approbat snia; ⁊ tũc eo mõ vr̃ dicẽdũ ꝙ appellatio devoluat totum exquo fit in parte vnius capituli vel in vno ex pluribus cõnexis cum nõ possit facere appellans ꝙ iura nõ habeant locũ in sua appellatione ar. l. nemo põt. ff. de le. primo. ⁊. j. de testa. c. requisisti. hoc enī eẽt ꝺ naturã appellationis que est ꝙ ī cõnexis vel in parte vnius capituli totum devoluit etiã si in parte ⁊ per alterũ solum appelletur vt ī. d. l. ampliorẽ ⁊ in. d. l. fi. ⁊ in. d. §. ex cã. vnde fieri non põt limitate appellãdo ꝙ nõ devoluatur totũ facit glo. notabilis in. c. ij. de consuetudine. li. vi. volens ꝙ nõ posset induci per consuetudinẽ id quod esset cõtra naturã ipsius appellationis sicut esset in casu predicto vt. s̃. licet Panoꝛ. ī. d. c. significauerunt. in hoc teneat cõtra ⁊ nõ bene vt ibi per eũ col. iij.

Secũdo queritur quid si a snia cõtinente diuersa capitula separata vtraq; pars grauatur cõcludit hic. d. An. ꝙ si appellatio fit limitate qꝛ quelibet pars nõ appellat a sẽtentia simpliciter sed solum in illo capitulo a quo grauatur tũc dicit ꝙ quelibet appellatio de perse operatur sum̃

effectum ꝛ dicto casu si ꝑ vnam ptem tantum appelletur limitate vt.s.q̃ pro illa pte tantum valeret appellatio ꝛ ꝑ reliqua parte in qua non esset appellatum trãsiret sntia in rẽ iudicatam exquo tot censentur esse sntie quot sũt res sepate vt in.d.§.ex causa.ꝛ ideo limitata appellatio limitatũ dẽt parere effcũ.ff.de acqui.re.do.l.i agr's.j.de sen. excom. decetero ꝛ in.c.ea noscitur.ꝛ ita etiã hic sequitur Panor.in fi.quando ita distincte appellatur. Tertio queritur quid si a dcã sntia continente plura capla separata appellatio non fiat limitate ab vno capitulo vel pluribus sed appellat quis simplr a sntia tamen addit notabilem clausulam dicendo q̃ appellat a sntia solũ pro ea ꝑte que facit contra se ꝛ pro reliqua approbat sententiã an tunc devoluat totũ ita q̃ sa appellatio sit superflua Panor.hic in fi.q̃ sic quia negocium deductum in iudicio est vnicum vñ ne dividantur continentia cause.s.de ca.pos.c.i.C.de iudi.l.nulli.debet ꝓualere prima appellatio. Sed certe i hoc contrarium est tenendũ quia licet id esset verũ quando appellaretur a sntia simpliciter vt ꝑ Bar.i.d.l.fi.ꝛ ꝑ rotã.s.in.d.deci.tamen quando appellatio est limitata appellãdo a sntia solum pro ea parte que facit contra appellantem ꝛ sntia contin3 diversa capitula appellatio tunc non devoluit nisi pro ea parte qua cẽt appellatum cũ tot censeantur sntie quot sunt res separate vt in.d.c.ex causa.ꝛ.d.c.raymutius.ꝛ.c.raynaldus.ꝛ sic pro reliqua parte a qua non esset appellatum sntia transiret in rẽ iudicatam ꝛ ita videtur tex.in hoc notabilis i dcõ.c.raynaldus ꝛ sequitur ibi Panor.in.vi.notabili dicendo q̃ hec est vtilis ꝛ bona practica in appellando videt̃ solum appellare in ea parte que facit ꝫ appellantem ꝛ pro reliquis approbare sntiam quia in caplis separatis limitata appellatio debet parere limitatũ effectũ vt.s.ꝛ ita i3 effcũ sequit̃ hic do. Ant.cũ hoc caũ satis possit dici cẽ appellatum limitate solum i illo caplo in quo appellans grauat̃ ar.l. asse toto.ff.de her.instit.ꝛ.l.que conditio.ꝛ.l. si ita scripsero.ff.de cõdi.ꝛ demon.ꝛ hanc differentiã q̃ñ appellat̃ a sntia a simpliciter vel q̃ñ appellat̃ pro ea parte tantum q̃ facit contra:tenet do. Panor.in.d.c.significaue rũt.col.iii.s.de excep. Ultimo queritꝰ q̃ñ sntia cõtinet diversa capla ꝛ appellet̃ ab vna ꝑte limitate ab illo capitulo quod grauat ad vnum iudicẽ an tũc possit ꝑ alteram ꝑtem in aliis capitulis appellar̃ ad diversũ iudicẽ do. Ant.hic q̃ sic.dicens q̃ q̃libet tũc opera t̃ suũ effcũ3 ꝛ devoluit ad illũ iudicẽ ad quẽ est appellatũ nec habet tunc locũ tex.hic loquens q̃ñ in eodẽ negocio secus ergo in articulis diversis ꝛ sepatis ꝛ idẽ in hoc tenet do. Panor.ꝛ idẽ dicit do.Anto. si appellet̃ a sntia continente diversa capitula ꝑ utraq3 ꝑtem i illo capitulo in quo grauat̃ aut i ea ꝑte q̃ facit ꝓtra appellantem tũc eni satis videt̃ q̃ ab utraq3 parte possit apellari ad diversos ꝓudices ꝛ q̃lib3 appellatio devolueret ad suũ iudicem :nec habet locum tex.hic exquo tot censent̃ sntie quot sũt capitula sepata vt s.licet in hoc do. Panor.aliud velit dicendo q̃ exquo negociũ deductũ in iudicio est vnicũ nõ debet dividi cõtinẽtia cãe vt.s. Sed certe negociũ nõ censet̃ vnicũ cũ tot cẽseant̃ eẽ libelli quot sũt res diverse ar.l.scire demem⁹. ff.de ver obli.ꝛ eode mõ tot cẽsent̃ sntie quot sũt res diverse vt.d.§.ex cã.vnde nõ dicit̃ tũc dividi cõtinentia cãe exquo q̃libet appellatõ devoluit̃ ꝑ parte ꝛ opat̃ suũ effectũ de ꝑ se ꝛ electio iudicis spectat ad appellãtẽ q̃ grauat vt dicit hic Jnno.ꝛ ita videt̃ tenendũ ꝑut etiã tenet ipe do.Panor.i.d.c.raynal.ꝛ si attẽderet̃ ꝓhibitio õ cãe cõtinẽtia eadẽ rõ eẽt q̃ñ appellaret̃ ab vno capitulo sntie q̃ ꝑ alteram ñ posset appellari ad diversũ iudicẽ i quo caũ Panor. tenet fieri posse vt.s.q̃ omnia singulariter tene menti q̃a ex his habet̃ q̃ñ sit q̃ appellatio a sntia pro ꝑte devoluat totũ i vno vel plurib⁹ capitulis ꝛ q̃ñ sit q̃ a sntia possit appellari ꝑ utraq3 ꝑtẽ ad vnũ uel plures iudices diversos. Nec ꝓdictis ob.d.c.fi.s.õ.rescrip.ꝛ.c.dispẽdia in §.re⁹ quoq3.eo.ti.li.vi.ꝛ antẽ.ꝛ cõsequẽter.C.õ sen.q̃si ñ possit appellãs trahere alterã ptẽ corã diverso iudice primo pendẽte iudicio siue ordinario siue ipetrãdo delegatum vt i dictis iuribus q̃a certe dcã iura nõ habẽt locum i causa appellatiõis Jnno.ꝛ Jo.an.in.d.c.dispendia.circa prin.ꝛ satis ꝓbatur hic in tex.ubi ex hoc non ꝓbatur appellare ad diversos iudices ꝑm quod dictum ẽ.s.

Jn glo.in verbo tenebit in fi.tene menti glo.ꝑ nẽtẽ vnum intellectum ad hunc tex.q̃ iste scõus iudex nõ habebat iurisditionem in cã cum esset devoluta ad papaz ꝑ primam appellationẽ ad quem ex ordine lr̃e apparet q̃ fuit primo appellatum ideo sup eodem negocio scõa appellatio fuit supuacua cui lex non defert nec devoluit cãm vt.d.l.ampliozẽ.ꝛ.d.l.fi.ꝛ.s.est dictum iõ hic seruus alq̃ secundus iudex non hẽbat iurisditionẽ penitus licet Panor. hic velit q̃ habeat iurisdictionẽ sed elidibilẽ per exceptionẽ ꝛ nõ bene q̃ si cã erat devoluta semel per primã appellationẽ nõ potuit postea ad alium devolui per scõaz ꝫappellationem supuacuã. Sed tunc adverte q̃ sntia excõicationis redditur nulla ex defectu iurisditionis vt per glo.ordinariam ponentem oẽs casus ex quibus sntia excõicationis est nulla i.c.pñti.de sen.excõ.i.vi.ꝛ cum hic iste non esset iudex ꝛ tñ dicitur q̃ excõ.tenet solvit glo. notabilis hic q̃ tenet excõ. rõe cõtumacie cũ excõicatio sit remedium puniẽdi cõtumaciam vt in.c.tue.s.vt lite nõ cõte. Inde dicebat glo.xcvi.di.duo sunt.q̃ ois cõtumacia t̃ digna excõicatiõe vñ iste iudex hic erat sin⁹ iudex i cognoscẽdo an sua esset iurisditio vt i.l.si q̃s ex aliena.l⁹ allegata ꝛ in.c.sup lr̃is.s.de rescriptis.cũ pma facie haberet ītentionem fundatam ex appellatione ad eum interposita vnde nisi cõstaret de prima appellatione ad papam satis appebat iudex cõpetens ꝛ licet ex post appareat icompetẽs tñ tenet excõicatio primo lata rõe cõtumacie sicut dicitur i iudice delegato vel alio qui quãtum cũq3 sit cõpetẽs in causa principali tamen in cognoscendo an sua sit iurisditio q̃libet censetur competẽs :ꝛ ideo rõe contumacie in isto articulo poterit excõicare vt ẽ tex. notabilis hic:sicut dicitur q̃ iudex cognito an sua sit iurisditio licet pronunciet se incompetentem potest ꝓdemnare ptẽ in expensis ut est tex.notabilis in ele.i.de rescrip.ꝛ glo.or.i.d.c.fi.s.de rescrip.ꝛ sic his casibus valet excõicatio ꝛ condẽnatio expensaz̃ a iudice incompetente quãdo credebat se competẽtem vt est casus in termis hic vbi valet excõicatio rõe cõtumacie licet sit lata a non suo iudice in causa principali vt hic in tex.ꝛ glo.que posuit vez̃ intellectũ q̃quid hic aliter dicant Jnno.ꝛ alij doc. Jn glo. in ꝛbo nisi cognouerit in fi.aduerte q̃ quando iudex est talis q̃ citatus non posset etiam si vellet facere eum iudicem non tenet̃ comparere ꝛ nõ valeret ꝓcessus non solum in ꝓcipali sed etiã nec cõtumacie puniriu⁹ facit glo. in.l.i.C.vbi de cri.ꝛ xi.q.i.clericum nullus.ꝛ in.c.significasti.s. de fo.cõpetẽti.ꝛ Spec.ti.de cita.§.i.ꝛ.ꝫ pone q̃ iudex.ꝛ in.§.penul.in fi.ꝛ Jo.an.in rla scienti.in.vi.vbi cõcluditur q̃ clericus etiam in minoꝛib⁹ citatus a iudice seculari quem iudex clericum ignorabat tñ nõ tenet̃ cõparere ꝛ ꝓcessus est nullus ꝛ cõtumacie puniriu⁹ exquo nõ est nec potest esse su⁹ iudex ideo semꝑ reputat̃ sntia lata a non suo iudice.s.de iudi.at si clerici.ꝛ.l.fi.C.si nõ a cõpetẽ. iu.sed in aliis iudicibus tene menti glo.hic ponentẽ notabilem rlam q̃ licet regl'r citatus teneat̃ cõparere allegaturus ꝓuilegium suũ.j.de ꝓaccu.c.veniens.ꝛ i.d.l.si q̃s ex aliena.ꝛ in.d.l.ij tñ q̃ñ est notoꝛium ꝛ certuz q̃ iudex nõ hẽat̃ iurisditionẽ in illa cã nunq̃ tenet̃ citatus cõparere:ꝛ nõ valeret excõicatio aut condẽnatio expẽsaz̃ rõne cõtumacie vt dicit glo.hic ꝛ in d.l.ij.ꝛ in cle. pastoralis. §.pisana.de re iudi.ꝛ iij.q.ij.si eps vbi aũt est dubiũ ꝛ tũc semꝑ tenet̃ cõparere ꝛ alias pot excõicari vt hic in tex.ꝛ mulctari ꝛ condẽnari in expẽsis vt in.d.l.ij. Sed tu limita.d.glo.ꝓcedere ꝛ esse verã q̃ñ iudex sciret se oino nõ eẽ iudicẽ alias si sciret se esse iudicẽ tñ eius iurisditio opem exceptionis poterit elidi puta rõne surreptiõis rescripti aut

rõne suspitõis iudicis tũc bñ valeret ꝓcessus tã in ꝓncipali q̃ in cõtumacie punitiuis si citatus nõ cõpareret ad opponendũ exceptionẽ glo.est notabilis in ẏbo cõpetẽte. incle. ij.vt li.pe. z sequit hic Jmo.in fi.z i.i.col.z no.hãc limitationẽ. Extra glo.ꝑ declaratione tex.tractat hic Jnno.z doc.post eũ an valeret hic ꝓcessus agitatus ꝑ hũc scõm iudicẽ in cã ꝓncipali si credebat se iudicẽ z ui det tenere q̃ sic quia rõe dubii sustentat ꝓcessus etiam eius qui nõ habet iurisditõnẽ in cã.ff.de offi.ꝓsi.l.si forte. Sed tu dicas cõtrariũ ꝙa hic carebat iurisditiõe ipo iure ex quo cã erat devoluta ad papã ꝑ ꝓnãm appellationẽ z ꝙa appellatio fuit hic supuacua z nõ devoluit vt est dcũ.s. Unde licet valeret hic ꝓcessus punitiu⁹ cõtumacie tñ in cã ꝓncipali eẽt secus rõ quia cõtumax nũq̃ itelligit ꝓrogare iurisditionẽ i iudicẽ nec i ipũz iudicẽ ꝓsẽtiꝫ vt dixit singlr Jnno.i.c.inotuit.j.ꝺ eo.q̃ fur.z Bal.allegat z sequit i.l.si q̃ ex ꝓsẽsu.C.ꝺ epali audi.ideo semp posset dici de nullitate ꝓcedente ex defectu iurisditiõis vt in d.c.atsi clerici.z i.d.l.fi.nisi i casu spẽali.cle.pe.de re iud.z licet statutũ simpliciter z idistincte vellet q̃ licet nulla exceptio possit opponi i executione snie tñ nõ itelligit de exceptiõe ꝓuenãte ex defectu iurisditiõis iudicis iudicãtis vt dixit glo.singnlaris i cle.i.i fi.de sequel.pos.z fruc. z ideo q̃n reuera aliqs ipo iure nõ eẽt iudex ꝓut eẽt hic z i caũ.c.i.de rescrip.li.vi.licet tũc rõne dubii teneret ꝓcessus punitiu⁹ ꝙtumacie vt hic i tex.z notat i.d.c.sup lris. si tñ iudex ꝓcedit in cã ꝑncipali nũq̃ ualeret ꝓcess⁹ ꝺ cõtumacẽ ꝺato q̃ causa esset talis nature i q̃ posset ꝓcedi ad diffinitiuã cõtra cõtumacẽ etiã lite nõ ꝓtestata z hoc i ꝑmo ipe iudex ꝓnũciauerit se iudicẽ cõpetẽt ẽ z bñ fuit notabile dictũ Jnno.i.c.ii.s.ꝺ dila. Ratõ q̃a alias ꝓcessus eẽt fact⁹ a iudice nõ suo ideo nõ ualeret vt.d.c.atsi.clerici.z.d.l.fi.z posset dici de nullitate ex defectu iurisditiõis cũ cõtumax nõ videat ꝓrogasse iurisditionẽ vt.s.itellige q̃n iudex ẽ omnino icõpetẽs sec⁹ si erat cõpetẽs licet iurisditio ope exceptõis foret elidibilis vt ẽ dictũ.s.in ꝑcedẽti col.i.ff.sed tu limita.nã q̃n ẽ omino icõpetẽs ꝑ ꝓcessuz ad ulteriora nõ cẽseẽt ipe iudex ꝓnũciasse se cõpetẽtẽ vt j.diceẽt. Secundo q̃rit q̃d si iudex citato cõtumace ꝑ nũciat exꝑsse se iudicẽ cõpetẽtẽ an cetero possit dici de defectu iurisditiõis z dic q̃ nõ q̃a licet a snia qua iudex ꝓnũciat se cõpetẽtẽ vel icõpetẽtẽ possit appellari etiã de iure ciuili vt ẽ glo.or.i autẽ.habita.C.ne fi.ꝓpa.z ẽ tex.i. c.significãtibus.s.de offi.dele. tñ si nõ appellet snia trãsit i rẽ iudicatã vt.d.c.significãtib⁹.z.s.de elec.cũ dilect⁹ in fi.z valerz ꝓcessus i cã ꝑncipali posito q̃ iudex aliter ñ fuissz iudex ꝓpetẽs z posito q̃ ipe ꝙtumax ñ cẽseat ꝓrogare iurisditionẽ.z i iudicẽ ꝓsẽtire vt.s.qz fallit q̃n iudex ꝓnũciat exꝑsse se ꝓpetẽtẽ vt dixit singlr Jnn.i.d.c.ij.z.c. i.ꝺ offi.dele.li.vi.tenet Bar.in.d.l.ij.z bñ facit glo.ibi z ideo dicit hic Jmo.colũp.iiij.q̃ valde vtile ẽ q̃ semp iudex ꝓnũciet exꝑsse se iudicẽ cõpetẽtẽ quia alias ubi nõ ꝑ nũciaret exꝑsse licet procederet ad ulteriora i negocio in quo reuera nõ eẽt oino iudex nõ põt surgere tacita ꝓnũciatio nec uidet ꝓnũciasse se cõpetẽtẽ vt dicit notabiliter Jnno.i.d.c.ij.z doc.ibi ita sequũt z do.An.ibi licet hic aliter uideat sẽtire z nõ bene sm Jmo.q̃n aũt eẽt oppositũ de icõpetẽtia cõtra iudicẽ tũc ẽ q̃ ꝑ ꝓcessũ ad ulteriora videt ipe iudex tacite ꝓnũciare se cõpetentẽ vt voluit glo.notabilis i.l.ij.s.sed si dubitet.ff.de iudi.z facit.c.ex pte ff.j.eo.sed q̃n nõ ẽ oppositũ ꝺ icõpetẽtia nũq̃ ꝑ ꝑcessũ incõtumacẽ cẽseẽt ipe iudex ꝓnũciasse se cõpetentẽ vt dicit Jnno.i.d.c.ij.z sequit ibi Jmo.z alii doc.z ideo põito q̃ rescriptũ eẽt ipetratũ ꝑ falsi suggestionẽ eẽt nullũ ipo iure vt i casib⁹ de quib⁹ in.c.ad audiẽtiã.el.ij.de rescri.vel i casu.c.i.ꝺ rescrip.li.vi.uel etiã eẽt ipetratũ a ꝓcuratore reuocato z iudex i dictis casib⁹ ꝓnũciat exꝑsse se iudicẽ cõpetẽtẽ tenebit snia z trãsiret in rẽ iudicatã nisi ab ea appellaret z valebit postea ꝓcessus i cã ꝓcipali etiam cõtra cõtumacẽ sm Lapũ z alios doc.i.d.c.i.z in.d.c. ij.z in.d.c.sup lris.q̃ oia singulariter tene mẽti. Quãdo ãt ipse supior nullaten⁹ cãm delegasset aut rescriptũ alio mõ esset falsum q̃d tũc si delegatus ꝓnunciasset exꝑsse se iudicẽ cõpetẽtẽ an ualeat ꝓcessus factus ꝑ cõtumacẽ Jnno.in.d.c.sup lris.tenet q̃ nõ et ita trãsit ibi Jo.an.et cõiter doc. Sed i iudice ordinario dicit hic Jnno.q̃ si ꝑs vadit ad supiorẽ dicẽs eũ eẽ appellatũ vbi nõ ẽ vel ẽt licet sit appellatũ tamẽ renũciauerat appellationi an tũc teneat ꝓcessus et videtur q̃ non ex quo non est appellatũ aut quia est renunciatum etiam si iudex ipse hoc ignoret.

Sed dicit Jnno.q̃ erit reuocãdus ꝓcessus aut ꝑ ꝓditionẽ sine cã aut ꝑ ꝙrelã falsi aut ꝑ restitutionẽ ex clausula generali z ita trãsit hic Panor.col.iiij.i ꝑn.licet Cõposte. in.d.c.sup lris.put refert hic Jo.an.teneat q̃ valeat ꝓcessus rõe dubij z idẽ tenuit Archi.z Jo.an.i.c. romana.§. si ẏo.eo.ti.li.vi.quod tu intellige ꝑmo de ꝓcessu ꝙtumacie punitiuo ut hic in tex. Secũdo itelligit Jmo.z do. An.hic hoc dictũ esse verũ q̃n iudex exꝑresse ꝓnũciasset se cõpetẽtẽ alias secus fozet vt ẽ dictũ.s.licet Rota i ꝺci. cxiij.put refert hic do.An.teneat de stilo curie eẽ q̃ snia qua ꝓnunciat cãm esse devolutã ad papã ꝑ appellationẽ nõ faciat eã devolutã vbi nõ erat fm Jmo.hic q̃n ex ꝓnũciatiõe appareret error iuris aut q̃n ipe iudex sciuisset cãz nõ devolutã vt hic,in tex.secus si iudex ipse ignorasset posito e tiã q̃ ꝑs ipsa sciuisset cãm nõ devolutã vt hic i tex. vr.vnde dicebat notabiliter Jnno.z Jo. an.in.c.i.§.post hec eo.ti.li.vi.q̃ q̃n fuisset appellatũ nulliter puta sine scriptis vlla absqz cã rescriptio si tñ ipse iudex ad quẽ ꝓnunciaret exꝑresse se iudicẽ cõpetẽtẽ aut cãm ad eũ legittime devolutã tũc talis snia faceret ius inter ꝑtes z valeret ꝑ ocessus in cã ꝑncipali z nõ posset de cetero de defectu iurisditionis iudicis dici z ita sequtur do.Anto.z Jmo.i.d.c. sup lris.de quo ibi ꝑ eũ in vltia carta in ꝑn.que oia tenemẽti:z idẽ si ꝓnunciaret appellationẽ nõ esse desertã z se iudicẽ cõpetentẽ valebit ꝓcessus z snia ꝺato q̃ i veritate appellatio fuisset deserta z ita debet limitari de.si appellationẽ.de appel.z ita ẽt tz Butri.in.d.c.ij.de dila.col.ix.z i d.c.sup lris. Tertio q̃rit an in casibus ꝑdctis snia iudicis vel ꝑtis aliq̃d opet vt sic nõ valeat tunc ꝓcessus ꝺ absentẽ cui legittime exceptões cõpetebãt dic q̃ aliq̃n iudex nullã hẽbat iurisditionẽ in cã tunc si hoc sciret nõ valeret ꝓcessus i cã ꝑncipali nec etiã sup cõtumacia vt hic i tex.z i.d.l.ij.z i.l.si ꝑtor.§.marcell⁹.ff.ꝺ iudi.z ꝑ Jo.an. in.d.regula scienti.z nota.in.d.cle.pastoralis.§.pisana.z idẽ q̃n ipse iudex habuisset iurisditionẽ tñ poterat elidi ꝑ exceptionẽ nã in his casibus si iudex sciuit ipedimẽtum quãtũcũq̃z ꝓnunciasset se iudicẽ cõpetentẽ nõ valeret ꝑ cessus cõtra ꝙtũmacẽ absentem vt hic in tex.et.d.§. marcellus.z sequit hic Jnno.z alij doc.per no.ibi z in.d.l.ij. secus si iudex ignorasset z ita ꝓcedãt supradicta. Sed eo casu quo iudex ipse ignorasset q̃d tũc si ꝑs ipsa sciuisset ꝺfensiones absentis:cõcludit hic Panor.q̃ eo casu quo iudex nullã habebat iurisditionem z q̃ ꝑs sciuit defectũ licet iudex ipse ignorasset z ꝓnunciasset se iudicẽ cõpetentem nõ valeret ꝓcessus ꝺ absentẽ cũ ꝑs videat tũc fuisse in dolo surripiendo iudici facit qꝺ no.in.l.siqs obrepserit.ff.de fal.z in.d.§.marcellus.sed bene valeret ꝓcessus ꝙtumacie punitiu⁹ ꝓpter ignorantiam iudicis vt hic in tex.z hic quatenus non ꝓcerneret ꝙmoduz ptis ar. tex. hic z in.d.l.ij.secus ad cõmodũ partis puta in remissiõe ex p⁰.vel so.decreto q̃ non valeret vel saltẽ veniret revocandus facit qꝺ no.Jnno.in.d.c.ij.z Jo.an.in.c.dilectus el.ij.de ꝑben.z Jo.cal.in.c.ad ꝓbandũ.de re iudi.vbi dixit q̃ si pars litigauit scienter cora iudice excõicato tollerato debet ꝓcessus in sui cõmodũ retractari et rõ predictor est q̃ q̃n index nullam hẽbat iurisditionem et ꝑs ꝟ sciebat fuit in dolo ita allegando z sic fuit lata snia tunc per falsas allegatiões contra abentẽ merito est nulla vt d.§.marcellus z ita ꝓcedat dictũ Jnno.ad illũ tex.i.c. fi. j.de accu. Sed tñ q̃n iudex habebat iurisditionẽ elidi-

bilē p exceptionē ptis absentis tunc siquis pñs hoc sciat z taceat non nocet sibi q2 sicut tenet edere contra se vt ī c.i.de proba.cū si.ita non tenetur allegare contra se iura partis absentis z sic est hic tex.singularis q taciturnitas contra ius aduersarij absentis nō reddit ꝓcessum nullū z ita sequitur Jnno.hic licet in.d.c.fi.aliud voluerit z nō bene q2 non dicit pars ī dolo si omittit allegare defensiones absentis cum non teneat allegare contra se vt hic in tex.nec tenet q̄s esse ꝓcuratoꝛ aduersarij sui.l.i.§.i.ff. de lib.agnoscen.de quo hic notabiliter p Bal.in fi.nec ob.d. §.marcellus.p quē mouetur. Jnno.ī.d.c.fi.q2 ꝓcedit qñ allegat ꝺ absentē vnde est tunc dolus in faciēdo z allegā do secus si simpliciter in omittendo z tacendo ius contumacis q2 sibi ꝑputet ex quo fuit cōtumax z nō cōparuit ius allegare forte.n.solitꝰ erat illis renūtiare z facit qđ no. Jnno in.c.i.in ꝟbo absentia.de elec.li.vi. Et sic deberet tenere ꝓcessus ꝺ absentē cōtumacē tam in ꝑncipali q̄ etiā respectu cōtumacie.z ita est tenendū quicquid aliter dicat do. An.z in.d.c.fi.z ēt Panor.hic in penul.col. intelligē do dictū Jnno.ī.d.c.fi.ꝓcedere qñ ꝑs dolose tacuisset iura absentis nā certe cū nō teneat allegare ꝺ se vt.§.et hic in tex.vbi iste fo appellans ꝫ sciuerat absentē ꝑmo appellasse ad papā et hoc tacito adiuit alium iudicem et valet hic ꝓcessus cōtumacie punitiuꝰ ꝺ absentem et etiā super principali si ꝓnunciasset se iudicē cōpetētē licet pars pñs tacuisset defensiōes absentis et ita seq̄tur hic imo.colū.ij. et etiā ipse Panor.col.iiij.quod tene mēti q2 iste tex.ē singularis limitatio ad.d.§.marcellus. Ultimo tene mēti vnā singularē doctrinā quā pōit Jnno.ℍ et in.d.c.ij.q omī casu quo pōt deuenire ad diffinitiuā lite nō cōtestata vel alias valeꝛ ꝓcessus cōtra absentē ꝓtumacē tūc si absenti cōpetat exceptio dilatoria seu declinatoria z postea ꝓpareat cōtumax nō auditur illā volēs ꝓponē nisi veniat eo tp̄e quo si fuisset pñs ꝓponē potuisset z rō ē quia ꝓtumax nō debet eē melioris cōditōis q̄ nō ꝓtumax vt ī auten.vt oēs obediant.§.si autē.sed si fuisset pñs ī iudicio et debito tp̄e nō opposuisset suas exceptiones postea nō audiret amplius ut ī.c.pastoꝛa.de excep.in.l.pempto.C.sen. rescin. nō pos.ita nō ꝺz audiri si fuerit abñs ꝓtinaciter lz postea cōpareat facit rō.c.eū q̄ de ꝓben.li.vi.qđ intellige etiā si ꝑsens sciat defensiones cōpetentes absenti cū nō teneatur ius sui aduersarij allegare ꝺ se ut.§.qđ dcīm tenementi z ita sequit hic Panor.col.v.z Jmo.col.iij.ꝑ quo ēt glo. no.in ꝟbo absentia.in.c.i.de elec.li.vi. cōtumax.n. licet sit audiendus refectis expēsis.l. sancimꝰ.C.de iudi. §.vt lite nō ꝓte. qñ frequenter.§.in alijs.tñ tenetur ꝓsequ cām in eo statu in quo eā inuenit tp̄e quo cōparet lz glo. in.d.c.i.in ꝟbo absentia.idē tz Jnno.ibi ī fi.ꝑ quo ēt tex. in.c.vbi ꝑiculū.§.si vero infirmitate.de elec.in.vi.z intelli ge oia p̄dicta data cōpetentia iudicis lz eius iurisditio potuisset exceptōe elidi q2 cōtumax bene p̄iudicat sibi vt nō possit declinare iudicē nec alias declinatoꝛias opponere fm Jnno.singulariter in.c.ad petitionē.ī.de accus.z per Bal.in.l.si quis ex cōsensu.C.de ep̄ali audientia.z hic per Jmo.in fi.z in.i.col.z est dictum.§.in.viij.col.in fi.in.ℵ. sed tu limita.sed qñ iudex esset omnino īcompetens tūc q2 cōtumax nūq̄ videt ꝓrogare iurisditionē vt ꝑ Jnno in.d.c.inotuit.ipse cōtumax in quacūq ꝫ pte iudicij cōparendo posset tunc opponere exceptiōes declinatoꝛias ni si ꝓius iudex ipse ꝓnunciasset exp̄sse se iudicē cōpetentez cū ex solo ꝓcessu ad vlterioꝛa ꝺ cōtumacē nō censet ꝓnūciare dcō casu se cōpetentē vt ꝑ Jnno.in.d.c.ij. z dictum est.§. Ex quibꝰ oibus p̄cedentibus cōsidera duos casus p̄cipales. ꝑmo qñ iudex esset omnino z ipso iure incōpetēs. ꝛcdo qñ est ipso iure competēs licet iurisditio possit p exceptionē elidi. ꝑmo casu aliqñ ꝓcessus fit ꝺ p̄sentē vel cōtumacē in quo iudex exp̄sse ꝓnūciauit se iudicē cōpeteutē tūc si a tali iterlocutoꝛia nō sit appellatū nō poterit de cetero amplius dici de icōpetentia fm Jnno. in.d.c.ij.de dila.z in.c.sup lr̄is.de rescri.in glo.in verbo z si ꝓnunciauerit suā iurisditionē.z in.c.pastoralis.in glo. magna.in.ℵ.sed nos dicimus vlterius hanc q̄onem non esse audiendā etiā.z ita sequit Bar.in.l.ij.ff.si quis ī ius voc.vt ē dictū.§.i. ℵ.so queritꝰ. Aliqñ z so ꝓcessus fit ꝺ cōtumacē z iudex non ꝓnunciauit expresse se iudicē cōpetētē hoc casu p ꝓcessum ad vlteriora non censetur pronuntiatum super competentia z processus esset nullius ex quo iudex erat ipso iure incompetēs z isto casu procedit id qđ dī cōtumacē nō cēseri cōsentire in iudicē vel iurisdictionem prorogare fm Jnno.in.c. innotuit.de eo qui furtiue.z hanc partem sequitur Angel.in dicta.l.ij. Aliquando z tertio processus fit contra presentem qui opposuit de incōpetētia et isto casu p ꝓcessū ad vlteriora cēsetꝰ iudex tacite ꝓnūciasse se ꝛpetētē vt p glo.in.l.ij.§.sed si dubitet.ff.de iudi.et ita Jnno.ī.c.i.col.i.de offi.del.in vi.et ī.d.c.ij.facit.c.expte Ld.ī.ꝺ appel.et ita Ang.ī.d.l. ij.et Butri.in.d.c.ij.colū.ix.itellige qñ iudex ꝺ exceptōe cognouit alias si ñ cognouisset tūc p ꝓcessū ad vlteriora nō cēsetꝰ ꝓnūciasse et ꝓcessus foret nullus et ita ꝓcedat dañ Jnn.in.d.c.ij.de dila.et ita tenet Ange.in.d.l.ij.ī pe. col.et ī suo ꝛsilio.dxxxiij.qō icipit in causa accusatōnis. col.iiij.in ꝑn idē cōsulit Paulꝰ de castro suo cōsilio.xxv. icipiēte Jn xp̄i noīe dñi sup ꝑ dubio.dicens ℍ idē dicen dū qñ oppōitis exceptōibus ipedītibꝰ ꝓcessum iudex ꝓcedit ad vlteriora quia tūc cēsetꝰ tacite ꝓnūciaꝛ et eas reicere qñ eas examiauit et cognouit alias secus et allegat Bar.ī.l.a ꝓcedēte.C.de dila.ubi ita distinguit quod no. Aliqñ et quarto ꝓcessus fit contra pñtē et nihil excipiente de iurisditōe et hoc casu nō ualet ꝓcessus quia ñ uidetꝰ tacite ꝓnūciatū sup cōpetētia p ꝓcessū ad vlteriora qñ de ea nō fuerat oppōitū ita ꝓbatur ī.c.i.de rescrip. ī vi.z ita Jnn.ī.d.c.i.ꝺ offi.dele.ī.vi.ī ꝑma gl.ī fi.z idē tz in.d.c.ij.in ꝑma col.in fi.idē Butri.ibi col.viij.ī fi.z idē Jmo.col.vlti.in ꝑn.et ita dic̄ Ang.ī.d.l.ij.hoc tamē videtur limitādū nisi iurisditio eēt ꝓrogabilis si sciēter fuit litigatū.l.i.ff.de iudi.et ita Butri.ī.d.c.ij.colū.xi.et ℍ ī ordinario nō sic uidetꝰ in delegato.l.ꝑuatoꝛū.de iur.o. iud. z ita Butri.i.d.c.ij.col.viij.z col.xij.ī prin. Decūdo casu ꝑncipali qñ ꝓcessus fit a iudice ipso iure cōpetēte licet iurisditio potuisset ꝑ exceptiōem elidi sed qa dicit tūc iudex cōpetēs vt p glo.ī uerbo cōpetente in c.vt licet p̄tāndus nullo casu regulariter exp̄ssa pronūciatio sup iurisditiōe nā aut fuit oppōita exceptō z iudex ꝓcedēdo ad vlteriora videtꝰ tacite ꝓnūciare vt.§.aut nō fuit oppōita z ꝓcessus fuit agitatus ī p̄sentē z ñ poterit opponi post litē cōtestatā.§.de re iudi.c.iter monasteriū.ff.ꝺ iudi.l.sed si susceperit. Si uero ꝓcessus ē factus cōtra contumacē vel absentē tūc cōparēs post litē cōtestatā nō poterit amplius opponere qa ꝓtumax p̄iudicat sibi vt post litē ꝓrestatā iudicē declinare nō possit seu alias declinatorias opponere sed tenet ꝓsequ causā in eo statu in quo ipsā inuenit ita dixit notabiliter Jnno.in.d.c.ij.z in.c.i.in.fi.de elec.ī vi.z facit glo. ibi ī uerbo absentia.z sic cōcludūt doc. in d.c.ij.ex q̄bus habes clarā decisionē z distinctā in omibꝰ casibus z hoc qñ a tali iterlocutoria lata sup cōpetentia nō est appellatū Quid aūt si sit appellatū ab ea vel a ꝓcessu ad vlteriora vel a diffinitiua ꝑmo lata ī dcā cā an poterit postea ī cā appellatiōis dici vlteriꝰ ꝺ icōpetētia vide plene dcā ī.c.cū cessante.ī.eo.col.xviij.'in.ℵ.aduerte tñ.z itellige oia p̄cedētia ubi ꝺ his distincte in oibꝰ caibꝰ.

DEFFAVTE.a iudice qui non est de temporali iurisditione ecclesie non potest ad papam appellari hoc dicit. Nota primo q in terris de teporali iurisditione ecclesie data discordia iter leges z canones debent in omni foro seruari canōes z ita voluit glo.or.ī.c.ij.de arb. li.vi.ꝑ qua etiā ter.hic nā de iure ciuili regulariter non appellat ab iterlocutoria vt in.l.añ sñie.C.quorū appel. cū si.z tñ ī terris ecclesie indistincte ē licitū appellaꝛ ante sentētiā ab omī grauamīe in.c.cū cessante.z in omī foro appellari pōt ad papam z ante sententiaꝫ vt hic dicitur.

Quid ãt si laic⁹ littigat coꝝ ecclesiastico qñ nõ eẽt õ tpali iurisditõe ecclesie an ipe poterit appellaꝛ ab oi grauamie ante sniaꝫ sic canones pmittũt ⁊ vr̃ q nõ cũ ipe sit subiect⁹ legibus sed Archi.ij.q.vi.nõ ita.tꝫ ꝓriũ ⁊ fac q no.in.c.q̃liter.s.de iudi.vbi idẽ tꝫ Panor.qz licet sit subiectus legibus ⁊ sm leges nõ possit appellari ab interlocutoria vt.s.tñ exquo cã agitaꝛ coꝝ ecclesiastico debẽt seruari canones ⁊ poterit ab oi grauamie appellari sic ecõtra si cleric⁹ littigat coꝝ iudice seculari i terris q̃ nõ sunt de tpali iurisditione ecclesie nõ poterit ipse appellare ante sniaꝫ nisi i casibus a iure ciuili pmissis ⁊ ligaꝛ clericus legibus exquo in foro seculari debẽt seruari leges iordia torijs.⁊ ita dicit Archi. i.d.c.nõ ita.⁊ sequit Butri.i.c. q clericus de fo.cõpe.col.xi.in.fi.⁊ idẽ Panor.ibi col.iij. ⁊ in.c.ecclesia.s.ꝺ cõsti.col.xij.⁊ rõ ꝑdcõꝫ esse põt vt seruet eq̃litas in iudicijs qz nõ esset ꝓueniẽs q.p pte vnius posset appellari ⁊ .p pte alteri⁹ nõ vnde eo casu quo licet alteri appellare vel nõ ita licebat vel nõ licebit alteri pti vt in.c.ij.s.de mutu.peti.⁊ ẽt qz in ordinatorijs debet attẽdi ꝓsuetudo loci vbi iudiciũ agitaꝛ.C.quẽadmodum te. ape.l.ij.⁊ p glo.in.d.c.q clericus.q ãt non possit appellari dr̃ respicere ordiatoria litis intellige ab interlocutorijs qz respicit cõtingentia ad litẽ.Sed statutũ q non possit appellari a diffinitia respicit ꝺcisoria ⁊ ita Butri.ibi col. xij.⁊ Panor.ibi col.iiij.⁊ in.c.ecclesia scẽ marie.ꝺ ꝓsti.col. xij.tene mẽri ꝺ quo tñ vide plenius in.c.vt debitus. col. xiij.in.ỽ.septio q̃riꝰ circa finẽ.⁊ aduerte q̃d si statutũ diẽ q debeat appellari.j.quinqz dies aut q istãtia cãe apellatiõis duret p duos mẽses nã ista respiciũt ordinatoria ⁊ pcessus cãe appellationis vnde dicebat Butri.i.c.q clericus.ꝺ fo.cõpe.col.viij.⁊ Jmo.ibi col.i.i fi.q statutũ laicorũ limitãs tps instãtie ligabit clericũ litigãtẽ coꝝ iudice seculari exquo tale statutũ respicit ordinatoria idẽ ergo si limitaꝛt tps.appellãdi qꝺ nota ad practicã. Nota secũdo ⁊ ita ẽt allegaꝛ q in terris ecclesie põt indifferẽter appellari ab oi grauamine ⁊ a sntia ad papã omisso medio facit.ij.q.vi.ad romanã.⁊ simile ꝓuilegiũ cõpetit legato de latere ad quẽ põt appellari omisso medio sic ad papaꝫ sm glo.⁊ Jo.an.in.c.romana.in ꝑn.eo.ti.in.vi.tenẽt doc. ibi ⁊ in.c.i.s.ꝺ offi.lega.⁊ idẽ eẽt ad ꝓtiarchã ad quẽ põt appellari omisso medio sic ad papã sm Jnno.in.c.antiq̃. de ꝓui.⁊ idẽ tꝫ Hosti.⁊ glo.xxi.di.renouãtes.⁊ Spe.eo. ti.§.nõ tenemus.ỽ.sed nũquid.i fi.Sꝫ Jo.an.⁊ do. An. in.d.c.antiq̃.tenẽt ꝓriũ q ẽ ꝓuilegiũ pape vt ad eũ appellet omisso medio vnde nõ extẽdit ad ꝓtiarchã.Sꝫ certe sic põt appellari ad legatũ de latere omisso medio ut.s. ita poterit ad patriarchã ⁊ ita sequit.do.Spe.de perusio i d.c.antiq̃.qz ille tex.itẽdit in Ƀ dare ꝓuilegiũ patriarchis ideo nullũ foret ꝓuilegiũ in appellãdo si nõ posset appellari ad eos omisso medio.⁊ hãc ptẽ sequit ibi Panor. tꝫ dicat q opinio Jo.an.sit equior. Sꝫ limita supradictã rꝫ q ad papã possit appellari omisso medio qz fallit in vno casu qñ delegatus pape in subdelegando reseruat sibi aliquid iurisditionis tũc.n.facit gradũ inter se ⁊ subdelegatũ ideo a sntia subdelegati nõ posset appellari tũc ad papã omisso medio ẽt si appellareꝰ a sntia diffinitiua vel ẽt potius tex.est no.in.c.si delegatus.§.fi.ꝺ offi.dele.li.vi. ⁊ in.c.cũ te.⁊ in.c.sup qõnũ.§.porro.e.ti.intellige q non possit tũc appellari ad papã omisso medio si ꝺ Ƀ excipiatur alias posset sm Archi.⁊ Jo.an.in.d.§.fi.⁊ licet ad papã possit appellari omisso medio tñ secus ẽ in iperatore ad quẽ nõ põt appellari omissis medijs vt in.l.iperatores. ff.eo.ti.qꝺ tñ limita in scolaribus nã cũ ipator suscipiat oẽs studẽtes sub sua ꝓtectõe ⁊ in eius spẽales filios vt ẽ tex.in autẽ.habita.§.nõ dignũ.C.ne filius ꝓ pa.dixit ibi no.Bal.duo notãda dcã p illũ tex.ꝑmo q scolares non legittime nati ⁊ si essent de terris ecclesie poterũt legittimari ab ipatore tãq̃ ei⁹ filij spẽales.Secũdo q scolaris poterit a quolibet grauamie appellare ad ipatorẽ omissis medijs qz tex.ibi dixit ab oi iniuria ex q̃ ipator ꝺ gra spẽali offert seipm vt ibi i tex.i ỽbo defendam⁹ vnde poterit appellari ad ipatorẽ omissis medijs sꝫ Bal.ibi q duo.d.no.

Ultio tene mẽti ex hoc tex.⁊ ita allegaꝛ q grauatus a iudice seculari nõ põt talẽ iniustitiã deducere ad papam etiã p viã appellatiõis cũ a iudice laico sit gradati appellandũ ad eius supiorem vnde ab eo nõ põt appellari ad papã vt hic dicit ⁊ ita limita.ij.q.vi.ad romanã.⁊.c. ois oppressus.Sed aduerte q̃a regula huius tex.venit limitãda trib⁹ mõis:⁊ ꝓmo vt ꝓcedat i terris q̃ sunt de tpali iurisditõne ecclesie nõ i alijs. Scõo limita rõe cõsuetudinis nã valeret ꝓsuetudo q a iudice seculari i omi loco ⁊ i omni foro appellet ad ecclesiasticũ omisso medio vt hic i tex.cũ cõsuetudo deferat ius appellãdi ad eũ qui alias nõ esset iudex illius appellationis vt ẽ tex.no.in.d. c.romana.§.debet.sic etiã iducit cõsuetudo vt possit nõ solũ ad papã sed etiã ad alios iferiores iudices appellari omissis medijs vt ẽ tex.in.d.c.romana.§.i.quinimo ex cõsuetudine posset iduci q laicus possit indistincte cõuenire coꝝ iudice eccl'astico vt ẽ tex.in.c.si cleric⁹ laicũ.⁊ i.c. licet ex suscepto.s.de fo.ꝓpe.nec mirũ qz cõsuetudo dat ordinariã iurisditionẽ ẽt ꝑuate pone ⁊ ẽt in ꝓcernentib⁹ merũ ⁊ mixtũ impiũ vt ẽ tex.vnicus ⁊ singularis in iur̃ in.c.cũ cõtingat.s.de fo.cõpe. Tertio limita regulam huius tex.nõ hãe locũ qñ inferens iniustitiã nõ recognosceret supiorẽ tũc.n.deficiẽte supiore semp in oi casu põt appellari ⁊ haberi recursus ad papã Ƀ fuit notabile dcñ Jnno.in.d.c.licet.dicentis q vbi nõ repit̃ supior de iur̃ vel de facto semp põt adiri papa ẽt p laicos cũ papa sit iudex ordinarius omniũ nõ recognoscentiũ supiorẽ ẽt regũ vel impatoris rõe iniustitie ⁊ peccati .p quo ẽt glo.singularis q idẽ voluit in.c.ex trãsmissa.s.ꝺ fo.cõpe.⁊ satis ꝓbat Ƀ p tex.in.c.fi.s.de iudi.secũdũ vnũ intellectũ ⁊ in c.nouit eo.ti.⁊ in.c.i.s.de .pba.vbi papa põt adiri ꝺ impatorẽ vel subditũ ipsi⁹ impatoris ⁊ de hoc dic vt ẽ dcñ.s. i rubrica. Ultio limita regulã hui⁹ tex.vt nõ habeat locũ in clericis litigãtib⁹ de iurib⁹ ecclesie vel in alijs miserabilibus ꝑsonis q̃ cũ sint sub .ptectiõe.ecclesie vt i.c.sup q̃busdã in fi.j.ꝺ.ỽ.signi.possunt in oi loco ⁊ foro appellare ad papã omissis medijs sm Host.⁊ do. An.in.d.c.fi.p illũ tex.⁊ idẽ tꝫ do. An.in.d.c.licet.dicẽdo secus eẽ in cã.p pria ipsorum clericorum tũc.n.cleric⁹ grauatus a iudice seculari nõ posset appellare ad papam sed ꝺ appellaꝛ ad .primũ supiorẽ ipsius iudicis secularis ⁊ ita in Ƀ vltimo dcõ cõcoꝛdat Archi.in.d.c.nõ ita.⁊ de miserabili ꝑsona vr̃ tex.in.c.ex pte.B.s.de fo.cõpe.Sed Panor.in.d.c.licet tꝫ in bis duobus dictis ꝓriũ qz nõ .pbaꝛ iure q eccle sia vel miserabilis ꝑsona possit a iudice seculari appellare ad papã imo regula est in ꝓriũ vt hic in tex.⁊.j.eo.in.c.dilectus.⁊.ij.q.vi.a necessario ꝓ.⁊ Jnno.i.c. significatib⁹.s. de offi.dele.hoc tenuit q nõ possit appellari ad papã.nõ obstat.d.c.ex pte.qz ibi ẽ rõe denegate iustitie secus q̃ nisi .p iustitia posset adiri alius supior vt in.c.ex tenore.s. de fo.cõpe.nõ ob.d.c.fi.qz ibi ciuitas florentina nõ recognoscit supiorẽ saltẽ de facto tõ potuit ibi appellari ad papaꝫ vt.s.ẽ dcñ:⁊ sic fit ꝯclusio q cleric⁹ ⁊ eccl'a ⁊ miserabil̃ p sona nõ possint ꝺ laicũ a iudice seculari appellaꝛ ad papã vt patet ex ꝓcedẽtib⁹ nisi i alijs limitatiõib⁹ supradictis.

c

Ꝛ ratione.Ett̃a post biẽniũ auditur appellãs q suã appellationẽ .psequi nõ potuit Ƀ dicat.⁊ nõ diuidit̃ qz breuis. Nota primo ibi a sntia ar. q sicut tps.x.diꝝ ad appellãdũ incipit currer̃ ab hora late sntie ⁊ cõputatur de momẽto ad momẽtũ vt i auten.hodie.C.e.⁊ in.c.cõcertatiõi.eo.ti.li.vi.⁊ ibi p glo. no.⁊ in de.sicut.eo.ti.in ỽbo a die.⁊ ita Spec.eo.ti.§.restat.in.ỽ.sed nũquid Ƀ tps.⁊ i.ỽ.ſꝫ nunqd dies.qꝺ tps ẽ vtile a ꝑn.qz nõ currit nisi a die notitie sm Spec. ibi ⁊ glo.i.c.i.⁊ in.d.c.cõcertatoni.eo.ti.li.vi.nec currũt impedito vnde voluit singulr Spec.i.d.ỽ.ſꝫ nunqd Ƀ tps.q si q̃s nõ potuit hãe copiã sntie antecq̃ hẽat copiã ⁊ notitiaꝫ nõ currũt sibi.x.dies ad appellandũ qꝺ no. Jtem voluit

Spe.q̄ hoc tp̄s nō currit ei qui nō hēt in publico ptātē adeūdi iudicē a q̄ vult appellare dūmō id ꝓtestet̄ ō quo vide.j.in.c.fi.in.ỹ.decio q̄rit.sed tpa z fatalia ad ipsam appellationē ꝓsequēdā vī q̄ incipiāt currere ab ipsa sñia de quo p glo.in.l.fi.C.de temp.appe. Sz talis dubietas est decisa p tex.in.d.cle.sicut.vbi fatalia incipiūt currere a die appellationis z nō a die sñie in oi appellatione siue iudiciali siue extraiudiciali in q̄ incipiūt currere a die illati grauamis si appelletur a futuro grauamine vt ē expssiuz in.d.cle.sicut.z ibi p glo.in.ỹ.a die.vbi glo.ꝯcludit q̄ tp̄s appellationis ꝓsequēde nō cōputatur de momento ad momētū q2 nō cōputatur dies in q̄ interponitur ipsa appellatio cū illa dictio a stet exclusiue sz glo.ibi nō sic ī tpe appellationis interponēde z sic in tpe.x.diex vt.s.q̄ āt sint z vnde incipiāt ista tpa fatalia appellatōis ꝓsequende z in his q̄ dātur ab hoīe dic vt ē dictū.s.in.c.psonas. z.c.cū sit.s.eo.sed put dātur a iure dic q̄ tp̄s appellationis ꝓsequēde regulariter ē annus vt in.d.c.cū sit.tā in appellatiōe iudiciali q̄ extraiudiciali z siue a diffinitiua siue ab interlocutoria vt ī.d.cle.sicut.vbi tex.q̄ incipit iste ān⁹ a die appellatiōis interposite z ℔ absq; dubio ꝓcedit vbi nō est assignatus terminus ab hoīe tūc.n.voluit Spec. eo.ti.§.q̄liter.ỹ.dz esse ca utus.q̄ terminus iuris nō currit nisi finito termino hoīs ita q̄ annus incipit currere nona die appellationis sed finito termino hoīs z idē voluit glo.in.c.sepe.j.eo.sed certe Hosti.z Jo.an.ibi volūt ꝓxiū q2 sequeretur absurdū plus.n.tpis hēret appellans q̄n esset statutū tp̄s ab hoīe q̄ q̄n nō z tñ termin⁹ hoīs venit ad abbreuiandū terminū iuris vt in.c.psonas.z.c. cū sit.s.eo.z ita in glo.z Spec.tz Oldra.suo cōsilio.lx.ī fi.qō incipit tp̄s datur.z hec bene nota z scias q̄ iste annus datur nō solū ad ꝓsequendū sed ēt ad finiēdū ipam cām appellationis z alias elapso anno est deserta z in ℔ differt a termino hoīs in quo sufficit actus ꝓsecutiōis z sic in termino arripuisse iter z se pītasse coꝝ iudice ad quē vt est dictū in.d.c.psonas sed in termino iuris non sufficeret inchoasse ꝓsecutionē nisi cā sit finita vt in tex. sicut alias dī ī tpe petende restitutiōis i integrū q2 debet peti z finirī.j.q̄driēniū vt in.l.fi.C.de temp.in ite.resti. subsistente tñ impedimento datur appellanti non solū annus z ex cā biēniū vt.d.c.cū sit.z in auten.ei q̄.C.de tēp. appe.sed etiā audiretur in termino vt est tex.no.hic z premitte q̄ de iure antiquo dabātur multa varia z diuersa tēpora ad ꝓsequendū z finiendū appellationē q̄ fatalia appellātur vt.l.ij.z fi.C.de temp.ap.hodie ỹo regulariter dantur duo fatalia videlicet p̄mo annus z ex cā biēniuz siue triēniū vt hic z in.d.c.cum sit.vnde p̄mus annus appellatur a iure p̄mum fatale: z scōs annus secunduz fatale et quare sic appellata fuerunt ista tpa fatalia ponit Bal.in.d.l.fi.in.iij.col.q2 important finē et mortē ipsius appellationis p quoddā simile nam super qui fata debētur rebus naturalibus et cunctis distribuūt tp̄s duratio nis et interitus: sic leges fecerunt instantie appellationis et vide glo.in ỹbo annum in auten.de his.qui ingrediūtur ad appellandum.§.i. Ultimo q2 tex.hic in verbo impotentiā nōt impedimentum cuz verbū ipotentia includat ipedimentuz siue sit iuris siue sit facti vt.c.sciscitatus.s.de rescrip.videtur q̄ locū hēat iste tex.in vtroq; impedimēto de quo.j.et etiā q2 tex.hic in verbo nolumus. videtur q̄ sit nouī iuris promulgatoꝝ et non declaratoꝝ veteris iuris cū dictū verbuz nolumus ita importet vt est glo.oꝝ.in verbo nolumus.in cle.i.de offi.vica. et in cle.i.de rex̄ p̄mu.qō est notandum pro.j.dicendis.

Jn glo.i.in p̄n.q2 hec decretalis est vtilis z quottidiana in materia cum materia desertionis appellationis solum habeatur hic et in.d.cle.sicut.ideo loco repetitionis et pro faciliori intelligentia et ordine dicendoꝝ necessario decem distincte videnda erūt. Et primo q2 tex.hic facit mētionē de ipotentia ideo necessario ē videndū q̄ et quot ipedimēta p̄nt ꝓtingere q̄ excusent ip̄m appellātez.

Secōo cui incūbat onus ꝓbandi ipedimentuz z q̄liter ꝓbet z an sit necessaria ꝓtestatio. Tertio ꝓpter que ipedimēta tpa hoīs vel iuris nō currāt ip̄o iure vel sit necessaria restitutio. Quarto eo casu quo esset necessaria restitutio qualis iudex possit restituer̄ ordinarius vel delegatus z an sit necessarius libellus z ordo iuris. Quīto ad quātū tp̄s debeat fieri restitutio rōe ipedimēti occursi ī p̄mo vel secūdo fatali z tā in termino hominis q̄ iuris. Sexto an ip̄o appellāte negligēte possit ip̄e appellatus ꝓseqū appellationē z quo tpe. Septio q̄lis iudex ordinarius vel delegatus z an iudex a quo vel iudex ad quē possit cognoscere de desertiōe appellatōis: z deserta appellatiōe possit cōfirmari p diffinitiuā ipa p̄ma sententia. Octauo erquo deserta appellatiōe sñie firma remanet an possit p aliā sñiam reuocari uel ifirmari. Ho no an a sñia sup̄ desertione possit appellari z sit diffiniti ua vel interlocutoria. Decio z vltio an deserta appellatōe p lapsum anni possit statim sententia mādari executioni z an sit necessaria citatio partis z que cause cognitioꝝ requirat̄ in executōe. Circa p̄mū dicas vltra glo.q̄ sex ī pedimēta sūt in ꝯsideratōe. Primū ēi pedimētū ꝓpriū ꝓsone ipsius appellātis: q2 forte erat infirmus vel carceratus vel fm Jnno.hic inops vel paup q̄ propter inopiam nō potuit prosecq̄ z ita dicit posse itelligi tex.hic quē dicit ee notādū pro quo etiā ē tex.apertus ī auten.de his q̄ ingre.ad appel.in.§.i.z ē bene notādū fm Jmo.hic cū sepe possit defacto cōtingere z maxime p bis q̄ appellāt ad curiā z propter inopiā nō potuerūt prosequi fm Panoz. Secūdū impedimētū ē ex facto mixto appellātis z appellati puta quia precedēte appellatiōe compromiserūt cām z litē hic enim est iustum impedimētum in cle.q̄ diu.eo.ti. Tertiū impedimentū aliquando contigit ex facto ipsius appellati tantū qui ipediuit appellantem in ꝓsecutōne z in secōo iudicio petēdo lōgiores dilationes ꝓrogando iudiciū z appellādo est enī licitū ipedimentū fm Jnno.z alios doc.hic. Quartū ipedimētū est respectu alterius tertie persone vel etiā respectu ꝓcuratoris negligētis vt ifra patebit. Quitū impedimētū ē respectu indicis q̄ noluit vel nō potuit in causa ꝓcedere.

Sextū z vltimū ipedimentū ē q̄ndo per casū fortuitū puta ꝓpter diserimia viarū per mare flumina vel terram trāsire nō potuit vt ē tex.notabilis in.d.§.i.quādo tñ esset duplex via vna per terrā alia p aquā licet ipediretur ire p alterā istarū nō excusaret̄ quādo posset ire p aliam quia ad hoc vt excuset̄ debet cōcurrere ipedimētū vtriusq; itineris vt ē tex.notabilis in.d.§.i.ideo dicit Bar.in.l. ī p̄n. ff.eo.q̄ nūq̄ impedimētū itineris excusat si potuit habere aliud iter tutū licet esset magis longū z hoc d̄ primo z sic de ipsis ipedimētis que z quot sunt. Circa secūdū cui incūbat onus ꝓbandi ipedimētū z qualiter probetur z an sit necessaria protestatio dic q̄ onus ꝓbandi incūbit appellāti vt hic in tex.ī ỹbo constiterit.pro quo etiā tex.in.l.fi.§.illud.C.de tempo.appella.ibi nisi ipse appellator euidentissime ꝓbationibus possit ostēdere z generaliter ē hoc vex q2 alleganti impedimētū incūbit hoc ꝓbare p regulā.l.in exceptionibus.ff.de ꝓba.ē etiā tex. notabilis in.l.qui cōmeatus.ff.de re mili.z ibi Bar.z tenenti q̄ nō sufficit solū ꝓbare impedimentū sed vltra requiritur ꝓbare q̄ nisi fuisset impedimētū fuisset facta debita diligētia alias ꝓbatio nō cōcluderet necessario vt in.c.in p̄ntia.s.de ꝓbatōibus z ita ꝓbatur in.d.l.cōmeatus.z ibi Bar.z in.l.ij.ff. si quis cauti. Qualiter autē ꝓbet impedimētū Spec.eo.ti.§.nūc.ỹ.quid ergo.z.ỹ. quid si appellator.tenet q̄ p iuramentū appellantis z dicit q̄ si allegat se fuisse infirmū statur eius iuramēto. Jdē cōsuluit feder.de senis suo cōsilio cir.qō incipit sup̄ puncto etiam vbi adducit multa iura ꝓbantia impedimētū probari p iuramentū facit.l.scire oportet.§.sufficit.ff.de excu.tu.idem uoluit glo.in.c.cū olim.j.de ꝓmule.z in.l. fi.C.de fide instru.facit.c.statutum.§.i.in ỹbo iuramētū

7 i .c. vt circa.in fi.de.elec.li.vi.Jo.an.in addit.i dicto verbo dicit predicta procedere i apellantibus ad curiam de lõginquo q2 esset difficile ducere testes 7 remissio ad partes occuparet multũ tempus secus quando appellatur ad locum propinquũ 7 sic nõ est difficilis probatio tunc enim dicit q impedimentũ debet aliter probari q̃ per iuramentum 7 ita in casu nostro videtur tex.in.d.§.illud. ibi euidentissime probatõibus 7c̃.vnde ex quo agitur de maximo preiudicio partis:q2 si appellatio foret deserta sententia transit in rem iudicatam vt.d.cle.sicut.7 in.d.l. fi.ideo non sufficeret iuramentũ 7 ita sequitur, hic Jmo. col.viij.dicens q in alijs casibus non grauibus põt sufficere probatio per iuramentũ vt plene. per Fede.i dicto consilio:7 idẽ sequit̃ hic Panor.col.vij.quia in casu isto debet constare de causa euidenti 7 necessaria vt in.d.c.cũ sit.ergo solum iuramentum non sufficeret facit optimus tex.in.c.cum ex litteris.de in inte.resti.vbi etiam de his per doc.7 ideo concludit Panor.q arbitrio iudicis relinquatur que probatio sufficiat 7 hoc idem sequitur Jmol. 7 Semi.in.c.cupientes.§.q si per.xx.de elec. li.vi.vbi ex tex.iuncta glo.probatur q in huiusmodi apellationibus 7 in his q̃ sunt grauis preiudicij impedimentum debet aliter probari q̃ per iuramentum et sic concludunt q arbitrio iudicis relinquatur vt sic arbitretur et si alia probatio possit fac iliter haberi non stetur iuramento alias secus ar.c.veni ens.ij.s.de testi .et in .l. consensu .C. de repu.maxime q aundo tanta esset honestas persone vt uideretur standum esse eius iuramento propter difficultatem probationis.l.non omnis.§.a barbaris.ff.de re mili. et eandẽ sentẽtiam sequitur Archi .et Jo.an.in.c.i. de do. et contu.li.vi.dicentes q in omibus casibus arbitrio iudicis relinquatur que probatio sufficiat inspecta qualitate negocij 7 personarum idem sequitur do.Floren.in.d. cle.sicut.in.iiij.questione.7 propter hoc Bar.7 Ang.in.l. ij.§.quod diximus.ff.si quis cau.concludunt vt.s.q impedimentũ non probetur p solum iuramentum nisi quando probatio esset difficilis:7 tunc fm eos possent admitti in testes familiares 7 domestici vt.d.l.consensu.7.d.c. veniens.in fi.7 sufficeret iuramentum quando ex inspectione facie appareret de infirmitate fm Bar.ibi 7 in.l. quesitum.ff.de re iu.idem Bal. in .d.§.sufficit.dicit,q impedimentum debet aliter probari q̃ per iuramẽtum 7 sic per coniecturas 7 indicia ar.l.iij.§.si ad diem.7.d.l.qui cõmeatus.ff.de.re mili.merito q̃ arbitrio iudicis relinquatur ar.c.d cãis.s.de offi.dele.adde 7 i.l.i.ff.de iure delib.q̃ si male arbitraretur posset ab eius sententia appellari cũ etiam in his que iudicis arbitrio reliquuntur si inique arbitretur sit permissa appellatio vt est glo.o2.i.c.super bis. j.de.accu.7 in.l.si qua pena.7 ibi Bar.ff.de ver.signi.in fine 7 ẽ tex.iuncta glo.i.c.i.s. de dila. Hec predictis obstat q vbi a iure requiritur legittima seu liquida proba/tiõ nunq̃ sit permissa probatio per iuramentum vt voluit glo.notabilis in.l.fi.ff.quod me.causa.7 in.l.cum.de indebito in prin .ff.de proba.7 cum requiratur q appellãs euidentissime probet impedimentum vt est tex.in.d.§.illud.ergo non per iuramentum quia certe iuramentum dicitur legittima probatio quando a iure loco probationis defertur vt voluit glo.notabilis in.c.pastoralis.s.de excep.7 facit quod no.glo.in.l.si tutor.C.de periculo tu.cũ satis dicatur euidens probatio que resultat ex cõiecturis vt est tex.notabilis in.l.si quis locuples.ff. de manu .test .7 facit quod notatur in.l.licet imperato2.ff.de lega.primo. concurentibus aliquibus coniecturis 7 qualitate persone poterit iudex stare iuramento appellantis vt in.d.§. a barbaris.7 i.d.§.sufficit.7 dicẽ tũc euidẽs 7 legittima pbatio vt in.d.l.si quis locuples.7 p glo.i.d.c.pastoralis.

Sed dubitatur an ad hoc vt impeditus excusetur requiratur q fuerit protestatus de impedimento glo.in.d.§.q si per.xx.in verbo p positũ.voluit q si necessaria protestatio dicens q qui tenetur se presentare coram papa vel alio iudice debet requirere eũ presentiam et si eius copiã habere non potest debet hoc protestari coram hostiario et testibus et alias non excusatur.7 hoc q sit necessaria protestatio tenuit glo.i.c.i.et.c.si autẽ.et.c.plerũq3.ô rescrip.

Tu intellige quando quis est impeditus facto iudicis quo casu bene requirit̃ protestatio vt.l.i.§.dies.et ibi Bar. ff.quando appe.sit.vnde tenet Semi.et Jmo.in.d.§.q si per.xx.q impeditus in appellando aut in prosecutione appellationis ex facto iudicis non iuuatur nisi sit protestatus de impedimento et ita procedat glo.in.d.§.q si p xx .et habetur in dicto.§.dies.et in.c.fi.j.eo. Secus i alijs impedimentis in quibus non requiritur necessario protestatio et ita tenet Petrus de ancharano in dicto.§. q si per viginti.et Jmol.in.d.c.fi.vbi de hoc plenius dicetur et satis probatur hic in tex.vbi non requiritur protestatio et sola impotentia excusat idem probatur i.d.l.quesitum.et in.l.i.ff.ex quibus.ca.ma.nec Bar.dicit contrarium in.d.§.preterea diximus.in fi.dicit enim q in terris maritimis est consuetudo q quando occurrit impedimentũ maris fiat protestatio q propter hoc non potest transire 7 q ipse sit ibi p transitu 7 causa transeũdi 7 nõ possit:dicit Bar.ibi vnde non dicit q sit necessaria protestatio sed est vtilis quãtum ad illum tex.notabilem in.d. l.qui commeatus.vbi non sufficit probare solum impedimentum .nisi probetur si non fuisset impedimentum ille fecisset diligentiam suam vnde satis probatur de diligentia per talẽ protestationem non tamen propter hoc si fuisset omissa protestatio sequeretur q alio modo per testes nõ posset pbari de impedimẽto 7 diligentia. Cõcludo ergo q protestatio non est necessaria nisi vt supra quando ex facto iudicis in alijs vero casibus est optima cautela ipsa protestatio 7 etiam pluries eam facere vt dicit glo.in dicto verbo propositam. An autem impeditus teneatur mittere procuratorem nota plene in.c.ij.supra ô procu.per Bar.in.d.l.ij.§.ij.7 in.l.i.ff.de diuersis 7 tẽp. prescrip. Circa tertiũ principale an impedimentum impediat cursum fatalium ipso iure vel sit necessaria restitutio capias primum impedimentum ô quo supra quando contingit in persona ipsius appellantis 7 quando occurrit impedimentum in primo fatali 7 dic q non impedit cursum primi fatalis sed habet ipso iure secundum fatale vt in dicto.c.cũ sit.7 in dicto.§.illud.7 i auten. de his qui ingrediuntur ad appel.§.si qui tñ.7 ita intellige glo. hic dicentem q ipso iure seruatur illesus.s.q2 datur sibi secundus annus a iure absq3 alia restitutione 7 ita tenet hic Panor.col.ij.7 Jmol.hic col.iiij.quando autẽ tale impedimentum occurreret in secundo fatali patebit infra.

Quid autem sit de secundo impedimento de quo.s. quando.s.surgit ex facto mixto appellãtis 7 appellati vt quia pendente appellatõe ipse partes compromiserunt 7 i hoc dicas q ipso iure impeditur cursus fatalium q2 pendente partium compromisso tempus ipso iure nõ currit 7 subducitur illud tempus quo durauit cõpromissum de medio 7 postea finito compromisso tempus precedẽs cõiungitur postea cũ tpe post cõpromissum finitũ vt i auten.si tamen.C.de temp.appel.et.d.cle.q̃diu.et ibi glo.in v̄bo currere.et Bal.in.d.auten.ei qui i vltia col.dicẽdo q si i.p̄mo anno fuit factũ cõpromissum p.x.dies vel mẽsez solũ i illo tempore non currit tempus vt i.d.cle.q̃diu in verbo q̃diu.et ibi est etiam tex.singularis de termio hominis qui similiter non currit pendente cõpromisso sicut in termio iuris. Sed iuxta predicta queritur prio an citra cõpromissum possit p pactũ impedirt cursus fataliũ q̃ iteriz non currant ad certum tempus tex.est notabilis q sic in.d.cle.q̃diu.s.suspendendo 7 differendo q interi non currat tempus. Sed dubitatio est an per pactum possit fieri prorogatio maioris tpis Bal.in.d.l.fi.in prin. videtur primo velle q non quia dicit q tempora instantie prime cause non possint impediri vel prorogari pacto vel compromisso partium vt est glo.notabilis in.l.prope

randum.circa prin.C.de iudi.z doc.ibi hoc seqūtur ita z in scōa instātia appellationis vt sic sit litiuz finis vnde non valeret pactum vt fatalia duplicarentur vel alio modo prorogarentur z ita voluit expresse Bar.in.d.auten. si tamen.z Jo.an.in addi.in.d.§.nunc breuiter.super ver. licet autem.vt patet ibi in magna addi.ibi posita maxime circa finem z ita etiam sequit̄ Paulus z do. Flo.in.d.cle.q̄diu.circa fi.pro quo etiam glo.in.d.c.cuz sit.z ibi dictum fuit z hoc idem sequitur Butri.in.c.licet cām.de proba.col.vi.in fi.refert do.de rota hoc idem tenere dec.cccix.que incipit Item si fuit dubitatum vtrum cursus. Quarto queritur victus qui appellauit compromisit negocium principale non autē appellationis an interim currant fatalia dubium facit quia tex.i.d.cle.q̄diu. loquitur de compromisso in causa appellationis sed dicas q interim non currit tempus quia de consensu vtriusqz ptis satis videtur suspensa iurisdictio vt i.d.autē.si tamen.z.in.l.tale pactum.§.qui prouocauit.ff.de pac.z ita notabiliter determinat Bal.in.l.eos.§.apostolos.in fi.C. eo.facit tex.in.d.de.q̄diu.ibi differt tempus ad prosequē dum.quia satis differri videtur tempus in prosecutione appellationis si partes compromiserūt expresse cām principalem licet alias in specie non sit fcā mentio de causa appellationis cum in effectu causa principalis sit deuoluta in ipsa causa appellationis vt in.c.cum appellationibus. eo.ti.li.vi.z quia in effectu satis differtur tempus ad prosequendum si compromissum fiat in ipsa causa principali z hoc est quod ponderatur in.d.de.q̄diu.quod nota.

Quinto queritꝫ iudex assignauit terminū appellanti x.dierum ad recipiēdū apostolos vel terminū iuris.xxx. dierum.l.iudicis.z.l.preses.C.e.ti.c.vt sup.z.c.ab eo.eo.ti. li.vi.interiz partes faciunt compromissum in ipsa causa pncipali an interiz curret tempus ad recipiēdum apostolos ratio dubitandi est primo q.d.cle.q̄diu.loquitur in tempore ꝓsequende appellationis z sic in p̄ z in scōo fatali non autem in tempore apostoloꝝ: sed tamen Bal.in.d.§. apostolos.singulariter cōdudit idem esse vt etiam pendē te compromisso non currat tempus ad petendum vel recipiendum apostolos ratio ē quia.d.cle.q̄diu.habet locū siue in termio hominis siue iuris z q apostoli sunt pars appellationis z dicuntur de processu appellationis vt.d. c.super.z.c.ab eo.merito ergo non currat tempus per ipsum compromissum quod dictum bene nota z si contingat q arbiter ipam cām non diffiniat dabitur solum residuum temporis quod restabat tempore cōpromissi z nō vltra sm Bal.in.d.§.apostolos et.s̄.dictum est. Sexto queritur an idem sit in termino dato ex forma statuti in cā appellationis vt per compromissum illud tēpus nō currat Jo.an.i addi.in.d.ℵ.illud autē.i additiōe magna i fine tenet idē.s.q per compromissuz possit superstari z nō currat tempus non aūt q possit tēpus ꝓrogari sicut nec termius trienij i p̄ma instantia vt per glo.i.d.l.properandum.vt.s̄.cum tale statutum sit fundatum i publica vtilitate vt sit litium finis vt i.l.fi.ff.pro suo.cui ptes renunciare nō possunt.ff.de pac.l.ius publicū.et de le.p̄.l.nemo pōt.s̄.de foro cōpe.si diligenti.et ita residet hic do.Aln.vt sic per viam prorogationis duplicando vel triplicando fieri non possit sed volendo supersedetur ex pacto vel cōpromisso z interim nō currat tempus vt in.d.de.q̄diu. z ita etiam residet Jmo.hic col.vi.in prin.z Panor.colū. vij.q̄ terminus statutarius surrogatur loco termini iuris vnde sapere debet eius naturam.l.si eum.§.qui iniuriaꝝ.ff.si quis cau.z i.c.ecclesia.ij.s̄.vt lite pen.z quia.d. cle.q̄diu.loquitur siue in termio hominis siue iuris vt supra limita predicta ꝓcedere nisi ex verbis statuti cōstaret q instantia ꝓrogari non possit tunc enim consuluit Pe. de ancha.suo consilio.cclxxvij.quod incipit Jo.an.q per cōpromissum non induceretur ꝓrogatio instantie a statuto limitate z hoc idem vī tenere Bal.in addi.Speculator.ti.circa finem in.ℵ.constitutio ep̄i vel statutum.si statutum assignat terminum ad finiendum cām appellatiōis ex quo statutum p̄cise loquitur z taxat tempus. Sed aduerte p̄mo q Bal.vī loqui de prorogatione partium absqz cōpromisso dum respondet ad auten.si tamen.C.de tem.ap.sed hec differentia non placet quia idez est siue ex pacto siue ex compromisso vt in.d.cle.q̄diu.z ꝓut est dictū.s̄.in.ℵ.sed iuxta p̄dicta q̄rit̄ p̄mo. Unde scōo aduerte q aliud est q̄rere an possit ꝓrogatio fieri ad maius tempus tūc ꝓcedat qō dicit Bal.z Pe.de ancha.vt.s̄.z aliud est dicere q tps interi nō currat aliter nō ꝓrogādo tps sed suspendendo z certe ꝟ fieri poterit pacto vel compromisso vt.d.cle.q̄diu.cū.n.tps statuti surrogetur loco termini iuris vt dicit Jo.an.in dictis addi.z doc.hic qui q̄dem terminus iuris ꝟz sit taxatus ad finiendū cām appellationis vt in.d sicut.eo.ti.ibi in ℵbo finire. tñ poterit suspendi vt interim non currat vt.d.cle.q̄diu pariformiter ꝟ dom in termino statuti ꝟz statutū dicat q cā debeat finiri cū eodem mō loquitur.d.cle.q̄diu.z ita vī tenendū z voluit singulariter Bal.in dictis addi.q si statutum limitat tps in ordinatoriis puta q debeat ꝓduci libellus infra tres dies z fieri citatio in diem sequentē vel in simili casu q eodē mō nō poterit ꝓrogari p ptes quod nota sed bene poterit suspendi tps ex cōpromisso vel pacto.vt.s̄.z vide p doc.in.l.ij.ff.de re iu.z in.c.cū sit romana.s̄.eo. Et adde p̄dcis qō notāt do.ō rota.dec.cccix. que incipit Jtez fuit dubitatū vtr cursus.an terminus assignatus p iudicē ad ꝓbādū vel qñ iudex assignat terminū dando remissionē ꝓtestibus recipiendis vel ꝓducendis possit suspēdi p cōpromissū talis terminꝰ videretꝰ q nō qz tale tps ē appositū ꝺcōi nō āt iurisditiōi ar.c.ō causis.de offi.dele.i contrarium facit.d.cle.q̄diu.q̄re videretur q si terminus erat cōis vtriqz pti q possit suspendi secus si erat terminus vnius partis tātum per illa que no. Paulus in.d.cle.q̄diu.dicēs terminum.x.dierum ad ap

pellandum non posse prozogari per compromissum vel pactum vt est dictum.s.in.ℵ.tertio queritur.eo quia ille terminus datur tantum vni pti non sic in tpe prosequen de appellationis:refert tamen rota fuisse conclusum per omnes dominos attente q̄ legittime impedito tpa iuris uel hominis non currunt q̄ pendente compromisso etiā dictum tempus z dilatio assignata a iudice non currat z ita sequitur Butri.in.c.licet cām.s.de proba. col.vi.in fi.ī ℵ.quero an cursus.que omnia singulariter tene mēti.Itē adde aliam limitationem quia voluit Bal.de pace constā tie. §.in causis. q̄ tempus assignatum a statuto in causa appellationis vel in causa reductionis ad arbitrium boni viri potest prozogari per partes quando terminus sta tuti est breuis quia presumitur tale tempus appositum fa uore partium z ibi respondet ad.l.properādum.in fi.C. de iudicijs. Septimo queritur factum fuit compro/ missum per partes in causa appellationis an interim pen dente compromisso possit altera pars non obstante com promisso prosequi cām appellationis glo.no.z singula ris in.d.cle. q̄diu.in princi. tenet q̄ sic quia per compro/ missum non impeditur iurisditio iudicis fm glo.ibi z per glo.in.d.c.significantibus.de offi.dele.pro quo etiam glo. in.l.si quis rem.ff.de arbi.z ibi est tex.not. q̄ coram arbi tro non inducitur litis pendentia licet arbitria sint reda cta ad instar iudiciorum.l.i.ff.de.arbi.per glo.in.c.cum di lecti.s.de arbi.tamen coram iudice non potest opponi de pendentia litis que pendet coram arbitro z non obstante compromisso z lite pendente coram arbitro potest alte/ ra pars adire iudicem ordinarium uel delegatum tamen incidit in penam compromissi vt per glo.ibi z in.d.cle.q̄ diu. Ultimo queritur quid si pēdente causa appellatio nis facto compromisso arbiter tulit sniam z decisit litem an altera ex ptibus possit non obstante sententia arbitri prosequi cām appellationis videretur q̄ non quasi obsta ret exceptio rei iudicate.l.cum antea.C.de arbi.tamen cō trariū dicit glo.no.in.d.cle.q̄diu.z ita sequūtur ibi doc. quia metu pene statur snie arbitri.l.diem proferre.§.stari. ff.de arbi.volendo ergo soluere penam poterit non obstā te snia arbitri prosequi cām appellationis fm glo.in di cta cle.q̄diu.quam ad hoc tene menti. Sed tu limita dictum glo.primo procedere nisi in compromisso sit ap/ posita clausula q̄ totiens pena committatur: quottiens contrauentum fuerit z ea soluta vel non stetur compro/ misso z arbitrio:tunc enim non poterit redire ad iudicē fm Lapum z do.Floren.in.d.cle.q̄diu.in.iij.q.quia quā do est apposita clausula rato manente pacto tunc potest exigi pena z etiam obstat exceptio pacti vt.l.qui fidem.ff. de transac.z in.l.cum proponas.C.de pactis. Secun do limita nisi laudum arbitri esset emologatum seu appro batum tacite vel expresse tunc enim cū ex eo oriatur actio z exceptio vt.d.l.cum antea.obstaret tūc exceptio z non posset tunc altera pars redire ad iudicem alias quando sententia arbitri non est emologata potest altera pars p sequi in causa appellationis non obstante sententia arbi/ tri licet incidat in penaz secus si sit emologata vt.s.z ita limita.d.glo.in.d.cle.q̄diu.Bal.notabiliter in.d.auten.si tamen.C.de tem.appel. Ultimo limita glo predictam posse in vtroqz dicto procedere in snia vel compromisso abitri secus si arbitratoris tunc enim cuz sit quedam trās actio: vt in autenti.si vero.C.de iudicijs i trāsactione nō est locus penitentie vt in.l.q̄uis.C.de transact z ideo cō promisso pendente non posset altera pars redire ad iudi cem quia ea sentētia que speratur sequi posset parere exce ptionez pacti de non petendo z non audiretur altera ps volens soluere penam cum nō sit electio partis pmittē/ tis penā sed aduersarij vt ē te[illegible].no.i.l.rescriptū.§.si pacto ff.de pac.z hec rō ē subtilis z bona fm Bal.ī.d.§.apl'os. i fi.z ita etiā tenet Bal.i.d.l.si q̄s rē.dicēs q̄ dispositio il lius notabilis.l.non habet locū coz̄ arbitratore q̄ licet cōpromissū arbitri soluat iudicio pmo eo ipso q̄ altera pars redit ad iudicē.l.litigatores.z.l.nō distinguem⁹.§.cō promisso.ff.de arbi.tñ secus in arbitratore z ita tenet An gel.in.d.l.qui fidem.quod dictum semper tene menti ad limitationem dicte.l.si quis rem.z glo.in dicta de.q̄diu. z idem esset dicendum secura sententia arbitratoris quia cum habeat vim transactionis vt.d.auten.si vero nō pos set altera pars de cetero redire ad iudicem appellationis z obstaret exceptio litis finite vt in.c.primo de litis conte sta.libro.vi.z in.l.fratris.C.de transac.Et Bal.ibi:z ma/ xime hoc procederet quando in compromisso esset clausu la rato manente pacto vt in dcā.l. fidem.z.s.est dictum z videretur hoc procedere etiam si a sententia arbitrato/ ris esset petita reductio ad arbitrium boni viri per.l.vnde z si nerue.ff.pro.so.z.s.de iureur.quintauallis.q̄ exce/ ptio oritur ex compromisso vt ī.d.§.si pacto.z dicit Bal. in.d.§.apostolos.z in.d.l.si quis rem.vnde cum possit pa/ rere exceptionem litis finite interim pendente iudicio ob stat exceptio vt in.l.sufficit.ff.ō condi.īde. z per Bar.in.l. fundum.z.l.fundi.ff.de excep. Postremo queritur an pendente compromisso facto vt in arbitratorem currat tē pus instantie cause appellationis Pe.de ancha.ī dicto cō silio cclxxvij.quod incipit Jo.an.videtur velle q̄ nō quia dicta.cle.q̄diu.z autē.si tamen.loquitur in arbitro cozaz quo dicitur esse iudicium non sic cozam arbitratore vt di/ xit Jnno.in.c.quintauallis.de iureur.Sed dicas cōtra/ rium quia dispositio.d.cle.q̄diu habet locum in pacto ex tra iudicium vt ibi per glo.fortius ī compromisso arbitra torīs facit.l.duo sotietatem.§.arbitro.ff.p so.z per hoc habes singulariter declaratam dictam cle.q̄diu. cum ei⁹ glosa vltra doc.ibi z hic. Circa tertium impedimentū concurrens facto seu dolo appellati si occurrit ī primo fa tali dicit hic Jnno.q̄ non debet nocere appellanti sed nō declarat quomodo glo.in.l.arbitro.§.dolo.ff.de dolo.vi/ detur residere q̄ currant fatalia et q̄ non detur vlla resti/ tutio et sententia transeat in rem iudicatam sed subuenia/ tur appellanti per actionem de dolo ad eius interesse per tex.in dicto.§.dolo et ita videtur residere Bar.ibi et do. Ān.hic q̄ posset procedē quādo impedimentum fuit ex tra iudicium secus si in iudicio pura q̄ appellatus vt cur rerent fatalia petijt longiores dilationes appellauit ab in terlocutorijs vel quid simile et tunc habet appellās secū/ dum fatale et ita fuit de mente Jnno.hic et hoc idem se quitur Pano.hic col.vi.in prin.quia tex.in dicto.§.dolo. loquitur de dolo tertij secus ergo de dolo aduersarij liti/ gantis pro quo optime facit qd̄ consuluit Oldra.suo con silio.cclxxi.qō incipit Jtem damus et concedimus.in fi. et ideo concludit Pano.z Jmo.q̄ appellās habet secun dum fatale et hanc etiam partem sequitur Bal.in dicto. §.dolo.nec obstat glo.in autē.vt spon.lorg.§.i.quia loqui tur de dolo tertij non autem de dolo aduersarij et ratio differentie patet quia in dicto.§.dolo interueniente impe dimento lex non prouidet aliter de alio tēpore:sz in casu nostro est prouisuz de alio tempore cum primo detur an nus z ex causa biennium dicto.c.cum sit z etiam trien/ nium vt hic in textu z hāc partē tenēt do.de rota decisiōe. ccj.que incipit Jtem q̄ fatalia concludentes.q̄ si appella tur a diffinitiua z appellatus coram iudice a quo aliquid innouauit z appellans coram iudice ad quem ante om/ nia petat renouari attemptata z contingat q̄ multo tem pore litigetur super istis attemptatis q̄ si appellans obti nuit interim non sunt sibi decursa fatalia in ipsa causa ap pellationis secus si succubuit quia ex quo sua culpa presti tit impedimentum non excusatur vt in regula.damnum. li.vi.ex q̄ habes tenere mēti an appellanti litigāti sup atē ptatis currant tempora in causa appellationis.et in hac etiam sententia concordat Bal.in dicta auten. ei qui. cir/ ca prin.dicens q̄ quando in causa appellationis litigat super aliquo incidenti vel emergenti articulo non currūt fatalia et subducitur illud tempus de medio tanq̄ temp⁹ iusti impedimenti quando ipse appellans obtinuit secus si

succumbit in ipsis incidentibus vel emergẽtibus id co dicit q̃ si appellans producit libellum quem appellatus dixit ineptum super quo fuit diu litigatum sed appellãs obtinuit quia sit pronunciatum pro suo libello interim non sunt sibi decursa fatalia secus si succubuit exquo tale impedimentum fuit tunc frustratorium ar.l.accusaturus.ff.de adulte.z in l.si pater.C.ne de statu defunc.z in.l.q̃ si nolit.§'. si mancipium .ff.de ediũ.edic.que omnia sunt menti tenenda cum plurimum occurrant in causa appellationis articuli incidentis z non emergentis z preferuntur interlocutorie appellatur ab eis diu litigatur quia si appellans obtinuit in predictis non currunt sibi fatalia in ipsa principali causa appellatiõis secus si succubuit z pro his est tex. z casus no.in.l.inter vtile.ff.de mino.facit etiam l.contra maiores.C.de inoffi.testa.vbi Bal.põit plura exempla ad hoc propositum z hanc etiam partem secutus est Bal.in.d.auten.ei qui.Unde sit conclusio q̃ si appellans est impeditus facto appellati in ipso iudicio q̃ fatale tempus sibi reparetur z facit.l.si pendente.C.de tpi.in integ.resti. Circa quartuz impedimentum occurrens ex facto et dolo tertij dicas q̃ currunt fatalia z deseritur appellatio z nulla datur restitutio vt est tex.in dicto .§. dolo. Sed succurritur per actionem de dolo contra talẽ impedientẽ quando esset soluendo alias bene daretur restitutio ad tẽpus impedimenti vt est tex. z glo .in dicto. §.dolo.z in.l.fi.ff.de eo p̃ quẽ fac.erit z ita tenet glo.ĩ auten.item si appellationẽ.C. de tempo.appel .z dicit Bal. hic q̃ si talis impediens non habet bona i territorio vel ibi prope diceretur esse non soluendo z non idoneus vt i auten.de exhi.re.§. sancimus.z per no .in .l.fi.C.de p̃nci. agẽ.in rebus.li.xii.quod ẽ no.,p fideiussoribus Quid autẽ si occurrerit impedimentũ ex parte procuratoris puta appellans cõstituit z misit procuratorem instructũ sed tamen dolo vel negligentia nõ fuit prosecutus Spe.eo. ti.§.nunc videt .xvi.quid si ps.tenet q̃ nõ excusatur appellans nec daretur sibi restitutio quia negligentia procuratoris in non prosequendo nocet domino z deserit appellatio vt in.c.sepe.j̃.eo.agat ergo appellans contra procuratorẽ ad interesse vt in.l.a procuratore..C.manda. z si nõ esset soluendo tunc bene daretur restitutio ad fatalia vt dicto.§.dolo.z dicta. l.fi. z ita etiam sequitur Pano.z do.Flo.ĩ de.sicut.eo.ti.ĩ fi.licet.n.,procurator nõ possit exp̃sse renunciare appellationi etiam per eum interposite z non p̃iudicaret tunc domino quia renũciatio esset donatio z in dubio procurator nunq̃ videtur habere mãdatum ad donandũ absq̃ specialissimo mandato.l. fi.ff. de dona.in.l.contra iuris.in fi.ff.de pac.in .c.ij .j̃. de dona .z non potest procurator facere contra mandatum.ff. de pac.in.l.sed si tamen.z idem esset in p̃lato ecclesie vt nõ possit exp̃sse renunciare appellationi vt in dicto.c.ij. quia p̃latus est procurator z non dominus z ideo donare nõ potest vt in. dicto.c.ij.ideo non potest renunciare exp̃sse appellationi sm Bal.in dicta.l.fi.§.fi.in pe.col.C.de tempo.appel | tacite autẽ procurator bene potest renunciare appellationi vide si nõ appellat a sñia p̃iudicat domino. ij.q. vi.vbi biduũ.z idẽ si nõ,psequitur dicit tacite renunciare appellationi vt.d.l.fi.z p̃iudicat domino vt i dicto. c.sepe.z tenent doc.in.c.i.s̃.vt lite non contesta.z ibi glo. in fi . ita q̃ dolus vel negligentia procuratoris non causat appellanti iustũ impedimentũ z currũt tempora absq̃ restitutiõe vt dicto.§.dolo z ita sequit Ang.z Jmol.ĩ l.ab executore.in fi.ff.eo.per no.p Jnno z Jo.an.in .c.cũ olim abbas.s̃.de offi .deleg.quãdo tamẽ occureret casus fortuitus in persona procuratoris an excusetur tunc dominus: dicetur infra in sexto impedimento z hec est de quarto impedimẽto. | Circa quintũ impdimentum quãdo currit ex facto iudicis vide per Jmolaz i.c.ex insinuatione .j̃. eo.z aduerte quia causa aliquando pendet cozã principe z tunc ipso iure non currit tempus si impediatur appellans propter occupationes principis vt est tex. in autẽ.sed lis.C.de tempo appel.z j̃.eo.in.c.ex insinuatione.z ita sequitur hic Panor.sed de iudice iferiore fuit prima opinio q̃ tempus ipo iure nõ currat prout tenet glo. hic z idem tenuit.q.q.vi.anteriorum.i verbo ad hec. Idẽ etiam tenet glo.in.l.sed si per p̃torem.in princi.ff.ex qui. cau.ma.z idem sequitur glo.in auten.de appellatio.z intra que tempora.§.ad hec sancimus.z ĩ auten.de his qui ingrediũtur ad appel .§.illo tantummodo.z ita sequit Spe.eo.ti.§.nunc breuiter.xv.itẽ fallunt p̃missa. Secunda fuit opinio q̃ currat tempus sed detur restitutio prout tenuit glo.in auten .vt spon.largi.§.hoc quoqz z ĩ d.auten.itẽ si p̃ appellationẽ.z hanc opi. sequitur Bar. ibi q̃ potes sic cõcludere : videlicz q̃ aut impedimẽtũ occurrit in p̃mo fatali tunc detur ipso iure secundus annus p̃ tex.in.l.fi.§.illud.z in dicto.§.de illo.vbi iura loquuntur de impedimẽto iudicis z dicũt q̃ detur scdum fatale z ĩ hac opi.cõcordat hic Jmol.z do.Panor.quãdo impedimentũ occurrerit in p̃mo anno licet do. Anto.hic velit q̃ dicta iura sint correpta p̃ tex.i.d .§.hoc quoqz,vbi tex .in distincte vult q̃ ipo iure nõ currat tunc tp̃us tñ tenendũ videtur q̃ dicta iura nõ sint correcta z loquãtur in casu suo.s.qñ impedimentum hoc occurrerit in primo fatali cũ iuriũ correctio sit euitanda.C.de testa.l.sancimus.z de appel.l.p̃cipimus.c.cũ expediat.de elec.in vi.cũ ĝ tex. in dicto.§.hoc quoqz loquitur de impedimento occurrente in scõo fatali vt ibi p̃ glo.in p̃n.sequitur q̃ nõ habeat corrigere.d.§.illud loquentẽ de impedimẽto occurrente in p̃mo fatali:ideo qñ tale impedimentũ occurreret in scõo fatali Panor.hic residet cũ opi.Bar.s̃.q̃ tp̃us currat sed detur restitutio. Sz certe alia opinio est de iure verior p̃ tex.in dicto.§.hoc quoqz.vbi dicit nullũ p̃iudiciũ p̃tibuc er hoc penitus fieri z sic dictio penitus denotat tp̃us ipso iure nõ currere p̃ no.in.l.ij.C.de p̃sti.pe.z ista opi.tãq̃ cõis sequẽda ẽ quã sequit glo.hic z alie glo.s̃.allegate vt isto casu tp̃us ipso iure nõ currat. Secũdo eandẽ opi.sequit Ja.de are.z Cy.in.d.autẽ.itẽ si p̃ appellationẽ.Tercio eadẽ sequit Ja.de beluis.ĩ.d.§.hoc quoqz z Azo in sũma huius ti. Quarto hoc idem sequit do. Anto. ẽt z hoc sequit Bal.ĩ.d.autẽ.itẽ si p̃ appellationẽ.i p̃n.z ĩ.d. autẽ.ei q̃ z in hac ẽt opi.cõcordat Jmol.hic qñ hoc impedimẽtũ occurrit in scõo fatali vt ipso iure nõ currat tp̃us secus si i p̃mo q̃ tũc currit sed ipo iure dat scdum fatale vt.d.§.illud z ita videt firmare Pau.de castro.suo cõsilio xxv.qõ incipit In xpi noie oñi . sup p̃mo dubio col. pe . z hec distinctio eq̃ videt vt sic euitet iuriũ correctio vt.s̃.licz Bal.hic in fi.distinguendo dicat q̃ aut impeditus fuit ,ptestatus de impedimẽto iudicis z tunc ipso iure non currat tp̃us alias sic sed det restitutio z ita potest ,pcedere opi Bar.z Panor.vt.s̃.qñ.n.occurrit impedimẽtũ ex facto iudicis requirit ,ptestatio de impedimẽto vt hic p: Bal. z idẽ tenuit in .d.autẽ.itẽ si p̃ appellationẽ.per no.in.l.de pupillo ĩ.§.si qs ipsi p̃tor.ff.de no.opere.nũcia .z ĩ .l.i §. diel.ff.qñ appel.sit.vbi Bar.idẽ tenet z Spe.eo.ti.§.nũc breuiter.xv.item fallunt p̃missa.z vide plene dicta de hoc. s̃.in quinta col.in.xv.sed dubitatur. de quo dicetur .j̃.e. c. fi.z adde p̃dictis quod voluit Jnno.in.c. ex trãsmissa.s̃. d̃ prescrip.q̃ quãdo ius non redditur ĩ ciuitate,ppter defectum iudicis q̃ tunc non currit p̃scriptio de quo articulo ibi latius per doc.z idem tenet Spe.in dicto.§. nunc breuiter.in.d.xv.itẽ fallunt p̃missa.z in.xv.si quãdo. Sed queritur in hoc primo an suffitiat vnica ,ptestatio z requisitio facta de iudice vt in causa procedat:aut q̃ causã expediat videtur q̃ sic quia regulariter sufficit vna requisitio ad constituendum quem in mora vt in.l.tricia seio.§. vsuras.ff.deleg.ij.vbi tex.q̃ sufficit q̃ requisitio seu interpellatio z protestatio semel fiat idem no.in.l.mora.ff.de usur.pro quo glo.nota.in verbo requisiuerint.in de.i.de hereti.z ita tenet Bar.in.d.l.mora.et ĩ.d. §. vsuras dicẽs q̃ ad ls vt nõ dicatur stetisse p̃ appellãtẽ sz p̃ ipsũ iudicẽ sufficit q̃ semel ipe iudex fuerit req̃sit9 d expeditõe cãe et

semel facta protestatio ꝛ idem sequitur Jmol.in dicto §. vsuras.licet dicat ꝙ tutius sit ꝙ sepius fiat requisitio ꝛ ꝓtestatio ꝓ quo etiã no.glo. in verbo ꝓpositam ī.d. §.ꝙ si per .xx. Sed tu teneas in casu nr̃o nõ solũ vtile ꝫ etiã necessariũ esse pluries hoc fieri exquo tex.in dicto.§. illud .dicit summa ope debere instare ꝛ diligẽtiã facere vnde nõ sufficeret vnica protestatio ꝛ requisitio facit tex. no.in.c.statuimus .s. allegato de suppl.neg.ꝓla.ꝛ ita tenet Bal.in.d.autẽ.itẽ si per appellationẽ. Sunt ergo necessarie plures requisitiones ꝛ protestatiões : vt sic dicat̃ stetisse ꝑ iudicẽ,ꝛ non per appellantẽ ꝛ hoc idẽ tenet etiã Bal.in.l.pperandũ.§.sinautẽ vtiqꝫ. C.de iudi. Secũdo querit̃ pone ꝙ appellãs deduxit iura sua ꝛ fecit omnẽ diligentiã vsqꝫ ad cõclusũ in causa an tunc post cõclusum in causa currant sibi fatalia videretur ꝙ non qꝛ ammodo non stat per ꝓtes sed per iudicẽ nõ expedientẽ causam sed dicas ꝓtrariũ cũ incumbat ipi appellanti ẽt tunc adire iudicẽ ꝛ requirere de expeditiõe cause ꝛ ꝓtestari ꝙ per cũ non stat ꝛ alias si hoc nõ facit currunt sibi fatalia cum iudex ipse non debeat procedere ad sniam nisi ad petitionem partis.ff.de iudi.l.ad peremptoriũ.ꝛ in.c.i.§. de iudic.cum si.ꝛ ita determinat Bal.ī.d.auten.itẽ si per appellationem. Jmmo consulit Bar. ꝙ ꝓtestatio facta iudici ꝙ causam expediat etiam cum productione actorũ non sufficiat: nisi etiam instanter petatur ꝙ aduersarius citetur ad causam vel ad sententiam audiendam ꝛ si hoc non fecerit appellãs non potest dici summa ope diligẽs ꝓout requiritur in.d.§.illud.secundum Bar.in dicto cõsilio. Amplius etiam ꝓcludit ibi ꝙ protestatio facta iudici antecessori in officio nõ prodesset cozam successore ideo dicit ꝙ debet adiri successor in officio ꝛ cozam eo debent produci acta sm ꝙ habetur in .l.mortuo.ff.de fideiusso. in .l.si cum hominem.ff.de iudicijs.l.proponebatur. ꝛ interpellare ipsum iudicem de expeditione cause ꝛ petere aduersarium citari ad causam vel ad sentẽtiam pro quo etiam tex.in.l.edictum.ff.de iudi. vbi requiritur cozã successore alia ꝛ noua citatio dato ꝙ cozam antecessore oĩa edicta primo expedita fuissent quod no. ꝛ adde ꝙ quando iudex est requisitus de iusticia aut de expeditiõe ꝛ ipe nihil respondet aut obmutescit aut nihil facit ad propositum dicitur tunc iusticiam denegare ꝛ stetisse per cũ vt ī c.i.de nili.ꝛ vasall' qui contumax est.ꝛ Bald.ibi que oĩa tene bene menti in practica que incumbant necessario fiẽda ꝑ appellantem vt sic dicatur stetisse per iudicem ꝛ nõ per ipsum appellantem ꝛ hoc de quinto impedimento.

Tertio queritur pone ꝙ vsqꝫ ad calculum ferẽde sentẽtie appellãs nõ produxit sniam an ꝓpter hoc appellatio reddatur deserta Ang.in cõsilio suo cclxij.qõ incipit In dei nomine ꝛcẽ. visis processibus in fi.concludit ꝙ nõ qꝛ cũ iudex possit supplere ī causa appellatiõis .l. ampliorẽ. C.de appel.debebit interrogare appellatũ an dicta snia lata sit ꝛ si fuerit cõfessus sufficit qꝛ cõstat de snia per confessionẽ si aũt negauerit debet iudex sup dicta snia imponere ꝓpetuũ silentiũ ipsi appellato si vnq̃ reperta fuerit sm Jnno.ꝛ Joã. an.in.c.ꝗ.ppetuus.de fi.instru.qꝛ ergo hec interrogatio fit ꝑ iudicẽ ꝛ est in equitate fundata fieri potest in qualibet ꝓe iudicii.l.vbicunqꝫ ff.de interrog. ac sm Ange.ibi:ꝫ dubium facit qꝛ si nõ est,ꝓducta snia licet iudex possit ĩterrogare tñ nõ videt̃ ꝙ iudex appellationis possit ꝓnunciare cũ nõ cõstet iurisditionẽ ad eũ devolutã nisi ꝓducat̃ snia ꝛ appellatio ꝛ sic ꝯstat ad eum esse appellatũ infra.x.dies vt per Archi.ꝛ Jo.an.in.c. romana.§.si vero.co.ti.li. vi.ꝛ vide dicta in.c.cũ ecclesia in vltio no.j̃.eo. sed hoc nõ potest cõstare nisi ꝓducat̃ snia vnde vide plenius in.d.c.ꝗ.ppetuus.ꝑ doc.ꝛ.j̃.in.v̊.ꝑ xio ĩcipiente scõo queritur. Sed aduerte quia posset dici ꝙ sententia qua imponit̃ silentiũ appellato respicit,ꝓcessum cõtumacie punitiuũ.l.sed si ꝑ ꝓtozẽ.§.sed vũ decreto.ff.ex qui.ca.ma.l.si es alienũ.ꝛ.l.de etate.§.qui tacuit. ff.de interrog.ac.ꝛ ideo cum iudex appellationis habeat cognoscere an sua sit iurisditiõ vt in.c.si duobus.in p̃n. ſ.eo.ꝛ.c.super litteris.de rescriptis,poterit appellato neganti sententiã vel nolenti respondere imponere silentium quia ꝓcessus contumacie punitiuus tenet etiam si sit factus per iudicẽ appellatiõis qui non erat ꝛ ad quẽ nõ erat devoluta iurisditio vt ẽ tex.sing.in.d.c.si duobus.in p̃n.ꝛ hoc mõ põt saluari dictũ Jnno.et Jo.an .i.d.c. ꝗ.ꝑpetuus.qõ dictũ sequit̃ Bar.ꝛ Bal.in.l.is apud quẽ.C. de edẽ.ꝛ ī.l.bi q̃ ad ciuilia.C.de appel.ꝛ Lapus ī alle.sua x.ī.fi.licet Fede .de senis cõsilio suo clxxxviii.qõ incipit audiui.ipugnet dictũ Jnno vt.ſ.dixit tñ no .Bal.ī.d.l.bi qui ad ciuilia.col.iij.ꝙ si appllatus confitetur sententiam latam sed non recozdatur qualiter ꝛ iuret penes se non habere non imponeretur ei silentiuz vt dicit illa.l.no.l.fi. C.de fi.instru.qõ no.ꝛ adde ꝙ eodẽ mõ põt interrogari appellans an appellauerit qui.n.negat appellationẽ dicitur appellationi renuntiare ſm Specu.co.ti.§.nunc bre uiter.in fi.in.v̊.sed pone appel.ꝛ ita Bal.in addi.Spec. eo.ti.in fi.in vlti.col.in.v̊.q̃ negat se appellasse. Quarto queritur quid õ impedimẽto pestis in loco glo.ī ꝟbo. vel alias.in cle.q̃dãu.de appel.tenet ꝙ currat sed posset ꝓcedere ꝙ currat qñ iaz incepit rp̃s currere vt vide dicta in.c.ex pte T.i. eo.col.pe.ꝛ Jnno.in.c.transmissa.de ꝓscr. Circa sextum ꝛ vltimum impedimentuz casus fortuiti occurrens in primo fatali dicas ꝙ ipso iure datur secũdus annus vt in.d.l.fi.§.illud ꝛ de hoc impedimẽto dicas ꝓut est dictum.ſ.in primo impedimento ꝛ idem vr̃ dicendum de impedimento casus occurrente in persona nuntij vel procuratoris vt sic excusat appellantem.l.cum a matribus.C.qui pet. tu.ꝛ est de hoc tex.no.in.l.ꝑses.C. de appel.vbi casus fortuitus occurrens in ꝑsona nuntij vel procuratoris ita excusat appellantem sicut si occurriſset in propria persona ipsius appellantis ꝛ non currunt sibi fatalia ex quo no.ꝙ licet dolus vel negligentia nuntij seu ꝓcuratoris in non prosequendo non excuset dominũ vt est dictũ.ſ.in q̃rto impedimento ꝛ facit.l.si procuratorẽ. §.iij.ff.manda.vbi culpa ꝛ negligentia nuntij seu ꝓcuratoris nocet domino qꝛ impuandum est ei qui malũ ꝓcuratorẽ elegit vt in l.cũ mãdato.ff.de mino.tñ qñ non fuit in culpa vel negligentia sed occurrit casus fortuitus tũc dñs excusat̃ vt in.d.l.ꝑses.ꝛ Bar ibi in prin. Sz circa ſ̃ queritur ꝓmo an tp̃s feriatũ sit iustum impedimentũ ꝛ dic ꝙ non vt est tex.in l.ij.§.fi.C.de tp̃i.appel.qꝛ debuit sibi ꝓuidere in tẽpore iuridico ꝛ hoc i ferijs ordinarijs cũ imputandum sit ei qui numiũ se artauit vt.d.§.fi.ꝛ ī.l. ij.ff.si quis cau.sed ī ferijs repentinis bene daretur restitutio.ff.ex quibus ca.ma.in.l.sed si ꝑ ꝓtozẽ.§.sed si ferie. qõ intelligit Bal.ī.d.§.fi.qñ fuerunt ferie longe secus si bzes qꝛ sibi imputet si se astrinxit ꝛ ſ̃ nisi in illo tpe ꝯsisteret effectus decisiõis cãe qꝛ potuisset cãm expedire ar.tex. no.in.l.ꝛ ideo exitatur.ff.de.v̊.ob.tunc.n.bene daretur restitutio ſm Bal.in.d.l.ij.ꝛ idẽ tz hic:sed ꝙ fiat restitutio in tanto in quãto fuit ipeditus ꝛ i.d.§.sed si ferie. Secundo queritur quid si fuerit quis impeditus qꝛ nõ potuit bẽ instrumẽta faciẽtia ad cãm dicit hic.Jmol.ꝛ seq̃tur hic Bal.ꝙ ille qui non potuit bẽ instrumẽta nõ põt dici negligens ꝛ ideo tz Spe.eo ti.§.nunc breuiter.v̊.itẽ fallũt p̃dicta.ꝛ in.v̊.sc.ꝛ idem tz hic Jnno.si fuit q̃s ipedit9 in testibus ꝓducẽdis ꝛ idẽ Spe.vbi.ſ.qõ ĩtelligit Bal. hic qñ in oĩbus testib9 sed si fuit ipeditus in q̃busdã ꝛ in alijs nõ et tũc si illi testes non erãt necessarij sibi iputet alias si erãt necessarij restituet̃ ad tãtũ tp̃s quãtũ fuit ipedimẽtũ ar.tex.in.l.admonẽdi.ī ꝟbo.q̃bus nunc solis.ff.de iureiuran.ſm Bald.hic et q̃d si appellans nõ potuit bẽ snias vide hic ī pcedẽti ꝓio.v̊.tertio q̃rit̃. Circa q̃rtũ mẽbrũ pncipale qõ ẽ qñ rõne ipedimẽti ẽ necessaria restitutio dubitat̃ q̃s sit iudex ꝯpetẽs.secũdo q̃lis ordo iuris sit in ſ̃ seruandus.Circa pmũ breuiter dic ꝙ ptinet ad iudicẽ ad quem et non ad iudicẽ a quo vt est tex.ī.d.l.ꝑses. licet enim deserta appellatione ipso iure sit reuersa iurisdi

tio ad iudicē a quo vt no.in.l.eos in pn.C.eo.z in.l.furti. §.fi.ff.de infa.tamē nō in effectu ꝓpter reliquias petēde restitutionis vnde licet sit pempta instantia adhuc supest officium iudicis vt in.l.ij.z ibi Bar.C.vt intra certa tpa. quo officio iudicis dat' ipa restitutio vt i.l.q si minoꝝ.§. restitutio.ff. ō mino.z ideo dicas q aut nullo mō fuit appellatū z tunc restitutio ad appellandū deberet peti cozā iudice a quo z nō cozā iudice ad quē ex quo causa nō fuit ad eū devoluta aut fuit appellatū sed lapsa sunt fatalia z deserta tūc restitutio debet peti nō cozā ipso iudice a quo sed cozā ipso iudice ad quē vt i.d.l.pses.z ita ꝯcludit Cy. Bar.z Bal.ibi z hec ꝓcedunt tā cozā iudice ordīario q̄ cozā iudice delegato in causa appellationis quia cum huiusmodi restitutio imploretur incidenter cozam iudice delegato qui est ꝓmissa principalis causa appellationis poterit z ipse incidenter restituere per ea que habentur in c.suscitata.s.de in integrum resti.z p regulā.c.pterea .s. de offi.deleg. z.l.ij.ff.de iurisdi. om.iudi.de quo plenius vide quo ad iudicem delegatum de eius ptāte circa appellationes desertas.j.in.vii.mēbro pncipali. De secū do autē dicas q licet alias i restitutione in integrū quā do principaliter imploratur sit necessarius ordo iuris z libellus z litis contestatio vt in.c.ij.s.de offi.iudi.tamen secus quando incidenter vt ibi dicitur z cū in casu isto restitutio incidenter imploretur ad causam ipam appellationis concludit Bar.no.in.d.auten. item si per appellationem.q talis restitutio poterit peti z concedi per iudicem ad quem nullo oblato libello aut iuris ordine seruato solum cognito z conscito de iusta causa impedimenti z quia cū agatur de p̄iudicio prius appellanti erit necessaria citatio partis.l.in causa.§.causa cognita.ff.de mino. cū si.z p̄dicta bene no.ad practicā. Sed vlterius aduerte ad ea que dicta sunt.s.in quinto impedimēto occurrente ex facto iudicis q̄ videtur hic velle Jo.an.q tūc excusēt ipe appellans q̄ sibi non potuit prouideri per superiorē ipsius iudicis negligentis saltē in secundo fatali vnde voluit q licet steterit p iudicē appellationis z apppellās requisiuerit eū de expeditione cause z fecerit diligentiam z protestationes tamē hoc sibi nō sufficiat nisi appellās adeat superiorē ipsius iudicis z p viā querele petat illū cogi z alias appellans nō excusēt si hoc nō fecerit z hoc per tex.no.in.d.l.fi.§.illud.q̄ nō dicit' fecisse sūma ope si nō fecit id qō potuit adeūdo superiorē vt patet in .d.§.illud .z cū hoc dicto trāsit hic do. Anto .supꝰ quo posset dici q aut impedimentū iudicis occurrit i primo fatali z tūc adire superiorē non sit necessarium satis est fecisse diligentiam cozam ipo iudice requirendo z ꝓtestando vt s.cum tex.in.d.§.illud.nil aliud requirat in isto casu sed quando impedimentum occurrit in secundo fatali seu anno tunc bene requirit ille tex. q debeat deponi querela cozā superiore z isto casu loquitur tex.ibi. quia tūc lapso biennio culpa iudicis non excusaretur appellans nisi deposuerit de hoc querelam cozam superiore vt ibi in tex.z ita sequit' Jmol.hic col.viij.licet dicat ad opiniones euitandas cautius esse etiam in primo fatali seu anno adire superiorem ipsius iudicis negligentis quando hoc commode fieri posset sm eū si tñ hoc nō fieret nō noceret appellāti ex quo tex.ibi solū hoc requirit in scdo fatali z non i pmo z ex his habet' singularis limitatio si esset vera ad dicta.s.in qnto impedimēto vbi fuit retēta cōclusio q̄ qñ impedimētū occurrit in scdo fatali ex facto iudicis q ipso iure nō currat tpus per tex.in'.d.§.in hoc quoqꝫ.q̄ deberet intelligi qñ appellās faceret diligētiā in tali impedimento puta adiū superiorē iudicis negligētis z ita sit tex .no. i.d.§.illud cū impedimētū aliter nō excusēt nisi impedit' faceret diligētiā vt.d.l. cōmeatus.ff.de re mili .z hoc casu appellās diceret' i negligētia si potuit adire superiorē iudicis negligentis vt est tex.i.d.§.illud.z ita est de mente Jmol.hic col .vi.tex. ergo in .d.§. hoc quoqꝫ.ibi nullum p̄iudicium partibus z c̄.intelligitur quando appellans fecisset diligentiam vt.s.dubium tamen facit q satis dicatur diligens ꝓtestando z requirendo iudicē vt est dictum.s.in quinto impedimento ad intellectū.§.hoc quoqꝫ. vbi nulla necessitas ponitur adeundi superiorem iudicis negligentis sed ꝓcise dr̄ nullū p̄iudicium ptis c̄.z loquitur in secundo fatali vnde si voluisset q adiretur superior hoc dixisset.l.i.§. sinautē ad definitēs.C.de cadu. toll. z.c.ad audientiam.j.de.deci.nisi dicatur q ad hoc vt euitetur iurium correctio quantū pōt z iura iuribus concordē tur.l.i.C.de inoffi.doti.z.c.cū expediat.de elec.in.vi.debeat suppleri ad tex.in.d.§.hoc quoqꝫ.loquente de secūdo fatali sm q dr̄ in.d.§.illud.z tex.ibi nullum p̄iudiciuꝫ c̄.nō obstat p illud qō habet' in.l.fi.C.de acqui.pos. vbi similis est tex.cogita.tñ z aduerte q̄ Bal.in.d.§.illud. in fi.no.illū tex.q a tarditate seu a negligentia iudicis non appellatur sed debet adiri supior ipsius iudicis p viam q rele vt ibi videtur esse tex.no. p quo ēt allegatur tex.i fi. in.c.nullus.j.de iurepatro.z facit glo.in.c.si religiosus. ō elec.li.vi.z.i.q.vij.nisi rigor.z.l.distinctione.dño sancto. z.c.vt cōstitueretur.nō tñ ꝓpter hoc vr̄ q sit erdusa appellatio qñ potent ps infra.x.dies a die grauaminis illati in nō faciendo appellare ar.c.cōcertationi.de appel.li. vi. p quo ē bona glo.in.c.ad aures.j.de simo.vbi voluit q a negligentia iudicis vel a iudice nolente actum facere possit appellari p quo ēt glo.no.idē tenēs in.c.legittima. in fi.de appel.in.vi.licet Bal. voluerit contrariū i.l.fi.col. ij.C.de sen.z interlocu.de quo ēt p eum in.l.ij.circa finē. C.vt li.pendē.z p Cy.in.l.i criminali.C.de iurisdi.om.iudi.z teneas vt dixi z vide dicta.i.c.nicolao.j.eo.ti. Et ad de q licet a grauamie in omittēdo seu in nō faciendo possit appellari vt.s.si tñ nō appellet' an tale grauamen trā sibit in rē iudicatā Jmo.vr̄ velle q sic in.c.p tuas.ō testi. sed Bal.ibi tz ꝓtū z melius p illū tex.vbi fuerat petitū a iudice vt testes interrogaret z iudex omisit z sic grauauit ptem in non faciendo debitas interrogationes z tñ etiā post tres menses post publicationē testium z sic postq̄ iā innotuit grauamen esse illatū ps ꝙqueritur de illo grauamine iabsq; remedio appellationis patet q̄ q grauamen in omittendo pōt qñcunq; peti q suppleatur z reparet' nec transit in rem iudicatam p lapsum.x.diex grauamis illati tex.est ibi singularis sm Bal.ibi. Circa quintum mēbrum principale qō est eo casu quo rōne impedimenti debet dari restitutō in termio iuris vel homis ad quā tum tempus concedi debeat. Unde videndum est primo quid in termino hominis sup quo dicit hic Jmo.q si iudex a quo statuit terminum appellanti ad arripiendum iter vel ad se presentandum cozam iudice ad quem q sicut rōne impedimenti in termino iuris datur tempus duplicatum vt in.c.cū sit.s.eo. ita z in ipso termino homis quia talis terminus surrogattur loco termini iuris vt in d.c.cū sit.z.c.psonas.vnde surrogata debent sapere naturā eius in cuius locū surrogantur vt i.c.ecclesia.ij.s.vt.li. pen.z in.l.si eum.ff.si quis cau.ideo occurrente impedimento in illo termino mensis habebit aliū mensē ad ꝓsequēdum: sicut impeditus i termino iuris in primo anno habebit secundū annū.vt in.d.l.fi.§.illud.z ita sequit' Jmo. hic in col.ij.non obstat qō no.in.c.constitutus.s.de in integ.resti.q̄ ibi est diuersa ratio in illa prescriptione ideo habet diuersam naturam sed in casu nostro equiparatur quo ad effectum desertionis vt patet in.d.c.cū sit.z.c.psonas z patet etiam equiparatio in de.sicut.eo.ti.solum remanet differentia quia terminus iuris datur ad ꝓsequēdum z finiendum causam appellationis vt in.d.de. sicut. sed terminus hominis ad prosequēdum z non finiendū vt est dictum i.d.c.personas.z in hac opi.Jmo.cōiter residens doc.hic.z dicit hic Panor.col.vi.q ab hac communi opinione in iudicando non esset recedendus dicit tñ q legendo posset dici contrarium quia terminus assignatus ab homine est quedam citatio ad causam appellationis sed natura termini citationis est vt si citatus non potest

comparere in termino ꝑpareat q̄ꝑmū potest vt in. c. cū dilecti.s.de do.z contu. z.j.eo.in.c.cū pati.z facit.d. c.cupientes.ergo non sit verū q̄ iste terminus hominis sit loco termini iuris z maxime cū non detur ad finiēdū vt.s.vnde debet diuerso iure censeri sm eū z occurrente impedimento in termino hominis nō duplicabitur tem pus sed tenetur cōparere q̄ꝑmū potest| sed certe ista ra/ tio nō obstat qz nō est verū q̄ terminus hominis habe/ at vim z naturā citationis nā ꝑ cōtumatiā in nō cōparē do in termino citationis non est deꝑdita causa qz termi nus citationis licet citet ad causā tm nō perimit causā vt patet.j.eo.in.c.sepe.z in.d.c.cupientes.z in.c.i.de elec.li. vi.z ꝑ glo.no.in.c.ij.de.do.z ꝓtu.li.vi.z tm secus est i isto termino hominis qz perimit causā appellatiōis vt.d.c. cū sit.z.c.ꝓsonas.vbi patet q̄ quo ad hunc effectū deser tionis cause equiparatur termino iuris:sicut etiā in alio equiparatur quo ad ipum nō cursum tēporis in .d. cle.si cut.vnde statuta in impedimētis occurrentibus in termi no iuris debent habere locū q̄n de desertione cause agit etiā in termino hominis vbi similiter de ipa desertione agitur z ꝑ hac ꝓte est casus in terminis in.d.l.ꝑses. sm intellectū glo.ij.in fi.ibi quē sequit Bar. z Bal. z Ang. cum ille tex.loquatur ēt de termino hois z tm occurrente impedimento subuenitur quēadmodū z in termio iuris vt in.d.l.fi. Videndū est nūc de impedimēto in termi no iuris ad quātū tempus fiat restitutio z quale debeat fuisse impedimētum vt detur scōs fatale z in hoc cōsistit mino2 difficultas q̄ sit in materia huius decre. et ideo ꝑ inteltigentia cōsidera primo supradicta sex impedimēta examinata.s.et vbi est cōclusū q̄ tēpus ipo iure nō cur/ rat nō cadit dubitatio sed vbi currit tēpus :sed datur re stitutio in hoc versatur magna dubitatio :et ideo distin/ gue tria mēbra p̄ncipalia nā aliquādo impedimentū oc currit in primo fatali aliquādo et secūdo occurrit in se/ cūdo fatali et aliquādo currit in tertio anno et vlteriori. Circa primū videtur hic velle Jnno.q̄ ēt si ꝑ vnā diem fuisset impeditus post q̄ debito tpe incepisset ꝓsequi ap/ pellationē habebit scōs annū ꝑ tex.in autē. de his qui in gre.ad appel.i.§.i.ii.z.iij.et ita videt hic residere Hosti.z glo.in.c. si electio.in fi.de elec.in:vi.ꝑ qua opinione facit tex.in.d.autē.ei qui.vbi sufficit quecūqz impotentia z sic indistincte vt detur secundus ānus z Bal.ibi in p̄n.no. colligit ex illo tex.q̄ lex restituit nō solū tpus impedimē ti sed dat scōs annū integr secus in restitutiōe que datur ministerio iudicis cū iudex nō restituat nisi tm ꝑ tanto. ff.ex qui.cau.ma.l.sed si ꝑ ꝓtozē.§. sed si ferie. z.l.ab ho/ stibus.in fi.cū restitutio sit deperditi z nō in plus q̄ sit deperditū fiat restitutio vt ē tex.i.l.fi.ff.de mino.z rō dif ferentie est qz mitius agit cū lege q̄ cū hoie z sic mini/ sterio legis.ff.de arbi.l.celsus.ꝟ.an hic.in vlti.col.ibi sed videt aliquibus tē .ita videt velle sed tm multū confuse loquit in hoc articulo z idē in addi.Spe. in quarta ꝓte sup hac Rubrica z ipse etiā Jnno.hic videt postea velle esse in cōsideratione an negligentia appellātis fuerit tan/ ta q̄ potuerit vel nō potuerit causa expediri ꝓpter impe dimentū quare do.Ant o.hic enumerat multos casus oc currentes nā aliquādo z p̄mo appellātis fuit diligēs ꝑ to tū annū licet interuenerit paruū vel magnū impedimen tū exquo ꝑ eū nō stetit z fuit diligens vt patet i .d.l.fi.§. illud. Aliquādo z scōo appellans fuit impeditus i to to primo anno z similiter absq; dubio habebit sequētē annū dūmodo tm dicit Jmol. hic appeat q̄ iste volebat facere diligentiā si nō fuisset impedimētū vt in.d.l.qui cō meatus.z per Bar.in.d.l.ij.quod diximus.ff.si quis cau.

Aliquādo z tertio appellās fuit impeditus in princi pio ānī sed postea cessauit impedimētū tunc si ipedimen tū durauit tāto tempore q̄ potuisset in illo tempore ipe/ dimēti causa expediri voluit Bar .i.d. autē.itē si ꝑ appel lationē.q̄ detur scōs fatale ēt si post impedimētū cessās restaret tantū de tpe q̄ posset causa expediri z cum hac opi.videt se tenere Jo.an.in addi.Spe.sup dicta Rubri ca prout refert Jmol.hic col.xiij. Sed do.Ant o.z Pa/ no2.hic tenent i hoc cōtrariū qz si post cessans ipedimētū habuit tm tpus i quo potuisset causā expedire nō debebi/ tur scōus ānus si fuit negligēs post ipedimētū qz seqns negligētia habet cōfundere effectū p̄cedētis ipedimēti si cut dicit q̄ vltia mora nocet vt i.l.illō.ff.de peri.z cōmo. rei ven.cū alūs si.z i hac pte cōcordat ēt Bal.i.d. autē. ei qui.circa fi.z idē tenet Ja.de beluis.in.d.§.i.ij.z.iij.z fa/ cit ꝑ hac opi.ratio.qz scōus ānus indulget a iure ex iu/ sta z necessaria causa vt.d.autē.ei qui z i.d.c. cū sit.sed cer sat causa iusta z necessaria q̄n post ipedimētū potuisse ap pellās causā expedisse si fuisset diligēs nō.n.facit tūc sum ma ope.put requirit tex.in.§.illud.z pōdera illud verbū summa ope ꝑ ea que no.i Rubrica.s. de suz.tri.vnde etiā dicebat Bal.in.d. autē.ei qui.q̄ ēt si ꝑ vnā diē daret im pedimētū q̄ haberet appellās scōz itegr ānū si i residuo fecit diligētiā q̄n illa dies cōsumeret effectū totius p̄ce/ dentis tpis puta erat vltima dies p̄mi fatalis non resta bat nisi ferre sniam tūc si illa die superuenit ipedimētum dabit scōs integer ānus posito q̄ per vnā diē fuerit impe ditus sm Bal. ibi z q̄ debeat indulgeri ratione impedi dimēti integer annus z nō ꝓ ꝑte ,put dicit Bal. in .d. autē.ei qui.ꝑ illū tex.posito q̄ inpedimētū fuisset minori tpe tenuit do.Ang.in.d.autē.ei qui.circa p̄n.z idem do. Ant o. z Jmol. hic sed quādo impedimentū cessauit ita q̄ potuisset causa expediri nō dabitur scōus annus z cū hac opi.tenet Jmol.hic col.xiij. Ex quibus elicit p̄/ ma conclusio q̄ nūq̄ appellāti detur scōum fatale ratio/ ne impedimenti in primo anno quādo post impedimē/ tum potuisset causā expedire si diligentiam fecisset z ꝓ hac determinatione consuluit Ang.suo consilio clxxviij. alg. 310 quod Jncipit i dei noie z ē .in ꝓposita questione vbi ple nius q̄ alius examinat hanc difficultatē. Aliquādo z quarto appellans fuit negligens in principio anni z po stea superuenit impedimentū z isto casu cōcludit Jmol. hic col.xiij. in p̄n.q̄ si tanta fuit negligentia a principio q̄ etiā si non superuenisset impedimētū eodem modo nō potuisset causa expediri i primo fatali z nō dabit scōus annus cū tunc non cōcurrat causa iusta z necessaria que requirit in.d.c.cū sit.vt idulgeat scōus ānus z ēt i.d.§. illud.cū eodē mō res fuisz pitura sm no.i.l.q̄ te.ff.si cer. peta. et hec sit scōa cōclusio. Aliqn et quinto a princi pio fuit diligētia et exposit superuenit impedimētū in pri mo fatali tūc exquo appellās inchoauit debito tpe quo poterat causa expediri dabit scōus ānus sm Jnno. hic cū satis sit q̄ ichoauerit causā i tali tpe q̄ potuerit.j. an nū expedir vt in.d.§.i.ij.et.iij.vbi ēt hoc tenet Ja.de bel. et hec ꝓclusio sine dubio ꝓcedit qn post ipedimentū ces sās nō potuisset causa expediri tūc.n.det scōus ānus et ita sequitur Jmol. hic et alii doc. licet Pano2.hic in pe. col.limitet p̄dictam conclusionem procedere nisi quan do appellans nimium se artauit tunc enim licet potuis/ set eam expedire si non superuenisset impedimētum quia tamen debuit cogitare posse euenire impedimenta de/ bet sibi imputari ex quo nimiū se artauit vt.d.l.ij.ff.si qs cau. Sed certe hoc dictum non est verum quia non de/ buit cogitare euenire posse nisi impedimenta ordinaria que p̄uidere potuit vt in.l.ij.C.de tpi.appel. Alia vero im pedimenta repentina non sunt in consideratione vt. l.in ter stipulantem .§. sacram.ff. de verbo.ob.et sic sit tertia conclusio q̄ si appellans debito tempore causam inchoa uit q̄ potuisset finem accipere si superueniat impedimen tum habeat appellans secundum fatale posito etiam q̄ nimium se artauit in primo fatali contra Pano2. Alli quando et vltimo appellans fecit diligentiam et debito tempore causam inchoauit postea superuenit impedi/ mentum tamen post impedimentum non superfuit tan/ tum de tempore q̄ potuisset expediri tamen ipse appel/ lans nullam aliam fecit diligentiam post impedimētum

tenet hic do. Anto. q̄ detur secūdus ānus exquo enī debito tpe inchoauit nō obstabit sibi negligētia adhibita ī p̄ncipio anni vel etiā post impedimentū si nullam diligentiam habuit ex quo non poterat causa expediri sm eum z ita in effectu in hoc concordat Pano2. qui semper considerat an post impedimentū potuerit vel nō potuerit causa expediri. Sz Jmol. hic in fi. voluit cōtrariū dicēs q̄ dato q̄ post impedimentū supersit modicū de tpe tm cessante impedimento appellans debet p2osequi z alias sibi imputatur etiā si i tali modico tpe nō potuisset causa finiri z ita etiā videt hic tenē Hosti. z Ja. de bel. i d. §. i. z hec opi. sm Jmo. hic est de iur̄ verio2 q2 appellās toto tpe p̄mi ānī debet istar̄ vt dicto. §. illō. ideo si fuit negligēs post impedimentū non dabitur secundus ānus. fatetur tm Jmol. hic q̄ in oi casu impedimenti saltem debeat dari restitutio ad tpus impedimēti qñ impedimentū fuit tāto tpe in quo causā potuisset expedire vt. d. l. ab hostib⁹. §. fi. alias si nō potuisset expedir̄ i illo tpe ipedimēti restitutio esset superuacua exquo cōcessa restitutiōe nō foret tm tpus in quo cā expediretur sm Jmo. hic col. xij. fatetur tm q̄ opi. do. Anto. nūc p̄time dicta est equio2 sed certe non solū equio2 sed etiā de iure verio2: quia qñ causa non potuisset expediri post impedimentū non imputatur sibi talis negligentia exquo ichoauit debito tpe quo si nō fuisset impedimētū causa poterat expediri z hoc est q̄ p̄siderat tex. in. d. autē. ei qui. z. d. §. illud. vbi imponitur diligētia ad finē vt causa possit expediri ī p̄imo fatali z nō aliter vt patet ex illo tex. alias si non potuit expediri datur ipo iure secundū fatale z hoc etiam voluit hic Pano2. in pe. colū. dicēs q̄ qñ impedimēta fuerunt interuallata in p̄mo anno z infra tempus negligentie nō potuisset causa expediri datur secūdū fatale z hec sit vltima cōclusio q̄ si appellans debito tpe inchoauit sz superuenit impedimētū in p̄mo anno post quod nō potuisset causa expediri ipo iure detur secūdū fatale dato q̄ appellans nullā aliā diligētiā fecerit post ipedimētū cōtra Jnno. Hosti. z Ja. de belui. z Jmol. vide tm ad supra dictas difficultates plene p Ang. ī dcō cōsilio. clxxxviij. z in. l. z ideo exitat. ff. de v̄bo. obli. z p Paul. de castro suo cōsilio. xxv. quod incipit in x̄pi nomine dñi. sup p̄mo dubio ī pe. col. Secūdo casu qñ ipedimētū occurrit in secundo fatali debeat dari tertius annus ipso iure vel ope restitutionis glo. hic refert opiniones z p̄mo q̄ ipso iure z in hac videt residere z idē Hosti. hic maxime attenta equitate iuris canonici ar. c. dilecti. s. de iudi. z hāc opi. videt sequi glo. i. in. d. c. cū sit. Secūda fuit opinio q̄ ope restitutiōis vt ī hac glo. z ita sequit glo. i. d. autē. ei q. dicēs q̄ p̄mus z secūdus ānus dat̄ a iure sed tertius dat̄ a iudice ex iusta causa impedimēti ar. l. i. ff. ex qui. cau. ma. z hāc opi. sequit Bar. z Ang. in. d. autē. ei qui. notantes ex illa glo. q̄ licet alias qñ alicui cōcedit tēpus ad purgandū moza si ī illo tpe occurrat ipedimētū nulla vlteri⁹ detur restitutio vt ē tex. no. in. l. sācimus. in fi. C. de fideiuss. vbi casus fortuitus occurrēs ī tpe dato ad purgādū morā nocet debitori z nulla alia cōcedit restitutio z ratio ē q2 tpus ad purgādū mozā solū datur ex misericordia z nulla alia de causa ideo nō p̄ibi peti restitutio secus in casu nostro vbi idulget tpus ex iusta causa ipedimēti licet secūdus ānus det̄ quodāmodo ad purgādū mozam cōmissā ī p̄mo: tm si occurret ipedimētū ī isto tpe cōcedit etiā ex iusta causa ipedimēti vlterius tēpus z ita ē tex. hic z ī dicta. l. i. ff. ex qui. cau. ma. z ī hac opi. residet etiā hic Jnno. nō q̄ restituat̄ tertius ānus itegre ,put fuit de mēte glo. i. d. autē. ei qui. z nō bene q2 cū ibi glo. fateatur q̄ hoc tpus dat̄ a iudice z nō a iure sequit̄ q̄ restitutio debeat tm̄ dari quātū fuit ipedimētū z nō vltra secūdū Jnno. z ,bat̄ ī. d. §. sed si ferie. z ī. d. l. fi. ff. de mino. Ita sequit̄ et hic Jo. an. z hoc casu fiat restitutio solū ad tpus ipedimēti z nō vltra z ideo do. Anto. hic cōcludit ee cōsiderāda supradcā sex ipedimēta z casib⁹ q̄b⁹ ē cōclusū tpus ipo iure nō currere tūc nec secūdus nec tertius annus currit ipedito z ita p̄ot ,pcedere tex. hic loquens de triēnio. Jn aliis vero ipedimētis vbi tpus currit sz datur restitutio tūc post fatale secūdū dabit̄ restitutio in sequenti ānō z sic triēnio ī tm̄ quātū fuit tpus ipedimēti z non vltra secūdū do. Anto. z idē tenet Jmol. hic col. vij. z idem et quātū ad hoc sequit̄ hic Pano2. vt post biēniū subueniat̄ impedito ope restitutiōis z solū ad tpus ipedimēti z nō vltra z adducit tex. ī autē. ei qui. dicēs lapso biēnio rata manet sn̄ia z sic patet q̄ ipedimētū occurrēs ī biennio nō ipedit quominus sn̄ia trāseat i rē iudicatam ergo currit tpus sed ipedito succurrit̄ ope restitutiōis secūdū eū. Et intellige in illis ipedimētis ī q̄bus currit tpus sed dat̄ restitutio ,put ē dictum. s. i vi. ipedimētis p̄dictis sed vbi nō curreret tp̄s z sic secūdus ānus ita et nec tertius currit durātib⁹ ip̄is ipedimētis ,put. s. cōcludit do. An. z ī his casibus nulla foret necessaria restitutio z interim sn̄ia nō trāsiret in rē iudicatā ,put patet in. d. autē. si tm̄. C. de tpi. appel. Idē q̄ in aliis similibus casibus vbi nō curreret tēpus. Circa tertiā dubitationē qñ ipedimētū oc currit in isto termio an det̄ vlterius tpus z hoc cōcludit ,put. s. in p̄cedēti mēbro cōsiderādo impedimēta in quibus currit vel nō currit tēpus z eo casu quo currit tunc ex iusta causa ipedimenti et ī isto triēnio dabit̄ restitutio ad tēpus ipedimēti z nō vltra cū sit eadē ratio huius tex. vt sic ,pter impotētiā impeditus excusetur̄ z non debeat perire eius iusticia vt hic in tex. generaliter loquente et cū ratio huius tex. sit unica z finalis certe cōcludit z in triēnio z vlterio2 tpe vt in. l. milites agx. ff. de re mili. z in. l. libitū. §. senatus. ff. de ri. nup. z ita voluit glo. ī terminis in. d. autē. ei qui. Sz dubitat̄ in p̄dcis an statibus ipedimētis sit necessariū ante oia adire iudicē apellationis z petē declarari ipum appellātē fuisse ipeditū z sibi cōpetere vlterius tpus Jo. an. in addi. Spe. sup. d. rubrica cōcludit hoc nō ee cautū fieri sed q̄ appellās debeat ,psequi suā appellationē: z si opponat̄ de desertiōe replicet̄ de ipedimēto z poterit ,pcedi ī causa cognoscēdo de impedimēto licet p̄ nulla alia sn̄ia interlocutoria p̄cesserit q2 qđ a iure ,pcedit̄ nō ē opus a iudice postulare vt in. l. q̄ sb̄ cōditiōe. §. fi. ff. de iniuſ. tes. z in. l. i. C. de tbe. li. x. vbi dicit tex., frustra iplorat̄ p̄abus qō a iure cōi ,pcedit̄ z facit. c. fi. z ibi glo. pe. ī. de magi. Nec ob. p̄dcis. c. cū sm. de hereti. li. vi. vbi debet p̄cedere sn̄ia declaratoria q2 ibi agitur de inchoando nouo ,pcessu hic aūt de ,psequēdo iā inchoato ideo alia declaratoria p̄mo nō requiritur sm Jo. an. ibi z hoc etiā tenet Lapus sua all. cxxv. q̄. incipit anastasius. z idē Jmol. hic in col. xvi. z hec de quinto mēbro principali. s. Quantū ad sextum mēbrū principale appellatus negligente appellante possit ipe ,psequi appellationē inuito ipo appellante hic per Jnno. de quo articulo vide vt plene dicetur ,ī. eo. c. oblate. vbi vide de hoc etiam vide. ī. ī se. membro. Circa septimum mēbrum principale videndum primo qualis iudex an iudex a quo vel ad quem possit pronunciare z cognoscere super desertiōe. Secundo an iudex delegatus ad causam appellationis possit cognoscere z sententiare super ipsa desertiōe. Tertio an deserta causa appellatiōis possit ipa sententia prima confirmari p ipsum iudicem ad quem. Quarto an deserta appellatione debeat appellans condemnari in expens̄ z per quē iudicē. Quo ad primū conclude q̄ aut appellans aut appellatus nunq̄ introduxit causam coram iudice ad quē z sic nulla est facta prosecutio in termino hominis z tunc debet adiri iudex a quo z ipse est qui habet pronunciare appellationē desertam vt in. d. c. personas. z. c. cum sit. z idē etiam esset hoc casu in termino iuris quia si nulla fuit facta prosecutio coram iudice ad quem z ipe non habet super hoc ,pnunciare: sed iudex a quo z ita ,pcedat glo. ī v̄bo vel iusta i. d. l. eos ī pn. z ita sequit Ang. ibi z i. l. si ,tra. C. eo. ti. z ita etiā consuluit Fede. de se. suo ,sū. cxxviij. quod

incipit casus talis est quidã a sententia etiam .dicens q̃ quando nulla est facta p̃secutio coram iudice ad quem ꝛ fatalia sunt decursa debet adiri iudex a quo ꝛ peti p̃nuntiari appellationem desertam ꝛ appellantem cõ demnari in expens̃ per tex.in.c.reprehensibus.j̃.eo.ꝛ in.c. i. eo.ti.in.vi.ꝛ facit qđ in simili no.Pano.i.c. fi.de se. que.pos̃.Si uero causa fuit introducta coram iudice ad quẽ dicto casu ad eum spectat cognoscere ꝛ p̃nuntiaꝛ super desertione ꝛ non ad iudicẽ a quo qz ratione dubij an appellatio sit deserta vel non vel fuerint ipedimenta iusta vel non ipse iudex ad quem habet diffinire exquo ipe fuit semel aditus ꝛ ita tenet Bal.in.d.l.eos.circa p̃n. ꝛ ita debet intelligi quod idẽ Bal.no. in.d.l. eos.§.fi.ꝛ ita etiam tenet do.An.ꝛ Jmo.in.d.c. reprehensibil.in fi .licet Jo.an.in.c.i.eo.ti.in.vi.voluerint q̃ etiã eo casu quo nulla fuisset facta p̃secutio coram iudice ad quẽ tñ ex quo constat ad eũ apellatũ poterit adiri et peti q̃ p̃nũ tiet appellationẽ desertã et condemnet appellantẽ in ex pens̃ per illũ tex.et in.c.cum appellationibus.eo.ti.li.vi. fatetur tñ q̃ i dicto casu ẽt iudex a quo poterit adiri vt §.de quo etiã vide quod no. dicẽt infra i vltimo mem bro.Quo ad secundũ dic q̃ de iudice ordiario nõ dubita tur quin possit cognoscere et ꝓnunciare super desertiõe ut est tex.in.l.si p̃ses q̃si desertã .C. quo.et qñ iu. sed qz p̃nuntiatio appellationis deserte licet sit interlocuto ria qz fertur super p̃cessũ ꝛ nõ sup debito p̃ncipali vt no.in de.fi.eo.ti. tñ habet vex diffinire ꝛ requirit plenã cause cognitionẽ ꝛ ptiũ p̃ntiam vel peremptoriũ edcũz ut est tex.in.d.l.maiorẽ.p quam.l.ita consulit Bar.put refert ꝛ sequitur Bal .in.d.l.eos. col.iij. ꝛ idẽtenẽt do.Do ro.in dec.ccccxxiij.que incipit itẽ sicut a diffinitiua.ꝛ ad de Bal.in addi.Spe.eo.ti .de appel. in .p.carta in .v. iu dex ex officio.q̃ iudex ex suo officio põt opponere ꝛ p̃no nunciare appellationem desertam p no.in .l.ij.§.fi.C.de tpi.appel.sicut in simili dicebat Bar.in.l.sei ꝛ augerius circa fi.ff.ad le.falci.q̃ qñ iudex videt instantiã labi ꝛ pe rire põt ex suo officio ꝓcedere ꝛ sniam ꝓferre qđ no. Quantũ ãt ad iudicẽ delegatũ do.de ro.decis̃ .lxxxviij. que incipit itẽ licet.tenent q̃ delegatus ad causã appella tionis possit absq; noua cõmissione cognoscere de deser tione ꝛ appellationẽ p̃nuntiare desertã ꝛ clarius hoc tenet rota decis̃ . cliij. q̃ incipit item q̃ iudex qz quando agitur de desertiõe i effectu dicitur q̃ causa redit ad iudi cẽ a quo vt no.in.d.l.eos.ꝛ in .d.l.ij. in fine merito iudex ad quẽ põt tunc cognoscere an sua sit iurisditio vt .j̃.eo. sua nobis.ꝛ quia exceptio appellationis est quodã emer gens in causa appellatiõis de quo tamquã de p̃iudicia li ẽ cognoscendum ꝛ p̃onũciandũ vt in.c.i.ꝛ.c. tuam.s. de ordi.cog.ꝛ quia causa desertionis est pars appellatio nis ergo iudex delegatus absq; noua cõmissione cogno scit ꝛ diffinire põt de ipa desertione .ar. c.põterea.s.de of fi.deleg.ꝛ in.l.ij.ff.de iurisdi.oi.iudi.ꝛ ita etiã firmant do. de.rota decis̃.ccccxiiij.que incipit itẽ si a diffinitiua. no. ergo q̃ de exceptione desertiõis appellatõis tanq̃ de p̃ iudiciali est ante oia cognoscendũ secundũ rotã in .d. de ci.cliiij. ꝛ idẽ dicas de exceptiõe q̃ nõ possit appellari qz de ea ẽ p̃mo cognoscendũ ꝛ ita Pe.de ancha. suo cõsilio cccix.qđ icipit.In xp̃i nomie amẽ .p declaratiõe trium questionũ .dicẽs idẽ de exceptiõe q̃ sit renunciatũ appel latiõi tñ debẽt iste exceptiones ꝓbari i cõtinẽti alias si re q̃rerẽt altiorẽ idaginẽ aut si nõ essent ꝓbate ante litẽ cõte statã põt iudex licite tales exceptiões reseruare secũdum Pe.de ancha.in.d.cõsilio vbi plene vide . Circa tercium do.Flo.i.c.ex pte S.s.de rescrip.dicit qñ ẽ dubiũ de de sertiõe tũc iudex appellatiõis potest cognoscere ꝛ diffini re nã qñ ẽ dubiũ de iurisditiõe iudex cognoscit ꝛ diffinit an sua sit iurisditio vt in.c.sup litteris.s . de.rescrip.in.l.si quis ex aliena .ff.de iudi.tamẽ secus qñ ẽ certũ videlicet qñ notorie cõstaret appellationẽ esse desertã tũc enĩ non posset adiri iudex appellationis ẽt p̃ appellatũ vt p̃nun tiet causã esse desertã.ꝛ in hac etiã snia videt cõcordare Ja.but.ꝛ Bal.in.d.l.eos.col.iij.p quo facit qz lapsis fata libus appellans cẽsetꝰ renuntiasse appellatiõi sue vt di cit Bal.i.d.aut.itẽ si p̃ appellationẽ.in.fi. ꝛ no.in.c.licet. de sen.excõ.li.vi. Itẽ lapsis fatalibus appellans habetur ac si nũq̃ appellasset vt ẽ tex.in.d.l.ij.in fi.ꝛ glo.i v̊bo ap pellatus.in cle.si appellationẽ.eo.ti. Itẽ postq̃ appellatio ẽ deserta nõ põt vlterius fieri p̃secutio ẽt p ipsum appel latũ vt ẽ tex.in.d.cle.si appellationẽ. ergo videretꝰ q̃ qñ ẽ notoriũ appellationẽ esse desertã ꝛ cõsequẽter istantiã cause appellatiõis peremptã nõ possit iudex appellatio nis sup ea ammodo p̃nũtiare: Sed cõtrariũ ẽ tenendũ vt ẽt dicto casu possit iudex appellatiõis ad istantiã ap pellati p̃nũtiare appellationẽ esse desertã ꝛ reuocare oĩa attẽptata ꝛ ẽt cõdẽnare appellatẽ in expens̃ de his ẽ tex. sing.ꝛ no .secũdũ vnũ itellectũ i.d.c.ex pte S .nõ ob.d. cle. si appellationẽ . qz ibi ꝓhibetur ꝓsecutio sup eo sup quo ẽ appellatũ sed nõ ꝓhibetꝰ quin ad istãtiã appellati possit p̃nũtiari appellationẽ desertã ꝛ reuocari attẽptata ꝛ cõdẽnari appellatẽ i expens̃ ꝛ ideo hoc poterit ut ẽ ex ꝑssum in.d.c.ex pte S.ꝛ ita sequitꝰ mol.ibi post medi ũ ꝛ hãc ẽt ptẽ tenet rota i.d.dec.lxxxxviij.q̃ ẽt delegatus ad causã appellatiõis possit p̃nũtiare appellationẽ deser tã nõ solũ qñ de hoc esset dubiũ sed ẽt i casu certo ꝛ dicit q̃ licet qñ appellatio ẽ deserta cõfirmetꝰ snia a iure vt. d. l.ij.i fi.ꝛ.d.aut.ei qui.ꝛ.d.cle.si appellationẽ.tñ ipe iudex poterit nõ solũ p̃nũtiare desertã sed ẽt cõfirmare p̃mã sniam ĩã ab ipo iure cõfirmatã ꝛ ita videt velle inno.in c.i.j̃.de cõfir.vti.vel.i vti.secũdũ rotã vt .s. ꝛ hãc ẽt ptẽ sequitꝰ Bar.i.d.l.eos.vbi cõcludit q̃ desertã appellatiõe licet nõ possit p̃nũtiare imutãdo p̃mã sniam ꝛ ita ipe in telligit glo.ibi tñ bene poterit p̃nũtiare appellationẽ de sertã ẽt i casu certo p tex.i.d.l .si preses.ex q̃bus elicitur cõclusio q̃ ẽt si sit notoriũ appellationẽ eẽ desertã possit appellatꝰ aditꝰ iudicẽ appellatõis ꝛ iudex p̃nũtiaꝛ apel lationem esse desertã ꝛ reuocaꝛ attẽptata ꝛ cõdẽnaꝛ ap pellatẽ in expens̃ ꝛ Ja.but.Bal.ꝛ do.Flo.no.ob.q̃ õser ta appellatione sit pempta istantia adhuc supereſt offi ciũ iudicis in p̃nunciando appellationẽ esse desertã ꝛ in cõdẽnando in expens̃.vt.j̃.patebit. Amplius etiã voluit imo.in.d.c.ex pte S. q̃ possit impetrari iudex etiaz p̃in cipaliter sup articulo desertiõis ar.d.c.ex parte. licet do. Anto.ibi in hoc voluerit q̃ sit necesse impetrare ante biẽ nium vt sic possit postea etiã sup ipsa desertione ꝓcedeꝛ sed certe nihil obstat quin faciendo mentionẽ de desertio ne possit dari delegatus in dicto articulo cũ etiã ipsa cau sa p̃incipalis posset p̃incipaliter delegari ideo sepe cõmit titurcã appellationis ꝛ desertionis vna cũ negocio p̃in cipali vt p rotã in decis̃.xi. Circa quartũ aduerte quia qñ iudex appellationis ꝓnunciat male appellatũ condẽ nat appellantẽ in expens̃.ij.q.vi.omni modo.ꝛ i.§.pater. ꝛ in.c.vt debitus.j̃.eo.ꝛ alio multiplici remedio punitur calũnia ꝛ temeritas appellãtis vt.d.l.eos.ad fi.ꝛ.C. quo. appel.l.ab executione.in fi.sed iste non est casus nr̃ qui q̃ rit qñ appellatio est deserta sup quo dicas absq; dubio q̃ etiã p iudicẽ a quo possit cõdẽnari in expensis vt in.d. c.reprehensibil.vbi vide de hoc articulo dicta ꝛ ibi plene p doc.ꝛ tenet Jo.an.in.d.c.i.ꝛ licet qñ iudex appellatio nis ꝓnunciat appellationẽ desertã in effectu ꝓnunciet se iudicẽ icõpetentẽ cum iurisditio sit reuersa ad iudicem a quo vt no.in.d.l.eos.in p̃in.tñ etiã iudex qui ꝓnunciat se i cõpetentẽ põt condẽnare ptem i expens̃.vt est tex.no. in de.i.de rescrip.ꝛ glo.ordi.i.c.fi.s.de rescrip.p quo etiã tex.no.in.c.cũ appellationibus.eo.ti.li.vi.vbi si iudex ap pellatiõis ꝓnuntiat appellationem friuolã seu non legit timã ꝛ sic in effectu iurisditionem ad eũ nõ esse deuolutã vt est tex.ibi debet appellãtẽ cõdemnare in expens̃. vt ibi dicitur imo etiaz si a principio appellatio fuisset nulla pu ta quia non sit appellatum in scriptis expressa legittima causa vel etiã sit appellatum post.x.dies omni casu iudex

appellationis potest pronunciare z condēnare in expen
sis vt.d.c.i.z ibi glo.in verbo cōdemna.z facit.c.romana.
§.si vero.eo.ti.z li.z ita cōsuluit Fede.in.d. consi.i vltia
col. z tenet Bal. in.d.l.eos in fi. z licet deserta appella
tione sit pempta instantia cause appellatiōis vt dicta au
ten.ei qui.z in dicta cle.sicut. tamen etiam perempta in
stantia durat officium iudicis in pronunciando z in con
demnando partem in expenſ. vt no.in.l.properandum.
in fi.z ibi p Ev.C.de iudi.z tenet Bar.in.l.ij.C.vt intra
cer.tēp. Sed queritꝫ primo quid si iudex appellatiōis
quando pronunciauit appellationem desertā omisit con
demnare in expensis an hoc facere poterit postea ex in
uallo videtur qꝫ non quia lata sententia expirat officiū
iudicis z āmodo non potest vlterius queri de expensis
vt in.l.ij.C.depositi.z in.l.terminato. C.de fruc.z li. ex
penſ.solum potest iudex supplere eadem die vt.l.pau
lus.ff.de re iudi.postea vero nō:z ita tenuit do.Ālo. i.d.
c.ex parte.Sz Goff. posuit sing. limitationem ad p̄dic
ta z dixit qꝫ temeritas z negligentia appellantis punit
quo ad expēsas ex dispositione.d.c.rep̄hensibil.z ideo di
cit qꝫ.d.l. ij .z.d. l. terminato. haberent locum quando
expense peterētur officio iudicis quo casu sententia lata
expirat iudicis officium vt ibi sed in casu nostro expense
petuntur ex condītione.d.c.rep̄hensibilis.z sic iure actio
nis quo casu expense possunt peti qnandocunqꝫ etiā post
sententiam vt est glo.no.z Bar.ibi in.l.iij.§.si rem.ff. de
leg.iij.z in.l.non solū.ff.de rei vendi.z ita residz Jo. An.
z do.Ānto.in.d.c.ex parte.quod dictum Jmol.ibi dicit
esse menti tenendum. Secundo queritur quid si lapſꝫ
fatalibus nec appellans nec appellatus fuit vnq̄ prosecu
tus appellationem z sic quilibz fuit negligens an debeat
appellans tunc condemnari in expensis videtur qꝫ non
quia inobediētia vtriusqz partis vtrāqz partem excusat
a pena ter.est no .i.l.non ex omnibus.ff. de arbi.z qz cō
tumacia fuit cōmunis ideo mutua compensatione debēt
tolli.ff.so. ma.l. viro.contrarium est verum.quia isto ca
su non habent refici expense ratione contumacie sed ra
tione victorie quia appellatus vincit coram iudice ad quē
ipso facto exquo coram eo est deserta appellatio ideo vi
ctus victori debet condemnari i expenſ.c.finem litibus
s̄.de do.z contu.l.pperandum .§. sinautem .C. de iudi.
Mō obstat.d.l. viro z dcā.l.nō ex oībus.qz ibi ambo sūt i
pari causa sed hic maior est negligentia appellantis q̄ ap
pellati vt dicta.l.ij.z dicta.l.fi. §.illud .z ita tenuit Spe.
eo.ti.§. nunc videndum.n.quid de appellato.z Bal.i.d.
l.eos.§.fi.z facit.d.c.i.§.post hec.eo.ti.in.vij. z glo.no. in
verbo defecerit.in.c.i.de elec.li.vi.z hec de vij. mēbro p̄n
cipali.z vide plene in .c.sepe.j.eo. an z quando appellās
veniat cōdemnandus in expensis. Circa octauū mē
brū p̄ncipale an deserta appellatiōe snīa firma remaneat
intantum qꝫ alia snīa que daretur in ꝓtrarium sit nulla
Jnno.hic tenet qꝫ ēt si post decursa fatalia ferat snīa cō
firmatoria p̄me qꝫ ualeret z induceret exceptionē rei iu
dicate. Sz Hosti.hic contra cū quo residet glo.in .n.ap
pellatus.in cle. si appellationē.eo.ti.quia deserta appella
tione habet ac si nūq̄ fuisz appellatū vt in.d.l.ij.in fi.C.
de tpi.appel.z iurisditio est reuersa ad iudicē a quo vt p
glo.in.d.l.eos.in p̄n .z deserta appellatione snīa firma
remanet ita dicit tex.in.d.auten.ei qui.ergo snīa lata i cō
trariū repiret a nō suo iudice dicta z sic nulla vt in.c. at
si clerici.s̄.de iudi.z ita tenet Bal.in.l.fi.in p̄n .C.de tpi.
in iteg.resti.z p̄dicta absqz dubio,pcedūt qñ ō desertiōe
nō est cognitū sed solū sup negotio p̄ncipali ēt si succesſi
ue p plures iudices appellationis esset infirmata prima
snīa z ita Pau.de castro suo cōsilio cccxxxvij .quod inci
pit. In xp̄i nomine amen.iā deserta appellatione:nō sic
qñ coram iudice appellationis foret reuocatū in dubium
de desertione per ipsas partes tunc enī si iudex ipe ,pnū
ciasset appellationē nō fore desertam z a dicta pronun
ciatione non esset appellatū tunc postea bene posset va
lere sententia infirmatoria p̄me sentētie z ita tenet Jmo.
hic i col.pe.z in.d.c.ex parte S.z Pau.de castr. i.d.cōsi.
z hec est no.limitatio ad.d.cle.si appellationem pro qua
limitatiōe ita voluit in simili Lapus z alii doc.sequunt
in.c.i. de rescrip.li.vi.vbi dicitur qꝫ rescriptum impetra
tū ab excōmunicato ipo iure est nullū. Sz pone qꝫ inter
partes reuocetur in dubiū de excōicatione iudex pronun
tiat se iudicem competentem certe nisi a tali interlocuto
ria appellaret valeret processus postea z sententia posito
qꝫ in veritate rescriptum fuisset nullum z impeditum ab
excōmunicato z facit quod no. Jnno. z alii doc.in.c.sup
litteris.s̄.de rescrip.z hec de octauo membro. Circa
nonum membrum principale an a sententia lata sup de
fertione possit appellari videtur qꝫ non quia desertor ap
pellationis censetur verus contumax in non veniēdo vn
de non debet posse appellare vt notatur per Archidi.ij.
q.vi.sunt quorum. Bal.vero in.l.ij.in fin.C. de epi.audi.
est i ꝓtraria determiatiōe dicēs qꝫ ista snīa licet sit interlo
cutoria tñ habet vim diffinitiue ut i.d.l.si p̄ses.C. quō.z
qñ iud.z i.l.si cōtra maiorē.C.eo.z no.i cle.fi.e.ti vnde
poterit ab ea appellari z dicit Bal.qꝫ ita i palatio z i cu
rijs obseruat z ita ēt tenet z sequit rota dcci.cccexxiij.q̄
incipit Itē si a diffinitiua.i ij.col. Sz q̄ritur p̄mo an hec
snīa lata sup ōsertōe sit diffinitiua vel interlocutoria Bal.
i.d.l.ij.dicit qꝫ ē interlocutoria z bene facit.c.sua nob.j.eo.
tñ habet vim diffinitie itellige qñ appellatio que ,pnun
ciat deserta erat a diffinitiua z ita tenz rota in p̄allegata
decisiōe secus si erat ab interlocutoria uel grauamine illa
to añ snīaz qz isto casu adhuc restat cognitio z diffintio
cāe p̄ncipa.ideo ē mere interlocutoria secus i ꝓio casu qū
appellatio q̄ ,pnunciat deserta erat a diffinitiua tunc.n.
nihil restat ad,cognoscendum vt ipsa diffinitiua mandet
executioni vt i.d.l.si cōtra.z.d.auten.ei qui.z ita dicit ro
ta ēt esse tenendum in decis.cccexxvi.que incipit. item fu
it dubitatum vtꝫ snīa.z ideo quando snīa sup desertiōe
hēt viz diffinitiue requirit cause cognitio accitatio ptis
alias esset ipso iure nulla vt est dictuz.s̄ .nō obstat dictuz
Jnno.in.c.auditis.s̄.de procura.quia loquitur in alijs me
ris interlocutoriis non autem in habentibus vim diffi
nitiue. Secundo queritur an snīa lata sup desertione
possit reuocari per ipsum iudicem Bal.in.d.l.si p̄ses.dic̄
qꝫ qñ iudex appellationis pronunciat appellationem esse
desertam dicitur pronunciare se nō iudicē z ideo quādo
iudex pronunciat se iudicem competentem non potest
talis interlocutoria reuocari amplius p ipm iudicem vt
est tex.no.z sing.in.c.significantibus.s̄.de offi.deleg.Sz
dicit Bal.qꝫ iste tex.loquitur in iudice delegato sed iudex
ordinarius qui non pōt a se abdicare iurisdicionem vt in
l.Paulus.ff.de offi.p̄si.poterit ordinarius talem interlocu
toriam habentē vim diffinitiue reuocare vt patet i.d.l.si
p̄ses.Sed tu limita p̄dicta ,pcedere nisi a tali snīa qua ,p
nuntiaretur appellationem desertam vel se iudicem incō
petentē fuerit appellatū:tunc.n.etiam iudex delegat⁹ pos
set talem interlocutoriā z snīam reuocare z ita tenet rota
decis.lxxiiij.que incipit.item si auditor.z ratio ē qz illa in
terlocutoria fuit suspensa p appellationē vñ non pōt dici
qꝫ finita sit iurisditio ipsius iudicis delegati merito pote
rit hoc casu talē snīam reuocare z ita ē tex.no.in .c.dile
ctus.iij.j.de p̄ben.z ita ēt clarius hoc decidit rota decis.
lxxxvi.que incipit.item si a,pnuntiatione.z sequitur Pa
nor.j.eo.in.c.cum cessante.col.iij. Secūdo limita p̄dicta
,pcedere in appellatione interposita a diffinitiua qz iudex
appellationis ab interlocutoria vel grauamie licet pronū
ciauerit appellationē ēē desertā tñ poterit indistincte re
uocare eā cū talis sit mere interlocutoria q̄ quo ad iudicē
nō trāsit in rē iudicatā vt in.d.c.cū cessāte.z ita tenet rota
in.d.decis.cccexxvi.z ex his infertur qꝫ eo casu quo sentē
tia super desertione habet vim diffinitiue deberet appella
ri ab ea tanq̄ a diffinitiua sed eo casu quo habet vim in
terlocutorie deberet ab ea appellari tanq̄ ab interlocu

toria ꝛ sic in scriptis ꝛ exp̄ssa legittimā cā vt in.c.i.eo.ti.i.vi.ꝛ ita tenet rota in.d.dec.lxxxvi.ꝛ ita etiā debet intelligi qđ no. Bal.in.l.pe.in fi.C. quorum appella. ꝛ hoc de nono mēbro. Circa decimū ꝛ vltimū mēbrum p̄ncipale an qñ allegatur ꝙ appellatio est deserta possit stati peti executio sententie tex.in.d.l.ij.C.de tpi. appel. dicit ꝙ deserta appellatione snia debeat mandari executioni Item tex. in cle. sicut.eo.ti.dicit ꝙ elapso anno appellatio est deserta nisi vocentur de iusta causa impedimenti vnde queritur p̄mo quid si ita modicū restat de anno ꝙ sit notorium ꝛ certum non posse expediri causa appellationis an poterit tunc peti executio videtur ꝙ sic quia frustra expectat finis temporis cuius euētus nihil operatur.ff.ad vell'.l.aliquādo.cū aliis similib⁹ do. Flo.i.d.cle. sicut.in secūda questione tenet contrariū nisi otus annus sit elapsus ꝛ hoc p̄ tex.no.in.c.cōmissa. de lec.li.vi.ꝛ ita sequitur hic Semi. Secundo queritur pone ꝙ est lapsus integer annus an poterit sententia mādari executioni Inno.hic in p̄n.tenet ꝙ sic quia cū per lapsū anni sit deserta appellatio in dicta cle.sicut. iudex habet intentionē fundatam in exequendo ideo si sibi nulla est facta notificatio de impedimento poterit exequi ꝛ valebit executio quando re vera non suberat impedimentū alias secus quia cum tunc in effectu duret appellatio talis executio veniret retractanda per viam attemptati coram ipo iudice appellationis docto de impedimento ꝛ i hac opi.resid3 hic do.Anto.ꝛ Imol.in fi.vt sic nō sit necesse ꝙ sit lapsū biennum ꝛ ita etiam fuit de mente glo. i d.autē.et qui in fi.Sed aduerte quia tex.in.d.autē. ei qui requirit ꝙ sit lapsum biennū vt sic snia primo suspensa p appellationē firma maneat ergo ante biennū nō potest snia exequi ꝛ ita determinat Bar.in.d.auten .ei qui.ꝛ in l.i.in fi.ff.nil noua.appl'.penden.ad idem tex . in auten.si tamen.C.de tpi.appl'.vbi similiter ponderatur biennium ita ꝙ sententia non extet firma ante biennium ideo exequi non poterit.ꝛ banc ptem sequitur etiam Bal . in.d.l. eos.in col.iij.dicens ꝙ desertō appellationis nō cōstat ex solo lapsu tp̄is nisi sit lapsum biennium ꝛ refert Jo.'an. ita tenere in.c.in p̄sentia.ſ.de renūti.quia cum potuerunt interuenisse impedimenta interi3 appellatio est dubia vnde interim non potest sententia exequi ante ꝙ firma maneat per lapsum biennii vt.d.autē.ei q̄.per quē tex. no.ibi Bar.in fine ꝙ p lapsū anni non confirmat snia nisi sit lapsum biennū quod nota ad.d.cle.sicut. Tertio queritur an deserta appellatione appellans ad soluendū habeat tempus quod datur aliis iudicatis prout habetur in l.intra dies.ff.de re iudi.dic ꝙ non vt est glo.ordi. in.d.l. ij.C. de tpi.appe. imo incontinenti deserta appellatione potest cogi ad soluendum ꝛ sic inter desertionē ꝛ executionē nullū ē mediū tp̄us necessariū ꝛ ita dicit ꝛ sequitur Bal.i.d.l.ij.facit etiā tex.i.l.qñ nulli.in v̄bo mor. C.eo.ti.ꝛ hec procedūt qñ fuit deserta appellatio p negligētiā appellantis sec⁹ si appellans fecit diligentiā tamē qz male appellauit hoc cognito fuit snia cōfirmata tūc nō posset fieri executio snie incontinēti nisi post quatuor mēses qui dantur iudicatis ꝛ ita est tex.no.i.l.ij.C.de.vsu.rei.iu. vbi illud tēpus currit a die cōfirmatiōis sētētie. Quarto queritur dato ꝙ prima facie constet appellationem eē desertam an poterit fieri executio sententie sine citatione condemnati ꝛ cause cognitione. Inno.hic in p̄in . tenet ꝙ sic ex quo semel plenarie ē cognitum ꝛ cum hoc dicto residet hic do. Antoni. ꝛ Imo.vt hic per eum in fi. Sed do. Alo.in cle.sicut .eo.ti.in secūda questione cōcludit ꝙ in executione sententie sit necessaria citatio partis ꝛ cause cognitio: ꝛ ideꝛ tenet Bar.in.l.i.i fi.ff.nil.noua. appel. pendē.ꝛ adducit p̄o hac parte tex.in dicta.l.si cōtra maiorem.C.eo.ti.vbi dicitur ꝙ debet constare iudici de desertione ꝛ negligentia appellantis anteq̄ exequatur vnde non potest constaꝛ nisi causa cognita ꝛ citata parte vt in.c.i.in fi.de cau.pos.ꝛ in.l. in cause. ſ. causa cognita.ff. minori.idem tenet Bal.i.d.l.eōs.C.eo.col.iij. Nam nō constat appellationem esse desertam ex hoc solum ꝙ fatalia sint decursa vt est dictum.ſ.ꝛ hoc idem sequit Bal. in .l.ij.i fi.C.de tpi.app.vbi dicit de hoc eē meliorem tex. qui sit i iure ꝙ post fatalia nō possit fieri executio sententie nisi citata parte ꝛ causa cognita non ergo sequitur la psa sunt fatalia ergo debet sententia exequi inaudita pte vt ibi in tex.ꝛ in hac sententia residet hic Panor.i fi. Nā quociens abñti posset aliqua defensio competere semper est necessaria citatio etiam in notoriis vt tenet glo.ordi. in.c.ad nostram.el.iij.ſ.iureiura.ꝛ est dictum in.c.cum sit in fi.ſ.eo.vbi de hoc vide. Non obstat ꝙ contra appellantem sit p̄sumptio iuris post lapsum āni vt.d.cle.sicut. ꝛ p̄sumptiones iuris sunt loquidissime probationes vt dicit glo.in.l.si tutor.C.de pericu.tu.quia certe talis p̄sūptio non sufficit vt possessor amoueatur a sua possessione eo inaudito ꝛ non citato p2o quo est tex.valde no.in.c.licet ep̄us.de p̄ben.in.vi.vbi licet per acceptationem secundi beneficii ꝛ assecutionem incompassibilis cum p̄mo ipso iure vacet primum .j. de p̄ben.c.de multa .tamen non potest amoueri possessor illius beneficii a sua possessione eo inaudito ꝛ non citato: licet ergo contra possidentem sit p̄sumptio iuris ꝛ inducta sit priuatio iuris sui ipso iure executio tamen fieri nequit sine citatione partis vt ē ibi tex.valde no.ꝛ facit.c.ordinarii.de offi.ordi.in vi.ex quibus infertur conclusio ꝙ lapsis fatalibus non possit fieri executio sententie nisi causa cognita ꝛ citata parte contra Inno.do. Anto.ꝛ Imol.ꝛ si fieret deberꝫ ante omnia tamq̄ de facto ꝛ nulliter reuocari ar .c.cum causam .de offi. deleg.secundum do.Panor.hic iudex enim qui fuit facil' immittendo in possessionem debet esse facilior in reuocādo vt dicit tex.in.l.i.ff.si muli. ven.nomi . ꝛ si iudex dedit tenutā seu immisit i possessionē nō citata pte vel fecit executionē p̄sonalē vel capturā p̄sone non citata parte debet reuocaꝛ icōtinēti ꝛ sine citatiōe alteri⁹ ptis ꝛ hoc fuit singulare dictū Inno.i.c.querelā.de elec.in glo.super v̄bo sb̄tractā.qz q̄ d̄ fcō ꝛ sine citatiōe fūit debēt d̄ fcō ꝛ sine citatōe reuocari vt i.l.mior.ff.d̄ euic.ꝛ ita tradit Bal. i.l.si pacto quo penā.i.p̄n.C.d̄ pactis.q̄ dcā bñ no.ꝛ tenemēti ꝛ hoc qñ a snia erat appellatū. Quinto q̄rit si a sē tentia nullatenus fuit appellatum vtr̄ p̄tra victuꝫ poterit fieri executio absqꝫ alia cause cognitione ꝛ citatione ptis Inno.hic tenet ꝙ sic ex quo semel iaꝫ est cognitum vt.ſ. Sed idem Inno.in.c.cum sup.ſ.ti.pri.distinguit ꝙ aut executio snie habet fieri in eisdem rebus in snia declaratis ꝛ nulla alia citatio requiratur sec⁹ si executio haberet fieri in alijs rebus puta est cōdēnatus in quantitate tūc si executio habet fieri in rebus aut in captura persone requirit citatio ꝛ cause cognito ar.l.a diuo pio.ſ.i vēditione.ꝛ.ſ.si sup rebus.ff.de re iudi.ꝛ ita cum hec determinatione sequitur Bar.in.d.ſ.i vēditione.ꝛ cum hac etiaꝫ determinatione Inno. ꝛ Bar.residet Bal.in.l.ab executore.ij.col.C.quo.app.ꝛ adducit glo.ordi.secūdū eum i l.i.C.de iudi. que voluit ꝙ in executōe alia cause cognitio nō requiratꝛ ꝛ in hac distinctione residet etiam idē Bal. in.l.i.in fi.C.de iu.ꝛ fac.igno.adducit glo.sing.i.l. minor xx v.annis cui fideicōmi.ff.de mino.vbi snia hēt executionem patam ēt de iure cōi vt ibi in tex.in verbo parata. ergo alia cause cognitio non requiritur. In p̄mium vero p̄tem ꝙ omni casu in executione snie requiratur cause cognitio ꝛ p̄tis citatio non solum qñ a snia fuit appellatuꝫ ꝛ appellatio est deserta sed etiam si nulla fuit appellatiōe suspēsa ꝛ etiam siue executio habeat fieri in eadem re seu in diuersa ꝛ p2o hac conclusione est tex.in.d.l.i.C.d̄ iuris ꝛ fac.igno.ibi si ceperis ex snia cōueniri. nam ille incipit cōueniri qui citaꝛ qz citatio est principium hinc dr ꝙ oē iudicium sumit initium a citatione vt insti.de pena temelitigan .ſ.omnem.ꝛ dr ceptum iudicium p solam citationem.l.vbi ceptum.ꝛ ibi glo.ff.de iudi.ꝛ p glo.in rubrica. ff.de in ius vo.ergo est exp̄ssum in.d.l.i. ꝙ in executiōe

sententie requiritur citatio. Ad idem etiam glo.in.l.ij.ff. de inoffi.testa.que voluit q̄ in executione sñie debeant dari dilationes ad defendendum licet debeant esse valde breues ſm glo. ergo requiritur cause cognitio et citatio vt d.§.cā cognita.et in hac opi.est Cy.in.d.l.ab executore.in prima questiõe ⁊ hoc idē sequitur ⁊ tenet Jmol. in.d.§.i venditione. Nam in executione ps põt ledi cũ etiaz multe exceptiones possint opponi post sniaz quas enumerat glo.in.d.l.i.⁊ doc.i.l.iiij.§.cõdēnatum.ff.de re iudi.ḡ citatio requiritur.l.de vno quoqz.ff.de re iudi.s.de ma.⁊ ob. inter quattuor. Et p̄dicta absqz dubio,pcedunt qñ a sñia erat primo appellatū q̄ appellatione deserta et etiā eo casu quo iudex a quo vel ad quē posset exequi sñiam anteq̄ ꝓnunciatum sit super ōsertione de quo articulo vide plene.j.in fi.nullus tñ iudex poterit exequi sñiam nisi citata parte cuz cāe cognitione an appellatio sit deserta vel non ita tex.in.l.si ꝯ maiorem.C.eo.ti.vbi Bal.et Salice. hoc tenent: idem Bal.et Sali.in.l.ij.in fi.C.de temp.appel.p illū tex.idē Bar. in.l.i.in fi. ff.nil.no.appel.pendē.qđ no.

Et ex his infertur alia cõclusio q̄ post sniam etiam a qua non fuit appellatum requiratur in executione citatio partis siue executio habeat fieri in eisdem vel alijs re// bus cõtra Jnno.Bar.⁊ Bal.⁊ vide singulariter Jnno. i c.cum olim.de priuil.in glo.in.ꝟbo per portarium.ex quibus etiam infertur q̄ sicut non potest fieri executio etiam in eisdem rebus sine citatione partis vt. s̄ .minus poterit ipsa persona condemnata personaliter capi pro executione sentētie dato q̄ posset deuenire ad captura persone nõ aliter facta excussione bonoꝝ tamen erit necessaria ꝑus citatio vt patet ex precedentibus licet Bal.de hoc dubitauerit in.d.l.i.in fi.C.de iuris ⁊ fac.igno.tamen eius dubitatio procedebat ſm eius opi.ibi q̄ in executione sententie non req̄ratur alia citatio q̄ opi.nõ ꝓcedit vt.s. ⁊ ideo sic̄ non põt fieri executio in rebus vt.s.a maiori non poterit in ꝑsona que est dignior ceteris rebus.xxij.q.ij.p̄cipuuz. cum alijs si.⁊ facit quod habetur in .l.in seruorum.ff.de penis.⁊ q̄ in captura persone in ciuilibus requiratur primo citacio partis tenuit Bal.in.d.l.si pacto quo penam. ⁊ p̄dicta bene no.nam p̄dicta procedunt etiā si habebam iam licentiam a iudice faciēdi capi debitorem meū a qua licentia debitor appellauit ⁊ deinde eius appellatio ē deserta si p̄mus iudex vigore illius licentie facit debitorem personaliter capi anteq̄ iudex appellationis pronunciauerit appellationem desertam an valebit captura Bal.in addi. Spe.i.iiij.carta i.ꝟ.casus talis. tz q̄ sic. Sed certe debet intelligi debitore p̄mo citato nam dubitatio Bal. erat an potuisset fieri captura anteq̄ per iudicem appellationis esset pronunciatum super desertione.⁊ concludit q̄ sic vt vide.j.in'fi. huius.c.sed q̄ non requiratur citacio hoc non dicit Bal.quia certe requiritur vt.s. ꝑime est dictum. Et adde alias notabiles conclusiones in executione sñie primo q̄ eo casu quo executio sentētie q̄ trā sit in rem iudicatam possit fieri ꝯ condemnatū absqz alia citatione tamen quando sententia habet exequi contra tertium non nominatum in sententia absqz dubio hoc casu semper est necessaria cause cognitio ⁊ citatio hoc fuit notabile dictum Jnno. in.c.quia U .s̄.de iudi. vbi no. dixit q̄ licet sit lata sententia pro me in aliquo beneficio seu alia re ⁊ post sententiam moriatur victus si cõtigit q̄ illud beneficium vel alia res deueniat ad alium non poterit sententia mandari executioni contra illum tertium absqz cause cognitione ⁊ citatione exquo ille non est nominatus in sententia: ideo licet alias sententia vel instrumentum habeat executionem paratam debet intelligi cõtra nominatos in sententia vel instrumento non autem contra tertios possessores etiam possidentes res ipotecarias ita Ang. per tex.i.l.i.C.si vnus ex pluri.heredi.⁊ i.l. si bine.ff.de iniuf.testamē.vbi Bal.⁊ Jmol.idem tenēt ⁊ idem Bal.in.l.si pro te.C.de dotis promiſ.per illum tex. ⁊ hic: nisi sit heres seu vniuersalis successor ſm Bal. ⁊ Jmol.in.d.l.de quo.j.dicetur.⁊ licet quando foret res litigiosa si transferatur in alium posset fieri executio cõtra illum tertium possidentem vel tertium successorem singularem ⁊ hoc propter vitium litigiosi vt in.l.ij.C.de litigi. ⁊ tenet Bal.in.l.i.C.de alie.iudi.in.iij.q.⁊ in.d.c.quia U. tamen in executione sententie requiritur citatio partis ⁊ hoc propter dictum notabile Jnno.ibi ponentis hanc regulam q̄ semper in executione que habet fieri contra alium non nominatū in sententia requiratur citatio ⁊ cause cognitio ⁊ ita Bal. ibi,pro quo facit quod notabiliter in simili voluit Bar.in.l.iij.C.de pignori. dicens q̄ licet inter debitorem ⁊ creditorem valeat pactum de capiēdo possessionem propria auctoritate vt dicta.l.iij.⁊ posset apprehendi tunc absqz alia requisitione ⁊ citatione partis vt ibi tamen si contingat postea q̄ eandem rem non possideat ipse debitor sed alius tertius etiam singularis successor contra singularem successorem non posset hoc fieri sed requiritur cause cognitio et citatio partis vt est tex. ⁊ glo.notabilis in.l.is cui.§.qui possessionem et plenius ꝑ Bar.in dicta.l.iij.ff.vt in pos.lega. vbi Bar. idē tenet. Et ad predicta vide notabiliter per rotā in decisione.lvi.quē incipit item lite. concludentem q̄ si lite pendente reus transferat in alium tertium permutando vel alio modo reuocabitur per viam attemptati eo tamē citato que oia dicta sunt bene notanda. Secundo adde q̄ non solū contra tertium etiam singularem successorem non posset fieri executio sententie sine citatione partis sed etiam contra heredem vniuersalem successorem requiritur citatio licet enim instantia cepta cum defuncto trāseat ad heredem.l.si eum hominem.ff.de fideiuſ.et obligatio defūcti in heredez.l.i. C .vt actio.ab heredi.et cõtra heredes. et ipse heres rep̄sentet personam defuncti vt in.l. cum heres.ff.de diuerſ.et tempo.et in l.mortuo.ff.defideiusſo.et censeatur eadem persona cum defuncto vt in auten.de iureiuran.a mor.p̄sti. tamen sententia lata posito q̄ contra condemnatum habuisset executionem paratam secus tamen contra eius heredem nisi primo p̄missa cognitione et citatione ſm Jnnocē.et doctores in. d.c. quia U. cum sit necessaria liquidatio et debeat costare primo q̄ sit heres ⁊ ita sequitur Bal.in.l. per diuersas. C.manda.in.x. q.in fi.vbi ad hoc allegat dictū notabile Jnno.in.d.c. qa U. Unde licet statutum diceret q̄ debitor possit personaliter capi pro debito quia etiam tunc ita poterit capi personaliter heres sicut poterat defunctus vt voluit Bartulus.in.l.postulante.ff.ad trebellianum licet aliqui allegent Bar.tenuisse cõtrariū in.l.si decesserit.ff.qui satisda. cog.⁊ non bene ibi.n.loquit̄ in pacto et non in statuto vnde licet ipse heres possit ꝑsonaliter capi sicut defunctus: tamen executio et captura non poterit fieri contra heredem nisi p̄us constito et liquidato q̄ sit heres et ipso prius citato: ita dicit Bal.in.d.l.per diuersas.et per dictum notabile Jnno.in.d.c.quia U.et idem voluit Bal.in.l.fi. §.et si p̄factam.C.de iure delibe.circa medium ⁊ hec dicta singularia tene menti: adde q̄ licet defunctus habuisset noticiam sententie ⁊ ita icepisset sibi currere tempus: tamen eius heredi tp̄us appellationis interponende vel prosequende non currit: nisi a die noticie et hoc per tex. singularem in.l.fi.C.si pēden.appel.⁊ ita firmat Bal.i addi Spec.co.ti.ō appel.in.viij.carta in.ꝟ.no.q̄ heredi.ex quo habes q̄ in tempore appellationis p̄scriptio cepta i defūctū nō currit heredi nisi a die sciētie ipsius heredis. Item nō currit hereditate iacente cū etiā nō currat heredi deliberanti adire. Et intellige p̄dicta non solū appellatione iam interposita a defuncto: sed etiā quando defunctus lata sñia in eum statim decessit anteq̄ appellaret nā hoc tp̄s.x.diex. ad appellandū nō incipit currere heredi nisi a die sciētie et adite hereditatis.secus si eo deliberāte vl hereditate aliter iacēte ita Cy.et Salice.i.d.l.fi.et dixit Bal.ibi idem dicendum in nullitate sñie vt tp̄s nō currat hereditate iacēte vl heredi: nisi a die sciētie qō itelligit ibi

Salice.quando causa nullitatis tractatur incidenter cū appellatione secus si pncipaliter seorsum de per se vt ibi p eum de quo uide in.c. dilecto.j.eo.xv.lx.qritur.7 intellige omnia pdicta q heres nō habeat nisi illud tpus quod superat defuncto q2 nullo iure cauet q heres habeat plus de tempore q habuisset defūctus sed in herede hoc plus habet quia non currit sibi tempus nisi a die notitie sue 7 ita Bal.in.d.l.fi. 7 tenet menti pdicta q2 valde vtilia 7 singularia sunt . Quid autem sit in instanti cause pncipalis vide in.l.properandum.§.sinautem in medio.C.de iudi.

Sexto queritur deserta appellatione ad quem iudicē spectat executio sententie dic q pmus iudex habet exeq vt in autē.ei qui. C.de tempo appel.7 in auten.de appel. 7 infra q tempo.§.i.7 ita tenet Bar.in.l.pcipimus.C.eo. ti.in.§.officiis.7 adducit ad hoc tex.in.d.l.si cōtra .C.eo. ti.facit etiam tex.7 ibi glo.que hoc tenet in vbo executio ne.in.l.ij.C.de temp.appel.7 hoc sine dubio ꝓcedit quā- do appellatio ē deserta non interueniente aliqua pronū- ciatiōe iudicis ad quem. Quid autē si iudex ad quem pronunciauit expsse appellationē esse desertā an tūc exe- cutio snie pertineat ad eū 7 dic q non sed pertinet ad iu- dicē a quo 7 ita tenet Archi.in.c.romana .§.fi.co.ti.li. vi. Idem etiam sequitur Bal. in auten'. si quis litigantium. C.de epi. audi. quia snia super desertione est interlocuto ria 7 nō continet dari vel fieri: ideo ex ea non oritur actio obligatio vel coactio ad aliquid dandum vel faciendū vt per glo.in.c. cū dilectus.circa fi.s. de elec.7 hoc idē sequi tur etiam Bal.i.d.l.eos.C.eo.colū.iij.7 Bar.in.l.a diuo pio.circa fi.pncipij.ff.de re iudic. Sed dubitat pone quod iudex ad quem non solum pronunciauit appellatio nē esse desertā sz et expsse confirmauit ipsam primam sen tentiam an executio tūc pertineat ad eum 7 videretur q sic quia quando prima sententia ē confirmata debet agi ex sententia confirmante vt est tex.in.d.l.pcipimus.Sed contrarium est tenendum quia licet iudex ad quem eo ca su quo pronunciauit appellationem desertam confirma uit etiam primam sententiam immo etiam si pronunciās- set tunc bene iudicatum propter hoc executio non perti nebit ad eū quia appellatione deserta superuacuo adūn gitur confirmatio per iudicem ad quem cum ipsa sen- tentia sit a iure confirmata vt in.d.l.ij.7 i.d.auten.ei qui. vnde cum i casu appellatiōis deserte non debeat iudica ri seu pronunciari bene iudicatum ergo ex superflua pro nunciatione iudicis ad quē non devoluitur ad eum exe - cutio 7 ita dixit singulariter Bal. in .l. pe. in fi .C. quo. appel. Non obstat q quando confirmatur prima sē tentia debeat agi ex confirmante 7 nō ex ꝓfirmata vt .d. l.pcipimus' quia id procedit quando cognoscit de iusticia snie secus si solū sup desertione tunc.n. talis cōfirmatio ē superflua vt.s. de quo tū articulo in aliis casibus ad quē spectet executio snie vide p Bar.in.d.l. a diuo pio.7 per glo.7 doc.in.c.pastoralis .§. pterea.de offi. deleg.7 per Bal.plene in.d.auten.si quis litigantiū. Septimo 7 vltimo queritꝰ an executio snie possit peti coram iudice a quo anteq sit lata declaratoria 7 snia sup desertione per iudicē ad quē videretꝰ q nō. Nā vt dictū est.s.in viij.mē bro pncipali posito q pma facie ꝓstet appellationē deser tā tū si reuocatꝰ in dubiū de desertiōe coā iudice ad quē 7 allegentꝰ impedimēta 7 iudex ad quē pnūciaret appel lationē nō esse desertā talis interlocutoria trāsit in rē iu- dicatā si ab ea non appellet 7 poterit tunc infirmari ipa pma sententia posito q i veritate esset iā cōfirmata a iu- re p desertionē appellatiōis vt est dictū in dicto.viij . mē bro ad limitationē.d.cle.si appellationē.vnde cū ipa snia adhuc sit in suspenso . anteq pnūciet appellatione deser tam.g interim iudex a quo nō debet posse causā manda re executioni 7 illud videt voluisse Bar.in.d.l.eos. vbi te net q appellatione deserta iudex ad quē debet per sniam suā declarare ipsam desertā 7 absoluere ptes ab obseru- tione iudicii 7 cōdemnare appellantē in expēsis g videt q interim iudex a quo exequi non possit. Sed in contra riū est tex.no.7 sing.in.d.l.si contra maiorē.C.eo.ti.vbi sa tis est q appellatio sit deserta vt sic snia exequi possit nec requiritur ibi q pmo sit lata snia sup desertione p iudi- cē ad quē: sed ipse iudex qui habet exequi de hoc cogno- scet vt est tex.multū singularis ibi: 7 ita firmat ibi Ang. dicens q deserta appellatione poterit adiri pmus iudex qui tulit sniam vt suā sniam exequat nō expectata alia iussione seu declaratione iudicis ad quē: vnde dicit Ang. ibi q cautela ē q qñ qui obtinuit sniam deprehendit q ap pellatō ē iā deserta modus ē vt adeat iudicē a quo vel ali um iudicē ad quem spectet executio 7 petat vt sniam exe- quat 7 si appellans cōparet 7 opponat de pēdētia appel latiōis debet replicari de desertione de qua iudex aditus pro executione snie habebit ipe cognoscere tā q de emer gēti: licet iudex ipe a quo pncipaliter non posset ipse adi ri sup desertione vel pnunciatione desertiōis appellatio nis 7 tunc consulto de isto emergenti i causa executionis q appellatio sit deserta potest ipse suā exequi sniam vt ē tex.no.in.d.l.si cōtra minorē.7 facit.l.qñ nōnulli. i fi.C. eo.ti.7 ita etiā fuit de mēte glo. in.d.l.eos.que voluit no. 7 ita allegatur q deserta appellatione ipso iure redit iuris dictio ad iudicē a quo 7 alia pnunciatio p iudicē appella tionis nō est necessaria 7 banc ēt ptē 7 cautelā in exequē do sniam secutus ē Ang.7 Imo.post eū in.l.pses.ff.de re iu.vt sic non sit necessaria pnunciatio iudicis ad quē sup ipsa desertione hoc idē secutus ē Ang.suo ꝓsil.cxxvi.qd incipit In dei noie 7c. visis oib' actis.7 i cōsi.suo cxxxvi. quod incipit In dei noie 7c. Statutū pdictum.idē dicit Ang.in.d. ꝓsili cxxvi.quod incipit qñdocūq posset ostē di q appellatio fuit nulliter interposita puta post.x. dies vel sine scriptis vel aliter. Nā poterit peti executio snie 7 si opponatur q pendet appellatio debet replicari q fuit nulla quo ꝓstito poterit sniam exeq nō obstāte q iudex appellationis nihil pnunciauerit qd tene menti 7 ita ēt hoc videt sequi 7 velle Bar.in.l.i.in fi.ff.nil no.appel.pē. 7 Bal.in.d.l.eos.col.iij.tenentes tñ pdicta quo ad deser tionē pcedere qñ ita esset lapsū biennū quo casu tūc ipa snia firma manet vt in.d.autē.ei qui.7 alias ante biennū non posset peti executio snie sm eos 7 est dictū.s.in.ij.q. huius ptis. Dubiū tñ facit qd dicit Bar.in dicta.l.eos.7 ideo posset dari cautela in cōtrariū quia appellās debet tunc adire iudicē ad quem 7 petere inhiberi iudici a quo vel ēt poterit psequi appellationē coā eo 7 si opponatur de desertione replicet de impedimētis 7 petat in integrū restitutio tunc.n. iudex ad quē poterit cognoscere 7 pnū ciare appellationē nō esse desertā 7 reuocare p viā attem ptati executionē factā p iudicē a quo vt est dictū.s.in.d. ij.q.7 p hūc modū poterit impediri sup hac cautela 7 in risditio iudicis a quo 7 non pus sniam exequat anteq sup desertiōe sit lata snia p iudicē ad quē 7 hec tene mē- ti in practica executionis snie q2 vtilis cautela est. Ampli us adde predictis no.limitationē q si p formā statuti tē- pora appellationis psequēde essent vtilia puta dicit sta tutū q causa appellatiōis debeat expediri infra.xxx.dies vtiles 7 tanto tpe duret instantia: tunc nunq poterit snia pus mandari executioni nisi pmo pnunciatū sit appel lationē esse desertā p iudicē ad quē 7 ratio est q2 tpa vti lia requrūt inquisitionē facti ad hoc facit qd no.i.l.iij.§.si ad diē.ff.de re mili.i ratione sui 7 ēt q2 tpa vtilia regulariter nō currūt ignorāti vel impedito sm ea que habentur i.c. q2 diuersitatē.j.de cōcess.pben p glo.no.in.c.iij.de pben. li.vi.7 hoc fuit notabile dictū Bal.in.d.l.eos.C.eod . col. iij. quod singulariter tene menti q2 alibi non inuenies.

Ultimo scias q si statutū iponit penā iudici appella tionis si causam nō diffiniuerit infra tpus duox mensiū non incidit in penā nec iudex tenet aliter pnunciare quā do appellatio ē deserta ita Bal.i addi .Spe.co.ti. i quar ta carta. q dicit statutū.allegat glo.no.in.l.eos . C.eo.ti.i verbo vel iustā qd no.7 intellige dūmodo nō steterit pe-

iudicem vt p Bar.in.l.ticia.§.vsuras.ff.d eleg.ij.in.l. mo ra.ff.de vsur. sicut alias dicebat no.Bal.s.in.c.i. de mu. peti.7.ff.famil.hercis.l.fi.q̄ stante dicto statuto iudex nō incideret in penā si ptes interse transigunt vel aliter com ponunt. Quid autē si compromittāt vide plene.s.i.ix col. in.x̄.sexto querit.in fi.7 i.x̄.vii.querit. Amplius voluit Bal.in.l.i.§.magistratibus.ff.de magis.cōueni.per ultum ter.q̄ si statutū artat iudicē ad ferendā sniam vel aliquid aliud sub certa pena debet intelligi vt ita demū iudex te neatur si ad id fuerit requisitus 7 idē sequit̄ Pano2.in.c. finem litibus.s.de do.7 cōtu.circa fi.7 in.c.pe.s. de iudi. col.pe.7 hec sufficiant p2o notabili 7 vtili repertōe huius decre.edite per clarissimum doc.do.Philip. de franchis.

m Eminimus. Si reus post citationē vel noti cią litterax arripuit iter ad curią delegatus i causa procedet alias non.h.d.cū.c.suggestū. j.eo.ista decretal.quo ad missionē nunciꝫ ho die ē correcta p.c.vt debitus.j̄.eo. vbi de hoc dicet̄. In glo.ij. ibi sed nūquid de hoc an hodie si quis in propria persona accessit ad curią habeat ius appellationis dicet̄ plene in.d.c. vt debitus.7 ibi p Inno.ex cuius dictis cō cludit hic Pano2.q̄ itinerans ad papā ex causa necessa2ia sua seu alterius non debet interiz contra eū procedi i partibus 7 talis defendetur non virtute appellatiōis sed p ti.de pegri.j̄.nec ob.l.ignorare.C.de resti.mili.vbi con tra absentē ex causa reipublice qui non dimisit procurato rē ꝓceditur ad missionē faciēdā ex primo decreto exquo nō defendit̄ q2 certe maius est p̄uilegiū indultū itinerā tibus ad sedē apostolicā ex iusta causa q2 p2a eos nullo modo ꝓcedi poterit esto q̄ non dimiserunt ꝓcuratorem quod dictū ē notabile sm Pano2.hic de quo plenius di cet̄ in.c.i.j̄. de peregri. In alia tñ materia an absens ex causa reipublice aut alia necessaria cā excusetur si nō dimi sit ꝓcuratorē vide i.d.l.ignorare.7 tex.i.l.eundē.§.i.ff.de legat.7 p Bar.in.l.i.ff.de diuers.7 tempo.p̄scrip.p doc.i c.ij.de ꝓcura. Sed q̄rebat hic Abb.pone q̄ epus pe rusinus est i curia 7 eius subditus est ibi latitās nūquid poterit eū citar̄ 7 determinat q̄ sic q2 roma ē cōis patria. ff.ad muici.l.roma.7 in.c.fi.de fo.cōpe.vnde subditus po terit ibi cōueniri coram suo ordinario quod itelligit hic Bal. etiā realiter q2 poterit ēt carcerari 7 capi:an tñ cō petat sibi exceptio seu ius reuocandi domū plene vide i. d.c.fi.7 p Jo.an.in.c.romana.§.cōtrahentes.de fo.cōpe. li.vi.7 itellige q̄ ibi dr̄ esse roma vbi est curia pape.c.ij.de p̄ui.i vi.7 ita Inno.in.c.g̃.n. de iureiu.scdo intellige idē esse dicēdū in iperatoze nā in curia iperatoris potest qui libet ꝓueniri 7 dicit̄ esse cōis patria :ita glo. 7 doc.in di cto.c.fi. Tertio dubitat̄ an hodie.d.l.roma. sit corre cta But.i.d.c.fi.i vlti.carta i p̄n.dixit q̄ sic 7 q̄ hodie lai cus nō subdit9 pape nō possit ꝓueniri i curia romana q2 d.l. ꝓcedebat olī q̄n roma erat iperatoris hodie aūt cū sit in dominio pape.c.fundamēta.de elec.in vi.ideo secus est:sed Jmo.in.d.c.fi. in hoc tenet 3ziū q̄ etiā hodie ro ma sit cōis patria 7 ibi sit generalis forus quo ad oēs.c. cum expediat de elec.in.vi.7 nota p̄dicta.

Uper eo quod. Per appellationem ab vno
s articulo debet supersederi in tota causa prin cipali quādo sine illo causa ipsa expediri non poterat.hoc dicit.7 concordat.l.intra vtile.ff. de mino. Uel sic sm aliū intellectum. Ubi exceptio p2o ponitur non debito tempoze propter hoc appelletur q2 non admittitur procedi pōt non ob.appellatione.h.d. Et non diuiditur 7 no.id quod dictū ē in summario. In glo.ij.in fi.aduerte quia articulus dicitur esse conueniēs cum causa principali quando proponitur exceptio decli natoria ante litē cōtestatā vt rescriptū surreptitiū acroze excōicatū ꝓcuratorē nō habere mandatū 7 his similia: tunc a grauamine illato si appelletur apparet q̄ causa p̄n cipal.non potest terminari absq3 illo articulo in quo ē ap pellatū 7 idem si appelletur ab alia exceptione p̄iudiciali

quia de exceptionibus p̄iudicialibus p̄us est cognoscen dum 7 diffiniendum q̄ de ipa causa principali.s.de ordi. cogni.c.tuam de iudi.exhibita. de resti.spol.c. in litteris. C.de adulte.l.quoniam allexandrum.7 idem esset in ex ceptione pemptoria post litis contestatio.quia si appelle tur ab ea non pōt expediri causa principalis p̄us vt de se patet. Sed sunt alique exceptiones que nō contingūt causam principalem 7 posset ipsa causa principalis expe diri non obstante appellatione super illis :puta si appella tur a condemnatione vel taxatione expensaruin in arti culo aliquo ratione contumacie 7 idem si appelletur in ex ceptione compensationis sm Jnno. nam interri potest procedi in causa principali 7 idem si exceptio cōcernit mo dificationem actionis puta socius vel maritus opponit exceptionem vt non teneat̄ vltra facere q̄ facere potest. ff.de re iudi.sunt qui in id.vel heres opponit exceptionē inuentarij vnde cum he exceptiones non impugnēt cau sam p̄ncipalem sed modificant si appelletur in eis nō de bet supersederi in causa principali: cum huiusmodi exce ptiones exquo non impugnant sniam posset opponi ēt post sniam.l.nensenius.§.fi.ff.de re iudi.7 ibi no. Ihis er go 7 similibus casibus poterit ꝓcedi in ipa causa princi pali non obstante appellatione in illis exceptionibus 7 ita sit tex.hic a contrario sensu vel pone q̄ obiicitur exce ptio criminis cōtra testē est repulsus p interlocutoziā iu dicis a q̄ appellat̄ tūc si ratione illius testis nō fieret p̄iu diciū puta q2 per alios duos esset sufficienter ꝓbatū non debet tūc supersederi sm Jnno.cuius dictum inducit hic Bal.ad q̄stionē disputatā p Ly.i.l.i.C.q̄ accus.nō pos. si testes accusant̄ de falso an interiz differat̄ ꝓcessus in causa p̄ncipali q2 certe si alij testes i numero sufficienti su persunt nō differt̄ alias secus de quo etiā p Jo.an. Jn glo.in x̄bo terminari in fi.tz glo.absq3 distinctiōe an pos sit vel nō possit causa p̄ncipalis terminari 7 siue articul9 appellatiōis sit cōnexus cause p̄ncipali vl nō oi cāu pēdē te appellatōe ab vno articulo cāe nō possit ꝓcedi i ipa cā p̄ncipali cū hic i tex.nō hēat locū ar.a 3zio sensu p rōnez de qua hic in glo.7 idē sequitur hic Hosti.dicēs q̄ iudex ad quē posset inhibere iudici a quo ne ꝓcedat iurta ea q̄ habentur in.c.romana.§. si vero.7 i.c.non solū.§.i.eo.ti.i vi.7 ita cū hac opinione transit hic Jnno..7 Jo.an. Sed do. Anto.ponit nouū intellectū ad hunc tex.dicendo q̄ qn̄ iudex a quo non detulit appellationi 7 sibi nō est facta inhibitio tūc ꝓcedat tex.hic vt si cā principalis ē cōnexa articulo appelatiōis debeat supersederi secus si posset cā principalis expediri absq3 illo articulo in quo est oppositū tūc.n.nō intelligitur suspensa iurisditio iudicis a quo i cā p̄ncipali et ꝓterit i ea ꝓcedere pēdēte appellati ōe nec re uocabitur postea ꝓcessus p viaz atemptati iustificata ap pellatione exquo iuste ꝓcessit 7 ita sit tex.hic a 3zio sensu 7 p hoc non obstat tex.i.d.§.i.sm do. Anto. Sed ad uerte q2 p faciliozi intelligētia sunt ꝓsiderādi.quatuoz ca sus diuersi. Prim9 si iudex a q̄ detulit appellatōi.7 iste casus sit clarus q̄ eius iurisditio in tota cā est suspēsa 7 d uoluta ad iudicē ad quē siue sit appellatū i aliquo articu lo cōnexo cāe p̄ncipali: siue omnino distincto cum deferē do appellatiōi iurisditio in tota cā deuoluitur ad iudicem ad quem et ita sit tex.no.in.c.cum appellationibus.eo.ti. in.vi.sm do. Anto.hic et idem sequitur hic col.ij.in prin. qō est bene notādum ad itellectū.d.c.cuz appellationib9.

Secundus casus est qn̄ soret facta inhibitio p iudicē ad quem iudici a quo et isto casu siue sit appellatū ab ar ticulo cōnexo cause p̄ncipali siue separato oi casu dz supse deri in cā p̄ncipali vt ē tex.in.d.§.i.sm do. Anto.et Jmo. referentes rotā in decis.clxviij.tenere q̄ iudex ad quem nō pōt inhibere iudici a quo i tota cā p̄ncipali qn̄ cā et ar ticulus appellationis pōt seorsum terminari nec fit p̄iudi ciū cāe p̄ncipali vt hic i tex a 3zio sensu et licet p̄fati doc.i pugnent h̄ dictū p tex.in.d.§.i.vbi sm eos indistincte dr̄ q̄ inhibitio pōt fieri in tota cā principali tñ 3ziū vr̄ ꝓbari

dr̃.n.q̃ inhibitio fieri non potest nisi postq̃ cõstiterit ad eum negocium cause principalis esse devolutum. Sed si causa principalis nõ est cõnexa cum articulo appellatõis nõ dr̃ cã principalis devoluta q2 est separata et distincta vt hic in tex.a cõtrario sensu ergo non poterat dicto casu inhibere super tota cã principali ad idem etiaz facit quia dr̃ in.d.§.i.q̃ ad hoc vt inhibitio operetur effectũ debet esse canonice facta et alias nullum effectum operatur ſm doc.ibi sed nunq̃ dr̃ canonice facta nisi quãdo totum negocium est devolutum.nec põt dici devoluta causa p̃ncipalis qñ est distincta et separata a negocio appellatõis.q2 i diuerſ de vno in alterũ non fit illatio.l.si maritus.C.de dona.inter vir̃ et vxo.ff.de dona.l.papinianus exuli.l.q̃ fundum.§.fi.ff.de vi et vi ar.ergo si inhiberet in tota causa p̃ncipali non cõnexa cum articulo appellationis nõ diceretur tunc inhibitio canonice facta et consequenter nullum effectum oparetur.vt ibi in tex.de quo.j.ex q̃bus vr̃ cõcludẽdũ q̃ inhibitio nõ possit fieri in tota cã principali z non opetur effectũ in ipsa qñ foret appellatũ in aliquo articulo nõ cõnexo sed separato ab ipsa causa principali sed solũ sup̃ ipso negocio appellationis possit fieri inhibitio.vt.d.§.i.de quo etiã.j. Tertius casus est qñ nulla ẽ facta inhibitio z ipse iudex non detulit.z isto casu tz hic do.Anto.a ꝓpio sensu p̃ hunc tex.q̃ non intelligatur suspensa iurisditio in cã principali pendẽte appellatione in articulo nõ cõnexo seu separato a causa principali intãũ q̃ etiã iustificata appellatione nõ irritabitur ꝓcessus factus in cã principali appellatione pendente.z ita limitetur tex. in.d.c.nõ solum.§.i.Sed Jmo.hic nõ videt̃ se firmare. Primo enĩ dicit q̃ iustificata appellatione omĩa attẽpta/ta revocabũtur i.d.cã postea subdit q̃ iudex a q̃ ꝓcedẽdo i cã poterit revocari suspectus.vt hic i glo.p.c.ad hec hic allegatũ tñ si nõ recusẽt poterit dcõ casu ꝓcedi i cã p̃ncipali z ita ꝓcedit tex.hic z ꝫ mõ cessat obiectio huius glo. ſm Jmol.qui videtur variare cum supra dixerit q̃ revocantur omnia atemptata. postea subdit q̃ poterit procedi i causa principali tanq̃ in ea nõ sit suspensa iurisditio cũ sit separata z non cõnexa articulo appellationis vnde dicit q̃ hic in tex.non debet vacare ar.a cõtrario sensu. z sic videtur residere cum opi.d.Anto.de qua.§. Secundo aduerte q2 quãdo iudex in aliquo articulo intulit grauamẽ per interlocutoriã habentẽ etiã vim diffinitie etiã si articulus sit connexus cũ causa principali ratione cuius grauaminis ipsa pars habeat appellare põt iudex intra. x.dies datos ad appellandũ ꝓcedere in causa z nõ tenetur supersedere vt est glo.o2.in.l.a ꝓcedente.C.de dila.z in.c.fi.eo.ti.in.vi.in ffbo appellatũ.z Bal.in.l.ita demũ. C.de ꝓcurato.z ita ẽt determinat Spec.eo.ti.de appellatio.§.restat.in fi.z licet alias dicatur parta esse foꝛe appellatũ vel esse.j.tempoꝛa appellãdi z sicut appellatiõe pẽdẽte nihil debet innouari.ita pendente tpe.x.diez licet non dũ sit appellatũ ita dicũt glo.notabiles in.l.ex iudiciorũ. ff.de accu.z in.l.i.ff.nil nouã.p quibus glo.ẽ tex.i dicto.c. nõ solũ.in.principio.tñ predicta ꝓcedũt i appellatione a diffinitia secus ab iterlocutoria q2 iudex nõ tenet̃ supersedẽr.j.illos.x.dies.z sic,i tpe dato ad appellandum imo non solũ.j.x. dies añ appellationẽ vez etiã post appellationẽ ab interlocutoria nõ tenetur supersedere:z potest ꝓcedere in causa principali pendente appellatione dũmõ non sit facta ihibitio vt est tex.notabilis i dicto.§ i.adeo q̃ si non iustificet̃ postea appellatio ois ꝓcessus factus post appellationẽ remanet validus nec potest infringi ex hoc q̃ appellatiõe pẽdẽte sit factus sed tñ iustificata postea appellatiõe tũc est vez q̃ oia innouata pendẽte appellatione ab iterlocutoria revocantur z est tex. in dicto.§.i. z in.c.exhibita.supra de iudi.cũ aliis si.ratio ẽ q2 exquo articulus appellationis erat cõnexus cũ causa principali pẽdebat ꝓcessus a futuro euentu q2 si iustificabit̃ appellatio exquo non debebat ꝓcedi in causa principali ãexa que non poterat determinari sine articulo appellationis merito revocatur ꝓcessus iustificata appellatiõe z ita ꝓcedat tex.in dicto.§.i.cum aliis si. Sed quando causa principalis est separata ab articulo appellationis z non cõnexa tunc non loquitur tex.in dicto.§.i.cum aliis si.z cessat tunc ratio.Sed loquatur isto casu tex.hic a contrario sensu.Sed Panoz.tenet hic contrarium dicẽdo q̃ ar. a contrario sensu hic non habet locum.z q̃ etiam si causa principalis nõ sit cõnexa articulo appellationis :tamẽ iustificata appellatiõe ois processus in cã principali ẽt nõ cõnexa erit nullus.adducit p̃.c.si a iudice.e.ti.li.vi.vbi per appellationem ab interlocutoria est suspensa iurisditio in totum z non tenetur appellans amplius coram eo comparere in illa causa.Secundo adducit.c.ij.de dolo z contu.in.vi.vbi appellatione pendente a grauamine non tenetur amplius iudex a quo citare appellãtem ab eo ergo appellatio operatur in tota causa principali. Tertio i ducit tex.in dicto.§.i.indistincte z generaliter loquentẽ. Quarto adducit.l.si quis prouocatione.C.eo.ti.vbi appellatio suspendit in tota causa licet articulus appellationis sit separatus a causa principali z refert Jnno.tenere hãc partem in.c. cum nobis olim.z in.c.quia propter in fi.s̃.de elec. Quinto adducit rationem ne partes eodem tẽpoꝛe fatigentur coram diuerſ iudicibus vt i.c.dispendia. §.i. de rescrip.li.vi. z ne diuidantur cõtinentia cause vt i. c.i.s̃.de causa pos.z proprie.z i.l.nulli.C.de iudi.vnde nõ debet esse vnus iudex in causa appellatiõis z alius i causa principali ideo est q̃ iustificata appellatione ab interlocutoria tota causa principalis devoluit̃ ad iudicẽ ad quẽ j. eo.c. vt debitus. apparet ergo ſm eum q̃ iudex proceſſit in causa principali tempoꝛe quo erat dubium z i pẽdenti an esset futurus iudex vel non z ad tex.hic respondit q̃ cessat ar.a contrario sensu quod nũq̃ locum habet quando contrarium reperitur exp̃ssum in iure prout vo luit glo.o2di.in.c.i. de eta.z quali.li.vi.z in.c. significasti. de so. compe. z quia resultaret absonus intellectus vt in l.ij.C.de cõdi.inser. ex quibus concludit q̃ appellatio ab interlocutoria ex legittima causa interposita suspẽdat iurisditionẽ iudicis quo respectu totius cause siue causa appellationis sit cõnexa cũ causa principali siue nõ. Dz aduerte quia contrarium videtur tenendũ z non recedendum esse ab opi.d.Anto.s̃.per tex.hic a contrario sensu quod ar.est fortissimũ in iure. j. de bis q̃ fiunt a plato .c. apostolica.in.l.i.§.huius rei.ff.de offi.eius.quod ar.z regulariter debet habere locum z non debet vacare vt ibi dicitur z prout etiã dicit Jmol. hic cum non repiatur in iure contrarium exp̃ssum nam tex.in.d.§.i.z similia iura procedunt in articulo appellationis cõnexo cũ causa principali z in ꝓnexis idẽ est iudicium.s̃.de iudi.c.quãto.secus in separatis in quibus est diuersa ratio z de vno in alterũ nõ est fienda illatio.l.si maritus .C. de dona.inter vir̃.l. naturaliter.§.nihil cõmune.ff.de acqui.pos.nec ẽt resultat absonus itellectus vt.s̃.est dictũ z.j.patebit merito non debet hic cessare ar.a cõtrario sẽsu nã appellatio a grauamine seu in vno articulo suspẽdit totã causam p̃ncipalẽ qñ ipsa causa p̃ncipalis ẽ cõnexa cũ ipso articulo appellationis alias secus vt est tex notabil̃ z clarus i.l.ẽt.§.ex cã, ff.de minori.secus si ẽ separata z distincta z articulus appellationis non facit p̃iudiciũ in causa p̃ncipali z põt de pse expediri z causa p̃ncipalis est separata z nõ facit p̃iudiciũ articulo appellationis z ita ꝓcedat tex.hic a cõtrario sensu z ter.i dicto.§.ex causa p quo ẽt glo.ij.in.l.ampliorẽ.C.eo.ti. Nec ob.tex.i dicto.c.si a iudice.z in dicto.c.ij. cũ alius si. q2 ꝓcedũt qñ articulus appellationis est cõnexus cũ causa p̃ncipali alias secus nõ obstat.d.l.si quis ꝓuocare.q2 ibi est casus speãlis ſm doc.ibi z i.l.i. C.si quacũq3 p̃ditus ptãte ꝓut est dictũ in dicto.c.ad hec nec obstat ratio dicti.c dispẽdia.§.i.q2 nõ incõuenit q̃ i articul.separatis causa p̃ncipalis z causa appellatiõis agitetur coraꝫ diuerſ iudicibus vt est tex.in.c.si duobus. supra eo.vbi de hoc. Nõ obstat q̃ iustificata appellatio

ne tota causa deuoluitur ad iudicem ad quem vt .d. c. vt debitus. quia fateor z tunc est q̃ nõ debet diuidi continẽtia cẽsz interi valeãt acta facta i causa p̃ncipali ex quo iudex interi iuste ꝓcessit cũ ꝓcessus nullũ fecerit p̃iudiciũ in ꝑticulo appellationis prout dicit Jnno. in dicto .c. cum nobis olim. in principio z prout dicit in simili in. c. intimauit. j. eo. z Bal. i. l. iudiciũ solutũ. ff. de iudi. Hec obstat q̃ iustificata appellatione papa semp mandat reuocari oĩa attẽptata interiz vt dicit. c. exhibita. s. de iudi. cũ aliis si. qz dicta iura ꝓcedũt qñ articulus appellatiõis erat cõnexus cũ negocio principali non ãt qñ sepatus z qñ causa p̃ncipal. potuisset agitari sine p̃iudicio appellationis tunc. n. non debẽt reuocari interi gesta ꝑ quo tex. no. in. c. audita. s. de restit. spo. vbi licet papa mandet reuocare oĩa attemptata debet intelligi de bis que iuste z cũ iniuria alterius sunt inouata nõ i aliis ꝓut contingit in casu isto in quo causa principalis põt expediri absq; aliquo p̃iudicio appellationis facit ad hoc glo. nota. i dicto c. nõ solũ. ℌ. i. i ℞bo quicquid. multi. n. sũt casus i quibus iudex a quo potest ꝓcedere pendente appellatione vt ibi per glo. z alios plures enumerat Spe. eo. ti. in. ij. parte. ℌ. pe. circa principiũ z Jo. an. i. c. cũ teneamur. j. e. z Bal. in. l. furti. ℌ. i. ff. de infami. vnde ex bis infertur conclusio notabilis q̃ reuocatio attẽptatoꝝ i causa principali non extenditur nisi ad ea que inouari nõ potuerũt absq; p̃iudicio appellationis non obstat dictũ Jnno. in dicto .c. cũ nobis. z in dicto. c. quia ꝓpter. quia loquitur qñ articulus appellationis erat connexus cũ causa principali z nõ poterat ꝓcedi in cã principali absq; p̃iudicio cause ipsius appellatiõis z hec bene nota. Quartus z vltimus casus est qñ coꝝ vno iudice pendent due cause sepate tunc si in vna appelletur absq; dubio non suspenditur iurisdictio iudicis in alia causa vt est dictũ i dicto. c. si duobus. z facit. d. ℌ. ex causa. z glo. in dicta. l. ampliorẽ. in tñ q̃ si coram vno iudice penderet cã conuentionis z reconuẽtionis z appellatio interposita in cã conuentionis nõ deuolueret nec suspenderet iurisdictionẽ i cã reconuentiõis sed remaneret cognoscenda coꝝ iudice a quo z isto casu contingit q̃ cã conuentiõis z reconuentionis habet coꝝ diuersis iudicibus agitari z diuersis sentẽtiis terminari sm Jnno. in. d. c. cũ nobis. z sequit̃ Panor. hic de quo plenius ꝑ doc. i. c. i. s. de mutu. pet. Jn glo. fi. i fi. intellige de exceptione surreptionis qñ dicit̃ rescriptũ surreptitiũ z ipetratũ ꝑ falsi suggestionẽ qz talis exceptio est dilatoria z debet ꝓponi ante litẽ cõte. cũ respiciat ꝓcessũ. s. ti. primo. iter monasteriũ. secus foret in vera exceptione falsitatis qz illa posset opponi post sniam z redderet iudiciũ nullũ. s. d excep. cũ venerabil. z impediret executionem sniẽ. l. ij. z fi. C. si ex fal. istru. z. l. ij. C. de fal. dat̃ alius intellectus hic ꝑ Jo. an. i tex. i ℞bo ꝓrupit. quia fuit opposita exceptio surreptionis z appellatũ inquãtũ ꝓcederet i cã z sic a futuro grauamine que i iudiciis est ꝓhibita vt dicto. c. vt debitus. debet. n. ꝓpõi exceptio z expectari an iudex admittat vel nõ qz anteq̃ iudex nõ admittat pars nõ põt conqueri de iudico ideo anteq̃ iudex grauet nõ tenet appellatio. debuit q̃ expectari an iudex grauet z postea ab illato grauamine appellari z si ante appellet̃ nõ ꝓcedit appellatio vt hic i tex. sm hũc intellectum quod ẽ notabile ad practicã sm Jmol. hic in fi. de quo dicet̃ vt i dicto. c. vt debitus. vbi vide de hoc notabiliter z i. c. dilecto. j. eo. Alia lectura dat̃ hic q̃ hic appellatio fuit interposita ex falsa cã vnde iudex nõ tenet̃ deferre sz ꝓcedere in cã cũ nõ habeant reuocari attẽptata: nisi ꝓbetur veritas cause appellatiõis vt. d. c. vt debitus. hic dicebat notabiliter Jnno. in. c. post electionẽ in fi. de cõcess. ꝓben. q̃ qñ iudex ꝑsumit vehemẽter malicĩa in excipientẽ non debet talẽ exceptionem admittere nec de appellatione curare cum illa non noceat nisi ꝓbetur veritas cause ipsius appellationis vt dicto. c. vt debitus. quod tenet menti quãdo tamen iudex p̃sumeret contra excipientem tamẽ p̃sũ

ptio non foret vehemẽs non debet propter hoc iudex repellere z non admittere exceptionem partis ita tex. notabilis in. c. licet causam. post pn. s. de proba. quia propter p̃sumptionem nõ debet iudex deuiare a tramite iuris vt ibi z ita limita dictum Jnno. vt. s. z vide dicta. j. eo. in. c. interposita in tertio notabili in fi.

E appellationibus. Appellari põt tã ꝑ minima causa q̃ ꝓ magna. h. d. ratio ponit̃ hic in glo. quia facultas appellandi inuenta ẽ ratione iniustitie z grauaminis q̃ iniustitia itadat̃ in paruis causis sicut in magnis z hoc de iure canonico quia de iure ciuili ꝓ minima causa non concedit̃ appellatio vt. ij. q. vi. anteriorũ. z. l. fi. z auten. nisi breuiores. C. de sen. ex picu. reci. z que fuerit rationabilior consideratio an legis ꝑ ibẽtis appellationem ab interlocutoria z in minimis causis an vero sacroꝝ canonum cõcedentium appellationem etiam i minimis causis z a quolibet grauamine dicetur in. c. proximo. Nota q̃ in materia appellationis etiam de minimis est curandum z in minimis permittitur appellatio licet alias dicatur quod de minimis nõ curet pretor. l. scio. ff. de in ite. restit. vbi ꝑ modica re seu lesione nõ datur integra restitutio. rõ differentie qz idem est remedium extraordinarium vt. l. in causa. ff. de minor. sed appellatio est remedium ordinarium vt in. l. i. ff. e. in quo plenius subuenitur q̃ in extraordinario remedio vt no. in. l. etiam. C. si tutor vel curator inter. nec obstat si diceretur petitio reductionis ad arbitrium boni viri est spẽs appellatiõis vt ẽ tex. z ibi no. doc. in. l. nõ distinguemus. ℌ. cũ quidam. ff. de arbi. z tñ nõ conceditur nisi ꝓ enormi lesione. vt. c. quitauallis. s. de iureiur. z. l. vnde z si nerue. ff. pro socio. quia certe id procedit ex conuentione partium que dederũt arbitrium auferendi de iure vnius partis z dandi alteri vt. l. si de meis. ℌ. recepisse. ff. de arbi. merito ꝓ modica lesione non conceditur reductio ad arbitrium boni viri licet sit spẽs appellationis: non sic in iudice qui etiam in minimis debet seruare iusticiã ideo si excedit etiam in minimis permittitur appellatio vt hic in tex. quando autem sit q̃ in aliis casibus z in iure de minimis sit vel non sit curandum: vide plene in iuribus hic in glo. allegatis z per Bar. in. l. si proprietarius. ff. de dã. infec. Jn glo. prima in fi. glosa non declarat que dicatur magna vel parua quantitas: ideo conclude q̃ in casibus certis z determinatis a iure standum est illis iuribus ꝓ ut est in casibus hic i glo. adductis. in alijs vero q̃ dicatur magna vel parua quantitas seu cã relinquitur arbitrio iudicis sm q̃litatez ꝑsonarum ita dicit glo. no. in. l. illicitas. ℌ. ne tenuis. ff. de offi. presi. z. l. sed si suscepit. ff. de iudi. vbi glo. refert de comitissa matilla que donauit territoriũ ꝑ xxxv. miliaria z tñ dixit aliquãtulũ terre ratio qz modicũ erat respectu ꝑsone donãtis z ecõtra dicit glo. no. in dcõ ℌ. ne tenuis. qz inter rusticos z paupes personas qõ z cã de porcello diceretur magna cã. ita q̃ quantitas cause sit magna vel parua consideratur sm q̃litatem ꝑsonaꝝ vt. c. z si qõnes. j. d simo. z ita etiã voluit glo. i. c. fi. d iudi. li. vi. ea causa q̃ a iure determinata non est iudicis arbitrio relinquitur. ff. de iure deli. l. i. z. c. de causis. s. de offi. dele. z alias quis dicatur pauper vel diues iudicis arbitrio relinquitur sm glo. in aut. ꝑterea. C. vnde vir z vxor. no. in. l. si ℞o. ℌ. qui ꝑ rei q̃ltate. ff. qui satisda. cog. Jn cadẽ glo. ibi ad sumptus nõ sufficit ꝓ quo tex. no. in. l. mediciance. C. de auc. z tribu. li. x. vbi dicit Bar. per illũ tex. quẽ excusari si nõ fecit illud ad quod faciendum maior erat sumptus. q̃ rei agende vtilitas qz nũq̃ debet fieri expensa quã res non patitur vt est tex. ibi no. i. l. si seruos. ff. de pig. acti. Jn cadẽ glo. in fi. vnde ẽt ꝑ vno ouo datur actio furti vt isti. de rer di. ℌ. gallinaꝝ. z ibi per glo. z in. c. fi. xiij. q. vltima z rõ q̃re nõ detur ꝑ minimis actio de dolo vide i. l. si oleum. hic allegata z ibi no.

S Uper eo. Licet sm leges regulariter ante sentẽtiam nõ appelletur tñ sacri canones ꝓmittunt ap-

pellationē taꝫ ante litis cont. q̄ post ꝛ ante ſniam ꝛ post h.d.p. Appellatio ꝛ recuſatio eq̄perātur qꝛ ī vtraq; iuſta cā requiritur.h.d.ij. Tempus aſſignatum iudici ad cām decidendam incipit currere a tēpore p̄ſentatiōis reſcripti ꝛ nō vltra.h.d.nōbiliter.ꝛ habet tres ptes ſicut tria ſunt dicta. ſecunda ibi In cauſis. tertia ibi ſi autem. Nota in p̄ma parte duas regulas ꝛ ita allegatur p̄mo q̄ ſm canones ab omni grauamine eſt licitum appellare ſiue īferatur ante litē cōt. ſiue poſt ſiue ante ſniam ſiue poſt nō ſolū ſi grauamen eſt magnū ſed ēt in minimis cauſis permittitur appellatio vt .ſ.c. p̄imo non tñ in iudicio eſſet licitū appellare a futuro grauamine ſed ſolū ab illato vt hic dicit ꝛ.c. vt debitus.j.eo. vbi vide de hoc ſed in extiudicialibus ēt a futuro grauamine appellat̄ vt i cle. ſicut ī eo.ti.ꝛ.c.bone.j.eo.vbi de hoc dicetur. Secundo no. ex tex.aliā regulā q̄ ſm leges regulariter añ ſniam nō appellatur cōcor.l.ante ſnie.C.quoꝫ appe. ꝛ cōmunis conclusio eſt q̄ ſm leges añ diffinitiuā ſniam appellatio ꝓhibetur quando grauamē pōt repari p̄ appellationē ab ipa diffinitiua alias ſi non poſſet repari etiā ſm leges ab omni tali interlocutoria appellatur vt eſt tex.in.l.ij.ff.de ap. recipi.vbi ſi iudex interloquitur aliquē eſſe torquendū qꝛ tale grauamen non poſſet poſtea reparari per appellationē a diffinitiua ideo ēt ſm leges appellat̄ ꝛ cadē ratiōe a captura perſone quia eſt grauamen coherens perſone ꝛ repari non poſſet grauamē illatum. Carcer.n.dicitur mala manſio vt eſt tex.ꝛ glo.in.l.ſi hominē.ff.depoſiti.ꝛ dicitur eſſe maioꝛ pena ſtare in carcere q̄ laborare ī agro vel alio ope publico.ff. de penis.l. in ſeruoꝫ.ꝛ ibi glo.hinc ī q̄ carcer eſt ſpēs tormentorum vt dicit Bal.in.l.ſi clericus.C.de epi.audi.no.in cle.i. de here.ideo ē q̄ a captura p̄ſone pōt appellari de iure ciuili ſicut a tortura vt dicta l.ij.ſm Bal.in dicta.l.ſi clericus.dicentem ſingulariter q̄ licet alias a grauamine vel ab interlocutoria ſit neceſſe appellare.j.x. dies ꝛ poſtea non poſſit qꝛ facit ius quantū ad partem ꝛ tranſit in rē iudicatā ꝓout tenet glo. ī dicta l.ij.ꝛ tex.in.c.concertationi.eo.ti.li.vi.ꝛ.c.cum dilectus.ī fi.ſ.de cle. tamē ſi aliquis a die p̄cepti ſeu interlocutorie de capiendo ēt poſt nūquā appellauerit imo ſi ſtetiſſet in carcere per menſem ꝛ vltra ꝛ non appellauit poterit ſemper ꝛ quandocūq; appellare: quia ſicut a p̄ſenti tortura poſſet appellari;ꝫ retro non appellauerit ita ꝛ in captura quia detinendo in carcerem de p̄ſenti ꝛ ſucceſſiue grauatur ſm Bal.in.d.l.ſi clericus.referēte Spec.eo.t.v̄.ſed dices quid.ꝛ.v̄.ꝛ nota.tenere q̄ qñ grauamen eſt ſucceſſiuum ꝛ habet cauſam continuā nūquā currit tempus.x. dieꝫ ad appellandū ꝛ ſemper dicitur eſſe.j.x. dies quod dictū ſingulariter tene mēti.ꝛ bene facit.ff.de vſufr.accreſcendo.l.i.in fi. licet in contrarium faciat.ff.de iureiuran. l.eum qui.§.in popularibus.in glo.or. que loquitur de appenſo.ꝛ ideo de hoc articulo vide plene dicta.j.eo.ti.in.c. ex parte.T. Concludit §̄ q̄ quādo grauamē nō ē reparabile per appellationē a diffinitia ſemper pōt appellari ſm leges vt dicta.l.ij. ideo dicitur q̄ ab interlocutoria qua iudex ꝓnunciat ſe iudicē cōpetentē appellatur ēt de iure ciuili ꝛ ita voluit glo.or.in auten.habita .C. ne filius pro patre.q̄ a ſnia lata ſup iuriſdictione ſiue negatiue ſiue affirmatiē ēt ſm leges appellatur pro qua glo.eſt ter.nō. in.c.ſignificantibus.ſ.de offi.dele. ꝛ ita ſequitur Bar.in dicta.l.ij.circa medīū vbi videꝫ plene per eum de aliis interlocutoriis a quib⁹ ſm leges pōt appellari dic vt p̄ Bal.ī dicta.l.ſi clericus.ꝛ dicta.l.ante ſnie. Secūdo nota ibi ante ſniam.q̄ vbi in aliq̄ conſtitutione fit mentio de ſententia tunc in dubio appellatione ſententie debet intelligi de diffinitiua ꝛ nō de interlocutoria ꝛ ita voluit gloſa ſingularis.in.l.prima.§.q̄ in ſentētiis.ff.quādo ap.ſit.facit etiā tex.ꝛ glo.in.c.cum olim.ſ.de teſti.ꝛ ſic quaſi in potiori ſignificato ſententia accipi debeat ſic.j.de ſen.excō.c. ſi quem.vbi appellatione excōmunicationis ꝛ ſententie intelligitur de maioꝛi ſentētia excōmunicationis ꝛ non de minoꝛi. Tertio no. ex tex.parificari appellationem ꝛ recuſationem quia ſicut per appellationē ſuſpenditur iuriſditio.ſ.de iureiuran. venientes.ita ꝛ per recuſationem prout voluit glo.no.ij.q.vi.quotiens.cl.ij.de quo dicetur. j.eo.c.cum ſpēali. Item eſt equiparatio hic in tex. quia ſicut ꝓhibetur appellatio ſine legittima cauſa: ita ꝛ recuſatio de quo dicas.j.in glo. Quarto tene menti ꝛ ita allegatur q̄ tempus datum iudici ad cauſam finiendā nō incipit currere a tempore date litteraꝝ ſed incipit currere a tempore p̄ſentationis reſcripti; ꝛ ante p̄ſentationem nō currit tempus quod nō.ad.c.de cauſis.ſ.de offi. deleg. ꝛ ex hoc tex. nōbiliter infertur q̄ licet in reſcriptis quo ad vim comprehenſiuā ꝛ ſic q̄tum ad ea que in reſcripto cōprehenduntur ꝛ etiam quo ad habilitatem vel inhabilitatem impetrantis inſpiciatur tempus date litteraꝝ non preſentationis vt eſt tex.no.in.c.ſi eo tempore.de reſcrip. li.vi.ꝛ.c.cā te.ſ.eo. tamē quantū ad curſū temporis ꝛ in ſtantie inſpicitur tempus p̄ſentationis reſcripti ꝛ primo non incipit currere tēpus vt eſt tex.no.hic ex quo ſumit̄ cautela ad eum qui impetrauit reſcriptū vt nūq̄ p̄ſentet ip̄m qñ cognoſcit ſubeſſe aliquod impedimētū ꝛ non poſſe in cā ꝓcedi non.n.dēt tunc p̄ſentare lr̄as cum ante preſentationem litteraꝝ nō currat tp̄us vt hic dicitur: vnde cautele facit expectare tp̄s paratum in quo in cā ꝓcedi poſſit: ideo ēt eſt cautela q̄ fiat inſtrumētū de die p̄ntatiōis litteraꝝ vt ſic appareat quo die incipiat currere tp̄us ꝛ procedit iſte tex. qñ ī reſcripto apponit̄ tp̄us per dinumerationē dieꝫ mēſis vel āni puta q̄ cā doꝫ expediri infra .xxx. dies infra mēſē vel ānū ſecus ſi tp̄s eēt dinūeratū ad certā diē puta mādat̄ cām expediri añ paſca vel añ kal. ianuarij tūc nō habet locuꝫ tex. hic: ſed inciperet tp̄us currere a die date lr̄arū ꝛ ſemp labit̄ ēt ſi nūquā p̄ſentaret̄ reſcriptū ꝛ ſibi iputet pars negligēs ſm Jo.an.hic ꝛ ita ſequūtur doc. Ultio tene mēti ex tex.q̄ añ p̄ſentationē lr̄aruꝫ iudex delegatus nō dr̄ habere iuriſditionē ꝛ iſta ē rō huius tex.qꝛ ante p̄ſentationē lr̄arum nō currit tp̄us qꝛ ipe dito non currit tempus .j.de conceſ.p̄ben.qꝛ diuerſitatē cum alijs ſi.ꝛ qꝛ ante nō hēt iuriſditionemꝫ naꝫ ſi ante preſentationem litteraꝝ haberet iuriſditionem poſſet tunc ī cā ꝓcedere ꝛ ſi poſſet procedere ante preſentatiōem lr̄aꝝ tunc nō eſſet rō q̄re tp̄s ſibi non curreret ideo §̄ hic dr̄ q̄ tēpus incipit currere a die p̄ſentationis litterarū ꝛ non a tempore date qꝛ ante non confertur iuriſditio iudici delegato ꝛ ita ēt voluit notabiliter Jnno.in.c.ex cōq̄ſtiōe.ſ. de reſti.ſpo.ꝛ ſicut ante preſentationem lr̄arū non cōfertur iuriſditio ita ꝛ ſimiliter nō auferturꝫ ideo eſt q̄ per ſecūdas litteras facientes ſpēalem mentionem de p̄mis ꝛ habentes clauſulam q̄ debeat reuocari quicquid a tpe date ſecūdaꝝ lr̄arū fuerit innouatū nunquā intelligitur reuocata iuriſditio a p̄ iudice ꝛ valebit ꝓceſſus ꝛ ſnia vigore p̄marum lr̄arum oī tpe ante p̄ntatiōem ſeu exceptionem ꝛ ꝓbationem ſecūdaꝝ lr̄arū tex.ē nō.ꝛ menti tenendus in.c.audita.ſ.de reſti.ſpo. Et ex his colligit̄ q̄ quo ad iuriſditionem ꝛ eius exercitiū nō iſpicitur tēpus date litteraꝝ ſed tp̄s p̄ntationis ꝛ ideo ē q̄ in p̄dictis datur hec notabilis regula q̄ iuriſditio nō cōfertur nec aufertur iudici ante p̄ntatiōem lr̄arum ꝛ ita concludit nō. Bal.ī.l.i. C.vt lite pendēte. facit rō qꝛ ante p̄ntationem lr̄arum impetrās pōt renūciare reſcripto ꝛ lacerare iuita altera parte ꝛ pōt nō vti nec cogitur ad ꝓducēdum vt dicit nō. Jn no.i dcō.c.ex conqueſtōe.ꝛ doc. ibi ſequūtur: ↄ ē quia nō dicitur iudici collata iuriſditio ante preſentationē lr̄arū cum ignoret fundamentum ſue iuriſditionis.ſ.de reſcri. c.paſtoralis.facit qō nō.Bar.in.l.multum.ff.de condi.ꝛ. demōſtra. qꝛ iuriſditio delegata nō acquiritur niſi ſciēti xxiij.q.vlti.ſepe.ꝛ ibi per glo.ꝛ iſta ē rō quia in ꝓrogatione iuriſditionis de tempore ad tempus requiritur ꝛ ſciētia ꝛ cōſenſus ipſius iudicis vt.l.ij.§.ſi ꝛ iudex.ff.de iudi. ꝛ ibi per doc.ꝛ in.c.P.ꝛ.B.ſ.d offi.dele. vnde ante p̄ntationem lr̄arum non pōt bene ſcire fundamenta ſue iuriſ

ditionis ⁊ propter hoc est q̄ tempus non currit ante pre
sentationem lr̄arum vt hic dicitur.⁊ ita oia p̄dicta vir
tualiter probantur ex hoc tex. ⁊ ita etiam tenet rota de
cisi.ccccl vii.q̄ incipit circa tertium dubiū.vbi plene diſpu
tat intelligentiā nobilem huius tex.generaliter cōcludē
do q̄ nullus iudex delegatus vel executor ante p̄sētatio
nem lr̄arū iurisditionē vel eius exercitiū habere dicitur
⁊ q̄ ꝓcessus factus ante p̄sentationē lr̄aꝝ esset ipso iure
nullus ⁊ hoc idem tenet ⁊ sequitur Bal.in.l.falsus.C. de
fur.col.vi.ibi circa scd̄um ī ꝟbo sed pone.ēt si sciret se de
legatum ⁊ idē ēt voluit Jo.an.in.c.cū plures. de offi.de
le.li.vi.⁊ in.c.tibi qui.de rescriptis ī .vi. vbi Archi.idē te
net ⁊ idem voluit glo.or.ibi in ꝟbo ante.nam per solam
p̄sentationē rescripti confertur iurisditio ⁊ nota p̄dicta
quia doc.hic nō ponderauerunt ad hoc intelligentiā hu
ius tex. sed limita omnia precedentia esse vera quando
ipa pars opponit de rescripto non p̄sentato secus si par
tes non opponerent aut consentirent q̄ ꝓcederetur tūc
valeret ꝓcessus rescripto nō p̄sentato ita Bal.in .l. nec
quicq̄.§.vbi decretū.in fine.ff. de officio ꝓconsul. Sed
cognita quia si ante p̄sentationē lr̄aꝝ nō confertur iuris
dicio q̄ priuatoꝝ consensus nō potest validare ꝓcessum.
C.iurisdi.om.iu.l.p̄uatorū Jn glo .ij. in fi.⁊ q̄ de iure ci
uili regulariter non appellatur ab interlocutoria ꝓpter
hoc dicebat glo.nōbilis in.l.i.ī fi.ff.a quibus appe. non
licet . q̄ mitius agitur de iure canonico q̄ de iure ciuili
ex quo de iure canonico a q̄libet interlocutoria appellat̄
vt hic in tex.⁊ ēt in minimis causis appellari potest vt.s.
c.proꝝ.vnde licet de iure ciuili frustratorie ⁊ temere appel
lans veniat puniendus magna pena vt in dicta.l.si cleri
cus.C.de epi.audi.cum si.tñ dicebat glo.in dicta.l.i. in fi.
q̄ in terris ecclesie ⁊ de equitate canonica nulla pena im
ponitur temerarie appellanti nisi ꝯdemnatio expensarū
de quo.j.e.c.vt debitus.ex quo canones p̄mittunt appel
lationē ab omni grauamine ⁊ ꝓ minima cā vt.s. ⁊ ita
dicit Bal.in dicta.l. si clericus.in pri. fuisse determinatū
per illā glo . in dicta.l.i.ratio ād q̄ de iure ciuili regulari
er prohibetur appellatio ante diffinitiua dicit Bal. in.l.
fi.in fine.C.de sen.ex p̄cu.quod ideo ē vt sic lites sint bre
uiores ⁊ ne in infinitū extendantur ⁊ citius deueniat̄ ad
diffinitiuā ⁊ de hac rōe dicit esse tex. singularē in.l.aptissi
mi.C.de iudi.sed ius canonicū ꝓsiderauit appellationem
esse remediū ad p̄sidiū inocentie istitutū vt dicit tex .i.c.
cū spēali.j.eo .ī.ō a qualibet iniustitia permisit appellatio
nē vt hic ⁊.s.c.pr.⁊ ibi p glo. Ex p̄dictis patet ēt ra
tio quare de iure ciuili istantia p̄me cause finit̄ triennio.
l.ꝓperandū.i p̄n.C.de iudi.⁊ de iure canonico ē ꝑpetua
vt ē tex.nō.in.c.pe.s. de iudi.ratio est q̄ de iure ciuili nō
admittuntur tot appellationes in cā ideo faciliter cā ex
pediri potest sed non sic posset faciliter causa expediri da
ta facultate appellandi a quolibet grauamine ideo est q̄
de iure canonico istantia durat ꝑpetuo. Jn glo.ī ꝟbo
sicut appellationi.in fi.vnde quo ad alia non equipāt̄ur
appellatio ⁊ recusatio nā ab executore nō appellat̄ ⁊ tñ
recusatur de quo dicetur ī.c.nouit.s.eo. Jtez a iudice nō
appellatur nisi grauet vt dictio.c.vt debitus.⁊ non pōt re
cusari vt suspectus ēt si non grauet vt.d.c.cū spēali. Jtez
a iudice in quē ꝓsensit appellatur vt.l.ex consensu.ff.eo.⁊
tamē eū recusare nō possum nisi ex noua cā.s. de offi.de
le.i sinuante. Jtem vicarius epi recusatur coram epo ⁊ ta
mē ab eo nō posset appellari ad episcopum.c.si cōtra vnū.
in fi.de offi.dele.in.vi. vbi etiā vide per glo.de his.ita q̄
appellatio ⁊ recusatio non parificantur sed tamē videtur
hic velle Jo.an.q̄ vbi tollitur appellatio videtur etiā sub
lata ⁊ recusatio super quo articulo Panorm.hic multū
istat sed tu dicas hoc dictum esse cōtra tex.in terminis in
c.postremo.j.eo.vbi licet causa sit cōmissa appellatiōe re
mota tamē non itelligitur ꝓhibita recusatio nec itelligit̄
causa cōmissa recusatōe remota vt ibi ē tex.nō.ita q̄ p̄fati
doc.disputāt de casu.l. ⁊ licet Panor. hic dicat q̄ de iure
ciuili remotio appellationis in rescripto extēdatur ad re
cusationem vt sicut nō pōt appellari ita nec recusari suspe
ctus ⁊ adducit certas rationes de quibus hic per eum ta
mē contrariū teneas primo per tex.ī dicta.l.fi.C.de sen.q̄
loquitur de iudice delegato ⁊ tamen remota appellatio
ne nō censetur remota recusatio quia separatorum sepa
rata est ratio vt.d.l.fi.⁊.l.si maritus.C.de dona.inter vir.
ff.de serui.vrba.p̄dio.l.si domus.licet glo.in dicta.l. fi. vi
deatur sensisse contrarium ⁊ non bene ⁊ ita est tenendū
prout etiam tenet ⁊ sequitur Bal.⁊ Ange.in dicta.l.fi.in
fi. Jn glo.fi.in p̄n.hanc opinionem sequitur hic Jnno.
Hosti.vt dies termini nō cōputetur ī termino per.l.i.hic
allegatam. Sed in contrarium facit tex.hic dū dicit ex
tunc ⁊ cum dictio extūc ō sui propa natura ꝺnotet extre
mitatē temporis cui adiungitur.l.iiii .ff.de condi.⁊ de
mo.⁊ per glo.in.c.personas.s.eo.⁊ i.c.q̄ sit.de elec.li . vi.
ergo debet hic computari tempus de momento ad mo
mentum cum dicat extunc: pro quo etiam glo. or. ⁊ sin
gu.in rubrica.ff.de diuer.⁊ tem pora .p̄scrip . voluēs q̄ in
dubio oē tp̄us intelligatur cōtinuū ⁊ non vtile ⁊ sic q̄ cur
rat de momēto ad momētū ⁊ tā dies feriati q̄ nō feriati
cōputēt .l.siue ps.C.ō.dila.l.ij.C ō tp̄o.appel.⁊ ī hac opi
niōe residet hic Jo.an.ponens ex his vnā nōbilē regulā
⁊ ita allegat̄ q̄ regulariter.⁊ in dubio oē tēpus sēper cur
rit de momento ad momētum ⁊ semper dies termini cō
putetur in termino nisi in casibus quibus a iure est expres
sum contrarium: ⁊ sic non obstant iura allagata hic ꝓ cō
trario in glo.⁊ similiter non obstant alia iura que possent
adduci in contrarium ⁊ hanc eandem regulam posuit ⁊
secutus est Jo.an.in.d.c.q̄ sit.super glo.in verbo mēsem.
sup quo articulo dicit hic Panorm.col.iiij.q̄ quādo termi
nus adiungitur numero dierum vel mensium cuꝝ dictio
ne a vel ab puta.j.xx.dies a die p̄sentationis lr̄aꝝ num
q̄ computatur tempus de momēto ad momētum ⁊ dies
termini nō computatur in termino ⁊ rō ē quia illa dictio
a vel ab ponitur exclusiue in termino cui adiungitur vt.l.
ratio.§.fi.⁊ ibi glo.nō.ff.de acti.ēpti.⁊ ideo si p̄nceps re
scribit cām expediri.j.xxx.dies a die p̄sentationis lr̄aꝝ
vel a die litis cōtestatiōis nō computabitur in termino il
la dies ꝓ quo est glo.or.⁊ nō.in.c.statutum.de preben.li.
vi.⁊ in cle.sicut de appe.in ꝟbo a die.⁊ idem voluit Jo.
an.in.d.c.statutum ⁊ Bal.ī.l.eos.§.sinautez.C.eo ti.col.ij.
de quo tamen articulo.vide plene per doc.ī.l.i.⁊ in.c. pia.
hic allegatis ī glo. Sed querit Hosti.hic primo quid
si iudex delegatus cui est commissa diffinitio cause infra
certum tempus reperitur tunc excommunicatus post da
taꝝ rescripti an currat tempus videretur q̄ sic q̄ qñ impe
dimētū procedit ex parte iudicis regulariter currit tēpus
sed datur restitutio vt in.l.sed si per pretorem.ff.ex q̄bus
causis maiores.put plene est dictum in.c.ex rōne.s.eo.ſ
Primum tꝫ hic Hosti.⁊ alij.doc.q̄ isto casu ē impedimentū
iuris cum nec iudex nec partes ꝓcedere possent durāte in
excommunicatione.s.de re iudi.ad probandum.⁊ impe
dito impedimēto iuris nō currit tp̄s vt in.l.i.C.de annali.
excep.⁊ in.c.quia diuersitatem.j.de concess.p̄ben.quando
autem iudex vel partes essent in excōmunicatione tempo
re impetrationis rescripti vide in.c.i.de rescriptis.lib.vi.

Secundo querit.hic Jnno.si causa fuit delegata ō cō
sensu vtriusq̄ partis an reus presentando rescriptum pre
iudicet actori vt faciat sibi currere tempus a die p̄sentatio
nis ꝓut ē tex.hic ⁊ concludit Jnno.q̄ sic fatetur tamen
q̄ delegans deberet subuenire actori qñ reus dolose fecit
ar.s.de resti.in ite.ex litteris ⁊ reus deberet condemnari
in expensis vt nō.in.c.cete.s.de rescriptis.ſm Jnno. se
cus si reus nō preuenisset nimium actoꝝ ⁊ fecerit absq̄
malicia tūc.n.iputaretur actori qui fuit negligens.j.eo.c.
oblate.non sic si fuit impeditus vt.d.c.ex.lr̄is.sed dcō casu
deberet prorogari tempus per delegantem cum delegat⁹
non possit excedere terminum sue cōmissionis.s.de offi.
delegati.de causis.possit tamen inducere partes vt de par

tium consensu prorogaret tempus cum hoc fieri possit vt in.d.c.de caus.sed quando reus fuit in dolo vel in malicia nisi consentiat prorogationi termini poterit iudex condemnare cum in expensis ar.c.fi.cuz ibi nō.s.de rescriptis.sm Panor.hic.z hec nō.ad materiam.d.c.de causis.

p Peruenit.Cōuentus de iniuria etiam illata clerico appellare potest nisi sit notorius.h.d.secunda pars ibi fraternitati. Nota prio ibi vulneratos vel lesos q incidens in excōmunicationem pro iniuria personali illata clerico non potest absolui nisi a papa licet lesio fuerit sine aliquo vulnere z licet quando iniuria esset leuis posset etiam excōmunicatus pro violenta manuū iniectione in clericuz absolui ab episcopo vt est tex.singu ī.c.peruenit.el.p̄ de sen.excōmunicationis.tamen non sequitur q omnis iniuria lata sine vulnere sit leuis cū ēt p iuria sine vulnē solus papa absoluat vt hic dicit z que iuria dicat leuis vel enormis vide insti.de iniur.§.atrox.z in casu isto que iniuria dicitur leuis vel enormis ipse episcopus arbitrari debet z eius arbitrio relinquitur z sic an ipse possit vel non possit absolui ita voluit glo.sing.z doc.sequūtur ī.c.cum illoruz.ī.de sen.ex.z.satis ꝓbat ī dicto.c. pueīt. ibi arbitrio.zc.

Secundo nō q percutiens clericū incurrit ipo facto maiorē excōmunicationē a qua regulariter solus papa absoluit xvii.q.iiij.si quis suadente.z priuatur non solum participatione sacroz sed ēt communione fideliū vt hic in ꝟbo vitare.licet Gratianus aliud senserit z non bene xi.q.iij.euidenter.prout dicit glo.ibi in verbo ab ingressu.

Tertio nō .ibi notoriis.q in notoriis non admittit appellatio z si appellat talis appellatio nō suspēdit nec impedit executionē pene vt hic patet de quo.ī.c.px. Quarto nota z tene menti q appellatio impedit denunciationem seu publicationē excōmunicatiōis quādo iudex vellet eam facere super fcō non notorio z ideo sicut excōmunicatio lata post appellationem est nulla vt dicetur .ī.co. in.c.pastoralis. ita z ipsa denunciatio excōmunicationis quia post appellationem non debet quis denūciari excōmunicatus vt hic est tex.notabilis:intellige quādo est dubium de excōmunicatione z sic quando de excōmunicatione non constat alias autem quando cōstaret de excōmunicatione tunc non obstante appellatione posset denūciari excōmunicatus quia sicut appellatio nō suspēdit excōmunicationē prius latā vt dicto.c.pastoralis.ita nō suspendit denunciationē illius vt hic in tex.nā constat esse excōmunicatū euitandū z cōsequenter potest denūciari cum per denunciationē non plus ligetur q̄ p̄mo fuerit vt in.d.c.pastoralis. Quinto nota z tene mēti ex tex. practicā ad inducendū satisfactionē p iniuria psonali illata clericis vel p alia q̄cūq; excōmunicatione q2 iudex denūciabit talē esse excōmunicatū inhibēdo oībus de populo vt illū euitēt imo poterit iudex tpe denunciationis excōmunicare oēs participātes put habet ī.c.statuimus.de senten.excōmunicationis.li.vi.vnde licet alias pticipās cū excōmunicato incurrat solū minorē excōmunicationē ī.de sen.ex.nuper.tamē qñ fertur excōmunicatio i participantes incurritur tūc ēt maior excōmunicatio z licet alias excōmunicatio lata ī pticipātes sit ipso iure nulla non p̄cedēte trina admonitiōe vt est tex.nō. in.d.c.statuimus. tñ illud est verū quando fertur excōmunicatio cōtra participantes cū excōmunicatis a se:secus in excōmunicatis a iure vel ab alio q2 posito q dicto casu deberet similiter precedere admonitio si tamen feratur excōmunicatio cōtra participantes nulla p̄missa admonitione esset iniusta: sed tamen excōmunicatio non esset nulla z ligaret z iste fuit singularis intellectus Jo.an.in.d.c.statuimus. vt loquatur ī excōmunicatis a se non ab alio z ita sequit hic Panor. Ultimo nota q excōmunicatus p iniuria vel offensa non debet absolui nisi primo satisfaciat leso sic ī.de sentē.ex.parochianos.z ibi glo. quomodo habeat extimari iniuria z offēsa z coram quo iudice: vnde stilus ro

mane curie habet q quando mandat aliquē absolui sēp dicitur q prius satisfaciat:ideo ēēt necessaria citatio illius offensi z debet audiri sup eius satisfactiōe vt voluit glo. nota.in dicto.c.prochianos.z sequitur hic Panor.nō tamē propter hoc absolutio esset nulla licet fuisset facta nō citata parte vt tenent doc.ī.c.qua fronte.ī.eo. Jn glo. in verbo notoriis in fi. Sed dubitatur an in denunciatione excōmunicationis requiratur cause cognitio z citatio partis videretur q non:cum per denunciationem quis nō plus ligetur q̄ primo fuerit vt in.d.c.pastoralis. z etiam quia per denunciationem non probatur ipsa excōmunicatio vnde non sequitur aliquis est denunciatus excōmunicatus:ergo probatur eum esse excōmunicatum vt voluit glosa nō.in.c.licet.de sen.ex.li.vi.z in.c.pia. in ꝟbo nomen.de excep.eo.li.de quo tamen ibi per doc.Sed hosti.z Jo.an.in.c.reprehensibilis.ī.e.concludunt q qñ constat notorie de excōmunicatione pōt quis denunciari absq; alia citatione partis:z ideo si constat aliquē verberasse clericum poterit denūciari excōmunicatus eo alter nō citato z ita satis probatur hic vbi talis potest denūciari z vitari non obstante appellatiōe hinc dixit Jnno. in.c.ex parte.p̄.de verbo sig.q in notoriis non requirit sententia sed fit q̄dam iuris executio pro quo etiam tex. notabilis in.c.quoniā.s.de filiis presbi.vbi dicitur q notoria in iudicio deducenda non sūt nec expedit z hoc qñ est certū absenti defensionē non competere alias ēt in notoriis requiritur citatio partis sm glo. in.c.ad nostram. el.iij.s.de iureiurā.de quo articulo vide notabiliter dicta in.c. cum sit in fi.s.e. Si vero factū non esset notorium aut si esset tamē non est certū q absenti competat vel nō competat defensio z istis casibus semp oz primo p̄cedere sniā declaratoria super facto z nō posset primo fieri denunciatio vel alia executio z sic requiritur citatio partis z cause cognitio vt est tex.nō.ī. c.cum sm.de hereti.li.vi. vbi si allegatur aliquem incidisse in penam vel ī sententiam iuris non pōt fieri executio prius q̄ p̄cedat sniā declaratoria super delicto pro quo etiam tex.Bar.in.l. eius qui de latorem.ff.de iu.fis. lata enim tali declaratoria p iudicem incontinenti succedit pena a iure imposita etiam si iudex de ea nihil dicat vt .l.i.ff.ad turp.z post declaratoriam poterit fieri executio z non ante vt.d.c.cū sm.z ad predicta etiam vide glo.oz.in cle.fi.de censi.in verbo.constiterit z in cle.ij.de penis.z in cle.i.eo.ti.volentes q semper in sententia declaratoria z in denunciatiōe excōmunicationis requiratur citatio z cause cognitio intellige vt.s.quādo constat vel non constat de notorio z defensione absētis multa enim allegantur notoria que nō sunt dixit tex. nōbiliter.ī.c.pr.z ideo a tali sniā declaratoria pōt appellari licet enim a pena legis vel statuti non appelletur vt in.l.si qua pena.ff.de verbo signi.z in.c.quia nos.ī.eo.tamen potest appellari a sniā declaratoria iudicis declarantis in penam vel in delictum incidisse z ita voluit glo.oz.di.in verbo priuatos in.c.cupientes.§.q si per .xx.de elect.li.vi.z ratio est quia talis declaratoria est sententia hōminis z non iuris:sed quia sententia hominis pōt graua re:ideo ab ea appellatur:sed a sententia z pena legis ideo non appellatur:quia iuris executio non habet iniuriā vt in.l.iniuriam.ff.de iniu.z.iiij.disti.erit autem lex.Jn glo. in verbo eundem.in fi.de hoc dicetur nōbiliter in.c. qua fronte.z ibi vide.

c Onsuluit.Summa vt.s.c.prox. Et nota primo ex tex.q clericus pōt procedere cōtra laicos ratione adulterii licet non agatur ad separationem thori sed ad aliam penā z licet Jo. an.in.c.fi.de fo.compe.li.vi.dixerit q adulterium non sit de foro ecclesie nisi quando agitur ad separationēm thori:tamen si agatur aliter ad penam vel penitentiam est de foro ecclesie vt est tex.hic rō qz adulteri dicūtur sacrilegi. C.ō adul.l.q̄uis.in fi.cū matrimoniū sit magnū sacramētū ī ecclesia dei.s.de biga.nup.z ita sequit hic Panor.ad

ducēs ter.xxxij.q.i.ꝺ benedcō.ꝛ de his per doc.i.c.i.s. de offi.ordi. Ultio nota ꝛ allegaꝫ ꝙ lz i notoriis nō admittatur appellatio vt hic ꝛ.s.c.prox.ꝛ lz i notoriis nō requiratur ordo iuris vt i.c.ad nostram.el.iij.s.de iureiur. ꝛ.s.de testi.cogen.c.iij.ꝛ licet dicatur ꝙ notoria ꝓbatione non indigent vt in dicto.c.iij.ꝛ in.l.emptorē.ff.de acti. empti.ꝛ licet etiam dicatur ꝙ notoria in dubio ꝺducenda non sunt ꝛ non expedit vt in.c.quoniā.s.de filijs presbi. tamen limita ꝛ itelligeomnia precedentia iura ꝛ dicta ꝓ cedēꝫ quando cōstat esse notoriū alias secus cum multa dicantur ꝛ allegātur notoria que nō sunt dicit hic ter. nō.qui ad hoc quotidie allegatur ꝛ ideo in dubio debet seruari ordo iuris ꝛ admitti debet appellatio vt hic i ter. per quem dicit hic Panor.ꝙ si testis deponit aliquid esse vel fuisse notoriū sed non reddit cām dicti etiam non interrogatus nihil probat:quia notoriū nō deprehenditur de facili absq; iudicio intellectus ꝛ multa dicūtur notoria que non sunt vt hic vnde deprehenditur notoriū ex iudicio ꝛ ratione intellectus intrātum ꝙ etiam piti titubāt an ꝛ quando dicatur notoriū:ideo dicit glo.nota. ij.q.i.de manifesta.loquimur de notorio ꝛ quid sit notorium ignoramus:vnde Inno.in.c.cum causam.s.ꝺ testi. dixit testez nunqꝯ probare quādo deponit super eo quod percipitur potiꝰ sensu itellectus ꝙ sensu corporis nisi reddat causam sui dicti etiam non interrogatus ꝛ ita sequitur Bal.in.l.presbiteri.in fi.C.ꝺ episcopis ꝛ clerī.sicut etiam in fi.dicebat Bar.in.l.de minore.§.tormenta.ff.de questionibus.de teste deponēte super fama vel infamia vt teneatur reddere causam ꝛ rationem sui dicti.etiam non interrogatus ꝛ alias nō probet ꝛ hoc idem sequitur Bal.ī l.quid ergo.§.ex ꝓmisso.ff.de insa.de quo tamen plenius per doc.in.ꝺ.c.cum causam.vbi ꝺo. Anto.ꝛ ꝺo.Flo.in ꝃ ꝺ fama aliud voluerunt:in alijs vero que percipiuntur solo sensu corporis testis probat licet aliter nō reddat causā sui dicti quando de ea non est interrogatus vt per glo.ꝛ Bal.in.l.solam.C.de testi.ꝛ in dicto.c.cum causaz. In glo.i.in fi.aduerte quia videretur ꝙ notoriū nihil operetur nam aut quis grauatur ꝛ potest appellaī siue factū sit notoriū siue nō aut nō grauatur ꝛ nullo casu appellare potest.j.e.vt debitus.ꝛ ita resident hic Inno. Sed dicit Hosti.ꝛ Jo an.hic ꝙ mens istorum iurium est ꝙ delinquens no possit penas iuris euitare in facto notorio quia si illud delictum nō commiserit:quia in notoriis negatione non fit res dubia: vt per glosam in .c.i.de offi.delega. in.vi.ꝛ nota in.l.post rem.ff. de transactioni.ꝛ per Inno. in dicto.c.ex parte.de verbo.signi.sed in alijs nō notoriis negatione fit res dubia vt in.l.iij.C.quibus ad liber.puo. ideo indistincte admittitur appellatio Panor.nō. hic sic concludit ꝙ in notoriis indiffinitiua admittitur appellatio dūmodo exprimat causam ratiōabilē que habeat obsuscare notoriū vt in.c.romana.§.sinautem.eo.ti.in.vi. licet alias ī appellatiōe a diffinitiua non requiratur exprssio cause vt i.l.i.in.fi.ff.eo.ꝛ in.c.cum appellatiōibus.i.fi. eo.t.in.vi.ꝛ nō.glo.in.c.cuz i ecclesia.j.eo.ꝛ in.c.i.§. ista q. in verbo statuit.eo.ti.i.vi.quia tūc habet locuz illud quod dicitur nō probatum probabo ꝛ nō deductum deducam vt i.l.per hāc.C.de tempo.appe.ꝛ in.c.cum iohes.s.de fide instru.ꝛ ideo est ꝙ sentētia diffinitiua potest reformari ꝛ iustificari ex noua causa per appellatiōem:ꝛ nō deducta ī causa principali vt est ter.nōbilis in.l.ticianus.ff.qꝺ cum eo.ī istis casibus debēt intelligi iura faciētia ꝺiam ī appellatione inter factum notoriū ꝛ occultum ex quibus infert hic Panor.ꝙ omni casu in quo ius prohibet appellationem nunqꝯ iudex tenetur deferre appellationi etiam a diffinitiua nisi legittima causa in appellatione exprimatur:non tamen intelligas ꝙ expressio cause sit ꝺ forma appellationis a diffinitiua etiam in dictis casibus:sed ideo requiritur causa vt sic iudex a quo habeat deferrī vel non deferre ꝛ iudex ad quem habeat admittere vel non admittere ꝛ idem foret quando appellatio prohiberet ab

homine puta quia committitur causa appellatione remota tunc enim etiam in appellatione a diffinitiua esset exprimenda causa in iure exprssa vt.ꝺ.§.sinautem.ꝛ ita sequuntur ibi doc.ꝛ vide de his dicta in.c.iij.s.eo.ꝛ ita intellige iura dicentia ꝙ in notoriis non admittitur appellatio ꝛ iura dicentia ꝙ in appellatione a diffinitiua exprssio causse non requiritur hoc idem firmat.Bal.in additi. Spec. e.t.in tertia carta in.℣. appellans a diffinitiua.ꝺicens ꝙ appellans a diffinitiua lata vigore confessionis non tenetur exprimere causam quo ad substantiam appellatiōis sed quo ad hoc vt iudex a quo teneatur eidē deferre sic ſm archidi.in.c.romana.eo.ti.li.vi.

f Uggestum.Būma prout.s.i.c.meminimus ꝛ an hodie arreptio itineris ꝛ missio nūcij ad sedē appostolicam habeat vim appellationis dicetur.j.eo.c.vt debitus. Nota primo ꝙ vbi ius aliquid generaliter disponit: non expressa certa ratione si tamen potest considerari ratio illius constitutionis debet limitari ipsa constitutio ſm limites ipsius rationis:ꝛ habet restringere ipsam generalē dispositionem prout ipsa ratio dictat:ratio enim limitat dictum ꝛ restrīgit. l.cum pater.§.dulcissimis.ꝺele.ij.ꝛ hic in ter. nam in c.meminimus.s.eo.erat generaliter statutum de non procedendo contra itinerantes ad papam: ꝛ ideo papa hic non disponendo de nouo sed respondendo quid iuris restringit illam decretalem ad limites rationis quare fuerit inuenta appellatio ꝛ ponderat rationem illius decretalis quare emanauit:ē ergo hic ter.ꝓ eo ꝙ dicebat Bal nō.in.l.maximum vitium.C.de libe.preter. vbi voluit ꝙ quando ratio est vnica ꝛ finalis licet aliter non sit scripta in lege ab ea tñ potest argui ꝛ habetur pro exprssa pro quo etiam adducit ter.nota i.l.milites agrum.ff.de re mili.de quo etiam per Bal.in.l.non dubium.C.de le.vbi dicit ꝙ semper verba legis vel statuti debent intelligi ſm id quod est iuris vel rationis:non autem iudatce ad litterā etiam sine correctione verborum facit.ff. de excu.tuto.l. scire oportet. §.sufficit.j.eo.c.fo requiris in fi. Secundo nō.ꝛ ita allegatur ꝙ inducta ad vnum finem non debent operari cōtrarium effectum sic.s.eo.c. ad nostram. ideo hic dicitur ꝙ appellatio fuit inuenta vt grauamen possit repari non autem ad deprimendam iusticiam alterius facit.j.eo.c.cum spēali.§.porro ꝛ.l.i.ff.eo. vbi dicit ꝙ appellatio inuenta est ad cohercendam iudicis iniquitatem ꝛ eius impiriam corrigendam sed etiam alio respectu fuit inuēta appellatio silicet ꝙ grauatus etiam ex propria culpa ꝛ ignorantia possit remedio appellationis releuari:ideo dicitur in appellatione non probatum probabo ꝛ non deductum deducam vt.c.cum iohes.s.de fide instru.ꝛ.l.per hanc.C.de tempo.ap.ꝛ ex hac ratione pōt appellaria sententia diffinitiua ꝙtumcunqz iustissima ad finem vt suppleātur omissa vel vt reformetur snia ex nouis probationibus vt.l.titianus.ff.quod cum eo.ꝛ dicto c.cum iohannes. In glo.i.ī fi.de hoc articulo an ꝛ qñ sit in presentia iudicis appellandum dicetur.j.eo.c.fi.vbi vide plene de hoc. In glo.pe.in fi.intellige ꝙ malicia probetur eo ipso ꝙ arripuit iter post noticiam litterarum ſm Jo.an.ꝛ ita probatur hic in ter.vbi papa fūdat se super facto narrato ꝛ ex facto presumitur fraus simile in c.ij.de renun.li.vi.ꝛ.l.dolū.C.de dolo.in quibus iuribus dicit ꝙ fraus ꝛ dolus ꝓbaꝫ ex coniecturis ꝛ indiciis.

a Ꝺ presentiam.Si excommunicatus post appellationem celebrabit in diuinis non incurrit irregularitatē nec vēit puniēdus si cōstat appellatiōez fuisse legittimā. h.ꝺ.ꝛ ꝑ narraꝫ factū:secūdo ponit decisio ibi ideoqz. Nota ꝛ tene mēti ꝑmo ꝙ lz alias excōicatus igerēs se diuinis incurrit ipso fcō irregularitatē a q̄ sol⁹ papa absoluit vt ī.c.clerici.ꝛ ibi glo.j.ꝺ.cle.excōicato minis.ꝛ.c.i.ꝺ sen.ex.ī vi.ꝛ lz irregularis possit priuari oīb⁹ bñficiis vt.c. fraternitati.j.ꝺ cleri. excōmunicato, imo ēt ep̄s rōne irregularitatis venit

deponendus ab episcopatu vt.c.veritatis.§.de dolo.z cō. imo ēt veniret deponendus z degradādus ab ordie vt est tex.ibi.in.d.c.clerici.tñ qñ fuit quis excōmunicatus post appellationē legittimā nō tenetur desistere a diuinis imo si celebrat in diuinis nullam irregularitatem incurrit tex. ē hic nō.rō ē quia excommunicatio lata post appellatiōez legittimā ē nulla vt hic z.c.per tuas.j.desen.ex.ideo eum nō ligat z idem esset dicendum in oibus alijs casibus quibus excommunicatio ē nulla vt excōmunicatus possit secure celebrare in diuinis z nullā irregularitatez incurrat: z qui sint casus in quibus excōmunicatio redditur nulla vide per glo.ordi.in.c.presenti.de sen.ex.li.vi. Secundo nota q excommunicatus post appellationem legittimaz pōt petere se absolui ad cautelam z ita dz absolui si ꝑ petat vt hic z.c. solet de senten.ex.li.vi.ipse tñ sic excommunicatus non tenetur gerere se ꝓ excommunicato vt hic patet: vnde dicit hic Jo.an.q si iste non fuisset absolutus ad cautelam eodem mō potuit celebrare diuina si fuit excōmunicatus post appellationem legittimā eo quia talis excōmunicatio nulla nō ligat vt.d.c.per tuas.z lz Jnno.hic velit q excommunicatus sit vitandus tñ hoc hodie non ē verum vt.d.c.solet. vbi dicitur q solum in iudicijs pendente cognitione nullitatis sñie est vitandus sed in exiudicialibus non etiam in diuinis z spūalibus vt hic in tex.

Ultimo nota ar.q iudex delegatus possit absoluere ad cautelam quātūcūqz aliter hoc nō fuerit sibi expresse cōmissum rō qz ē de cōnexis negocio principali sic. §.de offi.deleg.preterea z.c. preterea.§.fi.z facit tex.in simili i c.in causis.§.de elec.vbi dicitur q datus ad eligendum poterit postulare z ita sequitur Pano.dec tñ dubitatione an delegatus possit absoluere ad cautelam vide per glo. z doc.in.d.c.solet. Jn glo.ij.i fi.sentit glo.z voluit hic Jnno.q ꝑ petens se absolui ad cautellam nō videatur fateri se excōmunicatuz facit.d.c.solet z.d.c.per tuas .secus si quis simpliciter peteret se absolui ab excommunicatione tunc enim bene videtur fateri se excommunicatum vt est tex.z glo.in.c.venerabilem.§.de elec.quia petēdo se absolui fatetur se ligatum nam priuatio presupponit habitum precessisse vt.c.ad disoluendum.j.de despon.impube .z.l.decem.ff.de ꝟbo.obli.vbi Bar . banc.q.ponit de qua etiaz vide per Bal.z Jmo.in.l.cum talem.in fi.ff.de condi.z demōstra.z per Jnno.z Jo.an.in.c.ij.§.de or.cog.in glo.pe. ibi videtur z nō.per eos.scias q absolutio ab excōicatōe nunq̄ danda ē nisi petenti vt.c.significasti.j.de eo qui duxit in matrimonium.vbi de hoc ē tex.singularis an tamē possit quis inuitus absolui ab excōicatione z an possit ad id compelli z an iudex id facere debeat vide per doc.in.c. ab excōicato.§.de rescriptis.z per Joan.an.in.c.i.de sen. ex.li.vi.z plene dicetur.j.eo.in.c.qua fronte.

Um teneamur.Si appellans turbatur ī pos-
c sessione super qua fuit appellatuz iudex a quo pōt illaz possessionē reformare appellatione in suo statu ꝓmanēte.l.d.singualriter z diuidit ī duas ptes z ē secūda pars ibi prudētie tue. Nota ꝑ ibi turbata fuerit q appellatione pendente non debet possidens turbari in sua possessiōe quam primo possidebat nā nō dicitur aliquod innouare ille qui appellatione pendente vtitur sua possessione comō quo primo possidebat ideo nullatenus in ea turbari debet vt est tex.hic nō.z idem dicit glo.magna in.c.non solum.eo.ti.in.vi.z Jnno.in.c.venerabili.de censibus.quia lite pendeute nō debet quis priuari cōmodo sue possessionis vt hic z.c.i.§.de lite pēdēte.

Secundo tene menti singulariter hunc textum z ita allegatur q ꝑ appellatōez iurisditio iudicis a quo nō ē suspēsa ī hijs q tēdūt i facilioꝛē exitū cāe appellatōis dūmō nō cognoscat de articulo appellatōis iō ē hic tex.nō.q iudex a quo potest ꝓhibere q appellans nō turbetur in sua possessione super qua ē appellatū potest ergo iudex a quo ꝓhibere attēptata cōtra appellationē z attēptata reuocare z in hoc hic tex.est sing.facit etiaz tex.z glo.in.c.ij.j.de mñi.cōtrac.vbi iudex a quo p̄cipit partibus vt pendente appellatiōe de nouo contrahēt mīmoniuz. Et sic infertur singulariter ex hoc tex.q lz appellatione pendente sit suspēsa iurisditio iudicis a q̄ vt.c.venientes.§.d iureiurā. z nihil ipse possit innouare vel attēptare appellatione pendente vt dicto.c.non solū .z.l.i.ff.nil.nouari.tamen non obstāte appellatiōe pōt expedire z attēptare oia tēdētia ad facilioꝛē expeditionē cāe ipsius appel.z ipsius fauoꝛez dummō illa expedire possit absq cognitione articuli appellatōis p̄dicta enim habent magis adiuuare q̄ impedire cām appellationis sicut z alias dicit q iudex a quo potest assignare terminū appellanti ad arripiendum iter z ad ꝓsequendū vt.c.persona.z.c.cū sit.§.eo.quia ista tēdunt ad facilioꝛem expeditiōz cāe appellationis. Ultimo tene menti q licet alias appellās redeundo coꝛam iudice a quo appellauit z litigando coꝛā eo videat sue appellationi renūciare vt.c.gratum.§.de offi.dele z.§.de testi.cum venissent.C.de re iu.l.ad solutionem.tamē istud limita verum quando litigaret vel aliquid peteret in causa p̄cipali secus si litigāt vel petat super grauamine sibi illato z super innouatis pendente appellatione: tunc enim non videtur renūciare appellationi z ita est tex.nō.hic ꝓ quo etiā vide glo. ordi.in ꝟbo teneris.in.c.si a iudice.eo. ti.li.vi.vbi nō.voluit q appellans potest cōparere coram iudice a quo z docere de suo grauamine z petere ab eo re vocari neccensetur renūciare sue appellationi quia per hoc potius declinat iurisditionē ipsius iudicis a quo suā appellationem firmando lz Pau.d alieza.z Gemi.in.d. c.si.a iudice.reꝓbēt illam glo.z non bene ꝓ qua videt eē tex.hic z opinionez ipsius glo.lz rota decisi.cclxxxvij. que incipit Jtem q licet.quia per actum tendentē ad declinandā iurisditionē iudicis aquo z in inconfirmatione appellatōis nō censetur quis sue appellationi renuncia re ad idē etiam faciunt rōes nōbiles adducte per rotam decisione.ccccxxvij.que incipit Jtem si ille.vbi rota concludit q ille qui appellauit etiā a diffinitiua si post appellationem comparet coꝛā iudice a quo z dicit se appellasse ꝓducit suā appellationem ostendit etiam sñiam fuisse in iustā ad hunc finem vt ipse iudex ab executione sue sñie desistat non censetur ꝓpter hoc renunciare sue appellationi qō tene mēti. Dz dubitatur posito q appellās possit redire coꝛā iudice a quo z litigando docere de suo grauamine inducendo etiaz ad hoc testes z instrumenta z ꝓpter hoc non intelligitur renunciari appellationi vt.§.per rotam z ita etiā tenuit Jmo.in dicto.c.gratum. An tamē poterit petere per iudicem a quo expresse reuocari grauamē z super reuocatione ꝓnunciari z an potest ad predicta facere partē citari ad dicendum cōtra: rota ī dicta decisione.ccccl xxij.dicit q non quia huiusmodi actus no possunt fieri a iudice nisi in vi sue iurisditionis que per appellatōem erat suspensa.§.de iureiurā.venientes. z tales actus sunt contrarij suspensioni iurisditionis sm rotam ibi. Sed certe in contrarium de hijs omibus est tex.hic vbi potest adiri iudex a quo ꝓ remotione grauamis z potest coram eo interponi querela de grauamine illato a pte z cōsequēter poterit pars citari ad hoc cū tex.dicat ordie iudiciario ergo citata parte vt.c.i.§.d.causa pos.cum si.Jtem dicit tex.hic q ordine iudiciario licebit z cōsequēter poterit ꝓnunciare vt.l.de qua re.ff.de iudi.z.c.cum ecclesia.z.c.cū super.§.de cā pos.z ꝓprie.z sic poterit grauamē illatum reuocare z ꝓnunciare vt hic ō his est tex.nō.nec per predicta censetur appellans renunciare appellationi nec esse sibi contrarius cū omia ista tendant ad confirmatōz sue appellationis vt hic patet que oia singulariter tene mēti: z ꝓ quos actus censeatur appellans renūciare sue appellationi vide vt de hijs notabiliter dicetur in.c.solicitudinem.j.eo.ti. Jn glo.i.ī.fi.nō. banc glo.ad intellectum.l.i.C.si per vim vel alio modo.vt dicta.l.habeat locū nō solū ī possessorio recupande sed ēt in possessorio retinende z ita cōmuniter sequūtur doc. fz

Jmol.hic quia licet tex.ibi loquat' ō ui ablatiua tñ rubri
ca ibi loquitur, etiā de ui turbatiua ⁊ nō ꝛconuenit q̄ ru
brica sit gñalior nigro vt m Rubr.C.ō spō.⁊ ibi ꝑ doc.

Jn glo.ij.in prin.aduerte q̄ licet appellatione penden
te nō debeat possidens turbari ī sua possessiōe quā ꝑmo
possidebat vt hic i tex.⁊ ē dictum.s.in ꝑmo nota.q̄ inte
ger debet eē status appellantis ēt si talis eēt sn̄ia que tra
beret secū executionem vt.l.i.§.iter.ff.nil noua.appe.pen
den.⁊.l.furti.ff.de infa.⁊ per glo.no.viij.q.vlti.ī summa.
Jz secus sit in sn̄ia censure.vt.j.eo.c.pastoralis.vnde dice
bat glo.notāda in.c.sepe.j.c.eꝑm diffinitiua sn̄ia deposi
tum posse libere pendente appellatione suū officiū exer
cere ⁊ excōicare ⁊ uti sua iurisditōe. Jnde ēt dicebat no.
Bal.in.c.i.§.ij.quo tpe miles.referēdo Jo.an.in.c.pasto
ralis.s.ō ossi vde.q̄ predicta regula q̄ appellatōe pen
dente nō debet possidens turbari ī sua possessione ⁊.ī suo
iure ꝓcedit quantūcūq; ꝑma facie appellatio esset expres
se iuri cōtraria ꝓ quo dicto facit tex.no.in.c.i.s.vt lite pē
dente vbi pendente lite non dz possidens turbari in sua
possessione Jz possessio sit cōtra ius de quo tñ dic vt habe
tur in.c.cum persone.§.pe.⁊ fi.de priuil.li.vi. Sed li
mita oia predicta ⁊ hunc tex.vt lite vel appellatōe pendē
te non debeat possidēs turbari in sua possione nisi q̄ñ sus
pectus eēt de dilapidatione tunc enim posset sequestrari
fructus ⁊ res ipse sm Spe.e.ti.§.nouissime.in principio
Jtem ēt possent sequestrari res imobiles cū sequestratio
habeat ēt locum in rebus imobilibus vt est tex.notabilis
i.l.de pollicitatōibus.ff.de pollicita.⁊.c.ij.s.de dolo ⁊ con
tu.⁊ ita voluit glo.i.d.c.i.s.vt lite pendente ⁊ Bal.i.d.c.i.
§.ij.facit ēt tex.ī.c.fi.s.de sequestra.pos..⁊.l.imꝑatores.in
fi.ff.de appellatio.vbi etiā lite ⁊ appellatōe pendente rōe
dilapidationis ⁊ suspicionis pōt fieri sequestratio contra
appellantē ⁊ ita limitetur tex.hic ⁊ dicebat Bar.in.d.l.
imperatores.q̄ ista sequestratio habet fieri auctoritate in
dicis appellationis per.l.si eius.§.si quis.ff.de appella.re
ci.tu intellige q̄ñ appellatio esset introducta ⁊ ꝓcessus pen
deret coram iudice ad quē: alias posset fieri etiā per iudi
cem a quo ita dicit Jo.an.⁊ doc.sequuntur i.d.c.fi.⁊ ita li
mita dictū Bar.amplius ex p̄dictis tenēt doc.in dicto.c.
i.q̄ lite ⁊ appellatione pendente posset appellans perso
naliter capi rōe suspicionis fuge.ar.l.vt prętor.§.si debi
torem.ff.de his que i frau.credi.⁊ ita ēt voluit Ang.i.l.ne
mo carcerem.in fi.C.de exac.tributo.li.x.in repetitione.
quod tene mēti ad intellectum dicti.§.si debitorem.vt ha
beāt locū etiam lite ⁊ appellatione pendente.⁊ adde hec
ad dicta.s.in primo nō.⁊ reliquos casus i quibus iudex
a quo potest innouare pendēte appellatione vide ꝑ Spe
in dicto.§.nouissime.circa p̄n. Jn eadem glo.ibi refor
mare.aduerte q̄ plures itellectus dantur ad hūc tex.sed
ꝓsequendo vtiliores primus intellectus sit q̄ ideo appel
lans per actum gestum ab eo coram iudice a quo non itel
ligitur sue appellationi renuntiare eo quia ista turbatio
⁊ innouatio pendente appellatione fuit hic facta a tertio
⁊ non ab appellato vnde conuenitur tertius coram ipso
iudice a quo virtute eius generalis iurisdciōis quam ha
bet nam contra tertium innouantem non potest ꝓcedi
per remedium ⁊ uiam attemptati ⁊ ita sequūtur hic doc.
adducentes ad hec glo.or.in dicto.c.nō solum.eo.ti.li.vi.
immo iudex appellationis nō habet iurisditionē nisi iter
appellantem ⁊ appellatū non autem contra tertium ino
uantem vt est tex.ad hoc nō.in.c.romana.§.in alium.eo.
ti.li.vi.vbi etiam inhibitoria facta per iudicem ad quem
non trahit' ad tertium innouantem ⁊ virtute ihibitionis
⁊ appellationis non est ꝓhibita innouatio per tertium
super eo super quo pendet appellatio ⁊ nō potest iudex
appellati'onis in talem iurisditionem exercere licet con
trarium videretur quasi suam iurisditionem turbaret vt.
c.sane.⁊.c.preterea.s.de offi.dele.vnde debet super hoc
adiri alius iudex ordinarius ⁊ ita sit textus hic sm hunc
intellectum vt sic iste iudex fuerit hic adītus per appel
lantem contra tertium iure ordinario ⁊ dic q̄ illa iura ha
bent locū in iudice ꝑme cause non aūt in iudice appellatio
nis qui habet limitatam iurisditionem de articulo appella
tionis qd tene mēti ad limitationē. d.c.sane.⁊.c.preterea.
q̄ñ tñ cā principalis foret devoluta ad iudicē appellatio
nis sm ea que habentur in.c.vt debitus.j.eo.tūc videret'
q̄ cognoscendo de causa principali fit surrogatus in totū
in locū iudicis a quo ⁊ tunc posset iurisditionem exercere
ēt ō tertium impedientem suam iurisditionem ⁊ hoc mō
posset dari nōbilis limitatio ad.d.§.in alium.cogita tñ.⁊
adde q̄ sicut inhibitio ⁊ pendentia appellationis nō tra
hitur ad tertium innouantem vt.s.⁊.d.§.in aliū.ita econ
tra iudex a quo poterit innouare ō ipm tertium nō obstā
te appellatione inter appellantem ⁊ appellatū vt est tex.
et glo.nōbilis q̄ allegatur ꝑ singulari in.l.creditor.in ꝑn.
ff.mandati.vbi pendente appellatione cum fideiussore po
test conueniri de nouo reus principalis ⁊ sic fieri innouatio
ō ipm tertiuz ⁊ p illū tex.⁊ glo.nō.ibi: determinat Bal.
in.l.i.in fi.C.de diuers.rescrip.q̄ inhibitoria ēpi q̄ nulla fi
at nouitas fideiussori nō ꝓdest reo principali vel econtra
inhibitoria q̄ nulla fiat nouitas reo ꝑncipali non ꝓdest
fideiussori ⁊ sic ō tertium ꝓ quo etiam bene facit tex.i.d.
§.in alium.vbi inhibitoria non se extendit ad tertium.du
bium tamen facit quia exceptio ⁊ defensio competens
reo principali ꝓdest fideiussori vt.l.tam mandatori.C.de
nō numera.pecu.cū si. vnde si non potest fieri executio ō
principalem ista defensio extendatur ad eius fideiussorez
⁊ sic videretur q̄ saluus cōductus cōcessus reo principali
iuuaret eius fideiussorem sed tñ contrariuz dz Bal.q̄ ista
remedia nō operantur circa tertiū: sed aduerte q̄ tex.i.d.
l.creditori loquit' in fideiussore in quo non est statutum
q̄ defensio ⁊ priuilegium fideiussoris trahatur ad reum ꝓ
ea que hñtur in.l.fi.C.de fideiuss.nō sic econtra.vt.d.l. tam
mandatori cogita ⁊ vide Bal.in addi.Spec.eo.ti.de ap
pella.in tertia carta. ℣. quidam promisit.q̄ si quis pro
misit representare titium dño ptāti postea ptās cōdēnat
titiū iste titius appellat an ipse ꝓmissor possit cogi pendē
te appellatōe vt titiū repñtet dic q̄ nō ꝓ tex.nō.ff.iudi.sol
ui.l.pe.⁊ sic patet q̄ appellatio rei ꝑncipalis ꝓdest ⁊ pro
missori. Secundus intellectus est ad tex.q̄ hic agebā
tur petitorio ⁊ appellans pēdēte appellatione fuit spolia
tus vel turbatus in possessione ab appellato ⁊ sic nō a ter
tio poterit' q̄ via ordinaria agendo ipse appellās coram iu
dice a quo petere possessionem sibi reformari q̄ dz pende
at cā sup petitorio tñ agēdo de possessione est diuersa cau
sa.l.naturaliter.§.nihil cōe.ff.de acqui.pos.⁊ litis pēden
tia in petitorio nō obstat postea agere volenti in pos
sessorio.l.cū fundum.§.cū q̄.ff.de vi et vi ar.⁊ in.c.significa
uerunt.j.de de testi.sicut econtra snia ⁊ litis pendentia
in possessorio nō obstat agere volēti in petitorio vt.l.ēt in
eādē.§.fi.ff.de excep.rei iudi.⁊ dz appellans possit recusare
iudicē a quo in alia cā tāquā sibi suspecta.vt.c.ad hec.s.e.
tñ si nō vult recusare non cogitur vt ibi nec obstat si dice
retur q̄ restitutio possessionis hic esset annexa articulo ap
pellationis cū possit faciliter fieri talis revocatio ꝑ viā attē
ptati p ipm iudicē ad quē vt ē tex.in.d.c.nō solū q̄ certe
ꝓpter hoc nō ꝓhibetur agi via ordinaria petēdo revoca
tionē attēptatoꝝ ēt pēdēte appellatiōe coram iudice a q̄ nā
hoc fieri pōt nec dī quis renunciare sue appellatiōi vt de
his ē hic tex.nō.⁊ sing.⁊ in iure nō repitur melior tex.fm
Jmo.hic ⁊ iste sit secūdus intellectus q̄ licet iudex devolue
rit appellatiōi ⁊ deferēdo tota iurisditio sit delata ad iudi
cem ad quē vt.d.c.cū appellationibus: tñ potest inhibere
ꝑtibus ne aliquid fiat in preiudicium appellationis vt ē
tex.in glo.in dicto.c.ij.j.de matri..cōtra.⁊ ita sequit' hic
do. An.⁊ Fede.in dicto consilio. lxxxiij. immo iudex a
quo posset attemptata revocare ab eo vel ab alio etiam si
devoluisset cum ista non sint contra appellatiōem: sed in fa
cilioꝛem exitum ipsius facit tex.in.c.i.§.post hec.eo.ti.lib.
vi.vbi Archidia.⁊ Joan.an. tenent q̄ iudex a quo etiam

post delationē poterit assignare terminum ad ꝓsequedū
z inhibere vt ꝑ glo.in.d.§.ij.z satis est hoc de mente Jo.
an.in.d.c.cū appellatōibus.z haberent locū p̄dicta ēt si
iudex ad quem canonice ibibuisset iudicia quo qz inhibi
tio opatur i his que fiunt cōtra appellationē secus si i fa
uorē qz inhibitio ad hoc se nō extendit z facit notabilis
tex.in.c.audita.s.de resti.spo.Ex predictis concludit hic
Panor.ꝙ tex.hic hēbit generaliter locū ēt in iudice dele
gato qz ꝑ appellationē vel delationē nō suspendit iuris
dictio nisi quo ad cām p̄cipalem non aūt in aliis in fauo
rem appellatōis vt pz in.d.c.si a iudice. vbi pōt reuocare
grauamen qđ nō posset si iurisdictio eēt in hoc suspensa z
tex.i.c.cū cessante.loquitur ēt i delegato z sicut iudex ha
bet iurisditionem in reuocando grauamē illatum a se vt
d.c.cū cessante.z.d.c.si a iudice.ita z grauamē illatum ab
alio vt hic in tex.reuocando attēptata in p̄iudiciū appel
latōis nam cū sit possibile cām redire ad delegatū vt.d.c.
cū appellatōibus.z maxīe ꝓpter executionē vt in.c.i lris.
s.de offi.dele.iteresť sua ꝙ nihil innouet z attemptata
reuocent facit quod no.in.c.ij.s,eo.z.j.eo.c.qua fronte.
sm vnū intellectū ideo cōsuluit Fede.de senis dicto cō
silio ꝙ si vicarius episcopi cognoscēdo an instrumentum
esset vsurariū ibibuit iudici seculari ne lite pēdēte exequa
tur sm no.in.c.tuam.de ordi cogni.si tamē vicarius po
stea ꝓnunciat non esse vsuratiū pōt reuocare ibibitoriā z
mandare iudici seculari ꝙ exequatur tñ si ab eius sniа sit
appellatū poterit reuocationē illā inhibitorie reuocare z
mandare iudici seculari ꝙ supsedeat z sic vicarius a cu
ius diffinitia est appellatum poterit postea reuocare gra
uamē qđ intulit pendēte appellatiōe per hunc tex.quod
dictū Jmo.hic dicit esse dubium quia pō sniam diffiniti
uam ē functus officio suo z non videť ꝙ possit reuocare
id quod facit i sniа diffinitia.ff.de re iudi.l.iudex postꝙ
sm eum.sed certe hoc non obstat quia id qđ facit fuit in
notatio vnde ēt pō diffinitiuā durat officium iudicis in
reuocādo attēptata z grauamē quod ipsemet iudex itu
lit vt.s.z sic reuocare ibbitoriā factā iudici seculari cū nō
debuerit reuocare exquo ab eius sniа est appellatum: fatē
dum tñ est ꝙ de sniа diffinitia nihil possit mutare sed si
mandauit exequendā certe possit reuocare id qđ pronun
ciauit circa executōem cum appellatione pendente nō de
beat fieri execution.s.de offi.dele.c.pastoralis.§.preterea.
z sic poterit reuocare id quod exp̄ssit de reuocatōe ibi
bitorie cum sit grauamē illatū pō diffinitiuam. Et ad
uerte quia omia p̄dicta intelligit hic Panor.qñ delega
tus nō detulisset appellatōi alias postꝙ detulisset nō po
terit amplius se intromittere cū ꝑ delatiōez cā sit in totū
z eius iurisditio delata ad superiorē vt.d.c.cū appellatōi
bus.secus in ordinario quia ꝑ generalē iurisditionē quā
habet pōt se itromittere in hīnibus ortum de nouo z ita
dicit posse saluari ofam quā facit glo.hic iter ordinariū
z delegatū.sicut.i si.no.i.c.si quis cōtra clericū.s.de foro
cōpe.z.c.cū spēali.j.eo.iūcto.c.iudex.de offi.dele.li.vi.fin
eū.de quo articulo vide plenius in disputatione facta ꝑ
me de hoc dubio quā feci de anno millesi.ccccl.x.in die sā
cti Bernardi in scolis magnis papie.

Onsuluit.Generalis appellatio i oibus non
c valet secus in vna cā tātū.h.d.Jn glo.i.in fine
sentit glo.hunc tex.intelligendū qñ appellatur
generaliter respectu unius cāe nō exp̄ssa alia
cā grauamis qz si ēt exp̄ssa ēt hodie admitteretť talis ap
pellatio z ita videtur hic residere Jo.an.qñ exp̄rimiť cer
ta causa secuta clausula generali puta appello ex tali cau
sa timens in futurū pl' grauari appello ab omi grauami
ne per iudicem inferendo facit.c.preterea.s.de dila.z ita
residet hic Jmo.Sed dicit hic Panor.ꝙ talis generalis
clausula nihil opať qz appellatio i vno articulo deuoluit
totā cām vt.c.sup eo.el.p̄.s.c.de quo articulo vide ibi ple
ne dicta z iō supflua est illa clausula in appellatione dū
dicť z ex oibus alijs causis suo loco z tpe allegā.Tu ad
uerte qz hodie est stādū disponi de.appellāti.c.ti. vbi cā
grauamis dz notati exp̄mi i appellatōe ab interlocutoria
z ñ pōt appellatio iustificari ex alia cā ꝙ notati exp̄ssa vt
est tex.nōbilis ibi ex quo infertur ꝙ ratio.c.qui generali
ter.de ꝓcu.li.vi.nō hz locum in appellatione ab interlo
cutoria vnde lz in appellatione sit exp̄ssa vna causa z ad
iecta clausula generalis dicēdo z generaliter ex oib' alijs
causis ēt q̄ possent colligi ex actis z ex ꝓcessu cāe ꝓpter
hoc tñ non poterit appellans ꝓsequi alias causas grava
minis quam nominatim exp̄ressas: z talis generalis clau
sula nihil operatur z hoc per tex.in.d.cle. appellanti.z.c.
i.ī p̄n.eo.ti.li.vi.z ita sequiť .d. Jn.ī.l.i.ff.de libe.z postu.
z.l.ij.ff.de appe.vbi Jmo.hoc idē tz z idem sequitur do.
Flo.in.d.cle.appellāti.in.iiij.q.z rota notabiliter in deci.
vij.que incipit. Jtem si appellatur. Amplius ēt aduer
te singulariter ꝙ intātū in appellatiōe ab interlocutoria dz
exp̄rimi nominatim cā grauaminis ꝙ nō sufficeret exp̄ri
mere generaliter etiam per relationē ad acta dicendo ap
pello ab iniquitate sniе interlocutorie z ꝑ causi grauami
num allego omnes causas que ex actis colligi possunt lz
alias dicatur ꝙ sniа satis sit certa per relationem ad acta.
ff.de re iudi l.ait prētor.§.i.quia illud dicitur contineri in
scriptura referēte qđ ꝑtinet i scriptura ad quā fit relatio
vt.l.si ita scripsero.de heredi.instit.tamē ex quo causa no
minatim debet exp̄rimi non sufficit ꝑ relationem ad acta
ita tenuit rota in decisio.vij.z do.Flo.in.d.cle.appellanti.
z Bal.no.in.l.minoribus.C.de his quibus vt indignis.
quod tamē limitat ibi nisi exp̄rimeretur nominatim ex q̄
parte actorum appareat grauamen tunc enim satis dice
retur nominatim exp̄ressa cā grauaminis sm Bal.z ita ēt
satis lz voluit rota in.d.decisione facit.l.certum.ff.si.cer.
pe.z.l.notatim.ff.de libe.z postu.que tene mēti i practica.

Ex his est dicendum ꝙ tex.hic hodie nō habeat locū
cum non admittatur generalis appellatio etiaz in vna cā
nisi nominatim exp̄matur cā grauaminis z ex alia cā iu
stificari nō potest appellatio vt.d.cle.appellāti.z ita volu
it glo.hic ꝓcedebat ꝙ tex.sm antiqua iura vbi nō erat ne
cessaria cā in appellatione vt.ij.q.vi.ad romanā.hodie ve
ro secus.vt.s.z.j.eo.c.vt debitus z hoc i appellatōe udi
ciali. Quid aūt sit in extraiudiciali voluit hic Jnno.ꝙ
ēt hodie valeat appellatio nō exp̄sso certo grauamine dū
mō exp̄matur tale quid ꝓpter quod appelletur a futuro
grauamie cum in extraiudicialibus possit appellari etiam
a futuro grauamine vt cle.sicut.e.ti.z sufficit ꝙ fiat appel
latio ex verisimilibus coniecturis sed certe quo ad exp̄res
sionem cause nulla est differentia inter appellationem iu
dicialem z extraiudicialem vt est tex.in.d.clemen.i.eo.ti.z
per glo.in.c.considerauimus.s.de elec.vnde causa appel
lādi dz exp̄mi ī appellatōe extraiudiciali ēt a futuro gra
uamie z alias appellatio esset nulla z ita tz Panor.z ē
tex.z glo.i.c.i.z i.c.vt obitus.i verbo ex rōnabili cā.z idem
tz glo.z Bar.in.l.eius qui.z in.l.fi.ff.de ap.reci.vnde lz in
extraiudicialibus possit appellari a futuro grauamine tñ
dz exp̄mi rōnabilis causa grauaminis vt.s.patet: z ō hac
appellatione extraiudiciali vide plene vt dcetur in.c.bone
j.eo.extra glo.Jnno.hic pōit practicā quomō habeat fo
mari libellus qñ petitur reuocatio attemptatoꝝ pendēte
appellatione.z cōcludit ꝙ nō sufficeret dicere peto reuo
cari quicquid est factum post appellatiōem: sed dz fieri z
peti reuocatio post z cōtra appellatiōem qz nō oia veni
unt reuocanda que inouātur post appellatiōem sed illa so
lum que sunt cō appellatiōem vt i.c.cum nobis.s.de elec.
z de ꝓcu.c.auditis.Sed Hosti.hic tz ꝙ satis procederet
libellus in quo simpliciter petatur reuocatio de attempta
tis post appellatiōem quare do.Anto.cōcordādo distin
guit z aut est appellatio iudicialis z ꝓcedit dictū Hosti.
qz oia attemptata post appellationē veniūt reuocāda rō ē
qz appellatio iudicialis ēt respectu vni' articuli suspēdit
iurisditionē i tota cā ō quo ē hic dictū z i.d.c.sup eo.iō qc
quid facit iudex post appellationem in p̄iudicium ap

pellãtis nõ valet vt i.c.exhibita.ſ.de iudicijs.j.eo.c.ex pte.ſed i appellatione extraiudiciali ꝓcedit dictũ Jnno.vt ſolũ inouata cõtra appellationẽ reuocentur vt.d.c.cũ nobis.rõ quia appellatio extraiudicialis nõ ſuſpendit ptã / tem cõpetentem parti cũ pars nõ teneat deſiſtere a iure ſuo niſi quatenus cõtrarietꝫ appellationi z hanc rõnem differẽtie aſſignat Jnno.in.c.qz ꝓpter.z.c.cũ inter.ſ.de elec. Subdit tñ hic Panor.qꝫ in omi caſu in his ꝓcederet libellus quõcunqz generaliter petat reuocatio attemptatorum: cum ꝛba libelli habeant interpretari ſz ſubiectam materiam.l.ſi vno .ff.loca. z ſaluari ſz intẽtionem libellãtis.l.ſi quis intẽtionẽ.ff.de iudi.etiam impropriãdo ꝛba ſi expediat vt.l.ſi duo patroni.ſ. Jtem ſi iurauero.z ibi Bar.ff.de iureiurã.ꝑ quo etiã eſt tex.z glo.no.in.c.cõſtitutus.j.de relig.dõi.z ſcias qꝫ reuocatio attẽptatorum implorat officio iudicis z debet añ omia fieri vt eſt tex. z glo.in.c.nõ ſolũ.eo.ti.in vi.itantũ qꝫ iudex ex debito iuſticie tenet ita facere z reuocare ante omia ipſa attempta ta vt in tex.in.d.c.non ſolũ.in ꝛbo debet z aliter iudex faceret iniuriam niſi reuocaret ſm Joan. an.ibi z Bal.in.l. appellatione in pn.C.e. z plus eſt priuilegiata reuocatio attẽptatorũ qꝫ ſit poſſeſſorij recupande: quia reuocatio fit abſqz libello z ex puro z mero officio iudicis ſed in poſſeſſorio recupande ẽ neceſſarius libellus z litis cõteſtatio vt in.c.cõſultatõibus.ſ.de offi.dele.z ita no.dicit glo.or.i de.ij.in pn.vt lite pẽdente. Ultimo dubitat an attemptata poſt appellationez ſint ipſo iure nulla do.Anto.z hic qꝫ nõ in appellatõe extraiudiciali ſed veniunt irritanda ſed in appellatõe iudiciali ſint nulla ipſo iur qñ cauſa appellatõis cẽt expreſſa in iure alias ſecus qz eſſet retractanda adducit qõ habetur.ij.q.vi.quotiẽs.z ibi p archi. z ita reſidet Jmo.hic in fi. Sed Panor.hic in effectu voluit qꝫ ẽt inouata in appellatione extraiudiciali nõ valeãt ſiue ſit iterpoſita a iudice vt i.c.ad audientiã.z.c.dilecti. j.c.vbi excõicatio lata poſt appellationẽ non tz: z idẽ ſi appellatur a pte ex cauſa ꝓbabili quia ſimiliter actus poſtea ſecutus eſt nullus vt in.c.i.ſ.vbi ille archiep̃s ꝓceſſit in collatõe bñficiorũ vt pars facit.j.eo.c.bone.ſed in appellatõe iudiciali abſqz dubio oĩa attẽptata ſunt nulla vt ꝑ glo.or.i.d.c.nõ ſolũ.z hoc probat z tz Lapus ꝑ multa iura in ſua prima allegatione in fi.dicens qꝫ quando cã appellationis erat legittima omia attemptata ſunt nulla poſito etiam qꝫ alia inhibitoria nõ preceſſerit intantũ qꝫ ad hunc finẽ vt attemptata declarẽt nulla poterit appellans excipiens de hac nullitate ꝓbare de veritate cauſe appellatiõis quantumcũqz renũciaſſet appellatiõi aut ſua appellatio ſit deſerta: z ita etiam voluit rota deciſiõe cxxx.que incipit Item ſi p⁹.ꝑ quo dicto ẽt tex.no.ſm vnũ intellectũ i.c.cũ veniſſent.ſ.de eo.qui mit.in poſ.z ibi cõcludũt doc.ꝑ illũ tex qꝫ intantũ innouata p⁹ appellationem iudicialem ſunt nulla qꝫ nõ recõualeſcunt dato qꝫ appellatio ſit deſerta aut ſit renunciatũ appellatõi ar.c.licet. de ſen.ex.li.vi.iõ ꝓbat tex.in.d.c.cum veniſſet.qꝫ durat officiũ iudicis ad quẽ ſup attẽptatis.lz appellatio ſit deſerta aut ei renũciatũ ſi appellans velit vocere de legittima cã appellationis ſolum ad hunc finẽ vt attẽptata declarẽtur z reuocẽtur nulla vt ẽ expreſſum i.d.c.cũ veniſſẽt.z ita ſequitur ibi Butri.z Jmol.que omnia tene menti ad materiam.d.c.non ſolum.

C Um parati ꝓtextu appellatõis citatio legati contẽpni non debet.h.d.vel ſic. Friuola appellatio nõ excuſat citatum qui ſi nõ cõparet puniri dz de ſuo ꝓtempru niſi doceat de ſua innocentia aut ſnam contumaciã purget.h.d.et ꝓponit ꝓceſſus et allegatio ptiũ.ſecundo ponitur iterlocutio et citatio pape ibi nos uero ⁊c. Nota ꝓmo ibi tuas petitiones.ad extẽſionẽ.c.itellexim⁹.ſ.de iudicijs.et.c.cũ iter.ſ. d excep.qꝫ excõicat⁹ repellit nõ ſolũ a petitiõe iudiciali ſed etiã extraiudiciali facta coram ſupiore vel iudice z ita ſequitur hic doc.ꝑ hunc tex.et vide in.c.pia.de excep.in.vi. z plene ꝑ Jnno.in.c.veritatis de dolo z cõtumacia an z qñ excõicatus repellatur in extraiudicialibus. Secundo nota qꝫ ẽt tertius cuius non intereſt z nõ notiatus nec citat⁹ in iudicio admittitur ad opponẽduz exceptionem excõicationis z ideo eſt qꝫ in hac exceptione iudex põt ex officio ſupplere etiam nemine opponẽte vt.d.c.pia.in fi.z ex his ifertur notabilis limitatio qꝫ lz alias i iudicijs nõ admittatur niſi is cuius intereſt.ij.q.vi.nõ ſolent.z.l.non ſolent.ff.de ap.reci.quia iſta exceptio tua nõ intereſt repellit agẽtẽ z ipedit litis ingreſſum tex.eſt nota.in.l.ſinautẽ. ſ.ſi bõ.ff.õ rei vendi.z ꝑ Jnno.no.in.c.ſuper his.j.de accuſ.vbi ponit an iſta exceptio tua nõ intereſt ſit dilatoria z opponẽda ante litis conte.tñ omni caſu in q̃ iudex põt ex ſuo officio ſupplere põt etiaz admittere tertium cuius non intereſt ad opponendum z ad allegandum z iſto caſu exceptio tua non intereſt locũ non habet vt eſt tex.hic z ita ſequitur hic Jmo.in prin.z qñ ſit qꝫ tertius non nominatus in iudicio admittatur ꝑ ſuo intereſſe vide in.c. veniens.el.ij.ſ.de teſti.z.l.a diuo pio.ſ.ſi ſuper rebus.ff. de re iudi. Tertio nota ibi in legatione regis qꝫ clericus etiam ſi ſit epus põt licite attemptare legationẽ principis ſecularis z.ꝑ hoc vide tex.no.z glo.xviij.diſtinctiõe.cps. z idẽ vr de delegatõe vt ſic clericus poſſit eſſe iudex delegatus iudicis ſecularis vt in.c.archiepiſcopatu.j.de rap. de quo vide plene in.c.ij.ſ.d iudicijs. Quarto nota ibi ſuus nuntius.z ita ſepe allegatur qꝫ credendũ ſit nuncio de citatione z in concernentibus ſuuz officium cõcordat tex.in.l.magis puto.ſ.illud.ff.de rebus cor.de qua materia vide plene.j.in glo. Ultimo nota qꝫ citatus vt ſe ꝑſentet coram papa põt cõparare ꝑ ſe vel ꝓcuratorẽ facit xviij.diſtinctione.epiſcopus.z ita tranſit hic Jo an.z do. Anto. Sed certe papa hic in forma citationis ita exꝑſſit: vnde dicit Jmo.hic hoc dictum debere intelligi niſi qualitas cauſe requireret pſonalẽ cõpitionẽ ar.l.inter artifices ff.de ſolu.ꝑ quo etiã tex.in.c.pe.ſ.de iuramento calu.vbi qñ qualitas cauſe nõ requirit pſonalẽ cõparitionẽ citatus vt faciat preſentiam ſui coram papa poteſt comparere per ſe vel per ꝓcuratorẽ alias ꝛo ſm ꝓpriam ſignificationẽ vocabuli ille dr ſe pñtare qui facit pſonaliter p̃ſentiaz ſui vt eſt glo.no.z ordi.in ꝛbo p̃ſentari.in.cle.dudũ.de ſepultu.circa principiũ quã iducit hic Panor.ad ſtatuta requirentia pñtiam alicuius puta qꝫ minor non poſſit cõtrahere vel teſtari ſine p̃ſentia cõſanguineoꝝ nam cũ ꝛba ſtatuti habeant intelligi vere z ꝓpre vt in.c.in noſtra.j.õ in iurijs z in cle.qõ circa.de elec.ff.õ nego geſ.l.iij.ſ.hec verba.dz intelligi ſtatutũ de pñtia in ꝓpria perſona z nõ ꝑ ꝓcuratorẽ vel aliũ imo cõſuluit Bar.cõſilio ſuo quod incipit factũ tale ẽ Ebecolus Petri.qꝫ dcõ caſu qñ ſtatutũ requirit cõſenſum vel pñtiam alicuius nõ poſſit poſtea ratificare niſi validaret cõtractũ ꝓmo geſtũ z idẽ tz Bal.i. l.i.C.qui admitti.in vltima carta poſt ꝓrin.in ꝛb.extra q̃ritur ſtatuto cauetur.quod ſingulariter tene mẽti. Amplius tz ibi Bal.in.fi.qꝫ ſi cõſanguineus nollet vel nõ poſſet intereſſe nõ poſſet alteri cõmittere vices ſuas aut cõſtituere ꝓcuratorẽ ad id.put.ſ.tz Panor.z idem Ang.in.l.ticius ff.quibus modis pignus vel ypotheca ſol.eſt.n.talis ꝓcẽſus ꝑ ſolemnitate ideo debet iteruenire i ipſo actu.l.obligari.ſ.tutor.ff.de aucto.tutoꝝ.z ita ẽt determinat Butri. z Jmol.in.c.cũ cõſuetudis.ſ.de cõſuetudine.in fi.lz Paulus de caſtro.in.l.cũ nõ ſolũ.ſ.neceſſitatẽ.C.de bo.qz libe. aliud voluerit z nõ bene: nõ.n.obſtãt no.ꝑ Bar.in.l.ſi qs mihi bona.ſ.ſi vtrum.ff.de acqui.here.quia conſenſus patris dato qꝫ requiratur ꝓ ſolemnitate non tamen requiritur certo tempore cum poſſit preſtari ante iudicium z in principio iudicij z i litis cõteſtatione imo etiam quandocũqz vt tenet Bar.in.d.ſ.neceſſitatem. Jtem poteſt preſtari per aliũ z ſic per nunciũ vel epiſtolaz.l.honores.in fi.ff.de decurionibus.ita Bar.in.l.filiũ.in fi.ff.de donat. nõ ſic in conſenſu qui requiritur in contractibus minoꝝ z mulierum qz requiritur certo tpe.ſ.in ipſo contractu: niſi

posset prestari per alium: igitur est pro solemnitate in ipso actu.l.obligari.§.tutor.ff.de aucto.tuto.et clarius hoc dicendum si statutum diceret sine cõsensu et pñtia tunc.n. requiritur in actu et sic non posset prestari secus a cõtractu vt hic p Panor.ꝛ et p Bal.in.d.l.i.et patet ex ꝓceden tibus et p Bar.in.l.vniuersa.C.de ꝓbus ipato.offe.ibi p Bal.et tu.e.fi.de feudo absq culpa nõ amittendo.vbi voluit q̃ que...s actus est nullus ipso iure tunc semp req̃ritur in ipso actu ar.l.i.in.fi.ff.de aucto.tutor. Jn glo. secũda i fi.no.ex hac glo.tria dcã. Primũ q̃ legato apostolice sedis est obediendũ tã q̃ pape facit.xcij.distinc.c. fi.et vide ter.nota.in.c.si abbatem .de elec.li.vi. Secũdo nota q̃ clericus nõ hñs regalia vel feudũ a prĩcipe ꝺz potius obedire suo ꝓlato et superiorꝛ q̃ principi seculari etiam regi cũ clericus nõ subiciatur dño temporali.s. de iudi.cuz nõ ab homine. Tertio nota q̃ qñ quis vocatur a duobus superioribus eodẽ tpe cui sit magis obediẽdum de q̃ hic aliqualiter.p Jnno.et doc.et in.c.cum iam dudũ.j.de ꝓben.vbi Jnno.tractat de eo qui eodẽ tempoꝛ est citatus a duobus supioribus ecclesiasticis: et de his et hẽtur in.l.ꝺ pupillum.§.qui ad maius.ff. de re iudi.et.l. si quis in graui.§.si cum omnes.ff.ad sillẽianuz.et alias vide per glo.no.in.c.i.de inuestitura in maritũ facta.ibi p Bal.de eo q̃ est citatus coꝛã generali iudice z coꝛã spẽali iudice illius cãe coꝛã quo teneatur magis cõparere. Jn glo.in ℞bo suus nũcius in prin.p utilissima z quottidiana materia huius decretalis z glo.q̃tuor principaliter sũt examinãda Prio de citatiõe respectu cõmissiõis ipi⁹ iudicis. Secundo an citatio sine die loco vel termino valida sit. Tertio an z qñ nuncio sit credendum de citatione. Quarto de relatione ipsius nuncij pluria dubia quotidie occurrentia dicentur. Circa primum q̃ritur an nũcius possit citare sine spẽali cõmissione iudicis z dic q̃ nõ vt est ter.nota.in.l.neminẽ.C.de exhiben.reis. fa.c.i.s.de iudi.vnde p ter.in dcã.l.neminẽ ꝯcludit Bar. ibi q̃ nec personalis nec realis citatio illo casu fieri potest nisi primo precedente spẽali cõmissione ipsius iudicis ad id ez etiã i.l.cũ clericꝰ.C.ꝺ epis z cleri.que semp allegat q̃ cõmissio citatiõis est sñia interlocutoꝛia sm Bar.ibi: nũcius q̃ non potest citare absq spẽali cõmissione iudicis vt hic in ter.z male faciunt si citant sine cõmissione sm Cy. i.d.l.neminẽ.et dicit nota Jnno.in.c.quoniã cõtra falsaz. s.de ꝓba.q̃ ꝺ cõmissione iudicis debet constare ex actis p quo glo.no.z oꝛ.in ℞bo. per contumatiam. in.l.sancimus.C.ad trebel. Concludit ergo q̃ citatio esset nulla qñ ex ꝓcessu non apparet de cõmissione iudicis z ita sequitur ꝺo. An.z Jmo.in.d.c.quoniam cõtra.z.d.c.i.s.ꝺ iudi. Secundo q̃ritur pone q̃ in actis non apparet ꝺ cõmissione an super hoc credatur iudici: dic q̃ nõ.quia iudici non creditur super ꝓcessu nisi tantuz quãtum cõstat ex actis vt est ter.in.d.c.qñ contra.per quem ter. dixit ibi Jo.an.q̃ plus creditur nuncio q̃ iudici cum nũcio credatur de citatione z relatione vt hic in ter.z glo.z.j.patebit z iudici non creditur de commissione z eius processu nisi constet ex actis vt.d.c.quoniam contra. Tertio queritur si in actis constat de citatiõe z relatõe citatiõis facta per nuncium an presumitur ꝺ commissione iudicis Guil.de suza.in.l.ad peremptoꝛium.ff.de iudi.tenet q̃ sic prout refert z sequitur ꝺo. An.in.d.c.quoniam contra. z ita etiaz sequitur Panor.in.d.c.i.s.de iudi.in pe.carta qñ nuncius esset bone vite z fame z ageretur de modico prẽiudicio per no.per Jnno.in.d.c.i.j.de cle. peregri.z per doc.in.c.ea noscitur.j.de his que fi.a prela.z.c.ad audientiam.j.de prescrip. Sed tamen ex no.per Bar.in.l.sciendum.ff.de verbo.ob.nullo casu presumeretur commissio iudicis quia est solemnitas extrinseca que non presumit nisi probetur.l.quecunq.in fi.ff.de publi.z per glo.in.l. i.C.de fi.instru.li.x.z ita se.Jmo.in.d.c.quoniam contra. z Ange.in dcã.l.sciendum.z facit quod est dictũ.s.i.i.q.

Amplius z teneas q̃ nuncius nõ posset citare nisi ad cõmissiõem iudicis z ad partis petitionẽ vt.d.c.i.z.d.l.ad pempto. bñ tñ est verũ q̃ qñ in actis cõstaret decõmissione iudicis z de citatõe seu relatiõe nũcij presũitur in dubio q̃ ꝓcesserit req̃sitio ptis z sic q̃ ad ptis petitionem: z ita tenet Guil.in.d.l.ad peremptoꝛiũ.z sequit̃ ꝺo. Anto.z Jmo.i.d.c.i.adducẽtes ad hoc glo.no.in.l.si sine.ff.de interro.act.z sequit̃ Panoꝛ.i.d.c.i.col.iij.vbi ꝺ his no.p eũ quod no.ad declarationẽ.d.l.ad pẽptoꝛiũ vbi ꝺr q̃ ois actus iudicialis ꝺz fieri ad petitõez ptis z an in dubio ꝓsumat̃ q̃ ad petitionẽ partis. Quarto queritꝰ põe q̃ in loco ẽ deputatus generalis z publicꝰ nũcius ad citatões faciẽdas an ualet citatio z sibi credat̃ si nõ cõstat de commissiõe iudicis Jnno.i.d.c.quoniã ꝓtra.tenet q̃ sic dicẽs q̃ qñ in loco ẽ deputatus generalis nũcius poterit citar̃ absq alio spẽali mãdato. Ꝺz cõtrariũ in hoc tenet Cy.i.d. l.neminẽ.p tex.ibi z idẽ tenuit i.l.ea quidẽ.C.de accus.z Bal.in.d.l.cũ clericis.z Jo.an.in addi.Spec.eo.ti.ꝺ citatõe.§.sequit̃.℟.sed nũquid.dicẽs q̃ de cõmissiõe iudicis mãdatis nũcio ptãtez citãdi ꝺz apparere in actis quod dicit eẽ ꝓtra multas curias in quibus solũ scribit̃ in actis relatio nũcij videlicet retulit talis nũcius se de mãdato iudicis citasse talẽ ꝛc̃.z de cõmissione iudicis aliter nõ apparet z hoc idem sequit̃ Ang.in.d.l.sciendũ.z sic nõ credat̃ nũcio de commissiõe sibi facta nisi ex actis appareat ar.l. missi opinatoꝛes.C.de exac.tribu.li.x.z idẽ sequit̃ Bal.in l.si qñ.circa fi.C.de testi.vbi tñ limitat predcã ꝺuobꝰ modis z ita dicit posse saluari di.Jnno.in.d.c.quoniã ꝓtra.vt tũc nõ sufficiat generalis auctoritas nũcij q̃ntũcũq; publici z deputati in loco nisi cõstet de spẽali cõmissiõe qñ citatio requirit cãe cognitõem secus in citatõe requirẽte modicã cãe cognitionẽ sicut ẽ simplex citatõ ad cõparẽdũ cor̃ iudice tũc enim in tali citatõe sufficeret auctoritas generalis nũcij citãtis lz aliter de cõmissiõe iudicis nõ apparerz facit qꝺ dixit Jnno.in.c.lz in beato petro.j.de accu.q̃ in ꝓma citatõe nulla aut modica cãe cognitio requirit̃ dixit tñ notabiliter Jo.an.in.d.c.quoniã contra.in ℞bo citationis q̃ si nũcius portat lr̃as citatõis sigillatas sigillo iudicis q̃ ꝓ tales litteras ꝓbat̃ de cõmissiõe iudicis lz aliter in actis de eius cõmissiõe nõ constet qꝺ no. Secũdo limita ꝓdcã ꝓcedere nisi consuetudo loci aliud obseruaret vt sufficeret generalis auctoꝛitas nũcij sine alia ꝓmissiõe vñ seruãda ẽ cõsuetudo z stilus iudicij vt.l.ij.C quemadmodũ.testa.apl.cũ stilus iudicij semp seruãdꝰ sit vt pleñ p Lap.i alleg.liij.alias cessante cõsuetudie nõ valeret processus nec citatio si nõ appareret de spẽali cõmissiõe iudicis q̃ntũcũq; i loco eẽt deputatus publicus z generalis nuncius ad citationes faciendas sm Jmo.hic z Bal.in d.l.cũ clericis.z Jo.an.i dictis addi. Quinto queritur an iudex possit generaliter cõmittere nũcio potestatẽ citãdi ꝺo. Anto.i.c.i.s.de iudi.tenet q̃ nõ z refert Bar.in.l. fi.ff.de acqui.re.dominio. p tex.i.l.fi.C.de iure ꝺo.impe. qꝺ dictum sm Jmo.i.d.c.i.nõ trãsit sine dubio cũ tãtum debeat opari genus quo ad oĩa quãtũ.spẽs quo ad quedã vt p glo.i regula generi.li.vi.facit ad ꝓdicta quod no. Bar.z Bal.i.l.fi.§.necessitatẽ.C.ꝺ bo.q; libe.an ꝓsensus possit generaliter prestari filio p patrẽ ad q̃scumq; lites z Bal.ibi cõcludit q̃ nõ qñ cã requireret spẽale mãdatũ z ita videret̃ q̃ in actibꝰ multũ ꝓiudicialibꝰ nõ sufficeret illa generalis cõmissio iudicis. Sexto queritꝰ an iudex possit cõmittẽ notario vel pti ptãtez citãdi Spe.ti.de citat. §.sequit̃.℟.qñq; circa pn.tenet q̃ sic z cõcludit q̃ notario citãti de mãdato iudicis debet credi cũ sit ꝓpublica ꝓsona et iurata vnde ꝓ eo ꝓsumit̃.s.ꝺ ꝓscrip.ad audiẽtiã. et.l.si q̃s de curio.C.ꝺ fal.et eodem mõ cõcludit q̃ possit cõmitti parti ipsa citatõ facit tex.i.l.cũ qui.§.epistolã.ff. de fur.vbi ẽ tex.q̃ potest quis esse nũcius in ꝓpria causa et facit quod no.Bar.i.l.iuste possidet.ff.de acqui.poss.et l.si vt ꝓponis.C.quõ z qñ iudex.z q̃ iudex possit pti vel notario cõmittere ptãtẽ citãdi tz ꝺ. An.i.d.c.i.z Bal.in d.l.si vt ꝓponis.vbi lz iudex possit ꝓmittere citatõez par

id.z abb. in.c.gra & ꝓb. in.§.ꝺ.

ti vt est ibi glo.non tamen pars citata tenetur sibi crede/re 7 sic non crederetur parti citanti nec staretur sibi de re latione citationis nisi aliter ꝓbaretur ſm Bal.in.d.l.si vt ꝓponis.quod dictum singulariter no.7 lz Spe.in.d.§. q̃q;.arguat ꝓ 7 ꝯ tñ concludit q̃ ℔ sit verius q̃ parti ci/tanti nõ sit credendum si tñ deferret lr̃as citationis sub scriptas manu notarij de mandato iudicis videretur q̃ es set sibi credendum sed tñ de relatione non crederetur sibi vt.§. Septimo 7 vltimo queritur an cõmissio citatiõis 7 ipsa citatio de necessitate requirant scripturam 7 dic q̃ non sed põt cõmitti nũcio citatio viua voce etiam sine lr̃is est tex.no.in.c.cum dilecti.§.de dolo 7 contu.vbi viua vo ce 7c̃.vbi hoc idez sequitur do.An.7 idez Panor.ibi col. ij.lz Jmo.ibi illud intelligat ꝓcedere in nũcijs pape sec' in alijs iudicibus quoꝝ ℞bis non creditur vt.d.c.quoniã contra. Sed aduerte q; vez est q̃ nõ crederet verbo iudicis de cõmissione vt dictum est.§.in.ij.q.tñ dz intelli gi q̃ possit ꝓbari ꝑ testes vt.d.c.quoniã ꝯ in verbo legit/timis documentis quoꝝ appellatione testes includuntur vt.d.c.puenit.§.ꝺ testi.cogẽ.7.l.i.ff.de fide ĩstru.7 q̃ acta imo etiã ſnĩa possit ꝓbari ꝑ testes est tex.in.c.sicut nob. §.de re iudi.7 ẽt per confessionẽ.vt est tex.in.c.fi.§.ꝺ ꝓba.

Circa scõz principale an citatio sine die vl loco valeat allegatur tex.hic ꝑ parte affirmatiua vbi in citatione nec locus nec tps est exp̃ssum quare Spe.ti.de cita.§.iam de citatione.in prin.dicit q̃ citatio vt sit valida dz cõtinere p̃ mo nomen iudicis citantis ꝓ quo.c.p̃terea.§.de dilatio nibus.an.l.sit delegatus vel ordinarius.Item ad eius in stantiam fit citatio.l.ad peremptoꝛium.ff.ꝺ iudi.7 sup q̃. l.cum quẽ temere.7 ibi glo.ff.de iudi.7 vbi 7 ad quẽ diez 7 sic dz cõtinere certum locum vnde si citatio esset facta in determinate ad locum hñtem cõe nomẽ cum alijs pluri/bus locis tãq̃ incerta nõ valeret vt in.c.fi.§.de rescrip.7 ita formaliter dicit Spe.ti.de cita.§.i.℞.Item q̃ facta est indeterminate.7 qñ iudex esset delegatus nõ hñs certum locum seu tribunal 7 in citatione nõ exprimitur locus cõ petitionis citatio esset ipso iure nulla.ita dicit Spe.i.d.§.i. ℞.Item q̃ citans est delegatus.cuius dictum bene ꝓbat' ꝑ tex.in.d.c.fi.§.de rescrip.7 ibi glo.no.in verbo indeter/minate.facit.l.si vt ꝓpõis.7 ibi Bar.§.allegata de quo ẽt per Lap.in sua allega.xlviij.circa fi.qñ tñ iudex esset ordi/narius lz in citatione non sit exp̃ssus locus dz in dubio in telligi de loco solito maioꝝ 7 sic vbi cõsuetum est ius red di vt est tex.in.l.pe.ff.de iust.7 iure.7 ita ꝓcedit tex.hic 7 idem foret dicendum in delegato qñ esset certus locus cõ suetus iudicari per eum: 7 ita ꝓcedit tex.in.l.si locus.ff.ꝺ iudi.7 ita etiam voluit glo.in.d.c.fi.in verbo in determia te ſm quam intellige p̃cedentia q; etiam in delegato qñ nullus locus esset expressus in citatione citatio nõ est nul la sed intelligitur in dubio ꝺ loco solite habitationis ipsi⁹ delegati 7 ita glosa.7 doc.ibi. Secundo queritur an va leat citatio sine termino vel die tex.hic in fi.facit q̃ sic vbi in citatione tps non est expressum: sed in ℞rium allegatur tex.in.l.fi.C.ve iure do.impe.ibi certuz tempus 7c̃. 7 ita etiaz voluit Bar.in.l.miles.§.decẽ bodie.ff.de verbo. ob. 7 qualiter citatio sit nulla ꝑ quo tex.no.i.l.aut qui aliter. §.i.ibi diem 7 horam.ff.quod vi aut clam.ad idem tex. in de.ij.circa fi.℞.q̃ si iudex.ꝺ appel.7 in autẽ.ꝺ exhibẽ.reis. §.si vero etiam quidem iurent.ibi dum dicit certas indu cias.7 ideo Cy.in.l.dies festos.C.de feriis tenuit ꝓ hac parte q̃ citatio sit ipso iure nulla ꝓ quo etiam facit tex. in.l.iij.C.de distrac.pigno.7 ita sequitur Bal.in.l.fi.§.de feriis. Unde aduerte q; ꝑ ℞ria pte q̃ valeat citatio si ne termino bene facit tex.in.c.eos ad fi.de sen.ex.li.vi.7 hanc ptem seq̃tur Spe.t.de citatione.§.sequit'.℞. quid si non p̃fixeris certam diem.vbi concludit q̃ tenetur tũc compere cum primum potest 7 ita procedat tex. hic ꝓ quo tunc tex.in.c.cum dilectus.§.de dolo 7 contuma.et in.c.cupientes.§.i.in.fi.primi responsi.de elec.li.vi.et i hac opin'one residet hic Jo.andre.domi.Anto.et Panormi. hic in prima col.idem etiam colligit Bal.ar.in.l.hec con ditiõ.la picola.ff.de condi.7 demonst vbi est tex.q̃ con/ditio prãtiua dz impleri cum primũ potest.vñ dicit Bal. q̃ ibi est ar.q̃ citatus sine exp̃ssione diei tenetur cũ p̃mum põt cõparere: 7 idẽ tz Jnno.i.c.fi.j.q̃ matrimoniũ ac.pos sunt in citatione generali vt valeat sine termio certo 7 in telligat' cũ primũ põt: 7 idem etiam tene. do.Anto.i.d. c.fi.7 bñ facit notabile dictũ Jnno.in.c.cũ nobis olim.§. de elec.vbi dicit q̃ mõitio cõparitõis absq; hora valet eo quia intelligitur cũ primũ potest vel hora consueta ꝓut dicetur.j.in sequenti.q̃ Et ad tex.in.d.l.aut qui aliter.rñ det Jmo.hic in fi.quia nõ loquit' i citatione facta a iudi/ce sed in nũciatione facta a pte de novo ope que nuncia/tio dz esse certa. Sed in citatione facta a iudice subintelligi tur cum primũ potest vt.§.nõ sic in.d.l.aut qui aliter.vbi pendebat ibi a mera voluntate ptis qñ velit facere novũ opus.ideo debet de certo tempore denunciare alis non noceret aduersario cũ posset illud tẽpus ignorare 7 ita di cit Jmo.hic in fi.posse defensari opinio Spe.7 Jo.an.7 aliorũ.§.7 idẽ dicit in.l.q̃ añ kalendas.col.iij.ff.de ℞bo. ob. Subdit tñ hic q̃ ad opi.vitãdas tutius est q̃ semper in citatione apponatur certus dies. Quare ꝑ concor.opi. si querat' an valeat citatio sine die quo ad ℔ vt iudex pos sit mulctare ꝓtumacẽ si nõ veniat cũ primũ potest 7 cer/te sic 7 ita ꝓcedit tex.hic 7 in.d.c.cũ dilecti.7 alia iura.§. ꝑ hac pte adducta 7 ita ꝓcedit opi. Spec. Jo.an. 7 alio/rum ꝑ hac pte.aut quer̃it an valeat citatio sine die quo ad hoc vt ex illa citatione possit procedi ad ſnĩam uel ad alios actus p̃iudiciales expediendos 7 dic q̃ nõ ex quo citatio nõ dz certũ diẽ 7 horã facit.l.cũ nõ eo die.C.qñ.ꝑ uoca.7 ita ꝓcedit.d.l.aut qui aliter.cuz alijs iuribus.§.ꝑ hac pte adductis.7 ita ꝓcedat opi. Cy.7 Bar.§.nõ enim põt iudex ad actus iudiciales ꝓcedẽ nisi pars ad id in certo termino sit citata.§.de offi.dele.ꝓsuluit.7 i hac di/stinc.residet Ang in.d.§.decẽ.ita cõcordãdo opiniões 7 in.l.ꝑ internalla.ff.ꝺ iudicijs. Tertio q̃rit' pone q̃ in ci tatione exprimat' dies.sed non apparet certa hora virit singulariter Bal.in.d.l.si vt ꝓponis.q̃ non ẽ necessariũ 7 q̃ subintelligit' tacite ꝺ hora solita causarũ 7 illa intel/ligit' eẽ hora cõgrua cõparẽdi i qua ẽ solitũ ius reddi 7 hoc fuit singulare dictũ Jmo.i.d.c.cũ nobis.vt ẽ dictũ.§. i ꝓrima questi.7 i.d.c.ꝓsuluit dicẽs no.q̃ qñ quis citat' ad expeditionẽ alicuius actus q̃ solet certa hora diei cele brari videlicet citatio licet nõ sit exp̃ssa hora in citatione quia subintelligit' tacite illa hora cõsueta vnde citatus cer to die ad actũ electõis dz cõparere de mane cũ sit consue tũ vt audita missa celebret' ipsa electio vt j.c.q̃ sicut.§.de ele.7 ideo citatus nõ ẽ expectãdus ꝑ totã illã diẽ sed vsq; ad illã horã solitã 7 ꝓsuetã expeditioni illius act⁹ ſm Jn no.7 ita etiã sequit' Bal.put refert 7 sequit' Jmo.in.d. §.decẽ bodie.7 Panor.i.d.c.ꝓsuluit col.ij.i p̃n.q̃.d.singu/lariter tene mẽti. Quarto q̃rit' põe q̃ i loco ẽ ꝓsuetudo q̃ bis i die reddit' ius 7 alicꝝ certo die ẽ citatus ad audi endũ ſnĩam 7 licet citatio intelligat' ꝺ hora solita causarũ vt.§.in pri.questi.ꝺ qua hora tũc intelligi debeat an ꝺ p̃ ma vel secũda hora videret' q̃ de p̃ma cũ i dubio actus intelligi debeat ꝺ p̃mo.l.boues.§.lꝫ sermõe.ff.de ℞bo.sig. sed dic q̃ intelligi dz de secũda hora ar.eorũ q̃ no.Bar.i.d. §.decẽ bodie.7 Bal.i.d.l.si vt ꝓponis.7 i.l.i.C.quõ 7 qñ iudex.cũ ꝑs sit expectanda vsq; ad vltimã horã ꝓut i di ctis iuribus no.ideo i dubio ad illã horã debet referri ip sa citatio quod no. Circa tertiũ p̃cipale an 7 quãdo nũ cio sit eredẽdũ p̃mitte p̃mo q̃ de iure electio nũcij spectat ad iudicẽ siue ordinariũ siue delegatũ vt.c.pastoralis.in pri.§.de offi.dele.7 i.l.ij.C.de spectu.vbi Bal.ita tenet ꝑ illũ tex.7 facit tex i autẽ.de iudicibus.§.necessitatem.7 tz Bar.i extrauaganti ad repримendam.i verbo.ꝑ nunciũ in prin.7 similiter etiam ipse arbiter potest sibi eligere nũ cium qui citare possit in sua causa.l.sed interpellatur.§. i.ff.de arbi.vbi Bal.hoc no.7 debet ipse nuncius iurare

fideliter exercere officium suum ar.l.hac edictali.§.hoc il lud.C.de secundis nuptijs.z hic in glo.si tamen nō iurat set ex hoc nō ꝓhibetur exercere officiū autē.decernimus. C.de iudi.ſm Barto.in.d.verbo.per nuncium. licet Bal. in.§.illud hic in glo.allegato.z in dicta.l.ij.i ꝓin.aliud in hoc sentiat z eligitur ipse nūcius ꝑiculo iudicis eligentis vt in autē.de iudicibus.§.hoc aūt.intantū posito ꝙ non constaret ex actis uel aliter ꝙ aliquis sit electus nuncius nō est curandū quia stati ꝙ sibi fit ꝓmissio de citando sa tis ipsa cōmissione ipse nūcius eligit quod no.z sic satis est ꝙ cōstet de ꝓmissione citatōis vt.§.ē dictū. Intellige nisi ex forma statutorum electio nunciorū deberet certo mō fieri tunc enim ad hoc vt dicat quis nūcius publi cus deberet cōstare de sua electōe aut saltē sufficeret ꝙ el set in quasi possessiōe illius officij z ita hēret z reputare tur ar.l.barbarius.ff.de offi.ꝓeto.z iō quilibet iudex de legatus vel arbiter potest uti nūcijs publicis etiam sui su periorꝭ si velit vt est tex.in autē.de defē.ciui.§.deinde eos. ibi ex ꝓuinciali officio z predicta sunt notanda dicta in quibus residet Bar.in dicto ℞bo.per nuncium que bene nota.Sed queritur ꝑmo an pars teneat credere nūcio ci tāti glo.oꝛ.hic.que ad hoc sepe alegat tenet ꝙ sic quādo ē publicus z iuratus nūcius z crederet etiaꝫ sine lr̄is ci tra ipsas citationes:si vero non est publicus nūcius non credit sibi absqꝫ litteris vt in.c. prudentiam.in ꝓin.ibi,ꝓ certum nunciū litteratorie destinatum.§.de offi.deleg. vbi glo.in effectu sic residere videt z de hoc etiam ꝑ glo. lxxxij.distic.ꝓposuisti.z.iiij.q.iij.§.Item in criminali.z i hoc uidetur etiā residere Spe.in.d.§.sequitur.in .℞.vtrū autem.vbi distinguit ꝙ aut nuncius citat ex ꝑte iudicis ordinarij z tūc citatus credere tenet secus si ex ꝑte iudi cis delegati quia non tenetur credere sine lr̄is quantum cunqꝫ sit certus z fidelis nuncius per id quod habetur i c.preterea.§.de.dilati.z in.c.cum in iure.§.de offi.dele.qō tamen intelligit esse verū nisi citaret per publicum z iura tum nuncium tunc enim teneretur credere sine litteris de quo tamen in d.c. preterea.z . d.c.cum in iure.z cum opi. glo.hic residet Bar.i.l.palatinos.C.d.loca.fun. li.xi.dicē do ꝙ aut nuncius est notus z publicus z debet credi si ne lr̄is alias secus ar.d.l.missi opinatores.z.d.l.palatios. Sed limita predcā z glo.hic procedere ꝙ nuncio publi co z iurato sit credendum etiam sine lr̄is quando nunci us citat verbaliter ad comparendum coram iudice tunc enim si est notus z publicus creditur:alias non creditur sine lr̄is vt.§.secus si vellet citare realiter puta accipere pi gnora.vl tenutā vel alio mō grauare partē i bonis tūc.n. nullo modo creditur sine lr̄is licet esset publicus z notus nuncius ſm Barto.in dica.l.palatinos.per tex.in.l. missi opinatores.quod no. Secundo limita predcā z glo. hic procedere quando nuncius publicus citat infra ter ritorium:alias si extra territoriuꝫ si tunc nulli nuncio quā tuncunqꝫ noto z publico crederetur sine lr̄is per no.i au ten . de collatoribus.in.§.cos etiam si nuncius portaret signum publicum nunciꝭ ita dicit notabi.Bar.in.d.ver bo per nuncium.hoc etiam dicebat Bar.in.d.l.palatios. per illum tex.ꝙ ambasiatoribus seu oratoribus non cre ditur sine lr̄is per illum tex.hoc tamen fallit i legatis do minis cardinalibus quibus creditur de eoꝝ legatiōe sine lr̄is.lxxxvij.distinc.nobilissimus.amplius dicebat Bar. in dicta extrauaganti ꝙ quando nuncius citat per lit teras sufficit ꝙ lr̄a sit sigillata etiam ꝓuato sigillo ipsi us iudicis aut etiā supscripta manu tabellionis z tunc te netur credere esse lr̄as ex parte ipsius iudicis citantis z subdit ibi no.Bar.ꝙ eoipso ꝙ nuncius defert lr̄as est,si gnum z ꝑsumptio efficax ꝙ sit nuncius eius ex cuius mā dato citat.z ꝙ sit sibi credendum quod bene nota z ean dem sn̄iam tenet Jnno.i in.d.c.quoniam contra.dicens ꝙ talibus lr̄is creditur super remissione ipsius nunciꝭ si cut etiā crederetur lr̄is quas cōmittit ipse nuncius suo si gillo sigillatas de relatione citationis facte per eum ſm Hosti.z Jo.an.in.d.c.quoniaꝫ ꝓtra.in verbo citationes.

Secundo queritur si nuncius refert se citasse:pars ve ro negat cui sit credendum glo.hic no.ꝙ magis nuncio publico z iurato z bene facit tex.hic z i.§.illud.hic i glo. allegato vbi Bal.ita residere videtur.z idem Specu.ti. de cita.§.sequitur.℞.hoc autem.no.z.§.iam de citatione. ℞.ꝙ autē dixit.z idem tenet Bar.in.d.℞. per nuncium. vt sic credatur nuncio de citatione executa quia inconcer nentibus officium suum cuilibet creditur.c.ad audiētiaꝫ. §.de prescrip.C.de falsis.l.si quis decurio.sed Jo.an.i.d. ℞.sed nunquid credetur.in addi.Spe.cōcludit ꝙ erit ar bitrarium iudici secūdū qualitatē personarum z cause z quandoqꝫ plus credetur parti q̄ nuncio si nuncius est ui lis persona z pars ipsa in dignitate vel vite laudabilis z quandoqꝫ exiget iuramentum a parte contra assertioneꝫ nūcij z quandoqꝫ plenam probationē z ita tꝫ hic Hosti. z Panoꝛ.col.iiij.i ꝑn.z Archi.in.d.c.ꝓposuisti.z ꝙ sit ar bitrarium tenuit Bal.in.d.c.quoniā cōtra.§.de ꝓba. col. xij.si tn̄ iudex male arbitraretur in hoc appellare pōt cuꝫ etiā in his quē iudicis arbitrio relinquuntur si male arbi tretur sit ꝓmissa appellatio vt est glo.oꝛ.in.c.sup his.j.de accusa.z.l.si qua pena.ff.de ℞bo.sig.z ibi Bar.in.fi.z ita sequitur hic.Jmo.col.iiij.tenens se cum opi.Bar.in dcō ℞bo per nuncium.vt in dubio credatur nuncio donec ꝓ betur ꝓriū z idē tenet in.d.c.quoniā cōtra z ſm coniectu ras z verisimiles ꝓsūptiones poterit iudex arbitrari ma gis credendū ꝑti ꝙ nūcio vt.§.et ex pdictis iferē ꝙ si nū cius refert se citasse:ps ℞o negat ꝙ onus ꝓbandi ꝓrium z sic negatiua incūbit ꝑti cū credendum sit nuncio donec ꝓbetur ꝓrium vt.§.z vide tex.z doc.de hoc in.c.bone.el. ꝑ.§.de elec. Tertio queritur quid si in loco statutum disponit ꝙ credatur citationi z relationi facte per nūciuꝫ an tunc poterit ꝓbari ꝓrium z certe dicendum est eodeꝫ modo ꝙ iudex tunc poterit arbitrari z nō sequi relationē nūcij q̄ sibi cōstaret esse falsam z nō veraꝫ z hoc ꝑ dictū no. Azo.in summa.C.in.t . ad.l.aquil. z Bal.refert.in.l.i. C.si aduers.liber.z melius facit qō notabiliter no. Bal. ad ℞ ꝓpositū i.l.si tutoꝛ.i.fi.C.d ꝓcu.tuto.ꝙ i materia ꝓba tiōis quātūcūqꝫ lex vel statutū dicat credi vl stari dcō ali cui nō tollit quī possit ꝓbari ꝓriū qō bene no.et vide eti am ꝙ idē no.in.l. contra negātē.C.ad.l.aquil.et ita Jmo. in.l.iiij.§.hoc autem iudicium.ff.de dam.infecto.circa fi.

Quarto queritur pone ꝙ est cōtentio inter nuncium et notarium cause qꝛ nuncius dicit se aliter citasse et retu lisse q̄ scripsit notarius cui sit tunc magis credendum an notario vel nūcio Zinge.i.l.i.§.i.ff.quēadmōm.testa.apl. referendo Jacobū de are.tenet ꝙ standuꝫ sit scripture no tarij qꝛ illa facit ꝓbationem plenam:z ad eius essentiam non requiruntur testes.l.in dōationibus.C.d dona.et ꝑ Jnno.in.c.post cessionē.et.c.quoniā cōtra.d ꝓba.vnde,ꝑ batio plena ꝑ semiplenam nullatenus debilitatur.C.d.te sta.l.nolumus .z hoc nisi tabellio esset suspectus ar.l.si qs ex argentarijs.§.i.ff.de edēdo.et ideo Jo.an.i addi.Spe. ti.de instru.edic.§.restat.℞.si vnus.dicit ꝙ erit i arbitrio iudicis ſm qualitatem personaꝝ quilibet.n .illoꝝ gerit of ficium publicū et si notarius esset suspectus ꝓpter alia pri us gesta,magis credetur nuncio alias i dubio magis scri pture tabellionis ar.l.cuꝫ pcibus.C.de ꝓba.et ita residet Jmo.in vlti.col.et idem Panoꝛ.hic col.iiij.et vide de his ꝑ Ly.in.l.si quis decurio.C.de fal.et in si.per Spe.ti.de teste.§.fi.℞.sed pone. Ultimo queritur an credatur nū cio de verbis et responsiōe ptis citate puta ꝙ dixit se nol le venire vel cōparere aut si refert se ꝓcepisse iniuriā a cita to vel salutatū cū lapidibus Jo.an.in.d.℞.Sed nūquid credetur in additio.predicta dicit ꝙ sicut non creditur nū cio de cōmissione sibi facta vt est dictū.§.z ita non crede tur si refert de ℞bis ipsius citati et ideo creditur referenti solū in citatione et sic in facto suo quod citauerit non aūt in facto alieno et sic de ℞bis ptis vnde ℞ba et facta a pte oportet aliter ꝓbari nec obstat ꝙ responsio citati videtur

annexa ipsi citationi q2 certe hoc non videtur verum cum ipsa citatio de pse subsistat 7 si citatus taceat vel nihil dicat 7 hoc idem sequitur Jo.an.in addi.Spe.ti. de contuma.§.i.in magna addi.7 ita resident hic do.An.7 Jmo. 7 hoc idem sequitur Jmo.in de.si ante.de dolo 7 contu. col.xiiij.vbi de his per eñ.7 p2o hac parte bene facit tex.i c.venerabilibus.§.secus.de sen.excom.li.vi.vbi non debet credi de verbis ,platis a parte nisi sint dicta in iudicio secus ergo si ex iudiciũ 7 ita concludit ibi glo.singularis i verbo in iudicio dicens q̃ si nuncius referat partem citatam dixisse q̃ nolebat venire q̃ talis non est verus contumax quasi de his non sit nuncio credendum. Sed aduerte quia in contrariũ facit glo.in.l.ex consensu.§.fi.ff.de appe.7 Bar.ibi 7.l.fi.ff.de in integr.restitu.vbi videt resildere q̃ nuncio sit credendum de tali relatione ratio est q2 de iure dz stari relationi nuncij vt.s.vnde videtur in consequentiam sibi cõmissum q̃ referat ea per que appareat de contumacia partis vera vel ficta cum ista concernant effectum citationis 7 sic videtur sibi cõmissum vt referat ea que sunt contingentia ad citationem 7 eius effectum ar.c.p̃terea.s.de offi.dele.vnde cum citatio fiat ad finem contumacie si nuncius referat ea per que appareat de vera contumacia videtur q̃ sit sibi credendum cum per id veniatur ad effectum citationis 7 hoc vr̃ esse de concomitantiis ipsius citationis p2o quo etiã facit tex.nõ. hic vbi creditur dicto nuncij q̃ iste citatus fuerit hic inuentus i ecclesia solermantana cum locus vbi est inuentus citatus sit quodãmodo actus ,ppinquus citationi: nec obstat q̃ nõ debeat credi de iniuria sibi illata verbo vel facto quia certe hoc est verum cum id non concernat citationem vel eius effectum: nec obstat q̃ non credatur nuncio de cõmissione q2 id concernit effectum iudicis: sed nos querimus de relatiõe citationis que ẽ de officio nũcij vnde debet se exstẽdere ad oia cõnexa ipsi citatiõi.s.de cõsti.c.trãllato. 7 illud tale dicit esse de his q̃ sunt iuxta mandatũ.ff.iudi. solui.l.iam tñ.7 facit qõ nõ.s.de offi.dele.cũ olim . i glo. iij.nec obstat.d.§.secus.nã certe q̃n pars dicit aliquid cor̃ iudice seu dicta ẋba tũc ꝓtumacia est manifesta iudici vt iudici secus si extra iudiciũ q2 nõ est notum iudici nisi aut p testes aut p relationẽ nuncij ,pbetur: nec obstat q̃ nõ debeat p factũ nuncij tam graue p2eiudiciũ inferri ipsi parti q2 certe sicut crederetur nuncio dicẽdo se citasse personaliter aut pluries ita 7 hoc casu credi debeat: 7 ideo cõcludit hic Pano2. in pe.col. q̃ si lapso termino ps citata fuerit ꝓtumax satis debeat credi relationi talis nuncij: cũ concurrant tunc due p̃sumptiones videlicet cõtumatia 7 relatio nũcij 7 hanc ptẽ q̃ in his credatur relatiõi nuncij dicit Jmo.posse sustineri in puncto iuris i .l.si finita.§. iulianus.ff.de damn.infec.7 ita ẽt sequit̃ do.Flo.i.d.cle. si ante.col.x.dixit tñ Jmol.q̃ opi.Jo.an.7 alioꝝ hz multã equitatẽ i se ita dicit in.d.§.iulianus.7 p̃dicta bene nõ. q2 nullibi ita plene inuenies. Postremo queritˇ si nũcius refert se posuisse in possessionẽ Titiũ de bõis olim Johã. an sibi creditˇ quo ad bona si aliter nõ reddit aliã causã scie Paulus de castro suo ꝓsilio.cdxxiij.qõ icipit Jn xp̃i noie dñi amen . visis 7 ponderatis.circa mediũ videtur residere q̃ non si appareat contradictor de quo ibi p eũ 7 ad oia p̃dicta vide p Cy.i.l.ea quidẽ.C.de accus. Circa quartum 7 vltimum principale de relatiõe ipsius nũcij queritur p̃mo an iste actus relationis sit de ordine substantiali Bar.in.l.multum interest.ff.de cõdi.7 demõstra. circa fi.7.l.hec autem.§.i.ff.ex quibus ca. in pos. ea.tenet q̃ sic 7 q̃ nisi de ea constet non valet q̃ agitur q2 absq; citatione oĩa que geruntur aduersus absentẽ sunt ipso iure nulla.iij.q.ir.oĩa.C.quõ 7 q̃n iudex.l.ea que.sed de citatione 7 ꝓtumatia partis non põt ꝓstare iudici nisi facta relatione nuncij.7 tex.nõ.dicit in.d.§.i. q̃ ꝓstare liquere q; debet iudici de cõtumatia partis vnde absq; relatione nuncij non cõstat de citatione 7 contumatia licet nuncius in veritate citauerit: ergo sequitur q̃ actus relationis sit de ordie sbali cuius omissio redderet gesta nulla 7 ita sequitur Bar.in.d.l.multũ.7 in.d.§.i.7 Bal.in.l.iij.C.de p2ocu.in fine 7 in.l.ij. C .de spontulis vbi p2o hac parte inducit illum tex. q̃ non teneret p2ocessus 7 alia gesta si non constaret de relatione ipsius nuncij. Secundo queritur an de ipsa relatiõe debeat cõstare p̃mo ex actis ipsi iudici vel an sufficiat q̃ in veritate pars ipsa fuerit citata 7 de hoc postea ipsi iudici ꝓstet Bar.in.d.l.multum. 7 in.d.§.i.per illũ tex.concludit q̃ dz p̃mo de hoc constare iudici vnde dicit q̃ si iudex cõmisit nuncio citationem de reo in certo termino 7 ita nuncius fecit tñ nondum fecerat relationem citationis sed iudex elapso termiõ ante relationẽ nuncij p2onunciat actorem mittendũ in possessionẽ cõdudit Bar.q̃ ꝓcessus erit nullus ipso iure q2 posito q̃ reus esset citatus 7 ꝓtumax tñ ante relationem nuncij non dicitur hoc iudici constare 7 tex.in.d.§.i.nõ. dicit q̃ dz liquere 7 cõstare iudici de contumatia ,p quo ẽt adducit Bar.dictũ Jnno.in.c.p2udentiã.s.de offi. dele.7 hoc idem sequitur Bal.in.d.l.ij.dicens q̃ si iudex festinat ad actũ non expecrata relatione nuncij ,pcessus est ipso iure nullus cũ debeat iudici p2imo cõstare d̃ cõtumatia partis vt in.d.§.i.7 in.l.iiij.ff. iudi. solui.7 hoc idem tenet Bal.in.l.ij.in fi.C.de p2ocu.quod est menti tenendum . contra tabelliones 7 p2ocuratores errantes i hoc ponentes in actis relationem nuncij post sniam vel aliũ actum gestũ a iudice nã redditur snia nulla vt.s.patet 7 p2o hoc dicte ẽt facit glo.nõ.in ẋbo pemptor̃ie.in.c.sepe j.e.que satis aperte hoc idem voluit 7 ita tenet menti p2imo hanc regulam in materia citationis: sed tñ nõbiliter limita ipsam p2ocedere p̃mo q̃n actus esset gestus aut missio in possessionẽ aut snia lata per iudicẽ in absentia ptis tunc enim verum est q̃ relatio nuncij esset de ordine sbali 7 omissio 7 p2eposteratio reddit acta nulla vt .s. Sed q̃n actus fuisset gestus p̃sentibus partibus lz tũc alter nõ constaret de citatione vel relatiõe nil noceat q2 data p̃sentia partis de citatione aliter non curatur ita intelligit 7 limitat Bal.singulariter in.l.,platam.circa fi.C.de sen. 7 in.c.q̃n ꝛ.s.de p2oba.col.vi.in fi.7 ratio est q2 ois actus qui põt fieri citata pte poterit ipsa pte p̃sẽte fieri lz aliter nõ citetur q2 p̃sentia supplet vicẽ 7 defectũ citatiõis vt i auten.si omẽs.C.si vt se ab heredi absti.7 ibi Bal . idem nõ.dicit ẽt si statutũ requireret ad actũ citationẽ partis tñ interueniente p̃sentia partis alia citatio nõ est necessaria: 7 idẽ tenet Jo.an in.c.fi.de elec.li.vi.vbi plene ꝺ̃ his: interueniente q̃ p̃sentia pti; alia citatio aut ipsius citationis relatio nõ curatˇ quod tene mẽti. Secundo posset limitari p̃dicta regula q2 lz nõ cõstaret ex actis q̃ relatio nuncij p̃cesserit si tñ iudex ipe crediderit ptẽ fuisse citatã ex aliq̃ verisimili p̃sumptione vel informatione valeret actus gestus a iudice si i cõtinenti postea cõstet de relatiõe pone q̃ nũcius aut notarius p̃mo hoc dixerat iudici de citatiõe facta 7 ita tz singulariter Bal ã.l. falsus. C.de fur.in pe.carta in.ẋ. Jtẽ dubitatur de iudice qui citata 7c.alias ãt si iudici nõ cõstitisset de relatiõe nõ valeret actus vel snia lata posito q̃ i veritate ps ipa citata fuisset q2 iudex cui nõ cõstat nil decernit nec mãdare potest. ff.de secũd.tabu.l.i.in glo.nõ.7 dicit nõ.Jnno.i.c.solz.de sen.ex i.vi.i fi.7 aduerte q2 lz Bar.i.d.l.multũ interest.dicat cautũ esse q̃ iudex i snia dicat visis citationibus visis relatiõibus 7c.tunc.n.liquere dicitur iudicẽ vidisse 7 sciuisse tñ lz hoc sit tutũ nõ vr̃ necessariũ cum satis sit q̃ ex actis cõstet de ꝓtumatia 7 sic iudicẽ istructum facit glo. in.l.sancimus.§.sinañt.i ẋbo cõtumatia.C.ad trebelli.co enim ipso q̃ aliquid cõstat ex actis p̃sumit̃ iudicem vidisse 7 cognouisse dictũ est singulare Bal.in.l.edicto .C. de edicto.diui.7 ita ẽt tz Pano2.in.c.q̃n ꝓtra.s.de ꝓba. col.x.in p̃n. Tertio limita supradictã regulã p2ocedere nisi periculũ fuisset i mora puta si statutũ artabat iudicẽ ad snìam p2oferendã 7 forte nuncius erat corruptus 7 non repo2tabat ambasiatam 7 differebat ipsã relationẽ

vt .l.ij.C.de ſpoꝛtu.vel aliud periculum in moꝛa tunc .n. ſi iudex credidit citationē veriſimiliter fuiſſe factā valebit actus ⁊ ſnīa ꝛ iudici ꝑ nō cōſtitiſſet de ipſa relatiōe ⁊ citatiōe ſm Bal.ſing.i dcā.l.falſus ꝑ quo nō.dictū Jnno. in ſi.in.c.ſignificauit.s.de teſtib.⁊ bene facit.l. item queritur.§.exercitu.ff.loca.in ratione illius tex. inde dicebat Bar.i.l.ſcius.⁊ augerius.ff.ad.l.fal.qñ laberetur iſtantia ſeu terminus ad finiēdā cauſam pōt iudex ex ſuo officio ꝓferre ſnīam nō expectata requiſitione partis quod nō.

Quarto limitāda videreť p̄dicta regula niſi i loco iudicij eſſet ſtilus ⁊ ꝯſuetudo ꝙ relatio nūcij ſcribatur īmediate poſt actū geſtum a iudice tunc.n.cū icontinenti appareat de ipſa relatione ⁊ que icontinenti fiunt p̄ſumuntur a p̄ncipio ineſſe.l lecta.verſi.dicebā.ff.ſi certū pe.c. officij.s.de elec.ſatis videť tunc p̄ſumptio ꝙ iudex p̄mo de ipſa relatione habuerit noticiā alias ceſſante cōſuetudine nō valeret actus niſi conſcito p̄imo iudici de citatione ⁊ cōtumatia partis per relatiōez nūcij vt.s.ſed ex vi ꝯſuetudinis ſatis poſſet ſuſtineri ſi cōſtat icontinenti de ipſa relatiōe licet poſt actū p̄out i ſimili dicit hic Jmo.i pe.col. ⁊.bene facit.l.ij.C.quēadmodū teſta.ap̄. vbi tex.ꝙ i reſpicientibus ordinē p̄ocedēdi debet ſeruari cōſuetudo loci in quo iudiciū agitatur cū ſtilus iudicij ſit attendēdus ⁊ obſeruandus i cauſis vt p̄ glo.nō.in ſi.in.c.cauſā que ꝛtitur.s.de teſti. Poſtremo queritur an relatio citatiōis poſſit fieri per nūcium tp̄e feriato Bal.in.c.fi.s.de ferijs. tenet ꝙ nō ⁊ in.l.in minoꝛ.C.i quibus cauſis i integrum reſti.qz actus relationis nūcij debet fieri i iudicio ⁊ ſic tēpoꝛe iuridico cū ſit quoddā teſtimonium ipſius nūcij vt eſt hic tex.nō.nō tñ eſſet neceſſarium ꝙ partes ſint i p̄ſentia tempoꝛe quo nūcius refert in iudicio: pōt.n.fieri i abſentia partium ſm Bal.in.d.l.i minoꝛ.quod eſt bene notandū. Ultimo qneritur an relatio nūcij poſſit fieri coram notario in abſentia iudicis Bal .in.l. p̄cipimus poſt mediū.C.de appe.videtur velle ꝙ ſic dicēs ꝙ nūcius pōt facere relationem ſoli notario cum non requiratur cauſe cognitio ſed eſt quoddā referre ar.illius tex.hoc idem voluit Ange.in.l.cum ſatis.C.de ag.conſi.li.xi.adducit nō. ꝑ Bar.i.l. ſi finita.§. iulianus.ff.de damn.infec.vbi hoc voluit ⁊ idem ſequitur Panoꝛ. i.c.quoniā ꝓtra.s.de pꝛoba.col.ix. in.v. nūquid autem. Aduerte tñ quia dubium facit ſi relatio nūcij non pōt fieri tempoꝛe feriato vt.s. ergo nec abſente iudice quia vbi abeſt iudex nō ē iudicium j.de verbo.ſig.foꝛus.eo maxime cum notarius nō poſſit expedire ⁊ gerere acta cauſe i abſentia iudicis vt eſt glo. nota.in.l.iubemus.C.de libera.cā.⁊ ſatis hoc fuit de mente Bal.in dicta l. in minoꝛum.ꝙ relatio nuncij debeat fieri apud tribunal in p̄ſentia iudicis voluit tamē Bar. i ex̄ua gan.ad repꝛimēdam.in verbo ſumme.ſatis eſſe ꝙ relatio nūcij fiat p̄ſente iudice licet nō ſedēte pꝛo tribunali. ⁊ idē Panoꝛ.i.c.qñ cōtra.s.allegato quod nō. Amplius dubitatur an nūcius publicus poſſit per alīum nūcium explicare citationis articulum dicas ꝙ ſic qñ in loco ſic ſe habet conſuetudo vel qñ in eadem curia ſunt plures nūcij publici qz collega pōt demādare alteri college ex quo ambo ſunt pꝛopꝛie publice ⁊ appꝛobate ⁊ hoc abſq; dubio p̄cedit qñ nūcius in itinere infirmatus aut alio impedimento iuſtiſſimo ip̄editus nō potuerit per ſe citare ar. l.i.C.de ſpoꝛtu.⁊.ff. de officio cōſul.l.i. ipſā autem relationem non pōt ipſe nuncius facere per alium cum nuncius ſit quidā teſtis ⁊ ideo qñ eſſet infirmus vel alias ip̄editus ꝙ p̄ ſe referre nō poſſet iudex dꝫ ad eū mittere p̄ relatione bñda ⁊ hec fuit nō.determinatio Bal.i.c.cū dilecti.s. de dolo ⁊ cōtu.col.iiij. in fi.de hoc articulo plene de dolo ⁊ cōtu.c.fi.vbi p̄ doc.⁊ tene bene mēti ſupꝛadictā vtilē ⁊ quotidianā materiiā ad pꝛacticam quo ad oēs difficultates occurrentes ⁊ nunciox. ⁊ relationis ipſoꝛum

D hoc.Qui iurat ſtare mandatis eccleſie nō audit appellans contra iuramētum ſi tñ grauatur appellare poteſt.h.d. Nota pꝛimo ſm vnum intellectum ꝙ abſoluendus ab excōmunicatione debet i abſolutione pꝛeſtare iuramētū de parendo māda tis eccleſie vel mādato iudicis abſoluētis iſta.n.ſunt equi pollētia ⁊ nihil differūt iurare de parendo mandatis eccleſie ſeu iudicis.c.cum deſideres.⁊.c.ex tenoꝛe .j. de ſen. excō.vbi ita voluit glo.oꝛ.⁊ nō.⁊ doc.ſequūtur licet gl̄ .i. q.vii.in.c.ſi qui voluerint.faciat iter hec dria ⁊ nō bene ſm Jo.an.in.d.c.ex tenoꝛe.⁊ idē glo.nō.in verbo quod veſtro.in.c.i.s.de his que metus cauſa.aduerte tñ quia inter has foꝛmas eſt maxima dria nam fideuſſoꝛ datus ꝓmittens parere ⁊ ſatisfacere mādato iudicis nō teneretur iudici ſucceſſoꝛi vel i eo ꝙ eſſet iudicatum i cauſa appellationis ſed quādo eſſet iuratum de parēdo mandatis eccleſie cum iuramentū videatur ſub nomine dignitatis videtur ⁊ poſſet eſſe dubiū an teneatur de iudicatis i cauſa appellatiōis ſm nō.i.l.cum apud.ff.iudicatū ſoluī.⁊ ibi ꝑ Bar. ⁊ Ang.⁊ iſta fuit cōſideratio Boſ.⁊ Jo.an.i.d.c.i. de quo ibi ꝑ Butri.⁊ alios doc.⁊ de abſolutiōe a ſnīa excōicationis vide vt plene dicet i.c.qua frōte. Secūdo tene mēti ex tex.ꝙ licet quis pꝛomiſerit ⁊ iurauerit ſtare ⁊ obedire mādato iudicis tñ pōt appellare intellige qñ appellatio nō derogat iuramēto alias ſi veniret contra iuramētum nō poſſet vt.j.c.pꝛ.quādo āt eſſet dubiū vtꝝ deroget iuramēto nec ne in dubio ſemper eſſet deferēdū appellatiōi j.eo.c. vt debitus.⁊.l.qm̄.C.eo.⁊ qua pena punia ť iudex nō deferens iuſte appellatiōi vide ꝑ glo .j.eo.c. de pꝛioꝛ. ⁊.j.dicet. Tertio tene mēti ex tex.⁊ ita allegatur ꝙ ſi aliquis ꝓmittit cum iuramēto ſtare mādato iudicis vel alterius: tamē ſi in declarādo excedit limites iuſticie pōt appellare ſeu reductionē ad arbitriū boni viri petere: iuramēta.n.generaliter p̄ſtita debēt ciuiliter intelligi ⁊ reſtringi ad cauſā veriſimiliter cogitatā ⁊ ſic honeſtā ⁊ iuſtam. l.ſi.ff.qui ſatisda.cog.s.de renuncia.cū iter.p̄. ⁊ ibi nō.ꝑ Jnno.⁊ ꝑ glo.i.l.nō videť.§.qui iuſſu.ff.de reg.iu.vnde appellādo tūc nō venit contra iuramentū vt hic ⁊.s. de iureiurā.veniēs.⁊.c.quitauallis ⁊ cū ꝓmiſſio generalis ⁊ iuramentū generaliter pꝛeſtitū recipiat tacitā conditionē ſi eque fuerit arbitratus vt hic ⁊.ff. de operis liber.l. ſi libertus.⁊.d.c.quintauallis.hinc dicebat glo.nō.in.l.iij.C. de dot.ꝓmiſ.⁊.l.pe.ff.de arbi.⁊ Bal.ibi ꝙ ille qui remittit ⁊ pōit ſe in manibus alicuius ꝓmittēs ſtare eius declarationi videť cōmittere tāq̄ i bonū virum facit.c.contingit.el p̄mo.j. de ſen.excō.hinc ēt dicebat nō.Bar.i.l.fi. de pꝛeto.ſtipu.ꝙ ſi ego ꝓmiſi per ſtipulationē ſtaī dicto ⁊ iuramēto ſuo ⁊ cū iuramēto iurauī obſeruare ⁊ obedire ꝙ ſi male eſt arbitratus poterit peti reductio ad arbitrium boni viri cū talis pꝛomiſſio ſeu conuētio debeat itelligi ſi eque fuerit arbitratus vt hic in tex.⁊.s. Quarto tene mēti ſingulariter ex hoc tex. ꝙ ſi partes i ꝓgāda iuriſdictione coꝝ iudice vel aliter ꝓmiſerūt cū iuramēto ſtare ⁊ parere ſnie iudicis ꝙ nō obſtante tali ꝓmiſſione ⁊ obligatione poterit appellare tex.eſt hic valde nota. ⁊ ita dicit glo.ſin.per hūc tex.vi.q.iiij.c.ꝙ bene.ex quo ſingulariter īfertur ꝙ licet alias ēt ante ſnīam poſſit ꝑ actū renūciari appellationi vt eſt tex.in.l.fi.in fi.C.de tēp.appe.⁊.l.i. i fi.ff.a quibus ap.nō licet.tñ iſtud ꝓcedit qñ exp̄ſſe ⁊ ſpecifice renunciatur appellatiōi ſecus āt ſi ſimpliciter quis iurat ⁊ ꝓmittit ſtare ⁊ parere ſnie iudicis tunc .n. ex hoc non itelligitur renūciare appellationi vt hic in tex. ⁊ per glo.in.d.c.ꝙ bene.⁊ per glo.j.c. pꝛ.i p̄ncipio cū i dubio nūq̄ itelligatur renūciatū appellatiōi niſi expꝛeſſe ⁊ ſpēaliter ſit renunciatū appellatiōi vt hic patet.in tex.⁊ in.l.fi. in fi.C.de temp.appella.⁊ tenet Bar.in.l. ſi cōuenerit. in fi.ff.de re iudi.q̄ omnia ſingulariter nō.⁊ adde pꝛedictis ꝙ ſi quis ante ſentētiā pꝛomittit parere ⁊ ſatisfacere ſnie Jtem ꝓmittit ſoluere iudicatū ex hoc tñ nō excludiť ab appellādo nec veniſſe dī ꝯ ſtipulationē nec icidit in penā ita ter.nō.i.l.cū apud.ff.iudi.ſolui.⁊ idē ſi quis ꝓmiſit hr̄e ratam ſnīam tñ pōt appellare nec cōmittiť ſtipulatio rati ita tex.in.l.iij.§.falſus.ff.rē ratam haberi.imo plus voluit

Bar.in.l. si ꝙuenerit in fi.ff.de re iudi.ꝙ si partes cõmiserunt causam cõsilio sapientis ⁊ ꝓmiserunt stare sñie ferẽde sm consiliũ: ⁊ amplius dato ꝙ ꝯsiliũ sit restitutũ ⁊ aptum ⁊ consentiant ptes ꝙ feratur sñia sm consiliũ tñ poterit appellari qz ex nouis ꝓbationibus poterit reformari ⁊ licet approbent sñiam tãꝙ sic latã nõ tñ tãꝙ bene latã sm glo magnã in.l.pomponius scribit.ff.de neg.gest.⁊ hoc qñ ante sñiam secus si post sñiam latã tunc.n.sufficeret tacite acquiescere ꝑ aliquẽ actã.l.ad solutio.C.de re iudi.ita Bar.i.d.l.si cõuenerit.in fi.imo si post sñiam quis dicit laudo seu ꝯfirmo inducitur emologatio ita glo.in.l. ne in arbitris.C.de arbitris.⁊ si lata sententia tabellio dicit partibus ꝑsentibus ⁊ consentiẽtibus inducit emologatio ita nõ Bal.in additio spe.ti.de arbitro.i.ꝟ.de emologatione notãdũ est.secus si lata sñia ⁊ lecta tabellio scribit in fine ꝑsentibus ⁊ nõ ꝯtradicẽtibus ꝑtibus ꝑ hoc nõ inducitur emologatio ita voluit sing.Bal.in.d.l.ne in arbitris.que dicta sepe de facto occurrẽtia tene mẽti. Sed aduerte ad id quod dicit Bar.i.d.l.si conuenerit.nã videretur ꝙ qñ aperto ꝯsilio partes ex certa scia conueniũt de sñia ferenda sm ꝯsiliũ ꝙ sit inducta emologatio.ar.l.cũ donationis.C.de trãsac.⁊ in regul.scienti.li.vi.⁊ idẽ videretur si ptes ꝙueniũt de sñia certo modo ferẽda vt.d.l.si conuenerit.tũc.n.nõ videt posse appellari exquo est actũ quid ⁊ qualiter ꝓnunciet ar.l.si libertus ita.ff de op.lib. secus qñ ꝟba eẽnt generalia ⁊ ita ꝓcedãt ꝓcedẽtia ⁊ ita i hoc tenet Bal.i.l.tale pactũ.§.qui ꝓuocauit.ff. de pactis in repetitio.col.xi.⁊ videt sequi Jnno.in.d.l.si conuenerit.post prin.ideo cogita: ⁊ amplius voluit Bal. in.d.§. qui ꝓuocauit.ꝑ glo.ibi ꝙ qñ ꝟba essent ampla vel geminata puta ꝓmittit quis stare sñie ferende quecunqz esset tunc.n. intelligitur renunciatũ appellationi qz verba debent aliquid operari sm Bal.ibi: facit in simili glo.nõ.⁊ Bal.ibi in.l.cũ penã.ff.de arbitris.⁊ quod nõ.i.l. balista. ff.ad trebel.qñ quis ꝓmitteret stare sñie qñcunqz ⁊ qualitercũqz. Sed cogita qz cũ requiratur specialis exꝑssio vt sic intelligatur renũciatũ appellationi vt.d.l.si. ⁊ hic: ergo nõ sufficiũt ꝟba generalia ẽt geminata vt in.c.scõo in fi.de ꝑben.i vi.⁊ ibi Petr.de ancha.⁊ Gemi. volentes ꝙ ꝑ illa ꝟba qñcũqz ⁊ qlitercũqz nõ includitur casus in quo a iure requirit speãlis mẽtio ⁊ facit glo.⁊ Gemi.ꝟ. exꝑsse.in.c.inquisitionis.de heretici.li.vi.i dubio ḡ videt fienda interpretatio benigna.l.semp in dubiis.ff. de reg. iuris.⁊ sic ꝙ nõ intelligatur renũciatũ appellatiõi que ad presidiũ innocentie instituta est ita tex.in.c.cũ speãli.j.eo. cogita tñ in ꝓdictis ⁊ tene mẽti ⁊ rationẽ differentie quare aliud sit in arbitratoribus in quibus ẽt exꝑsse non põt ante latã sñiam renunciari reductiõi ad arbitriũ boni viri: ⁊ quare sit ꝙ sñia arbitri nõ põt exꝑsse emologari ante sñiam vt est tex.nõ.in.l.pe.C.de arbitris.vide ꝑ Ange. ⁊ Bal.in.d.§.qui ꝓuocauit.⁊ ꝑ doc.i.c.quintauallis.ṡ. de iureiurã. Ultimo nõ.ibi ad ꝓsequendum ꝙ si iudex a quo statuit appellanti certũ terminũ ad ꝓsequẽdũ appellationẽ ꝙ si appellãs arripuit iter infra terminũ satis dicatur satisfactũ termino cũ videatur incipe ꝓsequi appellationẽ si arripuit iter vt ibi ꝓbatur de quo vide plene.d.in c.personas.ṡ.eo.Jn glo.fi. in fi.⁊ vide de hoc vt dicetur. j.c.proximo.

Uestioni.Sñma ꝓut.ṡ.in.c. pt.⁊ primo ponit ꝯsultatio: secũdo responsio ibi respondemus. Nota ꝑmo ex tex.ibi sicut moris est ꝙ iuramentũ quod ꝑstatur i absolutiõe ab excõ municatiõe de parẽdo mãdatis ecclesie vel iudicis dicatur esse introductũ ex cõsuetudine potius ꝙ de iure quod inducũt hic doc.ꝙ absolutio ab excõicatione nõ reddatur nulla si fuit obmissũ tale iuramẽtũ sed esset bene iniusta absolutio: ⁊ de hac absolutione a sñia excõicatiõis vide ꝓut bene ⁊ multũ notanter dicetur.j.eo.c.qua fronte.

Secundo nõ.ex tex.ar.ꝙ preceptũ iudicis habeat executionẽ paratã.de quo tñ vide i.c.dudũ.el.ij.ṡ. de elec. ⁊ c.ex pte i cristo.j. de verbo.sig.⁊ l.si debitori.ff.de iudi.⁊ C.de bonis ꝙ libe.l.fi.§.necessitatẽ. Tertio tene menti ex tex.⁊ ita allegat ꝙ excõicatus ꝑ aliqua cã si fuit absolutus ab excõicatione ⁊ ꝓmiserit recedere a peccato vel delicto ⁊ parere mãdatis ecclesie seu iudicis ⁊ ita iurauit si tñ postea ꝑseueret in illo delicto ⁊ nõ obtẽperet mãdato iudicis ꝑ hoc tñ nõ reincidit ipso iure in eandẽ sñiam excõicatiõis: sz tñ põt ⁊ debet reintroduci i eandẽ sñiam excõicationis ⁊ hic est necessaria sñia ⁊ declaratio iudicis de nouo ⁊ ita est hic tex nõ.sed tamẽ limita ⁊ intellige regulam huius tex.procedere nisi absolutio fuisset cõdicionalis: vel nisi i certis casibus i quibus ipso iure reincidit in eandẽ sñiam excõicationis de quibus vide in.c.eos.de sen.excõ.li.vi.Quid aũt si absolutio ab excõicatio.fuit obtenta ex falsa causa an sit nulla vide ꝑ glo.or.in.c. ex parte.ṡ.de officio ordinarij. Quarto nõ.ex tex. ꝙ ille qui post absolutionẽ fuit inobediens in satisfaciendo ⁊ sic iterum ex hoc excõicetur difficilius obtinet postea absolutionẽ ⁊ sic cum difficultate obtinetur secunda absolutio cum non sufficiat in ea simpler cautio de satisfaciẽdo: sed requiritur ꝙ incipiat parere mãdato pro posse ⁊ ratio ẽ quia ꝑsumitur contra eum tãꝙ contra in lapsum exquo non paruit primo mãdato sic.ṡ.de officio ordinarij.signt ficauit in fi.⁊ facit.c.sup eo.de hereti.li.vi. Ultimo nõ. iuncta glo.in verbo ꝓposse ꝙ excõicatio est nulla ⁊ nõ ligat qñ ꝑceptũ ex cã excõicatiõis reducitur ad impossibile vnde excõicatus nisi soluat: si ꝑ impotẽtiã nõ soluit nõ incurrit excõicationẽ vt hic in ꝟbo pro posse de quo dic vt i .c. odardus.de solu.vbi per Jnno.⁊ i.c.ꝑ.⁊ .ṡ. de offi. delle. Jn glo.i.i ꝑn.hec ꝑma solutio ẽ ꝟa ⁊ tenẽda. Jn eadẽ glo.ibi tenebit vxorẽ alterius sed quõ poterit absolui nõ ꝑmissa satisfactione qñ offẽsa erat manifesta vt i.c. venerabilibus.§.secus.de sen.ex.li.vi.⁊ i.c.ex parte.el.i.de verbo.signi.potest dici ꝙ ista absolutio licet fuerit iniusta tamen nõ propter hoc fuit nulla: quia sicut sñia excõicationis siue iusta siue iniusta ligat .xi.questi.iij.c.i.ita ⁊ absolutio siue iusta siue iniusta absoluit: ꝺ quo ẽ tex.nõ.in.d.c.venerabilibus.in.§.vbi aũt.de quo tñ dicet in.d.c.qua fronte.vel põt dici ꝙ iste primo satisfecit qz reliquit vxorẽ alterius sed tñ postea iter accepit illã ⁊ ꝑseuerauit i ꝺlicto ⁊ ex hijs ponit do. An.hic ⁊ Pano. An iudex a quo est appellatũ possit absoluere a sñia excõicatiõis ⁊ an appellatus cẽseat renũciare sue appellatiõi si absoluit a iudice a quo ⁊ de hoc plene dicet i.c.sollicitudinẽ.j.eo. Jn glo. pe.ibi preter iuramẽtũ. Si ista dictio preter stat exclusiue tũc Tãcredus cõcordat hic cũ opi.Laurẽtij de quo tñ an ⁊ qñ dictio preter stat exclusiue vide ꝑ glo. ⁊ Bar. in .l. i.ff.de pignora.actio.⁊ nõ.in.d.c.litteras hic i glo.allegato. Jn eadẽ glo.i fi.⁊ ita residẽt hic doc.ꝙ ẽt a periuro exigat tale iuramentũ in ipsius cõfusionẽ ne sit melioris cõditiõis ꝙ ille qui nũꝙ fuit periurus vt in.c .cõtingit.ṡ.de dolo ⁊ cõtu.⁊ i.c.eũ qui.de prebẽ.in.vi. ⁊ cõdude sm Pano.hic ꝙ aut cã excõicatiõis ẽ liquidata ita ꝙ apparet ꝙ quis ẽ excõicatus ꝑ manifesta offensa tũc nõ debet absolui nisi exꝑsse ⁊ perfecte satisfaciat vt in.d.c.venerabilibus §.secus.⁊ i.c.ex pte.el.i.de verbo. sing.⁊ ℔ quãdo satisfactio de ꝑsenti vel saltẽ de.primo põt haberi: secus si requireret spaciũ tpis puta si haberet quis cõstruere capellam vel hospitale vel aliud simile tũc.n.sufficeret incipere ꝑ posse ipsã satisfactionẽ ⁊ prestita cautiõe de implẽdo poterit absolui ⁊ ita ꝓcedit tex.hic in fi.⁊ facit dictum.c.significauit.de offi.or.sicut ⁊ a simili dicit in eo qui absoluit in articulo mortis etiã ꝑ manifesta offẽsa vt nõ exigat ab eo prius satisfactio vt in.c.fi.j.de sepul.⁊ facit dictũ.c.q frõte.vbi dicet: debet.n.iudex multũ aduertere ne quis iterũ decedat in excõicatione sic .xi.q.iij.cpi. si vero causa excõicationis nondũ ẽ liquida tñ ꝓpter inobedientiã iste reincidit in eandẽ excõicationẽ tũc ꝓpter presumptionẽ de preterito aggrauat eius cõditio: ideo cautio debebit eẽ cũ pignore vel fideiussiõe ar.c.primi.⁊ ij.de dolo ⁊ cõtu.lib.

vi.z in.c.lr̃as.s̃.de p̃sũptio.z cogeť iste itex iurare z p̃ stare sufficientẽ cautionẽ:ideo concludunt doc.in.c.fi.s̃.d̃ resti.spo.z in.c.ad reprimendã .s̃.de off.or.q̃ vbicũq; est p̃sumptio contra aliquẽ ne veniat contra iuramentum vel promissionẽ debet ab eo exigi sufficiens cautio sed iste hic habet p̃sumptionẽ ꝓtra se vt in.c.scribã.s̃.de p̃sump. z in regula.semel malus .de reg.iu.in vi.itellige ḡ iura allegata hic in glo. q̃ omne iuramentũ honoris sit ꝓhibi/ tũ deferri p̃iuro sed iuramentũ honeris quod tendit ad obligandũ ita teneť p̃stare p̃iurus sicut alius vt i .c.cum in ecclesijs.s̃.de maioritate.z obedientia.quãdo tamen est verisimilis p̃sumptio q̃ itex peieret nũq̃ est deferendũ si bi iuramẽtũ ẽt honeris vt est tex.nõ.in.d.c.clericos.j̃.de coha.cleri.sm Panor.hic.

Keterea de his. Appellãs nõ obstãte appella
p tione interposita ab ordinario poterit pro deli cto de nouo commisso ab eo puniri hoc dicit.

Et nõ p̃mo ibi z postea.qr certe idẽ esset de delictis ante cõmissis si de illis nũc accusetur ar.j̃.eo.per uenit. Secũdo nõ z ita allegať q̃ appellatio nõ suspẽdit iurisditionẽ iudicis a quo nisi in illa cã in q̃ fuit appellatum nõ in aliis de quo dic vt est dictũ.s̃.eo.c. sup̃ eo.el. .i.z in.c.ad hec si in vna. Tertio nõ q̃ appellatiõi iniuste nũq̃ sit deferendũ:appellatio.n.est introducta ad p̃sidiũ innocentie nõ ãt vt sit vinculũ iniquitatis vt i.c.iij.z.c. suggestũ.s̃.eo.Jn glo.in verbo grauia.in fi.vide vt dicet de hoc plene.j̃.eo.in.d.c.proposuit.

Onstitutis in presentia.Qui nõ detulit appel
c lationi sui aduersarij p̃mo interposite nõ põt se iuuare z excipere de sua appellatiõe postea interposita hoc dicit.secunda ibi tõq;. Nota primo abbatẽ posse interuenire in iudicio tãq̃ ꝓcuratorẽ alterius in negocio i quo nullũ sit interesse monasterij ꝓ ut hic erat z sic ꝓtra cle.religiosus.de procura.iõ dicas q̃ hic erat corã papa z sic corã iudice ecclesiastico z ꝓ vna cã ecclesiastica z personis ecclesiasticis facit .c. p venera/ bilẽ.in prin.qui fil.sint legi.z ideo Jnno.nõ.in.c.sacerdotibus.z.c.sed nec.j̃.ne cle.vel mo.z in.c.primo in fi.s̃. de obliga.ad ratioci.ponit notabilẽ limitationẽ dicendo q̃ vbicũq; inuenitur in iure q̃ clerici nõ possint esse ꝓcuratores seu negociorũ gestores laicorũ z interuenire pro eis corã iudice seculari debet intelligi generaliter:vnũ .n. negociũ ꝓcurare vel administrare nõ ꝓhibenť.quod vi/ ctũ est singulariter notandũ z ita sequunť doc. ita etiam consuluit Fede.de senis i suo cõsilio cclxiij.z vide de his per doc.in.c.i.z.ij.s̃.de postulando. Secundo tene mẽti ex tex.z ita allegatur q̃ nõ est deferendũ appella/ tioni illius qui nõ detulit appellationi sui aduersarij postea interposite facit.c.bone.el.i.s̃.de elec.z.j̃.eo.an sit.vbi de hoc plenius dicet intellige qñ vtraq; appellatio esset super eodẽ negocio sicut hic erat circa electionẽ epi secus foret si in diuersis negociis essent diuerse appellationes tunc nõ habet locum regula huius tex.qui loquitur circa idẽ negociũ sm Panor.adducentẽ in simili illud vulgare frãgenti fidẽ z c.C.de pac.l.cũ ꝓponas.z.s̃.de iureiurã. peruenit.nã itelligit circa idẽ nõ circa diuersa de quo ẽt nõ.j̃.de penis.constitutis. Tertio nõ.ar. q̃ i electione epi debeãt nõ solũ interuenire canonici sed ẽt consensus clericorũ totius diocesis qõ põt ꝓcedere qñ in loco ita se haberet ꝓsuetudo.s̃. de causa pos.cũ ecclesia. Sed de iure cõi electio spectat ad solos cãonicos ipsi9 ecclesie vt.d. c.cũ ecclesia z in.c.i.de elec.z ibi notatur. Quarto nõ. casũ in quo valet secunda electio non cassata p̃ma z hoc ideo quia p̃ma erat euidenter nulla de quo in.c.considera mus.z in.c.auditis.s̃.de elec. Ultimo nota q̃ sm ista tpa electio poterit ꝓnunciari p x̃ba pluralis numeri hodie aũt ad denotandũ vnitatẽ electiõis z ꝓsensus electio habet pronunciari p verba singularis numeri de quo vide in.c.cum ab vno.de re iu.li.vi. Jn glo.i. in prin.nõ glo .q̃ excõicatus z suspensus est ineligibilis actiue z passiue de quo in.c.cum dilectus.hic allegato.Jn eadẽ glo.in fi.dic q̃ ibi loquitur in excõicatione minori. Jn glo.fi. ibi nominatio.dic q̃ imo fuit electio cũ in tex.hic dicatur q̃ archidiaconus contẽpsit appellationẽ canonicorũ que erat q̃ nulla fieret electio:sed posito q̃ fuisset nominatio inducitur per aliquos hic tex.ad limitationẽ.c.ppetue de elec.li.vi.vbi si aliquis in scrutinio dat votũ suũ pro indigno nõ incurrit penã priuationis sue vocis:nisi electio fuerit postea perfecta vnde limitat illud ꝓcedere nisi eligẽs cõtempserit appellationẽ aduersarij qr per contemptum appellationis perdit suã vocẽ licet electio nõ habuerit effectum z ita hic i tex.archidiaconus solũ nominauerat illum excõicatum z sic indignũ:z licet electio de eo non sit secuta tñ qr fecit hanc nominationẽ contra appellationẽ iõ ꝓpter ꝓtemptũ nõ põt impugnare appellationẽ canonicorũ. Sed certe ille archidiaconus nõ perdit hic ius suevocis cũ si electio seu nominatio facta ab eo z a suis collegis fuisset facta a maiori parte z ante appellationẽ non fuisset irritata sed irritatur ex causis hic in glo . allegatis cũ hic in tex.nihil dicať an vox istius archidiaconi p̃stitisset suffragiũ in secunda electione vel nõ.

Koposuit.Appellãs ab ordinario in vna cau/
p sa i aliis coram eo respondere teneť:põt tñ suspectus recusari nisi de crimie z notorio agatur hoc dicit.secunda pars ibi sup̃ quo. Nota p̃mo vnã regulã i materia appellationis q̃ licet alias per appellationẽ suspendať iurisditio iudicis a quo.s̃.d̃ iureiurã.c.venientes.tñ illud est vex respectu illius cause in qua appellatur:ideo appellatio non suspendit in aliis causis diuersis z põt cognoscere z iudicare ꝓtra ipsũ appellantẽ sic.s̃.c.sup̃ eo .el.i. z ibi vide nõbiliter dicta z facit.c.ꝑterea.s̃.eo. Secundo nota ibi suspectus est .q̃ iudex a quo appellatũ est i vna cã põt in aliis causis separatis recusari suspectus ab appellante de quo.j̃. Tertio nõ z ita allegať q̃ i notoriis nõ admittiť appellatio nec potest iudex suspectus recusari. Ultimo nõ q̃ i notoriis maxie grauibus põt reus puniri absq; alia sniadecla ratoria iudicis vt hic in tex. ibi ipso actu z c.quod singulariter nõ.ad.c.cũ sm.de hereticis.li.vi.z ad.l.eius qui delatorẽ.ff. de iure fisci.z ibi Bar.ex quo tex. infert Uin. q̃ notorius criminosus nõ põt se tueri p exceptionẽ spoliationis z ita limitať.c.frequẽs.de resti.spo.li.vi.quia exceptio spoliationis est dilatoria z excluditur p litis cõtestationẽ vt.d.c.frequẽs z p Jnno.in.c.ij.s̃.de ordi.cog. foritius debet excludi p notoriũ quod ẽ potentius q̃ sit litis cõtes.patet quia ex solo notorio põt peruenire ad sniam z condemnationẽ vt hic:cũ in notoriis ordo iuris non req̃ratur vt in.c.ad nostrã.el.ij. de iureiurã. z tñ ex sola litis cõtes.nõ posset:z cũ hoc dicto Uincẽtij.trãsit hic Jo.an. z in.d.c.frequens.z Spe.ti.de peti.z pos.§.ij.post princi pium z idẽ doc.hic.z ꝓcedunt p̃dicta qñ exceptio spoliationis opponiť i vi delinatorie qr põt opponi etiam in vi ꝓmptorie vt tenet Bar.in.l.i.in fi.ff.vti possidetis. z Jo.an.z Jmo.in.c.veniẽs.s̃.de prescriptio. Jn tũc obstabit exceptio spoliatio .z videť q̃ nõ qr ratio quare in criminalibus obstat exceptio spoliationis est ne tollať facultas defensiõis spoliato qr nudi cõtendere non debemus ita dicit tex.i.d.c.frequẽs:sed qñ delictũ est notoriũ cessat defẽsio: ḡ i notoriis quõcũq; oppoať exceptio spoliationis ẽt i vi ꝓmptorie nõ habet obstare quod est singulariter notandũ. Jn glo.ij.i p̃ncipio vult glo.q̃ verbũ debet ipor̃tat necessitatẽ.quod ꝓcedit de sui proꝓria significatiõe glo. est ordi.z nõ.i verbo debeãt.i cle. attẽdẽtes.de statu regu.tñ aliqñ sm subiectam materiã nõ ipor̃tat necessitatẽ z tũc stat impropꝛie qñ ipor̃tat honestatẽ vt p glo.xxv.q.i.c.i.cum sm subiectã materiã x̃ba debeãt ipropꝛiari.l.si vno.ff.locati.z.c.ꝑterea.z.c.itelligẽtia .j̃.de x̃bo.sig.Jn eadẽ glo.in fi.ratio huius glo.reprobať quia acta facta i cã appellationis cũ tendãt ad aliũ finẽ nõ cõducũt necessario in causa recusationis.s̃. de testi.veniẽs.

el.ij.merito recusans iudicē ex illa causa q2 iam ab eo ap/
pellauerat pōt statim eligere arbitrū in causa suspitiōis
7 pbato grauamine iudicis habet locū recusatio nec p2o
derit talis pbatio in causa appellationis quo ad merita
ipsius causē cū ad aliū finē agat vt.d.c.veniēs.7 ita doc.
hic resident 7 vide de hoc dicta i.c. ad hec si in vna.s.eo.
vbi plene. Sed aduerte quia Sofre.in summa de iudi.cir
ca fi.ỹ.his casibus.tenet q appellatio sit iusta cā recusan
di iudicē suspectū i alijs causis q2 iudices a quibus appel
latur solent puocari ad indignationē ꝓpria appellantem
ar.l.7 in maio2ibus.C.e.7 in.l.fi.circa fi.C. qñ puocare.
7 in.l.iij.C.de episco.audiē. ꝓpter quā indignationē pos/
set dubitari ne velit se ulcisci.l.qui cū maio2.§.libertus.ff.
de bonis liber.7 facit.c.suspitionis in pn.s.de offi.dele.ibi
p2ouocans obesset sed Jo.an.7 do.Anto.hic ip2obāt hāc
opi.q2 sola appellatio nō est cā iiurie iudicis a quo appel
latur cū ps appellās vtatur iure suo vnde non facit iniu/
riā.ff.de iniurijs.l.iuriay.s.de elec.cū ecclesia vlterana.
vnde sola appellatio non causat suspitionē nisi ꝓstet iudi/
cē grauamē ituliſſe facit quod habetur i pte decisa i.c. cū
sup.s.de offi.dele.in glo.i.q̄re Pano2.cōcludit q aut iu-
dex fatet grauamē seu de eo ꝓstat notorie 7 procedit opi.
Sofre.alias pcedit opi. Jo.an.q2 sicut hodie nō recipit
appellatio sine iusta cā.j.eo.c.vt debitus.ita nec recusatio
j.eo.cū spēali.§.porro.vnde sola appellatio nō sufficit ali-
as posset quis parare viā recusandi iudicē ordinariū pu
ta ab eo appellando 7 postea i oibus alijs causis allega
re eū suspectū.7 scias q iudex deferēdo appellatiōi nō vi
det ꝓpter hoc fateri grauamē cū potuerit deferre ob re
uerentiam superioris vt in.c.i.§.post hec.eo.ti.in vi.7 iō
aduerte q2 ꝓ opi. Sofre.videt esse tex.apert9 hic oino su
spectus.7 sic aliā ꝓbationē grauaminis nō requirit cum
dictio oino ipo2tet ipso iure: vt p Bal.ibi i.l.i.§.si pecuniā.
ff.depositi.7 in.c.fi.de offi.dele.in.vi.vnde dicit Jmo.hic
q cū hodie tex.ħ nō repiat correctus q ita et hodie ē di
cēdū ar.c.cū expediat.de elec.i.vi.cū pcedit opi. Sof. nō
obstat ratio dñi Ant. q nō dicatur inferri iniuria iudici
q2 pcedit vt ex hoc nō possit agere actione iniuriay 7 ita
loquūtur iura deducta p eū sed nō pōt negari q indigna/
tio nō sequat 7 iudex de facili cā pōt recusari suspectus.s.
de offi.dele.ilinuāte.cū ibi nōtis. Nec obstat rō absurdita
tis q defacili posset quis eludere iurisditionē ordinarij
ab eo appellādo semel q2 certe nō est verisimile q aliquis
absq; iusta cā appellet ꝓpter timorē expēsay ad quas ve
nit cōdemnandus si succūbit vt in.d.c.vt debitus.de hoc
tamen articulo vide vt pleuius est dictū i.d.c.ad hec si in
vna.7 ibi optīe. Jn glo.fi infi.nota pmo ex glo.differen
tiā iter notoriū 7 manifestū 7 id ē voluit glo.iuris ciuilis
in.l.ciues.C.eo.ti.p quo vide tex.in.c.ꝓstitutionē.de ỹbo.
sig.li.vi.vbi dicit q euidēs 7 manifestū equipant 7 sum
muntur p2o eodē 7 vide in.c.vestra de cob.cleric. Se
cundo nō.ex glo.q i manifestis ꝓut dīnt a notorio pōt
iudex recusari suspectus 7 ita pcedat tex.i.c.q2 suspectus
hic in glo.allegato.secus in manifestis notorijs 7 ita p2o
cedit tex.hic: refert tamē hic do.Anto.archi.i.d.c.q2 suspe
ctus singulariter limitātē hunc tex. 7 pdicta dicentem q
in notorijs tunc sit verum q nō admittitur appellatio 7
non possit iudex suspectus recusari quādo pena esset de/
terminata a iure.l.si qua pena.ff.de uerbo.si. secus si esset
arbitraria tunc enim etiā in notorijs posset iudex recusa
ri suspectus exquo posset inique arbitrari 7 hanc condu/
sionē firmat Hosti.7 Jo an.i.c.cū spēali.j.eo.7 Spe.ti.
de recusa.§.fi.ỹ.sed hoc et nō.7 ita et sequit Jmo.hic in
fi.7 bñ facit qō nōt Bar.i.l.hodie.ff.de penis. Nec
obstat q si iudex male arbitretur possit ab eo appellari vt
voluit glo.o2.i.c.sup his.de accusa.7 in.d.l.fi.qua pēa.7
Bar.ibi q2 certe ex hoc cessat facultas recusandi iudicē ali
as nūq̄ iudex posset recussari suspectus cū semp subsit fa
cultas appellādi: sz q2 nil tā graue q̄ litigare sub suspecto
iudice.j.eo.secūdo req̄ris i fi.melius ē a pncipio cām il/
lesā seruare.l.fi.C.i q̄bus cāis in iteg.restit.nō ē necessaria.

Et ex his infert Pano2.hic secundam conclusionem 7
alium itellectum ad.d.c.q2 suspectus.vt non pcedat i no
torio facti trāseūtis quia cū tale notoriū idigeat pbatio
ne vt p glo.ij.q.i.de manifesta.7 multa allegentur 7 dicā-
tur notoria q̄ nō sunt ita dicit tex.i.c.ꝓsuluit.s.vnde in re
cipiendis p2obatiōibus sup notorio posset iudex grauare
ptem iō poterit suspectus recusari: non obstat tex.hic quia
loquitur i notorio facti pmanētis 7 vbi pena cēt a iure de
terminata iō non hz tunc locū recusatio. Tertio inferē
alia cōclusio 7 limitatio nōbilis ad dictum Jnno.i.c.ex p
te.el.j.de.ỹbo.signi. vbi voluit q i delictis notorijs possit
iudex ordinarius ee iudex in cā ꝓpria cum videatur poti
us esse iuris executo2 7 pcedere vt executo2 potius q̄ iu
dex: nam certe dictum suum pcederet qñ pena illius deli
cti eēt a iure determinata secus si veniret declarāda arbi
trio iudicis tunc enī posset grauare 7 iō posset suspetus re
cusari 7 ita tenet Jmo.hic in' in fi.7 facit.l.bodie.7 Bar.
ibi.ff.de penis. Quarto etiā ex pdictis limitat q̄ po
nit Bar.i.l.si quis forte.§.i.ff.de penis.an 7 qñ officialis
possit cognoscere de delicto cōmisso i suam familiam 7 il/
lud punire nā eodem mō deberet distingui an pena illius
delicti esset arbitraria vel determiata vt.s.sm Pano2.hic.

Quito iferē alia cōclusio 7 limitatio nōbilis quā po/
nit do.Anto.in.c.vña.de cob.cleri.q etiā in penis deter
minatis a iure possit iudex suspectus recusari quando
iudex non se astrixit ad illā penam determiaram ponen
dam nam cū tal' etiam pena ordiaria possit aggrauari vt
i.l.7 si seuerio2.C.de infami.7.ff.e.ti.l.q̄d g̃.§.pena graui
or.7 in hoc posset ledere ptē 7 excedere modū merito hz
locum recusatio. Ex quibus omibus sit nōbiliter con
cludendū q sive in penis determinatis a iure sive non 7
arbitrarijs vel nō si pōt recusari arbitriū iudicis aut i ag/
grauando aut i pcedendo tunc etiam i crimie q̃ntūcūq;
notorio poterit iudex suspectus recusari 7 poterit habe/
re locum appellatio cum iudex possit modū excedere p
ut ex pdictis pz. Ultimo adde q hz Jnno.i.d.c.ex pte.
7 in.c.venerabili.j.de censi.dicat; q in notorijs iudex di/
catur pcedere potius tāq̄ executo2 q̄ iudex 7 ideo ab ex
cutore regulariter nō appellatur.j.eo.c.nouit.tñ quia exe
cutor potest modū excedere 7 consequēter grauare.l.ab
executore.C.quor appella.7 de offi.dele.pastoralis.§.p
terea.videretur q etiam merus executo2 etiā in notorijs
possit recusari suspectus: exquo potest grauare ptem vt.
s.patet 7 hec sunt notanda ad hunc tex.iquantum dī q
in notorijs nō pōt iudex recusari suspectus nec ab eo ap
pellari put etiā habet in.c.romana.§.si autē post sniam.
eo.ti.7 li. Et an 7 qñ in notorijs requirat citatio ptis vi
de i.c.cū sit in fi.s.eo.vbi de hoc plene dictum est.

q Ua fronte nos. Absoluitur excōicatus pstita
cautione de parendo iuri: nō obstante q eius
aduersarius aut excōicato2 ne absoluatur ap/
pellet.h.d.7 pmo reprehendit querentem: se/
cundo ibi sane dupliciter eius questioni respōdet 7 secun
da questio ibi de his. Nō pmo ex tex.electōes episco-
por posse cōfirmari in altero de tribus locis hic descrip
tis aut in ecclesia aut in palatio aut in camera epi vt hic
in tex. Ex quo pmo iferē q cause ecclesiastice possunt
iudicialiter tractari i ecclesia secus foret in iudice seculari
quia iudiciū ab eo agitatū i ecclesia eēt ipso iure nullū tex.
est nōbilis in.c.decet.ō imuni.ecclesiar.in vi.7 vide ibi
p glo.quid sit in ꝓtractibus laicor gestis i ecclesia an va
leant de quo etiā in.l.nemo martyres.7 ibi p docto.C. de
sacrosanct.ec. Secūdo iferē ex tex.epm posse sibi elī/
gere tribunal i causis agitādis aut i ecclesia aut i palatio
vel camera ipsius epi 7 sic approbat cōuetudo quorun/
dā locor i quibus vicarius reddit ius i ecclesia vel i pala
tio ipi epi 7 vtrūq; fieri pōt vt hic 7 facit.ij.q.ij.c.pceptū.
7 cū hodie ꝓfirmatio electōis habeat fieri causa cognita
7 citata parte vt.c.fi.de elec.li.vi.licet pcedatur sine stre/

pitu ⁊ figura iudicij de.dispēdiosā.de iudi.dicit Jmo.hic q̄ tutius esset q̄ ꝓformatio fieret i loco solito tribūalis ⁊ sic non in camera vel palatio sed vbi est solitū ius reddi ⁊ sic in solito tribunali maiorum.l.pe.ff.de iustitia ⁊ iure. Sed certe ꝑut dicit' Archi.in.c.cū eps. de offi.ordi. i vi. eps i quolibet loco sue dioc̄esis pōt ius reddere dū tamē honesto: ⁊ sic etiā hodie possunt fieri ꝓformationes ep̄or in camera vel palatio si talis locus eligeret ꝓ iuridico tribunali cū sit satis honestus ⁊ approbatus a iur̄ vt hic: sed nō posset fieri i domibus laicor̄ ēt p̄ncipū cū in talibus locis spūalia exerceri nō dēant: ⁊ locus nō dicit' honestus cū detrahatur iurisditioni ecclesiastice que est maior iurisditione legali.lxxxvi. dis.c. duo sunt. ⁊.c.i. de sacra vnctio. voluit hic tamē Jnno.⁊ Hosti.q̄ licet confirmatio fieri nō debeat i talibus locis tū facta teneret facit. c.cū terra.s.de elec.⁊ ita sequit' hic Bal. quod dictum dicit hic Jmo.esse mēti tenēdū: dubiū tamē facit q̄ talis locus est iꝓbatus hic a iure tāq̄ inhonestus ex causis supradictis: ⁊ ideo forte nō valeret actus cōtra ꝓhibitionē huius tex.⁊ p̄ ea que dicit archi.in.d.c.cū eps.⁊ facit.ff.de arbi.l.sed interpellatur. ⁊ vide quod est plene dictū de loco tribunalis i.c.cū pati.s.co.ti. Secūdo nō ibi ꝓ cō tumacia vel q̄libet alia cā ar.q̄ etiā ꝑ alia cā q̄ ꝓtumacia possit fieri excōicatio qđ videtur ꝓtra glo.or.xi.q.iij.epi. ⁊.c.nemo ep̄or volentē q̄ ꝓ crimine vel alia causa non posset quis excōicari nisi solū ꝓ contumacia: ideo dicas q̄ ꝓtumacia semp debet p̄cedere excōicationē fit.n. amōicio vt se emēdet vel satisfaciat ⁊ eo cōtumace ferē postea excōicatio: ita q̄ ꝓtumacia est cā imediata excōicationis: sed offensa vel delictū est cā mediata ⁊ ideo licet nō sit q̄s excōicandus nisi ꝓ maxima cā vt .d.c.epi.⁊.c. nemo. tū dicit glo .nō.in.d.c. duo sunt.q̄ q̄libet ꝓtumacia q̄ntū cūq̄ minima est digna excōicatione cū ꝓtumacia sit delictū.l.omne delictū.ff.de re mili.⁊ adde nō .dictū Jnno.in c.ex pte.el.i.j.de v̄bo.sig.q̄ vbi p̄cessit ꝓtumacia ēt exiudicialis pōt sequi excōicatio licite absq̄ alia admonitiōe per tex.xi.q.iij.cetex̄ quod nota ad.c.sacro.de sen. excō.

Tertio nō ibi vel interdicto.q̄ ꝑticularis persona pōt nō solū excōicari sed ēt subici interdicto: ⁊ sic patet q̄ interdictū pōt ꝓferri tā in loca q̄ ēt in personas ēt ꝑticulares vt hic ⁊.c.is cui.de sen.excō.li. vi.secus aūt in excōicatione que nō potest ꝓferri in vniuersitatē vel collegiū vel in loca.c.romana.§. in uniuersitatem. de sen. excō.li. vi

Quarto nō ꝑm vnū intellectū q̄ iudex a quo ē appellatū ēt si detulerit appellationi possit absoluere excōicatū a se cū hoc tendat in facliorē exitū cause appellationis ⁊ imo excōicatus appellās pōt petere absolutionē a iudice a quo appellauit de quo.j. Quinto nō ex tex.ꝑm aliū intellectū q̄ iudex ad quē est appellatū pōt statim a p̄ncipio ipse absoluere excōicatū recepta sufficienti cautione ꝺ stando iuri quod erit singulariter nō.ad limitationem .c. romana.§.snīas.co.ti.li.vi.de quo.j. Sexto nō q̄ cā appellationis interposita ad papā nō est regulariter tractanda in curia sed debet delegari ⁊ remitti in ꝑtibus intelligendo tex.hic ibi aduersarius idē appellās facit rō.c. vt litigātes.de offi.ordi.li.vi. ⁊ an debeat delegari de cōsensu vtriusq̄ partis vel ad petitionē appellātis aut etiā eo inuito vide glo.ord.in verbo petierit.in. c.i.co.ti.li. vi.

Septimo nota q̄ appellatio aduersarij ne excōicatus absoluatur non habet īpedire nec retardare absolutionē de quo.j. Octauo nota q̄ excōicatus pōt cōqueri de excōicatione nō solū ꝑ viā appellationis sed etiā per viā simplicis querele q̄ excōicatio nō transit i rē iudicatā ēt si nūq̄ ab ea appelletur .s. de offi.ordi.ad reprimendā.⁊ ibi ꝑ glo.nō.facit.c.venerabilibus.in p̄in.de sen. excō. li. vi.imo ēt si ab excōicatiōe sit appellatū ⁊ appellatio sit deserta ꝑ hoc tū nō remāet firma ⁊ valida ⁊ poterit cognosci de ea tex.est nota.i.c.licet.de sen.excō.in.vi. Ultimo nō q̄ vbi iudex ꝓtulisset excōicationē ex suo officio ⁊ nō ad instantiā partis tunc excōicatus cōquerens de excōi catione cor̄ supiore excōicantis debet statim ante īgressum iudicij absolui p̄stita cautione nō obstāte ꝓtradictione seu appellatione ipsius iudicis excōicantis ita q̄ hic in vltimo.v̄.de his ⁊c̄.fuit lata excōicatio ex officio sed i.v̄. precedenti ibi sane ⁊c̄.fuit ad instantiā ꝑtis ⁊ ibi ipa pars se opponebat hic vero i.v̄.de his.opponebat se iudex. Ex quo infertur q̄ qñ iudex tulit sniam de suo officio admittendus est in iudicio ꝑ defensione sue snie: ⁊ ē citandus si sua putauerit interesse cū agat' de iustitia sue snie facit .d. c. venerabilibus.in p̄in.de sen.excom. in vi.secus āt quādo iudex' p̄cessit ad instantiā partis quia tunc i causa appellationis vel vbi ageretur de iniustitia sue snie nō ē necessario citandus ipse iudex ꝓm Jnno.in.c.de cetero.s.de transac. Jn glo.i verbo debitū in p̄n.vide hodie ꝓout habet' in.d.c.fi.de elec.li.vi. Jn eadē glo.in fi.iura hic allegata non loquūtur de consensu sed de cōsilio ⁊ iter hec est magna differētia vt habetur in.c.i.ne sede vacan.li. vi. ⁊ in.c.cū in veteri.de elec.sufficit ꝙ ep̄o habere consiliū capituli ⁊ hodie valet ꝓsuetudo q̄ ep̄s vel alius prelatus cōsiliū capituli sui requirere non teneat' vt est tex. in .iij. de consuetudine.li. vi. Jn glo.in v̄bo decedat. in p̄in. nota hanc glo.quō ꝓpter peccata abbreuiāt' dies hois ⁊ citius quis moritur ⁊ vide tex.in.c. q̄liter.el.ij.j. de accu. Jn eadē glo.in fi.nō.ex glo.tres rōes decidēdi quare absolutio ab excōicatiōe pōt fieri a iudice a quo est appellatū. Prima q̄ ē spēale i snia excōicatiōis ne excōicat' i excōicatione decedat cū excōicatio sit cā accelerandi termi nos vite hois vt in glo. Secunda ratio q̄ in his que desiderant celeritatē non admittitur appellatio vt si res est tpe peritura.l.vlti.ff.de appel.reci.⁊ i alīs iuribus hic allegatis.⁊ no.regulā huius glo.q̄ generaliter i omni casu in quo est periculū in mora nō admittatur appellatio nec est ei deferendū ⁊ vide per Spe.eo.ti.§.in quibus.v̄. octauo. Tertia ratio colligitur hic in glo.quia iudex a quo ideo absoluit cū nihil pereat aduersario imo magis succurritur per p̄stationē cautionis. Jn glo.in verbo cautione in fi.tene menti regulā huius glo.nō.q̄ excōicatus petēs absolutionē debet regulariter in omni casu absolui ⁊ sufficit cautio iuratoria de stando iuri fallit in casibus exp̄essis in iure: ⁊ glo.enumerat hic duos p̄mo quādo agitur de recuperanda possessione ratione cōtumacie vt.c.i.de sequestra.pos.⁊ fruc.vbi requiritur cautio cum fideiussione vel pignore. Secundus casus est quando excōicatio est lata ob contumaciā in non parēdo iuri maxime quando concurrit cōtradictio aduersarij ne absoluatur tunc .n. non sufficit cautio iuratoria sed requiritur cū fideiussione vel pignore vt est tex . hic in verbo sufficienti cautione iuncta.l.si mandato.ff.manda. Tertius casus est vbicunq̄ probabiliter dubitatur q̄ excōicatus nō seruaret iuramentū requiritur tuc idonea cautio ar.c. ītras. s.de resti.spo.facit.c.clericos.j.de coha.cleri.⁊ mu.vbi bonus tex.q̄ nunq̄ iuramentū sit deferendū ei de quo veri similiter credit' q̄ nō seruaret iuramentū. Quartus casus in quo nō sufficit cautio ēt cū fideiussione vel pignore qñ quis excōicatus est ꝑ manifesta offensa vel contumacia q̄ nō debet absolui nisi p̄mo satisfaciat vt.d. c.ex parte.⁊.d.c.venerabilibus. Sed aduerte q̄ tex.facit hic in contrariū cū generaliter dicat' q̄ excōicatus absoluitur p̄ stita cautione ⁊ tex.loquitur generaliter ⁊ idistincte ⁊ nō obstante appellatione aduersarij.⁊ ꝓpter hoc iste tex.recipit multos intellectus ⁊ intelligēdo q̄ causa excōicatiōis esset hic manifesta pōt respōderi q̄ valet absolutio sine satisfactione ex sola cautione qñ offēsa ēt notoria fuisset p̄n cipaliter i deū: puta si tenebat concubinā vel q̄ erat notorius blasfemus istis casibus valet absolutio nulla p̄cedēte satisfactione solū p̄stita cautōne ⁊ ita sit tex.hic ꝑm hūc intellectū limitās iura dicēntia q̄ excōicatus ꝑ manifesta offensa nō est absoluendus nisi facta p̄mo satisfactiōe q̄ ꝓcedūt nisi offensa ēt notoria sit i deū ⁊ ita sequūtur hic doc.secus si offensa respicit hominē ⁊ ita procedat.d.c.ex

ematio facta ꝑm no R.gig an vale

pte ꝛ.d.c.venerabilibus.Dãtur ꝛ secũdus itellect⁹ ꝙ fo
te satisfactõ hic ꝓsistebat in ipleméto alicuius iuris spũal.
puta electionis quo cãu põt excomunicatus absolui an
te satisfactiõez imo oz prius absolui vt sic possit satisfacer
ꝛ adimplere id ad quod tenetur ita dicit Jnno.in.c.ꝓ illo
rũ.j.de ꝓben.ꝛ procedit omi cãu quo excõicatus ẽsset ꝓ
aliqua causa quam adimplere nõ potest nisi absoluat vt
in tex.in.c.ueniens.el.ii.in fi.s.de testi. Tertius intelle
ctus sit ꝙ fuerit hic excõicatus ꝓ manifesta offensa respi
ciẽte ꝓiudicium tertij ꝛ sm hũc intellectum nõbilẽ sit hic
tex.ꝙ licet excõicatus ꝓ mãifesta offensa vel cõtũacia de
beat ꝓmo satisfacere ꝙ absoluat vt.d.c.ex pte.tñ absolu
tus non facta satisfactiõe valet absolutio licz sit iniusta vt
hic probatur sm hũc intellectum de quo.s. Martus
ẽ intellectus qui ꝓcederz absqz dubio ꝙ hic erat excõica
tus ꝓ dubia offẽsa uel ꝓtumacia ꝛ tũc potuit absolui pre
stita.cautõe ꝛ non obstãte appellatõe aduersarij quia cen
set frinola ꝛ calũmosa ex quo excõicatus offert sufficien
tem cautõez. Oz tũc ad tex.obstaret quia si appellatio
aduersarij cẽset frinola ergo non deuoluit cãm ad supio
rẽ.j.eo.c.vt debitus.ꝛ.c.cuz appellatõibus frinolis .eo.ti.
li.vi.ꝛ tamen tex.hic ibi ad cuius audiẽtiã appellat.ꝓsup
põit ꝙ cã illa cẽt deuoluta ꝓ appellatiõem vñ timore hu
ius contrarij dãtur alij plures intellectus ad hunc tex.ꝛ
sic quintus ꝙ absolutio fuerit hic facta a iudice a quo qñ
ꝓ aduersariũ excõicati erat appellatũ.sed dicit host.ꝙ ap
pellatio nõ erat frinola hic quia aduersarius appellans
exꝑsserat in appellatiõe rationabilẽ cãm ꝙ esset excõica
tus ꝓ manifesta offensa:ꝛ ꝙ nõ ỏberet absolui nisi ꝓmo
satisfaceret:sed excõicatus hoc negabat ideo erat legitti
ma appellatio ꝛ deuoluebat ad supiorẽ.ex q̃ intellectu no
ta ꝛ tene menti id quod est dictũ.s.ꝙ si iudex absoluit ex
cõicatũ non facta satisfactõe vbi debebat ꝓmo satisfacere
absolutio nõ est nulla sed iniusta ꝛ ideo põt appellari ꝛ
ita sit tex.hic quẽ singulariter tene menti ꝓo.j.dicendis.

Alio modo ꝛ sexto soluit hic Joan.an.ꝙ sm ista tem
pora appellatio etiã frinola ỏuoluebat ad supiorẽ sed ho
die secus ut.d.c.vt ỏbitus.Uel põt dici septimo ꝙ iudex
a quo detulit hic appellatõi ꝛ sic etiam frinola appella
tio deuolueret ad supiorem vt.d.c.cum appellationibus.
Sed aduerte tunc quia ad hos itellectus obstat fortiter
si cã appellatõis erat deuoluta ad supiorem quõ poterit
hic iudex a quo absoluere eũ cũ cã esset ỏuoluta ad superi
orẽ ꝛ quia iurisditio sua erat suspensa per appellatõez.s.
de iureiura.venientes. Sup qua ỏfficultate ꝓcius
declaratõe ꝓmittẽdum est ꝓmo an excommunicatus pe
tendo absolutõez a iudice a quo appellauit intelligatur
renũciare sue appellatõi dicas ꝙ aut ꝓtestat ꝙ non in
tendit renũciare appellationi ꝛ valet ꝓtestatio ꝛ iuuat
sm Jnno.hic ꝛ.s.eo.c.questiõi.ꝛ de hac ꝓtestatione qñ
appellãs fecit actũ contrariũ appellatiõi ꝛ ꝓtestat ꝙ ñ
intendit renũciare appellatiõi vide vt plene dicet.j.eo.c.
sollicitudinez.aut excõicatus petit absolutõez ad effectũ
legittimãdi ꝑsonã suã vt iterũ nõ maneat i excõicatõe pẽ
dẽte appellatõne ꝛ isto cãu põt fieri absolutio ꝛ nõ oz re
nũciare appellatõi cũ nõ faciat actũ cõtrariũ appellatõi
ꝛ ita põt itelligi tex.ꝛ ỏ ꝛz Panor.i.d.c.q̃stiõi. aut simplr
petit se absolui a iudice aq̃ appellauit tũc i dubio vr renũ
ciare appellatõi ut in.c.gratũ.s.ỏ offi.ỏle.ꝛz Jnno.hic.ꝛ
d.c.qõni. Hoc ꝓmisso si querat an excõicatus possit ab
solui a iudice a quo appellauit considera tres casus quia
aliqñ iudex vult reuocare excõicatõz tãq̃ sit illatũ grauа
mẽ ꝛ tũc poterit infra.eo.cum cessante ꝛ.c.si a iudice. eo.
ti.li.vi.ꝛ hoc casu extiguit appellatio reuocato grauami
ne ꝛ reuocata excõicatiõe non est opus de absolutõe tra
ctare. Aliquãdo querit de absolutõe aq effectũ cognoscẽ
di de iusticia vel iniusticia appellatõis ꝛ hoc fieri nõ põt
ꝺa nõ pertinet ad iudicẽ a quo cognoscere de iusticia ap
pellationis:sed ptinet ad iudicẽ ad quem:vt est tex.i.c.di
lectus.el.ij.s.de rescriptis.ꝛ.l.cirographis.§.i.ꝛ Bal.ibi
ff.de admiñist.tuto. Aliqñ petit absolutio a iudice a quo
ad finẽ legittimãdi ꝑsonã vl simpliciter cum ꝓtestatione
vt.s.tunc Jnno.hic ꝛ i.d.c.questioni.refert alios tenere ꝙ
nullus iudex ordinarius vel delegatus a quo sit appella
tum possit excõicatum absoluere nisi renũciet appellatõi
ꝛ in hac opi.residet Jmo.hic cũ absolutio nõ ptineat ad
iudicem a quo sed ad iudicẽ ad quem vt ẽ tex.i.c.ꝓ tuas.
j.de sen.excõ. Sed certe Jnno.videt residere in alia opi.
que est ꝙ iudex siue delegatus siue ordiarius a quo sit ap
pellatũ possit absoluere excõicatũ a se ẽt si excõicatus nõ
renũciat appellatõi recepta cautõe de qua hic in tex.ꝛ sit
casus specialis ꝛ nõ.vbi iudex a quo ẽ appellatũ absoluit
excõicatum ꝛ recepit cautionẽ absqz alio mãdato iudicis
ad quẽ ꝛ rõnẽ quare vide.s.in glo.i verbo decedat.ꝛ dic
vt ibi:ꝛ sit speciale i snia excõicationis in qua non habet
locũ illa regula ꝙ appellatõe pendente nihil est innouan
dum ꝓ iudicẽ a quo ꝛ ita sequit hic Panor.ꝛ in.d.c.que
stioni.ideo enim iudex a quo ẽt delegatus põt absoluere
pendente appellatõe quia põt facere oia tendẽtia in faci
liorẽ expeditõem cause appellatõis vt in.c.cũ teneamur.
s.eo.cũ hoc idez fecisset ipse iudex ad quẽ absoluendo añ
oia excõicatũ recepta cautõe vt.d.c.ꝓ tuas.ꝛ ꝓut nõ.tenz
Fede.de senis suo cõsilio cxxxriij.cõcludẽs ꝙ iudex ad
quem ante oia ꝛ incõtinẽti possit absoluere excõicatũ re
cepta cautione:ergo hoc idem possit iudex a quo cũ tẽdat
in facilioꝛẽ expeditionem. Que ratio sm Panor.hic col.
iij.tũc habet locũ qñ aduersarius excõicati appellasset ꝓ
eo quia excõicatus fuerat ꝓ manifesta offensa ꝛ sic debe
bat ꝓmo satisfacere:tunc enim si appellans nullam exꝑsse
rat cãm in appellatõe absqz dubio ꝓcedãt ꝑcedentia di
cta.Sed eo casu quo cãm exꝑesserat tũc vnica põt reddi
ratio absoluẽdi.s.ne decedat in excõicatione cũ illa ratio
ꝙ tẽdat in facilioꝛẽ expeditionẽ nõ sit vera hoc casu.quia
immo ꝓiudicaret appellatõi erquo cã appellationis erat
quia non satisfecit : vnde absoluendo absqz satisfactione
esset potius ꝓeiudicare appellationi ꝙ tendere in facilio
rem'exitum :sit ergo ratio quare põt absoluere quia ꝓicu
lum est in mora vt.s.in glo.et licet Jnno.velit ꝙ ẽt dele
gatus si detulit appellatõi possit absoluere excõicatum a
se tñ hoc non placet Panor.quia licet sit verũ in ordina
rio delegatus tamen deferẽdo appellatõi abdicat a se iu
risditionẽ in totũ vt i.d.c.cũ appellatõibus.quã iurisditio
nem non põt reassumere ẽt de voluntate ꝓtiũ,put est tex.
nõ.in.c.significãtibus.s.de offi.dele.de quo tñ articulo vi
de dicta in.c.cũ teneamur.s.ꝛ latius ꝓut dixi in disputa
tione. Ex ꝓdictis oibus tene menti ꝙ licet excõicatio lata
post appellationẽ legittimã sit nulla vt.d.c.ꝓ tuas.tamen
secus in absolutione quia valet absolutio post appellatio
nez legittimã factam a iudice a quo ꝛ appellatio non sus
pendit talem absolutionẽ de quo vide nõ.j.i.iij.q. Ulti
mus itellectus huius tex.nõ.est ꝙ hic petebat absolutio
coram iudice ad quẽ erat appellatũ ꝛ ita patet ex tex.i fi.
dũ dr ꝙ ille qui excõicauit cõtradicebat ꝛ subdit Ho
sti.ꝙ iudex ad quẽ ita demũ poterit absoluere postq̃ exa
minata cã ꝛ citatis partibus cognouerit de appellatõe
tex.est in.c.romana.§.snias.eo.ti.i vi.Sed aduerte qz tex.
ibi loquit qñ ꝓ iudicẽ dd quẽ reuocat excõicatio vel nul
la ꝓnunciat hoc eni fieri nõ põt nisi cã cognita ꝛ citatis
partibus ꝛ ita loquit tex.hic secus qñ fieret absolutio re
cepta cautõe qz iudex ad quẽ añ oia absoluere põt vt est
tex.i.d.c.ꝓ tuas.ꝓ quẽ ita debet limitari ꝛ itelligi tex.i.d.
§.snias.sm Jo.an.ibi:ꝛ ratio dic ẽ qz in absolutione que
fit recepta cautõe nõ ꝓiudicat in effectu ipsi pti nec snie:se
cus quando reuocaret ipsa snia tãq̃ iniusta seu nulla ꝓ
nunciaretur tunc eni ꝓiudicat pti ꝛ iudici quia ꝓnuncia
tur excõicatorẽ male excõicasse ꝛ hoc fieri non põt nisi ple
ne cognito de cã vt.d.§.sentẽtias.sm Panor.hic col.iij.ỏ
quo.j.ꝛ ex his hẽs omnes intellectus notabiles.ad hãc
decretalem. Ex̃ glo.queritur primo an in absolutione
requiratur citatio ptis ꝛ conclude ꝙ aliquando excom

municatio fertur a iudice ex suo officio licet in consequentiam versetur itereſſe ptis tūc poterit iudex ex suo officio absoluere nō citata pte ſm glo.nō.xi.q.iij.excōicatos.7 facit quod nō.Jnno.in.c.ab excōicato.s.de reſcrip.7 Bar. in.l.ij.ff.si quis in ius voca.nō ierit. Aliqñ excōicatio est lata ad instantiā partis tunc aduerte quia ipsa sententia cēsure nō posset ꝓnunciari nulla aut reuocari tāq̄ iniusta nisi citata parte vt est tex.in.d.§.snias.sed in absolutione dicas q̄ si superior ē talis qui non possit adiri per viam querele sed solū per viam appellationis vt est archiep̄s.s.de offi.ordi.pastoralis.7 non potuit ipse absoluere nō citata pte cū non possit nisi primo iustificet appellatio vt.d.§.snias.alias ꝺo si supior ē talis q̄ possit adiri p viam querele tūc excōmunicatus ꝓ manifesta offensa vel contumacia nō posset absolui nisi citata parte que pōt ledi.ff.de re iudi.l.de vnoquoq;.s.de maio.7 obe.iter quatuor.per Jnno.7 facit tex.in.d.§.sententias.quod tñ limitat 7 itelligit ꝺe .d ancha.7 Gemi.ibi nisi excōitatio fuisset lata ꝓ cōtumacia vel offensa dubia tunc enim pstita cautione de stando iuri 7 de reficiēdo expēsas poterit absolui nō aliter citata pte ratio est: quia recepta tali cautione non datur lesio partis vt ibi per eos .7 de his etiā per Jnno.in.c.prudentiā.§.sexta.s.de offi.dele.7 per Spec. ti.de contu.§.fi.ꝺ.sed pone excōicatus.7 ꝓcedunt predicta in absolutione ad cautelā vt sic eodem mō requiratur citatio partis ꝓut.s.ſm Hostien.7 Jo.an.i.c.solet.de sen. excō.li.vi.7 hoc nisi periculū esset in mora tunc enim posset fieri absolutio absq; alia citatōe.7 ita ꝓcedit.c.venerabili.j.de sen.excō.7 facit rō tex.hic ibi ne in excōmunicatione ꝺcedat: 7 i simili per Jnno.i.c.significauit.s.de test. 7 facit etiā tex.nō.in.l.Jtem queritur.§.exercitu.ff.locati.

Secundo queritur eo casu quo citatio requiritur an absolutio absq; citatione reddat nulla 7 videtur q̄ sic q2 si omittit forma citationis requisite actus redditur nullus.iij.q.ix.oia.7.C.quomodo 7 qñ iud.l.ea que. Contrariuz tñ cōcludit hic Hosti.7 Jo.an.quia etiam vbi requiritur citatio valebit absq; citatione licet sit iniusta 7 ꝓpter hoc pars grauata posset appellare ſm eos 7 facit quod nō.Jnno.in.d.c.ab excōicato.in ꝟbo obtentis. 7 hoc idē tenuit Spe.in.d.ꝟ.sed pone excōicatus.7 ita sequit hic do. An.7 Panor.hic col.v.7 idem Jmo.hic i fi.7 dicit hic Panor.q̄ quando absolutio fit ab excōicatore seu eius superiore concurrente iurisditione in psonam excōicati valeret absolutio absq; citatiōe ptis vbi alias requireret: nam sicut valeret excōicatio sine citatione 7 admonitione partis.j.de sen.exc. c.sacro.7 per glo.xi.q.iij.c.i. 7 in summa ita valebit absolutio cum potestas ligandi 7 soluendi.ꝓcedit a pari vt ō pe.d.i.c.verbuz.7 quia absolutio est magis actus fauorabilis.l.arrianus.ff.de ac.7 obli. 7 pro his est tex.nō.in.d.c.venerabilibus.§.vbi auten .per quem tex.traditur vna regula generalis q̄ dummodo absolutio fiat a iudice suo tunc quātuncñq; iniusta valet 7 nō est nulla: 7 sic est conclusio q̄ nullo casu absolutio reditur nulla ex defectu citationis. Aliquando nō queritur de absolutione sed superior vult reuocare excōicationem tāq̄ inustam seu nullam pronunciañ 7 hoc fieri nō potest nisi citata parte 7 non valeret quod agitur ratio ē quia isto casu est diffinire 7 pronūciare iudicialiter 7 hoc fieri non potest nisi citata parte 7 causa cogn.. a 7 ita sit tex.nota.in.d.§.snias.in verbo.nullatenus.7 dicit ibi Gemi.per illum tex.q̄ si lege vel statuto dicatur q̄ iudex nullatenus aliquid faciat sine certa solemnitate tunc si cōtrarium fiat actus est nullus de quo.j.7 vide per glo.nota.in verbo nullatenus.in cle.i.ꝺ seque.pos.7 fructuum. Ex his habes an absolutio a snīa excōicatiōis reddat nulla ex defectu citatiōis ex quibus ēt ifert hic Panor. an absolutio a iuramēto possit fieri nō citata pte ō q̄ articulo hic aliq̄liter p cū sz latiꝰ vdie i.c.i.7.c.ꝺbitores.j.ꝺ iureiurā. ubi do. An. tenuit q̄ fieri possit sine citatiōe partis ꝓut hic dicitur in absolutione excōmunicatiōis que valz non citata parte de quo tamē dic vt ibi plenius nō.7 in.c.q̄nto.eo.t. Tertio queriť pars citata cōparet 7 excipit q̄ excōicatus non absoluat nisi primo satisfaciat expensas an possit excipiens repelli per exceptionē excōmunicatōnis dubiū facit: quia etiam agenti possessorio recuperande obstat exceptio excōicationis ut est glo.nota. in.c.ex iſinuatiōe. s.de ꝓcu.ergo nō debebit audiri in satisfactione 7 expensarum refectōe. Sed certe excōicatus excipiēs desatisfactōne non venit vt actor sed per viā exceptōis que est permissa excōicato.s.de exceptōib⁹.cum iter.licet ius agendi sit sibi ꝓhibitum.s.de iudi.intelleximus.7 hoc maxīe ꝓcedit quia refectio expensaꝝ fit officio iudicis vt per Jnno. i.c.sepe.j.eo.7 ideo iudex poterit supplerē ꝓ eo 7 ita sequitur Jmo.hic in fi. 7 uide alias per bar.in.l. ō pupillo.§.qui remissionē.ff.de noui op.nuncia.7 p doc. in.c.i.de reſcrip.li.vi.an excōicatus audiat petēdo reuocationem tenute seu missionem factaz in sua possessione.

Quarto queritur excōicatus ꝓmanifesta offensa vel contumacia non debet absolui nisi ꝓmo satiffaciat vt.d.c. ex pte.7.d.c.veneralibus.7.c.i.s.de iudi.sicut quādo q̄s esset excōicatus ꝓpter rem iudicatam aut in executōe instrumēti hñtis executōez paratā ꝓut dicit Jo.an.in.c.cū ad sedem.s.de resti.spo.col. vi.an his casibus absolutio fcā non precedente citatōne nec ulla satisfactōne sit valida 7 dic q̄ ualet 7 licet sit iniusta tamen nō ē nulla 7 ita sit hic tex.ſm hunc intellectū tenēdo q̄ hic esset excōicatus ꝓ manifesta offensa vel cōtumacia 7 tamen nō facta restitutōe 7 non obstāte ꝓtradictōe 7 appellatiōe aduersariī valz absolutō 7 ita etiam voluit glo.in.c.q̄uis.in ꝑn. j.de sen.excō.7 sequunť doc.7 rō est quia sicut valeret excōicatō siue iusta siue iniusta vt d.c.i.xi.q.iij.ita valet absolutio etiā iniusta 7 sic absoluit 7 liberat 7 fortius cum sit actus magis fauorabilis vt.d.l.arrianus.ꝓ quo etiam est tex.nō.in.d.c.ueneralibus .in.§.ubi aūt. q̄ absolutio etiam nulla facta restitutōe ualet licet sit iniusta 7 ita etiā tenet ro.ꝺeci.cccl.xxxix.que incipit Jtē si ꝓnūciať.7 bene facit qꝺ nō.Jnno.in.d.c.ab excōicato.in ꝟbo obtentis.imo vī plus ꝓbari q̄ appellatio aduersariī q̄ntūcūq; legittima non suspēdit effectuz absolutōnis: vnde pendē te appellatōe nō erit excōicatus sed absolutus 7 ita dicit nō. Jnno.in.d.c.ab excōicato.quia sicut appellatio nō suspendit snīaz excōicatōis.j.eo.c.pastoralis.ita nō suspendit absolutionem ab ex cōmunicatione ſm Jnno.ibi maxīme cum sit actus magis fauorabilis vt.s. intantum q̄ licēt excōmunicatio lata post appellationem legittimam sit ipso iure nulla vt.d.c.per tuas.tamen non sic in absolutione quia absolutio lata post appellationem legittima non est nulla imo valet vt est hic tex.nota . licet sit iniusta 7 remedio appellatiōis possit rescindi ꝓut.s.ē dictum quod ē mēti tenendū. Quinto queritur pone excōicatus obtinuit absolutiōem ex falsa cā an valeat absolutio glo.i.c.ex parte.s.de offi.or.tenet q̄ nō sed q̄ sit nulla. Sed ro.in.d.ꝺecisi.cccl.xxxix .tenet cōtrariū q2 sicut excōicatio lata ex falsa causa valeret vt notať in.d.c.sacro. 7 per glo.xi.q.iij .in summa 7.c.i.ita 7 absolutio debet valere cū pari passu ambulēt vt.d.c.ꝟbum.7 per Jnno.in.d. c.ab excōicato.7 fortius cū sit actus magis fauorabilis.vt s.poterit tñ reintrudi in eandē snīaz excōicatōis tanq̄ iniuste absolutus sic.s.eo.c.qōni.ꝺ quo articulo ibi plenius per rotaz.ꝓ cuius opinione faciūt iura 7 rōes adducte.s in proxima.q.facit etiā q2 licet regulariter nō possit excōicatus absolui nisi petat vt.c.significasti.j. de eo qui duxit in matrimoniū.7 nō debeat regulariter absolui impenitēs. xi.q.i.cū aliquis. ꝓpter hoc tñ nō esset nulla absolutio immo valeret 7 licet nō tollať vinculuz peccati qꝺ absq; penitentia tolli nō pōt.j.de penitē.c.quod quidā.tñ vinculū excōicatiōis tolli pōt 7 sic īpenitēs absolui pōt 7 ita tenz do. Ant.7 Jmol.in.c.veniēs.el.ij.s.de testi. ergo valet absolutio ex falsa causa 7 sic ab impenitente iuxta nō.in.d.c. ab excōicato 7 i regula peccatū.li.vi.imo est tex.sing.in.d.

c. veniens. ꝙ impenitens pōt absolui ab excōicatione ad certum tempus vel ad certā diē facit quod nōt in. c. preterea. j. eo. de quo tamen articulo an absolutio ex falsa cā valeat vide plenius i. d. c. ex parte. Sexto limita omnia p̄cedentia dicta quia licet valeat absolutio absq; citatiōe partis ⁊ absq; nulla satisfactione ⁊ absq; iuramento ⁊ sic nō seruata forma data a iure vt tꝫ glo. ⁊ doc. sequunt i. c. cū desideres. in fi. j. de sen. exc. qz sicut tenet excōicatio nō seruata forma data a iure vt. d. c. sacro. ⁊ xi. q. iij. c. i. ⁊. c. i. ꝺ sē. excom. li. vi. ita valet ⁊ tꝫ absolutio non suata forma data a iure. xi. q. iij. quō. ⁊. i. q. i. euidenter nam certe p̄dicta oīa, p̄cederēt in forma data a iure secus in forma vel ordie dato ab homine in rescripto quia si papa vl legatus de latere seu alius ordinarius cōmitteret alicui ptātez absoluē di a sententijs censure dato certo ordine tunc absolutio p̄ termisso illo ordine non solū ꝙ esset iniusta vex etiam ipso iure nulla. tex. est ad hoc nō. in. c. pisanis. de resti. spo. i ꝓbo irritū iudicamus. ⁊ ita ibi tradit Jo. an. ⁊ ita sequit ētibi Pano. col. iij. in fi. dicēs per cādez rationē ꝙ idē eēt in excōicatione quādo fert ex potestate data ab homine quia p̄termisso ordine esset ipso iure nulla ⁊ facit. c. fi. ⁊ quod ibi nō. j. de p̄eben. ⁊ potest ratio diuersitatis assignari quia quando omittit forma vel ordo datus ab homine nulla competit iurisditio: ideo deficiente potestate non valet quod agitur non seruata forma rescripti tex. ē in. c. cum dilecta. s. de rescriptis. ⁊. d. c. pisanis. ⁊ propter hoc semper dicimus ꝙ ex defectu turisditionis excōicatio redditur nulla vt per glo. ord. ponētē oēs casus iquib⁹ excōicatio redditur ipso iure nulla in. c. p̄senti. de sen. ex cō. li. vi. secus in forma data a iure quando excōmunicatio vel absolutio fieret ab habente alias ptātem: cum ipsa excōmunicatio vel absolutio nō subiciat alicui forme vt patet in iuribus. s. allegatis. ⁊ ex his infert Pano. in. d. c. pisanis. ꝙ si habenti alias potestatem absoluendi vel excōmunicandi mandetur a superiori ꝙ aliquē excōicet vel absoluat certa forma p̄missa ꝙ tenet excōicatio vel absolutio non seruata illa forma ex quo nō est defectus iurisditionis. ꝓ quo dicto bene facit glo. ordinaria ⁊ nota. in in verbo. inhibentes. in cle. i. de iurepatro. sed tamen est eius dictum intelligendum quādo ille, p̄cederet iure ordinario licet foret a superiore eius iurisditio in hoc excitata fm nō. per glo. in c. licet in corrigēdis. s. de offi. ord. secus si eius iurisditio eēt a superiore alterata ⁊ ex iure delegato faceret tūc enī ñ seruata forma nō ualeret qđ agit etiā si in forma data ab hoīe contineat eadem forma data a iure vt per Jmol. hoc tenentē in. d. c. pisanis. reddit entꝫ actus nullus non solū qñ expresse fit cōtra formā mādati sed etiā qñ ad plenū non implet mādatum vt per glo. in d. cle. i. hinc est ꝙ quando ad actuꝫ datur certa forma: paria sunt agere contra formam citra vel preter vt vide tex. cum glo. in. c. sicut ⁊ in. c. prouida. de elec. in. vi. ⁊ hec sūt bene notanda quando papa vel legatus seu inferior committit alteri potestatē absoluendi vel excōicandi dato certo ordine quia an ⁊ quando excōicatio vel absolutio p̄termisso ordine sit nulla patet ex p̄cedētibus. Ultimo dubitatur circa predicta ēps potest regulariter absoluere absnia excōicationis lata a iure quando absolutio non foret expresse reseruata pape vt in. c. nuper. j. de sen. excō. ⁊ tunc non dubitatur ꝙ quando absolutio esset alteri reseruata tunc si fieret per episcopum vel alium esset ipso iure nulla ex defectu potestatis. Sed pone ꝙ in iure exprimitur in aliquo casu ꝙ excōmunicatus non possit absolui nisi primo satisfaceret prout est textus in. c. finali. de officio delegati. lib. vi. ⁊ in. c. quoniam. in fine de īmunitate ecclesiaruꝫ lib. vi. vbi dicitur ꝙ ab excōmunicatione nisi prius fuerit satisfactum nullatenus absoluatur ⁊ in. c. quāq̄. in fi. de censi. lib. vi. dicitur ꝙ absolutionem non obtineāt do nec satisfecerint ⁊ in. c. quicunqz in principio de hereticis in vi. dicitur nec absolutionis bñficium mereantur nisi prius tē. ⁊ idem in cle. i. de sequestr. pos. dicitur ꝙ ab excōicatione nullatenus absoluātur nisi prius tē. ⁊ idem ī cle. eos. de sepul. dicit a qua nullatenus absoluantur nisi prius satisfactionē fecerint ⁊ idem in. c. quia sepe. de ele. li. vi. ⁊ in. c. i. de iudi. cū aliis similibus. Si ergo ī dictis casibus fiat absolutio per ēpm vel alium nō seruata tali forma data a iure an sit nulla Archidiacōus i. d. c. quoniam. tenet ꝙ sit nulla eo qz iure ꝓhibente. x. dis. uides. ⁊ in. l. non dubium. C. de legi. Sꝫ glo. nō. i. d. cle. i. de sequest. pos. in verbo nullatenus absoluat arguit ꝓ ⁊ contra finaliter videtur residere in vltima opinione ꝙ absolutio valeat que vltima opinio glo. sēper ī dubio est sequēda fm glo. ⁊ doc. in. l. qui. filiū. §. sabinos. ff. ad trebel. sicut alias dicimus ꝺ opi. Jnnocētij. ꝙ indubio vltima eius opi. sequēda sit pro vt dicit Bal. in autē. ex testamento. C. de collatiōibus. vñ glo. in. d. cle. i. videtur residere ꝙ absolutio valeat ⁊ addu cit de terminationē alterius glo. ord. ⁊ nō. in verbo ibiben tes. i. d. cle. i. de iurepatro. que tractat an ⁊ quando gēna contra inhibitionē iuris valeant: ⁊ cōcludit in ꝓposito nostro ꝙ quotiens a iure imponit aliquid faciendū ab ordinario in eo sup quo alias iurisdicionem habet licet a iure tradatur certus ordo vel modus ualent gesta contra ibi bitionem iuris absq; decreto. secus vbi ordinarius recipe ret iurisditionem ad illud faciendum ab ipsa lege: tunc enim gesta contra ihibitionem iuris essent ipso iure nulla li non seruetur modus vel ordo a iure traditus ⁊ ratio quia tunc deficit iurisditio ita dicit singulariter. glo. cum ergo i casu nostro ēpus habet alias potestatē absoluēdi ī supradictis casibus vt i. c. nup. lꝫ i iure exprimat ꝙ nullatēus fiat asolutio nō facta satisfactiōe tñ absolutio ꝓtra inhibitōz iuris sine decreto erit ualida. Sed aduerte qz dubium facit cū in dictis iuribus dicatur nullatenus absoluatur ⁊ verbum nullatenus adimit potestatē absoluendi vt in. d. c. romana. §. sententias. ⁊ textus. xi. q. iij. excelentissimus. in fi. dicit. nisi digna satisfactōe preueniēte nolumus a te prorsus absolui. ⁊ in simili nō. ī. c. romana. §. i. uniuersitatem. ꝺ sē. ex. li. vi. vbi. tex. dicit penitus ꝓhibemus. per quē tꝫ ibi Hosti. ꝙ excōicatio esset ipso iure nulla quia penitus ꝓhibere est in totum ptātem auferre intantum ꝙ actus eēt nullus ⁊ lꝫ glo. ibi teneat ꝙ excōicatio ualerꝫ tñ Jo. an. ibi ⁊ cōiter doc. tenēt ꝙ sit nulla ex dictiōe penitus ibi posita que est exclusiua ptātis ipso iure fm Jo. an. allegātem etiā ad hoc tex. in auten. ꝺ alienatōe ⁊ emphiteosi. §. sancimus. ⁊ idē tenet Jo. an. de ipa dictiōe penitus. i. c. i. i. fi. de. postu. ꝓla. i. vi. ⁊ Gemini. i. d. §. ī uniuersitatez. quod est menti tenēdū ad. ꝓhibitōes iurium uel statutoꝝ qñ sunt cum dictōe penitus quia ipportat nullitatem absq; alio decreto ꝓ qua etiam glo. ī. verbo concedatur. ⁊ ī verbo nullo mō. ī. cle. vt hūi qui. de cta. ⁊ q̄. ex q̄bus glo. nō. do. An. i. d. cle. i. ꝺ seq̄st. pos. ꝙ qñ ꝓhibitō iuris fit per verbum vniuersale nullatenus. vl oīo vī tacite contineri decretum ⁊ tollere facultatem dispensandi ⁊ fiēdi contrarium vnde in ꝓposito cū supra dcā iura loquāt ꝓ verbum nullatenus ⁊ p̄sus satis sit idem dicē dū sicut si diceret pēitus absoluitur sed aduertendum qz in. d. §. ī vniuersitatem. iō est excōicatio nulla quia vniuersitas. vel collegiū aīmā ñ hz. ⁊ sic ñ ē materia capax excōicationis, put tenuit glo. vij. q. deniqz. sed ī alijs casibus. s. dcis secus per rōnē glo. ī. d. de. i. ꝺ iurepatro. tenēdū vī ꝙ absolutio facta contra ihibitōez canonis non sit nulla ⁊ ita est de mente glo. ī uerbo satisfactum. ī. d. c. quoniam. ⁊ in. d. c. quanq̄. in. verbo satisfecerint. vbi glo. equiperat dcōs sic excōicatos a iure excōicatis ꝓmanifesta offensa vnde valeret absolutio non facta satisfactione licet sit in insta vt. s. i. quarta q̄stione ⁊ ꝙ absolutio in dictis casibus non sit nulla tꝫ Jmo. ī. d. cle. i. de seq̄st. pos. sup dicta glo. ⁊ idē do. Flo. ibi ī vi. questiōe ⁊ ī hac opione uidetur residere Jo. an. in. d. c. quoniā. ⁊ ita etiā. sequit Gemi. ibi ꝙ absolutio valeat ī dictis casib⁹ ⁊ ita vī tenēdū. ñ obstat tex. ī. d. §. ī vniuersitatez. ꝺa ibi materia ñ ē capax vt. s. nō obstat glo. ī. d. cle. vt hūi q. qz ñ loqūt ī sniis cēlur ⁊ ꝓpter

hoc dicebat glo.ī ẏbo attẽptent.in.c.i. de offi.or.in.vi.q̃ est spẽale in sniis censure q̃ valeant licet a iure ferri ꝓhibeantur hinc est q̃ valerent nõ citata parte vt.d.c. sacro. 7 ꝓsuluit Fede.õ senis suo cõsi.xl.q̃ excõicatio iudicialis lata in tpe feriato valeat 7 dic vt est dictũ. s.ī secũda questione. fortius ergo idẽ est dicendũ in absolutione que ẽ actus magis fauorabilis vt nõ subiciatur alicui forme iuris nec obstat qõ nõ Arch.7 Jo.an.in dicto.c.quãq̃.qõ sequitur ibi Semi.q̃ non dicunt q̃ absolutio aliter facta sit nulla imo valeret licet sit iniusta ꝓut tenuit in.d. casibus Jo.an.7 Semi.in.d.c.quoniã.7 vide vnum casum in quo absolutio a sniis censure esset ipso iure nulla quando ipsa fuisset obtenta per vim vel metũ vt est hodie exp̃ssũ in.c.i.de his que metus causa.in vi.7 p̃dicta omnia sunt bene notanda: qui.n. semel fuit excõicatus semp̃ p̃sumit excõicatus nisi ꝓbet se absolutũ vt ẽ tex.in.c.sicut. de sen. excõ.7 in.c.ꝓposuit.de cleri.excõ.mi.7 ibi per glo. dicentem q̃ qui fuit semel excõicatus debet esse cautus vt habeat lr̃as absolutionis apõ se cum alias nũq̃ p̃sumatur absolutus nisi probetur legitime vt dicto.c.sicut 7 alias dicitur q̃ qui semel icursus ẽ ifamiã semp̃ p̃sumitur ifamis nisi probetur restitutio 7 dispensatio vt est tex.ī.c. ex dili genti.j̃.de simo. obtenta ergo absolutione an 7 quando sit valida vel nulla plene patere põt ex p̃cedẽtibus. Ultimo queritur quando aliquis denunciatur excõicatus seu publicatur an in tali denunciatione 7 publicatione requiratur citatio partis 7 alias absq̃ citatione sit nulla vide vt plene dicetur.j̃.c.proximo.

Ꝛ Ꝛrehensibilis. Non debent prelati proferre sniam censure nisi admonitiõe premissa.h. d.p̃mo. Subditi precipue regulares a disciplina 7 correctione appellare non p̃nt.h.d. secundo. Appellanti debet statui terminus ad prosequendũ infra quem si non prosequitur appellatio est deserta 7 iudex a quo libere ꝓcedat.h.d.3. Et appellans si non prosequitur appellato prosequente ꝓdemnatur in expens̃.h.d.4.7 habet quinq̃ dicta s̃m ibi subiecti. tertiũ ibi si vero.q̃rtũ ibi si ẽt.quitũ ibi p̃cipue. Nõ.primo ex tex.regulã generalẽ q̃ snia excõicationis seu suspensionis nũq̃ in aliquo casu sit ferẽda ab hoie nisi canõica admonitione p̃cedente. Ex quo infertur q̃ ab homine non põt ferri excõicatio ꝓ delicto vel alio vllo casu nisi solum pro contumacia in nõ parendo vt per glo.xi.q.iij. episcopi.7 c. nemo ep̃or.7 debet excõicatio suspensio vel interdictũ ꝓferri in scriptis 7 expressa legittima cã vt ī.c.i. de sen.excõ.in.vi.q̃ntũ.n. ad admonitionẽ equipantur suspẽsio excõicatio 7 interdictũ vt in.c.statutũ.de sen.excõ.li.vi.q̃ ãt hic dicitur i suspensione limitat singulariter Jnno in.c.i. j̃.de excess.pla.ꝓcedere.q̃n suspensio fert̃ ab hoie ꝓ cõtumacia tunc est q̃ requirit̃ admonitio vt hic in tex.sed q̃n fertur ꝓpter crimẽ i penã tunc nulla admonitio requiritur: sicut nec in alijs pẽis iponendis: 7 idẽ tenuit Jnno. in.c.ad hec.q̃n.j̃.eo.7 licet Hosti.hic dicat q̃ si fertur ab hoie requiratur admonitio semp̃ per .c.sicut .j̃. de vita 7 honest.de.tñ tenendũ est dictũ Jnno.ꝓ quo tex.in.c.tam lr̃is.s̃.de testi. vbi papa absq̃ admonitione iposuit penã suspensionis: ergo 7 alij hoc facere p̃nt ar.c.in causis.s̃.õ re iudi.7 facit.c.romana.§.sed nec.de ap.li.vi.7 ratio differentie est q̃ excõicatio nõ infertur ab hoie ꝓpter crimẽ sed ratione cõtumacie vt.d.c.epi.7 excõicatio nũq̃ infertur i penã q̃ si vult se corrigere relaxat̃ incontinenti vt.s. c.p̃x.cũ sit medicinal̃ vt.d.c.i.sed suspensio põt directe fieri ꝓpter crimen 7 i penã eius vnde nõ requiritur tũc admonitio sicut nec in alijs penis 7 facit ad hoc tex.ī.c.ij.j̃. de cle.excõi.ibi crimibus suspẽsus 7c̃.7 tenuit Jnno.ī.d. c.i.j̃.de excess.pla. Secundo tene mẽti ex hoc tex.ibi nisi q̃ licet nullus iudex vel p̃latus ẽt regularis debeat proferre snias censure ẽt in religiosos nisi p̃missa canõica admonitione vt hic 7.j̃.de sen.excõ.sacro.7 alias ĩcurrit penã de q̃ ibi 7 hic in glo.ij.q.i.īsumma.tñ omni casu quo excõicatio ifertur ipo facto a iure vel alia constitutione propter delictũ tunc poterit iudex vel p̃latus subditũ delinquẽtẽ i illo delicto excõicare absq̃ alia admonitiõe tex.ẽ hic nota.7 singu.s̃m Pano.vnde dicit hic Bal.q̃ excõicatio est similis infamie iuris.j̃. de sen.excõ.decernimus. in.vi.q̃ ifamia iuris infertur tripliciter primo per snias: secũdo ex genere pene: tertio ipo iure seu ipo facto: ita dicit glo.nõ.in.l.ictus fustium.ff.de ifamibus. Et ex his refert hic Jo.an. ꝓ quidam.abbas fuit semel vefẽsus quia absq̃ admonitione excõicauerat monachũ suum pro eo q̃ absq̃ licentia exiuerat monasterium 7 repertũ fuit statutũ in monasterio ipononẽs excõicationẽ ipo facto pro dicta causa vnde alia admonitio nõ fuit necessaria vt hic in tex.quia sicut excõicatio lata a iure vel a statuto nõ requirit admonitionẽ vt ī.c.ij.de cõsti.li.vi.ita si fert̃ ab homine ꝓ eodẽ delicto vt hic i tex.qui põit vnũ casũ singularẽ in quo ab hoie põt directe ferri excõicatio ꝓ delicto 7 nulla admonitio requirit̃.ex quo tex.ẽt mirabiliter infertur s̃m Pano.q̃ excõicatus a iure ꝓ certo delicto potest i tex excõicari ab hoie ꝓ eodẽ delicto aliter non citato 7 alia cõtumacia de nouo nõ cõtracta 7 q̃d operet̃ multiplicatio excõicatiõis vide p̃ glo.in.c.ita quorũdã.j̃. de iude. Et dixit hic Hostien.ꝓ hunc tex.q̃ iudex posset denunciare excõicatũ a canone absq̃ alia citatiõe q̃n factũ ẽ notoriũ secus ãt q̃n vellet declarare factũ ex quo insurgit excõicatio vel alia pena licet ipso facto illata a iure tunc.n. in declaratione foret necessaria citatio ptis ad finẽ executionis p̃dicte ar.c.cũ s̃m.de hereti.li.vi.7.ff.de iure fisci.l. eius qui delatorẽ.7 ibi p̃ Bar. nã ẽt in notoriis requirit̃ citatio q̃n ps posset ledi vt est glo.ī.c.ad nostrã.el.iij.s̃.õ iureiurã.de quo ar.vide dicta.nõ.in.c.cũ sit.in fi.7 in.c.pervenit.s̃.eo. Hinc dicit glo.ord.in verbo priuatos .i.c. capiẽtes.§.q̃ si p.xx.õ elec.i.vi.q̃ licet alias a pẽa legis nõ appelletur.j̃.eo.c. quia nos.7.ff.de verborum significatione.l.si qua pena . quia iuris executio seu pena non habet iniuriam.ff.de iniuri.l.iniuria ꝓ. tamen a sententia declaratoria iudicis declarantis 7 ꝓnunciatis aliquem incidisse ī penam legis vel statuti bñ poterit appellari s̃m glo. ibi 7 facit.glo.in verbo notata in de.fi.de censibus. Tertio nota 7 ita allegatur q̃ a correctione seu disciplina ecclesiastica nõ appellat̃ vnde religiosus non potest appellare a pena imponenda s̃m regulam suam seu s̃m statuta sui ordinis cum ea statuta sint eis leges facte.c.ad nostrã. s̃.eo.7 hoc nisi modum excederet.j̃.e.c.de priore. Quarto nõ.q̃ nõ ꝓsequens appellationem licet fuerit frustratoria nõ punit̃ de iure canõico vlla alia pena extrinseca nisi solum condemnatione expensar̃ s̃m Pano.vt patet hic i tex.7 idẽ Bal.hic dicens q̃ nõ punitur criminaliter 7 ideo. l.eos.§.ne temere.C.eo.ti.non habet locũ de iure canõico 7 ita voluit glo.s̃in.ī.l.i.ff.a quibus ap.non licet. s̃m Bal. hic. Ultimo nõ ibi prelati 7 capituli .ar.q̃ abbas nõ possit punire suũ subditum absq̃ cõsensu sui capituli sed tex.ī.c.Johannes.j̃.de regu.probat q̃ solũ abbas hoc possit 7 ita sequit̃ ibi Jo.an.quia p̃ma correctio mõachorũ spectat ad ipsũ solũ abbatẽ.s̃.õ offi.or.c.quãto. 7 tota potestas residet in abbate.xviij.q.ij.nulla. Nõ obtet.hic quia debet capi capitulũ ꝓ loco aut ꝓ capitulo regule 7 licet ep̃us nõ corrigat clericos suos absq̃ eius capitulo.j̃.de his q̃ fi.a p̃la.nouit.tamen i hoc plus potest abbas cũ ita sibi concedat̃ p regulã p papã approbatam. Quando tñ abbas esset nimis seuerus in corrigendo tũc deberet adhiberi capitulum 7 ita sit tex.hic s̃m alium intellectum quẽ refert Jo.an.ad hũc tex.in.c.i.de cens̃.li.vi.

Jn glo.i.in fi.7 si durante suspẽsione ingerit se diuinis fit irregularis vt ī.c.is cui.de sen.excõ.li.vi.a qua irregularitate solus papa absoluit vt ibi 7 in.c.i.eo.ti.7 li.7 õ forma huiusmodi admonitiõis vide tex.in.c. constitutionẽ. de sen.excominicationis.li.vi. Jn glo.ij.ibi tenet.nõ ex glo. q̃ valet excõinicatio nulla precedente admonitione seu citatione 7 idem glo.xi.q.iij.ī summa 7.ij.q.i.ī sũma 7

probatur in.d.c.sacro.qđ̄ pcedit etiam in iudice delegato fm Jnno.i.c.illud.j.de cle.excō.z probaţ in.c.statuimus. đ̄ sen.excō.li.vi.per locū a speciali đ quo vide plene z nō. dicta.s̄.c.proxi. Jn glo.i ꝟbo tunc.in fi.quid añt sceet lapsuz tm̄ tēpus ita q̄ sit certū ifra residuum nō posse pro sequi dicit hic Boff.q̄ debet expectari q̄ totus terminus decurrat ar.c.cōmissa.de elec.li.vi.licet Hosti.hic cōtrariū velit z nō bene fm Joā.an.vnde si iudex a quo iterum ali quid inouaret esset ipso iure nullū fm Bal.hic dictio enim tūc hic i tex.denotat extremitatē z finem tpis.ff.de cōdi. z demon.l.iiij.z de his vide plene dicta i.c.psonas.s̄.eo.

Jn glo.fi.ibi nō habet ꝓpriū vt q̄ sint regulares.j. de sta.mona.c.cū ad monasteriū.z idem voluit glo.iiij.in c.de multa.j.de prebē.hinc dicit in.l.hos accusare.§.omnibus.ff.de accu.z q̄ qui nihil habet nihil soluere pōt z alibi dicit q̄ inopia est quedā spēs defensiōis.ff. de ꝓcur.l. titius.z in.l.nā his.de dolo.z.s̄.đ res.spol.c.oli.q̄ inanis ē actio quā inopia debitoris excludit vt ibi: verūtamen licet inopia excuset a pena temeritatis vt hic tm̄ nunq̄ excuset a pena cōtractus vt.l.diuus Uespasianus.ff.de iurep. vbi ad hoc tex.nō.fm Bal.hic. Jn ea.glo.ibi fm arbitriū z poterit arbitrari q̄ ex hoc.q̄ qui nō pōt soluere luat in corpus vt in.c.finē litibus.hic all'.vbi qñ illud qđ debet solui ē pena ex parte soluētis sed ex parte eius cui dz fieri soultio ē itereſſe habet locū illa regula qui nō pōt soluere luat in corpus vt ē tex.sing.in.d.c.finē.z ideo dubitatur an dicta regula de qua ibi z in.l.quicūq̄z.C.đ fui.fug. z in.l.fi..ff.de in ius vocā.z in.l.qui edes.ff.de incēdi.rui. naufra.habeat locū in obligatiōe ex causa ciuili glo.i ꝟbo si habent i.c.sicut dignū.de homici.sentit q̄ sic pro quo facit.d.c.finē.Sed cōtrariū tenuit glo.xiiij.q.vi.c.i.vbi nō. voluit q̄ illa regula qui nō pōt soluere luat i corpus non habeat locū in obligatiōe ex cōtractu vel alia cā ciuili tūc eni qui nō potest soluere nō luit i corpus sufficit.n. tūc cedere bonis vt i.l.i.C.de ces.bo.z idē voluit glo.i reg.peccatuz.i.vi.in p̄n.z ita etiā determinat Bal.in.l.fi.§. z si prefatam.C.de iure deli.circa mediū. Nō ob.tex.in.d.c.finē q̄ ibi obligatio orit potius ex delicto q̄ condēnatur i expensis rōne calūnie vel cōtumacie z cōtumacia ē delictū ff.de re mili..l.omne delictū.z de iterro.ac.l.si filius.z ibi glo.vnde ex parte soluētis condēnatio expēsaz est pena vt i.c.dispēdia in fi.de rescrip.li.vi.Et scias q̄ nō soluz in foro iudiciali sed ēt i foro cōsciētie excusat quis in omni casu rōne inopie fm glo.in.d.c.sicut dignū.z in.d.reg.peccatuz.z ē tex.in.c.cū tu.đ vsur.Si tm̄ postea ꝓueniret ad pinguiorē fortunaz soluere teneret.j.de solu.c.odardus. ff.de ces.bono.l.is qui bonis.Jntellige nisi iaz p̄mo fustinuisset penas corporales tūc.n.ille p eo q̄ nō potuit soluere si luit in corpus ē ex toto liberatus z si deueniret ad pinguiorem fortunā amplius nō tenet z ita dixit glo.nō. in.d.c.sicut dignū.z i.d.c.i.z in.d.reg.peccatū.pro q̄ tex. i.l.sed si vnius.§.si ante.ff.de iniur.z ita procedat qđ nōt Ang.in.l.si quis id qđ.in fi.p̄n.ff.de iurisd.om.iu.vbi nō. per eū dicētez q̄ si habes amicū incarceratū pro magna quātitate intellige tu ex cā criminali tūc ē cautela q̄ habeas iudicē amicū z gratiosū qui ei imponat penā corporalē leuē puta penā aque calide vel leuis torture z fatias fieri publicū instrumētuz q̄ hec tortura fuit illata vt sic lueret in corpus pro eo q̄ soluere non poterat fm Ange.ibi tunc.n.etiā si postea fieret soluendo nō poterit plus conueniri vt.s̄.in.d.l.sed si vnius.§.sed si ante. Jn multa vero impositā a iudice absq̄z dubio rōne inopie fit remissio: z liberatio totaliter vt est tex.in.l.illicitas.in fi.ff. de offi.p̄si.nec debet luere i corpus nec debet cauere de soluendo si ad pinguiorez fortunā peruenerit nec etiā teneret dato ēt q̄ ad pinguiorē statum deuenerit postea vt ibi habetur z ita etiā Jo.an.z do.Flo.in.c.auctoritate.de instit.i p̄n. vbi nō.vide de his per Jo.an. Jn ea.glo.i fi.Si posito q̄ religiosi qui ꝓpriuz nō habēt euitent condēnationē expēsaz.Quid in clericis secularibus habentibus beneficia residet hic Hosti.z Jo.an.q̄ licet tales nihil haberent ex p̄prio patrimonio tm̄ fit executio in fructibus beneficii dū modo ecclesia ex hoc enormiter nō ledatur z hoc per tex. in.c.peruenit.de fideiuss.sicut in simili dicitur de ep̄o committente felloniā q̄ in eius vita perdit feudum postea redit ad ecclesiā vt in.c.si clericus.de cap.mo.fm Jo.an.di centē ita esse tenēduz quicquid aliter voluerit Archi.in.c. statuz.§.assessorem.de rescrip.in.vi.z ita transit hic do. An.z Jmol.Sed aduerte q̄ Archi.in.d.§.assessorem.z i c.eos de sen.excō.in.vi.cū quo transit ibi Jo.an. z Gemi. tenet q̄ clericus de facultatibus ecclesie cū habeat ad vsuz nō poterit satisfacere ar.xvi.q.iij.§.vlti.z in cle.volentes. §.i.de bereti.quare cōcludit hic Panor.q̄ aliquādo clericus cōdemnatur in expēsis in ꝓpria causa tunc snia non mādatur executiōi in bonis ecclesie sed in patrimonialib⁹ si habet vt dicit đ in glo.z in.d.c.de multa. Sed si nō habet patrimonium sed beneficiū tūc respectu portionis fructuū qui habent cōuerti in vtilitatē ecclesie non posset fieri executio ar.regule.delictū i.vi.z.xvi.q.vi.si ep̄m.sz respectu fructuū qui habēt percipi p beneficiū dicit Panor.q̄ ēt in talibus nō posset fieri executio q̄ clericus habet participare fructus beneficij quatenus indiget ad necessitatem sui victus z nō aliter.xi.q.ij.sed ep̄us.z.xij.q.ij.§.fi.cuz se. Sed opi. Hosti.z Joā.an.hic posset procedere in clericis personaliter beneficiatis: q̄ attenta cōsuetudine generali faciūt fructus suos z possunt de his cōdere testamentum vt per glo.ordi.in ꝟbo reseruari.in.c.p̄senti.de offi.ordi.i vi.dū modo executio in redditibus beneficij nō sit talis q̄ clerici habeāt mēdicare in obprobriū ecclesie dicit tex.in.c. diaconi.lo.vlti.xciij.di.ideo est q̄ clericus qui dicitur milles celestis milicie vt in.c.ij.de penis.in.vi.habet beneficium vt nō exigatur nisi in quantū facere potest đducto ne egeat vt voluit glo.ordi.z nō.in.l.miles.ff.de re iudi. Aliquando clerici litigant nomie ecclesie collegialiter z tūc executio in expēsis fiet in bonis ecclesie quia delictū prelati z capituli bene nocet ecclesie vt per glo.not. in.c.ij.de or.cogni.z in.d.reg.delictum.z pro hoc dicto est tex. nota.in.c.ij.s̄.de.do.z contu.vbi hoc probatur etiam in religiosis. Aliquādo clericus vel prelatus litigauit solus tūc concludit hic Panor.q̄ debet soluere de eius patrimonio vt est tex.nota.ad hoc in.l.non est ignotum.C.de administra.tu.vbi si tutor egit iniustam litem tenetur soluere expensas de suo z non de bonis pupilli licet egerit nomine pupilli z ita dicit glo.sing.ibi dicens idem in prelatis ecclesiaruz z hoc idem dicit Bar.tenenduz esse in omni administratore qui temere aut calumnioſe egit vt soluat expensas de suo qua ecclesia vel dominus nō censetur mādasse rem iniustaz.ff.de condi.inde.l.si procurator. Uerū si prelatus vel clericus non habet ex p̄prio patrimonio remanet tunc dubitatio supradicta de qua plenius p̄ doc. in.c.peruenit. vbi cōmuniter residere videntur q̄ de consuetudine fiat executio in fructibus beneficij z capiantur in causa iudicati durante vita illius deducto tamē ne egeat vt.s̄.Et adde predictis dictū Jnno.in.c.i.circa fi.s̄.vt lite non cōtes.vbi voluit q̄ si ecclesia litigat per procuratorez qui ratiōe contumacie vel aliter condemnat in expensis q̄ executio fiet i bonis ecclesie qñ procurator deliquit in his que habuit in mandatis quia imputari debet ecclesie si malum procuratorē elegit.ff.de mino.l.cum mandato.secus si deliquit procurator in his que non includebantur sub mandato tunc eni non noceret ecclesie vt.in.d.l.si procurator.Et adde etiam glo. nō.xvi.q.iiij.placuit.que voluit q̄ si prelatus ratiōe negligentie passus sit prescribi rem ecclesie q̄ ipsa z eius heredes tenētur conseruare ecclesiam indemnez facit textus z glo.xij.q.iij. quicunqz.z in.l.quicquid.C.arbi.tute. Hinc est q̄ omnia bona prelati sunt tacite ipotecata ecclesie pro negligentia z mala administratione vt per glo.in.c.ex litteris.de pigno.sicut dicitur in bonis tutoris vel procuratoris vt in.l.pro officio. C.de administra.tuto. Extra glo.quia est hic textus

q̄ deserta appellatione appellans condēnatur in expensis dubitat̄ per quē iudicem ⁊ concludunt hic doc. q̄ aut appellans nullo mō fuit ꝓsecutus causaz ⁊ tūc debet condēnari per iudicē a quo vt est tex. in. c. i. eo. ti. lib. vi. poterit etiā cōdemnari per iudicez ad quē vt in dicto casu: ꝓ vt tenuit Jo. an. ibi ⁊ est tex. hic qui ōbet itelligi de iudice ad quē ex quo partes coraz illo habent cōparere. Quado au tē causa fuit cepta coram iudice ad quē debet fieri cōdemnatio expensaꝝ per eū licet appellatio sit deserta tex. ē nō. in. c. ex parte. s̄. de rescrip. Nec ob. q̄ deserta appellatione iurisditio sit reuersa ad iudicē a quo vt. l. eos. ⁊ ibi glo. C. eo. ti. q̄z licet iudex pronūtiet instantiā peremptā potest cōdemnare partē in expensis ita Bartho. in. l. j. C. vt intra cer. tempo. ⁊ licet iudex pronūtiet se incōpetentē ⁊ appellationem desertā ⁊ sic se non iudicez tñ potest ⁊ debet condemnare partē in expesis vt est glo. ozdi. in. c. sedes. de rescrip. ⁊ in cle. i. eo. ti. de quo articulo vide plene dicta in. c. ex rōne. s̄. eo. in. vij. mēbro principali circa finem.

a D hec. Appellans cogit̄ per iudicez prosequi appellationez aut parere sniē: ⁊ recusans iudicem vt suspectū cogitur aliū eligere cuius auctozitati pareatur. h. d. Et secūda pars ibi aūt si alterutra. Tene mēti p̄mo singulariter ex ter. ibi fas tibi sit ⁊ c. q̄ nō imponit̄ necessitas iudici a quo assignandi terminū appellanti ad arripiendū iter: vel ad prosequē dum vnde ē in facultate iudicis a quo vtr̄ velit assignare terminuz appellanti vel relinquere appellantē in termino iuris ⁊ hoc probat tex. ibi. fas tibi sit. non. n. iportat necessitatem sicut verbū potest. l. sepe. ff. de offi. p̄si. s̄. de offi. ōle. c. consuluit. ⁊ ita tenet Hosti. hic per hūc tex. quia nō quicquid iudicis potestati p̄mittit̄ iuris necessitati subijcitur: vt. d. c. ꝓsuluit. ⁊. l. non quicquid. ff. ō iudi. ex quo infert̄ q̄ non diceret̄ iudex grauare partes in assignādo vel denegando hūc terminuz cū sit in mera facultate sua vt hic in tex. Hinc dicebat sing. Spe. ti. de offi. iudi. §. impedit. post prin. q̄ nō potest appellari a iudice si nō facit id qd̄ ex officio suo supplere poterat qō dictuz sing. tene mēti ⁊ ita cōmuniter sequūtur doc. i. c. exceptionē. s̄. de excep. q̄ñ tamē cēt verisimilis suspicio ꝺ appellātez tunc iudex peccaret si nō assignaret hūc terminū q̄ debet obuiare malitijs hominū. s̄. de rescrip. c. plerūq̄z. ff. de rei vēdi. l. in fundo. cum multi appellēt vt differāt lites per annū vel biennū ideo ē q̄ tex. nō. j. c. pri. q̄ñ ē p̄sūptio malitie vtit̄ tūc verbo mādamus ⁊ facit etiā. c. puenit. s̄. eo. vnde necesse eēt tunc fieri assignatio termini. xūij. q. i. qō precipit̄. ⁊ ita sequit̄ hic Panor. Scdo nō ex secūda parte modū. pcedendi per iudicez recusatuz vt sic euitet recusationē ⁊ etiā vt impediat ꝓbationes fiendas sup̄ suspitiōe: q̄ si non vult cōtendere sup̄ causa suspitionis pōt cōpellere partes ad eligendū iudicem qui de cā principali cognoscat ⁊ tūc nō debet deuenīri ad electionē arbitroꝝ ⁊ ita tex. hic in. ℞. iudicez. intelligat̄ de iudice habente cognoscere de cā principali: posset etiā iudex recusatus vti alio remedio. s̄. ōlegare alteri causā vt in. c. si quis ꝺ clericū. s̄. de. fo. ꝓpe. ⁊ in. c. iudex ab apostolica. de offi. deleg. in. vi. Ultimo nō sm aliū intellectū q̄ iudex recusatus pōt ꝓpellere partes vt eligāt arbitros vel arbitrū qui de causa suspitiōis cognoscat ō quo. j. eo. c. cū speciali. posset ipse ptes eligere vnū soluz arbitrū ⁊ ita sit ter. hic in ℞bo iudicē. intelligendo de iudice electo ad cognoscenduz de cā suspitionis sm Bal. colligēteż ex hoc ar. q̄ in cā scismatis possint partes cōpelli vt eligant vnū qui cām decidat qñ concliuz nō posset faciliter cōgregari ⁊ ad hoc poterunt cōpelli p̄ principes seculares causatiue subtrahendo eis redditus ⁊ obedientiā vt in. c. vbi periculum. de elec. li. vi. sm Bal. hic. Dubium tñ facit quia causa fidei non potest cōpromitti argu. c. penul. s̄. de restitutione in integrū. cum sit de maiozibus causis. j. de baptisma. c. maiozes. ideo est q̄ solum concilium dicitur iudex competens in causa fidei ⁊ scismatis. xix. distinctione Anastasius. ⁊ ibi per glosam.

p Eruenit. Si canonicus monitus vt resideat i beneficio appellat statuit̄ sibi terminus ad ꝓsequendū ⁊ interim eius būficio deseruit̄ per vicariū sustentādum de ꝓuētibus beneficij: ⁊ si appellās nō ꝓsequitur vel nō facit residentiā p̄uatur būficio. h. d. ⁊ scōa pars ibi cū aūt. Tene mēti ⁊ ita allegat̄ q̄ etiam canonicus pōt cogi ad residentiā ⁊ ad seruiēduz ꝑsonaliter in ecclesia in q̄ habet p̄bendā: ex q̄ infert̄ q̄ de iure cōi non pōt canonicus per aliū deseruire ꝙ debet ipse ꝑsonaliter tex. ē hic facit. c. cōquerēte. j. de cle. nō resi. Ualeret tñ cōsuetudo ⁊ statutū in ecclesia sup̄ nō residentia ⁊ vt ꝓcipiat quis fructus p̄bende ⁊ beneficij in eius absētia vt est glo. ozdi. in. c. cū oēs. s̄. de cōsti. de quo ibi plenius ꝓ doc. ponētes an valeret cōsuetudo vt saltē non teneat̄ de seruire per aliū de quo etiā habet̄ in. c. extirpāde. §. qui vero. j. de p̄ben. Secūdo nō ⁊ ita allegat̄ q̄ a p̄cepto ex̄ iudiciali pōt appellari si pars ex tali p̄cepto leditur. Tertio nō q̄ non requiritur monitio seu citatio iudicialis qñ fit p̄ceptum vt aliquis resideat in eius būficio sed sufficit ex̄ iudicialiter: nec etiā requirit̄ sntia p̄uatiua sufficeret q̄ ex̄ iudicialiter amoneat̄ propter nō residentiaz vt in. c. ex tue. j. de cle. nō resi. ⁊ ita refert hic Panor. Oldra. cōsuluit se tex. tñ hic in fi. facit q̄ debeat iteruenīre sntia p̄uatiua.

Quarto nō vnū casuz in quo in ecclesia ponit̄ vicarius tpalis facit. c. clericos. s̄. de offi. vica. non tñ est licitum alicui talē vicarium cōstituere absq̄z auctozitate superioris: vt hic ⁊ in. c. cū ex eo. de elec. in. vi. vbi de hoc vide. Ultimo nō q̄ a precepto de residendo in ecclesia pōt appellari intelligo qñ allegat̄ aliqua rōnabilis excusatio ar. c. ad supplicationē. s̄. de renū. alias non admitteret̄ appellatō vt i. c. relatū. s̄. de cle. nō resi. ⁊ dic vt ibi. In glo. i. ī p̄i. nō regulaz huiusmōi glo. de iure cōi esse q̄ būficiū quātūcūq̄z simplex ⁊ si esset beneficiū minimuz. x. xx. solidoꝝ requirit personalē residentiā vt est tex. in. d. c. ꝙquerēte. An tñ valeat cōsuetudo in cōtrariū dic vt. s̄. ⁊ per glo. nō. in cle. gratie. de rescrip. In glo. ij. ibi hodie dic sm Abb̄. ⁊ Jo. an. q̄ etiā hodie valeret appellatio qñ appellat̄ a p̄cepto habēte vim diffinitiue etiā si nō sit expressa aliqua cā i appellatiōe qz interlocutoria habēs vim diffinitiue regulatur sm naturā diffinitiue: ⁊ expresio cause i appellatiōe nō requirit̄ q̄ est singularis limitatio ad cle. appellatū. c. ti. ⁊ ita sequunt̄ hic doc. ⁊ do. Flo. ibi. ⁊ Bal. ī. l. in minoribus. C. de his qui. vt idig. vbi nō. de his ꝓ eū ⁊ tenet ro. in veci. xlij. q̄ incipit ītē si iudex. ⁊ veci. lxxxv. q̄ icipit ītē si a sntia. cōcludētes q̄ ab interlocutoria habēte vim diffiniti ue possit appellari nulla exp̄ssa cā grauaminis ⁊ q̄ possit iustificari appellatio ex alijs causis q̄ exp̄ssis sicut appellatio a diffinitiua. Et subdit hic nō. Jo. an. q̄ qñ p̄cepta fiūt cū cause cognitiōe ⁊ post litis cōtest. q̄ hñt vim diffinitiue alias secus ꝓ ea q̄ habent̄ in. c. dudū. cl. ij. s̄. de elec. Bar. tñ in. l. nō fatet̄. ō ꝙfes. voluit q̄ vbicūq̄z p̄ceptū fit cū plena cause cognitiōe habeat viz diffinitiue alias secus ⁊ ita est de mēte glo. nō. in. c. ex ꝓte in xpō. j. de. ℞b. si. ⁊ vide ꝓ Spe. ti. ō appel. §. i. ℞. ī quibus. In glo. ī ℞bo assignes in fi. glo. ponit hic duas rōnes q̄re ī nouatio fit hic pēdente appellatōe p̄ma ratio est specialis. s. fauore ecclesie ⁊ diuini cultus. Secūda ratio ē generalis ⁊ nō. s. rōne p̄sumptiōis que erat ꝺ appellantē qz p̄sumebat̄ frustratoria appellatio ⁊ iste ē vnus nō. casus in q̄ licite appellatiōe pendēte fiat inouatio possessiōis simile i. c. fi. s̄. de eo qui mit. i pos. ⁊ ꝓ doc. in. c. cū ꝙsone. de p̄uil. i. vi. Si aūt iste canonicus allegabat q̄ ex consuetudine vel p̄uilegio nō tenebat̄ residere vt qz tenet̄ ad minus seruire ꝓ vicariū nō dicit̄ i nouari si fiet id qō fieri deberet etiā si p̄ ipō appellāte pronūciaret̄: qz frustra expectat̄ euēt⁹ cui⁹ nullus eēt effect⁹ ff. ad vell. l. aliquādo. s̄. de offi. deleg. cū cōtingat.

c Onsuluit. Appellatio contra ius nō admittit̄ h. d. Uel sic a iudice exequēte iurisditionē ñ appellat̄ h. d. ⁊ non diuidit̄. Nō q̄ nō licet iudeo vel ifideli habere seruū x̄pianū de quo i

c.i.7 fi.ĵ.de iude.vbi dicit q infidelis nō pōt habere mācipiū xp̄ianū siue fuerit xp̄ianus p̄ siue postea effect aut ēt velit fieri vnde ē ibi tex.q puus inuito dño pōt suscipere baptismū licet nō possit,pmoueri ad ordines inuito dño vt i.c.ij.s.de fui.nō ordi.cū ergo p̄ sit speciale 7 ꝓhibitū in iudeis habere mācipium xp̄ianū infert q xp̄iano non ꝓhibeat habere mācipiū xp̄ianuz qō est ꝫ opi. vulgariū credentiū q eo ipso q seruus suscipit baptismū fiat liber solū est speciale ꝫ infideles vide.liiij.di.fraternitatē.7 licz iudeus nō possit habere mancipiū xp̄ianū tñ nō est sic eꝫ qz xp̄ianus nō ꝓhibet habere iudeū mancipiuz nō tñ vt cū illo moret ita dicit glo.liiij.di.mācipia. Ecdo nō ꝑn cipē seculareꝫ ēt nō recognoscentē superiorem nō posse statuere in suo regno aut ꝑmittere q iudei habeāt vel habere possint mācipiū xp̄ianū vt hic in tex.exquo infert ea dē rōne dicendū q nō posset p̄nceps secularis in regno suo ꝑmittere q iudei nō deferāt signū 7 habitū distinctū ꝑ quē publice a xp̄ianis dinoscant vt i.c.in nōnullis .ĵ. de iude.p̄ncipes.n.seculares quantūcūqz etiā nō recognoscētes superiorem subsūt pape incōcernētibus ꝑiculum aie aut decorē 7 honestatem xp̄iane religionis tex.ē hic nō.7 facit.c.i.de homic.in.vi. Ultimo nō 7 ita allegat q qñ appellatio est cōtra ius vel manifeste friuola nō debet admitti 7 nō tenet iudex a quo supsedere sed potius ad executionē ꝓcedere vt hic dicit.Tu intellige 7 limita nisi alleget aliq causa rōnabilis in casu speciali permissa tūc.n. appellatio cōtra ius reciperet vt patet.s.c.ꝑi. de quo dicet ĵ.in.c.de prioze. Jn glo.in fi.7 ratio ē qz ius neminez grauat hic dicit q iuris executio nō habet iniuriā.ff. de iniur.l.iniuria.7. Jdeo ē q a pena legis nō appellat ĵ. eo.c.qz nos.7.ff.de ō̄b.sig.l.si qua pena.cū ergo ius neminez grauet ideo appellari non pōt exquo cā īmediata appellatiōis est ipsū grauamen vt in.c.suggestū.s.eo.7 iducit hic ꝑanor.predicta ad questionē vtrū ab iniquo 7 iniusto statuto possit appellari vel sit ipso iure nullū de quo ar.hic per eū 7 ꝑ Bal.in.l.iudicibus.C.eo.ti. ꝑ Bar.in.l. oēs populi.ff.ō iusti.7 iur.ꝑ doc.in.c.cū oēs.s.de cōsti.vbi est tex.sing.ꝓbans q iniquitas seu iniusticia statuti nūq trāsit in rē iudicataz vnde quādocūqz ex interuallo citra remediū appellationis pōt peti retractatio iniqui statuti: 7 ratio est qz negotia extudicialia nō transeūt in rē iudicatam sed per viā querele possūt quandocūqz rescindi vt est tex.nō.in.c.concertationi.eo.ti.lib.vi.

a D hec sicut.Qui ante citationez vel noticiā lteraꝝ trāsmisit nūciuz ad papā pōt appellare ne iudex delegatus ꝓcedat secus si post.h.d. 7 vide.s.eo.c.meminimus.7.c.suggestuz.7 an hodie hic tex.ꝓcedat dicetur in.c.vt debitus.ĵ.eo.

d E prioze.Qi nō detulit appellatiōi interposite ad papaz mittit cū litteris ordinarij ad curiaz puniēdus.h.d. Nota a ꝫrio sensu huius tex.q licet sit puniēdus iudex qui non defert iuste appellatōi ēt extudiciali vt hic tñ secus si esset iniusta tūc.n.nō esset puniēdus cū iniuste appellatiōi nō sit deferendū.ĵ.c.ꝑi.7 i.c.cū appellatiōibus eo.ti.li.vi.sicut enī qñ appellato ē iusta tenet iudex ōferr 7 alias ēt puniēdus vt ꝫ ita si appellato ēet iniusta peccarz ōferēdo tali appellatōi 7 ñ vēit puniēd⁹ vt.d.c.cū appellatōib⁹.7.xxxiij. q.iiij.qui peccat.C.de adulte.l.graccus.quia ꝫrior debet esse eadē iuris disciplina.xxxij.di.hospitiolū.s.de iureiur. c.intellecto.ff.de his q sūt sui vel alie.iu.l.i.7 ita dixit Ang. 7 Bal.in.l.iudicibus.i.p̄n.7 Ang.in.l.quoniā iudices.C. eo.ti.ꝑ illū tex.cōcludens nō.q aut ē certū esse iustā 7 tenetur deferre alias punitur vt hic 7 ibi: aut est certū appellationē esse friuolā 7 nō tenet defferre vt.d.c.cū appellationibus 7.d.l.quoniā iudices.i.p̄n.cōtra executionē.puta dicit Ange.si appellet in casibus a iure ꝓhibitis aut ꝫ notorium ſm Bal.in.d.l.iudicibus. Tu intellige nisi procā grauaminis allegaret aliq specialis cā q si esset vera ō beret legittima reputari tunc eni deberet deferri 7 ita sit ter.hic ſm intellectum glo.7 est dictum in.c.peruenit .7 i c.cōsuluit.s.eo. Aut sumus i dubio 7 tūc cuilibet appellationi est deferendū vnde dixit Jnno.i.c.dilectus el.ij.s.ō rescrip.q appellatio sēp dē esse iusta quantū ad hoc vt iudex teneat deferre qñ cōtinet iustam cām grauaminis si foret vera: 7 ideo iudex a quo in dubio tenet deferre appellatōi 7 supsedere qz an appellatio ꝓcedat vel nō ꝓcedat sit iusta vel iniusta nō pertinet ad eū cognitio sed ad iudicē appellatōis vt est tex.ad hoc nō.in.d.c.dilectus.7 in.l.cirographis.§.i.ff.de administra.tu.vbi Bar.idē dicit 7 idē Ang.in.d.l.quoniā iudices.de quo ar.vide plenissime dicta in.c.vt debitus.ĵ.eo.sup glo.in ō̄bo ex rōnabili cā.vbi de his 7 plenius vide dicta i.c.cōstitutus.el.ij. ĵ.eo.sup glo.in ō̄bo delegauit.i fi. Aduerte tamē qz lz appellatōi potius q̄ snie sit deferendū cū in dubio ois snia a q̄ ē appellatū p̄sumat iniusta vt p glo.i.l.i.C.si aduers. credi.ideo ē q in dubio ois appellatio p̄sumit iusta 7 ei dē ē deferrendū potius q̄ snie vt.s.ē dictū: 7 voluit etiam hoc Spe.eo.ti.§.nunc dicamus.post mediū in.x.vicentius dixit.7 Archi.idē in.c.si a iudice.eo.ti.in.vi.tamē predicta oia ꝓcedūt i p̄ncipijs cū sit fauēdum appellatōi potius q̄ snie: sed i medio fauet pariter vtriqz in fine vero potius fauēdum ē snie 7 i dubio ꝑ ipsa snia iudicādum ꝑ nō.in.l.herēnius.§.gaia.ff.de euicti.7 ita dixit nō.Bal. in addi.Spe.eo.ti.col.xi.in.x.in dubio potius defert.qō ē mēti tenēdū ꝑ quo glo.i simili i.c.cū ad sedē.s.de resti. spo.in p̄n. Jn glo.i.i fi.glo.ponit p̄mū itellectū ad hūc tex.qz ille pōr corrigebat ius canōicū 7 i corrigēdo modū excessit 7 ꝓpter hoc canonicus appellauit ad papam vnde tex.hic ibi propter suas enormitates.debet exponi.s.cōmissas i corrigēdo hūc canonicū cōtra iuris dispositōez 7 ſm hūc intellectū nō.ex tex.q lz a correctōe 7 regulari disciplina nō appellet.s.eo.c.reprehensibilis.Fallit qñ modus excederet tunc eni subditi quantūcunqz religiosi iniquē correcti a suo ꝓlato appellare possūnt 7 ꝓlatus tenetur deferre appellatōi alias punit vt hic dr̄ in tex.Datur alius 7 secūdus itellectus nō.ad hunc tex.ꝑ Hosti.7 Jo. an.in.c.i.de cens.li.vi.q ꝓlatus notorie criminosus si sit incorrigibilis pōt ꝑ eius subditū appellari ad papam 7 si nō defert punitur.hic g̃ ꝑor volebat corrigere cānonicum qui appellauit dicēdo eū ee criminosum ita q nō possit aliū corrigere: 7 hūc intellectū clarius Hosti.sēsit in.c.lz in corrigēdis.s.de offi.ordi.dicēs si ꝓlatus corrigēs subditum suū equali peccato vel maiori notorio detinetur pōt ab eo appellari 7 ita dicit intelligēdum hunc tex.7 ita recitādo trāsit ibi Jo.an. Sed aduerte tñ qz iste intellectus nō ꝓcedit ita indistincte qñ antecp̄ prelatus deponatur a ꝓlatura pōt iurisdictiōz exercere in subditos regulariter quantūcunqz ēet irregularis ex homicidio vt ē tex.nō.in.c.veritatis,s.ō do.7 cōtu.7 glo.in.c.cū nō liceat.s.de ꝓscrip. 7 Jnno.in.c.cū nostris.ĵ.de cōcess.ꝓbē.7 in.c.venerabilis s.de excep.vbi voluit q ēt cōtra iudicē delegatū nō possit excipi de crimine qz criminosus pōt eē iudex.sed de infamia bene pōt excipi de quo vide in.c.sciscitatus.s.de rescrip. Jn glo.fi.in fi.Cōdude si querat q̄ pena iponat iudici nō deferēti iuste appellatōi nā de iure cānonico si cā ē crimialis venit deponēdus vt.ij.q.vi. decreto .7 ibi ꝑ Archi.si vero cā ē ciuilis punitur ꝓpter hoc qz ōbet remitti puniēdus ad supiorē 7 erit pena arbitraria exquo aliter determiata nō ē.l.hodie.ff.de penis.s.de offi.deleg.c.de causis.Si ō̄bo queritur qualis pena sit de iur ciuili dic q si causa ē ciuilis punitur iudex i.xxx.pondus auri i.l.quoniā.hic all. Sz si causa est crimialis tūc dicitur q debet puniri supplitio vt in.l.pro consulibus.C.eo.ti.7 sic pena erit arbitraria 7 poterit arbitrari pena corporis afflictiua q̄ i ꝑsōa honesta censet maior qualibz pena pecuiaria ff.de penis.l.i.7.l.in seruoruz.7 ita residet hic ꝑanor. Aduerte tamen qz viderentur predicta posse limitari vt procedant in appellatione a diffinitiua aut ab interlocutoria habente vim diffinitiue vt in.d.c. puenit.secus si in mera

interlocutoria qz iudex nō tenetur deferre nec supsedere quousqz sibi inhibeat' per iudicē ad quez vt in.c.romana §.si vero.z in.c.non solū.§.illa.eo.ti.li.vi.fm Ang.in.d.l. quoniā iudices.vnde si non defert nō videt' puniendus. Et de materia vide plene per Spe.eo.ti.§.nūc dicamus in prin.vbi similiter ponit quid de iure canonico z quid ō iure ciuili. Et subdit Spe.quid.n.si iudex defert frustratorie appellatiōi cui nō deberet deferri dicit q punitur in xx.libris argenti.ij.q.vi.sunt etiaz quop.ñ. si quis etiam.

Quid aūt sit de ipso appellāte qua pena puniatur temere appellās vide ibi per Spe.z dicta.s.in.c.sup eo, el ij.in glo.ij.z in.c.reprehēsibilis.in.iiij.notabili.

q Uia nos. A pena legis etiā particularis non appellat' .h.d. Uel sic appellatio nō defendit religiosuz cōtra constitutiōes regulares.h.d. z non diuidit'. Nota primo ibi fama publice resparsa.q qñ infamia ē publica z publice sparsa z clamosa nō indiget pbatione sicut dicit' in notorio facti permanentis quia notoria pbatione nō indigent dicit' tex. in.c.iij.s.de testi.cog.z.j. de accu.euidentia.l. emptorem. z ibi nō.ff.de ac.emp.alias aūt quādo infamia nō esset ita clamosa z sparsa deberet pbari z indiget pbatione: z ita precedat alternatiua aut: de qua hic in tex.ibi convicti ꝛc. Et scias q fama potest sufficiēter probari per duos testes sicut quodcūqz notoriū z ita voluit glo.ordi.de iure ciuili in.l.iij.§.eiusdem.ff.de testi.z est glo.magis nō.de his ij.q.ij.§.qñ aūt.z vide plene p Bar.in.l.de minore.§.tormenta.ff.de questi. Ultimo nota fm vnū intellectum q capitula religiosorum que debēt de iure fieri de triēnio in trienniū.j.de sta.mona.c.in singulis.licet de iure communi huiusmodi capitula nō habeāt iurisditionē priuādi z absoluēdi prelatū a sua prelatura vt in.d.c.in singulis. tñ hoc facere possūt qñ ita se habet consuetudo aut statu tū in ipsis capitulis z ita sit tex.hic de quo.j. In glo. i.ibi purgare se nequeant.hic est intellectus glo.ad hunc tex.q licet religiosi seu regulares possint ex facilioribꝰ causis priuari suis beneficijs z administrationibus q̄ clerici seculares vt dicit tex.in.c.qualiter.el.ij.j.de accu.in fi.z in c.licet.z.c.per tuas.el.i.j.de simo.tamē abbas quantūcūqz publice diffamatus de crimine ex sola infamia quātūqz publica non possit priuari nec cogi ad cedendū sue abbatie z administratiōi nisi qñ ō tali infamia se purgare ñ posset fm glo.ex cuius intellectu sing.tene mēti q p solaz infamiā publicā z clamosaz de crimine nō pōt platus etiā regularis amoueri a sua prelatura dūmō de illa infamia possit se purgare p ciꝰ iuramentū z alioz de credulitate iurantiū sicut traditur de purgatio.j.de purg.cano.c.quoties.z fm hūc intellectū nullū speciale poneret ille tex.in regularibus cū hoc idē foret in alijs secularibꝰ qui si deficiāt i purgatione similimō habent' p cōuictis de crimine vt in.c. accedēs.j.ō accu.cū alijs si.hic i glo.all. q̄re Jnno. hic pōit scōz intellectū q hic in tex.sit speciale i regularibꝰ q ex sola infamia publica possint de crimine puari a suis administratiōibus z platuris exquo ipi ex facilioribꝰ causis amouēt' vt.d.c.q̄liter.i fi.z hūc itellectū sentit hic glo. fi.z sequit' etiā Jmol.hic z fm hoc eēt hic tex.sing.q i criminibꝰ sola ifamia publica z clamosa faceret plenā pbationē in religiosis: vez qz licet fama i ciuilibus faciat semi plenā pbationē adeo q cū vno teste faceret plenā pbationē vt ē glo.ordi.z nō.in.c.i.s.eo.z.c.veniēs.i.ō testi.tñ i criminalibꝰ vbi debēt pbatiōes eē luce clariores.l.sciāt. C.ō pba.fama ēt cū vno teste nō sufficeret ita dicit glo .in.d.c. veniēs.minꝰ ergo debet sufficere sola ifamia. Et iō tertiꝰ intellectus ad hūc tex.colligit' ex dictis Hosti. hic dicētis q loq̄t' fm consuetudinē mōasterioz fm quā abbas publice diffamatꝰ ō crimie ōponit' z repetit' ab eo sigillū z ita refert Hosti.fuari i gñali pdicatoz z alioz mēdicātiū ac cisterciēsiū cartusiensiū z rēplarioz q generales sicut ex sola electōe facta ab his ad quos spectat statū administrāt absqz alia cōfirmatōe ita ex sola ifamia de crimie tenentur cedere z deponūtur si cōcordant diffinitores capituli vel maior pars illoz in cōi capitulo ipsoz religiosorum. Subdit tñ Hosti.q si generalis ordis vel alius platus nollet cedere nō esset lex violentia inferenda ar.l.extat.ff. quod me.cā.sed esset adeūdus superior qui visa volūtate fratz coget illū ad cedendū vel dabit electoribus licentiā aliū eligendi nō ob.illius appellatione vt hic nec ob. q reassignatio plature debeat fieri i manibus superioris vt i.c. admonet.s.de renū. ergo nō debet posse fieri in generali capitulo quia certe.d.c.admonet.,pcedit de iur cōi z in secularibus clericis nō in regularibus nisi esset talis eoz cōsuetudo de q̄.s. Nec etiam ob.c.venerabilis.s.de pscr.vbi reprobat' talis cōsuetudo ēt in religiosꝰ quia ,p cedit qñ propria auctoritate religiosus vult reassignare z dimittere platurā: hic aūt qñ subest cā infamie z delicti z cedit in cōi capitulo statē cōsuetudine seu cōstitutione ordinis vt.s.cessante enī cōsuetudine aut pstitutōe approbata nō posset abbas de iure cōi etiā in cōi capitulo cedere plature vt.d.c.i singulis.z.d.c. venerabilis.nec posset p capitulū generale ipsoz religiosoz puari z deponi vt est tex.in.d.c.in singulis.z hunc tertium intellectum sequitur hic Panor.q pena de q̄ hic in tex.erat pena cōstitutionis pticularis a q̄ nō appellat': sicut nec a pena generalis legis z fm hanc lecturā silent eia ꝓria'ad hūc tex. fm eū dicentem intellectum Jnno.s.nō ,pcedere p tex.i d.c.licet heli.z.c.p tuas.vbi videt' expressum q licet religiosi ex facilioribus causis possint deponi a suis administrationibus:tñ nō sufficit sola infamia de crimine ēt grauī z ēt Publico nisi alie ,pbatōes cōcurrant. Sed aduerte quia fm hūc tertium intellectū tex.hic nō poneret ius cōe quo ad oēs religiosos sz poneret ius speāle quarundam religionū verūtamen cum papa hic rñdeat ad consultationem infertur necessario q rñdeat de iure cōi z nō speāli fm glo.ordi.z nō.in.c.cōsultationi.s.de tpi.ordi: vnde nō videretur q talis intellectus ponens specialitatē conueniat ad hunc tex.in quo papa respōdet de iure cōi z dicit:hinc ē q i dubio intellectus sapiens specialitatē ē fugiendus q̄tuz potest vt nō.in.c.ex pte ade.s.de testi. cū in dubio leges z canones vt generales debeant ab oibus obseruari z faciūt ius cōe quo ad omnes.s. de consti. c.i.C. de le.l.leges vt generales.z sic q nō ponant casum specialem:posset tñ dici q papa hic respōdeat de iure cōi quo ad oēs religiosos vbi essēt tales eoz ꝓsuetudines seu constitutiones ordinis vt sic a pena talis le.vel ꝓsuetudinis non possit appellari vt hic in glo.

a Daures. Si appellans non prosequitur appellationem in termino bois redit iurisditio ad delegatū sicut ad ordinariū.h.d. Et tene mēti sing.ex hoc tex.q sicut ordinarius iudex a quo appellatur pōt,appellāti assignare terminū ad arripiendū iter z ad ,psequendum ꝛc.vt i.c.psonas.z.in c.cū sit.s.eo.ita z iudex delegatus: ō iudice delegato ē hic melior tex.q sit i iure. Quid aūt si talis delegatus detulit appellatōi z assignauit terminū appellāti an deserta appellatōe p lapsū termini habeat tūc locū iste tex.q possit cām reassumer' dubiū facit qz tex.i.c.cū appellationibus. eo.ti.li.vi.dicit q deferēdo appellatōi iurisditio totaliter devoluit' ad iudicē ad quē: z q nō redit ad iudicē a quo misi sibi remittat' p iudicē ad quē. Sed certe ille tex.,pcedit appellāte ,psequēte: alias iudex a quo reassumit iurisditōem ēt si sit delegatus vt hic negligēte appellante z sic appellatōe deserta z ita voluit glo.i.d.c.cū appellatōib⁹. in ꝓbo.remittēda. Ulterius facit hic tex.nō.ad materiā.c.cū tenearis.s.eo.q ēt iudex delegatus q detulisset appellatōi possit revocar' grauam̄ z alia attēptata pēdēte appellatōe tendētia i facilioꝛē expeditōez ipsius appellationis cū sit possibile cāz ad ipsū delegatū redire vt hic ē tex.nō.vnde eadē rō videt' i delegato sicut i ordinario cū ex ꝓri eius iurisditiōe reassūat cāz vt patet z p glo.i.d.c. cū appelatōibus.i.ꝓ.refuari.de quo tñ articulo vide ple

nissime ꝺicta in mea disputatione super dubio predicto.

a Ad audientiaꝫ. Submittens se ꝛ sua sub protectione pape intelligitur appellare licet ꝟbum appello nō exp̄esserit. h.d. ꝛ primo recitat factum fo vat iudicē ibi hic aūt. Nō primo q̄ vbi ad certū actum explicandū nō ē p̄fixa certa forma ꝟboꝝ sufficiūt quecūqꝫ ꝟba eq̄pollentia ad effectū illius rei licet nō exp̄mantur ꝟba cōformia q̄ non refert quid ex ꝟbis equipollentibus ꝓferatur vt hic ꝛ in c. pe. j. de sen. exco. vbi excōicatio p̄t ꝓferri per verbū excōico vel per alia ꝟba equipollēcia nā verba defuiūt itentioni non eō vt in. c i his. de ꝟb. sig. secus aūt foret vbi certa forma ꝟboꝝ esset de forma. l. i. ff. de ꝟb. ob. ꝛ ibi nō. Secūdo nō q̄ attemptata post appellatōꝫ exiudicialē quantūcunqꝫ legittiam nō sunt nulla nisi duo iteruenīat. s. q̄ sint attemptata post ꝛ cōtra ipsam appellatiōeꝫ ꝓ quo ē tex. i c. cum nobis olim. s. de elec. ꝛ vide i. c. cōsuluit. s. eo. ꝛ plene ꝺicetur in. c. bōe. j. e. Ultimo nō. q̄ submittēs se ꝛ sua sub ꝓtectione supiozis ꝛ appellare equiparantur ꝛ sic pa ria sunt appellare ꝛ submittere se sub ꝓtectiōe supiozis iudicis: itellige si i submissione i ꝓtectione supiozis exp̄mātur alia que requirunt in appellatione q̄ tūc nō est fienda vis in ꝟbis exquo cōstat de itentione vt hic ꝛ i. c. petitio. s. de ꝓcu. ideo si aliquis in iuditio ante sn̄iaꝫ vellet appellare ꝛ ꝺicere submitto me sub ꝓtectione supiozis iudicis ꝺeberet exp̄imere cāꝫ grauamis. j. eo. c. vt. debitus. ꝛ apostolos petere vt. c. i. eo. ti. in. vi. seruatis igit necessarijs i appellatione non referret ꝺicere appello vel si ꝺicat submitto me ꝓtectioni supiozis siue appelletur i iudicio siue ex iudiciū dummō seruent illa que sunt necessaria ad illaꝫ appellatōeꝫ ꝛ ita concludunt hic doc. ꝓ hunc tex. quicq̄d hic alter voluerit Jnno. ꝛ hoc idē sequit Spe. e. ti. §. qualiter. i fi. ꝺicēs q̄ si ꝺicatur ꝓclamo vel prouoco non refert q̄ mens potius q̄ ꝟba ispicit idē ꝺicit Bal. ibi in addi. Spe. colum. vij. q̄ sufficeret ꝺicere cōqueroꝛ vel similia verba qō nō. ꝛ ꝓcederent p̄dicta ēt in submittente se sub ꝓtectione alterius cuiuscūqꝫ supiozis licet inferioris a papa dūmō sit iudex appelllationis cum eadē rō sit in papa ꝛ inferiozibus iudicibus appellatiōis ſm Hosti. ꝛ alios doc. hic. Jn glo. in. ꝟ. ꝓtectioni. in prin. licet receptus sub ꝓtectione pape in lr̄is p̄uilegioꝝ nō censeat per hoc exemptus ꝛ nō deroget in aliquo iurisditioni ozdinarij vt in. c. ex parte. ꝛ in. c. recepimus. j. de p̄uilegi. tn̄ ꝓcedit q̄n ipse papa ꝓ suas lr̄as recipit aliquos sub sua ꝓtectōe secus q̄n ꝓpria ipsa p̄sona rōne grauamis sibi illati submittit se ꝛ sua sub ꝓtectōe pape tunc enī habet viz appellatiōis vt hic ꝺr̄: ꝛ plenius vide quid operet si aliquis sit receptus sub protectione pape seu p̄ncipis ꝓ doc. i. ꝺ. c. recepimus ꝛ. c. ex pte. Quid aūt si ꝺicta ꝟba ꝓferāt negatiue puta ꝺicit statutū q̄ aliq̄s sit exꝓtectiōeꝫ cōis vel statutoꝝ ꝺixit Ly. i. l. i. C. dena. libi. ꝛ sequit Bal. in autē. cassa. in p̄n. C. de sacrosanc. eccle. ꝺicta ꝟba importare q̄ tali nō ꝺebeat ius reddi aut q̄ sit bānitus ciuitatis qō nō. Jn glo. in. ꝟ. sine cause cognitōe. i p̄n. vult glo. q̄ hic iudex aquo nō potuisset ex se cognoscere an appellatio esset iusta vel iniusta iudex enim a quo licet possit cognoscere ꝺe iusticia appellatiōis ad suam instructionē vt sic sciat an teneatur ꝺeferre seu nō vt ꝺixit Jnno. in. c. pastoralis. §. ꝓterea. s. de offi. ꝺeleg. tn̄ iudicialiter non p̄t cognoscere i p̄iudiciū appellatiōis quia cognoscere de iusticia appellatioīs spectat solum ad ipsū iudicē ad quem vt j. c. dilectus. el. ij. s. de rescrip. ꝛ ē dictū in. c. de prioze. s. e. vbi ō hoc vide. Et ex his glo. hic supplet q̄ iudici a quo fuerit hic ꝺelegata cognitio a papa q̄ licet iste itelletus sit verus i se tamē nō est verisimilis cū papa non remitteret causam appellationis cognoscendā ꝓ iudicē a quo vt est tex. j. c. pxi. ꝛ i. l. eos p̄n. C. co. ti. ꝛ iō alij suplēt hic ad tex. vel p̄t ꝺici q̄ narret hic factum ꝓut inuenit q̄ etiā cum cause cognitiue non potuisset iudex a quo hic cognoscere ꝺe iusticia appellationis vt. s. ꝛ minus ꝺe ipsa cā p̄ncipali p̄ꝺente appellationis articulo vt in. c. nō solū. eo. ti. li. vi.

Jn ea. glo. in fi. Jo. an. hic reprehendit glo. quia iudex p̄t cognoscere an sua sit iurisditio. s. de rescrip. c. sup lr̄is. ꝛ i. l. siquis ex aliena. ff. de iudi. Sed ꝺo. Anto. saluat glo. quia cū iste p̄tenderet suam ecclesiā esse exemptā vt ꝺicit glo. p̄cedens quo casu iudex nō posset cognoscere an sua sit iurisditio exquo ꝓtendit nō ꝺe solo exercitio iurisdictionis sed ꝺe ꝓprietate iuris an hic p̄sbiter sit subiectus eō vnde cōsecutiue veniret ipsi iudici cōmodū applicandū i p̄seq̄ntiā nō possit cognoscere an sua sit iurisditio cō cordat glo. nō. in. l. ō iure. ff. ad munici. cū qua trāsit Butri. hic q̄ q̄n iudici venit cōsecutiue cōmoduꝫ spoztularū nō possit cognoscere an sua sit iurisditio de quo. j. Secundo voluit ꝺo. Anto. q̄ q̄n est cōtentio inter p̄latum ꝛ subditū sup iure subiectionis vel exemptionis non possit p̄latus esse iudex cū sit suspectus exquo cōmoda veniunt sibi applicanda rōe subiectōis ꝛ hoc fuit oziginaliter nō. ꝺictū Jnno. i. c. ex pte. el. i. ꝺe ꝟb. sig. ꝛ i. c. venerabili. j. de cens. Sed aduerte ad primū ꝺictū quia ꝺicit Panoz. posse ꝓcedere sm q̄litatē p̄sonaꝝ ꝛ vtilitatis vnde nō est p̄sumendū q̄ vnus ep̄us ꝓferret sn̄iaꝫ ꝓtra subditū ꝓ eo quia sit recepturus modicū vtilitatis vel aliter secus si foret magna vtilitas aut si maximus honoz sibi ꝓueniret ar. c. ꝛ si q̄stiōes. j. de sūmo. ꝛ sm hāc distinctōeꝫ ꝺicit hic Panoz. limitandā esse glo. ꝛ Bar. in. ꝺ. l. ꝺe iure. ꝛ in. ꝺ. l. si quis ex aliena. ꝛ in. l. ex quacūqꝫ. ff. si quis i ius vo. non ierit. de quo ar. plenius p̄ doc. i. ꝺ. c. sup litteris. ꝛ ibi an ꝛ quando iudex possit cognoscer an sua sit iurisditio: ꝛ vide glo. nō. in ꝟbo ꝓbari in. c. si ꝓtra vnū. de off. deleg. li. vi. ꝺicentē q̄ licet esse iudicē in causa sit honoz vt in. c. vt debitus. j. eo. ꝛ in. l. omnē honorē. C. q̄n. ꝓuo. tamē rōne huius honoris nō est suspectus iudex i cognoscendo ꝛ p̄nūciando an sua sit iurisditio ꝛ ratio ē quia iudicare cēsetur maximū bonus. l. munerū. §. iudicandi. ff. de mūc. ꝛ bone. ꝛ in. c. pastoralis. s. de offi. deleg. ibi erhonerare ꝛc. vnde nō est ibi tanta suspitio q̄ p̄sumat quis appetere honerosa facit. c. cuꝫ eterni. de. re iudi. i. vi. Dixit tn̄ alia glo. nō. in verbo copia. in. c. statutum. in p̄n. de rescrip. in vi. q̄ q̄n est ꝓtentio inter ptes de iurisditione iudicis tūc sit verꝫ q̄ ipse iudex cognoscat ꝛ diffiniat an sua sit iurisditio ꝛ ita ꝓcedunt. s. ꝺicta secus aūt q̄n iudex ꝓstituit se aduersariū ꝛ facit se ptem ꝛ sic cōtendit cum pte ꝺe iurisditiōe tunc ipse cognoscere nō posset; ꝛ ideꝫ voluit Jnno. in. ꝺ. c. ex pte. licet glo. videatur in hoc ꝓria in ꝟbo ozdinarius. in. c. cū p̄sone. de p̄uile. i vi. ꝛ ꝺic plenius ꝺe his in c. cū super lr̄is. ꝛ adde quia Bal. in. c. cōquerente. s. de resti. spol. circa mediū: alio mō limitat glo. in. ꝺ. l. de iure. q̄ sm eum posset ꝓcedere q̄n commodū veniret applicandum ꝓpric̄ p̄sone ipsius iudicis secus si sedi vel dignitati tunc enim nō esset suspectus vt ibi per eū ꝛ facit quod nō. in. c. statutū. de elec. Secundo aduerte quia contra ꝺictum Butri. s. videtur tex. in. ꝺ. c. cū p̄sone. vbi abditus allegans se exemptū ꝺebet hoc ꝓbare coza eō ꝛ ita firmat se glo. ibi in. ꝺ. verbo ozdinarius. q̄ ep̄us sit in hoc iudex quia causa nō est sua sed ecclesie ꝛ in causa sue ecclesie quilibet p̄latus potest eē iudex vt. i. q. vij. si q̄s erga. quia si ꝺubitatur ꝺe iurisditiōe ipse cognoscet ꝛ cōsequenter diffiniet quia ꝺe q̄ re cognouit iudex ꝛc. ff. de iudi. l. de quare. ꝛ in. c. cū sup. de cā pos. ꝛ ꝓpri. ꝛ ita residet hic Panoz.

An tn̄ possit p̄latus tunc recusari suspectus ꝺicit Panoz. q̄ patet ex p̄cedentibus ar. ꝺ. c. ꝛ si questiōes. ꝺe quo etiā articulo plenius p̄ doc. in. c. cum venisset. de iudi. ꝛ in c. i. j. de maledi. ꝛ in. c. romana. de penis i vi. Debet tn̄ exē ptus comparere ꝛ allegare p̄uilegium alias rōne ꝓtumatie posset mulctari ꝛ excōicari. s. eo. c. si duobus. ꝛ voluit Jo. an. in reg. scienti. li. vi. in solutione questionis. Sed an ualeret senia in negocio p̄cipali vide per glo. nō. ꝛ doc. in c. cum ozdinem. s. de rescri. Jn glo. fi. i fi. quare autem papa mandet hic inquiri de appellatione ad finem ꝺeclarandi sn̄iam nullam cum absq̄ alia appellatiōe sententia

foret hic nulla q2 lata absq3 cause cognitiõe.c.ecclesia sancte marie.de cõsti.7 in.l.platã 7 ibi Bar.C.de sen.põt dici q appellans prosequebatur hic reuocationez attemptatoꝝ per viam attẽptati vnde incũbat sibi probare fundamentũ 7 necessaria sue intentiõis. s.esse appellatum 7 esse innouatum pendẽte appellatiõe vt in.d.c.non solũ. Sed tamẽ non sequit q attemptata ex se non sint alias nulla hinc est q succũbens in appellatiõe posset prosequi nullitatem attẽptatoꝝ agendo per viam nullitatis nam attẽptata sunt ipso iure nulla: etiã si ipse appellãs renũciasset sue appellationi aut appellatio sit deserta vt ẽ ad hoc tex. summe nõ.in.c.cuz veniſſet.de eo qui mit.in pos. vbi hoc sequũtur doc.7 tenet Lapus in sua all.prima circa fi.7 facit bonus tex.in.c.licet.de sen.excõ.lib.vi.

a Ccepta. Causa non est remittenda ad iudicez a quo nisi de consensu partiũ.h.d. Et tenementi regulã huius tex.7 semp allegat q causa nõ est remittenda ad iudicẽ a quo est appellatum 7 ipse appellans non tenet redire nec debet remitti ad iudicem a quo tex.est hic nõ.7 in.l.eos.in prin.C.eo. vbi dicitur q iudex ad quẽ debet ipse cognoscere 7 terminare causam appellationis non aũt debet causam ipsaz 7 acta remittere ad iudicem a quo. Sed limita primo regulam huius tex.procedere pendẽte appellatiõe aut ea dcisa 7 conscito de iusticia appellatiõis tũc.n.iudex a quo quia semel grauauit est suspectus appellãti vt in.c.ad hec s.eo.ideo ad eum causa remitti nõ debet secus quãdo appellatio pronũciaret iniusta tũc enim causa bene remittitur ad iudicez a quo vt in.c.vt debitus .j.eo. 7 in.l.intra vtile.ff.de mino.7 ita dbet limitari 7 intelligi tex. hic 7 in d.l.eos. Secũdo limita in causa appellatiõis ab excõicatione nam excõicatus potest remitti absoluẽdus ad iudicem a quo appellauit.s.de offi.or.ad reprimẽdam.7 de rescri.ab excõitato.cum ibi nõ.7 ratio est quia ibi loquit in absolutiõe fienda in qua excõicatus appellans grauari nõ potest imo est eius fauor secus autẽ in alijs causis vt hic 7 in.d.c.ad hec.Quid autẽ si iudex primę cause successit in locũ iudicis appellatiõis an tũc ipse possit cognoscere vide per glo.in.l.eos in prin.C.eo.ti.7 per Spe.ti.d §.superest versiculo quid si prius. Nota secundo q non est in potestate iudicis ad quem remittere causam 7 partes ad iudicem a quo sed tenet ipse iudex ad quez cognoscere 7 diffinire vt hic 7.d.l.eos.quãdo autem inuenit appellationem esse friuolã tũc bene potest remittere ptes ad iudicem a quo vt in.c.cum appellatiõibus. eo.tl.in vi. Ultimo nota q partes de cõi cõsensu possũt renũtiare appellationi 7 redire ad iudicem a quo an autẽ hoc possint coram iudice delegato qui detulisset appellatiõi est dictum in.c.ad aures.s.eo.7 facit tex.in cle.i.eo.ti. In glo.ij.in prin.idem sequit Jo.an.7 cõiter doc.vt sic de cõsensu solius appellantis possit causa redire ad iudicem a quo sed tũc debet cõdemnari in expẽsis quãdo vtraq ps nõ cõsentit 7 ita procedit tex.in.§.ij.hic all.de quo ar. an 7 quãdo appellãs possit renũciare appellatiõi inuita altera parte dicet plene in.§.ij.hic allegato tam in appellatione ab interlocutoria q a diffinitiua.

p Ostremo. Delegatus datus etiam clausula appellatiõe remota põt recusari suspectus si ẽ cõsanguineus impetrãtis aut si in illa causa fuerit eius aduocatus.h.d.7 nõ diuiditur. Nota ex tex.duas causas terminatas a iure ex quibus iudex potest suspectus recusari. Primo si ẽ cõsanguineus impetrãtis 7 de hoc.j.in glo. Secũdo si fuit aduocatus in eode negotio aduocatus in eadem causa i qua fuit vel est aduocatus cẽsetur esse suspectus ratiõe affectiõis ad causam vt hic in glo.7 est tex.nõ.in.l.prorume.ff. de bis q in test.delẽ.vbi dicitur q iudex debet deliberare remotis aduocatis partiũ 7 sic nõ debet consiliũ habere cũ aduocatis:nam cẽsent suspecti propter affectionem vt ibi 7 hic ī ex.est expressuz 7.ff.de arbi.l. nõ distinguemus.§. cũ qui dam.7 intellige q consiliũ deliberatiuum nõ debet haberi cum aduocato partis vt.s.sed colloquium examinatiuum 7 per modũ collatiõis potest haberi cũ quocũq3 sm Bal.in.l.placet.in prin.C.de sacrosanc.ec. Aduerte tamẽ 7 pondera bene tex.hic ibi in eodem negotio: q aduocatus censet solũ suspectus in eodẽ negotio in quo fuit vel est aduocatus. In alijs vero negocijs 7 causis nõ censet suspectus 7 posset esse iudex sm Inno.hic exquo tex. hic soluz prohibet in eodem negotio. Cõclude ergo q potero impetrare in iudicẽ in vna causa eũ qui fuit vel est meus aduocatus in alia cã 7 ita sequunt hic doc.quod nõ. Similiter etiam posset esse testis cũ aduocatus vel procurator solũ repellat in illa cã in q ẽ aduocatus vel procurator nõ in alijs causis vt ẽ tex.i.l.fi.ff.d testibus. Sed tu itelligez 7 limita tex.h 7.s.dicta precedẽ nisi alia negotia 7 alie cause essent cõnexe 7 inuicẽ dependẽtes tũc rõne cõnexitatis esset eadem ratio prohibitionis. s.de testi.translato. 7 ita voluit Jo.an.in.c.fi.de cõsti.li.vi.7 adde q id quod dicit hic in aduocato est dicendum in psultore nã is qui in causa consuluit põt suspectus recusari si deputaret iudex in illa.l.põtor.cũ ibi nõ.ff.de iurisdi.om.iu.7 hoc idẽ tz Inno.in.c.irrefragabili.circa pn.s.de offi.or.7 Panor. hic quod nõ.intellige tñ put.j.in.ij.q.7.j.in vii.cã recusationis. Secũdo nõ.tex.ibi poterit.q lz aliquis sit notorie suspectus in cã tñ si non recusatur poterit esse iudex delegatus 7 ordinarius: pferetur ergo iurisditio in bitu 7 exercitio lz cã remittatur iudici notorie suspecto sz est i facultate partis si velit recusare iõ tex.hic dicit poterit qõ est nõ.p.j.dicendis hinc est q de suspicione iudicis debet opponi ante lẽ cõtes.alias postea non põt nisi suspitio de nouo emergat aut de nouo deducatur in noticiã vt i.c.insinuante.s.d offi.deleg.nisi ergo qui etiã esset notorie suspectus recusetur poterit esse iudex sicut 7 pater in cã filij nisi recusẽt suspectus: vt .iij.q.vi.§.tria.ꝑ.filius.7 habetur i.l.in puatis.ff.de iudi.7 i.l.qui iurisditioni.ff.de iurisdi.om.iu. Ultimo tene mẽti sing.hũc tex.q licet cã sit delegata appellatione remota tñ nõ itelligit remota recusatiõe 7 remota itelligit appellatõe nõ itelligit sublata recusatio 7 poterit iudex suspectus recusari ex iusta causa tex.est hic nõ.clarus 7 aptus i fi.7 dicit hic Jo.an.hoc p cedere ẽt de iure ciuili all.l.i.C.ne lice.in vna eadẽq3 cã.7 ita transit hic Panor.licet Jmol.hic aliud sentiat remittẽs se ad nõ.per eũ in.c.super eo.el.ij.s.e. Sed itellige illã tex.dñ equiparat appellatõz 7 recusatiõz videlicet vt neutra locũ habeat nisi cõcurrat legitima cã secus ergo si cã cõmitteretur appellatõe remota quia ad remotionẽ appellatõis nõ intelligitur remota ipsa recusatio vt hic in tex. Cõclude ergo hoc procedere tam de iure canonico vt hic q ẽt de iure ciuili vt est tex.i.l.fi.C.de sen.7 interlo.omni. iudi.7 ita tenẽt Bar.Bal.7 Ang.ibi 7 idem ẽt tenuit glo. 7 Bar.in.l.i.i fi.ff.a qui.ap. non li.nã separatoꝝ separata debet esse rõ vt hic 7 i.d.l.fi.7 i.l.si domus.ff.de fui.vrba.pdi.vbi ter.nõ.q ad remotionẽ vnius iuris nõ sequitur remotio alterius 7 ita ẽ tenẽdũ quicqd aliter dixerit Spe. ti de recusati.§.recusari põt.ꝑ.sed quid si cã pmissa ẽ appellatione remota.7 glo.in.d.l.fi.7 doc.in.d.c.sup eo.vbi vide de hoc dicta. Sed aduerte nõ.q licet si cã cõmittatur appellatõe remota nõ itelligatur p hoc prohibita recusatio vt est hic tex.nõ. Dubitatur tñ an sicut cã põt cõmitti appellatõe remota ita possit recusatõe remota videre p q nõ q2 ois declinatoria iudicij maxie respectu suspecti iudicis est defensio vt est tex.in.c.cũ inter.s. de excep.vbi non denegat etiam excõicato cũ ibi dicat q nihil est tã graue 7 periculosuz q litigare sub suspecto iudice 7 cõcordat nota. tex.iij.q.v.quia suspecti.7.j.eo.c.secũdo requiris.in fi.propter hoc videret q princeps non possit causam cõmittere recusatiõe remota quia esset tollere defensionem cũ recusatio iudicis videat de iure naturali vt probatur in.d.c.q2 suspecti. Ea vero que sunt de iure naturali sine causa per principẽ tolli nõ possũt vt in cle.pa-

storalis.de re iudi.z ifti.de iu.naturali.§.sed z naturalia. per Inno.in.c.q̄ in ecclesiarum.s̄.de cōsti.z in hac opi.vi det residere Panor. in.c.ad hec.s̄. de rescrip.dicens de hoc ibi esse glo.sing.idē et tenz i.d.c.cū inter.z hāc et ptē secutus est Gemi.in.c.iudex ab apostolica.de offi. deleg. in.vi. per rationes iam dictas adducens etiā glo.que sm eum similiter hoc voluit.ij.q.vi.siquis in quacūqz. verum his nō ob.cōclude primo q̄ in dubio princeps nūq̄ p̄sumitur cōmittere ex certa scia cāz suspectis vt probatur in d.c.cum inter. Secundo cōclude q̄ lz princeps ex certa sciencia cōmittat causam notorie suspecto p hoc tamē nūq̄ intelligitur tollere exceptionem recusationis qz non obstante q̄ causa sit cōmissa per principem iudici notorie suspecto; z ex certa scia principis: tamē intelligit saluum z reseruatum parti ius recusationis. z istud est quod voluit illa glo.sing.in.d.c.ad hec. z hocidem tenuit Inno.in c.ex transmissa.s̄.de fo.cōpe.quia non p̄sumitur q̄ in dubio princeps voluerit tollere ius recusandi.z licet delegatio facta iudici notorie suspecto de se sit valida vt est tex. hic tamen reseruatur in facultate partis an velit recusare vt hic in ter.in verbo poterit.z est dictum.s̄.in fo nō. vnde si ps velit poterit recusare licet causa sit cōmissa p̄ principem ex certa scia notorie suspecto z pro hac ꝯclusione ē glo.in terminis in.d.c.ad hec.z Inno.in.d.c. ex transmissa.vbi de hoc videtur tex.sm vnū intellectū .p quo ēt tex. in.c.ij.s̄.vt li.nō cont.vbi Panor.in prima colum.hoc notat. Tertio z vltimo conclude q̄ princeps sicut potest cōmittere causam omni appellatione remota : vt dicetur infra eodem.c. pastoralis.Fortius pōt cōmittere omni recusatione remota qz minus grauatur ps cū tunc sibi non desit remedium appellandi licet causa cōmittatur recusatione remota cum per remotionē vnius iuris non sit sublatū altez ius.vt est dictū.s̄.ī vlti.no.x̄m quando princeps cōmitteret causam ēt notorie suspecto:z cū clausula nō obstante exceptione recusationis qz videtur tunc vti plenitudine ptātis ipsa recusatio sublata est z tolli pōt .vt voluit sing.Inno.in.d.c.ex transmissa.z sequit Hosti.in.d.c.cū inter.idē ēt glo.in x̄.recusare.in.l.aptissimi .C. de indi.z sequit Bar.in.d.l.fi.C. de sen.Et aduerte qz dixit Spe. ti.de recu.§.i.x̄.quid si sit cā.q̄ si p̄nceps cōmitteret simpliciter causam recusatione remota dz intelligi de friuola non autē de graui z iusta suspitione :sicut dicit de cla appellatiōe remota in.d.c.pastoralis.cū appellatio z recusatio equiparent.vt in.d.c.super eo.z sicut alias dicit,ō cla omni exceptione remota in.c.ex pte.ij.de offi. deleg. Si tñ recusatio ratione certe z notate cause tolleret exp̄sse p principē tunc recusari nō poterit sm Spe.in.d.x̄. quid si sit cā.z sequit Lapus in.d.c.iudex.z sic patet q̄ Spe.tenet z sequitur supradictā conclusionē q̄ princeps tollere possit exceptionē recusationis ex q̄cūqz causa: z ita etiam tenet Hosti.z Jo.an.in.d.c.cū inter.licet ibi Panor.ꝯrīū velit z non bene.hec procedūt in p̄ncipe qz nullus inferior posset tollere recusationez iudicis : sicut ēt nō posset inferior a p̄ncipe cōmittere causam appellatiōe remota vt. l.i.in.fi.ff.a qui.ap. nō li. ēt si esset legatus de latere vt voluit sing. Spe.ti.deleg.§.nūc ostendendū.x̄.xiiij.sicut ēt nullus īferior a p̄ncipe ēt si sit legatus ō latere pōt cōmittere causaz sūmarie z de plano ⁊c.vt voluit glo.or.in x̄.figura.in.c.fi.de hereti.in.vi.z in cle.sepe.i x̄.mādamus.de x̄.sig. In glo.ibi succederet.residet glo.q̄ cōsanguinei dicāt vsqz ad gradū successibilē:z lz glo.hic dicat vsqz ad vii.gradū tñ dic q̄ hodie dat successio vsqz ad.x.gradum taz inter agnatos q̄ iter cognatos.vt est tex.z glo.insti. ō succes.cogna.in fi.voluit ꝯ glo.hic q̄ vsqz ad gradū successibilē cōsanguineus posset recusari suspectus.z ita sequit Hosti.z idē voluit glo.i simili ad hoc nō.in.l.si femina.C. ad turpil.dicēs q̄ illi dicunt suoz iniuriā .p̄sequi qui succedere p̄nt ab intestato: nā in his ꝯsideratur affectio vt p glo.i.l.vt viz.ff.de iuſ.z iure.Sed Jo.an.hic dicit q̄ si cōsanguinei sunt de stirpe masculina ēt vltra.x.gradū essent suspecti qz experientia docet matic in tuscia q̄ vindicantur offense eoz qui sunt de stirpe masculoz ēt qui sunt vltra gradū successibilē: cum tñ nō vindicent vltra.iij.ō stirpe feminina. vnde dicit q̄ erit in arbitrio arbitroz predicta considerare. Sed Bal.hic sequit hanc glo.z in.d.l. si femina dicēs nō.q̄ vbicunqz tractat ō significatiōe vocabuli nūq̄ ē ad arbitriū iudicis recurēdū tex.ē nō.sm eū i l.ste i legato.§. p viz.ff.deleg.iij. sil. Jmol.z Panor.hoc dicūt;tenēdū esse qō dicit glo.hic tā iter agnatos q̄ cognatos fiat extēsio z consanguinei dicātur vsqz ad gradum successibilem ab intestato sed dictū.Jo.an.posset ꝓcedere in locis vbi constaret de tali consuetudine:tūc admitteret recusatio idifferenter etiā vltra gradū successibilē in his qui sunt de stirpe masculina ḋa si origo ciusdem loci qñqz p̄stat cāz recusandi vt i.c.accedens.el.ii.vt li.nō cōt. quātomagis id dicendū inter eos qui sunt de eadem stirpe masculina.nā ꝓpter hoc cognomen quia sint consortes uel ō stirpe aut de casata vel de eadē domo semp durat affectio intra eos etiā vltra gradū successibilē. Et subdit Jmola.hic q̄ etiā in locis vbi foret talis cōsuetudo tamen semp vsqz ad gradū successibilē habebit locum recusatio etiam quo ad eos q̄ essent de stirpe feminina ex q̄ rō ne successionis durat affectio .licz Jo.an.hic i hoc videat sentire oppositū sed tutius est tenere glo.hic quam sequitur Hosti.hic sm eū z etiam Bal.vt.s̄. dicēs q̄ inter collaterales limitat consanguinitas vsqz ad gradū successibilem sed inter ascendētes z descēdentes durat in infinitum vt hētur in.c.non debet.de consang.z affi. z aduerte quia ex dictis Jo an.hic z alioz doc.vt.s̄.iferē q̄ appellatōe consanguineorum uenīāt indifferenter tā coniūcti p stirpem masculinā q̄ femininā z ꝓbatur in.c.tua nos. z i rublica.j.de cōsang.z affi.z i d.c.nō debet.z ita Bar. in.l.cū quidam.§.q̄ dicit .ff.de acqui.here.dicit q̄ sm cōmunem vsū loquēdi cōp̄hendūtur oēs qui quoquo mō sanguine cōiuncti sunt.siue ex latere patris uel matris qō est nō.p statutis facientibus mētionē de cosanguineis cū in statutis verba debent accipi sm cōmunē usum loquendi ip̄ius loci.l.liberorum.§.q̄ tamen cassius.ff.deleg.iij.z ibi Bar.facit.c.ex lris .j. de spō. z hoc quādo apparet de tali cōi usu loquendi alias dicit Bal.in.d.§.q̄ dicitur.q a ꝓpria significatione vocabuli non esset recedēdū.ff.de le.iij.l.nō aliter.cū si. Sed quomodo sm ꝓpriā significationem vocabuli accipiat consanguinitas uide per glo. nō.z doc.i.d.§.qō dicitur. Sed p declaratiōe huius glo.z materie huius tex.queritur primo an rōne affinitatis sit legittima causa suspitōnis sicut hic dicit ratiōe cōsanguinitatis. dic q̄ sic quia poterit iudex suspectus recusari si ē affinis alterius ptis.z ita tenuit glo.in.c.ii.s̄. vt li te nō cōtes. p tex.iii.q.ix.absens.el.ii.z ita sequitur Spe. ti.i.§.superest.x̄.quid si nō ē.facit.l.aut affinitate. ff. de p cura.vbi tex.nō. q̄ ꝓcurator potest remoueri tanq̄ suspectus si ꝯrit affinitatē cū parte aduersa.z ex his tradit hic Goff.nō.regulā q̄ omnis causa sufficiens ad remouēdū ꝓcuratorē uel arbitrum erit sufficiens ad recusadum iudicē cum etiam ex faciliori cā iudex ip̄e recusetur vt per glo.in.c.insinuante.s̄.de.offi.deleg. z hāc regulā sequitur Spe.in.d.§.supest.ad fi.z Jmola z Panor.hic quā bene tene mēti. Secūdo q̄rit q̄d si actor ip̄e īpetrauit iudicē consanguineum ipsius rei an poterit actor eū recusare videt q̄ non cum nō possit quis recusare iudicē quē elegit vt in autē.offerat.C.de li.contes. z in.l.papinianus. z in autē. z consequēter .C. de sen.dic q̄ poterit qñ hoc ignorauit tpe īpetratōis per ea que habētur in.d.c.insinuante.z in.d.l.pretor.sm Jo.an.z Jmolā hic. Si autē ille qui fuerat aduocatus rei sit impetratus iudex per actorez an poterit p ipsuz reum recusari maxime quando reus reuelauerat sibi secreta sue cause glo.nō .tenuit q̄ nō possit in c.dilecto.s̄.de testi.quā sequit ibi Jo.an.z cōmuniter doc. z hoc quando aduocatus nōdum ꝓpalasset uolūtatem suam alias secus. per nō.in.l.p̄tor.ff.de iurisdi.om. iudi

ita Butri.in.d.c.dilecto.sed certe etiam si ꝑ palafrz in fauorē ipsius cliētuli non subesset tunc iusta causa recusandi ꝑ eū.ita tenet Jmo.in.d.c.dilecto.facit glo.in ℞.i testē. i pn.in.c.fi.ō procu.in.vi.z hoc nisi forte declarasset q̄ nō haberet iusticiā tunc bene posset recusari· vt vide.j. i.vii. causa recusationis. Tertio queritur pone q̄ iudex nō sit consanguineus alicuius partis litigantis:sed est cōsanguineus inimici alicuius ex ipsis ptibus an ps ratiōe inimicitie quā habet cū aliquo consanguineo ipsius iudicis possit recusare ipsum iudicem tex.est nō.z sing.q̄ sic in.c. accedens.el.ij.s. vt li.nō cont.sufficit.n.q̄ iudex sit cōsāguineus inimici alterius ex ptibus litigantibus dato q̄ talis inimicus nullū litigiū hēat cum illo.z ita tenet Jo. an.z Panor.in.d.c.accedens.quod tene menti. Quarto queritur quid si iudex est cōsanguineus plati impetrātis nō in cā p̄poria sed cā ecclesie an poterit recusari suspectus ꝑ partē aduersā. Spe.in.d.§.supest.℞.quid si prelatenet.q̄ nō:sed Jo.an.ibi in addi.tenet ꝯriū ꝑ tex.in.d.c.i sinuante.vbi est casus in terminis cōtra Spe.z dicit hic Panor.q̄ illuz tex.semp reputauit in hoc sing. z tene mēti hoc dictū q̄ sepe occurrit in practica.z idem tenuit Archi.i.c.iudex.de offi.deleg.li.vi.z Butri.in.d.c.insinuante. in fi.z Jmo.z Panor.ibi. Quinto q̄ritur dato q̄ platus possit esse iudex in cā sue ecclesie.§.q.vij. si quis erga. z per glo.in.c.cū venissent.s.de iudi. z per legistas. in.l.i. C.ne quis in sua cā. an poterit saltem recusari suspectus Panor.hic tenet q̄ sic nā si consanguineus vel familiaris plati ē suspectus in cā ecclesie. vt in.d.c.insinuāte.fortius ergo z ipe platus psumat habere maiorē effectionē.facit glo.in.c cū sup.j.de offi.deleg.que hoc tenet.hoc idem tenuit Panor.i.d.c.cū venissent col.vii. nā si canonicus pōt recusari in cā alterius canonici eiusdē ecclesie vt est tex.ad hoc nō.in.c.cū R.canonicus.s.ō offi.deleg.q̄ fortius plātus in cā sue ecclesie cū maior sit cōiunctio z affectio inter platū z ecclesiā q̄ inter canonicū z canonicū. patet in .c. relatū.ij.j.de testa.z hāc partē tenet Ly.post Pe.i.d.l.i.z do. An.in.d.c.cū venissent.de quo tū plenius ibi vide q̄ Jmol.ibi sequit ꝯriā partē quā ēt tenuit Bal.in.d.l.i.z ō his ēt ꝑ doc.i.c.romana.de penis.i vi. Eandē ēt partem tenuit Spe.ti.de iudi.deleg.§.supest.in ℞. quid si plātus alicui ecclesie. Sed p̄cedēs alia opi.est verior ꝑ tex.ꝑ locū a maiori i.d.c.insinuāte.quā sequit ibi Jo.an.Butri.Jmol. Panor.z facit qd est dictū.s.in ℞.4.querit. Sexto queritur an sit verū indistincte q̄ cōsanguineus possit recusari suspectus tex.hic facit q̄ sic idistincte loquēs.xxix. di.si romanor̄.ff.de publi.l. de p̄cio.dicit hic Vincen.q̄ debebit cōsiderari qualitas psone q̄ posset esse talis i qua cessaret oīs suspitio puta q̄ si esset cartusiens vel alius religiosus bone obseruātie:tūc.n.recusari nō posset ratione cōsāguinitatis.z ita ēt voluit Spe in.d.§.supest ℞.quid si nō est.vbi dicit ita limitandū esse hūc tex.z ita cōiter sequit hic doc.facit.c.i.j.de no.opi.nūtia.z ibi glo.q̄ ratione qualitatis psone cessat suspitio z recusatio.hīc est q̄ papa nō pōt recusari suspectus facit.c.i.i fi.z ibi glo.de concess.pben.li.vi.z ita voluit nō.Hosti.z Jo.an.in.c. querelā.s.de elec.i pa glo.z sequit ibi Panor z facit ad hoc.d. l.prie.ff.de his que in testa.delent. Septimo q̄ritur quid sit in reuerendissimis dominis cardinalibus an possint ratione suspitionis recusari.z de hoc allegat tex.nō. in.c.nouit.j.eo.q̄ cardinal.nō pōt recusari suspectus.z sequitur Jmol.ibi in vltimo nō. z hoc ꝓpter eorum appro batā fidē z iusticiā.de quo ēt vide p. Hosti.Jo.an.z Butri.i.c.ad petitionē.j.ō accu.z ꝑ Spe.ti.i.§.supest ℞. cardinalis.quid si cardinalis est delegatus iudex in cā alterius cardinalis.z videtur velle q̄ possit recusari.ceteri ℞o delegati principis cuiuscunq̄ dignitatis existāt pñt ex legittima cā recusari.s.de offi.dele.cū olim.et.ij.vbi ēt nō.p batur ificta glo.i ℞bo .ꝓpio motu.q̄ delegatus pape vel alterius principis datus etiam ꝓpio motu pōt ex legittima cā recusari;q̄ p̄ceps in dubio nō censet velle cōmittere cāz suspectis.s.de excep.cū inter.z ita dicit Panor. i d.c.cū olim.in fi.qō nō.z adde ꝑ dictis.s.i.ij.conclusiōe:q̄ siue p̄ceps cōmittat cām ꝓpio motu siue ex certa scia ēt suspectis notorie ñvī i dubio tollere exceptōz recusatōis vt.s.ē dictū. Octauo z vltio queritur an cōcilium genera le possit recusari dic q̄ nō maxie q̄n p̄est eiō papa.iij.q. ix.cūcta ꝑ mūdū.nam ecclesia tota errare non pōt.vt est tex.iūcta glo.xxiij.q.i.c.i.z.c.a recta.ecclesia ℞o particularis bñ.pōt errare vt in.c.a nob.el.ij.j.de sent.ex.z ideo ē q̄ cōcilium ꝓuinciale z sinodale bñ pōt recusari q̄ posset errare.ar.c.licz ex suscepto.s.de fo.cōpe.tenet glo.in.c.in singulis.j.de sta.mo.z ita sequunt doc.i.c.i.s.de iudi.lz glo. ibi ꝯriū velit z nō bñ.nā q̄cūq̄z vniuersitas z oē collegiū vel rectores z cōsules collegiorū pñt recusari ex iusta cā suspitōis.tex.est ad hoc nō.in.d.c.lz.ex suscepto.In eadē glo.quid si iudex eq̄liter z.c.z tene mēti regulā huius gl. q̄ q̄n rone amicicie vel cōsanguinitatis seu alterius q̄litatis est par causa affectionis ad ipsas partes cessat tunc recusatio:ideo si iudex foret cōsanguineus vtriusq̄z partis neuter posset eū recusar suspectū q̄ par cā affectōis excludit omnē suspitionem vt hic i glo.z pōdera bene q̄ debet esse equalitas vt dicit glo.vnde si adulter eēt in remotiori gradu q̄ tūc non esset par cā affectionis haberet locum recusatio z ita tz hic Panor.z idē dicit Bal.hic q̄n alia indicia disparitatis cōcurrerent.z aduerte q̄ regula huius glo.z.§.nō solū.hic allegata habet ēt locū in testibus vnde si testis eēt cōsāguineus domesticus vtriusq̄z ptis non poterit de hoc excipi.iij.q.v.c.i.z Spe.in.ti.ō testi.§.i.℞. q̄d si testes.sm Bal.ꝑ dicētes ex his q̄ illa regla q̄ cōiūcta psona possit agere,ꝑ cōiūcta bz locū ēt si eēt par ꝯiunctio iter eos z ꝯ eos inter quos agit.qō nō.ad.l.sed hec. ff.de ꝓcu.In glo.i ℞bo aduocati i pn. q̄d āt si ipe ñ fuit aduocatus in illa causa sed aliquis de sua familia sit aduocatus alterius partis glo.iij.que.v.accusatores vel testes tenuit q̄ sic q̄ possit iudex recusare sed alia glo.in.c.ex insinuatiōe.j.eo. z Jnno.ibi tenuit contrariū q̄ nō est verisimile q̄ iudex velit cōmoueri ꝑ cōmēsalez suū vel aliū de eius familia qui nullū iteresse ptēdit: nisi q̄ ē aduocatus alteri⁹ ptis z hec opinio satis videt in. c.i.s.de offi.iu.nō ob.tex. in.d.c.ex insinuatione q̄ iudex ibi non fuit recusatus aut si fuit recusatus nimis fauebat alteri parti.z hanc sententiam sequit ibi do. Ant.z alii doc.qō est notādum q̄ iudex nō poterit recusari licet eius filius sit aduocatus vel ꝓcurator alterius ptis litigātis coram eo. Ultimo ex his q̄ habētur hic i tex.z gl.z alijs.s. ānotatis colligūtur multe cause legittime recusādi iudicem z a iure approbate. Et primo si iudex ē consanguineus alicuius ptis litigātis coram eo.z intellige z limita hoc ꝓut ē dictum.s.i i.z.vi.q.z quō accipiāt consanguinei z quid quando eēt par causa affectionis dic vt.s.i glo. Secundo quādo iudex essz affinis alterius partis z ꝑ dic vt.s.in.i.q.z idē si essz pater filius vel patronus maritus gener socer vitricus vel ꝓignus ar.l.lege cornelia.i pn.ff.de iiuri.z tanenuit Spe.ti.i.§.supest.℞.Itē si sit ꝯsaguineus z in.℞ Itē maritus. Tertio quādo iudex posito q̄ nō eēt consanguineus vel affinis alicuius ptis tamen si est consanguineus vel affinis alicuius qui esset inimicus ipi pti dato q̄ talis inimicus nullū litigiū habeat cū ipā parte z de hoc dic vt. s.i.iij.q. Quarto si iudex essz cōsāguine⁹ plati ipetrātis vel litigātis etiā i cā ecclesie.z de hoc dic vt.s.in iiij.q.z q̄ possit tūc iudex recusari tenuit archi.z Jo.an.i.c. iudex.de offi.delega.i vi. etiā si ipe plātus litigaret ꝑ ꝓcuratorē a se vel a capitulo constitutū nec ob.c.cum nūtius. s. ō testi.q̄a facilior cā repellit iudicē q̄ testem.vt ꝑ glo.z doc.in.d.c.insinuante.z ita tz Semi.in.d.c.iudex.z voluit Archi.z Jo.an.ibi q̄ quando dignitas ē suspecta vt q̄ causa pertinet ad dignitatem recusato antecessore quilibet successor intelligitur etiā recusatus z ita Bal.in.c.de causis.s.de offi.dele.in.viii.col. Quito q̄n plātus essz iudex i cā sue ecclesie z de hoc dic vt.s.in.v.q. Sexto

ne videatur post pa in.d.c. mouit et d. pn.c. cū olim.ij.§. i. delega. tenentes opinionē

qñ iudex fuit uel esset aduocatus in causa.vt est tex. hic z dicas ꝓut.s. dictū est in primo nō.z limitta ꝓut dictū est s.in ij.q.z .j.in ꝓria causa.dixit tamen Spe.i.d.§.supest.in ℣.itē si fuit ꝓcurator.q qui fuit aduocatus in causa poterit esse iudex ordinarius vt i.l.ꝓtor.ff.de iurisdi.o. iu. ibi tamē non dicitur q nō possit recusari imo innuit ꝫriū:erquo dicit tex.q est legittima causa delegandi alteri:poterit ergo recusari vt est tex.hic indistincte loquens.

Septio qñ iudex fuisset cōsultor uel prestitisset cōsiliū i cā:aut ꝑus ꝑ actorem uel reuꝫ consultus respondisset qd iuris seu ipuꝫ ius habere. z ita tenuit Archi.in.c.si cōtra vnum.de offi.dele.in vi.z Bal.i.d.c.de causis.col.vii.z aduerte q aduocatus licet aduocationē succepisset z secreta audisset:tñ ex hoc solo non poterit recusari si fuit datus i iudicē ꝫ eum ꝫ quē susceperat aduocationē in illa cā.vt per glo.in.c.dilecto.de testi.z hoc qñ nondū ꝓpalasset voluntatem suā.alias ār qñ aduocatus suā voluntatē tā ꝓpalasset tunc ē q pōt recusari suspectus z nō ꝑus.z ita ꝫmo.z Pano2 in.c.irrefragabili.§.excessus.de offi. o2.ꝑ quo bene facit.d.l.ꝓto2.z quod tꝫ Archi.z Jo.an.in.d.c.si contra vnū.lꝫ Jnno. z Jo.an.in.d.§. excessus.velint simpliter q aduocatus possit recusari suspectus eo ipso q aduocationē acceptauit z secreta cause audiuit: dato q alias suā voluntatem nō declarauerit.z ita transit ibi do.Anto.lꝫ ꝑus dictū magis placuit ibi Bar.z i.d.l.ꝓto2. Octauo si iudex fuit testis in illa cā.ar.l.fi.in ꝑn.z in fi.C.de assel.z.ff. de testi.l.fi.z ita tenuit Spe.d.§. supē.℣. itē si fuit testis.

Nono qñ ipe iudex posito q nō fuisset aduocatus in cā dūmodo tñ aliquis de eius familia sit aduocatus ꝑtis. de hoc tamen dic vt dictū est.s.in vl.glo. Decio ois cā sufficiens in iure ad remouendū ꝓcuratorē seu arbitrum sufficit ad recusandū iudicē.z de hoc dic vt.s.i.i.q. Xi. canonicus ꝑōt recusari in cā alterius canonici eiusdem ecclesie vt est tex .in.d.c.cū R.z idē si esset spēalis socius aduersarij ar.d.c.cū R.z.l.verū.in ꝑn.ff.ꝑ so.z ita tꝫ Spe.i d.§.supest.℣.itē si ē cōcanonicus.intelligēs ꝑdicta nisi esset iudex.in cā alterius ꝓcanonici:tunc.n.par cā affectiōis tollit suspitionē.vt.d.l.nō solū.z.s.in.glo. Xii.qñ iudex esset cōmensalis seu familiaris alicuius ꝑtis: vt est tex. in d.c.insinuāte.z in.c.i.z in.c.accusatores.iij.q.v.z glo.i.d.c.i.ꝑōit qui sint familiares.z dicit Jmo.i.d.c.insinuāte q eo ipo q epus est suspectus consef consequēter suspectus eius officialis qō nō.z idē esset si iudex esset comes aduersarij:siue si aduersarius sit de familia ipsius iudicis seu libertinus.l.senatus ff.de of.ꝑsi.z.l.i.C. si q̄cūq; ꝑdi.ptāte. z ita tꝫ Spe.d.§.supest.℣.itē si comes.z idē Jo.an. in.d.c.legittima. Xiij.qñ iudex esset vasallus impetrātis ar. xviij.q. v.de forma.z in.d.c.accedēs.z in.d.l.fi.C.de assel. z ita tꝫ Spe.in.d.§.supest.in ꝑn.z idē si iudex esset clericus ipetrantis ſm Jo.an.in.d.c.legittia. Xiiij.qñ iudex lꝫ nō sit cōmensalis seu familiaris alicuius ꝑtis: ē tñ Cōmēsalis vl familiaris alicuius qui est inimicus ꝑti:poterit tunc per illā partē recusari.tex.est in.d.c.accedēs .z ita ibi Pano2.z Butri. Xv.qñ suffraganeus esset iudex delegatus in cā metropolitani: vel qñ suffraganeus esset delegatus aduersarij mei.vt est tex.in.c.ij.vt.li.nō cont. z tꝫ Spe.in.d.§.supē.℣.itē si est suffraganeus .intelligetñ q iudex.o2di.esse possit inter metropolitanū z subditū ipsi⁹ suffraganei.z ita tꝫ Jo.an.i.d.c.ij.z Pano2.ibi i fi.z Spe. in.d.℣.itē si est suffraganeus.quid ār si impetraret ꝫ te in iudicē epuꝫ meū: videf q possit recusari ar.d.c.accedens.

Xvi.qñ iudex est dña impetrātis tex.est in.c.causam q̄ inter R.s. de offi.del.z tenet glo.hic:z facit.iij.q.v. accusatores.el.iij.de quo vide ꝑ Jnno. in.c ex. transmissa.de fo. cōpe.vbi videf tex.in ꝫriū.ꝑōt dici q ibi esset dña vtriusq ꝑtis vnde par cā affectionis tollit suspitionem.vt.s.in glo.ſm Jmo.in.d.c.causā. Xvii.nō solū si iudex sit subditus aduersarij:sed ēt qñ iudex esset subditus z de districtu inimici alteri⁹ ꝑtis litigātis coꝝ eo:lꝫ talis inimicus aliter non litiget cū ꝑte vel coꝝ illo iudice.vt est tex.in .d. c.accedēs.z ibi Pano2. Xviij.qñ iudex esset socius impetrantis.vnde dicit Spe.in.d.§. supest.℣.quid si est socius.q socius in domo nō pōt esse iudex cōsocij. z poterit recusari durante habitatione.z ita etā Pano2.in.d.c.accedēs. Xix.qñ iudex est oriundus de terra impetrantis.vt in.d.c.accedens.sed intellige ꝓut intelligit ibi Hosti.z Jo.an.qñ essent duo de eadē patria in alienis partibus q2 cū consuerūt se multū diligere: dicto casu verum esset q alter potest recusari si foret iudex in cā alterius oriundi de sua ciuitate: z ēt tenuit Spe.in.d.§.supē.℣.item si sit de terra. Xx.qñ iudex qui est ciuis esset iudex iter ciuē z forensē:intellige nō de ordinario sed delegato per tex.in.d.c.statutū.§.cū vero.cū ibi nō. de rescrip.i vi. ſm Pano2.in.d.c.accedens.lꝫ do. An.ibi dicat q hoc esset arbitrariū inspecta q̄litate ipsius iudicis. Xxi. qñ iudex esset nimis fauorabilis alteri ꝑti.vt in.d.c. accedens.z in c.ad hec.de rescrip.z tꝫ Jo.an.in.d.c.legittima.z aduerte q2 dixit sing.Ly.in.l.ii.C.vt q̄ desunt.q iudex pōt reducere ꝑti ad memoriā factū de quo recolit vt ꝓuatus. puta pactū de non petēdo factū defuncto vel aliter nisi ꝑ hoc diceret nimis fauorabilis ipsi ꝑti ꝑ nō. xxx.q.v. iudicātē. in glo.z ita sequitur Jmo.in.l.iij.§.hoc ār.in fi.ff. de dā. infec. qō nō.qñ ār dicatur iudex nimis fauere alteri parti relinquit arbitrio iudicis cognoscentis de ipsa suspitione ſm Butri.z Pano2.in.d.c.accedens. z idē esset in omni alia cā ꝑ quā cōcludit q iudex nimis diligit alterā ꝑtē ſm Spe.i.d.§.supest.℣.itē si sit inimicus meus.z ℣.item si nimis.z tenet Pano2 in.d.c.accedens.dꝫ tñ exprimi in recusatione specialis cā fauoris ſm Jo.an.ibi z in .d.c.legittima.z adde q specialis cā fauoris essꝫ qñ iudex nimis animose ꝓcedit in ꝓiudiciū alterius ꝑtis .ita tex.in.in .c. §. de in integ.resti.in ℣.nimis aiose.vbi ita cōcludit Jmo. z Pano2.in ij.col.ꝑ quo facit quod dicitur in simili in teste qui aiose loquit nā sibi nō credit z suspectus censef. lxv.di.sane.z ibi per glo.z tenuit Bal.in.l.testiū.C.de test. col.vij. Xxij.si iudex sit datus ad petitionem alterius ꝑtis.ff.de iudi.l.obseruandū.tꝫ Spe.℣.itē si ad petitionē de quo tñ plenius habef in.d.c.ad hec. idē dicit Ālr/ chi.z Jo.an.in.d.c.si ꝫ vnū.de of.dele.in vi. q iusta cā recusandi iudicē ē si ꝓcurator sibi causā cōmitti fecit:z ita Bal.in.d.c.de causis.col.vij. Xxiij.qñ ipse iudex ꝓcurauit se impetrari z sibi causam cōmitti.ar.l.q̄ oia.ff.de ꝓcura.z ita tenet Jo.an i.d.c.legittia.z Spe.℣.itē si ipse.

Xxiiij.pfnitas doctoralis nō esset sufficiens cā vt doctor possit recusari causa sui discipuli.vt i-autē.hita. z ibi. Bal.in.§.verum .col.ij.C.ne fi. ꝑ pa.tꝫ glo .in.l.nemini. C.de aduo.di.iudi.z xii.q.i.ois etas.z Jo.an i.c. causam. sed Spe.i ℣.quid de magistro.adducit.d.c.causā.ꝑ ꝫria ꝑte.q̄a si subditus ipetrat in iudicē dñꝫ qui alias esset su⁹ ordinarius ꝫ aliū pōt recusari:ita q̄ si scolaris ꝫ nō scolarē ipetret doctorē suū.tunc.n.posset recusari nisi ipetrasset ꝫ aliū scolarē q2 esset par cā affectionis vt.d.l. nō solū. ſm Spe.i.d.℣.quid de magro.z nō.hanc limitationem.

Xxv .qñ iudex habet ꝓsimilē causā.vt.s.de iudi.c.causam.ij.z ibi Pano2.i fi.qō itelligaf cōsimilis cā.z facit. c.psonas.de testi. Xxvi.qū vnus esset iudex alterius vt quia qñ ipetrauī ꝫ te ticiū z tu impetrasti me ꝫ seiū nā bi reciꝓroci iudices sunt supecti ar.xvi.q.ij. visis. ibi humanū est vereri z ē inde est q nullus pōt esse cōseruato2 de putati sibi cōseruatoris vt.c.fi.de of.de.i vi.z ita tꝫ Jo.an. i.d.c.legittima. z Spe.i ℣.si vn⁹ .arbitrio tñ iudicis relinquit.vt vide Butri.i.c.causā.ij.i fi.s.de iudi. Xxvij. quādo a iudice ē appellatū q2 grauauit ꝑtē tūc.n.est suspectus appellāti i illa cā z i oi alia vti .c. ad hec.s.e.vbi vide plene dicta de hoc.z adde q iudex ꝓcedendo iuste ēt exiu dicialiter nō pōt amplius i illa cā ꝓcedere iudicialiter q2 satis reddit suspectus alteri ꝑti.ꝓcessit.n.ꝑ.vt ꝓuata ꝑsona z sic videf se cōstituisse aduersariū sicut in simili voluit glo.in ℣.copiā.in.c.statutū.in ꝓin.de rescrip.in vi.q̄ dixit q si iudex assumit defensionē super sua iurisdictione

z sic cõstituit se ptẽ nõ põt cognoscere an sua sit iurisditio cũ faciat se suspectũ.z ita dixit Pano.i.c. ꝓrẽte de resti. spo.col.üj.p ea q̃ nõ.glo.ibi in.ỽ. ꝓponere.de quo ar. vide plene dicta in.c.ad audiẽtiã.s.eo.ti.in pe.col.Itẽ adde an sola pendentia appellationis iducat iustã suspicionẽ in alijs cauſ diuerſ anteq̃ sit ꝓnunciatũ sup appellatione videt q̃ sic z satis ẽ iustificare appellationẽ cozã arbitris z sic ꝓbare veritatẽ cause appellationis q̃ iudex grauauerit.ỗ quo tñ vide i.d.c.ad hec.i.i.z.üj.q. Xxyüj. qñ recipit p̃ciũ vel fuit institutus heres ab impetrãte seu donatarius ar.c.cũ ab oi.j.de vi.z ho.cle.z in.l.iulianus .ff. iudi.fm Jo.an.in.d.c.legittima.z Spe.in ỽ.itẽ qz p̃ciũ.

Xxyx.qñ iudex p̃me cause ẽ factus seu surrogat⁹ iudex appellatiõis qz i illa est suspectus vt.l.cos.i p̃n.z ibi glo. C.e.ti.z facit.c.accepta.s.e.z tz Spe.ỽ.itẽ si p̃us.z in.ti. de ap.§.nunc tractemus.circa fi. Xxx.qñ cã icepit ad iudicẽ pertinere vt i.d.l.iulianus.z idẽ si cã mõ aliquo tãgat iudicẽ: vt qz teneť de euictione rei ꝓ q̃ agitť .üj.q.vi. biduñ.z tz Spe.ỽ.itẽ si cã. Xxxi.qñ iudex esset fideiussoz partis sed an frater seu cõsanguineus fideiussoris possit recusari i cã ipsius rei p̃ncipalis Spe.i.d.§.supest i fi.arguit ꝓ z ỹ z videť residere q̃ nõ possit recusari cũ frater vel cõsanguineus iudex nõ sit p̃ncipalis debitoz z ad eũ nõ spectat ꝓmodũ vel icõmodũ.sed cogita qz videretur ꝓriũ dicendũ ex his q̃ sunt dicta.s. z marie p nõ.i.d.c. i sinuante.z in.d.c.cũ causã. Xxxij.quelibet inimicitia in iudice inducit suspicionẽ ẽt si nõ sit capitalis vel grauis sed sufficit q̃ sit ꝓbabilis.vt i.c.cũ sup.de of.dele.z.üj.q.v. qz suspecti.z ita tenuit glo.nõ.z Bemi.ibi.i.c.üj.de ꝓcu.li. vi.dz tñ cã inimicitie in ipa recusatione pticulariter exprimi:z nõ sufficeret i genere allegare inimicitiã.ita determinat nõ.Jo.an.in.d.c.legittia.z adde q̃ nõ inspicit an talis inimicitia habuit fomitẽ ex veritate an ex falso aut ab ipsis ptib⁹ aut a tertio ita nõ.dicit Jnno.i.c.cũ.Ꝫ.z A.ỗ re iu. Xxxiij.qñ iudex esset inimicus dñi ipsius ptis qz ꝓpter dñz recusať aliquis de tota familia z eỹ vt i.l.i.C. si q̃.p̃di.po.z ita dicit Spe.i.d.ỽ.itẽ si inimicus dñi z.sequit Jo.an.in.d.c.legittima. Xxxiüj.qñ iudex esset familiaris z cõmẽsalis inimici alicuius ptis cozã eo.ar.d. l.i.z ibi Bal.z facit.c.repellãť.j.ỗ accu.z ita tz Spe.i.ỽ. itẽ si est familiaris.z Jo.an.in.d.c.legittima. ad idẽ tex.z Bar.in.l.sciendũ.ff.de le.vbi voluit q̃ nõ solum inimicus sit suspectus sed etiã amicus z domesticus inimici poterit recusari z facit tex.in.d.c.accedens. Xxxv.si quõdã ipse iudex fuit inimicus meus licet reconciliatus .üj.q.v. accusatozes.i.z facit.c.proposuit.s.e. z ita tenet Spe. in ỽ.itẽ si quondã. z vide illã glo.nõ.de amico reconciliato in.c.per tuas.j.de si.z nõ.per Bar.in.l üj.ff.de adi. leg.

Xxxvi.quãdo prelatus z iudex ñ admisit partẽ ad osculũ z sic ad participiũ humanitatis tũc.n.presũitur inimicitia: z est iusta cã recusationis fm glo.z doc.in. d.c. cum sup.p quo ẽt glo.nõ.in.c.adriãus.üj.lxüj.dí. Xxxvij. qñ iudex habuit dicere q̃ si posset libenter noceret parti aut ỹ eã sniaz ꝓferret.ita tenet glo.z doc.in.d.c.cum sup.

Xxxviij.si iudex cũ altera ptiũ litẽ habeat ar.ff.de exc. tu.l.pp litẽ.z ita tz Spe.ỽ.idẽ est si cũ altera.z Jo.an.in d.c.legittima. posito ẽt q̃ cã q̃ fozet cũ iudice esset sub nomine dignitatis seu beneficij.z ita tz glo.z Jmo.i.d.c. cũ sup.quod dictũ bene nõ. Xxxix.qñ altera pars secrete loquit cũ iudice ad aures ipsius iudicis põt iudex recusari: nisi reuelet illud quod dixit sibi pars fm Spe.tit.de posi. §.vij.ỽ.quid si ponẽs.z sequit do. An.z alij.doc. in d.c.accedens.ꝓbat p ter.in.c.cũ ex iniuncto.de here. ibi quod dixi vobis in aure p̃dicate sup tecta. Xl.z vltio põt allegari suspicio ratione loci nõ tuti.vt i.d.c.accedẽs. z scias q̃ locus dicit suspectus nõ solũ qñ nõ est tutus i loco iudicij: sed ẽt qñ nõ possit haberi accessus ad locũ iudicij nisi p terras inimicoz vel aliũ locũ suspectũ.vt ẽ tex. nõ.in.d.c.accedẽs.z dicit plene de hoc i.c.ex parte T.j. e.Et vide ad oia p̃dicta sing.dictũ Jnno.in.c.cũ speciali. j.e.dicentis q̃ qñ cã suspicionis est certa z in iure determinata si iudex pronunciaret suspitionem non esse legit timã ex illa cã snia cẽt ipso iure nulla qz ꝓtra ius scriptũ. vt.ij.q.vi.diffinitiua.z in.l.si expressiz.ff.e.ti. verũ qz sin. oẽs cause suspicionis non sunt in iure expsse dicit Jnno. q̃ oẽs alie cause reputant legittime q̃ sunt grauiozes expressis in iure:z qñ hoc sit iudicis arbitrio relinquitur ex quo si male arbitraret põt appellari.ita dicit Jnno. in.c. cũ speciali.z facit glo.i.c.sup bis.de accu.z adde iã dictis an ratione cognationis spiritualis inter iudicẽ z partem possit iudex recusari videret p̃mo q̃ nõ qz talis cognatio nõ repellit a testimonio z pater regeneratõis .i. q̃ leuauit ỗ sacro fõte poterit cẽ testis i cã eius filij spiritualis vl eỹ fm Bal.in.l.partes.C.de testi.sed idẽ Bal.in.l. generaliter.ff.de iur vo.fuit i ꝓria snia vbi ẽt nõ.referẽdo.voluit Bail.ỗ cu.quẽ refert z sequit ibi Ang.q̃ talis filius spiritualis nõ potest vocare patrẽ spiritualẽ in iudicio nõ petita venia.ar.tex.in.d.l.generaliter.ratiõe cuius vinculi spiritualis tenuit nõ.Bal.in auten.nisi rogati.C.ad tre.q̃ in subsidiũ pater spiritualis obligať ad alendũ filiũ spiritualẽ z eỹ:cũ hec cognatio spiritualis sit efficatioz cognatione carnali.vt in.l.si quis alumnã.C.de nup. ex quibus vĩ q̃ talis cognatio sit iusta cã recusationis ratione affectionis vinculi z reuerẽtie q̃ causať ex tali cognatiõe spirituali.z marie cũ ex facilioꝛi cã recusẽť iudex q̃ testis imo ꝓmodica causa iudex recusať: vt patet ex precedentibus z ita dicit glo.nõ.ad hoc in.c.cũ. R.de of.dele.lz Jo.an.i.c. romana.§ q̃ si obiciať.sup glo.i.ỽ.minus legittima.e.ti. i.vi. dixerit q̃ talis cã suspiciõis nõ est a iure determinata sed ẽ dubia an sit legittimus vel non de quo tñ se remittit ad nõ.per eũ in.c.cũ speciali.j.e.sup glo.üj.z ibi ꝓ Jmo. i viij.col.in fi.de quo etiam ibi ꝓ Panoz.idem dicentem z allegantem Spe.ad hoc ti.de ap.§. nunc dicamus.col. i.in fi.z per Jmol.in.c.prudentiam.col.quarta decima super glo.in ỽ.duobus.z idem dicit Spe.de patrino sicut de compatre. Secundo adde q̃ iudex potest recusari nõ solũ qñ ẽt solus vt i.c.si quis ỹ clericũ.de fo.cõpe.lz ẽt si haberet alios collegas nõ suspectos i cã tex.ẽ i.d.c.cãz.ỗ. offi.dele.imo ẽ tex.nõ in.d.c.cũ sup.de of.dele.q̃ si i cã sũt duo iudices vel plures cũ clausula q̃ si nõ oẽs vl q̃ si ambo lz vno ꝛcusato possit alter z alii soli in cã ꝓcedere:tñ si fuit ꝓcessũ in cã vna cũ iudice recusato redderet tot⁹ ꝓcessus iualidus:qz admixtio iudicis recusati hz uitiare totũ dato q̃ alius sine illo ꝓcedeꝛ potuisset .facit rõ.l.sicuti.z.l.si i tres.ff.ỗ arbi. Tertio adde qz voluit Bal. in.c. ad nrãz.i fi. de ꝓba.q̃ iudex possit recusari.suspectus tam q̃ indiscrectus aut si ỹsueuit eẽ iniquus qz non tenet quis se cõmittere iudici iniquo z indiscreto.ita Bal.ibi p illum tex.quid aũt si iudex ẽ ipius lrãz an rõe impitie possit recusari suspectus. vide p Ly.z alios in.l.certi iuris.C.loca. z nõ.p Jo.an.z Bemi.in.c.statutũ.in p̃n.z i.§. assessoꝛẽ. ỗ rescrip.li.vi. Quarto z vltio adde q̃ nõ solum ipse ptes p̃ncipaliter litigãtes i iudicio sed etiaz quilibet terti⁹ ꝓparẽs ꝓ suo itereſſe poterit recusare iudicẽ ex lgtia cã suspitõis.tex.est ad hoc nõ.in.d.l. cũ sup z sequũť ibi docto.

a

ỻ hec quoniam. Snia interdicti nõ suspendi tur p appellatõz subsequentez .h.d.z.üj. ps ibi noueris. ỻ Nõ p q̃ lz alias p appellatõz suspendatur effectus snie ẽt si cẽt talis q̃ traberet se cũ executõz vt.ff.de insa.l.furti.in tãtũ q̃ ẽt si ẽt snia capitalis z vltimi supplicii i q̃ ꝓdemnatus ad mortẽ fit suus pene.l.qui vltio.ff.de pe.tñ p appelltõz snia suspẽdit:z iõ interi integrus ẽ status appellantis.vt.l.i.ff.nil.no.ap.pẽ. z si platus esset depositus tñ p appellatõz suspẽdit effect⁹ snie z iõ iteri põt suã iurisdicionẽ exercer.j.eo.c.sepe.z p glo.nõ.ix.q.i.i summa.tñ snia cẽsure ecclesiastice nõ suspẽdit p appellatõz subsequẽtẽ: iõ excõicatus suspẽsus vel interdictus si appellaret interi cẽt eodẽ mõ suspẽsus excõicatus vel interdictus vt hic z.j.e.c.pastoralis.z est speciale in sẽtẽtijs cẽsure:p cẽsurã.n.ecclesiasticã ꝓhẽditur ex

cõicatio suspẽsio z interdictum vt in.c.querenti.de.ẽ.sig. appellatio ẽo pcedẽs dictas snias suspẽderet eaꝝ effect⁹ z eas nullas redderet .de sen.excõ.p tuas.z.j.dicẽt z intellige hũc tex.ð interdicto i spũalibus z diuis officijs sec⁹ si interdictum vel suspẽsio alia rspiceret tũc enim appellatio subsequẽs suspẽderet effectũ talis interdicti vel suspensionis: vñ si iudex interdixit tibi ingressũ ciuitatis seu patrie appellãdo a tali interdicto suspẽderet effectus snie imo voluit glo.oz.z mẽti tenẽda idẽ esse in suspẽsioẽ vel interdicto a bñficio.ita dicit in.c.is cui.de sen.ex.in.vi.quicquid aliter dixerit hic Jnno.aut a pontificalibus seu abusu pallij appellãdo suspẽderet effectus snie sm doc.hic. p quo facit qz suspẽsus a bñficio seu a põtificalibus aut ab usu pallij celebrãs in diuinis nõ incurreret irregularitatẽ.dictũ ẽ nõ.Jnno.in.c.i.de.sen.ex.in.vi.z Spe.ti.ij.§. iuꝛ.ẽ.quid si epus. Jn glo.i.ibi equiparãt .oclude sm Jnno.hic q huiusmodi snie cẽsure equiparãt inter se p hic i tex.qz sicut appellatio nõ suspẽdit excõicatõz:ita nec interdictũ vt hic nec suspẽsionẽ vt.d.c.is cui.in fi Secundo equiparant qz sicut excõicatio lata post appellatõz legitimã ẽ nulla vt.d.c.p tuas.ita z suspẽsio vel interdictũ.j. c.dilectus. Tertio quia oẽs he snie cẽsuꝛ requirũt monitõem pcedere.§.c.reprehensibilis.z dic vt ibi.Quarto qz q̃libet vel excõicatus suspẽsus vel interdictus a diuis aut spiritualib⁹ celebrãs iterũ i diuis fit irregularis.vt i.d.c.is cui.z i.c.iij.ð.cle.ex.a q̃ irregularitate solus papa absoluit vt.d.c.i.z i.c.clerici.de cle.ex.Quinto qz i his fit absolutio pter pstito iuramẽto ð parẽdo mãdatis ecclesie de sen. ex.venerabili.Sexto qz in oi snia censure põt fieri relaratio z absolutio ad cautelã.vt in.d.c.venerabili.z.j.in glo. Septimo qz vtraqz ligat siue iusta siue iniusta. xi.q.iij.c. i.z.c.si quis epus.z.c.si quis pbiter.differũt tñ i aliquibus qz excõicatio ferẽt in psonã non in locũ vt i.c.rõana. §.in vniuersitatẽ.de.sen.ex i.vi.sed interdictũ põt ferri tã in psonã q̃ in loca vt in.c.nõ ẽ.de spõ.z in.c.fi.de sen.ex. li.vi.Secundo quia excõicatus non potest suspendi per in feriorẽ a papa sed interdictus sic vt.§.i glo. Tertio qz cũ interdicto est licitũ loqui z participare sed nõ sic in excõicato. de sen.ex.nup.z ita tenuit Jo.an.in.d.c.i. Jn ea.glo.ibi suspendat ad tpus.aduerte qz ex glo.eliciuntur quinqz nõ.questiones z p an epus possit ad tpus suspendere interdictũ latũ a se qz latũ a superiore absqz dubio nõ posset ar.c.pastoralis.de of.oz.z de ma.z obe.cũ inferior. glo.hic videt i effectu residere q possit.z idẽ sequitur hic Jo.an.qz sicut posset tollere in totũ ita z suspendere ad tẽpus vt i reg.cui licz.li.vi.z.ff.ð iudi.l.iudiciũ soluit.z hãc partẽ sequit hic do. Flo.Butri.Jmo.z Jnno.in.c.vt priuilegia.de puile.z vꝛ aperte pbari in.d.c.delectus.§.quia vero. Sed Jo.de lig.in q̃dã eius disputa. tenuit ꝓriũ q epus nullatenus possit suspendere interdictũ latũ a se qz huius snie trahunt secũ executionẽ.vt.d.c.is cui.ideo executio seu effectus interdicti nõ ẽ sepabilis alĩa.ad idẽ ẽt facit qz maioꝛ ẽ virtus appellationis in suspendẽdo effectũ snie q̃ ptãs ipsius iudicis:patet qz nõ põt facere pses qui dãnatus de furto:sit infamis.l.nõ põt.ff.de fur.z tñ appellatio suspendit infamiã iã illatã p snias vt.in .d.l. furti.z tñ ipsa appellatio nõ põt suspẽdere effectũ interdicti vt hic in tex.ergo minus poterit ipse iudex nec ob.rõ.Jo. an.qz tollere in totũ est sm naturã actus sed suspendere effectũ vt nõ trahat secũ executionẽ est agere ꝑ naturam actus qð fieri nõ põt.ff.de pca.l.cũ pcario.z p glo.in.c.ij. de cõsue.in.vi.z ex his dicit Panoꝛ.q ista opi.est verioꝛ de iure lz alia sit cõis:sed certe põt rñderi dictis rationibus qz snia censure durat z ligat ad placitũ pferentis .vt patet i. c.significasti.de eo qui duxꝛ.in ma.cũ ibi nõ .z.c. veniens. ij.in fi. de testi.iõ cũ ab eius ptãte dependeat poterit eius effectũ suspendere:secus in alijs sentẽtijs q̃ nõ dependent a ptãte iudicis.z ita ꝓcedat.d.l.nõ põt.z.l. iudex post q̃. ff.de re.iu.z vide de his nõ.p Jnno.in.d.c. vt pꝛiuilegia.

Secunda q̃stio ẽ posito q epus suspẽdere possit interdictũ latũ a se ad certũ tpus quid si durãte hmõi suspẽsione a tali interdicto appellet an appellatio suspẽdit effectũ interdicti.Jo.an. hic tz q sic si a pncipio interdictũ fuisset latũ sub cõditione vt i.c.pterea.j.e.z iõ ẽt finito tpe suspẽsionis nõ habebit effectũ durãte appellatione.z ita sequitur hic Jmo.z Panoꝛ.p.d.c.dilectus.vbi vꝛ pbari q durãte suspensiõe possit appellari ad effectũ tenẽdi suspẽsionẽ q̃tũ durabit cã appellatiõis z loquit ibi tex. specialiter de interdicto vt ibi patet.dubiũ tñ facit tex.hic qz appellatio ñ suspẽdit z qz tale censet vnũ interdictũ.l.sed si manente. ff.de pca.sicut dꝛ idem vulnus qð recidiuauit.l.maritus. ff.loca.secus qñ erat pfecte sanatũ.ff.de edi.edi.l.qui ita sanatũ.Itẽ iste casus vꝛ similis homini bñti dilucida intervalla qui semp sub eodẽ curatoꝛe pseuerat.C. de cu. furi. l.pe.facit etiã qz liberatus ad tpus finito tpe tenet ex veteri obligatiõe nec ẽ necesse q iterũ obliget se.ff.de pac.l. si vnus.§.i. sicut bãnitus suspenso banno ad tpus finito tpe poterit impune offendi nec esset opus de nouo bãnire sm Bal.hic ar.tex.i.d.§.i. Tertia questio ẽ an suspẽsio vel interdictũ latũ i psona possit suspẽdi ad tpus vt sic de licentia superioris possit celebrare i diuinis.Cõclusio est q nõ z ratio differẽtie est qz locus interdictus nec peccauit.iõ põt suspẽdi snia z effectus interdicti lati i locũ secus qñ psona q̃ deliquit ẽ suspẽsa vel interdicta z nõ ẽ emendata tũc.n .nõ põt suspẽdi:z rõ est qz nõ põt.p pte esse in ecclesia z ex ecclesia sm Jnno.i.d.c.vt puilegia.limitatem pdicta nõ.nisi psona esset suspẽsa vel interdicta ex delicto alterius tunc.n.posset bene suspẽdi ad tpus tale interdictũ cũ sit eadẽ rõ q̃ in interdicto lato i quo nõ peccauit vt.§. z ita sequit hic.doc. Quarta nõ.questio ẽ an excõicatus possit suspẽdi seu relaxari ad tpus tz hic Jo.an.q nõ possit cõicari excõicato anteq̃ sit absolutus de sen.ex. nup. z. c.cũ desideres.requiritur q̃ absolutio z alio mõ eius effect⁹ suspẽdi nõ põt.z ita cõiter sequit hic doc.idẽ Jnno. i.c.pterea.j.eo.post mediũ z vꝛ ibi velle Jnno. q in hoc nõ valeret puilegiũ pape p.c. nulli.de sen.ex.de quo ibi p doc.z q de snia excõ.nõ possit fieri relaratio.tenuit Jo. an.i.c.veniens.ij.de testi.z idẽ ibi Panoꝛ.in fi.tz Jmo .ibi p illũ tex.in fi.velit cõtrariũ sed certe ille tex.loquit de absolutione nõ de relaratiõe z ita ẽ tenẽdũ. Adde tñ quod subsistente legittima cã excõicatus posset bene absolui ad tpus z post tpus reincidit in eãdẽ excõicationẽ.z ideo testis excõicatus qui repellit a testimonio .c. decernimus. de sen.ex.i.vi.poterit absolui ad tpus quousqz ferat testimoniũ z post tpus reincidit in excõicationẽ tex.ẽ ad hoc nõ.in.c.veniẽs.ij.ð test.z idẽ esset i suspenso sm Jnno.i.c. oli de accu.z Spe.ti.de testi.§.i.ẽ.quid de suspẽso.z licet alias excõicatus non debeat absolui nisi sit penitẽs z petat absolutionẽ vt est tex.sing.in.d.c.significasti. qz venia nõ dat nisi petẽti z corrccto.vt in reg.peccati.in.vi. tñ qñ subest iusta cã põt excõicatus absolui inuitus impenitẽs z nõ petẽs qz absoluit ab excõicatione z nõ a peccato z sic nõ ob.d.reg.peccati .de q̃ ibi p glo.z ita tenẽt doc. i.d. c.veniens.z ibi p do. Aln.z Jmo.z nõ.ẽt. in.c.ab excõicatio.de relrip.q̃ oia sing.tene mẽti. Ultima questio est an epus possit alicui dare licẽtiã vel puilegiũ celebrandi in ecclesia vel loco interdicto glo. nõ. hic in fi.tz q nõ dicẽs q solus papa hoc posset.z ita sequit doc.hic qz stãte interdicto solus papa posset dispensare z ꝓcedere q possit celebrare in loco interdicto:z ideo inferioꝛ nõ põt.an tñ papa posset dare licentiã excõicato vel interdicto celebrãdi in diuinis Jnno.vꝛ velle q nõ in.c.pterea.j.e.post medium dñ allegat.d.c.nulli.de sen.ex. de quo dic.vt ibi p doc. z bene nõ.ꝓcedentes questiões qz sepe ð facto occurrũt.

Um i ecclesia. Judex appellatiõis remittit appellãtẽ ad pozẽ iudicẽ nisi sibi cõstiterit a gra-
c uamine vel ab iniusta snia appellatũ.h.ð .z primo narrat factũ scõo ibi mãdamus .puideri.

Nõ p declarationẽ z intelligẽtiã ad .c. pastoralis . de of.oz.nã archiepus tũc põt se itromittere z cognoscere ð

cauſis ſubditoꝝ ſui ſuffraganei qñ ad eũ ꝑ iuſtã appellationẽ deferunt̃ .7 ita ꝓcedat quod ibi habet̃ ſecus añ ſi cã ſit delata ad archiepum ꝑ iniuſtã vel nõ legittimã appellationẽ tunc.n.dz remittere partes 7 cauſam ad ipum ſuffraganeũ ſeu aliũ iudicẽ a quo erat appellatũ.tex.ẽ hic clarus 7 nõ. Secũdo tene mẽti ex tex. terminos 7 effectus appellationis qñ appellatio eſt ex iuſta cã interpoſita deuoluit iuriſditionẽ 7 cauſam totã ad iudicẽ ad quẽ: nec õbẽt partes 7 cã remitti ad iudicẽ a quo.ita ꝓcedat tex.i.c.accepta.ſ.eo.qñ añ appellatio eſſet iniuſta 7 nõ legittima aut nõ iuſtificata i ꝓceſſu tunc debent partes 7 cã remitti ad iudicẽ a quo vt illius iudicio ꝑeant.tex.ẽ hic nõ.7 lz alias dicat̃ q̃ iudex a quo ſit ſuſpectus appellãti ſ.c.adhec.iſtud eſt verũ qñ appellatio fuit iuſta 7 legittima ſecus ſi iniuſta tunc.n.cã 7 partes ad eũ remittunt̃ nec poſſet recuſari vt hic patet.7 eſt plene dictũ in.d.c.ad hec.

Ultio nõ ibi tibi cõſtiterit.q̃ nunq̃ ꝓſumitur appellatũ aut legittime ſiue ex iuſta cã niſi hoc ꝑ appellantẽ ꝓbetur:7 ió dz appellans ꝓducere appellationẽ et ꝓbare tria p̃ ſe appellaſſe ſecũdo q̃ ex legittima cã.iij.q̃ appellauerit.j̃.x.dies.ꝑ quo bonus tex.in.c.romana.§.ſi vero.e.ti.in.vi.vbi ita tradit Jo.an.dicẽs q̃ appellãs tenet̃ ꝓbare 7 ꝓducere apppellationẽ 7 ipſã ſniam a q̃ appellat: cũ alias nõ poſſit bene ꝓbari q̃ appellauerit.j̃.x.dies a die ſnie vt in auten.hodie .C.e.ti.niſi faciat fidẽ de ſnia 7 die late ſnie 7 tunc cõſtabit an appellauerit.j̃.x. dies alias .n. cã non eſt deuoluta ad iudicẽ ad quẽ vt.d.§.ſi vero.7 hic 7 vide ẽt nõ.ꝑ Bar.7 Bal.ĩ.l.hi qui.C.e.ti. de quo tñ vide plene dicta.j̃.e.bone col.x.i ℵ.viij.dz appellari.vbi ſin. de his 7 ꝑ Ly.in.l.ꝑ hanc.C.de tpi.app.in.iiij.q.vbi ſimiliter tz q̃ ille qui appellat tenet̃ ꝓducere ſniam.quid añ ſi nõ ꝓducat an appellatio fiat deſerta vide dicta in.c. exratiõe.ſ.e.col.xv. in ℵ ſecundo q̃rit̃ in fi. Jn glo.in ℵ. iuſta in fi.nõ vnã differentiã inter appellationẽ a diffinitiua 7 ab interlocutoria qz in appellatione a diffinitiua ñ requirit̃ aliq̃ cã ſatis eſt dicere appello.l.i.cũ ſe.ff.e.ti.ſed i appellatione ab interlocutoria requiritur cã grauaminis notatiz exprimi.j̃.e.vt debitus.7 cle.apellanti,eo.ti.vbi ẽ exp̃ſſũ q̃ appellatio ab interlocutoria nõ põt iuſtificari ex alia cã niſi ſolũ nominatiz in appellatione exp̃ſſa .Sciastñ q̃ appellatio ab interlocutoria lz non poſſit iuſtificari ex noua cã põt tñ iuſtificari ex nouis 7 diuerſis ꝓbatiõibus quia diſpoſitio.l.ꝑ hanc.7.c. cũ iobãnes.bz locũ etiã i appellatione ab interlocutoria dũmõ ad ꝓbationẽ cauſe exp̃ſſe in apppellatione cõcludant ita Ly.in.d. l.ꝑ hanc. in.i.7.ij.q.7.Bal.ĩ addi.Spe.ti.de ap.ĩ.ix.car.ℵ.ẽt ſi ab interlocutoria.quod nõ ſed appllatio a diffinitiua põt iuſtificari ex nouis cauſis 7 ex nouis ꝓbatiõibus vt ẽ tex.nõ. in.l.titianus.ff.q̃ cũ eo.quia quod nõ eſt ꝓbatũ ꝓbabo 7 quod nõ eſt deductũ deducã in cã appellationis.vt.l.per hanc.C.de tpi.ap.7 .i.c.cũ iobãnes.de fi.inſtr.ió in cauſa appellatiõis ſnia lata ex falſa cã poterit iuſtificari ex alia cã vera 7 cõfirmari ex alia cã q̃ ex cã quã iudex aſſumpſit vt.d.l.titianus.intellige hoc verum qñ noua cã exq̃ iudex appellationis moueret̃ cõphendebat̃ in p̃ iudicio ſeu exactis 7 ꝓceſſu p̃me cãe ſaltẽ iplicite ſec9 ſi talis noua cauſa nullatenus includebat̃ tũc.n.ex illa iuſtificari nõ poſſet.C.õ pe.ber.l.hereditas.ff.de euic.l.mioꝝ.§.ſi fuus.l.beblius.ff. de pac.do.ita ſing. Bal.ĩ.l.ſi is.ff.õ acqui.here. 7 Jmol.ibi 7 facit.l.nõ põt.ff.de iudi.7 nõ hãc ſing.declarationẽ ad.l.titianus.7 ſm p̃dicta dz itelligi id qõ nõ.Butri.ĩ.c.cũ dilecti.de ẽpt.7 ven.dicẽs q̃ ſnia lata ex cã nõ legittima exp̃ſſa i ſnia ñ valet nec põt reformari ꝑ iudicẽ appellationis lz ex alia cã nõ exp̃ſſa potuiſſet iuuari alle. qõ habet̃ i.c.ex pte 7.c.dilectus 7.c.cũ ſup.de ꝓceſ.p̃ben.tu intellige 7 limita vt.ſ.7 adde aliã nõ.limitationẽ a p̃dicta 7 ad.d.l.titian9. qz lz iudex appellatio. poſſit ſuppleri dfectũ iudicis a q̃ 7 ex noua cã ꝓfirmare ſeu reformare ſniaz el9 vt.d.l.titianus.7.d.c.cũ iobãnes.i.fi.illud ẽ verũ niſi ꝓceſſus vel libell9 ſeu modus agẽdi eẽt ieptus tũc.n.iudex appellatiõis hz caſſare ſniam tãq̃ latã ſup̃ libello ſeu ꝓceſſu inepto refuato iuſ apte agẽdi tex.ẽ ſin.i.c.cũ dilecti.õ ep. 7 ven.quẽ ad hoc nõ.Bal.ĩ. l.ij.C. de reſcin. vẽ.i.ℵ.xiij. quero.7 ita ſequitur Jmo.in.d.c.cum dilecti.col.iij.7 idẽ ibi Pano2.col.i.7 vide.j̃.e.c.dilecto.in ℵ.x.q̃rit̃.circa fi. 7 vide ad p̃dicta nõ.ꝑ Bal.ĩ addi.Spe.e.ti.ĩ.viij.car.in ℵ.officiũ iudicis.vbi ex p̃dictis .dicit q̃ officiũ iudicis appellatiõis ẽ magis latũ q̃ officiũ iudicis cãe ꝓncipalis cũ poſſit ſupplere vt.ſ.ẽt ꝑ abſẽte ió ſubdit Bal.q̃ ĩ cã appellatiõis valet cõfeſſio facta abſẽte ꝓte quia iudex ſupplet.l. ãplioꝝ.§.i.C.eo.qõ nõ. Jtẽ adde ad.l.titiãus.7 ad.l.per hãc.C. õ tpi.ap.q̃ poſitões facte poſt li.cõte.ĩ cã ꝓncipali p̃nt mutari.ĩ cã appellatiõis 7 admittit̃ variatio vt ſi egi rei vẽdi.in p̃ma cã 7 volui ꝓbaſ dominiũ ꝑ ſniaz vel per traditiõz potero i cã apellatiõis ꝓbaſ ꝑ p̃ſcriptiõz vt nõ.ꝑ glo.nõ.i.d.l.ꝑ hãc.ſufficit enim q̃ ſub libello poſſit ĩcludi vt ibi nõ.7 in.d.l.ticianus.ita Bal.in addi.Spe.e.ti.in ix.car.in.ℵ.poſitões facti.Jtẽ adde q̃ ſi petii a te bouẽ 7 fuiſti abſolutus appellaui 7 i cã appellatiõis volo ꝓbaſ õ equo nõ poſſũ qz nõ põt mutari libell9 7 ꝓſecutio appellatiõis dz eẽ õ eadẽ re nõ õ diuerſa:ita Bal.ĩ dictis addi.i ℵ.petij a te.ſecus dicit Bal.ſi mutat cãm circa eãdẽ rẽ vt ſ.prime ẽ dictũ vnde ſubdit Bal.ibi in ℵ.egi õ colonũ. q̃ ſi egi õ colonũ actõe arboꝝ furtim ceſaꝝ: ſed in cã appellatiõis volo ꝓſequi actõem ex locato certe nõ poſſũ qa nouũ ẽ capitulũ.Jtẽ vbi actões tollunt̃ electie nõ poſſũ variaſ ſm Bal.ibi ponẽtẽ ẽt q̃ ſi ĩ cã p̃ncipali reus oppoſuit exceptõem pacti de nõ petẽdo an poterit in cã appellatiõis opponeſ exceptõem nõ numerate pecunie 7 an ſi pẽdẽte appellatõe factũ ſit actori pactũ de petẽdo an poterit actor illõ alegare.de quib9 vide ibi ꝑ Bal.7 plenius vide ꝑ eũ in vlti.car.in p̃n.i ℵ.q̃lis ẽ libellus.7 vid.j̃.in.c. ꝑ tuas.col.iiij.in ℵ.q̃liter ſit ꝓcipiẽdus libell9.in fi.vbi plura dicta nõ.circa hoc 7 plene vide de oĩbus p̃dicis ꝑ Bal. ĩ.d.l.ꝑ hãc.in.ij.car.7 ibi ẽt ꝑ Salice.Scias tñ q̃ tã ab interlocutoria q̃ a diffinitia vtroq3 caſu appellatio dz interponi in ſcriptis vt in.c.i.e.ti.li.vi.lz glo.de interlocutoria dixerit ꝯrũ 7 male i.d.l.i.cũ ſe.ff.e.ti.de quo vide plene.j̃. e.vt debitus.col.x.ℵ.fo q̃rit̃.7 ℵ.iij.q̃rit̃.7 ſatis ẽ ponꝛi gere ſcripturam appellationis lz nõ ſit autẽ.7 lz aliter nõ legat̃ coꝝ iudice a quo appellat̃ tex.ẽ ad hoc nõ:i.c.appellatio.e.ti.i.vi. Jn glo.in ℵ.alioquin.ĩ fi.dicit hic Pano2.q̃ iſte tex.optie facit ꝑ illa opi.q̃ iudex a quo exeq̃t̃ ſniam 7 nõ iudex appellatiõis qñ fuit ꝯfirmata ꝑ iudicẽ appellatõis ex p̃mis actis ita q̃ cõſtet appellatũ fuiſſe ex iniuſta cã tũc enĩ remittit̃ recuſatio ad ꝓxẽ iudicẽ vt hic clare ꝓbat̃ ſm eũ qõ dicit eſſe bene nõ.de quo tñ ar.ad quẽ ptineat executio ſnie an ad iudicẽ ad quẽ vel ad iudicẽ a quo vide ozdiate ꝑ doc.ĩ.c.paſtoralis.§.ꝑterea.hic alle.ꝑ Bar.in.l.a diuo pio.in p̃ncipio.ff.de re iudi.ꝑ Bal.ĩ autẽ.ſi quis litigãtium.C.de ẽpa.audi.7 ibi an agatur ex confirmante vel confirmato.

D Jrecte. Si appellãs qui nõ ꝓſeq̃t̃ redit ad iudicẽ a q̃ 7 iterũ grauet̃ nõ ob. ꝑa deſertõe põt iterꝝ appellare.h.d.7 ſa ꝑa ibi rñdemus.

Nõ ꝑ q̃ appellans deſerit ſuã appellatõz 7 ꝓſequit̃ coꝝ iudice a q̃ ceſſet̃ tũc eius p̃mam cõtũatiã ſi q̃ erat purgare in tantũ q̃ ſi poſtea grauet̃ iterꝝ ab eod̃ iudice poterit ex nouo grauamie iterꝝ appellare: nec põt excludi vigoꝝ p̃e cõtũatie 7 appellatõis deſte q̃ſi de cetero nõ debuerit audiri appellãs.ij.q.vi.d.§.ſũt quoꝝ.7 i.l. 7 poſt edictũ.§.fi.ff.õ iudi.7 in cle.i.de do. cõtu. nã iſtud ꝓcedat niſi cõtñax purgauerit ꝓſequẽdo eã coꝝ iudice a quo tex.ẽ hic nõ.de q̃.j̃. Nõ ſo ibi libeſ poſſe vti.q̃ lz alicui ſup aliquo actu deſ libera ptãs dz intelligi 7 reſtrigi ad termios iuris ꝑ hoc.n.nõ põt grauare illũ ꝯ iuſticiã tex.ẽ hic quẽ nõ ad materiã Bar.in.l.fideicõmiſſa. §.q̃cũq3.ff.dele.i.7.l.alio.ff.õ ali.leg. Ultio tene mẽti tex.ibi exẽptũ q̃ ꝑ appellatõz legitimã appellãs eximitur a ptãte 7 iuriſdictiõe iudicis a q̃.facit.c.ſi a iudice.eo.ti.li.

vi.7.c.sup questionē.in fi.de of.de.ō quo in.c.pastoralis. j̄.e.7 intellige q̄ sit exēptus in illa cā 7 i illo articulo vbi appellauit nō aūt in alijs sepatis.s̄.co.c.sup eo.i.7.c.ppo suit.vbi de his. Jn glo.i.ibi renunciando.si appellatio erat debita nō erat necesaria alia renūciatio cū appellati one fingit ipsi renūtiatū 7 hēt acsi nunq̄ appellatū fuis set.vt i.l.ij.7 fi.C.ō tpi.ap.sed dic q̄ iō hic renunciauit ex pīsse vel alio mō tacite vt sic cōstaret de purgatōe eius cō tumacie.nec ob.c.psonas.7.c.cū sit.s̄.e.vbi dr q̄ deserens appellatōem nō audit vlterius appellās:qz dz itelligi qñ ex eadē cā secus si ex noua cā 7 ex nouo grauamine: 7 ita sit tex.hic fz Gof.vel dicas ꝑm.Jo.an.q̄ si deserēs appel latōem reassumit cām cozā iudice a q̄:poterit postea si de nouo graueť itex appellare.sed si deserat appellatōz 7 tñ durat i ꝓa cōtūacia qz nō reddit nec cōparet cozā iudice a quo tūc nō audiret si velit itex appellare etiam ex nouo grauamīe cū adhuc pōt dici cōtūax qui nō audit appel lans.vt.s̄.7 ita in effcū sequūť hic doc.fz Jo.cal.tēat ꝯri um hic dicēdo q̄ siue assūpserit cām siue nō cozā iudice a quo sēp debeat audiri so appellās nisi ꝓa eius appellatio manifeste fuerit friuola.7 ita sit tex.in.d.cle.i.7 iō cōsidera tres casus ꝑ qñ aliquis pēdēte appellatōe iterū grauatur a iudice a quo:7 itex tūc poterit appellare fz eni nō reassū psit cozā iudice a quo.7 hoc nisi ꝓa appellatio fuerit mani feste friuola.7 ita ꝓpie ē tex.i.cle.si añ.de do.7 cōtu.ꝑ ca sus sit qñ quis grauať pēdēte ꝓa appellatōe aut ea finita postq̄ ē declaratū ipsū frustratorie appellasse.7 hoc casu nō poterit so appellare ab alio grauamīe.vt nō.glo.mag. i.d.cle.si añ.7 hic nisi purget eius cōtumaciā cōparēdo co rā iudicē a quo ar tex.hic ꝑm Jmo.7 rō ē qz.ꝑ talē declaratoriā cōstat ipsū frustatorie ꝑ appellasse:iō tanq̄ duret ꝓa cōtumacia amplius appellare nō poterit nisi eā purget cōparēdo cozā iudice a quo vt.s̄. Tertius casus sit qñ pē dēte ꝓa appellatione vel ea finita itex grauať tñ nulla de claratoria ē lata q̄ fuerit friuola ꝓa appellatio:sed tñ ē de ꝓta plapsū termi iuris vel hois.7 hoc casu fz Jo.cal.volue rit.s̄.q̄ possit itex appellare ex nouo grauamīe ꝑ tex.i.d. cle.si añ.si nō cōstet ꝓam appellatōem friuolā.manifeste tñ tenēdū vr cōtrariū.put.s̄.fz Jo.an.7 alij doc.qz satis videť cōstare q̄ appellatio ꝑma fuerit manifeste friuola exquo ē defta iō nō videat cōstare de ꝑma cōtumatia ni si purget eā cōparēdo cozā iudice a quo alias nō poterit secūdo appellare.put vr hic i tex.nec ob.si diceret q̄ ex hoc solo q̄ appellatio sit deserta nō videat cōstare de pri ma cōtumatia:cū potuerit iustis ipedimētis ee deserta.s̄. eo.c.ex ratione.ideo ē q̄ tex.in dicta cle.si ante.defēdit ap pellantē a cōtumacia dūmodo nō cōstet appellationem manifeste fuisse friuolā.Jlā certe satis dicit cōstare ꝑ de sertōem.7 hec ē ratio quar iudex a quo nō teneť amplius citare appellātem ab eo etiā post deserrōem appellatōis ꝑ lapsum termini iuris vel, homis vel qz apostolos nō pe tierit.put nō.tenuit Jo.an.7 alij doc.sequuntur in.c.ij.de dolo.7 cōtuam.in.vi.7 tex.ibi dum dicit nisi renunciet ap pellationi.intelligit de renūciatione exꝑssa 7 etiam tacita ꝑ comparationem cozā iudice a quo vt ibi ꝑ glo.in verbo renūtiet.secus si talis tacita renūciatio inducat ꝑ solam desertionem in nō petendo apostolos vel nō ꝓsequendo appellationē infra terminū iuris vel homis :tūc enim ta lis renūcians appellationi nō erit de necessitate citādus vlterius post desertōem ad id quod restabat de ꝓcessu ip sius cause cū inuitus censeat renuntiasse:7 tex.in.d.c.ij.re quirit q̄ sponte renunciet 7 sic q̄ non sit vlterius citan dus sequitur ibi Jo.an.7 alij doc.vnde.si non debet cita ri ergo nō cessat ꝑma contumatia per talē desertionē ideo si postea grauať nō poterit appellare.facit glo.fi.in.c.per sonas.s̄.eo.q̄ voluit q̄ cōtra talē appellantē possit deserta appellatione ꝓcedi eo aliter nō citato.idē ēt tz glo.i.in.c. cū causam.s̄.de re iudica.Jdem ēt dixit nō.Jnno.i dicto c.ex ratione.q̄ qñ appellatio est deserta ꝑ lapsum termi poterit iudex a quo ꝓcedere ad executionē sentētie absq̄ alia citatione.7 q̄ talis amplius nō sit citādus tenuit ꝑa nor.in.d.c.cū causam.quātū ad casum nostrū 7 ita videť tenendū q̄ nō possit tunc de nouo appellare quicquid ali ter sentiat hic ꝑanor.in vltima colū.in ꝑn.qñ āt appellās post desertionē redit ad iudicē a quo ꝓsequendo causam cozā eo si itex grauať bene poterit appellare.vt hic i tex. 7 subdit hic ꝑanor.q̄ ex oībus ꝑdictis potest sumi opti ma cautela q̄ ipse appellās compareat cozā iudice a quo declarādo q̄ velit ꝓsequi cozā eo.tunc.n.ipse iudex a quo teneť postea eū citare ad actus vlteriores.7 si ō nouo gra uabit poterit itex appellare vt patet hic i tex.nō.ad hoc. 7 tene mēti ꝑdicta ad intellectū dicte cle.si ante. Jn glo. in verbo appellare.i.fine vult glo.q̄ sup eodē articulo sit licitū bis appellare 7 nō vltra siue in sententia diffinitiua siue interlocutoria.de qua materia habeť .ij.q.vi.si quis i quacūq̄z 7 in c.quotiens .el ꝑ 7 per glo.7 doc.i.c.sua no bis.j̄.eo.7.l.i.C.ne liceat tertio prouocare.7 ꝑ Spe.ti.de appella.in.§.quotiens.in ꝑn.ꝓ cuius articuli declaratiōe sit ꝑma conclusio q̄ dicta regula ne liceat tertio ꝓuoca re intelligitur 7 locū habet in vno 7 eodē articulo secus si in diuersis.vnde si milies quis grauaretur in vna causa super diuersis articulis poterit semp 7 totiēs appellare. 7 ita debet intelligi ter.in dicto.c.quotiens.sic ḡ sup quo libet articulo poterit pars succesiue facere duas appella tiones vt hic in glo. Secunda cōclusio sit:regulam ne liceat tertio ꝓuocare hr̄e locū q̄ ab vna 7 eadez ꝑsona i terponiť appellatio.Jlā altera pars poterit bene postea duas alias appellatioues facere super eodē articulo.ita q̄ quatuor appellationes possunt concurrere sup vna sētē tia due appellationes ꝓ qualibet ꝑte .puta titius habuit sniam cōtra seiū appellauit seius ꝑmo 7 succubuit appel lat secundo 7 obtinuit poterit titius postea bis appellare. sit ḡ cōclusio q̄ in eodem articulo quelibet pars fz duas appellationes 7 ita sequunť hic docto.7 Specu.co.ti.§. quotiēs. 7 intellige p̄dicta ēt si appellatio interpellatiz fie ret puta si dictus seius appellauit obtinuit sniam pro se a qua ticius appellat 7 obtinuit sniam ꝓ se poterit seius itex appellaꝛ 7 si obtinuit poterit postea titius appellaꝛ. 7 sic sunt quattuor appellationes due ꝓ quolibet ꝑte me diate siue inmediate vltra vero nō fz appellare.7 ita etiā tenet ꝑanor.in.d.c.sua nobis.col.iij. Tertia conclusio nōbilis sit dictā regulā habere locū nisi ꝓ sniam tertiā in ferať nouū grauamē tūc.n.ab illo grauamine poterit ap pellari 7 erit in hoc ꝑma appellatio.puta si dictus seius i tertia snia quā reportauit contra se fuit condemnatus in expensis oium causaꝝ de quibus nō fuit habita cōsidera tio per ꝑmos iudices aliaꝝ snіaꝝ:poterit ergo appellare ab ista tertia snia ꝓpter condemnationē expensaꝝ:qz de expensis nō erat iudicatū nec ꝑmo nec secundo ergo ap pellari potest cū inueniať in hoc esse prima appellatio 7 ita dicit 7 sequit nō. Jnge.in dicta.l.i.7.facit qd̄ fz dns Jnt.j̄.in vltima cōclusione.7 intellige q̄ possit appellare 7 ꝓsequi appellationē quo ad expensas nō autez quo ad alias res iā bis iudicatas. Quarta cōclusio sit q̄ licet interlocutoria a qua nō est appellatū transeat in rē iudi catā quo ad partes.s̄.de electi.c.cū dilecti cum alijs simi bus 7 si appelletur postea a diffinitiua possunt regulari ter reparari grauamina illata ꝓ ipsam interlocutoriam que transisset ꝑmo in rem iudicatā.vt.est tex.nō.in.c.fi.eo. ti.in.vi.tñ si quis appellauit ab interlocutoria 7 in duabus appellationibus succumbit habet locū regula p̄dicta itā tum q̄ appellās postea a diffinitiua amplius nō audit i interlocutoria in duabus appellationibus cōfirmata.ter est singularis in cle.fi.eo.ti.in tantum ēt q̄ fz dicať q̄ in terlocutoria nunq̄ transit in rem iudicatā quantū ad iudi cē qz pōt quādocūq̄z reuocare.ff.de re iudi.l.quod iussit. j̄.eo.c.cū cessante.7 t.si a iudice.co.ti.in vi. Fallit tñ in di cto casu qñ interlocutoria i duabus appellationibus esset cōfirmata tunc.n.fit irreuocabilis 7 transit in rē iudica tā taz quo ad partes q̄ ēt quo ad iudicem glo. est vnica 7

singularis in verbo super ea.in dicta cle. fi. ꝛ tene menti hec ad materiã interlocutorie. Quinta conclusio ꝓ notabilis sit ꝙ omni casu ꝫ quis nõ possit tertio appel are poterit sem ꝑ adherere appellationi aduersarij tex. est notabilis in.l.amplioꝛẽ.in ꝑn.C.eo.ti.vbi dicit ꝙ appellatio est cõis ẽt parti q̃ non appellauit ꝛ audit iste beneficio alterius partis appellãtis ar.l.petẽde.C.de tpi.in inte.resti. ꝛ ita patet.s̃.in secunda cõclusione ꝛ ita dixit formaliter Bal.in dicto.c.sua nobis.j̃.eo.ti. Sexta cõclusio sit ꝙ p̃dicta regula non liceat tertio ꝓuocare in eodẽ articulo ꝓcedit ẽt in sententijs que nõ transeunt in rẽ iudicatã: ꝫ enim in illis possit cã de nouo agitari non tñ ꝓpter hoc poterit tertio appellari glo.est vnica ꝛ singularis in iure in verbo fornicario.in.c.fraternitatis.j̃.de frigi.ꝛ malefi. quã dicit ad hoc menti tenendã Panoꝛ.in dicto.c.sua nobis.col.iij.in ꝑn.Sed certe idem voluit glo.xxxi.q.ij. Iohannes.sicut in simili dicimus ꝙ in huiusmodi causis licet non transeat in rem iudicatã tamen non esset licitũ nec potest appellari post.x.dies glo.est notabilis ad hoc in.c. ad reprimendam.s̃.de offi.ordi. Amplius etiam dicimus ꝙ huiusmodi sꝛie licet non transeant in rem iudicatam si tamen sit appellatum ita deferitur appellatio ī dictis causis sicut in alijs tex.est hic valde nõbilis ī tex. nostro qui loquitur in causa matrimonij facit.c.licet.de sen.excõ. in vi.ex quibus apparet ꝙ sꝛie q̃.non.transeunt in rem iudicatam tñ per viã appellationis in nullo differũt ab aliis causis tene menti. Septima conclusio sit ꝙ in tãtũ ꝓhibetur tertia appellatio ꝙ ẽt p̃nceps ꝛ papa per viam rescripti tertiã appellationẽ indulgere non põt tex. ẽ ad hoc nõ.in.d.c.sua nobis. vbi non valerẽt lr̃e ꝛ rescriptum p̃ncipis nõ põt reparari appellatio deserta.C.de tẽpo.appel.l.nemo. Subdit tñ Bal.ꝛ Imol.in dicto.c.sua nobis. ꝙ per viã ꝓuilegij posset p̃nceps ex certa scientia concedere tertiã appellationẽ.tunc.n.videtur vti plenitudine potestatis vt dicit glo.singularis in.c.ad hec.s̃.de rescript. de his tñ vide vt plenius dicet.j̃.eo.in dicto.c.sua nobis.

Octaua conclusio sit ꝙ in tantum nõ potest tertio appellari ꝙ sententia lata super tertia appellatione esset ipso iure nulla quia non valeret sententia contra sententiam que transiuisset in rem iudicatam.l.i.cum alijs similibus. C.quando ꝓuoca.non est necesse.quod intelligit Bal.ī.d. c.sua nobis.ꝓcedere quando esset exceptũ ꝛ ꝓbatum de duabus appellationibus ꝛ sentẽtijs si autem nihil fuit exceptum vel ꝓbatum tunc valeret sententia super tertia appellatione.ita dixit de his esse casum in.d.c.sua nobis.qui fm eum alibi non reperitur. Sed certe ille tex.nõ videtur hoc ꝓbare ꝙ non fuerit exceptũ ꝛ ideo videret ꝙ omni casu sententia sit nulla exquo ꝓma sententia cõfirmata per duas appellationes non potest rescindi vt in clemen.si appellationem.eo.ti.ꝛ in clemen.i.de re iudica. quod ꝓbat euidenti ratione.tertia appellatio non valet vt in dicto.c.sua nobis.ꝛ in dicta.l.i.ergo nõ voluit causam ad superioꝛẽ vt dicit Imol.in dicto.c.sua nobis.circa mediũ: ꝛ si causam non voluit ad superioꝛẽ ergo eius sẽtentia esset nulla ex defectu iurisditionis: ꝛ hoc q̃ñ nõ fuit exceptũ si autem fuit reuocatum in dubium de ipsa appellatione ꝛ iudex ꝓnunciasset se cõpetentẽ ꝛ partes litigauerunt coꝛã eo:tunc bñ videret ꝙ valeret sententia:sicut in simili dicunt Inno.ꝛ doc.in.c.super litteris.s̃.de rescript.ad intellectũ dicte clemen.si appellationẽ.ꝛ ad itellectũ.c.i.de rescrip.in vi.ꝛ ibi notat per Lapum ꝛ quod dicit in simili Inno.in.c.i.j̃. de confirma.vti.vel inuti. vt est dictũ in.c.ex ratione.s̃.eo.in viij. membro principali.

Nona conclusio est ꝙ licet is contra quẽ est tertio lata sententia non appellat tertio vt.s̃.poterit tñ dicere de nullitate dictarum sententiarꝫ vel alicuius earum.de quo dicas ꝓut hodie habet in clemen.i.de re iudica.de cuius intellectu vide sing.dicta per Bal.in.d.l.i.ꝛ subdit dominus Ant.in.d.c.sua.nobis.post Spe.in dicto.§.quotiẽs. ꝙ licet non possit quis tertio ꝓuocare poterit tamen de nullitate vltime sententie dicere ꝛ si succubuerit poterit appellare quia est diuersũ ꝛ nouũ grauamen: sed in appellatione non poterit cognosci de iusticia sententie ꝫ solũ sup nullitate.ista tamẽ cautela nõ potest habere locũ nisi quãdo in veritate sententia esset nulla alias esset mala cautela quia finaliter succumberet ꝛ cõdemnaret in expensis fm Imol.in dicto.c.sua nobis.circa finem. Decima ꝛ vltima conclusio sit ꝙ licet regulariter ī omni articulo ꝛ causa sint ꝓmisse due appellationes ꝓo qualibet parte vt.s̃. tamen sunt certi casus in quibus non licet appellare nisi semel tantum de quibus vide ī.l.episcopale.ꝛ autẽ.si quis litigantiũ.C.de epa.audi.ꝛ.ij.q.vi.sunt quorum. ꝛ ꝛ.si. illud.ꝛ nota bene supradictas conclusiones quia nullibi ita ordinate reperies.

Preterea. Sententia excõicationis suspensionis vel interdicti lata sub conditione suspẽditur si ante conditionẽ appelletur.hoc dicit.secunda pars ibi videtur. Nota primo equiparari sententiã excõicationis suspensionis vel interdicti. de quo vide in.c.ad hec quoniam.s̃.eo.vbi plene de his ꝛ hec tria continent sub censura ecclesiastica vt.j̃.ō verbo. signi.c.querenti.ꝛ quelibet ex his tribus sententijs censure potest ꝓferri sub conditione non solũ ꝓo contumacia vel iusticia iudiciali sed etiam ꝓo interesse ꝛ debito priuato alterius vt hic in tex.an autem possint ꝓferri ꝓo futuris culpis vel contumacijs non habentibus causam ō ꝓsenti Dicas ꝙ non vt habetur in.c.romana.§.caueant de sen.excõi.li.vi.ꝛ dic vt ibi.ꝛ ī.c. a nobis.i.j̃.de sen. excõi.Et ex his nota differẽtiã in sententijs cẽsure que possunt ferri sub conditione extrinsece ab alijs sentẽtijs que sub cõditione ferri nõ possunt vt.l.i.§.biduũ.ff. qñ appẽl. sit.ꝛ in.l.a diuo pio.§.in venditione.ff.de re iudicata.ꝛ ibi an sententia interlocutoria possit ferri sub conditione: de quo etiam in.l.cum iudex.C.de sentẽ.ꝛ.ij.q.vi.c.biduum.

Secundo nota ꝙ sententia alternatiua videtur valere.de quo vide per glo.ordi.in.c.latores.j̃. de cleri. excõi minic.vbi Bof.tenet non valere tanꝙ incerta.l.iiij. C. de senten. que sine certa quant. ꝛ dic vt ibi nõ. Tertio nota de hac dictione nisi q̃ in sententijs importat conditionem sicut in vltimis voluntatibus:in contractibus vero reddit dispositionẽ puram tamen resoluendam postea sub conditione in euentum ipsius conditionis vt in.l.ij.ꝛ ibi plene nõ.ff.de in diem adiec.l.centesimis.§.fi.ff.de verbo.obligat. Concludo ergo ꝙ si iudex dicat excõico te nisi solueris creditori.x.infra mensem ꝙ interim ante lapsum mensis non erit excõmunicatus.licet glo.dixerit cõtrarium in.l.obligationum fere.§.placet.ff.de actio. ꝛ obliga.ꝛ non bene quia contra casũ in terminis hic. Ultimo tene menti ꝙ licet sententia excommunicationis vel alia sententia censure quando fertur pure non suspẽdat per appellationem subsequentem vt in.c.is cui.de senten. excõi.in vi.ꝛ in.c. pastoralis.j̃.eo. vbi plene de hoc dicet. tamen secus est quando excõicatio fertur sub conditione tunc.n.suspendit ꝑ appellationẽ subsequẽtẽ ante euẽtum conditionis: vt sic ẽt post conditionis euentũ nõ liget ex quo nõdũ iniecerat vinculum cum ante euentũ conditionis sit appellatũ vt hic in tex.qui ita itelligi dꝫ fm Inno. hic colũ.v.Quando autẽ sententia censure iniecit vinculũ ꝑmo ꝛ sic post ꝑfectũ grauamẽ appellatio ñ suspẽdit vt ī.d.c.pastoralis.Si ergo excõicatio est lata sub cõditione appellatio ante euentũ conditionis suspendit:qꝛ fit appellatio ante ꝑfectũ grauamen ꝛ tempoꝛe quo excõmunicatio non dum iniecerat vinculum fm Bal.hic de quo.j̃.

In glo.ꝑma in fine ꝛ dicitur satisfactũ quomodocũqꝫ satisfiat voluntati creditoꝛi vt in.l.si rem.§. satisfactum. hic allegata ꝛ sic facit ꝙ si iudex tulit excõmunicationẽ ī debitoꝛẽ nisi satisfacerit creditoꝛi infra mensem ꝛ si creditoꝛ prorogat terminũ debitoꝛi ꝙ non incidit in excõicationem:qꝛ videtur satisfeciss̃e licet aliter non soluerit. Sed Inno.ꝛ hosti.hic videtur residere in opinione contraria

q̃ excõmunicatio non depẽdet a facultate creditoris qui licet possit prorogare diem solutionis non tamẽ respectu excommunicationis ar.l.labeo.in fine.ff.de arbi.7.l.item queritur.§.qui impleto.ff.locati.7 ita transit hic Joã.an. 7 sic requiratur consensus iudicis in prorogatione termini.7 hec opinio tenẽda esset ante factum post factuꝫ vero satis procedere põt prima opinio sm do. Anto.vt hic per eũ. Sed dicas q̃ etiam ante factum 7 de iure debitor nõ sit excõmunicatus si creditor progauit sibi terminuꝫ q̃ in sententia iudicis lata in fauorem creditoris subintelligi õ bet conditio nisi creditor velit maius tempus dare.c.quẽ admodũ.s.de iureiu.7 non obstat dicta.l.labeo.7 dictus §.qui impleto.q̃ ibi prorogatio partiũ erat cũ preiudicio tertij ideo nõ nocet fideiussori nisi cõsentiat. Sed hic nullum preiudiciũ fit iudici.7 ita tenet hic Jmol.7 Panor.7 hoc idem sequit̃ Bar.7 Jmol.in.l.i.§.7 post operis.ff.de operi.no.nun. Nam per prorogationẽ factam per creditorem infra terminũ euitatur pena pecuniaria tex.est 7 glo. notabilis in.l.cum stipulatus sim mihi a.paulo.ff.de ℞bo. oblig.7 ibi per Bar.secus si post penam vel excõmunicationeꝫ iã incursam fieret prorogatio vt ibi notatur. Hinc est q̃ iuramẽto prestito parti dirigit̃ principaliter obligatio in deum.s.de iureiurã.c.debitores.7 tamẽ pars potest illud iuramentũ remittere tex.est nõ.in.c.ij.de spon.7 matri.7 in.c.i.s.de iureiurã. Ratio est q̃ deus intelligitur recipere obligationem in fauoreꝫ partis cui iuratur: vnde p te remittẽte deus similiter remittit ita ergo iudex excõmunicauit in fauorem creditoris si vult creditor terminum prorogare: similiter ipse iudex velle censetur cum nihil aliud debeat querere iudex nisi consequi cõcordiam partiuꝫ vt in dicto.§.7 post operis.7 in.c.i.s.de mutu.pet.ff.de re iudica.l.si conuenerit.7 facit tex.in.c.i.j.de loca.7 conducto.vbi videt̃ probari q̃ excõmunicatio lata in fauorẽ partis cessat accedente cõsensu illius partis: si tamen debitor ipse non solueret in termino prorogato habet locũ excõiitatio ipo facto ita videt̃ residere hic Jnno.in fine 7 Bal. licet arguat pro 7 ℈ vbi hic per eum in fine. Et subdit hic Jnno.q̃ si creditor in termino reputauit sibi satisfactum tunc nõ est excomunicatus cum satisfacere sit quemadmodum voluerit creditor vt dicto.§.satisfactũ. Sed pone q̃ debitor excõmunicatus fuit absolutus hoc addito q̃ si non soluerit infra mensẽ reincidat in excõmunicationeꝫ debitor nõ soluit an sit excõmunicatus: videtur q̃ sic per tex.in.l.tale pactũ.§.qui prouocauit.ff.de pac. Sed Bal. ibi in repe.tenet contrarium col.xij.q̃ excõmunicatio non potest nasci ex contractu sed ex sñia 7 istud pactuꝫ nõ est sententia ar.ff.de pac.l.si vnus.§.pactus.℞si.sed si pactuꝫ est.sm Bal. Si tamen tale pactum 7 talis conditio apponeretur in sentẽtia absolutionis per ipsũ iudicẽꝫ tũc absq; dubio reincideret in excõmunicationem vt in.c.significauit 7 in.c.ad reprimendaꝫ.s.de offi.ordina. In glo.ij. ibi nondũ tenet.dic q̃ imo interim tenet licet cõditionaliter.facit instit.de ℞bo.obliga.§.ex cõditionali.q̃ si a principio nõ teneret nõ posset postea conualidari vt in regula non firmat̃.in.vi. In eadeꝫ glo.ibi.l.potior.potest dici sm Panor.q̃ ad hoc vt conditio trahatur retro requirit̃ extremũ ad quod abile.l.bonoꝝ.ff.rem rat.haberi.7.l.necessario.§.q̃ si pendente.ff.de pericu.7 cõmo.rei.vend.sed in isto casu sentẽtia excõmunicationis nõ reperitur habilis: q̃ tempore existentis conditõis sententia non potuisset ligare cũ primo iam sit suspensa per appellationẽ.s.de iureiuran.c.veniẽtes.facit in simili.c.quãuis.de rescrip.in vi.secus est in.d.l.potior.q̃ ibi illa sa abligatõ nõ potuit suspendere primã.ar.l.sicut.C.de ac.7 ob.7 i.d.§.ex ꝓditiõali.7 subdit ℔ Bal.q̃ i sñia cẽsure ꝓditio trahitur retro sm quid 7 nõ simpliciter: 7 ideo nõ nascit̃ obligatio ut ex.ff.de edili.edi.l.bouẽ.§.sub ꝓditiõe. Itẽ dicit Bal.q̃ ꝓditio nũ q̃ trahitur retro qñ aliquid resultaret contra iuris dispositionẽ vt in.l.talis scriptura.7 ibi per glo.ff.de lega.p̃.7 vide etiam per glo.7 doc.in.c.si pro te.de rescrip.in.vi. an in beneficialibus 7 spiritualibus conditio trahat̃ retro. Sit ergo conclusio q̃ in sentẽtijs censure conditio non trahatur retro qñ interuenit appellatio ante euentũ conditõis.

In eadem glo.ibi appellandum est ante diem cõditionis.vult glo.7 tene menti q̃ in sententijs censure cõditionalibus possit appellari quãdocũqꝫ etiam post.x.dies dũ modo ante euentum conditionis postea vero non liceret 7 appellatio non suspenderet: licet quo ad effectum deuoluendi causam ad superiorem non possit in his sententijs censure appellari quandocunqꝫ post.x.dies vt voluit glo. ordina.in.c.ad reprimendam.s.de offi.ordi.7 fuit dictum s.c.proximo. Sed in alijs sententijs cõditionalibus vult glo.hic q̃ debeat appellari infra.x.dies a die sententie cõputandos vt in dicto.§.biduuꝫ.7 ita tenet hic Jnno. Ho stiẽ.7 Joan.an.7 Archi.in dicto.§.biduum.7 ita cõmuniter docto.sequuntur. Ratio differentie sit quia in sententia excõmunicãtionis conditio non trahitur retro ad diem sententie: alias sequeretur q̃ interim foret excõmonicatus si postea eueniret conditio: cuꝫ ergo excõmunicatio incipiat ligare a die extãtis conditionis potest appellare vsqꝫ ad illud tempus vt sic suspendatur ipsa excõmunicatio cum reperiatur appellationem procedare anteq̃ ipsa excõmunicatio liget: sed in alijs sententijs conditio trahitur retro ideo a die sententie debet appellari hinc est q̃ in alijs sententijs potest appellari etiam post euentum conditionis dũmodo sit infra.x.dies a die sententie: etiã quo ad effectum deuoluendi causam ad superiorem. sed in sententijs censure non posset appellari post euentum conditionis etiam infra.x.dies a die sententie quo ad hunc effectum suspendendi: quia appellatio post excõmunicationẽ non suspenditur vt dictio.c.pastoralis .7 voluit Joã.an.7 do. Anto.q̃ appellatio infra.x.dies a die conditionis nõ deuoluit ad superiorem ex quo fit post.x.dies a die sententie. Sed in hoc dicas contrarium q̃ appellatio operetur vtrũqꝫ effectum suspensiuum 7 deuolutiuuꝫ vt est tex.hic in distincte loquẽs.7 ita tenet Jnno.hic in fi.licet.Panor. hic col.iiij.dicat q̃ omni casu in sentẽtia censure etiam pure possit appellare post.x.dies quo ad effectum deuolutiuum: Sed certe hoc non est vex sm glo. in dicto.c.ad reprimendam. Et aduerte q̃ pro opiniõe huius glo.hic adducit Jo.an.hunc tex.dum dixit q̃ medio tẽpore appellauit 7 sic in isto tempore.xx.diex: infertur ergo q̃ potuit appellare post.x.dies a die sententie dũmodo q̃cunqꝫ medio tempore appellet ante euentum conditiõis .7 ista opi. est cõmunis sm Panor.dicit tamen q̃ disputãdo alia opinio in puncto iuris videtur verior q̃ sit necessario appellandum in sententijs censure latis sub conditione sicut in alijs sententijs: 7 sic debet appellari infra.x.dies a die sententie 7 non sit in eis differentia. Nam aut sententia lata sub conditione interim grauat aut non. Si grauat debet appellari necessario infra.x.dies a die grauaminis.s.ti.p ximo.c.quod ad cõsultationem.7 in.c.concertationi eo.ti. lib.vi. Si nõ grauat ante euentũ conditiõis ergo non potest appellari ante: quia ante illatum grauamen non potest appellari.j.c.vt debitus.cuius contrariũ vult tex. hic qꝫ grauat 7 ideo debet appellari ante euentuꝫ conditõis: 7 q̃ sñia lata sub conditiõe grauet tenet Jnno.in.d.c. qõ ad consultationẽ.in verbo decendũ. Nam per sñiam cõditionalem decisũ est negociuꝫ 7 iudex functus est officio suo nec plus põt grauare q̃ nouerit: 7 ideo concludit Panor.q̃ in puncto iuris in omni sñia etiam censure lata sub cõditione sit necessario appellãdũ infra .x. dies a die sñie. Hec obstat dictus.§.biduũ.vbi dicit̃ hoc esse vtile q̃si nõ necessariũ qꝫ imo si non esset necessariuꝫ nisi post euentũ cõditiõis nõ foret vtile appellare ante imo supfluũ: sed qꝫ est necesse appellare ante ideo dicit q̃ est vtile sm eũ. Sed certe iste conclusiones concludunt in alijs sententijs non sic in sententia censure.7 pro ratione differentie dic vt.s. p Jo.an.quia conditio nõ trahitur retro in sñia cẽsure 7 appellatur a sententia censure conditionali ante euentuꝫ

conditionis quasi a quodã grauamine futuro cõminato habẽte causam successiuaz vsqz ad euentũ conditiõis ideo sẽper debet eẽ infra.x.dies; z ideo ab isto grauamine ante euentum cõditionis possuz quandocũqz appellare cũ habeat causam successiuam: z licet ista ratio concludat idẽ eẽ dicendũ in alijs sententijs cõditionalibus tamen no sic: qz ille non dicũtur habere causam successiuam sed momẽtaneam qz trahit' conditio retro ad tempus z momentuz sentẽtie: non sic in sentẽtijs censure que nõ trahũtur retro nisi ad tempus existentis conditiõis ideo interim ante cõditionis euentũ grauamen illatũ dicitur habere causã successiuam vt.s. z bene considera hãc rationem: qz subtilis z tollit ar. Pano. de quibus hic per eũ. Hoc aũt qz dicat excõmunicationẽ conditionalẽ habere cãz successiuã grauaminis tenet hic Inno. in pn. dicens qz si epus excõicauit aliquem nisi vsqz ad mensem satisfecerit. vnuz tantum est mandatũ: z ideo qñcunqz appellat vsqz ad mẽsez z releuatur quo ad excõmunicationẽ z quo ad solutionez: qz suspẽditur vterqz effectus per appellationẽ. z idẽ dicit hic Inno. circa mediũ ibi nobis videt' z c. dicens hoc expresse probari hic in tex. sed in alijs sententijs ẽ secus qz a die sententie conditionalis est appellandũ. prout etiam tenet Inno. in dicto.c.qõ ad consultationem. s. ti. primo i uerbo decendium. z ratio differentie est quia excõmunicatio trahitur retro ad diem cõditõis: z ante nõ ligat nec tenet quia si traheret' retro ergo interiz esset excõmunicatus z deberet vitari z appellatio non suspenderet vt in dicto. c. pastoralis. sed cũ appellatio suspendit ante diem vel conditõnez vt hic sequit' qz hic sit tex. pbans qz in sententijs censure conditõnalibus cõditio non trahitur retro: quia tunc appellatio non suspenderet si retro traheretur cõditio. cuius contrarium dicitur hic qz appellatio nõ suspendit licet glo. lxiii. di. solanitane. non fuerit ausa decidere an cõditio retro traheret' in sententijs censure cõditionalibus: z ideo pmittitur quãdoqz appellatio ante diem vel conditõnez quia grauamen haberz causaz successiuã quo casu semper dicit' esse infra.x.dies. z ita tenet Spec. eo. ti. ℞. quid si dies. z ℣. z nõ. z Bal. i. l. z si clericus. C. de epa. audi. z est dictũ in. c. super eo. s. eo. el. ii. circa prin. In ea. glo. in fine Nota hanc glo. cũ qua tenet hic Hosti. z Inno. sed Archi. in. c. ii. de cõsti. in. vi. tenuit cõtrariũ. ar. illius tex. de qua questione plene p illũ z p Jo. an. in regula. cũ sunt. in. vi. vbi cõcordando opiniones dicit qz opinio Archi. procedit si cessat causa excõmunicatõnis puta iudex excõmunicauit ticiũ si non faceret residentiã in beneficio vel se promoueri fecerit ad ordines infra mensz z ticius translatus est ad aliud beneficium dimisso primo: vel cõtrarit matrimonium: secus si durat causa excõmunicatõnis. z ita procedit glo. hic cum ipe iudex potuerit statuere in futurum. vt in. c. a nobis hic allegato z ita trãsit hic Pano. z in. c. pe. s. de foro cõpe. colũ. penul. Sed do. Anto. hic intelligit distinctõnem Jo. an. quãdo nõ cessat causa z habuit originem in primo foro puta si fuit excõmunicatus si nõ satisfaceret suo creditori tunc. n. licet mutet forum tamẽ cõtumacia censetur cõmissa in primo foro vbi soluere tenebat' alias dato qz causa excõmunicationis nõ cessaret tamen si nõ habuit originẽ in primo foro puta si excõmunicauit ticium si furtuz fecerit si ticius mutat domiciliũ z ibi furetur nõ erit excõmunicatus. Sed Jo. an. in dicta regula. cũ sũt. videt' velle qz excõmunicatus si furtum fecerit incurrat excõmunicationẽ licet mutauerit postea domicilium z ibi cõmittat furtum ex quo fuit preuentus vt dicto. c. penul. Non obstat dictũ. c. ij. §. i. quia loquitur in sentẽtia per viam statuti z statutũ non operat' extra territoriũ vt ibi secus in sententia lata cõtra certam personã que potuit primo ligari exquo fuit preuẽta vnde ligat etiã extra territoriũ. z hanc partem dicit hic Imola esse veriorẽ de iure z ita Bal. hic quia quo ad iurisditionẽ inspicit' principium iudicij. vt. l. cũ quedam puella. ff. de iurisdi. om. iudi. z nõ. in. l. nemo potest. ff. delega. i. tene ergo indistincte glo. hic. Sed querit' primo quid si pendẽte conditione iudex est mortuus aut remotus ab officio an cõualescat conditio. videret' qz non ar. l. quotiens. in fine ff. de noua. vbi statu mutato cõditio existẽs nihil operat'. z ita residet Archi. in. d. c. ij. z Joan. an. in. c. i. ne sede vacã. in. vi. dicẽs qz si episcopus excõmunicans subditũ si aliqd alienauerit de bonis ecclesie z mortuo episcopo alienat nõ ligatur neqz incurrit excõicationem exquo viuẽte epo cõditio non euenit. facit glo. magna in fi. in. d. c. a nobis. per quaz glo. Panor. ibi tenet qz si sententia excõicationis vel alia non iniecit vinculũ tẽpore sententie quod tollitur per mortem iudicis proferẽtis. idem tenet Panor. in. c. fi. s. de offi. lega. col. penul. nam si excõmunicatio ligat a die extãtis conditiõis z non ante: z tempore conditõis reperitur iudex mortuus aut remotus ergo cessat eius sentẽtia fm eum ibi. z hanc partẽ tenet ibi do. Ant. in fine. Sed aduerte qz glo. ordi. in dicto canone. salonitane. tenet directe contrariũ dicens qz post mortẽ excõmunicatoris sententia cõditionalis non expirat. z ita sequitur hic Bal. qz per mortem iudicis acta z sententia non expirant. z similiter per amotionem fm Innocẽ. in. c. intimasti. j. eo. facit. l. mortuo. ff. de iudi. z de minori. l. in integrum. non obstat dicta. l. quotiens. quia ibi est speciale fauore fisci fm Bal. hic dicentem qz ille casus non est alibi. Sed aduerte quia in alijs sententijs verum videtur quod dicit Bal. qz conditio retro trahitur vt. s. sed in sentẽtijs censure in quibus conditio non retro trahitur z sententia ante nõ ligat nisi a die extantis cõditionis z illo die iudex reperit' mortuus vel remot' ab officio: satis vr qz expirat illa cõditõalis snia. qñ vero iam iniecisset vinculuz absqz dubio durat post mortẽ excõmunicantis tex. est i. c. i. de maio. z obedi. i vi. etiam si foret lata per delegatũ qui licet sit mortuus aut eius iurisditio finita tamen eius excõmunicatio perpetua est z durat. tex. est nõbilis in. c. pastoralis. §. i. s. de offi. ordina. z ibi vide. Secundo queritur aliquis fuit excõmunicatus sub cõditõne. illa pendente fuit adductus i testem z aliter postea non appellauit ab excõmunicatione deinde euenit cõditio an valeat eius testimonium. videretur qz non quia si non appellauit censet' fuisse excõmunicatus a die sententie. similis questio habetur in. l. furti. §. i. ff. de ifami. Concludit hic Bal. qz valeat testimoniũ quia conditio testis inspicitur tempore iuramenti. ff. ad carbo. l. iii. §. due cause. z ff. de testi. l. iii. sed excõmunicatio non ligat nisi a die extantis conditiõnis z cõditio non trahit' retro vt. s. ergo patet qz iste testis tempore testimonii nõ erat excõmunicatus nec fingitur retro excõmunicatus: quia conditio nõ trahitur retro in sẽtentijs censure vt. s. pro vt etiam tenet Jmol. hic colũ. ii. i principio de quo vide hic per eũ. Tertio queritur quid si iudex in sentẽtia excõmunicatõnis lata sub cõditõne vel ad diem dixerit nisi solueris infra mensez exnunc prut extunc sis excõmunicatus: an ista cõditio trahatur retro. videretur qz sic quia illa conditio exnunc denotat momentum imediatum ar. l. lecta. §. fi. vbi per Bar. z alios. ff. si certuz peta. Hinc dicebat Bal. in. l. si cõtra rogatus. in principio. C. ad trebel. qz dicta verba exnunc prut extunc operantur qz conditio trahatur retro vbi alias non traheretur: sed tamẽ Inno. hic nõ. tenet contrarium quia sententia censure non põt ligare antea diem vel cõditõnem nec trahitur retro ipsa conditio: qz non potest esse excõmunicatus anteqz sit contumax z negligẽs. z ita sequitur hic Bal. in sententijs cẽsure z in. d. aut. contra roga. p quo facit glo. in clemen. i. circa principiuz de cõcess. pben. in verbo exnunc. z hanc determinationez cõmuniter doctores sequunt'. Quarto querit' quid si iudex in sentẽtia dixit nisi titius probet se soluisse infra mensẽ ipsum non absoluo. titius pbat se soluisse an sit absolutus. dic qz nõ vt in. l. ticia. §. fi. ff. de manumis. testa. qui tex. non est alibi fm Bal. hic probans qz dictio nisi quando non habet precedentem ordinationem nihil disponit secus vbi dispositionem inuenit tũc enim

habet illam ĩmmutare ⁊ resoluere vt.l.si cum.§.qui ĩiuriaruꝫ. cũ ibi notatis.ff.si quis cautio. Quinto queritur quid si iudex dicit in sentẽtia excõico te si appellas aut si eligeris an illo appellante vel eligente sit excommunicatus:⁊ censeatur ꝙ excommunicatio precesserit appellationem vel electionem:⁊ sic non valeat tanꝙ facta ab excommunicato.refert hic Juno.opi.qꝫ aliquando iudex dicit si appellabis vel eligeris excõico te ⁊ tunc non ligatur nisi post actũ perfectum ⁊ non primo vt est tex.in.l.siquis stipulatus sit stichum.ff.de verbo.obliga.qꝫ verba subiuncta de ꝓpria significatiõe requirũt actum perfectũ.aliquãdo dicit iudex excõico te si appellas vel si eligas tũc secus qꝫ statim cum parat se ad actum appellatiõis vel electiõis ligatur.pro quo tex.in.l.stichus seruus meus.ff.de manumissi.testamẽ.vbi agitur de re fauorabili ⁊ sic ꝺ libertate ⁊ tamen si testatoꝛ dicit si alienauerit do sibi libertatẽ censeꝫ relinquere libertateꝫ post alienationẽ: secus si dicas si alienabis qꝫ intelligitur illud si ad aliquẽ actum alienatõis puenerit.⁊ cum hac distinctiõe tenet hic Goff.⁊ Bar. in.l. filiusfamilias.§.i.ff.dele.p̃.in illo articulo qñ testatoꝛ prohibet alienationem ⁊ dicit si alienabis vel si alienaueris.⁊ hanc opinioneꝫ dicit Jmol.hic in puncto iuris esse veriorem ꝑ tex.in dicta.l.stichus.Sed Hostiẽ.in sũma ti.de rescindica.§.qualiter.vers.si.puta.tenet ꝙ non valeat excõicatio sub conditiõe si alius appellet qꝫ tollit defensioneꝫ ⁊ si iudex diceret si appellas vel eligis tunc excõmunicatio censetur sequi appellationẽ seu electionem qꝫ conditio requirit actum perfectũ.ff.de condi.⁊ demonstra.l.hec cõditio. et non dicitur purificata conditio nisi facta electione vel appellatiõe cum ante non dicatur appellare vel eligere sed velle appellare ⁊ eligere.l.amplius nõ peti.ff.rem ra.haberi.⁊ ita sequitur hic do. Ant. nisi cõstaret ꝺ mente iudicis. facit glo in.l.arboribus.§.de illo.ff.de usufruc.dũ dicit lupus exit siluam sed nõduꝫ exiuit: requiritur ergo actus perfectus.Sed Jnno.hic cum quo residet hic Joã.an. dicit ꝙ in sententijs censure non est differẽtia in dictis verbis sed omni casu excõicatio intelligitur ꝓcedere exquo ambo in momẽto ⁊ in puncto concurrunt:⁊ ideo gladius spiritualis ⁊ sic ipsa excõicatio penetrabilioꝛ est ꝙ alius actus hominis patet qꝫ dum sentẽtia vltimi supplicij legitur ille nondũ est seruus pene sed postꝙ ẽ lecta tota sentẽtia.ff. ꝺ penis l.qui vltimo.allegatur ergo dictũ notabile Jnno. hic ꝙ qñ in aliquo puncto cõcurrit excõicatio ⁊ alius actus illi contrarius in dubio excõicatio semp presumit̃ precessisse illũ actum.⁊ ita sequitur Semi.in.c.si a sede.de preben.in.vi.col.iij.⁊ idem Bal.hic adducit.l.aretusa.ff.ꝺ statu homi.vbi illa cõditio si tres peperit impletur incipientem vltimo partu ⁊ qꝫ cõditio intelligitur fm conditionatum qꝺ erat prohibere futuraꝫ appellationẽ vel electionẽ a qua iudex voluit prohibere ⁊ ad actuꝫ nõ perueniri fm Bal.hic.⁊ hanc sententiã tenet Panoꝛ.qꝫ constat de mente iudicis qui presumitur gessisse actũ quem fecit vt sic valeat meliori modo quo potest vt est tex.in.l.iij.ff.de testamili. Sed aduerte qꝫ exquo actus predicti censentur simul in puncto ⁊ momento concurrere voluit Jnno. vt.s. ꝙ gladius spiritualis tanꝙ penetrabilioꝛ cẽseatur precessisse:⁊ sic nõ valeat electio vel appellatio subsequẽs.cuius dictum ꝓcedere potest in foꝛo cõscientie quo casu semper debet presumi excõicationem validaꝫ ⁊ precessisse fm glo. in.c.i.de scrutin.in ordi.fa.qꝫ tutioꝛ via eligenda est de spõsa.⁊ matrimo.c.iuuenis. Sed in foꝛo iudiciali debet presumi ꝙ excõicatio non precesserit sed potius appellatio ⁊ electio.tex.est in terminis in.c.cum tu.s̃.de testi. qꝫ debet fieri benigna interpretatio.vt ibi in tex.ibi benigne ⁊c.⁊ illa dicitur benignioꝛ per quã concluditur quis nõ ligatus per excõmunicationẽ ⁊ sic ꝙ appellatio precesserit.j.ꝺ sen ten.excõ.c.per tuas.facit.ff.ꝺ legi.l.benignius.vt sic actus magis valeat ꝙ pereat. vt.ff.de reb.dubi.l.quotiens.j.ꝺ verbo.signi.c.abbate. ⁊ ita probatur in.d.c.cum tu. ⁊ dicit ibi Jnno.ꝙ benignioꝛ est interpretatio in foꝛo iudiciali ꝙ excõmunicatio non ligauerit ⁊ consequenter vt actus potius subsistat ꝙ annulletur.facit regula.in penis.de regu. iur.in.vi.⁊ mirum est ꝙ docto.hic qui tam prolixe examinant hunc articulum non adduxerint dictum. c. cum tu.⁊ nota.per Jnno.ibi. Sexto queritur dũ iudex legebat sentẽtiam excõmunicationis anteꝙ proferret verbuꝫ excõmunico pars appellauit vel econtra dum pars appellat exprimendo suam appellationem iudex excõmunicat eum:an his casibus presumat̃ in dubio excõmunicationẽ vel appellationem precessisse. Joan.and.disputauit hanc questionem in dicta regula.cum sunt partiuꝫ.⁊ dicit ꝙ de iure attendi debet verbũ excõmunico si precesserit vel:sed in dubio presumi debet precessisse cum agatur de pena medicinali.c.cum medicinalis. de senten.excõ.li.vi.⁊ quia si constat de excõmunicatione presumitur excõmunicatus nisi probet appellationẽ precessisse per id quod notat glo. in verbo prius.in.c.venerabilibus.in fine de senten.excõ. in.vi.⁊ cum hac determinatione transit Jmol.hic in fine. Sed aduerte quia in primo casu quando nonduꝫ lecta tota sententia pars appellauit videtur in dubio ꝙ appellatio intelligatur precessisse qꝫ sententia ex vltimo verbo claudi tur ⁊ perficitur.xvi.q.i.c.predicatoꝛ.vbi glo.⁊ nisi sententia sit tota lecta nõdum potest dici lata ar. ter. notabilis ⁊ ibi Bar.in.l.fideicõmissa.§.quotiens.ff.de lega.iij.satis ergo videtur appellasse ante sentẽtiam.⁊ idem videretur in alio casu vt sic in dubio debeat presumi ꝙ appellatio precesserit per ter.⁊ Jnno.in dicto.c.cum tu.⁊ hoc quãdo cõstat ꝙ eodem tempoꝛe interuenerit excõmunicatio ⁊ appellatio: vt est dictum.s̃.in precedenti questione. Si vero non eodem tempoꝛe sed eadem die tunc videretur esse in consideratione quis sit actoꝛ ⁊ quis sit reus ⁊ an solũ agatur de excõmunicatione respectu absolutiõis an respectu nullitatis gestoꝛum puta electionis vel testimonij aut de irregularitate que dicitur incursa:his casibus ⁊ similibus videretur ꝙ in dubio debeat presumi appellationem precessisse: vt sic actus valeat ꝙ pereat. vt in dicto.c.cũ tu: vbi foꝛmaliter ita tenet Panoꝛ. ⁊ est dictum.s̃.in precedẽti qstione.alias vero ille qui fũdat se ex prioꝛitate vl posterioritate ⁊ deducit tempus ꝓfundamento sue intentõis tenetur illud ꝓbare.ff.de nego.gestis.l.cum actum.C.de ꝓbatio.l.matrem.⁊ ita potest procedere glo.in dicto.c.venerabilibus.⁊ in clemẽ.fi.in ver.si.creatũ.de rescriptis.⁊ Bar. in l.non solum.§.sed vt probari.ff.de noui operi.nunciatione. Septimo queritur an in casu huius decretalis sufficiat debitoꝛi soluisse in vltima hoꝛa termini Jo.an. hic ꝙ sic: ⁊ adducit etiam .l.cũ qui kalen.ff.de verbo.oblig.vbi terminus intelligitur de proximis sequẽtibus diebus ⁊ de proximo mense licet aliter non sit expressũ. Sed dubitatio est quid si post duos aut paucos dies post lapsum termini comparuit debitoꝛ paratus purgare moraꝫ ⁊ soluere.allegatur per aliquos glo.xxxii.q.i.c.apud misericoꝛdem.sed ista glo.nihil dicit hic de excõmunicatione sed bene dicit ꝙ si iurauit soluere ad certum diẽ si post termium soluo non fuꝫ periurus:⁊ si promisit sub pena soluẽdo post diem liberoꝛ a pena:quia nõ dicitur fallax qui ad veritatem postea reuertitur vt ibi in tex.⁊ inquantũ glo. loquitur de iuramento potest verum dicere ꝺa a periurio non solũ excusat necessitas vt in.c.q̃relã.de iureiuran.sed etiam quelibet difficultas excusat a periurio tex.est in. c. breui.de iureiurã.⁊ ita procedat glo.xxii.q.ii.c.beatus.vbi dicit ꝙ fm leges difficultas prestationis non reddit stipulatõem inutilem vt in.l.continuus.§.illud.ff.de. verbo. oblig.⁊ est verum ꝙ difficultas non excusat a pena conuẽtõnali vt in dicto.§.illud.⁊ hoc ꝓcdit etiam de iure canonico exquo cõtrariũ nõ reperit̃ expressũ.⁊ ita voluit glo. ĩ dicto.c.breui.qꝺ añt subdit glo.ĩ dicto.c.apud misericoꝛdẽ.ꝙ soluẽdo penã post terminũ liberatur si intelligis ꝺ in foꝛo conscientie referẽdo glo.ad tex.ibi absqꝫ dubio ꝓcederet ĩmo scias ꝙ apud deum ⁊ in foꝛo conscientie non subsistit obligatio penalis ⁊ non tenetur quis soluere penas sa

tis est satisfacere de principali ita dicit' & voluit glo.singulariter.xij.q.ij.c.fraternitas. Sed si intelligis glo.ī dicto c.apud.in foro iudiciali male loquitur: q2 vbi ē dies pena non admittitur purgatio more.l.magnaz.C.de contrahē. stipula.l. traiecticie.ff.de actio.& obliga.& maxime vbi est iuramentum quo casu non est locus purgationi more.l.si quis maior.C.de transac.& Bar.in.l.insulam.de ℞bo. obliga.in quinta questione.de quo tamē dic vt ibi per doc.& in.c.suam.j.de penis.& ibi an de equitate canonica vbi est dies & pena sit locus purgationi more.& plenius in.c.dilecti.s.de arbi.& in.c.potuit.de loca.& condu.vbi est notabilis tex.ad hoc. Si vero queritur de excōmunicatione tex.& Joan.an. videtur velle hic q̄ soluendo post terminū non sufficeret quia saltem tenetur soluere vltima hora termini: & ideo excōmunicatio non suspenditur nec impedit' nisi per appellationem infra terminum. Sed post excommunicationem incursam non esset locus purgationi more: tuz quia est dies & pena: tum quia excōmunicatio incursa per nullum modum potest tolli nisi per absolutionem in tantum q̄ episcopus non posset suspēdere excommunicationem latam a se ſm Jnno.& Joan.an.s.eo.in.c. ad hec quoniaz.vbi vide dicta in quarta questione.imo etiam post satisfactionem requiritur absolutio & durat excōmunicatio ante q̄ absoluatur.c.i.s.de iudi.glo.ordina. in verbo donec in cle.i.de dec.i.patet ergo q̄ excōmunicatus post moram licet post solutionem voluntarie susceptaz a creditore: & post omnē satisfactionez remanet excōicatus: & prorogatio remissio vel liberatio creditoris nihil operatur post excōmunicationez iam incursam. vt est dictuz.s. in prima glo.& ideo si queratur an qui non potest soluere possit excōmunicari dic q̄ non deberet tamen si fertur excōmunicatio & non sit expressus error in sententia ligat & indiget absolutione: ita q̄ difficultas & necessitas non excusat ab excōmunicatione: tamen consulto de impotentia debet absq3 difficultate absolui tex.est in.c.odardus.j. de solu.licet ergo impossibilitas necessitas aut difficultas excuset a periurio vt.s.non tamē excusat ab excōmunicatione. Si vero queritur an qui tenetur soluere in termino & non soluit ratione inopie & impossibilitatis: incurrat excōmunicationem.dicas q̄ sic ar.dicti.c.odardus. & hoc fuit notabile dictum Jnno.in.c.P.& B.circa finē.s. de offi.dele. vbi notabiliter cōcludit q̄ licet aliquis fiat pauper per casū absq3 eius culpa vel mora & sic ratione impossibilitatis impotentie vel inopie non soluit in termino: tamē incurrit excōmunicationem sed iudex hoc consulto debet postea absq3 difficultate absoluere. vt.d.c.odardus. & ita sequuntur doc.in dicto.c.P.& B.& Bal.in.l.acceptaz.C.de vsur.in vlt.col.patet ergo glo.in dicto.c.apō misericordē. non dicere id ad quod allegatur.patet q̄ etiaz inopia & impossibilitas non excusat ab excōmunicatione.patet etiam q̄ in excōmunicatione non est locus purgatiōi more quic quid aliter dicant legiste in.l.quod te.ff.si certis. petatur.

Octauo queritur quid si pars fuit iusto impedimento detenta ita q̄ venire & comparere non potuit in termino vide glo.singularem.iiij.q.v.quisquis. Ultimo queritˉ an huiusmodi verba nisi in termino solueris excōmunicatum te esse cognoscas feratur & inducatur sentētia excommunicatiōis tex.videtur hic q̄ sic.& idem tenet glo.in.c.penult.j.de senten.excō.& idem si diceretur excōmunicationi te noueris subiacere.vt'in.c.iij.in fine.j.de rap. Hec obstat q̄ iudex debeat proprio ore proferre sentētiam vt in.c. fi.de re iudi.in vi.& in.c.i.in verbo proferat.de sentē.excō. eo.li.vbi dicitur q̄ debet proferri excōmunicatio ī scriptis & sic ore proprio proferendo: & facit tex.hic ibi protulit sententiam.quia secus si dicta verba solum in scriptis redigantur aliter non exprimendo verbo.sed simpliciter mittendo preceptum in scriptis aduersario. Nam certe non tollitur propter hoc quin superior possit excōmunicare p litteras absq3 eo q̄ aliter suo ore exprimat.pro quo bonus tex.ij.q.iij.nullus.& ij.q.v.quāto.& ibi glo.vbi similiter potest fieri absolutio absq3 eo q̄ proprio ore aliter exprimat. satis enim videt' iudex proferre in suis litteris ex quo mittit aduersarium.l.publia.ff.depos.& cle.litteris.de procu. & c.appellatio.de appel.in.vi.quia non est necesse q̄ aliter legatur vt ibi: & ita hodie obseruat cōmuniter practica: p qua facit quia excōmunicatio magis regulatur a mēte q̄ a conceptione verboz ſm Jnno.hic & nō.in.c.i.s.de iudi. & pro hac parte similiter facit tex.in.c.ij.s.de testi. cogen. verbum tamen excōmunico non est de substātia excōmunicationis imo sufficiunt quecūq3 alia verba equipollētia tex.est nō.in dicto.c.pe.de sen.excō.& ideo non refert siue iudex dicat precipio tibi sub pena excōicationis late sentētie vel quam ex nunc incurres & c. aut si dicat nisi satisfeceris excōicatum te esse cognoscas.vt hic in tex. aut excōicationi te noueris subiacere.vt dicto.c.iij.aut per quecunq3 verba equipollentia vt in.d.c.pe.satis enim est vt cōstet de mente q̄ voluerit excōicare.j.de ℞.sig.c.his.c.preterea & c.intelligentia.quia excōmunicatio non est sententia definitiua vt nō.Archi.in.c.ij.§.statuuz.de cōsti.in.vi. & nō subijcitur alicui forme iuris.vt vide plene de hoc in.c. qua fronte.s.eo.& determinationē supradictā sequunt' hic omnes doc.& bene facit hic.c.non minus.j.de īmunita.eccleſ. & Spe.in ti.de cita.§.iam de cita.℞.quid si iudex.

Secundo requiris. Si in vno rescripto cōmittūtur plures articuli: & in vno prohibeatur appellatio intelligitur prohibita in omnibus aliis hoc primo. Causa suspitionis proponenda est coram iudice qui recusatur sed probanda est coram arbitris.b.d.secundo & habet duas partes ſm q̄ sunt duo dicta secunda ibi tertio. Nota primo & ita allegatur q̄ verba debent potius deseruire intentioni proferētis q̄ intentio verbis.concordat in his.c.preterea.& c. intelligētia. j.de verbo.signi.dictum ergo generale vel speciale semper debet restringi vel ampliari ſm intentionem proferentis. & ita allegatur hic tex.& dictū.c.intelligentia.in fine. Secundo nota q̄ intentio & mens principis apponētis clausulaz appella.remota: non est q̄ velit tollere defensiones partis sed potius q̄ fiat iusticia & soluz tollere iniustas appellationes & de illa clausula appellatione remota vide p ut dicet' in.c.pastoralis.j.eo. Tertio tene menti q̄ clausula in principio vel in medio seu in fine posita debet referri ad omnia quando non est dare rationem diuersitatis quare magis ad vnum q̄ ad reliquū referatur. facit.l. i.C.de libe.preteri.& l.talis scriptura.& l.si seruus pluriuz. §.fi.ff.delega.primo.& vide in.c.causam.s. de rescrip. & in c.inquisitioni. Ultimo nota practicam que debet seruari quando iudex recusatur suspectus.primo enim debet proponi recusatio coram ipso iudice recusato & allegari iusta causa suspitiōis.de quibus causis vide plene dicta in.c.postremo.s.eo. Secundo partes debent eligere arbitros qui de causa suspiciōis cognoscant quod nota: & pondera tex.hic ibi remotos.& tene menti q̄ non cogitur pars eligere arbitros in eodem loco sed potest eligere & nominare alibi existentes dūmodo non sint ō loco valde remoto & sic hodie vltra vnam dietam.vt in.c.statuuz.de rescrip. in.vi.quod est valde not. cum sepe iudex recusatus sit ita potens in loco q̄ recusans non inueniret confidatos arbitros ī dicto loco: ideo equū fuit q̄ de alio loco eligere posſit.non tñ possunt hi arbitri esse laici sed debent esse clerici ſm glo.& Archi.in.c.legittima.eo.ti.in.vi.intellige in causis spiritualibus vel ecclesiasticis: sed in tēporalibus etiaz inter clericos arbitri possent esse laici.put tenet Gemt.in d.c.legittima. Tertio facta electione arbitroz pōt iudex recusatus assignare terminū arbitris infra quē expediant causam suspicōis aut eligant tertiū arbitrum si sunt discordes. & sic electio huius tertij pertinet ad arbitros non aūt ad partes & elapso termino causa suspitiōis est deserta sicut dicit' in causa appelllatōis in.c.psonas.s.e. & cogitur pars postea litigare coram ipso iudice recusato vt hic dicit' & in.d.c.legittima. Quarto pbata cā recusatiōis suspēdi

tur iurisditio iudicis recusati vt hic in tex.ibi demum ff. An tamen si procederet sit processus nullus vide in. c.cuz speciali.j.eo.vbi de hoc plene dicet. z subdit tex.hic i fine q ratio naturalis dictat q iudices nō debent eē suspecti: quia nil taz graue est q̄ litigare sub suspecto iudice vt hic z.iij.q.v.quia suspecti.z in.l.apertissimi.C.de iudi.z sic facit primo ille tex. q exceptio recusationis non possit tolli per rescriptum principis ex quo est de iure seu ratione naturali vt hic in tex. de quo articulo vide plene dicta in.c. postremo.s.eo. Secundo facit iste tex.q in decisionibus causaruz possit licite allegari ratio naturalis pro quo etiam tex.in.l.scire oportet.§.sufficit.ff.de excusa.tutorum. vbi pōt allegari iusticia que colligitur ex ratione naturali licet aliter non sit scripta in iure.pro quo etiam.c.fi.s.de transac.vbi tex.q in his in quibus ius non inuenitur expressum sm equitatem z rationem naturalez decidendū est. In glo.secunda in princi.quando sit q clausula in principio medio vel in fine posita ōbeat referri ad omnia vide vt plene dicetur in.c.inquisitioni.j.eo. In eadem glo.in fine hodie autē quos effectus operetur clausula appellatione remota vide vt dicetur in.c.vt debitus.z.c.pastoralis.j.eo. In glo.in verbo vtriusqz.in prin.nota.iuncto tex.q in eodem negotio est licituz allegare dispositionem vtriusqz iuris z sic leges z canones: quia licet ius canonicum prouideat in certo casu tamen si leges eodez modo prouident licet allegare vtrūqz ius.vt est tex.hic z propter hoc non bene loquitur glo.x.di.si in adiutorium. que voluit q leges in causis ecclesiasticis nunq̄ sint allegāde nisi quando deficiunt canones quod non est verus vt hic patet z vide in.c.i.z.c.auctoritate.de cōcess.prebē.in.vi.vbi etiam in causis beneficialibus est licitum allegare leges si non reperitur contrarium per canones. In glo. in verbo allegare in prin.nota bene hanc glo.que docet modus z practicam quando iudex recusatur suspectus. In eadem glo.ibi in scriptis.tene menti ex glo.q iudex debet recusari in scriptis z ita bene probatur in.l.apertissimi.C.ō iudici. In eadez glo.ibi vsqz ad.xx.dies. de hoc vsqz ad quod tēpus possit iudex recusari vide vt dicetur in dicto c.cum speciali. In eadem glo.in fine hodie autez an delegatus recusatus possit causaz alteri subdelegare vide in c.iudex.de offi.dele.in.vi.z dicetur in dicto.c.cuz speciali.

In eadem glo.in verbo aliquos ibi arbitrum.tene mēti ex hac glo.q non est necesse vt arbitri eligendi in causa suspitionis sint duo vl plures sed potest eligi solus vnus. satis enim est iudici si partes in hoc sint concordes.z hoc idem tenet Spe.in ti.de recusa.§.effectus.v.sed nunquid vna pars.dicit tamen q si non possunt esse concordes de vno tunc sunt plures eligendi alias sufficeret vnus vt hic in glo.z ita sequuntur hic doc. z facit tex.in.c.ad hec.j.et s.eo.vbi de hoc. In glo.in verbo cogi.in fine glo.non reddit rationez differentie quare sit q iudex cognoscit an sua sit iurisditio quando excipitur de rescripto surreptitio vt in.c.sup litteris.s.de rescrip.z.ff.de iud.l.si quis ex aliena.z tamen ipse iudex non potest cognoscere de sua recusatione sed glo.bene assignat de hoc rationem.j.eo.c.solliticitudinem.in verbo possit.z ibi vide.z dicit hic Joan.and. q ideo est quia iudex in hac exceptione magis afficitur: sed Inno.in.c.prudentiam.s.de offi.dele.z Bar.in.l.quidam consulebat.ff.de re iudi.dicunt q ratio differentie est quia exceptio suspicionis afficit z inabilitat personam iudicis: z ideo sicut non cognoscit de negotio principali ita nec debet de hoc incidenti cum vtrobiqz sit eadē ratio suspitionis. Alia ratio est sm Pano.hic quia ex recusatiōe iudex cōmuniter prouocatur ad indignationem.j.eo.c.vt debitus.ff.de arbi.l.litigatores.vnde timetur ne sic prouocatus noceret vt in dicto.c.quia suspecti. Non sic quando excipitur q rescriptum est surrepticium vel alias contenditur inter partes de iurisditione iudicis ideo potest ipse cognoscere. Sed dubitatur quid de alia exceptione que similiter afficit personaz ipsius iudicis: puta opponitur q iudex sit infamis vel excōmunicatus vel simile an poterit ipse iudex de hoc cognoscere in.c.cum super.s.de offi.de. Inno.voluit notare q sic: quia ille casus non reperitur exceptus a regula dicte.l.si quis ex aliena.z dicti.c.super litteris. Sed Bar.in dicta.l.quidam consulebat. tenuit contrarium quia videtur eadem ratio sicut in exceptiōe suspitionis cum vtroqz casu afficiat personam ipsius iudicis z ideo sm eum debent eligi arbitri qui de hac exceptiōe cognoscant z idem sequitur Hosti.in.c.pia.de except.in.vi. Archi.vero in dicto.c.quia suspecti.tenet q hoc casu non sint arbitri eligendi quia nō reperitur iure cautum sed debet adiri superior.z q non eligantur arbitri tenet Jo.an. in dicto.c.tua.sic concludens q si exceptio est notoria sufficit sola propositio quia notoria ꝓbatione non indigent c.iij.s.de testi.cog.sed si nō est notoria z pponēs exceptionē consentit q ipse iudex de ꝫ cognoscat: poterit cognoscere z iudicare.z ita ꝓcedit opi.Inno.i.d.c.cū super.dicētis q si male in hoc iudicaret poterit abeo appellari. Si vero opponēs non ꝓsentit imo recusat ipsū iudicē sup tali cognitiōe: z tūc nō poterit cognoscere nec iudicare: cū sit iusta cā suspitiōis z hoc nisi velit hūc articulū alteri nō suspecto delegare vt nō.in.c.si quis ꝯ clericum.s.de fo. cōp. z ita residēt doc.in dicto.c.pia.z isto casu procedit opi.dicentium q eligi debēt arbitri sm Imol.hic in vltima col.

In glo.in verbo competentem.in fine dic q.c.suspitionis hic allegatum loquitur in termino assignando partibus ad probandum causam suspitionis z ita terminus ō bet assignari per arbitros: sed dictuz.c.legittima.loquitur in termino assignando per iudicem ipsis arbitris ad decisionem z expeditionem cause. In glo.penul.ibi nō contradicit.sed dicit q si recusatus sit iudex delegatus licet alter non probetur causa suspitionis non debet amplius ipse cognoscere: sed debēt cogi partes vt eligāt arbitros qui cognoscant de causa principali vt ibi patet. Ex quo nō q ius ciuile differt in hoc a iure canonico in duobus quia ō iure ciuili non est necesse in delegato probare causam suspitiōis sz sufficit simpliciter allegare: sed sm ius canonicū debet probari vt dicto.c.iudex.z dicto.c.suspicionis.secundo.q: sm leges allegata suspitione incontinēti eliguntur arbitri qui cognoscant de causa principali: sed sm ius canonicum arbitri habent solum cognoscere de ipsa causa suspicionis. Sed dubitaf primo an finita z pronunciata causa suspitionis legittima poterunt de iure canonico arbitri cognoscere de ipsa causa principali. Hosti.hic q sic ar. dicte.l.apertissimi.sed glo.z Archi.ij.q.vi.si quis in quacunqz.tenent contrarium quia solum habent cognoscere de causa suspicionis ideo lata super hoc sententia sunt functi eorum officio ar.c.in litteris.s.de offi.de.z in dicto.c.legittima.a contrario sensu: vbi eliguntur vt terminent negotium suspicionis non ergo negocium principale.z hoc seruat curia vt hic tangit Joan.an.z ita cōmuniter doc.sequuntur in.d.c.legittima non ob.dicta.l.apertissimi.quia loquitur de iure ciuili de quo iure arbitri bene cognoscūt de causa principali sm Bal.ibi z Joā.an.z alios in dicto c.legittima.de quo etiam tangit Spec.ti.de recusa.§. effectus.in prin.licet Imol.hic dicat q opinio Hostiē.habet equitatem propter expensas vitandas z circuituz. An autem ipse delegatus suspicione probata possit causam alteri subdelegare habetur in dicto.c.iudex.z dicetur in dicto.c.cum speciali.z ibi quid sit in ordinario.z subdit hic Pano.q iudex recusatus probata suspicione nō poterit cogere partes vt eligant arbitros qui cognoscāt de causa principali quia iudex non pōt se amplius impedire: z post pronunciationem recusatus desinit esse iudex vt in dicto c.iudex. Non sic de iure ciuili quia delegatus compellit partes vt eligant arbitros qui cognoscāt de causa principali.vt dicta.l.apertissimi.z.l.fi.eo.ti.z vocantur arbitri iuris a quorum sentēcia appellatur.vt dicta.l.fi.z in.c. ab ar

bitris.de offi.dele.in.vi.secus in alijs arbitris vt in.l.i. C. de arbitris.z ratio differentie est qz de iure ciuili iudex recusatus etiam post pronunciationem z declarationem super suspitione non desinit esse iudex: ideo etiam post ꝓnūciationem ꝙ sit suspectus habet ipse exequi sententiam arbitriorum.vt dicta.l.apertissimi.z dicta.l.fi. Sed de iure canonico desinit esse iudex post pronunciationem suspitionis ideo amplius se non intromittit vt dicto.c.iudex.z c.cum speciali.vbi vide reliqua pertinentia ad materiam recusationis iudicis zc̄.

A sit. Appellationi sue renunciat qui in appel
a lationis preiudicium innouauit.h.d. Uel sic Nō tenetur appellatus deferre appellationi cui appellans ipse nō ōtulit.h.d.fm primū intellectum. Uel sic Non est deferendum appellationi illius qui appellatiōi sui aduersarij non detulit.h.d.fm verum intellectum.z secunda pars ibi respondemus. Tene menti duas regulas ex tex.in materia appellatiōis ex quibus tollitur ipsa appellatio. Prima regula est quādo quis non detulit appellationi sui aduersarij tunc enim non est deferendum illius appellationi qui appellatiōi aduersarij legittime interposite nō detulit vt hic z facit.c.cōstitutus.s.eod. Nam non iuuatur edicto qui contemnit edictum.z frustra legis auxilium inuocat qui in legem cōmittit.vt in.c.qz frustra.j.de vsur. Sed tamen limita: z intellige hanc primaz regulam procedere primo quādo appellatio aduersarij erat legittima.vt hic in tex.in verbo legittime.alias vero si appellatio non foret legittima non est ei deferendum z cessaret pena huius tex.quod est diligenter notandum z ponderandum. Secundo limita eandem regulā procedere quando ille qui non detulit appellationi aduersarij vellet suam propriam appellationez prosequi: secus si vellet prosequi appellationē sui aduersarij cui nō detulit tūc enim posset: nec hic prohibet: z ideo pone ꝙ in causa beneficiali sit appellatum z intimata appellatio fm formaz cle.causam de elec. Nam si ego nō detuli illi appellationi imo feci contra appellantez per meos executores fieri processus: z tandez quia non proficiebāt volo prosequi appellationem mei aduersarij.an potero.z videtur ꝙ non per hunc tex.z in.c.bone memorie magūt. s.de elec.quasi videar illi appellationi renunciasse vt hic: z in.c.ex parte.s.ō rescripi. Sed dic cōtra primo quia ex quo causa est semel deuoluta ad curiam semper remanet ibi tractanda nec potuit tolli per tacitam nec per expressā renunciationem nisi per modum de quo habetur in.c.q̄uis.de elec.in.vi. Nec ob.tex.hic z in regula. ex eo quod. in.vi. Nam respondetur primo ꝙ non teneor deferre appellationi aduersarij si non puto eam fore legittimaz.vt.s. nec teneor ius meum indiscussuz relinquere dicit tex. in.l. illud.ff.de pet.heredita. Secundo respondetur ꝙ tex.hic loquitur quando ego volo prosequi meam appellationez cui non detuli: z sic non loquitur tex.hic quādo appellās vult prosequi non suam sed appellationem aduersarij cui non detulit. Nam hic non prohibetur. Nec ob.dictuz.c. bone memorie qz potest dici ꝙ ibi appellatio maioris partis capituli erat frīuola.vel ibi fuit per vtranqz partem appellatum z qz maior pars non detulit appellationi minoris partis similiter minor pars non tenebatur deferre appellationi maioris partis.qz paria delicta mutua compensatione tollūtur.j.de adulter.c.intellerimus.ff.solut.ma. l.viro atqz vxore.z inobedientia vtriusqz partis vtranqz ptē excusat a pena ita tex.nō.in.l.non ex omnibus.ff.ō arbi.z hec bene nota ad intelligentiam huius tex.z dicti.c. bone.z ita tenēt dñi de rota dec.cccxvi.que incipit Item si appellās in causa beneficiali.z sequit.Jmol.hic circa finem.z vide vt dicet.j.in glo.fi.circa fi. Secūda regula huius tex.nō.sit ꝙ qñ ipse appellans non ōtulit sue appellationi sed aliquid innouauit ea pendente in preiudiciū sui aduersarij tūc censetur appellationi renūciasse.vt hic z in.d.c.ex parte.s.de quo vide vt.j.dicetur.debet.n. appellans quiescere ab omni nouitate diū eius appellatio pendet vt hic dicitur fm Bal. Quid autē de eo qui defert sententie pro se late an videatur ei renunciare dic ꝙ non si alias ipsa sententia est iusta tex.est vnicus in iure in.l.se ie amice.ff.de auro.legat.quem ad hoc ita inducit Bal.in dicto.c.ex parte.s.in col.iij.z vide in.l.euidenter.ff.de excep.rei iudicate.z subdit Bal.hic ꝙ ante factam innouationem poterit quis adire iudicē z petere ne in sua possessione turbetur vel deijciat cum forte aduersarius cōgregauerit gentem ad expellendū eum.vt est tex.de hoc expressus in.l.fi.ff.de offi.pcur.cesa.cum iudex teneatur occurrere z obuiare scandalis.ff.de usufruc.l.equissimū.z tollē da sit occasio delinquendi.ff.de rei vēdi.l.in fundo.z preses non debet pati ꝙ alicui fiat violētia vel iniuria ita tex. in.l.illicitas.in prin.ff.de offi.presi.z si aliquis timet offendi potest adire presidez vt sibi securitas prestetur.vt dicta l.illicitas.§.ne potētiores.z ibi Bar. In glo.prima ibi arbitrio iudicis. Nota glo.de significatione istius dictionis incōtinenti statim z similium qz vbi non habent ī suo casu certam determinationem recipiūt interuallum arbitrio iudicis.facit.s.de offi.dele.c.ō causis.tenet Bar.in.l. i.ff.de ꝛ̄bo,obliga.z Panor.hic in vltima col.z per Bal. in.l.petens.z in.l.in bone fidei.C.de pac.z alias per glo. in.l.ij.§.cum igitur.ff.de vi z vi arma.z de his etiam vide glo.notabilem.xxi.q.ij.c.i.z in.c.qz papa.s.de elect.sed tamen quantū ad casum huius tex.glo.hic recedit ab hac opinione qz idem foret etiam si talis exceptio non probaretur incōtinēti: z ideo si queratur infra qnantū tempus debeat probari hec exceptio Hostiē.hic ꝙ infra.xv. dies ar.c.frequens.de restit.spo.in.vi.quod non placet hic Joā. an.qz ibi quādo de spoliatiōe excipitur in vi dilatorie: nō autez quando agitur de spoliatione sicut hic agitur de attemptatis.vnde residet hic Joā.an.cū opiniōe huius glo. z idem Panor.hic in fine dicēs ꝙ tex.ibi incōtinenti.narrat factum eo qz aduersarius sic dicebat non autem ponitur in hoc ius. Sed aduerte qz do. Ant.dicit hic posse saluari opinionem Host.ex quo hic proceditur ope exceptionis scilicet non esse deferendum appellatiōi aduersarij eo qz ipse non detulit appellationi ipsius excipientis immo eum spoliauit ideo videtur ꝙ locum habeat dictum.c.frequens.cum ista exceptio sapiat naturam spoliatiōis z dilatorie: vt tamdiu non audiatur appellans q̄diu non reponit attemptata in pristinum statum fm do. Ant.cū quo transit Jmol.hic intelligentes primum intellectuz huius tex.s.ꝙ qui non detulit sue appellationi non intelligatur renunciasse perpetuo: sed solum donec fiat restitutio attēptatorum.sed certe verius videtur ꝙ perpetuo intelligatur renunciasse z appellatio sit perempta per tex.hic dicentem puniendum esse in eo in quo deliquit: z ꝙ reddit se beneficio appellationis indignum vnde non dicit ꝙ sit indignus a prosecutione sed appellatione: ergo appellatio est perempta in totum.z hanc partem tenet glo.ij. in dicto.c.ex parte.s.cum qua residet ibi communiter doc. z idem glo.magna vltra medium in.c.non solum. eod.ti. in.vi.z hoc idem tenet hic Panor.circa prin. licet Jmol. hic in fine dicat ꝙ alia opi.Hostien.z domi.Ant.o. ꝙ appellatio non sit ex toto perempta sit magis equa.cum ergo ista exceptio sit peremptoria sequitur ꝙ nō habeat locum terminus dicti.c.frequens: z ideo tene mēti opinionem huius glo.z etiam Joan.and.vt.s.patet. In glo. fi.in princi.hec glo.procedit fm intellectum.s.z sic hic in tertu essent due appellationes primo appellauit reus post appellationem actor eum spoliauit z tex.hic ibi post appellationem legittime interpositam.intelligi debet scilicet per ipsum reum spoliatum.pro quo intellectu facit: quia non est verisimile ꝙ reus narrans appellationez aduersarij dixisset eam legittimam.z hunc intellectum dixit hic Hostien.z Innocen.non posse practicari in appella/

tione iudiciali sed in extraiudiciali sic: sed dicas non esse re
stringendum ad appellationem extraiudicialem imo etiã
am procederet in appellatione iudiciali fm domi. Anto.
z alios doctores hic. In glosa eadem ibi non debet, pro
intelligentia considera aliquos casus quia aliquando spo
liatus post suam appellationem deducit attemptata per
modũ exceptõis. z isto casu voluit hic do. Anto. q̃ exclu
datur aduersarius ab omni appellatõe ẽt in diuersa cã. si
cut exceptio. spoliatõis obstat agenti in quacunq; cã vt i
dicto. c. frequens z i. c. ij. z fi. s̃. de ordi. cogni. quod dictũ
posset ꝓcedere absq; dubio quando appellatio i alia cau
sa tenderet ad differendã reuocatiõem attẽptatorũ: alias
autem si cã alia non habet cõnexitatem cum ꝑma ista pe
na non extendit ad aliã diuersam cãm. z ita i hoc com
muniter sequunt hic doc. de quo tamen. j. i fine z subdit
hic Pano. q̃ equipatio quam facit hic do. Anto. scilicet
q̃ exceptio attemptatorum excludat appellationem i om
ni causa non ꝓcedit: q; exceptio spoliationis non exclude
ret appellantem q; dicitur potius se defendere q̃ agere, p
ut tenet Inno. in dicto. c. ij. Hinc est q̃ prosequenti appel
lationẽ non obstat exceptio excõmunicationis quod est
plus vt in. c. cum inter. z. c. fi. s̃. de excep. Secũdus ca
sus est quando secunda appellatio in eadẽ vel diuersa cau
sa tendit ad differendum attemptata post primã appella
tionem aduersarij. puta ego appellaui tu non detulisti ap
pellatiõi imo spoliasti me post meam appellationẽ: z in
terponis tuam appellationem ne aliquid innouetur. certe
non obstãte tua appellatiõe poterit iudex procedere super
reuocatiõe attemptatorum quia si nõ detulisti mee appel
lationi nõ est tue deferendum vt hic in ter. z ita sequitur
Joan. an. z Spec. eo. ti. §. fi. ꝯ. item q̃ appellans. vbi di
cit ita esse intelligendum hunc tex. z dictum. c. cõstitutus.
s̃. eo. z dicto. c. bone memorie. z iste casus est clarissimus.

Tertius casus est quando appellaui in hoc articulo z
tu non detulisti postea appellans in alio arriculo diuerso
z separato eiusdẽ cause an habeat locus regula huius tex.
Pano. hic q̃ non q; sequeret q̃ delictũ vnius partis pre
staret causam delinquẽdi iudici z alteri parti. posset enim
iudex vel altera pars grauare in alio articulo: z nõ posset
appellari z sic orirent scandala contra dictã. l. equissimũ.
Adducit etiã doctrinaz Inno. in dicto. c. intellexim⁹ vo
lentis q̃ illa regula frustra legis auxiliuz z c̃. habeat locũ
quando circa idem secus si circa diuersa. vnde in diuersis
delictis non cõnexis non habet locũ regula dicti. c. intelle
xim⁹. z dicte. l. viro. z similiter in diuersis obligatiõibus
z cõtractibus non habet locus regula. l. cum ꝓponas. C.
de pac. z. c. peruenit. s̃. de iureiuran. q; frangẽti fidez non
posset fides frangi vt pleue nõ. in. c. cõstitutus. j. d̃ penis.
z per Cy. z alios. l. l. cuz ꝓponas. itelligit ergo Pano.
tex. hic z alia iura. s̃. quando appellatiões tendunt circa
idez: secus si circa diuersa in quibus de vno in alterũ nõ
est fienda illatio. ff. de mino. l. papinianus exuli. z. l. si mari
tus. C. de dona. inter virũ z vxo. z pro hac parte adducit
tex. in terminis fm eum in. c. dilectus. j. eo. Sed aduer
te q; in eadem causa videtur q̃ in distincte habeat locum
regula huius tex. vt non sit deferẽdum appellationi tue i
alio articulo diuerso tamen eiusdẽ cause. z ita in hoc sequi
tur hic Joã. an. z do. Ant. z Imol. per hũc ter. indistincte
loquentẽ z subdit tex. hic q̃ debet quis puniri in eo i quo
delinquit. vnde superuacua foret prouisio huius tex. si in
telligeretur qñ appellatio tendit circa idem z non circa di
uersa. Nam circa idem seu circa connexa secunda appella
tio alterius partis est superuacua: q; prima appellatio de
uoluit totum. l. ampliozẽ in prin. C. eo. ti. l. fi. C. qñ prouo.
ff. de mino. l. ij. §. i. intendit ergo tex. hic penã imponere sz
in cõnexis vel circa idem nulla esset pena: q; appellatio al
terius partis deuoluit totũ vt. s̃. oportet ergo intelligere
hunc tex. super diuersis articulis ad hoc vt sit pena exclu
dendi secam appellationem: z ideo videtur concludendũ
q̃ in eadem causa non solũ circa idem sed in diuersis arti
culis habeat locum regula huius tex. Non obstant addu
cta. s̃. in contrariũ quia respõsio. j. patebit. Quartus ca
sus est an pena huius tex. extendatur vltra primã appel
lationem. dic q̃ non fm glo. hic dicentẽ q̃ sufficit semel cẽ
punitum. z ita Joan. an. z cõmuniter doc. hic tenent licet
dominus Ant. vt. s̃. aliud velit. actus. n. in dubio debet in
telligi de primo z non de vltiore. l. bone. §. hoc sermo
ne. ff. de ꝟbo. signi. cum alijs similibus facit in simili. c. cuz
vniconiẽsis. s̃. de elec. Quintus casus est quid in diuer
sis tamẽ connexis z inuicẽ dependentibus glo. hic facit q̃
habet locũ regula z pena huius tex. exquo iste non fuit se
mel vel alio modo punitus. z ita videtur tenendũ per tex.
nota in dicta. l. etiam. §. i. z facit. c. cõstitutus. s̃. eo. z glo.
in dicta. l. ampliozem. in princi. quia in connexis idem de
bet esse iudicium. s̃. de consti. c. translato. z de iudi. c. quan
to. Sit etiam ratio q; secunda appellatio alterius partis
in cõnexis seu dependẽtibus semper habet impedire effe
ctus prime appellatiõis contrarie z ideo non admittitur
prout est considerare. n. d. c. constitutus. Sextus z vl
timus casus est quando cause sunt omnino separate. z vi
deretur q̃ habet locũ pena z regula huius textus exquo
iste non est semel punitus vt hic in glo. debet ergo puniri
in eius prima appellatione vt sic habeat locum tex. hic in
distincte loquẽs: z vt reddatur indignus beneficio sue ap
pellationis qui detulit appellatiõi alterius. z vt puniatur
in eo in quo deliquit. Nam ratio generalis huius textus
habet locum in diuersis cautis separatis quia in eadem
vel alia connexa casus non habet dubium cum in conne-
xis vt est dictum secũda appellatio contraria semper a cõ
muniter accidentibus impediat: aut veniat ad differen-
dum effectus prime appellationis alterius partis: ideo
nimiq; si tunc virtute ꝑme appellationis impediatur secũ
da contraria z tunc nõ esset pena secũdo appellanti. quia
ex vi z natura ꝑme appellatõis sui aduersarij repelleret
z impedirẽtur effectus sue appellationis cõtrarie vt ergo
sit pena z vt reddat indignus beneficio sue appellatio-
nis, put generaliter z indistincte dicit tex. hic debet intel
ligi i casu dubio videlicet quando secũda appellatio. non
impediret effectus ꝑme ẽt quando cause sunt separate nõ
ob. cõtraria quia nõ incõuenit q̃ in penã non deferentis
appellationi alterius sit statutum hic q̃ sua appellatio nõ
admittatur vt sic. puniatur i neo i quo dõliquit vt hic i tex.
patet ẽt in regula dicti. c. quia frustra. j. d. vsu. Nã habet
locum ẽt in diuersis causis: z in casibus separatis vt sic il
le puniatur in eo in quo deliquit ita ergo dicendum hic
in ter. z ad tex. in. c. dilectis. j. eo. ibi dicetur de eius intelle
ctu cogita tamen quia i hoc vltimo communiter doc. hic
tenẽt contrarium.

¶ Onit. Merus executor non recusatur suspe-
ctus: nec ab eo appellat nisi modum excedat.
p. b. d. Vel sic A iudice suspecto non recedit
p appellationẽ nec ab executore nisi modum
excedat. b. d. z habet duas partes sicut sunt duo dicta se-
cũda ibi de suspitiõe. Nõ ꝑmo z ita allegat q̃ ab execu
tore non appllatur nisi modum excedat in exequendo cõ
cordat. l. ab executore. C. quor appellatio. z s̃. ti. prio. c.
qõ ad consultationẽ. Secundo nõ z ita ẽt allegatur
q̃ merus executor non potest suspectus recusari nisi mo
dum excederet. non enim potest dici suspectus ille qui ni-
hil facit proprio motu sed mandato superioris tex. est hic
fm Bal. dicentem etiaz hic probari q̃ nuncio z ambasia-
tori nihil est imputandũ nisi mandatũ excederet. Ter
cio nõ q̃ a iudice suspecto non potest recedi immediate p
viam appellatõis vnde nõ debet dici dico iudicem ẽ sus
pectum: z ideo ab eo appello. Ratio est q; cã immediata ap
pellationis, est ipsũ grauamen. j. eo. c. vt debitus. sed is
qui ẽ mihi suspectus ex hoc solo me ñ grauat: õbet ergo
recedi a iudice suspecto per viam recusationis allegando
eum suspectum ex causa legittima tunc enim si recusatio
nem non admitteret potest z debet appellari: quia tunc

est q̄ grauat ⁊ non ante facit. c. super questionum. in fine s̄. de offi. delega. ⁊ vide glo. ⁊ Jo. an. in. c. accedens. el. i. s̄. vt lit. non cōtesta. Ultimo inducitur iste tex. q̄ cardinalis non possit recusari suspectus sed certe prout dicit Pan. tex. videtur potius probare contrariū dum dicit q̄ si fuisset suspectus nō debuit ab eo recedi in via appellationis: vnde innuitur q̄ potuisset in via recusatiōis ⁊ ideo de hoc articulo dic vt dixi. s̄. eo. in. c. postremo. Jn glo. i. in fi. non ob. c. nouit. s̄. de offi. lega. vbi dicit q̄ ipse cardinalis tulit sentētiaz: q̄ potest dici q̄ hic loquitur ex iuris interpretatiōe q̄ ipse papa videtur tulisse prout hic dicit exquo per aliū tulit vt in regula iuris. qui per alium. li. vi. ⁊ j̄. de sentē. excō. c. mulieres. vel pōt dici q̄ in dicto. c. nouit. illa non fuerūt verba pape sed regis ⁊ vide in. c. i. s̄. de postula. p̄la. Jn glo. fi. in fine. Ex glo. eliciūtur duo intellectus Primus q̄ iste cardinalis q̄ merus executor nō potuit recusari suspectus sicut a mero executore nō appellatur facit contra. s̄. eo. c. ppositum. ⁊ cōclude q̄ aut executor ē mixtus habens iurisditionez tunc q̄ potest grauare poterit suspectus recusari ⁊ ita intelligi potest dictū. c. sup questionū. §. cum autē. Aut est merus executor nullaz habens iurisditionē in illo actu deputatus ad certū articulū ita q̄ nō potest modū excedere quin notorie cōstet: ⁊ tūc non poterit recusari suspectus ⁊ ita procedit tex. hic ⁊ dcm notabile Jnno. in. c. ex parte. j̄. de ẏbo. sig. dicētis q̄ iudex potest vlcisci ppriam iniuriam sibi illatam: ⁊ esse iudex in propria causa cū tūc potius sit iuris executor q̄ iudex. aut est deputatus executor ad certū actum puta ad examinationem testiū vt in clemen. i. de offi. delega. vel ad audiendū ⁊ referendū. tunc q̄ posset occulte grauare partez poterit recusari suspectus ita nō. Hosti. ⁊ Jo. an. in. c. pastoralis. §. preterea. de offi. dele. sed in casu huius tex. iste cardinalis non poterat grauare regē quin notorie de hoc cōstaret cum haberet mandatū limitatū ⁊ certum: nec haberet procedere iudicialiter sed solum subijcere terras regis interdicto ideo recusari non potuit. Sed dubitat circa p̄dicta an executor in litteris beneficialibus possit recusari suspectus Archi. ij. q. vi. sunt quox. ẏ. ab executore. sentit q̄ non do. Ant. hic distinguit q̄ aut assumpsit partes iudicis ⁊ poterit recusari vt. s̄. ⁊ nō. in. d. §. preterea. aut ē deputatus in dando possessionem beneficij: ⁊ tunc nō poterit recusari sm eum. q̄ dictū dicit hic Pan. esse intelligē dum sm precedentia verba etiā si esset deputatus ad tradēdum possessionē possit recusari. cum nō possit executor tradere aut īmittere in possessionē nisi citata altera parte ⁊ citato ipso possessore vt in. c. licet eps. in fi. de preben. lib. vi. ⁊ nō. Jnno. in. c. cum olim. j̄. de priuile. ⁊ in. c. i. de cōcess. p̄ben. lib. vi. ⁊ facit. l. fi. C. si per vim vel alio mo. cū ergo posset grauare possessorez merito poterit suspectus recusari. Sit ergo conclusio q̄ si executor est deputatus ad actum in quo nō possit grauare partē quin clare constet tūc possit recusari alias secus vt. s̄. sm Pan. hic ⁊ vide dicta in dicto. c. ppositum. Extra glo. tāgit hic. Jnno an exceptio spoliatiōis impediat executionē sentētie: ⁊ dicit q̄ nō. ⁊ q̄ si ex hoc appellaretur non deber admitti appellatio: ⁊ hoc nisi exceptio spoliatiōis concludat inopiam tūc enim obstaret per. c. olim. el. ij. s̄. de restit. spoli. vbi dicit q̄ inanis ē actio que inopia obitoris excludit facit. ff. de do. l. nā bis. Sed certe q̄n spoliatio est facta a petente executionē poterit opponi exceptio etiā absq̄ alia inopia per. c. ij. ⁊ fi. s̄. de ordi. cogni. vbi spoliator nō audit nisi spoliatus ab eo sit plene restitutus. ⁊ ita sequit hic Pan. ⁊ Jmol. intelligens p̄dicta q̄n spoliatio interuenit post sm̄az secus si ante cū sit exceptio dilatoria vnde imputat spoliato si nō opposuit ante litē cōtestataz p̄ ea q̄ habent i. d. c. fi. vbi plene vide de his p̄ doc. ⁊ in. c. frequens. de restit. spoli. lib. vi.

Epe. Si appellatio recipit a parte vel approbatur a iudice: terminus statutus ab homine ad prosequendā habet vim peremptorii vt in absentez procedatur ac si peremptorie fuisset citatus: nec potest talis terminus preueniri ab aliqua parti nm. h. d. diuiditur in duas partes principales. primo ponitur causa constitutionis. secundo cōstitutio ibi presenti. ⁊ hec secunda subdiuiditur quia primo statuitur vt appellatiōe recepta terminus habeat vim peremptorii. secūdo ibi q̄ si. ponitur quid si appellatio nō est recepta. tertio ibi salus. reseruat cōstitutiōes loquētes sup̄ desertiōe appellationis. quarto ibi quicquid autem. declarat principale dictum huius tex. quinto ibi si quis. imponit penam p̄uenienti terminum homis. sexto ⁊ vltimo ibi hoc autem. determinat ⁊ limitat ipsam constitutōem. Nō primo q̄ si dominus est citatus ad cām ⁊ misit procuratorem qui nō comparauit vel occultauit mandatum cōdemnatur tunc dominus in expensis tanq̄ cōtumax vt hic ⁊ idem si misit procuratorem ad casum nō instrutum. j̄. eo. c. nicolao. secus si postq̄ incepisset agere procurator factus dñs litis sit cōtumax: vel aliquid malitiose egit tunc enī solus ipse procurator venit de dolo puniēdus vt i. l. i. §. si procurator. ff. si quis ius dicē. sm Jnno. hic in princi. intelligē si fuit citatus procurator qui erat litem cōtestatus: secus si tunc fuisset citatus ipse dominus: quia dicto casu neuter cōdemnaretur i expēsis exquo debuit citari procurator factus dñs litis vt vide plene p̄ Bar. l. i. C. de sen. ⁊ interlo. ⁊ per doc. i. c. ij. s̄. de testi. Et adde vnam singularem cōclusionem q̄ in cā matrimonij. in cā status infamie aut in cā beneficiali quia huius cause non recipiunt itereſſe pecuniax seu extimatōem. i. q. ij. si quis p̄bendas. ⁊ facit. l. procurator ad exhibendū. in fi. ff. rem ratam habe. q̄ dolus vel malicia procuratoris nullo casu i his noceret dño: exquo dñs in huiusmodi causis nō posset habere regressum contra procuratorem vt p̄ glo. in aut. hodie. C. eo. ti. ⁊ i. l. i. in fi. ff. quando appel. sit. ⁊ ita voluit nō. Bal. in. d. auten. hodie. colum. ij. secus aūt si procurator sit negligens absq̄ malicia vel dolo tunc enim etiā in huiusmodi causis noceret dño vt per glo. ij. i. c. cum olim. s̄. de cauſ. poſ. ⁊ de his plene per doc. in. c. i. s̄. vt li. nō contest. ⁊ per Bar. in dicto. §. si procurator.

Secundo nō q̄ si appellatio interposita ad papam recipiatur a iudice vel approbetur a parte appellata īmediate est devoluta ad curiam: vnde nō sufficit tunc mittere procuratorem ad īpetrandum litteras sup̄ appellatione seu ad contradicendū: sed oportet q̄ procurator habeat mādatum ad totam cām pagendam vt hic dicitur ⁊ in. c. interposita. §. i. j̄. eo. ⁊ intellige hoc in omni cā appellationis etiam si causa nō sit beneficialis. Nam cause beneficiales sui natura sunt tractande in curia vt in. c. i. de elec. in. vi. ⁊ in cle. cām. de elec. in omnibus ergo causis eo ipso q̄ appellatio est approbata a pte appellata censetur illi appellationi esse delatum: ⁊ cōsequenter cā devoluta ad curiam sm Jmol. dicentem q̄ debet intelligi tex. hic de pte appellata: q̄ approbatio partis appellantis non sufficeret quia nō debet esse in facultate appellantis q̄ ea devoluatur ad curiam. ⁊ subdit Jmo. hic q̄ si iudex dicit recipio appelationem censetur deferre appellationi vt p̄batur hic ī ter. ⁊ tenuit Spe. ti. de citatione. ẏ. nunc dicamus. circa fin̄. ⁊ melius eo. ti. de appel. §. nunc dicamus. ī fi. Quid autē si iudex dicat admitto an videat deferre appellatōi vide de hoc articulo plene p̄ Archi. ⁊ Jo. an. ī. c. de appellationibus. eo. ti. in. vi. Si autem iudex dicit admitto seu defero si ⁊ in quantū de iure teneor ⁊ aliter nō. tunc. n. iudex censetur detulisse sicut de iure erat vel nō erat deferendū. ⁊ hec fuit singularis determinatio Bald. in. l. edita. C. de edendo. in repetitione. in pe. carta in prin. p̄ qua determinatiōe consuluit Ang. vbi hoc sequit suo cōsilio. clxxxvij. quod incipit in causa accusatiōis. col. iiij. tene menti quia multi nō intelligunt hoc. in aliis vero terminis de virtute illius clausule si ⁊ inquantū de iure teneor. vide per doc. in. l. si quando. ff. delega. i. Tertio nota ⁊ ita allegatur q̄ questio iuris probatiōe non indiget. exquo infert primo q̄ allegationes iuris nō sint necesse producēde in causa q̄ non indigent p̄batione: verūtamen ad allegationes

iuris faciendas in cā debēt dari dilationes per iudicem si petantur ab aliq̄ partium vt est tex.in auten.iubemus.C. de iudi.z multū interest facere z ꝓducere allegationes iuris in scriptis.l.iudices.C.de iudi.z qui nō dedit vel fecit allegationes dr̄ Iesus. Hinc est q̄ minor restituitur ad allegandū.ff.de mino.l.minor.xxv.annis omissam allegationem.elapsa autē dilatione data ad allegandum ꝛ posſint iura allegari ipi iudici ar.ff.ō auro z arg.lege. l.ornamentorū.tamē tales allegationes non erunt rigestrande in actis nec transmittentur cū actis ad consultorē exquo non sunt producte infra terminū ſm Bal.nō.in.v.auten ti.iubemus.z hoc modo debet intelligi dictū Inno.in.c. pastoralis in prin.ſ.de cā posſ.vbi dixit q̄ post conclusū i causa nihil potest allegari de facto vel de iure intellige vt sic allegationes producantur in actis vt.ſ. Secundo infertur q̄ cum omne illud quod est probabile sit ponibile z sic potest fieri positio seu articulus omni casu quo potest fieri probatio facti z alias secus ſm glo. in.c.i.de confeſ.in.vi.q̄ exquo questio iuris non indiget probatione facti dicit tex.hic positioni iuris non erit respondendum quia non indiget probatione vt in dicta.l.ornamentorū. z de his plene per Bar.z Bal.in.l.ij.C.de iura.calū.intelligē si esset tus scriptum alias secus puta in consuetudine qui.n.allegat consuetudinē eā probare dz.ſ.de consue.cū dilectus.quia est facti z in facto consistit vt in.c.i.de cōsti. in vi.z idē in statutis alterius loci vt ibi:secus in statutis loci vbi causa agitatur q̄ censet esse ius cōmune in dicto loco illius municipij vt in.l.omnes populi.ff.de iusti.z iure.z.i.di.ius ciuile.vnde dicebat nō.Bal.in.l.i.C.vt que ō sunt.q̄ licet statuta loci nūq̄ fuerint allegata in causa vel producta coram iudice:tamen tenetur iudex supplere z iudicare ſm ipsa statuta z ignorantia eum non excusat cū non liceat iudici ignorare iura.l.ij.ff.quod quisq; iuris z si iudicat contra statutum facit litem suam sicut si iudicaret contra ius cōmune ita dicit Bal.in.v.auten.iubemus. in prin.secus tñ si essent reformationes seu decreta nō registrata in volumine statutorum. Nam ille deberent allegari vide per Bar.in dicta.l.omnes populi.circa fi.z.l.cū prolatis.in prin.ff.de re iudica. Quarto nota q̄ licet superqnestiōe z declaratiōe iuris qñ coram iudice versat solus articulus iuris nō req̄rat alicꝰ ordo iuris,put voluit Inno.in.c.cū iter vos.in fi.ſ.de consue.tñ i articulo iuris nō pōt proferri snia nō citata pte:ꝯ hic dicitur q̄ etiam tunc requiritur presentia partis aut eius procuratoris aut citatio vt hic in tex.exquo nō.videtur probari q̄ sicut in notorio facti requiritur citatio vt per glo.in.c. ad nostram.el.iij.ſ.de iureiurā.ita z in notorio iuris ſm Imol.z Pano.hic intelligētem quando in hoc posset defensio aliqua competere puta quia ius sit dubium aut forte allegaret consuetudinem in contrarium vel consuetudinem simpliciter que est optima iuris interpres vt in.v.c.cum dilectus.z.ff.de legi.l.ſi de interpretatione. Item quia interest facere iudici allegationes iuris vt.ſ.z vide in simili glo.in.c.i.de offi.delega.in vi.z quando sit q̄ in notorijs requiratur citatio vide nō.dicta de hoc articulo in.c.cum sit.ſ.eo. Quinto nota q̄ a sententia super declaratione iuris potest appellari facit quod dicit Bar. in.l.ſi qua pena.ff.de.v.ſig.z currunt in hac appellatione fatalia z deseritur talis appellatio vt est textus hic probans q̄ sententia lata super iure transit in rem iudicatam sicut si super facto ſm Bal.intellige nisi esset expressus error iuris in ipsa sententia:tunc enim esset ipso iure nulla vt in.l.ſi expressum.ff.eo.ti.vel posset intelligi iste tex.quando esset questio iuris dubij. Nam probabile dubium iuris equipatur probabili dubio facti ita dicit glo.ordina.z nō.in.c.vnico.de postu.pla.in vi.vbi etiam ita tradit Joan.pro quo etiam tex.ad hoc sing.in.c.cum dilectus.ſ.de consue.vbi de his nō.per Butri.z alios doc.alias vbi ca⁊ lus legis est ibi nulla dubitatio est.C.ō fur.l.ancille.cū aliis similibus.z per predicta non videtur absq; dubio procedere dixit Bal. in dicto .c. inter vos .vbi voluit per dictum Inno.ibi q̄ vbi esset questio iuris puta an teneat statutum vel consuetudo iudex possit inquirere z alias interloqui super hoc etiam parte non concitata q̄ dicit esse nō. dignū:z refert Ly.idem tenuisse in.l.arethusa.ff. de statu homi.sed certe licet verum sit q̄ in articulo iuris decidendo non requiratur ordo iuris tamen requirit citatio partis vt patet.ſ. hic in tex.z in quarto notabili. Sexto nota ibi facti questio.ſm Bal.q̄ illa dicitur questio facti super qua habent recipi probationes vt hic z in.l.i.ſ. calumniatoribus.ff.ad turpil.z super questiōe facti non potest proferri aliqua interlocutoria nisi partibus presentibus seu citatis vt hic in tex.z vide nō.per Bal.in dicta.l. ancille.quando dicatur questio iuris vel facti:quia omni casu quo questio iuris est admixta cum questiōe facti dicitur questio facti z non iuris vt vide ibi per Bal.z in.l.cū virū.C.ō fideicōmiſ.quod est vtile ad statutum q̄ omnis causa debeat compromitti inter coniūctos:nam intelligit de causa z questione facti secus si esset questio iuris vt p Bal.in dicta.l.ancille.z in dicta.l.cum virum. Septimo nō.q̄ vbi appellatio approbatur per partem appellatam seu iudicem z est statutus terminus ad prosequendum appellationem talis terminus habet vim perimendum ad totam causam ad eo quod absq; alia citatione posterit procedi contra absentem ad instantiam alterius partis.vnde pondera tex.quia requiritur ad hunc effectuꝫ q̄ appellatio sit recepta ab appellato aut a iudice z q̄ terminus sit statutus ad prosequendum alias autem non habet locum hic tex.ſm Inno.z Jo.an.adducentē dictum. c.interposita.ſ.i.itē intellige q̄ terminus sit statutus a iudice vel appellante:appellatus enī nō posset statuere terminū appellāti z restringere terminū iuris ſm Spe.co. ti.ſ.qualiter.v.porro.z facit.c.ex insinuatōe.z.c.oblate. j.eo. Item intellige hunc tex.,pcedere in appellatione ab interlocutoria Quid autem sit a diffinitiua dicet.j.in glo. Octauo nō q̄ licet iudex a quo nō deferat appellatōni z nō admittat p hoc tamen nō est i eius potestate tollere effectum z vigorē appellationis totaliter:q; licet si iudex nō deferret vel appellatus tunc nō devoluat causa immediate ad curiā tamen i oibus alijs appellatio habet suum vigorē quo ad facultatem ,psequendi ipsam appellationem vt hic:z quo ad reuocatōem attemptatorum vt in .c.nō solum.de appel.i vi.z quo ad penam iudicis nō deferentis appellatōi de qua in.c.de pōr.ſ.eo.ſm Jo.an. an tamen iudex a quo possit cognoscere an appellatio sit legittima vel non vide nō.de hoc.j.c. primo. Nono nō q̄ p lapsum termini homis sicut deseritur appellatio ab interlocutoria ita z a diffinitiua vt ē hic tex.z vide plene de his dicta in.c.ꝑsonas.ſ.eo. Decimo nō ibi suspēsa.q̄ appellatio nō rescindit sed suspendit iudicatum.c.venientes.de iureiure.tamen in quibusdam casibus itex rescindit,put in infamia z in penis corporalibus vt in.l.i.i fi.ff.ad turpillia.z in.l.furti.ſ.i.ff.de infami.z videi, hoc dicta in rubrica.ſ.eo. Undecimo nō ibi quicquid autē z̄.z ita allegatur q̄ omne id qō potest allegari cōtra peremptorium z sic citatōem factam ab homine ad excusandum cōtumacias illud idem potest allegari respectu citationis z termini iuris aut statuti ſm Bal.dicentē hoc eē menti tenendū quia si bannitus ex forma statuti non debet audiri de crimine tamen audiet de banno si dicit nō valere quia nō fuit cōtumax. Duodecimo z vltimo nō quod ista cōstitutio habet locum i appellatiōibus iudicialibus z extraiudicialibus ex quo nota q̄ verbū litis. includit etiam actum extraiudicialem tex.est hic nō.ad statuta facientia mētionem de litibus quia etiam includunt extraiudiciales controuersias.z de hoc vide plenius i.l. causas.C.de transanctio.vbi per glo.z doc.in. c.forus .j. de verbo.signi. In glo.i verbo appellauerit.ibi ad totum negocium appellationis non autem super negotio principali si appellatio erat ab interlocutoria tunc enim

non teneretur appellans comparere instructus ꝛ cū actis in negocio principali nisi appellans hoc petat vt .j. tangit glo.per.c.i.eo.ti.in.vi.ꝛ .j. dicetur. In eadem glo.ibi se cus est de appellato .sentit glo.ꝙ tex.non habeat locum ī appellato ꝛ ꝙ debeat citari vt ibi prius citato ꝛc̄ . Sed dic contra quia prouidet pariter de appellante ꝛ de appel lato vt patet in tex.ibi in absentem procedatur. ꝛ ita tenet glo.hic in verbo absentem.nisi primo citetur.sed dictum huius glo.procedit quando appellatio non fuit recepta a iudice vel a parte tunc enim appellatus non tenetur com parere nisi primo citetur ſm Pano2.eo autem casu quo ap pellatio sit recepta a iudice vl'ab appellato ꝛ statutus ter minus tunc habet vim per emptorij ꝛ poterit procedi in causa appellationis appellato vlterius non citato per hūc tex.quid autem si appellatio non est recepta a iudice vel ab appellato sed tamen iudex statuit terminum ad prose quendum.dic quod si appellatus non comparet aut non mittit procuratorem non nocet sibi nec posset procedi cō tra eum etiam in articulo appellationis nisi prius fuerit citatus.ꝛ ita potest procedere glo.s̄. sed appellans si non comparuit in dicto termino per se vel per procuratorem saltem'ad impetrandum quia termino ad prosequendum dicitur satisfieri per solam impetrationem. s̄. de rescrip. c.dilectus.el.ij.ꝛ hoc casu appellatio sua erit deserta vt in dicto.c.personas.s̄.eo.ꝛ appellato comparente in termi no condemnabitur sibi appellans in expensis vt in .c. re prehensibilis.s̄.eo.ꝛ idem si alias expensas feciſſet ex cau sa appellationis ſm Inno.hic.ꝛ aduerte quia cum papa possit committere in curia cognitionem cause principalis vbi etiam ꝙ ibi non sit devoluta per appellationem pro ut tenet Gemi.in.c.i.§.post hec.eo.ti.in. vi.per illum tex. dicto casu voluit rota in decisione cxvi. que incipit Item commissione.ꝙ habeat locum tex.hic ꝛ eius ratio etiam in ipsa causa principali.nam citata parte legittime pote rit exposte procedi in absentia ipsius partis cum teneatur comparere per se vel per procuratorem instructum ad to tam causam quod si non fecerit tenebit processus in eius absentia ar.tex.hic ꝛ in.c.i.de elec.in.vi.ꝛ ex his habes ꝙ tex.hic habet locum quandocūq; ipsa causa etiam princi palis sit delata ad curiam etiam de speciali commissione pape ſm Ro.vt.s̄. In ea glo.in fi.glo.ponit tenorem dicti.c.i.eo.ti.in vi.vbi in.§.post hec.tex.requirit solum cō sensum appellati vt sic causa sit in curia.hic autem tex.vi detur velle ꝙ sufficiat sola delatio iudicis.ꝛ loquitur hic. tex.alternatiue.vnde dic ꝙ quo ad devolutionem articu li appellationis sufficit sola delatio iudicis vt hic in tex.ſꝫ quo ad hoc vt appellans teneat deferre omnia acta cau se ꝛ ꝙ possit procedi in absentia appellati non sufficeret sola delatio iudicis nisi appellatio sit recepta ab ipso ap pellato ꝛ hoc petat vt in.d.§.post hec.ſm Inno.ꝛ Jo.an. ibi.sed tu vide nōta. p rotā in'decis. cciij. que incipit Itē ꝙ appellatus.vbi pōit infrascriptas cōclusiones. Pri ma ꝙ quando appellatus approbat appellationē ꝛ petit ꝙ appellās compareat coram iudice ad quem cum omni bus actis cause: tunc si appellans non ꝓducit acta infra terminum siue iuris siue hominis nō habebit aliā dilatio nem ꝓ eis ꝓducendis: imo eo amplius non expectato ꝓ cedetur in cā p nō.in dicto.c.i.ꝛ in.c.cupientes.de elec.i.vi.

Secunda cōclusio est ꝙ quādo appellatus nihil petit sed solum est statutus terminus p iudicem appellanti ad ꝓsequendum ꝛ appellatio non fuit aliter recepta a iudice vel ab appellato talis appellatio ꝛ sola assignatio termini non devoluat negotiū principale ad curiam vt voluit Ar dbi.ꝛ Jo.an.ī c.cum appllatōibus.eo.ti.in.vi.ꝛ Spe.e.ti. §.qualiter.n̄.penul. Tertia conclusio ꝙ vbi est appel latio recepta a iudice ꝛ p̄fixus terminus tunc ipse ptes nō solum ad impetrandū ꝛ cōtradicendū sed etiam ad totā causam p se vel ꝓcuratorem instructum cōparere tenen tur vt hic in textu.ꝛ hoc non ex vi prefixionis termini sed delationis iudicis que devoluit totam cām ad curiam vt in dicto.c.cum appellatōibus.de quo tamē dic vt ibi pleni us p doct. Quarta conclusio ꝙ licet iudex nolit appella tionem admittere poterit tamē appellatus ipse admitte re ſm Hostien.quia de hoc est hic tex.clarus qui alter natiue loquitur.sufficit ergo approbatio solius appellati quo ad hoc vt causa appellationis devoluatur ad curiam sed nō ipsius negotij principalis: quia quo ad principale negociū requiritur ꝙ ipse appellatus hoc petierit prout traditur ī dicto.§.post hec. Quinta conclusio est ꝙ vbi iudex detulit appellatiōi tamen nullū terminum assigna uit ꝛ appellatus recepta appellatōe petijt ꝓut habet' in dicto.§.post hec.isto casu succedit terminus iuris loco ter mini hominis ꝛ infra terminum iuris debet appellat' comparere p se vel ꝓcuratorem instructum cū omnibus actis.vt sic si appellatus aut iudex velit vt omisso appella tionis articulo ꝓcedatur in negotio principali possit ꝓ cedi appellante vlterius nō citatio erquo non venit per se seu ꝓcuratorem instructum vt.s̄.ſm Archi.ij.q.vi.appel latore.in addi.q̄ incipit adde.nō ob.tex.in dicta.l.appella tore.ibi canoniçate.quia ꝓcedit quando appellatio non ē recepta a iudice vel ab appellato nec petitio facta ſm for mā dicti.§.post hec.alias bis cōcurrentibus secus est vt s̄.ꝛ ita determinat rota in dicta decisione cciij. Sed aduerte in hac quinta conclusione quia si queratur an ex pedito articulo appellationis appellans est amplius cītā dus in negotio principali tex.non bene aperit indicto.§. post hec.ideo Jmol.hic refert maiorem ptem dominoꝝ de rota tenuisse ꝙ nō possit. ꝛ hoc idem sequitur hic do minus Anthoni.dicens ꝙ iterato erat citandus.facit tex tus in dicto.c.i.vbi dicitur ꝙ tunc procedetur quantum de iure fieri poterit.ꝛ hec clausula nō habet vim pempto rij vt p glo.ꝛ docto.in.c.causam.s̄.de reseri. ꝛ licet termi nus statutus fuerit appellāti tamen respicit articulum ap pellatōis nō ipsum negociū principale.ꝛ terminus iuris nō opatur ꝙ non debeat amplius citari cum sit ad finiē dam causam appellatōis vt.l.fi.§.illud.C.de tpi.ap. non autem ad inchoandum negocium p̄ncipale: ꝛ ideo requi ritur nova citatio in negocio p̄cipali.ꝛ ita sequitur Jmol. hic.colū.iiij.in fine Cogita tamen quia Jo.an.hic.j.ī glo. pemptorie.tenet cōtrariū.ꝛ rota in dicta deci.cciij.ꝛ vi de'quod.j.dicetur.ꝛ p Pano2.j.in. ix.colum.ī n̄.fo que ritur. Sexta ꝛ vltima conclusio an sufficiat consensus solius appellāti vt iudex ad quē possit cognocere de cā principali omisso articulo appellationis.ꝛ de hoc vide vt dicetur.j.eo.c.vt debitus.seu in.c. interposita.§.i.vbi de hoc p Pano2. In glo. i n̄bo obtineat.in fi.aduerte qz si appellans ītermino nō est ꝓsecutus tunc appellatio ab interlocutoria vel diffinitiua est deserta vt'hic.ꝛ dicto.c.p sonas.ergo impossibile videt' ꝙ elapso termino possit iu dex ad quem vel appellatus amplius ꝓcedere sed appel latiōe ipsa deserta redit ipso iure causa ad iudicem a quo vt in dicto.c.psonas.ꝛ in.l.eos.in p̄n.C.eo.ti.ꝛ ī cle.si ap pellationem.eo.ti.cuius contrarium hic dicitur.ideo pro intelligentia considera aliquos casus. Primus quan do appellans ꝛ appellatus non sunt prosecuti in termi no hominis.ꝛ isto casu appellatio est deserta in tantum ꝙ post terminum etiam de consensu partium non potest iudex appellationis procedere: quia sententia transiuit in rem iudicatam.ꝛ ita proprie loquatur tex.in dicta cle. si appellationem.facit bona glo.in.l.si quersa.C. de transa ctio. Secundus casus est quando appellans non est prosecutus in termino hominis sed appellatus sic.'isto casu quo ad appellantem deserta est appellatio.sed appel latus ipse bene poterit procedere in causa appellationis puta si velit obtinere confirmationem sententie ꝛ condē nationem expensarum de appellante.ꝛ hoc casu loquitur tex.hic dum refert se ad.c.reprehensibilis.loquens de ap pellato prosequente ſm Pano2.dicētem ꝙ appellatus sa tis dicitur prosequi appellationē ab interlocutoria si com paruit in termino vt sic possit postea prosequi post termi

num maxime si impetrauit lras in termino pro quo ē ter. hic vbi appellatus solū comparuit i termino z tamē hic dicitur q̄ potest ꝓsequi post terminum contra absentem z idem in appellatōe a diffinitiua vt appellatus comparens i termino hominis possit postea eam ꝓsequi in termino iuris licet ipse appellans nō sit prosecutus in termino hominis ſm Pano. dicentem non esse vtile appellato tūc velle ꝓsequi appellatiōem sed potius debet approbare desertōem appellātis ꝙ quam sententia firma.māet. dicto.c.ꝓsonas.z poterit tunc petere expensas coram iudice a quo vt.s.est dictū in.d.c.reꝓhensibilis.alias.volēdo ꝓsequi appellatōem post terminum posset reportare sententiam diffinitiuam contra se quia prosecutio iuuat etiam appellantem.z hoc idem quo ad duos p̄cedentes casus tenet rota in decis.lx.que icipit Item si appellatus in termino.licet referat Spe.eo.ti.§.nunc breuiter.ℵ.itez pone p̄fixus fuit.sentire contrarium.sed intellige ꝓut in casu sequenti dicetur. Tertius casus est si appellatus ipetrauit in termino hominis z appellans post terminū cōparens velit ꝓsequi an poterit appellatus cōtradicere z renuntiare suis litteris.dic q̄ sic re integra:quia quo ad ipsum appellantem appellatio est deserta sed eo casu quo appellatus vellet ꝓsequi audietur etiā ipse appellans ar. l.ampliorem.in p̄n.eo.ti.z.l.petende.C.de tpi.in inte.resti.quia rescriptū impetratum debet eē commune exquo appellatus vult illo vti ſm Inno.in.c.ex conquestione.s. de resti.spoli.z ita procedat qđ dicit Spe.in dicto ℵ.itē pone.z ℵ.sequēti.z ita sequit hic Pano.col.iiij.z Imol. hic colum.vi.z hoc idē tenet rota in dicta decis.lxij. Nec ob.dicta de.si appellationem.quia ꝓcedit quādo p nullā ptium facta est.ꝓsecutio infra terminum secus si appellatus sit.ꝓsecutus in termino.ꝓut in casu p̄dicto.z satis dicitur appellatum fuisse ꝓsecutum si in termino.se p̄sentauit coram auditore contradictarum:z fortius si coram papa. facit dictū.c.dilectus.z ita etiam consuluit Feder.de Senis suo cōsilio.clxvij.quod icipit In lectione que heri lecta est.z in consilio se.z isto casu diligentia appellati potest prodesse ipsi appellanti ex cuius negligentia quātum ad appellātem appellatio erit deserta.z ita limitari debet dicta clemen.si appellationem.quod est bene nō.z ita etiam tenuit Pano.i dicto.c.personas.colū.vlti.sufficit enī appellato comparere i termio vt sic possit postea ꝓsequi post terminū z impetrare litteras:ante enī terminū hominis nō valeret impetratio.facit.ī.eo.c.oblate.z.c.ex insinuatione.q2 debet impetratio fieri post terminū vt hic in tex.circa finem. satis est ergo vt possit fieri ꝓsecutio q̄ sit comparitum in termino.z ita est tenendum ſm Imol. hic.licet Butri hic in vna pte aliud videat sentire sed postea in alia parte sequendo Fede.de senis concor.vt.s.z idem p omnia est dicendum i termino iuris quia si pars appellata incepit prosequi in fine ante lapsum terminum prout habetur in autem.ei qui.C.de tpi.appel.poterit prō sequi etiam post terminum petendo confirmationem sue sententie licet per lapsum termini iuris appellatio sit deserta quantum ad appellantem vt in de.sicut.eo.ti. vnde diſpo.d.de. si appellationē.ꝓcedit quando appellatus z appellās nō est ꝓsecutus in termio iuris.secus si appellatus incepit prōsqui ante lapsum anni quia poterit ꝓsequi post annum vt.iii.q.vi.appellatoꝝ.z i.d.autē.ei qui. z dicto casu nō posset appellās ꝓsequi post terminum iuris inuito appellante nisi vt.s.est dictū.z ita itellige.d.de. si appellatōz.z ita sequit Pano.in.d.c.personas. Sed limita p̄cedentia vt tunc appellatus qui comparauit in termino z postea impetrauit iudicem posset velle q̄ appellatio habeatur ꝙ deserta z nō ꝓsequi etiā inuito appellante quia ꝓcedunt qñ appellans non fuit impeditus.z ita debet intelligi.d.c.ꝓsonas.cū alijs.sed secus si fuit impeditus tunc enim deberz audiri z posset prosequi etiam inuito appellato prout habetur in.c.ex ratione.s.eo.z diligētia partis appellate ꝓderit ipsi appellanti per ea que notat Inno.in.c.cum sit.z Spe.in.d.versi.sed pone.z ℵ.sequenti ſm Imol.hic colū.vi in fine z Pano.in dicto.c.ꝓsonas.circa finez. Quartus casus est si appellatus nō detulit appellationi appellantis an tunc poterit prosequi post terminum.vide plene dicta de hoc in.c.an sit.s.eo.z per do.de rota decis.cccxxi.que incipit Itē si appellans.

In.glo.i ℵbo perēptorie i p̄ncipio aduerte q2 ſm Joan.hic quo ad decisionez articuli appellatōnis nō cadit cōsideratio de litis contestatione quia iā ipsa appellatio ab interlocutoria potest expediri absqz litis contestatione.ī eo.c.interposita.z idē in appellatione a diffinitiua vi i.c. ꝓtuas.ī.eo.z in.l.si.§.illud.C.de tempo.appel.sed in decisione negotij principalis cadit bene consideratio glo. puta iudex ad quē ꝓnuntiauit bene appellatū tunc negociū principale habet decidi per eū.ī.eo.c.vt debitus.an poterit tunc procedi absqz noua citatione tenet Jo.an. hic ꝙ non nisi in casu.d.c.i.§.post hec.q2 de mente tex.hic ibi ac si pemptorie z̄c.est q̄ ista citatio respiciat articulū appellationis de quo solū loquitur hic tex.z non de negocio p̄cipali.vnde expedito articulo appellationis si iudex vult procedere in negocio z causa principali requiritur noua citatio ſm Jo.an.ad idē facit.d.§.post hec.quia exquo ē speciale in illo casu ergo in ꝯrium est ius cōe.ff.de mino. l.i.z ita sequit Pano.col.v.z Imo.col.vij.Si ℵo ꝑs appellata detulisset appellatiōi z petijsset,procedi ſm formā dicti.§.post hec.an tūc requirat noua citatio.dic vt ē dictū s.in.v.cōclusiōe. Sed querit primo appellatiōi ab interlocutoria fuit delatū per iudicē vel per partem appellatam z statutus terminus in quo termino non comparuit appellans deserta est appellatio vt.d.c.personas.z.c. reprehēsibilis.an si pars appellata petat pronuntiari sup desertione sit necessaria noua citatio.z pro itelligentia huius questionis considera primo ad quē iudicē spectat cognitio z diffinitio super desertione appellationis an ad iudicem a quo vel ad quem de quo articulo vide nō.dicta in.c.ex ratione.s.eo.in.vi.mēbro principali.z eo casu quo spectaret cognitio z diffinitio ad iudicem a quo an possit tunc procedere in negocio principali absqz noua citatōe. vide dicta in.d.c.ex ratione.z in.c.directe.s.eo. z per Pano.in.c.cum causam.s.de re iudi. Subdit tñ hic Pano.col.vii.q̄ terminus assignatus per iudicē a quo ꝓut hic in tex.neutra pte prosequente non habebit vim peremptorij respectu ipsius iudicis a quo volentes prosequi in cā principali:q2 prouisio huius tex.loquitur respectu iudicis ad.quē licet glo.fi.in.d.c.personas.z Host.hic ꝯri.sentiāt z non bene.Sed eo casu quo diffinitio sup desertiōe spectat ad iudicē ad quem si pars appellata petit q̄ procedatur z pronuntietur sup desertione an debeat appellās de nouo citari.Ro.dec.ccxxiij.que incipit Item si a diffinitiua.tz̄q̄ non quia censetur pars appellatiōis z cum iudex habeat cognoscere an sua sit iurisditio.s. de rescipt. c.sup litteris.ff.de iudici.l.si quis ex aliena.vnde sicut absqz alia citatione poterat procedere in cā appellationis vt hic in textu ita poterit in articulo desertionis qñ incidēt de hoc cognoscit. Hinc est q̄ iudex delegatus ad causam appellationis potest cognoscere z ꝓnuntiare de eius desertione absqz alia cōmissione exquo est pars cause appellationis.z ita tz̄ Rota decisione clvij.que incipit Item q̄ iudex datus.secus si pars appellata principaliter impetraret nouam cōmissionem super ipsa desertione tunc.n. nō posset in tali causa,procedi absqz noua citatione z processus z snia esset nullus.q2 snia super desertiōe habet vim diffinitiue. Non ob.dictū Inno.in.c.auditis.s. de procu. vbi singulariter voluit q̄ i interlocutoria nō requiratur citatio ptis quia procedit in mera interlocutoria lata sup aliquo incidenti ante snīam diffinitiuam secus si interlocutoria fertur principaliter z habeat vim diffinitiue tūc enim requiritur citatio z alias esset nulla snia.z ita tenuit in predictis rota in.d.dec.ccxxiij.que incipit Item si a diffinitiua.z sequitur Imol.hic col.viij.an tamen z quādo snia

super desertione hēat vim diffinitiue.vide per rotam ī dec. cccexx vi.que icipit Item fuit dubitatum vtrum snīa.z per Bar.in.l.quod iussit.ff.de.re iudi.z i.l.ne quicq̄.§.vbi decretum.ff.de offi.pcon.z vide plene dicta de hoc articulo in.d.c.ex.rōe.s.e.in nono membro principali in prin.

Scō queritur an in oi cā appellationis interposite ad papam sit ipsa devoluta ad curiam z sui natura tractanda in curia.dic q̄ ex p̄cedentibus pōt sumi regula q̄ non sed debet remitti cā appellationis ad ptes.Fallit primo ī cāis beneficialibus que ea natura sunt tractande in curia vt in.c.i.z.c.cupientes.de elec.in vi.z ī de.causam.de elec. Scō fallit in omī cā appellationis in qua est delatum per iudicem vel ptem appellatam z statutus terminus.vt est tex.hic quo casu si est appellatum ad papam cā est tractanda in curia intellige respectu articuli appellatiōis vt s.sed respectu negocij principalis ita demum debet tractari in curia qñ appellatus hoc petijt sin formam.d.§. post hec.z dic.vt.s.vnde si est speciale i his casibus exceptis relinquitur q̄ regula sit in p̄rium: videlicet q̄ regula riter causa appellationis interposite ad papam non sit necessario tractanda in curia. Tertio queritur pone q̄ sit appellatum ad papam super cōpetentia z iurisditione iudicis quia non admisit exceptionem declinatoriam detulit iudex appellatōi an causa sit devoluta ad curiam quo ad negocium principale. ꝓcludit hic Jmo.q̄ non quia delatio z appellatio operarētur tunc p̄rium effectū eius qō intendit appellans.facit quod nō.in.c.significauit.s.de excep.z per Spe.i.d.§.porro.ad fi.z per Jmo.in.c.significā te.de reseri.i prin.ibi quod autem si datur. Quarto queritur quid si iudex a quo nō vult deferre appellationi vbi appellans petit z dicit esse deferēduz.z isto casu voluit nō Spe.e.ti.§.nūc dicamus.x.fz q̄s iudicabit.q̄ poterit appellans petere in hoc casu cōsilium sapientis an sit deferendum vel ne.z si iudex non vult concedere poterit appellar̄:quia dicitur in hoc grauare ptem.facit quod nō.ī d.c.vt debitus.z in.d.c.auditis .s.de pcu.quod est menti tenenduz .z ita residet Jmo.hic.regulariter enī non cogitur iudex dare cōsilium sapientis vt in.l.i.§.i.cum ibi nōtis.ff.e.ti.z ideo vide de hoc articulo in.d.c.vt debitus.z ibi dicta super glo.ex rōnabili causa.circa medium vbi de hac qōe plenius. Quinto queritur si est contentio interptes q̄ causa non sit tractāda in curia: ista exceptio quo tpe debet opponi.dic q̄ añ litis cōtestationem :quia cessat dilatoria.z ita nōt Spe.ti.de dila.§.i.x.illud.z sequitur Jmo.hic.facit nō.tex.in.c.fi.s.de fo..cōpe.vbi exceptio q̄ quis hēat ius revocandi domum est dilatoria z debet opponi añ litem cōtestatam ita ergo q̄ causa non sit tractanda in curia sed remitti debeat ad partes. In eadem glo.ibi facere gratiam z c.tene menti ad limitationē c.consuluit.s.de offi.dele.vt tunc iudex possit facere gratiaz cōtumaci z prorogare sibi terminum nisi sit acquisitum ius alteri parti:puta si p non cōparitionem ī termino hētur pro cōfesso vel appelatio sit deserta vt hic in glo.sing. notabiliter volens q̄ terminus hominis ad arripiendū iter vel ad prosequendum appellationem non possit prorogari per iudicem.z ita sequit̄ hic Panor.sed cogita qz videtur intelligendum vt sine causa non possit prorogari.sed ex iusta causa videtur q̄ possit exquo est terminus hominis in quo iudex habet maiorem iurisditionem vt ī c.i.s.de dilatio.q̄ in dilatione legali seu termino iuris vt per glo.z doc.in.c.cum sit.s.e.z in.l.ij.ff.de re iud.nō ob. q̄ talis terminus approbatus a parte appellata non debeat posse prorogari tanq̄ assignatus de cōsensu partiū. quia certe etiam terminus assignatus de consensu partiū potest per iudicem prorogari etiam altera parte ꝓdicente dūmodo subsit causa prorogandi.z ita tenet Bal. referendo Jmo.in.l.i.in fi.C. sen.rescin.non pos. hinc est q̄ alius terminus .viij.dierum limitatus ad probandum excōicationem poterit subsistente iusta causa prorogari per iudicem prout tenet Archi.z Jo.an.in.c.pia.de excep.in vi.z Spe.ti.de dila.§.i.x.z nō.non ob.q̄ iudex.non possit tollere ius q̄situm parti prout dicit glo.hic qz certe procederet post lapsum terminū sed ante decursum terminū non potest dici q̄situm ius parti vt in.c.ꝓmissa .de elec.in vi.in.l.insulam.ff.de ver.ob.nisi dicas q̄ illa iura ꝓcedūt in termino iuris secus in termino hominis quia etiā ante lapsum terminum incidit pars in penam z cēsetur q̄sitū ius parti quando est certum q̄ infra terminum non pōt impleri z exequi illud ad quod tenetur vt in .l. cum stipulatus sim mihi aiproculo.ff.de ver.ob.z per Bar.i.d.l.insulam,sed cogita quia ꝓrogatio termini impedit penam ꝓmitti vt.d.l.cum stipulatus.quando pena debetur ex ꝓvisione legis ēt si terminus sit appositus ab homine z ēt si esset certum q̄ infra terminum adimpleri non poterat vnde cum pena desertionis inferatur a iure vt hic z.d.c. personas.sequitur q̄ ante lapsum terminum non possit dici q̄situm ius parti z prorogatio impediat penam ꝓmitti etiam si esset certum q̄ appellans infra terminum prosequi nō potuisset.facit ad hoc qō nō.Bar.in.d.l. cū stipulatus.in illa questione an per prorogationem termini euitetur p̄iurium.z sic absq; dubio tenendum videtur ꝓ hāc glo.z Panor.put est dictum in.c.personas.s.e.circa fi.in x.iij.queritur. In eadem glo.ibi statim tenet.sētit glo. hic z clarius infra in ver.saluis.q̄ tex.hic loquens de termino vt habeat vis pemptorie citatiōis habeat locū ī appellatiōe a diffinitiua.z idē glo.i.c.veniēs.s. de renun. dicens q̄ qñ appellat̄ a diffinitiua statutio termini oparatur duo.p̄ q̄ hēat vī pemptorij.fo q̄ cā sit ī curia dato q̄ñ sit delatum per iudicem vel ptem.sed certe hoc non probat̄ iure nec per tex.hic.non ob.quod hētur in.d.c.veniens. quia loquitur in beneficialibus.ideo Spec.eo.ti.§.q̄liter x.porro.in vlti.col.sic cōcludit q̄ sola assignatio termini per iudicem in omni appellatione a diffinitiua vel interlocutoria non facit causam tractandam in curia:nisi etiā sit delatum appellatiōi.sed in appellatōe a diffinitiua delatio iudicis a quo nihil operatur quia iudex ex debito tenetur deferre : et quia ius defert ipsi appelatōi a diffinitiua.pro quo glo.in ver.statuit.in.c.i.§.is que.e.ti.in vi.z facit.c.cum appellationibus frivolis.in fi.z.c.nō solum.eo. ti.in vi.vbi fit differentia in appellatōe a diffinitiua z interlocutoria.secus si deferret pars appellata:tūc enim bene operaretur q̄ causa esset in curia z terminus haberet vim peremptorie citationis.z hoc casu nulla foret differētia in appellatione a diffinitiua vel interlocutoria.secus si solus iudex defferret z terminum assignaret isto casu remaneret differentia qz in appellatione ab interlocutoria delatio indicis operat̄ quod causa sit incuria z terminus habet vim peremptorie citationis.z ita procedat tex.hic loquens alternatiue de iudice vel de parte .secus ī appellatione a diffinitiua quia sola delatio iudicis cum assignatione termini nō sufficeret nisi etiam sit delatum a parte appellata .tunc enim bene esset verum q̄ causa esset in curia z terminus haberet viz peremptorie citatiōis z aliter ñ in ipsa appellatione a diffinitiua.z isto casu posset saluari differentia quā facit glo.in.d.c.veniens.z hāc opi. Spe. vt.s.sequit̄ :z hic do. An.z Panor.ex quibus patet an z quando assignatio termini iuncta cum delatione iudicis operetur devolutionem ad curiam z vim peremptorie citationis faciendo differentiam inter appellationem a diffinitiua z interlocutoria vt.s.licet rota in dec.cclxi. que incipit Item fuit dubitatum vtrum si appellet̄ sentiat ꝓrium in diffinitiua.sed dicas vt.s. Subdit tamē Jmo.hic col.x.esse de mēte huius tex.in x.saluis.z glo.i.ī ver.cōstitutionibus.ibi respicit qō dixit z c.ī appellatiōe a diffinitiua nullo casu etiā si appellatio sit approbata a parte appellata assignatio termini hēat vim peremptorij .rō differentie sit fm eum quia in appellatione ab interlocutoria vt possit terminari negocium e st necesse q̄ terminus habeat vim peremptorie citationis:quia alias de facili non posset terminari.vt hic in prin.tex.sed hec rō cessat in ap

pellatione a diffinitiua qua deserta rata manet snia z non est necessarius alius processus: ideo non fuit opus statue re q terminus bēat vim peremptorij. z refert Jmo. hic q hic idē tenet. Post. sed certe ista ratio ñ tollit dubitationē. quid enim si appellatus est prosecutus in termino tunc. n. est necesse vt termnus habeat viz peremptorij vt sic possit terminari negocium si appellatus vult psequi pro confir matione sue snie z habere cōdemnationē expensarum vt est dictum. s. z hoc idem posset contingere si appellās est prosecutus in termino. vnde fuit expediens q ēt in appel latione a diffinitiua terminus habeat viz peremptorij. vnde teneas prout. s. per Spe. est dictum. z ideo concludit hic do. An. q tex. hic habet locum etiā in appellatione a diffi nitiua modo quo est. s. dictū. non ob ñ. saluis zc. quia iste ter. non intendit tollere effectus desertionis a diffinitiua si appellatus velit illos eligere: z ideo dixit saluis zc. quia in illis non est verisimile q ap pellatus aliud velit eligere nisi q appellatio sit deserta z q sua snia diffinitiua rema neat firma z terminatū sit totum negociū z alius proces sus non sit necessarius. ideo ter. hic loquitur a cōiter acci dētibus non sic in appellatione ab interlocutoria q3 sem p ē necessarius reliquus pcessus. Jn glo. ī ñ. rata ibi sz nūquid. conclude q in snia excōicationis si appellatio se quitur sententiam inter eaz z alias snias quia snia excōi cationis non suspenditur per appellationem subsequen tem. j. eo. c. pastoralis. sed alie snie sicut hic in tex. z in. c. ve nientes ō iureiurā. sz vbi appellatio precessit sniam nulla est differentia sm Jo. an. q2 excōicatio lata post appella / tionem legittimam est nulla. j. de sen. excō. c. per tuas. z ideo nō conualesceret. per desertionem appellationis vt est tex. in. c. licet. de sen. excō. in vi. q2 licet loquatur in excōi catione. tñ procedit z locū habet in omni alia snia vt ibi est glo. or. z singu. z ratio ē q2 si precessit legittima appel latio iurisditio iudicis fuit suspensa vt ħ z. d. c. venientes. adeo q appellās dicit esse exēptus a iurisditione iudicis a quo vt est tex. nō. in. c. directe. s. e. ergo pz q omnis snia vel alius actus post appellationē legittimam nō tenet ex quo iurisditio erat suspensa. facit. d. c. non solum. ideo ē q per desertionem appellationis non recōualescit vt in re / gula. non firmatur. in. vi. patet ergo nō. conclusio q attē ptata post appellationem legittimam sint nulla z nō re conualescant licet postea appellatio deseratur: in tantum q post desertionem poterit appellans docere de veritate cause appellationis ad finē obtinendi nullitatem snie z aliorum attemptatorum post appellationem legittimam prout voluit illa glo. nō. in. d. c. licet. z est satis de mente glo. hic. z ita tz Lapus in sua prima allegatione post me / diū z etiam in ſa allegatione circa fi. z idem est dicendū si appellans renunciauit sue appellationi: quia eodē mō sententia vel alia attemptata post appellationē legittimā remanent nulla nec per renunciationē appellationi recon ualescit sentētia seu aliud attemptatum. z ita sequitur hic do. An. Jmo. z Panor. z Lapus i dictis allegationibus. z hoc idem tenuit rota ī dec. cxxx. que incipit Item si post inhibitionem. vbi per multa iura notabiliter probat q om nia attemptata post appellationem legittimam sint nul la absq3 alia inhibitione vnde non possunt recōualescere licet sit deserta appellatio aut renunciatum appellationi vt. s. z pro hoc dicto est tex. nō. in. c. cum venissent. s. ō eo qui mit. in pos. vbi do. An. z Jmo. idem tenent per illum tex. bene facit ad hoc tex. in. c. ex pte. s. de rescrip. vbi Jmo. idem tenet. z ita est tenendum licet rota. in. i. dec. videa tur tenuisse aptē ꝓrium. potest dici q Ro. ibi loquatur ad alium effectum z velit q attemptata non veniāt per mo dum attemptati revocanda quando constat q appella / tio est deserta quia priuilegium attemptatorum non du rat deserta appellatione. non ergo dicit rota aliquid de re medio nullitatis ordinarie agendo prout loquunt doc. hic. debēt ḡ itelligi z reduci ad cōcordiā dicte decisiones vt revocatio attēptorꝫ p modum ꝓuilegiatum z sic sum marie absq3 litis constatione vt p glo. or. in cle. ij. in ꝑn. vt li. pen. ita demū bēat locū si appellatio nō sit deserta aut sublata p renūciatōez. z ita ꝓcedit prima decisio. sed agē do de nullitate ordiarie ꝑncipaliter ꝓcedat. d. dec. cxxx. z illud qō dicūt doc. s. z hec singulariter tene mēti. sed tñ limita z intellige precedentia in appellatione iudiciali appellatio aūt extiudicialis quātumcūq3 legittima nūq̄ reddit actū nullum gestū post appellatōnē sed anullādū sic. ideo deserta appellatione non posset dici de nullitate rōe attēptatorū sed solū agendo p viā iustitie. quia actus extiudiciales nūq̄ transeūt in rem iudicatā vt ē tex. nō. in c. concertatiōi. e. ti. i. vi. z ita sequit hic Jmol. z do. An. sz an hoc dictū ꝓcedat dicet in. c. bone. j. eo. z ibi de effecti bus appellationis extraiudicialis. Jn eadem glo. ibi excommunicatio tenuit. non enim potest excōicatio stare in pendēti sed aut statim ligat z nō suspendit: aut statim est nulla z non ligat. facit qō nō glo. in verb. appellatus. i. c. venerabilibus. de sen. excō. in vi. unde non pōt excōi catio eē in pēdenti. z ideo est q excōicatio nō pōt relaxa / ri vel suspēdi ad tps vt ē dictum ī. c. ad hec qnoniam. s. e. Jn eadem glo. in fine tene mēti singulariter hanc glo. que sepe allegat. z idem voluit glo. viii. q. iiii. i summa. ex quibus glo. habetur q snia depositōis ab ordine vel a be neficio suspēdit p appellationem subsequētem sicut alie snie capitales. vnde si fieret executio in personam pendē te appellatione vel tpe appellādi talis sententia nō adimit bona nec faceret seruū pene. glo. est sing. in. l. cirographis ff. i. ff. de. admini. tuto. z in. l. ex iudiciorum. ff. de accu. ita Bal. ī. c. quoniā ꝓ. s. de. pba. col. pe. ne ob. pdictis q depo sitio ab ordine contineat in se suspensionē vt. c. ati clerici. z. c. cū non ab hoie. s. de iudi. vnde sicut excōicatio nō sus pendit p appellationem subsequentē vt. c. is cui. de sen. excō. in vi. ita videbat in suspēsione que causat ex ipa de positione. sed dicas esse spēale in snīis cēsure. de quibus ī c. q̄renti. j. de ver. signi. vt nō suspendant p appellationez subsequentē vt in. d. c. is cui. z. c. ad hec. ratio ē quia sunt medicinales vt in. c. i. de sen. ex. in. vi. z non trāseūt in rem iudicatā vt. cl. z. de sen. excō. in vi. sed snia depositiōis ab ordine vel beneficio est snia censure vt patet in. d. c. que / rēti. z ponte in penam delicti vt ī. c. tue. j. de penis. z trā sit in rē iudicatā vt in. c. veritatis. s. de do. z contu. z est p petua z iō suspenditur p appellationez subsequentē sicut alie snie: z ita ꝓcedat glo. nō. hic sm panor. inferentem q si snia suspēsiōis ab officio iferret ī penā qō fieri pōt vt p Jnno. i. c. i. j. de excess. pla. z ē dictū ī. d. c. ad hec. suspē deret p appellatōez subsequētez quia exquo fert in pena z sic nō est medicinalis non eēt tūc snia censure vt. s. z iō tūc nō requirit admonitio qñ fertur in penā vt est dictū in. c. reprehensibilis. s. eo. z iō snia suspēsionis dēret tūc sus pendi p appellatiōez subsequētem. z hec eēt singularis li mitatio ad. c. is cui. sm Panor. Sed certe nō trāsiret tūc ī rē iudicatā vt p glo. in ver. donec. i cle. i. de decimis. q̄a suspēsio nō ꝓfertur ꝓpetuo sed ad tps certū vel icertū: iō nō ē eadē rō que in aliis snīs quoꝫ effect ē ꝓpetuus z trāsit i rē iudicatā. Scōo patet ex hac nō. glo. limitatio singularis ad. l. furti. §. i. ff. de ifami. quia licet condēna / tus ō dilecto irrogante infamiam censeatur fuisse ifamis a die snie licet appellauerit si appellatio est deserta vt ibi tamen actus medio tpe gesti rōe publici officij valēt z tenēt: nec retractant: licz appellatio deseratur: facit. l. bar barius. ff. ō offi. preto. c. ad ꝓbandū. s. de re iud. z idē vi deret ī gestis ratione priuati officii. puta canonicus ex crimine irrogāte ifamiam est depositus p snīaz appellat pendēte appelatione tulit testimonium vel elegit licet de seratur appellatio nō viciabit electio facta vel testimoni um vt hic p glo. licet Jnno alias in. c. cū dilectus. s. de cō / sue. faciat differētiā inter ea que geruntur rōe priuati vel publici officii. vnde pone q condēnatus ad mortē qui ꝓhibet facere testamentū imo irritat testamētum prius actum. ff. de testa. l. eius qui. §. fi. z. l. si quis filio. §. irritū.

ff. de iniusto te. si talis appellat valebit testamentū prius factū ante sniam: vel etiam post si moriatur pendente appellatiõe vt in. d. l. si quis filio. §. hi autē omnes. & ī. l. qui qui a latronibus. ī fi. ff. de testa. tñ si appellatio fuerit deserta ante mortē huius: testamentum factū pendente appellatione vel ante esset nullū: cum retro fingatur intestabilis vt in. d. l. furti. & in. d. §. hi ār omnes. & in. d. l. qui a latronibus. in fi. vbi de hoc vide plene p doc. gesta ergo ratione ꝓuati iuris pendente appellatione retractantur si appellatio deseratur secus in gestis ratione publici vel ꝓuati officij: q3 medio tpe gesta valent nec retractātur licet appellatio deseratur. & ita intellige & limita hanc glo. nō. de quo tamen articulo vide plenius dicta in. c. pastoralis. §. verum. ī. c. in. iij. col. super glo. pe. in fi. & ibi quid de gestis per excōicatum vel cū excōicato appellatione pendente si appellatio est deserta. Jn glo. in ver. ab abñte in fi. tene menti ex glo. q̄ sicut in termino iuris habetur cōsideratio impedimenti vt in. c. ex ratione. §. eo. ita eodē modo in termino hominis si appellans ratione impedimenti non potuit ꝓsequi vel iter arripere. & idē Jnno. & Bal. hic. facit de. q̄dū. e. ti. Jn glo. pe. in fi. idem tenet Spe. e. ti. §. q̄liter. ℞. iij. deber. sed tu dicas ꝛrium q3 terminus hominis computatur in termino iuris sm Jo. an. & alios doc. ibi. quid ār si nullus terminus sit assignatus a iudice an tunc terminus iuris habeat vim pemptorij. ¶ Hosti. hic tenet q̄ sic q3 ter. hic indistincte loquitur. sed Jo. an. tenet ꝛrium q3 terminus hominis ꝓfigitur ad īchoandum appellationem: ideo habet vī pemptorij ad processum ī cā: sed terminus iuris ꝓfigitur ad prosequendum & finiēdū appellationem vt de. sicut. eo. ti. ideo non habet viz pemptorij cum nō sit locus persecutionis quia rata manet sententia. sed dicit do. Jn. q̄ eo casu quo posset procedi post terminum iuris puta si appellatus comparuit in termino iuris poterit ꝓsequi post terminum & habebit vim pemptorij. sed certe Dano2. hic col. viij. tenet contrarium per hunc tex. in ver. si quis aūt. vbi dicitur q̄ neutra partium pōt preuenire hunc terminum. loquitur ergo tex. in termino hominis: q3 i termino iuris appellans potest ꝓsequi qñ velit vt in. c. oblate. ī. c. & in. d. auten. ei qui. vnde terminus iuris non habet vim pemptorij. nec in eo habet locū tex. hic prout est dictum. s. i. v. ꝓclu. vbi vide de his. Jn glo. fi. in fi. ex hac glo. & ex tex. habes notabiliter q̄ si est statutus terminus ab hoie ab prosequendū appellationē & altera pars ꝓuenit hunc terminū & ēt impetrauit litteras littere non valent & impetrans patitur penam contumacie. tu intellige quando impetrans recessit ante terminum: sed si expectauit finem termini non censetur contumax sm do. Jn. & Jmo. referentē Fede. de senis suo consilio. clxviij. quod incipit Jn lectione. concludentē q̄ licet impetrans ante terminum patiatur penam contumacie & littere non valent vt hic in tex. propter hoc tamen appellatio nō sit deserta nec pdit cōmodū appellatiōis. vñ si datus esset terminus mensis ad prosequendū seu ad presentandum se cora iudice ad quem: & appellans presentet se xx. die & litteras impetrauit & recessit licet littere non valeant: quia debuit expectare finem termini vt. d. c. oblate. tamen satis dicitur satisfecisse termino sibi assignato p iudicem a quo & potuit in q̄cūq3 parte termini prosequi & sic appellatio non est deserta licet ex eo q̄ ille impetrans impetrauit recessit ante terminū patiatur duo dāna q3 littere non valent condemnatur ī expensis ex quo festinauit ante terminum & recessit vt hic in tex. in fi. sed tamen appellatio non est deserta. & ita debet intelligi tex. & glo. hic sm Fede. in. d. cōsilio. & doc. hic sequuntur. quod bene nō. Reliq̄ ad materiā an & quando possint littere impetrari ante terminum & appellatus possit terminum preuenire dicetur in. d. c. oblate. & ibi vide & c̄. Extra glo. q̄rit primo appellans non est prosecutus appellationem aut nō appellauit an poterit agere contra iudicem de iiqua snia. videtur q̄ non quia qui non appellat videtur acquiescere snie. l. ab eo. C. quō & quando iu. & similiter qui non prosequitur. vt hic & ī. c. c. solicitudinē. ꝛrium determinat hic notabiliter Jnno. quia dicta iura habent locum iter ipas partes q̄ snia transeat ī rem iudicatam secus ꝛ iudicem. vnde si iudex tollit iiquam sniam facit litem suam & tenet parti ad interesse. ī. de sen. excō. c. sacro. & insti. de obli. que ex quasi. delic. in pn̄. & in. l. si filius. ff. de iudi. & in. l. fi. ff. ō varijs cog. ideo non impeditur quis agere ꝛ iudicem ratione iique snie licet ab ea non appellauerit aut si appellauit appellatio est deserta. & iudex condemnabitur ad interesse si apparebit eum male iudicasse. & hoc est notabile dictum Jnno. hic. & idē voluit ī. c. pastoralis. §. de offi. dele. & idem etiam voluit glo. nō. & Bar. in. l. i. ff. de appel. & idē dicit hic Jnno. & Jo. an. si vellet pars agere ꝛ iudicem ad penam eo quia non detulit appellationi iuxta nō. in. c. de prore. §. c. nam poterit agere ꝛ iudicē nō obstante q̄ appellatio sit deserta. & hec duo nōbiliter dicta sequitur Panor. hic col. viij. & Jmo. hic col. xij. Secundo queritur quia hic in tex. dicitur de condemnatione expēsarū. & Jnno. hic notabiliter prosequitur. ideo licet deserta appellatiõe debeat appellans cōdemnari ī expensis vt hic &. d. c. reprehensibilis. an hoc casu cōdemnatio expensarum debeat fieri per iudicem a quo vel per ipsum iudicē ad quē. & de hoc articulo vide dicta. §. in. d. c. reprehensibilis. in fine. & plenius in. c. ex ratione. §. e. in. vij. mēbro principali in ver. circa quartum & c̄. vbi etiam vide quando appellatio esset friuola vel nulla: puta quia sit appellatum post. x. dies vel sine scriptis an tunc poterit iudex appellationis cōdemnare in expens. de quo etiam plene p Fede. suo cōsilio cxxviij. circa fi. quod incipit casus talis est quidam a sentētia. & per rotam dcci. cccc xxiiij. circa fi. que icipit Itē si a snia. & nō. p Jmo. in. c. ex parte. §. de rescrip. Tertio q̄ritur iudex appellationis pronunciauit appellationem desertam tamen omisit cōdemnationem expensarum: an poterit postea quandocūq3 supplere. & dic q̄ sic. quia expē se ratione appellationis deserte debentur conditiõe dicte decre. reprehensibilis. quo casu pñt tunc quandocūq3 & principaliter peti vt nō. in aut. iudicibus. §. oportet. & ī. l. i. ī fi. ff. si quis ius dicen. nō ob. & per glo. & Bar. in. l. iij. §. si rē. ff. de le. iij. & ita etiam tenuit Bal. in. d. c. ex parte. §. secus. quando expense debentur officio iudicis q3 lata sententia non potest iudex amplius in illis condemnare nisi eadem die vt in. l. Paulus. ff. de re iu. & in. c. cum appellationibus friuolis. de appel. in. vi. & pāet in. l. terminato. C. de fruc. & lit. ex. & de hoc articulo vide plenius dicta ī. d. c. ex ratione. in vij. membro principali circa fi. & subdit Bal. hic. q̄ deserta appellatiõe debentur expēse ratiõe retardati ꝓcessus vt hic in tex. in ver. neglexerit. & facit. l. nō ignorat. C. de fruc. & lit. ex. hinc dicebat Jo. an. ī. c. i. §. fi. de ap. in. vi. q̄ deserta appellatiõe iudex ad quē debet cōdemnare in expēs a die appellationis interposite: q3 extunc incepit differre ꝓcessum. ī. c. c. nicolao. Quarto q̄ritur si appellatio est deserta an iusta cā litigandi excuset tunc ab expēs. videt q̄ sic per. c. i. in fi. de elec. in. vi. & l. qui solidum. §. etiam. ff. de le. ij. que iura dicunt q̄ iusta cā litigandi excusat ab expēs. Cōtrariū teneas in hoc casu. q3 ratione deserte appellationis debet appellans condemnari indistincte in expensis. nec distinguunt iura isto casu an fuerit iusta cā litigandi vel nō. & ita determinat singulariter Bal. in. d. c. ex parte. sit ratio q3 cōtumax debet semper cōdemnari ī expensis. & nō cōsideratur tūc iusta causa litigandi vel nō. ita voluit glo. magna ī. c. finem litibus. s. de dolo & ꝓcu. & facit. l. sancimus. & ibi Bal. i. v. nō. C. de ind. & d. l. nō ignorat. si āt appellās succūbit quia nō probauit vel succūbat appellatus tūc ē q̄ iusta causa litigādi excusaret ab expensis vt vide per glo. ī regula ignorātia. li. vi. & ibi an snia lata ī fauorem appellati inducat sibi iustā causam litigandi. de quo plenius per Jnno. & doc. ī. d. c. finem litibus. ponētes que & q̄les expense veniāt reficiende in causa appellatiōis. & p Bal. in. l. eos. §. fi. C. eo. ti. & per Jmo. ī

c.interposita.§.ille.j.c. Quito queritꝫ quid si appellatio est deserta eo quia nec appellans nec appellatus sit prosecutus appellationem an debeat tūc appellās cōdemnari in expēs.dic ꝙ sic vt tenuit Spe.eo.ti.§.nunc.videdū ℣. quid de appellato.z idē voluit Bal.in.d.§.fi.quod nō.de quo articulo vide plenius dicta in. d.c. ex ratione .in.vij. membro.principali in fi. Sexto q̄ritur iudex appellationis ab interlocutoria ꝓnunciauit male appellatum z omisit condemnare appellantem in expēs an iudex a quo vbi cā ad eū reuertitur poterit in fine cause appellantē qui succubuit cōdemnare in expensis. Spec.in ti.de expen.§. videndū.℣.quid si iudex.tenuit ꝙ sic.pro quo facit glo.in d.c.i.§.fi.e.ti.in.vi. Septimo q̄ritur fertur sntia in causa appellationis a diffinitiua eo casu quo appellatio non erat deserta de quibus expens poterit index appellatiōis cōdemnationē facere. Jnno.hic singulariter concludit ꝙ non solum poterit de expens factis in causa appellationis coram eo: sed etiam de expensis factis post sntiam diffinitiuam ante processum cause appellationis z etiam de expens factis in processu cause principalis ante diffinitiuā sntiam coram iudice a quo.ratio est quia iudex appellationis succedit in locum iudicis a quo vt in .c. raynutius z c.raynaldus.j.de testa.z per glo.nō.xij.dist.illud.sicut ergo iudex appellationis pōt addere z reformare sētētiaz in totum vel in partem vt.d.c.raynutius.z raynaldus. eodē modo poterit condemnare in omnibus expensis si iudex a quo iniuste omisit.z poterit absoluere ab expens si iudex a quo iniuste condemnasset quia non solum tota causa ad eum deuoluit sed etiam primi iudicis officiū sm Jnno.z Bal. hic col.iij.ꝛaduerte qz lz iudex appellatiōis a diffinitiua possit reuocare condemnationē vel absolutionē expensaꝝ factam in cā principali z ēt supplere condemnationem expensaꝝ omissam p iudicem a quo vt.s. z est tex.in.l.fi.C.qñ prouo.secus tñ esset in expensis sntie interlocutorie quando interlocutoria est lata super eo qđ non parit p̄iudiciū negocio principali vl iudiciū nullū reddit: tunc. n. nisi a cōdemnatiōe expensaꝝ vel omissiōe fuerit appellatum nō poterit postea in talibus expens iudex appellationis a diffinitiua aliquid addere vel supplere. per tex.sing.z glo.in ver.non parat in.c.fi.§.i.eo.ti.in.vi.z ratio est quia interlocutoria que non parit p̄iudiciū negocio principali nec reddit iudiciū nullū transit in rez iudicatā tā quo ad ptes ꝙ quo ad iudicē appellatiōis a diffinitiua: ideo est ꝙ nō pōt grauamē illatū ex tali interlocutoria reparari p appellationē a diffinitiua vt ē tex.i.d.§.i.z ita determinat ibi Pe.de ancha.secus vero esset in interlocutoria lata sup eo qđ parit p̄iudiciū negocio p̄ncipali aut sup eo qđ reddit iudiciū nullū: exquo.n.talis interlocutoria venit retractanda per appellationē a diffinitiua vt in .d.c.fi. iō ē ꝙ in illis interlocutoriis iudex appellatiōis a diffinitiua poterit i ipa sntia supplere z reuocare quo ad condemnationē expensaꝝ factā in tali interlocutoria sicut potest circa ipaz sntiam diffinitiuā nō sic in alijs interlocutoriis vt s.z ita debet itelligi Jnno.hic z qđ singularitter dicit hic Bal.z Pano.,put etiā j.dicet. que nō z singulariter tene menti. Octauo q̄ritur pone ꝙ iudex.pnunciauit super aliqua exceptione z nō condemnauit ptem in expēsis: vtꝝ poterit postea ex interuallo qñcūqz vsqz ad finē cause condemnare. Jnno.hic singulariter tenet ꝙ sic qz semp durat officium iudicis vsqz ad sntiam diffinitiuā z post diffinitiuam z p totā illā diē vt iu.d.l.Paulus.z in.d.c.cū appellationibus.ex quo dicto tene menti limitationē ad.l.terminato.z ad.d.§.oportet. in auten. de iudi.qz lz post sntiam diffinitiuam nō possit iudex aliquid supplere in expēsis nisi per illā tota diē vt.s.secus tñ est in interlocutoriis qz i eis poterit postea z semp vsqz ad diffinitiuā sntiam supplere.ratio differentie est qz per diffinitionē expirat officiū iudicis vt i.d.l.terminato.nō sic i interlocutoriis qz durat vsqz ad diffinitiuā.iō est ꝙ ēt post interlocutoriā poterit ps qñcūqz petere a iudice condemnationem expensarum omissam z ipse iudex cōdēnare z corrigere vsqz ad sntiaz diffinitiuā.z ita ēt tenet Bar.i.d.l. terminato.poterit ergo iudex sp cōdemnare z supplere in expēs interlocutorie vsqz ad diffinitiuā sntiam sm Jnno.hic.qđ dictū tene mēti.z ita sequit hic Pano.in fi.ē ḡ sm Jnno.hic in arbitrio iudicis an condēnet in expensis quādo,pfert interlocutoriā vel reseruare in fi.litis in diffinitiua vel post eadem die .intellige tñ ꝙ semel tātum sint reficiēde expēse vt in.l.si seruus.§.bōe.ff.de cōdi. fur.sm Bal.hic.z itellige ēt p̄dicta siue in iudice a quo siue in iudice ad quem vt sp duret officium iudicis usqz ad diffinitiuam quo ad ipsas expēsas.sed in interlocutoriis latis per iudicē a quo qñ interlocutoria fuit lata super eo,qđ nō pit preiudiciuz negocio principali: vel iudiciū nullum redderet si a tali interlocutoria nō est appellatum licet postea appelletur a diffinitiua. non poterit iudex ad quem aliquid addere vel corrigere de expēsis talis interlocutorie lz iudex a quo bene potuisset vt.s.p Jnno.ratio differentie est qz lz talis interlocutoria nō trāseat i rem iudicatā quo ad iudicem a quo qui eam tulit vt in.c.cū cessante.j.c.z in.l.quod iussit.ff.de re iudi.tñ transit in rē iudicatā quo ad ptes z quo ad iudicē appellationis a diffinitiua vt est tex.sing.i. d.c.fi.ex quo infertur ꝙ iudex appellatiōis nō succedit per oia in locū z iurisditionē iudicis a quo vt patet in.d.c.fi.z ibi p glo. Mono queritꝫ iudex tulit interlocutoriā non cōdēnauit in expēsis: voluit hic Jnno.vt.s.ꝙ poterit supplere condēnare usqz ad diffinitiuā.pone ꝙ iudex post.x. dies a die illius interlocutorie condēnauit in expensis an a tali condemnatione poterit appellari.dixit hic Jnno.ꝙ si ab illa interlocutoria nō fuit appellatum infra.x.dies poterit postea appellare a condēnatione expēsarum rōe illius interlocutorie: qz talis condemnatio est executio illius sntie interlocutorie vnde nō appellādo ab ea videt acquieuisse in totum.quod dictum singulariter nō: qz habes casum nōbilem in quo a condemnatōe expēsarum nō potest appellari z ita sequit hic Bal.z Pano.qđ dictū limitat z intelligit Jnno.nisi pars habuisset iustam cām litigandi in illa interlocutoria: qz si dicto casu iudex etiam expost cōdemnaret in expensis posset appellari exquo iusta cā litigandi debet excusare ab expēs vt.d.l.qui solidū.§.etiam sm Jnno.exquo dicto iterū tene mēti ꝙ lz quis ñ appellauerit a sntia diffinitiua vel interlocutoria poterit tñ appellare a cōdēnatione expellarū qñ habuit iustā cām litigandi sm Jnno.hic.z ita sequit hic Pano.in fi. Decimo queritꝫ lz nō sit appellatū a sntia principali: z nō sit appellatū a cōdēnatiōe expēsaꝝ an poterit postea appellari a taxatione expēsarū si iudex modū excederet in taxando. Jnno.hic notabiliter tenuit ꝙ sic.z idē etiam voluit in.c.fi.s. qđ me.cā.in ℣.taxato.z sequit Bal.in.d.l.terminato.exq̄ tene mēti ꝙ pōt ēt appellari a taxatiōe expēsaꝝ lz a cōdēnatōe expēsaꝝ z a sntia p̄ncipali nō sit appellatū. Undecimo q̄rit an cōdēnatus i expēs ob cōtumaciā possit appellare lz fuerit verus cōtumax. Ly.i.l.sācimus.C.de.iu. tēuit ꝙ nō.tñ si añq̄ cōdēnaret i expēs cōparuit z in eū pñtem ferat cōdēnatoria expensaꝝ poterit tunc appellare.z idē foret si alia multa iponeret.z h̄ idē sequit Bal. in.d.l.sancimus i fi.in vlti.q.dicēs ꝙ aduersarius ōbet eē cautus vt faciat condēnare in expēsis cōtumacē añq̄ cōpareat: quia dicto casu non poterit postea appellare vt.s.

Duodecimo queritur pone ꝙ victus fuit verus cōtumax i sntia z ēt in cōdēnatiōe expēsaꝝ an saltē hic verus ꝓtūax poterit postea appellaꝛ a taxatōe expēsaꝝ si tpe taxatōis cōparuit: dicas ꝙ nō si appellat a tota taxatōe sz si appellat ab excessu qz iudex excedat modū i taxādo: tē poterit appellare ñ obstāte ꝙ in sntia cōdēnatōis expēsaꝝ fuerit verus cōtumax.sed tñ in appellatione debet appellās p cā grauamis exprimere certā quātitatē excessus alias nō valeret simpliciter appellatio a taxatione expēsaꝝ tanq̄ incerta.ita dixit nō.Bald.in.d.l. terminato.in vlti. col.in prin.z facit.cle.appellāti.e.ti.i ver,nominatim.nec

ob.q̄ taxatio expensaꝝ sit q̄daꝫ executio vt nō.in.l. si cū exceptiōe.§.hec aūt actio.ff.qō me.cā.z tz Ang.z Jmo. in.l.Paul⁹.la p̄ma.ff.de re iu.z Bal.i.d.l.terminato.col. ij.i fi.qz ēt ab executore appellaī ab ipo excessu.s.e.c. no uit.z ibi ē dictū z in.l.ab executoꝝ.ff.e.z ita ēt in effectu se quit idē Bal.i.d.l.sācimus in fi. Xiij. q̄ritur an i taxa tiōe expensaꝝ requirit citatio partis vel possit fieri absq; alia citatiōe.cōclude q̄ si pars citata ad sniaꝫ in qua fuit condēnata in expens cōparuit z taxatio nō fuit tūc facta requiritur postea noua citatio: si vero nō comparuit sed fuit ꝓtumax tunc aut erat citatus ad certā horā z erit ne cessaria noua citatio ex quo citatio habet fieri post illā ho rā vt in.d.l.aut qui aliter.z ibi Bar.ff.qō vi aut clam.si ve ro erat citatus ad certā diē ad audiendū sniaꝫ: qz tunc vi detur citatus cū suis accessoriis:z ipsa citatio in dubio sē per est plene interpretanda vt in.l.fi.C.de anna.excep.ñ oportebit iterato citari ad taxationē expensarum ar.ff.de vsu.l.mora.si postea taxatio fieret in eadem sententia vel etiam eadē die. ita determinat Bal.i.d.l.terminato.col. iij.in p̄in.quod est menti tenendum ad declarationē.d.l. Paulus z.d.c.cū appellatōibus.qz licet iudex eadem die post sententiam possit supplere condemnationē expensa rum an tunc sit necessaria noua citatio patet ex predictis qñ aūt citatus fuit contumax tunc bene esset q̄ in expen sis ratione contumacie pōt cōdemnari absq; alia citatiōe vt voluit Jnno.in.c.calūniam.j.de penis.z an iudex dele gatus arbiter vel arbitrator possit taxare expensas vide de hoc articulo p Bar.z Bal.in.d.l.terminato.z p doc. in.d.c.finem litibus.z p do. An.z Jmo.in.c.i. s. de seq̄l. pos.z fruc. Quartodecimo q̄rit an iudex q̄ taxauit ex pensas deinde post lapsū.x.diex vult dictā taxationem corrigere diminuēdo vel augendo expensas vsq; hoc po terit reducere ad debitū modū.Jnno.singulariter in.d.c. fi.s.quod me.cā.dixit q̄ sic.quod dictū Jo.d Jmo. in.d. c.finem litibus dicit esse menti tenendū qz est singularis limitatio ad.§.oportet.in auten.de iudicibus. z ad autē. sed nouo iure.C.de iudi.sed Jmo.z Panor.in.d.c.fi.vidē tur i hoc tenere ꝺriū:qz cū taxatio debeat fieri p iudicē z postea deferat iuramentū pti ita glo.nō.in ℵ.docuerit.in c.i.de elec.in.vi.imo ꝓbat tex.nō.in. c.cū venissent .s. de eo qui mit.in pos.q̄ taxatio expensaꝝ nō subsecuto iura mento ptis esset nulla:si ḡ est delatū iuramētū pti iudex post iuramentū non poterit reuocare qz imputatur pti si nō ꝺdixit vł appellauit:secus si quis fuerit pñs z tacēs ex illo iura dicūt q̄ stari ꝺz iuramēto vt in.d.§.oportet. z in d.autē.sed nouo iure.sed certe p oppositione Jnno. facit q̄ iudex possit reuocare taxationē q̄cūq; ante sniaꝫ qz ē interlocutoria z iudex pōt eius interlocutoriā reuocare. c.cū cessante.j.co.nō ob.q̄ sit appositū iuramētū:qz sequi tur naturā actus sup quo apponit vt p Jnno.in ver. de obseruādo.in.c.p tuas.de arbitris.facit glo.in.c.fi.ō pro cu.in.vi.z.xiij.q.ij. vltima voluntas.z lz lex dicat standū iuramēto tñ ex cā pōt reuocari z ꝓbari ꝺriū p nō.in.c.sta tutū.§.cū vero.de rescrip.in.vi.z per Spec.ti.de offi. iu dicis.§.si sup.ℵ.vi.qz iuramentū nō ē litis decisiuum sed loco ꝓbationis z qñ ius dicit standū iuramēto alicuius loco ꝓbationis pōt ꝓbari ꝺriū.facit quod nō.in.l.ꝰ negā tē.C.ad.l.aequil.secus videretur si taxatio fiat pōt sniam diffinitiuam qz taxatio est q̄dam executio condemnatio nis facte vnde post sniam z executionē fūctus est officio suo.l.iudex post q̄.ff.de re iu.z in.c.in lr̄is.z.c.querēti.de offi.dele.quid aūt si taxatio expensaꝝ ē facta p̄tertu iura mēti litis decisiui an possit reuocari Jnno.i d.c.fi.q̄ non facit.l.iij.§.dato.ff.de iureiurā.ō q̄ p doc.i.d.c.fi.s. Xv. queritˉ an iudex ex suo officio possit cōdēnare in expēsis si hoc nō erat petitū a parte tā in expēs post litē cōtestatā sicut aī litez cōtestatā.cōcludit hic Jnno.q̄ sic qz sicut an te litē contestataꝫ potest mulctare z parti mulctā indice re.l.i.ff.si q̄s ius dicē.eadē ratiōe poterit ēt ex suo officio condemnare in expēs factis ante litē cōtestatā lz aliter nō sint petite p p̄tem sm Jnno.hic. sz glo.in.d.c.finem liti bus.tenuit ꝺriū qz ea que gerunt ante litē cōtestatā nō p tinēt ad officiū iudicis vt est tex.in.l.ediles.§. itē sciendū. ff.de edili.edic.iō nisi nominatim petāt in libello nō pote rit iudex condemnationē expensarū facere occurrēciū an te litē cōtestatā.z ita ēt videtur velle Jnno.in Rubrica. s.de re iu.in fine.z idē D y.z Bar.in.l.iiij.§. hoc aūt iu/ diciū.ff.de dam.infec.in.v.q. Sed aduerte qz Panor hic sequit dictū Jnno.hic Jmo.in.c.auditis.s.ō ꝓcu. col. pe.sequit opi.Jnno.h qz lz ea q̄ fiūt post litē cōtestatā per tineāt ad officiū iudicis vt in.d.§.itē sciēdū. tñ nō sequit q̄ ea q̄ occurrūt aī litē cōtestatā nō p̄tinēt ad officiū iudi cis.ide est q̄ iudex ex officio suo mulctabit cōtumacē aī litē cōtestatā vt.in.l.ij.ff.si q̄s in ius vo.nō ie.z tñ mulcta ex mero officio iudicis imponit vt ibi.z ibi Bar.ēt in mul tis aljs exēplificat in q̄bus iudex ex officio facere pōt aī litē cōtestatā.z hoc idē ēt seq̄t Bal.in.d.l.sancimus. C.ō iud.in.viij.q.lz dicat cautius esse q̄ cōdemnatio expēsarū a p̄ncipio petat.z subdit Bal.ibi p̄dicta ꝓcedere ēt in iu/ dice delegato vt possit ex suo officio mulctare z cōdem/ nare i expēsis ēt aī litē cōtestatā.qō nō.z facit.c.p̄terea. s.de offi.dele.z idē tz hic Jnno.vt.s.nā pōt excōicare.c. me.vt lite nō cōte.an tñ delegatus iferioris a p̄ncipe pos sit mulctare vide.in.l.ij.in fi.ff.de iudicijs.plene p Jnno. z doc.in.c.i.z.c.de cāis.s.de offi.dele. Deciosexto que ritur lz iudex ex suo officio possit cōdemnare i expensis ēt nō petitis vt.s.si tñ nō cōdemnauit an faciat litē suaꝫ. vī q̄ sic p.d.l.sācimus.vbi ē exp̄ssū q̄ iudex facit litē suaꝫ z tenet ō ꝓprio refūdere alteri pti qñ omisit ꝺdemnatio nē expēsarū.z ita simpliciter z idistincte voluit glo.i.l.oēz honorē.C.qñ p. Sz dicas ꝺriū qz iudex nūq̄ tenet nec facit litē suā si omittit ꝺdēnationē expēsaꝝ qñ nō fuerūt petite p ptē.z ita voluit glo.sing.i.c.fi.in fi.s. ō rescrip. z sequūt ibi doc.z Bar.i.d.§.hoc aūt iudiciū.i.v.q. Deci moseptio q̄rit pōe q̄ expēse sint petite z iuder omisit cō dēnare an ps que obtinuit sniaꝫ p se poterit appellaī ab omissiōe ꝺdēnatiōis expēsaꝝ z peteī eas ō nouo i cā ap pellatōis ꝺclude alīqs casus.Prio q̄ si ps victa applauita sniā ñ ē necessaria appellatio alteri⁹ ptis q̄ vicit:qz appla tio illa cēsetur cōis z ꝓdest vtriq; pti:iō victor nō posset tunc appellare ab omissione condēnationis expensarum qz appellatio sua est supflua sufficit.n.appellatio alterius ptis.z iste est ꝓprie casus in.d.l.oēz honorez. poterit.n. tunc appellatus ꝓsequi licet appellans non ꝓsequatur vel nolit ꝓsequi exquo fuit appellato ius quesitum. licet glo.in.d.l.oēz honorē.aliter sentiat z nō bene ꝓut ibi nō. Bar.z rota in decis.cclxv.que incipit Item si a diffiniti ua.z Spe.e.ti.§.in quibus.ℵ.xxxiij.cum sequē.z Jo.an. ibi in addi.z do. An.z Panor.in.c.significauerūt.s.de ex cep. Aliqñ victus nō appellat a snia z tunc poterit victor appellare ab omissione condemnationis expēsaꝝ quia.d. l.oēm honorem.non ꝓuidet in hoc casu cum alias si vi/ ctor non appellaret nō posset recuperare suas expensas. z ita tenēt doc.vt.s.posset etiam ipse victor appellare etiā eo casu quo iudex nō i sufficiētes expensas:z sic qñ in mi nus:cōdemnasset:sm Spec.i.ℵ.xxxiij.z idē si iudex.ab soluit sm Jo.an.in addi. Aliqñ ꝓtingit q̄ victus appellat a snia in pte z ptibus facientibus ꝺ eum z in alijs non: isto casu appellatio sic limitata nō devoluit totam cāz: iō tunc nisi victor eodem modo appallaret p parte sua non posset recuperare expēsas quia non pōt vti appellatione appellātis nisi eo mō quo est facta.z ita tenet Panor.in d.c.significauerunt.z idem dicendum econtra si victor ap pellauit ab omissione expensarum vel qz iudex absoluit ab expēs:naz victus non poterit in cā appellationis iter posite per victorem conqueri de iniquitate snie super ipso principali negocio:qz principale non recipit devolutionē ab accessorio sed ipm accessorium sic: iō appellatio a snia z sic negocio p̄ncipali devoluit in expēs fructibus z aljs accessorijs vt.d.l.oēz honorē.z Joā.an in addi. Spec.in d.ℵ.xxxiij.z hec sunt mēti tenēda ad intellectū.d.l.oēm honorem.z de illo articulo qñ appellatio est limitata in

ptē z partibꝫ faciētibus ꝫ appellātem an z qñ voluit totum vide plene dicta de hoc in.c.si.duobus.s.e.z proce dunt predicta quando expēse fuerunt petite quid aūt si fuerūt petite z tūc dubitat an victor possit appellaꝛ ab omissione ꝓdemnationis expensarum si illas non petie rat do.de ro.decī.cccliij.que incipit Jtē si auditor.tenent ptem affirmatiuam p regulam.l.p hanc.C.de tēp.ap.z.c. cum Johanes.s.ō fide instru.q2 quod non est deductum deducā in cā appellatiōis. Jtem q2 victus debet ꝓdem nari de iure victoꝛi in expēs vt.d..l.sancimus.z.d.c.calū niā.vnde si victus non appellauit ab illa snīa poterit ap pellare victor.z ita tenuit Spe.in.d.§.in quibus.z in ti.ō expē.§.postremo.ꝟ.illud quoqꝫ.z ꝟ.sed quid si victus.ita intelligit.d.l.oēs bonoꝛē.z cū hac opi.residet do. An.in. d.c.significauerunt.z Panoꝛ.in.d.c.finē litibus.col.pe.ad hunc finē vt possit reformari snīa :sed non rōe grauamis quia iudex non grauauit exquo expēse nō erāt petite.sed aduerte q2 Panoꝛ.in.d.c.fi.z in.d.c.significauerūt.determ minat ꝫrium: quia si iudex non grauauit ptem cessat ap pellatio vt in.c.vt debitus.j.e.p quo etiam illud singula re dictū Spec. in ti.de offi.iud.§.impedit.vbi voluit q si iudex omittit facere illud quod ex suo officio facere pote rat ex hoc non pōt appellare p.l.non quicquid.ff.ō iudi. quod dictū sequitur z tenet, Jo.an.in.c.exceptionem.s. de excep.z Panoꝛ.ibi col.ij.z q non possit appellari vide tur hoc sentire Spe.in.d.ꝟ.quid si victus.qñ expense nō erant petite per ptem.nō ob.d.l.p hanc.z.d.c.cum iohā nes.quia loquitur in veteribus vel inclusis in primo iudi cio nō autem posset in cā appellationis fieri noua petitio non inclusa z non petita in prima cā: quia hoc nō spectat ad iudicem appellatiōis vt nō.in.l.eos.C.eo.ti.z ij.q.j vi. in.c.fi.tutioꝛ.tñ uidetur opi.do.de ro.z sequacium .quia p appellationem subuenit etiam circa omissa z satis cau satur lesio z grauamē in omissis licet sui facilitate z absq; facto iudicis.ff.de minoꝛibus.l.minoꝛē.z quia articulus condemnationis expensarum est cōnexus cāe principali vt.d.l.sancimus.poterit appellari z deduci non deductū qñ non est exneuꝫ a libello z ex noua cā etiam non dedu cta in cā principali pōt reformari snīa in cā appellatiōis z peti non petituꝫ dummō tāgat ipsā cāꝫ.l. titianus.ff. qō cū eo .qñ tñ pars victa appellasset ab illa snīa poterit tūc iudex appellationis absq; dubio supplere in expēs lꝫ non fuerit petite in prima cā: rō est q2 succedit in locū primi iu dicis z sicut primus iudex poterat supplere ex suo officio lꝫ non essent petite vt est dictum.s.in xv.q.ita poterit iu dex appellationis in dicto casu :cū possit reformare snīaꝫ etiam in fauoꝛem nō appellātis vt.d.l.ampliozem.z tenꝫ rota in.d.dec.cccl.xv. z ita vt.s.tenuit etiam Panoꝛ.in.d. c.significauerunt.col.iiij. Ultimo queritꝛ si iudex non ꝓdemnat i expēs petitis facit litē suā vt.d.l.sancimus.an iudex poterit repetere ab ea pte que veniebat condēnāda i expēs. Spe.ti.de expē.§.nūc vidēdum ꝟ.illud aūt.tenet q sic ar.l.missi opinatoꝛes.C.ō exac.tribu.li.x.sed ꝫrium tꝫ Bal. i.d.l.sacim". i fi.p tex.nō.i.l.mācipia.C.de.fuis fu gi.p quē tex.cōiter tenēt doc.ibi q iudex damnatus i sin dicatu nihil possit repetere a pte ꝓ qua soluerat: rō est qꝛ sua culpa z suo delicto soluit qō nō. Postremo queri tur ad quem iudicem spectet executio condēnationis ex pēsaꝫ facte p iudicē ad quē an ptīcat ad ipm vel ad iudi cem a quo. de quo articulo qñ cōdēnatio expēsaꝫ fit rōe appellatiōis defte: vide plene dicta i.c.ex rōe.j.e.in ꝟ.vi. queritꝛ .qñ aūt fieret condēnatio expēsaꝫ i appellatione ab interlocutoꝛia ad quē spectet executio: vide dicta in.c.vt debitus.j.eo.colū.ij.z quid sit in snīa diffinitiua ad quem spectet executio snīe vide p doc.i.c.pastoꝛalis.§.ꝓterea.s. de offi.dele.z p Bemi.i.c.romana.§.cū aūt.de appel.li. vi.z p Bal.i. aut.si quis litigātiū.C.ō epali audi.z i.l.an te snīaꝫ.i fi.C.quoꝫ ap.z l.eos.C.de appel.z ibi p Bar. z in.l.a diuo pio.C.de re iu.in prin.

c Onstitutus. Appellatione defta p negligētiā appellātis i cā electōis nō ꝓiudicatur appella tiōi z ꝓcessui ex officio faciēdo sup ipedimēto electi. h.d.

Prio narrat factuꝫ :scdo ibi itellectus ponit ꝓuisio z cause cōmissio .Tene mēti singulariter ex hoc tex.prio q licet in causis electionū deseraꝛ appellatio per negligē tiam appellātis pōt tñ iudex appellationis ex suo officio ꝓcedere. i.inquirere de meritis eorū ex quibus erat ap pellandū tex.ē hic nō.q2 in huiusmōi beneficialibus cau sis iudex ex suo officio supplet lꝫ altera pars quantū in se est sit exclusa vt hic.z facit.c.cū nobis olim.s. de ele.ideo hic dicit q negligētia partis z desertio appellatiōis nō nocet officio ipsius iudicis: sicut alias in simili dicit q ac cusatoꝛe nō prosequente in causis criminalibus iudex tñ ex suo officio supplere z inquirere pōt ꝓ interesse reipu blice. C. de adul. l. quāuis. sic alias dicit de opponente se electo qui lꝫ aliquo iure excludat poterit tñ superioꝛ ex officio inquirere vt per glo.in ꝟ.iniciū.in.c.si forte.de ele. in.vi.secus aūt foret i alijs causis ꝓpbanis ac priuatoꝝ: q2 non debet iudex in alijs causis ex officio inquirere nec supplere ad priuatā vtilitatē partiū.l.iij.§.hoc aūt iudici um.ff.de dam.infec.l.ad peremptoꝛiū.ff.de iudi.c.ad no strā.el.ij.s.de iureūr.z ibi nō.per Jnno.vnde in alijs cau sis deserta appellatōe expirat in negocio principali offici um iudicis appellatiōis, l.eos in pn.z ibi glo.C.eo.ti.l.ij. z fi.C.de tēp.ap. Secūdo tene mēti tex.hic clarissimū q lꝫ in causis bñficialibus trāseat snīa in rē iudicatā quo ad preiudiciū ipsaꝝ partiū vt est ter.s.ō elec.cum dilecti. z glo.oꝛ.in.c.j.de cōcef.prebē.tñ nunq trāsit in rē iudi catā in preiudiciū superioꝛis: ideo ē q deserta appellatio ne p negligentiā appellātis supioꝛ z iudex appellationis pōt inquirere de meritis cāe appellatōis vt hic nō .pbat. qō tene mēti z vide i.c.cū dilecti.s.ō do.z cōt. Jtē vide ad hoc dicta in.c.cū sit.in fi.pn.s.eo.vbi in causis bñficialib⁹ per lapsū termini hoīs non deseritꝛ appellatio nisi termi nus sit assignatus de voluntate vtriusq; ptis vt ibi vide: z per doc.in cle.i.e.ti.z per rotā dec.ccexxi.que incipit Jtē si appellet. z vide i.c.fuis ō ele.in.vi. Tertio nō q lꝫ legatus pape ēt cardinalis nō possit se intromittere ō ap pellatiōibus iterpositis ad papā i preiudiciū appellātis: pōt tñ se ingerere extrudicialiter vt sic cām instructā ad pa pā remittat: puta examinādo testes z alia tēdātia i facilio rem expeditionē cāe appellatiōis. z de hoc vide.j. in glo.

Quarto nō ibi sicut potuissent ꝛc. z tene menti q vbi duo posset piter expediri vno expedito ꝑsumitꝛ q aliud si mile expediri potuerit z ideo ille qui misit nūciū ꝑsumitꝛ q eodē mō potuerit mittere ꝓcuratoꝛē. Subdit tñ h⁹ Jo. an. q faciliꝰ repitꝛ nūcius q̄ ꝓcuratoꝛ: z aliqñ p certa lo ea trāsit nūcius p que nō trāsiret ꝓcuratoꝛ. Dꝫ tñ dicas q prima facie nisi aliud ꝓbetꝛ militat prima ꝑsumptio hu ius tex. z hoc idē ꝓbatꝛ .s. de do. z cōtu. cū dilecti. z ex his inferꝛ q ꝓcedit ar. a simili licet illud nō sit oīno simile cū nullū sit simile idē.s. de rescrip.c.caplo. z ibi glo. z.ff. ōpo siti.l.q nerua. satis ergo est q detꝛ similitudo i illo casu ad quē fit cōparatio lꝫ in alijs sit dissimilitudo. p quo tex. not. melioꝛ qui sit in iure i.c.cū dilecta.j. ō ꝓfir. vtili. lꝫ modus destruēdi ar. a sili est si sit dare dissimilitudinē in illo actu ad quē fit collatio tex.ē cū glo.i.q.i.§.cū ergo. z.c.sicut vr geri: vnde si isti canonici ꝓbassent hic q fuerat iter tutuꝫ nūcio z nō sic ꝓcuratoꝛi vt dicit.s. Joā. an. absq; dubio cessasset ista talis presumptio z similitudo sm Panoꝛ. qō nō. Ultimo nō q in actibus capitularibus pōt certa pa collegij trāsferre vota seu voces in aliū ēt qui nō sit ō col legio vel caplo ꝓut erat hic epus z etiā alijs nō cōsentien tibus de quo.j. illud ergo qō dicit in.c.qꝛ propter.s.ō ele. q ad hoc vt valeat cōpromissū in electiōe ē necesse q oēs cōsentiāt z vnus solꝰ pōt ipedire: illud ꝓcederet qñ alij ēt si sint maioꝛ pars vellēt artare alios ad cōpromittēdū tūc.n.fieri nō pōt secus si alij velint trāsferre vota sua in aliuꝫ tūc fieri pōt etiaꝫ alijs cōtradicētibus z hoc in alijs electionibus vt hic dicitur non sic vbi deberet seruari foꝛ ma.d.c.qꝛ propter sm Jnno. z ita procedat tex. ibi z ita trāsit hic Jmol. z do. An. Sed tu clarius cōclude z pa

mo q̄ non solū in casu.d.c.q2 propter.7 nō soluz in electio ne sed ēt in oībus actibus vniuersitatis seu collegij etiam laicoꝝ requirit oēs esse cōcordes q̄ negociū expediatur per viā cōpromissi 7 vnus solus pōt hoc impedire:7 in ꝟ maior pars nō preiudicaret minori q2 qñ agit de cōpro/ misso agit de preiudicio singuloꝝ qui priuātur facultate vande vocis ideo nō sufficit maior pars.7 ita generaliter in hoc ꝓcedat.d.c.q2 ꝓpter.c.cām.c.scriptū.e.ti.7 sequit hic ꝑnor. Secūdo cōclude q̄ in electiōibus ecclesia sticis ille qui nō ē iusto impedimēto detentus nō pōt al/ teri cōmittere vocē suaz: aut ad ꝟ constituere procuratorē iuitis alijs de capło.7 ita ꝓcedat tex.i.c.si quis iusto.ꝺ ele. in.vi.sed eius volētibus posset quis ēt nō impeditus com mittere vocē suaz vt in.d.c.scriptū.vbi Jmol.hoc idem te nuit col.ij. Tertio cōclude q̄ extraneus qui nō ē de col legio nō posset constitui ꝓcurator ad eligendū si capitulū vel maior pars ꝯdicat etiā si ille esset iusto impedimēto i/ peditus: q2 debet tunc cōmittere vni de capło 7 nō alij ex traneo.7 ita est tex.in.d.c.si quis iusto.§.i.ibi volēte capło. 7 hoc procedit nō soluz in electiōibus sed ēt in oībus alijs actibus capitularibus ſm Jo.an.in regula.qꝺ alicui.li.vi. col.pe.7 ita sequit hic ꝑnor.in omni vniuersitate ēt laicoꝝ.q2 interest collegij ne eoꝝ secreta pandant alijs forē sibus qui nō sunt de collegio. Quarto cōclude q̄ etiaz in alijs negocijs electionū q2 quilibet de collegio nō soluz q̄ est impeditus pōt alijs de collegio cōmittere vota sua vt.d.c.si quis iusto.vbi dicit Jmol.7 Gemi.q̄ ratiōe impe/ dimēti poterit doctor de collegio cōmittere vocē suā alte/ ri de collegio:sed ēt non ipeditus possit cōmittere alteri ꝺ collegio cū hoc non reperiat a iure prohibitū ſm ꝑnō. hic.7 idem hic Bal.dicens q̄ si esset datū arbitrium prio/ ribus 7 camerarijs poterunt camerarij trasferre eoꝝ po/ testatez in priores ar.huius tex.7 qꝺ nō.in.l.Item eoꝝ.§. si decuriones.ff.quod cuiusq3 vniuersi.noie.de quo tñ ar ticulo an 7 q̄ñ habens eligere possit per aliū eligeꝝ vide p doc.in.l.si sic.§.i.ff.de le.i. In glo.in ꝟ.omniū.ibi non valuit appellatio.dic q̄ imo valuisset nisi q2 erat actum q̄ ēps nō eligeret nisi habito omniū consensu nā in transla/ tio.vocum pōt apponi certa forma qua nō seruata nō va let quod agit vt hic i tex.ſm Bal.qꝺ est nota.7 ex his di cit hic ꝑnor.q̄ valeret statutum vniuersitatis q̄ in cer/ tis casibus nō valeat actus nisi habeat omniū cōsensus. nec ꝺr ꝯ ius cōe exq̄ a principio ita ēt oēs ꝓsēserūt:7 q̄ ꝟ possit fieri p statutū ꝓz q2 ꝟ pōt fieri p legez vt.d.c.q2 pp. ꝓz ēt i autē.de defēso.ciui.§.cū ita.vbi tex.sing.q̄ officialis nō pōt reformari in officio nisi oēs cōsentiāt etiā si vnus de populo vel de collegio ꝯdiceret si q̄ñ tñ per tale statu/ tum impediret vtilitas ecclesie:puta q2 nō possent oēs eē cōcordes 7 ilstaret vtilitas vel necessitas ecclesie.putat hic ꝑnor.q̄ valeret tūc actus gestus a maiori parte.ſ.ꝺ his que fiunt a maiori parte capli.c.i. sed certe opus esset tūc q̄ dispensarent ꝯ dictū statutū eoꝝ:q2 possunt dispensare vt per Jo.an.in regula.cui licet.li.vi.7 in.c.licet canon. de elec.eo.li.etiā si statutū esset cōfirmatū per papā potest col legium dispēsare ꝯ statutum vt ē tex.nō.in.c.cū accessissēt ſ.de cōsti.vbi etiā probat q̄ si collegiati veniūt ꝯ eoꝝ sta tutuz collegialiter aio illud tollendi tūc per vnū actum cō trariū tollitur illud statutū.quod videt velle Hosti.7 Jo. an.in.c.ad audientiā.de cle.non resi.7 ꝑnor.in.d.c.cū ac cessisset.col.ij.fortius ergo poterunt dispēsare in certo ca/ su ꝯ eoꝝ statutuz vt.ſ.7 subdit hic ꝑnor.q̄ validum eēt statutum vniuersitatis vel collegij q̄ valeat actus vniuer/ sitatis vel collegij gerēdus a plurib⁹: lz nō faciat maiorē partē totius collegij sed sint plures cōparatione minoris partis.7 ita voluit glo.notāda 7 mēti tenēda in.c.si cui.de elec.in.vi.regulariter vero de iure cōi nō valet qꝺ faciunt plures de vniuersitate nisi constituāt maiorē partē totius vniuersitatis nō comparatiōe minoris partis tex.est nō.i c.ecclesia.el.i.§.ꝺ elec.7 quid sit in pluribus patrōis an cō sideret maior ꝑs respectu oīuz an cōparatione minoris par tis.vide singulariter dictū Jo.an.in.c.iij.j.de iurep. In glo.in ꝟ.delegauit in fi.cōcludit hic do.An.post Jnno.q̄ aliqñ interposita appellatiōe inferior iudex a quo vult co gnoscere incidēter de appellatiōe:puta appellatus ilstat q̄ ꝓcedat ad sniam vel aliū actuz appellās opponit de ap/ pellatiōe si replicet negādo esse appellatuz aut q̄ appella tio ē talis que nō deuoluit aut q̄ appellatio ē defta.his ca sibus si iudex appellatiōis iaz cepit cognoscere de appella tiōe nō pōt alius de hoc se intromittere facit quod notat Jnno.in.c.pastoralis.i.§.ꝓterea.ſ.de offi.dele.alias si iu dex appellatiōis nō cepit cognoscer poterit iferior ꝺ his incidētibus cognoscere 7 ꝓbatōes recipe vt sic videat an sua sit iurisditio ar.c.romana.§.si ꝟo.e.ti.i.vi.ſ.ꝺ rescri.su p lris.7 ita tenuit Spe.ti.ij.§.nūc videndū ꝟ.xxxij.7 seq̄ tur ibi Jo.an.i addi.nō ob.e.dilect⁹ fili⁹.ſ.de rescri.q2 ibi appellario ꝑncipaliter pēdebat sup ꝟ an iudex a quo erat appellatū ēt iudex cōpetēs ideo nō pōt ipse de ꝟ cogno scere.nec ēt ob.c.sepe.ſ.e.vbi licz iudex a q̄ nolit deferre ap pellatiōi p ꝟ tñ nō ipedit cognitio iudicis ad quē naz ibi loquit qñ iudex a q̄ absolute nō detulit hic vero qñ orit disceptatio icidēter sup aliq̄ ꝑncipaliter pagēdo.7 ita resi det hic do.An.7 Jmo.dicēs q̄ snia lata sop ꝟ icidēti p in feriorē iudicē ꝑiudicaret partibus nisi appellet.7 adducit do.An.glo.in ꝟ.māifeste.in cle.si añ.ꝺ do.7 cōtu.sz aduer te ad hoc dictū Jnno.7 Spe.nō ꝓbat p.d.c.romana.§. si vero.q2 loquit de iudice appellatōis nō in iudice a quo Et tō Jmol.nō videt seq̄ q̄ iudex a q̄ possit incidēter co gnoscere de articulo appellatiōis q2 sūt ter.clarissimi i.d. c.dilectus fili⁹ by.7 i.l.cirographis.§.i.ff.de administra. tuto.7 ibi Bar.q̄ de isto incidēti an appellatio sit nulla an admittēda vl̄ñ spectat cognitio ad iudicē ad quē: nec vr vez q̄ snia lata sup ꝟ p inferiorē iudicē ꝑiudicaret appel lāti nisi itez ab eo appellet ꝓut dicit Jmo.q2 certe oia in nouata pēdēte a ꝓpellatiōe veniūt reuocāda p viā attem ptati vt i.c.nō solū.e.ti.in.vi.vel ēt p viā nnullitatis.ēt ōfta appellatiōe vt est dictū.ſ.c.primo. In glo.in ꝟ.ratū fatendū tñ est q̄ qñ ex actis cōstaret notorie q̄ appella tio esset nulla vel deserta q̄ tūc iudex a quo cognoscer po set sup isto incidenti.7 ita Jnno.in.c.pastoralis.§.ꝓterea. ſ.de offi.dele.an tñ possit sup hoc incidenti pronunciare 7 si pronūciat an ꝑiudicet ptibus si ñ appellet.Jnno.i.d. §.preterea.nō videt se firmare.iō conclude q̄ aut est cer tū appellationē esse legittimā 7 debet admitti 7 nihil inno uari.aut est dubium an appellatio sit legittima 7 admittē da vel non 7 debet admitti q2 i dubio iudex a quo sēp ꝺz deferre appellationi.ita Jnno.i.d.c.dilectus.7 Ang.i.l. quoniam iudices.C.e.ti.7 Spe.e.ti.§.nunc dicamus.ꝟ. i.7 post medium in ꝟ.Uincentius dixit.7 interiz nihil in nouare vt.i.l.sciendū.7 in.l.si cuius.ff.de ap.rec.i.aut con stat appellationē ñ fore admitēdēda tūc iudex a q̄ non ꝺz admittere 7 pōt ꝓcedere ñ ob.appellatiōe. ita glo.nō.in l.i.ff.nil nouari.7 Spe.sin.d.§.nunc dicamus ꝟ.circa ꝟ aūt.7 ita Bar.in.d.l.sciēdū.7 Bal.i.l.appellatiōe.C.e.ti. col.pe.sed i dubio appellatio debet admitti tñ si iudex nō admittat ꝓpter hoc tñ in appellatione nō recepta nil de bet inoari vt.d.l.si cuius.7 dicta.l.sciēdū.7 tenet ibi Bar. idem Spe.in.d.§.nunc dicamus.post medium in ꝟ.Item appellatione pendente.7 subdit ibi Bal.i d.l.appellatiōe. q̄ lz ad iudicē a quo spectet deliberare an appellatio sit per eum admittenda vel nō: vt sic sciat quales apli sint per eū dādi tamē etiam eo casu quo cōstaret appellationem nō esse admittendam non potest nec debet ipse iudex a quo super hoc ꝓnunciare:lz satis ē q̄ dicat nō admitto appel lationē.7 rō ē q2 abstinet a receptiōe appellationis ē facti sed pronunciare appellationē non esse recipiendam est iu ris 7 iurisditionis vt.d.l.si cuius 7.d.l.sciēdum.7 talis iu/ risditio 7 diffinitio nō ptinet ad iudicem alium q̄ appella tionis vt.d.c.dilectus.7.d.l.cirographis.7 ibi Bar.7 idē Spe.in.d.§.nunc dicamus.circa fi.in.ꝟ.sed cum cognos cere.merito ipse iudex a quo non pōt super hoc ꝓnuncia

re etiam si ꝓstaret appellationem nō esse recipiendam.ꝛ ita Bal.in.d.l.appellatione col.pe.ꝛ vide dicta ī.c.de.prio re.in prin..s.e.ꝛ in.c.vt debitus.j.e sup glo.in ℣.ex rōna bili cā.in prin.ꝛ de p̄dicta determinatōe est casus in termi nis in.c.cū super abbatia.s.de offi.dele.vbi iudices a quo ꝓnunciauerunt appellatōem iterpositam nō tenere nec admittendam eē a qua iterlocutoria non fuit aliter appel latum.tñ non facit p̄iudicium appellanti nec iudici appel latiōis.ꝛ pōt ꝓnunciare appellationem legittimam.non ob.iterlocutoria in p̄rium lata per iudicem aquo.ita tex. ibi in glo.in ℣.suspendatur.vbi melius p̄dicta declarauit. ꝛ vide ēt dicta in.c.de priore.s.e.ꝛ in.c.ex rōe.s.e. Itē aduerte qꝛ alio mō soluit hic do. An.ꝙ legatus cognosce bat hic de appellatione iterposita ad papam vt sic eam in structam remitteret.ꝛ hoc idē facerē posset quilibet alius iudex iferior sm eū.quia tendit ī faciliorem exitum cāe ap pellationis vt in.c.cum teneamur.s.e.ꝛ in.c.ij.j.de matri. con.p̄ interdictū ecclesie.sed dicit hic Panor.hoc dictum nō ꝓcedere ī iferioribus iudicibus ꝛ maxie ī iudice a quo. per tex.in.c.si a iudice.e.ti.in vi.vbi appellans nō tenetur comparere ad citationem iudicis a quo nisi ad reuocatio nem grauaminis.ergo non tenetur cōparere vt cām ma gis īstructam remitteret.ꝛ ideo putat hic Panor.esse spe ciale in legato delatere qui de appellationibus iterpōitis ad papam possit cognoscere ad hunc finem vt cām ipsaꝫ magis īstructam remittat a papam.ꝛ ita laquitur tex.hic ꝛ dictū Spe.vt.s.licet do. Ant.hic generaliter eum alle get vt.s.nec ob.ꝙ inferior possit cognoscere de his qꝛe tē dunt in faciliorem expeditionem cāe appellationis vt.d. c.ij.ꝛ.d.c.cū teneamur.quia ꝓcedunt illa iura qñ vult pro hibere attemptata.vel qñ appellans non p̄diceret.ꝛ ita ꝓcedat.d.c.cū teneamur.ꝛ.d.c. ij.secus si appellās p̄dice ret.ꝛ ita ꝓcedat.c.si a iudice.sm Panor. sed amplius du bitatur quō credatur hic relationi legati vnius p̄.c.a no bis.s.de te.soluit Hosti.ꝙ hic.legatus ꝓcessit de consen su ptium vt sit speciale in legato cardinali cui ex generali ꝓsuetudine statur:ꝛ creditur ipsius relationi vt per glo.ꝛ Archi.lxxxvij.di.nobilissimus.sed de iure cōi secus ē sm Spe.ti.ij.§.i.℣.sed nunquid aduocatus.ꝑ quo est glo. sing.in.c.sicut.j.de sen.excō.volēs ꝙ in tertij p̄iudiciū nō credatur etiā legato cardinali.ꝛ hoc qñ non requisitus a papa aliquid referret qñ autez requisitus a papa referret an tunc sit sibi credendū .vide de hoc ordinarie per doc.ī c.post cessionem.s.de ꝓba.ꝛ in.c.ꝙ super his.s.de fide instru. In glo.in ℣.renūciasse in fi.vult glo.ꝙ electus possit renunciare sue electiōi etiā postꝙ ꝓsenserit.non ob. c.admonet.ꝛ.c.quod ī dubijs.s.de renunc.vbi dicitur ꝙ non pōt renunciari beneficio nisi in manibus superioris. qꝛ dicit hic Hosti.ꝙ iste erat electus ī discordia.vnde lz cōsenserit ꝛ sit appellatum ad superiorem pōt libere renū ciare.ꝛ ita trāseunt hic doc.sed tu vide glo.oꝛ.in ℣.renun ciat.ī.c.si electio.de ele.li.vi.an ꝛ qñ electus postꝙ ꝓsensit electōi possit libere renūciare absqz alio cōsensu supioris. qñ autem quis hꝫet ius ad rem in beneficio ꝛ non ius ī re absqz dubio potest libere renunciare vt est tex.in.c.ad audientiam.el.ij.s.de rescriptis.

Onstitutis. Appellatio frustratoria possessio
c nez cōfirmari non retardat.h.t.vel sic Cōtra electuz ꝛ confirmatū regulariter exceptio vel appelatio nō admittit ad ipediendū electōis ꝛ ꝓfirmatiōis effectū sz hīta possessiōe poterit accusari vel p̄nūciari.h.t.p̄ narrat factū.so diffinit ibi nos ergo.ij.ꝑ testatur ibi siquidem ꝛc. Nō.primo ꝙ ordinarius pōt per adiurationē astingere electores vt eligāt sm deum ꝛ bonam conscīam magis idoneum ī ꝛ vtilem ecclesie vi rum.ꝛ hec adiuratio est loco iuramenti vt hic in glo.ij.ꝛ idē Archi.ij.q.v.si quis.ꝛex his infert hic Panor. ad nō bilem ꝛ vtilem practicam ꝙ qñ epūs timeret ꝙ patroni ꝓpter.preces alioꝝ aut ꝓper carnalem affectionem non p̄tent magis idoneum possit patronos astingere sub iu ramento vel adiuratione de qua hic vt p̄sentent magis idoneum ꝛ vtilem ecclesie quod nō.eligendus enim ñ so lum debet eē idoneus ī sed etiam vtilis ecclesie.ꝛ alibi di cit tex.nō.ꝙ epūs nō debet eē custos cartaꝝ ꝛ libroꝝ ꝛ sic solum ītendere studio literarū sed ēt in alijs exteriorib⁹ debet eē vtilis toti diocesi.ita dicit tex.xi.q.i.in canōib⁹. ꝛ facit.c.lz.j.de regula. Scō nō ꝙ electio potest restrin gi ad duas psonas eligendas:ꝛ hoc de voluntate eligen tium aut ex accidenti pone ꝙ electio hz fieri de certo gre mio ꝛ nō sint ibi nisi duo idonei.facit.c.abbate.ō ver.signi. talis aūt regulariter debet eē electio libera nec posset restrī gi ad vnam psonam potius ꝙ ad aliam.de quo in.c.cum terra.s.de ele.sm Jmo.ꝛ vide in.c.cū dilectus.s.de.con sue. Ultio nō ꝛ ita allegat ꝙ electus ꝛ cōfirmatus nō ob.exceptione vel appellatione extiudiciali dz cōsequi pos sessionem de quo.j. In glo.tertia in fi.cōcludit glo.ꝙ lz idoneoꝝ sit eligendus tñ satis est ꝙ electus ipse sit ido neus lz alius potuisset eligi idoneoꝝ.ꝛ ita ēt dicit ꝙ suffi cit p̄sumptum eē idoneum lz alius ptuisset idoneoꝝ p̄sēta ri sm glo.in.c.iij.j.de iurapa.ꝛ vide ad predicta glo.oꝛ.ꝛ melioꝛē que sit ī iure ī.c.lz ergo.hic allegato ī glo. Du bitat an salua cōsciētia possit eligi idoneus ex quo poterat eligi doneoꝝ.do. An.hic ꝙ nō per hūc tex.ꝛ glo.sed glo.ī d.c.lz ergo.refert in hoc opi.ꝛ cōcludit p̄rium .qꝛ agēs bo nū nō peccat lz possit agere magis bonū.ita ergo eligētes nō peccant eligēdo idoneum lz idoneoꝛē elgere potuissēt.

Alij vero tenēt p̄rium prout ibi refert Archi.dicēs ꝙ opio illius glo.p̄cedit ī voluntarijs sed ī necessarijs dz sp eligi melioꝛ vt in.d.c.licet ergo.ꝛ facientes p̄rium vulne rāt ꝛ ledūt ꝓsciētiā. ꝛ ita ꝓ suluit Fede.ī suo ꝓsilio.lxxxx. qō incipit Sup dubitationū articulis queritꝫ.Panō.hic ꝓcludēdo ꝙ aut a principio fuit appellatū ne fieret electio nisi de idoneoꝛi.tūc nō valebit electio de idoneo qꝛ cum de iure teneatꝫ eligere idoneoꝛē vt hic ꝛ ī.d.c.lizergo.ꝛ in.c. cum dilecti.s.de.elec.fuit iusta cā appellādi ita ꝙ saltem talis electio retractaretꝫ ꝑ supiorem in cā appellationis.si vero nō fuit appellatū tūc teneret electio facta de idoneo vt i.d.c.cum dilecti ꝛ.c.cū nobis olim.ꝛ.c.cū terra.s.de.ele. eligētes tñ peccant vt.s. Et itelligit p̄dicta qñ in eodē collegio reperitꝫ idoneoꝛ alias nō tenentꝫ eligere idoneo rem de alio collegio qꝛ honestius ē ꝙ idoneus eligatꝫ de eodē ꝙ ꝙ fiat trāsitus ad idoneoꝛē alterius collegij .facit lxi.di.nullus epūs.ꝛ qđ nō.in.c.cū inter canōicos.s.de ele. ꝛ.j.de reli.do.in.c.inter q̄ttuoꝛ.vbi tex.nō.ꝛ ita sm eū ō bet intelligi glo.ꝛ Bar.in.l.cū quidā.ff.de le.ij.vbi voluit ꝙ habēs electionē tā ꝙ bonus vir satis ē ꝙ eligat idoneū ꝛ valet electio lz potuisset eligere idoneoꝛē.cōscīa tñ nō sa luatꝫ qꝛ ī elimosina ipendenda idoneoꝛ dz eligi lxxxxi.di. nō satis.ꝑ glo.xlij.di.quiescamus.ꝛ facit tex.de cōse.di.v. nō mediocriter. Dz aduerte qꝛ electio facta de idoneo dū mō sit facta a maioꝛi parte capituli ē valida lz potuisset ele gi idoneoꝛ.ꝛ ita ꝓbatꝫ in.c.qꝛ ꝓpter de.elec.iuncto.c.cū ī cūctis.vbi satis ē ꝙ electꝰ sit idoneus. ergo ī foro iudicia li talis electio nō pōt retractari.ꝛ appellatio ī p̄rium nō di citur legittima ꝓut tz glo in.d.c.licet ergo.ꝛ satis ꝓbatur hic ī tex.vbi allegabatꝫ ꝙ alius cēt idoneoꝛ ꝛ magis vti lis ecclesie.ꝛ ꝙ iste electus ꝛ cōfirmatus erat impotens ꝛ inutilis ecclesie.ꝛ tñ papa hic nō reputauit ex hac cā appel lationē legittimā ex quo electus erat idoneus.ꝛ hāc ptem sequitꝫ Jmo.hic in glo.ꝓria.vñ cōcludendū videtꝫ qī.fo ro iudiciali electio de idoneo sit valida licet alius idoneoꝛ potuisset eligi dummō sit electꝰ a maioꝛi pte ꝛ appellatio p̄rium nō videtꝫ legittia vt.s.ꝛ hoc iure ꝓbatꝫ.amplius ēt ē certū ꝙ ius canonicū ēt īquantū disponit in foro iu diciali sp tēdit in salutē aie vt patz in.c.cū contingat.s.de iureiura.in.c.licet mulieres.e.ti.in vi.vnde iferur ꝙ si ele ctio facta de idoneo ē valida in foro iudiciali licet potuis set alius eligi idoneoꝛ eodem ꝛ simili modo id dicendū in foro consciētie quia ius canonicuz nunq̄ iniecit alicui laqueum.xxvij.qu.ij.de viduis.nec scienter defendit ali

quem in peccato.s.de resti.spo.c.litteras.si enī eligere idoneum induceret peccatū ius canonicū non validaret tunc electionē q2 eēt ꝫ iura supradicta.cū ergo electio ꝺ idoneo qñ reperitur facta a maiozi parte capituli fiat canonis auctoritate.ꝺ.c.q2 propter.7.c.cum in cūctis.ergo non peccant eligentes.xxiij.q.iiij.qui peccat.C.de adul.l.gracchꝰ. 7 ꝓ hac parte videt hic tex.satis apertus hic.n.electio fuit facta precedente adūratōe epi: de eligendo fm conscientiam magis vtilē 7 idoneū 7 tñ valet hic electio maiozis partie,7 q2 satis ē q sit ſuata forma tradita a iure in eligē do:iō est q papa non fecit ꝺ vllā mentionē conscientie naz sufficit q electus sit idoneus.papa enim hic exp2essisset si electozes ex hoc vulnerassent eoz conscientias.c.per tuas. el.ij.j. de simo.7.c.ad audientiā.j.de ꝺcimis.7 ex his datꝫ vna sing.conclusio q ꝺc iure canonico qñ factum est certuz 7 de eo constat; omne id qꝺ est licituz 7 permissū in foro iudiciali censetur licitū 7 permissum in foro cōscientie. facit.c.sicut tuis.j.de simo.in fi.alias aūt ius canonicū inij ceret laqueū 7 peccarent exercētes actū canonis auctoritate q esset absurdū vt.s. Jn glo.in ver.impotētiaz. ibi ex senectute.dic q impotētia senectutis impediēs administrationē repellit a promotione vt in.c.florentinū.alias archi.hic allegata.sed nō repellit senectus idē promotū 7 ꝺberet dari coadiutoz.j.de cle.egro.per totū.qꝺ procedit ēt in prelatis regularibus vt tenuit Jo.an.in.c.fi.s.de sup. ne. pze.7 sequit hic Pano2. Jn eadē glo.ibi sed nūquid ē habenda ratio 7c. voluit glo.q ceteris paribus sit preferēdus eligēdus qui est ditioz 7 potentioz:q2 per talē melius consulit ecclesie.sed dicit Hostiē.q debet ꝓsiderari status 7 qualitas ecclesie nā si ecclesia indiget potētia puta q2 habet possessiōes 7 castra iuxta emulos 7 inimicos tūc sit preferēdus potētioz ar.c.officij.s.de cle.sed vbi ecclesia indigeret sciētia puta q2 sit iuxta hereticos vl infideles tūc sciētia debet preferri potētie ar.c.in causis.de elec.vbi vero ecclesia indigeret diuitijs puta q2 sit onerata debitis:tunc diuitie debēt preferri scientie 7 potētie ar.x.q.ij.hoc ius.cessantibus vero predictis qualitatibus nō reprobaretur electio facta de illo qui nō esset diues nobilis vel potēs dūmodo alias sit idoneus fm Hosti.de q ēt p eū 7 Jo.an. in.c.i.j. ꝺ ꝓsangui.vbi ēt querūt qd si ꝯcurrāt duo i electōe adepta tū q2uz vnus ē doctoz in theologia alius in iure canonico quis sit preferēdus 7 cōcludūt vt.s. s.q si ecclesia ē vicina hereticis sit preferendus theologus alias debeat preferri canonista.qñ vero aliquis esset mixtus peritus in theologia 7 iure canonico deberet preferri mero canoniste vel theogolo ar.c.ex parte.j.de cle.non resi.fm Hosti.7 Joā. an.in.ꝺ.c.i.7 sic per predicta sētit Hosti. hic q si ecclesia indigeret viro potenti aut diuitijs tunc electio facta de non potēte vel ñ diuite cēt retractāda:q2 lz ille in se sit idoneus tñ nō est vtilis ecclesie.qꝺ est notandū fm Pano2.sed certe prout est dictum.s.hic videtur tex.in cōtrariūz.vnde dicit Jmol.hic q licet in electiōe ante factū sit habenda consideratio de predictis qualitatibus tamen qñ electio esset facta a maiozi parte valeret dūmodo sit facta de idoneo p id quod habet in.ꝺ.c.q2 ꝓpter iuncto.ꝺ.c.cū in cunctis. nec veniret retractanda post factum.p quo ēt glo.nō.in.c. qñ vetus.xxiij.q.i.que refert ꝺ ꝺuobus electis 7 cum altera pars replicaret de potentia sua fuit responsum q Petro piscatozi successoē querimus non Augusto 7 sic iperatozi in quo consideratur potētia 7 splendoz domus nō sic in administratiōe ecclesiastica in qua p̄fuit Petrus qui fuit piscatoz 7 filius fabri: vnde nō est currandū de potentia: p quo ē bōus tex.j.ꝺ prebē.c.venerabilis.nec ē presumenduz pro aliquo ratōe nobilitatis solius vel potētie.xl. ꝺi.illud.7.c.multi.7 ꝺic vt ibi nota.7 in.ꝺ.c.venerabilis.

Jn glo.in ꝟ.rationabile in fi.tenet hic Jo.an.q si ep̄s detulisset appellatōi fuisset functus officio suo:7 nō potuisset amplius se intromittere vel reuocare dilationē.de hoc tñ ꝺic ꝓut plene habet in.c.cū appellatiōibus.e.ti.in .vi.

Jn glo.in ver.q aliā.in fi.ex glo.elicium tres solutiones. Prima q sit speciale in cōfirmatiōe vt possit prosequi aliam cām q̄ expressam in appellatiōe.7 hec solutio hodie non ꝓcedit per.c.vt circa.7 in cle.constitutionē.eo. ti.non ob.iura allegata hic in glo.q2 licet iudex in beneficialibus ꝺbeat ex officio supplere 7 inquirere: pars tñ sic appellans quantū ad se est exclusa.s.de elec.cū ꝺilecti i fi. per glo.in.c.i.j.de cōcess.preben.7 ē tex.s.c.primo. Secunda solutio est ꝺirecte contraria precedēti: vt nō admittatur volens prosequi aliaz cām.7 ista ē vera fm Pano2. 7 probat hic in tex.vbi ponderat q tunc non expressit aliam cām. Tertia solutio est vt iste repellat ratione presumptiōis 7 suspitiōis orte cōtra eum:exquo causa expressa erat irrationabilis.7 ex hac solutione est notandum q vbi in sententia vel in appellatione exprimitur certa causa 7 annectitur clausula generalis: 7 etiā alijs pluribus causis 7c.q tunc si causa expressa est irrationabilis presumitur similimodo q alie non expresse comprehense sub clausula generali sint irrationabiles. facit.c. si forte. de electi. in vi.fm Pano2.melius facit.c.sedes.s.de rescri.quia clausula generalis trahitur ad similia exp̄ssis. 7 aduerte quia Hosti.7 Jmo.hic faciūt differentiā an cōfirmatio fiat cū cāe cognitione 7 tunc censeatur diffinitiua snia:7 iō tūc in appellatōe nō requirit cā sicut in appellatōe a diffinitiua. l.scio.ff.e.ti.7 poterit iustificari appellatio ex alia noua cā. ff. qꝺ cū eo.l.titianus.secus si confirmatio fiat absq causa cognitione tūc censetur snia interlocutoria iō in appellatione requireret certa cā 7 ex alia iustificari non posset. j.e.c.vt debitus. Subdit hic tñ ꝺo. An q hodie cōfirmatio sp erit snia diffinitiua: cum sit seruanda solēnitas de qua in.c.fi.de elec.in vi. Sed certe melius loquit Jo.an. in.c.auaricie.de elec.in.vi.vbi singulariter voluit q licet si non fuat solemnitas.ꝺ.c.fi.cōfirmatio sit nulla.vt ibi tñ si fuat aut confirmatio fit in ꝺictorio iudicio oppositore opponente 7 iudice iudicialiter cōfirmante:tunc ē q confirmatio est snia diffinitiua.si ꝺo nullus ꝺictoz apparet 7 superioz cōfirmat etiam p̄missa sūmaria cāe cognitiōe: 7 isto casu confirmatio non habet vim diffinitiue 7 censetur potius actus extrajudicialis.quod est singulariter notādum ad intellectum.ꝺ.c.fi. fm Pano2.7 ita in effectu voluit hic Jmol.dicens q licet hodie procedatur in cōfirmatione sine strepitu 7 figura iudicij vt in cle. dispēdiosaz de iudi.tñ qñ cōfirmatio nō ē facta cū plena cāe cognitiōe: lz sit ſuata solennitas.ꝺ.c.fi.tñ confirmatio habet vim interlocutorie sz cū.7 ex his patet An 7 qñ appellatio a cōfirmatione iudicet appellatio a diffinitiua vel interlocutoria.7 dic vt.s. Jn glo.fi.ibi.§.qliter.ibi pēdebat lis de crimine quod irrogabat infamiā ideo illa pendente non pōt promoueri rōe infamie:q2 opinio promouendi non ꝺz vacillare.facit.quod nō.in.c.fi.s.de testi.7.ij.q.v.presbiter si a plebe.sed hic loquit in iam ꝓmoto 7 cōfirmato ꝺ quem opponebat exceptio vt repelleretur a possessiōe. 7 hoc fieri non pōt:q2 illa habz cōsequentiā ab actu cōfirmatōis iam perfecte 7 possessio ē de ꝓsecutiuis ipsius iuris acquisiti vnde cōueniēs est q hēat possessionez ipsius iuris p nō.in.c.cum dilectus.s.de cā poss.7 in.c.trāmissā. de elec. Jn eadē glo.in fi.ex hac glo.colliguntur multa cōtraria.7 primo de regula.qui ad agendum.li.vi.q2 contra hunc electum 7 confirmatuz potest agi vt hic dicitur ergo deberet posse excipi.sed glo.respondet hic in fi.ideo enim repellitur exceptio q2 debet esse proportionabilis ad moduz agendi deductum in iudicio cum exceptio sit intentionis actoris exclusio.l.i.ff.de excep.7 in.c.i.s.de ordi.cogni.sed in casu isto exceptio nā potest esse proportionabilis:quia electus 7 confirmatus non petit aliquid iuris cū iam sit adeptus per ipsam electionem 7 confirmationem vt.ꝺ.c.trāsmissam.sed petit possessio que habet plurimuz facti.j.de ꝓcess.prebē.cū nostris.7 in.l.i.ff.de acqui.pos.iō est q hic repellit exceptio non aūt actio 7 sic per viam accusandi vel denunciādi.7 hec responsio colligit ex dictis Jnno.7 alioꝝ doc.hic.nec obstat q esset hic appellatum a

confirmatione ⁊ ideo erat suspēsa.s.eo.c.sepe.circa fi. ꝓse/quendo appellationē videbatur agi de ipsa confirmatiōe ⁊ sic de eo q̄ erat iuris ideo debuit admitti exceptio.pōt di ci q̄ confirmatio fuit hic facta ex̄ iudiciū ideo sequens ap pellatio ex̄iudicialis non suspēdit actuz precedentē sed so lum actum qui fit post ⁊ ꝯ appellationē subsequentem vt ē tex.nō.in.c.cū nobis olim.s.de ele. Sed amplius p̄/dictis obstare videt̄ q̄ agens ꝓ possessione beneficij dici tur agere possessorio adipiscēde sicut intētat heres vel bo/nor̄ possessor qui agit ꝓ possessione adipiscenda vt p̄ glo. ordi.⁊ doc.in.c.pastoralis.s.de cā pos.sed agenti possesso rio adipiscēde ob.exceptio defectus ꝓprietatis iuris agē/ti sl pōt incōtinenti ꝓbari.l.iij.§.ibidē.ff.ad exhibēdum.⁊ in.l.ij.C.de edicto diui.l.fi.C.quor̄ bonor̄.ergo cadē rō/ne in beneficialibus deberet admitti exceptio concernens defectum iuris agentis cū non sit ratio differentie. nam in temporalibus exceptio non videt̄ proportionabilis ex quo petit̄ possessio que est quid facti ꝓsecutiui ad ipsū ius acquisituz: ⁊ tñ ob.exceptio vt.s.ergo idem in beneficiali bus.quare cōclude q̄ aliquādo in beneficialibus quis est cōsecutus plenū ius in beneficio sed petit possessionē.tunc si excipitur de crimine cū in ea iam admittitur exceptio ⁊ impedit executionē ⁊ si crimen fuerit probatū imponitur illi silentiū.si vero non fuit probatū tñ remanet infamia ⁊ tunc indicitur illi purgatio.⁊ de his est tex.notabilis in.c. accedens.j.de accu.si vero opponit̄ exceptio criminis abs q̄ infamia vel alia exceptio que nō concludit defectuz iu/ris ipso iure sed illum posse prīuari: puta si opponitur ali/quid per quod dicit̄ cassanda electio vel cōfirmatio vel ip sa collatio: ⁊ tūc talis exceptio etiā si offertur incōtinēti ꝓ bari nō ob.agēti possessorio adipiscēde possessiōis: exq̄ iste interim habet vez ius proprietatis anteq̄ casset̄ electio cō firmatio vel collocatio.facit ad ℔ qđ nōt Jo.an post cōp. in.c.qđ sicut.s.de elec.in glo. antepe.fm Jmo.hic colū.vi. ⁊ bene facit tex.in.d.c.accedēs.⁊ in.c.post electionē. in fi. j.de cōcess.p̄ben.aliqñ opponit̄ exceptio cōcernēs defectū ꝓprietatis: q⁊ exceptio sit talis que reddit electionē vel cō firmationē nullam: puta q⁊ dicitur facta per falsas ⁊ surre pticias litteras seu dicit̄ electores nō habuisse ius eligēdi vel cōfirmatorē ius confirmādi seu collatorē ius conferē di.istis ⁊ similibus casibus si opponēs offert incontinēti se probaturꝫ debet audiri ēt in beneficialibus: ⁊ ob.exceptio agēdi possessorio adipiscēde vt nō.glo.or̄.i.c.i.⁊.c.litteras s.de resti.spo.⁊ sequūtur ēt Jnno.⁊ doc.i.c.cuz olim.s.de do.⁊ cōtu.⁊ in.c.pe.s.de cā pos.secus si nō posset inconti nēti probari.per ea q̄ habētur in.d.l.iij.§.ibidē.⁊ in.d.l.ij. ⁊ ita sequit̄ hic Jmol.⁊ Pano⁊.Et ex his sumitur rō qua re papa hic in tex.generaliter exclusit hūc opponētem.dic q̄ ideo q⁊ regulariter agēti interdicto adipiscēde nō ob.ex ceptio defectus ꝓprietatis nisi in casibus.s.expressis.⁊ sic regulariter ꝓhibet̄ exceptio ante adeptā possessionē. Itē quia hic erat presūptio ꝯ hunc friuole appellantez q̄ mali ciose exciperet cā differēdi possessionē illius ar.c.si forte.de elec.in.vi. Item q⁊ nullam exceptionez opposuerat de ex/ceptionibus q̄ possunt opponi ꝯ electum ⁊ confirmatū iō papa generaliter eū exclusit. Secūdum ꝯrium ad hūc tex.⁊c.super his.j.de accu.sed dicas q̄ ibi ideo admittit̄ exceptio q⁊ restabat cōsecratio vel benedictio post cōfirma tionē: vnde respectu illius iuris de futuro nondū acquisi ti bene admittit̄ exceptio.vnde infert hic Jnno.quid si di gnitas vel beneficiū requirit certū ordinem an ꝯ petentē cōsecrationem vel ordinē annexuz illi beneficio poterit p viā exceptōis impedīri possessio beneficij.ꝯclude q̄ aut ta lis exceptio fuit discussa tpe electiōis vel confirmatiōis ⁊ nō debet tūc admitti ne de delicto eiusdē hois sepius q̄/ratur.j.de accu.c.de his.l.licet.ff.naute caupōes stabu. si ꝯ non fuit discussa tūc admitteret̄ exceptio: exquo petit̄ id qđ est iuris acquirēdi in futuꝫ vt in.d.c.super his.vbi Jn no.idē tz: ⁊ ita videt̄ hic residere.⁊ sequit̄ etiā Hostiē.⁊ Pano⁊.in.d.c.pe.circa fi. Quid autē quando petit̄ ali quid quod habet in se executionem illius iuris: puta in pe tente sigillum an possit impediri per viam denunciatiōis: ⁊ exceptiōis.vide q̄ nō.in.c.vt nostrū.j.eo.⁊ in.c.i.j.vt ec clesiastica beneficia. Ulterius aduerte singulariter q⁊ di sp̄ositio tex.c.fi.de elec.in.vi.nō habet locū in collatiōe be neficioꝝ vel in prouisionibus ꝓut tenet glo.or̄.fi. ibi.q⁊ li cet collatio beneficij habeat vim electionis ⁊ cōfirmatiōis ⁊ similiter ꝓuisio vt per glo.nō.in.c.i.de elec.in.vi. tamen his casibus q⁊ excipiens non habuit facultatem opponen di licet excipiens a crimine non audiatur contra illum cui est facta collatio vel prouisio nisi sit exceptio criminis cuz infamia vt dicto.c. accedens.tamen alia exceptio bene po terit opponi vt impediat acquisitionem possessionis.⁊ ita sequuntur dominus Anton.⁊ Jmola.in dicto c.penul.in fine.ratio est quia iste qui nunc excipit non habuit facul/tatem opponendi tempore collationis vel prouisiōis. vn de non est quid sibi imputetur.⁊ q⁊ collatio ⁊ ꝓuisio cōi/ter fit clādestine non precedentibus aliquibus edictis iō est p̄sumptio ꝯ eas vt.in.d.c.vt nostrū.⁊ ex his rationib⁹ voluit Pano⁊.in.d.c.pe.q̄ ꝯ clandestine prouisū per colla tionem vel ꝓuisionē possit ēt opponi exceptio criminis absq⁊ infamia ad impediendum ⁊ differendū effectum pos sessiōis. ⁊ ita dicit q̄ posset limitari.d.c.accedens.sed cer/te ibi indistincte dicitur q̄ sola exceptio criminis non im pedit exceptionem.⁊ loquitur tex.in clādestine prouiso nō p̄cedentibus edictis solēniter.⁊ ēt eo casu quo non potuit culpa iputari illi excipiēti ideo tutius videtur in hoc tene re id quod tenet Butri.⁊ Jmo.in.d.c.pe. q̄ sola exceptio criminis non obstet sed alia exceptio sic vt.s.est̄ dictum.⁊ ex his rationibus videretur idē in excipiente ꝯ electum ⁊ confirmatū petentē possessionem si excipiens non habuit facultatem se opponendi: puta si confirmatio fuit clāde/stine facta fm Jnno.in.d.c.pe.quod dictū dicunt doc. ibi esse singulariter menti tenendū ꝯ eos qui faciunt propō quādoq⁊ edicta clandestine ⁊ tpibus quibus verisimiliter non habet̄ noticia: puta in hora prandij vel de sero tarda hora aut faciunt admoneri postea secrete ⁊ in cōtinenti illa edicta vt non deueniant ad noticiā ptis.istis.n.casib⁹ audietur excipiens post electionē ⁊ confirmationē.⁊ ita dicunt posse limitari.d.c.fi.de.elec.in vi.quod ēt est noran dum ad p̄tatū per patronos ⁊ institutū si edicta fuerūt clādestina vt.s.⁊ vide de his plenius per doc.in. d. c.pe. ⁊ in.c.cū olim.s.de do.⁊ contu. Tertiū ⁊ vltimum ꝯ/rium de.c.tantis daniel.hic allegato in glo.p ꝯrio.⁊ de.c. omnipotens.j.de accu.vbi pendente accusatione alicuius non potest quis interim ꝓmoueri ad beneficiū.sed hic in tex.pendebat controuersia ⁊ iudiciū ergo ⁊c.sed dicas q̄ in ꝯrio fuit accusatus ante promotionē sed hic iste fuit ele ctus ⁊ confirmatus ante exceptionē ⁊ ante accusationem ⁊ appellationem.⁊ sic non ob.contrarium. Extra glo. Jnno hic tractat de effectu ⁊ viribus appellationis extra iudicialis et dic plene per eum ⁊ Jmol.sed tu vide vt de his dicetur infra eo in.c.bone.

Ex parte tua. Appellari pōt siquis citatur ad
e locum non tutū: etiam si in rescripto sit clausu
sula appellatiōe remota.h.d.⁊ primo ponitur
decisa cōsultatio.fo respōsio.secūda ibi p̄sēti
⁊c. Nō.primo vnū casuz in q̄ est licita appellatio lz cā
sit ꝓmissa appellatiōe remota.⁊ de ℔ dicet̄ in.c.pastoralis
j.e Secdo tene mēti tex.ibi vel tui ⁊c.⁊ ita allegat̄ q̄ lo
cus in q̄ debet agitari iudiciū nō soluz debet eē tutus ip̄is
ptibus sed ēt aljs oibus hñtibus in iudicio īteruenire: p
ut sūt aduocati ⁊ testes vt dicit glo.prima hic. Sed an
sufficiat locū esse tutuz.pcuratori licet nō sit tutus dño. Jn
no.videt̄ hic velle q̄ sic cū satis sic mittere ꝓcuratorē. sed
Hosti.hic ꝯ q⁊ locus debet eē tutus vtriq⁊ simul. nam bñ
ficiū iuris q̄ habet ps vt possit p se vel per ꝓcuratorē nō
dz sibi auferri vt.l.i.§.vsus.ff.ō ꝓc.iō si loc⁹ nō eēt tut⁹ p
curatori eēt auferre ptī bñficiū iuris fm Bal.ℍ.⁊ idē ē lz
locus eēt tutus ꝓcuratori si tñ nō ē securus dño nō suffice

ret q2 forte est talis causa in qua quis aut nō vult aut nō cogitur cōstituere ꝓcuratorē fm notata i.c.ij.s.de ꝓcu. fm Jmo.7 Pano2.hic dicentes q de his est tex. satis aptus hic ibi tu vel tui 7c.7 idem glo.hic.7 est ēt bonus tex. 7 glo.in cano.si non ꝓsugij.xxiij.q.ij.ꝓ quo ēt glo.in v. secure.in.c.bone.el.p.de ele.7 etiā vide.j.col.vi. Tertio nota ibi quotiēs 7c.7 tene mēti singulariter q quotiens quis citatur ad locū non tutuz totiens pōt appellare licz in ꝓma vel fa citatione nō appellauerit.7 ratio est q2 gravamen totiēs reiteratur quotiēs citatur ad locū non tutū. ideo semp a nouo grauamine pōt appellari .imo magis singl'r est notandus hic tex.q si aliquis fuit citatus ad locuz nō tutum 7 cōparuit 7 nihil opposuit tñ iterꝝ citatus poterit denuo opponere lz ab inicio nō opposuisset .vnde iterꝝ tene mēti q per comparitionē 7 suscipiendo iudiciū non videt quis approbare 7 consentire in locum iudicij nec renunciare exceptiōi de loco nō tuto cuz tex. hic dicat quotiens 7c.7 ita tenuit notāter Bal.in.l. peremptorias C.ap.rescin.nō pos.col.v vbi refert Archi.hoc idem tenuisse.iij.q.ix.in can.hortamur.7 ratio ē q2 suspicio renouata non consumit ideo iterꝝ citatus poterit excipere 7 quasi a nouo grauamine poterit appellare: q2 totiēs grauat: quotiens citat 7 artatur ad comparendū vt in hoc tex.7 hoc idez sequit Jmo.in.c.dilectus filius.in fi.s.de rescri. vnde dicit Jmo.hic per hūc tex.q exceptio loci non tuti pōt opponi in quacūq parte iudicij etiā post litem contestataz quod nota de quo.j. Et ex predictis inferuntur quinq notāda dicta. Primo q si aliquis fuit citatus vltra vnam dictā 7 sic ad locū non idoneum si cōparauit 7 litigauit sponte 7 nihil opposuit tñ si iterum citat ad dictum locū poterit excipere etiā post litem contestatā.alias sequeretur q semel grauatus posset iterꝝ 7 pluries grauari quod esse nō debet ar.c.peruenit.j. de censi. vnde licet de ꝓma citatiōe vel fa non possit conqueri exquo spōte comparuit tñ ex nouo grauamine qō nunc infert exquo iterꝝ citat 7 trahit ad locum nō idoneū 7 sic vltra vnam dictam poterit excipe ar.c.insinuāte.s.de offi.dele.7 optime probat hic in tex.ibi quotiens 7c.7 hoc fuit originale dictū. Vincē.in.d.c.dilectus.7 sequit ibi do. An.7 Jmol.i fi.7 Spe.in ti. d cita.§.i.v.quid sit reus citatus.7 idem tz Butri.7 Jmol.in cle cām.de elec.colū.xiij.qō nō. Secundo infertur ex predictis q si aliquis citatus tpe feriato ob vtilitatē hoium comparuit 7 spōte iudiciū suscepit 7 d ferijs nihil excepit tñ iterū citatus poterit excipere.q2 licet de ꝓma vel fa nō possit citatus cōqueri exquo comparuit 7 nihil excepit tñ ex noua citatōe 7 sic ex nouo grauamine poterit opponere.q2 semel cōparendo non intelligitur renūciasse exceptioni de ferijs quo ad actus futuros vnde poterit postea obijcere de ferijs ne procedat .actus enī iudiciarij sunt separati.7 inducit solus tacita renūciatio in actibus in quibus sciēter litigat in alijs autē non .7 sic ex nouo grauamine poterit opponi.7 ita tz Jmol.in.c.fi.in fi.s.de ferijs.7 bene facit ad hoc glo.in ver.ptibus.in cle. sepe.in fi.de ver.signi.7 hoc idem sequit do. Ant.in.l.i.in prin.ff.de ferijs.per tex.ibi in ver.alterutro.qui hoc clarissime ꝓbat in fi.licet enim partes sint litē contestate spōte tpe feriarꝝ: tñ poterit quelibet pars postea ad actus futuros allegare ferias in quacūq parte iudicij.nec ob.q ex/ceptio dilatoria nō possit opponi post litē contestatā.s.de re iu.c.inter monasteriū.7 de excep.c.pastoralis.7.C.ō.p cu.l.ita demū.q2 ꝓcedit respectu effectus iaz cōsumati sed nō respectu cōsumādi sicut ē tex.in.d.l.i.i fi.fm Ang.ibi.7 ista ēt sit rō notabilis ad hūc tex.7 ad p̄cedentia dicta q̄re exceptio loci nō tuti pōt opponi post litē cōtestatā 7 in quacūq parte iudicij lz sit dilatoria vt.s.per Jmol.7 per Spec.in.d.v.quid si reus. Tertio infert ex predictis 7 ex rōne tex.nostri hic q lz ex forma statuti bānitus non debeat audiri tñ si egit in iudicio 7 reus citatus spōte cuz eo litigauit poterit tñ postea q̄ ad actꝰ futuros excipe.q2 quotiēs audit bānitus totiēs videt superuenire de nouo grauamē 7 de grauamine poterit opponi ar.tex.hic i verbo quotiēs.7 ita tz Jaco.bu.in.l.adulteriū.C.de adul.7 sequit Jmo.in.d.c.dilectus.in fi.s.de rescrip.7 Bal.i.c.d te stib⁹.in fi.s.de testi.sile dicimus in exceptiōe excōicatiōis q2 licet reus susceperit spōte iudiciū cuz actore excōmunicato tñ quo ad actꝰ futuros poterit postea excipe vt i.c.pia. de.excep.in.vi.quasi ex nouo periculo excōicationis sicut hic in tex.ex nouo periculo loci nō tuti facit. c.exceptionē s.de excep. Quarto infert ex predictis 7 ex isto tex.q vbi exceptio 7 rō grauaminis habet cāz successiuā nō momentaneā tunc nō consumit nec finit ius excipiēdi per litem cōtestatā imo poterit ēt post litē contestataz excipi q̄ ad ipediēdos similes actus futuros 7 sic ex nouo grauamine.7 ita dicit Jo.an.7 Jmo.in.d.c.dilectus. Quinto 7 vltimo infert singlr 7 ꝓbatur ex tex.hic q vbi rō 7 exceptio grauamis habet cām successiuā nō momētaneā sp de nouo orit ius appellādi.7 ꝓpter h dicit hic q quotiens quis citat ad locū nō tutū totiēs pōt appellare: quia grauamē habet cām successiuā.7 quotiēs de nouo citat d nouo grauat vt hic in tex.p quē tene meti nōbilem regulā i materia appellatōis q lz alias a grauamie iudiciali vl extiudiciali sit appellādū.j.x.dies a die illati grauamis 7 postea appellari nō possit vt i.c.cōcertatiōi.e.ti.in.vi. tñ illud est verꝝ q̄n grauamē fuit momentaneū secus si habet cām successiuā vt.s.iō a grauamine qō est semp in fieri sp nascit ius appellādi vnde sp dicit cē infra.x.dies a die grauaminis exquo successiue grauat facit ad hoc bonus tex. in.l.i.§.pe.ff.de usufruc.accrescendo.vbi quottidie dicitur constitui usufructus propter cōtinuā 7 successiuaz potentiā ꝓcedentis .7 hanc regulā sequit 7 tradit Spe.ti.de appel.§.restat.col.vlt.in prin.in v. 7 nota.licet in ōrium faciat glo.in.l.eum qui .§. in popularibus .ff. de iureiurā. dum loquit de eo qui tenet aliq2id appensum supra viā publicā.sed certe illa glo.reprobatur a doc.quia cōtinuando illud appēsum quottidie dicitur delinquere cum habeat causam successiuā vt.s.hanc ēt conclusionē in materia appellati sequitur Bal.in.l.ij.C.de epāli audi. ante mediū in.v.so queritur quidam stetit in carcere 7c.dicens q licet aliquis non appellauerit a p̄cepto d capiendo vel a captura secuta infra.x.dies 7 steterit in carcere per mensē 7 vltra poterit appellare q2 successiue grauat stādo i carcer.7 i grauamine successiuo non currit tps appellandi cum semper a pñti grauamine possit appellari vt hic in tex.7.s. ē dictum que omnia singulariter tene menti.sed aduerte diligenter q2 appellans debet esse cautus nam si appellaret a ꝓterito grauamine 7 allegaret causam grauaminis de ꝓterito non posset cum ia sit lapsuz tps.x.dierum: sed debet appellare ex causa grauaminis de ꝓsenti tunc.n. cum dicatur esse infra.x.dies ex quo grauamen habet causaz successiuam 7 de pñti: ideo merito ꝓcedit appellatio alias secus foret vt.s.7 ita Butri.7 Jmo.in.c.causam.de cle. col.xiij.tene menti quia ē magna 7 vtilis limitatio ad iaz dicta. Aliā limitationē vide per Bal.in addi.Spe.in ti. de appel.col.ij.in fi.nam p̄dicta procederent nisi iudex ꝓnunciaret expresse locū eē tutū vel fuisse iuste carceratum tunc enim foret necessariū appellare infra.x.dies a die sententie: alias transiret in rem iudicatam 7 non posset postea appellari.facit quod nō.Jnno.in.c.ij.s.de vila.7 hoc idem voluit Bal. in.d.c.de testibus.s. de testi.in fi. si iudex pronunciasset bannitū vel alium iudicandum.7 ita intellige dicta.j.in v.iij.infertur. In glo.prima i prin.super hoc ar.an citatus ad locū non tutum teneatur cōparere 7 excipere an possit non comparens statim appellare.Pano2.7 doc.hic referūt multas opiniones. sed tu cōclude q aliqñ ē notoriū locū nō esse tutū 7 tunc nō tenet cōparere q2 citatio ē notorie iniusta ideo nō artat citatuz. ita ꝓbat in cle.pastoralis.§.pisana.iuncta glo.de sen.7 re iu.nec est necesse tūc appellare.7 ita tenet Bar.in.l.de etate.ff.ad trebelle.7 in.l.sciendum.ff.de lega.7 ita Pano2.7 Jmo.hic in fi.7 āplius singulariter ꝓbat in.d.§.pisana q

dicto casu nō est necesse mittere excipere seu allegare ō loco non tuto. z licet alias notoriū excuset ab onere ꝓbandi vt in.c.iij.s.de testibus.cogen.tamen nō solet excusare ab onere proponendi z allegandi q2 debet saltem allegari vt voluit glo.sing.in cle.appellanti.eo.ti.z sequitur Jo. an.z alij doc.in.c.ij.s.vt lite nō cōtes.licet glo.prima ibi dixerit ꝓrium z male.sed tamē in casu nostro qñ est notorium locū nō esse tutū tunc notoriū excusat nō solū ab onere ꝓbandi sed etiaz ab onere cōparendi z allegandi vt.s. z ita dixit singulariter Jnno.in.c.ꝓterea.s. ō dūa.z se.quū tur ibi do. An.z Jmo.z idem tenet Jmo.z Pano2.hic in fi.z licet cautius esset ſm Jnno.in.d.c.ꝓterea.mittere ad allegandum de loco nō tuto ꝑ nō.v.q.iij.in.c.si egrotās. tñ hoc non est necessarium qñ notorie cōstat vt.s.z in ꝟ est notabilis differētia iter suspicionē rōne loci z rōne iudicis.q2 quantūcūqz iudex sit notorie suspectus tñ notorium nō releuat ab onere proponēdi z excipiēdi:q2 tenetur quis cōparere z allegare de suspicione iudicis etiā notorie suspecti ſm Jo.an.z alios doc.in.d.c.ij.z tenet Pau. in.d.cle.pastoralis.z in cle.q2 contingit.de reli.do.lz glo.z Archi.in hoc velit contrariū.ij.q.vi.quotiēs.el.p.q̄ statim possit recedere appellans z non bene.z rō differentie inter suspicionē loci z iudicis sit.q2 eo ipso q̄ quis citatur ad locū notorie nō tutum statim grauat vt.s.secus si citatur coꝝ iudice notorie suspecto q2 possibile est q̄ faciat iustitiam vnde ēt filius pōt esse iudex in cā patris nisi recusetur.l.in priuatis.ff.de iudic.debet ergo allegari suspicio iudicis z recusari z notoriū non releuaret ab onere allegādi z excipiendi vt.s.z ita ēt tenet hic Jmol.in fi.quod tene mēti. Alia est differētia q2 litigando scienter coꝝ iudice suspecto censet quis renūciare exceptiōi suspicionis ex illa cā vt in.c.insinuante.s.de offi.dele.nō sic in cōparēdo z litigando in loco non tuto:q2 poterit ex eadē causa postea allegare z excipere de loco nō tuto vt est tex.hic in ver.quotiēs.z est dictū.s.in vltimo notabili. Sed vlterius quo ad principalē dubitationē qñ non cōstat notorie de loco nō tuto an citatus possit statim appellare z nō cōparere.Jnno.hic videt velle q̄ sic.z idē Jo. mona.in.c. concertatiōi.eo.ti.i.vi. Host.vero hic ꝺdicit dicēs q̄ tenet quis comparere z excipere z si iudex nō admittit tūc poterit appellare.z hāc opini.sequit Archi.in.c.venerabilibus.§.hoc ipsum.de sen.excō.in.vi.vbi dicit ēe casuz de ꝟ. sed Jo.an.hic concordādo opiniōes dicit q̄ debet ꝓponi exceptio nisi esset sibi periculosū propōere vel nisi notorie locus nō sit tutus tūc.n.ciatio nō artat citatuz vt in.d.cle. pastoralis.alias sit necessaria exceptio z si nō admittitur poterit appellari q2 si non excipet priuaret iudex sua iurisditiōe absqz culpa si forte ignorabit locuz non tutū.sicut si ꝓducitur falsum instrumentū vel falsus testis debet excipi de hoc z si nō admittit exceptio ōbet appellari ſm Jo. an. Sed aduerte q2 si grauamē processit ex culpa iudicis puta q2 iudex sciuit vel scire debuit locū non tutū tūc imediate poterit appellari absqz alia exceptiōe ar.c.i.s. de dūa.z ita sequit hic Pano2.col.iij.z Joan.an.s.z in hoc cēs doc.concordant.facit.c.si duobus.s.eo.in ꝟ.cognouerit.z notat in.l.quesitū.ff.de re iu.imo videret q̄ tunc ꝓcessus sit nullus ipso iure exquo iudex sciuit impedimentuz vt est tex.in.d.c.si duobus.z in.d.l.quesitū.z ibi Bar. si vero iudex ignorauit z sic nō processit grauamē sua culpa Jo.an.vt.s.tenuit q̄ sit necessaria exceptio z ꝑ appellari non possit.q2 iudex non tenet credere nisi ꝓbet vt notatur in.c.ex parte ade.s.de testibus.fallit quando secure non potuit ꝓponi tunc enim excusaret.z ita sequitur hic Pano2.distinguēdo q̄ si exceptio potuit secure ꝓponi tūc debet excipi z ꝓbari z ante appellare nō posset alias secus.z dicit q̄ ꝓ vtroqz dicto est tex.i.d.c.venerabilibus §.hoc ipsum.cū sequenti z hanc partē sequit Jmol.in.d. l.de etate.distinguendo an causa sit leuis vel grauis ita q̄ debuerit mittere ꝓcuratorem vel nō.z in hac ſnīa residet do. Ang.in sua disputatione que incipit bononien. sue ciuitatis bannitus in.4°.dubio.dicens q̄ si potuit cōparere per procuratorē debet excipere si potuit inuenire idoneū vt in.l.papinianus exuli.ff.de minoꝝ.z in.l.ad cognitionē. z in.l.sed si per pretorem.§.i.ff.ex qui cau.ma.alias excusarettur.quia paria sunt non inuenire procuratorem vel non inuenire idoneum idest sufficientez tex.est in.l. idemqz in princi.ff.mandati.z glo.in.l.feminis.ff.de procura.z Bar.in.l.de pupillo.§.si quis ipsi pretori.ff.de noui operis nūc.z predicta intelligit Ange.quando locus nō esset tutus ratione persone alias si timeret etiā cause z liti vim inferri puta quia sit exul propter partialitates que hodie in Italia maxime vigent vel haberet litigare cuz multum potentibus tūc enim per procuratorē comparere tenetur: quia nō cessat timor cause seu litis.locus enim debet ēe tutus omni respectu z sic ſspectu cause z partis vt hic i tex. z in.l.si locus.ff. de iudi.z isto casu posset ante omnia licite appellare etiam de iure ciuili per notata in.l.si quis prouocatione.C.eo.ti.ſm Ange.in dicta eius disputatione.

Tamen aduerte ad ea que dicit Ange.de procuratore z Jmol.in.d.l.de etate.nam melius videtur tenēdum pro ut est dictum.s.in prin.quia satis est q̄ locus nō sit tutus domino vel suis vt hic in tex.alternatiue loquente.sufficit ergo q̄ in vno sit timor vt in regula.in alternatiuis.lib.vi. z ideo de hoc dicas prout est dictū.s.in tex. Sed quātum ad principalē dubitationez Pau.in.d.de.pastoralis. tz q̄ citatus ad locū nō tutū poterit statī appellare ēt si nō opponat exceptio ēt si iudex ꝟ ignorauit.q2 sufficit grauamen re ipsa lz iudex ex animo grauare non intendat ꝑ nō ta.j.e.cum causam.z ita sequitur hic do. An. q2 pro hac parte videtur hic casus non cauillando tex.dicitur.n.q̄ citatus ad locū nō tutum potest libere appellare.nō enim ꝟet libertatem appellādi si teneret ire vel mittere ad locum nō tutum z excipe z probare:q2 verbuz libere excludit predicta vt per glo.in ver.libere in cle.dudū. de sepul. z per doc.in.c.lz epūs.de preben.li.vi.z in.c.si ꝑ debilitate.s.de offi.del.in ver.liberū.z hāc ptē sequit hic Jmo. dicens tñ q̄ eo casu quo opponeretur exceptio de loco ñ tuto tunc no deberet statim appellari sed expectari an iudex reiiciat exceptionem vel non.et ita intelligit quod habetur in.d.§.hoc ipm.nec ob.simile quod adducit Jo.an. de producente instrumentū vel testē falsum q2 tunc imputandum est parti si non excipit z aliter iudex nō dicitur grauare per nota.in.c.pītiū.s.de testi.non sic si citat ad locū nō tutum q2 nō debet onerari ad cōparendum excipiendum z probandū sed potest libere appellare vt hic in tex.z stilus romane curie approbat hanc opinionē quia dat litteras super appellatione absqz eo q̄ sit opposita exceptio de loco non tuto ſm Jmo.hic.z ita videt tenendū licet do.Flo.in.d.c.q2 pringit.in.iij.oppositiōe distinguat an iudex sciuerit vel ignorauerit impedimentū vt.s.de quo etiam hic per eū. Quando āt esset citatus vt personaliter compareret aut si natura cause requirit personalē comparitionem: tūc absqz dubio non tenetur cōparē exquo locus non est tutus vt ꝓbatur in.d.l.papinianus exuli.z hoc casu posset a principio libere appellare nulla exceptione proposita ſm Ang.in.d.sua disputatione in.iiij.dubio in fi. Sed quetitur ꝓmo an processus agitatus contra citatum in loco non tuto si nō comparuit sit nullus vel sit necessaria appellatio.conclude q̄ aut constat notorie locū non esse tutum tunc processus est nullus.exquo citatio nō artat citatum ad locum notorie non tutuz vt .d.§. pisana. z.s.est dictum.si vero non constabat notorie q̄ locis nō esset tutus tunc valeret processus nisi appelletur.ita patere potest ex precedentibus.pro quo etiam tex.in.c.constitutus.cl.iij.de testibus.z ibi etiam amplius singulariter ꝓbatur q̄ licet locus nō sit tutus z in termino citatiōis vel sententie citatus sit violentiaz passus:ita q̄ nō potuit comparere ad tribunal iudicis.z aduersarius fecerit sibi claudi hostia palatij ita q̄ non potuerit habere accessum ad iudicē.tñ valeret processus z ſnīa nisi appelletur z remedio

appellationis venit irritāda ꝛ ita Bal.in.d.c.constitutus. per illum tex.qui alibi non reperitur. Secūdo queritur qñ locus nō ē tutus an sufficiat ꝙ proponaṫ exceptio per quemcūqꝫ etiam sine mandato Jnno.notabiliter i.c. veniēs.j.de accu.dixit ꝙ ad allegandum causas absentie iuris nullus admittiṫ sine mandato.ff.de nego.geſt.l.si pupilli.§.videamus.sed ad allegādum causas absentie facti ꝛ impedimenta facti quilibet admittitur sine mādato ꝛ sine satisdatione.quod dictū Bar.in.l.penul.§.ad crimē.ff. de publi.iudi.intelligit verum in exceptiōibus necessarijs secus in voluntarijs vnde ratione inimicitie vel ratiōe loci non tuti qꝫ dñs posset comparere si vellet:ideo nō debet alius admitti ad excipiendum sine mandato.sed Jmol.in d.c.veniens.col.iij.intelligit dictum Bar.qñ quis potuisset accedere secure cum societate aliter non est presumēdū ꝙ voluerit exponere se periculo ꝛ ita procedat opinio Jnno.fm eum.Sed certe indistincte tenēdum videtur dictū Jnno.cum tex.hic in distincte dicat satis esse ꝙ locus nō sit tutus domino:ꝛ nō distinguitur cum societate vel sine. facit ratio tex.generalis in.l.seruum quoqꝫ.§.publice.ff.d pcu.qꝫ publice interest absētes a quibuscūqꝫ defendi nec est verisimile ꝙ suo priuilegio indulto a iure quo nō tenetur comparere in loco nō tuto voluerit renunciare ar.l.voluntarie.C.de excu.tuto. Concludo ergo ꝙ exceptio loci non tuti possit allegari per quemcūqꝫ absqꝫ alio māda to ꝛ satisdatione ꝛ ita tenuit Ang.in.d.disputatione in fi.

Tertio queritur qñ allegatur locus nō tutus an debeat exprimi cā in particulari Bar.ꝙ sic in.d.l.de etate.dicetur.j.eo.in.c.cū speciali.qꝫ non sufficit allegare suspitionem in genere sed debet allegari cā particularis. Quarto queritur quid sit in consideratione ꝙ locus dicatur nō tutus.considera tria nōnda dicta. Primo vide tex.nō.i c.cum ꝟ.§.de off.dele.vbi locus dicitur nō esse tutus non solū propter proprias inimicitias sed etiā propter inimicicias proprie ciuitatis:vt qꝫ ille locus iudicij sit aduersus sue ciuitati qꝫ rōne ciuitatis locus ille nō dicitur esse securus ciuibus eius fm Panor.ibi in prin. Secūdo vide tex.nō.in.c.accedens.el.ij.§.vt lite non cōtes.vbi locus iudicij non dicitur esse tutus qñ ad illum locū ꝛ ad iudicem non potest haberi accessus nisi per terras inimicoꝝ:qꝫ locus debet esse absqꝫ periculo in eundo ꝛ redeūdo vt in.l. vtimur.ff.de sepulchro violato. Tertio vide glo.nō.in ver.nō audens.in.c.statutum.§.i.de rescriptis.in.vi.ꝙ qñ quis nō habet bonum statum in loco ad quem citatur dicitur ille locus nō tutus puta dicit glosa si Guelfus citaṫ in loco in quo regnāt Gibellini vel econtra.ꝛ subdit ibi Archi.ꝛ Joā.an.ꝙ potest allegari locus nō tutus etiam si ex sua ꝛ propria culpa ꝓcesserit vt in.d.l.papiniāus exuli.ꝛ in.c.qꝫ diuersitatem.j.de cōces.prebē. pro quo etiam vide glo.ordi.in regula imputari.li.vi.sicut alias dicitur de inimicitia que excusat etiā si ex sui culpa processerit fm glo. sin. ꝛ Bal.in.l.atlethas.§.dat remissionē.ff.de excu.tu. ꝛ Jnno.in.c.cū J.ꝛ A.de re iudi.in fi.nullo tñ casu quo ad effectum iuris nocet inimicia qñ prouenit absqꝫ culpa.l.cum tabulis.§.i.ff.de his quibus vt indig.ꝛ ibi per Bar.ꝛ tene mēti predicta. Ultimo queritur si in loco ē pestis:ꝛ intēperies aeris dicatur locus nō tutus ad comparēdum Bar.ꝙ sic in.d.l.de etate.pro quo glo.ordi.ꝛ nō.xxij.di.cōmunis filius.in.c.ad supplicationem.s.de renū.ꝛ ita dicit hic Bal.in fi.ꝛ ita est tenēdum indistincte lꝫ Panor.i c.cū dilecti.s.de do.ꝛ cōtu.col.ix.dixerit esse in cōsideratione qualitatis complexionis persona ꝝ sed certe nullus dꝫ exponere se tanto periculo vt dicit hic Bal.in fi.cuꝫ sit iusta cā timoris ꝓpter quam pōt quis licite recedere a loco ꝛ dimittere domū cōductam ꝛ dēbet sibi fieri remissio mercedis pro illo tpe quo durauit pestis vt i.l.habitatores.§. i.ꝛ ibi notaṫ.ff.locati. Jn ea glo.in fi.vult glo.ꝙ nō teneaṫ quis cōparere ad locum nō tutū etiam si mittāṫ littere de saluo cōducto ꝓ quo est tex.in.d.c.accedēs. super quo articulo aduerte an iudex possit dare saluuꝫ cōductū citato.Bar.tenuit ꝙ sic in.l.is qui reus.ff.d publ.iu.ꝓ tex. ꝛ glo.ibi quod intelligit Ang.in.d.disputatione.in.vi.dubio.qñ iudex habet iurisdictionē rōne proprietatis: vt sūt dñi tēporales qui absqꝫ dubio saluū cōductum concedere possūt.l.relegati.ff.de penis.sed si est iudex habēs iurisdictionem ordinariā vel delegatam cōcessam a supiore ꝓut sunt rectores ꝛ officiales ciuitatū ꝛ tales nō posset saluū cōductum cōcedere in preiudiciū supioris per nō.in.c.veniētes.s.de iureiurā.ꝛ per Bar.in.l.i.ff.a quibus appel. nō licet.ꝛ hoc nisi iudex ad inuestigatiōem criminis velit reo cōcedere saluū cōductum vt personaliter cōpareat vt sic iudex videat quo rremore ꝛ quo palloꝛe loquaṫ.l.ō minore.§.tormēta.ff.de qōnibus.cū alias cā cōmode expediri nō possit vnde incōsequētiam videṫ hoc sibi cōcessum. l.ij.de iurisd.om.iu.ꝛ in.c.preterea.in fi.s.de offi.deleg.sed an teneaṫ quis cōparere cū saluo cōductu glo.hic ꝙ nō vt s.tu intellige qñ locus nō esset tutus ꝓpter capitales inimicitias:alias si locus nō est tutus ꝓpter generales guerras in patria tūc teneretur cōparere si alij cōsueuerūt tute incedere cum litteris salui cōductus imputādum esset illi si litteras nō impetrauit.ꝛ ita tenēt do.ō rota i dec.cccxv. que incipit Item lꝫ guerre.qō tene mēti sed tñ intellige qñ tales littere de saluo cōductu fm morem patrie verisimiliter redderēt illum tutū ad comparēduꝫ alias secus esset vt dixit notāter Jo.an.in addi Spe.in tertia parte i ti.de accusa.§.sequiṫ ſ.quid si bānitus.ꝛ hocidem tꝫ Jmol.i.d. c.veniēs.col.iij.ꝛ Ang.in.d.disputatōe in fo dubio.vbi notabiliter cōcludit ꝙ qñ per saluuꝫ cōductum tā sibi ꝙ eius cause sufficiēter de securitate ꝓuidetur teneaṫ comparere ꝛ nō aliter puta si timeret sue cause vim inferri aduersarioꝝ potētia merito perhorrescēs dicit tex.in.d.c. statutum.§. i.que omnia tene mēti qꝫ predicta ita plene ꝛ ordinate tacta alibi nō inuenies.

s Jgnificauit.Licite appellaṫ si nō admittiṫ exceptio ꝙ ꝓcurator nō habeat legittimū māda tū aut ꝙ secūde littere nō faciāt mētionē ō primis.h.t.ꝓ ponitur querela:secūdo dātur iudices ibi quo. Nota primo ꝙ mādatū procuratoris pōt ꝓbari per litteras ꝓprias constituētis si habeat sigillum autēticuꝫ ad hoc deputatuꝫ.ꝛ ꝙ hic loquaṫ de litteris priuatis patet ex eo qꝫ si littere fuissēt publice ipse sole fecissēt fideꝫ licet sigillum nō fuisset autenticū seu esset fractuꝫ vel deperditū vt est tex.vbi hoc notabiliter tradit Jnno.in.c. iter dilectos.s.de fide instru.ꝛ ꝙ per priuatā scripturam probeṫ mādatum alicuius dū modo cōstet ꝙ sit scriptura constituētis est tex.in cle.i.de procu.ꝛ nimiꝝ qꝫ obligatio mādati solo cōsensu ꝓtrahiṫ.l.i.ff.mandati.l.cōsensu.ff.de acti.ꝛ oblig.littere aūt alicuius priuate ꝛ sigillate eius priuato sigillo ita demū fidem faciūt si probatur ꝙ sit sigillū illius constituētis.ff.de procu.l.si ꝓcuratorem absētem. ꝛ ibi glo.que comprobatio fieri poterit per testes qui viderunt illuꝫ sigillare fm Bar.in.l.si quis ex signatoribus.ff. quemadmodū testa.ape.alias priuatum sigillū nullam fidem facit de quo in.c.post cessionē.s.de proba. Secundo nota ꝙ capituluꝫ ꝛ quilibet alius pōt habere diuersa sigilla destinata ad diuersos actus ꝛ isto casu est hic tex.ꝙ sigillum ordinatū ad certum actum nō facit fideꝫ in alio actu diuerso.qꝫ vtēdum est qualibet re ad eius vsum destinatū vt hic ꝛ in.c.ad nostraꝫ.ꝛ in.c.suggestum.s.eo.vnde dicit hic Bal.per hunc tex.colligi argumētum ꝙ si notarius faceret signum nō consuetum nō valeret suū instrumētum pro quo tex.in.l.fi.ff.de assesso.ꝛ insti.de publi.iudi.i §.Jtem videndū.cū tex.hic dicat ꝙ sit vtēdum sigillis ꝓpriatis ꝛ nō sigillis simpliciter l ꝛ subdit hic Bal. hūc tex.esse valde notādum pro his qui habent rochas in custodia qꝫ debent recipere cōtrasigna deputata.vnde si crederetur litteris generalibus ipsius dñi aut sigillo generali ipsius dñi nō excusaretur ar.huius tex.nō. Jn alijs tñ casibus qñ quis non habet ꝓprium ꝛ cōsuetum sigillum pre manibus posset tūc sigillare alieno sigillo.fm Jn

no.hic etiã ĩ rebus ecclesiasticis ar.c.cũ ĩter.s.de re iu.fm. Soffre.z facit ter.in.l.ad testium.§.si ab ipso .ff. de testa. z habetur in.l.si vnus.C.e.ti.z ita tenent hic doc.non obtex.hic quia non prohibet alieno sigillo sigillare:sed bene dicit q̃ non sufficeret sigillũ deputatũ ad certũ actum si apponeretur in actu diuerso.z ideo tu intellige q̃ quando quis signaret alieno sigillo aut non consueto q̃ debet fieri specialis mentio de hoc in subscriptione .ita dicit Spe ti.de proba.§.videndũ.v̄ sed nõ.z Bar.in.d.l.ad testium.§.si ab ipso.alias aũt ille qui abiqz causa uteretur diuersis sigillis tenetur pena falsi vt vide per Bal .in.l. comparationes.C.de fide instru.quod est notandum ad intelligentiam huius text.vbi videtur esse licitum uti diuersis sigillis:nam procedit cum sunt destinata z ordinata ad diuersos actus z non aliter vt .s. Ultimo tenementi tex.z ita allegatur q̃ licet in rescripto: vel in libello appellationis accumulentur z narrentur plures causę: q̃rum quelibet de per se sufficeret z concluderet necessario ad intentionem partis :tunc non est necesse omnes illas causas probare sz sufficit alterã tm̃ vt hic in tex. z melius hoc probatur in.c.exhibita.in fi s.de iudi.vbi glo. nõ.ad hoc.z intellige nisi vna causa veniat q̃lificatiue ad alterã: vel quis se astrinxerit ad probandũ tunc.n.deberent omnes probari vt in.c.licet causam.de proba.z in.l.diuus .z ibi Bar.ff.de re iu. Jn glo.prima in fi. nõ glo. ex qua ĩferur q̃ iudex potest citare sine lr̃is per nunciũ p̃uatum dando sibi aliquod signũ vt sic viso signo adhibeatur fides nũcio: quẽadmodũ hic mittebatur sigillum capituli per nuncium priuatũ vt sic crederet eũ eẽ nũciũ capituli de quo ar. An z qñ credat nuncio sine litteris vide plene dicta in.c.cuz parati.s.eo. Sedo nõ hanc vltimaz expositionem glo.quam inducit hic do. Ant.ad id quod quottidie fit: quia mittit quis nuncium cum aliquo signo puta annulo seu gladio ad aliquid recipiendum de domo vel ab amico: vt sic viso signo fides nuncio adhibeatur: satis enim excusat is qui vigore illius signi aliquid tradidit dicto nuncio.quod dictum intelligit hic do. An.nisi p̃sona q̃ portat signum verisimiliter potuerit illud subtrahere ar.l.i.in.§.sed ne fraudandi.C.de latina liber.tollẽ.z in .c.ecclesia.el.ij.s. vt lite penden. z ita sequit Jmo.hic.p quo dicto bene facit tex.z Bar. in.l.si quis vxori. §. apud labeonem.ff.de fur.dicens q̃ si bidellus tradidit libzum portanti signum scholaris cui verisimiliter debuit credere excusatur licet nuncius dolo egerit z aufugerit .intelligit hic Panor.in his que non essent grauis p̃iudicij: quia in grauibus non esset bidellus excusatus ar.c.lr̃as. s. de p̃sump.z nõtatoz per Jnno.i.c.qz verisimile.co.ti. z hoc idẽ satis est de mente Bar.in.d.§. Jtẽ apud.dicit.n.bidellũ excusari si verisimiliter debuit illi nuncio credere.z hec p̃cederent qñ quis tradit rẽ debitam in specie z sic rem illius cuius nomine erat petita:secus autem si tradens erat obligatus in genere tunc.n.si nuncius recipiens infideliter z dolo egerit tm̃ nõ esset liberatus ille debitor tradẽdo vt est tex.nõ.i.d.§. Jtẽ apud.z ratio est qz res debita in genere perit dño z sic debitori fm Panor.vt est tex. in.l.icendijs.C.si certũ petat. Sed tu vide de his singulariter p̃ Bal.in.l.si is qui.C.de fur.z cõclude si querat an ille qui remisit p̃ nunciũ pecuniã vel aliã rẽ liberet si res casu perit vel nuncius aufugit . z dic q̃ si ille qui remisit erat debitor illius rei in genere z nõ liberatur vt.d.§. Jtẽ apud.aut in specie z tũc si erat exp̃sse vel tacite actũ q̃ ipemet debitor reportaret: vbi ita q̃litas rei z p̃sone hoc dictabat z tũc nõ liberat vt i.l.eũ q̃.§.fi.ff.cõmodati.z facit .l. si .p̃curatorẽ.§.si tutores.ff.mãdati .z idẽ si erat actũ q̃ remitteret p̃ certũ nunciũ z remisit p̃ aliũ vt habet i .d.§. fi. Aut nihil erat conuentũ tũc si nũcius portãs erat familiaris z notus qui cõsueuerat esse bonus z diligẽs:tũc excusat mittẽs vt est tex.nõ.i.l.argẽtũ.ff.cõmo.vbi si cõmodatarius remisit rẽ sibi cõmodatã p̃ ei⁹ nũciũ q̃ putabat bonus z fidelis nõ tenet de periculo rei aut si nũcius augit. Si vero ñ erat nũcius notus aut cũ posset mittere magis misit minus sufficiẽtẽ tũc nõliberatur vt nõ.ff.pro socio.l.ob eã rẽ.fm Bal.in.d.l.si is qui querentẽ. Pone q̃ misi tibi nunciũ meum cũ quadaz mea littera q̃ tu remitteres mihi librũ meum nõ tamen exprimebat ĩ littera per quem deberes remittere tu vero tradidisti dicto nuncio qui aufugit postea cũ libro:an sis liberatus dic q̃ nõ:quia ille fuit nuncius ad requirendũ seu interpellandum nõ ad recipiendũ vt.ff.cõmo.l.si mei cã.§.fi. vbi est tex.nõ.bene notandus a mercatoribus:z ab aliis recipiẽtibus lr̃as fm Bal.in.d.l.si is qui.quia ad recipiendum solutionez requiritur spẽale mãdatum vt.l. hoc iure.z.l. vero .p̃curatori.z ibi.glo.z Bar.ff.ō.solu.quãdo autẽ ille repetens scripsisset aut dixisset q̃ daret illi nuncio tũc bene excusaret remittens vt in. d. §.fi . imo videret idez esse dicendum quando simpliciter scripsit vel dixit q̃ remitteret rem z non dixit per quẽ nunciũ quando ille nũcius qui portauit ambasiatam erat consuetus gerere simili negocia oñi ar.l. vel vniuersorũ.ff.de pigno.acti.z itel lige predicta in re debita in specie secus si in genere quia semper periret periculo remittẽtis etiã si creditor dixerit q̃ daret cuicunqz eius nomĩe petenti vt ẽ tex.nõ. in.d. §. Jtẽ apud.que limitatio nisi fuisset actum z exp̃ssum q̃ deberet remittere p̃ illum nunciũ: tunc enim statim data re illi nũcio transferretur dominũ z periculum esset creditoris ar.nõ.in.l. licet.ff.de consti.pecunia. Jtem excusaret aliquis tradens nuncio qñ in loco esset talis cõsuetudo fm Panor.hic ar.nõ.p Bart.in.l.nemo est qui nesciat.ff.ō duobus reis.z facit. d. l. vel vniuersorum.z vide ad p̃dicta qõ nõ.Bar.in.l.si quis ex argentariis . §.fi. ff. de edẽdo.z p̃ Jnno.z doc.i.c. significãte.j.de pig. Jtẽ adde dictũ Bal.in auten.hoc ius.in fi.C.de sacrosanc.eccle.dicentis q̃ si nũcius ecclesie p̃didit vel aufugit cũ pecunia mutuata qõ dãnũ erit ecclesie non creditoris mutuantis cum casus fortuitus nõ ĩputetur creditori in. d. l.incendium. quia quantum in creditore fuit obseruauit quicquid debuit fm Bal. Dubium facit quia est speciale in pecunia mutuata vt debeat esse versa in utilitatem ecclesie vt est tex.in.d.ãt.hoc ius.si ergo nũcius p̃didit vel aufugit cessat versio.hinc dicebat nõ.Jnno. i.c. grauis.j. ō depõito.q̃ in tribus casibus contrahẽs cum ecclesia debet solicitus esse z cautus q̃ pecunia conuertatur in vtilitatem ecclesie.primo in mutuo vt supra secundo in deposito tertio quãdo venditur res ecclesie p̃ debito.prout etiam refert z sequit Bal.in.d.auten.hoc ius. Ultimo vide aliud nõbile dictũ Bal.i.d.l.penul.ff.de acti.empt. dicentis per illum tex.q̃ si venditor equi trãsmisit equũ venditũ emptori z equus postea sit in via rep̃hensus q̃ nõ esset ĩputandum emptori sed ĩpi venditori mittẽti fm Bal.ibi tu intellige fm precedentia scilicet nisi foret actũ q̃ per certum nuncium mitteretur: vel fuisset equus missus per p̃priũ nuncium ipsius emptoris vt est dictum s.in p̃cedẽtibus.que omnia bene nõ quia quottidiana sunt. Jn glo.ij.in prin.de hac materia an z qñ p̃latus possit agere sine consensu capituli vel ecõtra vide plene per Jnno.z doc.in.c.edoceri.s.de rescrip. Jn eadẽ glo.in fine videt tenere glo.i.d.c.edoceri. vt sic capitulo litiganti cũ prelato debeat de necessitate dari actor seu curator iudicis auctoritate.sed doc.ibi z hic reprobant has glo.quia non p̃hobantur iure:immo regulariter collegiũ potest constituer̃ sindicum.l.i.ff.qō cuiusqz vniuer.nomine. Hec ob.qō dicit glo.hic q̃ capitulum equipereat minori:quia est verum vt rõne lesionis detur restitutio sed quo ad hoc qō dicit glo. non.vnde capitum p̃o suis iuribus potest libere esse in iudicio contra prelatum.z constituere sindicum.p̃o quo tex.hic z in .c. cum ecclesia vulterana.s.de elec.z ita sequtur glo.z Archi.v.q.iii.c. fi . facit.c.dilectorũ.s.de testi.cogen.z.s.de cã pos. cum olim . z i.c.cum super abbatia.ĩ prin.s.de offi. delega.z.j.eo.c. dilecti. Jn.quibus iuribus patet capitulum litigasse con

tra proprium ꝓlatum: ⁊ tamen non legitur fuisse datum ipsi capitulo actorem sm Pano. ⁊ idem sequitur hic Bal dicens ꝙ hec glo. est nō. ad hoc ꝙ capitulum ipsius eccle sie reputatur ipsa ecclesia ⁊ fungitur vice minoris vnde ratione lesionis habet restitutionem in integrū .quod est notandū. ⁊ idem voluit glo. in. d. c. fi.

Significantibus. H. d. Licite appellatur per re
s um si actor non declarat res petitas in libello. h. d. ⁊ secunda pars ibi quo circa. Mō primo ex ter .ꝙ licet procedat libellus generalis si de hoc non opponatur ut. l. fi. C. de anna. excep. intelli ge ꝙ procedit usqꝫ ad sententiam quia snīa lata super li bello generali ⁊ incerto esset nulla nisi libellus appareat declaratus per probationes ⁊ acta cause vt est glo. or. ⁊ nō. in. l. i. §. si quis argentum. ff. depositi. tamen quando de generalitate libelli opponitur exceptio debet statim decla rari ipse libellus ⁊ non procederet tunc: in tantum quod si non declaratur statim est licita appellatio tex. est hic vbi ab incertitudine libelli licite appellatur. vnde dicit hic Bal. per hunc tex. ꝙ si ecclesia diceret fundum ad se reuersum propter canonem non solutum debet declarare qualis ⁊ quantus sit iste fundus vt hic ⁊. ff. de rei vendi. l. si in rem agat aliquis. ⁊ in. l. pōponius scribit si frumentum. §. fi. ⁊. ff. de censi. l. forma. poterit ēt interrogari emphiteota an fundus quē possidet sit emphiteoticus ⁊ qualis: ⁊ si dice ret ꝙ nō tunc actoris est declarare libellum vt hic in tex. quē limita nisi libellus sit vniuersalis puta si peteret quis iurisditionē vel districtū: qr fines iurisditionis vel distri ctus nō sunt necessario declarādi in libello. s. de resti. spo. c. cū ad sedez. ⁊ ibi ꝑ Inno. sm Bal. hic. ⁊ ad ꝓdicta vide ꝑ Bar. in. l. i. circa mediū. ff. de edendo. ꝙ reus pōt petere ab actore ꝙ sibi demonstretur locus vel fundus petitus digito ⁊ ad oculū: qñ non est bene certus ex demōstratio ne facta in libello. ⁊ ita ēt formaliter dicit Spe. ti. de actor. §. i. col. xiij. in ℣. Itē petenti funduz. Ultio tene menti ex text. vnā regulā necessariā in materia attēptatorꝫ pen dēte appellacione qr oī casu siue in appellatione iudiciali siue extiudiciali dūmodo appellatio nō sit a snīa diffiniti ua nullo casu reuocantur attēptata añ oīa: nisi primo iusti ficetur veritas cause appellationis vt hic i fi. ⁊ facit. s. c. primo ⁊. s. de rescrip. c. significāte. c. rodulfus. ⁊ ꝑ Inno. in. c. dilecti. s. de maio. ⁊ obe. ⁊ vide hodie tex. nō. in. c. nō solum. de appel. in. vi. qui limitat predictā regulā procede re nisi emanauerit inhibitoria per iudicem appellationis tunc enim oīa innouata post inhibitionē añ oīa reuocant absqꝫ eo ꝙ aliter primo iustificetur causa appellationis: vt ibi. ⁊ ideo pone ꝙ rector parrochialis ecclesie visitatur a diocesano cpo appellat a visitatione vel citatione epi: ⁊ in appellatione pro cā grauaminis dicit se esse exemptum aut ex priuilegio prescriptione vel consuetudine etiam tā ti temporis in cuius cōtrarium non sit memoria: ⁊ petit ante omnia coram iudice appellationis reuocari quedam attemptata per epum pendente appellatione: nam licet probet appellationem ⁊ illa fuisse innouata contra eum pendente appellatione tñ attemptata non veniūt ex hoc solum reuocanda: nisi primo probet veritatem cause sue appellationis tex. est hic in fi. cum alijs similibus. s. alle gatis: facit dictum Inno. in. c. solet. de sen. excō. in. vi. vb nō. voluit ꝙ allegans se exemptum a iurisditione epi ⁊ petens se absolui ad cautelam ab cōicatione lata per epm non auditur nisi doceat de eius exceptione ante omnia: ⁊ licet Jo. an. ibi in hoc se non firmet. tamen domini d ro ta sequuntur opi. Inno. ꝙ licet non plene tamen aliqualr debeat primo constare de huius exceptione anteꝙ absoluatur ne sic illudatur ordini iurisditionis. pro qua facit ius cōe ⁊ contra agentē seu petentē absolutionem vt in. c. ad decimas. de resti. spol. in. vi. ⁊ ita ꝓcedentia dicta quo ad reuocationē attēptatorꝫ tenēt. d. d rota ꝑ tex. hic deci. ccrxxiiij. quē incipit Itē si rector. ⁊ vide plenius per doc. in. d. c. solet. ⁊ in. d. c. nō solum. ⁊ in. c. cum ꝓsone de ꝓbe.

In glo. i. in fi. nec est ista decreta. hic superflua. cum ibi ponatur ad diuersum finez vt sic ostendatur ꝙ res de bet taliter declarari in libello ꝙ cesset omnis dubietas. hic vero ponitur vt ostendatur ꝙ si actor non declarat libel lum ⁊ iudex non faciat declarari licita sit appellatio. ideo cum ad alium finem ponatur non fuit superflua hec de creta lis.

X insinuatione. Judex a quo non potest assi
e gnare terminū ad finiēdā appellationē: qō si fecerit itellgitur statuisse terminum ipsi ap pellanti ad se presentandum. h. d. sm uerum i tellectum glo. ⁊ primo ponitur querela so dant iudices ibi quia vero. Mō primo ⁊ tene mēti ꝙ licet appellās possit sibi prefigere terminū ad ꝓsequendū vt in. c. sepe. s e. vbi plene vide dicta de his. tamen si nullum terminū sibi ꝑfixerit potest iudex a quo ipsi appellanti terminum ꝑfigere ad ꝓsequendum nō tamē potest iudex a quo ꝑfi gere terminū ad finiēdam appellationez quia esset ipone re legem iudici appellationis. ⁊ d hoc ē hic tex. nō. ⁊ sing. per quem etiaz decidit ꝙ licet iudex a quo possit assigna re terminum appellanti ad arripiendum iter ad ꝓsequē dum ⁊ ad presentandum se coram iudice ad quem vt hic ⁊. c. personas. ⁊. c. cum sit. s. e. tamen non posset ꝑfigere terminum ifra quem appellans redeat coram eo ad faciē dū fidē de presentatione seu de ꝓsecutione appellationis. ⁊ ita consuluit Fede. de fenis suo consilio xvii. pro quo al legat text. nō. hic. ⁊ ita sequitur hic Inno. circa fi. sicut etiā non possz iudex a quo statuere terminum appellanti ifra quem redeat ad eum cum literis impetratis. ⁊ ita etiam est tex. hic sm alium itellectum: quē sequitur hic Pano. i vlti. col. ⁊ de his ommb⁹ terminis vide plene ⁊ nōbiliter dicta in. d. c. personas. circa prin. in vi. vii. viii. ⁊ viiii. ter mino. An autem iudex ad quē possit ipse statuere ter minum appellanti ifra quem dēat expedisse causam ap pellatiōis: ⁊ an terminus possit ꝓuenire ꝑ aliquam ptiū vide de his vt dicet. j. eo. in. c. oblate. Secōo nō ꝙ ipe dimentum surgens ex facto iudicis impedit ipso iure ꝙ nō currat tempus de quo articulo vide plene dicta in. c. ex ratione. s. e. i tertio mēbro principali in quinto impedi mento. Tertio nota ꝙ epus reddit suspectus ꝓpter eius cōmēsalē ⁊ sic quādo aliquis de sua familia esset ad uocatus alterius ptis litigātis eorā eo. de quo. j. in. i. glo. ⁊ vide de hoc dicta in. c. postremo. s. eo. Ultimo nō ⁊ tene mēti ꝙ terminus ꝑfixus ad finiendam appellationē habetur acsi eēt prefixus ad ꝓsequendum appellationez quia terminus ad finiendum ꝛcludit in se etiā ad ꝓsequē dum cle. sicut. e. ti. cū alias non posset finire si nō ꝓsequ ret arg. c. ꝓterea. ⁊. c. ex litteris. s. d offi. dele. unde si talis termīus ad finiendū nō valuit respectu finis valet respe ctu ꝓsecutionis sm Bal. dicentē ꝑ hunc tex. ꝓbari ꝙ si nō valet dilatio vt ago valet vt valere potest: qr dilatio assignata ad plura si nō potest operari quo ad oīa ōpat quātum potest tex. est hic nō. sm Bal. ⁊ ita glo. penul. hic j. quia in effectu duo videntur mandata hic. vt ꝓsequat ⁊ ut finiat: ⁊ ideo licet alterum non teneat debet tamen alterum adimpleri qō tenet. facit. c. cum dilecti. s. de do lo ⁊ cōtu. ⁊. ff. de arbi. l. celsus. quia si non potest parere i termio citationis includitur virtualiter ꝙ dēat parere cū primū pōt: ⁊ sic ꝙ per alium ꝓplicat. unde si non valet ꝙ ago vt ago ⁊ c. c. i. d despo. ipu. li. vi. cū si. In glo. i fi. de hoc hic ꝑ Imol. sed plene vide i. d. c. postremo. In glo. pe. ibi Jo. itelligit idē Inno. ⁊ Hosti. sed Jo. an. hic contra. quia tex. hic loquit in appellante qui potest ipe trare qñcunqꝫ vult sed non sic appellatus vt in. d. c. obla te. ideo Jo. an. sequitur intellectū huius glo. ⁊ hic tex. lo quitur i termino assignato ꝑ iudicem a quo qui valet eo mō quo potest vt. s. ⁊ facit qō nōt Bar. in. l. i. §. si quis ita. ff. de ver. obli. ⁊ ita sequit hic Imo. ⁊ do. An. In glo. fi. in fi. vide an valeat impetratio ante terminum vt dicet in. d. c. oblate. sed videretur ꝙ primi iudices debu

ssent hic cognoscere de surreptione primarum litterarū vt in.c.super litteras.s.de rescrip.Inno. hic respondet q̄ hoc processit ex gratia vel fm eum erat notoriū ex ispectione actoruz q̄ hic camerarius p̄uenerat terminm z q̄ eius littere non valebant:ideo potuit papa absente parte dare has litteras cum iudex appellationis possit ex actis procedere z supplere etiam absente pte fm Inno. Ex q̄ dicto nota tria. Primo q̄ sicut ex sentētia dicitur resultar notoriū iuris vt in.c.fi.j.de choa.de.ita ex alijs actis z probationibus factis in iudicio resultat notoriū iuris. pro quo est tex.nō.in.c.cum.olim.ī fi.j.de ver.signi.z Bal. i.d.in autē.ad hec.C.de vsu.col.iiij. vbi pro hoc dicto allegat etiam tert.in.l.qui sententiam.C.de penis. Scōo tene menti ex dicto Inno.hic.z ita sepe allegatur q̄ ī tantū ex actis iudicij resultat notoriū iuris q̄ iudex potest ex his que sibi constant ex actis ex suo officio supplere ad vtilitatem partis.z ita etiam formaliter dixit Inno.in.c. per tuas.in fi.s.de testi.idem etiam sequitur Ange.allegādo dictū Imo.hic.in.l.si vnus.§.pactus ne peteret.circa fi.sup glosa in opponendo.ff. de pac.z facit glo.in.c. bone.s.de post.prel.z in.c.euidentia.j. de accu.omna.n. que constāt ex actis dicuntur notoria z in omni notorio iudex de facto supplet z procedit iuris ordine non seruato:quia in notorijs iuris ordo non requiritur. c.tertio.s. de testi.cogen.per glo.nō.in.l.i.C.qui z aduer.quos. per Innoc.in.c.cum in tua.j.qui matri.accu.possunt. Tertio z vltimo nō. ex dicto Innocē.q̄ si totum ius partis est redactum in actis pōt iudex appellationis procedere absente altera parte.facit.l.amplior̄.C.eo. Scias tñ q̄ quantum ad decisionē cause nū q̄ ex actis z probatiōibus resultat notoriū iuris nec dicitur de causa liquere nisi q̄ esset in ipsa causa conclusum glo.est or.z singul.in ver.liquere.in.c.significauerunt.s.ō testi. vbi Imo.z Pano. ita tenent.rō est quia ante conclusionez in causa p̄nt fieri probatiōes de nouo z facte reprobari. ideo est quod ex probationibus z actis non resulat notorium iuris añ q̄ sit in causa conclusum.quod dictum singuliter tene mēti. Jn alia vero causa q̄ appellationis etiam in notorijs non posset ꝓcedi absente parte:cum etiam in notorijs requiratur citatio vt per glo.in.c.ad nostram.el.iij.s iureiurā.intellige omni casu quo est dubium an absēti possit defensio competere:tunc enim etiam in notorijs nō valeret processus vel sentencia absq̄ citatione vt in.c. fi. ō offi.dele. in.vi.z per Inno.in.c.tua.j. de cohabi.cleri.sed q̄n esset certum q̄ absenti posset nulla defensio competere tunc sit verum q̄ in notorijs non requiratur citatio.z ita procedat.c.cum olim.s.ti.primo.z.l.ij.§. q̄ si de frumentaria.ff.de admini.rerum ad ciui.parti. z ibi Bar.z in.l. ictus fustium.ff.de infamibus.

add lra d. 420 et ma' sci. in papa. Quanquam de accusa. i Secolu. time dic

One memorie. Qui ex iudicium appellat ad papam ex causa iusta vel verisimili ne in sua possessione turbetur:si spoliatus post appellationem restituitur ad statum in quo erat tempore appellationis h.d.primo ponuntur allegationes appellantis.secundo ibi procurator ponuntur allegationes appellati.tertio ibi igitur premissis ponitur prenunciatio ipsius pape. Nota p̄mo q̄ iste abbas dicebat se patronū huius ecclesie vacantis p̄cipiendo omnes fructus reseruādos futuro successori:vel conuertendos in vtilitatem ipsius ecclesie.z ad hoc allegat hunc tex.Inno.in.c.i.j. vt ecclesie.benefi. de quo.j.in glo.ij.secus in patrono laico qz non habet se in his intromittere fm Inno.in.c.cum nos. s.de offi.or.z ibi est glo.or.z nō.volens q̄ de iure cōi ad eum spectet custodia vacantis ecclesie ad quem spectat institutio ipsius ecclesie.z vide singulare nō.Jo.an.c.i. ne sede vacante.libro sexto.vbi voluit quod licet sede vacante capitulum non succedat in collatione beneficiorū spectantiū ad solū prelatū vt ibi:tamē poterit capitulū talē ecclesiam vacātem commēdare alicui:z ponere iconomū donec fuerit postea prouisuz de rectore:qō tene mēti. z ita hic sequit Pano.col.iiij. Secundo nō.q̄ abbas potest acquirere possessionē per eius mōachos:sicut dñs per eius seruum:immo possessio potest acquiri per quez cunq̄ amicuz z extraneū vt in.l.i.C.p quas personas.z nō. in.c.accedens.j.ō p̄bē. Tertio nō ibi pluries z̄.q̄ ab eodē grauamine ē licitū pluries appellare.de quo articulo dicetur plene in.c.sua nobis.j.e.z ibi vide. Quarto nota z tene mēti q̄ licet appellatio extiudicialis sit quedā ꝓuocatio ad cām vt in.c.cū sit.s.e.tamen valet z locū habet omi casu quo quis timz verisimiliter molestari vel turbari in iure suo:vnde requirit q̄ appellatio extiudicialis fiat ex causa iusta vel saltē ꝓbabili z verisimili z q̄ postea subsequatur grauamen quo subsecuto p̄sumit appellantē habuisse iustā cām appellandi.ita ꝓbat hic in tex.z facit quod habet in.c.officij.s.de ele.z ī.l.si qui adulterij.C. de adul.vbi ex his que sunt subsecuta p̄sumitur circa p̄terita.sic.s.de p̄sump.c. mandata.z.c.scribā. Et aduerte ad tex.ibi ne quis z̄.probantem notabiliter q̄ valida est appellatio extiudicialis licet sit generalis.non obq̄ habet in.c.ii.z in.c.cōsuluit.s.e.quia ibi in appellatione iudiciali fz Host.que appellatio iudicialis nō valet qñ est generalis:sicut nō valeret a futuro grauamine.j.e.c.ut debitus.z.c.cū cām.in fi.sed a appellatio extiudicialis valet licet sit generalis:z licet sit a futuro grauamine vt hic in text.quia sufficit q̄ ipsa generalis appellatio per factū subsequens reducat postea ad speciem:z sic certificet.ff. de here.instī.l. vter ex fratribus.nec est necesse q̄ aduersarijs aliter itimet ipa gñalis appellatio:vt de his ē tex.hic nō.fm Bal.de q̄.j. Quito nota ibi de generali ꝓsuetudine.q̄ cōsuetudo pōt simul cōcurrere cum iure cōi.z allegatur ad hoc de quo p glo.in.c.i.ō cōsti.ī vi. Ultio nō z tene mēti q̄ sicut in possessorio recupande veniunt fructus medio tpe p̄cepti.s.ō resti.spo.c.grauis.ita veniunt fructus quādo inouata z attēptata reuocantur vt hic in tex.ibi assignādos z sic portādos ad domuz spoliati expēsis ipsius spoliantis z innouantis fm Bald.hic qō nota.

Jn glo.ii.in fi.de hoc articulo ad quem spectet de iure cōi custodia ecclesiarum vacātium vide p glo.z doc.i.d. c.cū vos.z ī.c.cū venisset h allegato z h p Pano. col.iij.

Jn glo.iii.in fi.si iste archidiaconus possidebat ergo dēbat obtinere:z abbas nō poterat p̄tēdere se spoliatū:z eius appellatio nō fuisset ꝓbabilis.q̄re dicas q̄ archidiaconus allegauit se possidere sed nō ꝓbauit q̄ tpe illo quo abbas fuit spoliatus haberet possessionē qō erat necessario ꝓbandū. s.de resti.spo.c.olim.vel volebat ꝓbare archidiaconus q̄ capitulum eius nomīe possidebat ecclesiā p eo quia annuati p̄stabat sibi ꝓcurationē z quinqz solidos: sed hoc nō erat sufficiēs erquo cōstabat aliū possidere vt.j.ī glo.sequēti. Jn glo.in ver.vnā ꝓcurationem in fi.Bar.in.l.q̄uis.hic allegata concludit q̄ p̄sentatio p̄sionis nō ꝓbat possessionem quando constat aliū possidere alias idubio p recollectionē fructuū z receptōrez p̄siōis bene ꝓbaret possessio vt ī.l.qui vniuersas.§.qui p colonū. ff.de acqui.poss.z in.l.litibus.C.de agri.z censi.li.xi. z de hoc articulo plenius nota.in.c.cū venisset. z in.c.iter dilectos.hic in glo.allegatis:z in.c.fi.s.de cā pos.z an p soluti onem p̄sionis ꝓbet subiectio nota.in.c.i.z.c.quāto.j.de censi.z.c.p̄cepimus.j.de priui.z p Bal.in.l.solet.ff.de. of. fi.proconsul. Jn glo.in ver.in eo statu.ī fi.ex.hac glosa eliciuntur duo intellectus ad hunc textuz. Primus q̄ hic abbas egerit interdicto vnde vi contra archidiaconū ꝓ eo quia mandauit spoliationem seu rataz habuit:sed hic intellectus diuinat cum non fuerit de his hic aliquid probatū:nec congruit huic lr̄e vbi papa solum se fundat sup probabili cā appellatiōis vt hic in tex. Scōs ītellectus est q̄ hic agebatur officio iudicis super reuocatione attēptatorum pendente appellatione.z fm hunc intellectum est hic tex.nō.puidens de remedio recuperādi possessionē ꝑ quemcūqz etiam tertiū mediatū z bone fidei possessorē quādo sez quis fuit priuatus possessione appellatione sua

eccliudiciali ⁊ generali pendente. hic enim archidiaconus
lz tertius possessor tñ poterat dici q̄ erat pars quia appel
latio fuerat generalis q̄ nullus turbaret ipm abbatē. Un
de dicit hic Jnno. q̄ nō solū faceret contra appellationē
ille qui spoliaret sed omnis ille qui teneret rem spoliatam
ꝯ voluntatē appellantis dicitur facere ꝯ ipsam appellatio
nem vt hic probat tex. nō. ⁊ sic vnusquisq; faciendo ꝯ ap
pellationē dicitur esse pars ex quo appellatio fuit genera
lis contra omnes. vnde non pōt dici q̄ hic agatur contra
archidiaconum tertium possessorē quia vt hic patet i tex.
circa fi. papa iudex appellatiōis fundat se sup ꝓbabili cā
ipsius appellatiōis ⁊ illi⁹ virtute fit restitutio possessiōis
qñ vero appellatio esset specialis respectu certe psone tūc
verum est q̄ ꝯ tertium qui spoliasset appellantem siue ap
pellatum vel aliquid innouaret ex se ⁊ non cum parte ap
pellata pendente appellatione non posset agi remedio at
temptati per iudicem appellationis etiam post eius inhi
bitoriam: quia inhibitio ⁊ remedia attemptatorū nō hūt
locum ꝯ tertium innouantē seu spoliantem. tex. est nō. in
c. romana. §. in alium. e. ti. in. vi. q̄ ex quo non fuit contra
cum appellatū non pōt dici q̄ ipse aliquid attemptauerit
lite vel appellatione pendente cū lis ⁊ appellatio non sit
cum eo. vnde ꝯ tertiū innouantē ⁊ spoliantem pendēte ap
pellatione debet agi coā iudice suo ordinario ⁊ iudicia
rio ordine seruato vt in. c. cum teneamur. ℣. e. ti. verum q̄
hic appellatio fuit generalis ꝯ oēs iō hic archidiaconus
lz tertius possessor dicit esse ps: ⁊ ꝯ eum hz locū remediū
attēptati pendēte appellatiōe. ⁊ iste sit verus ⁊ notādus i
tellectus ad hūc tex. ex quo habetur noua ꝓuisio recupan
di possessionē p appellantē ipm ꝯ quēcunq; ēt bone fidei
⁊ mediatū possessorē qñ appellatio fuit generalis exiudi
ciū: ⁊ ipe appellans fuit priuatus sua possessione pendē
te appellatiōe. casus est hic. ⁊ hūc itellectū sequit glo. ma
gna circa pn. i. c. non solum. e. ti. in. vi. ⁊ Jmo. hic col. iiij. ⁊
idē hic Pano. col. vi. ⁊ hec sit vna ⁊ prima limitatio no
randa ad dictū. §. in aliū. Tertius intellectus ad hūc
tex. sit q̄ hic archidiaconus tertius ⁊ medius possessor i
nouauit cū pte appellata: ⁊ sic habuit possessionē ab istis
laicis. ⁊ isto casu lz ꝯ eū nō detur interdictū vnde vi q̄ nō
dat ꝯ tertiū possessorē. ff. ō vi. ⁊ vi. ar. l. cū a te. tñ qñ terti⁹
possessor habuit cām a pte appellata inouāte tenet reme
dio attēptati. ⁊ ita sit tex. hic tenēdo q̄ archidiaconus ha
buit possessionē ab istis laicis ēt bōa fide. ꝓ quo facit tex.
⁊ Bar. in. l. cirografis. §. i. ff. de admi. tu. vbi alienata p ap
pellantē vel appellatū pendēte appellatiōe reuocant offi
cio iudicis appellatiōis a tertio possidente: ex quo ipse ter
tius possessor habuit causā ab ipsa pte. facit qō habetur i
c. cū. ff. in fi. ℣. de ꝓsti. ⁊ ita so simpliciter limita tex. in. d.
§. in aliū. vt cōtra tertiū innouantē habeat locū remedium
attēptati qñ iste tertius habuit cām a pte inouāte vt hic
⁊ idē si habuisset cām a iudice fz glo. in. d. c. nō solū. ⁊ se
quit hic Jmo. ⁊ Pano. vt. ℣. Et ex his inferunt tres
nōbiles cōclusiones. Prima q̄ remediū attēptati absq;
dubio locū hz in attēptatis pendente appellatiōe ab ipis
pribus vel a iudice a quo vt. d. c. nō solū. ⁊ ibi glo. hinc est
q̄ executio fmie facta pendēte appellatiōe reuocat. ff. co.
ti. l. cū ex cā. ⁊ i. c. veniētes. i fine. ℣. de iureiura. Scōa
cōclusio q̄ remediū attēptati hz locū cōtra tertiū haben
tē causam a pte appellata vel a iudice vel ab ipso appellā
te vt. d. l. cirographis. ⁊. d. c. cuz. ff. ⁊ hic in tex. fm tertiū
intellectū. Tertia ⁊ vltia conclusio sit q̄ remediū attē
ptati hz locū cōtra tertiū succedentē in ipsa re attempta
ta dato q̄ nō habuerit cām a iudice vel a pribus innouan
tibus tex. est sing. ⁊ vnicus in iure i. c. ex pte ade. ℣. de te
sti. vbi Jmo. col. iiij. ita inducit illū ter. ⁊ facit qō habetur
in. c. ex pte. S. ℣. de rescrip. ⁊. ij. q. i. in primis. censet. n. ta
le vicin reale ⁊ sic transeat ⁊ agi possit cōtra quēlibet suc
cessorē ēt cū titulo ⁊ bona fide vt in. d. c. ex pte ade. ⁊ q̄ il
le tertius possessor esset ibi cū titulo ⁊ bona fide deducit
sic q̄ bōa fides ꝓsumit ex titulo. l. penul. C. de euic. ⁊ ple
ne ꝓ Bar. i. l. celsus. ff. ō usuca. fz i. d. c. ex pte ade. ille terti⁹
possessor hēbat titulū illi⁹ ecclesie q̄ fuerat sibi collata fm
Jo. an. ibi ⁊ tamē virtute appellatiōis reuocat ab eo pos
sessio. eo quia inouatio in re ipsa fuit pēdēte appellatione
⁊ ipse tertius successit in re attēptata licet cū titulo ⁊ licet
nō habuerit cām a iudice vel a pte quia possidebat ex titu
lo sue electōis ⁊ cōfirmationis. ⁊ sic presumitur i dubio
semper quis possidere ex illa cā ex qua titulum habet. l. i.
C. de iponenda lucratiuis descriptione. l. quedam muli
er. ff. de rei uen. per Bar. in. l. cū solus. ff. de usuca. nā in
d. c. ex parte ade. iudices primo spoliauerūt illū appellan
tem dcā ecclesia pendente appellatione ⁊ ad instantiam
ptis appellate: ⁊ postea ille tertius possessor possedit ec
clesiam ex suo titulo collationis ⁊ confirmationis. verū
quia successit in ipsa re attēptata ⁊ sic affecta vicio iō est q̄
ab eo abuocat possessio ex ipso primo ꝓcessu ⁊ ex reme
dio attēptati ex officio iudicis appellatiōis. ita ē tex. sing.
i. d. c. ex pte. ponens tertiā limitatōez ad. d. §. in aliū. vt sic
remediū attēptati hēat locū ꝓtra tertiū succedētē i ipsa re
attēptata dato q̄ ipse tertius nō habuit cām a iudice vel
a partibus: ⁊ dato q̄ ipe titulo ⁊ bona fide possideret vt
pz in. d. c. ex parte. secus si tertius ipe principaliter inno
uasset pendēte appellatiōe ⁊ nō haberet cām a iudice vel
a parte tunc enim habet locum remedium attēptati con
tra tertium inouantem pendente appellatiōe etiam post
inhibitoriam iudicis. ⁊ ita ꝓcedat tex. in. d. §. i alium. ad
quem bene nota supradictas limitationes. ⁊ nō etiam su
pradcā singularia remedia recupandi possessionē contra
tertiū possidētem etiā titulo ⁊ bona fide. Amplius, etiā
vide ex predictis quia magna est differentia ⁊ maior vtili
tas resultat habere remediū attēptati q̄ agere possorio
recuperande. Primo quia in remedio attēptati nō re
quirit ordo iuris nec libellus nec litis contest. sed summa
rie ex mero officio iudicis fit reuocatio attēptatorū sed i
possessorio recuperāde licet sit remedium valde priuilegia
tū. c. in literis. d restit. spo. l. si quis a se fundū. C. ad. l. Ju
liā. de vi. ⁊ in. c. fi. de. ordi. cogni. tamen requiritur ordo iu
ris etiā contra contumacē vt in. c. ij. ℣. vt lite non contest.
⁊ ideo absq; libello ⁊ litis ꝓte. non posset dari diffinitiua.
facit. d. c. cōsultationibus. ⁊ ita tenet Bar. i. l. naturaliter.
§. nihil cōe. ff. de acqui. pos. ⁊ ita dicit glo. or. ⁊ nō. i cle. ii.
in prin. vt lite pen. ⁊ ita sequit hic doc. ⁊ Jmo. in. c. dile
cti. ℣. dema. ⁊ obe. col. penul. expedit ergo magis hīe re
medium attemptati q̄ iterdictū vnde vi Aduerte tamen
quia in reuocatione attemptatorum requiritur cāe cogni
tio ⁊ citatio partis. vnde licet papa in suo rescripto appo
nat clausulā reuocato in irritum ⁊c. debet tamē iudex cū
cāe cognitōe ꝓcedere ⁊ alias nō debet aliū priuare cōmo
do sue possessiōis. facit. l. meminerint. C. vñ vi. l. si deserta
C. si ob pub. pen. ⁊ ita ℣pe. eo. ti. de appel. §. pe. i fi. in vers.
sed quero vtrū. ⁊ idem Bal. ibi in addi. suis in fi. ꝓ quo
tu vide text. sing. in. c. audita. ℣. de restit. spo. ⁊ ibi plene qd
opet quādo princeps vel superior mādat aliquid revo
cari vide ibi singulariter per doc. Scōo quia ꝓ inter
dictū vnde vi nō posset cōtra tertiū possessorē agi etiam
succedētem in re affecta vicio violentie vt in. d. l. cū a te. tñ
remediū attēptati habz locū cōtra tertiū succedētē in re
attēptata licet bona fide ⁊ titulo vt in. d. c. ex pte ade. qñ
hūisset cām a iudice vel a pte vt est. ℣. dictum. Tertio
quia i iterdcō vnde vi debet necessario probari spoliatio
⁊ possessio tpe spoliationis vt i. d. c. consultationibus. ⁊. ℣.
de restit. spo. cum ad sedē. ⁊ l. i. §. iterdictum. ff. de vi ⁊ vi ar.
sed in via attēptati ꝑploratur officiū iudicis vt fiat redu
ctio i pristinū statū nō solum contra appellantē uel appel
latū sed etiā ꝯ nō spoliantē nec scienter succedētē i uiciū ꝯ
quos nō habet locū iterdictum vnde vi vt. ℣. nec cōditio
e. sepe. de restit. spo. vnde in remedio attēptati sats est ꝓba
re possessionem ⁊ simplicē statum in quo erat tpe appel
lationis interposite: ⁊ q̄ nunc possessio repiatur pencs
hunc tertium vt pz hic in tex. ⁊ in. d. c. ex parte ade. ⁊ ita

Pano2.hic colū.vij.z Jmo.ī.d.c.dilecti.circa fi.z hic col. iiij. Quarto q2 agenti interdicto vnde vi obstat excepcio alterius spoliationis vt in.c.ij.z fi.s. de o2.cogni.sed in remedio attemptati non obstat exceptio spoliatiōis ex quo reuocatio fit ex mero officio iudicis vt.s.z nō p Jnno.in.c.i.s.de o2.cogni.z tenet hic Pano2.quod bene nō ad limitationē.d.c.fi.z.c.frequēs.de resti.spo.ī.vi. Quinto q2 agenti interdicto vñ vi ob.exceptio excōicatiōis ita glo.o2.z nō in.c.ex insinuatione.s.de pcu. secus in agente remedio attemptati.quod tñ intelligit hic Jmo. quādo ageretur remedio attemptato2ū in appellatione iudiciali secus in eīudiciali p nō.p Jo.an.ī.c.pia.de excep.in vi.z p ipsum Jmo.in.c. cum inter: circa fi.s. de excep.de quo articulo vide infra. Sexto quia in beneficialibus agenti interdicto vnde vi incumbit iustificare possessionem suā ex titulo vt nō.glo.in cle.i.de cā pos.z latius per doc.in.d.c.in litteris.sed in reuocatione p viā attēptato2 nō oportet colo2are possessionē ex aliquo titulo: sed ēt in beneficialibus sufficit ꝓbare simpliciter possedisse beneficium vt in.d.c.ex pte.z hic.z ita tenent do.de rota dec. xiij.que incipit Itē fuit dubitatū vtrū petēti.ratio differētie est quia spoliato2 minus deliquit q̄ attēptans qui plus deliquit i p̄indiciū litis pendētis z ledit iudicē ius z ptē: dixit tex.in.c.i.in fi.eo.ti.in.vi.z ita hic sequitur Jmo.z Pano2.facit bo.tex.in. c.si constiterit .j. de accu.idē Butri.circa medium in x̄.ex predictis pz longa differentia.

Septimo z vltimo q2 lz agēti interdicto vnde vi obstet exceptio notoria defectus ꝓprietatis z iuris agētis vt in.c.ad decimas.de resti.spol.in.vi.z p Jnno.in. c.constitutis.s.de fi.p̄sbi. z p rotā dec.xvi. que incipit Item si p̄ agētē: vbi plene de hoc: tñ agenti super attēptatis non obstaret exceptio notoria defectus ꝓprietatis sm do.an. hic. Sed Jmo.hic col.v.in hoc tz p̄riū.z idē tz z sequitur rota in.d.dec.xiiij.in fi.q2 eo ipso q̄ notorie cōstat de nō iure agentis non interest sua fieri reuocationē attēptato2 z sic nō dz audiri q2 exceptio tua non iereſt repellit quē cūq; agentem.ij.q.vi.nō solent.l.sinaūt.§.ij.ff.ō rei ven. Jnno.in.c.sup̄ his.j.de accu.fatet tñ rota ibi ī fi.q̄ iudex ex suo officio posset reuocare attēptata in cōtemptū sue iurisditionis z legis z ī penā attēptantis vt in dicto.c.i in fine licet notorie constaret de non iure agentis. sed per hoc non restitueret possessio illi de cuius noniure notorie constaret sm rotam ibi in fi. Sed aduerte q2 p̄ hāc ōterminationē videt tex.in.d.c.cōstiterit vbi in reuocatiōe attēptato2ū pēdente appellatione nō habet obstare notorius defectus tituli z iuris agentis. z ita videntur residere Jmo. z do. Petrus de perusio.z facit quod ē dictum in.c.sepe.s.e.sup̄ glo.in x̄. rata.q2 omnia attēptata sunt nulla vnde interest q̄ fiat reuocatio attēpto2uz p̄o pter fructus medio tpe perceptos qui veniunt in restitutione attēptato2ū vt hic in tex.in fi.p quo glo.nō.in.c.pastoralis.in fi.s.de cā pos.z q2 facta restitutiōe si spoliato2 rem peteret poterit sibi obici q̄ amisit ius suū p.l.si quis ī tantā .C. vnde vi.in beneficialibus tñ z alīs vbi vertit periculū aīe tenendum est q̄ notorius defectus iuris impediat reuocationē attēptato2ū.z ita Butri.hic col.antepe.in x̄.hec puto vera in benefecialibus.idē Gemi.ī.c.ad decimas.col.iij.in fi. Et ex his pz tutius ēē habere remedium appellationis z attēptato2 q̄ agere iterdicto vnde vi.z ita fecit iste abbas hic in tex.iō optima cautela est qñ quis timet spoliari aut turbari in suo iure iterponere appellationē eīudicialē vt sic postea habeat sup̄radictū facile z p̄iuilegiatū remediū attemptato2ū sm Pano2. hic col.viij.z quid sit ī cāis matrimonialibus si fuit ꝓtractū matrimoniū appellatiōe pēdente vide p glo.o2.in.d.c.nō solū. Jn glo.ff.in fi.p declaratiōe huius vtilis materie appellatiōis eīudicialis videndū est in quibus cōueniat vel differat ab appellatiōe iudiciali: z ex his apparebit vtilitas z effectus appellatiōis eīudicialis z cōclude q̄ differunt. Primo in forma apppellādi: nā in appellatione iudiciali nō pōt appellari a futuro grauamine sz solū p̄ preterito vt in cle.appellanti.e.ti.z in.c.vt debitus j.eo.secus in appellatione eīudiciali vt hic.z in.c.cū nobis.s.de elec. Et premitte q̄ appellatio eīudicialis dicitur dupliciter. Primo qñ nō appellat a iudice sz a pte eī iudiciū vt hic: z ī.c.cū sit.s.eo alio mō dicit eīudicialis ēt si appellet a iudice tñ eīudicialiter ꝓcedente vt ē tex. in.c.i.s.eo.ti.vbi vide aliqua dicta de hac appellatiōe eī iudiciali. Scōo q2 in appellatiōe iudiciali requirit cā noiatim z ī spē ab ipo grauamie vt ī.d.cle.appellāti.z.d. c.vt debit9 sec9 ī eīudiciali vt hic ī tex.z in.d.c.cū nobis olim.sup̄ quo articulo an in appellatione eīudiciali req̄rat cā glo.in ver.iterlocutoria.in.c.i.in p̄in.e.ti. in. vi.tenet q̄ sic.z iō glo.in.c.cū cām.in fi.j.eo.z in. c.cōsideraui mus.s.de elec. Sed conclude sic: aliquando appellatur a iudice tūc siue ꝓcedat iudicialiter siue eīudicialiter omni casu requiritur cā in appellatione. z in hoc oēs doct. cōcordāt.ō quo etiā p Jnno.z doc.ī.c.cōsuluit.el.ii.s.eo. Aliquando appellat eī iudiciuz a pte tūc oī cāu quo appellatio habet vi citatiōis vt est in Beneficialibus debet exprimi cā vt in.c.i.iūcto.c.vt.circa de elec.in.vi.aut nō habet vim citatōis z nō iducit necessitatē comparēdi seu ꝓsequēdi absq; noua citatōe: put est regulariter in omni appellatione eīudiciali vt ī.d.c.cū sit z ibi p glo.z tradit Jnno.in.c.dilecti.de.ma.z obe.z in hoc fuerunt opiniones. Hosti.in.d.c.cum sit.tenet q̄ in appellatiōe extraiudiciali nulla cā req̄rat z ita trāsit ibi Jmo.z Pano2.col.vi.q̄ ad validitatē ipius appellatiōis sed q̄ ad reuocationē attēptatoz dicit q̄ req̄rit cā: sz idē pano2.ī.d.c.cōsuluit tz idistricte q̄ quātū ad exp̄ssionē cause nulla sit oria in appellatione iudiciali z eīudiciali p text.in.c. coz di.e.ti.in.vi.z alias appellatio eīudicialis siue cā esset nulla vt per glo.in. d.c cōsideraui mus.z in.d.c.cū cāz.solū in hoc est oria quia in iudiciali requiritur q̄ exprimatur grauamen de p̄nti seu de preterito: sed ī eīudiciali potest appellari a futuro grauamine z sic nō expresso vllo grauamine. z ita Jnno.ī.d. c.consuluit.vnde potest appellari ne aliquis grauet me super tali possessione etiaz si nulla persona exprimatur ter. est hic nō. vbi sufficit appellare generaliter ex verisimilibus z probabilibus causis vt est dictū.s. in quarto notabili z dic vt ibi.requiritur ergo saltē exp̄ssio cause in gene re alias appellatio non valeret.z ita concludit Jmo. in.c. cōstitutis.s.e.col.vi.z ita sequitur Bar.in.l.fi.ff. de ap.rec. i.puta si dicit appello quia grauas me vt ibi p eaz.z idē in effcū sequit Spe.e.ti.de appel.§.qualiter.circa prin.in x̄.in summa nō.cautelas. Tertio quia procedit appellatio eīudicialis incerta z generalis respectu personaruz z respectu grauaminis vt hic in tex.nō sic ī iudiciali vt.d. cle.appellanti.z.d.c.vt debitus. Quarto quia in appellatiōe iudiciali requritur q̄ cā sit vera z legittima z q̄ p̄cedat vt.d.c. vt debitus.sed in eīudiciali sufficit q̄ saltē fuerit verisimilis tpe appellationis vt hic in tex.z dic vt.s.ī iiii.nōbili. Quinto requiritur q̄ appelletur in scriptis etiā eī iudicuz. ita glo.in.d.c.cū cām.alias appellatio eēt nulla.z ita sequit hic do. An.subdit tamē Jo.an.in.c.appellatio.eo.ti ī.vi.q̄ licet de hoc sint opiniones tamē sufficeret quelibet scriptura licet non sit publica z aliter nō legat vt.d.c. appellatio. Aduerte tñ quia hic ī tex.z in.d. c. cū nobis.non apparet q̄ fuerit appellatū in scriptis z sic videtur q̄ sit valida absq; scriptis olim: hodie tamē secus videt p tex.in.d.c.coz di. Sexto requirit q̄ petantur apli vt.d.c.coz di.sed Jnnoc.z glo.quarta ibi tenet q̄ non requirāt in omnio eīudicialibus appellationibus sed solū quando appellatur a iudice: tunc enim est qui eos dare possit.dicit tamen ibi Jo.an.super.d.glo.q̄ etiā in eīudicialibus tutius ē dicere peto aplos si sit qui eos dare possit.z ita dicit glo.ī terminis in.c.vt super.e.ti.ī.vi.ī ver.ille iudex.z debent peti.j.xxx.dies vt ibi habetur. z vide hic Pano2.super quarta.z .v.differentia col.ii. Septimo queritur coram quo sit appellandum in appellatione eī

iudiciali videretur q̄ pñte pte inferente grauamen vel a qua timetur inferri vt in.d.c.cum nobis olim.itellige p̄i mo si possit haberi copia illius alias parte absente posset interponi ar.l.i.§.dices.qñ ap.sit. Sc̄do intellige qñ aduer sarius esset certus alias procedit appellatio generalis ⁊ nullius p̄sentia requiritur tex.est nō.cautū tñ esset semp̄ appellare in p̄sentia honestarū personarū vt in.c.fi.j.e. vbi de hoc plene dicetur. Octauo debet appellari infra x.dies a die grauaminis vt est ter.in.c.concertatiōi.eo.ti. in.vi. vbi lapsus.x.diex̄ precludit viam omnibus appella tionibus iudicialibus ⁊ extraiudicialibus.sed si agatur p̄ via querele actus extraiudiciales nūq̄ transeunt in rem iudica tam ⁊ qñcūq; etiam post.x.dies p̄nt peti retractari sed tñ nō per remedium appellationis vt est ter.nō.in.d.c. con certationi.de quo tñ vide.e.ti.per Spec.in.§.restat. circa fi.in ℣.sed quid dicetur. ⁊ an p̄sumat̄ in dubio esse ap pellatum.j.x.dies: vide dicta in.c.i.ē.e.circa medium ⁊ vi de vnā singularem notan do.de rota dec. cccxvi.quē inci pit Item si possessor.qui determinant q̄ in dubio semper p̄sumatur fore appellatū infra.x.dies a die noticie nisi ℣ rium probetur quia tp̄s.x.dierum est vtile a principio ⁊ ñ currit ignoranti vt per glo.in.d.c.concertationi. in ver.si scuerit.⁊ in.d.c.cordi.in ver.decendium.vnde in dubio p̄ sumitur ignorantia nisi scientia probetur.vt.ff.proba.l. verius.⁊ in regula.p̄sumitur.de re.iure.in.vi.⁊ licet ex citatione ad domum in dubio p̄sumatur deuenisse ī no ticiam vt per glo.in.l.⁊ si legibus.C.de ep̄ali audi.⁊ fa cit l.quinquaginta.C.de excu.tu.⁊.l.scire oportet.§.oportet. ⁊ ibi per Bal.ff.de excu.tu.⁊ per Bar.in.l. quidam dece den s.in fi.ff.de admi.tu.tñ ista est ficta noticia seu p̄sūp ta: sed ad exclusionem appellationis requiritur vera no ticia iō est q̄ citatus p̄ edictū iusta formā. cle.i.de iudic. ly ibi dicatur q̄ talis citatio artat citatum acsi personaliter citatus fuisset: tñ quo ad appellandū citato p̄ edictū cur rit tp̄s a die vere noticie cū illa noticia que insurgit ex ci tatione p̄ edictū sit p̄sumpta ⁊ in appellatione requiritur vera vt.ē.⁊ facit quod habetur in.d.cle.cām.de elec.i ver. indubitata ⁊ certa.⁊ per Bal.in.l.ꝯ maiores.C.de in offi. test.⁊ ita tenēt do.de rota in citatiōe p̄ edictū dec.cccl xiiij. que incipit Item cū iura.⁊ facit glo.⁊ Ang.in.l.i.§.si aduer sus.ff.qñ appel.sit non ob.predictis qō voluit Bal.in .d. §.oportet.in fi.dicens q̄ si sntia est intimata ad domū pre sumit̄ trāsire ī noticiā: ita q̄ post.x.dies vlterius nō au diret̄ appellās.⁊ ita voluit Ang. in autē. hodie.C. de ap pel.q: certe tūc concurrit duplex p̄sumptio vna ex citatio ne facta ad domū ad audiēdū sntiam fa ex notificatione postea facta ad domū de ipa sntia iō inducit̄ sufficiēs no ticia ex duplicata p̄sumptiōe ar.autē.itaq; .C. cōia de suc ce.⁊ i.c.i.ō treug.⁊ pa.si vero ds fuisset citatus p̄sonaliter ad audiēdū sntiaz an p̄sumat̄ habuisse noticiā sntie Ang. voluit q̄ nō in.l.a sntia.§.i.ff.de appel.sed certe ℣riū tz ibi Jmo.⁊ Luma.q: citatus p̄sonaliter in dubio p̄sumit̄ ve rus cōtumax iō excludit̄ ab appellādo.l.ex cōsensu.§. fi. ff.e.ti.⁊ ī cle.si ante.de do.⁊ cōtu.procedit ḡ dictū Ang. in citatiōe ad domū: q: idubio nō p̄sumit̄ habuisse verā no ticiā sntie: ⁊ sic poterit postea qñcūq; j.x.dies a die noticie appellare vt.ē.⁊ ita procedat qō Ang.nōt in.l.i.C.de tem. appel.⁊ in.d.autē.hodie iō cautela ē intimare ipaz sntiam ad domū vel p̄sonaliter vt p̄ Bal.⁊ Ang. in.d.l.i.⁊ in .d. autē.hodie.⁊ p̄ Bal.in.d.§.oportet .⁊ vide dicta in.c. fi. j.e.in vlt.col. Nono an ꝺ iure ciuili possit appellari ab actu extraiudiciali Bart.q̄ sic in.l.fi.ff.de.ap.reci.p̄ .l. a sntia. §.si heres. ℣.idē rescripserūt.ff.de appel.q: legatarij ap pellant ⁊ trāsactione facta p̄ heredē sup̄ testamēto. Sz aduerte quia Bart. in.d. §. si heres.aliter loquitur nam transactio heredis non nocet legatarijs vt in . l . si suspe cta. §.q̄uis.ff. de inoffi.testa.ergo eb ea nō appellet̄.⁊ iō tex.in.d.§.si heres.ñ p̄bat q̄ ꝺ iur̄ ciuili appellet̄ a grauа mie extraiudiciali imo vr̄ p̄bari ℣riū in.c. cū sit.ē.eo.dū ibi dr̄ q̄ sacri cānones p̄mittūt appellar̄ extraiudiciali ḡa ℣rio ī nuitur q̄ leges hoc non permittant.⁊ ita videtur sentire Bal.i. rubrica.C.eo.ti.. ℣.q̄ro nūquid .a transactiōe. ſz dic q̄ ter.in.d.c.cū sit.nō obstat quia dicit q̄ passim sacri canones ⁊c.innuit ergo q̄ nō sic ipse leges passim ⁊ idif ferenter.⁊ ita intelligat̄ ibi ter.a ℣rio ⁊ sic non excludit̄ appellatio extraiusta cā sm leges .⁊q̄ etiā de iure ciuili pos sit appellari p̄z quia tutor nominatus in testamento aut quicunq; nominatus ad honores vel ad munus reale vel p̄sonale potest appellar̄. l.i.§.si tutor.⁊.§.solz.cū ibi nōtis p̄ Bar.ff.quando ap.sit.⁊ hāc cōclusionē tenet etiā. Bal. in.l.ibi quid ad ciuilia.in fi.C..eo.⁊ subdit Bar.in.l.fi.ff.de ap.reci.q̄ omī cau quo posset adiri iuder ⁊ iplorari eius officium poterit appellari p̄ illis grauaminibus ⁊ uenient attēptata reuocanda ar.l.de pupillo.§.siquis ipsi pretori. ff. de noui operis nūc .dummodo appellatio fiat inserta iusta causa sm Bar.in.d.l.fi.adducentes exempla: puta si timeo ne res mea īdebite occupet̄.l.iii. C.qui bon.ce.pos. aut si maior p̄s creditor̄ uellet preiudicar̄ minori sm nō. ī.l. maiorē.ff.de pac.poterit enim minor p̄s appellare ex iusta causa ⁊ attēptata posita venient reuocanda.vel pone q̄ consanguinei ⁊ tutores discordāt ī maritāda puella po terit ex iusta cā appellari vt in.l.i.C. de nupti.vel pone q̄ creditor velit vēdere pignus p̄ pua quātitate uel debito re parato soluere ⁊ nolēte recipe poterit appellari a debi tore ⁊ vēditio postea attēptata irritabit̄.l.si residuū.⁊.l.q̄ diu.C.de distrac.pig.cum ibi nō.⁊ hec sunt exēpla ⁊ dicta Bar.in.d.l. fi.in fi.sit ergo cōclusio q̄ a grauamine ex iu diciū possit etiā de iure ciuili appellari vt.j. Decimo ita deseritˉ appellatio extraiudicialis p̄ lapsum termī hominis vt i.d.c.cū sit sicut ⁊ per lapsum termī iuris vt est tex. in cle.sicut.e.ti.⁊ in hoc equipat̄ iudicialis ⁊ extraiudicialis ap pellatio ⁊ in.d.cle.sicut.est tex.sing.q̄ tp̄s finiende appel lationis extraiudicialis quando appellatur a futuro grava mine nō incipit currere a die appellatiōis sed postea a die illati grauaminis vt ibi. Undecio licet exceptio excōl cationis nō ob.appellāti ⁊ p̄sequēti appellationem iudici alem.ē.ō excep.cū inter.et.c.fi.īmo excōicatus pōt impe trare rescriptum sup̄ appellatione etiā nulla mētione fcā de excōicatiōe vt p̄bat̄ in.d.c.i. ⁊ tenet Panor.in.c. signi ficauerūt.ē.de.exce.col.v.in fi. An ergo obstabit excōica tio appellanti extraiudiciū Jnno.fuit sibi ℣rius quia in.d. c.dilecti.tenuit q̄ nō sed ī.d.c.cū iter.tenuit q̄ obstet q̄re Arch.⁊ Jo.an.in.d.c.pia.concludūt q̄ si appellatio ē mer extraiudicialis obstabit exceptio excōicatōis quia talis ap pellatio ē p̄uocatio ad causam vnde dicit̄ ipse agere ⁊ p̄ uocare ad iudiciū: secus si appellatio nō sit mere extraiudici alis puta si appellet̄ ab executore volente p̄uidere de bñ ficio poterit excōicatus appellare ⁊ p̄sequi iniudicio.⁊ ita reducunt̄ ad cōcordiam dicta Jnnoc.j.ex quo infertur q̄ si executor assumit ptē iudicis tunc appellatio ab eo eēt iudicialis sm Jnno.in.c.ad dissoluēdū. j.de despō.impu. alias li ptes meri executoris assumit appellatio dicet̄ extraiu dicialis.tamen nō mere sed ē mixta ex quo vice iudicis cō fert seu exequit̄ cū fiat ab eo hñte iurisditōem ⁊ pticipat de extraiudiciali ex quo extraiudicialiter p̄cedit.⁊ ita reſidet Semi.in.d.c.concertationi.⁊ in.d.c.pia. ⁊ cum determi natione Arch.⁊ Jo. an.ibi tenet se Jmo.in.d.c.cuz inter. in fi.⁊ idem Panor.ibi col.vi.licet do. An. ibi distinguat an appelletur ex iudicium a grauamine p̄terito uel futu ro.sed certe etiam spoliato ⁊ sic grauato de p̄terito obstat exceptio excōicationis vt p̄ glo.in.d.c.ex insinuatione ⁊ xxiii.di.in nomine domini.vnde cum appellans ex iudi cium ipse non sit p̄uocatus in iudicio sed ipse potius ali um p̄uocet vt in.d.c.cum sit.obstabit indistincte excep tio excōicatōis.intellige in appellatione mere extraiudicia li secus in mixta vt.ē.licet Panor.in.d.c.dilecti.in fi.⁊ do Flo.ibi voluerit q̄ appellans ab executore uel alio iudice extraiudicialiter p̄cedēte nō audiat̄ si sit excōicatus: q: exe cutor non potest inferre tunc preiudicium iuris sed solū grauamen facti: p̄o quo excōicatus non audiatur vt. ē. ī

spoliato sed dicas q exquo grauamen infertur intuitu iu risditionis satis dicit ipse prouocatus ad iudiciū iō non ob.exceptio excōicationis, que ratio cessat qñ ab alio me re priuato de facto spoliat vt.s.vel etiam grauat. Duo decimo dubitat de effectu appellationis extiudicialis an deuoluat negocium pro quo est appellatum ad ipsum iu dicē ad quem. Jnno.in.d.c.constitutus.s.e.z in.d.c. cum nobis olim.tenet q sic si appellatur ex causa rationabili vt patet hic in tex.z nō.in.c.consuluit. s.e.z ita sequitur Jmo.i.d.c.constitutus col.vi. pro quo etiam est tex.z glo.in.s.grauatum.in fi.in. d.c. concertationi.z sequitur ibi Archidiaconus dicens etiā q non valerent lre impe trate ab altera parte non facta mentione de ipsa appella tione extiudiciali vt nō.in.c.ex parte.s.de rescrip.z p Jn no.in.c.i.j.de his que fiūt a ma.parte ca.z ita residet Jo. an.z Gemi.in.d.concertationi.z Jmo.in .d. c. dilecti in vlti.col.licet aliter notet per Jnno.in.c.ex lris.s. de offi. dele. Aduerte tamen ad vnum q in beneficialibus licet appellatio deuoluatur ad superiorem ptārē cognoscendi z retractādi grauamen z irritandi attēptata: tamen nū / q deuoluit potestatem eligendi vel conferendi etiam si pronunciaret appellationē legittimam.z ista fuit nō.Jo. an.in.c.cum.CD.s.de consti.super ver. innouata.z in.c.ij. super ver.apud sedem.de pbē.in.vi.z Jnno.in.c. dudum el.ij.s.elec.in ver.dispensatum.z in.c.i.in prin.in glo.beñ dicit.de elec.in.vi.quod est simpliciter notandum ad intel lectum.c.a collatione.e. ti.in.vi.quia licet appelletur a col latione beneficij z pronuncietur appellationem legitti / mam z irritetur ipsa collatio facta non tamen poterit p pter hoc supior z iudex appellatiōis ipse cōferre. Scdo infertur limitatio ad cle.auditor .de rescrip. vt procedat qñ principaliter fit cōmissio: secus si cōmittat auditori cā appellationis quia non poterit ipse prouidere. Tertio infertur limitatio notanda z declaratio ad.c.vt debitus. j.eo.z ad.c.cum appellationibus.e.ti.in.vi. quia appella tio legittima z delatio appellationis non deuoluit po / testatem prouidendi in negocio principali in causis bene ficialibus.z p cedunt predicta etiam in papa: qz licet cau se beneficiales per appellationem ad papam sint deuolu te ad curiā vt in.c.i.z in.c.vt circa.de elec.in.vi.tñ redit ele ctio vel collatio ad ordinariū qz per appellationem non ipsa pulsio vel collatio sed tantum cause cognitio z deci sio transfertur facit.c.considerauimus.s.de ele. z ita Jo. an in.d.c.cū.CD qō tene menti qz quilibet prima facie di ceret contrariū z vide etiam p Jo.an.z alios i.c. si eletio de ele. in.vi. Decimotertio dubitatur an appellatio ex iudicialis operetur effectum suspensiuū dic q sic sed tan tū suspendit gesta ꝺ z post appellationē alia vero nō pro quo tex.melior q̄ sit in iure in.d.c.cū nobis.z ibi per glo. ex quo inferunt due notande cōclusiones. Prima q lz in appllatione iudiciali in vno capitulo suspēdatur iuris ditio iudicis quo ad totā cām.inde est q nisi prio renoce tur grauamē nō tenet appellās amplius cōparare coram iudice a quo in illa cā.ita tex.in.c.si a iudice a quo.eo.ti.in vi.z sic tota eius iurisditio suspendit sm Jnnoc.in. d.c. cū nobis.lz do. Flo.z do. Ant.ibi teneant q et in iudicia li solum supendat id quod est cōtra appellationē aut ei cōnexū: alia vero nō p.nō.i.c.sup eo.el.i.s.e.vñ si appelle tur q nō recipiat titius i testē qz excōicatus tūc si reci / peret titius z alij testes valeret receptio aliorū qz ē sepa rata ab ista receptiōe facta ꝺ titio.lz certe verius vī dictū Juno.in.d.c.cū nobis.cū quo transit ibi Jo.an.z Jmo. col.iij.qz in iudiciali cōscito q appellatio fuit legittima apparebit iurisditionē fuisse suspensā vt in.c.sepe.circa fi. s.eo.z in.c.veniēs.de iureiura.z ideo quicquid secutum ē post appellationē debet reuocari.ō est q iura generali ter dicūt q si appellatio sit legittia reuocat in irritū quic quid post appellationē fuerit attēptatum vt in.c. Rodul phus z.c.significāte.s.de rescrip.z.s.eo.significauit z.c. significātibus.z.s.de iudi.c.exhibita.oia ꝺ gesta p legit timā appellationē iudicialē veniunt reuocāda lz directo non sint ꝺ appellationē iō non pōt.pceder: tñ foret secus in apellatione extiudiciali in qua non veniunt reuocanda ea que fiūt post appellationem nisi sint cōtra ipsaz vt est tex. i.d.c.cū nobis.z rationē differētie ponit Jnno.c.qz.pter circa fi.s.de elec. qz p legittimā appellationez iudicialem suspēdit iurisditio iudicis q̄ ad totam illam causā vt.s.sed appellatio extiudicialis non suspendit. facultatez cōpetē tē ipsi pti in aliis satis est q defendit appellantem ne op / primatur contra id propter quod appellat: ideo est q at temptata post appellationem extraiudicialem sed non ꝺ non dicūt grauare appellantē exquo non sunt ꝺ eius ap pellationē: imo si aliud diceret esset opprimere ptez appel latā si nō possz i aliis vti iure suo nō sic coram iudice vt.s. facit etiā rō quia exquo iudex grauauit appellantez i vno articulo est suspectus in aliis vt in.c.ad hec si in vna.s.co. iō non debet cogi appellatus litigare in illa cā coram eo sed nō sic ex iudiciū: quia in aliis ipsa ps appellata potest vti iure suo vt.s. Scda cōclusio sit q appellatio iudici alis a grauamine pterito suspendit nō solū pterita sed eti am futura vt in.c.sepe circa fi.s.eo.c.venientes. s.de iure iure.z in.d.c.si a iudice. sed appellatio extiudicialis nō sus / pēdit pterita tex.est in.c.constitutus.s.eo. pbans singula riter q nō suspendit futura cōsecutiua ad actū de preteri to si ergo appellatur a collatōe beneficij vel a cōfirmatio ne electiōis iam facta.sicut non suspenditur ipsa confirma tio vel collatio per appellationē subsequentem: ita nō sus / penditur actus inuestiture z traditio possessionis post ap pellationē exquo ista sunt consecutiua ad ipsum actum cō firmationis de preterito licet ab illo sit appellatuz.z ita est expressū in.d.c.cōstitutus.ratio sit quia extiudicialis appel latio solum suspendit id qō fit post z ꝺ ipsam appellationē vt in.d.c.cū nobis.z sicut non suspēdit pcedentia appella tionē: ita nec suspēdit futura consecutiua ad actuz pceden tē appellationē vt est tex.sing.ad hoc in.c. constitutus.z sequitur ibi Jmo.col.vii.z tene mēti has duas cōclusiōes ad terminos necessarios huius extiudicialis appellatiōis.

Quarto decimo queritur an attēptata post z contra le gittimā appellationez extiudicialem sint nulla: puta si ap pello ne fiat collatio beneficij seu electio aut q non fiat vē ditio alicuius rei: z super hoc fuerūt opiniones. Prima Jnno.i.d.c.cū nobis.q nō sint nulla sed venīt reuocāda ex legittima cā ipsius appellatōis: sed si electo vt collatio eēt alias ex se minus canōica tūc deberet irritari absq; ap pellatione vt in.c.bone.el.i.s.de postu.prela.in fi.z in.d.c. quia ppter. Scda fuit opinio Hosti.i.d.c.cū nobis.q i nouata post z ꝺ appellationem legittimā sint ipo iure nul la: vnde electio ptra appellationem erit nulla vt in.c.audi tis.de.elec.vbi alias quando foret minus canonica debe ret irritari. Sed hanc opinionez impugnāt doc.in.d.cū no bis.quia est ꝺ text.ibi in ver.irritāda.z pbat i.d.c.cōside rauimus.vbi electio nō est nulla sed venit irritāda. nō ob. d.c.auditis.quia ibi ipsa cā sola erat sufficiēs absq; appel latione iducere nullitatē: puta si appelletur ne ercōicatus uel suspēsus eligat vt ibi. Ultia fuit opinio glo.sing.ma gne circa fi i.c.ñ solū.eo.ti.i.vi.q̄ innouata p z ꝺ appellati onem extiudicialē nō sint a principio nulla sed pendeāt ex futuro euētu si declarabit appellationē legitimā alias nō reuocabunt.z hanc ptem sequitur ro.deci.cccxxxiiii.que incipit Item licet.concluden q̄ si in cā beneficiali appellet extiudicialiter: puta ꝺ ipetrātē apostolicum a gratia z pro cessibus suis z intimat sibi appellatio z appellatus post z contra appellationem aliqua attēptet nō sunt ante oia p modum attēptati reuocanda nisi pbetur ō veritate ap / pellatōis: z hoc p regulaz.d.c. nō solū.hoc tamē limitet ibi.pceder ptermp in cāis electionū cathedraliū z regulariū ecclesiaz.quia in talibus quicquid fit post z ꝺ appellationē legittimā est nullū ipso iure vt in.c.si postq̄.de elec.li.vi.se cus in alijs cāis beneficialibus sm Arch.z Jo.an.ibi z p bāc ptē rota in deci.cccxxiii.quē incipit Item si rector prout

est dictū i.c.significātibus.s.eo.vbi vide de his.z hec ps ē de iure tenenda q̄ attēptata non sint nulla sed veniant re uocanda.z ita residēt doc.in.d.c.cū nobis. z Jmo. hic col.vj.qui optime declarat hāc difficultatē .z sup hac dif ficultate ex dictis doc.sic conclude. Prima conclusio sit q̄ si appellatur ex tali causa ex qua alias ex se absq; ap / pellatione redderet actus nullus pura ne fiat collatio be neficij excōicato vel irregulari vel ne fiat electio a minori parte vel ne fiat venditio rei ecclesie vel minoris absq; so lēnitate his casibus z similibus attēptata pendēte appel latione ex̄iudiciali sunt nulla ab ipso principio omni casu q̄n causa appellationis induceret alias ex se nullitatē. z ita procedat.d.c.auditis.z ita tenet hic do. An. Scda conclusio sit q̄ snia censure lata post appellationem legit timam ex̄iudicialem sit nulla ab ipso principio vt in.c. p tuas.j.de sen.excō.z est tex.in.c. proximo z in .c. dilecti. j.eo.vbi singulariter probatur sm vnum intellectū q̄ ꝛ in omnibus appellationibus a grauamine non sufficiat es se appellatum ex legittima causa nisi ꝓbetur veritas cau / se appellatiōis iudicialis siue ex̄iudicialis vt nō.s.d elec.c. cū iter canonicos.tñ fallit i snia censure lata post appella tionem ēt ex̄iudicialē ex legittima cā prima facie: q2 ex hoc solo redditur nulla licet aliter non probetur veritas cause ipsius appellātis vt est tex.i.d.c. dilectus.z sequit̄ Jmo. ibi col.v. qō simpliciter tene menti.solum.n.incumbit pro bare q̄ snia censure sit lata post legittimam appellationē ex̄iudicialem.facit.c.cum contingat.s.de offi.dele.ideo est q̄ j.c.proximo z in.d.c.dilectus non ponderatur an cau sa appellationis sit vera: sed solum hoc an snia censure sit lata post legittimam appellationem licet aliter non ꝓbe tur veritas illius cause.z patet in.d.c.cū cōtingat. Ter tia conclusio sit q̄ attemptata post z ꝑ appellationem ex̄ / iudicialē licet causa appellationis de se non redderet actū nullum vel irritandum tamen virtute appellationis z pri uilegio attemptator̄ veniunt reuocanda vt.d.c.cum no / bis.z hic in tex.z in.c.ad audientiam.s'.eo.alias si secus dicerētur appellatio nihil operaretur quod esset contra iu / ra iam dicta prout dicit Jmol.hic col. vij. nam si appella tio ex̄iudicialis operatur effectum suspensiuum z deuolu tiuum vt est dictum.s.in.xij.z.xiij.q.ē necessario z ꝑ̄ter opatur reuocationē attemptatorum. Quarta conclu sio sit q̄ attemptata post legittimam appellationem ex̄iu dicialem non sint nulla ab ipso principio excepta snia cen sure vt.s.z excepta causa electionis cathedralis vel regu laris ecclesie vt in.d.c.si post q̄.in alijs attēptata veniant irritanda iustificata appellatione vt est tex.in.d.c.cum no bis.z in.d.c.consideranimus.z virtute appellationis re / ponuntur in pristinum statum: z fit condemnatio in fru ctibus perceptis vt hic in tex.z facit.c.cum causa.s .de of fi.dele. Quinta conclusio sit q̄ nulla sit differentia quo ad reuocationem attemptatorum post z contra appella tionē in appellatione iudiciali z ex̄iudiciali quia i iudicia li appellatione vel interlocutoria ipsa attemptata nō sunt nulla ipo iure ab ipso pncipio: ꝛ iustificata appellatiōe ve niunt irritanda z reuocanda.ita patet in.c. significauit .z c.significantibus.s.z in.c. Rodulphus.s.de rescri.z.c. ex hibita.s.de iudi.z ita tenet rota in.d.deci. cccxliij. solum enim attemptata post appellationem a diffinitiua a prin cipio sunt ipso iure nulla z ante omnia in pristinum statū reponūtur vt ē tex.i.d.c. ñ solū.secus i alijs appellatiōib9 quia attemptata pendent ex futuro euentu: z veniunt re uocanda iustificata appellatione siue iudiciali siue ex̄iudi ciali.ita tenet glosa in.d.c.nō solum.z probatur i iuribus. s.adductis. Sexta conclusio sit q̄ sicut in appellatiōe iudiciali pōt agi ad reuocationem attemptatorum etiam deserta appellatiōe vel renūciatio appellationi: vt est tex. in.c.cū venissent.s.de eo qui mit.in pos.put est plene di ctū in.c.sepe.s.e.super glo.in ver.irrita.z ibi vide: ita z in appellatione ex̄iudiciali possit agi ad reuocationem attē ptatorum licet appellatio sit deserta vel ei renunciatum ñ solū per viā iusticie: z sic q̄n cā appellatiōis induceret ex se alias nullitatē vt.s.ꝛ ēt ex priuilegio appellatiōis z sic eo cāu q̄ cā appl'atōis alias d̄ se ñ induceret nullitatē seu i'no cationē put erat ḃ i tex. ꝑ tertiū possessorē. z hec cōclusio ꝓbat' sic.legittia appellatio ex̄iudicialis inducit effectū su spēsiū z deuolutiuū vt.s.xij.z.xiij.q.ē Jtē ipe attēptās pl' dz puniri q̄ spoliās ex̄ iudiciū nō ꝓcedēte appellatiōe vt ē dictū.s.i pluribus differētijs que cōpetūt tā in remedio attēptator̄ q̄ in irrdicto vñ vi.nā plus deliqt attēptās q2 ius iudicē z ptē eludit: ita tex.nō.i.d.c.i.in fi.eo.ti.i.vi. q̄ loq̄tur in appellatiōe ex̄iudiciali: ipis q̄ piter concurrē tibus i vtraq; appellatiōe iudiciali z ex̄iudiciali nō pōt q̄ ad hoc dari iter eos dria z p ꝛ p glo.in.d.c.nō solū.z.s. in.xiij.z.v.cōclusiōe.q̄ dz remanē ius agēdi d̄ reuocatiōe attēptator̄ ꝛ appellatio sit deserta vel ei renunciatū sicut dī i appellatiōe iudiciali i.d.c.cū venissēt.qō loq̄t' in ap pellatiōe a grauamine vel interlocutoria z sic ñ a diffinitt ua.z ita vī tenēdū ꝛ do. An. z Jmo.in.d.c.sepe.col. xij. teneāt ꝑiū q̄ ad hāc cōclusiōe .mouēt' q2 appellatio ex̄iu dicialis ex quo ñ reddit attēptata nulla ꝛ annullāda vt. s. xiij.cōclusiōe: iō deserta appellatiōe ñ possit peti reuoca tio attēptator̄ p viā nullitatis ꝛ bñ agēdo p viā iusticie sm eos ibi. Sed certe eodē mō ꝛ cōtingit i appellatione ex̄iudiciali q2 attēptata ñ sūt nulla ꝛ veniūt irritanda vt s.i.v.cōclusiōe.vñ iter hec ñ ē dria z iō ꝓcedit ꝓclusio q̄ possit agi d̄ nullitatate z reuocatiōe attēptator̄ ēt d̄ser ta appellatiōe ex̄iudiciali ñ solū p viā iusticie.z sic q̄n actus alias ex se absq; appellatiōe ēet null9 z ita ꝓcedit .c.ꝓcer tatiōi.eo.ti.i.vi.ꝛ ēt p viā nullitatis que alias de se ñ indu ceret reuocationē nisi q2 sint attēptata p' legittimā appel lationē ex̄iudicialē.z rō sit q2 in vtraq; appellatiōe cōcur rūt piter oēs effectus inducētes reuocationē .s. effectus suspēsiuus z deuolutiuus vt.s.z quia attemptans ius iudi cem z partē eludit vt.s.z q2 i vtraq; appellatiōe attēpta ta nō sunt nulla sed veniunt irritanda vnde quo ad hoc ñ pōt dari dria.z tene mēti q2 ē cōclusio ꝑ do. An. z Jnno.

Septia cōclusio sit q̄ attēptata p9 appellationē ex̄iudi cialē ēt ex cā nō vera tñ apparēter legittia sunt ab ipo pn cipio nulla z ante omnia reuocanda: quādo fuerunt attē ptata post legittimaz inhibitionem iudicis ad quem in / hibitio enim operat' hunc singularē effectū scilicet reuo cationem attemptator̄ ante omnia etiā si aliter non pro betur veritas cāe appellationis vt est tex.in.d.c. nō soluz. ℣.illa .z ita dicit glo.ibi. z ita etiam sequitur hic Jmo.col. pe.z rota in dec.cccxlvi.que incipit Item si appelle tur.z in deci.cccxviij.que incipit Item si rector.vbi tenent q̄ di spositio.d.℣.illa.habeat locum etiam in appellatiōe extra iudiciali quod nō. Octaua conclusio q̄ in huiusmōi appellatiōibus ex̄iudicialibus non sit facienda differen / tia vtrum appellans obtulerit se incōtinenti probare vel nō .q2 dispositio.c.interposita.in prin.j.eo.nō habet locū in ex̄iudiciali appellatiōe siue a parte: siue a iudice proce dente vt pars: nullo casu sola oblatio probationis iustifi cat appellationē ex̄iudicialem.ratio est q2 cū non proce / datur in iudicio oblatio probatiōis nihil operat'.siue cui appelletur a parte: siue a iudice ꝓcedēte vt pars: nō tene tur pars appellata recipere ꝓbationes appellatis: sed q̄n appellatur a iudice iudicialiter ꝓcedente sola oblatio pro bationis iustificat appellationē vt in.d.c.interposita.ratio q2 detegit iniquitatez iudicis in nolendo vel recusādo re cipere ꝓbationem incōtinenti cum ad eū spectaret nō sic in ex̄iudicialibus.z ista fuit nō Jnno.in.c. cū inter cano / nicos.in fi.z in.c.q2 propter.s.de elec.z in.c.ad dissoluen dū. j.de desponsat.impub.z ita sequitur ℣pec.e.ti.de ap pel.℣.nouissime.circa medium in ꝑ.illud quoq; certū est. idē sequitur Pano2.in.d.c.interposita col.ij.z idez Jmo. ibi col.v.z in.c.constitutus.s.eo.col.vij.licet rota de hoc multū dubitauerit in.d.deci.cccxliij.z hoc idē ꝛ Jmo'. z Pano.post.Jnno.i.d.c.cū iter.vt ibi p eos i fi.q̄n appel lat' a capto q̄ aliq̄s ñ eligat' q2 crimiosus z est oblata ꝓ

batio icõtinẽti.z idẽ si excipiẽ coꝝ eꝑo q nõ ꝓferat bñficiũ q periurus z offertur ꝓbatio incontinenti.z idẽ si coram executore eccliudicialiter ꝓcedente.z quid si coꝝ cõfirmatore offerẽ ꝓbatio incõtinẽti dic vt ibi p eos z vide etiã de his dicta in.d.c.interposita.in ꝑn.in ꝟ. quito limita. Mona ꝯclusio q attẽptata p iudicẽ vel ptẽ ꝯ z post appellationẽ eccliudicialẽ veniunt reuocãda remedio attẽptatoꝝ:ẽt si talis appellatio aliter nõ fuerit itimata iudici vel parti.ita Jnno.sing.in.c.dilectus.j.eo.sup̃ ver. ino tuerat.vbi suplet ad illum tex.maxie:z dicit q appellãs i absẽtia partis:seu iudicis,ꝓcedentis vt pars:ita exim it z defẽdit per appellationẽ ante factã itimationẽ sicut post z sic in eoꝝ pñtia appellassẽt p nõ.in.c.pastoralis.§.i.j.e. z.ij.q.vi.biduũ.rõ qꝝ hoc solũ repit iure cautũ in bñficialibus.ad finẽ vero deuoluẽdi negociuꝫ in curia tũc bene ẽ intimãda appellatio vt in cle.cãm.de elec.z idez qñ appellãs vellet q eius appellatio z ỗlatio iudicis:z assignatio termini bꝛet viz citatiõis ꝓemptorie vt in.c.sepe.§.c. ꝓut ibi est dictũ tũc esset necessaria itimatio alteri parti:z ita voluit glo.fi.i fi.i cle.i.e.ti.sed i aliꝭ casibus z appellatiõibus nõ ꝓbat iure q appellatio sit intimãda iudici vel parti. Aduerte tñ qꝝ do.de rota dec.cccix. que incipit Jtem q attemptata.ꝯcludunt q attẽptata a iudice vel a parte post z ꝯ appellationẽ eccliudicialẽ ante intimationẽ eis factam nunq̃ veniãt per modũ attemptati reuocanda.z hoc ꝓpter iustã cãm ignorantie appellatiõis:qꝝ de nulla temeritate potuit redargui iudex vel pars ante intimationẽ appellatiõis ar.cle.ij.vt li.pen.nõ ob.dictũ Jnno.§.qꝝ ꝓcedit z dꝫ intelligi quo ad deuolutionẽ negocij ꝓpter hoc tñ nõ sequit q attemptata veniãt reuocãda si ps ignorauit appellationẽ.z ẽt fuit ỗ mẽte Spe.e.ti.§.qualiter ꝟ.cautius.idẽ etiã videt sentire Joã.an.in c.si duobus.§.eo.dũ dixit q paꝛ videnꝫ iuuare appellatiões quas aliqui faciunt occulte qñ ignorant.loquit tñ i appellatiõibꝰ iudicialibꝰ.Uex his nõ obstãtibꝰ tenẽda videt ꝯclusio supꝛadicta q̃ ꝓbat p locũ a speciali nã ex q̃ ẽ speciale in bñficialibꝰ vt in.d.cle.cãm.z ẽ speciale in casu.d.c.sepe.z.d.cle.i.e.ti.z ibi glo.i fi.q̃ secus i aliꝭ appellationibus eccliudicialibus.l.i.ff.ad munici.l.ius singulare z.l.q vero.ff.de legi.z ita ẽt voluit Jmol. in.c.fi.j.eo.col.iij.in.fi.z do.Flo.in.d.cle.i.q.xxxi.z idẽ Panoꝛ.in.c.suggestũ.§.eo.col.iij.in ꝑn.z hoc qñ appellat generaliter nõ ꝯ certã personã:tunc.n.absq; dubio nõ requirit q intimet appellatio exquo ꝑsona nõ est certa z veniũt reuocãda attẽptata absq; alia intimatiõe alicui facta tex.ẽ hic clarissimus de hoc z ita hic Bald.circa pꝛin.sed qñ fieret appellatio ꝯ certã ꝑsonã satis posset tunc dubitari an sit necessaria notificatio appellatõis illi pti:sẽtit Panõ.i.d.c. suggestum.q dꝛet itimari appellatio quo ad effectũ reuocatõis attemptatoꝝ z ita ꝓcedat dictum do.de.rota.§.tene menti z cogita in hoc. Dicia z vltima conclusio q quo ad effectus appellationis eccliudicialis nulla sit dꝛia siue appelletur a iudice eccliudicialiter pꝛocedente tanq̃ a iudice vel tanq̃ a parte siue ab alia parte persona ꝑuata. licet do. Anto.in.d.c.dilectis.j.eo.velit per illum tex.q attemptata sint ipso iure:nulla quando appellatur vt a iudice secus si vt a parte.z ita dicit esse limitanduꝫ quod nõ. in.c.cõsiderauimus.§.de cle.z ita transit Panõ.ibi in ꝑn. dicens q quando appellatur vt a iudice eccliudicialiter ꝓcedente attmptata sint nulla ipso iure per tex.in.d.c.dilectis.z hoc idez videtur velle in.c.consuluit.in fi.§.eo.licet Pano.in.d.c.dilectis.in pen .nobili dicat illum tex.pꝛobare q etiam si appellet aparte:attemptata sint nulla cũ ibi ep̃us appellauerit a decano non tanq̃ a iudice sed tanq̃ a parte z tamen attemptata sũt nulla sm eum.verum hiis non obstantibus remanet vera conclusio supꝛadicta quia hec dꝛia non pꝛobatur iure.z hoc sufficit pꝛo veritate conclusionis.l.illam.C.de colla.z.c.ij.§.de transla.pꝛela.nõ ob.tex.j.c.pꝛoximo.z in.d.c.dilectis.quia loquitur i snia censure in q̃ est speciale q lata post appellationẽ etiam eccliudicialem est ipso iure nulla vt est dictum.§.in.ij. cõclusiõe z dic vt ibi.nõ ob.c.i.§.c.z quod ibi nõ.Panoꝛ. dicens q ibi collatio beneficij est nulla facta post appellationem eccliudicialem si a iudice ꝓcedente vt pars.sed certe ibi tex.,ꝓbat ꝯrium q collatio non sit nulla sed venit reuocanda z irritanda qꝝ tex.dicit in irritũ reuocetur.z sic sit conclusio q in ꝑdictis nulla sit dꝛia sed omni casu ipsa attemptata veniant irritanda etiam si appellet a iudice eccliudicialiter pꝛocedente tanq̃ a iudice vt est dictum.§.in xiij.q.z dic vt ibi.z ita depbendit ex nõ.per rotam.in.d. dec.ccxxxiij.§.allegatis z ita est dictum.in.c.significantibus.§.eo.z ibi vide nam si in appellatione iudiciali a iudice iudicialiter pꝛocedente attemptata non sunt nulla sed veniunt irritanda vt est dictum.§.in.iiij.z.v.conclusione minus debent esse nulla si appellet a iudice eccliudicialiter pꝛocedente vel pꝛocedente vt pars.ita q hec dꝛia non ꝓbat iure imo ꝯriũ patet ex dictis.§.i.xiij.q.z in.iij.z.v. ꝯclusione.non ob.tex.ij.c.pꝛimo.z in.d.c.dilectis.quia loquitur in snia censure vt.§.z ita benefacit ad hoc qꝺ nõt Jnno.Jmo.z Panoꝛ.in.d.c.cum inter canonicos.in fi.

Ultimo que causa sit alleganda z pꝛobanda in huiusmõi appellationibus eccliudicialibus aduerte ad plures casus qꝝ aliquando appellat ex iusta cã tamen nõ verisimilis idest a iure non appꝛobata immo repꝛobata:vt si ius cõe facit ꝯ appellantez z fundat intentionem ptis appellate: puta si abbas de quo hic in tex.non expꝛessit in sua appellatione q ecclesia esset sibi subiecta nec exꝑssit se patronũ: sed simpliciter dixit se in possessione ecclesie vacãtis z appellauit ꝓtra ep̃m vel archidiaconum ne molestet in eius possiõe:isto casu si abbas fuisset spoliatus post appellationem an dẽat audiri super reuocatiõe attẽptatoꝝ Jmo. videt hic tenere q non:exquo ius cõe facit ꝯ hunc abbatem appellantem z fundat intentionem ꝓtis appellate sez ep̃i z archidiaconi ꝓ quibus facit ius comune.z hoc nisi primo possio ipsius abbatis iustificetur ex titulo fm Jnno.quasi aliter ꝓstet notorie de defectu iuris ipsius appellantis vt i.c.ad decias.de resti.spo.in.vi.z ita resider Jmo hic.z licet ad petitionem appellantis nõ esset isto casu fiẽda restitutio etiam ꝓ viam attemptati exquo ius comune facit ꝓtra appellãtem z fundat ius ꝓtis appellate:tamen iudex ex suo officio bene poterit restituere cũ sit sibi facta iniuria ꝓ hunc inouantem.z ita voluit Jo.an.hic:z ita etiã tenuit rota in.d.decisi.xiiij. Sed aduerte quia licet ꝑdicta ꝓcedant in interdicto vnde vi vt.d.c.ad decias.tamẽ quia longe maius est ꝓiuilegium attemptatoꝝ vt est dictum.§.in.pluribus aliꝭ differẽtijs:videtur q i hac via attemptat non sit fienda talis dꝛia quia licet ius comune sit contra appellantem z fundet intentionem partis appellate:tamẽ ex ꝓiuilegio attemptatoꝝ debeat fieri reuocatio in pristinum statum.z ita tenuit Lapus in.d.c.ad decias.z hoc idem sequitur hic Pauoꝛ.in vlti.col.in odium attemptãtis qui plus deliquit q̃ spoliãs simpliciter: ledit enim ius iudicem z partem vt in.c.i.in fi.eo.ti.in.vi. ergo debet fieri reuocatio.quia licet ius comune sit contra appellantem pꝛopter hoc tamen non ꝓstat notorie de nõ suo iure:cum fuerit possibile q habuit aliquam iustã causam sue possionis fm Panoꝛ.imo videretur q omi casu notoꝛium iuris non impedit reuocationem attemptatorum vt est tex.in.c.si constiterit.j.de acca.vbi licet constet de non iure per notoꝛium iuris puta per cõfessionem vel acta:tamen spoliatus appellatione pendente debet restitui in odium attemptantis pꝛout est dictum.§.in vij.z vltima dꝛia de interdicto:vnde viz sic isto casu sufficiat pꝛobare causam pꝛobabilez silicet se possedisse nec est necessarium aliter iustificare suaꝫ possessionẽ. Aliquãdo quis spoliatur ab illo pꝛo quo nõ facit ius cõmune:z isto casu ius cõe sit ꝯ appellantẽ tñ exquo non fũdat intentionẽ partis appellate debet fieri reuocatio attemptatoꝝ.vnde abbas hic debuisset restitui si fuisset ab alio spoliatus per nõ.per glo.in.d.c.ad decimas.licet i beneficialibꝰ sit repellendus ille de cuius non iure notorie constat fm Jnno.i. c.cõstitutus.§.de filijs ꝑbi.z ita residet Jmo.hic qõ pꝛo

cedit in interdicto vnde vi secus videretur si agat remedio z priuilegio attemptatoꝝ qz tunc notoriū non nocet vt est dictum.s.in.d.septima differentia in interdicto vnde vi z dic vt ibi. Aliquādo causa appellationis nō est a iure approbata nec reprobata tñ ē iusta z verisimilis: tunc attemptata post z ꝛ appellationē veniunt irritanda dummō probet veritas cause appellatiōis z sic q̄ possi debat z hoc casu nō audiret appellatus si opponeret de defectu iuris taliter appellātis.vnde hic nō debuisset cō tra Abbatē appellantē audiri iste archidiaconus casu q̄ fundaret intentionē suam de iure cōi sed alio mō si voluisset probare concessionē huiusmodi ecclesie vacantis fore factam sibi. nam nō debet admitti exceptio proprietatis anteq̄ fiat restitutio exquo nō est notoria qz si talis exceptio non admitteret interdicto vnde vi vt hic z in.c. i litris.s.de restit.spo.multominus in via attemptatoꝝ sm Jmol.hic.sed certe vt est dictum.s.etiā exceptio notoria nō deberet obstare agēti super attēptatis licet obstet i interdicto recuperāde vt in.d.c.ad decias.z sufficeret in casu prime dicto cām probabilem appellationis esse veraz scilicet probare possessionē suam tpe appellatiōis licet aliter non pbet possessionē iustam vel titulum vt est tex.hic nō.vbi iste albas non pbauit hic se esse patronū nisi quia simpliciter possidebat.non ob.c.cū inter canonicos in fi.s.de elec. vbi licet in appellatione sit cā verisimilis a pncipio tñ postea i reuocatiōe attēptatoꝝ debet probari q̄ sit vera prout tenet hic do. An.per illū tex.qz certe ibi nō constabat nec probabat q̄ ille cause ibi allegate essent vere z legittime sed hic cōstabat q̄ cā erat verisimiliter vera qz appellās erat in possessione sm Panor.hic col.pen. z idē tenet in.d.c.cū inter post Jnno.z Jmo. cclud nres q̄ si vnus canonicus excipit z appellat q̄ nō fiat electio in certo loco seu certa die qz timet de impressiōe vel metu :tunc si cap'm non obstāte appellatiōe fecit electionez in dicto loco z illa die nulla impressio fuit z nullus met⁹ intercessit tñ talis electio venit irritāda: dummō probet q̄ verisimiliter timebat de impressiōe vel metu.sufficit.n. q̄ cā sit legittima z verisimilis tpe appellationis lz aliter nō pbetur totalis veritas ipsius cāe.facit tex. hic in ver. ex verisimilibus z pbabilibus cāis.z ita sequit hic Jnno.z vide dicta.s.in.iij.nōbili. Sed pone q̄ archiepus requirit iuramentū ab epo de obedētia capitulū appellat q̄ nihil fiat in p̄iudiciuz ecclesie post appellationē eps iurauit.queritur an ptextu iuramenti possit pendēte appellatiōe aliquid exigi ab epo z si exigat debeat retractari p viaz attemptatoꝝ de h̄ per Jnno.in.c.dilecti.s.de maior. z obe.referentē opiniones. Primo q̄ nō qz ptextu appellationis nō debet appellans dimittere quo minus vtatur iure suo.s.de sup.ne.p.c.fi.non ob.q̄ appellatio ex legittima pbabili z verisimili cā inducit reuocationē attemptatoꝝ vt hic in tex.qz sm Jnno.ibi tex.hic procederet qñ appellans possidebat alias secus vult ergo Jnno. sm opinionē aliquoꝝ q̄ virtute appellatinois solū debeant retractari attēptata in preiudiciuz possessoris.sed do. An.ibi z etiaz Panor.col.penul.concludūt per tex.in.d.c. cū nobis olim q̄ quicquid fit ꝛ appellationez extrudicialē ex legittima z probabili cā interposita veniat retractādū et si ñ ꝛingat p̄iudiciū possessiōis sed aliud p̄iudiciū alterius inris.z ita finaliter voluit Jnno.in.d.c.dilecti.si bene ponderetur z Bar.in.d.l.fi.ff.de appel.reci. vnde in casu d.c.dilecti.ptextu appellatiōis veniret retractādū iuramētuz vt si vltra exigeret q̄ ab alijs epis sit ꝛsuetum iurari z prestari ante oia p viaz attēptari vt vide ibi per Jmol. col.v.z.vi.,pcedit ergo alia opinio Jnno.ibi qñ appellat licite vtit iure suo licet sit ꝛ appellationē ex ,pbabili z verisimili cā qz ptextu appellatiōis nō debet dimittere appellatus q̄ nō vtat iure suo sm Jnno.ibi. Ex quibus infert talis ꝛclusio q̄ si ego suz in possessiōe lz aliquis appellet q̄ nō vtar possessiōe vl'ne colligā fructꝰ talis appellatio nō suspēdit q̄ minus vtar iure meo vt pz ex p̄cedētibus z ex glo.in.d.c.non solū.e.ti.in.vi. Ultimo infert ex predictis decisio qōnis per quam optime declarant oia p̄cedentia dicta: pone q̄ appellatio fit ne aliquis emat talem domum vel aliam rem qz ē mea quid operet talis appellatio: dic q̄ si appellans erat in possione operat revocationem omnium attēptatoꝝ z reponat in pristinum statum vt hic i tex.z.s.patet :si vero nō erat i possione tunc nō impediret alienationem illius rei quia non dz dimittere appellatus z possidens quominus vtat iure suo ppter appellationem alterius.facit.l.illud.ff.de peti.here. z iō appellans dicto casu qñ non possidebat debebit probare causā appellationis esse veram scilicet q̄ illa domus vel res sit sua alias non rescinderetur venditio per talem appellationem nec fieret reuocatio attemptatoꝝ :licet pꝰ z ꝛ appellationem sm Jnno in.d.c.dilecti.z sequit ibi do. An.z etiam Jmo.vt ibi per eū in vltima col.operat tamē talis appellatio duos nōbiles effectus Primo qz per viam attēptatoꝝ agit summarie absqz libello z ex officio iudicis vt est dictum.s. Sed si ageretur pētitorio ordinarie deberet offerri libellus z litis cōtestaro fieri z ordinarie ,pcedi. Secdo operat quandam denunciatiōem z prestationem que constituit nouum possessorē ad quē deueniret possio post appellationem in mala fide: vel sic teneatur postea ad restituronem fructuum z titulus quesitus post appellationem extrudicialem nō excusaret a fructibus nec a mala fide vt in.l.si fundum.C.de rei ven.sed in veteri possessor qui primo possidebat talis appellatio vel denunciatio nihil prodest qz non debuit ipse dimittere vti iure suo vt.s.z facit quod habetur in.l.si maior.C. de rescin.ven.z i.l.penul.ff.de usuca.pro empto.vbi Bar. z glo.or.z nō.de hoc.z ita sequitur Jnno.do An.z Jmo. in.d.c.dilecti. Quid.autem si aliquis denunciaret alicui q̄ non edificet in certo loco vel nunciauit aliud nouū opus z si secus fiat appellat an dicto casu appellatio aliquid operet :vide per Bar.in.d.l.fi.ff.de appe.reci.z hec sufficiant ,p solēni repetitione huius singularis decretalis ex qua vltra omnes doct. habēt plenissime termini z cōclusiones huius vtilis materie appellationis extrudicialis truncate z iperfecte examinate in diuersis locis

Dilecti filij. Si ꝛ superiorem suum quis itinerat
d ad papam habetur ,p appellante: ita q̄ sniā cē sure postea lata nō tenet.h.d. p̄ ponitur quer la fo dant iudices ibi cum autem. Allegat hec decretalis q̄ plus est aliqd facere facto q̄ verbo z plꝰ est facto cōstituire q̄ verbo.facit.l.de quibus.ff.de legi.z.C. de insti.z substi.l.reprehendenda.qz facto dat voluntas intelligi: dicit ibi tex nō.de quo.j.in glo. Secōo nō.q̄ arreptio itineris ad papam habet vim appellationis etiam respectu attēptatorum. quid autem si iter arripiat ad alium inferiorem a papa tangit.j.in glo. Ultimo nō.q̄ sniā cesure lata post appellationem legittimam etiaz extrudicialem est nulla.Ille ergo qui timet excōmunicari inuiste a suo prelato vel alio superiore etiā extraiudicialiter pcedente habet hoc remedium q̄ primo appellet a tali futuro grauamine: qz appellatio extrudicialis reddit sententiam censure nullam latam post appellationem vt hic.j. de sen.excom.per tuas.s.de offi.dele.contingat. z vide in c.solet.de sen.excom.in.vi.loquitur ergo tex.hic in sentētia censure vnde non probat q̄ innouata per iudicez post appellationem extraiudicialem sint nulla:licet sint attemptata a iudice non vt a parte sed vt a iudice .licet do. Ant. z Panor.hic aliud velint per hunc tex. z non bene tñ qz hic loquitur in sniā censure in qua est speciale vt sit nulla post appellationem vt est dictum.s.c.proximo in fa conclusione:tum etiam quia hic posset dici q̄ fuerit attemptatum vt a parte:exquo non poterat archiepus esse iudex in causa propria prout hic tangit glo.sm Jmo.prout etiam tenet.j.idem do.An.in glo.de quo articulo dicas prout est dictū.s.c.proximo in.x.conclusione. In glo.i.i.pn. tene mēti bonā glo.ponētē plura dicta.z optima iura alle

gat sit an plus aliquid facere z exprimere facto q̄ verbo.
In eadem glo.in fine vide.de hoc vt plene dicetur.j̄. eo.in.c.vt debitus.

Pastoralis. Per clausulam appellatione remota omnis appellatio ꝓhibetur que p̄ ius non reperitur expresse p̄missa.h.d.vlqz ad.§.verū.

Nō z tene menti primo vnū effectum clausule appellatione remota: qz non solum tollit frivolas appellatiōes: sed etiam alias omēs etiā ex legittima z ꝓbabili causa interpositas qñ illa causa propter quam appellatur nō reperit̄ in specie exp̄ssa in iure q̄ possit appellari. saūt reperit̄ in iure expressum q̄ ex illa causa sit licita appellatio: tunc est verum q̄ per clausulam appellatione remota talis appellatio non intelligitur ꝓhibita z ita sit tex.nō.hic Scōo nota q̄ vbi clausula appellatione remota tollit appellationem ex ꝓbabili z iusta causa interposita vt.s.intelligitur quo ad hoc scilicet quo ad necessitatem deferendi tali appellationi qz iudex non tenet̄ deferre: tamen nō tollit quo minus talis appellatio habeat effectum devoluendi negociū ad superiorem vt sic possit per eum emendari z revocari grauamen z ita sit tex. hic ſm vnum intellectum: licet tollat appellationez predictā non tamen tollit quin grauamē possit revocari saltez per viam querele z ita sit tex.hic ſm alium intellectū.sed precedens intellectus cōiter tenet̄ a doc. Ultimo nota q̄ clausula odiosa z contra ius apposita in rescriptis debet in dubio intelligi vt aliquid operet̄ z sic vt addat vel detrahat in aliquo iuri cōi: licet generaliter intelligēdo posset reduci ad terminos iuris cōis tamen vt verba aliquid operētur non debet ita intelligi q̄ nihil operētur .hec.n. clausula appellatōe remota est odiosa z contra ius z posset intelligi de appellatione frivola: sed qz tunc nihil operaretur propter hoc ē q̄ debet intelligi etiā de appellatione probabili z iusta vt hic in textu. Exquo infert̄ q̄ si statutū late intelligendo nihil operaret̄ non debet accipi intellectus ita latus sed debet ita intelligi nō violando verba vt sic aliquid operet̄ vltra ius cōe.facit quod nōt Bar.in.l.iij.§.preterea ait.ff.de dam.infec.de statuto q̄ debeat quis citari personaliter vel ad domuz.z per Bar.in l.ij.ff.de vsuca.de statuto q̄ per̄ prescriptionē querat̄ dominum qz vt aliquid operetur vltra ius cōe intelligit̄ de directo dominio. Et alias per Bal.in.l.termiato.in fi.C. de fruc.z litis expen.de statuto q̄ victus victori condemnetur in expensis an vt aliquid operet̄ vltra ius cōe debeat intelligi etiā si habuerit iustam cām litigandi.z, concludit q̄ nō. Et alias per Bar.in.l.iij.§.si rē.ff.de lega.iij. an intelligat̄ q̄ tunc possint peti exp̄ēse principaliter condītione ex statuto vt sic aliquid operet̄ vltra ius cōe.z vide tex.singularē in.c.si snia.in fi.de sen.excō.in.vi.probantem q̄ vbicūqz aliqua dispositio esset prorsus inutilis si intelligerent̄ verba vt iacēt debent verba ipropriari vt sic dicta dispositio sit valida z effectualis licet alias sit odiosa z penalis tex.ē ibi sing.facit.c.si ciuitas.eo.ti.z li. z.l.si stipulatus fuero per te.ff.de ver.obli.vbi extendit̄ stipulatio ne effectu careat.z facit.l.stipulatio ista.§.fuus. z. §. possidere.eo.ti.z per Bal.in.c.i.d capitanco qui arma vē didit. In glo.i.in.fi.pro declaratione huius glo.z tex. videnda sunt duo primo quid operetur hec clausula ō iure canonico.secundo quid operetur de iure ciuili.de qua materia vide per Spe.eo.ti.§.ij.circa fi.z per glo.in.c. vt debitus.j̄.eo.in verb.ante sentētiam.z in.l.fi.C.de sententijs.z interlo.omnium iud.z in.l.i.ff.a quibus appel. non licet. Circa quod quid operet̄ de iure canonico varia fuit opinio nam glo.nostra.hic z in.d.c.vt debitus. videtur velle per illum tex. q̄ hodie nihil operetur quia cum non possit appellari nisi inserta iusta causa que si foret vera deberet legittima reputari patet q̄ etiam absqz clausula appellatione remota censetur prohibita appellatio vnde nihil operatur.z hanc opinionem sequitur hic Inno. z in.d.c.vt debitus.dicens hoc tenendum licet alij aliter somniauerint ſm eum.z q̄ solū intelligatur prohibita appellatio frivola tenuit Balicetus in.d.l.fi.z Ang.in.d.l.i. sed Hostien.j̄.in.d.c.vt debitus.per tex.in.c.inquisitioni j̄.eod.qui est posterior ad.c.vt debitus.vnde fuisset superuacuus si dicta clausula nihil operaretur: nec etiam ob.d. c.vt debitus.cum ibi nil dicatur de clausula appellatione remota sed simpliciter loquitur.cum ergo textus hic loquatur in specie de hac clausula sequitur q̄ dispositio generalis.d.c.vt debitus.nō habet derogare speciali dispositioni huius tex.vt in regula.generi.lib.vi.ff.de penis.l. sancio legum.z qz correctio iurium est cuitanda non debet dici q̄.d.c.vt debitus.habet corrigere hanc determinationē loquentez in suo casu speciali.sit ergo ꝓclusio q̄ tex. hodie non sit correctus z q̄ hodie etiā clausula ista operetur multos effectus.z ita residēt hic cōiter oēs doc.z i.d. c.vt debitus. Operat̄ ergo p̄ effectū singularez tex.hic p̄ ut est dictū.s.in p̄ nō.licet.n.de iure canonico pro omni cā grauaminis q̄tumcūqz minima possit appellari.s.eo. c.de appellatōibus.dūmodo exprimat̄ rōnabilis cā illi⁹ grauaminis vt in.d.c.vt debitus.tñ vbi apponit̄ illa clausula ex nulla cā poterit appellari ēt iusta z rōnabili z pro q̄ alias esset p̄missa regulariter appellatio nisi talis cā p̄ prer quaz appellat̄ sit in iure expressa ita q̄ in specie reperiat̄ permissa appellatio a iure in illo casu.z ita est tex. nō. hic.z ita residunt hic doc.z dic vt.s.in primo nō.z ita ꝑa nor.col.iiij.in.d.c.vt.debitus.z que sint cause in iure exp̄ss se vide per Spe.eo.ti.§.ij.v.sed quam dices causam rationabilem.vbi multas causas enumerat. Secundo operatur dicta clausula quia qñ in rescripto ē inserta clausula appellatōe remota nō tollit̄ rescriptū p̄ aliud sequēs rescriptū etiā faciens mentionē de p̄mo nisi in spē i eo fiat mentio de dicta clausula.ratio est qz cum sit clausula nōbilis z magni effectus p̄ ſm rescriptum licet fiat mentio de primo non tollitur primum nisi fiat mentio de ipsa nōbili clausula inserta in primo rescripto vt est text.no.ad hoc in.c.ceterum z.c.cum dilecta.s.de rescri.debet ergo fieri mentio in specie de dicta clausula.pro quo etiam ē tex.nō bilis i.c.pastoralis.§.preterea.s.de offi.dele.z facit quod nō.per doc.in.c.ex conquestōe.s.de restī.spo z in.c.inter monasterium.s.de re iudi.vbi ita tenent. Tertio operatur qz si alicui esset cōcessum q̄ in certa eius cā ꝓcedatur appellatione remota: licet alteri postea generaliter sit concessum vt libere possit appellari in omnibus cāis non tamen per hanc secundam concessionem intelligit̄ derogatum speciali rescripto precedenti.z ita est tex.in.c.i.s.de rescriptis.qui tex.optime facit q̄ per generalē dispositionē. d.c.vt.debitus.non derogetur speciali dispōi huius tex.

Quarto operat̄: quia licet alias pendente appellatione non sit fienda execucio sententie vt in.c.venientes.s.de iureiuran.z in.l.cum ex causa.z ibi Bar.ff.de appel.tamē quando causa est cōmissa cum dicta clausula poterit snia diffinitiua mandari executioni pendente appellatiōe text. est nō.ad hoc in.d.§.preterea.z sic rōe dicte clausule appellatio perdit effectum suspensionis iurisditiōis: qz per appellationem iurisditio iudicis a quo tunc non suspendit̄ i.d.§.preterea.intellige nisi iudex a quo detulisset appellationi vt in.c.cum appellationibus.eo.ti.in.vi.vel nisi foret missa inhibitoria per iudicem ad quem.vt in.c.non solum eo.ti.in.vi.z ita tenet Inno.hic col.iij.in prin.z ita etiam tenent doc.in.d.§.preterea.z ita est tenendum licet Spec. in ti.de sententie executione.§.primo circa prin.dixerit p̄dicta ꝓcedere in appellatione ab interlocutoria non autē in diffinitiua: tunc enim voluit Spe.q̄ clausula appellatione remota nihil operet̄: sed iudex tenet̄ deferre appellationi z si faceret executionem statim fierit revocatio vt ibi per eum.sed teneas vt.s. Quinto operatur quia licet iudex teneatur deferre iuste appellationi z alias veniat puniendus vt in.c.de prioze.s.eo.vbi vide dicta de hoc.tamen quādo causa ē cōmissa cum dicta clausula appellatione remota: non tenet̄ iudex a q̄ deferre appellatōi nisi eo

casu quo foret appellatum ex causa in iure expressa vt hic in tex. z alias non veniret puniendus si alijs etiam iustis appellatiõibus nõ deferet: cũ nõ peccet iudex exquo facit iuris auctoritate. xxiij. q. iij. qui peccat z l. gracchus. C. de adul. fm Jmo. hic col. iij. z poterit procedere ad execu tionem sententie nõ obstante appellatione vt in. d. §. preterea. Aduerte tamen q licet iudex nõ teneatur victo casu deferre appellationi tamẽ si pars appellauit ex ali qua causa non scripta in iure dũmodo alias sit legittima si foret vera: poterit appellans adire superiorẽ super tali appellatione: qui poterit talem appellantẽ admittere si si bi visum fuerit vt est tex. hic z in. d. §. preterea. de quo. j. nunc proxime dicet. Sexto operat q licet alias attẽptata post appellationẽ a diffinitiua ante oia reuocentur per viã attemptati vt in. d. c. non solũ. tñ precedente dicta clausula non veniũt inouata pendente appellatione reuo canda per viã z priuilegium attemptatorũ. ratio est quia tenuerunt mero iure exquo iurisditio non erat suspensa per appellationẽ vt. s. poterunt tñ bene reuocari per viaꝫ querele ordinarie agendo fm Hosti. z doc. in. d. §. prete rea. z sequit etiaꝫ Panor. in. d. c. vt debitus. col. vij. in pn. z Butr. hic vltra medium in ỻ. tertius est effectus retra ctationis attemptatorũ. z Jmo. hic col. iiij. in ỻ. Item etiã operatur quo ad effectum reuocationis attemptatorũ. z idem Panor. hic col. iij. ỻ. tertius effectus respectu reuo cationis attẽptatorũ. intellige nisi forent attemptata post iubibitionem vt in. d. c. non solum. vel postq̃ appellatio foret ex certa scientia recepta per papaꝫ vt in. d. c. §. prete rea. fm Jmo. hic col. iij. dicentem q dicta clausula licet i pediat effectum suspensiuum tamẽ non impedit effectum deuolutiuũ ad superiorem vt est tex. hic z est victuꝫ. s. i se cundo. notabili poterit enim superior admittere appella tionem z emendare grauamen si viderit appellantem fo re grauatuꝫ: licet sit dicta clausula appellatione remota. z hoc procedit nõ solum qñ foret appellatũ ad papam sed etiam ad quẽlibet alium superiorem eo casu quo a iure es set remota appellatio per tex. hic qui idistincte loquit fm Jo. an. z do. An. z poterit etiam emendare per viã z vir tutem appellationis fm Panor. z Jmol. hic col. v. quia grauamen habet reuocari virtute appellationis non per viam querele per tex. hic ibi sed si appellans fuerit graua tus z. c. z sic per viam appellationis. licet ergo dicta clau sula operetur respectu iudicis a q̃ q nõ tenetur deferre vt s. non autẽ tollitur partium appellandi vt dixit glo. or. in auten. de iudi. §. pe. z Bal. in addit. Spec. ti. de appel. in prin. in ỻ. clausula appellatiõe remota. sicut ẽt ipsa clausu la respectu iudicis ad quẽ non opatur q appellatio deuo luit cãm ad eũ vt hic z in. d. §. preterea. z fuit dõ mẽte glo. in ver. honoramus in de. i. de iure patro. licet vex sit q at tẽptata non veniãt reuocanda priuilegio attẽptatorũ. ni si in duobus casibus supradictis. z adde tertiũ qñ. s. appel latur ex cã que sit i iure expressa: tunc. n. cũ appellatio ope eetur oẽs eius effectus z sic deuolutiuũ z suspensiuum at tẽptata venient reuocãda via z priuilegio atremptatorũ non obstãte clausula appellatiõe remota vt. s. in p̃ nota bili z. j. in ỻ. septimo operat z. Dubitat tñ circa in telligentiã huius tex. an superior ad quẽ est appellatũ te neat ex debito iusticie reuocare grauamẽ. conclusio ẽ q sic z tex. hic in verb. debet poterit suppleri: debet p debebit. intñ q iudex appellatiõis aliter faciẽdo diceret inferre i iustitiã z posset ex hoc appellari fm Jmo. hic col. v. z Pa nor. hic in fi. q intẽtio apponẽtis victã clausulã ẽ ut iusti cia sequat effectũ si ergo iudici appellatõis cõstat dõ gra uamine cessat ratio pbibitionis. Septimo operat q si alias snia censure lata post appellationẽ legittimam sit nulla vt. s. c. primo z. j. de sen. excõ. p tuas. tñ omni casu q̃ iudex est datus cũ dicta clausula poterit excõicare etiã pbabiliter appellantes ab eo: qñ illa appellatio expresse a iure nõ reperit approbata in illo casu vt hic in tex. cũ. n. talis appellatio nõ habeat suspẽdere iurisditionẽ iudicis a q̃ vt est victũ. s. in. iiij. z. vi. effectu hinc est q excõicatio lata post talẽ appellationẽ nõ ẽ nulla fm Abbatẽ hic: z ali os doc. z sequit hic Panor. col. iij. z hec est singularis li mitatio ad dictum. c. per tuas. quia excõmunicatio lata post appellationem alias legittimam nõ est nulla quãdo est dicta clausula appellatione remota. Octauo opera tur quia cũ alias nõ valeat ipetratio nisi fiat mẽtio de ap pellatione vt in. c. ex parte. s. de rescri. tñ impetratio super cã appellationis esset surreptitia nisi fiat mentio in specie de dicta clausula appellatione remota: ita q superior ex cer ta scientia ipsam cãm appellationis commisserit. vnde nõ sufficeret simpliciter facere mentionem q sit apellatum z impetrare cãm appellationis cõmtti: nec suspenderetur tunc executio sententie licet ab ea foret appellatum: z cã appellationis commissa p superiorem nisi fuerit facta mẽ tio de dicta clausula. z sic q ex certa scientia sit commissa cã appellationis: que certa scientia satis videtur adesse si constat q superior sciuerit q in illa cã erat remota appella tio. z de his omnibus victis tex. est notabilis z singu laris in. d. §. preterea. z doct. ibi sequuntur. Nono operatur q licet alias in appellatione a diffinitiua nulla cã requiratur vt in. l. i. cũ se. ff. eo. t. z in. c. i. z ibi. glo. in ver. statuit. eo. ti. in. vi. z in. c. cum ecclesia. s. eo. tñ quando cau sa est cõmissa appellatione remota: etiam i appellatiõe a diffinitiua ẽ exprimẽda rõnabilis causa a iure i specie per missa. tex. est in. c. romana. in. §. sinaũt. z ibi per glo. i ver. mandetur. eo. ti. in. vi. z ita sequuntur ibi doc. z bene facit text. hic indistincte loquens: z quod nõt Panor. in. c. con suluit. el. p. s. eo. vbi vide de hoc dicta in fi. z in. c. iij. i fi. s. eo. ti. Decimo operatur quia si aliquis impetrauit cũ dicta clausula appllatione remota: si postea fit recõuentio coram eo iudice super alia cã intelligitur q simil modo i causa recõuentionis debeat pcedi appellatiõe remota. ita tex. in. c. i. s. de mutu. peti. facit glo. magna in fi. i. c. p. z. s. de offi. del. vbi nõbiliter voluit q si cã principalis erat cõ missa appellatõe remota: z corã tali iudice fiat progatio õ alia causa: q eodem modo causa ipsa progata erit eiusdẽ nature: z sic appellatione remota progatio facta censetur fm gol. ibi z doc. sequũtur. Undecimo operatur quia licet quando superior mãdet aliquid ordinario censeat ex citare eius iurisditionem. quando illud quod mandatur spectabat alias ad iurisditionem ordinarij non autem vi detur facere eum delegatum vt est tex. z glo. in. c. licet i cor rigendis. s. de offi. ordi. tamen omni casu quo aliquid mã datur fieri cum clausula appellatione remota censetur al terata iurisditio ordiarij: z cẽsẽt tũc delegatus. ita nõ. Jn. an. z doc. in. d. c. licet. z facit quod no. in. l. sepe. ff. de offi. presi. z in. l. ius autẽ. ff. de iusti. z iure. Duodecimo ope ratur q licet delegatus a principe possit alteri subdelega re. s. de offi. dele. super questionum. z. c. pastoralis. tamen quando causa foret delegata duobus cum clausula appel latione remota: tunc si vnus ipsorum subdelegat alicui vi ces suas exquo non põt subdelegare appellatione remota vt in. d. c. super questionum. §. si vero duo. non tenetur col lega acceptare z admittere subdelegatũ sui college ne sua iurisditio vulneret: quia si procederet simul cum tali subde legato posset tunc appellari q non sic foret si solus pro cederet: vnde virtute dicte clausule non tenetur admitte re subdelegatum a suo collega. z ita sit tex. fm intellectuꝫ Hosti. in. c. coram. s. de offi. dele. z sequunt ibi doc. z i. d. §. si vero. Decimotertio operat q ille qui impetrauit cum dicta clausula nõ põt inuito aduersario renunciare dicte clausule: z velle q possit applari. z ita dixit nõ. Bal. in ti. de consuetudine reci. feudi. §. quibusdã. Quarto decimo operatur q licet alias qñ iudex foret datus de cõ sensu partium absq̃ clausula appellatiõe remota possint partes appellare licet iudex fuerit electus de cõsensu par tiuꝫ. ff. e. ti. l. ex psensu. tñ secus quando de consensu parti um fuisset apposita dicta clausula appellatiõe remota. tũc enĩꝫ ex nulla causa poterit appellari cũ cẽseãtur partes re

nunciasse appellatõi.l.fi. C.õ tempo.appel.7 hoc fuit nõ. dictum Bal.in.l.ij.ad fi.C.de ap. Aduerte tamẽ quia Jmo.in.l.i.§.interdũ.ff.a quibus ap.nõ licet.col.xxxv.impugnat hoc dictum p tex.hic qui indistincte loquit̃.vnde debet habere locum ẽt si de consensu partium sit apposita dicta causula q2 partes videnť consensisse ad finem vt dicta clausula operet̃ fm eius naturam.l.si vno.ff.locati. vbi verba debent itelligi fm naturam actus de quo agit̃ 7 fm subiectam materiam.sed certe verius videť dictum Bal.q2 cõsensus ptium operať vltra ius cõe patet in.d.c. ceterum.s.de rescri.si enim cõsensu ptium apponitur dicta clausula censentur ptes renunciasse appellationi.put dicit.Bal.facit glo.s.c.primo.in prin.7 hoc idem sequitur hic do. An.dicens q3 qñ dicta clausula esset apposita ex conuentione partium intelligitur remota omnis appellatio quo ad omnem effectum: nec habet tunc locum tex.hic.7 ita i hoc similiter residet hic Pano2.col.iij.quod simpliciter tene menti q2 sepe de facto occurrit.de quo tñ articulo vide per Bal.in.c.vt debitus.j.eo.col.ij concludentẽ singulariter q3 aut iudex fuit in dolo vel lata culpa 7 poterit appellari non obstante q3 clausula appellatione remota fuerit de cõsensu parttum apposita:alias aũt seruis foret 7 nõ poterit appellari ar.l.i.§.i.ff.si messo2 falsũ modium dixerit.fm Bal.in.d.c.vt debitus Quintodecimo operatur dicta clausula q2 apposita in statutis censetur omnis appellatio prohibita quo ad omnem effectũ nisi ꝓpter dolum iudicis vel ptis.ita dicit Bal.in.c.pastoralis.§.fi.circa fi.s.de offi.dele.7 idem hic do. Ant.limitans hunc tex.procedere qñ appellatio est remota per rescriptum si autẽ ex priuilegio pſone aut a statuto vel ex conuentione partium aut propter contumaciam vel quia appellatio sit deserta censetur tũc remota appellatio quo ad omnem effectuz nec posset dictis casibus reuocari grauamen per superiorem:nec habet tunc locum tex.hic.qõ tene menti.facit quod tenuit Ang.in.l.eos.in prin.C.e.ti. dicens q3 quando statutum prohibet appellationem vel recursum:itelligitur sublatus omnis modus 7 omnis regressus contra sententiaz. Subdit tamen hic Pano2. q3 videtur q3 si prohibetur appellatio ex priuilegio persone q3 talis prohibitio ꝺbeat itelligi fm dispositionẽ iuris comunis 7 tex.hic.pro quo adducit glo.i ver.oneramus in cle.i.de iure patro.7 idem putat si appellatio prohibetur ex forma statuti nam statutum debet intelligi fm ius cõe.c.cum dilectus.s.de cõsue. C.õ noxal.l.si serui vestri. sed si de iure comuni prohibetur appellatio non tamen intelligitur ex iusta causa alias a iure in illo casu permissa vt in.c.romana.§.sin autem.cum ibi nõ.per doc.eo.ti.ĩ vi.ita dicendum videretur in statuto de quo hic per eum colum.v.verum tamen quia statutum debet operari vltra ius comune vt est dictum.s.in vlti.notabili tenendum videtur qꝺ dixit Bal.7.do.An.vt.s.quid aũt si statutũ tollit appellationẽ an intelligať prohibeť quo ad oẽz effectũ deuolutiuum 7 suspensiuũ vide nõ. per Pano2.in.c. ad reprimẽdam.de offi.ordi.col.penul. Decimosexto opať dicta clausula quia licet alias excipiens vel offerens eius defensionem si offert incontinenti probare 7 non sit admissus 7 ꝓpter hoc appeller statim intelligať iustificata appellatio licet aliter nõ probeť de veritate cãe appellationis vt ẽ tex.not.in.c.interposita. in prin.j.eo tamen quando cã foret cõmissa appellatione remota vel alias a iure esset inhibita appellatio i illo casu:tũc dato q3 excipiens obtulerit se incõtinenti ꝓbare dictis caibus nõ iusticeť appellatio:nisi postea in cã appellationis ꝓbeť de veritate cãe grauaminis ita tex.no.fm vnũ itellectũ i.d. c.i.j.de his que fiũt a ma pte cap.7 isto casu non hz locũ dispõ.d.c.interpõita.7 ita Jmo.i.d.c.i.i pn.tu itellige nisi appelleť eo casu quo a iure reperiť ꝓmissa appellatio in dicto casu spẽali:tũc enĩ ex quo ius legittimat talẽ appellationẽ clausula appellatõe remota nõ operať eiꝰ effectũ vt.s.in ꝑ.no.7.s.in ỻ.sexto operať.in fi.vbi dictum fuit.

Decimoseptimo operatur q2 si dicta clausula apponitur in iudicio possessorio:tunc operatur q3 nullatenus appelletur etiã vbi alias appellaretur in aliquo casu speciali:ampliat enim naturam possessorij 7 remouet obstaculum ar.nõ.in.l.i.§.Item nunciatio.ff.de no.ope.nun.vt sic aliquid operetur.ita Bal.in.l.ij.in prin.C.de appellatio. Circa fm principale quid operetur dicta clausula de iure ciuili ponũt doc.post glo.in.l.i.ff.a quibus ap. nõ licet.7 in.l.fi.C.de sen.7 interlo.conclude q3 aliquando dicta clausula apponitur per principem 7 ipse apponere potest vt.d.l.i.quis autem sit effectus dicte clausule Bar.ibi tenet q3 si dicta clausula appõatur simpliciter nihil operetur fm leges nec fm canones si vero remoueatur appellatio a diffinitiua tunc valet dicta clausula.7 ita intelligitur tex.ibi sed solũ friuola appellatio intelligitur remota fm Bar.7 idem Ange.ibi dicens q3 operatur effectum quia in appellatiõe a diffinitiua requiritur expressio iuste cause.operatur etiam fm eũ i appellatione ab interlocutoria licet glo.ibi velit q3 non operetur in interlocutoria sed solum contra appellantem a diffinitiua 7 non bene fm euz quia imo operatur in omnibus casibus in quibus potest de iure ciuili appellari ab interlocutoria:de quibus per Bar.l.penul.7 fi.ff.de appe.reci.tamẽ fm Ange. dicto casu soluz appellatio frustratoria remota intelligitur Bal. vero in addi. Spe.ti.de execution sententie.in prin.voluit q3 clausula appellatione remota nihil operetur in appellatione a diffinitiua.sed certe tenẽdum videtur q3 quãdo dicta clausula apponitur a principe nullatenus possit appellari quod satis voluit tex.in.d.l.i.7 glo.ibi in prin. debet enim tex.intelligi prout sonat ipsa rubrica.l.imperatores.ff.de in diem adicc. cum alijs si.sed rubrica. dicit a quibus appellare non licet.ergo nullatenus appellare licebit etiam si iusta causa in appellatione inseratur.7 hoc tam in diffinitiua q3 in interlocutoria.7 ita tenet Jmo. ibi col.vi.dicens q3 dictis casibus licet nõ possit appellari poterit tamen supplicari vt in.l.si quis.7 in auten que supplicatio.C.de preci.impera.offe.quid autem si dicta clausula apponatur per inferiorem a principe dicet̃.j. In glo.ij.in fi.cum hac glo.tenuit Bar.in.d.l.i.7 Bal.in.d.l. fi.qui volunt q3 soluz intelligitur tolli frinola appellatio. 7 idem Ange.in.d.l.i.concludens q3 non intelligitur remota appellatõ que a iure reperitur expresse permissa vt est tex.hic nec etiam omnis alia appellatio ex tali causa q3 si esset vera deberet legittima reputari:7 hoc per nouã dispositionẽ.d.c.vt debitus:7 refert qꝺ Spe. posuit de dicta clausula.e.ti.§.in quibus.ỻ.quid aũt.7 in.§.nũc dicamus.in.ỻ.vt circa.vsq3 in finẽ 7 ꝯcludit q3 aut appellať ex cã frinola 7 nõ põt aut expressa cã legittima 7 poterit appellare q2 dicta clausula non tollit legittimas appellatiões vt in.d.c.vt debitus.aut est dubiũ an cã sit iusta vel nõ 7 tũc similiter dicta clausula nihil operať: cũ i dubio semp sit deferendũ appellatõi fm Spe.in.d.ỻ.vt circa. 7 ita residet Ang.in.d.l.i.sed certe tenendũ est ꝓtrarium 7 q3 imo dicta clausula tollat oẽs appellatiões etiã iustas dũmodo nõ sint specifice a iure permisse vt ẽ tex.hic qui non reperiť correctus p.d.c.vt debitus.7 dic vt.s. Oz queritur p̃ remota appellatiõe ab interlocutoria an intelligatur sitr remota a diffinitiua vel econtra.ꝯcludit salicetus in.d.l.fi.q3 nõ q2 ista sunt separata 7 in separatis ꝺ vno in altez non inferť.l.fi.C.de cal.l.si maritus.C.de dona. inter viz.nec ob.q3 ꝓhibito maiori videť prohibitum id qꝺ est minus.ff.de senato.l.qui indignus.7 de seruis exportãdis.l.cui pacto.q2 hoc non procedit in casu isto fm euz ne afflictio addať afflicto.ff.de offi.prest.l. diuus.7 i auten.nauigia.C.de furtis.s.de iudi.c.atsi clerici. p quo facit quod nõ.Jo.an.in.c.postulasti.s.de rescri.vbi voluit q3 tale argumentum a maiori non procedat in priuilegijs 7 in dispensationibus de quo ibi per eum 7 per Pano2.in.c.per venerabilem.j.qui filij sint legittimi. vbi bonus tex. conclude ergo q3 remota appellatione a diffi-

nitiua non intelligitur remota ab interlocutoria vel econtra. ⁊ ita sequit Jmo. in. d. l. i. col. xxxiij. ⁊ col. xxxiiij. quid aũt si remouetur appellatio simpliciter an in dubio intelligatur tã a diffinitiua q̃ ab interlocutoria: vide. j. in. vi. q.

Secũdo queritur an inferior a principe possit apponere hanc clausulam: tex. q̃ nõ in. d. l. i. qz est casus reseruatus soli principi: in tantum q̃ dicebat Spec. ti. de legato. §. nunc ostendendum. n. xiij. q̃ etiam legatus de latere non põt apponere clausulã appellatione remota: nisi hoc haberet ex speciali cõmissione pape. ⁊ ita glo. sing. in. c. quod translationẽ. s. de offi. lega. ĩ glo. magna ĩ fi. pro quo bene facit glo. que reputatur singularis in. c. fi. in ver. figura. de here. in. vi. que voluit q̃ legatus de latere non possit cõmittere cãs simpliciter summarie ⁊c. ⁊ hoc idẽ sequit Bal. in. l. ij. C. de appel. dicens predicta procedere etiam si papa cõcessisset legato legationẽ cum clausula omni appellatione remota: quia licet dicta clausula operetur quo ad sniãs ferendas per eum: non tñ poterit legatus ipse cõcedere hoc suo delegato. ꝑ quo tex. in. c. super questionum. ĩ prin. §. si vero duo. s. de offi. delega. Et subdit Bal. q̃ licz princeps vel papa cõmittat alicui vniuersitatem cãz cum plena ⁊ oĩmoda ptãte: non tñ per hoc intelligitur cõcessa potestas subdelegãdi cum dicta clausula fm Bal. in. d. l. ij. cuius dicta sequitur Jmo. in. d. l. i. ff. a quibus ap. nõ licet. col. xxxv. ⁊ xxxvi. que tene mẽti Tertio queritꝫ quid de alio ordinario cõclude q̃ si inferior a principe delegat cãm appellatione remota simpliciter ⁊ nihil valet dicta clausula cũ solus princeps hoc possit vt. s. ⁊ idem si delegaret appellatione remota a diffinitiua vt est tex. in. d. l. i. fm vnum intellectum Bar. ibi. Aliqñ inferior delegat remota appellatione ab interlocutoria. ⁊ in hoc sunt due opiniones. prima q̃ possit vt videtur esse casus in. d. l. fi. C. ỗ sen. ⁊ interlocu. ⁊ isto casu ẽt iferior poterit apponere clausulã appellatione remota. ⁊ non poterit tunc appellari ab interlocutoria ẽt si alias appellari potuisset de iure. ⁊ ita tenet Bar. ⁊ Ang. i. d. l. fi. ꝑ illũ tex. Scõa fuit opinio cõtraria ĩ qua Bar. fuit sibi cõtrarius. ⁊ hanc tenet Jo. antiquus glosator in. d. l. fi. ⁊ Bar. ibi: ⁊ Bar. in. d. l. i. dicens q̃ qñ dicta clausula apponit ꝑ iferiorẽ a principe intelligitur ꝓhibita friuola appellatio nõ autẽ illa que fieret in casibus a iure permissis: cum inferior a principe nõ possit tollere appellationem maxie in ꝓiudicium superioris vt ĩ c. venientes. s. de iureiurã. Sed ad hoc rñdet Ang. in d. l. i. q̃ tenebit remotio appellatiõis quo ad ipm delegantem nõ quo ad superiorem: ⁊ dicit q̃ iste erit casus in quo de iure ciuili poterit appellari omisso medio exquo medius videtur factus inhabilis ꝓpter dictã clausulam. facit c. si a subdelegato. de offi. deleg. in. vi. ⁊ quo ad hoc dictũ idez voluit Bal. in. d. l. fi. dũ loquit q̃ appellatio ꝓhibet per statutum. quod est nõ. ad limitatõem. l. iperatores. ff. de appell. que aũt opinio sit verior dependet ex itellectũ dicte. l. fi. ỗ quo vide plenissime per Jmo ĩ. d. l. i. ĩ. vi. ⁊. vij. carta: ⁊ dicet. j. in sequenti. q. Pano. vero hic in. i. ⁊. ij. columna tenet q̃. d. l. fi. possit procedere qñ per inferiorẽ est remota appellatio cui appellatõi ipse iferior delegatus poterat non deferre: puta fm eum in casu dubij aut quãdo a iure prohibet appellatio licet per appellantẽ allegetur maior causa rationabilis: tunc enim iudex non tenet deferre qñ est remota appellatio vt est dictuz. s. ⁊ istis casibus posset operari clausula appellatione remota apposita per inferiorẽ a principe etiã respectu diffinitiue cũ. d. l. fi. generaliter loquat fm eum. sed certe in diffinitiua nõ loquitur cũ sit tex. in. d. l. i. q̃ solus princeps hoc possit sed in interlocutoria. dicet. j. Quarto queritꝫ appellatio ẽ defensio vt in. c. cũ speciali. §. i. j. eo. l. i. ff. eo. nõ. Bar. in. l. si expressim. ff. eo. ti. sed defensio est de iure nature. ff. de iusti. ⁊ iure. l. vt vim. vnde videt q̃ appellatio nõ possit tolli per principẽ vt in cle. pastoralis. de re iu. minus ergo ꝑ inferiorem a principe. dicas id vez esse in defensionibus inductis a iure naturali prout est citatio vt tenet Bar. in extrauagãti. ad reprimendã. in ver. sine figura. ⁊ ẽ tex. in. d. cle. pastoralis. sed appellatio est ỗfensio inducta a iure ciuili vt nõ in. d. l. i. ⁊ idem dicitur de recusatione vt in l. apertissimi. C. de iudi. vnde defensiones inductas de iure ciuili põt tollere cũ sit supra ius. C. de legi. l. digna vox. j. de concess. preben. c. proposuit. hinc est q̃ potest tollere actiones qz ille fuerunt inducte de iure ciuili vt nõ glo. in l. fi. C. si contra ius. ⁊ Jnno. in. c. que in ecclesiarum. de cõsti. de inferiore vero a principe dicas q̃ non põt ipse apponere clausulam appellatione remota a diffinitiua vel simpliciter: cum soli pricipi hoc ius competat vt. in. d. l. i. sed ab interlocutoria ad finẽm vt intelligatur fm dispositionem iuris poterit inferior apponere clausulam appellatione remota: cum in effectu nihil operetur fm iuris dispositionem prout tenet Bar. in. d. l. fi. ff. aquibus ap. non licet. ⁊ Bal. in. d. l. fi. ⁊ in addi. Spe. ti. de appella. in ver. clausula appellatione remota ⁊ sequenti. vbi dicit q̃ per hanc clausulam vt derogetur iuri nullus apponere põt nisi princeps: sed ordinarius inferior apponit illam ad ỗ seruiendũ iuri. pro quo allegat. d. l. fi. ⁊ ita etiam sequitur Jmol. in. d. l. i. col. xxv. ⁊. xxvi. An autez per statuta ciuitatis possit tolli ipsa appellatio in preiudiciũ superioris ponit Bar. in. l. oẽs populi. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ Jo. an. in. c. fi. de appel. in. vi. ⁊ Bal. in. d. l. fi. ⁊ Ange. ⁊ Jmol. in. d. l. i. a quibus ap. non licet. col. xiij. sed plenius vide per doc. in. d. c. venientes. de iureiurã. vbi de hoc multũ ordinate tractant. Quinto queritur an clausula appellatione remota possit apponi per inferiorem a principe non recognoscentez superiorẽ saltem de facto. ⁊ dicas q̃ sic. ⁊ idẽ in ciuitatibus Jtalie non recognoscẽtibus superiorez: nã vtuntur viribus principis in restituendo ad famam in legittimando ⁊ alijs principi reseruatis fm Bart. in. d. l. i. ff. a quibus ap. non licet. ⁊ in. l. infamem. ff. de publi. iudi. ⁊ in. l. i. §. de qua. ff. de postu. ⁊ in. l. hostes. ff. de capti. ⁊ sequitur hic Pano. col. ij. Sexto queritur pone q̃ statutum tollit appellationem a sentẽtia alicuius iudicis: an intelligatur indefinite. videtur q̃ non: sed solum in diffinitiua non autem in interlocutoria: quia in dubio appellatione sententie intelligitur de diffinitiua vt in. c. cũ oliz. de testi. ⁊ ibi glo. l. i. §. q̃ in sententijs. ff. quando appel. sit. ⁊ sic debet restringi statutuz vt minus ledat ius cõmune s. de consue. c. cuz dilectus. C. de noxa. l. si serui vestri. cũ dispositio tollens appellationem ⁊ sic defensionem. j. eo. c. cũ speciali. sit odiosa ⁊ restringenda. c. i. ⁊. ij. de filijs presbi. in. vi. secus si statutum diceret q̃ a potestate vel rectore non possit appellari: tunc enim intelligitur de qualibet eius sententia vel precepto ar. l. i. ff. de offi. prefec. pretori. ⁊ ita sequitur hic Pano. colũ. ij. in fi. referens Bal. ita cõsuluisse. Sz tu pro primo dicto vide Archi. ⁊ Joã. an. in c. vt inquisitionis. in prin. de hereti. in. vi. vbi intelligũt tex. ibi dicentem q̃ a sententia in causa heresis non appellatur scilicet in diffinitiua. alias si in processu inquisitiõis varetur per iudicem grauamen tunc bene posset appellari fm eos. Ex quibus notat ibi Semi. ad ꝓposituz q̃ statutum vel lex tollens appellationem in causa alicuius negocij debet intelligi in diffinitiua non autez in interlocutoria vel processu vt. s. pro quo dicto facit etiaz nõt. tex. in. l. si ex causa. §. nunc videndũ. ff. de mino. vbi licet minor non restituatur in delictis tñ bene restituit in incidentibus vel emergentibus in processu. quem tex. dicit Bal. esse notandum pro statutis disponentibus q̃ in certa cã non habeat locum in integz restitutio vel appellatio: qz debet intelligi in decisiõe negocij principalis cause secus in aliquo incidenti vel emergenti ⁊ sic in interlocutoria vt. d. §. nunc videndum. quod nõ. quia sepe de facto occurrit. Sicut ĩ simili voluit Bal. etiam notanter ĩ. l. cum proponas. in fi. C. de rebus cre. per illum tex. in fi. q̃ licet statutum ꝓhibeat in certa cã compromissũ debet itelligi in ipsa cã principali: vnde vnus articulus in ea emergens bene poterit cõpromitti fm Bal. ibi. qõ nõ. ⁊ vide dicta

s.in.i.q. consuluit tamen Paulus de castro suo consilio xxiij.quod incipit In christi nomine amē. viso puncto su prascripto.q statutum loquēs de appellatione a diffiniti ua militat in interlocutoria qñ in casu est eadem ratio.de quo vide ibi per eum. Septimo queritur ad quas par tes extendatur virtus huius clausule appellatione remo ta dic q soluz inter partes nominatas in rescripto nō au tem ad preiudiciū alterius tertij.vnde oēs alij quorum in teresse poterūt cōparere z opponere coram iudice delegato cū dicta clausula z si grauantur appellare:q2 quo ad eos nō intelligitur remota appellatio q2 non sunt noīati in re scripto tex.est sing.in.c.sup eo.s.de offi.del.vbi oēs doc. ita sequūtur.z idē Bar.in.d.l.i. ff.a quibus ap.non licet. licet Cuma.ibi velit contrariū z nō bene.adducit tex.in.l. i.§.fi.qñ appel.sit.sed ille tex.non obstat.q2 ideo ibi nō au ditur q2 fuerat ōfensus.z predicta inducit Panor.ad sta tuta remouentia appellationē in executionibus sentētia/ rum z instrumentoz: quia nō includūt tertios comparē tes pro eoz interesse sed solum nominatos in sententijs vel instrumētis sed quo ad ipsos tertios non intelligitur esse prohibita appellatio.quod singulariter tene mēti.Et ex predictis inferūtur q licet causa sit delegata per prin cipem appellatione remota z delegatus a principe possit libere alteri subdelegare.l.i.C.qui pro sua iurisdi.c. pasto ralis in prin.de offi.dele.z licet eadem debeant seruari z interuenire in subdelegato que in ipso delegato vt in.c. statutum.§.in nullo quoqz. de rescrip.in.vi.z licet alias subdelegatus teneatur seruare z formaz z ordinem da/ tum in rescripto ipsi delegato.c.venerabili.s.de offi. dele ga.tamen hec omnia procedunt preterq in hac clausula appellatione remota:q2 posita in rescripto respicit ipsum delegatum vnde ipse non poterit subdelegare.cum dicta clausula appellatione remota:nec ipsa clausula extendit se ad tertium z sic ad subdelegatum non nominatuz i lit teris:vnde a sententia subdelegati poterit appellari tex.ē nō.ad hoc in.c.super questionum.§.si vero.s.de offi.de/ le.sallit in casu notabili.d.c.pastoralis.§.fi.vbi delegatus potest subdelegare cū clausula appellatiōe remota z q̄ sit ratio ibi patet. Octauo queritur quid si executor ōpu tatur in litteris beneficialibus vel alijs appellatōe remo ta z,pcedit extraiudicialiter sine parte an tunc dicta clau sula aliquid operetur.Lapus in sua alle.cxix.que incipit Quantū ad nunciuz. concludit q non.q2 iura loquentia de hac clausula habent locū quando procedit per iudi cem iudicialiter inter partes secus si procedat extraiudi cialiter absqz parte:tunc enim indistincte poterit appella ri sm Lapum ibi quod nō. Nono z vltimo queritur quādo dicatur appellatio exprese approbata a iure vt sic habeat locum tex.hic:z possit tunc appellari non obstan te dicta clausula.glo.hic intelligit quando ius expresse p mittit appellationem eo casu quo esset dicta clausula:sed nimis restringit hunc tex.vnde Hosti.cū quo residēt hic doc.dicit q appellatio dicit a iure ,pbata omni casu quo reperitur in iure in dicto casu in specie permissa:posito q ius non loquatur aliter quando appellatio esset prohibi ta exemplum in.c.significantibus.z.c.significauit.s.eod. cum si.nam exquo iura permittunt ex illa causa appella/ re grauamen videtur notoziū z sic nihil operatur di/ cta clausula z prohibitio appellationis.c.secundo requi/ris.s.eodem.z pro his vide glo.nō.iuncto tex.in.c.ex cō/ questione.s.de resti.spo.que dicit q grauatus notorie po terit appellare:licet in rescripto omnis appellatio eēt re/ mota quia in notoziis grauaminibus dicta clausula nihil operatur .z ita sequitur hic Panor.col.penul.sicut alias dicitur de statuto tollente oēm nullitatez quod tñ intel/ lige qñ nullitas foret notoria ita glo.in.l.i.§.penul. ff. de tabulis exhi.Bal.i.l.i.C.ne lice.ter.,puocare. Butr.z alij doc.in.c.inter ceteras.s.ti.i.Imol. z Lodo.in.l. de pupil lo.§.qui opus.ff.de no.ope.nunc.tene menti predicta.

VERUM QUIA .N.o.Licet excōmunicatus appellet ab excōicatione tñ interim non suspendit excōi catio:z ideo potest denūciari excōicatus:z priuari reddi tibus beneficij pendēte appellatione .b.d. singulariter p ponitur ꝓsultatio so respōsio ibi itaqz. Nota p ibi exi mitur ptāte vnum effectū quez regulariter operat appel latio q2 exmit appellantē in illa cā a ptāte z iurisdictione ipsius iudicis a quo.facit.c.si a iudice.z.c.non solū .c.ti.in vi.operat ergo appellatio effectū suspensiuū.cōcor.c. ve/ niētes.s.de iureiurā.hic tñ effectus nō habet locum si ap pellatur a snīa excōicationis:z sic excōmunicatus nō rele uatur appellando z interim est excōmunicatus:z idē in alijs sentētijs censure vt in.c.is cui.de sen.excō.in. vi. nec etiā per appellationē suspendit actus futurus oīno acces sozius ad ipsā snīam tex.ē hic.exquo infert q omni casu q̄ appellatio non suspendit actum gestum de preterito non suspendit etiam actum gerendum in futurum si omnino ille actus est accessozius z consecutius ad actum iam ge/ stum:q2 ratione connexitatis attribuitur potius iam ge/ stis q futuris.concor.c.constitutus el.ij.s.eo.z limita z i tellige hunc tex.nisi appellet ante executionem vt est tex. in.c. preterea requisiti.z ibi vide.s.eo. Scōo nota q excōicatus debet denūciari in publico:vt sic ab alijs euite tur.eodem tñ modo excōicatus esset euitandus posito q non foret aliter denunciatus:dūmodo non sit occulte ex cōicatus.ita ,pbatur hic.quia cum excōicatio trahat secuz executionem nec per denunciationem amplius ligatur vt hic in ter.ergo alia denunciatio quo ad hoc nō requirit quia illa fit propter ignorantes.facit tex.z glo.in.c.cū nō ab homine.j.de sen.excom. Tertio nota optimum ar/ gumentum ex hoc tex.q per denunciationem excōicatio nis necessario nō probetur excōicatio: q2 per ōnunciatio nem quis nō ligatur z ipsa denuuciatio potest esse iusta vnde necessario nō infertur q denunciatus sit excōicatus nisi aliter de ipsa excōicatione probetur.facit ratio tex.in c.licet.de sen.excom.in.vi.p quo vide glo.ordinariam in ver.nomē.in.c.i.de excep.in.vi.z per rotam in dec.cclij. que incipit Item licet sit cōcertatio.z vide de his dicta in c.peruenit.el.i.s.eo. Ultimo nō z tene menti q2 nullibi melius ,pbatur q excōmunicato debent subtrahi fructus siue redditus sui beneficij quantūcunqz dicatur excōica/ tio iusta:z quantūcunqz ab excōicatione pēdeat appel/ latio nec debet expectari euentus cāe cum enim iterum sit excōicatus z denegetur sibi cōmunio ab ecclesia:ergo est deneganda ois vtilitas ab ipsa ecclesia proueniens.ō quo ī glo.fi. In glo.in ver.executionez in prin.nō ex glo.ra tionem quare sit q excōicatio non suspenditur per appel lationem licet glo.aliter dixerit z male in.l.fi.C.si a nō cō pe.iudi.z cum rōe huius glo.reside hic Bal.z Imo.licet Panor.hic conet impugnare z referat alias rōes de quib9 hic per eū In glo.pe.ibi pendet ex futuro euentu.cum hac glo.cōiter resident doc. concludentes q aut est certū appellationez non tenere:z excōicatio statim ligat. q2 fri uola appellatio nihil operat .c.cum appellatōibus.eo.ti. in.vi.aut est certū fuisse validam z iustam z tunc excōica/ tio non ligat.c.dilectus.s.eo.aut dubitatur tunc quo ad nos pendet ex futuro euētu:sed veritate inspecta aut stati tenuit aut statim fuit nulla.q2 lex est certa de eo omni qō est certa natura.l.si pater.ff.de sol.l.cū ad presens.ff.si cer. pe.licet apud nos nō sit certum sed pendeat cognitio ex fu turo euentu.quia dubius est litis euentus.l.quod debet. ff.de pec. verum tamen qñ excōicatio fuit lata post appel lationem ex cā que si foret vera deberet legittima reputa/ ri:iste interim pendente appellatione non est habendus pro excōicato secus si appellatio est deserta vt est text. in d.c.licet.d sen.excō.in.vi.intellige pendente appellatione non habetur pro excōicato in extraiudicialibus z alijs le gittimis actibus:secus in iudicialibus vt est tex.in.c.so/ let.in fi.de sen.excō.i.vi.sed certe videretur q hoc casu nō pendeat ex futuro euentu quando sententia cēsure fertur post appellationem legittimam statim est nulla nec opz

aliter iustificare ꝛ probare veritatem cause ipsius appel/
lationis an sit vera vel non satis est ꝙ sit appellatum pri
ma facie ex tali causa que si esset vera ōberet legittima re
putari: vnde frustra expectatur iste futurus euentus cū
non sit necessarium aliter iustificare ꝛ probare veritatem
cause isto casu vt vide ad ℔ dicta in.c.bone.s.eo.ꝛ pōdera
ibi dicta in secunda conclusione quantū ad hoc dictum.

In eadem glo.in fi.male loquitur ꝛ concludit sic nam
aliqñ excōicatus gerit aliqua ratione publici officij: ꝛ ista
valent ergo reputabatur non excōmunicatus ratione
precedentis appellationis licet forte veritas esset in con/
trarium ar.c.ad ꝓbandum.s.ō re iu.ꝛ in.l.barbarius.ff.
de offi.preto. Aliquando excōicatus pendente appel/
latione gerit aliqua vel cum eo geruntur ratione priuati
iuris seu officij que concernunt eius priuatam vtilitatez
vel alterius: ꝛ tunc si actus huiusmōi alias de se sunt pro
hibiti excōmunicato: ꝛ tunc non valent etiam si reputaba
tur nō excōmunicatus. s. de consue.c.cum dilectus. ꝛ ibi
per Inno. vbi singulariter dixit ꝙ nūquaz è facienda dif
ferētia inter occultū ꝛ publice excōicatū vel ecōuerso nisi
in his que gerūtur ratione publici officij nō i alis. ꝛ idez
tenuit Jo.an.in.c.i. de rescrip.in.vi. exquo infertur ꝙ col
latio beneficij facta excōmunicato erit nulla. j. de de.ex.
mi.c.postulasti. etiam si putabatur non excōicatus aut si
ignorabat se excōicatum ſm glo.in.c.penul.j. de de. exc.
licet glo. velit cōtrariū hic ꝛ nō bene ſm ꝑanor. ꝛ Jmo.
hic dicentem ꝙ si postea pronunciaretur contra ipsuz ex
cōmunicatū appellantē veniret priuandus beneficio ad
quod fuit ꝓmotus post excōmunicationē licet pendente
appellatione: exquo nunc apparet eum retro fuisse excōi
catum: ꝛ sic non legittime promotum. d.c.postulasti. si tñ
interim pendente appellatiōe excōicatus ingessit se in di
uinis tunc excusatur ab irregularitate: q̄ non dicitur con
tēpsisse exquo pendebat appellatio. ideo excusatur si fuit
in probabili ignorantia vt in.d.c.pe.ꝛ ibi glo. ſm Jmo.ꝛ
ꝑanor. hic. non ob. glo. nō. in.c.sepe. s. eo. in ver. rata ma
net. in fi. q̄ illa glo. procedit qñ constabat appellationem
legittimā licet forte sit deserta: sed hic qñ constabat appel
lationem non fuisse legittimā ſm Jmol. adducentem qō
habetur in.d.c.licet. ꝛ in.d.c.solet. de sen.excō. in .vi. ꝛ te/
ne menti predicta ad declarationem eoꝝ que dicta sunt
in.d.c.sepe. q̄ gesta per excōicatum vel depositū appella
tione pendente nō valent in his que gerūtur rōne priua/
ti iuris vel officij: qñ constat ꝙ appellatio non fuit legitti
ma. secus si constaret ꝙ fuerit legittima q̄ interim gesta
valerēt posito ꝙ appellatio sit deserta vt in.d.c.lz. ꝛ in.d.
c.sepe. In glo. fi. in prin. hec eadem glo. j. in fi. ibi ego
credo. soluit hanc qōnem ꝛ concludit ꝙ excōicato nō sit
in aliquo subueniendum etiā pro alumētis nisi fame peri/
ret. ꝛ ita videtur hic residere Jo.an. ꝛ ratio differentie in
ter excōicatum ꝛ depositū est: q̄ excōicatus pōt sibi pro
uidere petendo absolutionez non sic in deposito q̄ etiam
emendatus nō recuperat primū statuz: ideo sibi prouide
tur de aliquibus tpalibus ne mēdicare cogatur in obpro
brium cleri vt hic in glo. facit ad predicta tex. ꝛ glo.l. di.
studeat. ꝛ glo.j.c.q̄ sepe. ō preb.in.vi. ꝛ i.q.i. q̄ pio. ꝛ v.q.
i. eps. ꝛ hāc opinionem sequūtur hic doc Ex p̄dictis
infert limitatio ad glo.in.c.cū vintonien'sis. de ele. dicen
tem esse puidendū suspenso in necessarijs ne sic mēdicet ī
obprobriū cleri: naz debet intelligi qñ suspensio fit ꝓpter
crimen secus si ꝓ contumaciā: cum possit sibi tunc pui/
dere purgādo contumaciā ſm ꝑanor. hic col. vi. inferen/
tez ex his ꝙ excōicato nō sit facienda elimosina nisi fame
periret alias secus vt hic in fi. huius glo. ꝛ de suspenso vi
de glo. ꝛ doc. in.c.aplicc. s. de excep. In eadem glo. ibi.
xvi.q.i. illud. reside ergo glo. in conclusione ꝙ de iure nō
subtrabāt excōicato fructus beneficij: nisi hoc in sniā sit
expressum sed do. An. hic ꝑ per hunc tex. priuat emz col
latione ecclesie. nō ob. ꝙ excōicatus equiparet relegato:
vt voluit gl. insti. de capi. dimi. §. media. ꝛ quibus modis
ius patrie pote. sol. q̄ certe hoc nō procedit: nam excōica
tus in vna ecclesia i omni loco censet excōicatus. xi.q.iij.
cure. s. de offi or. ad reprimendā. secus in relegato qui nō
perdit alias ciuitates: nō ergo equiparāt relegatus ꝛ ex/
cōicatus vt hic per ꝑanor. col. vij. ꝛ plene per Angel. in
sua disputatōe que incipit Duo adinuicē litigātes. si ergo
esset necessaria priuatio fructuū in sniā excōicationis su/
spenderetur sniа quo ad fructus per appellationē si non
traheret effectum imediate ab excōmunicatiōe, sed ab ip
sa sniа: cum tot censeant esse snie quot sunt eius capla se/
parata. l. etiā. §. ex cā. ff. de mino. c. raynucius. ꝛ c. raynal
nus. de testa. sed q̄ subtractio fructuū dependet ꝛ infert
ab ipsa excōicatione: ideo non suspendit per appellatio
nē vt hic in ter. Cōclude ergo ꝙ excōicatus priuetur
fructibus beneficij ēt pendente appellatiōe ꝛ etiam si ni/
hil de hoc in sniа sit expressum: ꝛ fortius priuaret cotti/
dianis distributiōibus ſm Jmo. hic. ꝛ hanc conclusionē
sequitur hic ꝑanor. col. vij. adducit Inno. ita tenere in.c.
qualiter. el. ij. j. de accu. circa fi. ꝛ Spe. ti. de expēsis ꝛ in/
teresse circa fi. ꝓ quo bonus tex. iuncta glo. i. xxxij. di. c. p̄
ter. Sed dubitat circa predicta an excōicato subtra/
hatur administratio tēporalium sui beneficij. dñs Anto.
videtur hic velle ꝙ non. licet teneat ꝙ nullam vtilitatem
habere debeat. sed ꝑanor. hic ꝺ ꝙ excōicatus è suspēsus
ab officio: ꝛ ꝓsequenter a beneficio: sed suspēsus a bñficio
non habet eius administrationem vt. in. c. i. de ele. in. vi.
cōcludit ergo ꝙ beneficio excōicati possit ꝓ supiorem de
putari vicarius ar. c. cū ex eo. de elect. in vi. In eadem
glo. ibi sed prius dictum ꝑualet scilicet ꝙ siue sit suspēsus
ab officio ex cā irrogāte ifamiam siue non semper erit sus
pēsus etiā extra territorium ꝛ quo ad omnia alia. ꝛ ita se
quitur Joan. an. hic ꝛ alij doc. quia per suspensionem ab
officio inhabilitatur persona ꝛ ordo vnde talis inhabili/
tatio sequit personam quocunqz: vadat sicut lepra lepro
suz vt i. l. ex ea. hic allegata pro ꝺrio. q̄ nō obstat. illud enī
interdictum ꝙ nō possit appellare non afficit ꝑsonam: iō
se non extēdit in alio territorio sed suspensus ab officio in
vna ecclesia ꝛ ī vno loco durat ꝛ habet locū in oī loco ipsa
suspēsio vt hic in glo. In eadē glo. ibi in alio potest ha
bere beneficium. nō ex glo. ꝙ sniа suspēsionis a beneficio
nō operat in alio territorio quia poterit alibi retinere be
nefitiū. Et cōclude sic ꝙ aut quis est suspēsus ab hoīe aut
a iure ꝓ casu si est suspensus a certo beneficio non noceret
in alijs beneficijs. ꝛ ita pōt procedere glo. hic facit quod
habet in.c.si cōpromissarius. de ele. in vi. ꝛ in.l.si vnus.
§. ante oia. ff. de pacti. si vero suspēsio ē simpliciter a bene
ficio tūc aut constat ꝙ voluit ab omi beneficio suspēdere
ꝛ inhabilitare eius ꝑsonā. tūc erit inhabilis etiam ex territo
rium sniantis ar. c. postulasti. s. de fo. cōpe. vbi ordinarius
pōt priuare beneficio q̄ quis habet in aliena dioceſi: sed ī
dubio sniа suspensiōis debet restringi ad beneficia in ter
ritorio sniantis ar. c. ij. de. consti. in. vi. ꝛ c. a nobis. el. i. de
sen. excō. ꝛ ē tex. l. cū vnus. §. bis qui. ff. de bonis auc. iud.
possi. Scōo casu qñ suspensio a beneficio indicitur a iu/
re tunc si fit ex cā cōcernente certam ecclesiam ꝛ operatur
solū respectu beneficiorū illius ecclesie vt ꝓbatur in.c.cū
in cunctis. s. de ele. in fi. iuncto. d.c. si cōpromissarius. si ve
ro cā suspēsionis non cōcernit certā ecclesiam vel locum:
tunc trahitur ad beneficia in quocunqz loco posita ar. d.
c. si cōpromissarius. in rōe sui ſm doc. hic. ꝛ an suspensus
ab officio intelligatur suspensus a beneficio vide per glo.
or. in ver. suspensi. in in cle. cupientes. de penis. ꝛ hic per
do. An. ꝛ Jmo. i pe. col. In ea. glo. ibi si iniuste nō ex glo.
an ꝛ quādo absolutus ab excōicatiōe recuperet fructus
medio tpe depditos. concludit glo. ꝙ si iniuste fuit excōi/
catus illos recupet alias secus. ꝛ cū hac solutione glo. te/
nēt hic. doc. scias tñ ꝙ excōicatus priuatus fructibus pē
dente appellatione nō reuocabit fructus per viam attem
ptati. q̄ illa innouatio fuit legittime facta vt hic in tex. ꝛ.
s. est dictum sed alias per viam querele debent restitui ex

quo apparet eum fuisse iniuste excõicatum ⁊ appellationem fuisse legittimam ut hic in glo.fm Jmo.hic ⁊ ita etiam tenent do.de rota decl.xlvi.put hic refert Jmol. Ex glo. queritᵉ primo qd fiet de istis fructibus quando excõicatus fuit iuste excõicatus.dic q debẽt conuerti in vtilitatẽ ecclesie vt notatur in iuribus.s.allegatis fm Panor. hic in vltt.col.⁊ vide p glo.in ver.dimidia.in cle.vt hi qui.de eta.⁊ quali. Scõo queritur an sicut excõicatio inducit priuationem fructuũ beneficij vt.s.ita inducere possit priuationem ipsius beneficij dic q non nisi contemneret excõicationem perseuerando in ea post annum :tunc enim posset priuari beneficio vt nõ. in.c.cũ bone.de eta.⁊ quali.⁊ i.c.excõicamus.§.i.j.de hereti.⁊ ita sequitᵉ hic Jmol. in fi.vide glo.nõ.xi q.iij.rursus.⁊.c.quicũq;.⁊ in.c.cum cõtumacia.de hereti.in.vi. Tertio queritur an suspẽsus vel excõmunicatus possit interim alienare bona sui bñfi cij.videretur q non exquo est suspẽsus ab administratione vt.s.est dictum:sed vide in.c.veritatis.de do.⁊ contu. ⁊ ibi per doc.distinguentes inter occultum ⁊ sic tolleratum ⁊ publice excõmunicatum seu suspensum.de quo articulo dic prout ibi habetur ⁊ per Jnno.in.c.fi. in fi.j.de accu. Quarto queritur dicitur hic in tex.q excõicatus appellans põt denunciari excõicatus pendente appellatione cũ per denunciationem nõ plus ligetur.quid si per denunciationẽ in plus ligaretᵉ prout est in casu. c.tua.j. de sene.excõ..dic q tũc non posset denunciari ⁊ per appellationem impediretᵉ ipsa denunciatio exquo tunc cessat ratio huius tex.fm Jmol.hic in fi. Quinto queritur pone q aliquis fuit ignoranter excõicatus quod esse potest vt in.c.illud.⁊.c.penul.j.de cle.ex.an appellatio a tali excõicatione a die noticie habeat impedire eius denunciationem ⁊ publicationẽ.dic q sic nam pendente appellatione nõ posset iste denunciari per nõ.j.eo.in.c. dilectis. in ver.cũ interim ⁊c.fm Jo.an.⁊ idẽ sequitur hic Jmol. ⁊ idem etiã tenuit Lapus ⁊ Semi.i.c.is cui.§. fi. de sent. excõ.in.vi.quod nõ.q est limitatio notabilis ad hũc tex. qui optime declaratus ẽ. Sexto queritur licet appellatio non suspẽdat excõmunicationem vt hic in tex. quid si appellet a declaratoria declarante aliquem incidisse i excõmunicationem latam ab hoie vel a iure:an denũciatio fieri poterit post talem appellationẽ:⁊ dic q non imo sicut snia excõicationis redderetᵉ nulla post appellationẽ legittimã vt in.c.per tuas.j.de sen.excõ.ita ⁊ talis denunciatio erit nulla si fieret dicto casu post ipsam appellationem vt est tex.nõ.in.c.peruenit.el.i.s.eo.intellige nisi factum fuisset notoriũ ,put ibi habetur vbi vide nõ. dicta de hoc.⁊ facit qđ nõ.hic Jo.an.in ver.denunciare.⁊ idez sequitᵉ Jmo.hic ⁊ idem Lapus.⁊ Semi.in.d.§.fi. qđ nõ pro vtili ⁊ nõ.limitatiõe ad hunc tex.qui quottidie allegatur :idem ẽt voluit nõ.Jmo.in.c.i.in fi.de sequest.pos.vbi plene de his. Septimo queritᵉ an quilibet iudex possit denunciare excõicatum pendẽte appellatiõe a snia excõicationis :ꝺ ordinario est tex.hic q põt fm do. An.sed in delegato cõcludit Jnno.q si ꝺtulit appellationi nõ poterit denũciare.c. cũ appellatiõibꝰ.e.ti.in.vi.si vero nõ detulit aut appellatio est recepta a superiore ⁊ non poterit denũciare qz censetᵉ ab eo reuocata iurisditio vt in.c. pastoralis.§.preterea.s.de offi.dele.alias ante appellationẽ receptã a supiore poterit denũciare excõicatuz:⁊ etiã mãdare ordinario q denũciet ar.c.significasti s.de offi. del.

Ultimo queritᵉ an sicut excõicatio nõ suspenditᵉ per appellationẽ subsequentẽ vt hic i tex.ita absolutio ab excõicatiõe ñ suspẽditᵉ p appellationẽ ab ea :dic q nõ suspẽditᵉ qz par est ptãs ligãdi ⁊ soluendi de peni.di.i. verbũ. nõ.Jnno.in.c.ab excõicato de rescri.Jo.an.in.c.sacris.ꝺ sen.excõ.⁊ sequitᵉ Jmo.hic ⁊ facit glo.in.c.nouit.de offi. lega.⁊ de ꝟ nõ.in.c.qua frõte.s.eo.vbi vide plene dicta.

Ollicitudinez. Si excõicatus ab epõ postq̃ appellauit ad papam ,pponat simpliciter querelã
8 cozã archiepo de iniusticia snie videtur renũcia re sue appellationi ⁊ archieps cãm audiet secus si ꝯrium ,ptestetur:tũc cãm archieps nõ cognoscet quod si fecerit poterit eps appellare nisi notoziuz sit excõicationẽ nõ tenere.b.ꝺ.vel sic. Si appellãs ad superiorẽ cõpareat coraz unferiore in ꝓcernẽtibus appellationẽ censetᵉ renũciare appellationi:si aũt ,ptestetᵉ q nõ intendit renũciare appellatiõi tũc tanq̃ ꝯria allegans nõ est audiẽdus nisi sit notoziuz illum actũ supiozis ꝓ cuius emẽdatiõe adiuit iferiorez:fore iniustũ.b.ꝺ.fm Panor.⁊ fa pars ibi nos igitᵉ.

Nota p q iudex a quo nõ põt cogi q deferat appellatõi qñ putat cã minus legittimaz imo põt tunc excõicare appellantẽ tanq̃ contumacẽ.ratio ꝓdictoꝝ est qz qñ appellatio nõ est legittima nõ defendit appellantẽ.c.cũ appellatiõibus.c.ti.in.vi.ergo põt reputari cõtumax vt i.c. ij.de do.⁊ cõtu.li.vi.⁊ rõne cõtumacie excõicari.s. vt lite non cõtest.c.rue.validitas tñ excõmunicatiõis apud nos pendet ex futuro euẽtu vt est dictum.s.c.primo.⁊ ibi per glo.potest ergo duplex esse practica ꝯ appellantez iniuste. primo excõicare eum tanq̃ contumacem vt hic ⁊ in.ꝺ.c. ij.fo ,pcedere in negocio principali non ob. appellatione si status cause hoc patiatᵉ vt in.ꝺ.c.ij. Scõo nõ q sicut excõicatus põt post appellationem denũciari excõicatus vt.s.c.prozio.vt sic euitetur:ita poterit excõicatus petere se denũciari ⁊ declarari non ligatum vt sic nõ euitetᵉ ab aliis vt hic in tex.ex quo habetur optima cautela quando quis reputaretᵉ excõicatus vel alias criminosus:potest.n. adire iudicẽ ⁊ petere declarari ac denũciari se non esse excõicatum vel criminosum vt hic est tex.nõ.quem multũ hic nõt Bal.qõ vbicunq; est ,pbabile dubium iuris vel facti sp poterit peti declaratio ⁊ ferri sup hoc snia declaratoria:qõ est menti tenendũ ad notata p Bar.in.l.si finita. §.eleganter.ff.de damn.infec. Zin ⁊ quando possit peti q declaretᵉ actionẽ seu ius alicui competere vel nõ cõpetere vel exceptionem cõpetere vel nõ cõpetere vt ibi p cum.,p quo optime hic tex. Tertio nota ⁊ ita allegatᵉ q reuocatio attẽptatozum appellatione pẽdente ptinet ad iudicẽ appellationis ⁊ iõ alius iudex nõ potest cognoscere de i nouatione post appellationem si tangũt articulũ appellationis: etiã si hoc ageretᵉ ad petionem appellãtis vt hic est tex.quez limita.Primo nisi appellãs velit renunciare appellationi vt hic dicitᵉ. Scõo limita nisi attẽptata sint notõie iiusta vt hic in tex.⁊ in.c cum teneamur.s.eo ⁊ ita potest itelligi tex.hic in ver.si vero. Tertio limita nisi attẽptata non tangant cãm vel negociũ appellatõis: sed possint expediri circa cognitõem articuli appellationis tunc enim posset inferioz ⁊ alius iudex se intromittere super attemptatis vt in.ꝺ.c.cũ teneamur.⁊ hic in text. a cõtrario sensu qui optime declarat ullam regulam appellatione pendente nihil est inouandum.nam debet intelligi in conueris articulo appellationis ⁊ que ipsam appellationez tangunt secus in alijs.⁊ ex ꝓdictis etiam põt colligi rõ quare super notorie iniuste attẽptatis possit hic inferioz iudex se itromittere:nam rõ est ,ppter notoriam iniusticiã quia alia cãe cognitio non requiritur.s.de iure iure.c.ad nostram.el.iij.⁊ ij.q.i.de mãifesta.fm.Jmo.hic.

Quarto,nota in ver.si vero.nota q i pfecto notorio archieps potest cognoscere per viaz querele inter subditos suffraganei.facit.c.romana.§.notoria.de cẽs.li.vi.fm doc. ⁊ vide alios casus per glo. oz.i.c.pastoralis.s. de offi. oz.

Quinto nota q sicut renũciatᵉ appellationi litigando cozam iudice a quo de cã principali ⁊ tangentibus ipsam appellationem.s.de offi.dele.c.gratum.⁊.s.de testi.c. cũ venissent.ita ⁊ per cõparitionẽ cozam alio iudice ad quẽ quando talis iudex erat superioz iudicis a quo .⁊ hoc plene dicetur.j.i glo.pe. Ultimo nota ⁊ tene menti quia sepe allegatur q per actum ꝯrium appellationi non intelligitur quis renunciare sue appellationi quando hoc ptestatur:,ptestatio enim operatur q non intelligatur quis renunciare iuri suo.facit.l.si debitor.⁊ ibi glo. ff. quibus mõis pig.vel ypo.soluitur quo plene in glo.fi.sed tamẽ ta

lis ita ꝓtestans non audit̃ tã ꝙ ꝯrius vt hic in tex. qui etiam allegatur ꝙ allegans ꝓtraria non est audiẽdus cõ cor. l. i. C. de furtis. Jn glo. i. in fi. posset dici ꝙ vna fuit tantũ consultatio ꝓut clare deprehenditur ex ꝑn. huius. c. s. vtrum archiep̃s possit denunciare excõicatum ab ep̃o post appellationem ad papã non esse ligatum: sed ad euidentiam solutionis papa hic ꝑmittit omnia exꝑssa hic in tex. sin ꝓnor. Jn glo. ij. in fi. ꝯrium hoc formatur ad tex. hic quia sicut. s. c. proximo excõicatus potest denũciari ligatus ẽt pendente appellatiõe: ita hic pendẽte appellatione debet posse denunciari non ligatus: maxime cuꝫ absolutio sit actus magis fauorabilis: sed dicas ꝙ. s. c. primo sicut appellatio non suspendit excõicationẽ: ita non suspendit eius accessorium ꝫ sic denunciatum: hec aũt appellatio precessit excõicationẽ ꝫ ita illã suspendit. s. eo. ti. ꝓterea requisiti. iõ nõ potest aliquid attemptare quod sit in ꝓiudiciũ appellationis vt hic in tex. archiep̃s enim hic non poterat de ualiditate vel inualiditate vinculi excõicationis cognoscere quin cognosceret de iniusti/tia seu iustitia appellationis interposite ad papam ꝫ cum hoc non possit: non potest etiam eius accessorium vt hic dicitur sed non sic in. c. precedenti vt. s. Jn glo. in ꝟ. episcopus posset. in prin. sed cum ep̃s hic non detulit appellationi alterius non deberet eius appellatio admitti vt in. c. an sit. s. eo. ꝫ tñ hic dicit ꝯrium sed dicas ꝙ forte appellatio alterius partis non erat iusta tunc enim cessat dispositio. d. c. an sit. vt ibi in ver. legittime de quo dicꝓout ibi est dictum. Jn ea glo. ibi punire illum. hec responsio non tollit ꝯrium quia ep̃s ꝑ dixit appellationem nullam. ideo excõicauit appellantẽ. nunc vero coram archiep̃o videtur deducere appellationem ad papã esse validam sed dic ꝙ non fatebatur appellationem legittimam solum dicebat cognitionem non spectare ad archiep̃m ſꝫ ad iudicem appellationis vt in. c. dilectus filius. el. i. s. de rescri. Jn ea. glo. in fi. dicas ꝙ ideo iudex a quo non cognoscit de iustitia appellationis ꝫ sic an sua sit iurisdicio quia talis cognitio spectat ad alium ꝫ sic ad iudicem ad quem vt. d. c. dilectus. sicut ẽt nõ cognoscit de eius suspitione vel recusatione qꝫ ler transfert cognitionem huius dubij ad aliũ ꝫ sic ad arbitros. j. c. c. cum speciali. secus in cã principali cũ ibi non sit alius. ꝓterea cũ agatur de iniquitate seu iniustitia ipsius iudicis. l. i. ff. eo. iõ est suspectus super hoc incidenti sicut qñ recusat̃ sed ipse iudex sicut non est suspectus in cã principali ita non est suspectus in isto incidenti in cognoscendo an sua sit iurisdicio vt in. c. suplis. s. de rescriptis. ꝫ i. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. an aũt iudex possit cognoscere an sua sit iurisdicio qñ ꝺ hoc est cõtẽtio inter eũ ꝫ ptẽ. glo. sing. dixit ꝙ nõ i. c. statutũ. circa ꝑn. de rescrip. in vi. sed vide tex. ꝫ glo. in. c. cũ ꝓpone. de priuil. eo li. ꝫ dicta de hoc in. c. ad audientiã. s. eo. ꝫ hic ꝓnor. Jn glo. in ver. declarare ibi ſꝫ nõ: credo. glo. procederet qñ cã non foret notoria sed dubia tũc. n. in dubijs oportet assumere ptes iudicis ꝫ cognitionẽ ꝫ hoc inferior iudex nõ põt facere i ꝓiudiciũ appellatiõis ſꝫ vbi est notoriũ archiep̃s põt denũciare subditũ irrationabiliter fuisse ligatũ vt hic in tex. ꝫ ꝑter iniam iniustaꝫ ꝫ appellationẽ legittimã qꝫ in notorijs nõ requirit̃ examinatio vel cognitio. iõ nõ preiudicatur appellationi cũ nõ ꝓnunciet vt cognitor sed exiudiciũ tã ꝙ simplex denũciator facit. c. venerabilẽ. ꝟ. sunt. n. s. de elec. ꝫ sic nõ ob. ꝯriũ huius glo. ꝫ scias ꝙ tũc dr̃ mandatũ ep̃i ꝓtinere notoriã iniustitiaꝫ qñ nõ posset ipleri absqꝫ peccato vel periculo ꝑsone aut qñ mãdaret aliquid qꝺ notorie nõ ptinet ad eius officiũ vt in regula. ea que fiunt. in. vi. ꝫ habetur in. c. venerabilibus. ſ. añpe. de sen. excõ. in. vi. de quo vide in. c. ad aures. s. de tẽpo. ordi. ꝫ ibi vide quibus mandatis sit obediẽdũ ꝫ quibus nõ. Jn glo. penul. in fi. ꝓ declaratiõe huius glo. querit̃. Primo quid si ep̃s ꝫ ipse appellãs consentiret ꝙ archiep̃s cognoscat de iniustitia an poterit. dicas ꝙ sic: qꝫ censet̃ tunc appellans renunciare appellatiõi vt hic in tex. ꝟ. cum aũt quo casu papa nõ cẽset̃ tunc iudex ꝫ tunc nõ ob. qꝺ habet̃ in. c. significasti. i. s. ꝺ fo. cõpe. ꝓbat̃ etiam ꝓ locũ a speciali in. c. ꝙuis. de electi. in. vi ꝫ ibi vide.

Scꝺo q̃rit̃ qualiter ꝓcedat qꝺ hic dicitur de appellãte agente ꝺ iniustitia excõicatõis coram archiep̃o quia cẽsetur renũciare appellationi. dicas sm Jnno. ꝙ cẽsetur renũciare quantum ad ep̃m ꝺ quem querelam ꝓponebat: non aũt respcũ partis quia renũciando cum vna ꝑsona nõ operatur quo ad alia. ff. de pac. l. iurisgentiũ. ſ. ante omnia. ꝫ in. c. veniẽs. el. ij. de resti. ff. de excep. rei iudi. l. cum queritur. ꝫ ita videt̃ velle hic ꝺo. Jn. quia articulus attẽptatorũ ẽ separabilis a cã principali appellatiõis sed Hosti. tenet hic ꝯrium ratione connexitatis ꝫ hoc idem sequitur Jmol. hic ꝓ hunc text. simpliciter dicentẽ ꝙ querelans de iniusta sententia coram archiep̃o censetur renũciare appellationi ꝫ eius ꝓsecutioni vnde itelligit̃ etiam respectu partis. cũ esset in absentia partis valeret renunciatio appellationis cum consistat in animo ꝫ voluntate appellãtis: facit ꝓ hoc glo. in. l. pomponius scribit. ff. de nego. gest. ꝫ in. l. fulcinius. ſ. quid sit latitare. vbi. Bar. ff. ex qui. ca. in pos. ea. ꝫ hanc ꝑtem sequit̃ hic ꝓnor. per hũc tex. quia si non videret̃ renũciasse quo ad ꝑtem certe appellans non ꝓpo suisset hic ꝯria quia quantum ad ep̃um nõ foret aliquid ꝯrium ꝫ fuisset auditus. vt. d. c. venerabilibus. ꝫ tamẽ ꝯriuꝫ dicit̃ hic in tex. ꝫ ꝙ inferior non potest cognoscere de appellatione interposita ad papam nec de inouatione pendẽte appellatione sm ꝓnõ. vt hic per eum. Tertio queritur posito ꝙ istis casibus renunciet̃ appellatiõi quo ad ꝑtem quo iure dicitur archiep̃s hic posse cognoscere de ipsa excõicatione: erat enim contentio iter subditos suffraganei iter quos nisi ex iure appellationis non potest aliquid archiep̃s iudicare vt in. d. c. pastoralis. ꝫ si diceretur ꝙ hic solum peteret̃ ꝓnunciari appellationem non tenere singulariter hoc facere non potest ex quo excõicatio erat lata ab ep̃o altera ꝑte agente vt ꝓbat̃ in. d. c. venerabilib⁹ post prin. sed dicas ꝙ renũciando appellationi ad papam videt̃ eam referre coram archiep̃o quia ius defert appellationez ad ꝓmũ supiorẽ vt in. c. dilecti. j. eo. ita ꝙ archiep̃s dicit̃ cognoscere ꝑ viã appellatiõis ꝫ non q̃rele ꝫ ita debet interpretari vt sic res valeat ꝫ archiep̃s cognoscere possit ar. in simili i. c. ex insinuatione. s. eo. cũ alias non posset sm ꝓnõ. vt hic ꝑ eũ vel posset dici ꝙ ex vi prorogate iurisditõis cognoscet̃. Quarto queritur licet archiep̃s non posset cognoscere de iniustitia excõicationis late ab ep̃o post appellationem ad papã vt hic dicit̃: an poterit coram archiep̃o peti absolutio ad cautelã hoc casu: dic ꝙ sic dũmodo prestetur cautio de parẽdo madatis iudicis ad quẽ: hoc enim fieri potest absqꝫ eo ꝙ cognoscatur de articulo appellationis ꝑ nõ. in d. c. cum teneamur ꝫ in. c. qua fronte. s. eo. secus si vellent cognoscere ꝺ nullitate excõicatõis tunc enim non posset cum tangat articulum appellationis interposite ad papã ꝫ ita hic ꝺo. Jn. i vna ꝑte ante glo. licet postea glo. super ver. ep̃s possit. de hoc dubitet an archiep̃s principaliter dicendo excõicationem nullã possit cognoscere videt̃ ꝙ nõ pẽdẽte appellatõe: quia nullitas venit incidẽter in causa appellationis vt in. l. quedam mulier. ff. fami. her. vnde turbaretur iurisdicio iudicis appellationis ꝫ pro hac parte videtur hic tex. simpliciter ꝫ indifinite ꝛ ꝓhibens sm Jmo. Quinto queritur si est appellatum a sententia excomunicationis an pendente appellatione possit peti absolutio a iudice a quo ꝫ ipse iudex absoluere possit ita ꝙ nõ renuncietur appellatiõi: de hoc articulo vide dicta in. c. questioni. ſ. eo. ꝫ in. c. qua frõte. su ꝑ glo. in ver. cautione. circa fi. vbi de hoc plene est dictũ. Sexto queritur appellãs litigãdo ꝫ adeundo iudicẽ a quo censetur renũciare appellatiõi vt in. c. gratum s. de offi. dele. ꝫ in. c. cum venissent. s. de testi. C. ꝺ re iu. l. ad solutionem. an hec regula ẽdistincte ꝓcedat: dic ꝙ nõ sed recipit sex nõ. ꝫ vtiles limitationes: ꝓcedit. n. dicta regula. Primo qñ appellans faceret actum sonantez in

agere secus si in pati nihil agendo puta eius excõicauit subditũ si accesserit ad certũ locum vel si turbauerit aliuz in certa possessione. subditus paruit sñie non accessit nec turbauit tñ ex quo talis actus sonat in pati non intelligit propter hoc renunciasse appellationi licet seruauerit excõicationẽ z preceptũ z sñiam iudicis ita sing'r dixit Jnno.c.olim.el. iij.s.de resti.spo. in fi.per ilum tex. secus si actus parendi sonaret in agere vt in .d.l. absolutionem z facit.c.ex ore.j.d que fiũt a ma. parte ca.z facit .d.c.gratũ.z ita ibi sequũtur hoc dictũ doc.z in.d.c.olim. Secunda limitatio nõ.sit q tunc p actum ꝫrium appellationi coꝝ iudice a quo vel alio loco eius censetur quis renũciare sue appellatõi vt hic z qñ talis actus fuit acceptatus per alterã partem alias secus foret ita voluit glo.singularis in .c.cum venissent .s.de eo qui mit. in possessio.z ita secuntur ibi doc.z in.d.c. gratuz.quia iudex vel altera ps non potest se fundare in actu quem non acceptauit vt in l.suus heres.C.de repu.hered.z ibi nõ.per Bal.d hoc.sis ergo cautus si opponitur q per actum ꝫrium sit renunciatũ appellatõi aduerte an altera pars ꝺixerit illi actui z non acceptauerit tunc enim nunq̃ inducitur appellationi renunciatio vt.s. Tertia limitatio sit q qñ iudex a quo tã p detulisset appellatõi tunc per aliquẽ actũ ꝫriũ appellatõi gestũ ab appellãte ex post coꝝ dicto iudice videt appellans renunciare sue appellatõi ita tenet ro.dec. cclxiij.que incipit Ex hoc insurrexit.in fi. Dubiuz tamẽ facit quia iudex a quo denegando apostolos expresse habetur acsi appellationi ꝺtulisset z eis processus coram eo ex post est nullus vt in.c.ab eo.ti.in.vi.z cle.ij.eo.ti. z tñ ex post tacite z expresse põt renunciare appellationi vt est.tex.in.d.c.ab eo. Quarta limitatio est quia per actum gestũ ab appellante coram iudice a quo tũc videt renunciatum apellationi.qñ est ꝫrius appellationi vt hic z incõpatibilis cũ appellatione: secus si tendit ad excludẽ dũ iurisditionẽ iudicis a quo in causa principali puta cõparet appellans coꝝ iudice a quo z dicit q iudex nõ debet procedere in cã aut ad executionem sñie quia pendet appellatio vel petit revocari grauamen producit testes vel instrumenta ad ostendendum de grauamine.bis casibus z similibus tendentibus ad declinandam iurisdicionem iudicis a quo non vr appellans renunciaꝛ sue appellationi ita glo.sing.in ver.teneris.in.c.si a iudice. eo.ti. in.vi.quam glo.intelligit ibi Semi. ꝓcedere qñ appellãs cõparet coꝝ iudice a quo ad docendum de grauamine per modum simplicis informatiõis: z nõ tãq̃ coram iudice quia si tanq̃ coꝝ iudice eẽt ꝫrius appellationi cũ veritas grauaminis debet probari coram iudice appellatiõis z p eundẽ fieri revocatio ita tex.bic z in.c. ñ solum. eo.ti.in.vi.vnde per talẽ actũ faret iudicẽ a quo iudicem esse z sic iurisditionẽ p appellationẽ nõ fore suspensam.

Sed aduerte qz alia fuit determinatio do.de rota. d.dec.cclxxiij.q̃ incipit Item q lz.dicunt.n.q nũq̃ per actũ ad declinãdum iurisditionem iudicis a quo vr quis renunciare appellatiõi interposite seu interponẽde. z ita ẽt tenẽt do.de rota in dicta dec.cccclxx. que incipit Itẽ si ille qui a sñia.dicẽtes q apppellans a diffinitiua si post appellationẽ cõparet coꝝ iudice a quo z ꝓducit eius appellationez vel ostendit eius sñiaz iniustã vel producit testes vel instrumẽta ad hũc finẽ vt ab executione sñie supersedeat non videtur renunciare sue appellationi.quod tamen intelligunt ibi in fi. nisi peteret a iudice a quo q pronunciaret super executione nõ fienda aut q citaret ptẽ ad dicẽdũ ꝫ:nã cũ talia nõ possint fieri a iudice nisi ex vi sue iurisditiõis q̃ p appellationẽ erat suspensa apparet q hutusmõi actus sũt ꝫrij suspensioni z cõsequẽter appellationi z ita rota ibi limitat z restringit glo.i.d.c.si a iudice.sed certe videret q glo. ibi sit indistincte tenẽda qz quõcũq̃ agat p appellationẽ coꝝ iudice a quo si actus tẽdit ad declinãdã eius iurisditionẽ ad finẽ q appellatio ꝓcedat z ei pareat nõ censet renũciare appellationi: quia non est actius illi contrarius imo potius cõpatibilis sm glo.in.d.c.si a iudice.quã indistincte sequũt Jmo. z ꝺa nor.i.d.c.gratũ.vñ petẽdo exps esse revocari grauamẽ ñ cẽsetur renũciaꝛ appellatiõi qz tẽdit ad eius cõfirmatõem z i revocando grauamẽ nõ ẽ suspensa iurisditio vt in.d.c.s audice.z j.eo.c. cum cessante.z pro his omnibus est tex. in.c.cum teneamur. s.eod. vbi potest adiri iudex a quo vt revocet grauamẽ illatum pendente appellatione z coram eo ꝓponi querela contra ptem z coñter peti partẽ citari z iudex ipse ꝓnũciare potest nec per pdcã censetur appellans ꝫrius aut renũciare appellationi vt est tex. in hoc sing. in.d.c.cũ teneamur.cũ ista tendant in fauorez appellationis z eius facilionẽ expeditionẽ z non inducũt consensum iurisditõnis i cã principali. Nõ ob.ter. hic quia ꝓcederet quando non posset agi de attemptatis nisi cognoscaꝛ de articulo appellationis secus in casibus glo. d.c.si a iudice.z.d.c.cũ teneamur.vt.s.patet imo voluit.d. An.in.c.quod ad cõsultatiõez.s.ti.prio.put refert Jmo. ibi col.iij.in fi.q appellans spõte suscipiendo terminum a iudice a quo ad docendũ de grauam ie ad finem vt excludat eius iurisditionez nõ censet renũciare appellationi.z hec bene nõ quia sepe occurrũt in practica. Quinta limitatio sit quia litigando coꝝ iudice a quo censetur quis renunciare appellationi tã interposite.z ita loquitur tex.i d.c.gratum.in ver.interposita. z tex.bic z in.d.c.cum venissent.de testi.sed appellationi interponende non censetur quis renunciare.hoc fuit dictũ Jnno.bic z in.d.c.qõ ad consultationez.circa prin. rõ est quia grauato dantur x.dies ad deliberandũ an velit appellare.d.c.quod ad cõsultationẽ.z in auten .hodie.C.eo.illa ergo q̃ agit medio tempore non ꝓiudicãt appellationi interponẽde puta iudex grauat ptem per interlocutoriã postea assignat illi alĩ terminum ad ꝓducendum instrumenta vel testes poterit grauatus appellare z licet ex post acceptauerit dilationẽ tamẽ cãe appellatiõis interponẽde rerũciasse non itelligit sm Jnno. Nõ ob.tert.z glo.i.l.ad solutionem.C.de re iud.vbi condẽnatus acceptãs terminum ad soluẽdũ videtur acquieuisse sñie z renũciasse sue appellationi interponende: quia certe talis actus est exps approbatiuus sñie z videt cõfiteri l.si reus paratus.ff.de procu.non sic in alijs terminis Jnno.vt.s..cuius dictum sequit Jo.an. z ꝺe.de ancha.i.c.fi.d appel.i.vi. z idẽ Host.z Jo.an. in c.significauerũt.s.de testi. Sed pro declaratiõe huius articuli ex dictis doc.in.d.c.quod ad cõsultationem.cõclude plures casus. Primo q acceptãdo terminum ad deliberãdũ absq̃ dubio nõ cẽsetꝛ renũciare appellationi interponẽde nec ꝓsentire i iudicẽ ita i autẽ.offeratꝛ.C.delicõt.facit.l. non videt in iudicem.ff.de iudi. Aliqñ z so assignauit terminum z ps ꝺixit z absq̃ dubio non videtur renũciare appellationi interponẽde ita tex.in.d.c.qõ ad consultationẽ. Aliqñ z.iij.suscipit terminũ simpliciter z ñ ꝺicit nec acceptat nec aliquid agit z absq̃ dubio nõ intelligitur renũciare appellationi cuz iste actus sonet in pati z nõ in agere vt per Jnno.in.d.c.olim. Aliqñ z quarto acceptat terminũ a iudice tunc si terminus tendit ad executiõem grauaminis iã illati puta iuffit iudex p tem debere respõdere vel soluere postea assignat terminũ ad repondendũ vel soluẽdũ si ps sponte terminum suscipit censetur renũciasse appellationi interponende vt. d.l. ad solutionẽ.z ita tenet ꝺanor.i.d.c.qõ ad consultatõnẽ colũ.vij.in prin.z idem Jmo.in.d.c.significauerũt. z idẽ Bal.in.d.l.ad solutionẽ. Aliqñ z quinto terminus nõ tendit ad executionẽ grauaminis illati sed super alio: puta iudex grauauit in vno articulo postea assignat terminum in alio articulo ps acceptat tunc videtur q sola acceptatio non inducat renũciationẽ appellationi interponende a primo grauamine quia anteq̃z appellauerit habuit necesse parere iudici.z ita tenet ꝺanor.i.d.c.qõ ad cõsultatõnem.vt.s.z idẽ Jmo.ibi col.v.z ita Host.z Jo. an.z Jmo.i.d.c.significauerũt.z ita ꝓcedit dictum Jnno:

hic. Aliquando ꝛ sexto pars ipsa sponte petit terminuꝫ licet super alio articulo tūc videtur renūciare appellatiōi interponēde exquo ipa ps spōte petijt ꝛ nō cogebat pete re.facit.d.l.ad solutionē ꝛ fortius renūciaret appellatiōi tā interposite vt.d.c.gratū ꝛ ita cū hoc cōiter videnť se tenere doc.in.d.c.quo ad cōsultationē. Aliquādo ꝛ septimo ꝛ vltimo ps suscipit terminū vel absqꝫ termino ꝓduc it testes vel instrumēta.Jnno.hic tꝫ ꝙ censet renuncia re appellatiōi interposite vt.d.c.gratū nō aūt appellatio nī interponēde cū censeať parere iussui sui iudicis quem ante appellationē iudicē esse cōstat.ꝛ ita sequiť Jo.and. in.d.c.fi.secus videret si ps absqꝫ termino vel iussu iudicis testes vel instrumēta ꝓduceret qꝛ cēset renūciasse appellatiōi interponēde exquo spōte ꝛ vltro id fecit.ita dicit Jo.an.in.d.c.fi.col.i.in fi.ꝛ subdit cautū cē ad oīe dubiū tollēdū ꝙ ola p̄cedētia fiūt cū ꝓtestatiōe,ꝓtestādo ꝙ ñ intendit renūciare appellatiōi.vt est tex.hic ꝛ hoc tꝫ Hostiē.ꝛ Jo.an.in.d.c.significauerūt.ꝛ ista sit sexta ꝛ vltima limitatio ꝙ per actū p̄rium appellationi nō censeť quis ab appellatione recedere si hoc ꝓtestetur de quo in glos. in fi. Jn glo.fi.ibi si quis litē contesteť.de hoc vide plene per doc. in.c.i.s.de lite cōtest.adde tū. Primo ꝙ si quis oppositis exceptōibus dilatoriis iudex p̄cepit litem constari ꝛ facta sit litis contestatio cum protestatōne ꝛ reseruatōe suarū exceptōnū isto casu etiam post litē contestatam poterit agi de exceptionibus dilatoriis vt est tex. sing.iūcta glo.in.c.ex conquestiōe.ō resti.spo.ꝛ ibi ꝑ Panor.hoc idem notantē in.ij.col.ꝛ hoc ex vi protestatiōis.

Secundo adde ꝙ licet alias excōicatus petēdo absolutōem coꝛā iudice a quo cēseať renūciare appellationi interposite vt.d.c.gratum.tenet ēt Jnno. in.c. cōquestiōi. ꝛ in.c.qua fronte.s.eo.tamē si ꝓtestať ꝙ nō intendit renūciare appellationi poterit petere ꝛ obtinere absolutionem a iudice a quo absqꝫ renūciatōe appellationis ꝛ hoc virtute vcē ꝓtestatōnis sm Jnno.in.d.c.qua fronte.vbi vide plene dicta ō hoc post p̄in. Tertio ꝛ vltimo adde generaliter ꝙ nullo casu cēsetur quis ꝑ actum p̄rium appellatiōi renūciare appellationi interposite vel interponēde qñ ita ꝓtestatur.tex.est hic sing.ꝛ ita sequūť hic doc.ita etiā tenet Jo.an.in.d.c.cū veniſſēt. s.de eo ꝙ mit. in pos.circa fi.ꝛ idem in.d.c.significauerūt ꝛ in.d.c.fi.i pe nul.col.in.fi.eo.ti.in vi.ꝛ ista est optima practica qua debet vti appellās premittere semp ꝓtestationeꝫ qđ nō intendit ꝓpter hoc renūciare appellatiōi. Jn ea.glo. in fi.do. An.Jmo.ꝛ Pano.hic dicūt ꝑ hunc tex.ꝓbari ꝙ ꝓtestatio p̄ria facto iuuat ꝓtestātē si sit qui repellat ꝓtestātem vt factū non agat tāꝙ p̄rius secus si factum ꝓficeret nemine repellēte tūc enim ꝓtestatio p̄ria facto nō iuuaret ad hoc quod nō.in cle.gratie.de rescrip.ꝛ ibi ꝑ glo. ꝛ in.c.cū.ꝛ.de cōsti. vnde si in casu isto appellās hic non repelleretur ꝛ in cā ꝓcederet ꝓtestatio velut cōtraria facto nō iuuaret ꝛ intelligeret renūciasse appellationi sm eos sed certe hic tex.ꝓbat p̄rium sm intellectum Jo.an. hic veriorem silicet ꝙ ꝓtestatio hic non reicijatur nisi iudex repellat vnde si non repellitur ꝓtestatio iuuat ꝓtestātem licet sit contraria facto:ꝛ procedit hic tex.in iudicialibus hoc singulariter ꝓbās ꝙ valet ꝓtestatio p̄ria facto ꝛ iuuat ꝓtestātē quousqꝫ reiciať ꝑ iudicē ꝛ nō audiať:accedāt ꝑ hac pte nō.ꝑ Jo.an.i.d.c.fi.e.ti.i vi.ꝛ i.d.c.significauerūt ꝛ dictum singularē.Jnno.i.d.c.cumana.s.de cle. qñ quis ꝓtestatur ꝙ litigādo coꝛā iudice nō intēdit in cū cōsentire ista ꝓtestatio est p̄ria facto qꝛ litigādo postea ō clinare nō pōt.ff.de iudi.l.fꝫ si susceperit ꝛ tñ iuuat.ꝓtestātez.put ēt tenēt oēs doc. in.d.c.cū.ꝛ.ꝛ iō Jmo.ibi i pe. col.cōcludit ꝙ in iudicijs ꝓtestatio p̄ria facto iuuat ꝓtestantē in his q̄ dependēt ab animo solo ꝓtestātis lꝫ posset sibi denegari audiētiā in futuꝝ tāꝙ p̄rio:satis tñ est ꝙ si audiať valet ꝓtestatio vt ē tex.hic dicēs ꝙ in futuꝝ nō sit audiēdus iuuat ꝙ ꝓtestatio ꝙ ad ia gesta ꝑ quo facit ēt qꝛ tex.dicit hic nō est audiēdus:vnde nō inducit nulli

tatē in futuꝝ nisi opponať exceptio ꝛ repellať sm Jnno. ꝛ doc.in.c.qꝛ frustra.j.de vsu ꝛ per Bar.in.l.absentē. ff.ō penis.ꝛ in.l.cū lex.ff.de fideiuss.ꝛ per Bal.in.l nō dubiū C.de.le.in fi.nō ob.ꝙ dicit glo.in.d.cle.gratie.qꝛ ibi fiebat ꝓtestatio sup eo ꝙ nō dependebat a facultate ꝓtestātis s.n not.in.c.de multa.de prebē.in eccliudicialibus vero ꝓtestatio p̄ria naturā actus nō valeret.l.cū precario. ff.de p̄c. per Bar.in.l.non solū.§.mortе.ff.de no.ope.nū.per Bal. in.l.pacta nouissima.C.de pac.ꝛ ꝑ Jmol.in.d.c.cū. ꝛ.ꝛ.in penul.ꝛ ante penul.colū.ꝛ vide in.l.qui in aliena in.§.celsus.ff.de acqui.here. per glo.ꝛ doc.de faciēte actū ꝑ quez inducit aditio hereditatis: tñ si ꝓtestatur ꝙ nō intendit adire lꝫ ꝓtestatio sit p̄ria facto valet ꝛ iuuat ex quo fit super eo ꝙ dependet a solo animo,ꝓtestātis.l.si auia.C.de iu. de lib.sicut ēt ꝑ vnicū actū p̄riū p̄iuilegio quis renūtiat suo p̄iuilegio vt in.c.ꝑ illoꝝ.j.de prebē.ꝛ est glo.oꝛ.in.c. cū accessissēt de consti.fallit qñ quis fuit ꝓtestatus ꝙ suo p̄iuilegio nō intendit renūciare cū actus voluntarij possint per ꝓtestationē limitari.l.ij.ff.si quis cautio ita tenet Bal.in regula accessoriū de re iu.in.vi.qñ aūt protestatio esset p̄ria facto sup eo ꝙ dependet ex animo meo ꝛ alteri us tunc vez est qꝛ per pactū p̄rium ꝓtestationi censetur a protestatione recessum ita procedit text.in.l.cum in plures,§.locator orrei.ff.locati.

Flectis. Per appellationē legittimā devoluiť
d ad iudicē appellationis negociū cū omnibus eius accessoriis ꝛ sentētia excōicatiōis vel interdicti postea lata non tener hoc. d.ꝑ narratur factum.secuñdo ibi qꝛ vero ponitur diffinitio:ꝛ ex secūda pars tria facit.primo ponit ꝓcessum ōcani factū post appellationē epi.secūdo ibi ꝑterea ponit ꝓcessū epi factū post appellationē decani.tertio ibi vez declarat quoddā dubiū. Nota.ꝑ sm Bal.ꝙ rector hospitalis ēt si sit clericus qui furtiue subtrahit dona hospitalis pōt carcerari ꝛ detineri donec satisfecerit ꝛ ēt excōicari ꝛ sic simul pro eodē delicto excōicatur ꝛ detineť in carcerē vt hic in tex. exquo pꝫ ꝙ etiā si agať ciuiliter de crimine pōt clericus capi personaliter ꝛ carcerari ꝛ detineri in vinculis donec satisfecerit.posset ēt ex hac cā torqri ita tex.in.c.i.ō depo. ꝑ cā vero ꝛ ꝑ debito ciuili clericus personaliter capi ꝛ carcerari nō pōt:vt in.c.si clericus ꝛ ibi Jo.an. ꝛ alij doc. ō sē.ex co.in.vi. Nō.so ex tex.ꝙ lꝫ aliquis sit in carcere tñ pōt cōtra eū procedi ꝛ excōicari vt hic dicit.pro quo etiā l.ij. C.ex qui cau.ma.ꝛ ibi est glo.sin.ꝙ ille qui est in carcere pōt tñ citari ad domū eius solite habitatiōis ꝛ valet ꝓcessus ꝑ euꝫ sm Bal.ibi ꝛ hicꝫ sibi subueniatur ꝛ restituatur si cōparere nō potuit vt ibi dicitur nō tñ dimittitur reus a carcere pendēte appellatiōe.tex.ē hic sm Bal. de ꝙ vide dicta in.c.ex parte.s.e.Et aduerte qꝛ Bar. ꝛ Ange. in.l.i.cū seq.ff.de in ius voc.intelligūt predicta qñ iudex citās nō habebat noticiā ꝙ citatus esset in carcerē alias si sciebat exquo citatꝰ erat impeditus cū inde discedere nō posset citatio foret ipso iure nulla.ar.l.quesitū cū glo. ff.ō re iud.ꝛ bñ facit.c.si duobus.s.eo.ꝛ hoc posset ꝓcedere qñ cā cēt talis in qua nō tenerētur cōstituere ꝓcuratoreꝫ de quo ꝑ glo.ꝛ doc.in.c.ij.de ꝓc.alias cū carceratus possit cōstituere,ꝓcuratorē.satis videreť ꝙ citatio arctaret eū facit.l.§.visus.ff.de procu. Itē carceratus nō liberatur a debito ꝛ pōt ꝑ eū ꝓcedi ꝑ alia iuris remedia ꝛ eius bōa capi ꝛ vendi vt per Bar.in.l.consentaneum.C. quomō ꝛ quando iudex colū.vlti.ꝛ per Bal.in.l.qui legati. C.vt in po.lega.ꝛ hic quomodo ergo posset expediri ꝓcessus cōtra carceratū si citatio ō eo facta foret nulla ꝓcedat:ergo dictum Bar.ꝛ Ange.vt.s.sed quando causa esset talis in qua impedimentū non excusat si potuit mittere ꝓcuratorez ꝓcedat glo.ꝛ Bal.in.d.l.ij.ꝛ hic:cogita tñ ꝛ vide per docto.in.d.l.quesituꝫ ꝛ dicta in.d.l.si duobus ꝛ.c.ex parte.ꝛ per Barto.in.l.i.circa finem.ff.de diuer.ꝛ tempo.per scrip. Tertio no.ꝙ inferior ab ēpo potest habere iurisdicionem interdicendi etiā ecclesiam catedralem:intellige

quando talis iurisditio competeret ex priuilegio aut ex consuetudine legittime pscripta per nō.in.c.pastoralis.§. excessus.s.de offi.or.alias secus foret z sic plat⁹ inferior ab epo de iure speciali haberet etiam iurisditionē in crimi nalibus in clericos diocesis et excluso epo:ita q non sit locus puentioni facit.d.§.excessus.hic.n.epus puenerat decanum in captura pbiteri z tn decanus illū repetebat tanq̄ ad eū solū iurisditio competeret: de quo tamen arti culo an respectu certe partis diocesis possit inferior que rere sibi iurisditionē ordinariā excluso epo:plene per Pa nor.in.c.cum contingat.s.de foro cōpe.z p Jo. an .in .c. cū eps.de offi.or.in.vi. Quarto nō.q iudex ecclesiasti cus pōt repetere subditū a quocūq; iniuste detinēte sicut et pōt superior agere p eius subdito iniuste molestato ita tex.in.c.lz causam.in fi.s.de proba.sic z alias pōt superior repetere eius subditū vt sic possit munera personalia subi re in loco.ff.ad munic.l.de iure.de quo articulo hic per Jnnoc.z p glo.or.in.c.auctoritate de priuil.in.vi.referen tē Jnno.hic z ponentē an dns possit agere p iniuria vel furto illato subditis z an possit intentare actionem eius competentē z subdit hic Jnno.q creditor nō pōt repete re debitorē suum ab alio iniuste detentū cum non habeat ius in psonā z vide et per glo.nō.in.l.i.§.per hanc. ff.de rei vendi. Quinto nō ibi se ac suos q superior pōt age re z cōparere p se z suis subditis z pro statu totius ciui tatis z hoc q; ptendit itteresse respectu subditor̄ z status ciuitatis alias non solent audiri appellantes nisi quorum interest.l.non solet.ff.de appel.reci.canonicata.ij.q.vi.de his p Jnno.z per Spe.e.ti.§.i. Sexto nō.ibi epo i ciui tate manente q interdictū pōt proferri sub modo quo cessante suspendatur interdictū:nam pōt interdictum a primulgante suspendi : ita tex.hic z idē de snia suspēsiōis secus in snia excōicationis q; semel excōicatus durat z indiget absolutione et deficiente modo z conditione pro qua lata fuit: vel fuit excōicatus vt per glo.or.in verbo donec.in cle.i.de decimis.z vide de his dicta in.c.ad hec qm̄.s.eo. Septimo nō ibi officialis processū iuncto text.j.ibi duxerat deferendū q postq̄ iudex detulit ap pellationi non pōt illā reuocare nec potest causam reassu mere z non valeret processus alias legittime agitatus per iudicem qui detulit appellationi cū eius iurisditio sit de uoluta ad superiorem vt in.c.cū appellationibus.eo.ti.in vi.de quo articulo dicetur in.c.cum cessante.j.eo.z nō.de hoc in.c.constitutus.cl.ij.s.e. Octauo nō ibi cum inte ri z c.q snia interdicti suspensa si appellet interiz penden te suspensione impedit effectus z executio interdicti se/ cus si snia non sit primo suspensa vt in.c.pastoralis.§.i.s. eo.de quo vide per glo.z dicta in.d.c.ad hec qm̄ . z in c. preterea requisiti..s.eo. Nono nō ibi per appellatio nem ad nos interpositā.q licet alias qm̄ quis non defert appellationi alterius non sit sue appellationi deferendū vt in.c.an sit.s.e.tm̄ videt hoc pcedere in eodē articulo vel cōnexo secus in diuersis q; licet quis non deferat ap pellationi aduersarij tn̄ si ipse postmodum appellat i alio articulo et in ea causa talis appellatio defendit appellan tē etiam respectu aduersarij,cuius appellationi primo n̄ detulit: ita dicit hic Panor.esse ter.sing.contra opinionē Jo.an.z do. Ant.in.d.c.an sit. nam decanus non detulit appellationi epi z tn̄ appellatio decani postea interposi ta in alio articulo eiusdem cause nedum defendit decanū respectu officialis a quo appellauit:sed etiā respectu epi cuius appellationem ipe decanus primo non approba uit z in tm̄ fuit appellatio decani valida quia inducit nul litatem excōicationis late per epm :tenebatur ergo hic episcopus deferre appellationi decani licet decanus nō detulisset pus appellationi ipius episcopi de quo tamen an z quando hoc procedat vide plene in.d.c.an sit. De cio nō q vbi appellatio extiudicialis interponit ex pba bili z verisimili cā oia attēptata post appellationē reuo cant lz aliter n̄ pbet veritas cāe appellatōis vt ē b tex. nō.sm Panor.nā papa n̄ mādat pus iquiri an iste pbi/ ter spectaret ad iurisditionē decani vel epi: sed immediate pronunciat interdictum nullum latum post appellationē in sui prima figura legittimam :sed certe pōt dici hūc tex. procedere in snia cēsure z idem in.c.dilectis.s.eo.in qua ē speciale vt lata post appellationē pma facie legittimā z sic tali q si foret vera deberet legittima reputari ipsa snia cē sure sit nulla licet aliter nō pbet veritas ipius cause ap pellatiōis : z ita sit hic tex.no.vt hic p Jmo.col.v.z ita tz Lapus p hūc tex.i fa allegatiōe circa pn.de quo articulo vi6 plene dicta i.c.bōe.s.eo i pma z iij.cōclusiōe. Unde cio no.q attēptata p⁹ appellationē legittimā extiudicialē sūt nulla nō solū cū appellatur ab aliq̄ vt a iudice sed etiā si vt a parte nam eps appellauit hic a decano tanq̄ a pte sm Panor.de quo articulo vide dcā in.d.c.bone i.x.con clusione. Duodecio nō ibi apostolos pcedēdo tex.nō. q per dationē apostolorum cēsetur iudex ōferre appella tioni intellige de apostolis dimissoriis non aūt de refuta toriis vt in.c.i.eo.ti.in vi. Decimtertio not. ibi nō solū principale negocij sed accessoria z̄c: z ita allegatur z te/ ne menti q appellatio non solum suspendit negociū prin cipale z deuoluit ad superiorem iudicez appellationem sed etiam oia accessoria z eius consecutiua ; nō ergo licet ali quid inouare tam in principali negocio q̄ in eius acesso riis vel consecutiuis z alias cassant oia attēptata per iu/ dicem a quo tā in principali q̄ etiam i accessoriis ita tex. hic z p rotā in dec.cclxiij.que incipit Ex hoc insurrexit z̄c.limitta tn̄ z intellige put est dictū in.c. cōstitutus. su/ pra eo.z ibi vide. Ultimo nō q cōicās excōicato post appellationem legittimam nullā excōicatōnē incurrit z maxie qn̄ erat delatū appellatiōi z dictis casibus litteris ac denūciatiōi superioris denūciantis z publicantis ali/ quem excōicatū z euitandū non est obtemperandū si p babiliter constat q sit excōicatus post appellationē legit timā vt hic in tex.quia plato denūcianti vitandum fore excōicatū post appellationē legittimā non est p subditos obediēdū quia pro sententia excōicatōis nō psumit qn̄ ab ea est appellatum sm Jnno.in.c bone. el.i.s. de ele. z hodie vide in.c.solet.in fi.de sen.excō.in vi.infertur etiam ex hoc tex.q per literas denunciatōis excōicatōis nō p bet quis excōicatus z ita tenuit glo.or.in ver.ppriū no men in.c.pia.de excep.in vi.z est dictū in.c.pastoralis.§. i.s.eo. Jn glo.i.in.prin.tenet glo.q si clericus admini strauit bōa alicui⁹ dni tpalis q nō possit ab eo cacerari z alias incurreret illā sententiā excōicationis vt hic in glo. si tamē clericus aufugeret aut esset suspectus de fuga pos sz tūc capi p laicū ppria auctoritate absq; pena excōica/ tōis dummō icōtinēti postea pntet epo ar.l.is ait pretor §.si debitores.ff.ō.bis que in fraud.cre.ita dixit sing.Jn no.i.c.vt fame.j.de sen.excō. Jn glo.ij.in fi.nō et glo. q ratione consuetudinis pōt cōpetere platis inferiori/ bus ab epo iurisditio interdicendi non solū ecclesiam ca thedralē verum etiam totā ciuitatē facit . c. irrefragabili. §.excessus.s.de offi.ord.z ita doc.hic sequit hic glo.li/ cet Hosti.hic cōtra z nō bene de quo articulo plene nō i. c.cū eōtingat.s.de fo.cōpe. Alij vero itelligūt hunc tex.q non loquat in interdicto sed in generali cessatōe a diui nis de qua habet i.c.si canōici de offic.or.in vi.z ibi Jo an.tenuit q exquo generalis cessatio a diuinis equiperat interdictio vt i cle.i.ō sē.excō.celebrās pendēte cessatōe a diuinis sit irregularis sed do. Anto.z Jmo.hic ō qz irre gularitas nō inducit nisi solū in casibus a iure exp̄ssis vt est ter.sing.in.c.is qui.de sen.excō.in vi.solū ergo reperi tur exp̄ssus in celebrante tpe interdicti: g nō extendatur ad celebrantē tpe generalis cessatōnis a diuinis non ob. d.cle.i.quia illa equiperatio,pcedit in illo casu vnde i alijs non sit extēdēda vt de peni.di.i.pena.z in regula.odia.in vi. Jn glo.iij.in fi.sed in casu isto non constabat captu ram huius clerici esse iniustam:immo psumitur iusta ex quo eps de iure cōi fundat itentionē suam in tota dioce

si.c.cum eps.ō.offic.or.ē i.vi.c.si clericos.de sen.excō.cod. li.ideo decanus hic tenebatur deferre appellationi ꝓut voluit glo.j.in ver.modos. Jn glo.in verb.legittime in fi.sed in ōrium facit.c.ad audientiā.s.eo.vbi ad reuocationem attemptatorum requiritur q ꝓbetur veritas cause appellationis dicas q hic est speciale in sñia censure lata post appellationem z dic vt.s.in primo nō. z decimo nec ob.q in.d.c.ad audientiam videatur ꝓbari q appellanti incumbat probatio quia irrationabiliter fuit excōicatus z sic de veritate excōicationis quia certe tex.ibi in hoc non loquitur de sñia excōicationis sed de diffinitiua per quam iudex amouit illum pbiterum ab ecclesia vt hic per Jmo.col.v.z dic prout est dictum plene.in d. c.bone. Jn glo.in ver.suspendendū.in fi.nota ex hac glo. quatuor dicta. Primo q sñia interdicti simpliciter lata pōt suspendi ad tempus ab ipso interdicente z de hoc vide plene dicta in.c.ad hec quoniam.s.eo. Scōo nō ex hac glo.q si durante suspensione appelletur iterim ab interdicto suspendatur interdictum virtute appellationis z post tempus suspensionis quousq; pendet appellatio: z ita de hoc est tex.nō.hic in ver.nō ob.vbi sunt verba pape z ita sequuntur doc.facit.c.ꝓterea.requisiti. s.e. z ita Jo.an.in.c.ad hec. Tertio nō ex glo.q sñia excōicationis postquā lata est non pōt ex post suspendi ab ipo excōicante vel alio quocūq; inferiore a papa non enim pōt tolli excōicatio nisi per absolutionē sm glo. hic de quo ēt.j. vide.d.c.ad hec. Subdit tamē hic Jnno.q denuncia tio posset ex iusta cā suspendi z durante hac suspensione si interim appellatur suspenderetur etiam vltra tps suspē sionis ar.text.hic z ita transit hic Jmola de quo vide i.c. pastoralis.§.verum.s.eo. Quarto nota ex glo.q solus papa possit suspendere sñiam excōicationis ad tpus.intelligit hic Pano.quo ad ecclesiam: quia quantum ad deum non posset suspendi prout in simili voluit glo.nōbilis i.c. nō est.j.d.voto.sicut econtra dicit.glo.singularis cañ.qō dictum.xxiij.q.i.q excōicatio quo ad deū z ecclesiā triumphantem nihil addit: naz siquis delinquit statim quo ad deum est excōicatus vnde excōicatio nihil addit si nō deliquitur non potest seperari a gratia dei per sñiam iudicis c.i.de re iudi.in.vi.licet quo ad ecclesiam sicut.c.a nobis. cl.ij.j.de sen.excom.in.c.ita quorundam.j.de iudeis.quia quo ad ecclesiam etiam iniusta ligat.xi.q.iij.c.i. Jn glo. in ver.quo ad exequendam in fi.secus in appellatione ab interlocutoria nisi precesserit inhibitio vt in.c. non solum. eo.ti.in.vi. z nota sing.ex hac glo.sm Jmo.q appellatio extudicialis iudicatur tāq; appellatio a diffinitiua quo ad reuocationem attemptatorum de quo vide in.d.c.bone. Jn glo.in ver.perturbare.in fi.sm leges turbare diuinum officium est pena capitalis.l.siquis in hoc.z autenti.ibi posita.C.de epis z clericis hic vero non constabat an iste decanus potuisset vel non ponere hoc interdictum: vnde quia appellauit ad papam non potuit post appellationē excōicari ab ep̄o vt hic in tex. z in.d.c.cum appellationibus. Jn glo.in ver.pricipale in prin.aduerte quia licet appellatio faciat appellantem exemptū a iurisditione iudicis a quo ita tex.nōbilis.in.c.directe.s.eodē. z licet appellatio deuoluat negocium principale cum omnibus accessorijs ad iudicem ad quem: z ita tex. hic notandus: tñ viderentur predicta procedere quando apppellatio fuit legittime intimata parti z iudici non ante intimatiōez cū ante nec iudex nec pars possit de aliqua temeritate redargui z sic quo ad effectum reuocandi attemptata videret q sit necessarium appellationem primo fuisse intimataz: z ita tenet rota decisi.cccviiij.que incipit Jtem quod attēptata.sed aduerte quia Jnnoc.hic circa fi. in ver.innotuerat.tenet contrarium.idez videtur voluisse Fede.ō senis suo consilio cclxiij.quod incipit primo queritur.q nunq; sit necessaria intimatio nisi qñ appellās vellet ꝓsequi solū ē speciale in cāis bñficialibus ꝓut habet i cle.cām de elec.z ideo vide de hoc articulo dicta i.d.c.bone.ī nona cōclusione. Jn glo.ī ver.post appellationē ibi appellatio minus legittima hoc non ē verū quia valida fuisset hic excōicatio lata per ep̄m si appellatio fuisset minus legittima vt i.c.licet.ō se.excō.in.vi.z i.c.per tuas.j.de sen.excō. dicit tñ do.Anto.q licet non fuisset legittima tamen non potuit aliquid innouari ex quo detulit appellationi vt.s. sed certe talis delatio nō ligasset manus ep̄i quando ipse non detulit z ideo melior est solutio glo.hic q appellatio fuit legittima quia sm ista tēpora quēlibet appellatio erat legittima si nō erat manifeste friuola vt nō.in.c. pastoralis.s eo.z.j.eo.c.vt debitus.sm Pano.z Jmolaz. Jn glo.fi.ī fi.dicas q excōicatus post appellationē legittimā nō est vitādus in extudicialibus sed est hodie expressū in c.solū in fi.de sen.excō.in.vi.ideo canonici potuerūt ex iudiciū cōmunicare huic decano quādo autem cēt dubium an quis sit excōicatus ante vel post appellationez: tūc ꝓcederet dictū glo.q ī dubio cēt vitādus ar.c.illud.hic allegati sed videt plenius.ī.c.cū tu.s.ō test.z nō ex hac glo. iūcto tex.q qñ est appellatum non presumitur ꝓ sñia excōicationis z Jnno.in.c.bone.el.p.s.de elec. secus si non est appelatum naz tunc semper presumitur pro sñia vt.l. herēnius.§.gaia.ff.de euictio.c.i presentia.s.ō renū.glo. nō.i.l.i.C.si aduersus credito.presumit enim pro sñia etiam si sit sententia excōicatōnis vt p glo.ī.c.ad reprimendam.s.de offi.ord.vbi vide plene de his.

alias nostre a

D nostram. Postq papa cām ad se abuocauit agitatus processus per iferiorē est ipo iure nullus: sicut etiam non valeret qñ ab eo foret primo appellatū.h.d.singulariter; z primo ponit dictum scōo eius rationez ibi cū plus. Nō primo ar.q si tabellioni auferat vsus sigilli quo vtit ī instrumētis nō posset decetero vti officio tabellionatus sm Bal. potest.n.auferri vsus sigilli z signi per superiorē vt ē tex. hic de quo sigillo vide dicta i.c.significauit.s.eo. Scōo nō.q licet que facta sunt nō possint tolli q nō sint facta quia hoc solo prīvat deus.l.i bello.§.facte quia.ff.de captiuis.l.deniq;.ff.ex quibus causis maiores.tñ quo ad effectum iuris potest induci q facta habeant pro infectis facit.l.nō dubiū.C.de legibus.cle.i.in.verb.ipo iure.ō hete ti.z hic in tex.vbi licet traditio sigilli quatenus facta fuit z in facto cōsistit non possit reuocari: tamē reuocat quo ad iuris effectū vt sic ius z potestas sigillādi nō competat ex ipa traditiōe z littere sigillate tali sigillo nō habeāt vigorē z ad idez facit glo.singularis in ver.pro infectis. in cle.i.ō imu.ecclesiaz.nā pōt fieri reuocatio actus gesti vt sic ex tūc habeat ꝓ infecto ēt q ad effectus retro causatos intātum q excōicatus etiā absolutione nō egeat vt ibi p glo. Tertio nota singulariter hūc tex.quia alibi nō reperitur ad practicā romane curie quādo papa cām pēdētem coram iferiore abuocat ad se q tāta ē virtus huius abuocatōis seu expresse reuocationis q statī sunt ligate manus illius iudicis in illa cā. z ita hic est expressuz quod tenemēti z idē foret in quocūq; alio principe z dominoꝝ dummō habeat potestatē tale negociū reuocādi ad se.ff. de iudic.l.iudiciū soluit.s.de offic.dele. c. super questionū.sm Jmo.z Panor.inferētē ex his q si ep̄s abuocat ad se cām vel aliud negociū agitatū coram eius vicario non valet postea quicquid fieret per vicariū in illa causa: pōt enim episcopus inhibere suo vicario ne in certa causa aut alio negocio se intromittat prout voluit Jnno.in.c.romana.eod.ti. in.vi.nam cum episcopus possit ex toto reuocare vicarium ad libitum vt notatur in cle.ij.ō rescriptis: imo nō solum episcopus sed quilibet alius potest ad libitum reuocaī eius vicarium.ita tenet Bal.i.l.solet.§.sicut ff.de offi.consulis.per illum tex.idem Gemi.i.c.i. de offi. vica.in.vi.fortius q poterit interdici vicario certū negocium.c.pastoralis.§.item cum totū.s.de offi.dele.ff.de rei vendi.l.que de tota. sm Panor.acta tñ prius gesta ante reuocationem firma remanent: sm Jnno.i.c.intimasti.j. e.z Bal.in.d.§.sicut. Ultimo nota q magis operat

abuocare causam ad se suspendēdo iurisdictionem iudicis inferioris q̄ operetur ipa appellatio: ratio est quia appellatio consistit in iure vnde nisi sit legittima non suspendit iurisdictionem iudicis.c.nō solum 7.c.cum appellationib⁹ eo.ti.in.vi.sed reuocatio consistit in facto 7 siue sit iusta siue iniusta exquo tamē fit per superiorē expirat funditus iurisditio inferioris vt hic dicitur facit.d.l.iudicium soluitur.scias tamē q papa nūq̄ censetur negocium 7 causam ad se abuocare nisi hoc expresse exprimat: non ergo si papa citat partes coram se censetur negocium ad se reuocare imo potius intelligi debet hoc mandatum sm naturam cause 7 sic non sm plenitudinem potestatis vnde si citat i causa appellationis intelligitur sm naturam illius cause: ergo poterit appellatus vti iure ꝓpō quod non posset si superior abuocaret ad se illud negocium: oportet ergo q̄ cōstet q̄ superior causam ad se abuocet sm Inno. 7 Bal. hic 7c. In glo.in ver.reuocauimus.in fi.nota glo.sed tunc obstat.c.constitutus.el.ij.s.eod.vbi non impedit traditio sigilli velut consecutiua ad actum gestū ante appellationem interpositam ad papam ad idem.c.pastoralis.s. eo.vbi pendente appellatione non impeditur denuntiatio 7 publicatio excōicationis velut consecutiua ad excōicationem precedentem ita ergo non debuit impediri traditio huius sigilli velut consecutiua ad collationem dignitatis precedentez: prius q̄ papa abuocauerit negocium ad se vt patet in.c.i.j. vt ecclesia beneficia.7 ibi ꝑ glo.vbi declaratur hec decre.quare doctores ponunt hic tres intellectus ad hunc textū: 7 primo q̄ hic traditio sigilli habebat aliquid iuris quia transferebatur potestas exercendi officium ideo prohibetur: sed in.d.c.constitutus.illud consecutiuum erat potius facti: ideo ibi nō prohibetur: 7 similiter non prohibetur in dicto.c.pastoralis.sed iste intellectus non placet hic Panor.per glo.ordi.in verbo cathedralis in.c.si eo tempore de elect.in.vi. volentem q̄ si papa reseruat sue prouisioni aliquod beneficium non videtur impedire consecutiua ad iam: 7 primo gesta ante reseruationem: vnde si papa reseruat sibi prouisionem alicuius abbatie 7 primo iam erat vnus electus: 7 confirmatus in abbatem: poterit tamen benedici ab ordinario cū non videatur papa in dubio velle impedire actum consecutiuum ad iam gesta nisi ex coniecturis: aliud constaret vt in glo.quare dicit Panor. posse dici q̄ hic constabat ex coniecturis de intentione pape q̄ voluerit omnia ad se abuocare propter presumptionem ortam: quia hic collatio fuit facta clandestine 7 propter responsiones varias prelati conferentis prout colligitur ex glo. in.d.c.i.alias non fuisset reuocata hic traditio sigilli 7 prohibita sed certe tex.hic non fundat se in presumptionibus sed solum in virtute expresse reuocationis. Secundus intellectus est Inno.7 glo.hic q̄ sit speciale in expressa reuocatione exquo enim superior ex certa scientia abuocat ad se certum negocium non valet postea quicquid fieret etiam in cōsecutiuis ad actum i preterito 7 iste est verus intellectus huius tex.facientis differentiam inter expressam reuocationem 7 appellationem: nō ergo obstat.d.c.constitutus 7.d.c.pastoralis.quia loquuntur in appellatione hic vero in expressa reuocatione an plus sit negocium per superiorem abuocari q̄ esse ad eum appellatum vt hic i text. non.ob.glo.in.d.c.si eo tempore quia loquitur in reseruatione sed hic plus concurrit quia papa reuocat expresse negocium ad se 7 sic quicquid tangit illud negocium vt in simili per Bar.in.l.solent. ff.de alimētis lega.vnde vī adimeī ab ordinario omnē iurisditionē vt dicit glo.hic ēt i cōsecutiuis vel accessorijs 7 ita tex.hic notās hāc specialitatē i exꝑssa reuocatiōe 7 cōsequēter plus iportat q̄ simplex reseruatio vt.j.patebit 7c. Tertius itellectus dat q̄ in.d.c.constitutus.constabat de electione 7 confirmatione 7 in.d.c.pastoralis.cōstabat de excōicatione: ideo ꝓ appellationē subsequentē nō impedit actus cōsecutiuus ad precedentia iam gesta sed hic non cōstabat de collatione primus facta licet allegaret ꝑ diuersam partē ꝑut colligit in.d.c.i.ō hic ipeditū cōsecutiua q: nō ꝓstabāt ꝓcedētia 7 hic itellectus placet Panō.sz certe hic itellect nō fūdat se in h̄ sz in virtute exꝑsse reuocatōis: ideo rene intellectum Inno.hic not.7 singularem vt.s. In eadē glo. in fi.aduerte quia videbat q̄ nō debebat impediri archiēps hic q̄ non posset lite pendēte vti sua possessiōe in tradendo sigillum: vt in.c.i.vt lite pendente soluit Inno.q̄ hoc operat expressa reuocatio negocii ad se facta ꝑ papā apud quem est plenitudo potestatis.s.de vsu pallū.c. ad honorē. ideo impedit interi aliquid attēptari facit qō habet.j. de pbē.c inter cetera.7 hoc etiā est de mente glo. hic inde est q̄ etiam simplex iudex posset ex cā ꝓhibere né quis utat lite pendēte possessione sua ꝑut tradit notabiliter Inno.in.c.in presentia.in prin.s.de ꝓba.l. equissimum.ff.de vsufruc.fortius ergo si princeps abuocat ad se ipsum negociū quo casu videt in totum ligare manus inferioris 7 ihibere q̄ interim nō vtat nec faciat aliqd in p iudiciū negocij qō papa ad se abuocauit 7 ita limita. d.c. i.s.vt lite pen.7 glo.in.c.nō solū.de appellationi.in.vi.in glo.magna vt ꝑcedant pendēte lite vel appellatiōe quo casu nō ipedit quis vti sua possessione: secus si papa abuocauit illud negocium ad se vt hic est ter.not.quando ꝑ vsuz possessionis in preiudiciū ad negociū ad papā reuocatum. Ex glo.querit primo papa causam pendētem coraz inferiore abuocat ad se an videat adempta iurisditio anteq̄ inferior sit certificatus de hoc. videt q̄ nō quia iurisditio non confertur nec aufertur ad pīntationē litterarum vel saltem ante habitaz noticiam vt ē tex. de hoc nō. in.c.audita.s.de resti.spo.7 nō. Bal.in.l.i.C.vt lite pen.facit.c.super eo.el.ij.7.c.si duobus.s e.quare considera aliquos casus. Nam aliquando fit reuocatio ꝑprio motu 7 est clausula decreti decernens irritū 7c 7 tunc absqz dubio aufertur iurisditio ab ignorante quia decretum pape afficit ignorantes vt i.d.c.si eo tpe.7.c.penul.de pbē.in vi. Aliquando 7 secundo fit directa reuocatio motu ꝑprio: tamen absqz decreto 7 isto casu Inno.i.c.cum cōtingat.de rescriptis: tenet q̄ aufertur iurisditio etiā ante notitiam litteraruz 7 non valeret processus per hunc textum 7 ita videtur tenendum licet idem Innoc.in.c.i. de cōcess.preben.in vi.variauerit: nam sicut per mortem delegantis reuocatur iurisditio delegati etiā ignorantis mortez: vt per glos 7 doc.in.c.cum venissēt. de testib. 7 in.l. eius qui in prouinciam.ff.si cer.petatur.per Bar.in.l.more.7 in.l.7 quia.ff.de iurisd.omnium iudicum. fortius ꝑ reuocationem expressam motu proprio reuocet iurisditio ante habitā notitiam reuocatiōis vt hic in tex.7 facit d.l.iudicium soluitur.7 ita in hoc sequitur Inno.in.c. ceterum.s.de rescriptis.col.viij. Aliquando 7 tertio fit directa reuocatio ad impetrationez partis: tamen est clausula decreti 7 sic concurrunt duo vincula scilicet directa reuocatio 7 decretum 7 isto casu videretur q̄ auferatur iurisditio ab ignorante virtute expresse reuocatiōis 7 quia decretum ligat ignorantes vt.s.7 ita voluit Jo. an.in.d c.audita.dūmodo pars vtatur postea litteris. Aliquā do 7 quarto ē sola directa reuocatio ad partis petitionē: tunc voluit do. An. ad intelligētiā huius tex.in.c.ceterū. s.de re.q̄ sit necesse q̄ fiat notificatio per partem q̄ velit vti ipa reuocatione: alias enim exquo reuocatio est facta ad partis petitionem 7 in eius fauorē cēsetur papa reuocasse conditionaliter dummodo impetrans velit vti literis: vnde ante notificationem 7 vsum non aufertur iurisditio vt dixit not.Innocen.in dicto.c.cuz contingat. 7 facit qō idem nō.in.c.ex cōquestione.de resti. spo.quia impetrans non vtitur rescripto si nolit. pro quo tex.in.c si autem.7.c.plerunqz de rescrip.7 hanc candez cōclusionem sequitur Inno.in d.c.i.de cō.preben. libro sexto.nā non censetur esse de mente pape afficere ignorantes vt in d.c.audita.tenebit ergo processus agitatus post expressā reuocationem ad partis petitionem factam: si inferior

non fuit notificata ipsa reuocatio ꝛ isto casu posset sing. limitari tex.hic ꝛ ita ẽt i ℍ sequitur Jmol.in.d.c.ceterum post do. Anto.hoc tamen videtur intelligendum qñdo non constat ꝙ impetrans velit vti al. si presentauit litteras in quibus papa aduocando alteri cõmisit dato ꝙ primus iudex tulerit sententiam antequá ad eũ noticia peruenerit ꝙ sit ab eo causa ábuocata: tamen non videntur valere gesta post abuocationem ꝛ presentationem litterarum exquo est directa reuocatio facit.c.vt debitus.j.e. facit etiam bo.ter.s.vt lit.pen.c.ecclesia el.i.in prin. vbi gesta post quam princeps causam ad se abuocauit sunt nulla. Aliquando ꝛ quinto processus fit post habitam noticiam ipsius reuocationis tunc si pars de hoc non opponit ꝛ procedit i causa valeret processus factus post expressam reuocationez ſm Jnno.ꝛ Lõpost.in.d.c. ceterum: ex quo in fauorem partis fit reuocatio vnde sibi imputetur si non opponit ꝛ ista secunda limitatio nõ .ad hunc tex.

Aliquando ꝛ sexto pars opponit ꝛ probat tunc non valeret postea processus vt hic ꝛ.d.c. si duobus limita nisi hoc obstante pronunciaret se competentem ꝛ pars nõ appellaret vt dixit nõ.Jnno.in.c.ij.s. de dilatio.ꝛ in .c.i. de off.del.in.vi.ꝛ i.c.sup litteris.de rescrip.nota bene predicta ad intellectum seu intelligẽtiam necessariam huius tex.quia doc.nihil dicunt de his ꝛ vide plenius ꝑ Jmol. in.d.c.ceterũ in.viij.ꝛ.ix.colũ.ꝛ ꝑ Bemi .ꝛ Pe. de ancha. j.c.i.§.ex parte.de concess.prc.in. vi. Aliquando papa non abuocat causam ad se directe sed indirecte ꝛ in consequentiam puta causam pendentem coram vno iudice cõmittit alteri per secundas litteras tunc regulariter valeret processus virtute primi rescripti ante noticiam secundi: vt in.d.c.audita.ꝛ plenius per.doc.in.d.c.ceterum. Scõo queritur pone ꝙ papa non abuocat causam ad se sed tamen incipit cognoscere de causa pendente coram inferiore inter ipsas partes an valebit ex post ꝓcessus agitatus coram inferiore in illa causa. Jnno.sing.in.c.cum. ℳ. de consti.in vlti.glo.tenet ꝙ nõ: quia satis cẽsetur papa causam ad se reuocare si cepit ỗ illa causa cognoscere: ꝛ ideo inferior non potest ammodo se intromittere.s.de offi.de le.licet.i.q.vi.c.quamuis. intelligit Jnno .hoc verum quo ad ipsas partes litigantes secus quo ad tertium: vnde valeret iudicium inter vnum ex litigantibus ꝛ alium tertium coram inferiore super ea re licet papa inter ipsas partes de illa causa cognoscere inceperit quia non extenditꝫ talis nihibitio quo ad tertium: ita text.nõ.i.c.romana.§. in alium.eo.ti.in.vi.ꝛ ita debet limitari ꝛ intelligi .d.c. licet.ꝛ.d.c.ꝙuis.ſm Jnno.in.d.c.cum. ℳ. dicentem secus esse si papa expresse causam ad se reuocasset tunc enim tã quo ad partes ꝙ quo ad tertium ꝛ sic quo ad oẽs intelligitur facta reuocatio quod nõ.sing.ad huius tex. intelligentiam ꝛ ampliationẽ: ꝛ ita sequitur do. Anto.ꝛ Jmol. in.d.c.cum. ℳ. in.viij.carta. Tertio queritur an papa possit causam pendentem coram inferiore abuocaꝛ ad se. est tex.nõ.hic ꝙ sic: sed quid in legato de latere dic ꝙ causa pendente coraꝛ eius delegato posset.d.l.indiciuꝫ soluitꝫ: sed pendente coraꝛ alio ordinario non põt: rõ quia legatus concurrit in iurisdictione cũ quolibet ordinario sue ꝑ uicie q̃liscũq; sit sine sit patriarcha archiepꝰ epꝰ vel inferior ordinario ꝛ ita dicit Spe.tit. de le.§. nũc ostendẽdũ ꝟ premissa.ꝛ.ꝟ legatis vnde ẽ locus preoccupationi iter eos.c.si a sede.de preben.li.vi.ꝑ glo.j.e.c.vt debitus.si ergo cã est cepta coram ordinario ꝛ põoccupata iurisdictio: non põt legatus de latere cãꝛ illã ad se vocare ꝛ cõpellerꝫ ptes ad litigãdũ coraꝛ eo: ita tex.xi.q.i.puenit ꝛ ita tꝛ Pa nor.i.c.i.s.de offi.le.colũ.ij.ita ẽt tꝛ Bem.in.c.i.d fo.cõpe. i.vi.qđ ẽ mẽti tenẽdũ ad declarationẽ huius ter. Ultio an archiepꝰ vel epꝰ possit cãꝛ pẽdẽtẽ coraꝛ iferioꝛ sibi subdito ad se abuocare: dic ꝙ ñ exq̃ ẽ locus p̃uẽtioi iter eos qꝛ cõcurrũt in iurisditõe vt i.c.cũ ab eccliaꝝ.ꝛ i.c.pasto. in pn.cum ibi nõ.d offi. or. vñ si cã p̃ ẽ cepta coraꝛ abbate vel archidi.subdito epo: nõ põt epꝰ illã cãꝛ ad se abuocare vel se intromittere cũ sit p̃occupata iurisditio d fo.cõp. c.penul.ꝛ ita voluit Archi.xi.q.i. de psona. idẽ etiã tenet Jmo.in.d.c pastoralis.colum.ij.in fi.vbi tamen hoc limitat nisi iurisditio esset eadem puta cpi ꝛ vicarij tunc enim possꝫ epꝰ causam ceptam coram vicario ad se abuocare ꝛ phibere ꝙ vicarius non intrõittat se in illa ar.d.l.iudicium soluitur,ꝛ dic vt.s.in.iij.no.vbi de hoc.ꝛ tene menti predicta necessaria ad intelligentiam huius sing. decretalis.quia vltra doc.hic adde his que sunt dicta.s. in prima questione in.iiij.ꝛ.v.casu quando princeps abuocat causam ad se an valeat ꝓcessus inferioris ante noticiam reuocationis vel post si ꝓcedantur de consensu partium tacito vel expresso nã ꝑ dictis ibi facit qđ no. Bar. in.l. ad principem .ff.e.ti. ꝙ licet causa si delata ad superiorem per relatõez valebit tamen ꝓcessus de consensu ptium factus pendente relatiõe: sed in ꝟium fa.d.c. licet de offi.dele.ꝛ ibi ꝑ Jmol.adducentẽ no.ter.in.c.bone. ꝟ. nec nocebat.s. de post. prela. vbi quãdo electio vel postulatio ẽ ꝓtata superiori non possunt ptes variare ꝛ absq; superiore ꝓcedere vnde electione presentata superiori non valeret ꝓcessus etiam de consensu partium coram inferiore ſm Jmol.in dicto.c.licet ꝑ tex.in.d.c.bone. ex quibus videretur ꝙ si papa abuocauit causam ad se cum sit plus quam relatõez esse ad eum presentataz vt hic i ter.ꝛ patet ex se quia est expressa reuocatio iurisditionis iudicis inferioris in illa causa ꝙ etiã de consensu ptium non valeret ꝓcessus coram iferiore ne sic ꝟium faciẽdo videantur partes illudere superiori: vt.d.c.bõe.ꝛ ibi ꝑ Pano. ꝛ ꝑ Jmol.in.d.c.licet.non ob.c.audita. quia ibi non erat directa reuocatio sed idirecta per secundas literas: tñ cogita quia doc. i.d.c.ceterum.aliud i hoc teneant vt.s. est dictum licet non allegẽt tex.in.d.c.bone.qđ fortius habet locũ in electione vel postulatione: vbi non licet variare ꝓpter illusionem cle.i. de renũc.sed tamen ter.fũdat se postq̃ electio est presentata ne sic illudatur superiori. fa. d.c.ecclesia.el.ij.in princ.s.vt lit.penden. Postremo queritur papa delegauit causam vni sub nomine ꝓprio: deinde delegatus est mortuus vtrum ordinarius possit se intromittere de illa causa. Bal.sing.in.l.si vt ꝓponis.la pma.C. quomodo ꝛ qñ iudex.col.pe. dixit ꝙ non: quia licet delegatus sit mortuus ꝛ delegatio sit consumpta: tñ solus papa habet de illa causa cognoscere ꝛ disponere al legat ad hoc Archi.xxviij.q.ir.§. his ita.in apostilla: que incipit adde ibi quia causa que semel itrat in curia romana numquaꝫ exit de curia nisi princeps deleget alteri vel remitat causam ad episcopum ordinarium: qđ ẽ no.ſm Bal.ibi adducentẽ illũ tex. vbi si delegatus a preside nuliter sententiauit causa nõ redit ad ordinariũ sed ad ipuꝫ ꝓsidentẽ qui cãm ipsam iterum delegabit; ꝛ ita sequitur Salice.in.d.l.si vt ꝓponis.ꝛ Jmol.in .l.si expressum. colum. vlti.in.prin.ff.de appel.sed tu pro hac determinatione adducas tex.ad hoc sing.i.c.pastoralis.§.i. de offi.or. vbi si papa causam spectantem ad ordinariũ alteri delegauit ꝛ delegatus ꝓcessit in causa: ꝛ in cõtumaciam partis misit in possessionem vel excoicauit licet postea delegatus moriatur non tamen potest ordinarius se de illa causa intromittere nec absoluere excoicatum cum absolutio spectat ad papa delegantem: nec poterit per ordinarium recuperare possessionẽ amissã quia exquo papa semel illã cãm delegauit nõ redijt vlterius ptãs ad ordinariũ ; ita tex. ibi sin. ꝑ quo fa.in simili quia quando papa semel reseruauit sibi collatõnẽ alicuius beneficii ꝙ non redit potestas conferẽdi ad ordiariũ quouscuꝫ pulsio illius beneficij virtute reseruatiõis habuit effectũ de quo tñ ꝑ Jnno. ꝛ Jo.an i.c.iter dilcõe.de excess.pla.ꝛ ꝑ glo.ꝛ doc.in.c. si eo tẽpore.de el.c.i vi.ꝛ i. c.cũ vicoiẽs.de elec. Sali.tñ i.d. l.si ut ꝓpõis.limitat dictũ Bal.,pcedeꝛ quãdo delegatꝰ. decessit re ñ integra: alias si re integra videt ꝙ redeat potestas ad ordiariũ ꝑ id qđ habetꝫ in.d.l.si vt ꝓponis .ſz i hoc dicit Jmol.i.d.l.si expssum.i fi.esse seruandum ſtiluꝫ

curie quando de illo constaret vt in.c.quam graui.de cri. fal.semper enim in ꝑdictis debet seruari stilus romane curie vt.in.c.cū.ℳ 7.c.ex lr̄is.ō cōst.sed cessante stilo iurisditio delegati pape pōt preueniri ab ordinario re integra anteq̄ lr̄e sint presētate iudici delegato: vndr si citatus coram ordinario excipit q papa primo illā causam delegauit alteri 7 cōmisit non audit̄: imputet enim sibi ipetrans ex quo prius delegato literas nō presentauit etiam si fuit impeditus q presentare non potuisset ēt si sit delegatus qui velit ꝓcedere: quanto magis si re integra decesserit 7 ita ampliari dz quod dicebat Sali.s.7 ita de his est tex. in.c.vt debitus.j.e.vbi vide dicta in quinto no.q.tene mēti ꝑdicta q nullibi ita plene tacta inuenies.

a Blate nobis. Si terminum appellationis ꝑ sequendo statutū ab hoie altera pars ꝓuenit eo tacito impetrando litteras: lr̄e non valent: pars vero appellata pōt terminum iuris ꝓuenire dūmō nimium non precurrat: 7 vbi ex dilatione imminet periculum etiā neutra partium ꝓsequente potest iudex appellatōis supplere compellendo partes ad ꝓsecutionem.h.d.primo ponit̄ consultatio: secundo responsio ibi licet igit̄ que distinguit: 7 sim membr̄ distinctum ibi: si vero in tertia instruit iudicem ibi superior: in q̄rta ꝯcludit ad casum ꝓpositum ibi ex his igit̄. ℳō.primo ibi iudices 7 tene mēti q in ipetratione rescripti super appellatione nō est necesse facere mentōem de noie iudicis qui tulit sniam a qua appellat̄: sed satis est dicere i genere q iudices quibus cā non fuit cōmissa sniam tulerunt 7c̄.7 ita residet Specu.e.ti.§. de offici.ꝟ.ante penul.ꝑ quo optimus tex.hic sm doc.iudex aūt ad quē bene dz esse cert9 7 noiatus vt vide in.l.i.§.libelli.ff.e.ti.7 per glo.in.c.is cui de offi.dele.in vi. Secundo nō q cum hic ponant̄ vt diuersa delatio appellationis 7 assignatio termini q per assignatōz termini non videat̄ iudex a quo deferre appellationi ꝑ quo tex.in.c.i.eo.ti.in vi.quid autem si diceret̄ in actis quam ꝓappellationem iudex benigne recepit an cēseatur deferre Spe.e.ti.§.nunc breuiter.in.fi.cōcludit q nō licet referrat alios ꝺr̄iū tenere quod magis placet Pano2.hic per tex.in.c.sepe.s.e.vbi vide de hoc plenius 7 ꝑ Archi.7 Jo.an.in.c.cū appellatōibus.eo.ti.in vi. Tertio nō q tā appellans q̄ appellatus pōt impetrare iudicem super appellationem ꝓsequendam: appellatus enim debet ipetrare super confirmatōe suc sniē 7 facere mētionem de appellatōe aduerse ptis: alias lr̄e essent surrepticie vt hic 7 in.c.ex pte.s.de rescrip.de quo.j.in glo.appellans vero dz ipetrare super reuocatōe sniē vt hic in tex.7 an ꝓcedāt libelli directo ꝺr̄ij: vide per Jnno.i.c.cū cōtingat. de offi.dele.ꝑ. Ange.in.l.i tribus.ff.de iudi.7 i.l.si inter me 7 te.ff.de excep.rei iud. Quarto nō q terminus iuris appellationis ꝓsequēde ē annus 7 ex cā biennium sic.s.e.c.cū sit.7.c.ex rōne. 7 incipit iste annus non a die sniē sed a die appellatōis interpositē vt per glo.ozdi.i cle. sicut.e.ti.7 iste terminus iuris pōt abbreuiari tam per appellantem vt hic 7 in.d.c.sepe.q̄ēt per iudicem a quo vt hic.7 in.d.c.cū sit.an aūt possit ꝓrogari vide i.d.c.cū sit. 7 i.c.psonas.s.eodē. Quinto nō.in ꝟ.si vero non sit aliquis 7c̄.optimū tex.q terminus iuris nō possit restrīgi per appellatum sed dūtaxat ꝑ appellātē vel iudicē.vñ dz apppellās possit sibi pfigere terminū ad appellatiōem prosequendā vt in.d.c.sepe.non tñ poterit appellatus cū hoc solū fieri possit a iudice a quo vel ab appellante ipso: non ergo poterit appellatus pfigere vel facere abbreuiare terminum appellāti 7 ita hic notāt doc.hunc tex.7 ita Pano2.hic colū.ij.ita etiam tenent do.de Ro.ꝑ hunc tex. decl.cciij.que icipit Item q appellatus.7 idem tz Spe. eo.ti §.qliter.ꝟ.hoc aūt.de quo articulo vide plene dicta in.c.sepe.s.eo. Sexto nota plures nōbiles regulas ex hoc tex.in materia appellationis. Prima regula est q vbi est terminus statutus ab homine 7 sic aut ab appellāte aut a iudice a quo natura ꝓtium potest preuenire hūc terminum impetrando litteras super appellatiōe hoc tacito de quo in glo. Secūda regula q vbi terminus n̄ fuit prefixus pōt appellans quandocūq; prosequi appellationem 7 litteras impetrare: dūz tamen n sit infra terminum iuris nec fuerit legittime ꝓuentus per appellantem sed ipse appellatus non potest prosequi appellationē q̄n cūq; vel impetrare quia nō potest nimium precurrere 7 cohartar̄ appellātē vt hic i tex.ō q̄.j. Tertia regula ē q appellans ipse non impetrauit iudicez: si tamen impetrauerit ipse appellatus cogitur appellans prosequi cora illo nisi ex legitima causa possit eum recusare 7 sic poterit appellans prosequi eius appellationē cora iudicibus impetratis sup confirmatiōe sniē per ipm appellatū ex quo infertur q iudex delegatus super confirmatione sententie potest illam infirmare si viderit illam infirmandaz. ita tex.hic sicut alias dicitur de iudice delegato super nullitate q poterit confirmare.C.de accu.l.iij dicēt plene i c.dilecto.j.c. Quarta 7 vltima regula est q appellāte non prosequēte pōt tñ ipse appellatus ꝓsequi appellationem.Concor.autē.ei qui.C.de tēpo.ap. 7 dic vt est dictū in.d.c.sepe. Septio nō i ꝟ.supior q̄q̄ iudex q̄ lz iudex a quo possit abbreuiare terminum appellāti 7 assignare sibi miorē terminū ad ꝓsequēdū appellationē vt.d.c.ꝓsonas 7.c.cū sit. s.e.lz nō possit assiguare terminū minorē ad finiendā appellationem aut q appellans infra breuius tempus ab appellatiōe recedat: ita tex.nō.in.c.ex insinuatiō.c. s.eo.vbi vide dicta ō hoc 7 ita etiā tenet do.Florē.in.d. cle.sicut.e.ti.q.iij.in fi.tamen ipe iudex ad quem bene pōt accelerare 7 cōpellere appellantem ad ꝓsequendū 7 finidū causam appellationis quādo causa ē talis que desiderat celeritatem puta quia ꝟsatur publicū interesse aut minuz ꝑiculum aiaꝝ ꝓpter vacatiōem ecclesie: vel ex alia simili causa pōt iudex imo debet ex officio supplere in huiusmoi causis.ita tex.hic valde nō.ad hoc q aūt in beneficialibus causis iudex debeat ex officio supplere ē tex.i.c. cum nobis oli.s.de elec.7 hic glo.7 licet i tex. solum dicatur in cā electionis tamē hoc ꝓcedit in oi cā in q̄ iudex vt derz ex dilatiōe ꝑiculū imineꝝ puta si agit̄ ō interesse publico 7 ꝓuisiōe eccl̄iarū sm Jo.an.7 idez si ageret̄ ō matrimōio carnali sm Gofre.7 idē i alijs cāis ōsiderātibus celeritatē ar.l.i.ff.ō.dāp.ifec.7.l.i.§.sed excipiūt̄.ff.ō fer̄. sm Gofre.7 Jo.an.qō itelligit do. Anto.7 Jmol.hic colū.iij.qñ ꝟsat̄ publica vtilitas quo casu pōt iudex procedere etiaz inuitis partibus ita tex.hic no.ſz Bal.alias si solū versat̄ ꝓriuata vtilitas nō possz iuitis ptibus ar. regule idultū.li.vi.7 hoc ē verum iuitis ābabus ptib9 ꝑ nō. in cle.sepe i fi.de verbo.sig.sed altera ꝓsequēte qñ cā desiderat celeritatē sicut ē in caib9 de quibus.s.7 in.d.§.sed excipiunt̄.videtur q possit etiam iuito appellante 7 ita videt̄ hic velle Pano2.in fi.ar.c.licet.s.de ferijs.7 in.c.fi. s.de iudi.quod tene mēti. Ultimo nota a ꝺr̄io sensu huius tex.q vbi versat̄ solum ꝓriuata vtilitas 7 ꝓriuatū interesse nō possit iudex ad quē etiā ad petitiōez appellati cogere appellātem ad ꝓsecutionem appellatōis cū appellatus nō possit nimiū ꝑcurrere 7 ꝓuenire appellantē 7 ita tex.hic 7 rō differētie quare iudex a quo pōt abbreuiare terminū iuris 7 cogere appellantē ad ꝓsequendū vt.d.c. cū sit.7 iudex ad quē hoc nō pōt q in iudice a quo fit ꝑiudiciū cū suspēdat̄ eius iurisditio ꝑ appellationē: ideo iter est sua vt vo.gl.i.d.c.cū sit.secus i iudice ad quē cui nō fit ꝑiudiciū ideo ē q nisi cā desideret celeritatē nō pōt abbreuiare terminū iuris vt hic 7 ar.d.regule.idultū.ō q̄ infra.

Jn glo.i ver.ꝓrogari i fi.an secūdus annus idulgeat̄ ipso iure vel ope restitutōis ꝓroget̄ dicit plene ē dictū i c.ex rōne.s.e. Jn glo.i ver.ꝑs appellata i fi.gl.tāgit hic tres difficultates ꝓcernētes necessariā itelligētiā hui9 tex.

Prima ē qñ nullus terminus ē statut9 ab hoie an possit appellās qñcūq; velit ꝓsequi appellatōz.j.terminum iuris 7 hoc cōcludit gl. q sic 7 bene cū sibi indulgeatur annus ad ꝓsequēdū vt.d.c.cū sit. Secūda quid de appellato.

Tertia quando sit q̄ valeat ipetratio per appellantez vel appellatum pēdente termino hominis z an possit terminus p̄uenire per ipetrantē. Circa secundā an possit appellatus q̄cūqz inuito vel negligente appellante ꝑse qui appellationē Inno.i.d.c. ex ratione refert opiniones.

Prima opi.est q̄ sit arbitrarium z hanctz Jaco. butri.in.d.auten.ei qui.C.de tempo.appel.z hec opi.ē vera i puncto ūris de quo.j.cū enim hic in tex.dicat̄ q̄ appellatus nō p̄t nimium p̄currere q̄n dicat̄ nimium cū non sit a ūre determinatū:ergo arbitrio ūdicis relinquit̄.ff.ō iure deli.l.i.s.de.offi.dele.c.de causis. Secunda fuit q̄ nō sit arbitrarium exquo tēpus est a ūre determinatū tenetur enim appellatus expectare vsqz ad vltimum mensē secundi fatalis vt in.d.aut.ei qui.canoiçata.ij.q.vi.appellatore.z eā est ratio q̄ hoc possit in vltimo mēse p̄mi anni fm Jo.an.in.d.c. ex ratione. Tertia fuit opi.Bar. i d.autē.ei qui.q̄ aut appellatus vult incontinēti ꝑsequi citato appellāte z poterit per tex.in.l.fi.§.illud.C.ō.tempo. ap.aut vult ꝓcedere in curia ad quā ꝫ appellatū ipso appellāte aliter nō citato z non poterit:z ita procedat.d.auten.ei qui.z hanc opi.Bar.sequit̄ Pano.hic circa fi.de q̄ infra. Quarta fuit opi. Jac.de belui.in autē.de his qui ingre.ad appellandū scilicet q̄ in primo anno possit appellatus q̄cunqz incipere z ꝑsequi inuito appellante:z ita ꝓcedat tex.in.d.§.illud.sed in secūdo anno solū possit in vltimo mēse z ita ꝓcedit tex.ibi.z.d.auten.ei qui.z sic euitatur iurium correctio q̄.§.illud remanebit incorrectus cum tex.de his qui ingre.ad appel.in.§.si vero.dicat nihil corrigi de alijs legibus z temporibus. Quita fuit opi. quā refert Inno.in.d.c.ex rōe.q̄ aut ipse appellās iā incepit cām appellatōis ꝑsequi p citatōez:tūc poterit appellatus ꝑsequi z cogere appellātē ad ꝑsequēdum argu.autē.qui semel.C.quōdo z q̄n iudex.sed Inno.in.d.c.ex rōe. improbat hāc opi.p tex.in.d.autē.de his qui ingre.ad appel.§.q̄ enim.vbi dicit̄ q̄ ēt si in medio cāe appellans destiterit ꝺꝫ tn ipse appellatus vltimū mensem expectare vt possit petere cōfirmatōez snie. Nō ob.d.autē.qui semel.q̄ loquit̄ in cā principali secus in cā appellatōis vbi ꝓbat̄ statutū tēpus determinatū vltimi mēsis ipsi appellato nō sit in cā principali fz Inno.z ita residet ibi Jo.an.do. Anto.z Imol.intelligētes tn ℔ verū q̄n appellās ipse nō ꝑsequeret̄ alias appellāte ꝑsequēte poterit appellatus instare z petere q̄ sua snia cōfirmetur vt p Imol.in.d.c. ex rōne.colū.xvi.qō ē mēti tenēdū q̄ est sing.limitatio ad.d. autē.qui semel.vt sic nō habeat locum in cā appellatōis.

Sed aduerte primo quia cū secūda opi.s. tz sc.Inno. Jo.an.do.Antoni.z Imo.in.d.c.ex rōe.z ideo do. Anto. z Imol.in.c.sepe.s.e.in fi.z roborat̄ hec opi.multis rōibus. Primo q̄ appellāti dat̄ annus ad ꝑsequēdū:vt d.c.cū sit.g hoc tēpus siue beneficiū sibi a iure indultum nō est auferendū vt in.d.regula.indultū. Secō q̄ pendente hac dilatiōe ꝺꝫ conquiescere officiū iudicis z ptis C.de dila.l.siue ps.j.e.c.significāte. Tertio q̄ appellās tēdit ad infirmādā snia z p̄t de nouo supplere ꝓbationes q̄ qō nō est ꝓbatū ꝓbabo vt in.c.cū iohānes.de fid. iustru.z.l.p hanc.C.de tēp.app.z forte appellās nō hꝫ illas in p̄ptu vel forte nō est adhuc potēs ad expēsas in quū foret q̄ appellat⁹ posset q̄cūqz cogere appellātē ad ꝑsequēdū z finiendū:sic enim esset suplātare appellātem ꝓrationē huius tex. Quarto q̄ lz appellās possit sibi ipsi terminū iuris abbreuiare vt.d.c.sepe.hoc tn non p̄t appellatus vt ibi z hic exquo non tractat̄ de cius fauore cū iste annus indulgeatur in fauorē appellāti .ꝺꝫ ergo appellatus expectare vltimū mēsē cū.j.illud tēpus ius arbitret̄ oēm cām posse expediri ex pte appellati exquo ipse nō aliud petit nisi cōfirmatiōz sue snie z his rōnib⁹ videtur hec opinio cōiter approbata a doc. vt.s. quam ēt tz Inno.in.d.c.sepe.in fi.z videt̄ ēt seq̄ Archi.ij.q.vi.appellatore.lz Spe.ti.sc̄o.de appell.§.tūc breuiter transeūdo referat opi.z nō firmet se; lz ergo tex.in.d.auten.ei qui.z in corpe loquat̄ de vltio mēse secūdi fatalis tn eadē ē rō in vltimo mēse.primi anni vt.s.fz Inno. Sc̄do aduerte ad opi.Bar.de quo.s.q̄ nō videt̄ vera:nunquā enim p̄ot ꝓcedi sine citatione ptis nisi q̄n appellās statuit sibi terminum z fuit approbatus a iudice quo casu habet vz peremptorie citationis vt dicto.c.sepe.in alijs casibus licet possit procedi absente parte:tamen intelligitur legitime citata vt est dictum in .d.c.sepe.z dicetur.j.e.c. interposita.vnde distinctio Bar.non ꝓcedit:fz soluz est speciale in.d.casu.in dicto.c.sepe.z in.c.i.eo.ti.in.vi.z.c.i. de elec. eo.li.scilicet in causis beneficialibus.z ideo Angel. in.d. auten.ei qui.improbat opi.Bar,z dicit q̄ nescit quis sibi reuelauerit:sed Pano. adducit hic quat tuor motiua pro opi.Bar. Primo quia non dicitur appellans supplātārī si appellatus prosequitur:nam si non habet probationes paratas vel sint in longinquis partibus poterit appellans comparere z petere dilationes. Sc̄o quia solum tex.hic ponderat q̄ appellatus non p̄currat minimum:non ergo tenetur expectare vltimum mensem q̄ textus hoc dixisset:facile enim fuisset exprimere.l.i.§.sin autez ad deficientis.C.de cadu.tol..j.de deci.c. ad audiē tiam .satis est ergo q̄ nimium non p̄currat. Tertio probatur hic per locum a speciali quia solum improbat̄ impetratio nimium p̄currendo:ergo appellatus volēs absq̄ impetratione agere coram iudice quem ipse appellans eligere poterit. Quarto ad idem text.ibi maxime si ex dilatio.z c̄. qui aperte sentit q̄ non tenetur expectare vsqz ad vltimū mensē. Sed certe hec motiua nō obstāt:nā p̄mū tollit̄ q̄ satis supplantaret̄ appellās ad cōparendum eo quia forte iudex non ꝓrogaret terminum.s.de dil.c.i.z obstant dictis motiuis .i.ij.z.ij.rationes.s.adducte ꝓ opi.ij.Inno.quas hic repete. Nō ob.q̄ tex.nihil dixit de vltimo mense quia satis est q̄ hoc dicatur per alia iura.l.non est nouum.ff.de legi.cum alijs simi. Non ob.tertium motiuum quia licet non possit recusare iudicem quem elegit: tamē debet habere dilationem sibi a iure indultam vt in.auten. offeratur.C.de li.conte.z auten.z consequenter.C.de sen. Non ob.vltimum motiuum quia non dicit tex.hic q̄ possit appellatus incontinenti ꝓut voluit Bar.immo dicit ꝓrium nec etiam dicit tex. hic quo tempore agere possit :vnde non facit pro opi.Bar. Tertio z vltimo aduerte ad primā opi.de qua.s.quia in puncto iuris videtur vera quam etiam sequitur Ang.in.d. auten.ei qui.per hunc tex.ad hoc valde sing.dicit enim hic q̄ appellatus. j.terminum iuris potest ipetrare dummodo nimium non p̄currat.ergo loquitur tex.hic ante vltimum mensem quia in vltimo mēse posset agere z impetrare z non esset nimium p̄currere:postea subdit tex.q̄ si appellans voluerit agere oportebit sub iudice impetrato:postea subdit tex.q̄ si appellat⁹ agere voluerit poterit c̄.oz ergo intelligere eo casu quo appellans ipse non vellet quia dē appellāte agere volēte ꝓloquit̄ tex.hic fz eo casu quo appellās nollet subdit tex.hic.q̄ poterit appellatus prosequi z sic est hic tex. sig.q̄ eo casu quo appellatus p̄uenit terminum iuris dū modo nō nimium poterit agere z prosequi inuito appellante z sic oz intelligere hunc tex.ante vltimum mensem quia in vltimo nō esset p̄currere: sed hic p̄supponitur q̄ possit p̄currere licet non nimium nam hoc aduerbium nimium:ē aduerbiū quātitatis:z sic p̄supponit positiuum i termino.l.vbi autem nō appet. ff.de verbo.ob.p mittit ergo tex.q̄ possit p̄currere terminū iuris i quātitate tēporis licet non nimium.vez q̄ hoc tempus quando sit nimium non ē hic declaratum relinquitur arbitrio iudicis vt.s. Non ob.q̄ tex.dicit maxime quia certe ista dictio maxime:ꝓprie supta implicat.Ita glo.oz.i.c.ad extirpandas.s.de fi.presbi.vñ iplicat q̄ etiā si ex dilatōe nō imineret periculum hoc possit z sic non debet exponi maxime ꝓ tātū quia staret iproprie vt p glo.in.d. c.ad extirpādas. z iproprietates sūt fugiēde.j.ō ver.sig.c.fi. ff. de

leg.iij.l.non aliter. Item si acciperet' p̄o tm̄ eodez modo
p̄cedit p̄ma opinio de qua.s.pone q̄ appellatus ꝓse-
quēs allegat dānū z p̄iculū dilationis appellās ꝓsequēs
& negat certe arbitrio iudicis relinquit' cū hic nō dētermi
net' vt.d.c.de cāis.z fa.c.i.s.de vila.q̄re er his videt' tenē
da p̄ma opi.s.ꝑ hūc tex.nā p̄ scōam opi. s. insurgit cor-
rectio iurim̄.d.l.fi.§.illud cū tex.in corpe vnde sumitur.d.
autē.ei qui vz in.§.q̄ vero dicat q̄ nihil corrigat' de ali-
is legib⁹ z tp̄ibus. Nō ob.tex.in.d.autē.de his qui in
gre.ad ap.§.q̄.n.nā ꝓcedit q̄n appellat⁹ vellet nimiū co
hartare appellantē alias nō tenet' expectare vltimū mē-
sē z ita sit tex.hic z per hūc modū iura reducant' ad cō-
cordiam de ele.c.cum expediat.li.vi.C.d offi.doti.l.i.ff.de
le.nā z posteriores.p glo.nō.in.l.sciēdū.in p̄n.ff.qui sa-
tis.cog.z in autē. de here.q̄ ab intest.in ℟.vacātibus. z ꝛ
posset dici q̄ si appellatus vellet agere añ ser mēses non
possit q̄ diceret' nimiū p̄currere ar.l.ꝓperādū.§.i.C.de
iudi.in p̄ma cā actore absente post litē cōtestatā nō pote-
rit reus instare circa expeditionē nisi in vltimo semestre
bñ fa.l.nemo.C.de tēp.ap.vbi dicit' q̄ ē in culpa qui pas-
sus est labi dimidiā ptē termini z ita Bal.in addi. Spe.
eo.ti.de appel. in.ix.carta in ℟.in culpa ē post semestre āt
an dicat' appellat⁹ nimiū p̄currere vel nō iudicis arbitrio
relinq̄tur vt.s. a quo iudice si male arbitraret' poterit ap
pellari vt p glo.oz.in.c.sup̄ his lr̄is.j. de acc.z in.l.si q̄ pe
na.z ibi p Bar.ff.de ℟.sig.z tene menti p̄dicta q̄ sepe in
practica occurrūt. Quarto aduerte eo casu q̄ appellat⁹
nimiū p̄currere puta ip̄etrauit i termio iuris vl'i termio
bois fcā mētōe ō termio an possit appellās ad petitionez
apellati cogi p iudicē ad quē ad ꝓsequendū Spe.e.t.§.nūc
breuiter ℟.sed pone p̄fixus tz q̄ nō.p.d.regulā.indultuz
cuius dictū limitat Panor.in.c.p̄sonas.e.ti.colū.iiij.nisi
sit talis cā q̄ desideret celeritatē tūc.n.posset vt ē text. hic
z dic vt.s.in.vij.nōbili subdit Spe.in.d.℟.pone q̄ licet
appellat⁹ nō possit cogere appellātē ad ꝓsequēdū nimiū
p̄currēdo vt.s.tm̄ poterit offer' libellū suū cor̄ iudice ad
quē i q̄ sniaz,p eo latā petat ꝓfirmari z sic i directe ꝓpellit
appellātē ad ꝓsequēdū z ita residet Panor.in.d.c.p̄sōas
z satis ℔ fuit de mēte dn̄oz de Rota dec.viij.in fi.q̄ inci
pit Item fuit dubitatū vtr̄ appellatōe.sed certe hoc dictū
nō videt' ꝓcedere q̄ si appellās petyt sniaz infirmari nō
debet admitti libellus directe ꝯrius in quo appellatus pe
tat sniam cōfirmari p dictū nōbile Inno.in.c.cū contin-
gat.s.de offi.dele.z sequit' Ang.in.l.si cū ambo.ff. de iu
di.nā p̄m⁹ libellus appellātis videt' p̄iudicialis ad scōz li
bellū appellati q̄ sniā in p̄ pareret exceptionē rei iudica
te:in secundo ideo nō ꝓcedit scōz iudiciū z obstaret exce
ptio litis pendētie que obstat omni casu quo obstaret sen
tentia ferēda.l.fundū z.l.fundi.ff.de excep.z ibi Bar.nā
cui nocet snia nocent z acta z attestata sm Inno.in.c.cau
sam.el.i.s.de testi.ideo tex.in hoc nō vtit superuacuis re
medijs.l.amplioꝛē.C.eo.ti.l.fi.C.q̄n p̄ouo.si vero appel
latus incepisset agere tunc si nimiū p̄currit ꝓcedit suus
libellus q̄ appellatus pōt tūc petere confirmationē snie
q̄n appellans nimiū differret ꝓsecutionē alias nō pōt ca
sus ē hic q̄n aūt dicat' nimiū differre dic vt.s.in ꝑ z scōo
intellectu appet ergo q̄ dictū Spe.z Panor.hic non ꝓ
cedit z sm p̄dicta debet etiā intelligi qō notat ro. in.d.
dec.viij.in fi.amplius dicebat Bal.in.d.autē.ei qui.circa
fi.q̄ licet tps appellatiōis ꝓsequende z diffiniēde nō pos
sit artari p iudicē ad quē ꝓut etiaz tenet ibi Ci. licet glos.
penul.in.c.cū olim.s.de do.z cōtu.sentiat ꝯriū:sed certe
illa glo.z ille tex.hoc nō ꝓbat ꝓut dicit ibi Panor.in.c.
penul.z si hoc diceret loquit' ille tex.in causis bñficialib⁹
in quibus pōt iudex ex officio supplere vt hic in text. In
alijs vero causis secus vt est dictū.s.in.vij.z.viij.notabi-
li subdit tm̄ Bal.in.d.autē.ei qui.q̄ si iudici appellationis
liqueret de cā posset q̄ncunq̄ p̄sentibus partibus ferre
sniam diffinitiuā per no.in.l.is a quo.ff.vti in possess.leg.
z in.l.i.C.quō z q̄n iudex.tu intellige hoc dictū partib⁹
volētibus vel appellāte hoc petēte cū ipse possit q̄ncunq̄
ꝓsequi z finire vt.s.in glo.secus si appellās ꝯdiceret z q̄
non posset iudex diffinire cām quando appellatus vel iu
dex nimium p̄curisset tex.est hic nam cessante causa publi
ce vtilitatis iudex ad quē in causis priuatis nō pōt cōpel
lere appellātē ad ꝓsequēdū z diffiniēdū.z ita hic Pano.
col.ij.ꝑ hūc tex.idē etiā Imol.hic i fi.nā dato q̄ appellat⁹
ip̄etrauerit.j.terminum homis facta mētione de termio
nō pōt,ppter hoc cogere appellātē ad,ꝓsequēdū nisi circa
finē termi iuris,put voluit Spe.in.d.§.nūc breuiter.in.
ver.licet autem z ita etiam consuluit Fre.de Senis suo
consili.clxiij.quod incipit in cā hospitalitatis. z ita tenet
hic Imol.in fi.z vide dicta de his in.d.c.personas.in vl.
carta in p̄in. In glo.fi.in p̄inc.nō ex glos. iuncta tex.
q̄ littere impetrate super executiōe snie vel confirmatōe
vel alio actu sūt surrepticie si nō faciūt mētionez de appel
latōe.p̄mo interposita vt hic z i.c.bone.j.de cōsūr.vti.z in
c.ex pte.s.de rescrip.z ꝓcedit hec glo.in oīi appellatōe
siue sit appellatū ad papā siue ad inferiorē vt nō. Archi.i.
c.ꝓcertatōi.e.ti.in.vi. Scōo ꝓcedit hec regula indisti
cte q̄ ois impetrās dz facere mētionē tā de appellatiōe
aduersarij vt.d.c.bone.q̄ ēt de eius appellatione ꝓpria vt
hic z in.d.c.ex pte.s.z ita glo.in ver.lr̄as dedissem⁹.in.c.
ex lr̄is.de rescrip.z ita ēt tz Inno.i.c.dilecti.de ma.z obe.
z fa.qō idē no.i.c.ex lr̄is.s.de offi.dele.z in.c.i.de his que
fiūt a ma.p.lz aliter dixerat in.c.ij.de rescrip.z ꝓcedūt p̄
dicta ēt in appellatōe extrudiciali de q̄ similiter ē fiēda mē
tio.ita Archi.Jo.an.z Gemi.in.c. cōcertatōi.e.ti.i.vi.z ita
Imol.in.d c.dilecti.in vlt.colū. Primo.lita tm̄ hāc re
gulā q̄ impetrās tenet' facere mētionem de eius,ppria ap
pellatōe q̄n p̄iudicaret' iuri q̄sito p eū aduersario alias se
cus pone q̄ reus possidēs beneficiū nullū ius habebat in
eo alius ip̄etrauit dictū beneficiū tm̄ nulliter q̄ lr̄e sūt sur
repticie iste possessor appellauit a gratia z ꝓcessu istius i-
petrātis z intimauit sibi appellatōez deinde ipse possessor
z appellās ip̄etrauit nouā gratiā a papa sup̄ dicto benefi
cio z nō fecit mētiōez de gr̄a aduersarij nec de ,ppria ap-
pellatōe valebit ip̄etratio nā si exp̄ssisset pape quomō ad-
uersarius nullū ius hz in dicto beneficio z ,ppter ℔ appel
lasset codē mō sibi papa lr̄as z gratiā dedisset.s.d̄ r̄scrip.
sup̄ lr̄is.z ita tenēt do.de Ro.dec.ccer.q̄ incipit Item si reus
z facit qō no.Inno.in.d.c.ex pte.s.in ver.de appellatio.

Secūdo lita regulā huius tex.z glose,ꝓcedere q̄n per
appellatōez fieret p̄iudiciū ipsi appellationi pone q̄ impe
trans petit p papā cōmitti cām vel cās q̄s mouere intēdit
ꝯriciū cū potestate citādi in curia z ad ptes z nullam mē
tionem facit de cā appellatōis tm̄ poterit p̄sequi vigore
dictar̄ lr̄ārū cām appellatōis interpositā ad papā per eū
vel aduersariū posito q̄ de dicta appellatōe nulla sit i lr̄is
habita mētio:ita tenent do.de Rot.dec.cccliij.que incipit
Item si cōmittat'. z rō est q̄ cā appellatiōis includit' in cō
missione z ē cā que moueri vel mouere intēdit' z q̄ si ver
bum appellatōis in impetratōe exp̄ssisset eodem mō obti
nuisset lr̄as.d.c.sup̄ lr̄is. Ex quibus no.q̄ si aliquis i
petrat cōmissionē alicuius cāe nō ē necessariū exp̄mere
an sit cā appellatōis z facere mētionem de ip̄a appellatōe
qō no.z ita,ꝓcedat.do.Inno.i.c.ex lr̄is.s.de offi.dele.vbi
etiam sing.dixit q̄ in alijs lr̄is multa sint exp̄menda de
quibus in.c.cetex.de rescrip.z in.c.inter mōasteriū.de re
iudi.z in.c.ij.s. de do.z contu.tm̄ in rescrip.impetratis su
ꝑ cā appellatōis a diffinitiua sufficit simpliciter impetra-
re super ipsa appellatione vel causa lz de alia cā ipsius ap
pellatōis nō fiat mentio sed si impetrat' super cā appella
tōis ab interlocutoꝛia requirit' q̄ fiat mētio z de appella
tione.z de causa ip̄ius appellatōis .ita sing.Inno.i.d.c.ex
litteris super glo.in ver.exp̄essam in fi.Sed tamē roma
ne curie habet q̄ satis est exp̄mere q̄ sit appellatū a gra
uaminibus licet cause ipse grauaminis in specie aliter nō
exp̄mentur tene mēti p̄dicta. Tertio limita quia ita
demum est fienda mentio de appellatione q̄n appellatio

subsisteret si.n.appellatio esset deserta aut tacite vel expres se renunciatū valeret impetratio nulla facta mētōe de appellatiōe: ita tex.no.i.d.c.ex pte.s.7 ibi glo.ij.7 ibi Jmo. in vltima carta.7 hoc idē tenet Bal.in.l.i.C.si ꝯ ius.p illum tex.dicēs idē si esset casus in quo nō posset appellari valeret.n.impetratio nō facta mētiōe de tali appellatiōe q2 taciturnitas nō viciat rescriptū i eo q̄ si fuisset exp̄ssuz fuisset eqz concessū ita tex.i.d.l.i.7 in.d.c.sup litteris.pro quo ēt tex.hic in fi.i ꝟ.legittime.ipetratis:nā scōe ltttere sup appellatiōe non faciētes mentionē de p̄mis valēt q̄n prime nō fozēt legittime ipetrate q2 ꝺ lr̄is inualidis etiā ope exceptōis nō ē necesse mentionē fieri in scōis:ita tex. hic 7 idē tenuit glo.in.c.ex tenore.s.ꝺ reseri.7 in.c.sugge stū.de decī.7.j.de cōce.pre.c.cū nostris.q̄ glo.no.pbāt q̄ dicta regula habeat locū ēt in lr̄is ad bn̄ficia fm Panoz. hic 7 in.d.c.bone. Ultimo limita 7 intellige p̄dictā regulā q̄ lz tam p appellantē q̄ per appellatū possit ipetrari sup cōfirmatiōe vel infirmatiōe sn̄ie 7 super ipsa appellatiōe tn̄ nō sufficeret in ipetratiōe lr̄a.q. fecisse mentionē de appellatiōe simpliciter:sed ēt vltra requirit q̄ fiat mētio de termino assignato ab hoīe alias ipetratio ante terminū ēt surrepticia cū neutra partiū appellās siue appellatus possit impetrādo p̄uenire terminū datuz ab hoīe: ita tex.hic 7 in.c.sepe.in fi.s.e.7 per glo.ij.in.c. psonas.s. eo.7 no.per Fre.7 Se.i suo cōsi.c.iij.in fi.qꝺ incipit punctus qōnis 7 ꝟsi.clxviij.qꝺ incipit in electiōe q̄ haberi lecta ē 7 vide de his dicta in.d.c.sepe.sup glo.fi.7c.7 aduerte p ad hāc vltimā limitationē ꝺ termino hois 7 de termino iuris q2 in termino hois nulla ē dīa inter appellātez 7 appellatū 7 neutra partiū pōt p̄uenire terminū non facta mentiōe de termino in ipetratiōe sed in termino iuris est differēcia q2 appellās pōt q̄ncūqz ipetrare sup appellatiōe 7 p̄sequi nec tenet facere aliā mentionē de termio iuris ita tex.hic sz appellat⁹ nō posset q̄ncūqz ipetrare i termino iuris si nimiū p̄currere ita est tex. hic 7 vic vt.s.

Scꝺo aduerte q2 oīi casu siue sit appellās siue appellatus siue in termino iuris siue hois valet impetratio añ terminū dūmō in lr̄is fiat de ꝟ mētio.tūc.n.nō sūt lr̄e impetrate tacita ꝟitate 7 ita de his ē tex.hic 7 ita ēt Jmol. hic in fi.de q̄ etiā p eū in.d.c.bone.col.ij. Tertio aduerte q2 appellatus nō pōt q̄ncūqz impetrare post terminuz hois cū non possit nimiū p̄currere vt.s. sed appellās pōt post terminū hois q̄ncunqz impetrare ēt nulla mentiōe facta de termino hominis iā lapso cū satis sit q̄ in termino arripuit iter vel se p̄sētat sed impetratio pōt fieri post terminū aliter ꝺ termino mētione nō facta 7 ita intellige hūc tex.7 ita tenet Fre.in.d.cōsi.ciij.circa fin. Ultimo aduerte vnā ad limitationē 7 intelligentiā ad oia p̄cedētia nā tex.hic volēs q̄ nō possit impetrari añ terminum hominis hz locū q̄n impetrat iudex ex curiā sed vbi impetraret in curia ad quā ē appellatū erq̄ iudex hz cognoscere in dicto loco vbi ē appellatum valeret impetratio 7 cōmissio ante terminū ēt nulla mentiōe facta ꝺ termino: ita voluit Jo.mona.in Rubrica de rescrip.in.vi.dicēs ita debere intelligi ter.hic 7 rō dr̄ie ē q2 in curia romana datur iudex ex officio 7 nō ad impetrationē p̄tis vnde nō infert p̄eiudiciū alteri parti sed q̄n iudex impetrat ex curiam dat ad petitionē p̄tis 7 posset inferri p̄iudiciū alteri p̄ti iō tūc secus ē 7 ita tenēt 7 limitāt hūc tex.do.de rob. decī.ciij.q̄ incipit Jtē q̄.c.oblate.7 sequit Jmo.hic in fi. ex quoꝝ dictis infert q̄ q̄n in curia daret iudex ad petitionē p̄tis:q2 remanet tūc rō huius tex.cuz cogat altera ps litigare cozā illo iudice: vt hic in tex.non valeret dicto casu impetratio ēt in curia romana āte terminū nō facta mentiōe de termino 7 ita intellige p̄dicta 7 p hec habes declarationē materie 7 huiꝰ tex.singularis vltra doc.hic.

Er tuas. Ēltera parte cōtumaciter absente iu
p dex appellatiōis pōt diffinire p̄mozdiale negociū si post litez cōtest.sit appellatū.b.d.scōa ubi nos igit. Nō primo q̄ p sn̄iaz diffinitiuam nō tollitur effectus litis contestate.ideo est q̄ virtute litis cōtestate in cā principali pōt ferri diffinitiua in cā appellationis 7 sufficit litis cōtestatio facta in prima causa q̄ nō extiguit p sn̄iaz vel p appellationē ita tex.hic 7 facit.l.fi.§.illud.C.de tēpo.app.nō ergo per sn̄iam diffinitiuam 7 appellatōem tollitur effectus litis cōtest.iam facte p quo optimus tex.in.l.ita demū.C.de p̄cu.vbi exceptiones dilatoze non possunt opponi in cā appellationis q̄n post litē cōtest.finit appellatum vnde lz appellatio repōat appellātem in p̄stinū statū.l.furti.in p̄in.ff.de infamis tn̄ reponit ad illū statū qui erat li.cōte. nō qui erat ante litem cōte.vt in.d.l.ita demū.7 habet locum dispositio illius nō.l.tā i causis tpalibus q̄ spūalibus 7 beneficialib⁹: vnde exceptio dilatoria seu declinatoria omissa in cā p̄incipali ēt spirituali vel beneficiali nō poterit opponi in causa appellationis.7 ideo exceptio surreptiōis ꝯ litteras ad beneficia omissa in cā principali nō poterit opponi in cā appellatōis ita voluit glos.oz.in.c.ad audiētiam.el.ij.s ꝺ rescrip.7 Panoz.ibi colū.iij.tenet idē ex quibus nō limitationē ad.l.per hanc.C.de tēp.appel.7.c.cum iohānes.s. de fi.instru.dum in dictis iuribus dicit q̄ nō deductum in cā principali vel omissum pōt deduci in cā appellatiōis limita i his que poterāt opponi post litē cōtest.nō in aliis vt.d.l.ita demū.7 Bar.ibi.s.patet sed tn̄ limita primo p dicta p̄cedere q̄n exceptio dilatoria seu declinatoria fuit sciēter omissa ante litē cōtest.secus si ignoāter :tūc enim poterit opponi ēt in cā appellatōis:ita glo.not.in.d.c.ad audiētiam.nā sicut talis exceptio poterat opponi in cā p̄incipali post litē cōtest.ex quo fuit omissa per ignoātiam.s. de excep.c.pastoralis.7 nō glo.iij.q.vij.exceptio.ita 7 in cā appellatōis quicquid enim pōt opponi in p̄mo iudicio post litē cōtest. pōt opponi in cā appellatōis vt.d.l.p hāc.7.d.c.cū iohānes.7 ita sequit Panoz.in.d.c.ad audientiā.7 Bar.in.d.l.ita demū.fa.glo.in.c.insinuante.s.de offi.dele.sed tu limita 7 intellige ꝟ nisi post q̄ ps sciuerit 7 p̄cesserit in cā 7 nō opposuerit tūc enim actus qui postea sequit sciēter in cā p̄incipali opatur effectū litis cont. quoad excludēdas exceptōes dilatorias: vt habetur in.l. nihil.C.de p̄cu.vnde si exceptio p̄curatoria supuēit post litē cōtest. q2 de nouo p̄uenit ad noticiā vel q2 cōstituatur p̄curator post litē cōte.7 habita de ꝟ noticia omittatur sciēter exceptio 7 p̄cedat ad vlteriora nō poterit opponi post sn̄iam in cā appellatōis ar.l.sed 7 si fuscepit.ff.ꝺ iudi. 7 qꝺ nō.in.d.c.insinuāte.nō ob.qꝺ generaliter dicit Bal. in.d.l.ita demū.q2 oia emergētia post litē cōte. omissa in cā principali poterūt sin eū suppleri in cā appellatōis q2 debet intelligi in meritis cāe vt.d.l.p hāc.7.d. c.cū iohannes.secus in declinatoriis 7 dilatoriis:q2 huiusmōi nō possūt opponi in cā appellatōis vt.d.l.ita demū.7 lz habuerint oꝛtū post litē cōtest.tn̄ debuerūt opponi cū p̄mū ad noticiā deuenerūt alias sciēter omisse sicut nō posset postea opponi in cā p̄incipali añ sn̄iaz 7 post p̄cessū ad vlteriora sciēter factū ita nō poterūt postea oppōi in cā appellationis 7 ita tenuit Bal.in.d.l.ita demū.7 ita limita Bar.ibi 7 glo.7 Panoz.in.d.c.ad audiētiā.qꝺ nō singulariter ad intelligentiā.d.l.ita demū. Scꝺo nō 7 ita allegatur q̄ q̄n appellatur post litē cōtest. pōt i cā appellatōis deuenire ad diffinitiuā sn̄iaz lite amplius nō p̄test.7 in cōtūaciā p̄tis de quo.j.in glo. Ultimo nō.ibi p contūaciā q̄ lz in cā appellatōis possit p̄ferri diffinitiua absqz litis cōte. vt.s.7 p̄cedi in absētia alterius p̄tis tn̄ ꝺz intelligi q̄ ps citetur 7 in cōtumaciā p̄cedat facit glo.añpenul.s.c.pr. intellige tn̄ 7 limita ꝟ nisi fuisset statutus terminus a iudice vel ab appellāte qui hz viz pēptoꝛij tūc.n.alia citatio nō rēq̄rit vt in.c.sepe.s.e.vbi vide plene dicta ꝺ ꝟ. Jn glo.i.in p̄n.p ꝺclaratōe 7 expeditiōe huiꝰ tex.7 glo.duo necessaria sūt examināda. Primū an i cā appellatiōis cora iudice ad quē req̄rat nouus libellus an ꝟo sufficiat cora eo p̄ducere appellationē interpositā cozā iudice a quo.

Scꝺm an in cā appellatōis requirat litis p̄te. Circa

primũ Spe.de libelli cõceptiõe ⁊ in ti.de appella. ĩ quarta parte.§.nunc dicendũ.circa fi.℣.sed nũ quid.concludit q̃ in appellatione eccl̃iudiciali cũ illa sit ꝓuocatio ad causam.s̃.e.c.cum sit.erit necessarius libellus coram iudice ad quẽ vt in.c.i.s̃.de li.ob.sed in appellatione iudiciali aut appellatione ab interlocutoria ⁊ non est necessarius libellus sed sufficit producere appellationem ⁊ petere super illa ꝓcedi ⁊ pronunciari sed Jo.an.ibi' in addi.,⁊ in.c. Rainaldus.j.de testa.super glo.⁊ ita tꝫ in p̃rium quia appellatio ab interlocutoria fit propter nouum grauamen sup̃ quo non fuit datus libellus primo ⁊ hec opi.ſm Jmo.forte ꝓcedit de iure:tñ in practica seruatur opi. Spe. ſm Jmo. hic colũ.iij.in p̃n. Sed aduerte q̃ Bal. in addi. Spec. super hoc ti.in ℣.iudicium inchoari dicitur:tenet se cum opi.Spe.q̃ necessario non requiratur libellus non ob.ratio Jo.an.quia licet appellatio ab interlocutoria sit nouus articulus tamen censetur quod de incidens seu emergẽs in quibus non fit litis contest.vt tenet glo.⁊ doc.in.c.prudentiam.§.sexto.s̃.de offi. dele. ergo nec debet offerri libellus ⁊ ita in hoc reſidet Pano⁊.hic colũ.ij. quid ãt sit ĩ appellatione a diffinitiua conclude q̃ aut prima causa est talis nature in qua nõ requiritur libellus puta ſm formã d.cle.sepe. vel.cle. diſpendiosam.de iudi. ⁊ eodem modo non requiritur in causa appellationis q̃ eiusdem nature ⁊ q̃litatis censetur causa appellationis cuius est ipsa causa principalis ita tex. nõ.⁊ Ang.ibi in.l.i.ff. an per alium. ⁊ ita tꝫ Bal.in.d.addi.vt.s̃.⁊ Jmo.in.l.i.§.libelli.ff.e.t. colum.ante penul.si vero in prima cã ~~non~~ requirebatur libellus: tunc voluit Spe.vt.s̃.q̃ in causa appellationis requiritur nouus libellus ⁊ ita Jmo.hic colum.iij. quia est diuersa instantia ⁊ quia requiritur ea nouum iuramentũ calumnie vt in.c.ij.de iura calum.in.vi.vnde eadem ratione videtur q̃ requiratur nouus libellus ⁊ presertim cum debeat de nouo peti sententiam infirmari domi. Antoni. hic sequitur hanc opi.qui omni casu quo in causa appellationis esset necessaria noua lit. contest. tunc sit necessarius nouus libellus alias secus sed Jnnocen.in.c. cum contingat.s̃.de offi.delega.tenet q̃ nullo casu requiratur nouus libellus ⁊ idem sequitur Barto. in.d.§.libelli quia satis est producere appellationem ⁊ petere super illa ꝓcedi ⁊ pronunciari per quod habetur in autenti. de his qui in gre .ad appell,§.i. ⁊ fina. hoc etiam sequitur Bal. in.d.l.si quis libellos.C.e.ti.dicens tamen q̃ non sufficeret simpliciter producere appellationem coram iudice ad quem nisi petatur super ea procedi in appellatione nihil petatur ⁊ appellatione quedam probatio: probatio autem fieri non debet nisi precedente primo petitione cum probatio sit de medijs cause ⁊ ad medium peruenire non potest omisso principio .i.q.i. cum Paulus . ⁊ quod non sit necessarius alius libellus coram iudice ad quem tenet in effectu Angelus in.d.l.i.ff. eo. ⁊ sequitur etiam Bald. in.d.addi.in.ij.carta.in ℣. sed an est necesse licet dicat cõmuniter seruari q̃ offertur nouus libellus super quo fundetur processus cause quare possent concordari opi. sic q̃ prima opi. Spec. ⁊ aliorum procedat quando procedi/tur in presentia partium:tunc enim sicut requiritur noua litis contest.vt probatur in.l.i.C.ne liceat ter .ꝓuoca.⁊ in c.interposita in fi.a cõtrario sensu infra.c.⁊.ij.q.vi.si quis in quacũq; ita sit necessarius nouus libellus sed vbi non est necessaria lit.contesta. ita nec nouus libellus : ⁊ ita sequitur hic Pano⁊.colum.ij.⁊ Jmol.in.d.§.libelli colum. penulti.in prin.dicens ita debere procedere opi.Jnnocẽ. Bar.⁊ aliorum vt.s̃. sed certe videtur q̃ opi. Jnnocen. Bar.Joban.an.Bald.⁊ Angel. vt.s̃. sit verio⁊ de iure vt idistincte nõ requiratur de nouo solẽnis libellus ⁊ in p̃tia partium sufficit qualis q̃lis petitio ⁊ satis est producere appellationeꝫ ⁊ petere super ea procedi ⁊ pronunciari cũ in appellatõe narretur q̃ sniã ẽ iniusta ⁊ q̃ dꝫ informari petẽdo: q̃ ita fieri ꝓcedi sufficit ⁊ maxie si libelli oblatio ñ fuerit postulata ab altera ꝑte cũ eẽt ĩ cã p̃ncipali:tũc nõ videret libellus solẽnis necessarius si ab altera ꝑte ſ̃ nõ petat videplene ꝙ Pano⁊.ĩ.c.i.s̃.de li.ob.⁊ glo.⁊ docto. ĩ.c.de cãis.de offi.dele.⁊ ita glo.nõ.in clemẽ.sepe.de ver. sig. q̃liter autẽ sit concipiẽdus libellus ĩ cã appellatõis eo casu q̃ necessarius cẽt offerẽdus põit Spe.ĩ.d.§.nũc dicẽ dũ ⁊ hic ⁊ ĩ.d.§.libelli.⁊ dic q̃ qñ reus fuit cõdẽnatus dꝫ ĩ libello narrari effectus ſnĩe ⁊ tenor appellatõis ⁊ peteꝛ̃ ꝓnũciari bene appellatũ ⁊ male iudicatũ vt ꝙ glos.⁊ doc. ĩ. l.eos.C.e.si vero reus fuit absolutus ⁊ actor appellauit dꝫ vltra p̃dicta peti ĩ libello reũ q̃ fuit absolutus cõdẽnari facit.ff.iudicatũ solu.l.cũ apud.⁊ vide de ſ̃ articulo ĩ rubrica.s̃.e.⁊ ſ̃ qñ petitur tota ſnĩa rescindi si aũt ꝓ ꝑte debet tunc peti ꝓnũciari male iudicatũ in illa ꝑte ⁊ bene appellatum ⁊ ipam ſnĩam ĩ melius reformari ſm Jmo.i.d. §.libelli.⁊ an requirat nomen iudicis a quo ⁊ ad quem ⁊ nomẽ aduersarij:⁊ debeat fieri mentio de appellatione die vel ſnĩa: vide dicta.s̃.i Rubric.in.ij.colum. Sed dubitatur primo si i bello appellationis est exp̃ssa vna cã tãtũ ⁊ postea ꝓbatur de alia cã dicas q̃ hoc sufficit in libello appellationis a diffinitiua.l.scio.ff.de appel.secus ĩ interlocutoria vt in cle.appellãti.e.ti.⁊ secus est in libello prime cause quia exp̃ssa vna cã nõ sufficit ꝓbare aliã quia cã est de substantia illius libelli vt nõ.i.l.i.ff.de eden.sed ĩ cã appellatõis deuoluit totũ qñ appellat a diffinitiua.l.amplioꝛem.C.e.ti.ita Bal.ĩ addi. Spe.e.ti.in.i.carta si ℣.sed quid si quis appellando. Scõo dubitatur an libellus prime cãe possit emendari ⁊ mutari i cã appellationis Bal.ĩ addi.Specu .e.ti.in.iiij.carta in ℣.an libellus prime cãe. tꝫ q̃ nõ q⁊ sumus p⁹ litẽ cõtes.ĩ p̃ iudicio ⁊ appellatio nõ rescidit lit. cõtest.ĩ lit. cõtes.l.ita demũ.C.de ꝓcu.⁊ si nõ tollit effectus quos secũ traxit bene facit qõ no.idẽ.Bal. ibi ĩ penul.carta ĩ fi.ĩ.℣ q̃lis ẽ libellus.vbi dicit q̃ declarari nõ poterit libellus in cã appellatõis ⁊ quãtitas seu q̃litas nõ declarata in primo libello .vt.l.fi.C.de.sẽ .q̃si certa q̃ ſm vnã lec.⁊ ita Bal.ĩ addi.Spe.e.ti.ĩ.v.carta ĩ fi.in.℣. Itẽ nõ q̃ ĩ cã appellatiõis.⁊ vide.s̃.i.c. cũ ĩ ecclesia circa fi.vbi ple.ad materiã.⁊ p̃ Bal.ĩ.l.edicta.C.de edẽ.ĩ penul. carta ĩ ℣.quidã post sentẽtiã errauit.cõcludẽs q̃ libellus appellatõis possit emẽdari vsq; ad litẽ cont.ĩ cã appellationis.⁊ ita nõ.p glo.in.l.i.ĩ fi.ff.de acti.emp.⁊ ĩ.l.fi.ff.ad turpil.⁊ subdit Bal.ĩ.d.l.edita.q̃ errores cõfessionũ ⁊ positionũ seu capitulo⁊ bene possũt reuocari i cã appellationis.l.fi.C.de err.aduo.⁊ ita glo.o⁊.in.l.creditor.§.si iussus ff.de appel. Circa scõm p̃ncipale an in cã appellatõis sit necessaria litis cont.cõclude aut in appellatõe ab iterlocutoria aut a diffinitiua. Primo casu nõ ẽ necessaria noua litis cõtes.⁊ põt ꝓcedi in absentia ꝑtis tñ legittie citate ⁊ ita ẽ tex.in.d.c.interposita.§.fi.q⁊ ſnĩa ferẽda tꝫ sit diffinitiua: ꝓcessus tñ ñ ẽ diffinitiuus negocij p̃ncipalis vt nõ.ĩ.l. si quis iusiurãdũ. ⁊ in.l.generaliter in p̃n.C.de re.cre.ſm Bal.hic qõ absq; dubio ꝓcedit qñ ꝓcedit in cõtũaciã ꝑtis quid aũt si ꝑtes sũt p̃ntes Jo.an.⁊ do.Ant.i.d.c.iter posita.§.fi.videt idẽ velle ꝙ no.in.d.§. vi.sed glo.in.d.§. fi.sẽtit p̃rium ⁊ ter.ibi a p̃rio sẽsu q̃ si ꝑtes sũt ꝓsẽtes debẽt necessario litem cõte.⁊ ita tꝫ Jmo.ibi circa p̃n.sed certe illud procederet in diffinitiua prout.j.dicetur ⁊ hanc differentiam facit Bart.si bene consideretur in.l.ab hostibus §.sed quod simpliciter.ff..ex quibus cau. ma.colũ . vij.⁊ fa.quod not.docto.in.d.§. vi.contra glo.ibi conclude ergo q̃ in appellatione ab interlocutoria siue procedatur in absentia partis siue ptibus ꝓsẽtibus nullo casu requiratur litis cõte.licet glos.in.d.§.fi. velit p̃rium ⁊ nõ bene ⁊ hanc cõclusionem tenent do.de rota dcci.cccclxv.que incipit Item q̃ auditor.circa mediũ ⁊ ita etiam Pano⁊.i.d. c. Rainaldus.columna xi. Scõo casu p̃ncipali in appellatione a diffinitiua cõclude q̃ aut prima causa ẽ talis nature in qua nõ requiritꝰ litis cõtes.⁊ idem erit in cã appellationis vt ẽ dictũ.s̃.aut in prima cã requiritꝰ litis cõtes. tũc cõsidera septẽ casus diuersos. Primo si iã erat facta lit.cõt.ĩ p̃ma causa ⁊ isto casu non erit necessaria amplius

alia litis cõt. in cã appellatiõis z poterit ꝓcedi ẽt ad offi nitiuã ꝫ absentẽ. z ita ꝓcedit tex. hic z in. d. l. fi. §. illud. C. de temp. ap. Secũdus casus est quando in ꝓma causa nondũ erat lis cõte. z in cã appellatõis altera pars ab est ꝑ contumaciã: tũc lz tex. i. d. §. illud. dicat ꝙ ꝫ sit speciale priuilegiũ cãe appellatiõis vt possit ꝓcedi altera ꝑte absẽte: tñ debet ille tex. limitari z restrigi ꝑ tex. hic qñ. s. iam erat ꝑ lis cõte. in ꝓma cã alias nõ posset ꝓcedi ad diffinitiuã in cã appellatõis lite nõ cõte. ita tex. hic ꝑ quẽ ꝺbet glosari. d. §. illud fm Bal. hic z intellige. put. j. in. v. z. vij. casu distinctiõis. Tertius casus ẽ qñ ambe ꝑtes sunt pñtes tpe litis cõte. tũc si in cã principali nõ fuerit lis cõ. absq; dubio debet cõtestari in cã appellatõis ar. tex. hic a ꝯrio sensu: z qõ habet in. l. i. C. ne li. in vna eademq; cã ter. ꝓuo. canonizat. ij. q. vi. si quis in quacũq; z ita tenet gl. z Archi. in. c. ij. de iura. cal. lib. vi. z idez Spe. in. d. §. nũc. videndum. in ꝟ. sed nunquid. z in ti. de snie. ꝓlatione. §. iusta ꝟ. quid ergo si apppellãs. z Host. in sũma. c. ti. §. qd si effectus. z ita Bal. z do. An. hic z idẽ Bal. in. d. l. ita ꝺ mũ. i ꝓn. C. de ꝓc. z i. d. l. i. z idẽ ibi. Li. z Bar. in. d. l. fi. §. illud z idẽ Ang. ibi z hoc idẽ tenẽt. d. de ro. decl. vij. q̃ incipit Itẽ fuit dubitatũ vtrũ in appellatiõe. z idẽ i. d. dec. cccclxv. z idẽ Pano. i. d. c. rainaldus. col. xi. z alias iudiciũ cẽt nullũ vt satis inuunt ꝓfati doc. z ro. in. d. decl. vij. qz impossibile ẽ ꝙ possit ferri diffinitiua nisi saltẽ sit vna litis cõte. qñ partes sũt pñtes z ita ponderat hic in tex. z alias iudiciũ cẽt nullũ z ita Bal. z Pano. hic. Quartus casus ẽ dubitabilis qñ lis ẽ cõte. in ꝓma cã z ꝑtes sũt pñtes in cã appellatiõis an sit necessaria de nouo litẽ ꝓ. doc. vt. s. nõ tangũt specifice hunc casũ sed simpliciter cõcludunt ꝙ vtraq; parte pñte sit litis cõt. in cã appellationis z nõ aperiũt qñ in ꝓma cã esset iã lis conte. z idem Bar. in. d. §. ꝙ si simpliciter nõ distinguit hunc casũ similiter Jmo. hic nõ bene aperit si isto casu omittat litis cõte. an ꝓcessus sit nullus. sed glo. in. d. c. rainaldus. i verbo cõte. voluit ꝙ ꝓcessus sit nullus absq; litis conte. qñ partes sunt pñtes licet in ꝓma cã fuerit lis cõte. z idem Pano. ibi fac. ad hoc glo. in verbo seruataz in. c. per venerabilẽ. j. qui si. sint leg. z ꝑ hac ꝑte tex. hic a ꝯrio sensu z in hoc satis voluit ro. d. de. viij. Sed aduerte qz lz istãtia cãe appellatiõis sit diuersa a ꝓma: tñ cã est vna z eadẽ vt in d. l. i. ergo videt ꝙ sufficiat semel fuisse litẽ conte. in ꝓma cã z ita tex. hic. nõ ob. ar. a ꝯrio sensu qz nõ debuit hic sumi resultaret. n. absurduz. l. ij. C. de condi. insertis: nam si põt isto casu ꝓcedi ꝫ absentẽ absq; litis cõte. z valeret ꝓcessus vt hic absurdũ esset si nõ valeret ꝓcessus ꝓsente ꝑte z voluntarie ꝓcedente: qz id qõ esset introductũ in fauorez cause appellatiõis ꝙ nõ requirat litis cõte. si ꝓmo erat lis cõte. in ꝓma cã resultaret in eius odiũ ꝫ. l. quod fauore. C. de legi. cũ similibus. vnde isto casu videret ꝙ de tacito etiã cõsensu vtriusq; partis possit omitti litis cõte. exquo ꝑ lis fuit cõte. in cã principali. z ita concludit sing. Bal. in. d. l. i. in fi. C. ne liceat ter. ꝓuo. dicens ꝙ si ꝑtes cõcorditer ꝓcesserũt in cã appellatiõis lite aliter nõ ꝓtes. valebit iudiciũ quasi tacito cõsensu partiũ rigor iuris potuerit mitigari ita tex. nõ. in. d. l. fi. §. fi. nã litis ꝓtes. cẽ de rigore z de apicib⁹ iuris ita dicit tex. j. c. iterposita. §. si. z hãc partẽ sequit Jnno. in. d. c. rainaldus. ī ver. cõtesta. vnde videt ꝓcludendũ ꝙ etiã partibus pñtibus in cã appellatiõis nõ sit necessaria litis cõte. qñ in ꝓma cã fuerat ꝑ lis ꝓte. cogita tñ qz sepe i practica occurrit iste casus. Quintus casus ẽ qñ abest appellãs tũc si appellat⁹ vult ꝓsequi eo casu ꝙ ꝓt ꝓcedi ad petitionẽ appellati absẽte appellãte qꝫ qñ sit vide plene dicta. ꝫ. c. ꝓri. z tũc poterit ꝓcedere i ꝓtumaciã appellãtis z absq; dubio nõ requirit litis cõtesta. sicut isto casu nõ requirit i cã pncipali actore absẽte vt i autẽ. qui semel. C. quomõ z quã. iu. z ita Bal. hic z ita tex. in. d. §. illud vbi dicit Ange. ꝙ etiam de iure ffoꝛ ita erat ꝓmissum per tex. nõ. in. l. iulius phebus iũcta glo. in verb. egissent. ff. ad trebel. Sextus casus ẽ qñ abest appellatus tunc si fuit ꝓmo lis contest. in ꝓma causa poterit ad petitionẽ appellãtis ꝓcedi ad diffinitiã lite aliter nõ cõstata i cã appellatõis alias secus foret. z ita tex. hic fm Bal. z dic. vt. ꝫ. in secundo casu. Septimus z vltimus casus qñ abest vtraq; ꝑs tunc non poterit ꝓcedi ꝑ iudicẽ ẽt ad petitionẽ tercij ꝑ suo itereſſe ẽt cuius interesset cãm expediri. hoc fuit sing. dictum Jnno. in. c. i. de elec. in. vi. col. iij. quẽ sequit z refert Ang. in. d. §. illõ. quod tenet menti ad limitationem. c. sup eo. de offi. dele. z tu limita hoc dictũ nisi sit in cã in qua agat de interesse publico qz etiã vtraq; ꝑte absente posset iudex diffinire z ita tex. ꝫ. c. ꝓ. z dic vt ibi. Jn eadẽ glo. ã fi. tene hãc vltraz opin. tñ fm distinctionez. ꝫ. datam. qz eo casu quo põt deueniri ad diffinitiuam in cã appellatõis absq; litis cõtest. tũc nõ curat absentia alterius ꝑtis vt. d. §. illud. nã ex quo iudex põt ꝓcedere ꝫ absentẽ in cã appellationis debet supplere ꝑ absente z sic poterit cõfirmare vel infirmare sniaz: nõ ob. absentia alterius ꝑtis ita tex. nõ. in. d. l. ampliorem. qõ est sing. qz lz alias vbi agit de priuato itereſſe nõ possit iudex supplere ex officio vt in. c. ad nraz. el. ij. z ibi Jnno. plene. ꝫ. de iureiura. z in. l. iiij. §. hoc autẽ iudiciũ. z ibi Bar. ff. de damn. infec. fallit in cã appellatõis in qua iudex põt supplere ꝑ absente etiam i facto adducendo ꝓbationes z instrã vt. d. l. ampliorẽ. z per Bar. ibi dicentẽ hoc non esse speciale in cã appellationis sed regulariter ꝓcedere in omi causa in qua põt peruenire ad diffinitiuã absẽte altera ꝑte adducit tex. nõ. in. d. auten. qui semel. ibi perquisita veritate ꝛc̃ z intellige omnia supradicta: qz oĩ casu quo põt ꝓcedi ꝫ absẽtem debet intelligi ꝙ sit absens ꝑ cõtumaciam aut ꝙ sit terminus pemptorius habens vim citationis ad totam cãm vt in. c. sepe. ꝫ. co. aut ꝙ interueniat ꝑticularis citatio ad actus gerẽdos: alias gesta cõtra absẽtem absq; citatiõe ipso iure essent nulla. l. ea que. C. quo. z qñ iudex. iij. q. ix. omia. z facit. l. in cãe. §. causa cognita. ff. de mio. z scias ꝙ vbi in causa appellatõis ꝓcedit ꝫ absñtem exquo pars absẽs fuit semel in iudicio sufficit omi casu citatio ad domum ꝑ ea que nõ. Jnno. in. c. fi. ꝫ. de eo qui mit. in pos. z Bar. in. l. iij. §. ꝓtor ait. ff. de damn. infec. z in l. fulcinius. §. quid sit latitare. ff. ex quibus causis in possessionem ea tur fm Jmo. hic col. iij.

Debitus honor. Re z fama singularis z vtilissima est hec decretalis ponens multa noua dicta limitantia vetera iura. z hanc decre. vtiliter z solenniter repetam plenius ꝙ ꝫ hucusq; reperiatur scriptuz ꝑ alios ꝓout patebit ex. j. dicendis z breuiter. h. v. Qui appellat añ sententiam diffinitiuã debet in appellatiõe ab interlocutoria seu grauamine ex primẽ cãm rationabilem coram iudice a quo appellat: nec releuat allegare quod primo miserat nuncium ad sedem apostolicã z ꝙ literas primo ipetrauerat si nõ sunt iudici ꝓsentate. z si causa exꝓssa in appellatione nõ erat vera debet appellans remitti ad iudicem a quo z condemnabit in expẽsis: si autem causa grauaminis erit vera tũc iudex appellationis habet cognoscere z diffinire de ipsa causa principali. hoc. d. diuidit i tres. nam in prima ponit causa constitutionis. Jn secũda ponit cõstitutio vbi statuimus. Jn tertia ibi saluis ponitur ꝓtestatio. z ipsa secũda pars subdiuit in tres partes. Prima prohibet appellare ab interlocutoria absq; causa rationabili: z iterserit duo exẽpla quando causa non est vel dicitur rationabilis. Secunda ibi cum autem. approbat ipsam appellationem que fit exꝓssa rationabili causa coram iudice a quo: z dicit iudicem appellationis de ipsa causa grauamis debere cognoscere. Tertia ibi z siminus instruit iudicem in processu z hoc dupliciter. Primo quidã nõ reperit rationabiliter appellatuz vt sic tunc debeat remittere appellãtẽ ad iudicem a quo z cõdẽnare in expẽsis. Scõa ibi alioqi qñ reperit appellantem rationabiliter appellasse tunc dicit ꝙ ipse iudex ꝺbet de ipa cã pncipali cognoscere. Et ꝓmitte ꝙ tota hec decretalis loquitur in appellatione a grauа

mine vel interlocutoria non aūt loquitur in appellatione a diffinitiua. Nota ꝓmo de hac dictiõe vt que licet sm eius ꝓpriam significationẽ accipiat modaliter z impor/tat modũ vt per glo.or.scdaz in fi.in.c.vex.ō cõdi.appo. tñ hic accipit causatiue z vide de hac dictiõe vt in.l.cum tale.§.ticius.ff.de cõdi.z demon.plene per Bar.in.l. qui absenti.§.i.ff.de acqui.poss. Secũdo tene mẽti vnam z primã regulaz nõ.ac nouam in materia appellatiõis q nullus põt recedere a iudice competẽti per appellationẽ ante sniam diffinitiuã nisi appellet ex cã rationabili in specie expressa alias appellatio eẽt nulla:requirũt ꝯ duo:q primũ appellet:sm q exprimat in appellatione cã rõnabilis z talis que si foret ꝓbata deberet legittima reputa/ri z ita tex.hic no.z in cle.appellanti.e.ti. z vide in.l.ait p/tor.§.permittit.ff.de mino.z ibi nota.p Bal.de his z de ß articulo vide,put dicet plene.ĵ.i glo.iij. Tertio nõ aliã z faz regulã qõ hodie qñ quis grauat a iudice si vult gra uamen reuocari ẽ necessariũ q specifice z expresse appel/let qz nullus alius actus habet vim appellatiõis z debet appellare coraz iudice a quo grauatur z in eius pñtia vt hic i tex.ibi coram eodẽ iudice: de quo tñ articulo an possit appellari in absentia iudicis vide vt plene dicet in.c. fi.ĵ. eo.z ex his regularis iã notatis decidit hodie hic in tex. q sola arreptio itineris ad papã absqz appellatiõe vel so la missio nuncij ad papã nõ habet ꝓ appellatiõe cum sit necessariũ q specifice z expresse interponatur appellatio vnde sola arreptio itineris vel missio nũcij ad curiam ho die nõ habet vim appellatiõis per hũc tex.nec suspẽdit iu risdictionẽ iudicis inferioris:de quo articulo vide vt dice tur.ĵ.in glo.iiij. Quarto nota ex tex.tertiã regulã no uam singularez i materia reseriptorũz q licet per antiqua iura secũde littere facientes expressã mentionẽ de primis tollũt primas litteras vt in.c.cetex.§.de reseri.z.§.ō do. z cõtu.c.ij.z.§.de offi.dele.c.ex litteris.tñ per hũc tex.nũ quã videt q de hoc possit excipi vel opponi nisi qñ ꝑme littere fuerãt iã coram delegato iudice pñtate z sic q attendat tps pẽtatiõis an p scõas litteras deroget primis vel eꝯ z de ß articulo singulari z difficili an ita indistincte ꝓcedat vide vt plene dicet ĵ.i glo.iiij.in fi.z i glo.v. Quã to nõ aliã nouã regulã z singularẽ semp mẽti tenẽdam z ita ẽ tex.hic sm cõem itellectũ q iurisdictio delegati põt ꝑ uenire ꝓ ordinariũ dũmõ lr̃e delegatorie nõ fuerint ꝑ pñ tate iudici delegato exquo sequit q si citatus coram ordina rio excipit q papa vel princeps ꝑ illã cãm alteri cõmise/rat nõ audit z iputet ipse ipetrãs sibi exquo ꝑus lras iu dici delegato nõ pñtauit ita ẽ tex.hic qui ꝓcedit ẽt si im/petrãs fuisset ipeditus ita q lras pñtare nõ potuisset naz ter.hic loquit indistincte sz doc.z rõ fuit fauor ordinarie iurisdictiõis q ẽ fauorabilis z largo mõ adiuuãda z iterꝑ tãda sed iurisdictio delegata ẽ ex ordinaria.§.de trãsac.c. de cetero.Itẽ velut odiosa ẽ restringẽda ita dicit glo. nõ. i ℣.volum⁹ in cle.fi.de offi.or.z i.c.i.in ℣.,pcessus.i fi. de reseript.in.vi.z de his ẽ ter.in.c.ad hec sum⁹.§.de reseript. sz limita dictũ ꝓcedẽs nisi ipetrans fuisset ipeditus ꝑ ad uersarius ꝯ qnẽ ipetrauit vt sic aduersarius ꝑueniret ipe trãtẽ coram iudice ordinario tũc.n.eius dolus nõ oz sibi ꝓ desse.§.de reseript.c.ex tenore.z i.d.c.ij.ꝓ quo optim⁹ ter. ꝓ hoc dicto i.l.quãuis.ff.de bo.aucto.iu.pos. Sexto nõ z tene mẽti ex ter.aliã regulaz optimã ex qua habetur de claratio z determinatio qualis z quãtus effectus relul/tet iustificare vel nõ iustificare appellationẽ iterpositã an te sniam diffinitiuã:nã effectus iustificate appellatiõis ab iterlocutoria est vt cõsequẽter finito articulo appellatõis iudex ad quem succedit loco iudicis a quo z deuoluitur ad eũ cognitio z diffinitio cãe negocij principalis z ipse habet cognoscere z diffinire de causa principali sicut ha/bebat ipse iudex a q̃ fuit appellatũ ita ter.hic z ita Spe. eo.ti.de ap.§.de officio ver.si aūt a peremptoria . colũ.v. in fi.concludens q quicquid debuit facere iudex a quo debet facere iudex appellationis.idem voluit Butri.in.c. olim.de excep.in fi.z doc.i.c.exhibita.de ind.z hic est effe ctus iustificate appellatiõis: dicit autem iustificari appel latio qñ declarat q cã appellationis sit legittima.z ꝓbat veritas ipsius cãe in appellatione exꝑsse ita tex.hic z in.c interposita.in prin.ĵ.e.vbi de hoc dicit: effectus vero nõ iustificate appellationis est qz si iudex appellationis inve/nit ullam cãm nõ esse rõabilem vel nõ verã z sic nõ ꝓbatã debet remittere appellantẽ ad iudicem a quo appellauit z eum i expensis condemnare z ita tex.hic que limita tñ ꝓut habet in.c.cum appellatiõibus.e.ti.i.vi.z dicit ĵ.in glo.iij.vbi vide tc. Septimo nota q lz appellatio ope retur effectũ devolutiuũ qz devoluit cãz ad superiorẽ cũ oi bo eiꝰ accessoriis ita tex.no.i.c.dilectis filijs decano.§.e.tñ requirit q appellatio fiat ex cã rõabili;rali q̃ si eẽt ꝓbata z sic vera deberet legittima reputari. Item requirit q ap pellet z exprimat cã grauaminis coram ipso iudice a quo z de his hodie est tex.no.alias appellatio nõ devoluerer nego cium ad superiorem fa.d.c.cũ apellatõibus.z de hoc vide,p ut dicet ĵ.in glo.iij. Octauo nota ex tertu q lz appel/latio legittima nõ deferat iurisdictionẽ iudici appellatõis super cã principali vt hic z i.d.c.cũ appellatõibus. defert tñ iurisdictionem sup isto incidẽti vt cognoscat z diffiniat super articulo appellationis z ꝯdemnet in expẽsis sicut i simili dicit in iudice delegato per lrãs surrepticias qui lz iurisdictionem i cognoscendo an sua sit iurisdictio.§.de rel cript.super literis.z lz ꝓnũciet se iudicẽ incõpetẽtẽ z lrãs. surrepticias tñ põt cõdemnare succumbẽtem in expensis quia in cõgnoscẽdo an sua sit iurisdictio vel non defertur sibi iurisdictio z cõsequẽter cõdemnet i expẽs lz ꝓnũciet se nõ iudicez in cã principali vt ẽ tex.hic z in.c.fi.§.de rescrip. z ibi glo.in ver.in expẽsis allegat ꝓ hoc dicto hunc tex.ꝓ quo etiam ẽ melior tex.qui sit in iure in cle.i.de rescrip.z idem ẽ in iudice qui ꝓnũciaret appellationẽ esse defta qz põt cõdemnare ꝑtem in expensis ita tex.no.in.c.ex ꝑte.§. de rescrip.z in.c.reprehensibilis.§.co.vbi vide dicta ō hoc ar ticulo in fi.z plures no.questiones in materia condemna tionis expẽsarz fiẽde ꝑ iudicẽ appellationis vide in.c.sepe. §.e.circa fi.z in.ij.qstione. Ultimo nota q valet appel latio ad papã in maioribus cãis lz cã grauaminis i appel/latione aliter nõ exprimat cũ ipsa maioritas cãe sit iusta cã deferẽdi ad papã absqz alia exꝑsione grauaminis in:spe cie z que dicant maiores cãe vide in.c.maiores.ĵ.de bap ti.z in.c.quãuis.z ibi ꝑ glo.de elec.in vi. Jn glo.i.in fi. nõ ex glo.iuncto tex.q ex debito honor est deferẽdus iu/dicibus concor.l. oẽm honorẽ.hic allegata z.c.cum iohã nes.in fi.de fi.instru.z rõ est qz iudex rõne iurisdictiõis di cit esse in dignitate sm glo.hic. hinc ẽ q rõe dignitatis z honoris debiti ipsis iudicibus lex semp ꝓsumit ꝓ ipso iu dice vt in.c.in presentia.§.de renũc.c.in nrã.§.dc.,pcu.C. d offi.ciui.iudi.l.i.C.de fidei cõmis.liber.l.fi.hic ẽ q ꝓ eius sniã ꝓsumit.c.sicut.§.ti: ꝓ.l.herẽnius.§.gaia.ff.de euic. sicut etiã ꝓsumit ꝓ iudice z gestis ab eo etiã i his que ar bitrio ipsius iudicis reiinquunt.§.de offi.dele.de cauſ.z ita dicit nõ.Jnno.in.c.ij.ĵ.de eo qui fur.qd dictũ sig.iduc/it z nõt Bal.in autẽ.si quis i aliquo documẽto.C.d edẽ. colũ.vij.z ideo qñ iudex appellationis reformat vel infir/mat sniaz iudicis a quo debet semp saluare quãtũ põt ho norẽ pmi iudicis declarãdo q informat vel confirmat ei⁹ sniaz ex nouiter ꝓductis vel deductis z ꝓbatis coram ipso: ita dicit ter.in.d.c.cũ iohãnes.i fi.z ex pdictis z ex ter.z glo.etiam infertur q iudicare z esse iudicem sit honor z dignitas facit.ff.de mune.z honor.l.cui munex.vbi si ali cui cõcederet mũeris publici vacatio:nõ intelligit cõcessum q ñ fiat iudex seu magistratus: qz hoc pti nec poci us ad honorẽ q̃ ad mũera publica:sed alibi dicitur q est onus vt in.c.pastoralis.in prin.i ver.exonerent.§.d offi. dele.z in.l.munex.§.iudicãdi.ff.de mũe.z hono.z ideo dicebat glo.no.in verb.ꝓbari.in.c.si ꝯ vnũ.de offi.del.in vi.q nõ est iudex suspectus i cognoscẽdo an sua sit iuris/dictio nec est ꝑsumẽdũ q iudex iuste ꝓnũciet se iudicẽ cõ

petentem pro eo quia sit dignitas z honor cum certe iu-
dicare sit onus. facit enim litē suam vt i.c. sacro. j. de sen.
ex. z in.l.fi.C.de pena iudicis.c.cum eterni. de re iudi. in
vi. cōclude ergo q̄ in iurisditione z in qualibet alia digni
tate insit simul honor z onus. facit. viij. q.i. qui ep̄atum.
z ibi p archi. de hoc vide. Jn glo.ij. in fi. allegatur hec
glo. z tene mēti q̄ litis conte. inualida non interrūpit p̄-
scriptionem concor. glo. in.l.si pater. hic allegata. j. ō pur.
ca.c.ex tua ꝑ. ſ. de p̄escrip. illō. z in aut. offerat. C. de li-
tis conte. z aduerte q̄ p̄escriptio p̄ actum ciuilem aliq̄n
interrumpit vt p̄ solaz libelli oblatōem puta ꝰ absentes
l.ij. C. de annali excep. z alijs casibus de quibus in.l. accu
saturus. ff. de adul. z in.l.i. C. q̄n libellus p̄in. oblatus ali
q̄n ad interrūpendam p̄scriptionē requirit citatio vt est
in p̄scriptione. xxx. ānoꝝ. vt.l. cum notissimi. C. de p̄scrip.
xxx. an. z xvi. q.iij. §. pōt. aliq̄n requirit libelli oblatio cita
tio z litis conte. vt est in p̄scrip. longi temporis. x. vel xx.
ann. vt i.l. more. C. de rei ven. z in. d. §. pōt. z de his p glo.
in ver. interrupta. in. d.l. cum notissimi. z in. d.c. illud. i glo.
fi. z ibi per doc. z per glo. in ver. interrupta. i. d. §. pōt. per
Bar. in.l. naturaliter. ff. de vsucapi. z in.l.ij. §. si rem. ff. pro
empto. z in. d.l. accusaturus. z in.l.fi. ff. de eo p̄ quem fa.
ē. z quātū ad p̄dicta: z glo. nraz hic collige infrascriptas
cōclusiones. Prima cōclusio sit q̄ eo casu quo per ob
lationem libelli induceret̄ ꝓuentio iurisdicionis aut in-
terruptio p̄scriptōis nūquā cāt̄ talis effect⁹ q̄n libell⁹ eēt
male cōceptus. ita tex. z Bar. in. d.l. accusaturus: p q̄. l. li
bellor. i ver. q̄ si libelli. ff. d acc. z ij. q. viij. libellor. Scōa
cōclusio sit q̄ eo casu quo ad interruptōez p̄scriptionis re
quirit̄ citatio nunq̄ inducit̄ talis effectus q̄n citatio non
foret legittima z valida: z similiter talis citatio non idu-
ceret ꝓpetuationē seu p̄eoccupatōz iurisditionis ita tex.
no. i ver. legittie in. c. pe. ſ. de fo. cōpe. z est glo. or. i. c. cum
plures. in fi. de offi. dele. i. vi. q̄ p̄ citationē vel alium actū
de iure inualidum nō inducit̄ ꝓpetuatio iurisditionis vel
alius effectus. p quo. c. bōe. el. ij. de electi. z ibi bona glo. ō
hoc i fi. conclude ergo q̄ p̄ citationē inualidā non interrum
pit̄ p̄scriptio. z ita Barto. in. d.l. accusaturus. z in. d. aut.
offerat̄. circa fi. z idem Bal. ibi circa fi. Tertia conclu
sio sit q̄ lz citatio fuerit valida a principio tñ si post fuit
circūducta: puta q̄ pars ad cuius petitionē emanauit ci
tatio non comparuit in termino illius citationis. ff. de. iu-
dicijs. l. z post̄ edictuz. §. circūducto. z in.c.i. de do. z cōtu.
in. vi. aut q̄ forte non fuit accusata cōtumacia ipsius cita-
ti. l. ꝓperandum. §. i. ī ver. īcusante. C. de iudi. z plene per
Bar. in.l. si finita. §. Julianus circa princ. ff. de vān. infec.
quōcūq; ergo citatio fuerit circunducta nūq̄ ex ea īterrū
pit̄ p̄scriptio nec īduceret̄ litis pēdētia. ita dicit sin. Bal. ī.
d.l. fi. de eo p̄ quē fa. ē. tene mēti lꝰ dictū. z idē dicit Bal. in
d. auten. offerat̄. q̄n citatio foret facta tēpore feriato aut si
esset defectus p̄sone citate q̄ mior: his caib⁹ p̄ citatiōem
nō inducit̄ litis pendentia vel interruptio p̄scriptio. qō
nota. vnum tñ notanter dixit Bar. in. d.l. accusaturus. q̄
eo casu quo p̄ citationē interrumpit̄ p̄scriptio nō curat̄
tunc an libellus fuerit male formatus dummodo citatio
fuerit legittime facta. z ita ꝓcedit glo. in. d. auten. offera-
tur. z in autē. de exhib. reis. §. sancimus. in ver. damnifi-
cando. dubium tñ facit in hoc dicto: q̄ si libellus est ine
ptus sñia lata sup̄ iepto libello eēt ipso iure nulla. ita tex.
sig. sm vnum intellectum in. c. cum dilecti. j. de ēp. z ven.
fac. de. l. libellor. in ver. q̄ si libelli. z ff. si messo. fal. mo. dix. l.
i. tamen ratio eius quod Bar. dicit est quia remanent pri
ma acta alias valida: sicut dicit̄ q̄ ꝓempta instantia rema
net effectus citationis z sic interruptio p̄scriptionis vt p̄
glo. in ver. iudicij. in. d.l. properandū. §. i. sufficit ergo q̄ ci
tatio fuerit legittima licet libellus sit male cōceptus vt. ſ.

Quarta conclusio sit q̄ eo casu quo ad interruptōez
p̄escriptionis requiritur litis conte. tunc si est nulla siue
inualida nō interrumpit. z ita glo. hic: z in. d.l. si pater. z
ita debet intelligi quod habet̄ in. d. auten. offeratur. vbi
Bal. idem tz siue litis cōt. sit inualida propter iuris ordi
nē non seruatū vt. d. auten. offeratur. siue ex defectu per-
sone vt quia minor: siue ex defectu iurisditionis vt. d.l. pa
ter. z hic in glos. sed tu limita primo hanc conclusionē z
glo. nisi sit inducta ꝓrogatio inrisditionis: tollitur enim
tunc defectus iurisditionis per ꝓrogationē. ſ. de offi. de
le. c. cū olim. z. c. ꝑ. z B. ff. de iudi. l.i. z. ij. z ita ꝑan. hic
colum. iiij. Scōo limita nisi per litem cōt. licet inuali
dam z ēt coram iudice incompetenti esset inducta mala fi
des: vt quia aduersarius ex libello z narratis habuit con
sciam rei aliene tunc. n. ē interrupta p̄escriptio non ex vi
litis cōt. quia nulla: sed ex superueniente mala fide que in
terrumpit p̄escriptionem. l.i. C. de vsuca. transfor. ſ. de p̄
scrip. vigilanti. z in regula. possessor. in. vi. z ita tz hic do.
Anto. z Jmo. z idem ꝑanor. dūmodo factum sit ita de
claratum ex quo aduersarius īducatur ad malā fidē: alias
enim licet denunciatio z protestatio alicui facta a princi-
pio constituat quez in mala fide. l. si fund⁹. C. de rei ven.
tñ denunciatio facta post ceptam p̄escrip. non interrum
pit vt. l. penul. ff. pro empto. z ibi per Bar. z idem glo. z
Jnno. in. c. dilecti. ſ. de. ma. z obed. intellige ergo q̄ ex nar
ratis inducatur mala fides vt. ſ. de quo articulo an per
denunciationem interrumpatur p̄scriptio z per superue
nientiam male fidei p̄ Bar. in. d.l. naturaliter. z per doc.
in. d.c. vigilanti. z in. d. regula possessor. z ex his rationi-
bus dixit glo. nō. xvi. q.iij. c.i. q̄ post q̄ facta est semel litis
cōt. non pōt deinceps currere p̄scriptio ēt ad centum an
nos. z hoc non est vi litis cōt. q̄ illa solū perpetuat ad. xl.
an. vt. d.l. cum notissimi. z ibi per glo. si. quia possidēs pre
sumitur post litē cōt. habere malā fidem. l. certum. C. de
rei ven. vnde impossibile est q̄ decetero p̄escribat. z ita tz
glo. in. d. regula. possessor. tu intellige vt. ſ. q̄n ex narratis
deducta est mala fides vt p̄ Bar. in. d.l. naturaliter. Jn
glo. in ver. ante sententiā ibi nisi causa rationabili allegata.
vult glo. q̄ hodie per hunc tex. sit inductum ius nouum
q̄ ante sententiā non possit ab aliq̄ interlocutoria vel gra
uamine appellari nisi exp̄ssa causa rationabili coram ipo
iudice. q̄ aūt fuisset super hoc statutum per antiqua iura
vide in. c. cum in ecclesia. z ibi dicta: z. c. super eo. el. ij. z. c.
appellationibus. ſ. e. z pro intelligentia huius tex. quan
tū ad hunc nōbilē articulum duo sunt principaliter viden
da. primo an tex. hic habeat locum in omni appellatione
ante sñiam: scōo per quem modū debeat causa grauami-
nis exprimi in appellatione. Circa primum queritur
quid in appellatione extiudiciali an requiratur exp̄ssio le-
gittime cause z an sit in presentia partis appellantis z an
sit ipsa appellatio extiudicialis intimanda alteri parti. z ō
hoc articulo; z de ipsa appellatiōe extiudiciali vide plene
dicta in. c. bone. ſ. eo. Scōo queritur an hodie p̄ hūc
tex. possit appellari a futuro grauamine dic q̄ sic ī appel
latione extiudiciali vt in. d. c. bone. c. cū nobis olim. de elec.
quid aūt sit in appellatiōe iudiciali dic q̄ hodie maxime
per hunc ter. no. datur regula q̄ nullo casu pōt recidi a iu
dice per appellationem aliquā grauet. ergo a futuro gra
uamine z sic antequam sit illatū non potest recedi a iudice
per appellationem. z hanc sñiam voluit Jnno. per hunc
text. Jo. an. in. c. super eo. ſ. eo. el. i. dicens q̄ si ꝰ rescriptū
opponeretur exceptio surreptionis z inquantum iudex
procederet in causa appellaretur quia tunc censetur appel
latum a futuro grauamine talis appellatio non valet. de
bet. n. primo proponi exceptio z expectari an iudex admi
tat z postea ab illato grauamie debet appellari: vñ aliquā
iudex admittat vel nō: ps non bz de quo possit conqueri:
iō ante illatū grauamen non tz appellatio cum non possit
tunc in appellatione exprimi iusta cā grauaminis. z hoc
dictū dicit Jmol. in. d.c. super eo. esse notandū in practi-
ca. z tu adde q̄ hoc idē dixit formaliter Spe. e. ti. §. qua
liter colū. i. in fi. ver. Jtē q̄ faciat iudicē. quod procedit ēt si
diceret ex nunc ꝓut ex tunc appello si non admiseris ex
ceptiōes meas. ita nō. Bal. in addi. Spe. e. ti. col. xij. i ver.

dubiū fuit an si dico appello so.eādē sniam sequit Jnno. i.c.significauerūt.s.de testi.dicēs q si pars petit a iudice quartā dilatōez cū solēnitate legali z subiūgit q si iuder il la ōnegauerit appellat q talis appellatio nō valet cū fiat a futuro grauamie ꝫ Jnno.ibi z iō dz ps expectare an iu der cōcedat vel deneget z si denegat dz ab illato grauamie appellare: qn autem iuder ōnegasset si pars diceret domie iudex grauastis me i denegādo dilationem peto reuocetis grauamē z nisi reuocaueritis appello: tūc bene valeret appellatio cum fiat in effectu rōe grauamis illati sm Jnno.z Jo.an.ibi z ita Spec.in.d.ỳ.Item q faciat. z illa verba nisi reuocabitis vident appoi ad cautelam z ob reuerētiam iudicis: ideo non nocent argu.l.qui mutuā ff.mandati.z ita sequit Jm.in.d.c.significauerunt.in fi.z idem in hoc vltimo dicto sequit ibi Panor.col.penul.in prin.vt sic grauamie illato possit incōtinēti appellari absq; alia petitione reuocatōe ipsius grauaminis vnde petitio reuocationis nō imutat ius p quo tex.z glo.in.c.si a iudice.e.ti.in vi. Tertio hanc sentētiam tenet Bal.i. l.penul.C.quor appell.colū.ij.referendo Jo.mo.idem tenere in.c.non solum.e.ti.in vi.q ab interlocutoria anteq ferat.non possit appellari sed debet expectari verbum iudicis vel equipollens puta si iuder procedit ad id quod se nō compatitur cū iure ipsius ptis sm Bal.ibi. Quarto eandē sniam sequit i.glo.in.c.ij.s.vt lite non cont.z ꝫ host.ibi velit q pcederet talis appellatio appello ne pcedas cum sis mihi suspectus ex tali cā ppter quam te recuso tñ hoc dictū non placet ibi Jo.an.dicenti q semper debet pcedere grauamen anteq appelletur z sic ante illa tū grauamen appellari non pōt: z ita transit ibi Panor.z alij doc.sed aduerte qz Panor.in.d.c.significauerunt.tenz ꝫ hanc conclusionem dicens posse teneri q pcederet appellatio si peto dilatiōem vel quid aliud a iudice z si denegabit appello qz isto casu nō appellat simpliciter a futuro grauamine sed potius a pterito qz appellatio est conditionalis si iuder denegabit vnde trahitur ad ea quē extantis cōditionis ar.c.si p te.z ibi glo.de rescrip.in vi.z sic p inde est si appellatio foret interposita post illatū grauamē sm Panorm.de quo ibi latius p eum sed certe tenenda videtur prima determinatio per text.hic vbi oppet q ad hoc vt debitus honor iudicibus deferat non pōt ab eis appellari añq̄ grauēt z sic añ grauamē appellatio ñ valz: iudicia.n.z sic appellatio ñ possūt stare i pēdēti. ff. de iudi. nō quēadmodū z marie qz vbi aliq̄d prohibet fieri p viaz pncipalis dispositiōis tunc nō potest fieri per modū conditionis vt in.l.seius z augerius.ff.ad .l.falc.z ibi Bar.ꝫ hic in tex., prohibetur appellatio antequaz sit secutum grauamen: ergo nō debet posse fieri p modum conditionis z ideo tenenda videtur eois opinio de qua.s.p qua ē optimus tex.in.c.dilecto.j.e.vbi non pōt appellari a futuro grauamine etiam sub conditiōe: puta si me grauabis appello: debet enim primo expectari grauamen z postea appellare z ita clare firmat ibi Jnno.z Panor.in prin.vnde tene mēti singulariter hunc articulū vtilez i practica quia nullibi inuenies ita plene declaratū licet sepe procuratores z aduocati seruent ꝓrium z nō bene poteris enim irritare tales appellatiōes cum sint nulle vt.s.patet z bene oīa supradicta considera sed limita supradictā determinationez non procedere quia omni casu quo grauamē esset irreparabile p appellationē subsequentē potest appellari a futuro grauamine fa.l.si quis.vocatio.C.e.ti.puta si appellet a tortura futura vel a captura seu alio grauamine irrepabili fa.qđ nō.in.d.l.ij.ff.de appe.reci.z in.d.l.pen.z vi.de his dicta in.c.ex parte.s.e. Secundo limita q oi casu a futuro grauamine in iudicio poterit appellari quā do trahit originem a grauamie de presenti iam illato dū modo exprimatur tale quid ex quo iam insurgat grauamē de prīti.ita tex.i.c.i.s.de dila.ibi tenentes se a iudicibus grauari vbi hoc tenet Jo.an.z Panor.in prin. puta si dicat sciens se grauatum ex tali causa seu ex tali actu z timens i futurū a dicto iudice plus posse gruari ideo appellat z̄c. Tertio z vltimo limita qz infert ex p̄dictis q quando futurū grauamen esset iam cōminatū per iudicem poterit a tali futuro grauamine appellari z ex presēti cōminatione dicit satis cāta iusta cā grauaminis z ita etiā procedit textus sm aliū intellectum in.d.c.i.qđ ē notā dū ad cōminatōes que fiunt p iudices in citatiōibus. de quibus per Bar.in.l.si finita. §.iulianus.post prin.ff.de dāp.ifec.sed plenius vide de hoc articulo.put dicetur in c.cum cessāte.j.e.i.i.glosa vbi de his. Circa scdm prin cipale ipius appellatiōis ab interlocutoria vel grauami ne queritur primo an de forma appellationis sit q debeat appellari in prīcia ipius iudicis a quo dic q sic z ita ē hic text.de quo tamē articulo an z quando sit in prīcia iudicis appellandū vide vt dicet in.c.fi.j.e. Scdo queritur an sit de necessitate appellandum in scriptis: dic q sic z ita ter.in.c.i.e.ti.in vi.qđ.c.licet loquatur in appellationibus: ad papam tamē quantum ad hoc z alia solemnia appellationis habet locum etiā in appellatiōe ad inferiores iudices z ita tenet glo.ibi in ver.interlocutoria.z ita coīter sequūtur doc.q ō iure cānonico reqrāt p forma q appellet in scriptis secus de iure ciuili sm glos.in.l.ij.ff. eo.ti.qđ tamē de cōsuetudine nō seruat quia etiā de iure ciuili debet appellari in scriptis z ita Bar.in.l.eius qui ff.de ap.reci.z idem doc.in.d.l.ij.z ita Spe.e.ti.§. qualiter añ.ī prin, vbi singu. voluit q ab interlocutoria z grauamine siue appellet ex interuallo siue incōtinenti apud acta i iudicio ēt iudice sedēte p tribunali requirit q appellet i scriptis z ita glo.or.i.ỳ.interlocutoria.i.d.c.i.ꝫ in diffinitiua vide i.vij.q.j. Tertio qrit qn dicat appellari in scriptis Ang.in.l.a snia in fi.ff.e.ti.cōcludit q dēat offerri libellus i scriptis cora iudice a quo z nō sufficerz viua voce appellare licet incōtinēti facerz p notariū totam appellationez redigi in scriptis cora iudice a quo nec sufficeret viua voce appellare cū exīssiōe grauaminis: z ita in hoc sequit Jmo.in.d.l.a snia.§.fi.qđ nō.idēt tenet Bal.in.c.su p questionū.in fi.s.d off.dele.z fa.qđ alias nōt Bar.post glo.in.l.sacris.el vlti.in fi.C.de proximis sacro.scri.li.xii. q si aliquis vadit cora iudice z dicit notario actorum scribe q ego peto a ticio .x. per hoc non dicitur offerri libellus in scriptis licet notarius apud acta hoc scribat z ita tz formaliter Bald.in addi.Specu.e.ti.ō appel.in.iii. carta in fi.in ỳ. dubium fuit an si dico appello z tu notarie scribe. Quarto qrit qđ si ē appellatum in scriptis tamen nō exprimitur in appellatione q i his scriptis appellat. Zing.i.d.§.fi.tz q nō valeret appellatio qz debent exīsse dici illa ỳba z in his scriptis appellat z ita tenuit Spe.e.ti.§.i.in.iiij.pre. Sed certe hoc vltimum nō est vez: satis ē eni appellare in scriptis absq; illis verbis z ita glo.nō.in.c.fi.de re iu.li.vi.in ver.illustriū.in fi.z ita tz Jmo.in.d.l.a snia.§.fi. Quinto queritur an scriptura appellatōis debeat cē p ublica dic q non: ꝫ sufficit qlibet scriptura priuata.ita glo.i.c.appellatio.e.ti.in.vi.talis tñ puata scriptura nō probaret appellationem nisi cōiuaret tebistus z ideo tutius ē q semp tabellio sit rogatus de appellatōe que fit in scriptis tūc enim instrumentū probat fa. qđ no.Spe.in.d.§.i.in ỳ.z notandum, z hoc procedit in cedula q porrigit iudici a quo appellat sed in cedula intimāda pri de ipa appellatōe sm formā cle.cām.d elec.requirit q sit autētica z publica scriptura vt ibi in tex.i ver. autētica sm doc.non tñ est necesariū q legat appellatio cora iudice a quo appellat satis est producere cedulā in scrip.z dicere produco talē appellatōem ꝫ aliter nō legat cora eo vel cora testibus z ita tex.in.d.c.appellatio.

Sexto queritur pone q fuit appellatum in scriptis tñ scriptura ē deperdita an poterit probari p testes q fuerit appellatū in scrip.dic q sic p.c.cū olim essemus.de priui.z ita tz Ro.dec..xl viij.que incipit Item fuit dubitatū vtrū diffinitiua snia: z ibi an sufficiat probare per vnum testem de quo ēt p Paul.z alios in cle.cōstitutionem.de elec.su

per ver.fiat fides ⁊ in.c.cū tu.de testim. Septimo que ritur qñ a sentēcia diffinitiua appellaī: incōtinēti potest appellari voce viua absq; scriptura .l.i.i fi.cum se.ff.e.⁊ ij.q.vi.ad fi.si aūt appelletur ex interuallo dz appellari in scriptis vt in dictis iuri.⁊ p glo.in.c.i.in ver.interlocutoria.e.ti.in vi.dicīt aūt appellari incontinenti si appelleī iudice adhuc sedēte p tribunali ēt si iudex sedeat per magnam horā secus si a tribunali seu a banco decesserit sm Spe.e.ti.§.qualiter aūt in prin.sequit Paul.⁊ Gemi.in d.c.i.super.d.glo.in ver.interlocutoria.⁊ Bal.in.l.litigatoribus.⁊ in.l.cos.§.sinaūt .C.e.ti.⁊ Bar.in.d.l.ij.quid aūt sit i interlocutoria dicas q siue icōtinēti siue ex interuallo ⁊ siue iudice sedēte p tribunali oi casu dz sp necessario appellari in scriptis ⁊ ita gl.in.d.c.ti p interlocutoria. Iz gl.iuris ciuilis i ℔ teneat ꝯriū ⁊ nō bene in.d.l.ij.ff.e.ti. sm.doc.ibi ⁊ Spec.in.d.§.qualiter.⁊ Barto.in.l.ij.ff.de appel.reci.⁊ idē tenuit Ang.⁊ Imo.post eum in.d.§.libelli.colum.iiij.in fi.⁊ ex predictis pz q illa practica dum dicitur appello viua voce reseruato beneficio appellādi i scrip. de qua practica per Bar.in.l.cū.procuratoꝛ.ff.de no. ope.nunc.p Bal.in.l.appellatōe.C.e.p Imo.in.d.§.libelli col.vlt.non hz locum in interlocutoria cum ēt incontinenti apud acta nō possit appellari viua voce vt.s.posset tñ p cedere ⁊ esse vtilis dicta practica dūmō postea qñcunq; j.x.dies a die sne appelleī in scrip.⁊ vide de ℔.j.in.xv.q. limita tñ oia precedentia procedere in mera interlocutoria: sed qñ interlocutoria hēret vim diffinitiue posset appellari viua voce incōtinenti apō acta put ⁊ sicut i appellatōe a diffinitiua nec requirīt appellatio in scrip.ita consuluit Ang.suo cōsi.ccxcvij qō incipit cōstituto.in.i.colum.pro quo bene fa.qō dicīt .j.in.xiij.q.vbi vide. Aduerte tñ ad vnam singularē limitationē quam dedit Ang.in.d.suo cō si.colūna.i.q stante statuto q in appellationibus procedatur solēnitatibus ⁊ iuris ordinibus nō seruatis valebit appellatio ēt ab interlocutoria sine scriptis ⁊ absq; instrōe alicuius cause: ratio quia ipsum appellare de processu cause est sicut libellus dicitur de processu inchoatiuo vt per Jnno.in.c.quoniam ꝯ. de pba. cum ēt appellare in scriptis ⁊ cū insertōe cāe grauaminis sit de ordine iuris ciuilis posituī sublatus censeī per tale statutum qō est singulariter notandū p quo fa.qz appellare vel non appellare ab interlocutoria dī de ordinatoriis iudicij.vi.dicta in.c.si duobus.§.i.s.e.merito militat statutū ⁊ idem videī si statutū vel rescriptū diceī q procedaī sine strepitu ⁊ figura iudicij sed in appellatōe a diffinitiua facit dubiū qz respicit de cisoria nō processum: vt vide in.d.§.i.ideo statutū vel rescriptum respiciēs processum ⁊ ordinatoria cāe nō q includat appellatōem a diffinitiua fa.l.i.C.de ferijs.⁊ ita intellexit Ang.in.d.cōsi.qō pz qz illud statutum excipit appellationem a diffinitiua: cogita tñ qz lz nō posse appellare a diffinitiua respiciat decisoria tñ q appelletur seruato vel non seruato iuris ordīe aut q appelleī .j.quatuoꝛ dies hoc respicit ordinatoria ⁊ processū appellatōis: vnde videreī staturū vel rescriptū includere appellantē a diffinitiua ⁊ hec sūt multum notanda ad statuta vel rescripta q in appellatōe procedaī absq; strepitu ⁊ figura iudicij ⁊ ita videī dicendū in casibus de quibus in cle.dispendiosā.de iudi.vt sic in appellatōe in dictis caibus non hz locū cle.appellāti.de appel. nec dispositio .c.i.in vi.quo ad solēnia appellatōis cum cā appellātionis sit eiusdō notarie sicut cā ipsa principalis.ff.an per aliū cāe appella.⁊ ibi per Ang.quid aūt operet geminare appellatōes ⁊ an sit standū p me vel scōe diceī .j.e.c.sua nobis. Octauo queriī hic dī q dz exprimi rōabilis cā in appellatone an sufficiat exprimere generaliter.dic q non: sed dz in specie vt hic patet ⁊ clarius in cle.appellanti.e.ti.in ver.nominatim: vnde nō sufficeret dicere appello ab iniqua interlocutoria quia me grauastī sed dz exprimi cā in specie vt hic p Jmo. colum.iij. aliter enīz appellatio i qua foret cā exp̄ssa generaliter aut non rōabilis esset nulla.⁊ ita tenet ro.dec.vij. que incipit

Jtem si appellatur.⁊ procedūt pdicta ēt de iure ciuili quia eo casu quo ab interlocutoria potest appellari debet exprimi cā in specie ita tex melioꝛ qui sit in iure in.l.ait prętoꝛ §.pmittit .ibi ab iniuria .ff.de mino.⁊ ibi nō.per Bar.in d.l.ij.ff.de appel.reci. Nono queritur si cā grauaminis essz notoria an debeat tūc aliter talis cā notoria exprimi in appellatione glo.in.c.accedēs.cl.i.s.vt li. nō conte. in prin.tenuit q nō quia in notorijs nō requirīt ordo inris. s.de testi.co.c.ij.sed glo.sing.in.d.cle.appellāti.tenet ꝯrium ⁊ melius quia licet notorium releuet ab onere probandi tamen non releuet ab onere proponēdi ⁊ allegandi fa.ter.⁊ Bar.in.l.si adulterium.§.idē pollioni. ff.de adulte.⁊ in.l.cum quid.ff.si cert.pe.quia p̄sumptio quantū cunq; notoria debet allegari licet ergo cā grauamis sit notoria debet allegari ⁊ exprimi in appellatione notaniz. ita glo.in.d.cle.appellanti.⁊ idem tenet Jo.an.⁊ coīter doc.in.d.c.accedens.idem Jo.an.in.d.c.i.c.ti.in.vi.⁊ idē ibi Gemi.colum.ij.i prin.⁊ idem do.Floꝛe.d.de appellāti.in.q.vi. Decimo queriī pone q ex forma ip̄ius snie constet vere de grauamine ex ispectis ⁊ tenoꝛe ip̄ius snie puta quia in ea exprimitur iniusta causa vel reprobata a iure an tūc in appellatiōe ab ea requiratur exp̄ssio cause Pe.de anch.in.d.cle.appellāti.tenet q non limitās pdcā quia isto casu notorium releuat ab onere proponendi seu allegādi qñ notorium resultat ex inspectis ipsius snie qō nō.fa.c.p tuas.j.de sen.ex.de quo infra. Undecimo q ritur quid si de grauamine appareat iuris p̄sumptio. aut p solas allegationes iuris puta interloquit iudex ad aliquem torquēdū vel carcerādū vel sequestrum fieri qō de iure regulariter ē p̄bitum.l.i.C.de p̄bi.sequel.istis casib⁹ ⁊ similibus an debeat in appellatione necessario exprimi causa grauaminis Bal.sing.i.l.minoꝛibus.C.de his qui vt indig.dixit q qñ causa grauaminis constat ex iuris p̄ siūptōe ⁊ per solas allegationes iuris non requiritur exp̄ssio cause notatim in appellatione ar.l.si constat. ff.e.ti. ⁊ in l.si quis .pcatio. C.e.t.ff.ō excu.tu.l.qui testō.⁊ ita itelligit dictum Jnno.in.c.ij.circa fi.j.de no.op.nunc.qō dictū tene mēti ⁊ fa.qō diceī .j.pri.que. Duodecio queriī an sufficiat exprimere cām p relationē ad acta puta appello ab iniusta sententia prout ex dictis apparz videtur q sic quia illud dicīt contineri in scriptura inferentē qō continet in scripturā ad quaz fit relatio.l.a pretoto.ff. de here.instī.l.que conditio.⁊ l.si ita scripsero.ff.de cōdi ⁊ demō.vnde deberz valere appellatio si causa grauaminis colligīt ex actis ⁊ ex solis allegationibus iuris absqz alia probatione facti ⁊ ita etiam potest scōo mō procedere dictum Jnno.in.d.c.penul.⁊ ita tz Paul.⁊ Lapus in d.cle.appellanti.⁊ idem sequitur Gemi.in.d.c.i.c.ti.in vi. sed aduerte quia hoc dcūz non ē simpliciter verū ⁊ ꝯriū tenet Ko.in.d.deci.vij.⁊ do.Flo.i.d.de.appellāti ⁊ Jmo. hic colū.iij.⁊ idem Bal.in.d.l.minoꝛibus.quia referēdo se ad acta in genere nō exprimit propter hoc causa noiatiz put requirīt in dicta cle.appelanti.secundum dominum Antoni.⁊ Jmol.hic colum.iij.in fine .debet enim exprimi cā nominatim vt sic iudex sit certus an debeat dare apostolos refutatiōis vel dimissoꝛios ⁊ ne appellans teneat appellatum sub incerto ⁊ etiā variare possit: ⁊ licet ex actis resultet notoriū iuris.c.cū olim in fi.j. de verb.sig.tamē dubiū facit ad p̄cedētes questiōes quia notorietas nō videī excusare a forma data in appellatōe licet excuset a necessitate probatōis vt p glo.in.d.cle.appellāti.⁊.s.in ix.q.⁊ hoc satis etiā ē de mēte Bal.in.d.l. minoꝛibus.licet iō Baldus in.l.p hāc.circa fi.C.de tēp. ap.voluerint q vbi ē talis interlocutoria cuius iniquitas detegitur p solas allegatiōes iuris ñ sit necessaria exp̄ssio cāe in appellatiōe ar.l.i.in fi.ff.de dote.plega.sed hoc posset procedere qñ constaret ex forma ip̄ius snie vt.s.in x.q.secō si veniret probāda p acta vt.s.adde tñ sing.limitatōez quā ponit Bal.in.d.l.minoꝛibus.dicēs q bene posz sustineri expressio cāe p relatōez ad acta quādo expri

mitur ex q̄ parte actor̄ esset illatū grauamen: tunc enim satis dicit nominatim exp̄ssa cā grauamis si dr̄ put ex actis apparet in tituli loco z ita ēt est de mente rote i.d.de ci.vij.alias enim p clausulā generalem put ex actis appa ret nō diceret cā nominati exp̄essa qō nota z tene menti.

Decimotertio queritᵉ appellatio ab interlocutoria dr̄ iu stificari ex cā nominatim exp̄ssa in appellatōe vt hic.z.d. de.appellāti.z in appellatōe ab interlocutoria.non habet locum illa regula qō nō est ꝓbatum ꝓbabo z qō non est deductum deducaz. de qua in.d.l.p.hanc.z in.c.cū ioban nes.s̄.de fi.instru.dr̄ enim appellatio ab interlocutoria iusti ficari ex primis actis z ex cā expressa z non pōt iustificari ex alijs cāis q̄ nominatim exp̄ssis z idē est de iure ciuili z dicit Bart.in.d.§.pmittit.q in iure ciuili non reperitur melior textus vbi ꝓbetur q̄ ibi: sed pone q appelletur ab vno vel pluribus grauamibus tñ exp̄ssis in appellatōe z cum clausula generali z ex oibus alijs grauaminibus que possunt colligi ex actis an poterit tunc appellās coram iudi ce appellatio.allegare z ꝓsequi alias cās grauamis q̄ no minatim exp̄ssas in appellatōe: z hoc virtute dicte clausu le. Rota in deci.vij.cōcludit q nō qr̄ dicta generalis clau sula nihil operatᵉ p tex.in.d.cle.appellanti ī ver.nominati qō dictum nō.ex quo inferᵗ q dispositio.c.qui generali ter.de ꝓcu.in vi.z.c.sedes.s̄.de rescrip.non hēat locum in appellatōe ab interlocutoria qr̄ clausula generalis exp̄res sis aliquibus cāibus nihil operatur: z ita sequitur Ang.z Jmol.i.l.ij.ff.e.ti.z iō Ang.in.l.i.ff.de libe.z post.z idem hic do.Anto.z Jmo.colū.iij.in fi.z idē do.Flo.in.d.cle. appellanti.in.iiij.q.qō nota. Decimoquarto queritᵉ an iste textus habeat locū in omni interlocutoria.dic q non sed solū in mera interlocutoria ideo in interlocutoria habē te vim diffinitiue nō requiritᵉ expressio cāe in appellatione sicut nec in appellatione diffinitiua requiritur expressio cāe vt per glo.in.c.cām.in fi.j.e.z in verbo statuit.in.c.i.e. ti.in vi.z si exp̄imitᵉ vna cā potest iustificari ex alia non exp̄ssa.ita tex.z Bar.in.l.ij.in fi.e.ti.cōclude ḡ q appella tio ab interlocutoria habente vim diffinitiue pōt fieri absq; expressione alicuius cāe imo si exp̄imeretᵉ vna cā pote rit iustificari ex alijs causis nō exp̄ssis: z tunc ē q locū hz illa regula nō deductum deducaz de qua in.d.c.cū ioban nes.z in.d.l.per hanc.z hanc sniam tz Jo.an.in.c.puenit el.ij.s̄.e.z idez Jmo.hic.col.iiij.z idē do.Flo.in.d.cle.ap pellanti.in fi.z idem Bal.in.d.l.minoribus.z in.l.pen.C. quor̄ ap.z idē Ang.suo.cōsi.ccxcvij. qō icipit cōstitutio. 267
z ita etiam tenet Rot.decis.xiij.que incipit Jtem si iudex. z in dec.lxxxv.que icipit Jtem si a sententia.qō est menti tenendum qr̄ inferᵗ nōbilis conclusio qr̄ qñ interlocuto ria est talis que hz vim diffinitiue equiperatᵉ quo ad oia ipsi diffinitiue quo ad formā z solēnia appellati.hinc est q si appellatur ab interlocutoria sup attemptatis puta si iudex reuocat attemptata nō requiritᵉ in appellatōe exp̄s sio alicuius cāe poterit enim iudex.ad quem cognoscere ēt de alijs causis q̄ exp̄ssis.sm do.Flo.i.d.cle.appellanti.qr̄ talis iterlocutoria hz vim diffinitiue.Et ita ēt ī Bt̄z Ro. in.d.deci.lxxxv.z sm predicta dr̄ limitari qō ponit Ang. z Jmo.in.l.stipulationum alie.ff.de ver.ob.qñ statutum facit mentionem de mera interlocutoria vel de interlocu toria simpliciter an debeat intelligi de interlocutoria ha bente vim diffinitiue dic vt.s̄.z adde p̄dictis quatuor no ta.limitatio.in quibus in appellatōe a diffinitiua necessa rio erit exprimenda cā. Et primo quādo appellatur a cor rectōe z impetratio literar̄ sup tali appellatōe nō exp̄ssa legittima cā esset nulla vt vide nō.dicta de hoc in.c.iij.cir ca medium.s̄.e. Secundo qñ appellatur ab executione re quiritur cā etiam in appellatione a diffinitiua z alias im petratio lr̄ar̄ super tali appellatione eēt nulla: vide dicta in.d.c.iij.circa medium. Tertio in appellatōe a diffinitiua requiritur cā: qñ cā fuerat cōmissa appellatiōe remota vt vi.dcā in.c.pastoralis.s̄.e.in ver.nono opatur.z vide etl am dicta in.c.cōsuluit.el.i.s̄.e.in fi.z in.d.c.iij. in.fi. Quar to semper i appellatiōe a diffinitiua requiritᵉ cā qñ appel lat̄.per tertium cuius interest quia tertius pro suo inte resse nō auditᵉ appellans etiā a diffinitiua nisi i appellati one cām rōabilez exp̄imat p quā appareat q iustū iteres se p̄tēdat.ita tex.nō. i.l.a snia.in pn.ff.e.ti.z ita Bar.ibi in fi.principij.de quo z p Jnno.z Jo.an.in.c.cū super. s̄.ti. ꝓx.vbi de his etiā plene p doct.z vide etiā de his plene dicta in oibus caibus i.d.c.cōsuluit.in fi. Decio quin to queritur pone q i appellatione ab interlocutoria vel grauamīe nulla sit exp̄ssa cā tñ postea ide ad tres vel q̄ tuor dies addit̄ z exprimitᵉ cā an hᵇ poterit fieri: dic q sic quia satis ē q qñcūqz j.r.dies a die grauamis z quādiu superest de tēpore decē dierū possit ipa causa exprimi z addi z accumulari alia cā nō exp̄ssa z habetur pinde ac si a principio tēpore appellatōis fuerit exp̄ssum z hoc fu it singulare dictū Bal.in.l.ij.circa fi.C.de epis. audi. p q̄ bene facit.glo.or̄.in ꝟ.durāte.circa medium i.c.si is cui.de offi.dele.in vi.quia durāte tpe ad appellādū semp potest suppleri z declarari ipa appellatio ſz glo.ibi z fa.qō ē di ctū.s̄.in.vij.q. quia licet a principio nō sit appellatuz in scriptis sed viua voce pōt qñcūqz j.r.dies appellari po stea in scriptis vide plene.in.c.sua nobis.j.eod. in ꝟ.iiij. cōclusio. Decimosexto queritᵉ pone q i appellatōe ab interlocutoria sint exp̄sse plures cāe grauaminis an sit necesse oēs probare: dicas q licet sit verum q appellatio ne ab interlocutoria non possit iustificari ex alia cā q̄ no minatim exp̄ssa vt hic z.d.de.appellāti.z. d.§. pmittitᵉ. z ibi Bar.tñ pluribus z multis caus exp̄ssis sufficit vnam solam cām ꝓbare quando talis cā ipa sola ē rōnabilis z sufficiens de per se: ita Bal.nota.in.d.l.minoribus z ita tex.de hoc no.in.l.appellanti.§.i.ff.e.t.z ita ēt glo.or̄.z cla rissima in.c.exhibita.in fi.s̄.ō iudi.hoc idem sequitur ꝑa nor̄.in.c.significāte.j.e.in vlti.notabili z ī.c.cuz cām in fi. j.e.z idem do.Flo.in.d.cle.appellanti.q.iij.ex quo sing. infertur q pluribus causis etiam copulatiue expressis in appellatione nō requiritur q apponatᵉ illa clausula non astringēs se z̄.de q̄ p doc in.l.Dinus.ff.de re iud.z.i.c. lz cām.s̄.de ꝓb.quia in appellatōe sēp sufficit ꝓbare vnam cām dūmodo sit sufficiens de per se: z clausula illa non astrīngens se ad omnia ꝓbāda nō requiritᵉ sm Bal.in d.l.minoribus colū.ij.per tex.in.d.cle.appellāti.§.i.z idē Pano.in.d.c.significāte.p illū textū qō tene mēti. quid aūt sit de stilo curie vide de hoc plene per doc.in.c. cum cām.sup glos.fi.j.e.an sit necessariū q omēs cāe in appel latione exp̄esse tūc ꝓbent. Ultio pone q interponi tur appellatio absq; exp̄ssione alicuius cāe vel ex cā irrō nabili vel appellabit sine scriptis vel absq; petitiōe apo stolor̄ his casibus quibus appellatio ē nulla tñ pone q iudex a quo dtulit tali appellatiōi an cā dnoluatᵉ ad iudi cē adquē cōclude q licet qñ appellatio nō ē legittima aut ex legittima cā interposita nō devoluat negocū ad supio rē vt hic nec sit tali appellatōi deferēdū vt in.c.cū appella ciōib⁹.e.t.in vi.tñ si iudex a quo detulit tali appellatiōi licet frūole z nulle abdicauit ab eo omnem iurisdictionem z est devoluta ad iudicem ad quem vt in.d.c. appellatio nibus.z ita i his casibus tenet Joan.an.z Gemi.in dicto c.i.§.post hec.e.ti.in vi.z idem tenuit Jo.an.in.c.romana. in prin.e.t.in vi.hoc iō sequitur Ro.deci.ccclxxxv.que in cipit Jtem si appellatur.ex his ergo habes singulares ef fectus qui resultant quando iudex defert appellationi qō nota ad declarationē z limitationē huius tex. Postre mo queritᵉ an dispositio huius tex.habeat locū de iure ciuili.dic q sic quo ad omēz effectū. Primo enim etiā de iu re ciuili procedit qō hic dicitᵉ vt in appellatione ab inter locutoria eo casu q de iure ciuili possz appellari requiratᵉ expressio rōnabilis cāe grauaminis in appellatiōe. Scō q appellatio iustificetᵉ ex illa cā grauaminis in appellati one expressa z ex his duobus est tex.no.z melior qui sit in iure in.l.ait prector.§.permittitur.ff.de mino.vbi Bar. ita notat.z tenet Ang.in suo cōs.clxxxiij.qō incipit ī cā

accusationis col.ij.in fi. Tertio q̄ iustificata causa appellationis ab interlocutoria devoluit tota cā ⁊ negocium principale ad iudicē ad quem nam dispositio huius tex.i hoc similiter locū hz de iure ciuili ⁊ fuanda i oi foro ⁊ in terris imperij ita voluit sing.Butri.i.c.olim.s.de exepti. in glo.ij.⁊ ita sequunt alij doc.tene menti ad declaratio nem huius tex. In eadem glo.in fi.hec glo. ponit de clausula appellatōe remota an hodie aliquid operet per hunc tex.de quo articulo hic aliq̄liter per doc.sed vide la ttus dicta de hoc i.c.pastoralis.i prin.s.e.⁊ ibi de multis effectibus quo ēt hodie operat clausula appellatione remota. In glo.iiij.ibi.ēt correcta sunt illa iura tenet glo. q̄ iura loquentia de missioē nuncij vel arreptione itineris ad curiā hodie sint correcta per hunc tex.sed cōclude q̄ aliq̄n quis arripit iter ad papam non ex cā appellationis sed ex alia iusta cā tunc talis censetur sub protectione pape vt sic p̄ eum non possit procedi in prib⁹ ⁊ hoc per.c.i. de peregri.qō intelligit hic Innocē.q̄n quis arripuit iter in propria persona secus si mittit nuncium quia lz tunc nū cius ipse sit sub protectione apostolica non tñ ipe dñs: sm Inno.hic volentē generaliter procedere q̄ itinerantes ad papam ex iusta cā sint interim sub protectione apostolica i tantum q̄ non valeat processus p̄ eos agitatus ⁊ hoc per tex.in.d.c.i.nec ēt valeret excomunicatio lata p̄ eos vt in c.dilecti.s.e. Dubium tñ facit.l.ignorare.C.ex qui.cau. ma.vbi p̄ absentem ex cā reipublice potest procedi si non defendatur:ergo procedi potest p̄ eum qui ex propria cā iuit ad papam si non dimisit procuratorem quare Panor. hic colum.vij.dicit q̄ quo ad primum decretum valeret processus non in alijs p̄iudicialibus ⁊ minus valeret si spoliaretur interim ⁊ incōtinenti deberet restitui cōdītione. d.c.i.afferentis in hoc maius privilegium q̄ per iterdictū vnde vi.sm Panor.qō nō .conclude ergo q̄ predictus effectus de arreptione itinerits ad papam hodie nō sit sublatus per hunc tex.⁊ hic doct.⁊ subdit hic Inno.p̄dicta. procedere q̄n ex probabili cā irent ad papam alias non gauderent dicto privilegio ⁊ valeret snia p̄ eos ⁊ poterūt citari ad domum sm no.i.c.fi.s. de eo qui mit.in poss. p Inno.⁊ per Bar.in.l.iiij.§.p̄tor ait.ff.de damp.infec.sm Imo.de his tñ vide plenius per doc.in.d.c.i.j.de peregri.

Aliq̄n ⁊ secō misso nuncij operabat suspensionem iurisditionis vt nō posset inchoari processus p̄ eum qui miserat nunciū ad principē donec nūcius rediret ifōrmaturus iudicē de intētione principis ⁊ in hoc hodie oia iura antiqua ō hb loquētia sūt cōrecta p hūc tex.⁊ ita glo.⁊ do.hic.

Aliq̄n ⁊ tertio missio nuncij ⁊ arreptio itineris habebat viz appellationis.s.c.meminimus. ⁊.c.dilecti.⁊ hodie an talis effectus sit correctus Panor.hic q̄ non quia tex.hic nō intendit tollere legittias appellatiōes sed certe aliter locutus ē Panor.in.d.c.dilecti.⁊ in.d.c. meminimus.sup quo aduerte ad duos casus principales. Primo q̄n arripitur iter ante cām ceptā isto casu Inno. hic Host.⁊ do. Ant.q̄ arreptio itineris non habeat vim appellationis licet possit brē privilegium de quo.s. in primo casu:sed Imol.hic p̄: quādo cōcurrit iusta causa propter quā poterat appellari sm nō.in.c.bone.s.e.dummō pbet q̄ illa cā arripuerit iter tūc cuz eadem rō videtur sive ante iudicium sive post cum plus sit facto appellare q̄ verbo.d.c.dilecti.fa.c.ad audiētiam.s.e.vbi non ē necessarium exprimere verbum appellatio .sufficiunt enim equipollentia ⁊ cū hac cōclusiōe tenet se Lapus sua allegatione.xxxix.colum.ij.⁊ isto casu vetera iura nō sūt correcta quia textus hic loquitur in appellationibus iudicialibus nō in extrajudicialibus de qua appellatione extrajudiciali vide dicta in.c.bone.s.e. Secōo casu q̄n post litem motam arripuit iter propter grauamen qō preceſſit:tenet Imol q̄ hz vim appellationis.s.de offic.dele.cum cām. c.cū olim.s.de do.⁊ contu.s.de resti.spo. c.audita. est tñ necesse q̄ arripiat iter. j.x.dies a die grauaminis ⁊ sic si ue appellet verbo vel facto ⁊ procedunt p̄dicta sm Inno cen.⁊ Host.q̄n nō potuit habere copiā iudicis cora quo appellet ⁊ apostolos peterz ⁊ prudēter tūc facit exprimat cās grauamūs coram testibus ⁊ ita sequitur hic do. Ant. quia debēt seruari que possunt sm naturā appellationis.

Alij vero tenent,put refert hic Inno.q̄ hoc sit ō cōsilio nam sufficit q̄ cora supiore exprimant tunc cāe grauaminis,put tenuit Arch.cū quo trāsit Jo.an.i.c.i.e.ti.in vi.⁊ idē Imo.hic col.ij.deberz tñ his casibus intimari iudici vel aduersario ⁊ post talem itimatiōez oia attēptata reuocabuntur q̄n itimatio fuit.j.x.dies quo casu grauaminus que p̄tulerunt itineris arreptōez ⁊ secuta sūt reuocabuntur ⁊ ita trāsit hic do. Anto.dummodo postea,pbetur veritas cāe grauaminis sm Imo.hic p ea que habentur in.c.non solum.e.ti.in vi.⁊ ita residēt hic coīter doc. Sed aduerte quia p missionez nūcij ante cām ceptam n̄ suspēditur iurisdicio ⁊ ita tex.hic corrigens in hoc veteram iura sm Inno.⁊ comuniter doc.hic licz Imo.colum.viij. velit q̄ q̄n suberat iusta causa appellandi quia verisimiliter timebat grauamē videretur q̄ etiam hodie missio nūcij habet vim appellationis dummodō constet q̄ dicta de cā miserit cum eadem sit ratio sive mittatur ante causam ceptam sive post quia iurīū correctio est euitāda sm Imo.sed certe per missionem nūcij sive ante causam ceptam vel post nullo casu inducitur effectus appellationis quia est hic tex.clarissimus de missione nūcij q̄ non potest preoccupari nec suspendi iurisditio iudicis ⁊ similiter per arreptionez itineris: imo plus hic dicitur q̄ si arripuerit iter ⁊ ipetrauerit literas nō p̄occupat iurisditio nec suspendit:si ergo per itineris arreptionem iuncta impetratiōe nō inducit appellatio nec suspēdit iurisditio minus nō iducet p solaz itineris arreptōnē ⁊ ita tex.hic.satēdū tñ esset q̄ q̄n non possz haberi copie iudicis tūc debet seruari qō habet in.c.fi.j.e.⁊ iō videt vera opi. quā tenet.s.do. Anto.q̄ dicto casu cora testibus debēt exprimi cāe grauaminis exquo textus hic vult q̄ absqz expressione rōabilis cause nō procedit appellatio ⁊ si nō procedat vera ⁊ exp̄ssa appellatio minus debz procedere tacita ⁊ p̄sumpta p missionē nuncij vel itineris arreptōnē.voluit g hic tex.q̄n possit alio mō recedi a iudice q̄ p appellatōnē cum expressione rationabilis cause coram eo: verum si copia iudicis haberi non potest debet fieri expressio cause grauaminis cora hōestis viris cū tex.hic requiret q̄ sep exprimat rōnabilis cā:tenēda ergo videt conclusio q̄ ille tex.corrigat vetera iura de missione nūcij ⁊ arreptione itineris prout dicit glo.hic non ob.q̄ iurium correctio sit euitanda quantū pōt quia certe id verum quātuz fieri potest imo reprehenduntur qui volunt sustinere iura q̄ sunt correcta ita glo.nō.in.c.cū expediat.de elec.in vi. vñ cuz hic fiat expresse mentio de missione nuncij ⁊ de impetratione lr̄ar.⁊ sic de arreptione itineris vt nō habeat vim appellationis nisi cora iudice appellet ⁊ exprimat rōabilis cā coram eo cōstat vetera iura correcta quia aliter si copia iudicis possit haberi non esset deferre debitū honorē iudici qō ē p̄ hunc tex.⁊.l.omnem honorē.C.q̄n prouo.

In eadem glo.ibi iam cepta est p solam citationē tenenti glo.iuncto tex.⁊ ita allegat q̄ lz papa sit ordinarius omnium.ix.q.iij.cuncta p mundum.⁊ in canone.per principalē.tñ potest iurisditio pape preueniri per inferiorem ordinarium tūc enim rescriptū principis nō faciēs mentionem de lite cepta coram ordinario ēt per solā citationē cēt surrepticiū ⁊ ita tex.⁊ glo.hic quia vbi ceptuz ē iudicium ibi finē accipere dz.ff.de iudi.l.vbi ceptum.s.de fo.cōpe.c.penul.fac.c.inter monasterium.s.ti.i. vbi nōbiliter habetur q̄ secunde lr̄e debent non solum continere mentionē de prioribus sed etiam de litis pēdentia ⁊ processu cora primo iudice qui preuenit.si ergo cā est cepta cora ordinario non valeret ipetratio rescripti a principe vel a papa ēt inter clericos exquo iurisditio pape potuit p̄ueniri vt hic intelligē: nisi in rescripto fieret mētio de litis pendētia vt.d.c.inter monasteriū.⁊ hic in glo.papa enim

poteſt abuocare ad ſe cauſam pendentem coram ordinario vel delegato vt.c.vt noſtrum.z ibi docto.j.e.z procedunt predicta ēt in beneficialibus qz pōt iuriſditio pape preueniri p ordinariū: ideo ſi ordinarius contulit beneficium p̄ q̄ papa vel legat⁹ de latere p̄ualet collatio ordinarij.z ita tex.no.in.c.ſi a ſede.de p̄ben.in.vi.z intellige predicta procedere de equitate canonica ſm quam poteſt impetrare reſcriptum z delegatus ēt lite pendente coram ordinario ēt ſi ordinarius i nulla ſit negligētia vel culpa dūmō fiat mentio de litis pendentia coram eo: z ita glo.in ver.inouari.in cle.ij.vt li.pen.z Spe.ti.de reſcripti preſentatione.§.rōne autē cāe.in p̄in.ſecus tñ eſt de iure ciuili qz non valet reſcriptum lite pendente coram ordinario niſi requiſitus denegauerit facere iuſticiam vt in autē.vt diffe. iudi.§.ſi vero cōtigerit.z ita Bar.in.l.ij.in fi.C.vt li.pē.z hec.eſt differētia iter ius canonicū z ciuile: oī tñ caſu iſte eſt caſus refuatus ſoli principi qz lite pendente coram ordinario pōt ab eo impetrari reſcriptum ad aliū iudicem ſed nullus alius inferior ℔ poſſet etiā legatus de latere poſt quā enim cā pendet coram ordinario nō poſſet legatus de latere illam cāz ad ſe abuocare vel aliter cōmittere impedire ſeu intromittere ſe z ita Spe.e.ti.de leg.§.nunc oſtendū.x.p̄miſſa.z.x.legatus.p quo tex.xi.q.i.p̄uenit.z ita Panor.in.c.i.s̄.de offi.leg.colū.ij.de quo articulo vide plene dicta in.d.c.vt noſtrū.circa fi.in.iij.q. In ea. glo.in fi.glo.ponit duas cōcluſiones.prima cōcluſio ſit q̄ iuriſditio delegati pape pōt p̄ueniri per ordinarium ante quā lr̄e ſint delegato preſentate z iura antiqua dicētia q̄ inſpicit⁹ in reſcriptis tēpus date z nō tempus preſentationis ſint limitata z reſtricta p hūc tex.an aūt ſufficiat ſola preſentatio lr̄aꝝ abſqz citatōe dicet.j.in glo.in ver.aſſignate.z ibi vi.de ℔ z cū hac concluſione glo.cōcordat hic Inno.z Hoſt.quo ad ordinariū: ſz Goffr.hic ponit aliū intellectū ad hunc tex.vt itelligat q̄ impetrans citatus coram ordinario nondū preſentauit lr̄as ſuas iudici delegato ſed incōtinenti poſt citationē ordinarij preſentat delegato lr̄as z deinde cōparet coram ordinario z ō illis excipiat: audit⁹ ſua exceptio z ita intelligat tex.hic ibi p̄us q̄ fuerint delegato aſſignate cū ℔ intellectu Goff.reſidet hic Jo.an.z Butri.cōcludēdo q̄ ſi cōuentus coram ordinario excipit de lr̄is prius impetratis z nōdū preſentatis tunc repellit⁹ z ita tex.tus hic alias ſi poſt citationē ab ordinario incōtinēti preſentat delegato z deinde cōparet coram ordinario z excipit de lr̄is impetratis quas iā preſentauit offerens ſe velle p̄ſequi z paratū coram delegato tūc excludit⁹ iuriſdicio ordinarij z ita dz intelligi tex.hic.z ℔ caſu p̄cedant iura antiqua dicentia ſtandū eē p̄rioritati in data vt in.c.ceterū.s̄.de reſcrip.ita q̄.c.ſi aūt.z.c.plerūqz.nō corrigant⁹ in tātū ſed limitent⁹ p hunc tex.qz vbi oli impetrās poterat differre vſqz ad annū hodie p hūc tex.nō poſſit. imo ſibi iputet⁹ ſi nō preſētauit lr̄as anteq̄ ipſe citatus cōpareat coram ordinario.vt.s̄.fm dō.Anto.hic.z in.c.i.s̄.de reſcrip.z idē ſequit⁹ hic Panor.colū.x.iuribus z rōibus.j. in.ij. cōcluſiōe adducēdis z idē tenuit Panor.in.d.c.i.de reſcrip.colū.vi.z Bal.hic circa fi. Sed aduerte qz intellect⁹ glo.Inno.z Hoſt.hic quātū ad ordinariū videt⁹ de iure verior p hūc tex.p quo fa.rō qz iuriſditio ordinarij ē fauorabilis z ampliāda: delegata vero z ex̄ordiaria odioſa z reſtringenda vt in.c.ad hec.s̄.de reſcrip.z ita gloſ.in. cle.ij.de offi.or.z in.c.i.de reſcrip.in vi.z in.c.nōnulli.s̄.de reſcrip.z ideo ſi in pluribus ordinarijs ē locus p̄uentōi z vnus pōt p̄ueniri z p̄occupare iuriſditiones alterius.ordinarij p ſolam citatōez.ff.de iudi.l.ſi quis poſtea.z in.c.penul.s̄.de fo.cōpe.quāto magis debet ordiarius p citationez poſſe p̄occupare iuriſditiōez delegati que ē odioſa.z reſtringenda vt.s̄.tenenda ergo videtur hec prima cōcluſio p hūc tex.quē tñ itellige z limita niſi delegatus fuerit impetratus de cōmuni p̄tiū cōſenſu: tūc enim nō lz alteri p ti ad aliū iudicem accedere ar.c.ceterū.de reſcrip.p quem tex.iuncta glo.do.Flor.ibi refert ſe conſuluiſſe q̄ ſi dato delegato de communi cōſenſu altera pars adit poſtea ordinarium poterit per exceptōz repelli z in expenſis condemnari: z ita ſequitur Jmo.in.d.c.ceterum.in fi.z hoc iō in hoc Butri.hic dicēs idē ſi preſentet: z ſciēte aduerſario vel eius procuratore eſſēt littere impetrate: ſz certe hoc dictum non p̄cedit quia taciturnitas nō habet⁹ p conſenſu in p̄iudicialibus.l.filius.§.inuitū.ff.de p̄cu.z in regu. is qui tacz.in vi.z ſic ex ſola taciturnitate nō videt⁹ ſibi p iudicare in electione iudicis cū iterſit noſtra habere plura remedia z eligere iudicem magis gratioſum vt in.c.cū ſit generale.de fo.cōpe.z p Jo.an.in.c.cū eterni.de re iud. in vi.vnde ſola taciturnitas nō noceret. Secunda ſit limitatio ad hūc tex.q̄ tunc ordinarius poſſit p̄uenire impetrantem z delegatū q̄n impetrās potuiſſet cōmode p̄ſētaſſe primo reſcriptū z ſic pōt ſibi dolus vel negligētia iputari alias ſi fuit impeditus ceſſāte ipa negligētia nō poterit p̄ueniri ab ordinario ſa.regula.imputari.in vi. quia abſurde foret q̄ abſqz culpa priuaretur ſuo iure.l vi.diſ.ſatis puerſuz.z ita iura antiqua loquētia de reſcriptis q̄ attēdūtur tempus date: ſic limitēt⁹ z minus remaneāt icorrecta alias q̄diu impetrans nō fuit negligens ſemp poterit apponere de literis primo impetratis dūmodo fuerit de impedimento proteſtatus z iſte fuit intellectus glo. nota.in.d.c.i.de reſcrip.pro qua fac.c.tibi qui.e.ti.in vi.z hūc intellectum ſequitur Jmo.hic colum.x.z in.d.c.i.colum.v.dicens dictū intellectuz coiter approbari a doctoribus quem etiā tenet ibi do.Flo. Tertia limitatio vt hic tex.nō bēat locum q̄n eſſz delegata inquiſitio in cauſa criminali que committit⁹ in fauorez publicum.l.cōgruit.ff.de offi.p̄ſl.c.i.s̄.de offi.or.tñ taciturnitas impetrātis nō poſſz p̄iudicari cōmiſſioni prius facte p principem in fauorem publicum z ita p̄cedit tex.in.c.ad peticionē.j.d accu.ſm Panor.hic ſed aduerte quia ille tex.pbauit p̄rium nam ibi p̄ceſſus legati nō eſt nullus ex defectu iuriſditionis ſed rōe inordinati p̄ceſſus vel quia factus pēdente appellatione.z ideo Pano.z Butr.ibi intelligūt illū tex.ſm hāc primam cōcluſionē huius glo.hic: quia ibi impetrans fuit p̄uētus a legato z ſic ab ordinario. Alia z ſecūda cōcluſio principalis huius glo.hic ſit q̄ diſpoſitio huius tex.habeat locū etiam in delegatis cum indefinite dicat tex.coram idoneo iudice: vnde etiaz delegatus includitur.c.iudex.de offi.dele.in vi.p.glo.z ideo hodie per hūc tex.valent ſecūde littere primo preſentate non facientes mētiōez de primis literis nōdum preſētatis quia iuriſdictio delegati ante p̄ſentationē literaꝝ pōt p̄ueniri p ſcōas literas primo p̄ſentatas ita q̄ iura antiqua dicētia q̄ in reſcriptis quo ad p̄uētionez attēdit⁹ tempus date z nō preſētatōis ſint hodie limitata z reſtricta p hunc tex.vbi tp̄s preſētatiōis inſpicit⁹ ſiue in primis ſiue in ſcōis lr̄is z cū hac cōcluſiōe glo.tenet hic Inno.z in.d.c.ceterū.z idē Jmo.hic z ibi cū primis duabus limitatiōib⁹ antedictis z idem ſequit⁹ do.Flor.in.d.c.i.colū.iij.in fi.z ſz hanc intelligentiā cōueniūt in hoc litere ad lites z litere ad bñficia in quibus ē locus p̄uētioni q̄n p̄ impetrāti potuit dolus vel negligētia imputari vt in.d.c.tibi qui.ſz Butri.hic ſequitur intellectuz Goff.z Jo.an.concludēdo in delegatis p̄ut.s̄.in ordinario z ita hic Pano.mouet⁹ quinqz motiuis. Primo quia iurium correctio eſt cuitanda.l.ſacimus.C.de teſta.l.p̄cipimus.C.de appel.c.cuz expediat. de elec.in vi.nec dz p ſubauditiōes z tacitos intellectus induci iuriū correctio ſm glo.in.c.cupientes.§.q̄ſi p.xx.ō ele.in vi.nec etiam p ſimilitudinem rōnis vt in auten. q̄s actiones.cū ibi notatis per doc.C.de ſacroſ.ec.cum iura ſpecifice loquātur in delegatis q̄ inſpicitur tēpus dati reſcripti nō debet p ſimilitudinem rōis in iudice induci correctio illoꝝ iuriū de delegato loquentiū imo in delegatis videt⁹ diuerſa ratio quia ideo in ordinarijs eſt locus p̄uētioni quia ſūt pares arg.c.fi.de reſcrip.in .vi. ſed in pluribus delegatis diuerſo tempore aut in ſolo delegato quia princeps cōmutādo cām videt⁹ eripere de manibus ordi

narū ꝑ nō.in.d.c. vt nostrū.7 ꝑ Jnno.in.c.cū.QH.§.ō cō
sti.ideo dicit' q delegatus p̄incipis in illa causa est ma
ior quolibet ordinario vt i.c.pastoralis.§.de offi.ord.c. stu
duisti.7.c.sane.§.de offi.dele.vnde ordinarius nō debet
posse p̄uenire iurisdictionē delegati qñ impetrans est pa
ratus ꝓsequi corā delegato vt.§.ꝑ Goff.7 Jo.an. Se
cunda rō quia rescripta sunt perpetua: nunquam tollun
tur durante actōe.l.falso.C.de diuer.rescrip. nisi ꝑ aliud
rescriptum faciens mētionē de p̄imo vt.d.c.ceterū.ergo
tex.hic debet intelligi stricte scilicet nisi impetrans velit
ꝓsequi corā delegato ꝓalias non tollat' rescriptum vt sic
nō corrigat'. d.l.falso.ꝑ hūc tex. Tertia ratio quia tex.
hic loquit' ō iudice idoneo sed iudex impetrans ꝑ secun
das litteras non faciētes mētionē de p̄imis 7 sic surrep
ticias nō dicit' idoneus cum ille dicat' idoneus qui nul
la exceptione repelli potest: ſm glos.in.c.i.de testi.7 in
c.i.de consang.7 affi.facit.l.si stipuler dari.ff.de verbo.ob
lig.vbi id qō potest exceptione repelli habetur quasi p̄o
nullo 7 idē in glo.i.c.ex tenore.§.de rescrip. Quarta
ratio quia cōstitutio generaliter loquens ꝓut est tex.hic
nō debet trahi ad negocia in quibus spēaliter per alia iu
ra est ꝓuisuz in delegatus.ff.de penis.l.sanctio legum.ff.
de ꝟbo.oblig.l.doli clausula.7 sic non debet trahi ad spe
cialem dispositionez.d.c.ceterū.c.plerūqz.7.c.si aūt.p̄o
quo dictum Bar.in euaganti.ad rep̄imendā.in verbo
legibus.vbi dicitur q si in.l.apponat' clausula generalis
nō obstante quacūqz lege per hoc nō derogatur legi spe
ciali sed ipsa lex noua habebit locum in alijs casibus non
ꝓuisis in specie 7 hoc nisi diceret' nō obstante quacunqz
lege que in totū vel in ptem huic legi possit esse cōtraria:
ſm Bar.ibi per nō .per glo.in.l.sciēdum.ff.qui satisda.
cog.7 in autē.offeratur.C.de li.cōtesta.qō dictum est sin
gulariter notandū ꝑ statutis .ergo tex.hic loquens gene
raliter nō corrigat iura specialiter de delegato loquentia
vt.§.ꝑ Goff. Ultima ratio quia iura generaliter loquē
tia debent restringi ne quis p̄iuet' suo iure absqz causa
vt in.l.si serui vestri.C.de noxa.7 in .l.vt gradatim.§.sed
si lege.ff.de mune.7 honor. si ergo tex.hic itelligeret' de
delegato impetrato ꝑ secūdas litteras surrepticias non
faciētes mētionez de p̄mis p̄uaret' ipetrās p̄mus suo iur'
absqz causa 7 secundus impetrans ex sua improbitate 7
surreptione cōsequeret' cōmodum qō non debet esse.c.i
tellerimus.§.de iudi.cum similibus.7 hec sunt motiua
Panor.hic.vt hic vide ꝑ eum. Sed aduerte quia nō
videt' recedendum ab intellectu glo.7 Jnno.hic taz in or
dinario q̄ in delegato hic enim in tex.dicit' q si quis co
raz idoneo iudice cōuenerit aduersarium corā illo suā
iusticiam ꝓsequat' nō obstante ꝛc̄.vt in tex.ita q illa ver
ba p̄tus q̄ debeant referri ad ter.§.dum dicit' si quis co
ram idoneo iudice cōuenerit aduersariū p̄ius q̄ ꝛc̄. vn
de vult hic tex.q corā illo iudice suam iusticiā ꝓsequatur
eoipso q corā eo ē inducta p̄euentio nam si hic versicu
lus p̄ius q̄.intelligeret' ꝓut hic intelligit Goffre.tūc cū
tex.hic indefinite loquatur sufficeret qñcunqz p̄sētare
litteras cum hic nō limitetur tēpus:7 ideo intelligē hūc
ter.ꝓut dicit Butri.7 Pano.q incōtinenti citatus de
beat p̄sentare literas delegato nam alias ex quo tex dicit
hic p̄ius q̄ indefinite absqz vlla limitatione tēporis ista
esset diuinatio 7 diuinatiōes sunt fugiende vt ꝑ glo.in.l.
filium quē habētez.C.fami.hercis.p̄terea exceptio declina
toria pōt oppōi vsqz ad litē cōte.vt.d.c.iter mōasteriū.7 ꝑ
glo.in.c.i.in.fi. de li.con. in .vi.posset ergo quandocun
qz ante litem contes.corā iudice qui p̄euenit p̄sētare
literas corā delegato 7 postea comparere quādocūqz
ante litē cōtes.7 excipere de lr̄is p̄imo ipetratis 7 tamē
Goff.Butri.7 Panor.hic dicūt q icōtinēti habita cita
tōe scias tñ q si p̄imo ipetrās citatus corā ordinario vel
delegato impetrato per scōas literas essz cōtumax in p̄i
ma citatione non poterit postea comparere etiam ante li
tem conte.7 declinare seu opponere de lr̄is p̄imo impe
ratis qz lz cōtumax nō videtur vnq̄ ꝓrogari iurisditio
nem nō sui iudicis vt dixit sing. Jnno.in.c.ij.j.de eo qui
fur.7 Bal.allegat 7 sequit' illud dictū in.l.si qui ex cōsen
su.C.de epis.audi.7 in.l.gesta.in fi.C. de re iudi.7 ꝟ nisi
iudex ꝓnunciauerit se iudicē cōpetentē vt no.Bar.in.l.ij.
ff.si quis in ius vo.ipse tñ contumax bene sibi p̄iudicat vt
nō possit opponere exceptōes declinatorias ēt ante litem
cōtes.7 ꝟ fuit sing.dictū Jnno.in.d.c.ad petitōem.j.de
accu.qō satis ꝓbat' per illū tex.ꝑ quo ēt tex.ad hoc nō.
in.d.l.si qui ex cōsensu.ſm vnum intellectū 7 ibi ita Bal.
facit glo.in simili in ver.absētia.in.c.i.de elec.in.vi.cū per
actum tacitū vel exp̄ssum ēt ante litē cōt.p̄ecludit' via a
p̄incipio opponēdi declinatorias 7 ita tex.7 Bar.in.l.sed
7 si susceperit.ff.de iudi.7 in.l.quidā cōsulebat.ff.de re iu.
§.i.g̃ citatus si ē cōtumax 7 cōtumacia interp̄etat' ꝓut ē
deterius cōtumaci.ff.de interrogatorijs acti.l.de etate.§.
qui tacuit.7 ꝑ glo.ī.l.quā diu.ij.ff.de acqui.here.ideo ha
bet' ꝑ cōsentiente exquo alias ē suus iudex lz ope excep.
tionis possit declinari: vt ꝑ glo.in ver.cōpetente.in.c.ij.
vt li.pen.nō sic qñ esset citatus corā nō suo iudice qz tunc
cōtumax nō cēset' in iudicē cōsentire:ideo ē q de defectu
iurisditonis pōt opponi ēt post ſniaz vt in.c.at si clerici.§.
de iudi.7 ꝑ glo.in de.i.de sequel.pos.exceptio g̃ declinato
ria ē odiosa 7 restringēda 7 hinc ē q lz alias in ꝓgādo
iurisditionē ñ sui iudicis error siue iuris siue facti ꝑiudiat
ꝓgatōez.ff.de iurisd.om.iu.l.si ꝑ errorē tñ qñ iudex erat
alias cōpetens lz ope exceptōis possit sua iurisditio decli
nari tūc ex q̄cūqz cā nō declinet' siue ex cōtumacia siue
ex errore iuris vel facti sibi p̄iudicat 7 ꝟ etiā fuit sing. dic
tum Jnno.in.d.c.ad petitōez. 7 sequunt' doc.ibi ꝓ quo
ē glo.or.de iureciuli in.l.ij.§.sed si dubitet'.ff. de iudi.hic
ēt dixit nōnter Jnno.in.c.corā.§.de inte. resti. q si mior
vel ecclesia obmisit opponere exceptōes declinatorias nō
nat' ꝓpter hoc restitutio 7 ita limita.l.minō.xxv.annis
omissā.ff.de mino.cū satis sit q cā agitet' corā suo iudce fu
it g̃ dispositio huius tex.rōnabilis vt sic p̄cludat' via ex
ceptōibus declinatorijs eo ipso q quis ē cōuētus corā
idoneo iudice qui p̄uenit cū in alijs casibus iura sic p̄clu
dant vt.§. Non ob motiua Panor.7 ꝑ de iurisd cogne
ctione qz hic tex.pocius limitat 7 distinguit 7 ꝟ nō incon
uenit.ff.de legi.l.sed 7 posteriores.ꝑ glo.7.doc.in.l.fi.C.si
ꝫ ius.p̄terea iurisd cognectio ē euitāda qñ pōt alias rep̄bē
dit' qui volūt sustinere iura cognecta 7 ita gl.fin.d.c.cū ex
pediat.ꝓcedit enī lr̄a huius tex.de plano 7 absqz vlla su
bauditōe ſm intellectū glo.hic nec inducit' iurisd cognectio
a paritate rōis cū tex.hic loquat' de iudice idoneo 7 sic in
cludit' delegatus etiā ex ipsa significatione vocabuli vt.§.
iō nulla extēsio vel subauditio hic fit p̄terea a paritate ra
tōis fieret extensio ēt in cognectiuis qñ rō est exp̄ssa in in
re 7 ita glo.nō.in ꝟ.eligatur.in cle.i.de elec. 7 facit.l.bis
solis.cū ibi nō.C. de reuo.donati.hic enim in tex.sūt due
rationes exp̄esse. Prima ob honorē iudicis qui p̄euenit
vt sic non possit ab eo recedi per viā appellationis absqz
rationabili cā aut si dicat' q lr̄as p̄ius impetrauerit vnde
ex hac ratione nō seruaretur ōbitus honor iudici qui p̄e
uenit si ab eo possit recedi per exceptionē q p̄ius lr̄as im
petrauerit. Alia ratio hic exp̄essa ē vt partes releuent'a
laboribus 7 expensis si g̃ ps fuit solicita 7 adiuit iudicem
ordinarium vel p̄imo p̄sentauit secūdas litteras delega
to vult hic tex.q corā eo suā iusticiam ꝓsequatur alias
si rediret ad iudicem p̄iorē in data perderet expensas iaz
factas corā iudice peruenīente 7 sic circa libellum aduo
catos ꝓcuratores 7 nunciū citantem:7 hoc non esset re
leuare partem ab expensis ita q a ratione exp̄essa hic nō
videtur procedere intellectus Goffre. 7 sequentium 7 lz
p̄imus impetrans perdat expensas sue impetrationis:
tamen sibi imputetur si potest sibi culpa vel negligentia
asscribi vt in regul. damnum quod quis sua culpa.in vi.7
ideo intellectus glo.hic est conformis dispositioni iuris
cōmunis quia qui p̄imo egit corā vno iudice debet ꝓ

sequi coram illo vt.d.l.qui prior.ꝛ.d.l.vbi ceptum.ꝛ etiam quia lite pendēte nil debet innouari ideo nō poterit primo impetrans inuouare litteras iam lit. prima pendent.cum alias essꝫ derogari.d.l.qui prior.ꝛ.l.vbi ceptum ꝛ cle.ij.vt lit.penden. nec ob.q̄ princeps delegādo causam videatur adimere ab ordinario quia id verum in facta pñtatione litterarū vt vide dicta de hoc in.d.c.vt nostrum.non ob.q̄ delegatus principis sit maior ordinario ꝛ q̄ rescripta sint perpetua quia id verū pñtatis litteris alias perditur negligentia ius impetrantis vt hic ꝛ.d.c.tibi qui.qa ante pñtationem litterarū non confertur nec aufertur iurisditio.ita textus nō.in.c.audita.s̄.de resti.spolia.fac.c.super eo.el.ij.s̄.eo.in fi.ꝛ ita Bal.in.l.i.C.vt lite pendē.naꝫ princeps delegādo cām videtur rescribere cōditionaliter vt si impetrās velit vti ꝛ presentare litteras ita Inno.in c.cum contingat.j.de offi.deleg.ꝛ in.c.i.de cōcessi.prebē. in.vi.quia impetrans potest non presentare si velit.vt p Inno.in.c.ex conquestiōe.s̄.de resti. spolia.ꝛ patet in.d. c.si autem ꝛ.c.plerumq̄:si ergo potest sibi negligētia imputari sua tacita renunciatione est exclusus vt hic ꝛ in.d. c. tibi qui.de prebē.in vi.ꝛ in.l.i.ff.de nundinis.ꝛ dicitur negligens si passus est induci preuētionem ab alio iudice: ꝛ ita tex.hic non ob.q̄ non dicatur idoneus iudex si pōt exceptio repelli quia certe exceptio expirat per negligentiam impetrantis. Non obstat quartum motiuꝫ supra quia certe hic loquitur specialiter de iudice delegato: vt ibi in tex.delegatis assignatis. ita q̄ dispositio huius text.non est generalis sed specifice loquitur. Non ob. vltimum motiuū quia satis priuatur iusta causa ex duabus rōnibus hic expīssis in textu ꝛ ratione eius negligētie ꝛ licet secunde littere non facientes mentionē de primis sūt surrepticie vt i.d.c.ceterum.tū id verū ope exceptionis a qua exceptione eius negligentia ē exclusus ꝛ ex his infertur q̄.d.l.falso.ꝛ.c.si autem.ꝛ.c.plerumq̄. non conciganter sed distinguantur ꝛ limitent̄ per hunc tex.tū ob fauorem iurisditionis ordinarie vt.s̄.tum etiaꝫ vt deferat̄ debitus honor iudici preuenienti tum etiam vt partes releuentur a laboribus ꝛ expensis tum etiaꝫ vt deferatur parti primo pūenienti vt.d.l.prior. tum etiā vt negligentia puniatur:hinc est q̄ iura vigilantibus subuenīūt vt.d.l.qui prior.ꝛ in.l.pupillus.ff.de his qui in frau. credi.ꝛ.d.c.tibi qui. Ultio dubitatur an dispositio huius tex.habeat locū nō soluꝫ quando cōcurrūt particularia rescripta sed etiaꝫ quando concurrit rescriptum generale ꝛ speciale vt sic sit locus preuentioni glo.singularis in.c. pastoralis.§.i.in ver.enumeratur .s̄. de rescript.tenet q̄ sic ꝛ ita transit hic Joā.an.sed Butri. ibi contra:quia generales sunt sublate quo ad causam specialem cum generi per speciem derogetur.c.i.s̄.de rescrip. Pano.ꝛ. vero ibi colum.ij.sequitur glo.quia sicut prime littere tolluntur per sollicitudinem primo pñtantis vt hic ita ꝛ sic scōe littere reuocatorie ꝛ sic speciales tollantur per negligentiā impetrātis ꝛ solicitudinē primi pñtantis: quando impetranti specialis potest negligentia imputari arg.d. regule.damnū.qd̄ dictū tene menti ad extensionez huius tex. ꝛc̄. In glo.in verbo assignate.in fi.nota glo. q̄ ex sola pñtatione rescripti non inducitur perpetuatio nec preoccupatio iurisditionis nisi secuta citatio ꝛ tō Inno.hic vnde in casu huius.c.non sufficeret sola pñtatio litterarum sine citatione sed Butri.hic cōtra per hunc tex.non cauillando vel supplēdo ꝛ ideo dicit Imol.hic q̄ eius opinio de iure est verior nī in practica seruaretur opinio glo.ꝛ Inno.hic sm eū ꝛ ad predicta vide glo.s̄.in ver.si dicat.q̄ tenuit q̄ ante pñtatiōez litterarū nō cōferat̄ iurisditio nec habitu nec actu ꝛ fa.tex.in.d.c.audita.ideo ē q̄ ñ valeret processus executoris vel delegati añ pñtatiōez litterarꝫ ex q̄ ignorat fūdamētū sue iurisditionis vt p Bar.in.l.multum.ff.de cōdit.ꝛ demon. ꝛ hanc conclusionem firmat rota per multa iura dec.ccccl vij.que incipit circa tertium.in viti.colum.ꝛ vide dicta in.c.super eo.ij..s̄.e.in fi.

In glo.in ver.ex rōabili cā.ibi sniabit enim iudex.in b nō.glo.q̄ iudex a quo quantū ad effectū verum teneatur deferre appellatōi vel nō habet ipse cognoscere ꝛ pnunciare an appellatio sit legittima vel non qꝫ si iudex a quo non defert iuste appellationi venit puniendus vt in.c.de prior.s̄.e.ꝛ similiter si defert frūole appellationi veniret puniendus.ij.q.vi.sunt quor.ℵ.sed li quis facit.glo.ī. c.cum appellatōibus.eo.ti.in.vi.ꝛ hoc nisi ꝓbabile dubiū eū excusaret vt.i.c.sacro.in fi.j.de sen.excom.ideo interest iudicis a quo cognoscere an appellatio sit legittime admittenda vel nō:si tū ipse declararet appellationē non esse legittimam quantū ad hunc effectū non impedit vires appellatōis vt est tex.nō.in.c.cū super abbacia.s̄.de offi.dele. ꝛ idē Spe.in.§.nunc dicamus.post medium in ver. Uincē cius dixit.ꝛ i ℵ. Itē appellatōe pendente.ꝛ si iudex a quo ꝓfert sniaꝫ veniret reuocanda per iudicem appellatōis ita tez ipse Spe.eo.ti.§.nouissime.collum.ij.ℵ.illud autē certum est.circa fi.qꝫ ad iudicē ad quem spectat cognoscere ꝛ diffinire an cā appellationis sit legittima vel nō vt in c.dilectus filius.j.s̄.de reseri.ꝛ.ff.de admi.tuto.l cirographis.§.i.ꝛ ibi ꝙ Bar.ꝛ idez Imo.ꝛ Pano.hic idē Spe. eo.ti.de appella.§.nunc dicamus.circa fi.in ℵ.sed cū cognoscere ꝛ in prin.in ℵb.sed quis iudicabit.de quo articulo vide plene dicta in.d.c.de prior.ꝛ in.c.cōstitutus.el.ij. in penul.cosū.s̄.eoō. In ea.glo.ibi collatōe sapiētum. nota ex glosa q̄ qū dubitat̄ an appellatio sit recipiēda vel non ꝛ iudex a quo teneat̄ deferre vel dz de ō ipse iudex cōferre cū peritis.intantum q̄ super ō articulo potest per ptem peti consiliū sapientis ꝛ iudex tenet̄ concedere ꝛ si denegaret pōt ex hoc appellari ꝛ ita Spe.e.ti.§.nunc dicamus.ℵ.i.ꝛ banc opi.sequit̄ hic Butri.idem ēt sequitur Imo.i.c..sepe.s̄.eo.ti.sed Spe.ibi refert opinionē Uincē cij tenentis ꝓrium cuius opi.sequitur hic Pano.ꝛ.q̄ non ꝓbatur iure q̄ iudex arteꝫ ad cōcedendū consilium sapiētis sed pōt ipse suo iudicio diffinire ꝛ vide in.l.i.§.quesitū ff.eo.ti.super quo articulo dicas q̄ si iudex ipse ex se velit consiliū sapientis certe hoc poterit ēt inuitis partibus ꝛ ita tꝫ Ang.in.l.i.C.de relat.p glo.nō.in.l. arbitri.C.de sententen.ex peri.p quo ēt glo.hic.pōt enim iudex ꝛ dz consulere peritiores qū dubitat: ꝛ ita ēt est de mēte Bar.in.l.si postulauerit.ff.de adul.si vero queraꝫ an iudex de necessitate an ex debito teneatur cōmittere cām consilio sapientis ad petitionē partium videt̄ opi.ꝑcedere Pano.ꝛ.hic per tertū nō.in.l.ad principem.ff.eo.ti.vbi iudex pōt reuocare cōmissionem quam fecerat de principe consulēdo ꝛ inuita altera parte vnde nō.ibi Ange.per illum tex.q̄ iudex pōt reuocare cōmissionem quam fecit de cā ad consilium sapientis ꝛ iudicare nō expectato consilio ꝓ quo optime facit glo.in.d.l.i.C.de relat.vbi Ang.hoc idem tꝫ.ratio ē qꝫ si cōsilium habuisset non tū tenet̄ illud sequi vt.l. ticium ꝛ meuium.ff.de admi.tutoꝝ.ꝛ ibi per Bar.facit.c. cum olim.s̄.de arbi.ꝛ.c.cū in veteri.s̄.de elec.ꝛ banc partem sequitur Bal.in.l.ex illo.C.eo.ti.dicens q̄ ēt inuitis partibus iudex potest reuocare cōmissionem quam fecit de consilio sapientis argu.d.l.ad principem.fortius ergo pōt a principio nō cōmittere cām consilio sapientis ēt si ambe ptes hoc petant intellige de iure cōmuni secus si ex forma statuti cōmissio ad consilium sapientis foret necessaria tūc.n.cū sit de forma deberet cōsiliū necessario cōcedi ꝛ expectari sm Bal.in.d.l.ex illo. vt in.d.c.cum in veteri. ꝛ.c.cū olim.ꝛ vult Bal.q̄ dicto casu si iudex ferret sniam non expectato cōsilio sentētia sit nulla Bar.tamen in.l.i. C.de relat.in princi vult q̄ sit necessaria appellatio tamen in hoc essent consideranda verba statuti ꝛ ad materiam vide per Bar.ꝛ alios in.l.si conuenit.ff.de re iudi.ꝛ vide de his dicta in.c.intimasti.circa fi.j.eo.ꝛ plene ꝙ Imo.in l.i.§.quesitum.ff.eo.ti.vbi nō.per eum. In eadem ibi in tali dubio deferat appellationi signa ꝛ tene mēti hāc glo. ꝛ ita allegatur q̄ omni casu quo dubitatur an appellatio sit admittenda vel non sit deferendum: vel non semper

in dubio iudex a quo debet deferre appellationi ꝛ ipsam admittere ꝓpter reuerentiã superioris ꝛ idez Jo.an.i.c.si a iudice.co.ti.in vi.ꝛ ita doc.hic de quo articulo vide dicta.ſ.co.in.c.de ꝓroge.ꝛ per Jnno.qui idem tenet in.d.c. dilectus filius.J.ſ.de reſcrip.hinc eſt ꝙ licet iudex a quo veniat puniendus ſi non defert iuſte appellationi vt.d.c. de ꝓroge.tamen nõ punitur ſi defert appellationi vbi nõ erat deferendum ſm Archi.in verbo delata .i.c.i.co.ti in vi.ꝛ Jmo.ratio eſt quia in dubio ſemper eſt appellatõi deferendum per iudicem ipſum vbi vero caſus non eſſet dubius puniretur iudex ſi defert vbi non eſſet deferendum vt.ſ.dictum eſt ꝛ qua pena puniatur iudex a quo qui nõ defert appellationi vbi eſſet deferendum vel ecõtra vide de hoc articulo dicta i.d.c.de ꝓroge.in fi. Jn glo.in ver. minus rõabiliter.in fi.ſigna ꝛ nota hanc glo.tenentem ꝙ non poſſit allegari inimicicia ꝛ ex ea non poſſit iudex recuſari ſuſpectus quando quis fuit cauſa ꝛ culpa inimicicie ita ꝙ inimicicia prouenies ex ꝓpria culpa allegari non poteſt .de quo articulo vide vt plene dicetur.j.co.in c.cum ſpeciali. Jn glo.in ver.in expenſis.in fi.aduerte primo quia dicit hic Jo.and.ꝙ vltra condemnationem expenſaꝝ calumpnioſe appellans debet puniri pena pecuniaria de qua in.l.ab executore.C.quoꝝ appella.ꝛ hoc in cauſa ciuili ſed in cauſa criminali perdit litem ꝛ infamia notatur: vt in.l.a ꝓconſulibus.C.e.t.ꝛ ita tranſeunt hic doc.ſencientes ꝙ pene legales contra calũpnioſe appellantem habeant locum etiam de equitate canonica ꝛ hoc idem fuit ỏ mente glo.ij.q.vi.ad romanam.ſed certe glo.oꝛ.in.l.i.ff.a quibus appel.non licet.tenuit ꝙ pene ille legales non habeant locum de iure canonico ꝛ ita ſentit Li.in.l. eos.C.co.ti.ita etiam voluit Spec.co.ti.§.nunc dicamus .ỏ.i. ꝓ hac parte facit quia iura canonica calumpnioſe vel temere appellanti non imponunt aliam penam niſi ſolum condemnationem expenſaꝝ :vt hic patet ꝛ in.c.reꝓhenſibilis.ſ.e.ꝛ ita hic tenet Panoꝛ.ꝛ in.c. ij.ſ.co.ti.vbi etiam vide de hoc dicta. Scỏo aduerte ad id quod hic dicitur de condemnatione expenſarum nam Jo.an.poſt pe.limitat hunc tex.ꝙ appellans non ſit condemnandus in expenſis licet ipſe ſuccumbant in cauſa appellationis quando aliq̃ opi.alicuius doc.faceret ꝓ ipſo appellante ꝛ ita etiam videtur reſidere Spe.in ti.de expenſis.§.nũc videndum .ỏ.ſatis.ꝛ ita ſequitur hic Butr. idẽ Bal.in.c.veniẽs.el.i.circa fi.ſ de teſti.niſi cõtineret expreſſum ꝛ certum errozem vt ibi per eum ꝛ vide per Ang. in.l.terminato.C.de fructibus ꝛ litis expenſis vbi nõ. per eum iõ tenentem dictum intelligit Jmol.hic niſi talis opinio foꝛet cõmuniter reꝓbata nam in conſulendo ꝛ iudicando nũquam eſt recedendum a cõmuni opinione doc.ita tex.ſingularis.xix.diſ.in canonicis ſcripturis.ꝛ gloſ.in.l.omnis diffinitio .ff.de regu.iu.ꝛ Jnno.in. c. ne innitaris.ſ.de conſti.vbi ꝓ Hoſt.ꝛ Jo.an.in.c.i. de cõſtitut.ꝛ tenet ita Bart.in.l.ij.C.de pena iudi.ꝛ de hoc plenius per doc.in.d.c.i.de conſtitut. ꝛ circa ipſam materiam condemnationis expenſarum tam contra appellantem ꝙ contra appellatum vide plene dicta per plures queſtiones in.c.ſepe.ſ.co. circa finem. Jn glo.penultima in fi. ꝓ declaratione huius gloſ.dubitatur de queſtione notabili ꝛ ſepe in ꝓactica: papa committit cauſam appellationis vna cum ipſo negocio principali: dubitatur an tũc ſit iuſtificanda cauſa appellationis ꝛ quid ſi non eſt legitima appellatio an debeat tunc remitti cauſa ad iudicem a quo videtur ꝙ non quia princeps commitendo negocium principale videtur adimere iuriſditionem ab illo iudice coram quo cauſa primo pendebat vt in.c.vt noſtruz ſ.co. ergo ad illum non poteſt amplius fieri remiſſio ꝛ licet ſi pars ſuccumbat in articulo appellationis debeat condemnari in expenſis illius articuli vt hic: tamen negocium principale remanebit apud eum cui eſt commiſſum: ſecundo ad idem facit quia talis commiſſio alias nihil operaretur; nam iuſtificata appellatione remanet de iure communi negocium principale ipſius cauſe decidendum per iudicem appellationis.ita tex.hic: vt ergo commiſſio aliquid operetur debet intelligi commiſſum negocium principale etiam eo caſu quo appellans ſuccũberet ꝛ cauſa haberet redire ad iudicem a quo ſed in contrarium facit tex.hic quia cum appellans ſuccumbit debet remitti cauſa ad iudicem a quo: ideo talis commiſſio negocij principalis debet intelligi ſm limites iuris vt in text.hic facit.c.cauſam ꝛ ibi per Jnnocen.ſ. de reſcriptis.vbi dicitur ꝙ verba reſcriptoꝝ debent ſemper i dubio intelligi ſm debitum ordinem iuris quia reſcripta recipiunt interꝓretationem a iure cõmuni: ita ergo hoc caſu ſed domini de Rota deciſione.xi.que incipit.Jtem fuit dubitatum vtrum auditoꝛ ponunt hanc queſtionem ꝛ non bene declarant: tamen circa medium videntur velle ꝙ ſi cauſa appellationis ab interlocutoria committitur i curia vna cum negocio principali non fit amplius remiſſio ad partes ꝛ ſic ad iudicem a quo cum cauſa ſemel ſit i curia ꝛ ita dicũt ſeruari de ſtilo curie ſed de iure dictũ ꝙ foꝛte eſſet cõtrarium per textum hic ſentiũt ergo domini de Rota ꝙ ſi iudex cui eſt cõmiſſa cauſa appellationis vna cum negocio principali ꝓnunciet male appellatum ꝙ tunc cauſa debet remitti ad iudicem a quo vt hic in textu quaſi illa commiſſio negocij principalis pendeat a iuſtificatis appellationibus ꝛ aliter negocium principale non intelligatur foꝛe commiſſuz: ſed certe tunc talis commiſſio nihil operaretur vt.ſ.pocius videretur ꝙ exquo princeps exꝓreſſe cõmiſſit negocium principale cenſeatur abuocaſſe illam cauſam a iudice a quo vt dicto.c.vt noſtruz. ita ꝙ deſierit eſſe iudex in illa cauſa vnde ad eum nõ poſſit amplius remitti ſed habeat cognoſci per eum cui eſt facta commiſſio:ꝛ ita videtur limitãdus tex.hic: ꝙ i iſto caſu iudex ad quem cognoſcat de ipſo negocio principali dato ꝙ appellans non legitime appellauerit ꝛ ſit ꝓnunciatum male appellatum ꝛ bene iudicatum: cogita tamen quia caſus ſepe occurrit ꝛ hoc tenendo ꝙ delegatus ad cauſam appellationis poſſit congnoſcere de cauſa principali abſq; noua cõmiſſione.ỏ quo articulo vide j.in glo.penul.in fi. Secũdo queriť an iuſtificata appellatione per appellantem poſſit cauſa principalis remitti ad iudicem a quo inuito appellante dicas ꝙ non cum ſit ſibi ſuſpectus exquo eum ſemel grauauit vt in.c. ad hec.ſi in vna.ſ.co.ꝛ nota.per glo.ꝛ doc.in.d.l.eos.in prin.C.eo .videtur tamẽ velle tex.in.c.ſignificauerunt.ſ. de excep.ꝙ iuſtificata appellatione cauſa poſſit remitti ad iudicem a quo ꝛ ibi in glo.fi.vbi Jmol.dicit.ꝙ ratio ẽ in illo caſu quia iudex ibi ꝓnunciauit non eſſe ꝓcedẽdum vel eſſe ſuperſedendum vbi non debebat ſuperſederi.ꝛ ideo vt grauamen per eius oppoſitum reparetur fit ad eum remiſſio ꝛ vide in.c.cuz veniſſent.ſ.de eo qui mittur in poſſ.tum videretur ꝙ ſi iudex a quo erat delegatus tunc cum ipſe ꝓnunciando non eſſe ꝓcedendum ad vltertoꝛa deſierit eſſe iudex non poſſit ad eum remitti cauſa per nota.in.c.ſignificantibus.ſ.de offi. deleg. cauſa enim eſt deuoluta ad iudicem ad quem: ergo a delegato eſt abdicata iuriſditio:ꝛ hoc niſi cauſa remittatur per ipſum delegantem ꝛ ita videtur tenere Rota deci.cccl xiij.que incipit ex hoc inſurrexit.ꝛ vide per gloſa.ꝛ doc. in.c.cum appellationibus.co.ti. i vi.ꝛ quod dicetur .j.in ſequenti queſtio. vbi optime dicetur. Tertio queritur ſi cauſa appellationis eſt ꝓnunciata illegitima an iudex appellationis de neceſſitate teneatur verbo ꝛ exꝓreſſe remittere partes ad iudicem a quo gloſa.hic ibi remittit partes videtur velle ꝙ ſic: tu intellige hoc verum quando iudex a quo detuliſſet appellationi tunc enim tota cauſa eſt deuoluta ad iudicem ad quem etiam ſi ꝓnunciaret male appellatum ꝛ bene iudicatum ideo iudex a quo non poſſet ipſe cognoſcer : niſi cauſa ſibi remitteretur per iudicem ad quem.ꝛ ita tex.ꝛ glo.in.c.cum appellationibus.eodem titulo in.vi.ꝛ illo caſu eſt in arbitrio

iudicis ad quem an velit remittere vel non vt in dicto.c. cum appellationibus. si vero iudex a quo non detulisset appellationi: tunc non requiritur ista verbalis remissio cum iudex a quo imediate q̄ est pronunciatū male appellarum recuperet facultatē cognoscendi de cā principali vt in.l.eos.in prin.7 ibi glo.C.e.ti.īmo iudex a quo ante dictā pronunciationē posset in causa principali procedere pendente appellatione q̄n appellatio non est legitima vt in.c.cū solum.§.illa vero.eo.ti.in.vi. Non.n.tenet supersedere in processu cause principalis nec reuocantur attentata pendēte appellatione nisi eo casu quo appellatio sit legittima aliter non vt.d.§.illa.7 in.c.exhibita.s̄.de iudi. Quid autē si dicto casu precessit inhibitoria iudicis ad quē dicas q̄ interim pendēte appellatione 7 inhibitoria nō valeret processus 7 tunc est q̄ in appellatione ab interlocutoria hz locū reuocatio attentatorū vt.d.§. illa.sed facta pronunciatione q̄ sit male appellatum poterit iudex a quo incōtinenti cognoscere de cā principali etiā priusq̄ sibi aliter remittatur ipsa.n.inhibitio suspēdit solū pendente causa appellationis non tñ defert cām principalem ad iudicē appellationis vnde expedito articulo appellationis q̄ fuerit male appellatuz iudex a quo pōt incontinēti ꝓcedere sm Jo.and.hic 7 hec sunt notāda ad itellectū.d.§.illa vero.7 ita etiā sequitur Jmo.hic.

Jn eadē glo.in fi.nota ex glo.quale sit officiuz iudicis appellationis ab interlocutoria vel a diffinitiua 7 absq̄ dubio ꝓcedit tex.7 glo.hic in ordinario. Sed dubitatur quid in delegato cui simpliciter cōmittit cā appellationis an iustificata appellatōe 7 pnunciato q̄ fuit bene appellatū possit delegatus absq̄ noua cōmissione cognoscere: de cā principali fuerūt due opi. ꝑma glos.or.ii.q.vi. in fi.q̄ tenuit q̄ sic idē Jnno.7 host.hic p.c. Rainūcius.j. de testa.secūda fuit opi. Uincētij.hic q̄ debeat seruari forma rescripti.s̄.de rescri.c.cū dilecta.7 a verbis rescripti non fore recedendū.j.de pri.c.porro.vñ tz q̄ in dubio nisi forma rescripti aliud hēat nō possit absq̄ noua delegatōe cognoscere de cā principali qz rescripta sūt stricti iuris .s̄.de offi.dele.ꝑ.7.B.7.c.cuz olim.7 ꝓ hac secūda opi. optime fa.glo.in de.i.in ꝑn.de cā pos. Jo.an.hic dicit consideranda ꝙba rescripti 7 aliter nō declarat ꝓ hac tñ secūda opi.cōsuluit Fre.de senis sno cōsilio.clxxxvij.quod incipit.c.vt debitus.vbi plene de hoc pertractat 7 hanc secundam opi.sequitur Sem.in.c.romana.in prin.de fo.cōpe.in.vi.7 hoc idē videt esse de mente Jo.an.in.c.fi.s̄.de iudi.quare vo. Anto.hic distinguēdo concludit q̄ aliqñ committitur cā appellationis tantum tunc nō poterit cognoscere de cā principali qz dictio taxatiua est exclusiua .C.de predijs min.l.obes. aliquando committitur causa appellationis cuz omnibus suis dependentijs 7 ad ipsā facientibus tūc absq̄ dubio poterit cognoscere de causa principali exquo cognitio eius est de accessorijs 7 dependentijs ad causam appellationis: vt hic in ter. facit cle. dispendiosam.de iudic.7 quod tenet Rota in simili in decisio.cclxxxiij.que incipit. Item q̄ iudex datus. aliquando committitur causa appellationis simpliciter tunc tenet hic Butri.glo.7 Jnno.vt.s̄.q̄ includatur causa principalis eo quia venit consecutiue ad causam appellationis ideo censetur virtualiter commissa.s̄.de offi.dele.prudentiam.§.sexta.7 cum hac opi. residet hic Jmol. super hac glo.7 etiam Panor. hic in penul. colum.7 dicit Jmola. q̄ hec opi.seruaretur in practica propter auctoritatem glo.7 Jnno.7 aliorum tenentium eam siue sequacium: sed in puncto iuris secunda opinio videtur verior: qz licet vno cōmisso censeat etiā cōmissuz illud sine quo expediri nō possit.s̄.de offi.dele.in litteris.7.c.preterea. secus tamen in alijs sine quibus possit expediri qz delegatōes sunt stricte intelligende vt.s̄. vnde causa appellationis ab interlocutoria potest bene expediri absq̄ cognitione cause principalis sed ad hoc respōdet Jmol. hic q̄ cognitio cause principalis certo respectu pōt cēseri pars ipsius

appellatiōis exquo p̄ ipsaz deuoluit negociū principale si pronuncietur bñ appellatū vt hic in tertu: ideo cum sit de consecutiuis sub ipsa cōmissione cāe appellatiōis iclusa dic vt.d.§.sexta.sm Jmol.hic de quo tex.in.d.c. ꝓterea. vbi dr q̄ cōmissa vna cā oia ad ipsaz cāz facientia 7 ptinētia censeant esse cōmissa: iō cā principalis est de ptinentibus ad cāz appellationis vt hic in tertu sicut i simili dicitur q̄ si alicui simpliciter delegatur causa appellationis censetur ēt cōmissa cā nullitatis 7 poterit super ea ꝓnunciari exquo est de ptinentibus ad cāz appellatiōis vt i.l. quedā mulier.ff.famil.hercis.7 in.l.si expressiz.ff. de apel. 7 ita in hoc tz Jnno.Jo.an.7 Sem.in.c.cordi.eo.ti.i.vi.7 Jmol.in.d.l.si expressim.in fine de q̄ articulo vide vt dicetur.j.eo.C.dilecto sicut ēt alias in simili dicit de delegato cui est simpliciter cōmissa cā appellationis: tñ poterit cognoscere 7 ꝓnunciare sup eius desertione absq̄ noua cōmissione exquo est de ptinentibus ad ipsam causaz appellatiōis 7 ita in hoc tz Rota in.d.dec.cclviij. 7 hoc nota ad iudices delegatos 7 ꝓ ista decis.q̄ delegata cā appellationis simpliciter itelligat cōmissa cā principalis si ꝓnūciat bñ appellatū tenuit glo.in.c. ex tenore.s̄.de foro cōp.

Ultio ꝓ intelligētia ter.dū hic dr q̄ iudex appellationis ab iterlocutoria tūc cognoscit de cā ꝓncipali qñ ē finit⁹ articulus appellatiōis 7 ē ꝓnūciatū appellationez fuisse legittimā alias ad cū nō deuoluit cognitio cāe ꝓncipalis. Dubitat ꝑ quid i papa an ipse possit cognoscere ō causa principali omisso appellatiōis articulo de consensu vtriusq̄ ptis dic q̄ sic 7 ita ter.i.d.c.cordi. Sc̄do q̄ritur an papa hoc possit iuito appellāte 7 de cōsensu solius appellati: videtur q̄ sic quia q̄ cognoscatur primo de articulo appellatiōis est fauor appellati vt hic i tex. si ḡ appellatus hoc nō vult nō pōt appellās cōqueri qz appellādo dicit q̄ tota cā deuoluat ad iudicē appellatōis: vnde pōt sibi dici qō queris itus habēs.s̄.d offi.del.sup questionū. §.porro.nec posset appellās allegare litis pdētiaz coram iudice a q̄ cū ipse eius iurisdictionē appellādo declinet.c. si a iudice eo.ti.i.vi.c.ij.de dol.7 cōtu.e.li.ideo ē q̄ cōtumax nūq̄ pōt allegare litis pendentiam vel preuentionem iudicij illius iudicis coram quo fuit contumax.ita tex.nō.7 ibi Bar.in.l.q̄uis.ff.de dam.infec.7 in.l.sepulchri violati actō.ff.de sepul.vio.7 appellans censetur cōtumax coram iudice vt i.d.c.ij.preterea ille qui suo facto procurat conueniri coram iudice aliquo nūq̄ potest opponere de litis pendentia coraz alio ita est no. dictum Bal.in.l.i.C. commu.de leg.colū.vlt.in ꝑn.p ter.in.l.i.in fi.C.de asser. tol.cū ergo appellās procurat q̄ cā sit coram iudice ad quē non poterit opponere de litis pendētia coram iudice a quo nec etiaz ipse iudex posset in hoc supplere 7 opponere de litis pendentia etiam si sibi constaret ex actis quando ps ipsa non opponit aut opponere non potest.ita dictū nō. Jnnocen.in.c.cū.M.s̄.de consti.7 ita Bal. allegando illud dictū in.l.nulli.in fi.C.de iudi.7 ita Panor.in.d.c.cū .M.in fi.cōclude ergo q̄ etiā inuito appellāte poterit papa de consensu solius appellati cognoscere de causa principali omisso appellationis articulo dum tamen prius reuocetur grauamen propter quod erat appellatum tūc.n. appellans non habet de quo conquerat: vt in.c.proximo 7 ita sequitur Jnno.7 Jo.an.in.d.c.cordi.licet Sem.ibi contra ꝑ illū tex.ibi de partiū voluntate sed certe dz supplere vel partis appellate cum consensu ipsius appellanti sufficit vt patet.s̄.in iuribus 7 rōnibus tā dictis 7 ita sequitur Jnnoc.7 Compost.in.c.i.de ele.in.vi.7 ita hic Panor.7 Jmo.hic colū.antepenul. Tertio q̄ritur an idē sit si appelletur ad legatū pape vt sic possit cognoscere de cā principali omisso appellatiōis articulo glosa or.sig.in.d. c.romana.in ꝑn.tenet q̄ sic exquo legatus pōt principaliter adiri ꝑ viā simplicis querele.vt in.c.i.s̄.de offi.leg.7 idē dicit glo.in omni iudice qui possit adiri per viam querele 7 ita seqūtur Archi.7 Jo.an.i.d.c.romana.sed Semi. ibi ꝙ in.d.c.cordi.dicēs q̄ excepto papa nullus alius po

terit q2 de cā principali dz cognosci vbi ipsa pendet vt in .d.l.vbi ceptum.7 in.c.penul.de fo.ppe.adducit etiā hūc tex.7 nō.per Jo.an.in.c.pastoralis.s.de offi.oz.in prima glo.7 tex.xi.q.i.peruenit.nā legatus etiā de latere nō pōt se intromittere vel cognoscere de cā pendente coram oz/dinario.q2 eius iurisditio potuit preueniri vnde licet le/gatus potuisset primo adiri per viam querele tñ ex quo causa est prius cepta coram alio non potest nisi primo cō stat causam appellationis foze legittimā vt hic in tex.7 ī .d.l.vbi ceptum.fm do.Flo.hic7 idē Semi.vt.s. conclu dens q2 etiam de consensu partiū legatus hoc non pos/set sed aduerte q2 Jmo.hic tenet primaz partē.s.idē Pa noz.hic sequēdo glo.7 alios in.d.c.romana. de quo vide .ī.in sequenti questione. Quarto queritur quid in ar chiepo 7 in alio iudice qui non pōt principaliter adiri p viam querele an poterit de consensu vtriusqz partis co/gnoscere de causa principali omisso appellationis articu lo tex.facit q2 non in.d.c.romana.7 idē tenet Glo.in ver. omisso.in.d.c.cozdi.7 hoc absqz dubio procedit in cleri/cis:ita loquitur tex.in.d.c.romana.7 ratio est q2 ipsi non possunt consentire in alium vt in.c.significasti.s.de fo.cō pe.7 idem fozet in laicis si causa est feudalis.s.de iudi.c. ceterū.7 de fo.compe.c.ex transmissa.7.c.verum.7 idem fz aliqs si cā fozet criminalis vl'spiritualis ō q̄ vide p doc. in.d.c.p.7.g.7.d.c.significasti.si vero cā est ciuilis 7 in ter laicos in hoc est difficultas 7 licet Jmo. hic colum. antepenul.7 panoz.hic circa fi.simpliciter transeāt q2 sit speciale in papa vel legato ex quo possit adiri per viā sim plicis querele tñ elicias tres conclusiones. Prima con clusio sit q2 si archiepus vel alius iudex pronunciauit pri/mo iurisditionem ad eum deuolutā per legittimā appel lationem absqz dubio poterit cognoscere de causa princi pali q2 talis sententia facit ius 7 satis dicitur expeditus per eaz articulus appellationis.vt p Jnnoc.7 Jo.an.in .d.c.cozdi.de quo plenius p Fre.in.d. consilio.clxxx vij. maxime circa finem. Secunda conclusio sit q2 qñ iu/dex a quo detulisset appellationi tunc siue sit archiepus si ue inferioz ipse iudex ad quē poterit etiam inuito appel lato cognoscere de causa principali omisso appellationis articulo 7 hoc per tex.in.d.c.cum appellationibus.vbi p delationē tota cā deuoluitur ad iudicē ad quem 7 ita in hoc tenet Jnno.Jo.an.7 Semi.in.d.c.cozdi.7 idem Jo. an.in.d.c.romana.7 hanc conclusionē in hoc sequit hic Jmo.7 Pano.colū.penul. Tertia 7 vltima conclusio sit q2 inter laicos in causis ciuilibus de consensu partium quilibet iudex appellationis siue sit archiepiscopus siue inferioz potest cognoscere de cā principali omisso appe lationis articulo pro qua cōclusione adduco tex.in.d.c.ro mana.in pn.a ōrio sensu.iuncta glo.ibi in ver.clericoz̄. que hoc clarissime tenet 7 idē Host.ibi non ergo ob.d.c. romana.7.d.c.significasti.q2 ioquit' in clericis q̄ nō pos sunt cōsentire i nō suuz iudicē secus i laicis vt in.d.c.p. 7.g.7.c.cū olim.7 i.l.ii.ff.de iud. 7 p Bar.in.l.i.§.7 post opis.de no.ope.nūc.nec ob.d.c.cozdi.si dicat' q2 sit specia le in papa q2 certe eadē est rō in oi iudice nā iurisditio pa pe pōt p̄ueniri ab ordinario vt hic in tex. si ergo cā est p cepta coz̄ ordinario nō deberet papa posse cognoscere de ipsa cā pendēte omisso appellatio. articulo ex quo iu/risditio eius ē preuēta ab ordinario 7 tñ ibi dī q2 hoc pōt de cōsensu ptiū: nō ergo ē rō ibi specialitatis p ea q2 est ordinari' oiuz.c.cūcta.ix.q.iij.q2 eadez rō.phibitionis q̄ est in iferioz' est in papa ex quo ē inducta p̄uētio vt hic 7 in.d.c.pe.rō ergo specialitatis est cōsensus ptiuz q̄ ratio quo ad laicos militat in oi iudice 7 ita videt' dicenduz q2 de cōsensu ptiuz nō obstat litis pēdentia hinc ē q2 nō red ditur iudicū nullus si lite cepta coz̄ vno iudice litigetur de eadez cā coram alio iudice 7 hoc nisi p aliquā partiuz opponat' exceptio 7 ita Jnno.ī.d.c.cū.clō. fortius ergo ꝓcedit iudicū si ābe ptes cōsentiant cū laici possint libe re cōsentire i aliū iudicē in ciuilib' causis 7 ita p hac par te sit tex.a ōrio sensu 7 glo.ibi in.d.c.romana. nec iudex ipse potest opponere 7 supplere de litis pendentia si par tes non opponunt vt per Bal. in.d.l.nulli. 7 p Panoz. in.d.c.cum.clō.in fi.7 hic 7 ita hanc sniam tenet Lapus 7 Jnno.in.d.c.cordi.licet Semi.ibi 7 in.d.c.romana.fa/teatur hoc verum qñ ante iudicium ceptum secus fm eū si causa penderet coram alio iudice 7 hoc per iura 7 ratio nes de quibus.s.in.ij.q.in legato pape sed certe nō ob. qñ est consensus vtriusqz partis quo casu non ob. litis pendentia nam si partes volunt prosequi coram alio iu dice non possunt per primū iudicem compelli exquo cau sa est priuata 7 ciuilis arg.cle.q̄diu.de appellatio.7 in.c. oblate.s.e.cum etiam in delegato procedit prozogatio ō re ad rem vt.d.c.p.7.g.7 ex his habes.nō.limitationem ad.c.peruenit.xi.q.i. 7 ad ea que dicunt doc .in.c.j. de of fi.lega.,put dictū fuit in.c.vt nostrum .circa fi.s.e. videli cet q2 legatus de latere non potest causam pendentez co ram ordinario abuocare ad se vel cognoscere vel impedi re nam hoc procedit nisi de consensu vtriusqz partis vt s.patet facit.l.si conuenit.ff.de re iudi. Quinto queritꝰ de consensu vtriusqz partis archiepus 7 quilibet alius iu dex appellationis potest cognoscere de causa principali omisso appellationis articulo vt pz.s.in precedenti.q.sed quid si de consensu solius appellati 7 inuito appellante dicas q2 eodem modo poterit q2 in cā appellatiōis appel pellans non potest cōtradicere si appellatus velit q2 co/gnoscatur de cā principali omisso appellationis articulo 7 hoc pz per iura adducta.s.in.ij.quest. 7 ita est de men te Panoz.hic dicentis q2 si ad hoc probandum deficeret lex seu tex.tñ ,phat' iustitia seu ratiōe naturali p quā pos sunt restringi et ampliari verba legis vt in.c. secundo re/quiris.s.e.c. in.l.scire opz.§.sufficit.ff.de excu.tu.hinc di cebat in simili glo.nō.in auten.vt matre.debitri. 7 credi tri.post pn.ineptū esse nō fallere regulā qñ rō naturalis est in ōriuz 7 iō ,p hac pte aptissime ꝯcludūt rōnes addu cte.s.in.ij.q.quas hic repetas. Sexto queritꝰ an id qđ dī.s.in.i.q.i papa sit idē in delegato ipsius pape vt sic pos sit cognoscere de cā p̄ncipali omisso appellatiōis articu lo sicut pōt ipe papa Jnno.7 Jo.an.in.d.c.cordi. tenent q2 sic q2 ī cā sibi delegata repñtat vices pape 7 habet eādē iurisditionem sicut papa vt in.c.sane.ij.s.d' off.dele. vnde potest eius iurisditio prozogari vt.d.c.p.7.g.7.c.cū olim 7 sic partes possunt ,pnunciare articulo appellationis vt est expressum in.d.c.cozdi.imo nō solū delegatus pape sz ēt inferioz de cōsensu solius appellati hoc poterit p ea q̄ adducta sunt.s.in.ij.7 v.q. Ultimo queritur eo casu quo iudex appellationis cognoscit de cā p̄ncipali omisso articulo appellatiōis an cognoscat vt iudex appellatiōis ,put voluit Jnno.ī.d.c.cozdi.an vero vt iudex prozogat' ,put videt' velle glo.in.d.c.romana.in ver.clericoz̄.7 hoc verius videt' q2 si iudex appellatiōis nō cognoscit 7 pro nunciat appellationez legittimā cā principalis ad cū nō deuoluitur vt hic in tex.g̃ omisso appellationis articulo nō cognoscit vt iudex appellatiōis nā si cognosceret tūc archeps inter clericos posset ꝓcedere omisso appellatio nis articulo exquo nō dicerent' clerici tūc cōsentire in nō suuz iudicem si cognosceret vt iudex appellationis cuius contrariū dicitur.ī.d.c.romana.sequit' g̃ q2 cognoscat tā q2 iudex prozogatus. Jn glo.fi.in fi.vult glo.q2 verb.sal uis. referatur ad tex.s.in prin.dū dicitur coram illo suam iusticiam ,psequatur: nā illud verū nisi in maioribus cau sis cū ille ptineāt ad apostolicā sedē.7 iō nō cōpellit' quis litigare coz̄ iferioze 7 iste est vnus intellectus glo. alius ē Jnno.hic q2 iste ꝯ saluis referat' ad id qō hic ī tex. dī de rōabili cā naz aliud vex nisi ī maioribus cāis ī quibus ex pressio cāe ñ requirit' cū ipa maioritas cāe sit sufficiēs cā transferendi illas ad sedem aplicā: 7 vide de his in.c.q2 uis de el'c.ī.vi.7 q̄ dicantur cause maiores reseruate pape vi.in.c.quod transla.s.de of.le.7 in.c.maiores.j.de bap. 7 hec sufficiant pro nota.repe. huius famose 7 sig.decre.

Um cessante. Si iudex a quo ppter grauamē ē
c appellatū reuocat illud grauamē pōt ꝓcedere in
cā principali nō obs. appel. h. d. diuidit in duas:
q̄ hic ī prin. z in fi. tex. ponit duplex cā huius ꝓstitutōis:
ſo ponitur ipſa constitutio ibi statuimus. z nō illud gene
rale ad quod quottidie allegatur hic tex. nam grauamen
est cā imediata ipsius appellationis vt. s. c. primo. cessan
te ergo grauamine per eius reuocationē cessat eius effe/
ctus z sic appellatio concordat cum hoc generali infra de
uot. magne. z. l. generaliter. C. de epi. z cle. Sed limita pri
mo hoc procedere in causa finali tunc est ꝙ cessante causa
finali cessat effectus secus in causa ipulsiua vt in. c. ex par
te. j. de cōuer. coniug. z in. l. si mulier. z ibi per glo. C. de iu
re dotiū. z de hoc vide plene per glo. z doc. i. c. post tran
slat. s. de transl. prela. z in. l. ij. ff. de donat. z ibi per Bar.
Scdo limita z intellige q̄ causa finalis esset vnica si ār
concurrunt due cause finales alicuius effectus q̄rū que/
libet de per se sufficeret ad illum effectum inducēdū: tunc
licet cesset vna causa non cessaret eius effectus sufficit enī
ꝙ altera causa remaneat z ita tex. nota. in. §. affinitatis. in
sti. de nup. z facit quod habetur in. l. liberorum. §. notan
ter. ff. de infa. secus vero esset q̄ quelibet cause non suffi
ceret ad illum effectum sed ambe simul considerate tunc
enim cessante vna causa cessaret effectus: licet altera causa
remanet pro quo bonus tex. in. c. q̄m. §. porro. iuncto. §.
finautem. s. vt lite non cont. nam in. d. §. porro procedit
contra alium ex duabus de causis. primo in fauorem alte
rius coniugis expectantis vt sic fornicatio euitetur. secun
do in odium contumacis licet g ibi cessaret altera causa
tantum videlicet contumacia z altera remaneret tū cessat
dispositio vt in. d. §. finautem. ex quo ambe cause debent cō
currrere ad eundem effectum sm Panor. hic sicut in simi
li dicatur in. c. ij. z. c. olim. s. de rescrip. Sed si queratur
que dicatur causa impulsiua z que finalis: dic ꝙ in cōtra
ctibus z sit q̄n causa inseritur ab homine in dubio nūꝙ
presumitur finalis sed potius presumitur impulsiua z ita
glo. sing. in. l. ij. ff. de donat. fa. quod habetur in. l. cū te. C.
de pact. inter emptorē si vero causa apponatur in iure vel
in statuto in narratione vel in ꝓhemio legis: tunc in du
bio omnis causa apposita in. l. presumit finalis z impul
siua z ita voluit glo. or. z sing. in. l. cum tale. §. legato falsā.
ff. de condi. z demō. z sequitur Bal. ibi hoc tñ vltimū di
ctum limita nisi constitutio largius postea loquat in di/
spositione ꝙ in narratione seu ꝙ fuerit causa in narratio
ne expressa tunc enim causa apposita in narratione legis
presumitur potius impulsiua q̄ finalis ex quo postea lar
gius ipsa constitutio disponit z hoc fuit sing. dictū Jo. an.
in. c. penul. de īmuni. ec. in. vi. z sequit ibi Semi. z tene mē
ti predicta quando sit ꝙ causa seu ratione legis vel cōtra
hentium cessante cesset effectus seu dispositio z ꝑ Bart.
in. d. l. ij. §. fi. Secūdo tene menti ibi delegatus. ꝙ nō so
lum iudex ordinarius sed etiam delegatus potest reuoca
re eius interlocutoriā: ita textus hic no. ad ampliationez
legis. ꝙ iussit. ff. de re iudi. vt sic habeat locum etiam in de
legato imo etiam arbiter potest suam interlocutoriam re
uocare. l. dicetur. §. fi. cum. l. sequenti. ff. de arbi. Tertio
nota ibi sano vsus consilio. z ita allegatur sapientis ē mu
tare propositum in melius: hinc est quod dicitur quis vti
sano cōsilio reuocando qd male fecit nec pōt notari de le
uitate imo potius cōmēdādus ō sapientia vt hic in tex.
ꝑ quo ēt tex. xxij. q. iij. magne. vbi dī ꝙ magne sapientie
ē reuocare qd male fecit cōcordat. j. de accu. c. qualiter. el.
i. z ibi ꝑ glo. Quarto nota ibi dixerit qualiter debeat
reuocari grauamē nā si ꝓcessū ē ad factū dz ipsuz factū re
uocari sz q̄n nō est ꝓcessū ad actū facti dz reuocari ꝑ ꝑiā
iterlocutoriā sm. Inno. dicētē ꝙ nō sufficeret si iudex dice
ret separatū reuocaꝝ grauamē sz requirit ꝙ ipsū de facto
reuocet ꝙ ē notādū sm Host. ꝑ quo bōus tex. in. c. si a iu
dice. eo. ti. in. vi. z ibi glo. in ver. cum effectu. ita formali/
ter tradit. Quinto nota z ita allegatur ꝙ sententia in/
terlocutoria non trāsit in rem iudicatam quo ad iudicez
cuz possit eam q̄cunqz libere reuocare vt hic in tex. sed
quantū ad preiudiciū partium nisi ab ea appellet trāsit
in rem iudicatā vt in. c. cū dilecti. s. de elec. z ibi glo. in fi.
Sexto nota sing. hūc tex. in ver. libere iuncto co qō
notat in. c. Iz epus. de ꝓbē. in. vi. z per glo. in ver. libere. i
cle. dudū. de sepul. q̄ est hic tex. ꝑ dicto Bar. in. d. l. ꝙ iust
sit. vbi voluit ꝙ in his casibus quibus iudex potest reuo/
care suā interlocutoriā poterit illam reuocare etiam inui
tis z cōtradicētibus ambabus partibus licet alias dicat
ꝙ iudex nullū actum debeat facere nisi ad petitionē par
tis vt in. c. i. s. de iudi. ff. eo. l. ad peremptoriū hoc tñ fallit
quādo iudex vult reuocare errorē suū z sic interlocutori
am nā poterit etiā ꝯdicentibus partibus vt hic in tex. in
ver. libere. z ita ēt tenet Bald. in. l. i. C. sen. resci. non po. z
amplius ē hic tex. nō. ꝙ iudex pōt suam interlocutoriam
reuocare nō obstante ꝙ ab ea sit appellatuz videbatur ꝙ
tunc nō posset quasi per appellationē fore eius iurisdictio
suspēsa z pertineret reuocatio ad iudicē ad quem vt. s. c.
prori. z ex hoc habes aliā ampliationē ad dictam. l. ꝙ iust
sit. vt procedat etiā pendente appellatione ab interlocuto
ria. Septimo nota ibi tali cōmina. tex. singularē ꝙ po
test in iudicio appellari non solū a grauamine illato: sed
etiā inferendo z cōminato per iudicē licet de pñti nō in
tulerit grauamen sed timeatur inferri ex precedenti com
minatiōe vt hic in textu de quo. j. i. i. glo. Ultimo not.
ꝙ iudex ꝺbet curare ne processus ipsius cause friuolis ex
ceptionibus retractet cōcordat. l. non ignorat. C. ō fru.
z li. expen. In glo. i. in prin. tenet glo. ꝙ a cōminatione
iudicis nō possit appellari sed certē decisio glo. est contra
tex. hic vbi singulariter ꝓbatur ꝙ a cōminatione facta in
iuste per iudicē in iudicio potest appellari: licet de presen
ti nōdum sit illatū grauamē super quo articulo Inno. re
fert hic opi. nam aliqñ z primo cōminatio iudicis ē exe
cutiua grauaminis iam illati de preterito puta recepit iu
dex parti vt aliquid daret vel faceret sub pena excōicatio
nis vel sub pēa centū librarū isto cāu poterit appellari fa.
l. i. cū seq. C. cōminatiōes epistolas. z ita pōt ꝓcedere ter.
hic z in hoc dicto concordat hic Jmol. z Panor. Aliqñ
z secundo cōminatio habet in se grauamen annexū: pu
ta si iudex cōminetur parti ꝙ nisi tale quid fecerit impo
net penā decē librarū vel procedet ad sniam excōicatiōis
z similiter a tali cōminatōe poterit appellari z ita Inno.
z Jmol. Ib facit qō nō. i. c. ꝓterea req̄siti. s. c. Aliqñ z ter
tio iudex cōminatur simpliciter parti ꝙ ipsam ledet vel ꝑ
feret ꝯ eam sniam tenent aliqui ꝙ nō possit appellari ab
hac cōminatione q̄ vanus est metus. l. i. z. l. metuz. ff. qō
metus cā. sed alij cōtra z in hac opi. residet hic Inno. quā
do iudex cōminat in his que ꝓtinent ad eius iurisditōez
ar. l. ij. z. l. fi. §. i. ff. qō metus cā. sed Jo. an. post Host. vo
luit hic si iudex ledit partem vel metum intulit ex iudiciū
tūc non possit appellari Iz iudex ex hoc possit recusari su
spectus. iij. q. v. q̄ suspecti. z per glo. in. c. cum super. s. de
offi. dele. z ita in hoc residet hic Panor. Jmo. vero intel/
ligit hoc dictum nisi iudex sit consuetus mandari execu/
tioni eius cōminationes facit quod nota. Bar. in. l. de pu
pillo. §. si quis pretor. ff. de no. ope. nūc. tunc poterit ap/
pellari quando vellet ex iudicialiter hoc facere secus si iu
dicialiter tunc non poterit appellari nisi secuto grauami/
ne. j. eo. c. dilecto. sm Jmol. Sz aduerte q̄ extra iudiciuz
absqz dubio potest appellari a futuro grauamine z com
minato a parte vt nō. in. c. cum nobis olim. s. de elec. z. s.
eo. ti. c. bone. z in. c. concertationi. eo. ti. in. vi. z in cle. sicut
e. ti. z de hoc articulo vide plene dicta in. d. c. bone. Simi
liter etiam potest appellari a futuro grauamine a iudice
extra iudicialiter procedente. c. dilectis filijs. s. eo. z. c. dile
cti. z de hoc vide plene dicta in. d. c. bone. Si vero iudex
cōminatur in iudicio tunc poterit appellari vt hic est tex.
cum saltem respectu spei dicatur illatum grauamen de
presenti z ita tenuit Paulus in. d. cle. sicut. z Panormi.

hic licet Jmol.hic velit q̄ non possit appellari i iudicio ni si secuto grauamine vt.d.c.dilecti.sed certe hic est tex.i ꝟri um q; satis dicitur illatum grauamen de presenti per cō minationem ⁊ de hoc articulo dicas vt est dictū plene.s. c.prox.super.iij. glo.in.i.ij.⁊.iij. limitatione quibus adde ter.nō.hic.⁊ nota.hic p̄ doc.vt.s. Aliqñ ⁊ quarto iu dex iuste cōminatur puta quia in peremptorio cōminat iudex de procedendo ad vlteriora si pars non comparue rit ⁊ eius contumacia non obstante vt in.l. i pemptorio. ff.de iudi.⁊ in.c.cū litteris.s. de in integ. rest.tunc.n.nō poterit appellari sm Jnno.⁊ doc.hic: tu intellige nisi ab ipso pemptorio appelletur vt in.c.i.s.de dila.amplius vo luit hic notanter Butr. q̄ qñ grauamē hz causam succes siuam puta petit quis reuocari sniam excōicationis ⁊ naz q̄diu non reuocatur poterit appellari ēt post decē dies post ipsam petitionem ⁊ ita transit Jmo. hic quod adde ad notata in.c.ex parte.s.eo.⁊ refert hic Jmola.aliud sin gulare dictum Pauli.in cle.causam de ele.in ver. ab iter positione.q̄ ab istis cōminationibus ex quo non habent vim snie ⁊ non transeunt in rem iudicatā z poterit appel lari ēt post decem dies quod dictum est singulariter men ti tenendum sm Jmol.hic facit quod nō.in.c.ad aures.s. de tempori.ordi.⁊ per Spec.ti.de appe. §.in quibus.ñf. xxxvij.⁊ p̄ Jnno.⁊ doc.in.c.ij.de resti.in integ.vbi idem dicitur in preceptis que fiunt a iudice absq; cause cogni tione vt non transeant in rem iudicatam ⁊ possit appella ri qñcūq; etiam post.x.dies de quo.j. In ea.glo.ibi sz certe eo mō ⁊c.hec glo. non respondet ad ꝟrium sed dic q̄ iudex potest reuocare ex iuris dispositione cuius due sunt cause ⁊ rationes.vna est hic in prin.textus: ⁊ alia est hic in fi.tex. In eadem glo.ibi non tñ quo ad iudicem nota.⁊ ita sepe allegatur q̄ interlocutoria non transit in rem iudicatā quo ad iudicem per lapsum decem dierum: ideo potest qñcūq; reuocare pro cuius glo. ⁊ huius tex. materia ⁊ intelligentia tres articuli sunt breuiter exami nandi. Primus articulus est an hic tex.procedat in oi snia q̄ iudex eā reuocare possit: conclude q̄ aut queritur de sententia diffinitiua ⁊ illaz iudex reuocare mutare vel corrigere non p̄t postq̄ eam intulit ēt infra decem dies ⁊ etiam de consensu partium vt voluit glo. singularis in l.si diuersa.C.de transac.⁊ Bal. in.l.i.C. de senten. resci. non po.ratio est qua siue bene siue male functus ē officio suo.l.iudex postq̄.ff.de re iudi.⁊.s.de offic.dele.c. in litte ris. Sed limita primo hanc regulam nisi notorie con staret de iniusticia snie diffinitiue per confessionem par tis tūc enim potest snia diffinitiua reuocari prout voluit singulariter Jnno.in.c.quia plerisq;.j. de immu.ec. ⁊ idem si constaret ex probationibus factis parte ñ opponēte vt per Jnno.⁊ doc.in.c.cū Bertoldus.s. de re iudi. Se cundo limita nisi esset talis snia q̄ non transiret in rem iu dicatam vt.c.latoz.⁊ cōsanguinei.s.de re iudicata. Ter tio limita nisi snia diffinitiua sit super his que officio iu dicis nobili explicantur: durat enim officium iudicis no bile etiam post sniam vt per Bar.in.l.i. in fine.ff. de pre to.stipu.⁊ in.d.l.si iudex postq̄.⁊ per Bal.in.l.i.C. sentē. resc.non po. Quarto limita nisi fiat reuocatio snie dif finitiue mediante restitutione in integrum vt in.l. diuus. ff.de re iudi.⁊ de resti.in inte.ff.⁊.C.per totum. Ulti mo limita nisi snia sit lata pretextu probat.prinlegiat. vt sentit Jnnoc.in.c.tua.j.de coha.cle.de quo p̄ Bal.in.l.i. C.si a non cōpe.iudi.imo quoties snia est lata p̄textu te stiū deponentiū de credulitate ⁊ sic de iudicio peritoz̄ p̄t talis snia retractari qñ apparent testes peritiores de ponentes contrariū puta si medici attestentur q̄ vulnus nō erat mortale vel si matrone attestant aliquā virginez vel pregnantē vt in.l.i.ff. de vē.inspi. ⁊ hoc fuit singulare dictū Jo.an.in addi. Spe.ti.de homicidi.§.i.ñ.sed pone ⁊ ita sequūt doc.in.d.c. ꝓposuisti.de proba. pro quo bū facit tex.nō bīs in.l.si qui adulterij.C.de adul.vbi snia di finitiua lata ex presumptionibus ēt iuris potest semp; re uocari apparente veritate in ꝟrium de quo ibi p̄ Ang.⁊ facit q̄ nota.in.c.ij.de purgatis vulga.⁊ hoc de diffini tiua Si vero queritur de interlocutoria conclude regulā affirmatiuam q̄ dispositio huius textus regulariter ha bet locum in oi interlocutoria vt possit per iudicē reuoca ri ēt post decem dies ⁊ ēt si a tali interlocutoria sit appel latum vt hic in textu ⁊ in.d.c.si a iudice quia per appella tionem ab interlocutoria non suspenditur iurisditio iudi cis a quo in reuocanda ⁊ hanc sniam q̄ regula huius tex tus procedit in oi interlocutoria tz glo.hic ⁊ in.l.i.C. sen ten.rescin.non po.⁊ Jnno.in.c.sacro.j.de sen.excō.⁊ ita alij docto. Sed tñ limita primo hanc regulam nisi inter locutoria sit talis que habeat viz diffinitiue: tunc.n.reuo care non potest cum sit eadem ratio in diffinitiua sm do. Ant.Jmol.⁊ Panor.hic ⁊ dicitur interlocutoria habeꝫ vim diffinitiue qñ non expectat aliam sentētiā post se sm Jmol.hic: vnde dicit Bar.in.d.l.q̄ iussit.q̄ ois interlocu toria dicitur habere vim diffinitiue qñ per illā expirat iu dicis officiū vt in.d.l.dicere.ff.de arbi.⁊ subdit Bart.ibi q̄ qñ interlocutoria nō expectat aliaz sniam post se ita de mū non poterit reuocare quando fertur ꝓposita actione vel officio iudicis mercennario puta si iudex pronunciat nō esse ad vlteriora procedendū vel facit preceptuz parti q̄ soluat secus si aliquid petitur officio iudicis nobili: pu ta super decretis imponēdis nam poterit iudex causa co gnita reuocare sm Bar.in.d.l q̄ iussit circa fi. cū officium iudicis nobile duret ēt post sniam vt p̄ Bar.in.d.l.i. in fi. ff.de p̄to.stipu.⁊ ex his infert q̄ preceptuz factū sm formā l.si debitor.ff. de iud. non possit reuocari vt p̄ Bal.in.d.l. q̄ iussit.an tñ preceptum sit snia interlocutoria vel diffini tiua.vide per Angelum.⁊ alios in.l.vna in prin.ꝺ verbo. oblig. Sz aduerte q; tunc preceptū iudicis nō poterit re uocari qñ fit causa cognita puta quia iudex causa cogni ta precipit aliquid dari vel fieri secus in preceptis absq; cause cognitione quia cum non transeant tunc in rez iu dicatam nec habeat vim diffinitiue vt per Jnno. ⁊ alios in.c.ij.s.de resti.in integ.poterunt ꝟrio imperio reuocari sm Butr.⁊ Jmo.hic colum.iij.in fi.facit glo.in.c. ex par te in xp̄o.j.de ꝺ.signi.⁊ Spe.ti.de snia prola.§. species. ñf.est quoq; quod est menti tenendum ad precepta que quottidie fiunt per iudices: ideo dixit nō. Baldus i.l. sti pulat.C.de sen.⁊ interlo.q̄ snia interlocutoria lata absq; cause cognitione nūq̄ transit in rem iudicatam etiā quo ad partes quod dictum nō.⁊ vi.ad predicta per Bart.sin gul.in.l.non fatetur.ff.de confessis.dicentem q̄ preceptuz factum in confessum de soluendo non est sententia diffini tiua ⁊ potest contrario imperio reuocari nisi anteq̄ esset factum preceptum foret datus terminus ad respondendū quare non deberet fieri preceptum ⁊ confessio illa executioni mandari tunc enim esset idem qđ de sententia sm Bar.in.d.l.non fatetur colum.iij. in ñf. sed an isto ca su possit reuocari post preceptum factum a iudice: tunc enim dicitur factum causa cognita: ideo reuocari nō pol set vt.s.⁊ hoc idem sequitur Butri.s.in.c.fi. de confessis referendo Bar.vt.s.colum.xvi. Secundo limita hūc tex.nisi sit talis interlocutoria per quam finitur officium iudicis: tunc enim reuocari vt.d.l. dicere.ff.de arbi.⁊ ita Bar.in.d.l.q̄ iussit intellige nisi sit lata implorato officio iudicis nobili vt.s. est dictum ⁊ ideo si iudex pronuncia uit se non esse iudicem competentem vel non esse proce dendum ad vlteriora obstantibus exceptionibus vel si ab soluit partē ad obseruatiōe iudicij vel si pronunciauit ap pellationem desertam his casibus non poterit talis inter locutoria reuocari etiam de consensu partium vt est text sing.in.c.significantibus.s.de offi.deleg.⁊ idem dicas in arbitro prout tenet Bal.in.l.i.C.de confessis.colū. xxix. ⁊ hanc limitationem sequitur Ange.in.l.i.C. sniam resci. nō po.referēdo Jmp.in.c.cōsuluit.s.de offi.dele.tenēdū q̄ iudex poterit reuocari bene edictum: ⁊ ēt interlocutori am per quā pronūciauit exceptiones peremptorias non

obstare ſm Jnno.in.c.quo ad consultationem.ſ. ti. pro xim. Sed aduerte primo quia hec secūda limitatio procederet nisi dictis interlocutorijs sit appellatū: tūc.n. cū per appellationem ipsa interlocutoria sit suspensa .ſ. de iureiurā. venientes.non pōt dici q sit finita iurisditio iudicis a quo cū possit ad eū reuerti vt.ſ.c.proxi. ideo potest tales interlocutorias reuocare ēt si est appellatum & ita tex. sing.& vnus in iure in.c.dilectus.el.üj.j. de p̄bē. in parte decisa & ita sequuntur doc.& Panor.hic colū.üj. & Jmol.hic colū.iiij.& hoc idem tenent do.de rota decisi. lxxxvi.que incipit Jtem si pronūciatione.vnde per predicta debēt sic limitari nō.p Bar.in.d.l.q iussit.ſm Jmo. hic. Secundo aduerte q hec secunda limitatio ꝓcedit & intelligi dz in iudice delegato & in arbitro secus i iudice ordinario qui indistincte posset reuocare interlocutoriā ab obseruatione iudicij & interlocutoriā si pronūciauerit non esse procedēdū ad vlteriora vel ꝓnunciauit appellationē fore desertā .& ita Bal.in.l.si p̄ses.quasi desertam.in prin.C.quo.& qñ iudex.q de iudice ordinario est ibi tex.nō.p quo facit ratio.l.legatus.ff.de offi .p̄si. & qō alias habetur in.l.si vt ꝓponis.i.C.quō & qñ iudex.& ibi differentia inter delegatum & ordinariū:& ita i predictis tenent dñi de Rota decis.cclxiij. q incipit ex hoc insurrexit. Tertio limita hunc textum nisi ab interlocutoria fuerit bis appellatum & semper ipsa interlocutoria cōfirmata ita glo.sing.in ver.super ea.& Paulus in cle.fi.eo.ti. & sequitur hic Panor.& ita dz limitari qō voluit Bar.in d.l.q iussit.dicens q iudex potest bis suaz interlocutoriā reuocare & non vltra:tu intellige nisi interlocutoria fuerit bis per sniam confirmata vt.ſ.& iste est vnus casus in quo interlocutoria mera transit in rem iudicatam ēt quo ad iudicem qui eam tulit vt sic eam reuocare non possit tu adde alium casum.j.eo.in.xiij.limitatione in fi. Quarto limita hunc tex.nisi interlocutoria sit lata de consensu partium tunc.n.non posset reuocari ad petitionem vnius partis tñ arg.c.significante.j.& Panor.hic facit qō alias habetur in.c.ceterum.ſ.de rescrip.& ibi notabiliter per Jmo.in fine.dubium tamen facit.l.ad principem.ff.eo.ti. & ibi Bart.& Ang.& Bal.in.l.ex illo.C.e.ti.vbi iudex qui cōmisit causam consilio sapientis etiam de volūtate vtriusq3 partis potest illam interlocutoriam reuocare inuitis partibus & facit quod est dictum.ſ. in.v.nō. vbi inuitis ambabus partibus conceditur iudici reuocare interlocutoriā p̄o quo tex.hic in ver.libere. non ob.d.c. significante.quia lz dilatio assignata de consensu partium non possit reuocari vel diminui inuita altera parte tñ illud verū nisi subsit cā vt ibi respondit Panor.hinc ēt dicebat Bal. in.l.i.in fi.C.sen.resc.non po.q dilatio pemptoria assignata de consensu partiū poterit subsistente cā prorogari .sit ergo conclusio q ēt interlocutoria lata de consensu partium possit ad instantiam vnius ptis imo ēt per ipsum iudicem inuitis partibus subsistente cā reuocari. Quinto limita hunc textum q3 postq̄ iudex detulit appellationi non potest suam iterlocutoriam reuocare cum iurisditio sit transfusa totaliter ad iudicem ad quem vt in.c. cuz appellationibus.e.ti.in.vi.& ita Jo.an.hic.& Jo. mona.& Jo.an.in.c.i.ſ.in quibus.e.ti.in.vi.& etiam ita Bal. But. Jmol.& Panor.hic.ita q postq̄ iudex detulit appellationi non habet locum tex.hic.nec in.d.c. si a iudice. ꝑ quo fa. quia iudex qui detulit appellationi non potest etiam re integra reuocare delationem ſm Jo.an. in.d.c. cum appellationibus.& in.c.constitut.üj.in verbo confirmauit.ſ. eo.& ita Jmo. hic colum .iiij.in fi. imo tenuit Rota decis. lxx. que incipit Jtē si iudex.q postq̄ iudex detulit appellationi ñ possit cāz reassumere ēt d exp̄sso cōsensu ptiū nisi cā sibi p iudicez appellationis remittat vt.in.d.c. cuz appellationibus.p q̄ fac.ēt.d.c.significātib⁹. Amplius voluit Jo. mo.& Jo.an.i.d.ſ.i quibus.q post cōcessionē apostoloꝝ delatoriorū nō possit iudex a q̄ reuocare grauamē & hoc idez sequitur do.Flo.i cle .üj.ſ.p̄.eo.ti. dicēs idē esse oi casu quo iudex desijt esse iudex:puta si expresse denegauit apostolos vel infra debitū tēpus requisitum ius non tradidit vt in.c.vt super.c.ab eo.e.ti.in.vi.bis casibus nō potest iudex suam interlocutoriā reuocare:& ita Panor.hic colū.üj.in fi.& ita ꝑ.de ancha.& Semi.in.d.c.vt super.

Sed aduerte primo q3 oīa in hac.v.limitatiōe debēt intelligi in delegato & in arbitro nō aūt in iudice ordinario & hec fuit notanda declaratio dñoꝝ .de Ro.in.d.decisi.cclxiij.in fi. p̄o quo faciunt iura rōnes adducte. ſ. in hj.limitatione & fa.d.l.si p̄ses.& Bal.ibi.C.quō & qñ iudex.fac.etiā ratio q3 reuocare grauamē tendit in facilioꝛē expeditionē cause appellationis vt hic in tex.ergo potest ordinarius reuocare grauamen etiā postq̄ appellationi detulit ita tex.in simili in.c.i.ſ.post hec.eo.ti.in.vi.& nō. in.c.cū teneamur.ſ.eo. Secundo aduerte q3 dicta.ſ. in hac quinta limitatione videt q debeant intelligi quā do iudex delegatus qui detulit appellationi vellet ꝯdicē/ tibus partibus vel cōtradicente appellante reuocare interlocutoriā alias de consensu partiū non solum ordinarius sed etiā delegatus arbiter possit re integra reuocare interlocutoriā etiam postq̄ detulisset appellationi cū partes videant posse reintegra redire ad iudicem qui detulit sicut dicitur in relatione qñ iudex remisit cām ad superiorem vt per Hosti.& Joan.an.in.c.licet.ſ.de offi. lega. partes.n.possunt renūciare appellatōi etiā post delatio/ nem sicut & post denegationē apostoloꝝ que habet vim delationis vt est tex.in.d.c.vt super.& si possunt renūciare appellatōi ergo causa redit ad iudicē a quo etiaz si detulisset appellationi vt in.d.c.ab eo.& c.vt super.facit .l.cos in prin.cū ibi notatis.C.e.ti.& ita in hoc tenet Archi.in d.c.cum appellationibus.licet.n.iudex deferens appellationi quo ad se abdicet iurisditionē nō tamen in totuz vt per glo.in ver.refutari in.d.c.cum appellatiōibus.& facit tex.in ver.remittenda.qui probat q iurisditio remansit & ita tenet ibi Semi.dicens q delatio appellatiōis non priuat iudicem habitu iurisditiōis sed solū exercitio:ergo iudex delegatus poterit cām reassumere de cōsensu partiū facit textus nō.i.c.pastoralis.ſ.i.de rescrip.vbi iurisditio que est in habitu licet non exercitio potest exerceri de cōsensu partium:ita ergo in casu nostro non ob.c.significātibus.quia ibi iurisditio erat abdicata in totum & sic in tota causa & sic in habitu & exercitio secus in casu iſto vt.ſ. sit ergo cōclusio notabilis q etiaz si delegatus detulit appellationi possit interlocutoriaz reuocare re integra de cōsensu partium & ita tenuit Pet.de ancha. & Semi.in.d.c. vt super. Amplius per predicta infertur alia no. cōclusio q etiam de consensu solius appellantis possit iudex a quo causam re integra reassumere etiam postq̄ detulit appellationi ar.d.c.ab eo.& c. vt super.vbi ita concludit in hoc ꝑ.de ancha.& Semi.ratio sit quia delatio appellatiōis nō operatur contra appellantem cū possit redire re integra ad iudicem qui detulit etiam inuito appellato potest renunciare appellatiōi vt in.c.interposita.ſ.ille quoq3.j. eo.& ita hanc cōclusionē tenet Jo.mona.& Jo.an. in.d.c. cū appellatiōibus.licet dñi.de Rota & alij doc. voluerint ꝯrium vt.ſ.quoꝝ rōnibus est per predicta aperte responsum.de hoc tñ articulo vide vt plenius dicit in.d.ſ.ille q̄ q3.& hoc quando res est integra:quid aūt si per iudicem appellationis sit inchoatus,processus infra dicetur. Sexto limita hunc textum q3 post receptam appellationem per iudicem ad quem & inhibitionem factā iudici a quo non poterit iudex a quo reuocare interlocutoriā ſm Hostiē.& Jo.an.hic per tex.in.c.romana.ſ.si vero. e.ti.in.vi. ratio est q3 post inhibitionē canonice factā ē abdicata iurisditio a iudice a quo vt in.c.non solū.ſ.i.e.ti.in.vi.& cum hac opinione transit Butri.& Jmo.hic & Frede.de Se. suo consili.cxxxvij. quod incipit si a sententia.& fortius hoc idem esset dicendum quando iam esset processum ad citationem partis ſm Jmol.& Panor.hic colum.üij.in princi.satis dubitat de hac limitatione: quia licet appel

pellatione pendēte z inhibitione non possit procedere in principali vt.d.§.i.tamen non sequitur q̄ non possit revocare grauamen quia inhibitio tendit ad tuendum appellantem ne grauetur: non autem vt grauamen non possit revocare z hoc patet quia appellatio legittima suspendit iurisditionem iudicis a quo in cā principali sed non suspendit respectu revocationis grauaminis vt hic z.d.c. si a iudice. nisi velis dicere q̄ hoc ideo sit ne illudatur superiori scilicet iudici ad quem sicut in simili dicitur in.c. bone.ij.§.de postu. prela. fm Pano. sed aduerte quia in casu isto nulla est illusio. Primo q̄ revocatio fit iuris permittente vt hic z.d.c.si a iudice. Secundo quia per appellationē legittimam suspēdit iurisditio z tota causa devolvitur ad superiorē vt.§.c.pror.z.§.eo.c.dilectis filijs de cano. z tamen non obstante devolutione z suspensiōe iudex a quo potest revocare grauamen vt hic z.d.c.si a iudice. ℊ eodē mō poterit ñ obstante suspensione que inducitur per inhibitoriā que obstat nam cum cesset appellatio vt hic z.d.c.si a iudice consequenter cessat inhibitio q̄ cessante cā cessat effectus vt hic dī. Tertio ad idem nam ēt post inhibitionē iudex a quo potest attēptare omnia tendentia in faciliorē expeditionē appellationis vt in.c.ij. z ibi glo.j. de matrimo.contracto. sed nulla facilior expeditio q̄ revocare grauamen q̄ tunc statim cessat z est expedita cā appellationis vt hic: ℊ poterit hoc fieri ēt post inhibitionē fm nō. in.d.c.ij.z.§.eo.in.c. cum teneamur. vbi vide de his ex quibus infertur talis cōclusio q̄ iudex possit revocare interlocutoriaz ēt post citationē z inhibitionē sibi factam per iudicez ad quem cū tex. hic indistincte loquatur z ex alijs rationibus iā dictis ad materiam tñ quinte limitatiōis.§.z hic in.vi. limitatiōe vide dicta. eo.in.c.intimasti circa fi. Amplius intellige oia p̄cedētia posse habere locū qñ interlocutoria est valida: si enim fuisset nulla tunc ēt si fuerit appellatū z facta inhibitio poterit absqz dubio appellatus cōsentire q̄ revocet p iudicem a quo q̄ si iudex revocat grauamē nō interest appellantis p̄sequi appellationē vt hic z.d.c.si a iudice. hz.n. quod querebat volebat sniaz declarari nullā sz si ipse iudex a q̄ hoc facit poterit causam reassumere z p̄sequi dato q̄ alias post inhibitionez nō possit revocari grauamē de quo tñ dic vt.§.certe illud posset p̄cedere qñ sniam tenebat secus si sit nulla: tunc.n. posset indistincte revocari p quo bene facit.c.sacro.ℵ.si vero.j. de sen.exc. z in hoc ita tz Flo.in.d.suo cons. z But. z Jmo.hic. Septimo limita hunc tex. q̄ postq̄ cā appellationis fuerit admissa p iudicez ad quē z alteri delegata put habetur in.c. vt litigantes. de offic.or.in.vi. nō poterit iudex a quo talez interlocutoriā revocare fm Spe.ti.de excep.§.viso. ℵ. sed pone.facit qō nō.in.c.pastoralis.§.p̄terea.de offi.dele. quod dictū maxime p̄cedit qñ iudex a quo detulisset appellationi z ita transit hic But. sed hoc posset p̄cedere qñ foret appellatū ad papaz per nōta in.c.cupientes.§.fi. de. electi.in.vi. alias hec limitatio non vī p̄cedere z iure nō p̄batur maxime cū textus hic z in.d.c.si a iudice. indistincte loquant z in hoc casu militant rationes assignate hic in principio z in fine textus nisi dicet q̄ iō sit ne illudat iurisditioni superioris fm Pano. cum maxima sit auctoritas Spe. hanc limitationē tenentis fm eum sz certe tenendum vī hanc limitationē nō p̄cedere iuribus z rationibus adductis in precedenti limitatione cū ēt Jmol. hic hanc limitationē non sequatur nisi in papa vt.§. Octauo limita q̄ qñ esset iā lis cōtest. coram iudice ad quē ñ poterit tunc iudex a quo revocare ipsam interlocutoriā quia si tunc si formata iurisditio iudicis ad quez cū de q̄re iudex cognouerit de eadē p̄nunciare dz vt in.l. de qua re. ff. de iudi. z in.c.cū sup.§. de cā poss. fm Bal. hic. sz certe hec limitatio nō transit absqz dubio p nō.§. in precedenti z i vi. limitatiōe cū textus hic nō distinguat ante litis cōtest. vel post z cessante cā &c. Nono limita hunc textū quia qñ interlocutoria foret mandata executioni p partem vel iudicē non poterit post factaz executionē revocari: z ita Bal. hic ponēs tria exēpla. Primo iudex ē iterlocutus aliquē esse p̄curatorē z deinde est lis cū eo cōtest. nō potest postea illa interlocutoria revocari arg.l. ita demuz. C. de p̄cu. z l.fi. C. de excep. sed certe quo ad iudicē nō transit in rē iudicatā vt per glo.or.in ver. absentia. ī.c.i.ō clec. in.vi. fac. quod voluit. Bar. in.l.lz. C. de p̄cu. vnde poterit cā cognita revocari z bñ. Secūdo dicit Bal. iudex ē iterlocutus fideiussorē esse dandñ z ita datus ē: ñ poterit hec interlocutoria revocari nisi de cōsensu partiū. l.i. in fi. ff. ō p̄etor. stipu. z de hoc. j. Tertio exēplificat Bal. udex in terloquēdo publicauit dicta testiū z data est copia attestationū nō poterit iudex revocare exquo dicta sunt testificata z sic executio facta sup quo articulo glo. sing. z or. in.d.l.i. in fi. cōcludit q̄ si interlocutoria est mādata executioni nō possit revocari nisi cōsensu ptiū vel nisi cā cognita z ita Bar. in.d.l.q̄ insist. dicēs q̄ lz iudex posset revocare missionē in possessionē quā fecit vt in autē. ei qui C. de bonis auct. iu. po. z in.l.i. ff. si mulier ven. nomine. z si p̄etor mandat nūciari nouū opus pōt ipam nūciatiōnē revocare. ff. de no. ope. nunc. l. si opus. tñ hec revocatio fit cā cognita: vnde nō obstat. z hoc idez sequit Bar. ī.d. l.i. in fi. dicēs predicta p̄cedere in oi interlocutoria que trahit secū executionē puta si p̄nunciat aliquē audiendum vel nō admittendū ad p̄bādū vel quid simile: cum enim in istis casibus fiat executio a lege nō poterit revocari nisi de cōsensu partium aut cā cognita fm Bar. qō est notandū. Sed aduerte q̄ de cōsensu partiū omēs concordant q̄ interlocutoria mandata executioni possit revocari absqz vlla cāe cognitione sed dubium reslider an tunc iudex hoc possit ꝺdicente pte cui est ius acquisitum glo. z Bar. vt.§. q̄ non nisi cā cognita Bal. in.l. post sententiā. in fi. C. de sen. voluit q̄ si interlocutoria est parui p̄eiudicij possit faciliter revocari z mutari ēt absqz cāe cognitione cum pendeant ista ex arbitrio iudicis vt.l. diem proferre. z.l. sed si interpellatus. z.l. qualem.§. fin. ff. de arbi. z qō nō. Bar. in.d.l.q̄ iussit. in fine alias si est magni p̄eiudicij voluit Bal. in.d.l.i. q̄ inuita parte cui est quesitum non possit facta executione revocari etiam cum cause cognitione z subdit Bal. ibi q̄ nullo casu interlocutoria magni p̄eiudicij possit revocari nisi causa cognita quia in cozrigendo propriū factum requiritur causa vt.l. eos. in fi. C. de mo. mulcta. z ita in effectu voluit Jnno. in.d.c. sacro super ℵ. revocare. dicēs singulariter q̄ si iudex absqz iusta causa revocat interlocutoriam poterit ab eo appellari licite quod dictum tenementi: sed idez Bal. aliter locutus est in.l. ab arbitro. ff. qui sa. dar. co. dicēdo q̄ si interlocutoria est mandata executioni per ipsammet partem ꝑ quam est lata z non poterit revocari z ita etiam Bal. hic vt.§. si autem est mandata executioni per iudicem tunc licet possit revocari etiam absqz cause cognitione ar.l. de die.§. diuersum. ff. qui satis. cog. z in hāc sētentiam Bal. inclinat Jmol. in.d.l.q̄ iussit. q̄ interlocutoria mandata executōi possit revocari etiam absqz vlla cause cognitiōe etiam inuitis partibus per tex. in.l. pe. ff. d̄ p̄eto. stip. vbi iudex iussit stipulationē interponi ad certum tp̄us: z ita fuit executa. Ecdo loco iussit iudex caueri in longius tēpus dicit ibi q̄ p̄ scōam iussionez videtur prima revocata z illud fecit ibi iudex absqz cāe cognitione z absqz consensu partium vt ibi in tex. in ver. iussit. qō importat necessitatē xiij.q.i. qō p̄cipitur. z.l.i. ff. qō iussu. sed certe tenenda videtur opinio glo. z Bar.§. nam non obstat. d. l. penult. quia ibi non apparet q̄ prima iussio fuit executa imo tex. innuit contrarium dum dicit q̄ cōpetit exceptio obligatio. ex prima iussione: vt ante tempus secunde iussionis non exequantur. ita q̄ prima iussio non videtur q̄ fuerit mādata executioni z licet ibi nil dicat de cāe cognitione tñ eodē mō ibi nil dicit q̄ nō iteruenit imo exquo iudex fuit iterlocutus q̄ ad lōgius tēpus q̄ foret i prima stipulatione debet idubio p̄esūi q̄ ex cā ad hoc se mouerit z sic q̄

cognouerit cum in dubio semp sit presumendum pro iu
dice vt.l.fi.C.de fideicomiss.liber.z in.c.in presentia. de re
nunci.z hanc sniam q interlocutoria mandata executoi
non possit reuocari inuitis partibus nisi cum cause cogni
tione tz Jmol.hic colū.v.ita intelligendo dictam.l.penul.
z ex his infertur conclusio q inuitis partibus vel altera
possit interlocutoria mandata executioni reuocari cū cau
se cognitione z aliter non; vt per Bal.in.d.l.post sniam
z per Jmo.in.d.c.sacro.hinc dicebat Bar.in.d.l. q iussit.
in fi.q si appareant due interlocutorie ōrie tū non cōstat
q iudex fecerit aīo reuocandi primā q aut erat talis iter
locutoria in qua requirebatur cause cognitio z tunc non
valet secunda illi ōria exquo non fuit de ea cognitū arg.
l. hec autē.§.i.ff.qui ex cau.in po. ea. si vero interlocuto
ria erat talis q posset reuocari cum modica cause cogni
tione puta in dilationibus: tunc dando secundam videt
a prima dilatione recessum per nō.in.l.i.C.de dila. z sub
dit Bar.in.d.l.q iussit.q in reuocatione interlocutorie re
quiritur presentia partiū vel citatio vbicūqz pars potest
graviter ledi z sic cause cognitio.l.in.cause.§.causa cogni
ta.ff.de minо. z ita cautum est practicare quia si absqz in
sta causa iudex reuocaret istam interlocutoriam faceret
litem suam z potest ab eo licite appellari vt per Jnno.in
d.c.sacro.z ex his sit alia conclusio q nulla interlocuto
ria pīudicialis possit reuocari nisi causa cognita: z sic pre
sentibus vel citatis partibus vt in.d.§.causa cognita.facit
l.de v no quoqz.de re iudi.z hanc conclusionem sequitur
Pano.hic vlti.colum.z Jo. An.hic z in additio. Spec.
tit.de senten.prolatis.§. species. v. est quoqz .vbi tamen
hoc limitat nisi interlocutoria fuerat lata absqz cause co
gnitione argu.c.i.de regul.iur.z.l.ab emptione.ff. de pa
ctis. quia sicut iudex processit de facto z absqz cause cogni
tione z non citata parte: ita debet de facto z absqz citatio
ne partis reuocare: ita glosa singularis de iure ciuili i.l.mi
no.ff.de euictionibus.z ita etiam allegatur ad hoc singu
lare dictum Jnnocen.quod ita voluit in.c.querelam.s. ō
election. z tenet Barto.in.d.l.arbitro.z in.d. l.post sen
tentiam . in fin. Quid autem si reuocatio fiat absqz cause
cognitione eo casu quo requirebatur an sit nulla vel sit ne
cessaria appellatio Bar.in.d.l.quod iussit.tz q sit nulla:
Johā.an.hic z Jnno.in.d.c. sacro. tenent q sit necessaria
appellatio. potest pro concordia dici q si reuocatio fit ñ
citata pte procedit dictū Bar.q est nulla vt i.l.ea que .C.
quō z qñ iudex.z in.d.l.de vno quoqz.alias si reuocatio
fiat citata pte tz iudex aliter non cognouerit ex arrupto
pcessit tunc valeret reuocatio ēt absqz cā z iniuste facta:
nisi ab ea appellet z ita ꝓcedat dictum Jo.an.z Jnno.in
d.c.sacro. Decimo limita hunc textum q interlocuto
riā super declaratione alicuius verbi ambigui in snia vel
in contractibus iudex reuocare non poterit: sm Ang. in
d.l.q iussit.arg.l.quicquid astringēde..ff.ō verbo. oblig.
z hoc idem tz Bal.in.l.sed in electione z in.l. huius .§.
fi.cibum.ff.de leg.p nam tz habens electionē in alternati
uis possit variare vsqz ad sniaz z post.ff.de verbo. obli.l.
cum qui certaꝝ.§.fi.alle tñ qui habet ius declarandi sup
re sibi ꝓmissa si semel declarauit amplius variare non po
test z ita ꝓcedit.d.l.quicquid astringende.sed ī casu nr̄o
idez Ange.ibi voluit ōrium exquo ter.ibi loquit de iure
declarandi cōpetenti parti secus qñ cōpeteret iudici: tūc
ipe pōt reuocare indistincte: vt hic in tex.z in.d.l.q iussit.

Undecimo limita hunc tertū q si iudex cōdemnauit
in expensis z eas taxauit precedente iuramento ptis p
ut habet in.l.sancimus.z in autē.ibi posita.C.de iudicijs
interlocutoriā talez reuocare non poterit sm Ang. in.d.
l.q iussit. allegantē ad hoc Jnnoc.in.d.c.sacro.i verbo re
uocare.sed certe Jnno.ibi hoc non dicit imo idez Jnno.
in.c.fi.in.fi.s.quod metus cā.tz ōrium q iudex potest re
uocare taxationem expensarum minus legittime factam
z ita Jmol.in.d.l.q iussit: z in.c.finem litibus.de vol.z p
tu.vbi dicit hoc dictū menti tenēdū.imo ō Jnno.i.d.c.sa
cro.circa fi.ī ver.reuocare tz q iudex possit reuocare cōdē
nationem expensarū quam fecit semper vsqz ad diffiniti
uam snia sicut regulariter pōt alias interlocutoria: etiā
postq per lapsum decem dierū transiuerunt in rem iudi
catam quo ad partem cum vsqz ad diffinitiuam duret of
ficium iudicis in reuocādo interlocutorias sm Jnno.ibi
qō nō. Et de his cōdemnationibus expensaꝝ vi.dicta p
multas questiōes i.c.sepe.circa finez.s.eo. Duodecimo
limita hūc ter. qz postq appellās fecisset expensas in p
sequendo appellationē puta qz misit ad curiā vel aliter. ñ
poterit tunc iudex interlocutoriā reuocare nisi primo re
ficiant expense ipsi appellanti cū alias nō dicātur revo
catū grauamē nisi expense reficiant: z ita tz glo. z Jnno.
hic sed Jo.an.hic in verb.interposita vī post Host.tenet
ōrium qz talis reuocatio nō fit in iniuriā partis.l. appel
lantis seu pīudicium tz potius in eius fauorē z in facilio
rē expeditionē vt hic in tex.q nō debent refici expense z
ita residet hic do. An.z idē Lapus.z Bemi.in.d.c.si a iu
dice.hoc ideim tz do.Flo.in de.ij.§.i.in.iiij.q.eo.ti. Sed
videret q opinio glo.hic: z Jnno.sit verior z equior.ar
gumento.l.si pecuniā.ff.de condi.ob causam cuz ibi nō.l.
qñ quis fecit pparamenta z opiniones glo.hic z Jnno.
tz hic Bal.qz non dī emendare qui expensas non refun
dit vt nō.in.l.edita actio.C. de edendo.z hanc opinionē
ēt sequit Jmo.hic in pe.col.in pn.adducit opi. tex. i simi
li in.c.interposita.§.ille.j.eo.vbi lz appellās possit renun
ciare appellatiōi qz tendit in cōmodū appellati oz refice
re tñ expēsas p factas z hec opinio satis est de mēte dño
rū de rota in.d.dec.cccxvij.circa pn.cogita tñ. Tertiode
cimo limita z intellige hanc decre.z.d.l.q iussit.qz lz re
gulariter interlocutoria in pīudiciū pris trāseat in rē iudi
catā vt in.c.cū dilecti.z hic in glo.tñ qñ interlocutoria ē la
ta sup exceptōibus pemptorijs vel alijs iudiciū nullū red
dētib⁹ nō trāsit in rē iudicatā ēt q ad ptē: dato q a tali in
terlocutoria nō sit appellatū dūmō postea appellet a sen
tentia diffinitiua: tūc enī iudex appellatōis poterit ex offi
cio suo z ēt tenet ad petitōez pris reuocare z ita tex.sin.in
c.fi.eo.ti.ī vi.ī pn. z ibi glo.in ꝟbo emēdari q tex.ē nō.z
sin.ī multis. Et p q snia interlocutoria lata sup exceptōe p
emptoria puta.pnūciauit iudex exceptōez pacti pscriptio
nis vel trāsactōis ñ obstat a q interlocutoria nō ē appella
tū si tñ ēt p⁹.x.dies ferat snia diffinitia z ab ea appellet po
terit z debebit virtute appellatōis a diffinitiua reuocari
per iudicem appellationis illa talis interlocutoria si erat
iniusta licet per partem ab ea nullatenus fuerit appella
tum. Secundo si iudex interloquatur rescriptum nō esse
surrepticium vel non fore impetratum per excōicatum z
sic pronunciat procedendum esse ad ulteriora z a tali in
terlocutoria non appelletur: licet p eam validet talc res
criptū qō revera fuisset surrepticiū vel ipetratū ab excōi
cato z sic nullum put tz Jnno.z alij doc.in.c.sup literis.
z Lapus.i.c.i.ō rescript.in.vi.tñ si appellet postea a diffi
nitiua poterit in cā appellatiōis opponi exceptio declina
toria cōtra rescriptū z talis interlocutoria reuocari quod
ē sing.nō.ad limitationē.c.inter monāsterium.s.ti.pri.in
tellige put.j.dicit hic post ver. quarto si iudex tc.in fi.

Tertio q si iudex pnūciat se cōpetētē nō obstātibus
obiectis a tali interlocutoria potest appellari etiam de iu
re ciuili z si ab ea nō appellet.j.x.dies trāsit in rē iudica
tā.ita glo.oz.de iure ciuili in autē. hīta.C.ne fi.p pre.pro
qua ē tex.in.c. significātibus.s.de offi.del.z lata sentētia
sup cōpetētia iudicis si ab ea nō est appellatū non pōt de
cetero dici q iudex sit incomperens: ita Jnno.in.c.pterea
s.de dila.z Bar.in.l.ij.ff.si quis in iu.vo.nō ierit de quo
vide plene dicta in.c.si duob⁹.s.eo.col.viij.v.secūdo qrit
z ī fine pn.illius.c.vbi singulariter: vide tñ si postea appel
let a diffinitia lata ī dcō iudicio poterit ī cā appellatiōis
oppōi exceptio declinatoria iurisditionis z dici de icōpetē
tia pmi iudicis z poterit dcā interlocutoria reuocari lz ab
ea primo nō fuerit appellatū: z ita tex.sin.in.d.c.fi. z Ar

chi.ibi intellige dūmodo alias non sit prorogatum iuris dictio ꝛ consensum in iudicē per ea que dicit Bar.in.l. sed si susceperit.ff.de iudicijs.secus ergo videretur qñ post interlocutoriam pars sponte litigasset; ꝛ ita videtur limitandus tex.in.d.c.fi. ꝛ ideo est vtilis cautela Jnno.in.c. cumana.de elec.i.de protestando ꝙ non intendit in iudicē consentire: itez intellige ꝓut nunc statim dicetur. Quarto si iudex pronunciat super mandato procuratoris vel tutoris non poterit decetero opponi de mandato a tali interlocutoria appelletur infra .x. dies quia transit in rem iudicatam ad p̄iudicium partis: ita tex.in.c.ex parte decani.s.de rescrip.ꝛ in.c.ex parte.Ad.j.eo. tñ si pars nō appellauit deinde ex intervallo fertur diffinitiua in cā principali a q̄ appellatur: poterit in cā appellationis a diffinitiua opponi exceptio ꝓcuratoria ꝛ dici de nullitate processus ꝛ poterit ꝛ debebit talis interlocutoria reuocari si est iniusta vt hec omnia p̄cedentia dicta probantur in .d.c.fi.in p̄n.in ver.iudicium nullum reddens ꝛ ibi per glo. ꝛ sic limita.l.ita demū.C.de ꝓcu.ꝛ ēt limita tex.ꝛ glo. hic vt snīa interlocutoria sup̄ exceptionibus p̄emptorijs vel declinatorijs iudiciū nullum reddentibus a qua non fuit appellatum ꝛ sic transit in rem iudicatam quo ad partes debeat reuocari: ꝛ non transeat in rem iudicatam quo ad partes si postea appelletur a snīa diffinitiua: quod est singulariter notandum ꝛ ita Jmol.hic col.vi.in p̄in.ex quo patet ꝙ licet iudex qui tulit interlocutoriam possit quātū cūqz reuocare vsqz ad diffinitiuam ꝛ sic vsqz quo durat eius officium ꝛ non post.l.terminato.C.de fructi.ꝛ li.expen.l.iij.C.de posi.ꝛ facit.l. iudex post q̄.ff.de re iu. tñ si postea appellatur a diffinitiua iudex appellationis poterit huius interlocutorias reuocari vt in .d.c.fi.in p̄in .ꝛ ipse iudex a quo qui eas tulit reuocare non possit post diffinitiuam snīam vt.s. Aduerte tñ ꝛ intellige oīa preceden tia dicta.s.in secundo ꝛ tertio casu procedere qñ exceptio redderet iudicium nullum ipso iure ꝛ sic exceptio falsi ꝓcuratoris.l.licet.C.de procu.c.in nostra.s. de procu. ꝓut est dictum.s.in proxi.casu aut qñ iudex erat oino incompetens aut qñ surreptio redderet rescriptū nullū ipso iure sicut est in bñficialib⁹ ꝛ i gratiosis sm nōta ꝙ glo.i.c.ad audientiam.el.ij.s.de rescriptis in his terminis procedant supradicta alias ꝛ̄o si rescriptum non erat nullum ipso iure vel iudex incompetens ipso iure dato q̄ p̄ exceptionem possit elidi vt per glo.in verb.competente.i cle .vt lit. penden.in his terminis non procederent supradicta. Sz in his considera quinqz casus. Aliqñ ꝛ primo quis fuit contumax tunc p̄iudicat sibi quia licet cōtumax non intelligatur prorogare iurisditionem vt dixit nōbiliter Jnno.in.c.inotuit .j. de eo qui furtiue tamen contumax sibi bñ preiudicat vt iurisditionē declinare nō possit nec alias similes declinatorias opponere que nō redderēt iudiciū ipso iure nullū sed ope exceptionis ꝛ ita dixit singulariter. Jnnoc .in.c. fi.s.de dilatio . ꝛ in.c.ad petitionem.j. de accus.per illum tex . ꝛ sequuntur doc.ibi pro quo ēt tex. sm vnum intellectum.l.si quis ex consensu.C. de epāli audi.ꝛ ita Bal.ibi ꝛ his casibus contumax comparens tenetur prosequi causam in illo statu in quo eam inuenit vt per glo.in ꝟb.absentia.in.c.i.de elec.in.vi. ꝛ idem Jnno. ibi ꝛ vide singulariter dicta de hoc i.c.si duobus.i fi.i p̄n. s.eo.ꝛ in his casibus licet contumax appellauerit a diffinitiua non poterit in causa appellationis opponere ō surreptione rescripti in causa principali nec alias dilatorias vel declinatorias opponere que nō reddūt iudiciū ipso iure nullū sed ope exceptionis ꝛ rō p̄dictoꝝ est qz appellatio a diffinitiua reponit appellātez in eo statu in q̄ erat in cā p̄ncipali post litis contes.vt.l.ita demū ꝛ ibi Bar.C.ō ꝓcu.ꝛ p̄ glo.ox.in.d.c.ad audiētiā ꝛ iō huiusmodi exceptiōes declinatorie sicut in cā p̄ncipali nō possunt dictis casibus opponi post litis.cōtes.ita nō poterūt opponi i cā appellationis a diffinitiua :cōtumax q̄ i cā p̄ncipali ñ poterit huiusmōi exceptiōes repare p̄ appellationē a diffinitiua vt.s. Aliquando ꝛ secundo non fuit contumax in prima cā sed litigauit ꝛ nihil opposuit: tunc aut scienter: ꝛ sibi preiudicat intātum ꝙ licet postea appellet a diffinitiua non poterit dilatorias opponere que reddebant iudicium nullum ipso iure sed ope exceptōis: quia exceptō omissa in causa principali non poterit opponi in causa appellationis a diffinitiua: ita glo.ox.ꝛ doc.in.d.c.ad audiētiam. Aliquando ꝛ tertio non opposuit dilatorias seu declaratorias q̄ ignorauit tūc omisse in cā principali poterunt opponi in cā appellatiōis a diffinitiua : ratio ē q̄ sicut dicto casu potuissent opponi in causa p̄cipali post lit.cont.exquo fuerunt omisse per ignorantiam ar. c.pastoralis.s.de exce.ꝛ per glo.iij.q.vij.exceptio.ita poterit opponi in causa appellationis a diffintiua cum quicquid posset opponi post li.conte.in causa principali poterit opponi in causa appellationis.l.per hanc.C.de tem.ap.ꝛ in c.cum iohāes.s.ō fide instru.sed declinatoria poterit opponi post lit.conte.quando fuit ignoranter omissa aut qñ superuenisset de nouo.c.insinuante.s.de offi.leg.ꝑ glos in verb.recuset.in.c.statutum.§.cum autem.de rescrip.li.vi.l.nihil.ꝛ.l.nulla.cum ibi notatis.C.de procu. ita ergo poterit opponi in causa appellationis a diffinitiua ꝛ ita de his est glo.no.ꝛ doc.in.d.c.ad audientiam.ꝛ Panor. ibi.col.iij. Aliquādo ꝛ quarto i causa p̄ncipali fuerūt opposite huiusmodi declinatorie que non reddunt iudicium nullum ipso iure vt.s.ꝛ iudex reiecit expresse vel tacite per processum ad vlteriora : tūc si non fuit appellatū ab interlocutoria non poterunt opponi nec reparari in cā appellatiōis a diffinitiua ꝛ ita glo.ꝛ doc.in.d.c.ad audientiam.ꝛ hoc est quod ponderat tex.ꝛ glo. in ꝟb.nullum reddens.in.d.c.fi.ō ap.in.vi.an.i.exceptio reddat beneficium nullum ipso iure: secus ergo qñ iudiciū ꝛ rescriptum erat validum ipso iure licet potuisset ope exceptionis elidi ꝛ similiter omni casu quo iudex habebat iurisdictionem ipso iure licet ope exceptionis potuisset elidi vt ꝑ glo.in ꝟb.competente.in.d.cle.ij.his casibus per appellationem a diffinitiua non reparantur huiusmodi exceptiones nō possunt opponi in causa appellationis vt per glo.ꝛ doc.in.d.c.ad audientiam.ꝛ probatur per tex.in.d.c.fi.a contrario sensu sed quādo ab interlocutoria lata super dictis exceptionibus declinatorijs fuisset appellatū si appellatio erat legittima tunc in causa appellatiōis ab interlocutoria veniunt reuocanda oia attemptata ꝛ tot⁹ ꝓcessus factus in causa p̄ncipali post talem appellationez : imo etiam ipsa snīa diffinitiua lata post talem appellationem ꝛ ita glo.ox.in.d.cle.si antē.de dolo ꝛ contu.in glo.magna circa fi.in ꝟb.ad tex . igitur redeundū videtur ꝛc̄.ꝛ ita doc.in.c.ex parte ade.s.de testi.est tex.in.c.accedens.el.ij.vt li.non contes. Aliquando ꝛ.v.ꝛ vltimo nō fuit opposita in prima cā exceptio declinatoria que reddit iudicium nullū ipo iure vel si opposita iudex reiciet expresse per interlocutoriam vel tacite per processum ad vlteriora vt in.c.ex parte.Ad.j.eo.ꝛ ꝑ gl.in.l.ij.§. sed si dubitetur.ff.de iudi.ꝛ his casibus licet non fuerit appellatū a tali interlocutoria :si tamē appelletur postea a diffinitiua poterunt in cā appellationis a diffinitiua opponi oēs exceptiones declinatorie ꝛ dilatorie que reddunt iudiciū nullum ipso iure ꝛ reparari per appellationem a diffinitiua omne grauamen in exceptionibus illatum per interlocutorias in causa p̄ncipali :dato ꝙ ab ipsis interlocutorijs nō fuerit appellatum: ꝛ ita de his oibus ter.sin.in d.c.fi.ꝛ his casibus interlocutoria lata super exceptionibus iudicium nullū reddentibus ipso iure non transit in rem iudicatam etiā quantum ad partes: dato ꝙ ab interlocutoria nō appellauerint dūmodo postea appellant a diffinitiua vt est tex.in.d.c.fi.intellige tamen dummō primo pars non cōsenserit in iudicem ꝛ ita intellige que dicta sunt.s.in.ij.ꝛ.iij.casu p̄ncipali ꝛ ita limita Bar.in.l. ij.ff.si quis in iu.vo.non ie.ꝛ tene menti sing.predicta qz alibi non reperies ita distincte declarata. Xiiij.limita

hūc tex. quia interlocutoria lata super exceptionibus non respicientibus directe eam principalē nec iudiciū nullum reddentibus sicut est interlocutoria lata super exceptiōib⁹ dilatoriis vel super cōdēnationibus expēsarum vel simi libus casibus tunc talis interlocutoria p lapsum .x. dierū trāsit in rem iudicatā non solum quo ad partes sed etiam quo ad iudicem appellationis a diffinitia quia p appella tionem a diffinitiua reuocari non poterit ita nō. tex. in. d. c. fi. §. i. ipse autem iudex qui talem interlocutoriam tulit bene potuissz reuocare vsqz ad diffinitiuaz vt. s. sed post diffinitiuam nec iudex a quo nec iudex ad quem amplius reuocare poterit talē interlocutoriā ex quo iferē q iudex appellationis a diffinitia nō succedit p oia in locum iudi cis a quo quia appellatio a diffinitia nō deuoluit negociū interlocutorie iā decisum qñ nō est cōnexū negocio princi pali z hic est vnus casus in quo snia interlocutoria trāsit in rem iudicatam z quo ad ptem z quo ad iudicez qō ad de. s. ad dcā in. iij. limita. z ita etiam sequitur Jmo. hic z in. d. l. q iussit. xv. querit vsqz ad quātum tēpus pos/ sit interlocutoria reuocari Bar. in. d. l. q iussit. q ad peti/ tionem ptis nō pōt reuocari post. x. dies si ab ea non fuit appellatum quia transit in rē iudicatā vt. d. c. cum dilecti. sed iudex ipse ex suo officio poterit sēper reuocare vsqz ad snīaz diffinitiuam quia quo ad eū nō trāsit in rem iudica tam z durat eius officiū sed lata diffinitiua expirat vt. d. l. termīato. z. d. l. iij. z ita voluit glo. hic vt. s. z doc. omnes sequuntur. Ultimo querit an iudex cogatur ad reuo cādum interlocutoriā vel sit arbitrarium Bar. in. d. l. q iussit. dicit q de iure canonico non cogitur exquo pōt ab omi interlocutoria appellari vt hic in tex. ideo poterit re/ uocari p viam appellationis sed de iure ciuili si grauamē erat tale q non poterat repari p appellationē a diffinitia cū a tali interlocutoria possit de iure ciuili appellari vt in d. l. ab arbitro. z plene p Bar. in. l. ij. ff. d ap. reci. non pote rit tunc iudex cogi ad reuocandū exquo pōt reuocari re medio appellationis sed si de iure ciuili non potest appel lari: tunc si iudex grauauit ptem debet reuocare vt d. l. q iussit. non tamen potest cogi sed tenebitur parti ad inter esse inq̄ntum eam lesit. C. de iud. in. d. l. sancimus. l. si qñ. C. d testi. z subdit Bar. cautum eē q ps petat reuocari. interlocutoriam alias videret acquiescere itantū q non possz postea repare grauamē per appellationez a diffini/ tia sed hoc dictū nō ꝓcedit z est contra tex. in. d. c. fi. vt. s. in. xiij. limita. sed possz ꝓcedere dictum Bar. in. alijs iter locutorijs de quibus in .xiiij. limita. s. z dic vt ibi plene dictum est z adde quia Bal. in. l. i. C. sen. re. nō pos. cōcor/ dat cum Bar. dicens q si iudex grauat verbo z petitur reuocatio interlocutorie si nolit reuocare non potest ex hoc capite quia nolit reuocare appellari fallit quādo gra uamen non possz reparari per appellationem a diffinitia puta si ponit quem in carcerem vel si ꝓnunciat torquēdū his casibus etiam de iure ciuili si petat reuocatio z iudex nolit possz appellari sm Bal. in. d. l. i. alias a tarditate vel negligentia iudicis seu si grauat in omittendo appellare non potest. ita tex. in. l. fi. §. illud. C. de temp. ap. sed debet p viam querele adiri superior sm Bal. ibi z cōcordat Bar. in. d. l. q iussit. sed de iure canōico his cāsibus potest licite appellari z consequenter ex hoc capite si nolit reuocare i terlocutoriam cum de iure canonico ab omi grauamine etiam leui appelletur. s. e. in. c. de ap. z sic poterit de iure canonico per viam appellationis cogi ad reuocandū in terlocutoriam qñ de iure veniret reuocanda z ita doc. hic ita q a tarditate vel negligentia iudicis seu si grauat in omittendo potest de iure canonico licite appellari pro q̄ glosa. nota. in. c. ad aures. j. de sy. z in. c. legittima. in fi. de ab. in. vi. de quo arti. vide plene dicta in. c. ex ratione. s. e. in. xx. col. z in. c. ex parte. j. e. col. ij. in ver. quid autem si iudex z per Spe. ti. de ap. §. restat. z per Bal. in. c. si de inuestitura inter dominum. col. ij. posset etiam in dictis casibus adiri superior per viam querele: z ita procedit tex. media facit. c. concertationi. de ap. in. vi. sed dubitat a quo tpe incipiant currere. x. dies ad appellādū si iudex grauat in omittendo dic q poterit quandocunqz appellari nec transit grauamen in omittendo in rem iudicatam per la psum. x. dierum ita tex. sing. z Bal. in. c. per tuas. s. de te/ sti. vnde si peciit aliquis q iudex interrogaret testem sm formam interrogatorij z iudex omittit z nolit interroga re poterit qñcunqz etiaz post. x. dies appellari tex. est ibi z Bal. lz Jmo. sentiat ibi q debeat appellari. j. x. dies a die illati grauaminis in omittendo: sed nō bene qz est contra tex. ibi in hec singularem. z ita Bal. in. d. c. i. si de inuesti tu. inter dñm. vbi limitat nisi iudex aliquid interloquatur tūc. n. a die interlocutorie currit tps appellādi z adde duos casus i q̄bus iudex cogit reuocare grauamē i omittēdo. p qz iudex secularis nolens admittere rem iudicatam per iudicem ecclesiasticum cogitur ad lz per cēsuram ecclesia sticā vt in. c. fi. de excep. in. vi. secōo qz si iudex grauat ptem z est negligens in executione iusticie pōt adiri superior vt illum cōpellat vt i autē. vt differē. iudices. §. i. z bene fac. d. c. nullus. postremo querit an iudex possit pluries suā interlocutoriā reuocare Bar. in. d. l. q iussit. tz q ad hoc vt infinitas euitet solum lz possit bis: sicut bis ē licitū ap pellare z nō vltra facit. qd nō. in. l. fideicōmiss. §. si quis. x. de leg. iij. sed tu intellige z limita lz ꝓut est dictum. s. i. iij. z. xiij. limita. In eadem glo. ibi nō posset sibi reddere iurisditionē Jo. an. ipugnat lz dictum glo. cōcludens q lz iudex a q̄ fateat se errasse z male fuisset interlocutū tñ re/ uocādo grauamen ex bñficio hui⁹ decre. reassumit iurisdi tionem vt hic in tex. exquo iuncto dicto Jo. an. tene mēti limitatōem ad. c. ad hec si in vna. s. eo. q lz iudex a quo est appellatū qñ grauauit appellantez possit ab eo suspectus recusari vt ibi: tñ illud verū nisi iudex revocz grauamen: tunc enim lz fateat se errasse seu grauasse ex quo tñ gra/ uamen revocat nō pōt ab eo ex hac cā appellari vel suspe ctus in ꝓsecutōe cāe allegari z ita Panor. hic in fi. qd nō.

Ex glo. p intelligentia materie huius tex. ē necessario videndum que dicat snīa diffinitiua z que interlocuto/ ria ne aliter dici possit ꝓut dicit glo. in simili. ij. q. i. de ma nifesta. loquimur de notorio z quid sit notorium ignora mus loquimur hic de interlocutoria z que sit ignoramus: dicas g̃ q illa dr snīa diffinitiua que fert super cā princi/ pali nō incidentibus vel emergentibus sed interlocutoria ē illa que fert inter principium z finem cāe super his que icidunt vel emergunt in ipsa cā z ita dicit glo. or. z nō. in ver. diffinitiua. in cle. i. de seque. facit optimus tex. xx. dis. §. i. z ibi de his per Archi. z p Spe. ti. de sen. plati. circa principium z alibi dr q omē ꝛbum iudicis faciēs ad cāz absqz diffinitōe cāe principalis dr interlocutoria ita glo. i autē. de litigio. §. ad excludendas. fa. l. cū clericis. z Bal. ibi. C. de epi. z cleric. z qz plura sunt negocia q̄ vocabula l. iiij. ff. de p̄scrip. verbis vt in predictis debitum congruū responsum inferre exemplū in facto iurta. l. ut repōsum. C. de trāsac. Et dicas p q snīa lata sup exceptiōibus ēt dilatoriis vel peremptoriis z ēt iudicium nullum redden tibus est interlocutoria ita tex. in. c. fi. in. prin. eo. ti. in. vi. z glo. ij. in cle. fi. eo. ti. z Bal. in. l. fi. C. de sen. expe. circa me/ dium: rō est quia natura diffinitiue est q ferat super nego cio principali non super exceptiōibus subdit tñ glo. in. d. cle. fi. q talis interlocutoria hz vim diffinitiue. Secun do snīa qua ꝓnūciatur iusticiam cāe fore perēptā est iter locutoria qz non disponit super actōe sed sup ꝓcessu z re manet actio salua z potest denuo intentari z ita Bal. in l. fi. C. si. tutor. vel cura. interuenerit. Tertio omnis snīa que fertur super ꝓcessu cause est interlocutoria. ita Bal. in. d. l. fi. z facit glo. ij. in. d. cle. fi. Jnno. tñ in. c. audit. s. de ꝓcura. dicit sententiam que fertur super processibus esse diffinitiuam sed illud est verum qñ principaliter agit ad confirmationem vel infirmationem processus secus si in cidenter z ita Bal. in. l. si ꝓses quasi desertam. C. quomo do z quādo iudex. z in rubrica. C. ne liceat tertio procure.

do z quãdo iudex.z ĩ rubrica.C.ne liceat tertio ꝓuocare.

Quarto ſnia que fertur ſup recuſatiõe iudicis z ſic iudicẽ foze vel nõ foze ſuſpectum ẽ iterlocutozia.ita Archi. in.c.iudex.de offi.dele.li.vi. Quinto ſnia qua ꝓnũciatur cẽ ꝓbatũ vel nõ eſt interlocutozia vt ꝑ glo.in.d.cle.fi. z ita Bal.in.l.ante ſentẽ.in fi.C.quozũ appel. Sexto ſnia ſuper eo qd̃ ꝓmit appellationez z ſic ſuper potentia appellãdi vel nõ eſt interlocutozia z ita glo.in.d.cle.fi.ꝑ quo eſt tex.in.c.ſua nobis.j.e.z ibi Panoz. in tertio nõbi li:bz tamẽ vm diffinitie vt notant dñi de rota dec.lxxxiij z Bal.in rubrica.C.ne liceat tertio ꝓuocare. Septio ſnia qua ꝓnũciatur fuiſſe bene appellatum ſeu laudatum ꝑ arbitratozẽ non eſt interlocutozia ſed diffinitia exquo diffinit ꝓncipale negocium ita glo.ſecunda i fi.in.d. cle. fi.z ita Bal.in.l.fi.§.fz ſi quis.C.coĩa delega. poſt ꝓncipium qñ autem iudex ꝓnunciaz fuiſſe male appellatum tunc dicit Bal.q talis ſnia quo ad ipm iudicem dicitur diffinitia cum ipſe non ſperet aliam vare:ſed reſpectu partium eſt interlocutozia exquo ſperant aliam bre ſentent. am.ita Bal. in auten.hoc ſacramentũ.C.de iura.calump. z in.l.cum z mioꝛes.C.ſi aduerſus rem iudicataz.z referẽ ſe ita cõſuluiſſe.z ita reſidet Pau.de caſtro ſuo conſilio. xxvi.circa medium qd̃ incipit Jn xꝑi nomine amen.viſo puncto ſupzaſcripto vna cum ꝓceſſu. Octauo ſentẽtia qua ꝓnunciat appellationem foze deſeraz eſt interlocuzꝛ tozia z ita colligitur ex doctrina glo.in.d.cle.fi.z ita ſequitur Bal.in.d.l.ſi pſes quaſi deſeream.bz tamẽ vim diffinitie exquo diffinit cãz z articulum appellatio.z ita tenet Bal.in.l.ij.circa fi C.d̃ epi.aud.z dñi de ro.deciſ.lxxxvi. que incipit Item ſi a ꝓnũciatione. Nono ſnia fertur ſuper reuocatione attẽptatozñ ſeu inouatoꝝ litis:vel appel.pendẽte eſt interlocutozia quia ꝑ eã non diffinit negocium ꝓncipale ita tenet glo.magna circa fi.in.c.non ſolũ.co.ti.in vi.z ita doc.ibi z do. Flo.in cle.appellãti.co. ti.in fi.z ita etiam tenet rota dec.lxxxv.que incipit Item ſi a ſnia.dicit tñ q habet vim diffinitie ꝑ nõta in.d. cle. fi. Decimo inhibitozia ſeu reuocatio inhibitionis que fit per iudicẽ ad quẽ eſt ſnia interlocutozia z iõ poteſt reuocari z mutari ꝑ ipm iudicem.ita conſuluit Fede.de ſe. ſuo cõſilio.lxxviij.qd̃ incipit factum ſic ſe habet:z ita ſeq̃ tur But.in.c.cũ teneamur.s.e.z Panoz.ibi i fi. Xi.qñ ꝑ nũciat ſniam vel inſtrumẽtũ exequẽdum vel nõ eſt interlocutozia z ita Ang.in.l.ab executoze.ff.e.ti.z Bal. in.l ab executoze in ꝓn.C.quoꝝ ap. Duodecimo ſnia que fert ſup liquidatiõe inſtrumẽti vel ſnie eſt interlocutozia puta ſi iudex ꝓnũciat vorẽ nõ eẽ liquidã:ita Bal.in.l.fi.i ꝓn.C.de ſen.q ſine cer.q̃nti.ꝑ illũ tex. Tertiodecio ſnia quaz iudex ꝓnũciat ꝓbatiões admittẽdas vel nõ vel eſſe ꝓcedẽdũ vel nõ eẽ eſt interlocutozia vt in.c.ſignificãtibꝰ j.de noui ope.nũcia.z ibi Jnno.hoc tradit z facit.d.glo. in.d.cle.fi. Quartodecio ſnia qua ꝓnũciat deueniẽdũ eẽ ad ꝑmũ vel ſecũdum decretũ eſt interlocutozia:habet tñ vim diffinitiue ſm Bal.in.l.ꝑ hãc.circa fi. C.de temp. ap. Quintodecimo decretum quod interponit ꝑ iudicem in iudicio ẽ interlocutozia z poterit reuocari vt in.l. ſi opus.ff.de no.op.nũ.z vide quod nõ. in.l. pſenti. C. de his qui ad eccle.cõfu. Xvi.ſentẽtia lata in aſſignatione vel mutatiõe termini ẽ interlocutozia.c.i.s.d̃ vila.cum ibi nõ.z in.l.diẽ ꝓferre ĩ ꝓn.ff.de arbi.z ita Fed.ſuo conſilio lxviij.quod incipit ſatis videt. Xvij.ſentẽtia ſup expẽſis vel taxatis expẽſaꝝ ẽ interlocutozia z põt mutari z reuocari vt ẽ.d.s.in.xi.limita.qñ aũt cõdẽnatio ſeu taxatio expẽſarũ fuit fcã in ipa ſnia diffinitiua:an tũc ſit interlocutozia Ang.i.l.qui agnitis.ff.de excep.ꝑ glo.nõ.ibi dicit q tũc eſt diffinitiua cum ſit pars diffinitiue ſecus ſi iudex condemnat in expenſis ante diffinitiuam ; tunc enim eſt interlocutozia ſm Ange. ibi.q dicit eſſe menti tenendum. idez Ang.in .l.i.in fi.ff.de vſuris.licet enĩz quando iudex in ſententia diffinitiua non condẽnauit in expẽſis poſſit ſupplere eodẽ die.l.paulus.ff.de.re iu. tñ ſi cõdẽnauit vel taxauit nihil poteſt poſtea mutare vel reuocare ſeu addere etiam eadem die ſicut nec poſſet de ipſa ſententia diffinitiua z ita glo.in.l.ij.C.de ſen.ex pe.z ſentit Jnno.in.d. c. auditis.z in.d.c.ſacro.z ita Bar.z Ang.i.d.l.paulus.z Bal.in.l.q̃ arbiter.ff.de arbi.q̃ glo.ibi ꝓcedit ante ſniaz diffinitiuam nõ poſt vt ẽ.d.s.in.xi.limita.z vide de his condẽnationibus expenſaꝝ plene dicta in.c.ſepe.s.e.i fi. z marime ibi in.viij.queſtione. Xviij.ſnia que fert ſuper ꝛbis dubijs priuilegiozũ eſt diffinitiua z nõ interlocutozia vt ꝓbatur.c.i.in ꝓn.de priuil.in vi.z in.c.in his. j.d̃ priuil.z ꝑ Jo.an.z Jnno.in.c.olim.e.ti.Sed glo.in.c. veniẽs.de ꝛb.ſig.in vi.tz q ſit interlocutozia vt ibi in.§.ce tex.quare dicas q aut agit̃ principaliter de his z eſt diffinitiua aut incidẽter z erit interlocutozia z ita tz Semi.in d.§.ceterum.z Bal.in ſimili in.d.l.ſi pſes quaſi deſeram.z ita dz intelligi qd̃ eſt dictum.s.in.x.limita. Xviij.ſnia que fertur ſuper alimentis eſt diffinitiua ſm glo.z Bar.i l.ſi quis a liberis.§.ſi quis ex his.ff.de lib.agno.qd̃ tu itel lige qñ principaliter agitur de alimẽtis ſecus ſi incidenter tunc enim eſſet interlocutozia z ita Ang.in.d.l.ſi quis a liberis.§.ſi vel parẽs Xx.ſnia que fert ſuper extimatõe ſm materiã legis.vt l.vinum.ff.ſi cer.pe.eſt diffinitiua ñ interlocutozia ſm Bal.i.l.fi.C.d̃ fid.commiſ.lib.col.iij.circa principiũ.q cõtinet condẽnatoꝝ extimatoꝝ z ex ea oritꝛ actio in factum ſm Bal.ibi. Xxi.an ſnia ſuper poſſeſſorio ſit diffinitiua vel interlocutozia Bal.in.l.ij.circa fi. C.de epa.au. dicit q interdum eſt interlocutozia:puta qñ iudex abſqꝝ libello mãdat q nulla fiat nouitas poſſeſſorij vt nõ.Jnno.in.c.cũ veniſſet.j.de inſti.z fa.glo.in.d. l.q iuſſit.z omi caſu quo cã poſſeſſorij icidenter i tentatis eſt interlocutozia ita tex.i.c.ij.s.de oz.cog.vbi eſt exꝑſſum ſed qñ fert ꝓncipalis ſup libello in poſſeſſorio intentato eſt diffinitiua.l.i.C.de momen.poſ.ſm Bal.in.d.l.ij.z ita Pano.i.c.fi.s.d̃ iudi.vbi bõus ter.d̃ bz q qñ principaliter itentat ſiue i poſſeſſorio recuperãde ſiue retinẽde ẽ lis cõteſtãda z ſuãdus ordo iuris .s. vt lit.non cõt.c.ij. z in.c. cõſuluit.de offi.dele.per glo.in cle.i.de cã poſ.tz Bar.in.l. naturaliter.§.nihil cõe.ff.de acqui.poſ.merito ẽ diffiniti ua z ita ẽ tenẽdum lz But.z Jmo.i.d.c.fi.intelligãt hoc vex qñ cã poſſeſſorij bz admixtam cãm ꝓꝓrietatis : puta cõditionem.l.ſi quis intãtam.C.vñ vi tunc ſit diffinitiua q diffinit cãm poſſeſſionis nec expectat aliã poſt ſe:alias ſi ſolũ fert ſnia in poſſeſſorio ſit interlocutozia ex quo expectat aliã poſt ſe z põt rectractari ſi ſuccũbat poſtea in petitorio.s.de cã poſ.cũ dilectus.ſed certe lz poſſet retractari nõ ſequit q nõ ſit diffinitiua in poſſeſſorio exquo fert ꝓncipaliter oblato libello z lit.cõteſ.vnde ſuper poſſeſſorio nõ expectat aliam poſt ſe z diffinit negociũ poſſeſſorij ſicut dicitur in cã alimentoꝝ nam ſententia ſuper alimentis põt retractari z tñ eſt diffinitiua qñ ꝓncipaliter fertur ſuper eis.vt patet in.d.l.ſi quis a liberis.z ibi ꝑ doc. z hanc ꝑtem q ſnia lata ꝓncipaliter i poſſeſſorio ſit diffinitiua tenuit glo.i.d.l.q iuſſit.z bene facit.c.cũ ad ſedẽ. s.de reſti.ſpo.idem Bal.in.l.i.C.ſi de momẽ.poſ.col.ij.z idem ſequitur ibi Sali. Uigeſimoſecdo qñ iudex pronunciat cãm cõꝓmittendã vel nõ.talis ſnia dicitur iterlocutozia bz vim diffinitiue ꝓut nõtur per Bal.in.l.i.C. ſi quacũqz ꝓcedẽpo. Uigeſimotertio qñ ſnia fertur ſuper nullitate.puta ſi iudex ꝓnunciat ſniaz nullam; proceſſum vel cõtractum nullum an ſit iterlocutozia: Ang.in.d. l.q iuſſit.circa fi.vñ velle q ſit interlocutozia.ſed Bal.i.d. l.ſi pſes quaſi deſeram melius diſtinguit:cõcludens q aut agitur de nullitate ꝓcipaliter oblato libello z litis conteſ.dicitur tũc diffinitiua ar.l.fi.§.illud.C.de tẽp.app.cum diffiniat cãm principaliter in libello deductam.Si vero agatur de nullitate icidenter tunc erit interlocutozia z ſic poſſet per iudicem reuocari z ita reſidet Jmo.in.d.l.q iuſſit.z idem tenuit Bal.in.l.i.ff.de ferijs.col.iij.de quo etiaz articulo vide per Bal.in.l.tale pactum.§.qui ꝓuocauit.ff. de pac.in repetitione in vlti.carta vbi hoc idem tenere vñ

z idez tz Ang.in.l.i.ĩ fi.ff.de ferijs. z facit ad predicta.c.fi. s.de offi.iudicis .Xxiiij dubitatur de snia ab obsuatione iudicij q̃l sit glo.in.l.z bart.ff.si sui.vẽ.z in.l.iulianus.in prin.magne glo.ff.de condi.inde.dicit q̃ est interlocutoria z ita sequitur Bal.in.l.properandum.§. z siquidem C.de iudi.vbi vī tex.de b̃ z idem tenet Bal.in.l.ij.post medium.C.de ep̃a.aud.z glo.in.l.ticia.ff.de accuf.z hanc conclusionẽ sequit Jnno.i.c.cõsuluit.s.de offi.dele.z Jo.an. z ceteri doc.in.c.examinata.s.de iudi.cõcludentes singulariter q̃ per snĩam ab obsuatõe iudicij latã per iudicem delegatũ nõ expiret eius iurisdicio cũ sit iterlocutoria vnde poterit iterũ de cã ipsa principali cognoscere z hãc ẽt partẽ sequit Spe.ti.de offi.iudi.§.deseruit.x̃si.si quid.p ponẽs.quibus tu adde nõ.tex.in.c.pe.s.de iudi.vbi tz sit perẽpta instãcia cãe principalis tñ nõ expirat ꝓpter hoc iurisdicio delegati sed durat z poterit denuo cognoscere in alia instãtia rõ est qz rescripta sunt perpetua.l.falso.C. de diuersis rescrip.z nõ expirãt nisi per diffinitiuã.c.querenti.z.c.in lr̃is.s.de offi.dele.z q̃ snia ab obseruatõe iudicij sit interlocutoria tz Bar.in.d.l.ticia.qñ s.põt iterum agi sed qñ talis snia ponere finẽ cõtrouersie z decetero agi nõ posset: puta iudex absoluit reum qz soluit vel qz occisus seu vulneratus poterat impune offendi his casibus z similibus eẽt snia diffinitiua facit isti.de ppe z tẽpo.ac.in fine z vide Ange.suo cõsilio cclxxxvij.qđ incipit cõstitutio in prin.cõdudẽtem q̃ snia qua iudex absoluit a cõtẽt. in libello dī interlocutoria hñs vim diffinitiue quid añt đ snia qua iudex ꝓnũciat aliquem nõ audiẽduz: puta in terminis.l.diffamari.C.de inge.z manu.vel aliter an sit diffinitiua vel interlocutoria Bal.in.d.l.diffamari.col.iij.q̃ sili.nõ.contes.erit interlocutoria si ꝓnũciat illum nõ audiẽdum secus si li.cõtes.tunc erit diffinitiua z ita in effectu refert ibi Salice. Xxv.qñ iudex ꝓnũciat aliquem legitimum tutorem vel ꝓcuratorẽ vel ecõtra: vel quando pronunciat principalem psonam eẽ legittimam ad agẽdum vel defẽdẽdum vel accusatorẽ eẽ legittimũ vel ecõtra. dic q̃ talis suia est interlocutoria vt in.c.ex pte.j.eo.z ita tz Bal.in.l.ij.C.de ep̃a.audi.circa medĩũ. Xxvi.z vltimo voluit Bar: in.l.i.§.fi.ff.de p̃to.stip.q̃ oĩ casu quo procedit super aliquo articulo principaliter z oblato libello sup eo ferr̃ snia põt dici diffinitiua lz alias si id pmodũ incidẽtie deduceret snia que ferr̃ sup eo eẽt interlocutoria qđ dictũ dicit Jmo.i.d.§.fi.eẽ mẽti tenẽdum. ꝓ quo bene facit.c.fi.s.de offi.iudicis iuncto.c.suscitata.s.de in integ.resti.z hec cõclusio bene fac.ꝓ his q̃ dicta sunt.s.in tertio xviiij.xxi.z.xxiij.casibus supraposĩtis z hec sufficiãt pro vtili z solenni repetitione huius famose decretalis.

Um speciali. Volens corã iudice litigare dz
c corã eo ꝓbabilẽ cãz suspitõis allegare z ex ea iudicẽ recusare z ipsã cãz corã arbitris cõiterelectis ꝓbare qua nõ ꝓbata iudex sua iurisdicione vtaf in cã principali ea ꝛo ꝓbata remittit negociũ ad su priorẽ vel ipsã cãz alteri ōlegat de recusatoris assẽsu đ dicit vsqz ad.§.porro.p̃ recitat antiquã cõstitutõz: secũdo ponit nouã determinatõz ibi statuimus. Nõ.p̃ ex tex.practicã fuãdã circa modũ z formã recusãdi iudicem nã dz corã ipso iudice, ꝓponi ipsa recusatio z in ea exprim legittima cã suspitõis ita q̃ sit iusta z ꝓbabilis. Secundo nõ.q̃ iudex recusatus nõ põt nec dz ipse cognoscere đ cã suspitõis sed debẽt eligi arbitri ꝑ partes qñ ad instatiã ptis ꝓcedit sed si ꝓcedit ꝑ iudicẽ ex officio tũc debent eligi arbitri ꝑ iudicẽ z partẽ cõtra quã ꝓcedit z dicti arbitri habẽt congnoscere de cã suspitõis an sit legittima z vera sed limita hũc ter. ꝓcedere nisi in casib⁹ de quibus in c.si cõtra vnum.de offi.dele.li.vi.vbi ponũtur tres casus in quibus cã suspitõis corã arbitris nõ tractat. ꝓrio qñ recusatur vnus ex duobus vel pluribus delegat. cũ illa clausula q̃ si nõ omẽs vel si ambo z c̃. nã tũc cã recusatõis est ꝓponenda z probanda coram collega. Secundo qñ recusatur delegatus ab epo vel ab alio ordinario nam cã recusationis est coram ipso epo vel ordinario ꝓbãda.

Tertio qñ recusatur vicarius epi tũ cã recusatõis debet ꝓponi z ꝓbari coram ipo episcopo z his causis non eligũtur arbitri z ita tex in.d.c.si ꝯ vnũ. Tercio nõ.ex tex.casuz i quo eligunt arbitri iure.z voluit Archi.z Joan.in.c.pia.đ excep.in vi.q̃ hi arbitri iuris nõ eligantur nisi solum in cãibus exp̃ssis in iure đ quo in.c.ab arbitris de offi.dele.in vi.z vide quo ad hoc nõ.p̃ Panor.in.c.pastoralis.in prin.de rescriptis.z p̃ glo.in.c.statutum post prin.de rescrip.i vi. Quarto nõ q̃ electio tercij arbitri ñ spectat ad ptes nec ad iudicẽ sed debent eligi p̃ ipos primos arbitros z aduerte quia hic ẽ tex.cõtra glo.in.l. Jtẽ si vnus.§.z principaliter.ff.de arbi.vbi voluit q̃ duobus arbitris discordãtibus dẽat stari snie tercij arbitri z iõ illa glo.nõ est x̃a nõ enim valeret snia solius tercij arbitri sed dz ad minus cũ eo cõcordare vnus ex primis duobus arbitris z ita tex.hic fm Bal.sic.s. de officio delega.c.suspicionis. Quito nõ.q̃ ꝓbata cã suspicionis corã arbitris ipi arbitri nõ cognoscunt tunc de ipsa cã principali vt hic pz ꝓ quo etiã tex.i.c.licet ex suscepto.in fi.s.de fo. compe.sed tunc ipe iudex recusatus aut remittit ipsaz causam ad supiorem vel alteri delegz de recusatoris assẽsu đq̃.j. Ulrio nõ.cãm in q̃ archie piscopus põt cognoscere iter subditos suoz̃ suffraganeoz̃ citra medium appellationis.s. quãdo eps iuste recusatus remittit cãm ad eũ tunc archieps cognoscit inter ipas ptes de cã principali. Jn glo.i.verb.corã eodem in fi.nõ.ex glo.iuncto tex.q̃ a iudice suspecto siue ordinario siue delegato nõ potest recedi ꝑ appellationẽ añq̃ grauet facit.s.e.c.ꝓposuit.z.c ad hec.rõ sit quia grauamen est imediata cã appellatiõis vt.s c.pr̃ z.c.vt debitus.ideo si iudex primo grauet non põt primo appellari z ita etiaz dicit hic Jnno.z licet tex. hic videat dare vtrũq; remedium tñ non intelligitur ex eadem cã sed ex diuersa quia debet iudex recusari ꝓpter suspicionẽ z appellari ꝓpter grauamen z ita debet intelligi tex.ij.q.vi.quotiens epi.debet ergo iudex primo recusari z si post recusationẽ eã non admitteret z ꝓcederet in cã tunc est q̃ debet ab eo appellari z nõ primo vt in.c.super questionũ.i fi.s đ offi.deleg.z ita ꝑnoz hic col.ij.z doc. in.c.ij.s.vt lite. nõ contes. Jn glo.in x̃bo iuste.ibi non est in iure exp̃ssa nõ.ex glo.q̃ iudex potest recusari etiã ex cã in iure nõ exp̃ssa z de multis cãis recusandi iudicez vide ꝑ Spe.ti.i.§.ex quibus cãis.z ꝑ glo.Jo.an.i.c.legittima. eo.ti.in.vi.z tu vide plenius dcã in.c.postremo.s.eo. vbi cumulauí q̃draginta cãs legittias recusandi iudicẽ z conclude q̃ si cã ẽ in iure exp̃ssa z approbata z casus ẽ clarus alias si nõ repit̃ i iure exp̃ssa tũc dicit hic Jnno.q̃ illa cã dicet legittia in q̃ ẽ maioz rõ q̃ sit in alijs cãis in iure exp̃ssis z idẽ si sit eadem rõ cũ de similibus idem dẽat esse iudicium.s.de cõsti.c.trãslato.ff.đ legi.l.nõ pñt. Unde que dicatur rõnabilis cã recusandi iudicẽ qñ cã nõ repitur ex p̃ssa in iure iudicis arbitrio relinquit fm Jnno.hic vt in c.de causis.s.de officio delega. Jntellige q̃ ipe iudex cognoscat in cãibus de quibus.s.in secũdo nõbili. alias ipi arbitri habent cognoscere z pronunciare an causa sit legittima vel non vt hic z in.c.suspicionis.s.de offi.del. Et subdit hic notabiliter Jnno.q̃ si iudex vel arbitri ĩ b̃ male arbitrentur potest ab eis licite appellari: ita tex. in.c.ab arbitris.de offi.delega.in vi.cum etiam in his que iudicis arbitrio relinquuntur si iudex inique arbitratur potest licite appellari vt in.l.si qua pena.z ibi glo.z Bar.ff.de verb.sig.z ita glo.or.in.c.super his.de accus.nec obstat previctis si diceretur q̃ solus princeps habet potestatem interpretandi iura.j. de sen. excom. inter alia.z in.l.fi.C. de legi.quia hoc procedit fm Jnno.hic in interpretatione generali que facit ius quo ad omnes secus in ptículari nam quilibet iudex in cã corã eo vertente põt in ea iterp̃tari z ita ẽt glo.in.c.i.s.de postula.p̃la.z Jnno.z Jo.an. i.c.oliz.j.de verbo.sig.sz tñ iterp̃tatio iudicis nõ facit ius quo ad alias cãs fm Jnno.quod nõ.inde dicimus q̃ non

cēplis sed legibus est iudicandū. C. de sen. z interlo. l. nemo. z hoc nisi transiuerit in consuetudinem vt ibi nō. z. ff. de legi. l. cū de cōsuetudie. Jn glo. i verbo cum iudice. ibi ordinario dicas idem indelegato cum in hoc sit eadē ratio z ideo casu quo delegatus potest ex officio seu p inquisitionē ꝓcedere de quo in. c. fi. z. c. i. §. de offi. dele. poterit suspectus recusari sicut ordinarius per hunc tex. sin Panor. Jn glo. in verbo aduocent. tertium ibi cogere debet. Nota ex hac glo. z sequenti q dispōita a iure i arbitris voluntarijs respectu cōpulsionis fiendū per iudice ordinariū loci vt sic concordent in vnam sniam vel eligāt tertium hñt locum ēt in arbitris necessarijs ex quo infert hic Panor. q si ex forma statuti consanguinei z affines coguntur ad cōpromittēdū z ipi cōpromiserunt in duos qui non sunt concordes poterunt dicti arbitri cogi p iudicem ad eligendum tertium per tex. hic z facit quod idem voluit Panor. in. d. c. suspitionis. Sed aduerte q tex. hic z ibi procedit qñ cōpromittatur vt i arbitros secus si vt in arbitratores tunc. n. ipis discordantibus non pñt cogi ad eligendum tertium q arbitratores sunt ad similitudinem prosenetax. vt in. l. si de meis. §. recepisse. ff. de arbitris. z sic ad concordandū partes vnde in prosenetis non est tractandum de electione tertij. sit ḡ conclusio q in arbitratoribus discordantibus non hz locum electio tertij imo a persona non arbitrante non receditur. l. si quis arbitratu. ff. de verbo. ob. z hec fuit sing. determiatio Bal. in. c. i. de investitura in maritū facta quā ēt sequitur. Panor. in. d. c. suspitionis z in. c. quintauallis. col. pe. §. de iure iu. quod est menti tenendum hodie vt plurimū fiat compromissum vt in arbitros z arbitratores. Jn glo. in verbo terminū. ibi corrigit z c. glo. male loquitur: ideo dic q in termino assignādo ptibus ad probandū de cā suspitionis hz hic terminus assignari p ipsos arbitros ēt hodie z ita tex. hic z in. d. c. suspitionis. qui nō est correptus. sed in termino assignādo ipis arbitris q cām expediāt talis terminus dz assignari p ipsum iudicē recusatū z ita ꝓcedit tex. in. d. c. legittima. co. ti. in. vi. ita q ista iura non sunt correpta sed in diuersis casibus loquunt. Jn glo. i verbo de recusatoris. ibi nō pōt facere delegatus. cōclude in delegato ꝓut hodie est tex. in. c. iudex. de offi. dele. in. vi. vbi delegat a pncipe añ ꝓpositā recusationē pōt cōmittere alteri vices suas dūmō in totū cōmittat alias possit recusari sed postq delegatus iā est recusatus nō pōt cāz alteri subdelegare nisi de recusatoris assensu ēt si arbitri nōdū sint electi. Si vero arbitri sint electi z cora eis sit ꝓbata cā suspitiōis poterit similiter d recusatoris assē su alteri subdelegari. Si vero arbitri pnūciauerūt iudicē suspectū tunc delegatus desijt esse iudex intantū q ēt de cōsensu partiū nō possit alteri subdelegare. ita tex. in. d. c. iudex. questionē limita nisi a snia arbitrox sit appellatū tūc. n. qñ appellatio erat legittia poterit d volūtate recusatoris ēt post ꝓnūciationez arbitrox alteri cōmittere vices suas z ita tz Lapus z Bemi. in. d. c. iudex. p q dicto facit tex. notādus z ibi p doc. in. c. dilectus. el. ij. j. de ꝓbē. Sed dubitat qd sit in ordinario an postq ē recusatus suspectus possit iuitis ptibus cām delegare tex. facit q sic i. c. si quis ꝛ clericū. §. de fo. cō. qui ꝓcedit ēt si cā suspitiōis foret notoria sm Panor. z alios ibi Dubiū tñ facit fz Panor. hic col. ij. q nō possit absq cōsensu recusatoris q exquo iudex sibi ē suspectus cēlet suspectus etiā respectu actus delegādi cū possit delegaī alteri magis suspecto qui nō posset faciliter ꝓbari suspectus merito reqrat cōsensus recusatoris sz certe facultas delegādi hērur a iure vt hic z. d. c. si quis ꝛ clericū. ff. d iurisd. o. iu. l. ꝓtor ḡ poterit iudex ēt iuitis ptibus alteri delegare cāz facit. c. sup questionū. §. pe. z fi. §. d offi. dele. Scdo dubitat quid si cā suspitiōis ē iaz ꝓbata cora arbitris tunc voluit hic But. q iudex ordinarius possit delegare añ ꝓnūciationē arbitrox ēt inuito recusatore: sed certe tex. hic requirit exp̄sse cōsēsū recusatoris z ita Panor. z Jmol. hic. Sz an tūc requirat cōsensus alterius ptis glo. hic tz q sic z ita residet h Jmo. p ea q hñt. i. d. c. si qs. z i. c. ad hec. §. e.

Sed certe prout hic dicit Panor. hoc nō ꝓbat iure q sit necessarius cōsensus alterius ptis iō tex. hic z in. d. c. iudex. solū requiritur cōsensum recusatoris rō sit qz qui libet ordinarius hz iuris prātē delegandi vt. §. z i. c. vt liti gātes. de offi ordi. li. vi. nō requirit cōsensus alteri ptis.

Quid aūt si cā recusatōis ē manifesta in iure z in facto quia cōstat ex actis lz tunc nō sit necesse deuenire ad electōz arbitrox vt patet in x. tertio queritur rō est qz notoria ꝓbatōe nō indigent vt in. c. iij §. de testi. cogē. tñ si iudex. in dicto ꝓcedit ad ulteriora non admissa recusatōe vī q sit necessaria appellatio vt in. c. ij. §. vt li. nō cōtes. iō ꝓcessus nō videtur nullus lz ꝓcessus foret nullus post electionez arbitrox z ꝓbatōem nisi de assensu recusatoris vt. §. tñ nō videtur ꝓcessus nullus post recusatōem que manifeste cōstat quo tñ. j. in pe. col. Tertio dubitat an post ꝓnunciatōem arbitrorū possit ordinarius delegare cām de recusatoris assensu tex. in. d. c. iudex. facit q non: ideo hec solū ꝓmittit hic qñ cā suspitōis ē ꝓbata nihil dicit post sniaz arbitrox. z ita videt hic velle But. z Jmol. hic cōtra vt sic ordinarius possit delegare de cōsensu ptium ēt lata snia p arbitros z ita Panor. in. d. c. si quis cōtra clericū. col. vi. z se. facit ratio qz ordinarius nō desijt esse iudex retict iurisditōez. ideo ē q ad eū spectat executio snie sui delegati ēt post recusatōz ita tex. i. d. c. si quis. Sed si ptes nō cōsentirēt tūc debēt remittere negociū ad superiorem z ita pōt itelligi vltima ps alternative huius tex. sin Jmo. subdentē q si relata cā ad superiorē recuset iterum ipse superior poterit z debebit deueniri de nouo ad electōz arbitrox qz vbicūqz ē iusta cā suspitōis quilibet iudex pōt recusari ita tex. hic z. ij. q. v. qz suspecti z ita Bal. hic col. vlti. in prin. itelligens nisi ēt facta remissio de ptium volūtate vt hic p eū. Et glo. p declaratōe materie huius tex. Queritur p an exceptio recusatōis cōtra iudicē sit ꝓponēda in scriptis Panor. tz q sic i. c. prudētiā. §. vi. §. de offi. dele. col. ij. ꝓbat in. l. apertissimi. C. de iudi. vbi glo. formar libellū recusatōis iudicis z ita nō. Spe. ti. de excep §. viso. x. sed nūquid. z in ti. de recu. §. fi. x. ad hoc rñdeo. z facit qō in simili nō. p doc. de excep. excō. i. c. pia. de excep. in. vi. z ita glo. in vb. recusatōis i. c. quoniā contra. de ꝓba. vbi doc. ita sequunt. Secūdo queritur pōt q iudex fuit recusatus ex vna cā an possit iustificari recusatio coram arbitris ex alia cā. Jmo. in. c. postremo. §. e. col. ij. i fi. p tex. nostrū hic tz q nō sed dz ꝓbari illa cā quā ꝓposuit nec sufficeret z probare z ꝓsequi aliā cāz facit glo. fi. i. c. cū cām. j. eo. z ita sequit Spec. ti. de recu. §. fi. x. sed quid si vnā. z tz Panor. i. d. c. postrēo i vlti. col. Quid aūt si iudex vno die recusetur siue cā z alio die iserit cā an sufficiat vī q sic ar. si quis libello. ff. e. qz cā que nō expressa in libello pōt specificari. i ꝓcessu sed Bal. hic col. pe. tz fieri nō posse p hunc tex. vbi in recusatōe dz a principio exprimi cā vnde appellatio vel recusatio i formis ēt nulla sz eū posset forte dici q infra paucos dies ante electōz arbitrox posset addi cā ꝓut in simili i glo. nō. m. c. si is cui. de offi. dele. i. vi. cogita. Tertia queritur quid si cā ex qua iudex recusat apparet frustratoria z iiusta euidenter dic q tūc iudex nō dz admittere nec dz deueniri ad electōz arbitrox sed dz ipsā recusatōem spernere ar. c. i. §. de offi. iudi. z valebit ꝓcessus nō obstāte frustratoria appellatōe z recusatōe sm Jnno h. z ita ēt sequit hic Panor. i fi. dicēs idē ēe ēt ecōtra qñ cā recusatōis ēet euidēter iusta non ēet necesse venire ad electōz arbitrox sed dz tūc iudex spōte cedere ar. c. accedēs. vt li. nō cōtes. el. ij. z ita ēt sequit Bal. i. c. vt debitus. §. e. i fi. qō ē menti tenēdū z h idē sequitur Archi. z Jo. an. i. c. legittima. co. ti. i. vi. Si tñ cā recusationis ēet manifesta i iure z i facto tñ si iudex recusatus ꝓcederet ad ulteriora videt q sit necessaria appellatio. ita tex nō. i. c. ij. §. vt li. nō cōtes. z vide. j. i pe. col. vñ conclude q qñ cā recusatōis apparet calūniosa z iiusta valebit ꝓces

sus p iudicez recusatum non obstante frustratoria appel latione ipsius ptis fz Jnno.hic z ita ēt Pano2.in fi.z idē Spe.ti.de peti.z possessorio.§.ij.in pn̄.z Archi.in.c.fre quens.de resti.spo.in.vi.circa pncipiū z idē tz Lapus in prima sua allegatiōe dicens q iudex dz tunc exprimere cām sue repulsionis,s.q ipa cā recusationis sit euidenter iniusta z ꝓcedit hoc ēt de iure ciuili de quo iure licet non sit necesse allegare aliquā cām suspitionis vt.j.tn̄ si cōstat q recusatio sit manifeste frustratoria nō dz admitti p iu dicē z ita Ang.in.l.q2 poterat.ff.ad trebel.qō est notādū q2 sepe in facto occurrit. Quarto queritur an in noto rijs habeat locū recusatio dic q sic qn̄ pena imponenda non est expressa in iure sed veniret iponēda arbitrio iudi cis exquo in arbitrando posset grauare ptem poterit sub sistente cā suspectus recusari z ita Archi.iij.q.v.q2 suspe cti.z Host.z Jo.an.hic z Pano2.in.c.quintauallis.s.ō iureiu.in quinta dria. Quinto queritur an iudex dele/ gatus posset recusari ante pn̄tationē lr̄ax z anteq̄ acci/ piat delegationē vide p Fede.ō se.suo cōsilio.xxiiij.quod incipit cogitet.vbi cōsuluit q sic. Sexto querit pone q i recusatiōe sit exp̄ssa legittima cā suspitiōis in iure de terminata tn̄ iudex vel arbiter ꝓnunciauerūt eā nō obsta re dic q snīa esset nulla q2 lata ꝑ ius cōstitutiōis.s.ti.px. c.cū iter nos. Jntellige hoc qn̄ ex tenore snīe apparet error alias secus puta si diceret iudex talē nō admittēdū ad ꝓponendū vel ad ꝓbandū recusatiōis cāz vel iudicez ab soluēdū tunc.n.valeret snīa si nō appellaret quia lata cōtra ius litigatoris vt.d.c.cū inter nos sm Jmo. hic col. iij.in fi.pōt.n.esse q ꝓponens ñ bēat legittimā psonā ad ꝓponendū vel forte q2 nō probata vel q2 iā cōsensit in iu dicē.s.de offi.dele.c.isinuāte.secus tn̄ foret si iudex vel ar bitri simpliciter declarent cām recusatiōis nō fore legitti mā tunc.n.snīa talis esset ipso iur nulla cū nō posset refer ri nisi ad ipsaz cām recusationis i libello deductā z Bar. ita in simili dixit in.l.i.C. de errore calculi. qō tene menti alias.n.lz cā recusatiōis sit manifesta z a iure approbata sit tn̄ iudex ꝓcedit ad vlteriora quo casu vr̄ tacite ꝓnun ciare cōtra recusationē vt in.c.ex pte. Ad.j.eo.tn̄ ꝓcessus nō vr̄ nullus nisi appellet ēt si cā suspitiōis erat notoria vt in.c.ij.s.vt li.nō cōtes.de quo tn̄.j.in fi.z nō.in.c.ab ar bitris.de offi.dele.in.vi. Septio querit an iudex pos sit recusari post cōclusū in cā Jo.an.i.c.ij.s.ō or.cog.tz q nō p nōta in.c.auditis.s.ō ꝓcu.vbi post cōclusū i cā ꝓcu rator reuocare nō pōt z cū hac opinione transit Jmo.in d.c ij.col.iij.tūc.n.nulla ꝓbatio admittit vt in.c.cū dile/ ctus.s.de fide instru.z p Jnno.i.c.pastoralis.s.ō cā pos. z ita in hoc sequit Lapus.in.c.iudex.de offi. delega.i.vi. sic cōcludēs post cōclusū in cā nō posse iudicē recusari li mittat tn̄ prio nisi exceptio recusat.esset notoria nō requi rēs ꝓbationē tūc.n.admitteret ēt post cōclusuz in cā p nō i.c.qm̄.s.de filijs p̄sbi.z in.c.puenit z.c.proposuit.s.c.z per Archi.in.d.can. quia suspecti. Secundo limitat Jmo.in.d.c.iudex nisi exceptio recusationis haberet ortū post conclusū in cā quo casu bene posset opponi ar.d.c.in sinuante quod dictū intelligit Gemi.in.d.c. iudex ꝓcede re in arbitrarijs quia tunc iudex in snīa posset ledere par tem aliss ipse tenet q post conclusum in cā non possit iu dex recusari cū habeat iudicare sm acta z non deficiat re medium appellandi si grauabit ptem sm eū sed certe eo/ dem mō in arbitrarijs non deficit remedium appellandi vt per glo.ordi.in.c.super bis.j.de accu.z in.l.si qua pena z ibi Bar.ff. de ꝟb. sig.ideo vr̄ idistincte tenedū put dicit Jmol.q si cā suspitionis hz ortū post conclusū i cā aut de nouo sit deuēta ad noticiā possit recusari iudex z probari cā suspitiōis coram arbitris ar.dicti.c.isinuāte.z i.l de etate. §.ex cā.ff.ō inter.act.facit glo.in verb.recuset.i.c.statutuz. §.cū āt. ō rescrip.i.vi.z generaliter vsqz ad qō tps pōt iu dex recusari suspect vide p Bar. i.l. quidā cōsulebat.ff. de re iudic.z ibi plenius q̄ alibi per Jmol.col.xx. vbi po nit an exceptioni recusationis videatur renunciatum per aliquem actum añ lit.contes. Quid autē si ps recusans petit ipsum iudicē interrogari cū iuramēto an cā suspitio nis sit ꝟa vide glo.nō.tenentē q sic in.c.i.circa fi.s.de ex cep.z ita ēt tenuit archi.in.c.ab arbitris.de offici.deleg.in vi.z Spe.ti.de recu.in fi.vbi vide de q̄ tn̄ p Jmo.z alios in.d.c.i.sup dicta glo.nā aut sunt electi arbitri z poterit cogi vt cū iuramēto respondeat exquo arbitri sunt iudi ces in cā recusatōis z ita glo.z Pano2.in.d.c.i.col.pe.aut nōdū sunt electi arbitri tūc poterit iudex absqz iuramēto interrogari ex iudiciū q2 cū adhuc sit iudex nō pōt fūgi duplici officio ptis z iudicis z ita butri.z Jmo.in.d.c.i. que rō cessat qn̄ sunt electi arbitri exquo ipsi. sūt iudices. c.ab arbitris.z ibi glo.de offi.dele.in vi. Octauo queri tur an iudex ordiarius vel delegatus possit recusari suspe ctus nō solum qn̄ eēt solus posset ēt si habeat plures colle gas dic q sic z ita tex.in.c.cāz.ij.s.de offi.dele.z dicit Pa no2.ibi in pncipio q qn̄ snīa bz fieri p collegiū doctoꝝ z iudi cū z habes ibi aliquē suspectū potes illū recusare nō ob stante q alij posset ferre snīaz z subdit Pano2.q si scola ris dz examinari z bz aliquē doctorē suspectū ex legitti/ ma cā q poterit illū recusare z rō est tex.in.l.sicuti.z in.l. si in tres.ff.de arbitris. Nono queritꝰ an cōciliū gene rale vel ꝓuinciale possit recusari vide de ꝟ articulo plene dicta in.c.postremo.s.c.in viij.q.z nōbiliter p Pano2.in. c.significasti.s.de elec. Decio queritꝰ an totū vnuz colle gium vel vniuersitas seu ciuitas possit recusari dic q sic tex.est nōbilis in.c.lz ex suscepto.s.de fo.compe.z vide de his dicta in.d.c.postremo. Undecimo queritꝰ an pn̄ ceps vel papa possit recusari suspectus hosti.z Jo.an.in.c. querelā.s. de elect.voluerūt q nō cuz in eis nullo mō pre sumat q faciāt iniusticiā ar.xl.d.c.i.z viij.q.iij.cuncta.z. c.p principalē.hinc ē q Jmperator pōt ee iudex in ꝓpria cā nec valet recusari vt in.c.prime.ff. de his que in test. dele.z hāc snīam retinet Pano2.in.d.c. querelam.col.iij.

Duodecimo queritur an cardinalis seu legatus de late re possit suspectus recusari vide de hoc i.d.c.postremo.in. vij.q. Tredecimo queritꝰ an iudex ꝓcedēs ex officio seu p iquisitōez possit recusari suspectus tex.ē hic q sic qō ꝓcedit ēt si p formam statuti iudex arteꝰ ad inquirēdū z ita Bal.hic.col.iij. Quartodecio queritꝰ an merus exe cutor possit recusari suspectus dic aut pōt grauare ptem z modū excedere z pōt z ita sit ter.in.c.super questionū. in pnn.s.de offi.dele.secus si haberet limitatā executōem tunc enim nō posset recusari suspectus p eo q2 grauare nō pōt z ita ꝓcedit tex.i.c.nouit.s.c.vbi vide dicta de ꝟ z p Pano2.in.d.c.sup questionū.circa pnn. Decimo qui to queritꝰ an arbiter vel arbitrator possit recusari suspect bu.in.d.c.quintauallis.in.xviij.dria tz q sic in arbitro p tex.ad ꝟ nō.in.l.nō distinguemus.§.cū quidā.ff.de arbi. intellige ex cā superuenīte post cōpromissuz ar.in.d.c.in sinuāte.z idē in cā hñte ortū.p tn̄ nunc nouiter deducta ad noticiā ita glo.nō.iij.q.vi.in.§.exceptio.z ita Jmo.in. d.c.quintauallis.in vi.dria.z.vij.z idē Pano2.in quinta dr,a sed in arbitratore tz ibi But.q nō possit recusari cū anteq̄ arbitret nō recedat ab eius psona.l.fi.C.de contra hē emp.l.si quis arbitratu.ff.de ꝟb.ob.adducit nō. in.l.si de meis.§.recepisse.ff.de arbi. z in.l.si societatē.§.arbitro rū.ff.p soc. Sed Jmo.z Pano2.in.d.c.quintauallis.tenēt idē in arbitratore vt sic possit recusari cū sit eadē rō.nō ob stat q nō recedat ab eius psona vt.s.q2 id dz itelligi nisi i teruenīat noua cā suspitōis ar.d.§.cū quidā.z in.d.c.insi nuāte.z in.d.l.de etate.§.ex cā.pterea eodē mō a psona ar bitri nō recedit.l.in cōpromissis.ff.de arbi.immo vno de ficiēte expirat cōpromissū alioꝝ.s.de offi.delc.c.vno dele gatoꝝ.z tn̄ pōt recusari vt.d.§.cū quidā.g idē in arbitra tore nō obstat q iō arbiter pōt recusari p eo q2 eius snīe siue eque siue inique stat vt.l.diē.pferre.§.stari.ff.de arbi. non sic in arbitratore cū non deficiat remediū petendi re duct.ve in.l.vnde z si nerue.ff.p soc.sed certe in iudice nō deficit remediū appellādi z tn̄ potest ex cā recusari hinc

est q̄ ex noua cā possum recusare iudicē quē elegi ꝛ acce
pauī vt in.d.c.insinuante.p̄ glo.nō.in verbo recuset.in.c.
statutum.§.cum autē.de rescrip.li.vi.q̄ idem in arbitrato
re lꝫ electo a partibus. Decimosexto queritᵉ an assessor
possit recusari suspectus.tex.est q̄ sic in.d.c.statutum.§.as
sessorem.ideo in electione assessoris partes debent dare
suspectos nec est necesse q̄ dentur confidati vt autē.de tri.
ꝛ semiss.§.q̄ sepe si tñ per partes darentur suspecti ꝛ con
fidanti non artatur iudex ad eligendū de confidatis sa
tis est q̄ nō elegantur suspecti ꝛ ita Jo.an.i.d.§.assessorē.

Sed an iudex in electiōe assessoris vel consultoris te
neatur sequi concordiā'ptium glo.i.d.c. super questionū.
§.verū.q̄ sic:cum qua residet Jmo.ibi.sed Jnno.ibi p̄rtū
ꝫ quē sequitur ibi Panor.ꝛ hec opinio vī verior cū satis
sit q̄ iudex non eligat suspectū ptibus:non q̄ teneᵗ sequi
partes in eligēdo vt p̄ Jo.an.in.d.§.assessorē. sit ratio q̄
versatur interesse iudicis :ideo est q̄ iudex qui eligit ma
lum assessorē vel consultorē teneᵗ pri ad interesse sm Jn
no.in.d.c.super questionū.ꝛ Bal.in.l.mancipia.C.de ser
nis fug.nec excusareᵗ in sindicatu lꝫ elegisset de consensu
ptium vt per Bar.in.l.si cōuenerit.ff.de re iudi. Deci
moseptimo queritᵉ an consultor vel doctor qui hꝫ eligi ad
consulendū in cā possit recusari suspectus.dic q̄ sic vt nō.
in.d.§.q̄ sepe.ꝛ ita Bal.in.d.c.super questionū.col.ij.ꝛ in
l.i.in prin.C de rela.vbi dicit q̄ iudex nō dꝫ facere cōmis
sionē seu electionē de consultore nisi primo citatis parti
bus ad dandū suspectos ꝛ cōfidatos ꝛ q̄ cōsultor possit
recusari suspectus sicut iudex tenuit Ang.cōsulendo suo
consilio clxxxxij.quod incipit statuto ciuitatis ferrarie.in
prin.pro quo ēt alle. Spe.ti. de requisitione consilij.§.i.
sed nūquid huiusmodi cōsiliarij. Decimooctauo queri
tur an ad iudicē spectat legere tabellionē qui scribat acta
cause.s̄.de proba.c.q̄m contra.an tabellio electus a iudice
possit suspectus recusari.dicas q̄ sic pro quo est glo.ordl.
ꝛ nō.in.d.§.q̄ Spe.in verbo artifices.ꝛ ita Bal.in.d.l.i.
C.de rela. Sed dubitatur an tabellio debeat eligi expē
sis cōibus vtriusq̄ partis.Bal.ibi qđ sic facit quod nō.ff.
fini.regun.l.iij.§.sed si messor.ꝛ in.d.c.statutū.§.notariū.

Scđo dubitatur si tabellio recusaᵗ suspectus an sit ne
cesse p̄bari cām suspitionis dic q̄ nō:satis ē q̄ p̄beᵗ per
iuramētū calumnie ar.l.aptissimi.C.de iudi. ꝛ ita determi
nat Bal.in.d.c.super questionū. quod tene menti.subdit
tñ ibi Bal.q̄ ille qui recusat notarium absq̄ cā teneretur
sibi actione iniuriaꝝ ar.l.si vero.§.i.ff.qui satisd.co. De
cimonono queritur certū ē q̄ iudex ꝛ alij de quib⁹.s̄.pos
sunt recusari ex causa inimicicie vt per glo.in.c.cū super.i
prin.s̄.de offi.dele.ꝛ habetur in.c.accedens.ij.s̄.vt li.non
cont. Sꝫ quid si inimicicia p̄cederet ex p̄pa culpa ptis
recusātis glo .i.c.vt debitus.s̄.eo.i ꝓbo.si minus rōnabi
liter.tꝫ q̄ tunc nō possit recussari ꝛ ita residet ibi Host.ꝛ
ita Jo.an.adducens.l.itaq̄ fullo.ff.d̄ fur. vbi dī q̄ nemo
dꝫ ex iprobitate sua actionē cōsequi p̄ quo ēt facit q̄ quo
ad effectū ꝛ quo ad dānū vel penā nūq̄ nocet inimicicia
q̄m absq̄ culpa p̄cessit.ꝛ ita Bar.in.l.cū tabulis.§.i.ff.de
his qui.vt in.di.sed certe quo ad casū nostrū But.in.d.c.
vt debitus.tꝫ cōtrariū ar.l.nec timorē.ff.qđ me.cā. vbi ex
cusaᵗ quis rōe metus lꝫ sua culpa inciderit in metū hinc
dicebat nōbiliter Juno.i.c.cū J.ꝛ A.s̄.ti.p̄x.qđ ñ refert
an inimicicia.ex iusta vel iniusta cā p̄cesserit satis ē q̄ p̄uo
catus obesse posset.vt in .d.c.suspitiōis ꝛ hoc sequitᵉ Ar
chi.in.d.c.statutū.§.cū aūt.cū quo residet Jo.an. vbi idez
dicūt de loco nō tuto.ꝛ ēt si ex p̄pa culpa p̄cessit ꝛ q̄ ini
micitia excuset ēt si ex p̄pa culpa p̄cessit ē glo.sin.de iure
ciuili i.l.athletas.§.dat remissionem .ff.d̄ excusa.tuto.sm
Bald.ibi.ꝛ ita hāc partez tꝫ Jmo .in.d.c. vt debitus col.
xi.ꝛ idē ibi Panor.col.xij.ꝛ i.c.exhibita .s̄. de iudi. dū lo
quitᵉ d̄ cōspiratore imo quātū ad inimicitiā sufficit q̄ sit of
fensa lꝫ forte aliter ignoret. ita Bar.i.l.i.i fi.ff.d̄ his q̄.vt i
di. Vigesimo q̄ritᵉ an tertius cōparēs p̄ suo itereſſe pos
sit recusare iudicē dato q̄ ptes p̄ncipaliter litigātes nō re
cusēt.dicas q̄ sic.ꝛ ita tex sin.i iuſ i.d.c.cū sup abbacia sꝫ i
tellectū p̄me glo.ibi nā exquo tertius admittitur in iudi
cio p̄ suo interesse.c.veniēs.el.ij.s̄.de test.l.a diuo pio.§.si
super rebus.ff.de re iud.q̄ debent audiri oēs eius defen/
siones ar.c.cū inter.de excep.ꝛ hāc determinatiōez loqui
tur But.do.Florent.ꝛ d.Panor.i.d.c. cū sup.subijciēs hꝫ
eē mēti tenendū qz alibi in iure non reperitᵉ sm cū. Ul
gesimo p̄ queritᵉ que sit dria in mō recusandi iudicē inter
ius canonicū ꝛ ciuile.dic q̄ ē multiplex dria qz de iure ca
nonico quilibet iudex ordinarius ēt si sit eps pōt in totuz
recusari vt in.c.si quis cōtra clericū.s̄.de fo.compe.ꝛ hic.
Sed de iure ciuili ordinarius nō pōt ex toto recusari sed
dꝫ sibi dari adiūctus vt in aut.si vo cōtigerit.C.de iudi.ꝛ
plene per glo.in.d.l.apertissimi.ꝛ ita residet Bar.Bal.ibi
nec possit p̄cedere in cā sine illo adiuncto. Sed tu ad
de tres casus i quib⁹ ē de iure ciuili ordinari⁹ pōt ex toto
recusari. P̄rio i casu.l.i.C.si quacū qz p̄dit⁹ potestate.

Secūdo rōe p̄cedentis aduocatōis si iudex erat p̄ ad
uocatus in illa cā pōt ex toto recusari.ff.de iurisd.o.iud.l.so
let p̄tor. Tercio vbi iudex ē suspectus eo qz nō ē verisi
mile q̄ sit sibi cōtrarius.tunc enī iudex qui iudicauit in cā
principali nō pōt eē iudex in cā appellatōis ꝛ ex toto re
cusaᵗ.l.eos.in prin.ꝛ ibi glo.C.eo.ti.ꝛ ita Bal.in.d.l.aper
tissimi.ꝛ vide de hꝫ p̄ Bar.in.l.i.ff.eū.qui appellauit in p̄
uincia defen. Secūda dria est qz de iure canōico post
recusatōz dꝫ deueniri ad electionem arbitroꝝ qui hñt co
gnoscere de cā suspitōis vt hic ꝛ.d.c.supitōis sed de iure
ciuili lꝫ si recuseᵗ delegatus eligātur arbitri vt.d.l.cū spāli.
tñ nō eēt necesse cozā eis p̄bare cāz suspitōis:sufficit iura
re q̄ calūnioſe non recuset vt.d.l.apertissimi.vbi glo.nōbi
liter ad hꝫ ꝛ sic arbitri statim cognoscunt de cā principali
omisso articulo suspitōis vt.d.l.cū spēali.ꝛ.d.l.apertissimi.
vbi glo.cōcludit ꝛ sequitᵉ ibi Bar.ꝛ Bal.q̄ de iure ciuili
nō sit necesse allegare nec p̄bare cām suspitōis nisi p̄ iu
ramentū vt.§.ꝛ ita ēt glo.in.l.qz poterat.ff.ad trebe.ꝛ in
l.Jtē si suspectus.ff.de procu.ꝛ ita Panor.hic in prin.ꝛ in
d.c.si quis cōtra clericū.colū.v.in fi. Tertia dria qz de
iure canōico arbitri nō cognoscunt de cā principali ēt ter
minato articulo suspitōis vt hic ꝛ in.d.c.lꝫ ex suscepto.vbi
tex.sꝫ d̄ iure ciuili secᵈ cognoscūt enī arbitri stati d̄ ipsa cā
principali vt.d.l.cū spēali.ꝛ subdit Bal.hic q̄ in terris ec
clesie seu in foro ecclesiastico dꝫ fuari in hꝫ ius canonicuz:
sed in terris iperij dꝫ i foro seculari fuari ius ciuile: facit
glo.nō.in.c.ij.de arbi.in vi.ꝛ in de.dispendiosaz.de iudi.
ꝛ ita sequitᵉ ēt Panor.in.d.c.lꝫ ex suscepto.in fi. Ultimo
queritᵉ quid si post legittimā recusatōem iudex p̄cedit in
cā an p̄cessus sit nullus:prima fuit opi.Jnno hic q̄ nō di
cendo meminit se legisse q̄ p̄cessu sit nullus nisi appelleᵗ.
ꝛ ita trāsit hic Jo.an.p hac opini.facit tex.bonus i.d.c:
sup questionū.§.fi.vbi post iudicē recusatū reuocantᵉ at
tentata ꝓtute appellatōis ꝛ irritantᵉ per sniam:q̄ p̄cessus
nō erat p̄ nullus ꝛ hanc p̄tē tꝫ glo.in ꝓbo recusatōis in.c.
quoniā cōtra.s̄.de p̄ba. Secunda fuit opi.glo.ij.q.vi.
quotiens.ꝛ iij.q.v.qz suspecti.ꝛ in.c. iudex in ꝓbo p̄po
nantᵉ in fi.de offi.dele.in vi.q̄ si iudex p̄cedat post recusa
tionē p̄cessus sit ipo iuſ nullus ꝛ hāc opi.sequitᵉ Hostiē.
hic ꝛ in summa.de offi.dele..§.quis sit effectus.ꝛ eā sequi
tur Bar.in.d.l.qz poterat.ff.ad trebel.p̄ ter.in.d.l.i.si qua
p̄di.po.hꝫ idē seq̄tur Lap. i sua p̄ria allegatōe.ꝛ idē tꝫ Pe.
de ancha.i.d.c.iudex.p̄ illū tex. vbi ex sola recusatōe infi
citᵉ iurisdicio iudicis itantū q̄ nō pōt cōmittere alteri cāz
nisi de recusatoris assensu.munus q̄ poterit i cā ipsa p̄ce
dere.c.cū in cūctis.s̄.de elec.autē.multomagis.C.de sa
crosanc.p hac pte facit dictū Host.ꝛ Jo.an.in.d.c.legitti
ma.e.ti.i ꝓbo assignata.vbi dicunt q̄ appellatio relatio ꝛ
recusatio parificantᵉ q̄ ad suspensionē iurisditōis vñ sicut
nō tꝫ excōicatio post appellatōem legittimā vt i.c.p.tuas
j.de sen.excō.ita nec post recusatōem .facit ēt p hac opi.
bonus tex.in.d.c.legittima.vbi tūc demū p̄mittitᵉ iudici
recusato p̄cedere in cā principali qñ iā foret lapsus termi

nus ad finiendam cām suspitionis si ergo terminus nō sit lapsus aut q̄ nondū sit assignatus vel aliter vī ibi satis apte probari q̄ iudex recusatus in cā principali ꝓcedere non possit ꝛ si procedat processus sit nullus ꝛ hanc opi. tz Gemi. in. d. c. iudex. ꝛ idē Pano. hic in fi. nam fm eum iudex recusatus non pōt procedere in cā principali nisi primo discusso ꝛ finito articulo suspitionis vt hic ꝛ. d. c. suspitionis. ꝛ. d. c. iudex. ꝛ. s. e. c. scdo requiris. Item q̄ talis processus est attētatus contra iuris ordinē cum p̄ debeat cognosci ꝛ ꝓnunciari sup recusatione vt hic ꝯ sit nullus. l. prolatā. C. de sentē. ꝛ hanc opi. intelligit Pano. ꝓcedere qñ post recusationē recusās nūq̄ cōparuit dato q̄ fuerit citatus quia citatio non artauit eū ar. c. si a iudice e. ti. in. vi. alias si cōparuisset ꝛ pateret iudicem i cā procedere censeretur recusare exceptiōi recusationis ar. c. ex parte. j. e. Tertia opi. fuit Lapi. in. d. c. iudex. q̄ ꝓcessus pendeat ex futuro euētu q̄ si ꝓnunciabitur iudicē suspectū ꝓcessus erit nullus alias secus: vt vī i attētatis pendente appellatione ab interlocutoria. c. non soluz. ꝯ. illa eo. ti. in. vi. nā non dz plus opari recusatio q̄ appellatio ab interlocutoria q̄ casu si iudex ꝓcedat pendēte appellatione ꝓcessus pendet ex futuro euētu vt in. d. ꝯ. illa ꝯ idē in ꝓcessu facto pendēte recusatione. Quarta fuit opi. Bal. hic distinguētis inter ius canonicū ꝛ ciuile vt sic de iure canonico procedat prima opini. Jnno hic de qua. s. Sz de iure ciuili ꝓcedat alia secūda opi. rō dīc est q̄ de iure ciuili recusatio opatur absq; allegat. ꝛ ꝓbatiōe alicuius cāe vt. d. l. aptissimi. ꝛ. d. c. cū spāli. ergo sequit q̄ iurisditio recusata statiz suspendit in totū. Sed de iure canonico requirit recusatio. Itē iusta cā. Itē q̄ ꝓbetur vt hic. merito añq̄ ꝓbet nō est ꝓcessus nullus sed pendet ex futuro euentu vt. s. ꝛ sic tm̄ opatur sola recusatio d̄ iure ciuili quātū de iure canonico post ꝓbationē recusatiōis secuta snia sup recusatōe: ideo sicut d̄ iure canonico lata snia sup recusatōe ꝓcessus exposit esset nullus vt. d. c. iudex. ita de iure ciuili ꝓcessus delegati vel ordinarij sit nullus facto post solaz recusationē ꝛ cū hac opi. tenet Jmol. hic ꝛ i. d. l. q̄ poterat. ꝛ i. d. l. quidā cōsulebat. ff. de re iu. Quita ꝛ vltia opi. recitat p Jmo. i. d. l. quidā cōsulebat. ꝛ hic q̄ etiam de iure canonico etiā post appellationem non sit ꝓcessus ex hoc solo q̄ appellatū cū talis sit appellatio ab interlocutoria que reddit ꝓcessū nullū nisi facta ihibitoria vel probata causa appellatiōis legittima vt. d. c. nō solū. ꝯ. illa. vel nisi i casu. c. interposita. j. e. ita ꝯ dicendū in recusa. q̄ lz sit appellatū a ꝓcessu iudicis recusati tñ ex sola appellatiōe nō sit ꝓcessus nullus: nisi cōstet cāz recusatiōis fuisse iustā ꝛ hec opi. iuuat p tex. i. c. accedēs. el. ij. s. vt li. nō. cōt. Sed aduerte q̄ secūda opi. d̄ qua. s. posset ꝓcedī qñ cā recusatōis fuisset notoria ꝛ iusta: tūc. n. ꝓcessus bitus post recusatiōez fozet nullus ꝛ ita Bal. b̄ p ea que dicta sunt. s. i. iij. ꝛ. vi. questiōe vbi vide. Scōo aduerte q̄ ꝑma opi. Jnno. d̄ q̄. s. similiter i dubio esset ꝟa in duobus casib⁹. Prio qñ recusatō fozet mānifeste frustratoria: tūc. n. cū iudex possit eā spernere valebit ꝓcessus agitatus post talē recusationē ꝛ appellationē ex ea vt ē supradictū i. iij. q. ꝛ ita i b̄ tz Lap. i sua ꝑma allegatiōe. Scōo eēt ꝟa opi. Jnno. q̄ ꝓcessus nō fozet nullus qñ iudex recusatus ꝓcederet de cōsensu recusatoris ēt tacito: puta si cora iudice recusato litigasset cēsēt. n. renūciasse sue recusatiōi vt. d. c. i sinuāte. ꝛ in. c. gratū. s. de offi. dele. ideo valeret tunc ꝓcessus post recusationez ꝛ ita in hoc casu tz Pano. hic i fi. vt. s. tu itelligе nisi litigasset ꝓtestatiōe p̄missa videliz q̄ nō itendat ꝟsentire prout dicit Jnno. ꝛ in. c. cumana. s. d̄ elec. ꝛ est plene dictū d̄ his ꝓtestatiōibus in. c. sollicitudinez. s. e. Tertio aduerte quia p opi. Jnno. hic q̄ ꝓcessus sit nullus nisi appellet pōt adduci tex. ēt i. d. c. iudex. ꝛ in. d. c. ij. i quibus iuribus lz detur ordo a iure vt p̄us debeat cognosci de recusatiōe q̄ ꝓcedet i cā p̄ncipali nūq̄ tm̄ p uersio ordinis vnius cāe ad aliā reddit ꝓcessū nullū nisi appellet. ita tex. in hoc nō. in. l. i. C. de appel. ꝛ ita Bal. i si mili in. c. fi. s. de or. cog. Ad idē ēt pōt iduci ter. hic. ꝛ in. d. c. iudex vbi post recusatōem pōt iudex delegare cām de recusatoris assensu vñ per solā recusatōem nō desinit ee iudex. d. c. iudex retinet iurisditōez lz possit opponi exceptio: si ꝯ ꝓcedat nō obstante exceptōe lz grauet partez tz ꝓcessus si nō appellet q̄ paria sunt nō excipere nihil excipere ꝛ nō appellare si p̄ iudicē reiciat exceptio ēt tacite p ꝓcessū tacite ad ulteriora i. c. ex pte ꝛ. c. significauit. s. de rescrip. significāte. ꝛ. c. rudolfus. ita q̄ ter. hic ꝛ i. d. c. iudex. nō obstat opinio Jnno. imo facit. put. s. nec ēt silr obstat. l. nō distinguem⁹. ꝯ. cū q̄dā. ff. de arbi. vbi snia arbitri post recusatōez valet lz obstat exceptio q̄ ibi spēale i arbitro ex cuius snia nō agit sed solū ex stipulatōe penali vt. d. l. dē ꝓferre. ꝯ. stari. ff. de arbi. obstat ꝯ exceptio stipulationi cū nō sit equū ex illa agi post recusatōem ꝓpositam secus in snia iudicis recusati cū ex illa agi possit vñ nō ꝓcedit equiparatio arbitri ad iudicē ipm hinc ē q̄ pōt agi ex stipulatōe penali lz arbiter in snia fuerit corruptus pecunia sed obstat exceptio. l. ita demū. ff. de arbi. non sic in snia iudicis q̄ ē ipso iure nulla vt in. l. venales. C. qñ. puoca. nō obsta. l. i. C. si q̄ cū. predi. po. q̄ ibi ē casus spēalis ꝓpter enormitatē delicti. put dicit Jnno. in. d. c. insinuāte. lz Bar. in. d. l. i. dicat solū ee ibi spēale q̄ ordinarius ex toto recusatus nō aūt sit spēale q̄ ꝓcessus sit nullus. Sz certe ibi ponit casus spēalis ꝯ nō extēdēdus. l. i. ff. ad muni. l. q̄ ꝟo cōtra. ff. de legi. Bal. tñ hic rñdet tripliciter ad illā. l. p̄ q̄ ibi erat notoriū facti ꝛ cōstitutionis per ea que dicta sunt. s. in. iij. q. ꝛ idē Bal. in. c. quoniā cōtra. de ꝓba. col. vi. i fi. dicens p. d. l. i. q̄ qñ cā recusationis est nota vel talis que aliter nō indiget ꝓbatōe tunc sit verū q̄ ꝓcessus post recusatōem sit nullus ipso iure ꝛ ita ꝓcedit. l. i. dubium tñ facit. c. ij. s. vt li. nō cōtes. vbi cā recusatōis erat manifesta vt ibi in ꝟbo manifestis. ꝛ tñ nō reddit ꝓcessus nullus nisi remedio appellatōis forte pōt dici q̄ ideo ibi erat deducta nullitas p viā appellationis ꝛ nō negat tex. ibi q̄ absq; appellatione ꝓcessus non sit nullus vel dicas q̄ in. d. l. i. in illo casu lex vltra ꝓcedit annullando secus ꝯ in aliis casibus vel pōt dici q̄ decisio illius legis q̄ ꝓcessus sit nullus post recusationem ꝓcedat de iure ciuili de q̄ iure sola recusatio trahit secū execution̄em nec oportet ꝓbari de suspitione vt. d. l. cum speciali. ꝛ. d. l. apertissimi. secus de iure canōico in quo dat regula q̄ omē grauamē qđ infertur per ꝓcessum iudicis dz releuari per appellationem ꝛ non ipso iure. verba sunt Bal. hic colū. vij. pro quibus facit. c. ex pte. ℔. ꝛ. c. significauit. facit ēt. d. c. sup qōnū. ꝯ. fi. ꝛ. s. vt lit. non. cōtes. c. ij. ꝛ. iiij. vbi ꝟtute appellationis irritat ꝓcessus iudicis recusati. ꝯ. añ appellationē non fozet nullus ꝛ ex p̄dictis vī tenenda opinio Jnno. hic cū sit cōis opinio cū qua residet Jmo. ꝛ But. in. d. c. quoniam cōtra. s. de ꝓbat. sup glo. in ꝟbo recusatōis. ꝛ idem tz hic do. Flo. ꝛ b̄ idē sequit Ang. in. d. l. q̄ poterat ꝛ Bal. hic. ꝛ i. d. l. i. C. si quacū q̄ predi. po. ꝛ in. d. c. quoniam cōtra. in. vi. col. in fi. ꝛ hanc partē sequit Spe. in ti. de recusa. ꝯ. q̄liter. ꝟ. quid si delegat⁹. Postremo aduertendum ad dicta supra in quinta opi. nam lz Jmo. hic in fi. ꝛ in. d. l. quidā consulebat. velit q̄ si appellat a grauamine illato in ꝓcedendo post recusatōem censeat esse appellatum ab interlocutoria ꝛ cōsequenter ꝓcessus post appellationem nō sit nullus nisi aut facta ihibitoria aut ꝓbata cā appellatōis ꝛ grauaminis. vt i. d. c. ñ solū. ꝯ. illa. ꝛ ita fz eū non reddat processus nullus ex sola appellatōe nisi ꝓbetur cām appellatōis fuisse legittimam ꝛ verā ꝓut patet. s. i. iij. opi. ꝛ per Lapū i. d. c. iudex. Sed certe b̄ nullo mō ꝓcedit ꝛ cōtrariū tenuit Jnno. dicēs nōbiliter q̄ qñ recusatus iudex ꝓposita iusta cā recusatōis qui non obstante appellatione ꝓcedat in cā principali cēsēt iustificata appellatio ꝛ cassabit quicquid attētatū est post talē recusationem eo ipso q̄ ꝓbatur ex dicta cā fuisse appellatū lz aliter nō ꝓbetur ipsas cās recusatōis eē veras ꝛ ita Jnno. hic p tex. ad b̄ nōbilē in. d. c. sup questionū. ꝯ. fi. ꝛ bene fa

cit tex.in.c.accedens.cl.ij.s.vt li.non cõtes.z idẽ dicit hic Jnno.si recusat delegatus vel ordinarius z nõ velit elige re arbitros q2 si ꝓcedit in cã principali z ꝓpter hoc appelle tur satis ex hoc dr iustificata appellatio et si cae recusatio nis aliter nõ ꝓbentur z ita sequitur Jmo.hic col.viij.nã eo ipso q3 iudex ꝓcedit post appellatõem z recusatõez gra uat ptẽ ita q3 satis ex hoc dr iustificata z ꝓbata veritas cãe grauaminis z appellatõis z est hoc expressum in.d. c.accedẽs.z in.d.c.sup qõnũ.§.fi. Quotiens.n.grauamen infert in ꝓcedendo satis dr iustificata appellatiõ ꝓbando hoc solum q3 sit ꝓcessum in cã post appellatõem fa cit.c.dilecti.in fi.s.de excep.z hoc qñ nulla probatio hz fieri coram tali iudice sicut ẽ isto casu z hz But.hic velit fo re necessariũ ad iustificandũ appellationẽ hoc casu q3 fue rit oblata probatio incontinẽti vt.in.c.interposita.j.e.tũ hoc dictum non ꝓcedit exquo recusans iudicem non te netur ꝓbationem facere coꝝ eo:ideo sufficit ad iustificã dũ appellatõem ꝓbare q3 iudex recusatus nõ admiserit re cusatõem ex iusta cã z ꝓcesserit post recusatõem z appel lationẽ hz recusans nõ obtulerit aliter coꝝ eo se incõtinẽ ti ꝓbare non obstat dictũ.c.interposita.q2 loquitur eo ca su quo coram ipso iudice hẽret fieri ꝓbatio:z tunc est q3 oz offerri ꝓbatio incontinenti coram eo secus coꝝ iudi ce recusato vt hic in tex.z patet in.d.§.fi.i.c.super qõnũ vbi non fuit oblata ꝓbatio aliter z ita sequitur hic Jmo. col.viij.in fi.qõ est menti tenendũ in practica z hoc etiaz sequitur notantur Lapus.in sua allegat.col.ij.philippus.

ꝐORRO. Jn notoriis nõ admittit appellatio z in dubijs oz cã probabilis exprimi coꝝ iudice que si foret ve ra deberet legittima reputari quã si non ꝓsequitur vel ꝓ bat ipse iudex a quo in causa ꝓcedit z hec constitutio ad regulares nõ extẽdit hoc dicit vsqz ad finem.ꝑponit quid i notoriis.scõo ibi excessus quoqz ponit quid i dubijs.ter tio ibi certũ ꝓtestat. Nõ.ꝑ q3 ex sola cõfessione indu citur notorium tu intellige de iudiciali cõfessione vt.j.de cob.cle.c.fi.itantũ q3 si confessio fieret coꝝ iudice non tñ i forma iudicij z eo nõ sedẽte ꝓ tribunali nõ dicetur con fessio facta i iudicio nec ex ea inducit notoriũ.ita glo.nõ. ij.q.i.§.qñ aũt.z vide i.l.voluit.ff.de interroga.ac. Secũdo intellige q3 ita demũ ex cõfessiõe inducat notoriũ nisi ꝓba biliter excuset vt.j.de accusa.c.cũ dilectis.z.ff.ꝺ cõfes.l.cũ fideicõmis. Sco nõ.ibi vl'alio mõ puta ꝓ testes i quos nihil opponit hz hostiẽ.z Jo.an.ex q3 nõ.q3 ex ꝓbatõib9 factis i iudicio resultat notoriũ iure z ita ẽt tex. hoc notãd9 in.c.cũ olim.i fi.j.de ẏb.sig.Tu intellige z limita qñ ẽ cã cõ dusũ q2 cũ añ possint testes z instrumenta reprobari nũq3 an te conclusionem in cã dr ex ꝓbationibus resultare noto rium iuris.ita glo.ad hoc singu.in ẏbo liquere.in.c.signi ficauerũt.s.ꝺ testi.z vide ꝑ Jnno.i.c.ꝑ tuas in.e.ti.z ꝑ cũ dẽ.s.e.c.ex insinuã.z ibi dcã. Tertio nõ ibi aduersariũ ar gumẽtũ q3 iudex ꝓcedẽs ex officio nõ posset assignari ter minũ appellãti cũ tex.hic ꝑmittat hoc qñ ꝓcedit ad istãtiã ptis. Sed cõtrariũ hic tenent oẽs doc.qui siue ꝓcedat iu dex ex suo officio siue ad istãtiã ptis oi casu põt assignare terminũ appellãti facit tex.s.eo.c.pueniꝝ.cũ tex.i.c.cũ sit. s.eo.idistincte loquat si iudex assignaret nimis breuẽ ter minũ posset a tali nouo grauamie appellari.ita notãt Jn no.z Jo.an.hic facit.c.i.s.de dila.z ck.i.de dolo z cõtu.

Quarto nõ nõbilẽ tex.z ita allegat q3 remediũ appel latõis nõ oz eé vinculũ iniquitatis sed ad solũ ꝓsidiũ ino cẽtie istitutũ sicut alias dr ꝺ turamẽto i.c.quãto.s.de iur iure. Ultio nõ q3 regulares sũt corrigẽdi ꝑ superiores hz instituta regule:z ordinis eorũ z tunc nõ possunt recusa re superiorẽ vt suspectũ vel aliter ab eo appellare. Sed i tellige ꝺ primo nisi superior in corrigendo modũ excede rer sm Jnno.hic.z patet in.c.reprehensibilis.s.eo.Secun do intellige hunc tex.habere locũ qñ superior ꝓcedit hz isti tuta regule z ordinis:alias si procederet iudicialiter ꝓtra regulares tunc possent eum ex iusta cã recusare z appella re:hz non vsqzquaqz in cãis regularium seruetur ordo iuris sicut in secularibus sm Host.hic z facit.c.qualiter i fi.j. de accusa.non ob.tex.hic ꝓhibens hãc cõstitutionẽ ad re gulares extẽdi nam oz intelligi q3 per extensionez fieret contra instituta regule seu contra speciales obseruantias ipoꝝ regulariũ nõ ãt ꝓhibetur hic hunc tex.obseruari ẽt in regularibus q3 superior excederet formã regule z iusti tiã ordinis z iudicialiter ꝓcederet sm do.Ãn.hic z ali os doc.z vide q3 dictũ fuit in.d.c.reprehensibilis.z i.c.iij.s. eo. Jn gl'.in ẏb.ꝑ cõfessionẽ.ibi cõfessus nõ audit ap pellãs.vult glo.q3 in criminalibus cõfessus solũ z nõ con uictus possit appellare vt dicit i fi.glo.que rñdent ad hũc tex.q2 hic agebat ad correctionẽ z ex ordinẽ. Sed tu ꝑ declaratione glo.si querat an confessus appellare possit: dic q3 aut in criminalibus aut in ciuilibus. primo casu aut est cõfessus z vltra ẽt conuictus ꝑ alias probatiões: tũc appellare non põt vt.l.ij.C.quoꝝ appel.z ita glo.in.l.cre ditor.§.iussus.ff.e.ti.z glo.in.l.ij.hz hoc ꝓcedere nõ soluz in criminalibus de quibus ibi sed ẽt i oĩbus alijs delictis. z ita Bar.ibi z cõiter alij doc.sequunt hic z ita Jmo.i.§. iussus.vi.col.hoc intellige q3 fuit sponte confessus secus si timore tormentoꝝ tũc.n.appellare posset q3ntũcũq3 fue rit cõfessus z cõuictus. Jtẽ tunc nõ audit appellãs qñ ꝑ bationes sunt clare si ãt cẽnt dubie tunc ẽt audiret appel lãs vt ꝑ glo.in.d.§.iussus.maxime si i appellatiõe allegat ꝓbabilẽ cãm ꝑ nõ.in.l.minoribus.C. de his qui. vt idig. z ita Bal.in.d.l.ij.in ꝓn.z sequit ibi Salicet.aliqñ quis est tñ cõuictus ꝑ testes vel alias ꝓbatiões tũc sine dubio poterit apppellare vt i.l.nõ tñ.ff.eo.ti.z ꝑz in'.d.l.ij.z ibi ꝑ glo.aliqñ quis ẽ solũ cõfessus criminaliter tñ nõ ẽ cõui ctus an tũc cõfessus possit appellare tex.i.d.l.ij.facit q3 sic vbi ẽ speciale qñ quis simul ẽ cõuictus z cõfessus vbi q3 cõ currit alterꝝ tñ.s.q3 solũ sit confessus poterit appellare z hãc ptẽ tz glo.hic z i.d.l.ij.z i.d.§.iussus.z Bar.ibi vbi pz q3 cõfessus z cõdẽnatus põt appellare ꝑ eo q2 poterit suã cõfessionẽ excusare vel reuocare rõe erroris z post sniam appellatõe pẽdẽte vñ allegat sꝑ tex.z glo.i.d.§.iussus.q3 oẽ id qõ põt reuocare añ sniam hz z põt reuocari ẽt post sniam appellatiõe pẽdẽte ꝑ q3 facit.l.si quis iusiurã.C. de rebus credit.z ita Bal.ibi facit.l.postq3.§.ipator.ff. vt le ga.no.caue.vbi quicquid fieri põt in prima cã poterit fieri post sniaz appellatiõe pẽdẽte.z nota bñ hãc regulã z cuz determiatiõe glo.q3 solũ cõfessus possit appellare hz ẽt glo. ij.q.vij.quicũqz.z Bal.i.d.l.ij.ꝑ q3 bñ facit tex.in.l.fi.C.ꝺ errore aduo.vbi pz q3 in cã appellatiõis põt ꝓbari ꝺ erro re cõfessiõis: q3 sequit q3 cõfessus poterit appellare z hãc ptem sequit Pe.ꝺ ancha.in.c.romana.§.sinautẽ.co.ti.in vi. Sz aduerte q3 cõfessus nõ appellet vr tex.aptus in.d. §.sinautẽ.vbi notorius criminosus vel cõfessus nõ audit appellãs z sic sufficit alterꝝ tñ q2 vr de casibus ꝓhibitis a iure appellari ꝑ q3 facit q2 cõfessio spõte in iudicio indu cit notoriũ vt in.d.c.fi.j.de cob.cle.z mu. Sed a notoriis est ꝓhibita appellatio vt hic.z i.c.cũ sit.ad fi.z.c. pueni.z c.cõsuluit.s.eo.facit ẽt q2 nõ oz quis audiri ꝺ id qõ quis dilucide z spõte cõfessus ẽ.s.ꝺ ꝓba.c.ꝑ tuas.l. generali ter.C.de nõ nu.pe.z ita sequit glo.in.d.§.sinaũt.qñ in ap pellatiõe nõ allegat iusta cã alias si dicit se errasse z velit reuocare cõfessionẽ ꝓbãdo rẽ aliter se hre.hz glo.ibi q3 cõ fessus appellet.Querit Archi.in.d.§.sinaũt cõcludit q3 si cõfessus appellet nulla iferta cã i appellatiõe valeat appel latio q3 ad formã sbam ipius appellatiõis exquo appella tur a diffinitiua vbi i appellatõe ñ ẽ necessaria expssio cãe.s. eo.c.vt debit9.z i.c.i.§.ilqz.z ita gl.i ẏbo statuit .e.ti.i. vi. vñ poterit ꝓsequi appellationẽ exq3 deuoluit cã coraz iudi ce ad quẽ z coram eo allegat errorẽ cõfessiõis z ꝓbare z ita ꝓcedere põt ꝑma opi.ꝺ qua.s.iudex tñ a q3 ñ tenet ꝺ ferri tali appellationi qñ in ea non expriit iusta cã er roris z poterit ꝓcedere ad executionẽ snie nisi iudex ad quem faciat sibi inhibitoriã quam facere poterit cũ ꝑmo cognoscat an appellatio sit admittẽda vel non vt.d.§.sin aũt.sed qñ est in appellatiõe expressa cã erroris confessio nis tunc iudex a quo oz deferre appellatiõi posito q3 nul la inhibitio sibi fiat sm glo.z Arch.in.d.§.sinaũt. dicẽtẽ

talem esse intellectū illius ter. z hanc opi. sequit Bal. in additione Spe. ti. de appel. in verbo appellatiōis a diffinitiua. z ita et sequit Jmo. in. d. §. iussus. col. xiij. z idez in effectu hic col. vi. z idem hic Panor. col. antepe. z ita videtur tenendū. ꝫ But. hic distinguendo concludit q̄ de iure ciuili cōfessus audit appellans. vt. s. secus de iure canonico. vt in ter. hic z. d. §. sinaūt. z ideo dicit q̄ iudex a quo nō tenetur deferre nisi excusetur talis confessio. Sz iudex ad quem pōt recipere appellationem z examinare an sit vera vel non vt hic p̄ cum z idē Bal. in effectu i. d. l. ij. dicens q̄ si iudex a quo putat taliter appellationi deferendū poterit statim suam sniam executioni mādare. Sz tu tene vt. s. Ex predictis nota q̄ ꝫ in appellatione a diffinitiua nō requiratur cā: tñ illud verū nisi appelletur in casibus a iure ꝓhibitis: tūc. n. in appellatione dz exprimi iusta cā non vt ipsa sit de forma appellatiōis sed quo ad hoc vt iudex a quo deferat appellationi sm glo. in. d. §. sinautem. cum aliter non teneat admittere appellatōez qñ prima facie est cōtra ius nisi in ea rōnabilis cā exp̄matur z nō. Jnno. in. c. pastoralis. §. preterea. s. de offi. dele. z Spe. ti. d̄ executōe snie. §. nūc dicendū. ℣. sed nūquid iudex. sed allegata rōnabili cā qne habeat obfuscare notorium vel cōfessionē poterit tunc appellari z dz admitti appellatio: z ita glo. in. d. §. sinaūt. z Jmo. in. d. §. iussus. cū et in notoriis possit p̄tendi ōfensio legittima: vt dixit nō. Jnno. in. c. i. de offi. dele. in. vi. z ibi glo. z ita Bal. adducit dictū Jnno. ad hoc in. d. l. ij. in prin. z vide de his dicta i. c. iij. z. c. cōsuluit. s. z limita oia p̄dicta q̄ tūc confessus z cōuictus in criminalibus nō audit appellās qñ vtrūqz cōcurrit ante sniam: alias si ante sniam quis erat solū cōuictus z post sniam confiteat: tunc poterit appellare: vt voluit glo. nō. in. l. non tantū. ff. e. ti. vbi est de hoc casus ſz vnum intellectū z hoc intellige in cā criminali: sicut loq̄tur ter. hic in qua nō pōt quis sibi p̄iudicare in facultate appellandi vt ibi dī sm Jmol. in. d. §. iussus. col. xiij. z facit glo. z quod ibi nō in. l. pactū inter heredez. ff. de pac. z ita vī tenendū: licet Bal. in. d. l. ij. in fi. velit q̄ tunc confessus crimen post sniam nō censeat renunciare appellationi quādo confitet non in figura iudicij: z ita itelligit d. l. non tantū. Sed certe i criminalibus nullo mō potest renunciari appellationi. vt ibi z in. l. additos. C. eo. ti. z in l. si nō defendatur. ff. de pe. Sz in ciuilibus causis absqz dubio cōfessus post sniam id in quo est cōdemnatus censeretur approbare sniam z renunciare appellationi. ar. l. ad ꝓbationē. C. de re iud. sm Jmo. in. d. §. iussus. Qñ aūt in criminalibus quis foret soluz conuictus z cōdemnatus posset appellare. vt i. d. l. nō tñ. z in. d. l. ij. C quorū appellatōes. z limita nisi cōuictio seu ꝓbatio in tñ sit manifesta q̄ trāseat i notoriū tūc. n. nō obstāte appellatione posset fieri executio z ita gl. nō. in. d. l. additos. z ibi Bal. dicēs q̄ mānifeste cōuictus nō appellat qz i notoriis non admittit appellatio. vt hic in ter. z in. d. c. cū sit. z ita et ē de mēte Bal. i. d. l. ij. z sequit Cuma. in. l. cōstitutiōes. ff. eo. ti. sed tñ hoc vī intelligēdū nisi in appellatōe deducat iusta z rōnabilis cā que hēat obfuscare notoriū. vt supra tūc. n. deberet admitti appellatio ex quo et in notoriis p̄t p̄tendi legittima defensio. vt supra z adde p̄dictis glo. oz. z nō. in autē. de mād. p̄n. §. fi. q̄ in criminalib⁹ sola cōfessio spōte facta ē sufficiēs ad sniaz capitalē absqz alia probatiōe nec tūc tenet iudex alias ꝓbatōes inq̄rere sec⁹ qñ cōfessio fuisset facta metu tormētoz: tūc. n. cōfessus nō p̄t condēnari nisi in sua confessione ꝑseueret: vt in. l. ij. C. de custo. reoz. z ibi plene de hoc articulo p̄ doc. z pleni⁹ q̄ alibi p Ang. in. l. i. C. de cōfessis. Secūdo casu an in cāis ciuilib⁹ cōfessus appellet. dic q̄ aliqñ est cōfessus z et conuict⁹ z tūc non pōt appellare: z ita i gl. i dicta. l. ij. C. quorū appel. z sequit Bal. ibi z ita trāsit hic Jmo. z Panor. Salicet⁹ tñ in. d. l. ij. in hoc ꝫ cōtrariuz nō ob. ille ter. qz ibi est spēale in criminalib⁹ secus ergo in ciuilib⁹: z iō ſz cū conuict⁹ z cōfessus p̄t appellare cū sit possibile i cā appellatiōis reprobare dicta testiū z istrumēta z cōseq̄nter reuocare ꝓfessionē ꝓbādo errorē z hāc ptē sequit Jmo. in. §. iussus. col. xi. z Cuma. in. d. l. cōstitutōes p̄o q̄ facit rō. c. cū Johānes. s. d̄ fide istr. z. l. p hāc. C. de tēp. appel. qz in cā appellatōis qđ nō est ꝓbarū ꝓbabo z qđ nō est deducti deducā: nec p̄dictis obstat. l. abstinēdū. C. quoz appel. vbi vī ꝓbari q̄ et in ciuilib⁹ cāis cōfessus z cōuict⁹ nō appellat: qz certe ille ter. loquit in cā fiscali vel p̄uati p̄imonij p̄ncipis sec⁹ ergo in alijs cāis ciuilib⁹: z p hac ptē ꝫ et Bal. in. l. fi. circa fi. C. de act. emp. adducēs glo. sing. in. l. emptorē. in p̄n. ff. de act. emp. ꝓbātez iūcto ter. q̄ in ciuilib⁹ cāis admittat appellatio in notoriis z ꝫ finaliter appellās hēat succūbere tñ iudex a quo intātū nō poterit exequi sniam ſz Bal. in. d. l. fi. Sed aduerte qz ꝫ glo. in. d. l. emptorem. relata ad ter. ꝓbet q̄ confessus z cōuict⁹ p modū notorij audiat appellans tñ dz intelligi qñ in appellatōe exp̄mit iusta cā hñs obfuscare notoriū vel ꝓfessionē alias ꝫ possit appellari i notoriis iudex a q̄ pōt intantū facere executōez añq̄ superior de appellatiōe cognoscat z sibi ibibeat vt ē ter. in. d. §. sinaūt. z ibi glo. z dic. vt. s. est dictū z ꝫ p̄dcā dēnt intelligi nōta p Spe. ti. de cōfes. §. postremo. ℣. nunqd cōfess. z i ti. de appel. §. in qb⁹. ℣. ij. Sz q̄rit p̄mo an p̄dcā hēant locū in cōuicto cōfesso pone ē statutū q̄ cōtumax hēat p confesso: vel pone in. c. fi. s. d̄ iur. calū. vbi nō volēs iurare de calūnia hēatur p cōfesso. vel pone in casu. c. ij. de cōfessis. li. vi. vbi cōtumax in rñdēdo pōnib⁹ hētur p cōfesso: z sic r contūax in rñdēdo interrogatorijs. l. de crate. §. q̄ tacuit. ff. de inter. ac. an a sniā lata ℣tute cōfessiōis a iure inducta possit appellare vī q̄ nō qz talis ē pena inducta a iure z ē magna cōuictio inducta ꝫ eū ſz a pena legis nō appellat. s. e. c. qz nos. ff. de ℣b. sig. l. si q̄ pēa. Sc̄da rō qz q̄ cōtumax hēat p cōfesso ē confessio ficta a iure inducta vñ ꝫ alias ꝫ p̄sūptōez iuris z d̄ iure admittat ꝓbatio i ꝫriū p cōfessionē ptis scdz gl. nō. z doc. ibi auc. ſz ia necesse z i corpore. vñ sumit. C. d̄ dona. añ nup. z nō in. c. is q̄. j. de spō. tñ ꝫ fictionē iuris nō admittat ꝓbatio in ꝫriū et per confessionē ptis ita glo. nō. z doc. ibi i. l. siue possideris. C. d̄ ꝓba. qz pz i toto ti. ff. z. C. d̄ cap. z fac gl. i. l. i. §. accedat. C. d̄ re. vxo. g̃ nō vī q̄ possit appellari a snia lata ꝫ fictū ꝓfessuz z ita ꝫ Ly. i. l. ij. C. quoz appel. ſz i ꝫriū fac nā ñ dz plus opari fictio i casu ficto q̄ veritas i casu ℣o vt i. l. filio quez pī. cū ibi nō. ff. d̄ libe. z postu. nec dz plus opari tacitū q̄ exp̄ssū vt i. l. q̄ ad certū. ff. loca. ſz cōdēnat⁹ ℣tute vere cōfessiōis pōt appellaī vt. d. §. iussus p gl. z Bar. z. l. fi. C. de error aduoca. fort⁹ g̃ i ficta cōfessiōe ꝓ q̄ bñ fac qđ nō. Jo. an. i additōe Spe. ti. d̄ positiōi. §. nono sup ℣si. verum vbi nōbl̄r cōdudit q̄ ꝫ fictā ꝓfessionē iductā iūr vel statuto possit appellari z dz admitti illa ꝓbatio q̄ admitteret ꝫ cōfessionē verā p nō. i. l. qñ. ff. d̄ ifamibus. dz g̃ ꝓfessus ficte hī illas defensiōes q̄s hī et vere cofessus z ita i h̄ tenuit Bur. i. c. fi. s. d̄ cōfes. sit g̃ ꝓclusio q̄ a snia lata vigore ficte confessionis possit appellari z ita glo. in. d. §. iussus. z in. d. l. ij. §. quod si actor. C. de iura calū. z in. l. i. C. quo. appel. cum q̄ glo. transit Bar. ibi imo plus voluit Bald. i. l. ita demū. C. d̄ ꝓcur. i fi. qđ nō solū qñ ex forma statuti quis hētur p cōfesso poterit appellaī vez et si habeat ꝓ cōuicto z cōfesso simul nō itelligit ꝓhibit⁹ appellare ex q̄ ficte z nō vere hētur p cōfesso z cōuicto qđ nō. Sed aduerte qz p̄dicta vident intelligēda qñ dictis casib⁹ in appellatōe allegat rōnabilis cā p quā excuset suā ꝓtūacia z ita itelligit Bal. in. d. l. i. z Cuma. i. d. §. iussus. z Jmol. ibi concludēs vt. s. q̄ ois ōfensio dēat admitti ꝫ fictā ꝓfessōez q̄ bñ facit ter. cū gl. i ℣bo rōnabili cā i. d. §. q̄ si actor. z hāc ptē sequit ibi Salicet. ꝓcludēs q̄ ficte cōfessus ita demū possit appellare a snia qñ allegat iustā cām suā ꝓfessionez seu cōtumaciā excusātē aliter dicit Jmo. i. d. §. iussus. col. iij. q̄ iudex a q̄ nō tenet apppellatōi deferre si tñ cozā iudice ad quē allegaret z offerret iustā cāz ꝓbare q̄ hēat excusaī cōtumatiā debebit iudex ad quē appellationē recipere p nō. i. l. si cuius. z in. l. sciēdū. ff. d̄ appel. recipi. z p gl. in clemen. si ante. de dolo z contu. imo etiaz videret q̄ si

in appellatione coram iudice a quo allegetur iusta cā tali appellationi sit deferendus cū ad iudicem a quo non pertineat aliter cognoscere de iusticia ⁊ veritate appellatiōis sed hoc pertinet ad iudicez ad quē. s. d' rescrip. c. dilectus. ij. ⁊. ff. de admi. tuto. l. cirographis. §. i. ⁊ Barto. ibi ⁊ ita Jmo. in. d. §. iussus. que oia sunt menti tenēda ad intellectū. d. §. q' si actor. 7. c. fi. de iura. calum. 7. c. ij. de confes. li. vi. an ⁊ qñ contumax qui bētur p cōfesso ⁊ cōuicto a iure vel statuto possit appellare. Et scias q' iudex a quo in dubio nūq' dz reicere nec spernere appellationem nisi cā cognita ⁊ a tali gravamine qñ iudex reicit seu non admittit appellationē pōt licite appellare sm Bar. in. l. i. C. quo. ap. in fi. ⁊ idē Ang. ibi in fi. dicens q' a tali gravamine ē p̄missa appellatio ēt de iure ciuili. quod nō. Scō querit' an cōfessio ficta inducta a iure i vno iudicio ꝓbet in alio iudicio inter easdē ptes videret' q' sic q2 cōfessio in vno iudicio ꝓbat in alio. l. iubemus. C. d' lib. causa. itāq' q' alias ꝓbationes facte in iudicio sumario nō ꝓbent in alio iudicio plenario ēt iter easdē ptes vt in. c. veniēs. el. ij. §. de test. p doc. in. c. cām. el. i. eo. t. tñ cōfessio non refert in quo iudicio fiat ⁊ facta in vno iudicio etiā summario plene probat in alio iudicio etiā plenario vt voluit Jnno. notanter in. c. p inquisitionē. §. de elec. 7 in. c. ij. ⁊ ibi Jo. an. §. de or. cog. sed tñ intellige p̄dicta in vera confessione secus aūt est in ficta q2 ficta confessio in vno iudicio nunq' nocet in alio iudicio etiā inter easdē partes. ita tex. sing. i. l. ij. in prin. ff. de iure fis. quā ad hoc nō. Bar. in. l. eius qui delatorē. in fi. eo. ti. ⁊ ad hoc allegat Bal. illū tex. i. d. c. ij. ⁊ Panor. in. c. p inquisitionē. de elec. col. vi. Tertio q̄rit' an vera confessio defuncti p̄iudicet ⁊ ꝓbet contra ei⁹ heredē ⁊ dicendū est q' sic: vt in auē. quod obtinet. C. de proba. ⁊ ita Jo. an. in additōe Spe. ti. de appel. §. in q̄b⁹. ℞. sed nūquid. vbi cōcludit q' cōfessio defuncti facta cora ep̄o vel eius vicario dz paratā executionem contra ei⁹ heredē. ideo si defunctus fuit cōfessus cora ep̄o se exercuisse vsurā vel rapinā ⁊ promisit restituere his a q̄bus extorta erant: talis cōfessio habebit paratā executionē contra heredē. absq; libello ⁊ lit. cōtes. intantū q' heres appellare ñ poterit nisi doceret de errore cofessionis: vt dictū est. s. ēt si ad heredem nihil ex tali delicto puenit non ob. l. i. C. ne ex delic. defunc. ⁊ q̄ habet' in. c. fi. j. de sepul. ⁊ in. c. in literis. j. de rapto. nā illa iura ꝓcedūt qñ heres cōuenitur delicto defuncti secus si ex cōfessione defuncti: tūc. n. tenetur heres ēt si ex tali delicto nihil ad eum puenit sm Jo. an. in. d. ℞. sz nūquid. ⁊ Jmo. hic col. vi. quod ē notandus ad declarationē dictoꝝ iurium ⁊ amplius tene mēti ex p̄dictis q' cōfessio facta cora iudice recipiente pro his quorū interest dz paratā executionez ēt cōtra heredē confitentē ēt si nō fiat in forma iudicij facit. l. eū pro quo. ff. de in ius vo. ⁊ ibi notabiliter p Bal. quod est notādū ad glo. i. l. sz si possessori. §. sed cū de hereditate. ff. de iureiurā. ⁊ vide ēt de his in. c. ij. de vsuris. in. vi. Et aduerte q2 p̄dicta oia ꝓcederent in vera cōfessione. Quid aūt in ficta cōfessione defuncti an noceat ⁊ ꝓbat contra heredē puta in casu c. fi. §. de iura. calū. ⁊ in casu. c. ij. de cōfes. li. vi. dixit notabiliter Bar. in. l. ij. §. q' si actor de iura. calū. quod nocet heredi: ⁊ ideo sz quis habeat' pro cōfesso ex forma statuti ipso iure vel ex iuris dispōne nunq' ex tali ficta confessione defuncti posset ferri sntia cōtra heredē nisi primo p̄cesserit declaratoria cōtra defunctū p tex. ad hoc sing. in d. l. eius q̄ delatorē. ⁊ sequit' Bart. ibi ⁊ Butrius in. d. c. fi. ⁊ ita transit Panorml. ⁊ Jmo. in. d. c. p inquisitionē sz idē Panor. in hoc tenuerit cōtrariū in. d. c. fina. Quarto querit' in multis casibus ℞a confessio principalis p̄iudicat alteri sm nō. in. l. si pluso2io. §. i. ⁊ ibi Bar. ff. eo. ti. ⁊ p Bal. in. l. taz mandatori. C. de non nu. pecu. an etiā idē sit ⁊ ꝓcedat in ficta confessione dicas q' nō: q2 licet vera confessio alicuius possit p̄iudicare tertio ficta confessio nō p̄iudicet tertio: ⁊ ita Bar. in. d. l. eius qui in prin. dicēs q' stante statuto q' pater teneat' soluere legittimā pro filio delinquente sz ex forma alterius statuti contumax habeatur pro cōfesso ⁊ filius fuerit contumax tñ talis ficta confessio non p̄iudicat patri de quo plene p Bar. in. l. cū filius. ff. de ℞b. ob. cū etiaz ficta confessio defuncti nō p̄iudicet heredi: vt. s. ⁊ facit q̄ habetur in. l. i. ff. de in li. iurando. ⁊ quod habetur in. l. qui repudiantis. ff. de inoffi. test. q2 sntia vel ficta confessio ob contumatiā nūq' p̄iudicat tertio ibi tex. notabilis. Ultimo querit' an ℞a confessio ꝓcuratoris p̄iudicet dño. ita vt appellare non possit videtur q' sic quia cōfessio procuratoris p̄iudicat domino. s. ti. prori. c. suborta. per glo. in. c. i. in fi. s. vt li. nō cōtes. immo negligentia vel cōtumatia procuratoris in nō appellando p̄iudicat domino. ij. q. vi. sunt quorum. ⁊ in l. i. ff. qñ appel. sit. sicut ergo vera confessio dñi noceret sibi ita videretur q' confessio sui procuratoris: sed dic contrariuz q2 lz alias propria confessio domini possit repellere eum ab appellando: vt supradictū est: nūq' tamen confessio procuratoris ēt vera p̄iudicat dño q' appellare non possit. ita singulariter But. hic per notata i. d. c. per inquisitionem. quod dictuz sequitur etiam Jmo. hic col. v. in fi. pro quo dicto bene facit quia licet alias vera cōfessio ipsius dñi in vno iudicio noceat sibi in alio vt supradictum est in. ij. q. tñ secus in confessione procuratoris quia facta in vno iudicio nūq' p̄iudicet dño in alio iudicio ⁊ hoc fuit singulare dictum Ep̄ostel. ⁊ Jo. an. in. d. c. per inquisitionem. ⁊ sequitur ibi Panor. col. vi. in fi. rō esse potest quia non vī procurator econtra habuisse mādatū ad p̄iudicandū dño in alia causa diuersa sed solum in illa lite in qua est tunc procurator. s. de offi. dele. cum olim ⁊ ita Panor. in. c. per inquisitionem. ⁊ tene menti predicta singularia in materia cōfessionis. Jn glo. in verbo cora superiore in fi. tene menti ex glo. q' vbi iudex ꝓcessit ex officio tunc si sit ab eo appellatuz vel cā ipsa deuoluta ad superiorem dz iudex citari vt sic possit ꝓcessum suū defendere ⁊ pro hac glo. est tex. in. c. venerabilibus. circa principiū de sen. excō. in. vi. imo sm doc. hic dz citari ipse iudex vbi cūq; ageret' de pena vel de p̄iudicio ipsius. ij. q. vi. si quis ab ep̄o. pone q' electus vel p̄fatus appellauit ab ep̄o q2 eum non istituit vel confirmauit: tunc in cā appellatiōis vel querele. j. de iure pat. c. nullus. si cōmittatur cā alicui iudici delegato vt sic inquisita veritate si est ita illū confirmet vel instituat debebit tunc in tali iudicio citari ep̄s q2 cū agit' de p̄iudicio ⁊ pena ipsius iudicis seu ep̄i siue processerit ad instantiaz partis siue ex officio erit semper necessario citandus intantum q' ꝓcessus foret nullus: qñ iudex qui debebat citari non fuit citatus ita notanter But. hic refrens Frede. de se. ita consuluisse per nō. Jnno. in. c. pe. s. ti. prox. ⁊ idem tenuit Jmo. hic col. vi. in fi. Panor. colum. pe. in fi. q2 in p̄iudicium absentis non valeret processus. s. de cā pos. c. i. de maio. ⁊ obe. c. inter q̄tuor. ij. q. viij. caueāt. ⁊ c. oia. C. quō ⁊ qñ iudex. l. ea que. facit etiam tex. hic in prin. vbi si iudex processit ex officio ⁊ recusetur suspectus dz ipse eligere arbitros vna cum pte recusante ⁊ dz ipse citari ad processum vbi cā eum tangit si vero iudex processit ad instantiaz ptium non est in cā appellationis necessario citandus ipse iudex: vt hic in glo. ⁊ per Jnno. in. c. de cetero. s. de transac. ⁊ in. c. in nostra. s. de ꝓcur. ⁊ bñ facit tex. ad hoc in. d. c. venerabilibus post prici piū. Si tñ iudex dicto casu vellet assistere i iudicio vt cāz instruat vel vt suaz defendat sntiam non pōt repelli quasi sit legittimus contradictor pro interesse suo ⁊ ita doc. hic ⁊. d. c. venerabilibus. ⁊ in. d. c. de cetero. facit quod habet' in. l. a sntia. ff. eo. ti. ⁊ vide ēt de hoc articulo p doc. in. c. dilectus. el. i. s. de rescrip. Jn glo. pe. ibi. c. sacro. Nō. glo. q' dispositio dicti. c. sacro. non est necessario seruanda per regulares p̄latos ꝓcedentes ad sntias cēsure contra eoꝝ religiosos quod maxime procederet qñ regula vel constitutio ordinis daret modum vel formā excōicando tunc. n. satis est obseruare illum ordinem vt hic per Panor. in fi. ⁊ vide de his dicta in. c. q̄ fronte. ⁊. c. reꝑhensibilis. s. eo.

Cum causam. Si iudex confessionē aduocati eadem die reuocatā habere velit pro litis contest. vel si delegans processū factus a subdelegato delegati sui ratificet licite ex hoc appellatur. hoc dicit. Primo ponit narratio appellationis. secundo ibi mādamus iudicij datio. tenementi primo ex ter. limitantis. ad. c. fi. de litis contes. in. vi. vbi p obiectus exceptionis pemptorie nō inducitur lit. cōtes. tñ illud verum nisi vltra processerit: puta si offerret se, pbatuꝝ vel testes producendo tunc. n. induceret litis contes. ita sit ter. hic qui sm Bal. alibi nō reperit. glo. tñ in. d. c. fi. aliter intelligit hunc ter. s. qñ cum exceptiōe pemptoria fuit negata petitio actoris tunc. n. respondendo ad libellum vel negando inducit litis contes. & ita doc. hic. primus tñ intellectus est magis notabilis. Secūdo q̄ sicut p responsionem principalis ad libelluꝫ inducitur litis cōtestatio. ita & p responsionem aduocati si non sit reuocata. ita ter. hic. Tertio nota q̄ sicut principalis pōt reuocare confessionē sui aduocati. ita ēt pōt reuocari p procuratorez in causa. Quarto nota q̄ cōfessio aduocati p̄iudicat parti nisi illā reuocat. probat tñ hic ter. notabilis q̄ in reuocatione cōfessionis nō est necesse ꝓbare vel allegare errorē aliquē: licet secus sit in reuocatiōe ꝓprie confessionis vel procuratoris. tunc. n. dz allegari & ꝓbari error. s. de confessis. c. fi. C. de iure & fac. l. error. & rō dīe est q̄ aduocatus non hz a iure potestatē confitendi & procedendi in cā: sz solum patrocinādi sz Host. hic cuius dictū satis ꝓbatur p hunc ter. ideo ē q̄ aduocatus nunq̄z fit litis dñs vt. i. l. i. §. i. ff. de postu. sz Bal. hic & pp hoc ē q̄ sufficit nuda reuocatio eius quod gessit aduocatus: vt hic i ter. Dz vsq̄ ad quantū tempus possit reuocari dicet in glo. Quinto nō q̄ sicut confessio p̄iudicat circa merita cause tñ pōt reuocari vt. d. c. fi. s. de confessis. ita ēt potest reuocari qñ confessio p̄iudicaret circa ꝓcessum cāe & excluderet dilatorias vel declinatorias vt hic in ter. & rō dubitandi huius ter. fuit q̄ qui opponit pemptorias exceptiōes videtur renunciasse ex ordie dilatoriis & declinatoriis. ff. de iudi. l. sed si susceperit. ideo male petebat hic dilatio ad dilatorias ꝓponendas. Sed ad hoc rñdetur q̄ aduocat⁹ hic errauit in facto q̄ ignorabat illis cōpetere imo ēt ex certa sciēcia non posset aduocatus renūciare exceptionibus q̄ officiū aduocati est facere id qđ causa desiderat & non excedere termios. l. quisquis. C. de postu. sm Bal. hic Ultimo nō. ibi credente q̄ a grauamine illato p iudicez pōt appellari licet iudex grauare non intēderet & sic a grauamine illato re ipsa licet ex mēte iudicis nō processit cātur iusta cā appellandi. ita ter. nō. hic de quo articulo vide i c. ex parte. s. c. In glo. in ꝟbo adire in pn. pro declaratione huius ter. & glo. an & qñ confessio aduocati p̄iudicet dño. dic q̄ regulariter nō p̄iudicat: rō q̄ nullus haberet mandatū ad cām agitandi. ideo confessio aduocati facta ignorante dño vel eius ꝓcuratore nullo tpe p̄iudicaret nisi dñs postea sciens illā non reuocet: vt hic & l. fi. C. de errore aduo. Sed qñ confessio vel responsio fit p̄sente dño & intelligēte: tunc bene p̄iudicat & habet per inde ac si ipse dñs confessus esset. ita ter. in. l. i. C. de errore aduocati. & ideo est qđ p responsionē aduocati inducitur li. cōtes. & ita sepe allegat ter. & glo. hic nūq̄z tñ aduocatus per litis contest. fieret litis dñs. ita ter. nō. & Bal. in. d. l. i. in fi. & s. est dictū & licet ꝓfessio aduocati dño sciēte & non contradicente sibi p̄iudicet: tñ id vez nisi dñs vel eius procurator postea talem confessionē reuocet. ita ter. hic & in. d. l. fi. Quādo vero confessio vel responsio aduocati fieret p̄sente dño vel eius ꝓcuratore & cōtradicente absq̄ dubio non p̄iudicaret vt p Cy. in. d. l. fi. & hic p Imo. col. iij. in pri. Sed dubitat vsq̄ ad quantū tempus possit reuocari confessio aduocati. dic aut rōne erroris ꝓbādo rem aliter se hr̄e. tunc poterit sp reuocari vsq̄ ad conclusionē cause: vt. d. l. error & in. c. fi. s. de confes. vt ēt post sniam in cā appellationis: vt in. d. l. fi. & in. l. credi

tor. §. iussus. ff. de appel. & ita Imo. & alij doc. hic dicētes. ita debere itelligi glo. xxx. q. iij. c. lotarij & in. §. his. itaq̄ que voluit confessionē aduocati posse omni tpe reuocari nā dz intelligi ꝓbato de errore q̄ si dñs vel procurator vellet reuocare nullo errore ꝓbato tunc sz aliquos dz reuocari eadē die a die scientie. & ita ꝓcedat ter. hic & glo. in. c. olim. j. de censibus. Sed certe poterit reuocari vsq̄ ad triduū vt est ter. in. d. l. fi. alias si dñs sciuit cōfessionē vel responsionē aduocati & infra triduū non reuocat sibi p̄iudicat. ita q̄ postea reuocare non pōt nisi rōe erroris. vt. s. & ita sequit hic But. Imol. & Pano. dicētes p dicta ꝟba qñ confessio aduocati cōcernit merita cause p̄ncipalis sz vbi p̄iudicaret ad ꝓcessum puta renunciant dilatoriis exceptiōibus vel lis est contes. lz posset reuocari eadē die vel infra triduū. vt. d. l. fi. tñ intellige dūmō prio dñs vel procurator nō facit aliquē actū per quē intelligatur cōfessionē vel responsionē aduocati approbasse: ideo si sciens cōfessionē aduocati producit testes vel instrumēta vel petit dilationez ad probandū in causa censetur ipso facto confessionez aduocati approbasse nec posset postea reuocari etiam incontinenti vel etiam infra triduum: vt in. l. sed & si susceperit in prin. ff. de iudi. cum plus sit facto q̄ verbis consentire. s. e. c. dilecti. & ita voluit glo. hic per quam habetur notabilis limitatio ad. l. fi. C. de errore aduoca. que dz ita intelligi & limitari sm doc. hic. Sz tu aduerte q̄ nulla dz fieri dīa an confessio aduocati concernat processuꝫ vel merita cause: quia in omni casu si dominus sciens confessionem aduocati facit ex post aliquē actum per quem iudicatur approbatio confessionis aduocati sibi p̄iudicaret incontinenti adeo q̄ nec incontinenti: nec infra triduum reuocare posset vt. d. l. sed & si susceperit. & ita intelligit Pano. hic. quia nostra facimus statum q̄ consensum p̄stamus. c. si apostolice. de prebē. lib. vi. sed ratione erroris bene posset quandocūq̄z reuocari confessio vt. s. Et ex predictis habetis notabilem declarationem ad glo. c. fi. de iureiuran. in. vi. que voluit q̄ confessio possit reuocari incontinenti absq̄ aliqua causa nam intellige nisi ante reuocationem per aliud verbuꝫ vel alium actum sit approbata vt. s. & in regula. quod semel placuit. in. vi. glo. in verb. delegat. in prin. concludit glo. q̄ delegatus ab inferiore a principe ad vnā cām non potest subdelegare ēt post li. contes. nec obstat quod dicitur de procuratore quia certe procurator per lit. cōtes. fit litis dñs. l. post litem. ff. de procur. c. ij. eo. ti. in. vi. ideo tunc potest substituere alium procuratorem sed non sic i iudice delegato quia per lit. contes. nō ampliatur eius iurisditio. ff. de iudi. l. iudicium solvitur. & ita in hoc omnes doc. concordant & est de hoc ter. hic vbi erat lis contestata & tamen subdelegatio non valuit & de hoc etiam per Pano. in. c. cum Bertholdus. s. ti. prori. colū. vi. sup quo articulo latius sic concludē q̄ delegatus a principe potest totam causam subdelegare in totum & ad tempus & ad vnum articulum ipsius cause: vt in. c. super questionū. c. pastoralis. s. de offi. delegati. c. si delegatus. e. ti. in. vi. sz delegatus ab inferiore a principe regulariter nō potest subdelegare. ita ter. hic. & in. l. a iudice. C. de iud. etiam si vellet subdelegare post litem contes. vt. s. ratio est quia delegatus non habet iurisditionem propriam sed alieno beneficio: vt in. l. i. ff. de offi. eius. & in. l. more. ff. de iurisd. omn. iu. ideo alij committere non potest: q̄ nemo dat qđ ꝓprium non habent. ij. q. vij. dayberti. & j. de iurepatro. quod ād & ita Bal. in. d. l. a iudice. sed delegatus a principe habet a iure ex speciali p̄uilegio vt possit subdelegare vt. d. c. pastoralis in prin. l. i. C. qui pro sua iurisditione. His pomissis, queritur primo quid si ordinarius delegauit cām cum ptātem q̄ delegatus possit alteri subdelegare an tūc delegatus inferioris a principe possit subdelegare glo. or. & sing. voluit q̄ sic in. c. is cui. in fi. de offi. deleg. in. vi. & licet Archi. in. c. quis. co. ti. & li. & Cy. in. l. a iudice teneant in hoc contrarium: tamen Jo. an. in. d. c. is. cui sequ

tur hic glo. dicens q̄ p̄z ea facit cōis consuetudo p̄ quā ordinarij cōiter scribunt cū illa clausula p̄ se vel alium & hanc opinionē approbant dñi de rota dec. cclxviij. que incipit. Item si ep̄s, & ita cōiter sequunt doc. in. d. c. is cui. & Panor. hic & in. d. c. cū Bertholdus. col. x. & in. d. c. super questionū. circa principiū facit glo. in. d. l. more maiorum. cum. l. sequenti. & ita sequit Bar. ibi & Bal. in. d. l. a iudice. & in. l. non distinguemus. §. quesitū. ff. de arbi. p̄ illum tex. & bene facit quod nō. spe. §. ij. ℣. sed nūquid delegat⁹. & ℣. p̄cedenti. & rō p̄dictorum est q̄ non vī tunc ipse delegatus subdelegare sed ipse ordinarius q̄ sibi ex p̄sse commisit ar. l. vnū ex familia. §. si de falcidia. ff. de lega. ij. facit c. i. in fi. de. p̄cur. in. vi. ff. q̄ō cuiusq; vniuersi. nomi. l. Item §. si decurione. C. de ve. iur. enucle. l. i. §. oīa. & d. c. si apostolice & ita sequit Ang. in. d. l. more limitans nisi ordinarius daret potestatē delegato q̄ noīe ipsius delegati subdelegaret tunc p̄cederet opinio Ly. & archi. ex quo foret impossibile in p̄sonam delegati nō a p̄rincipe vel a p̄consule fundare potentiā subdelegandi cū solum habeat vsum iurisditionis ar. l. cum essent in fi. ff. de serui. vrbanorum.

Secundo queritᵉ licet delegatus a p̄ncipe possit subdelegare an eodē modo hoc poterit subdelegatus ab eo subdelegare dic q̄ non q̄ non transit hec ptās ad tertiā personam. ita dicit glo. nō. hic ideo subdelegatus a delegato p̄rincipis non p̄ōt subdelegar̄ vt sic euitet infinitas vt hic in glo. p̄z qua est tex. nō. in. d. c. sup questionuz. §. si vero. vbi et si delegatus pape cōmittit in totū alteri vices suas non tñ p̄ōt talis subdelegatus plus subdelegar̄ & isto casu surrogatus nō sapit p̄uilegiū eius i cuius locum surrogat vt ibi in tex. qui amplius singulariter p̄z bat p̄dicta procedere et i eo qui p̄z pte fuit delegatus pape & p̄z parte subdelegatus puta collega cōmittit vices suas in totū alteri college nā talis non poterit alteri subdelegare vt ibi est tex. sing. & vide ibi Panor. Tertio q̄ritur an delegatus a p̄ncipe possit subdelegādo dare potestatē subdelegandi alteri glo. sing. in ℣bo trāsfert. in. d. c. super q̄stionū. tenet q̄ non rō est q̄ delegatus p̄ncipis hz ipse solus hoc a lege vt. d. c. pastoralis. vnde in alium transferre non p̄ōt vt in regula. p̄uilegiū p̄sonale. et ita Panor. super dicta glo. & facit q̄ō notat Spe. in. d. ℣. sed nunquid. & idē tenet archid. in. d. c. q̄uis. per tex. nīz hic & Jo. an. in. d. c. is cui adducens ad hoc rōnes plures de quib⁹ ibi per eū & hanc partē tenet rota in. d. decisione ccdxviij. s. q̄ delegatus p̄ncipis non possit subdelegare cū ptāte alteri subdelegandi ne sic p̄cedat in infinituz. p̄ quo bene facit tex. hic. Sed aduerte q̄ Panor. in. d. c. cū Bertholdus. col. ix. intelligit dictā glo. in ℣bo transfert. & alias s. dicta q̄n delegatus p̄ncipis cōmitteret totaliter vices suas alteri tunc. n. p̄ talem cōmissionē desinit esse iudex ideo talis subdelegatio postea facta non possit sibi attribui cū desierit esse iudex & sic extremū ad quez vt per glo. in. c. q̄ sit. de elec. li. vi. l. bonoz. ff. rem ra. ha. nec p̄uilegium suum cū sit personale p̄ōt alteri cōmunicare: vt in. d. regula. p̄uilegiū. sed q̄n delegatus p̄ncipis nō subdelegat in totū sed reseruat sibi aliq̄d de iurisditione tūc dicit Panor mitranus q̄ poterit alteri subdelegare cū potestate alteri subdelegandi ar. d. l. si vnū ex familia §. si de falcidia. cū alijs iuribus. s. adductis in prima questione & hanc rōnem facit Jo. an. in. d. c. is cui. dū respondendo ad iura inducta p̄ archi. in. d. c. is cui. dicit q̄ dicta iura p̄cedunt de ptāte iuris cōis non autē de ptāte data p̄ hominē. Dubium tñ facit tex. hic & q̄ō notat Spe. ti. de iudice delegato. §. i. ℣. quid si in delegatione. & in ℣. quid si delegatus. & et q̄ obstat rō infinitatis euitāde: vt in. c. cū in multis de rescrip. li. vi. Quarto queritᵉ subdelegatus delegari p̄ncipis hz non possit rotā cām subdelegare. vt. s. an saltē possit vnū articulum cause subdelegare cū iurisditione & idē queritᵉ de legato ab ordinario an possit subdelegare vnū articulum Bar. tz q̄ sic in. d. l. more. q̄ sicut delegatus ad vniuersitatem cārum potest vnam cām subdelegare, put in glo. i. ita poterit oīs delegatus ab ordinario vel subdelegatus a delegato p̄ncipis vnū articulum cause subdelegare ar. l. i. ff. quis & a quo & dicit Bar. q̄ de hoc est tex. in clemē. i. de offi. dele. & facit p̄z hac pte tex. in. d. c. cū Bertholdus. Sed aduerte q̄ inquantū videt tex. hic de articulo iurisditionali q̄ subdelegare non possit ab alio q̄ a delegato p̄ncipis facit. c. i. j. de consan. & affi. & ita tenuit Ly. & Bal. in. d. l. a iudice & Spe. in. d. ℣. sed nūquid subdelegatus. & Ange. in. d. l. more. & ita cōiter doc. contra Bar. nō obstat p̄imo. d. clemen. i. q̄ loquit in delegato p̄ncipis. Secundo non obstat argumentū de delegato ad vniuersitatē cārum q̄ certe ille est quasi ordinarius, put dicit gl. hic & i. c. ij. ō cō sue. li. vi. & l. cū p̄etor. ff. de iudi. & in. l. Pomponius. aliter incipit si vni. ff. de re. iu. ideo p̄ōt vnam cām subdelegare

Tertio non obstat dictū. c. sup questionū. circa p̄incipiū in verbo quicunq; iudex. q̄ certe tex. ibi i ℣. q̄ si. dum postea loquit in articulo iurisditionali solum facit mētionē de delegato pape nec reperit illud verbum quicū q; iudex.

Quarto non obstat. l. i. ff. quis & a quo. quia debet intelligi de delegato ad vniuersitatem causarum quod vt intelligit glo. in. d. c. dilecti. & Bal. in. d. l. a iudice. & Panor. in. d. c. sup questionū. sup glo. in verbo quicūq; & p̄z hac parte sit tex. hic vbi loquitur de articulo receptionis testium & facit. d. l. a iudice. vbi dicitur q̄ delegatus ab ordinario non habet potestatem dandi iudicem sed committendo articulum cum iurisditione daret iudicez vt p̄obatur in. d. clemen. i ergo hoc facere non potest quia q̄ ratione possit subdelegare vnum articulum. ita & alium consequēter & totam causaz ar. l. que de tota. ff. de rei vendi. & in. d. c. pastoralis. §. i. Conclude ergo q̄ subdelegatus a delegato p̄ncipis sicut non potest cām ipsam subdelegare vt. d. §. si vero. ita nec vnum articulum cāe cum iurisditione & idē dicas in delegato ab ordinario & hanc partez tenuit glo. in. d. clemē. i. de offici. dele. in fi. ideo non poterit cōmittere examinationez testium cum iuramento quia talis est articulus cum iurisditione cum debeat pars citari ad actum iuramenti. c. ij. s. de testi. c. fi. de iudi. in. vi. per gl. l. si q̄n. C. de testi. & similiter non posset cōmitti examinatio testium cum receptione capitulorum seu positionum & interrogationum non approbatis & admissis p̄imo p̄dictis per ipsum delegatum & hanc conclusionem tenent dñi de rota clxiij. decisione que incipit Item q̄ delegatus ordinarij & Panor. in. d. c. cū Bertholdus. col. viij.

Et p̄z hac conclusione bene facit tex. hic, p̄bans et q̄ dicto casu ordinarius vel delegatus p̄ncipis nō posset ratificare receptionē testiū vel aliuz p̄cessum factuz a subdelegato q̄ est nullus & sic est hic tex. nō. p̄z glo. in. l. licz ff. de iudi. & in. l. instare. C. de iure fis. li. x. & in. c. p̄udentiā in p̄n. & ibi Jnno. s. de offi. dele. q̄ delegatus a p̄cipe vel ordinarius non p̄ōt ratificare p̄cessum a subdelegato q̄n fuerat a p̄ncipio nullus ex defectu iurisditionis q̄ in iurisditione non habet locum ratihabitio tex. est hic melioz q̄ sit in iure quem ad hoc sp̄ nō. solus enim princeps posset ratificare sniam nullam ex defectu iurisditionis vt ē glo. nō. viij. q. ij. c. i. seu. ij. Quinto queritur an delegatus ab ordinario vel subdelegatus a delegato p̄ncipis possit subdelegare vnum articulum cause absq; iurisditione dic q̄ sic & ita p̄ōt p̄cedere tex. in. d. c. cū Bertholdus. & ita Juno. & d. Eln. ibi vnde q̄n p̄ fuisset delatū iuramētuz testibus & admissa capitula & interrogatoria tunc cōmissarius cui cōmitteretur excōicatio testium habet nudā facti cōmissionez absq; iurisditione vt p̄ glo. in. d. clemen. i. de offi. dele. p̄z quo bene facit glo. i ℣bo. cām audiat. i autē. vt defuncti seu eorū funeralia. ad idez et bene facit tex. in. d. c. sup questionū. in verbo iudex quicūq; hz glo. restrigat ibi tex. illum ad ordinariū tñ Host. & omnes alij ibi intelligunt indistincte exquo dicit quicūq; ideo cōprehendit etiā delegatū ab ordinario, p̄bat ergo tex. ille q̄ quicūq; iudex etiā delegatus ab ordinario possit subdelegar̄

vnum articulū cause non iurisditionalem ꝛ ita sequunt doc.ibi ꝛ in.d.c. cū Bertholdus ꝛ ita tenet rota i dicta decisione.cccl xviij.ꝛ in dicta decisione.cxiij. vbi ex pdictis dicit esse notādū ꝛ colligi posse an ꝛ qñ articulus receptionis testiū dicatur esse cū iurisditione vel sine intelligendo ꝓut.s.proxime ꝛ in pcedenti questione ꝛ nō. et i.c.presentiū.§.i.de testi.li.vi. Sexto queritꝫ an delegatus a principe vel ordinarius possit soli tabellioni cōmittere receptionē testiū Inno.i.d.c.cū Bertholdus.tz ꝙ sic quantū ad scribendū sed non quo ad examinandū ar.c.i. .j.de consan.ꝛ affi.sed certe hoc dictuz ēt in ordinario nō procedit qz in cāis ciuilibus pōt cōmitti examinatio testium.l.iudices.ꝛ autē.apud eloquentissimū.C.de fi.instru. ꝛ ꝙ possit cōmitti ēt vni soli tabellioni est glo.in.c.ij.de iudi.in.vi.de quo ēt per Inno.ꝛ doc.in.c.quoniā contra.in prin.s.de proba.ꝛ idē vī in delegato pape ꝙ possit committere tabellioni non obstat.c.statutū.§.in nullo quoqz. de rescrip.li.vi.qz dz intelligi vt ibi p glo.ꝛ hanc cōclusionem sequuntur doc.in.d.c.cū Bertholdus. ꝛ Panor.ibi col.xi. Septimo q̄ritur quid de tabellione vel alio cui est cōmissa receptio testiū ipse possit alteri hoc cōmittere ꝛ subdelegare Inno.in.d.c. cū Bertholdus. dicit ꝙ nō qñ esset cōmissa examinatio cū videaꝫ electa industria p sone.s.de offi.dele.c.fi.secus si solū vt attestatōes scriberet tunc.n. videretur potius electa opa ꝙ industria ideo poterit alteri cōmittere. Sed host.cū quo residet hic Jo. an.ꝛ.d. Anth.tz ꝙ hoc casu ñ possit substituere absqz cōsensu cōmittentis ar.l.inter artifices.de sol.ꝛ ita sequitur Panor.in.d.c.fi.ar.ter.ibi in.§.ceterū.vbi si alicui cōmittitur nudum ministeriū industriale non pōt cōmissarius aliū substituere ꝛ cū tabellio sit electus ad scribendū pp fidem ꝛ legalitatē sui non poterat ipse alteri cōmittere ꝛ ita ēt sequitur Jmo.in.d.c.cum Bertholdus. quod nō.ꝛ idē voluit Bal.in.c.quoniā contra.s.de ꝓba.col.xiij. dicens ꝙ nullus notarius pōt scribere dicta nisi de cōmissione iudicis vt p glo.in.l.hac cōsultissima.§.pe. de testa. ꝛ in.l.iubemus.C.de lib.cau. imo vnus notariꝰ non pōt se intromittere de officio alterius p.l.quicūqz. ꝛ ibi glo. C.d exac.ꝛ executo.li.xij.ꝛ hoc nisi necessitas vrgeat pp absentiā notarij nam tunc de mandato iudicis pōt alius tabellio supplere vices absentis ar.l.i.ff.de offi.cōsul.ꝛ de hac absentia dz fieri mentio in cōmissione iudicis ar. eorum.que notantur.in.l.actor.ff.rē ra.ha.ſm Bal.in.d.l. quoniā contra.ꝛ adde qz voluit Inno.ibi ꝙ scriba possit p alium scribere dūmodo se subscribat vel sigillum ꝛ ita transit Bal.ibi col.ij.in prin.de quo articulo an notariꝰ possit scribere p aliū ꝛ se subscribere: vide plene p Jo.an. in additione Spe.ti.de istrumen.edic.§.instrumentū.ꝛ. Itē opponitur.per Bal.in rubrica de fide instru.plene p doc.in.c.inter dilectos.s.de fide instru.ꝛ ex pdictis oibꝰ dñi de rota decisione.cclviij.que incipit. Item si auditor. datus.determinant ꝙ si auditor datus in curia romana p papam cōmittit examinationē testiū ad partes duobꝰ simpliciter absqz clausula ꝙ si non oēs ꝛc.si postea vnus ex illis cōmittat suo college ēt alteri vices suas ēt de consensu partiū non valeret cōmissio nec receptio testium rō ē qz aut auditor pdictus cōmisit receptionē testiū vt delegatus pape aut vt ordiarius iuxta nōta p glo.in clemen. auditor de rescrip. Si vt ōlegatꝰ a papa tūc subdelegatꝰ delegati a pncipe non potuit subdelegare articulū cāe cū iurisditōe: vt hic i tex.ꝛ i.d.l.a iudice.ꝛ in.d.c.cū Bert.p Inno.ꝛ p Spe.ti.de elect.§.i.ꝛ.sed nūquid delegatus. ꝛ.s.questiōe quarta. Secundo casu si delegauit vt ordiarius delegatus ab eo vt ordinarius non potuit subdelegare vt hic in tex.ꝛ in.l.a iudice.itaqz nullo iure valuit dicta receptio testium nec cōsensus partiū potuit hāc iurisditionē dare licet alias cōsensus partium possit opari ꝙ extra locum cōmissionis cognoscatur vt in.d.c.statutum.§.in nullo quoqz.non obstat dictū Inno.in.c.cum cām.s.de testi.dicentis ꝙ partes possūt eoꝝ consensu tacite ꝛ exp̄sse validaꝫ attestatōes testiū minus legittime receptas nam hoc procedit in receptione testiū a iudice cōpetenti licet alias nulliter sed in casu supradicto est defectus iurisditionis: ideo cōsensus partiū nō pōt eas validare.ꝛ ita tenet rota in.d.dec.cccl xxviij.immo etiaz si concurreret exp̄ssa ratificatio delegati vel ordinarij non posset validari ipsa receptio testium.ita tex.nō.hic ꝛ tenementi dictā determinationē dñorum de rota ꝛ etiaz alia pcedentia pro cōmissionibus testium que fit quotidie habes.n.in singulis casibus an ꝛ qñ possit cōmissarius vel tabellio alteri cōmittere vices suas an ꝛ qñ attestatōes nulliter recepte possint exp̄sso cōsensu partiū validari qđ est notandū ad.l. Theopōpus.ꝛ Bar.ibi.ff.de dote prelegꝛ ad.l.ij.C.cōia vtriusqz iudicij. Octauo q̄ritur lz in tex.hic dicat ꝙ solum delegatus a principe pōt alteri subdelegare tñ dicas ꝙ delegatus proconsulis eodē mō hoc pōt ita tex.in.l.pretor.§.i.cuz.l.seq.ff.de iudi.notatur in.l.legatus.ff.de offi.proconsul.ꝛ rō est qz proconsul in puincia sibi cōmissa redactus est ad instar principis ꝛ hz suprēmā iurisditionē post principem: vt.l.nequicq̄.ff. de offi.proconsulis.ꝛ qz hec oia conueniunt legatis de latere qui equipantur p consulibus.ita tex.in.c.ij.de offi. legati.in.vi.ꝛ qz legatus de latere hz maiorē iurisditionem oium post principē vt in.c.si abbatem.de elec.li.vi.ex hac equipatione videtur dicendū ꝙ sicut delegatus procōsulis pōt subdelegare vt.d.l.cum pretor. ita ꝙ delegatus legati de latere.ꝛ ita voluit singulariter Bal.in.d.l. a iudice.C.de iudi.que conclusio est verissima in delegato legati de latere ꝛ sic cardialis.ꝛ ita ēt sequitur Ang.in.d.l.cū ptor.§.i.qz legati de latere equipantur procōsulibus vt.s. ꝛ alibi in glo.in.l.i.ff.de offi.prefec.ptorio. equiperat cardinales p̄fectis pretorio ꝛ ꝙ delegatus a legato de latere possit subdelegare tenet Panor.i.c. cū Bertholdus.s.ti. pri.col.ix.qđ est menti tenendū qz in hoc delegatus legati de latere equipatur delegato a principe vt sic subdelegare possit. Sed dubitatur quid in legato pape nō de latere Panor.in.d.c.cū Bertholdus.tz indistincte ꝛ dic esse ibi ter.de hoc ꝛ ideo in.d.c.ij.tex.simpliciter equipat legatos pape ꝓconsulibus sed certe quantū in hoc videtur tenendū non obstat tex.in.d.c.cum Bertholdus. qz licet loquatur de alio legato pape ꝙ de latere tñ notātur accidentia facti nō aūt ꝙ ibi in hoc ponat iuris dispositio.ita dicit glo.hic vel potes responderi.put.s.rñsum fuit nō ob.tex.in.d.c.ij.qz non equipatur ibi simpliciter legatos pape ꝓconsulibus: sed proconsulibus ꝛ p̄sidibus: vnde dz intelligi prout intelligit glo.ibi ꝛ doc. sequuntur ibi illam glo.s.ꝙ alij legati pape non cardinales equipātur ipsis presidibus ꝛ non ꝓconsulibus: vnde sicut delegatus a preside non subdelegat.ita nec delegatus a legato pape qz non est de latere subdelegare non poterit cum equipetur presidi quod tene menti. Nono queritur an delegatus ad vniuersitatē cārum ab inferiore a principe possit subdelegare vnam cām dicas ꝙ sic ꝛ est glo.nō. hic.ꝝ.de quo delegato ad vniuersitatē cārum dic vt plene.ꝝ.dicetur. Decio ꝛ vltio queritꝫ an valeat cōsuetudo ꝙ quilibet delegatus vel subdelegatus possit subdelegaꝫ: dicas ꝙ sic qz de hoc est ter.ꝛ glo.nō.in.d.l.cuz ptor.§.i. ꝛ sequitur Ang.ibi ꝛ ita dz limitari.d.l.a iudice.ꝛ.d.c.sup questionum.§.si.vero.nec mirū qz cōsuetudo defert iurisditionem ordinariaz priuate persone ēt i bis que sūt meri ꝛ mixti iperij ita tex.sing ꝛ vnicus.i.c.cū cōtingat.s.de fo.cōpe. fortius ergo pōt consuetudo ampliare ptātem delegati ꝛ subdelegati in subdelegādo qđ nō. Jn ea.gl. ibi simile excōicatiōi ꝛc. Nō glo.ꝙ excōicatio nō transit ad tertiā personam ideo cōicans excōicato nō incidit in excōicationem eandē sed in minorē vt.i.c.nup.ꝝ.de sen. excō.nisi participaret cū excōicato in crimine ꝓ quo fuit excōicatus vt in.c.si concubine.de sen.excom. vel potest i telligi glo.hic ꝙ excōmunicatio nō trāsit ad tertiā personam: quia lz cōicans excōicato incurrat excōicationē: vt

tegati legati delatere
pōt subdelegare

valeat g̃suendo ꝙ gliti
gatus possit sub delegꝫ

in.d.c.nuper tamen cõicans cum tali participante nullaz incurrit excõicationem: qz minoz excõicatio non transit ad tertiam personam.xi.q.iij.qñ multos.z ita dz intelligi glo.xviij.dist.c.pe. Jn ea.glo.in fi.tene menti glo.limi/tãtem iura dicentia delegatum ab inferioze a principe nõ posse subdelegare nam fallit in delegato ad vniuersitatez cãrũ z ita glo.nõ.hic z idem voluit glo.in.l.i.ff. quis z a quo.z Bar.ibi z in.l.moze.ff.de iurisd.om.iudi.z in.l. a iudice.C.de iudic.pono exẽplum in officiali foraneo qui deputatur ab epo in certa parte diocesis nam dicitur de/legatus ad vniuersitatẽ cãrum vt in cle.ij.z ibi per glo.de rescrip.z ratio est quia talis delegatus potest subdelega re qz censetur quasi ordinarius sm glo.hic z in.c.statutũ. in verbo moderatus de rescript.in.vi.vbi nõbiliter tz q si cut ordinarius non põt petere sportulas ita nec delega/tus ad vniuersitatez cãrum qz quasi ordinarius censetur quo ad facultatẽ subdelegandi: quãtum tñ ad ius appellã di censetur delegatus ideo si delegatus ad vniuersitatẽ cã rum subdelegauit vnã causam a snia huius subdelegati ñ appellabitur ad ipsum subdelegantem omisso medio quia quo ad appellationẽ nulla est dria ĩ delegato simplici vel ad vniuersitatez cãrum ita glo.nõ.in.c.dilecti.j.eo.vbi vi/de de hoc tz glo.hic quo ad facultatẽ subdelegandi equi/paret ordinario alia ẽt equiparatio ponitur p Bar.in.l. põponius.alias si vnus.ff.de re iudi.qz tz alias qñ etiam a principe dantur plures delegati simpliciter non intelli gantur habere iurisditionez in solidũ nec.possit vnus absz alio procedere.s. de offi. deleg.c.causam matrimonij. cũ similibus.tñ secus in pluribus delegatis ad vniuersita tem cãrum censetur.n.habere iurisditionem in solidum z poterit absz altero inchoare z finire sicut dicimus in plu ribus ordinarijs vt in.l.i.ff.de offi.proconsu.z ita hic Pa noz.aduerte tñ q idem Panoz.in.c.causam matrimonij. s.de offi.dele.tz cõtrarium: mouetur p rex. iuncta glos.in verbo sepatim.in.c.vt officium.de heret.li.vi. qz inquisito res dicuntur delegati ad vniuersitatez cãrum sm Jo.an. c.per hoc.de hereti.in.vi.z in eis est speciale in fauorem fidei q possit procedere seperatim: ergo est in contrariuz ius cõe.l.i.ff.ad municip.z idem qñ eps cõstitueret duos officiales in certa parte diocesis qui hñt delegataz ad vni uersitatem causarum sm glo.in clemen.ij.de rescrip. vnde non poterant sepatim z vnus absz alio procedere z hãc partem sequi vr Jmo.in.c.prudentiam.de offi.dele.col.v. Sed tñ tenenda vr opinio glo.z Bar.in.d.l.si vni.quam sequit ẽt.d. Flo.in.d.c.prudentiã.cũ nõ videatur verum inquisitores dici delegatos ad vniuersitatẽ cãrum. Alia ẽt est equipatio in executoze sniarum nã tz delegatus ab ordinario nõ exequat sniam suã.l.a diuo pio.in prin.ff.d re iudi.delegatus tñ ad vniuersitatẽ cãz qz censet q si or dinarius vt hic in glo.z ita Ang.in.l.tale pactũ.s. qui p uocauit.ff.de pac.in repetitione in pe.carta. Alia etiã equipatio qz tz delegatus ad vnam cãz ẽt si sit delegatus a principe lata snia ẽt nulla sit functus officio suo nec pos sit itez iudicare.l.si vt pponis.z ibi Bal.C. quõ z qñ iu. z p Jnno.in.c.in litteris.s.de offi.dele.tñ secus in delega to ad vniuersitatem causaz quia censetur quasi ordinari us vt.s.z ideo si tulit sniam diffinitiuã tz nulliter in vna cã poterit reassumere z itez in eadẽ cã cognoscere z sniare ad instar ordinarij p nõ.in.l.cũ specialis.ĩ pri.C.de iudi. z hic in gl.z ita firmauit Bal.i.d.l.si vt pponis.col.iij.qõ nõ.z est de mente dñorum de rota decisione.cccxli.que in cipit Jtẽ fuit dubitatũ vtrũ auditoz.circa mediũ. Alia equipatio qz iurisditio delegati ad vniuersitatẽ cãz ẽ proz rogabilis de psona ad personã sm glo.in.l.i.ff.de iudi.sm Panoz.i.c.p.t.g.de offi.deleg. Ultia equipatio z dubi tatio an iurisditio delegati ad vniuersitatẽ cãrum expiret re itegra p mortẽ delegãtis Panoz.q sic i.c.relatũ.s.d offi.delega.p locũ a specialt.i.c.ne aliq.d hereti.i. vi. z ita vi dent residere Bar.z Ang.i.l.z qz.ff.d iurisd.om.iudi.dũ dicunt q perpetuatio in vna causa inducit ꝑpetuationez in omnibus causis z idem Jmol. z But.ĩ.c.licet vndiqz .s.de offic.delega.z pro hac parte bene facit.c.fi.s.offici/um.de offi.delega.in.vi.vbi cõseruatoz habent delega tam vt p gl.in.c.i.de offi.dele.in.vi.z tñ ipso iure expirat quo ad nõ cepta: sed certe nõ procedit equiperatio cuz se cundum oẽs perpetuatio in vno inducat in omnibus p petuationem in delegato ad vniuersitatez causaz vt.s.z tñ secus in conseruatoze. Similiter non procedit equi/peratio de inqsitoribz cum tales non sint delegati ad vni uersitatem cãrum qz solum ad cãm heresis non in alijs vt in.c.accusatus.s.sane de here.in.vi.vnde cũ delegatus redigatur ad instar ordinarij vt hic in glo. non videt q expiret.cogita z qz in multis delegatus ad vniuersitatez ordinario equipatur. Jdeo pro declaratiõe huius gl. queritur quomõ cognoscat an iurisditio cõmittatur or/dinaria vel delegata ad vniuersitatẽ cãrum Bar. z Bal. ponunt in dicta.l.moze.z in dicta.l.a iudice. Hosti.But.z Jmo.in.c.cuz ab ecclesiaz.s.de offi.ordi.ex quoz dictis sic conclude q aliqñ z primo princeps assignat territoziũ puta facit officialẽ in prouincia ciuitate vel territorio tũc intelligetur per modũ iurisditionis ordinarie vt.l.i.s.cuz vrbẽ.ff.de offi.pfecti.vrbis.ita Bal. ĩ dicta.l.a iudice.z in dicta.l.moze.z Hosti. z But.in dicto.c.cuz ab ecclesiarũ. Aliqñ z secundo princeps cõmittit alicui iurisditionẽ in oibus causis quas moueri cõtigerit in aliqua villa vel ca stro Hosti. z But.ĩ dicto.c.cũ ab ecclesiaz tenent q etiã isto casu in dubio censeat data iurisditio ordinaria z hoc nisi exprimat quod deleget ita intelligit quod habetur in auten.de iudi.s.i.z.ij.z.s.iudices itaqz z idẽ in hoc tenet Bar.in dicta.l.moze.qz erit in dicto casu ordinarius nisi aliud appareat puta si cõmittitur p principẽ vt auctoritate sua iurisditionẽ exerceat.l.i.s.oĩa.C.de ve. iurẽ.enucl.c. cũ aliquibus de rescrip.in.vi. Aliquãdo z tertio prices dicit cõmittimus oẽs cãs hoĩum talis castri vel ville isto casu licet cõmissio fiat sub cõmemoratione territozij tamẽ qz princeps vtitur ꝟbo delego.vel auctoritate nostra nõ intelligitur cõmissa tunc iurisditio ordinaria sed delegata ad vniuersitatẽ cãrum vt tenet Hosti.z doc.c.cũ ab ecclesiaz.z Bar.z Bal.in.d.l.moze.z idẽ Bal.in.d.l.a iudice.z bene facit quod habetur p doc.in.c.licet in corrigen dis.de offi.ordi. Aliquãdo z quarto cõmissio fit absqz cõ memoratione territozij puta si cõmittantur alicui omnes cause q ꝟti possunt inter Ticiũ z Seiũ tunc nõ erit dele gatio ad vniuersitatẽ cãrum sed erit delegatio generalis ad illas cãs qz solum cõmemoratio territozij facit dici cõ missionez ad vniuersitatẽ causarum sm Bal. in dicta.l.a iudice.z rõ differentie oium predictoz est qz iurisditio or dinaria regulariter coheret territorio z respicit territoziũ .l.fi.C.vbi z apud quẽ.ideo in prio z secundo casu.s.quã do princeps cõmittit territoziuz iurisditio est ordinaria sed in tertio casu.s.ideo dr ad vniuersitatẽ cãrum erquo delegatio fit sub cõmemoratione territozij cuius rõe redi gitur ad instar ordinarij vt hic in glo. Jurisditio tñ delegata est ad vniuersitatẽ tz cãrum. Sed in quarto ca su.s.licet delegatio fit generalis inter illas personas tñ qz fit absqz cõmemoratione territozij non dr ad vniuer sitatem cãruz. Aliqñ z quinto committitur vnum nego/cium vel plura particularia tunc proprie est iurisditio de legata ar.l.certaz.ff.de testa.ture.sm Bar.ĩ.d.l.moze.q ideo dicit Bal.ibi z ĩ pdictis sunt bene ponderanda ꝟba cõmissionis. Aduerte tñ qz Jmo.in.d.c.cũ ab ecclesiaruz. col.ix.dicit q in so casu.s. videretur q iurisditio sit dele gata ad vniuersitatẽ cãrum z non ordinaria ĩ dubio z ra tio est qz iurisditio ordinaria tunc confertur qñ quis pre/ficitur loco puta q ꝓstituitur pses seu rector ipsius loci se cus aũt qñ non constituitur officialis dicti loci tz aliter si bi cõmittatur iurisditio cognoscẽdi de cãis ꝟrentib' iter hoies in dicto loco tũc.n.qz non hz iurisditionẽ in terri torio sed solũ in psonas z non committitur sibi regimen territozij non põt dici ordinarius vt.d.l.i.s.cũ vrbem z

iurisditio ordinaria coheret territorio: vt.ſ. z ideo dicit Jmo.q in ſecundo caſu de quo.ſ. iurisditio erit delegata ad vniuerſitatē cārum per nō.in.d.l.i.ff.quis z a quo.dic tn q pp auctoritatem doc.tenentiū contrarium difficile foret hoc obtineri in practica z tene bene menti predicta.

Ultimo dubitatur delegatus ad vniuerſitatez cārum pōt ſubdelegare vnam vel plures cās de ſibi cōmiſſis vt hic in glo.an poterit totaliter cōmittere alteri vices ſuas z ſic ſubdelegare in totū videretur q ſic qz eſt delegatus. ideo eſt q iurisditio delegata ad vniuerſitatem cārum expiret re integra p mortem cōmittentis vt tenet Bar.in d.l.more.col.pe. z ſequuntur doc.in.c. licet vndiqz.ſ. de offi.deleg.ſed delegatus principis pōt ſubdelegare in totuz.c.ſuper q̄ſtionū.c. venerabili.de offi.ōlega.ſ. ergo ꝛc.

Sed teneas contrariū nam delegatus ad vniuerſitatem cenſetur quaſi ordinarius vt hic in glo. merito non poteſt delegare ad vniuerſitatē cārum ſibi cōmiſſam cum non poteſt a ſe abdicare in totum iurisditionez ſicut nec ipſe ordinarius poſſit alteri cōmittere in totum vices ſuas abdicando a ſe in totū iurisditionē.l.legatus.ff.de offi. preſide.z ita notabiliter tenuit Jmol.i.d.c.ſuper q̄ſtionū .ſ.ſi vo.ſuper glo.in verbo nec cauſam alij delegare. qđ tene menti.z licet ordinarius poſſit delegare vniuerſitatem cārum in certo loco vt in.d.clemen.ij.de reſcrip.z ꝛ poſſit facere vicariū qui habeat iurisditionē ordinariam .c.romana.de appel.in.vi.c.ij.de conſue.c.li.non tamen poſſet delegare oēs cās in totū vel facere vicariū in totū abdicādo a ſe iurisdionē vt i.d.l.legat⁹ tene mēti p̄dicta.

Jn glo.ſi.ibi ſup hoc ita diſtingue. tene mēti meliorē glo.que ſit in iure q i appellatiōe a diffinitiua nō ē neceſſario inferēda cā grauaminis in appellatiōe ſz i appellatione ab interlocutoria ſic z eſt tunc neceſſe q iuſtificent ex cauſis in appellatiōe inſertis vt in.c. vt debitus .ſ.eo. z in clement.appellanti.eo.ti. An āt pluribus cauſis i appellatione expreſſis ſufficiat vnā ſolaz probare qñ illa eſſet ſufficiens text. z glo.eſt q ſic in .c. exhibita .ſ. de iudi. quid tamē ſit de ſtilo curie: hic per Jnno. Jo. an. z alios docto. de quo ar. vide plene dicta in dicto .c. vt debitus. circa principium.

Jcolao militi. Appellans qui terminum ſibi p̄fixit ad appellationē ꝓſequēdā debet mittere ꝓcuratorē ſufficiēter inſtructū ad totā cāz nō ad ipetrādū z ꝓdicēdū dūtaxat alioquī cōtūax reputat z cōdēnatur in expēſis.hoc dicit.p pōit datio auditorū z poſtulatio appellati.ſecūdo dantur iudices ibi mādamus. Nota primo q cum argumentū ex ordie littere ſit validū i iure vt p glo.i vbo p̄dicatorū i.c.q̄rūdā de.elec.in vi.z plene i.c.mādato. de preben.eo. li.z per.Bar.i.l.nec ordo. ff.de ſolu.q miles quo ad honores ſit p̄ferēdus monaco vt hic i tex.qō ꝓcedit qñ monachus nō eēt in ordine clericali prout eſſe poteſt.xvi.q.i. ſic viue.z.c. generaliter. alias ſi monachus foret clericus vel ſacerdos conſequenter quia dicitur miles celeſtis militie.xi.q.i.criſtianus.xxiij.q.viij. reprehenſibile.gl.i.l.miles.ff.de re iudicata z in.l.ij.§.miles.ff.de infamibus: tūc monachus preferēdus eſt quia dignitas eccleſiaſtica eſt dignior dignitate ſeculari.c.ſolite.ſ.ō ma.z obe.z nulla dignitas ſecularis ē ſimilis ſacerdotio.lxxxvi.diſt.duo ſūt. ideo ē q ſacerdotes duj appellant. j. de ber. cū ex i iūcto: cum alijs ſimilibus. Secūdo nota q monachus pōt eē ꝓcurator ad lites in cā ſui monaſterij de quo i clement. religioſus de ꝓcura.plene p doc.i.c.cū J.z A.ſ.t.prori.

Tertio nota q vbicūqz cā ē devoluta p appellatiōem ad curiā romanā nō ſufficit appellāti ſeu appellato mittere ꝓcuratorē ad ipetrādū iudicē i partibus vel ad cōtradicendū ipetratōi alterius partis ſed ꝓcurator dz eē cū pleno mādato ad ꝓſequēdū appellatōez i curia romana: alias reputaret quis cōtumax z venit cōdēpnādus in expēſis vt hic dī: quando āt dicatur cauſa eſſe in curia romana dicetur. j. Quarto tene menti ſz doc.hic q ex contumacia abbatis z monachorum condemnatur monaſterium in expenſis z conſequenter fit executio in bonis monaſterij quia abbas z monachi de ſe proprijs non bñt non obſtat.c.reprehenſibilis.ſ.e.quia pōt procedere monaſterio proſequente ſed hic qñ in cōtumacia; de quo plene vide dicta in.d.c.reprehenſibilis. Et ex his infert q delictum plati quoad cōdemnationem expenſarum p̄iudicat eccleſie intellige in plato regulari.qz in ſeculari plato fieret executio non in bonis eccleſie ſed ipſius plati ſicut dī in tutore in.l.non eſt.C.arbitrium tute. z facit quod notatur i.c.de mulcta.j.de p̄ben. z in.c.i.ſ.vt li.non cōtel. z in.c.ij.ſ.de ordi.cog. Ultimo nō.z ita allegatur q procurator debet habere ſufficiēs mādatū ad cāz: alias dñs qui mittit procuratorē cum minus ſufficienti mandato eo ipſo cenſetur contumax ſm Bal.hic per hunc tex.probantē ēt z allegat q paria ſūt ſi cōpere vel cōpere p ꝓcuratorē min⁹ ſufficientem vbi.n.fit mentio de procuratore ſemp dz intelligi in dubio q ꝓcurator dz eſſe legittimus z cuz legittimo mādato.ideo ſi ſtatutū diceret q non valeat ꝓceſſus niſi inducto inſtrumento mandati procuratoris intelligitur de mandato ſufficienti .ff.de edi. edic. edūles.§.procurator alias non releuat producere mādatū ſi non eſt ſufficiēs: tex.eſt hic z ita dixit nō.Bal.in.l.fi.C. de edūli.ac.col.vi. Jn glo.i.in fi.vlt.glo.per hunc tex.q ſola ſtatuitio termini per appellantem vel iudicem a quo operetur idē q delatio apellationis facta per iudicē vel p appellatam. Jtez q per ſolum terminū appellantis cā dicatur eſſe in curia z idez voluit glo.in.c.veniens .ſ. de renunt.ſed in contrariū facit tex.in.c.oblate .ſ.e. vbi iſta cēſentur vt diuerſa: facit ēt .c.ex inſinuatione.j. eo. vbi ſola prefixio termini non devoluit cāz ad curiam.z tō Hoſt.z Jo.an.hic concludit q ſola prefixio termini ſiue terminus ſit p̄fixus ab appellante vel a iudice nō facit cām eſſe i curia ſed vltra requirit q appellatio ſit recepta a iudice vel ab appellato ſic loquit tex.in.c.interpoſita .§.i.j.e.z.ſ.c. c.ſepe. z tunc eſt q terminus bz viz pemptorij nec predictis ob.tex.hic qz dz intelligi q appellatio hic fuit recepta a iudice vel ab appellato erquo miles hic p̄ſonaliter i curia cōparuit vnde dz preſumi q recepiſſet ſeu approbaſſet appellationez z hāc ptem tz etiā Spe.e.ti. §. qualiter vo.pozzo.dicens hoc ꝓcedere ſiue appellet a diffinitiua ſiue ab interlocutoria z ita hic cōiter ſequunt doc. de quo tn articulo vide plenius dicta.in.d.c.ſepe.z intellige p̄dicta in alijs cauſis q beneficialibus qz qñ pro cā beneficiali appellat ad curiā tunc de natura ipſius cauſe eſt abſqz alia delatione iudicis vel prius q cā beneficialis ſit tractanda in curia vt in.c.p̄ z.c.cupientes.de elec.li. vi. Sed queritur p qñ dicatur cā eſſe in curia z devoluta ad curiā p appellationē dic q aliqñ appellatur ab interlocutoria z appellatio recipitur per iudicē z p appellatū z aſſignatur terminus ad proſequendū appellationē tunc in dubio cā appellationis cenſetur eſſe in curia ita vt teneatur appellans ibi proſequi appellationē appellato nolēte: vt hic in tex.z in.d.c. iterpoſita.§.i.z.c.ſepe.z ſi appellatus hoc voluerit z petierit dz tunc appellās cōparere cū oibus actis ad cām principalē facientibus ꝓut habetur in.d.c.ſepe.z c.i.e.ti.in.vi. Aliqñ z ſecundo recipit a iudice z approbat a pte: tñ terminus nō fuit ſtatut⁹ iſto caſu ſatis poſſet teneri q cā ſit in curia p.d.c.interpoſita.a cōtrario ſenſu vbi ſolū pōderatur an appellatio fuerit recepta z nihil dī de p̄fixiōe termini. Aliqñ z tertio appellatio nō ē recepta a iudice nec a pte nec eſt p̄fixus aliquis terminus tūc abſqz dubio cā nō dī eſſe in curia z iſto caſu ſufficeret mittere ſimplicē ꝓcuratorez ad ipetrandū lras z iudicē ēt in uito appellato vt.d.c. interpoſita. Aliquādo z quarto terminus eſt aſſignatus tamen appellatio non eſt recepta ſeu admiſſa: z tunc licet iſte caſus videatur dubius per hunc text.z gloſ.hic z in.d.c.veniens. tamen cōis eſt opinio q hoc caſu cauſa nō ſit in curia vt eſt dictū.ſ. qz ſola ſtatuitio termini nō operatur hunc effectū licet alios ef

fectus operetur de quibus.ĵ. ⁊ isto casu sufficit mittere ꝓ curatorem simpliciter ad impetrandum nec tenetur alit ter prosequi causam in curia satis est q̄ satisfecerit termino assignato sibi ⁊ ita vide per Frede.d̄ se.suo ꝓsilio.cxxx. quod incipit punctus questiōis talis ē circa primum vbi de hoc adducit hunc tex. Aliqñ ⁊ quinto appellatur a diffinitiua tunc si appellatio est recepta a iudice vel a parte eodem modo censetur esse in curia ꝓut ⁊ sicut est dictū. s.in interlocutoria saluo q̄ delatio appellationis a diffinitiua per iudicē quo ad hoc nil opatur cuz regulariter ipe hoc nō possit nisi deferri appellationi a diffinitiua ⁊ ipsū ius defert.c.i.⁊.c.non solū.e.ti.in.vi. secus in interlocutoria vt.d.c.non solum.sed approbatio facta per appellatuz etiam de appellatione a diffinitiua bñ opatur q̄ cā sit in curia ⁊ ita tz Spe.in.d.§.q̄liter.ñ.porro. Si vero appellatio a diffinitiua non est recepta tñ est prefixus terminus ad ꝓsequendum ꝛz glo.hic teneat q̄ tunc cā dicatur esse in curia:tamē dicas contrarium ꝓut est dictum ſm Pano2.hic. Secundo queritur quid operetur sola assignatio termini dic q̄ multos effect⁹. Prio q2 nō pōt appellās ꝓueniri ꝑ appellatū pri⁹ ipetrādū iudicē ñ facta mentione de termino vt.d.c.oblate. ⁊ dic vt plene de his ibi dixi. Scōo excludit omnē ꝓsumptionez malicie que est ɔ appellantez ſm glo.in.c.cū sit.s.eodē. Tertio opatur q2 appellans nō cōparens vel ꝓsequens in termino cōdemnat in expensis absq; aliqua citatiōe vt i tex.hic ⁊ hz locū ista condēnatio expēsaꝝ vbi appellatus nō curat q̄ procedat ad vlteriora in cā q2 si ꝓcederet in curia eo instāte cōtra ipsuz appellantē absentē ſm nōta i.d.c.sepe.non cōdēnaretur appellans in expensis cōtumacie q2 qñ ꝓceditur contra cōtumacē absentez nūq̄ est ipse contumax cōdēnandus i expēsis ratione cōtumacie ꝛz dz expectari diffinitiua ſm Jo.an.in.c.i.de elec.in.vi. vbi sic limitauit suā glo.ibi que videbat dicere ɔriū ⁊ nō bñ ſm Pano2.hic. Tertio querit pone q̄ cā devoluta ad curiam nec ex natura cāe nec ex dilatione iudicis vel partis an poterit appellans obtinere cāz ipsam cōmitti in curia qñ allegaret ⁊ juraret q̄ nō sperat posse obtinere iustitiā in pribus.dñi de rota decisi.xlij.que incipit.Jtē si ipetrat. tenent q̄ sic.ar.c.statutū.§.i.de rescrip.i.vi. ⁊ ita sequitur hic Jmol.circa fi.⁊ Pano2.hic col.pe. qđ ē mēti tenēduz ⁊ vtile ad ampliationē.c.statutū.§.i. de rescrip.li.vi. ⁊.c. vt litigantes.de offi.ordi.co.li. Quarto q̄rit ꝓcurator datus ad ipetrandū ⁊ contradicendum dicitur q̄ nō habet sufficiens mandatū ad prosequendū in cā. Sed quid si in curia revocat in dubiū an ipsa cā sit tractanda in curia vel ñ ⁊ sic remittēda ad partes. Cōcludit.Spec.ti.de ꝓcur.§.vt aūt.ñ.sed pone.q̄ isto casu poterit dictus ꝓcurator hunc articulū defēdere facit qđ nō.in.l. ad rem mobilē.⁊ in.l.ad legatū.ff.de ꝓcura.⁊ ꝑ glo.in.c.cū olim.el.i. s.de offi.delega.⁊.c.i causis.s.de.elec.ſm Jmo.⁊ Panor. hic in fi.qđ est notandū ad statuta de compromissis q2 licet ad cōpromittēdū requirit speciale mādatū.c. ꝑ tuas. s.de arbit.tñ simplex ꝓcurator ad lites si revocat i dubiū an cā sit cōpromittenda vel nō poterit hūc articulū defēdere prout pz er'predictis. Quinto queritur ꝓcurator est datus ad ipetrandū an dicat potius datus ad eūndi cialia q̄ ad iudicialia Jo.an.tenet hic q̄ sic ⁊ facit quod nō.in.c.ex parte decani.ĵ.de rescrip.ſm Jmo.⁊ vide i.c.i. de rescrip.in.vi. Sexto querit pone q̄ sit delatū appellationi ꝑ iudicē vel partē an tūc sufficiat mittere ꝓcuratorē simpliciter cū mandato ad expediendū articulū appellationis vel debeat habere mandatū etiam ad ipsam cāz principalē dic q̄ qñ appellatur ab interlocutoria sufficit mittere ꝓcuratorem instructū ⁊ cum mandato solū ad articulū appellationis prout habet in.d.c.sepe.⁊ hoc nisi appellatus tpe appellationis petierit q̄ etiam super cā principali veniat instructus.vt.d.c.i.§.i.eo.ti.in.vi.tunc.n.deberet habere sufficiens mandatum etiam ad cāz principale ſm Bal.⁊ Jmo.hic in fi. Septimo queritur quid si procurator hz sufficiens mandatū ad prosequendum tñ nō ꝓsequitur dic q̄ eodē mō non iputatur dño q̄ negligentem procuratorē eligit .l.si procuratorē.§. tutorem.ff. mandati.l.cū mandato.ff.de minore.c.i.s.vt li.non contes.vbi tex.nō.in fi.q̄ cōtumacia procuratoris nocet dño etiā quo ad penaz excōicationis ⁊ ita Jmo.hic in fi.⁊.d. Florēti. in clemen.sicut.eo.ti.⁊ qñ sit q̄ cōtumacia p̄iudicet dño in non appellando aut in nō prosequendo appellationem habetur in.l.i.in fi.ff.qñ appl'.sit plenius ꝑ glo. ⁊ doc.in.d.c.i.⁊ vide ad p̄dicta ꝑ Ang.⁊ Jmo.i.l. ab executore.in fi.ff.de appel.tenentes q̄ procurator ēt factus dñs litis non possit renunciare exp̄sse appellationi nec dño preiudicare sed tacite bene posset putare nō appellando vel ꝓsequendo ⁊ ita Bal.in.l.fi.§.ij.col.ij.C.de temp. vbi etiā subdit notabiliter q̄ prelatus ecclesie non posset ꝑ pactū renunciare appellationi exp̄resse q̄ nō.ad.l.§.fi.

Quid aūt si dñs sciens non appellauit sed eius ꝓcurator appellauit vel ecōtra ꝓcurator sciens non appellauit sed dñs sic.dic q̄ omni casu p̄ualet appellatio ꝛz Bal. in.c.dilecti.ĵ.eo.in vlti.col.in prin. adducit ad hoc quod nō.in.l.i.C.qñ prouoca.nō est necessa.in quadā questiōe ibi formata ꝑ glo. Octauo queritʒ quid si cōstituit ꝓcuratorē ad sniam audiendaz nūquid talis ꝓcurator poterit ab illa appellare. Archi.q̄ non .ij.q.vi.non solet. ⁊ ita Bal.hic in fi. Nono queritʒ si feci vnuz procuratorem ad litē contestandā:an talis procurator poterit appellare Bal.hic in fi.tenet q̄ sic per tex.quā dicit ad hoc sin.in.l.qui ꝓcuratorem dat.ff.de procur. Ultimo q̄ritur an negociorū gestor possit appellare absq; mandato in ciuilibus causis dic q̄ sic vt.ff.de ne. gest.l.liberto.§.si. dum tñ dñs postea ratam habeat infra tps appellādi.l. .ij.in prin.ff.de ap.reci.nō per Archi.in.d.c.nō solēt.⁊ ita sequit hic Bal.in fi.fecit.l.bonor.ff.rem ra.ha.⁊ glo.ad hūc nō.in verb.adherentes.in.c.vt circa.de elec.li.vi.⁊ tenet mentī p̄dicta q2 sepe in practica occurrunt. Postremo queritur verus contumax nō appellat.l.ex consensu. §.fi.ff.de app.l. ⁊ post edictuz.§.fi.ff. de iudi. nōtur in.c. si ante.de dolo ⁊ contu.quid si ꝓcurator fuerit verus cōtumax ad sniam an preiudicet dño quo ad facultatem appellandi dicas q̄ nō q2 dñs ipse.n.excludit ab appellando ob verā contumaciam procuratoris tñ dolus seu dellictum ꝓcuratoris non dz obesse dño.c.i.vt li.non contes.l. .i.§.si procurator.ff.si quis ius dicenti. ⁊ ita Bar.ibi ⁊ in .l.fi.ff.de in integr.resti.in fi.Idē tenet Jnno.i.d.c.i. post prin.sup verbo sciens. Sed difficultas est an tps.p.diez ad appellandū currat ipsi dño a die snie vel a die notī cie videretur q̄ a die notīcie seu scie vt vide dicta.s.e.i.c. bone.i verbo octauo.dz vbi plene ⁊ notabiliter ɔ hoc: cōtrarium tamen est dicendum q2 tps incipit currere dño a die late snie ꝑ nota.in.l.i.in fi.ff.qñ appel.sit.vbi Bar. ita hoc notabiliter voluit ⁊ idem Jnno. in.d.c.i. ⁊ But. ibi col.viij.in verbo ⁊ ex his decidit an contumacia ꝓcuratoris ⁊ idē Jmo.ibi in vltimo notabili ⁊ ita vī tenendū de quo etiā per Ang.suo cōsilio.cclviij.quod incipit tutor. vbi ꝑ eū in vlt.col.in prī.idē tenet rota decisione.ccclxiij. que incipit partē cum iura.in fi.⁊ idez Ang.in.l.i.§.si adversus.ff.qñ ap.sit.⁊ Spe.ti.d ap.§.i.col.i.i fi'.ꝛz. Semi. post Lap.in.c.ij.de confess.in.vi.col.ij.referendo Compostell'.in.c.i.de elec.in.vi.distinxerit p̄dicta procedere i procuratore facto dño litis secus qñ procurator nondū dñs litis fuit verus contumax tunc poterit dominus appellare quandocūqz a die notīcie ſm eos ⁊ ad predicta vide ꝑ dños de rota in decisione.xxvi.que incipit. Item q̄ appellatus in causa ⁊ in decisione.ccclxiij.que incipit ex hoc insurrexit.⁊ vide dicta Jnno.in.c.bone.s.eo.in verb.viij.debet,⁊ per Bal.in.l.vbi.exigitur.ff.de edē. vbi ponit singularem limitationem dicens q̄ licet citatus personaliter sit verus contumax ⁊ excludatur ab appellando: vt d.l.ex consensu.§.fi.l.i.C.quo.ap.tamen fallit in minore muliere ⁊ rustico: q2 tales persone tacite personaliter ad

sniam audiendam si non comparuerunt nec miserunt ꝓ curatorem tñ non excusent a dolo ꝑsumpto vt dicit glo. nota.in.d.l.vbi exigit ꝙ poterunt appellare cū non cēsea tur fuisse i dolo z hoc idē sequit Ang. ibi qđ singulariter tene mēti. Adde ēt ꝙ verus cōtumax non appellat ēt i sententijs que nō transeūt in rem iudicatā ita nō. But.z Jmol.in.c.tenor.s.de re iudi.z facit in simili glo.singu.in c.ad reprimendā.de offi.ordi. Adde in materia veri cō tumacis qui excludit ab appellando vt.s.nā illud,pcedit in sniam super his que veniūt ex intrinseca natura ipsius iudicij vt condēnatio z absolutio in cā principali secus in his que veniunt ex accidenti,ꝓpter moꝛā vt ē in mulcta q̄ nō pōt impōi nisi rōe vere contumacie z tñ appellat.l.z in mulctis.C.de ap.z ita Bal.z Salicetus ibi z sic facit an verus cōtumax in condēnatōe expensarū possit appel lare de q̄ in.c.sepe.s.e.ti. Jtē adde an ista exceptio ꝙ ve rus cōtumax non appellet sit perēptoria vel declinatoria vide sing.ꝑ Bal.i.l.diffamatus.C.de inge.z māumiss.col. iij.cōcludentē ꝙ possit oppōi in vi declinatorie ad repellē dum appellātem z appellatōem z impedit ꝓcessum si tñ fuerit omissa z nō opposita ante lit.cōt.poterit oppōi post z vsq; ad sniam in vi perēptorie vt appellās succūbat qđ nō. Amplius adde ꝙ verus cōtumax non appellat ē ve rum qñ est verus contumax in nō veniēdo secus si sit ve rus cōtumax in nō agēdo ita Bal.in.d.l.diffamatus col. iij.z per glo.nō.in.l.creditor.s.iussus ff.de appel.z ibi est tex.nota.ꝙ verus cōtumax in nō cedendo vel in nō resti tuendo potest appellare.

Ua nobis. Ab eadē ꝑsona non pōt ab eadē t sentētia ter appellari.b.d.ꝑ pōit querelā appel lati. Scōo sniaz auditoꝝ ibi cūq;. Tertio ibi nos ponit inhibitōem factā iudicibus tertie appellatōis. Nota ꝑ tutorē posse agere in iudicio noīe pupilli z cū tutore fundari iudiciū tutorio noīe vel pupil lus ipe maior infante cū auctoritate tutoris possit iudiciū suscipe z cū eo fundari iudiciū vt.l.i.s.sufficit.ff.de admi nist.tuto.pupillus ꝛo vel adultus solus nō posset de se cē in iudicio. Judiciū eēt ipso iure nullū.vt.l.i vniuers C.qui dari tuto.poss.nō.in.l.cuz.z mꝛores.C.si aduersus rē iudi

Sed limita nisi i bñficialib9 z spiritualib9 causis z dic ꝓut hodie habet in.c.siannū.de iudi.li.vi. Scūdo.nō ꝙ de iure canōico ēt iter laicos pōt imediate appellari ad papā qñ locus ē de tēporali iurisditiōe ecclesie sic.s.eo.c.si duob9. Tertio nō ibi interloquendo sm Bal.hic snia lata sup articulo iuris ē interlocutoria. Quarto nō.ex b tex.singulariter sniaz latā sub hac forma de iure nō pos se appellari eē interlocutoria.z tñ dirimit totā cām appel latōis sm Bal.hic dicētē ꝙ alibi nec notatū nec scriptū in uenit facit.ff.qđ me.ca.l.metū.s.z lz.in ꝛbo interloquu tus qđ dictū dicit hic Bal..mēti tenendū hoc voluit gl.in clemen.fi.eo.ti.z idē Panoꝛ.hic in ꝓin.notās hūc tex.ꝙ snia lata sup potētia appellandi ē interlocutoria haberet tñ vim diffinitiue vt notant domini de rota in decisione lxxxvi.q̄ incipit Jtē si a ꝓnūciatōe.z decisione ccccxxiij. que incipit Jtez si a diffinitiua circa mediū.z ita sequunt Jmol.z Panoꝛ.z similiter ē interlocutoria snia qua ꝓnū ciatur appellationem esse vel non esse defram sm Bal.l. si ꝓeses quasi defram.C.quomō z qñ iudex.habet tamē vim diffinitiue ꝓut tenuit idem Bal.in.l.ij.circa fi.C.de epis.audien.z ideo de his vide,put plene dixi in.c.cum ces sante.s.eo.in.vi.vū.z viij qustiōe. Ultimo nota hic ibi petro z eius [illegible]gis.ꝙ cā tēporalis inter laicos pōt de leg[illegible] papam etiam laicis qđ absq; dubio ꝓcedit qñ ex[illegible]a scientia eis cōmitteret per notata per glo.in ꝛbo canonicis.in.c.[illegible]atutū.in ꝓin.de rescrip.in vi. Si autem ignoꝛāter an hodie valeret talis commissio videtur ꝙ nō per dictum.c.statutum.in ꝓin.vbi causa per papam vel eius legatos debet committi constitutis in dignitate ec clesiastica vel canonicis ecclesiarum cathedralium nun quid ergo dispositio huius.c.habeat locum qñ cā tempo ralis est inter laicos dicit Jo.an.ꝙ velit in hoc edoceri sz tex.hic benefacit ꝙ sic. Jtem cā criminalis pōt absq; du bio cōmitti per papam laicis .c.fi.ne clerici vel monachi. li. vi. Similiter audientia alicuius articuli cause absq; iu risditione aut ēt mera executio posset per papā cōmitti ēt simplici clerico z ita glo. in.d.c.statutū.in verbo cā z Ar chi.ibi z Spe.t.i.s.fi.ꝛ.quid si contractus.non g̃ potest dispositio.d.c.statutū debeat idistincte intelligi sz i ꝛrium posset adduci quod tenuit Jnno.in.d.c.statutū.z Spe.ti. de decimis.s.i.ꝛ.quod si locus vbi concludit ꝙ exquo di spositio illius tex.est generalis absq; illa exceptione debe at indistincte intelligi etiam si delegatio fieret iter puros laicos quare Jo.an.hic dicit super hoc tenendū quod ser uat curia z sic dubitauit hoc decidere But.hic voluit hūc tex.non esse correctum z sic ꝙ inter laicos de re tempoꝛali non habet locum dispositio dicti.c. statutū in ꝓin. z hoc sequitur Panoꝛ. quia clerici maxime in dignitate positi non debent occupari in causis tempoꝛalibus laicoꝛum.xi. q.iij.te quidem .z.xxiij.q.viij.reprehensibile. z ita residet Jmol. hic cum iurium correctio sit euitanda vt in iuri bus vulgaribus. Conclude ergo sic ꝙ aut cā est inter clericos z tunc debet seruari dictum.c.statutum etiaz si cā tempoꝛalis aut causa est inter laicos z de re mere tempo ꝛali tunc etiam hodie procedat tex. hic z remaneat incoꝛ rectus vt sic laicoꝛum vel mere tempoꝛalis possit delega ri per papam vel eius legatos etiam meris laicis z ita in hoc residet But.z Panoꝛ.hic z Semi.in effectu in .d.c. statutū. Si vero iter laicos esset cā ecclesiastica seu spiritu alis tunc bene haberet locum dictum.c.statutū,sm Jmo. hic in fi.z hoc idem videt dicendum qñ cā etiam tempo ralis esset inter laicum z clericū vt sic tunc magis dignū consideretur.c.quod in dubijs.d cōsecra.ecclesie.l.que re ligiosis.ff.de ri.ven.z per glo.sing.in simili in.c.i. in fi. de iurepa.in.vi.sicut si causa esset inter clericos vt.s. Si ve ro loquimur in ordinario inferioꝛe a papa vel eius lega to z tunc in hoc non habet dubium cum possit cās tempo rales etiam clericoꝝ laico committere vt per glo.in.c.de cernimus.s.de iudi.z habet in.c.te quidē.sm Panoꝛ. hic in ꝓin.ꝑ quo glo.ordi.z sing.in c.e.l.de rescrip. in verbo legatoꝛum.q̄ voluit ꝙ dispositio.d.c.statutum.nō habeat locum in delegatis ab inferioꝛibus a papa vel legatis de latere que omnia tene menti ad intelligentiaz z practicā. d.c.statutum. Jn glo.i.in fi.intellige hoc ex natura ip sius negocij tunc enim exponitur iterum.i.toriens quo tiens opus erit vt habetur in.l.veluti.ff.de edē.z ita ꝓce dat glo.j.dum exponit iterum.i.toriens quotiens opus erit alias de ꝓꝓria significatōe vocabuli dicto itex ꝛportat binum actum seu restringitur ad binam vicem tantum ꝓ ut voluit glo.hic in ꝓin. quod est notandum ꝓ statutis permittentibus aliquid iterato vel itex fieri qꝛ intelligū tur de bina vice tantū sm Panoꝛ.hic ꝓ quo.l. fideicōmis sa.§.si quis.x.de lega.iij.vbi si testatoꝛ legat Titio.x.z sup diderit iterum legat non intelligitur vltra duas ꝓstatio nes z hec faciunt ad questionem qñ arbitro datur ptās ꝓꝛogandi compꝛomissum semel z iterū non.n. intelligi tur in finitum sed ꝓꝛo duabus vicibus tñ.sm Bal.hic in fi.subdentem nōbiliter ꝙ arbiter per ptātem quā habet ꝓ rogandi non poterit ꝓꝛogare ad longū tempus quasi de hoc non videat ꝑ partes cogitatum.ar.l.si finita in ꝓin. de dam.infec.z idez Bal.in.l.i.C.vt in pos.leg. dicēs ꝙ ar biter non poterit ꝓꝛogare vltra tres menses sed tu vide singularē doctrinā Bal.ad hoc i.c.fi.s.de consuet.vbi vo luit ꝙ ꝓꝛogatio nō debeat esse maioꝛ q̄ sit ipse ꝓmus ter minus cōꝓmissi ꝓꝛo quo bene facit tex.in c.ij.v.q.ij.vbi secundus terminus non debet esse maioꝛ ꝓꝛimo:z sic ter minus ꝓꝛogatus non debet esse maioꝛ ꝓꝛimo termino ad quod bene facit quod nōt Jmo.in.c.nulli.s.de rescrip. in fi.principij.referendo Jo.an. ibi quod dictum tene mē ti quia est satis equum z facit quod dicitur in simili in illa clausula vbiq; locoꝝ. qꝛ refertur ad similia expꝛessis vt

dictis itexpm

per doc. in l. iij. ff. de eo quod certo loco ad idem. c. sedes. ō
rescrip. cum ibi nō. ⁊ per Bal. i. c. i. apud quem. vel quos
controuersia feudi vbi voluit q̄ illa clausula: semel: bis: ⁊
pluries debeat regulari fm similitudinem p̄cedentium: ⁊
subdit ēt Bal. in. d. c. fi. q̄ illa clausula q̄ arbiter possit pro
rogare terminuz totiens quotiens sibi videbit ⁊ semel ⁊
pluries non extenditur vltra tertiā vicem vt euitetur infi
nitas. c. cū in multis. de rescrip. in. vi. ⁊ per glo. in infinitū
in l. fi. C. de sacrosanc. ec. quod est bene notandū ō quo ēt
per doc. in l. si post tres. ff. si quis cau. ⁊ per Bar. in l. si gē
mina arbor. ff. arborum fur. ces. ⁊ ibi de dictione pluries
quot vices importat ⁊ per Ang. in l. i. §. pe. ff. ō custo. reo.
qñ quis promisit aliquem representare totiens quotiens
opus erit. de quo ēt vide per eū ⁊ Jmo. in. d. l. si finita in
prin. Jn glo. ij. in prin. Nota q̄ sup eodē grauami
ne non pōt ab eadez pte nisi bis appellari. facit. l. i. C. ne li
ceat tertio ꝓuocare. sed respectu alterius partis poterit eo
dem mō bis appellari ⁊ sic sup eodem articulo pñt inter
poni q̄tuor appellationes de quo vide vt plene dixi in. c.
directe. s. eo. ⁊ Spe. eo. ti. §. quotiens. ⁊ ꝓcedunt p̄dicta
ēt in sniis que nūquā transeunt in rem iudicataz Iz enim
in illis possit cā de nouo inchoari non tñ tertio appellari
glo. est sing. in verbo fornicari. i. c. fraternitatis. j. de frigi.
⁊ in. c. lotharius. xxvi. q. ij. sicut ēt in istis cāis non posset
appellari post. x. dies. bñ possit p viaz querele agi fm gl.
nō. in. c. reprimendā. s. de offi. ordi. Sed queritˀ si est
tertio appellatū ⁊ lata snia sup tertia appellatōe an vale
at. Cōcludit hic Bal. q̄ aut fuit opposita exceptio ⁊ pro
batū de duabus primis appellationibus. tūc ipso iure nō
valeret snia aut non fuit exceptū vel non ꝓbatum: tunc
valeret snia. casus est hic fm Bal. dicentē q̄ alibi nō repe
ritur sed tu vide vt plene notatur in. d. c. directe. in octaua
conclusione ⁊ ibi an sicut nō pōt tertio ꝓuocare possit ter
tio de nullitate dicere: dic vt ibi in fi. Secundo queritˀ
an princeps per viam rescripti ex certa scientia concedeꝝ
possit tertiā appellatiōez Bal. hic q̄ ñ ꝓ q̄. l. i. C. ne liceat
tertio ꝓuoca. vbi dicitˀ q̄ non licet supplicare ꝓ tertia ap
pellatione sed tñ per viam p̄allegij ex certa scia princeps
hoc cōcedere posset fm Bal. hic ⁊ idē in effectu sequitur
Jmo. col. i. i fi. p nō. in. c. p̄terea. s. ō offi. dele. ⁊ i. d. c. statu
tū principalis impetrando lr̄as sup appellatione simpli
citer si non sit facta mētio de tertia appellatione lr̄e essent
surrepticie ⁊ nulle vt hic in tex. bene facit. c. ex parte. §. de
rescript. fm Jmo. hic ⁊ subdit hic Bal. q̄ qui non pōt ter
tio appellare tñ pōt inherere appellationi sui aduersarij.
C. de ap. l. ampliorē. in prin. quod nō ⁊ vide vt plene dixi
in. d. c. directe. Tertio queritˀ quid si in rescripto esset
clausula nō obstāte snia vel tertia appellatiōe glo. i. l. fi. C.
sniam rescindi non posse. tenet q̄ valet rescriptum ex qua
nō. ibi Bal. q̄ ius quesitū alteri p sniaz diffinitiuam que
transiuit in rem iudicatam. potest tolli per rescriptum pī
cipis. refert tamen Jnnocē. in. c. audita. s. de resti. spo. vo
lentem q̄ in dubio rescriptū contra diffinitiuaz sniaz p̄su
matˀ surrepticiū si snia erat iusta quod nō. ⁊ subdit Bal.
in. d. l. fi. q̄ licet ex sententia foret in aliū translatum do
minium: tamē eodē modo valeret rescriptū p̄cipis referē
bentis non obstāte snia quia licet dominium sit de iure
gentiū ⁊ sic de iure quasi naturali q̄ princeps tollere non
pōt fm nōta per Jnno. ⁊ doc. in. c. que i ecclesiarum. s. de
consti. tamen iudicia ⁊ sententie sunt de iure ciuili vt per
glo. insti. de obli. circa p̄ncipiū ⁊ in l. ij. ff. de orig. iur. ⁊ iō
cū hoc casu dominiuz veniat consecutiue ad sniam rescissa
snia ⁊ sic principali rescindiˀ accessoriū. ff. ō minoꝝ. l. si ex
cā. §. i. fm Bal. in. d. l. fi. ⁊ vide vt plene dixi in. d. c. directe.

Jn ea. glo. i fi. nō. gl. iūcto. c. lotharius. i glo. allegato q̄
geminatio appellationis incontinenti ⁊ pluries facta hz
vim vnius appellationis nec itelligiˀ recessuz a prima ap
pellatione per secundā vel aliam incontinenti factam. c.
bone. s. e. ⁊ ibi Jo. an. idem Jnno. in. c. dilecto. s. eo. q̄ rōe
continuationis censetur vnica appellatio ꝓ tal ias i simi
li per glo. ordi. in l. pe. ff. de ac. ⁊ obliga. ⁊ alias per glos. in
l. iiij. ff. de pigno. acti. de eo qui codē tempore dicit solue
solue solue censetur enim vnica interpellatio ⁊ nō plures.
sed aduerte q̄ dubitatio residet. an geminādo appellatio
nem ex interuallo censeat per secundam recedere a pri
ma ⁊ an possit ꝓsequi secundam omissa prima. Bar. in. l.
cū ꝓcuratoꝝ. §. i. ff. de no. ope. nunc querit pōe q̄ appella
sti p̄ viua voce deinde iterum ab eadem snia appellas in
scriptis quaz appellationē ꝓsequi debes: dicit Bar. q̄ pri
mam. nam appellatio operatˀ duos effectus. p̄ q̄ rescindit
seu suspendit sniam. l. i. ff. ad turpi. c. venientes de iureiu.
Secundo q̄ deuoluit cām ad iudicē ad quem. c. dilectis
filijs. decano. s. eo. iō secūda appellatio nil releuat cū non
possit amplius suspendere sniam iam p̄ suspensam. ar. de
iniusto testamento. l. nam ⁊ si sub cōditione. §. rūpendo. c.
ad dissoluendū. j. ō despō. impub. nec possit amplius de
uoluere cām iam deuolutā per primam appellatōem facit
glo. in simili in. l. si vnus. §. pactus. ne peteret ff. de pact.
in glo. magna ibi dum dicit q̄ primum iam fecit qō a se
quenti fieri non pōt. ⁊ ideo ꝓsequendo secōam appellatio
nem ad diffinitiuam nil ageret fm Bar. in dicto. §. i. quasi
non interfit sua. ij. q. vi. non solent. l. i. ff. de appel. recipi. ⁊
qō in simili no. in. l. qui bis idem. ff. de ꝛbo. obliga. ⁊ hec
fuit prima opinio Bar. Secunda fuit opinio Jnno.
in. c. dilecto. s. eo. q̄ per appellationem secundam non vi
deatur recessum a prima ⁊ possit pluries appellare ⁊ idez
tenuit Abbas i. c. bōe. s. c. ⁊ ita residet ibi Jo. an. ⁊ sic vtra
q̄z appellatio valeat ⁊ possit ꝓsequi quam velit ⁊ vtrāq̄z
simul ⁊ est vtile secundo appellare q̄ poterit ꝓsequi secū
dam si forte fatalia prime essent diuersa cōputando illa a
tempore secunde ⁊ non prime appellatōis fm ea que ha
bentur in clemen. sicut. eo. ti. ⁊ cum opīo. Jo. an. tz se ro
ta in antiquis decisionibus. cccclxiij. Tertia fuit opi
nio dñi Ang. in. d. l. cum ꝓcuratoꝝ. §. i. dicentis q̄ valet se
cunda appellatio q̄ per secundū censetur recedere a pri
ma: ar. l. si. quis libellos. C. e. facit. l. si quis ꝓcuratorio. §.
fi. ff. de ꝓcura. vbi constituendo secundum ꝓcuratorem
simpliciter videtur reuocare primam ⁊ cum hac opinio
ne tz se hic do. antho. nec ob. q̄ renunciando appellatio
ni snia rata manet. s. ti. pr. quo ad consultationem. l. fi.
C. de temp. appel. q̄ est verum simpliciter secus si interpo
natur alia appellatio ⁊ sic remedium rescissorium sicut ali
as dicitur de ꝓtestante q̄ non intelligit ab appellatione
recedere. c. solicitudinem. s. eo. vbi plene dixi de ꝓtesta
tione nec obstat q̄ in secunda appellatione non versetur
interesse q̄ immo ex quo censetur iam recessum a prima
appellatione nec obstat. d. l. qui bis idem. q̄ certe procedit
in stipulatione ne sic duplici onere grauetˀ: non sic in ap
pellatione: vnde cōcludit But. in. d. c. dilecto. posse dici
de iure appellationem prealere licet sit tutius adhere opi
nioni Bar. ante factam fm eum. Quare Jmola. in. d. c.
dilecto. dicit q̄ in foro ecclesiastico fuaretur secunda opi
nio. s. ꝓpter auctoritatem Jo. an. primo. ⁊ dominorum
de rota. sed in foro seculari ꝓpter auctoritatem Bar. se
queretur prima cius opi. de qua. s. cum opīo. Bart. sim
pliciter transibat Ān. i. d. l. si quis libellos. Nō obstāt ra
tiones adducte per Ang. in. d. l. cū ꝓcuratoꝝ. ⁊ But. i. d.
c. dilecto. prio nō ob. d. l. si quis libellos. q̄ ibi nil dicitˀ q̄
faciendo secundam appellationem videatur recedere a
prima nec. ob. d. l. si quis cum ꝓcuratorio. quia ibi secun
da dispositio non cōtinet idem quod prima: immo diuer
sum. ideo receditur a prima: secus in secunda appellatōe
que est idem cum prima: nec ob. l. cum in secundo. ⁊ l. po
stumus. §. i. ff. de in iusto test. q̄ ibi ius expresse dispōit q̄
non possit quis decedere cum duobus testament. validis.
sed in appellatione non reperitur iure cautum q̄ secūda
appellatio reuocet primam: residet ergo Jmol. in. d. c. di
lecto. in vlti. col. ⁊ in. d. l. cum ꝓcuratoꝝ. q̄ per secundaz
appellationem non intelligatur recessum a prima ⁊ q̄ pri
ma appellatio p̄ualet: ⁊ hoc idem tenet Panoꝝ. hic in fi.

as. in. l. barbarij. ff. ficio ppt. 3ª. colu. in simili.

7 in.d.c.dilecto.in fi.per rationes Bar. Sed aduerte q2 super hoc articulo plene 7 melius locutus est Bal.in.l. appellatione.C.co.ti.in.iij.col.7 i.l.i.§.sancimus. quo tpe miles.in vsibus feud. Ex cuius dictis 7 alioꝝ dictoꝝ tu in hac difficultate cõclude primo casus certos. Et primo q̃ vbicũ q3 appellatio geminat' incõtinẽti 7 eodẽ tpe succeſſiue censet' vnica appellatio 7 per secundã non videtur recedi a prima vt.s.in glo.7 dic vt ibi. Secũda cõclusio sit q̃ vbi prima appellatio erat inualida aut minus rite interposita semper prevalet secũda appellatio valida. ita Bar.in.d.l.cuꝫ p̃curatoꝝ.§.i.7 idem Bal.in.d.l.appellatione.in.iij.col.in.prin.q2 solũ appellatio que fuit rite interposita suspendit sniam 7 devoluit cãm.l.i.ff.iudi.solui. 7 ar.ff.de lega.iij.l.si iure.non.n.potest dici geminatum id quod non erat rite factũ vt in.c.i.de sacra. non reiterãdo. 7 ideo si ab interlocutoria fuit appellatũ viua voce.deinde secundo appelletur ab eadem in scriptis p̃ualet secunda appellatio ex quo prima nõ fuit rite interposita fm Bar. 7 Bal.vbi.s.idẽ Salice.in.d.l.si quis libellos.col.ij.i p̃n.

Tertia conclusio q̃ qñ secunda appellatio interponit̃ super alio q̃ fuerit interposita prima appellatio puta primo est appellatũ ab interlocutoria: secundo a diffinitiua postea lata: q3 per diffinitiuam inferatur contra me idem grauamen iam primo illatum per interlocutoriaꝫ his casibus vel similibus vtraq3 appellatio est valida nec p̃ secũdã appellationem a diffinitiua vr̃ recessum a prima appellatione ab interlocutoria ita de his est tex.in glo.nõ.i cle. si ante.de dolo 7 contu.7 in.c.constitutus el.iij.s.de testi. q3 Spe.in ti.de sn̄ia.§.iusta.v̊.quid ergo si appello. in penul.col.7 ita An.in.l.si quis libellos.7 ita Inno.in.d.c.dilecto sequitur Bal.ibi in fi.7 in.l.generaliter.§.i.in fi.C.de rebus cred.7 nõ.hunc tex.q2 tenent prefati doc. q̃ potest prosequi ambas appellationes simul alias instante appellante oꝫ primo agitari appellatio ab interlocutoria cuꝫ sit p̃iudicialis nã sn̄ia diffinitiua venit retractanda p viam attẽtati si appellatio ab interlocutoria fuit legittima vt p glo.magnã in.d.clemen.si añ.circa fi.7 per doc.in.c. ex p te Adc.s.de testi.de quo vide tex.i.c. constitutus.el.iij.s. de testi.7 per doc.in.d.c. dilecto. Quarta cõclusio sit q̃ si ab interlocutoria sit rite appellatum tamen expressa vna causa grauaminis: deinde infra tempus appellandi appellat': secũdo ab eadeꝫ exp̃ssa alia cã grauamis dũmõ non sit contraria prime his casibus auget' effectus huius appellationis 7 poterit appellans p̃sequi quã vult 7 etiã vtraq3 simul.ar.insti.de excusa.tu.§.si plures. 7 ita Bal. in.d.l.appellatione.col.iiij.7 hoc est vtile propter dispositionem clemen.appellanti.eo.ti. vbi appellans ab interlocutoria non potest iustificare appellationẽ ex alia cã q̃ in appellatione nominatiꝫ exp̃ssa durante ergo tpe appellãdi p̃ot geminari appellatio ab interlocutoria ad hunc effectum vt possint addi alie noue 7 diuerse cause in prima appellatione pro quo optime facit nõ. dictum Bal. ad hoc.in.l.ij.circa fi.C.de epis.audi.7 glo. in simili in verbo durante.circa medium in.c.si is cui.de offi.dele.li.vi.7 vide quo ad hunc passum dicta i.c.vt debitus.s.co.q.xv.7 isto casu secunda appellatio operatur effectum devolutionis ex alia cum exp̃ssa in secunda appellatione 7 iustificanda ex illa vbi alias ex prima appellatione non posset vt.d.cle. appellant. ita q̃ in appellatione ab interlocutoria est quo ad hunc effectum diuersa ratio q̃ sit in appellatione a diffinitiua 7 ita i predictis formaliter tenet Salice.in.d.l.si quis libellos col.vlt.in prin. Quinta conclusio q̃ valeret secunda appellatio qñ in ea appellatur ad diuersos iudices q̃ fuerit appellatum in prima appellatione: tunc enim secunda appellatio ex quo fit infra tempora appellãdi potest opari effectũ translatiuum: 7 tunc ẽ q̃ per hanc secundaꝫ censet' renunciare prime appellationi. 7 ita tex. tuncta glo.in.d.l.si quis libellos.7 ita Bart. 7 Ang.ibi 7 ita Pano2. hic i fi.7 in.d.c. dilecti.qõ est mẽti tenẽdũ q2 infra.x.dies est licitum variare appellando ad diuersum iudicem quam fuisset primo appellatum in prima appellatione 7 licet Bal.in.d.l.si quis libellos.velit q̃ non possit variare si semel elegit iudicem nisi errauerit tñ melioꝫ videtur alia opio quam ẽt sequitur Salice.ibi col.i.in fi.naꝫ ex quo est res integra 7 est infra tempora appellandi nõ dicitur devoluta cã appellationis q̃ non possit appellari ad alium anteq̃ primus iudex fuerit aditus vt infra dicetur 7 q2 variatione iudicis est p̃missa ex causa vt per glo. 7 doct.in autẽ.habita.C.ne filius p patre.7 in dubio p̃sumitur iusta cã vt.d.l.si quis libellos.re existente integra vt vide.i.de his in fi. Serta cõclusio sit q̃ quotiẽs per secundã appellatõeꝫ apparet de mẽte appellãtis q̃ voluerit recedere a prima appellatõe tũc absq3 dubio stãdum ẽ secũ de appellatõi cũ possit recedi a prima fꝫ But.Pano2. 7 Imolã in dicto.c.dilecto.7 Bal.i.d.l.appellatõe.col.iiij. i fi.dũ loquit' de p̃testatõe. Ultima cõclusio 7 sic limitatio ad totã hanc materiã q̃ si p̃ appellanti iudex iam tradidit apostolos impossibile est iterũ geminare secundã appellatõem q2 erq̃ apostoli sũt semel dati i prima appellatione non possunt dari plus q̃ semel.l.eoꝫ.§.apostolos. cum.ibi.nõt.C.eo.ti.cum apostoli sint p̃ appellatõis vt i c.ab eo.e.ti.in.vi.Jura ꝯ loquentia de geminatione appellationis p̃cedunt 7 intelligi debent qñ nondũ datis apostolis p̃iudicem sup̃ prima appellatõe interponit̃ secũda appellatio: ista fuit sing.nota.Bal.in.d.§.apostolos.col. ij. Aduertas tamen q2 hũc dictum posset intelligi qñ apostoli fuerũt dati dimissorij reuerẽtiales seu delatorij erquo iudex tunc est functus officio suo.c.cũ appellationibus eo. ti.in.vi.7 ibi Jo.an.7 ita videt' intelligere Bal.nã nõ p̃nt dari iter iurisdcõe cõsupta ar.l.si is qui stichũ.ff.de p̃cura.in.fi.sed qñ apostoli fuerunt refutatorij tunc erquo iurisditio non est cõsumpta poterit iudex iterum dare dimissorios 7 sic revocare primã datõem sicut quãlibet aliã interlocutoriaꝫ.c.cum cessante.s.co.7 ita voluit 7 intellexit Bal.in.d.§.apostolos. p cuius dicto optime facit quod voluit Lap.in allegatione.cxxij.que incipit factum sup̃ q̃ iuris cõsiliũ postulat' tale esse p̃ponitur iudex appellanti 7c̃.vbi hoc idem sentit. Item adde q2 supradicta limitatio Bal.posset p̃cedere in delegato q2 ipse iurisditione consumpta non p̃ot iurisditionem reassumere ẽt de cõsensu p̃tium.ita tex.sing.in.c.significãtibus s.de offi.dele.secus i ordinario qui nõ p̃ot abdicare iurisditionem a se vt.l.legatus.ff.de offi.p̃sid. 7 si detulisset appellatiõi posset revocare vt vide nõbiliter dicta i.c.cũ cessante.s.co i secũda carta in v̊.secũdo.limita nisi sit talis interlocutoria.sed vide de hoc plene.i.in fi. Sed extra hos casus an super eodem valeat secũda appellatio fuerũt tres principales opiniões de quibus.s.Bal.tñ i additõe Spe.e.ti.v̊.sed põe. col.v.transit cum opi.Bar.qñ prima 7 secũda appellatio sunt cõformes secus dicit Bal.si secũda appellatio sit plenior q̃ sit prima aut si secundo appellaret emendãdo vel mutando his duobus casibus dicit Bal.valida esset secũda appellatio quod nõ q2 Bal. firmat tertiam quartam quintã 7 sextaꝫ cõclusionẽ.s.7 aduerte q2 idẽ Bal.in.d.l. cum appellatiõe. vbi mature examinauit hũc articulũ 7 i d.c.i.§.sancimus quo tempore miles ipse adiberet opi. Jo. an.dicẽs q̃ appellatio operat' tres effectus p̃ suspẽsiuũ secũdo devolutiuũ vt.s.tertio q2 differt tẽpus appellatõis p̃sequende cum a die appellatõis incipiant currere fatalia vt in.d.clemen.sicut.mõ licet quo ad duos primos effectus posset dici q̃ secũda appellatio a diffinitiua nihil operatur prout dicit Bar.tñ quo ad tertiũ effectum 7 sic quo ad differendum tẽpus appellationis p̃sequende bene operatur nec est novum q̃ maior dilatio possit extendi.l pe.ff. de pretoria stip.7 sic tempus p̃sequende appellatõis censetur p̃rogatum per secundã appellationẽ qõ dicit Bal. esse quotidianum 7 subtile 7 dicit q̃ optima foret cautela in prima appellatione protestari 7 reseruari sibi ius iter appellandi: vnde dicit Bald.in.d.§.sancimus.q̃ geminare appellationem est introductum in fauorem appellan

tis vt per Jo.an.in.d.c.bone.z in.d.c.dilecto.nec est verū q̄ prima appellatio rescindat iudicatum funditus.sed bene suspendit vt.d.c.venientes.z nihil ꝓhibet rem ita suspēsam adhuc suspendi in longiorē diem vt i.d.l.pe.ō ꝓto.sti. z.ff.de ꝓca.l.sed si manēte.facit.c.ita quorundā.de iudi. ꝑ quo tex.clarus de hoc.c.veritatis.s.de dolo z cōt.z dicit Bal.in.d.§.sancimus.q̄.Bar.i hac consideratōe errauit putans dicendū in appellatōe sicut in testamēto qō non pōt nisi semel rescindi vt in.d.l.nam z si sub conditione.z sic in effectu Bal.in.d.§.sancimus.adheret opi.Jo.an.de qua.s. Ultima dubitatio est quid si quis appellat p̄ viua voce refuato sibi beneficio appellādi i scriptis deinde postea secūdo appellat in scriptis itelligesemper qñ secunda appellatio interpōitur infra.x.dies a die sñie an tunc inspiciat prima vel secunda appellatio Bar.in.d.l.cuz ꝑcura.cōcludit q̄ si prima erat talis appellatio que nō poterat fieri viua voce sed requiritur scriptura sicut hodie i appellatione ab interlocutoria vt in.c.i.eo.t.li.vi.vel.i diffinitiua qñ appellatur ex interuallo.l.i.i fi.cū sequen.z ibi Bar.ff.c.tūc casus est clarus q̄ attēdit secūda appellatio postea facta i scrip. Si ꝯo prima appellatio viua voce fieri potuit puta a diffinitiua i cōtinēti cōcludit Bar.i.d.l.cū ꝓcuratoꝛ q̄ isto casu stat prime appellatōi z nō secūde q̄ si secūda fuerit facta animo redigēdi in scriptis.vñ censet vna appellatio ar.l.vnum.ff.de testa.qō intelligit But. in.d.c.dilecto.qñ ex coniecturis apparet de animo appellantis q̄ fuerit vna appellatio quo casu si apparet de mēte appellantis erit ei standū dicta.l.si quis libellos.si enī in secunda appellatione in scriptis repetit dies prime appellationis censet prima appellatio nūc redacta i scriptis sed si habet diuersam diem tunc censet noua appellatio ita q̄ indubio erit recurrendum ad cōiecturas ar.l. Hēsenius.ff.de neg.gest.cum ibi nōtis.z ita residet Panoꝛ.in d.c.dilecto.in fi. Quid autem si de cōiecturis non apparet But.z Panoꝛ.vt.s.sentiunt tunc standum in dubio cum opini.Bar.Jmo.ꝯo hic z in.d.l.cum ꝓcuratoꝛ.z.l. i.§.libelli.in fi.ff.eo.concludit q̄ cum dicta ꝯba refuato iure appellandi in scriptis habeant duplicem intellectum primo.i.saluo iure redigendi inscriptis alius est vt intelligant.i.si non appellauero in scriptis z tunc resoluitur prima appellatio ꝓpter defectum cōditionis si postea appellet in scriptis prout tangit Bar.in.d.l.cum procuratoꝛ. vnde cum ꝯba sint dubia videtur q̄ debeat fieri interpretatio prout est vtilis appellanti maxime quando declarat ar.l.si quis intentione ambigua.ff.de iudi.iuncto dicto.§. libellos.z sicut secunda appellatio ꝓpter longum tempus preualeat ꝛz Jmo.facit quod nō.i.c.cum tu.s.de test. quia in foro iudiciali fit interpretatio pro appellanti cum sit defensio ad presidium innocentie.vnde debet ampliare vt in regula.odia.li.vi.z ita videtur tenendum maxime per ea que dicta sunt.s.quo ad secundam opi.Jo.an. nam si secunda appellatio simpliciter facta est valida vt s.q̄ntomagis si in prima sit reseruatum ius iterum appellandi in scriptis z ita absq; dubio vī tenendum quia ex quo est infra tempus appellandi z est res integra nondū vī deuoluta iurisditio ad iudicem ad quem anteq̄ appellatio sit coram ipso presentata imo pōt a prima appellatione recedi ꝑ quo tex.nō.in rōe sui in.c.bone.cl.ij.in ꝯ.nec nocebat de postu.prela.z glo.i.c.licet.s.de offi.delega.dicitur.n.res integra ex quo est infra.x.dies ad appellādū z anteq̄ appellatio sit superiori p̄sentata vt p̄ But.i.d.c.ꝛz. hanc p̄ē sequit Salice.z bene i.d.l.i.§.si quis libellos. sed dubitatio resīdet qñ res nō ē integra vt qz iudex a q̄ iā detulit appellatōi vel tradidit apostolos vel terminū ad se p̄sentādū assignauerat seu ad iter arripiēdū i prima appellatione super qua difficultate cōsidera aliquos casus. Aliqñ z ꝓmo iudex a q̄ tradit apostolos refutatorios z absq; dubio tunc valeret secunda appellatio siue a delegato siue ab ordinario appellet exquo nō dī iudex functus officio suo ꝓ vt.s.dictum est i vltima cōclusiōe vbi vide.

Aliqñ z secundo iudex a quo tradit apostolos dimissorios simpliciter z alium terminū non assignat: tunc in iudice delegato tradendo apostolos dimissorios :z sic deferendo cum sit functus officio non poterit ab eo interponi secūda appellatio cuz amplius apl'os dare non possit ꝓ q̄ bene facit q̄ i ꝯ voluit Jo.mo.z Jo.an.in.c.i.§.i q̄bus. eo.ti.in.vi.z do.Florē.in cle.ij.§.i.eo.ti.z Pe.de ancha.z Semi.in.c.vt sup.e.t.in.vi.secus in iudice ordina.qui retinet iurisditione.l.legatus.ff.de offi.p̄sid. imo poterit iterꝝ dare apostolos z reuocare eos quos ꝓio dedit.sicut dicitur qñ iudex remisit cāz ad superiorē pōt relatiōez reuocare anteq̄ sit superiori p̄sentata vt per Bar.in.l. ad principē.in fi.ff.de appel.per glo.z But.in.d.c.ꝛz.z in.d.c.bōe. z ꝓ hac determinatione vide dicta.s.in.c.cū cessāte.col. viij.in secunda limitatione in fi.in ꝯ.quinto limita.z per dominos de rota in decisione.cclxiij. que incipit ex hoc insurrexit.in fine z ita limita Bal.in.l. eos.§. apostolos. C.e.ti. Aliqñ z tertio iudex ordinarius dedit apostolos dimissorios vel refutatorios z assignauit terminū ad arripiēdū iter: an dicto casu poterit gemiari alia appellatio dicas q̄ aut nondū erat lapsus terminus.z poterit dum modo iudex admittat secundā appellationem vel alium terminuz de nouo assignet q: vī recessum a primo termino z iudex potuit hoc facere sicut pōt reuocare aliā interlocutoriā vt.s.per Bar.in.d.l.ad principē.z ita est tenendū ꝛz Panoꝛ.in.c.sepe.s.eo.col.v.dixerit q̄ iudex non possit imutare hunc terminū exquo est acquisitum ius parti per non comparitionē in termino vt per glo.in.d.c.sepe. in verb.pemptorie.sed certe nō dī q̄situ ius ante lapsum termini: vnde poterit iudex interim mutare sicut aliam interlocutoriam z vide in.d.c.ꝑsonas.circa fi.in ꝯ.tertio queritur. Sed dubitatio est quid si iudex non admittit secundam appellationem nec alium terminum assignat z appellans non seruauit terminū sibi datū in prima appellatione an sua appellatio sit deserta z vī q̄ sic vt.d.c. personas.z in.d.cle.ij. de hoc casu videt q̄situm ius ꝑti vt.s.sed Salice.in.d.l.si quis libellos.in vlti.col.ꝛz ꝛriuz qñ durāte termino geminat secūda appellatio nō obstāte si diceretur q̄ appellatio sit deserta quia fateoꝛ de prima appellatione in qua erat assignatus terminus sed exquo fit secunda appellatio añ elapsuz termini z ifra tp̄us appellandi remanet secūda appellatio efficax z sñia non transiret tunc in rem iudicatā: cum supersit secunda appellatio. Aliqñ z quarto iudex a quo assignat terminum vt.s.tūc post terminū iam decursuz non poterit geminari secunda appellatio ꝛz adhuc foret infra tempus appellandi ratio est quia per lapsum termini sñia iaz trā sit in rem iudicatā.vt in.c.cum sit romana.z in.c.ꝑsonas. s.eo.z i.d.cle.ij.z hoc casu verū ē dicē q̄ sit quelitū ꝓio ius pri merito secunda appellatio non valet cum nō possit suspendere sñiam que iā primo ante secūdā appellatio nē transiuit in rem iudicatā per lapsum termini z ita Jo. calde.in.d.cle.ij.z Salice.in.d.l.si q̄s libellos in fi.z hoc modo dz intelligi qō nōt.d.Flo.in.d.cle.ij.§.i.in fi. dicēs q̄ eoipso q̄ quis primo appellauit censetur deduxisse oē ius in ipsam merito cum ei renunciauerit :supple tu per lapsuz termini amplius nō audit sin eū ibi qui hoc modo debet intelligi non sic qñ res erat integra geminatur secūda appellatio añ lapsū termini z ifra tp̄us appellādi tūc.n.añq̄ sñia trāsiuerit in rē iudicatā ꝓstat q̄ geminādo appellationē q̄ non vult renunciari appellationi ꝑut.s. in mēbro ꝓmo p̄cedēti ē dictū.z ꝑ Salice.i.d.l.si quis libellos.que oīa singulariter tene mēti qz ita plēn recollecta z ordinate posita nullibi repies z ita etiā bn̄ declarat Bal.in additiōe Spe.in.viij.carta in ꝯ. quandoqz quis renunciat appellationi.§.quid ergo.in ti.de sñia.

d Jlecti. A subdito vel delegato epi ad archiepm appellare nō ꝛz.h.d. vel sic appellatio interposita omisso medio non valet si ō hoc excipiatur.h.d.primo ponitur querela appellā

tis secunda ibi quo circa dantur iudices. Nō primo ibi gradatim. q̄ ad inferiorē a papa est appellandū gradatiz z non omisso medio de quo .j. in glo. Nō ibi officialis q̄ de appellationibus nominatim interpositis ad archiepūm pōt cognoscere eius officialis seu vicarius concordat. s̄. eo. dilectus. ratio est q̄ vicarius censetur idez tribunal z idez auditoriū cū epō. c. romana. in prin. eo. ti. in. vi. c. ij. de consue. eo. li. Quid ât sit si appellet a delegato epi an vicarius possit de ipsa appellatione cognoscere dicetur. j. in glo. Tertio nō q̄ exceptio dz opponi corā iudice z expectari an ipsam admittat vel non z eo casu q̄ non admitteret: tunc est q̄ pōt appellari z non añq̄ hoc declaret de quo vide plene dicta in. c. vt debitus. s̄. co. qñ possit appellari a futuro gravamine z est optimus tex. de hoc in. c. dilecto. s̄. co. vbi vide dicta in nōbilibus. Ultio nota q̄ iudex appellationis pōt ꝓnūciare oēs sniās nullas latas post legittimā appellatōez z absq; dubio hoc ꝓcedit qñ ita peteret z est optima practica in libello appellatiōis petere oēs sniās latas post appellationē irritas z nullas ꝓnunciare. Sunt z alie practice de quib⁹ hic p Inno. subdentē q̄ bōa est practica q̄ petat in libello ꝓnunciari appellationē fuisse z esse iuste z rite interpositā z hoc solū sufficit qz reuocatio attēptatoꝝ venit accessorie nā ꝓnunciato q̄ appellatio fuerit legittia z iusta attēptata in consequentiā reuocant. c. si a iudice. c. nō solū. co. ti. in. vi. c. significāte. j. eo. sed certe cautius est sm Host. vt in libello petat in specie reuocari quicquid post z ꝑ appellationē esset in ꝑiudiciū appellātis attēptatū z ita residet hic Jo. an. z Panor. sed lz ista practica sit tutior tñ practica Inno. ē bōa z ꝓcedit qz petendo simpliciter ꝓnunciari appellationē iustā: tunc si ꝓnuncietur iusta ex vi huius modi snie cōsequit reuocationē eoꝝ que acta sūt post appellationē cū i cōsequentiā ꝓnunciasse videat de attēptatis lz exp̄sse nil direrit de eis sm Inno. z ita sequitur hic Imo. col. pe. qz hoc venit de natura ipsius apppellatiōis vt in. d. c. significante. vbi tex. de hoc z in. c. exhibita. in fi. s̄. ō iudi. ꝓ quo ēt bene facit tex. in. l. cū ex cā. ff. e. ti. vbi revocatio attēptatoꝝ venit ex natura appellatiōis z fieri dz eoipso q̄ appellans in cā appellationis obtinuit. Pro cuius articuli declaratione. querit̄ ꝓmo an sit necesse q̄ revocatio attēptatoꝝ petat specifice in libello appellatiōis dicas q̄ nō quia hoc subintelligit̄ z vēit de natura ipius appellationis dictum est nō. Inno. hic quod tene mēti facit. c. significantibus z. c. significauit. s̄. e. Secōo querit̄ an attēptata possint reuocari ꝓmo añ sniam ferendā sup libello appellationis qñ reuocatio attēptatoꝝ nō esset pcita ab ipso p̄ncipio glo. nō. in. d. c. nō solū. in prin. in ꝟbo ante omnia tenet q̄ sic. z ita Jo. an. z doc. ibi cōcludentes q̄ attēptata appellatione pendente a diffinitiua ꝓssunt reuocari finito appellatiōis articulo z sic lata snia ꝓ ipsa appellatiōe vt. s̄. z ēt añ cū iudex ō necessitate habeat añ oia reuocare vt. in. d. c. non solū. in verbo debet. quod importat necessitatē. vt p glo. i ꝟbo debeat. i cle. ij. ō statu. regu. adeo q̄ iudex faceret iniusticiā si nō reuocaret sm Jo. an. in. d. c. nō solū. sed Archi. ibi z Spe. eo. ti. ¶. pe. in fi. ꝟ sed pone. dicunt q̄ libellās in cā appellationis petendo sniam retractari z ante reuocari attēptata dz esse cautus q̄ non contestet primo litē qz si postea insisteret attemptata primo z ante omnia reuocari per officium iudicis nō audiret cū eligeret viaz ordinariā retractādi p sniam dz ēt cessare tūc uia extraordinaria sm eos sed hec subtilitas nō placet Jo. an. ibi nō solū fozet qñ petitū attēptata ante oia reuocari lz ēt si nō sit adiectū añ oia qz oi casu z ēt post litē cōtest. añ debēt p̄ reuoari vt i. d. c. nō solū. z ita sequit Jo. mo. in. c. cupientes. ¶. pe. in fi. de elec. in. vi. sed Semi. i. d. c. nō solū refert sup ꝟ opiniões finaliter dicēdo q̄ opi. Jo. and. procedit quando illa verba ante omnia reuocari sunt exp̄essa in libello. alias tenet secum opin. Specu. z Archi. Tu aduerte quia opi. Jo. an. z Jo. mo. est indistincte omni casu tenenda quam sequitur Bald. in. l. appellatione in prin. C. eo. ti. z Pe. de ancha. i dicto. c. non solū. nam reuocatio attēptatoꝝ fit officio iudicis mercenario in quo nō requiritur libellus nec litis contesta. ita glo. in cle. ij. in prin. vt li. pen. facit glo. in rubrica. ff. de interrog. act. z Jo. an. in. c. cū teneamur. s̄. eo. z ideo cum iste articulus attemptatoꝝ examinet̄ de sui natura seorsum a principali vt in. d. c. non solum. litis contes. super attēptatis vel in negocio principali nō nocet vt alias per glo. in. l. vinum. ff. si cer. per. l. qui testamēto. ¶. i. ff. de testa. mili. in cle. sepe. in fi. in ꝟbo partibus. de ꝟb. sig. z hanc opin. Jo. an. sequunt̄ domini de rota in decisione. xvij. que incipit Item q̄ attēptata. cōcludentes q̄ lz a principio nō sit petita reuocatio attēptatoꝝ tñ pōt peti ex post facto z qñ cūq; z in q̄libet pte litis dūmō ante cōclusionē in cā z ita ēt tz rota decisione clxxxv. q̄ incipit Jtē q̄ ps dato q̄ tā lis sit cōtes. p ptes in negocio principali qđ ē menti tenēdū.

Et intellige predicta dūmō p̄ reuocatio attemptatoꝝ petat̄ ante conclusionem in cā qz post q̄ ia esset i cā cōclusum oportet expectare sentētiā sup negocio principali appellatōis ꝓ q̄ facit. c. pastoralis. in fi. s̄. de cā pos. z ꝓpric.

Secundo limita nisi reuocatio attemptatoꝝ sit talis que faciliter fieri non possit: tunc. n. non fieret ante oia puta pendente lite sup funere defuncti ia sepulti i cimiterio vnius ecclesie litigātis idē funus fuit exhumatū de facto z delatū ad aliam ecclesiā non fiet reuocatio attēptatoꝝ ante oia z ꝟ ex quadā equitate lz de rigore iuris aliud ēet per nōta. in. c. cum liberū. j. de sepul. z ita tz rota in antiquis decisione cclxvi. ꝓut refert z sequitur Semi. in. d. c. non solum. in fi. illius. c. Ultimo limita nisi petat̄ revocatio sup tali attemptato qđ de sui natura rescindi non posset nisi per sniam diffinitiuam ferendam in principali negocio appellatōis. ita tex. in. l. cirographis. ¶. fi. ff. de admi. tu. z ita Bal. in. d. l. appellatione. i prin. Tertio principaliter querit̄ pone q̄ libellus datus specialiter sup vno ex pluribus attēptatis an si succūbat in illo articulo intelligat̄ succubuisse i aliis oibus attēptatis z ēt ipsa cā principali Inno. hic recitādo opiniões finaliter cōcludit q̄ nō nā snia lata i vno ex attēptatis nō dz nocere vel ꝓdesse i alio lz snia lata in cā principali appellatiōis habeat nocere z ꝓdesse in oibus accessoriis z innouatis sed non sic ecōtra qz lata in accessoriis nō ꝓdest vel nocet i cā principali ꝓ nō. in. l. cū querit̄ de excep. rei iudi. z. l. fundū. z. l. fūdi. de excep. z. l. ex diuerso. ¶. i. ff. de rei vēdi. sm Inno. z ita residet Imo. hic co. pe. z fi. Quarto q̄rit̄ si appellat̄ a certo grauamine z post appellatōem iudex tulit i appellātē snīaz excōicatōis: z deide tulit snīaz diffinitiuā sup negocio principali a q̄ silr appellat̄ tūc si corā iudice appellatiōis petat̄ retractari snia excōicatiōis tā q̄ attēptata post appellatōez legittimā. j. ō sen. ex. c. ꝓ tuas. z nulla fiat mētio de appellatōe a diffinitia lz obtineat sup dicta retractatōe excōicatōis tñ remanebit firma ipsa snia diffinitiua in negocio p̄ncipali si eā ifra terminū iuris non sit ꝓsecut⁹ z silr ꝓ hoc nō obtiebit retractatōez in alijs attēptatis nec i conuenit q̄ in articulis seperatis snia maneat ꝓ parte firma z ꝓ parte non. j. de testa. c. raynucius. z raynaldus sz Inno. hic cum quo residet Imo. hic. Tu aduerte z intellige p̄dicta in terminis. predictis quibus loquit̄ Inno. alias si quis volēs posequi cāz principalem appellationis petat ante oia in libello reuocatōem attemptatoꝝ vel ēt in medio litis ꝓut est dictū. s̄. in. ij. questione tunc litigāti sup attēptatis nō currūt iterim fatalia sup cā principali z ita determinat̄ singulariter p rotā in decisiōe. cij. q̄ incipit Jtē q̄ fatalia. ꝓ q̄ benefaciūt nōnda dicta Bal. marie in fi. l. ꝟ maiores. C. de inoffi. testa. vbi ter. ad ꝟ nō bene facit sed qñ quis litigaret p̄ z principaliter sup attemptatis nō inchoata ꝓsecutōe i cā appellatōis principali tūc ꝓcedat dictū Inno. hic q̄ si nō ꝓsequit̄ cāz principalē appellatōis ifra terminū iuris appellatio sit desta z currūt tūc fatalia litigāti sup attēptatis sz Inno. z tene mēti qz alibi nō repies hūc passuz. Quinto querit̄ an remediū appel

lationis ꝛ attemptatorum possit deduci incidenter per vi am exceptionis vel replicatois puta si excipit sententiam nō fore exequndā vel electum non fore confirmandū ꝓ eo qꝛ est appellatū. Inno. hic in fine qꝫ sic facit. s. de elect. cuz inter canonicos. ꝛ. s. de excep. cum inter. K. ꝛ. s. de excep. c. dilecti. solum tñ poterit de hꝫ excipi infra illud tēpus in fra qō pōt fieri ꝓsecutio appellationis ꝛ sic anteqz appel latio sit deserta sm Inno. de quo articulo an possit dici de nullitate attemptatorum si appellatio est iā desta. vide i .c. licet de sen. excom. in .vi. ꝓ docto. in. c. cum venisset. s. de eo qui mittit in pos. per rotā in prima decisione dicet in. c. dilecto. s. eo. in materia nullitatis ꝛ subdit hic i fi. In no. ꝛ qꝫ appellatio pōt et principaliter ꝓsequi in negocio principali pōt et principaliter ꝓsequi quo ad reuocandū attemptata ꝛ omne grauamen accessoriū agendo de hoc ꝑ principaliter ꝛ seorsum absqz ꝓsecutione vel inchoatio ne iudicij appellatiōis sup cā principali. qō tene mēti. itel ligendo tamē qꝫ fiat fides ō appellatōe iudicis coꝝ quo petitur reuocatio attemptatorum quia cuz reuocatio fiat officio iudicis appellationis. c. sollicitudinem circa medi um. s. eo. debet ante omnia constare de appellatione: ꝛ ita glo. in. d. c. nō solum. in verbo ante omnia. Item intelli ge omnia ꝑdicta in appellatione a diffinitiua sed in appel latione ab interlocutoria quo ad reuocationem attēptato ꝝ dic ꝓut habetur in. d. c. non solum. Cetera ad materiā attēptatorum vide plene dicta. s. in. c. bone. in. vi. colump.

In glo. i. ibi gradatim. Nota ex glo. regulam generalē qꝫ non solum sm leges est gradatim appellādum. l. impe ratores. ff. eodem ti. sed etiam sm canones: vt hic patet. ꝛ sic nō potest appellari omisso medio regulariter. In eadez ibi oponat exceptio. tene menti singularem glosaz iuncto rex quia ita bene alibi non reperitur qꝫ licet regula sit qꝫ non possit appellari omisso medio regulariter. tamē hoc verum si per partem aduersam de hoc opponatur ex ceptio secus si nihil excipiatur. tunc enim ꝓcedit appella tio et non gradatim ꝛ omisso medio. vt hic in rex. ꝛ glo. ꝛ ita do. Anth. hic ꝛ alij doctores ꝛ licet Arebi. i. c. si dele gatus. de offic. delega. in. vi. refert Innocen. ꝛ Hostiē. te nere contrarium i. c. referente. hic allegato in glo. tamen prout dicit hic Jo. an. illud non colligit ibi ex dictis eo rum. ideo rex. hic fundit se super exceptōe ꝛ appellatione partis ita qꝫ opus est de hoc excipere. ꝛ si exceptio nō ad mittit appellatur a repulsione. ꝛ hanc determinationem sequitur rota decisione. cclxxvij. que incipit. Item si tres. ꝛ ita sm Jmolam hic seruaret in practica. tamen dicit qꝫ de iure videt primo obstare. c. i. de foro compe. in. vi. in pn. vbi coram archiepiscopo nō potest etiam de consensu par tium procedi omisso medio articulo appellationis. ꝛ quia de iure canonico non potest prorogari iurisditio per de ricos non sui iudicis. c. significasti. loquit de prorogatio ne omnino non sui iudicis. quod nō est in casu isto in quo per appellationem ē iudex licet ope exceptionis possit re pelli vt hic in rex. facit glo. in ꝟbo competente. in clem. ij. vt lite pendente. nec obstat dictum. c. i. qꝛ ibi in causa prin cipali in qua nullatenus ē iudex. Sed hic querit in cau sa appellationis in qua est iudex. si non excipiat. Se cundo videt obstare. l. i. §. pe. ff. eo. ti. vbi dī qꝫ si ꝑ errorē fuit appellatū ad maiorem iudicem error nō nocet secus si ad minorē. g videtur ex certa scientia qꝫ nō possit appel lari omisso medio. quare dicas qꝫ error non nocet ꝛ habe tur ac si ad idoneum ꝛ debitum iudicem foret appellatū. ꝛ ad eum intelligitur cā devoluta. sed qñ foret appellatū i scienter omisso medio si pars de hoc non excipiat rex. in dicto. §. pe. nil dicit de hoc. vnde videretur qꝫ valeret tunc processus coram iudice maiori omisso medio nisi dicas qꝫ ibi loquit de iure ciuili secus de iure canonico. vt hic vbi valet appellatio ꝛ processus omisso medio si per ptem de hoc non excipiatur. Aduerte tñ qꝛ dicit hic Panor. qꝫ si iusto errore sit appellatū omisso medio hoc non nocet qꝛ intelligitur in effectu devoluta cā appellationis ad iu dicem idoneū ꝛ debitū vt in. d. §. pe. sed qñ scienter ꝛ nō per errorē appellatur omisso medio ꝛ ō hoc pars excipit certe si iam sunt elapsi. x. dies dati ad appellādū illa talis appellatio scienter facta nō valet. sequitur ergo qꝫ snia trā siuit iam i rem iudicatā sm Panor. ꝛ aduertas quia hoc posset procedere quando scienter appellat omisso medio. secus si iusto errore appelletur ad maiorem vel parez iudi cem tunc appellatio non est nulla vt. s. sed quando appel latur ad minorem iudicem omisso medio siue scienter si ue ignoranter tunc est qꝫ appellatio est nulla. ꝛ ideo si tūc sunt lapsi. x. dies ꝛ sic non posset vlterius appellari snia transiret in rem iudicatā sed si adhuc supereset de decem diebus posset suppleri ꝛ iterum appellari ad idoneum iu dicem ar. l. accusaturus. ff. de adulte. ꝛ per glo. nō. in. c. si is cui. de offi. deleg. in. vi. ꝛ ita tenet Inno. in. d. §. pe. colū. i. ꝛ ij. Conclude ergo qꝫ appellatio scienter facta ad im peratorem de iure ciuili omisso medio non ē nulla sed ha betur ac si ad debitum iudicem foret appellatum ꝛ ad cuz remittitur appellatio vt in .d. l. imperatores. Si vero ap pelletur ad inferiorem iudicem ab imperatore omisso me dio tunc aut scienter ꝛ non per errorem tunc de iure ciui li appellatio est nulla etiam si appelletur ad parez vel ma iorem quia solū modo error excusat. secus ergo si scienter vt in. d. §. pe. sed de iure canonico etiam scienter valet ap pellatio si per partem de hoc non excipiatur: ꝛ ita text. ꝛ glo nō. hic. Si vero appelletur ad maiorem iudicez qꝫ debuisset appellari tūc etiā si per errorē appellatio est nul la vt. d. §. pe. etiā si pars de hoc non excipere non vale ret ꝓcessus: ꝛ ita Jmo. i. d. §. pe. in pn. Nō ob. rex. hic ꝛ in. d. c. romana. in prn. eo. ti. in. vi. quia loquuntur qñ ap pellatur ad maiorem iudicē sed qñ ad minorē videtur tūc standum dispositioni iuris ciuilis in. d. §. penul. ex quo de iure canonico non reperitur hoc casu contrariū statutum sm nō. in. c. licet ex suscepto. s. de fo. compe. ꝛ in .c. i. j. de noui ope. nunc. Non ergo posset reparari talis error nisi infra tēpus decē dierum a die snie iterum appellet vt. s. ꝛ tene menti predicta. Secda limitatio est qꝫ rōe cōsuetu dinis potest omni casu appellari omisso medio: ꝛ ita gl. hic ꝓ qua est rex. in. d. c. romana. §. i. eo. ti. i. vi. vbi ē expret suz qꝫ valet consuetudo vt possit appellari omisso medio. Similiter etiam posset ꝛ hoc introduci ꝛ acquiri hꝫ ius per prescriptionem licet ꝑscribi non posset qꝫ non appelle tur ad principem ita dixit nō. Bal. in aute. quas actiones. C. de sacrosanc. eccles. Similiter ēt valeret supꝫ hꝫ pui legium qꝫ possit appellari ad quēcūqz iudicem omisso me dio ꝛ ita text. ꝛ glos. in. d. c. romana. §. i. ꝛ adde predictis nō. rex. i. d. c. licet ex suscepto. vbi cōsuetudo potest deferre ius ꝛ potentiā appellandi a iudice seculari ad ipsum iudi cem ecclesiasticum omissis mediis iudicibus secularibus vel etiam alijs ecclesiasticis quod bene nota. Tertia li mitatio qñ epūs litigat cum eius subdito quo casu eligun tur arbitri ꝛ ita fieri dz de iure. xi. q. i. si clericus. tunc enim ab illis arbitris non appelletur gradatim sed debet ad pa pam. ꝛ ita glo. fi. in. c. ab arbitris. de offi. deleg. in. vi. ꝛ illa glo. est sing. sm Panormi. hic col. pe. Quarta limitatio quando archiepūs agit contra subditum episcopi coram epo ꝛ sic sequendo forum ipsius rei. s. de fo. cōpe. c. cū sit generale. tunc enim a snia episcopi nō debet ad archiepuz appellari ne sit iudex in propria cā facit. c. fi. j. de instī. cū cōcordan. sm glo. ibi. ꝛ ita Jo. an. i. d. c. romana. §. i. ꝛ Pa nor. hic. Quinta limitatio nō. qñ cōcurrit iurisditio me diata ꝛ imediata puta si appellatur a plato subdito alicui archidiacono qui archidiaconus est subiectus epo: tunc enim poterit appellari ad episcopū omisso medio. Nam ar chidiaconus non facit tunc gradū cum epo sed ambo si mul cōcurrūt exq epus ē ordinarius totī dioceſis ad quē appellari potest vt. in. d. c. romana. §. i. ꝛ. xi. q. i. de persona. ꝓ quo dicto bene facit glo. in. c. pastoralis. ꝛ in. c. cum ab ecclesia ꝝ. s. de offi. ordi. vnde hoc casu poterit appellari ad archidiaconum vel ad epuz prout voluerit appellās:

ꝛ ita doc.hic ꝛ idem in omni alio casu in q̃ iurisditio me/diata ꝛ immediata simul cõcurrunt vt hic per Pano. i fi. ꝛ in.viij.limitatione. Sexta limitatio qñ epus recusat suspectus ꝛ ipse delegat cãz alteri tunc a sua talis delegati nõ appellatur ad epm sed ad archiepum ex quo mediũ censet mbabile per recusationẽ iã factaz: ꝛ ita glo.in.c.si is cui.de offi.delega.in.vi. De hoc tñ articulo vide plenius p glo.ꝛ doc.in.c.si quis contra clericũ.s.de so.cõpe. Se ptima limitatio qñ proximus in gradu non foret catholicus vt in.c.qz diligentia.s.de elec. ꝛ idem si foret excõicatus vel suspensus tunc.n.põt appellari omisso tali medio ita ter.in.d.c.si is cui. Octaua limitatio qz ad legatum pape in tota eius legatiõe põt appellari omisso medio vt per glo.in.c.i.s.de offi.leg.ꝛ in.d.c.romana .§.i. in verbo curiã.ꝛ ita voluit Jo.an.ibi ꝛ in.c.quod translationem.de offi.leg.ꝛ doc.hic ꝛ Spe.e.ti. de appel.§. nũc tractemus circa medium in ℣.sed nũquid. Idez est in legato Subdit tñ hic Bal.in fi. q̃ legatus ẽt de latere non posset cognoscere de appellatione interposita ad papã vel ad sedẽ apostolicã absqz speciali mandato p nõ.in.c. cõstitutus. s.co.ꝛ per Archi.in.c.quisquis pulsatus.ij.q.vi.quod nõ ad.c.si.abbatẽ.de elec.i.vi.vide doc.i.c. cũ venisset.s.d eo qui mitti.in pos. Mona limitatio qz ad patriarcham i tota eius puicia põt appellari omisso medio fm Jnno. in.c.antiqua.j.de priuil.ꝛ Spe.in.d.℣.sed nunquid. De cima limitatio qz ad papam põt appellari omisso medio. ij.q.vi.ad romanaz.ꝛ per glo.hic.ꝛ in.d.c.romana. i verbo curiã.tu intellige i cãis ecclesiastici fori vel etiam in causis temporalibus quo ad eos qui sunt de temporali iurisditione ecclesie nõ quo ad alios.s.eo.c.si duobus.in fi. secus tñ esset ad imperatorẽ vt.in.d.l.iperatores. Sed hec limitatio q̃ ad papam possit appellari omisso medio: fallit primo qñ delegatus pape subdelegasset causam alteri non in totũ tunc enim a sua illius subdelegati dz appellari ad proximũ subdelegantem ꝛ appellatio ad papã esset nulla ꝛ ita ter.nõ.in.c.super questionum.§.porro.s.de offi.deleg.ꝛ in.c.si delegatus.de offi.delega.in.vi.ꝛ rationẽ vide ibi per doc.ꝛ q̃ appellatio sit nulla hoc casu tz Jnno. ꝛ Jmo.in.c.cum te.s.de offi.deleg.quod est nõ.quia ꝺ iure ciuili appellatio ad imperatorem non est nulla vt..d.l. imperatores sed isto casu appellatio ad papam est nulla nec deuoluit ad eum ad quem debebat de iure appellari intellige ope exceptionis alias secus vt infra in proxima limitatione. Secundo fallit quia tunc in hoc casu prohibito non valeret appellatio ad papã omisso medio quãdo per partem de hoc excipieretur alias si sit opposita exceptio valeret processus ꝛ appellatio ad papã omisso medio eo casu quo appellare non debuisset fm Archidia.in d.c.si delegatus per nõ.per Jnno.in.c.cum Bertoldus. s.ti.pri.ꝛ ibi per Jo.an.in verbo ad nos. Tertio intellige quia quando a sententia subdelegati dati non in totuz appellatur ad papam omisso medio si tñ talis subdelegatus detulisset appellationi licet deferre non debuisset vt in d.§.porro.tamen ex quo detulit causa deuoluitur ad ipm papã ratio ẽ quia subdelegatus deferendo reputat vices delegati vnde censetur delatum appellationi ab ipso delegato nec posset delegatus tũc reuocare ẽt si subdelegasset cum illa clausula donec durerit reuocandũ: ꝛ ita sequitur Lapus ꝛ Gemi.in.d.c.si delegatus.§.fi.ꝛ vide etiã de his qõ nõ.rota cclxxv.decis.que incipit si appellet. Quarto intellige quia in duobus vel pluribus delegatis a papa si vnus cõmittit alteri vices suas tñ non in totum poterit tunc ꝛ debebit appellari ad papaz omisso medio ita glo.magna in fi.in.d.c. super questionum. ꝛ ita doc. ibi sicut in simili vide alum casum nõ.ad hoc in.c.si duo de offi.deleg.in.vi. Quinto intellige ꝛ adde alium casum nõ.in.c.si a subdelegato.de offi.deleg.in.vi.vbi a sententia subdelegati non in totum debet appellari omisso medio prout est casus ibi nõ. ꝛ quotidianus. Sexto intelligeꝛ q̃ a subdelegato seu delegato pape vel etiam a subdelegato delegati alterius q̃ a papa poterit de iure canonico bis casibus appellari ad papam omissis mediis qz cessat tunc ratio dicti.§.porro.ꝛ ita Pano.ibi in fi.ꝛ in.d.c.cuz Bertoldus.in fi.sicut etiam a delegato epi poterit appellari ad legatum pape vel ad papam omisso medio vt.s.in viij.limitatione ꝛ hic per Pano.in fine ꝛ q̃ a delegato legati possit appellari ad papam omisso medio est ter.in.c. cum venissent.s.de eo qui mit.in pos. Sed dubitatur an predicta ꝓcedunt de iure ciuili Nam.l.i.C.qui pro sua iurisdi.dicit q̃ si delegatus subdelegat debet appellari ad subdelegantem ꝛ non ad primum delegantem sed.l.i.§.i. ff.quis ꝛ a quo.videtur dicere totum contrarium scz q̃ si appellatur a subdelegato delegati appellatur ad primum delegantem omisso medio Bar.reducit ad concordiam distinguendo inter delegatum principis ꝛ inferioris a pncipe Sed certe talis distinctio non procedit qz esset contra tex.in.§.porro.vbi loquit in delegato a papa q̃re glo. in d.§ porro.in ℣bo nõ ad eum in eius prima opi.concludit q̃ ille leges debent reduci ad distintionem dicti.§.porro.s.an delegatus subdelegauerit in totũ vel non ꝛ ita sequitur ibi Pano.ꝛ Jmol.ibi ꝛ hic sic reducendo ad concordiam ius ciuile ꝛ canonicum cũ vnũ ius debeat supleri per aliud.x.di.si in adiutorium.ꝛ non debeat poni diuersitas inter ius canonicũ ꝛ ciuile qñ fieri potest ita glo. nõ.xxix.d.c.fi.de quo etiam articulo vide plene per Spe e.ti.§.nunc tractemus.℣.vtꝝ appellet. Quid autem sit in delegato ad vniuersitatem causaꝝ qui potest subdelegare vnam vel plures causas vt in.c.cum cãm.s.eo.ꝛ ibi per glo.an a sua ipsius subdelegati poterit appellari ad delegantem omisso medio ꝛ sic ipso delegato ad vniuersitatẽ causaꝝ dicas q̃ sic quando subdelegauit in totum illam causam quia non censet quasi ordinarius quo ad appellationem ad eam interponendam ꝛ ita glo. nõ.hic vnde quantũ ad appellationem nulla est differentia in subdelegato delegati ad vniuersitatem causaꝝ vel alterius delegati specialis fm Bal.ꝛ Pano.hic qõ nõ ad.l.i.ff.quis ꝛ a quo appellet. Jn ea.glo.ibi idem credo.hec glo.hodie est reprobata per tex.i.c.ij.de cõsue.li.vi.vbi nõ valet cõsuetudo q̃ a sua vicarij appellet ad episcopum vel ecõtra cum sit idem tribunal.ꝛ ideo ꝓ huius glo.ꝛ articuli declaratione querit quid si appelletur a sua vicarij ad episcopum ꝛ ipse episcopus delegat talem causam appellationis alteri an tunc valeat cõcludit Jo.an.in.d.c.ij.q̃ in tantum appellatio est nulla vt etiam si episcopus delegaret alteri non valeret ꝛ ꝓcessus eẽt nullus ꝛ idez Spe.eo.ti.§. nunc tractemus.℣.quid sit de facto.dicens hoc ꝓcedere etiam si appellatio ꝛ delegatio.fieret partibus cõsentientibus ex quo talis appellatio est nulla vt i.d.c.ij.de quo dic vt ibi per Lapum ꝛ Gemi. Secũdo querit an a delegato episcopi possit appellari ad vicarium ipsius epi an vero sit necesse q̃ ad ipsum episcopum delegantem appelletur videt q̃ possit ad eius vicarium ex quo ẽ idem tribunal ꝛ auditorium cum epo vt in.d.c.ij.ꝛ in.d.c.romana. Hinc est q̃ oĩs vicarius põt cognoscere de appellatiõe spẽaliter ꝛ nominati interposita ad eũ cuius ipe ẽ vicari9 vt hic ꝛ in.d.c.romana.ꝛ.§.cum autem.ꝛ in tantum est cõnexa iurisditio vicarij cum episcopo q̃ suspenso ꝛ excõicato episcopo censet suspẽsa iurisditio vicarij ipsius vt glo. ꝛ doc.i.c.i.de offi.vica.in.vi. Sed in cõtrarium facit.c.studuisti.s.de offi.leg.vbi legatus generalis pape non impedit se de causa spẽaliter alteri delegata per papam ita ergo hoc casu quia epus delegando cãm alteri in specie videt eam abdicasse a suo vicario per nõ.i d.c.romana.vbi sing. dixit epuz posse inhibere suo vicario ne de certa cã cognoscat seu se intromittat quia sicut epus potest reuocare eius vicarium in totum vt per glo.in.cle.ij.de rescript.ꝛ in de. fi.de ꝓcura.fortius potest abdicare ab eo vnam cãm super quo articulo Pano.hic in primo concludit q̃ hec pars negatiua procedit epo presẽte vel absente in loco vicino. Si vero epus abest in remotis ꝓcedat prima ps affir-

matiua.ſ.p tex.in.c.ſi cõtra vnũ.in ſi.de offi.dele.i vi.z ibi p Jo.an.tenẽtẽ q ſi recuſat delegat⁹ epiſcopi cã ſuſpitõis dz ꝓbari coꝝ ipſo epo z nõ coꝝ vicario niſi epus ſit in remotis vt ibi adducit etiam Panor.ad ℔ rõnem illius nõ bilis.l.ſi homiem.ff.manda. Sed certe rota i deciſio.ccd. que incipit Jtem lz officialis.indiſtincte tenz q a delegato epiſcopi poſſit appellari ad eius vicarium z ipſe cognoſcere poſſit per rõnem tex.in.d.c.ij.z in.c.dilectis filijs de cano.ſ.eo.vbi appellatio ad epum vel archiepum poteſt ꝓſequi coram eius vicario cenſetur enim geſtum ab epo oẽ id qđ fit ab eius vicario.ſm glo.in.c.i.de capel.mona. in.vi.bene facit tex.in.l.fi.C.vbi z apud quem.ibi vt videatur ipſe facere ſm Bal.ibi in prin.z idem Bal.in.d.c.dilectis filijs decano.ſ.eo.colum.iij.quod ſing.nõ. Tertio queritur an a ſententia vicarij.foranei deputati in certa parte dioceſis ſeu a ſnia alterius ſpecialis vicarij poſſit z debeat appellari ad epiſcopũ.glo.in ℣bo officiali.in pn. in.d.c.ij.z in.d.cle.ij.de reſcrip.in ℣bo foraneo.tenet q ſic. quia cenſetur delegatus. vnde non eſt idem tribunal cuz epo.z ſic debet appellare ad epiſcopuz delegantem z licet delegatus ad vniuerſitatem cauſarum ſit quaſi ordinarius ſm glo.in.c.cum cauſam .ſ.eo. tamen quo ad appellationem a delegato ad vniuerſitatẽ cauſaꝝ debet appellare ad epiſcopũ delegantẽ ſm glo.hic z in.d.c.ij.z in dicta cle.ij. z ita tenet rota in deciſio.cccl.xxi. que incipit Jtem ſi epus.concludens ex predictis q a collatione beneficij facta p vicariũ de ſpẽali commiſſione epi vel ab alio articulo ſpẽaliter cõmiſſo ipſi vicario ſit ad epum appellandũ.z ita intellige glo.hic in fi.z ſequit Semi.in.d.c.ij.limitans tñ predicta niſi epus delegaret cauſas in fraudem vt ſic non appellet ad archiepum quia coſcito de fraude que.p bat per cõiecturas.c.i.z.ij.de renunc.li.vi.tunc nõ appellet ad ipſum epuz delegantẽ.z ita tenuit Spe.ti.de appel.q.nunc tractemus.℣.ſecũdum pmiſſa.z ſequit hic Panor.i fine z ita Jo.mona.Lap.Semi.i.c.romana.i prin.e. ti.in.vi.dicentes q valeret ſnia excõicationis in forma cõſtitutõis lata p archiepum contra eius ordinarios huius modi fraudes cõmitentes quod nõ z ita tenet formaliter Spe.in.d.℣.ſm pmiſſa. Quarto querit an a ſnia delegati a vicario epi poſſit appellari ad epuz. Archi.i.d.c.ij.tz q ſic p rõnez illius tex.z idem tz rota in deciſione eccl.q incipit Jtem licet.z idẽ Jo.an.in.d.c.ij.ſi appelletur a ſententia prelati ſubditi epiſcopo poterit appellari ad epuz vel eius vicariũ z ita ſequunt ibi docto. Quito querit ſi cã eſt delegata epiſcopo an poſſit eius vicarius cognoſcere.dic q non qz licet ſit idem tribunal vt.d.c.ij. tamen i delegatione cõſideratur dignitas z pſona ipſius epiſcopi.ar. c.quoniam abbas.de offi.dele.z facit qđ nõ.Jo.an.in.c.i. ſ.de maio.z obe.z ita videt econtra q delegatio facta vicario non tranſeat in epiſcopum z ℔ abſqz dubio ꝓcedit qñ delegatio facta vicario vel epiſcopo fuit ſub noie prioris z dignitatis alias ſi tantũ exꝓſſo nomine dignitatis cã ſit cõmiſſa vicario epiſcopi: tunc cũ ceſſet ſolũ cõtẽplata dignitas ſeu iuriſditio que dicit eſſe eadem cũ epiſcopo z ſic eſt idẽ tribũal z auditoriũ.vt in.d.c.ij.videret q epiſcopus poſſet in tali delegatione cognoſcere maxime vicario mortuo vel remoto.z ita videtur tenere Jnno.i.c.cazte.de reſcrip.de quo tñ articulo vide latius per doc.i.d.c. quoniã abbas.z in.c.ſtatutũ.i prin.de reſcrip.in vi.z ibi p glo.in ℣bo canonicis.in fi.z p glo.in ℣bo principalis.in cle.ij.de reſcrip.z per Spe.ti.i.§.fi.℣.quid ſi cã. Sexto queritur quid ſi a ſnia alicuius rõne eius dignitatis non põt appellari an tale priuilegiũ extẽdatur ad eius vicariũ dic q nõ.iõ lz a ſnia principis nõ poſſit appellari poterit tñ appellari a ſnia vicarij eius.tex.ẽ nõ.i.l.a pcõſulibus z ita Bar.z Bal.ibi.C.de appel.z bñ facit.l.eos.C.eo.ti.z qõ.j.dicit in ſequẽti queſtõe. Septimo querit a ſnia principis nõ appellet.l.i.ff.a qui.appel.nõ licet.an a ſnia vicarij generalis ipſi⁹ pncipis poterit appellari.dicas q ſic z appellabit ad ipſuz principẽ lz ſit idẽ auditoriũ cũ eius vicario generali vt.d.c.ij. z hoc ꝓter defectũ ſuperioris quia princeps non habet ſuperiorẽ ad quẽ appellet.z ita probatur in .d.l. eos. z eſt nõ .limitatio ad dictum . c.ij.

Quid autem ſit i vicarijs aliorũ habituris ſuperiorez dic vt.j.prin. qõe. Octauo queritur quid ſit de iure ciuili an a ſnia generalis vicarij poſſit appellari ad euz cuius vices ipſe vicarius gerit.dicas q idem eſt de iure ciuili ſicut de iure canonico cum non poſſit appellari ad idẽ vel ad par tribunal ſeu auditorium ſed debet appellari ad maiorem iudicem.l.i.ff.eo.ti.vbi glo.de hoc adducit text.in.l.preci/ pimus.C.eo.ti.z ita tenuit Bar.per illuz tex.in.l.ff. quis z a quo. Non obſtat.d.l.a pro conſulibus z Bal.ibi quia in alio caſu loquitur.de quo .ſ. in precedenti queſtione z in.vi.queſtione. Nono queritur a ſnia vicarij non põt appellari ad epuz vt.d.c.ij.an poterit ſupplicari. Archi.z Hoſti.in prin.in.c.romana.eo.ti.in.vi. tenent q non: quia quando ſnia tranſiuit in rem iudicatam ſolum põt ſupplicari principi z inferior a principe nõ poteſt admittere ſupplicationem.l.i.C.ſen.reſcin.nõ poſ.z ibi per glo.l.i.z.l.fi. C.vt.lite penden.auten.hec ſupplicatio.C.de preci. impe. offere.z habetur in.c.ex litteris.ſ.de reſti.iteg. z p Spe. ti.de ſupplicat.§.i.z ideo modo predicto nõ poterit a ſententia vicarij ſupplicari ad epiſcopum: z ita procedat opi. Archidia.z Hoſtien.ſ.ſed ſi capiatur ſupplicatio large ꝓ reſtitutione in integrum que conceditur maiori ex iuſta cauſa ſeu minori vel eccleſie: z tunc poterit cum etiam coram eodemmet vicario implorari poſſet reſtitutio in integrum per nõ.in.l.prefecti pretorio.ff.de mino. z ita procedat opinio Jnnocen.in dicto.c.romana.ſm Johan.an. z Semi.ibi cum quilibet index ex iuſta cauſa poteſt reſtituere aduerſus ſuam ſententiam.vt in .d.l. prefecti : z ita ẽt ſequitur Panor.i.d.c.ex litteris colũ.vi.i pn. Decimo queritur quid ecõtra an a ſnia epi poſſit ſupplicari per viam reſtitutionis in integrum coram vicario. Panor.i.c.cuz ex litteris.colũ.i.de reſti.ſpoli.tenet q non per illum text. vbi legatus pape etiam cardinalis nõ poteſt cõcedere reſtitutionẽ in integrũ ẽt eccleſie aduerſus ſniam pape ꝓ quo facit tex.nõ.in.l.iij.C.ſi aduerſus rem iudi.z in .l.i.C. vbi z apud quẽ.vbi etiã contra ſniam vicarij vel delegati principis ſolus princeps reſtituit z aſſignat Panor.ratione qz reſtitutio in integrũ dz tractari coram ſuperiore ipſius ſententiantis .l.i.z.ij.C. vbi z apud quem . z inferior non poteſt reſcindere ſniam ſuperioris ar.in cle.ne romani. de elec.ita Panor.in dicto.c.cũ ex litteris. Sed aduerte quia contrarium eſt tenendũ z ſic q vicarius poſſit reſtituere aduerſus eius ſniam: vel ſniam ipſius epi p tex.i l.fi.C.vbi z apud quẽ.vbi reſtitutio in integrũ põt iploza ri coram quolibet iudice ordinario cõpetẽte dũmõ habeat adminiſtrationẽ z bene ad hoc facit dictum Bald.ſuper tex.ibi vt videatur ipſe facere qui loquitur ꝺ vicario.cũ g vicarius nõ ſit inferior ſed ſit idem tribunal cuz epiſcopo z habeat iuriſditionem ordinariam vt in dicto.c.ij.z in dicto.c.romana.ergo poterit coram eo peti ſicut poſſet coram eius epiſcopo. Non obſtat dicta.l.i.z dicta.l.iij.quia ꝓcedũt in principe.vel eius delegato z vicario ſecus in vicario inferioris. Hinc eſt q delegatus ẽt pncipis nõ poſſet reſtituere aduerſus ſuã ſniaz diffinitiuã quia reſtitutio debet implorari coram habente iuriſditionem ordinariam. vt.d.l.fi. Sed aduerſus ſuam interlocutoriã nõ habẽtem vim diffinitiue poſſet quilibet delegatus reſtituere erquo tunc ipſa reſtitutio incidenter petit in ipſa cã principali: z ita Bart.z Bal.in.dicta.l.iij.C.ſi aduerſus rem iudi.z bene facit dicta.l.fi. Undecimo queritur an a ſnia vicarij poſſit dici de nullitate coram epo vel econtra. Bal.hic dicit quod ſic quia ſuper nullitate poteſt adiri quilibet iudex competens etiã coram eodemmet iudice qui ſẽtẽtiauit põt dici de nullitate.l.ſi vt proponis.C.quõ z qñ iudex.ꝺ quo tamẽ articulo dicetur in.c.dilecto.ſ.eo.in materia nullitatis ſententiarũ z ibi an a ſnia delegati a principe vel an a ſnia ſuperioris poſſit dici de nullitate coram ordinario infe

riore dic vt ibi dicetur. Duodecimo queritur an eps pos sit reuocare interlocutoriã latã ab eius vicario. sicut ipse vicarius posset. Bal. hic q sic. z ita tenet glo. in dicto. c. ij. p rõnem illius tex. sed eo casu quo non posset ipse vicarius reuocare non poterit: similiter ipse eps p nõ. in. c. cum cessante. s. eo. Decimotertio q̃ritur quid si vicarius detulit appellationi an eps poterit reuocare talem delatõez z appellationẽ ipsaz reicere. dicas q sic omni casu quo potuisset reuocaꝛ ipse vicarius similiter poterit reuocare eps vel econtra. ar. d. c. ij. de quo tñ articulo an delatio appellationis facta p iudicem a quo possit p eum reuocari dicetur in. c. interposita. §. penul. j. eo. z habeꝛ per Pano. ī. c. dilecti. s. eo. in fi. z ibi p Jo. an. z plenius p cũ z Archi. in c. cum appellatiõibus friuolis. eo. ti. in. vi. Decimoquarto q̃ritur an quo ad recusationẽ censeaꝛ idẽ tribunal vicarij z episcopi. dicas q nõ prout habeꝛ in. c. si contra vnũ. in fi. de offi. deleg. in. vi. vnde licet sit suspectus ipse vicarius p hoc tñ non censetur suspectus ipse eps. ideo cã suspitionis vicarij est probanda coꝛã ipso epo z hoc casu non cliguntur arbitri. vt. d. c. si contra vnũ in fi. secus tñ econtra. qꝛ si est suspectus epus censeꝛ in cõsequentiã suspect⁹. z recusari potest eius vicarius generalis. ita tex. nõ. ad ffi in. c. insinuante. s. de offi. deleg. vbi ita concludunt doc. Iz Bal. in hoc videaꝛ sentire contrariũ in. l. i. C. si quacunqz predi. po. p illũ tex. z non bene posset ꝓcedere de iure cuili. ideo a snia vicarij appellaꝛ ad suũ ordinarium. l. a ꝓcõsulibus. z ibi p Bal. C. de appel. licet Bar. in. l. precipim⁹ C. eo. ti. hoc nõ sequaꝛ: z idem Bali. in. d. l. a ꝓconsulib⁹ z in. l. additos. in prin. C. e. ti. z in. d. l. precipimus. in prin. Secundo mõ posset ꝓcedere dictũ Bal. in. d. l. i. qñ vicarius esset constitutus ab alio q̃z ab eius ordinario: qꝛ cuz non possit abmoueri ab eo. tũc est q si est suspectus ordinarius nõ censetur suspectus vicarius. z ita ꝓcedat tex. in d. l. i. z hoc nisi eadem cã suspitionis repiatur in vicario fz Bal. ibi z idem Bemi. in. d. c. iudex de offi. delega. in. vi. dicens q suspecto vicario censetur suspectus eps qñ eadem cã suspitionis concerneret virũqz. Sed qñ vicarius creatur z deputatur a suo ordinario. tũc est indistincte tenendum q suspecto epo seu alio ordiario censetur suspectus vicarius. vt in dicto. c. insinuante. qꝛ cum possit abmoueri ab eo reuocari. vt per Bal. in. l. solet. §. sicut. ff. de offi. consul. z per Bemi. in. c. i. de offi. vica. li. vi. sp est iusta cã suspitionis q vicarius nõ trahatur in voluntatẽ sui ordinarij vt p glo. in. d. c. insinuante. merito est q suspecto epo seu alio ordinario censetur suspectus eius vicarius. Decimoquinto queritꝛ eps constituit duos vicarios insolidũ tulerunt super eadem cã contrarias sentẽtias. an poterit epus adherere cui velit z illã validare. Bal. hic in vlti. collũ. tenet q sic p. l. duo iudices. ff. de re iudi. qõ dictum est notandũ pro limitatione z declaratiõe. c. fi. s. ti. proximo.

Decimosexto queritꝛ cũ hic in tex. dr q gradatim ẽ appellanduz an valeat appellatio si quis simpliciter dicat appello a sententia z non declarat ad quẽ iudicem. Bal. in l. i. §. si quis. ff. de appel. tenet q sic per illũ tex. z in. l. qui rome. §. seia. ff. de verbo. oblig. vbi bonus tex. Idez Spe. ti. de appel. §. nunc tractemus in ij. sed quid si quis dicẽs q tunc in dubio censetur appellatũ fm formam iuris: z sic ad proximũ superiorẽ z non ad papã. ar. regule. in obscuris. li. vi. z idẽ voluit Archi. ij. q. vi. anteriox. hoc idem sequitꝛ Jo. an. in. c. vt debitus. s. eo. z Bal. i. l. aptissimi. C. de iudi. dicens q sufficit simpliciter dicere appello p tex. in. d. l. i. in fi. cũ sequen. z intelligitur gradatim appellatũ vt. s. Sed aduerte qꝛ predicta absqz dubio procedũt de iure ciuili quo iure appellari oz ad proximũ superiorẽ. z ita censetur appellatũ. l. imperatoꝛes. ff. de appel. z p gl. in dicta. l. i. §. i. Benus ergo q non põt verificari nisi in vna specie nõ inducit aliquã incertitudinem. vt nõ. in. d. c. quoniã abbas. z in. c. ex parte. in fi. s. de offi. deleg. Sed de iure canonico talis appellatio nõ valeret: qꝛ cum possit appellari ad papã omissis mediis. ij. q. vi. ad romanã.

Jtẽ ad legatũ in prouincia sua. vt nõ. in. c. i. s. de offi. leg. Jtẽ ad patriarchã fm Jnno. in. c. antiqua. s. de priuile. z glo. xxij. di. renouantes. ideo talis appellatio generalis inducit incertitudinẽ. ff. de iure fis. l. ita fidei. vñ non oz valere qꝛ iudex oz esse certus. s. de rescrip. c. ad hec. z maxime iudex ad quẽ. ij. q. vi. c. ꝓpter. z. c. ab eo. §. forma. z nõ licet cũ alicuius iniuria vagari. vt. l. pretoꝛ edixit. ff. de iniur. z. c. vt quis duas. de elec. li. vi. z per glo. nõ. in. c. si is cui. de offi. delega. in. vi. z ita sequitꝛ Pano. in. c. ij. s. eo. ti. z in. c. vt debitus. s. eo. z Jmo. in. d. l. i. §. si quis licet idem Jmo. ibi postea in antepenul. collũ. videatur reside re q ẽt de iure canonico valeret talis appellatio dato q alia declaratio non fiat infra tempus datũ ad appellandũ qꝛ in dubio oz censeri esse appellatũ fm formam iuris: z sic ad proximũ superiorez. vt tenet Spe. vbi. s. pro quo facit secundũ eum: qꝛ vbi quis põt vti iure spẽali z iure cõmuni non videtur in dubio nisi aliud declaretur quis eligere viam iuris spẽalis sed iuris cõis. p notata in. l. quãq̃ C. de testa. milit. z in. l. precibus. C. de impub. z sic in dubio oz intelligi esse appellatum ad ꝓximũ superiorẽ fm formam iuris cõis prout pz in. d. c. romana. in prin. z qꝛ in dubio oz fieri interpretatio: vt actus magis valeat q̃ pereat. c. abbate de verbo. sig. ff. de re. dub. l. quotiens. Sed certe tenendum vt prout. s. est dictum qꝛ in appellatiõe de iure canonico oz exprimi nomen iudicis ad quem: vt ij. q. vi. §. forma. z qꝛ ẽt de iure cõi appellatur ad papam legatum vel patriarcham omisso medio. ideo talis appellatio esset incerta. Non obstant nõ. in. d. l. quãq̃z quia ibi in actu testandi qui dependet a libera voluntate testatoris xij. q. ij. vltima voluntas. secus in iudicijs que recipiuntur in inuitum. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verboꝛum oblig. in quibus non debet esse incertitudo in preiudiciũ partis. z ita videtur esse de mente Jo. an. in addi. Spec. in dicto ver. quid si quis. z predicta consideratio Jmo. fuit originaliter Archi. ij. q. vi. anteriozum. dicentis q in dubio qui appellat nullo expresso iudice intelligitꝛ ad immediatum superiorẽ appellasse. ideo valet appellatio. tñ ad oẽ dubiũ tollẽdũ cautũ ẽ q infra decẽ dies q̃ dantꝛ ad appellandum fiat declaratio iudicis z intimetꝛ pti. prout voluit glo. ordi. in. c. si is cui. de offi. deleg. li. vi. alias fienda videtꝛ interpretatio cõtra eũ qui potuit aptiꝰ declaraꝛ. ff. de pac. l. veteribus. Nõ ob. l. si quis ītentione ambigua. ff. de iudi. z. l. i ambiguis orõnibus de reg. iuris. qꝛ dicta iura possent ꝓcedere in actu vbi nõ esset tps limitatũ: sed in casu isto est limitatũ tps. x. dierũ. iõ post tps nõ subest facultas interpretãdi fm Jo. an. in addi. Spec. c. t. §. nũc tractemus. ij. quid si appellãs. z de his. j. clarius. Decio septimo queritꝛ an valeat appellatio dicendo appello ad iudicẽ competẽtẽ aliter nõ exprimẽdo. Bal. i. l. aptissimi. circa mediũ. C. de iudi. tenet q sic. allegat glo. ordinariã z sing. de hoc in. l. cum proponas. C. de bo. aut. iudi. quã Angel. sequitur ibi super dicta glo. z etiam Bal. ibi. in fi. dicens hoc esse vtile z necessarium quando propter aliquam incertitudinem iuris vel facti quis non est bene certus ad quem sit appellandum faciunt ad hoc rationes adducte. s. in precedenti questione. z tex. i. dicto. §. seia. z dicto casu appellatio non censetur incerta: sed virtute dicte clausule dicitur gradatim facta ad proximum superiorem fm Bal. in dicta. l. apertissimi. quod absqz dubio procederet de iure ciuili vt. s. in precedẽti questione. Sz de iure canonico talis appellatio videtur incerta cum plures sint iudices cõpetẽtes. s. Papa legatus z patriarcha. z iudex ad quẽ debet esse certus vt. s. in questione precedenti. z q dicta appellatio sit nulla tenet Pano. in dicto. c. ij. z Jmol. in l. i. §. si quis. ff. eo. ti. col. iiij. licet postea ibi colum. vij. dicat posse sustineri talem appellationem: etiam de iure canonico cum debeat intelligi ad proximum superiorez ad quem debet appellari de iure communi vt hic in tex. z in dubio debet censeri electa potius via iuris communis: q̃ iuris specialis per nõ. in dicta. l. quãq̃. z in dicta. l. pre i

bus.z in dubio censet quis elegisse illã viam p quã actus melius põt sustentari. vt in.l.iij.cuz ibi nõ.ff.de testa.mili. maxime vt actus magis valeat q̃z pereat.vt dicta.l.quotiens. Sed certe de iure canonico tenendũ videt contrarium cũ de iure canonico plures sint iudices cõpetentes in appellatiõe imo ceteris paribus potiꝰ videt deferendũ appellationi ad papã fm nõ.in.c.si duobus.s.eo.z in.c.si ad sedem.de prebẽ.li.vi.z put.j.dicetur z hoc nisi appellans declaret iudicem infra.x.dies prout voluit glo.in.c. si is cui. Decimooctauo queritꝰ an valeat appellatio dicendo appello ad maiorẽ iudicem aliter nõ exprimendo: z an possit eã prosequi coraz papa Ang.i dicta.l.i.§.si q̃s refert Spe.eo.ti.§.nũc tractemus.in ℣.quid si appellãs ab epo q̃ sic: z ita residet ibi Ang.sed certe Spe.ibi videtur voluisse cõtrarium.s.qõ intelligat facta ad proximũ superiorẽ ad quem de iure est appellanduz.vt hic in ter. z sic dicit q̃ ad archiepm z ista ꝓs est õ iure verior z aduerte qz hoc põt ꝓcedere de iure ciuili vbi appellatio non pt esse incerta.vt.s.secus vbi de iure canonico nisi appellans declaret hoc infra.x.dies vt.s. z ita tenet Jo.an. in addi. Spe.in.d.℣.quid si appellans. faciunt ꝓ hac pte rõnes de quibus.s.in qõne.xvij.lz Jmo.in.d.§.si quis colũ.vi. sequatur opi.Spe.qõ intelligatur in dubio appellatum ad proximũ superiorem z electa via iuris cõis potius q̃z iuris spẽalis.vt.s.de quo.j. Decimonono q̃ritur an valeat appellatio alternatiue ad plures iudices Jo.an. i regula.in alternatiuis.li.vi.disputauit hanc questionẽ z cõcludit q̃ sic de iure ciuili cũ non relinquat appellantẽ incertum z intelligitur ad ꝓximũ superiorez.vt in dicto.§.si q̃s z.l.imperatores.ar.l.i.§.cũ vtriq̃z.ff.de stip.suo.z hoc idez foret dicendũ de iure canonico q̃n cuitaretur icertitudo puta si a fnis archidiacoui vel alterius prelati subditi epo appelletur alternatiue ad epm vel archidiaconũ cum dicto casu non possit appellari ad archidiaconũ omisso ꝓmedio si pars de hoc excipiat.vt hic in ter.z in.d.c.romana §.i.tunc.n.inutilis adiectio non viciat.vt in reg.vtile li.vi. fm Jo.an.in dicta reg.in alternatiuis.z in addi.Spe.i.d. §.nunc tractemus sup ℣.si dicat appello.z idẽ esset i alio casu puta si appellatur a subdelegato delegati pape vato non in totũ. naz tunc non põt intelligi nisi de ipso iudice subdelegante.vt in.c.sup questionũ.§.porro.de offi.dele. ideo appellatio non põt esse nisi certa.z ita Pano2.in.c.i. s.eo.in vlt.colũ. Dz eo casu quo i dictis casibus vel alijs posset esse incertitudo puta si est cõsuetudo q̃ omni casu possit appellari ad superiorẽ omisso medio valet.n. talis cõsuetudo.vt.d.c.romana.fo rñso.tũc appellatio alternatiua non valeret cum esset eadẽ ratio incertitudinis fm Jo.an.in dicta reg.in alternatiuis.in fi.z idẽ si appelletur ad archiepm vel ad papã seu legatum.tunc cũ papa z legatus possint adiri omisso medio.vt.s.talis appellatio alternatiua non valeret de iure canonico tanq̃ incerte: quia cui acquiratur iurisditio incertũ est ar.optimũ in.l.proinde.ff.de stip.suo.z in.l.itẽ si vnus.ff.de arbi.§.si duo. fm Jo.an.in dicta reg.in alternatiuis.z idẽ glo.ordi.z sing. in dicto.c.si is cui. Sed aduerte qz Bal.in.l.appellatione C.eo.ti.colũ.v.in prin.tenet contrariũ. qz qñ alternatiua cadit inter extrema quoꝝ vnũ est abile altez inabile resolnitur in solutã seu simplicẽ.vt in.l.pinde cuz se.ff.de stip. seruo.z idẽ si extrema sunt abilia.vt est in casu qñ appellatur ad archiepm vel ad papã.qz adiectio principis nõ viciat.d.l.i.§.si quis.z.l.si ciuis.ibi si pricipẽ z c̃.ff.de appel. reci.nec erit in prãte iudicis a quo dare apostolos ad quẽ velit sed dabit apostolos simpliciter fz Bal.in dicta.l.appellatõe.z hic dicentẽ q̃ in alternatiua ꝓmissione vtrũq̃z est in obligatiõe sed vnũ in electiõe.ff.de ℣bo.ob.l.si duo rei.ideo incertũ reducitur ad certũ ex necessitate electiõis cũ appellans eligendo postea faciat appellatum certum fm Bal.hic z hoc idẽ Ang.in dicta.l.cũ proponis.i p̃n. qz ex quo vterq̃z est iudex cõpetens valet appellatio alternatiua.lz.j.x.dies nõ fiat declaratio.poterit.n.eligere postea z electio est loco declarationis: q̃ declaratio põt fieri ex interuallo.l. heredes palã.§.sed si notã.ff.de testa.z ita sequunt formaliter do.de rota dec.ccxc.que incipit. Itez q̃ appellatio. referendo Spe.in.§.nũc tractem⁹.in p̃n. z in ℣.sed pone aliquis.z in ℣.quid si dicat.tenet q̃ vale at appellatio alternatiua.cum ẽt in casu magis dubio admittatur ꝓpositio alternatiua puta in libello.s. de resti.i inte.c.constitutus.nec erit necesse declarare infra.x.dies. eo.n.ipso q̃ appellans prosequitur appellationem certificat aduersarium per citationẽ inde secutã.vt in cle.causã. de elec.z in cle.ij.vt lite penden. Tu aduerte qz de iure canonico sequenda videt opi.glo.i.d.c.si is cui.z Jo.an. in dicta reg.in alternatiuis.z hanc partez sequit Archi. vi.q.vi.in.§.post datã.qz alternatiua est incerta.vt in dicta reg.in alternatiuis.z in.l.si is qui ducenta.§.vtruz.de re.dubi.z ex alijs ratiõibus adductis.s.in questione.xvi. Non obstant adducta in contrariuz z primo ratio Bal. in dicta.l.appellatione.qñ alternatiua ponitur inter extrema quorum vnum est abile: z alterum inabile.qz certe in casu isto vtrũq̃z est abile cum possit de iure canonico licite appellari ad legatũ vel ad papam omisso medio. ergo cum sit abilitas in vtroq̃z extremorum non potest alternatiua resolui in solutam seu simplicez z sic non obstat.d. l.proinde. Nec obstat secunda ratio z adiectio principis non viciat: qz procedit de iure ciuili non sic de iure canonico. vt.ij.q.vi.ad romanã. z.d.c.si duobus.s.eo. Nec obratio Bal.hic z Ang.in.d.l.cum proponis. z do. de rota vt.s. qz procederet qñ prosecutio z citatio fieret infra tps x.dierum sed cum appellans possit deferre prosecutionẽ appellationis ad finem anni.vt vide dicta de hoc in.c.exratione.s.eo.non dz interim aduersarius remanere incertus non ob.dictum.c.constitutus.qz ibi quando est ꝓbabilis dubitatio: alias secus esset.vt in.l.i.§. quod autez.ff. quo.leg.vel ibi loquit in libello qui potest quãdocñq̃z declarari vsq̃z ad fniam.vt per gl.in.l.i.§.si quis argumẽ. ff.depositi.non sic in appellatione in qua iudex debet esse certus z habet tempus limitatum.x.diex. vnde post tempus nõ põt fieri declaratio.vt i.l. bonoꝝ.ff.rem.ra.habe. z per glo.in verbo adherentes.in.c. cupientes.§. q̃si per xx.de elec.in.vi.z ita rñdet Jo.an.in.d.℣ quid si appellãs z ita rñdetur ad ter.in.d.§.sed si notã. quia ibi indeclaratione testatoris que potest semper fieri vsq̃z ad mortẽ nec est limitatum certum tempus secus in appellatione vt.s. in qua per declarationem dicitur aliquid de nouo fierꝰ.s. exclusio alterius iudicis nominati in ea z applicatio iurisditionis iudici declarato vnde non obstat dictum Bal.in d.§.sed si notã dicentis per illum tex.q̃ declaratio potest fieri post terminum quia certe in casu nostro ẽ diuersa ratio cum appellatio post.x.dies non possit esse in pendenti. l. nõ quẽadmodũ.ff.de iudici.quia de sui natura a principio uoluit causam ad iudicem ad quem vt in.c. dilectis filijs decano.s.e.z hoc casu staret in pendenti quia interim cui iurisditio applicetur esset incertum z sic cõtra naturam appellationis z hanc partẽ sequitur Pano2.in.d. c.ij.in fi.s.eo.z idem in hoc Jmol.in.d.l.i.§.si quis.colũ. iiij.in fi.z colum.vi.dicens predicta ꝓcedere etiaz si appellans alternatiue sibi reseruaret prãtem eligendi quia de iure canonico nõ valet nisi declarett infra.x. dies vt.s. z idem Jo.an.i.d.℣.quid si dicat appello.nec potest hoc casu dici in dubio elegisse viam iuris cõis z ita esse appellatum ad ꝓximum superiorem qz qñ appellatur alternatiue cõstat q̃ vtraq̃z via z iuris cõis z iuris specialis velit posse vti.ita exprimẽdo. vnde nisi declaret infra.x.dies appellatio est nulla: z incerta de iure canonico fm Jmol.in d.§.si quis.z aduerte quia opi.Bal. Ang.z do.de rota.s. posset forte saluari quando est appellatum alternatiue ad archiepiscopũ vel ad papaz seu legatũ apposita illa clausula vel ad quemlibet iudicem cõpetentẽ cum videat quis in dubio eligere viã iuris cõis potiꝰ q̃z iuris spẽalis.vt.s. z in dubio cẽsetur quis eligere viã p quam actus melius

possit sustentari. vt.d.l.iij.z sic vt potius valeat q3 pereat vt.d.l.quotiens.tunc.n.exquo appellans adiecit clausulā predictā appet q non velit vti iure spēali sed potius se determiare ad iudicē cōpetentē cuz videat' qs ī dubio eligere viā iuris cōis poti9 q iuris spēalis.z ita voluit nō.Bal. in dicta.l.cum ꝓponis.in fi.sed ēt in dicto casu dici posse videtur appellationē esse incertā cuz vterq3 iudex sit competens z nō soluz relinquit' appellat9 incertus: sed ēt iudex a quo q3 bz dare apostolos certos z qualificatos ad certū iudicez.vt in.c.i.§.in quib9.eo.ti.vi. Nec obstat qđ dicit Bal.in.d.l.appellatiōe.q sufficiat dare apostolos generaliter.qz certe iudex a quo dz ēe certus forte.n. daret apostolos reuerentiales si intelligeret appellatū ad papā et non sic faceret.si ad alium iudicē. vt dicto.§ in quibus.

Itē non potest eē certus in assignatiōe termini qz magis tps assignabit ad utinerandū distantiā locoꝝ eorum iudicū vt in.l.ꝓses.C.e.ti.z ideo in appellatōe alternatiua non pōt esse cert9 z deliberare ꝓdicta: cōsequenter videre tur q de iure canonico talis appellatio sit nulla limita.ñ oia precedentia duobus modis.primo qz oī casu appellatio incerta valeret dūmodo postea infra tps.x.dieꝝ ōclaret z suppleat qđ omisit.z ita glo.in dicto.c.si is cui.z Jo. an.in.d.reg.in alternatiuis.in fi.z Jmo.in.d.§.si quis.z ē dictū in.c.sua nobis.s.e. Secundo limita qz valeret appellatio generalis ad cōpetentē iudicez vel simpliciter dicendo appello nō exprimendo ad quē iudicez aut si appellatur alternatiue qñ occurrit aliqua ꝓbabilis dubitatio iuris vel facti ad quē sit appellandū.tunc.n.de iure canonico pp probabile dubiū iuris vel facti valeret talis appellatio ar.c.i.de postu.ꝓlato.li.vi.z in.l.i.§.qđ autem.ff.quo. leg.sm Jo.an. in dicta regula.in alternatiuis.z gl.in.d. c.si is cui.z Pano2.in.d.c.ij.in fi.s.eo. z Bal.in.d.l.cū ꝓponis.in fi.z ita ꝓcedat qđ habet' in.d.c.ꝓstituerus.z ibi per Jnno. Vigesimo z vltimo quer' quid si appellatio fiat copulatiue ad plures iudices Spe.in d.§.nūc tractemus.in ꝟsi.sed pone aliquis.vide' iclinare q valeat: refert tñ alios tenuisse cōtrariū cum quibus tz se Jo.an. ibi in addi.rōne incertitudinis nisi declaret infra.x. dies vt.s.z hanc ptē sequit' An.in.d.l.i.§.si quis.z idē Jmo. ibi colū.iij.dicens hoc ꝓcedere de iure canonico secus de iure ciuili.vt.s.z ex his infert' q a sꝑnia epi si appellet' ad archiepm z ad quēlibet aliū iudicez cōpetentē: z tunc talis appellatio sic copulatiue ad plures iudices cōpetētes non valeat de iure canonico tanq̄ incerta exquo sūt plures iudices cōpetentes. vt.s.z cui applicet' iurisditio est incertū ar.l.proinde.ff.de stip.suo. Apparet ergo q illa clausula z ad quēlibet aliū iudicem cōpetentē nō est inserenda in appellatiōe de iure canonico qđ est nō. ad ea q dicit Bal.in.l.cū ꝓponis.in fi.z in.d.l.aptissimi circa medium z Pano.in.d.c.ij.in fi.aliud.n.est simpliciter appellare ad iudicē competentē z in hoc dic.vt.s.in qstione.xvij. z aliud est expssionē iudicis subiungere z ad quēlibet alium iudicē competentē.tunc.n.dicta clausula videt' inducere incertitudinē z attribuere actū plurib9 sm nō.in.l.B argumēto.ff.de here.insti.z in.c.duob9.de procu.li.vi. z de materia.vide p Archi.ij.q.vi.in.c.si quis.§.post vatā. z hec sufficiant loco repetitionis huius nō.decre. Postremo adde quid si appellās semel elegit iudicez an possit postea variare Jo.an.in addi.in.d.§.nunc tractemus. in fi.videt' residere q nō possit qz vno electo ad illū soluz censet' appellatum facit quod nō. per glo.in.l.quicquid. astringende.ff.de ꝟ.ob.de quo vide ī.l.si quis libellos.C. de appel.ibi per glo.z plenissime dicta de hac difficultate in.c.sua nobis.circa fi.s.eo.

X parte. Si is qui desijt eē tutor nomine pupilli cōuenitur inuitus bz iustam cām appellandi.b.d.primo ponit' querela appellantis. secundo dātur iudices ibi.ideoq3 mandam9.

Nō primo libellū posse fundari cōtra tutorē nomine pupilli sed an rescriptū sit impetrandū contra pupillum vel cōtra eius tutoreꝝ vide p Hosti.ti.de rescrip.§.circa. post ꝓin. vbi videtur cōcludere q ēt contra solū pupillū possit impetrari cū non fiat ei ꝓiudiciū exquo postea iudicium bz agitari vel cōtra tutorē noīe pupilli vel ꝯ pupillū cum auctoritate tutoris. vt in.l.i.§.sufficit.ff. de admins.

Secundo nō q mater pōt esse tutrix filioꝝ suoruz: z idē ī auia.vt ī auc.mīi z auie.C.qñ mulier ture.offi. Alie ꝟo mulieres non ꝓnt esse tutrices: qz virile officiū est: vt in.l.i.cū ibi nō.C.qñ muli.tu.offi. Tertio nō q si mater transit ad secunda vota ipso iure pdit tutelā filioꝝ.vt hic in tex.de q̄ hic in glo.nec distinguit' an sit testamentaria legittima seu anoꝛmala.vt hic lz aliqui dixerūt q tutelaz testamentariā nō pdat.q opi.est falsa nisi testator cōcesserit expsse q salua tutela possit accedere ad secūda vota.ita tex.nō.in auc.de nup.§.disponat.sm Bal.hic. Quarto nō q ille qui iā desijt eē tutor nō pōt amplius conuenirī noīe pupilli itellige in negotio de nouo inchoādo secus ī causis inchoatis.nā tenet' tutor adesse z ꝓsequi nisi administratio ī curatorē sit trāslata.vt i.l.i.C.vt cau. post pub. tu.adsit.z aduerte qz ista exceptio nō possū cōuenirī tāq̄ tutor est dilatoria z pōt opponi z ad rescriptū z ad ꝓcessum.vt hic in tex.ex quo tene mēti q cōiuncta ꝓsona sicut erat hic mater non tenetur defendere coniunctū z potest se excusare: licet ergo cōiuncta ꝓsona posset esse ī iudicio ꝓ cōiuncta.vt in.l.sz z bee.ff.de ꝓcur.tñ non cogit'.tex.ē hic nō.sm Bal.z vide in.l.alienā.C. de procu. Quinto tene menti.z ita sꝑ allegat' q si iudex procedit ad vlteriora neglecta exceptiōe opposita p partē videt' tacite ꝓnuntiare exceptionē non obstare z eā repellere licet eā non reiciat.z ideo ab hac tacita ꝓnunciatiōe pōt licite appellari. ita tex.hic per quē declarat'.c.dilecto.s.e.vbi dī q ita de mu3 dz appellari si exceptio reiecta fuerit.sufficit.n.q tacite reiciat ꝓcedendo ad vlteriora neglecta exceptione. vt hic in tex.qz licet iudex nihil loquat' ꝟbo. si tñ compellit facto procedendo in causa potest appellare: qz nō minus est facere q̄ dicere.ff.de le.l.de quibus.in fi.z in.c. dilecti filij.s.e.z ibi per glo.z ab hac tacita pronunciatione sup exceptionib9 z sup legittimatiōe ꝓsonarū.l.tutorē vel ꝓ curatorē.esse admittēdū vel nō licite appellat' nō soluz de iure canonico vt hic ī tex.sz ēt de iure ciuili sm Bar. in.l. ei9.qui in ꝓn.ff.ō appel.reci.facit.l.arbitro.ff. qui satisda. cog.p quā.l.dixit nō. Spe.ti.de testi.§.i.ꝟ.recepta autē. q si iudex admittit testē qui non debet admitti q etiā de iure ciuili appellat'. Cōclude ḡ q ꝓ vbicūq3 tacite vel ex ꝓsse ꝓnūciat' ꝓsona esse legittima que nō ē vel ecōtra puta tutorē ꝓcuratorē vel minorē agentē vel defendentē in iudicio licite appellat' ēt de iure ciuili: ꝓ quo ēt tex in.l. ait ꝓtor.§.permittit'.ff. de mino.z ita Ang.ī.d.l.arbitro. in vlti.colum.sicut z alias ab interlocutoria quādo iudex ꝓnūciat se cōpetētē vel nō licite appellat' ēt de iure ciuili vt est glo.in autē.habita.C.ne fili.ꝓ pa.ꝓ quo ēt tex.in c.significantibus.s.de offi.deleg.z Bar.in.d.l. eius qui.

Certo nō.q iustificata appellatione ēt tēdente ad exclusionē iurisditiōis iudex ad quez pōt cognoscere desinere gotio principali quod ē cōtra.c.oliz cū ibi nō.s. ō except. Dz certe hic ex vīiustificate appellationis nō potuissent iudices ꝓcedere z cognoscere in negotio ꝓncipali sed cognoscunt virtute specialis commissionis eis facte quo ad ipsos pupillos vt hic in tex.z Jmol.hic in prin.z Pano2. hic in fi.vnde in hoc dic ꝓut in.d.c.olim. Ultimo per hunc tex.reꝓbatur cautela Pilley dicētis de cōsilio esse q̄ iudex nunq̄ ꝓnūcier expsse sup exceptionib9: sz solū ꝓ cedat ad vlteriora ī cā ne det' materia appellādi.sz certe talis cautela nō ꝓcedit vt hic in tex. vbi iudex simpliciter ꝓcedendo in cā videtur reicere exceptiones ēt nulla facta ꝓnūciatiōe z pōt ex B licite appellari. vide de B p Spe. ti.de excep.§.ij.ꝟ.z nō. Quid ār si iudex nō ꝓcedit ad vlteriora sz supersedet in causa forte vt vexet excipientem. vide p Jo.an.in.c.dilecto.s.e.cōcludēt q si iudex tertio monitus non ꝓnunciat sup exceptionibus aut non ꝓ

cedit in causa poterit ab hoc grauamie licite appellari ar. c.i.s.de supplē.neg.pla.7 ita residet hic Pano2.sed certe q requirat tertia monitio pcedit ex habūdāti 7 de cautela cū de iure sufficiat semel requirer iudicē.l.ticia seio.§. vsuras.7 ibi Bar.ff.de leg.ij.7 in.l.moza.ff.de vsu.7 q a negligentia vel a tarditate iudicis in nō faciendo vel pcedendo appellet.vide glo.nō.in.c.ij.in fi.co.ti.in. vi.7 in c.ad aures.j.de simo.posset ēt p viā querele adiri supioz. vt.l.fi.§.illō.C.de tpi.appel.7 ibi p Bal.facit.c.nullus.j. de iure pa.de quo articulo vide dicta in.c.ex rōne.s.eo. colū.xx.7 in.c.cū cessante.s.eo.in penul.car.in ℣. vltimo querit an iudex.7 adde q2 voluit.Jmo.in.c.ex conquestione.in prin.s.de resti.spoli.7 sequit Bar.in.l.q̄uis.co. pe.ff.de dam.infe.q si ego incepi cām cozā vno iudice q̄ negligit mihi facere iusticiā possum adire supioz ē impetrare aliū.vt in aut.vt differentes iudices.p totū. Sz an ipse iudex prim⁹ volendo reuocare grauamen possit cām reassumere Ang.in.d.l.q̄uis.q sic p nō.in.d.c.cuz cessante.Jmo.vero in.d.l.q̄uis.tenet cōtrariū exquo supioz alteri iudici cōmisit pro quo bene facit qđ est dictū in.c.vt nostr.s.eo.7 in.c.intūnasti.j.eo.circa fi.vbi vide 7 aduerte p declaratiōe huius nō tex.debēt cōsiderari q̄ttuoz seu quinqz casus. Aliqñ.n.opponit exceptio aut ℞ procuratorē seu cōtra iudicē vel rescriptū seu alia exceptio sup emergentibus in pcessu tunc si iudex cognito de ipsa exceptione pnunciat exp̄sse sup ea admittendo vel reiciendo sicut fieri oz de iure q2 sup emergentibus ē exp̄sse pronunciandū.vt p glo.in.l.i.C.de oz.iudi.7 in.d.l.arbitro.7 in.c.i.s.de ordi.cog.7 tunc est claruz q pōt appellari a tali pnunciatiōe sm Bar.in.l.a pcedente.C.de dila.allegātem Spe.in.d.ti.de excep.7 ita pcedat tex.in.c. exhibita s.de iudi.7 in.c.significāte.7.c.significauit.7.c. dilect⁹.s. de rescrip.7.c.significauit.7.c.significante.s.eo.in quibus iuribus iudex exp̄sse reiciebat exceptōes.vt hic 7 facit de. cū a repulsione.de appel.7 idē foret dicendū si iudex procederet ad vlteriora dicendo nō obstantib⁹ obiectis talis cuiz est exp̄ssa pronūciatio sup exceptiōib⁹ sm do. Anto. 7 Jmo.in.c.sup litteris.s.de rescrip. Aliqñ 7 secundo iudex nō reicit exp̄sse exceptōes vel nō denegat exp̄sse admittere sz simpliciter ad vlteriora,pcedit absqz dubio censetur tacite pronunciare sup exceptionib⁹.7 ita Bal.in dicta.l.a pcedēte.7 Ang.in.l.ij.ff.si qs in ius vo.7 ita absqz dubio pcedant supradicta iura dicentia q p processuz ad vlteriora censet iudex tacite pnunciare sup exceptiōibus 7 emergentib⁹ in cā 7 a tali tacita pnunciatione licite appellatur ēt de iure ciuili vt.s.dictū est de quo ēt tex.7 glo. in verbo ex causis p̄dictis in.c.accedens.cl.ij.s.vt lit. non conte. Aliqñ 7 tertio opponit exceptio 7 iudex aliter non cognito de cā pcedit ad vlteriora:an tunc censeatur pnūtiasse sup exceptiōibus.ita q sit necessaria appellatio iste passus ē dubius.nā Bar.in.d.l.a pcedēte.sentit q iudex debeat cognouisse:7 tunc censet tacite pnunciare q̄n cognouit.hāc ēt partē tenet Ang.exp̄sse in.d.l.ij.ff.si quis in ius voca.p illum tex.q2 iudex oz de hoc primo cognoscere alias pcessus videt esse nullus sm eū ibi 7 facit.d.c. exhibita.alias q̄n non fuerit cognitū p processuz ad vlteriora nō intelligit pronunciatū.7 ita ēt ꝓsuluit Ang.suo consi.cxcij.qđ incipit.In cā accusationis.vbi nō. p eū. sz si cognouit tunc pcedendo ad vlteriora tacite reicit exceptiones 7 pnūciat sup eis.ita glo.ordi.in ℣bo tueri.in.l. ij.§.sed si dubitet.ff.de iudi.facit.ff.de cōpensa.in.l.quod in diē.§.si rōnem.7 in.l. ait p̄tor.§.pmittitur.ff.de mino. 7 in.l. sinaūt.§.si quocū qz.ff.de mino.7 in.l. sinautez.§.si quocunqz.ff.de neg.ge.p que iura ꝓbat q per processum ad vlteriora exceptio incōpatibil' processui sp intelligitur esse repulsa.7 hoc idem tenuit Spe.ti.de excep.§.iubendum.℣.sed nō sm Ubertum.debet iudex cognoscere primo. vt sic censeatur tacite pronunciasse: 7 ideo si questio emergens sit super iurisditione:nisi iudex examinet 7 cognoscat non videtur sibi liquere. ideo processus nullus ar.l.pe.ff. de eo qui pro tuto. 7 idem si exceptio sit super mandato procuratoris quia iudex debet scire personas esse legittimas vel non.s.de iudi.c.causam que. vt sic teneat processus per nō.in.l.i.C. de satisda. ergo si non cognouit nō censet pronunciasse 7 ita fuit de mēte Bal.in l.non eo minus.C.de procura. vbi sing. dixit q lz iudiciū cum mínore vel eius administratore minus legittimo si respicit fauorem minoris valeat. tex.est ibi nō. tñ modus est sm Bal.ibi q a principio opponatur de hoc exceptio q2 si post exceptionem in iudicio iudex procedit processus erit nullus sm Bal.ibi volentē q per pcessum ad vlteriora q̄n non fuerit cognitum non censeatur iudex reiecisse vel legittimasse minus legittimū administratorē minoris 7 ita vī voluisse glo.in.d.l.ij.§.si dubitetur q2 iudex oz vidisse 7 sic cognouisse vt intelligat per processum ad vlteriora tacite pnunciasse.7 pro hac pte consuluit Ang. in d.consi.vt.s.Sed aduerte q2 Bar.in.c.ij.s.de iura. calū. nō.illum tex. simpliciter q per processuz ad vlteriora vī iudex tacite pronūtiare sup exceptione.idē Bal.in.l. pactum.C.de pac.dicēs q lz alias tutozes curatozes vel p curatozes non possint renuntiare exp̄sse exceptiōibus declinatorijs vel pemptorijs cū non possint donare 7 renūtiare.esset donare 7 dilapidare.vt in.d.l.pactū.7 in.l. contra iuris.§.fi.ff.de pac.7 nō.in.l.si quis delegauerit.ff.de noua.7 in.l.si quis obligatis.ff.de reg.iur.tñ possunt tacite renuntiare. ideo per pcessum ad vlteriora excludit exceptio declinatoria.l.fi.C.de excep.cū censeat tacite pnunciare per iudicem 7 nisi tutoz vel curatoz appellet transit illa pnunciatio in rem iudicataz vt hic sm Bal. ad idem glo.in.d.l.ij.§.sed si dubitet.7 p hanc ptē simpliciter sequitur But.7 Jmo.in.d.c.super litteris.p quo allegāt tex. nostr hic cū sit melioz tex.qui sit i iure.hic.n.iudex nō negabat exceptiōez admittere:nec ēt exp̄sse reiciebat sz dicit tex.q hac exceptiōe neglecta pcedebat in cā 7 sic est hic tex.valde nō.q iudex pcedēdo ad vlteriora ℞ viz exceptionis censet tacite pnūciare sup ea:7 sic exceptionez nō obstare.7 iō est necessaria appellatio nec distiguit tex. hic an iudex cognouerit vel nō imo dicit ℞riū q2 dic bac exceptōe neglecta. Negligere.n.ē nō intelligere.vñ absqz cāe cognitiōe iudices sic pcedebāt ad vlteriora:7 sic simpliciter But.7 Jmo.in.d.c.sup lr̄is.p hūc tex. 7 ita ēt simpliciter trāseūt hic doc.7 clari⁹ ēt exp̄sse tenuit Bal.hoc i l.i.circa fi.C.de ordi.iudi.dicēs p tex.nō.hic q lz glo.alias voluerit sup emergēnbus esse necessario pnunciādum p iudicē 7 q tacita pnūciatio p pcessum ad vlteriora nō valeat.7 ita glo.in.l.arbitro.ff.qui satisda.cog.7 i.d.l.a pcedēte.7 in.d.l.i.C.de ordi.iudi.tñ tex.ē hic nō.7 clarus in cōtrariū:q2 lz iudex pcedat omissa exp̄ssa pnūciatōe sup legittimatiōe p̄sonaz tutoris vel curatoris valet pcessus nisi appellet q2 ipso facto censet appellasse sup exceptiōe impediente pcessum q̄n iudex pcedit ad vlteriora.ita q omisso exp̄sse pnūciationis in emergētib⁹ non viciat processum nisi appellet.tex.est hic valde nō.sm Bal.in.d.l. in fi.vnde p ea que ibi dicit Bal.clarissime tenet q etiam si iudex nō examinet vel aliter de exceptiōibus nō cognouerit censetur per pcessum ad vlteriora tacite pnūciasse 7 ita ēt simpliciter trāsit Jmo.in.c.i.s.ō ordi.cog.Sup hac difficultate pōt sic concludi. Nam aut iudex incontinēti seu in breui tpe post oppositam exceptionē pcessit ad vlteriora 7 tunc pōt dici q non cēseat pnūciasse q2 ex brevitate tpis p̄sumitur nō cognouisse q̄n est tāta breuitas temporis in qua non potuit bñe cause cognitionem 7 ita pcedit qđ dicit Ang.in.d.l.ij.s.q sit nullus actus gestus p iudicē absqz cāe cognitione exq̄ cāe cognitio est de substantialibus iudicij vt.in.l.platā cū ibi nō.C.de sen. 7 per glo.ij.q.i.i sūma 7 i.c.nos in quēqz.7 ita nō. Bar.i.d.l.platā.dixit sniaz esse nullā q̄n apparet de breuit. te tpis in q̄ nō potuit iudex habere cāe cognitionē. Jdē q̄ dicendū in hac tacita pronunciatione quādo iudex ex abrupto 7 absqz cause cognitione icōtinēti nō cognitis exceptiōib⁹

ꝓciudicialibus ⁊ emergẽtibus ad vlteriora ꝓcedit dz.n. constare ⁊ liquere iudici anteq̃ ꝓcedat ad vlteriora.l.hec autẽ.§.i.⁊ ibi Bar.ff.ex qui.cau.in posses.ibi cõstare liqne req⁊.Si vero iudex ꝓcessit ad vlteriora non incõtinenti ſ⁊ ẽ tãta distantia tpis in q̃ verisimiliter iudex vidisse ⁊ cognouisse excep.oppositã.tunc talis tacita ꝓnuntiatio q̃ resultat p ꝓcessu⁊ ad vlteriora non esset nulla ar.tex.in.c. tum ex litteris.§.de in integ.resti.vbi snia est nulla ſ⁊ lata infra breuẽ terminũ exquo nõ finit ita breuis q̃ nõ potuisset iudex cognoscere.⁊ ita Jmo.⁊ ꝑano.in.d.c.tũ ex litteris.p illũ tex.sic restringẽtes illud singulare dictũ Bar. in.d.l.platã.tutius tamen eẽt ad omne dubiũ tollendũ q̃ omni casu a ꝓcessu adulteriora interponat appellatio.q⁊ eoipso q̃ aliquid repitur in actis ꝓductũ vel oppositũ in dubio ꝓsumit q̃ iudex aliõ viderit ⁊ cognouerit ⁊ hoc fuit singulare dictũ Bal.in.l.edicto.C.de edi.diui.⁊ benefacit ter.ad hoc i.c.in ꝑsentia.de renũ.intellige tñ nisi sit tãta breuitas tpis q̃ iudex nõ potuerit verisimiliter cognouisse alias ex ipsa tacita ꝓnũciatione p processum ad vlteriora fieret ꝓiudiciũ nisi appellet.vt hic in tex.transit enim⁊ interlocutoria in rem iudicatã quo ad iudiciũ partis nisi ab ea appellet.§.de elec.c.dilecti.⁊.§.ti..pri.c.cũ inter vos. Aliqñ ⁊ q̃rto exceptio nõ est opposita nec obiecta p partẽ tunc p ꝓcessum ad vlteriora nõ videt tacite pronunciatũ.⁊ ita ꝓcedat dictũ Bal.in.l.l⁊.C.de ꝓcu.in ꝑn. nam tex.hic ⁊ alia iura.§. adducta ꝓcedunt qñ exceptio fuit opposita p partẽ ⁊ ea opposita iudex ad vlteriora ꝓcessit.sed qñ exceptio non est opposita non põt dici q̃ iudex censeat tacite ꝓnunciasse sup ea.q⁊ iudex cui nihil cõstat nihil mãdare põt.ita dicit in hoc Jnno.in.c.solet in fine de sen.excõ.in.vi.qõ dictũ refert Bal.in.l.qui accusare.C.de eden.in.ij.colũ. An aũt si est opposita exceptio incõpetentis aut si nõ est opposita.si iudex ꝓcedat ad vlteriora videat tacite pronũciasse se cõpetentẽ vel requirat exꝑssa pronũciatio: vide de hoc plene in.c.si duob⁹ in prõrnũso.§.eo.p Jnno.in.c.ꝑterea.§.de dila. Jn glo.i.i pri. Mõ ex glo.iuncto tex. q̃ ⁊ mulieres nõ habeant filios i ptãte.vt in iurib⁹ hic in glo.allegatis ⁊ isti.de adop.in.§. feminei.qñ tñ mater vel auia esset tutrix filij sui dr eu⁊ habere in ptãte.vt hic in tex.⁊ glo.⁊ ita hic Bal.in tertio notabili q⁊ tutela est ius ⁊ ptãs in hoie libero.l.i.ff.de tute.i prin.⁊ p hunc tex.⁊ glo.dixit hic sing.Bal.in fi. notãdu⁊ ⁊ vtile dictũ q̃ ⁊ alias si pater in testamẽto suo dicat hec ꝛba relinquo filiũ meu⁊ matri sue vel sub custodia vl gubernatione matris sue p hoc tñ non censeat mater data vel relicta tutrix sui filij.ita tex.nõ.iuncta gl.in l. qui i aliena.§.quãq̃.ff.de neg.gest.⁊ ita Bal.ibi in ꝑn.⁊ in.l.oẽm C.ad tertul.in colũ.i.facit.l.quidã decedẽs.§.i.ff.ỗ admitu.⁊.l.si filie.ff.de solu.tñ si pater seu testator dixit reliquo filiũ sub ptãte matris sue p hoc censet eã reliquisse tutricẽ testamentariã.vt hic in tex.⁊ glo.in ꝑn.fm Bal.hic in fi. quod tene menti. Jn ea.glo.in fi. Mõ meliorẽ glo.q̃ sit in iure in materia tutelaꝝ de qua hic aliqualiter p doc.⁊ plene p Bal.sed q̃ ex materiã appellatiõis sufficiat remissio vide plene p Bar.in.l.si q⁊ sub conditione.ff.de testa. tute.⁊ in.l.tutor si petit⁹.ff.de tuto.⁊ cura.dan. ab his.

Intimasti. Mõ valet relatio cui⁹ exemplũ nõ fuit partibus editũ.h,d.⁊ secũda pars ibi cu⁊ iusta. Mõ primo ibi legittimas sanctiões. q̃ in materia cõsultationis ⁊ relatiõis fiende standũ est ẽt in foro ecclesiastico dispõm iuris ciuilis exquo p canones repiunt in hoc leges approbate. vt hic i tex.facit.c.i.cũ ibi nõ.j.de no.ope.nũci. Secũdo nõ q̃ iudex subsistente iusta cã põt in decisione negotij cõsulere principẽ ⁊ remittere cãm ad eum.vt hic ⁊ in.l.i.⁊.ij.C. de rela.⁊ similiter petere põt consiliũ sapientis ẽt inuitis ptibus dũmodo malitiose nõ faciat.l.ij.⁊ ibi gl.C.de sen. ex pi.re.fm Ang.in.d.l.i.⁊ facit glo.in.c. vt debitus.§.c. de quo articulo vide ibi plene dicta. Tertio tene menti hic tex.⁊ ita allegatur q̃ qñ iudex vult referre negociu⁊ ad superiorẽ vel eum consulere seu hr̃e consiliũ sapientis articulus sup quo dz fundari consiliũ seu consultatio vel relatio dz dari ptibus.ita q̃ hẽant copiã seu exemplu⁊ talis cõsultatiõis ⁊ dz esse tale exemplũ publicatũ manu tabellionis vel sigillatũ sigillo autentico.vt in.c. post cessionem.⁊.c.tertio loco.⁊.c.quoniã ꝑ.§.de probatio.⁊ hoc ne possit aliq̃d omittere vel exprimere in ꝓiudiciũ partis. vt hic ⁊ in.l.i.C.de rela.⁊ ita Bar.⁊ Ang.ibi. Si tñ ipse partes discordarent in formando punctũ.tunc iudex ipse ex se posset formare.⁊ ita Bar.in.d.l.ij.C.de rela.⁊ in.l.in vẽditionẽ.§.fi.ff.de bo.au.iudi.adducit in.l. iusiurandũ: ⁊ ad pecunias.§.si de qualitate.ff.de iureiur.⁊ ita ẽt tenet Ang.in.d.l.i.⁊ si partes ipse aliter nõ cõtradixerint puncto formato stabit ipsi puncto ⁊ si sunt citate ad formandum punctũ ⁊ sint cõtumaces devolvet ptãs formandi punctũ ad ipsum iudicẽ p nõ.in.c.cum in cunctis.§.fi.§. de elec.⁊.l.ij.ff.de adop.leg.⁊ Jmo.hic colũ.ij.in fi.⁊ hec sunt notanda ad statuta disponentia cãm cõmittere consilio sapientis:q⁊ nõ credetur puncto formato p ipm iudicem nisi interueniat consensus vtriusq⁊ partis ⁊ partib⁹ discordãtibus iudex ipse formauerit.vt.§.fm Jmo.⁊ ꝑanor.hic ⁊ ideo ad tollendu⁊ omne dubiu⁊ in formatione puncti nulla est melior consultatio nisi q̃ petat q̃ visis processu ⁊ actis cõsulat q̃d iuris.ita dicit nõ. Ang.i.d.l.i. Nã consultatio facta p hec verba q̃d iuris dr generalis de oĩbus dubitationib⁹ q̃ ex actis colligi pñt.l.eius qui in prouinciã.in fi.principij.ff.si cer.pe. vbi nõ.dicit Ang.q̃ consultus p illa ꝛba quid iuris.dz cõsulere tam de eo quod respicit iusticiã q̃⁊ de eo quod respicit iuris ordinẽ ⁊ non solũ de principali:sed ẽt de oibus accessoriis:⁊ idez tenet Jmo.in.l.qui q̃draginta.ff.ad le. falci. q̃ illa verba quid iuris.important simpliciter oẽm questionem ex facto descendentem. Hinc dicebat Bal.in.c.i.§.i.de cõtrouersia inuesti.q̃ consultus per illa verba quid iuris.nisi de oĩb⁹ consiliũ reddat nõ videt reddidisse eo q⁊ dicta ꝛba quid iuris.referunt ad omne dubium quod ex puncto colligi põt fm Bal.in.l.fundum.§.si stichum.de le.ꝑ.merito optime locutus est Ang.in.d.l.i. q̃ nulla põt esse melior cõsultatio q̃ illa q̃ implicite querit quid iurs.tunc.n.neutra partium dr esse lesa in formatione puncti cum debeat sup toto consulere ⁊ nihil debeat tunc omitti fm Angel in.l. cum stipulatus sim mihi a ꝓculo.ff.de ꝛ.ob.⁊ tene mẽti ꝑdicta notãda dicta ad practicã. Et aduerte q⁊ articulus sup quo dz fundari consultatio seu relatio: ideo dz edi p tibus vt hic dicitur ⁊ in.d.l.i.p eo quia si nõ plene fieret consultatio possint ipse ptes reclamare vnde infertur q̃ si fuit editus punctus ipi pti vel ps sciuit audiuit ⁊ non contradixit vr confiteri q̃ punctus sit bene formatus vt in.d.l.i.C.de rela.⁊ ideo non posset postea appellari a formatione puncti: q⁊ exquo tacuit videtur confessa ꝓut ⁊ sicut in puncto vel cõsultatione cõtinetur. ita dicit Bal. hic per tex.fm eum sing.in.l.fi.ff.qñ ap.sit.⁊ bene fac.d. l.i.per quã Bar.ibi dat cautelã q̃ licet alias in ꝓiudiciis libus nõ habeat pro confitente vel cõsentiente.l.filiusfa. §.inuitũ.ff.de procu.⁊ in reg.is qui tacet.in.vi.tñ fallit in actis iudicialib⁹:q⁊ pñte parte tacente ⁊ nõ contradicẽte sp videtur pars ipsa cõsentire ẽt in sui ꝓiudiciũ: ⁊ ideo dicit Bar.vtilis est cautela q̃ sp replicetur in actis pñte parte ⁊ contradicente predictis:alias tacens videtur cõsentire facit.l.cũ ostendimus.§.fi.ff.de fideicõ.tu.⁊ intelligẽ dicta ꝑterq̃ in sententijs interlocutorijs vel diffiniti uis q⁊ late pñte pte ⁊ tacente nõ ꝓiudicant i appellando nisi taceat p.x.dies vel aliud actũ faciat tacite cõsentiẽdo alias poterit appellare infra.x.dies.⁊ ita Bar.in.d.l.i.facit.§.ti..pr.c.cum inter vos.⁊ iõ si notarius diceret in fine sntie lata fuit supradicta snia pñtibus ptibus ⁊ audientibus ⁊ non contradicentibus.p hoc tñ nõ ꝓiudicatur ⁊ poterunt postea appellare infra .x. dies ⁊ hec fuit singu. nõ.Bald.in.l.ne in arbitris.circa fi.C.de arbi.⁊ tene mẽti que oia tamen videntur intelligenda prout.j. dicetur

Jn glo.ibi onus iudicādi.imo qñ iudex fingeret se dubitare vbi non deberet cum tunc male faciat ⁊ nunq̄ debeat ita fingere vt in.c.cū contingat.s.de rescrip. si refert vel consuluit principem vt sic cuitat onus iudicandi fieret infamis ⁊ punitur in.xxx.pondus auri vt in.l.ij.C.ō leg. ⁊ an dicta pena habeat locū i iudicibus ecclesiasticis ꝟho sti.⁊ Jo.an.hic q̄ non cū satis sit pena.c.cum eterni. de re iudi.ī.vi.⁊ ita cōiter tenent doc.hic.Iz ꝟpano2.teneat q̄ ō iure pena.d.l.ij.ēt hēat locū in iudicibus ecclesiasticis q2 c.cū eterni loquit' generaliter vnde nō trahit' ad penas in specie ,puisas.ff.de penis.l.santio legū. ⁊ q2 cum pena d.c.cuz eterni,sit spiritualis nō tollit penā tpalem sm nō ta i.c.,p humani, de homici. lib.vi. Jn ea.ad finem pro declaratione glo.⁊ materie huius tex.qñ sit q̄ eius dispositio locū hz dic q̄ multis ex causis iudex defert negotiū ad superiorē ⁊ primo ex natura ipsius cāe vt q2 sit de maioribus causis p̄ncipi reseruatis vt in.c. vt debitus.s.eo.ō baptis.c.maiores.⁊ in hac relatione nō hz locū ter.hic cū talis cā sit decidenda ⁊ audienda p̄ principē:ideo nō p̄nt ptes cōtradicere. Secdo fit relatio virtute delegatiōis puta princeps delegauit cāz vt cognoscat ⁊ ad eum istructam remittat vel cōmisit vt infra certū tp̄us cā instructa ad eum remittat' ⁊ his casibus similiter non hz locuz ter. hic q2 totus'processus dz remitti ad superiorē ,put est agitatus nec starē verbo vel informationi iudicis nisi ,put constat ex actis vt.d.c.qñ cōtra.⁊ scias q̄ si princeps cōmisit alicui cāz infra certū tp̄s terminandā puta sex menses nō poterit iudex remittē añ tp̄s ⁊ remissio foret nulla dato q2 iudex remittit q2 terminare noluit vel non potuit exquo non seruat' forma mādati cum relatio debeat fieri post finitū tp̄s.⁊ ita Jo.an.⁊ Jmo.hic i vlt.col.dicēs q̄ post lapsum termini hz ptātem referendi non āt proce dendi vel diffiniendi ⁊ hoc nisi ante lapsum tp̄s de ptiuz consensu facta fuerit ,prorogatio ar.c.de causis.s.ō offi. de leg.sm Jmo.hic qđ nō q2 sepe.i practica occurrit. Secundo queritᵗ an eo casu quo fiat cōsultatio seu relatio sit locus appellatiōis dic q̄ in ipsa relatiōe p̄nt cōsiderari q̄tuor casus. Primus ē ,pnunciatio iudicis de ipsa relatione vel cōsultatione fienda ⁊ ab ista nō poterit appellari cū non grauat ⁊ hoc si fiat in casu licito alias si malitio se referat: vt euitet onus iudicādi: tunc poterit appellari sm Bal.i.l.fi.i fi.C.de rela.⁊ idē Jmo.⁊ Pāor.hic ar.c.de appellationibꝰ.s.eo.⁊ eius quod nō.in.c.dilecto.s.eo. ti.

Secūdo actus est ipsa formatio cōsultationis:⁊ tunc si ptes cōsentiant non poterit appellari ante sniam alias secus q2 iudex in male formādo punctū grauaret partez. ideo posset appellari: vt in glo.⁊ in.d.l.i.C.de rela.⁊ nō.in l.i.§.quesitū.ff.de appel. Tertius actus est rñsio p̄ncipis:⁊ ab ea non p̄t appellari q2 facit ius inter ptes.vt l.i.ff.de consti.p̄n. Tu limita, vt p Bal.in.l.fi.circa fi.C. de rela.s.nisi princeps sit circūuentus i narratione facti.

Quartus ⁊ vltimus actus est ipsa snia diffinitiua quā iudex ,fert sm responsionē ipsius p̄ncipis:⁊ ab ista p̄t appellari.ita tex.in.d.§.quesitum. ⁊ poterit in cā appellationis ,pbari q̄ pūctus fuit male formatus: aut ipsa pars consensit p errorē ⁊ amplius poterūt fieri ,pbationes et nouis actis: q2 qō non ē ,pbatū probabo.vt in.c. cū iohānes.s.de fide instru.⁊ in.l.p hanc.C.de tpi.appel.Ex his nō.inferē q̄ Iz ptes cōuenerint q̄ iudex hēat ferre sniam sm cōsiliū sapientis ⁊ cōsentiāt ptes puncto formato per iudicē poterunt tñ a snia lata sm cōsiliū sapientis appellare.ita firmat Bar.in.d.§.quesitū.⁊ in.l.cōsensu.ff.co.ti.⁊ ita Panor.⁊ Jmo.hic dicens p̄dicta ,pcedere. ēt si iudex ex forma statuti teneret' sequi cōsiliū sapientis p nō.in.d. §.quesitū.⁊ in.d.l. ex cōsensu de quo articulo vide nō.p Bar.⁊ alios in.l.si cōuenerit.ff.de re iudi.⁊ i.l.i.§.si plures.ff.de exercito.⁊ p Jmo.Panor.⁊ alios in.c.si ,p debilitate.s.de offi.deleg.⁊ p Jo.an.in reg.nullus ex consilio li.vi. Tertio queritᵗ qñ sit q̄ relatio seu cōsultatio vale at vel sit nulla vel sit necesse appellare distingue aliquos casus. Aliqñ ⁊ primo fit ptibꝰ p̄ntibus ⁊ cōsentiētibꝰ ⁊ tunc valet ⁊ non p̄t appellari vt hic. Aliqñ ⁊ secū do relatio fit ptibus scientibꝰ ⁊ tacētibus ⁊ nō contradicentibus.tūc videt' approbata ⁊ appellari nō poterit: vt in glo.hic ⁊ in.d.l.i.C.de rela.⁊ ita hic Jnno.⁊ Jo.an.⁊ cōiter doc.q2 cū censeantur cōsentire appellari p̄t.l.i.C. si sepius in integ.resti.⁊ in reg.qđ semel.in.vi. Tu aduerte q2 predicta videnᵗ debere intelligi q̄ ps tacens cēsetur cōsentire nisi postea appellet infra.x.dies q2 cū relatio sit quedā interlocutoria taciturnitas non nocet ⁊ p̄t qñcūq; appellari infra.x.dies.vt in.d.c.cū inter vos ⁊.s. de elec.cū dilectis.⁊ ita Bar.in.d.l.i. Hinc est q̄ ēt a tacita interlocutoria p̄t appellari.s.c.proxi. Nō obstat glo. hic q2 loquit' post lapsum.x.diex.⁊ ita videt' q̄ similiter debeat intelligi tex.in.d.l.i.⁊ qō est dictū.s. Jd añt quod dicit Bal.p.d.l.fi.ff.qñ appel.sit.videt' q̄ debeat intelligi qñ ex taciturnitate deꝓhendit' consensus:alias in dubio videt' q̄ possit appellari infra.x,dies p̄out est dictum.s.

Aliqñ ⁊ tertio consultatio fit altera parte p̄nte sed contradicente:⁊ tunc nō facit fidē nec ei stabit' nisi quantum constet ex actis.⁊ ita Jnno.⁊ Jo.an.hic p id qō habetur in.l.i.⁊.ij.C.de rela. Tu itellige si pars appellat ab ꝟ gravamine alias staretur relationi facte contradicenti p̄te: ni si appelletur ar.c.s.proximi. ⁊ p id qō habetur in.l.fi.C. de rela.sm ꝟano2.hic quod tñ videtur intelligendū nisi ex actis aliud euidenter constaret. Aliqñ ⁊ quarto relatio seu consultatio fit parte absente p contumatiā. tunc Jnno.⁊ Jo.an.hic volunt q̄ nō faciat fidē nec ei creditur nisi quantū constet ex actis.vt in.d.c.qñ ꝟ.sed ꝟano2.intelligit qñ ab hoc gravamine est appellatū alias videtur standū relatiōi exquo fuit facta p̄te citata q̄ fuit cōtumax ⁊ nō appellando videt' cōsentire.vt in.d.l.i.si sepiꝰ i inte. resti.⁊ i.l.ab eo.C.quō ⁊ qñ iudex. Aliqñ ⁊ vltimo fit cōsultatio seu relatio altera p̄te ignorante absēte ⁊ non p contumatiā tenet glo.hic in fi.q̄ hoc casu sit nulla nec ei crederetur nisi quantum cōstat ex actis cū debuerit dari copia p̄ti vt hic in tex.sm glo.Jnno.⁊ Jo.an.qñ vero data copia parti p̄tes non concordāt in formando punctum vel iudex fecit relationē p̄tibus discordātibus dic vt.s.est dictū. Quarto principaliter queritur an relatio seu cōsultatio possit fieri clausa seu dēat fieri apta dic q̄ vtroq; modo fieri p̄t. Qñ tñ ps nō habuisset copiā relatiōis seu cōsultatiōis poterit ꝺdicere ⁊ appellare vt.s.alias si recipit relationē seu ꝺsultationē clausā ⁊ nō ꝺdixerit sibi ipsum tet cū debuerit dari apta si velit. facit.c. cū olim magister s.de offi.deleg.sm Jmo. Tu aduerte q2 exquo de iure dz dari apta.vt hic in tex.⁊ in.d.l.i.vnde sibi p̄iudicant p̄tes qñ postea nō appellassent a dicto gravamine alias si supplet' intra.x.dies secus vī ⁊ hoc nisi alias deꝓhendat' de cōsensu p̄tiū in dubio āt tacēs nō excludat' ab appellando.vt est dictū.s. Quinto ⁊ vltimo q̄ritur an possit de voluntate recedi a relatione seu consultatiōe fienda ad superiorem Jmol.hic in fi.cōcludit q̄ sic ēt si a p̄ncipe fuerit ordinatū de consensu p̄tium relationē esse fiendā.dummodo iudex in hoc cōsentiat.⁊ ita tex.in.l.ad imperatorem ff.eo.ti.secꝰ si vna ps ꝺdiceret eo casu quo a principio p̄tes cōuenissent illā fieri ar.c.i.j.de reg.iu.⁊ intellige q̄ ita demū possit de consensu p̄tiū reuocari donec ⁊ quousq; fuerit superiori p̄sentata.postea.n.reuocari nō posset ēt de voluntate p̄tiū p nō. in.c.bone.el.ij.s.de postu. p̄la.i v. nec nocebat.ō quo ēt hic per Jo.an.⁊ ita resident Jmo.hic in fi.sup quo articulo cōsidera aliquos casus. Nā aliqñ ⁊ primo iudex cōmisit cāz consulendā inferiori puta ad cōsiliū sapientis:an tūc possit reuocari ⁊ ,pcedere in cā non expectato ꝺsilio. Bal.hic q̄ non qñ primo fecit cōmissionē de cōsensu p̄tiū tunc.n.reuocari nō poterit nisi de ꝺsensu vtriusq; partis ⁊ ꝟ idē tenuit Bal.in.l.fi.in p̄n.C.de relat.⁊ bñ facit qō dic Jmo.hic i fi.ar.c.i.j.de reg. iu.⁊ in.l. ab emptōe.ff.de pac.⁊ satis ꝟ ,pbatur in.l.ad imperatorem ff.de appel.de quo articulo vide dicta i.c, vt debitus.s.eo.

in glo.in verbo ex rationabili cā in fi.glo. vbi adde dicta hic. Aliqñ ꝛ secundo iudex refert cām ad superiorem decidendā vel consulendā ꝛ tunc an possit revocare commissionē ꝛ procedere in cā non expectata cōmissione Bar. tenet q̄ sic in.l.ad principē.ff.e.ti.per illū tex.ꝛ idez Ang. ibi ꝛ in.l.i.§.quesitū.ff.c.Tu aduerte q̄ in contrariuz videtur tex.in.c.lz.s̄.de offi.deleg.,pbans q̄ iudex nō possit revocare vel ,pcedere in cā relatione pendēte: cū coipso q̄ retulit cām ad superiorem sit abdicata ab eo iurisditio.ideo processus ē nullus.ita ,pbat in.d.c.licet.ꝛ hanc partē seq̄tur Spe.ti.de rela.§.fi.cū quo transit ibi Jo an.in.c. legitima.de appel.in.vi.hoc tñ posset limitari nisi iudex eēt ordinarius ꝛ revocēt de consensu ptiū.tunc.n.valeret ,processus ꝛ ita procedat ter.in.d.l.ad imperatorem.q̄ ordinari⁹ non pōt a se abuocare iurisditionē: vt in.l.legatus.ff.d̄ offi.p̄si.nec ob.d.c.licet.q̄ ibi nō interuenit consensus ptiū. tunc.n.secus foret: vt in.d.l.ad imperatorez. Si ꝯo iudex erat delegatus.tunc ex quo semel retulit cām ad superiorez est abdicata iurisditio ab eo quam ēt de cōsensu reassumeꝛ non pōt.vt in.c.significātibus.s̄.de offi.deleg.Ex p̄dictis apparet q̄ nō bene locutus fuit Bar.in.d.l.ad principem qui voluit q̄ iudex possit revocare relationē ēt iuritis partibus cū sit sm eū interlocutoria p.l.quod iussit.ff.de re iudi.ꝛ in.c.cū cessante.s̄.eo. Nam certe licet sit interlocutoria talis p quā abdicat a se iurisditionē.ideo revocari pōt vt est ter.i.d.c.licet. Jmo.l.i..C.de rela.,pbat contra Bar. in.d.l.i. voluit p illum ter.q̄ valeat ,processus pendēte relatione nisi appelletur,pz ergo q̄ nisi revocatio fiat de consensu partiū pōt appellari ꝛ remedio appellatiōis processus sozet nullus.vt in.d.l.i.vt ergo valeat revocatio requiritur cōsensus ptiū: vt in.d.l.ad.imperatorē. imo tenendū est q̄ ēt absqz alia appellatione processus sit nullus. vt est ter.in.d.c.licet.non obstat.d.l.i.C.de rela.nā nō dr ibi q̄ processus valeat pendente relatione:sz dr q̄ pōt appellari ꝓp hoc tñ non probatur q̄ valeat sntia ꝛ processus cuz a sntia nulla possit appellari: vt in.c.dilecto.s̄.eo.ꝛ.l.si expressim.ff.eo.ti.nec dz sumi talis intellectus in.d.l.i.q̄ valeat processus:q̄ esset contra ter in.d.c.licet : ꝛ sic iuri cōtrarius,vnde non sumendus. C.de condi. inser.l.ij. Nec ēt obstat.d.l.ad principē.q̄ dz intelligi prout loquit̄ .d.l. ad imperatorē.s.de consensu ptiū alias non contradiceret ꝛ ēt contradiceret ad.d.c.lz.ꝛ ita supplet glo.ibi ꝛ limita ꝛ intelligo oia predicta procedere anteq̄ relatio vel consultatio sit presentata superiori nam post p̄ntationē nō posset:ēt de consensu ptiū revocari nec valeret processus: ꝛ ita ter.nō.in.d.c.bone.in ℣.nec nocebat. Dz añ presentationē valeret processus ꝛ revocatio de cōsensu partiū: ꝛ ita probat̄ in.d.l.ad principē.ꝛ ita vident̄ dicta iura.s̄. esse reducenda ad concordiā: ꝛ in hoc articulo cōcludendum.vt.s̄.ꝛ ita hic Jmo.in fine ꝛ in.d.l.i.§.quesitū colū. iiij.referendo Spe.vbi.s̄.ꝛ quare sit q̄ possit fieri revocatio de consensu ptiū anteq̄ sit facta p̄ntatio superiori ꝛ postea fieri non pōt ꝛ que sit differentia inter delegatum ꝛ ordinariū vide dicta in.d.c.cū cessante.in quinta ꝛ.vi. limitatione ꝛ adde ibi dicta hic ꝛ amplius vide p Bal.ī rubrica.C.de rela.dicentē q̄ si relatio seu consultatio sit p̄sentata principi qui interim est mortuus q̄ dz necessario expectari responsū successoris ex quo cōsultatio ꝛ relatio cōcernit dignitatē que nō moritꝛ.c.si gratiose. de rescrip. in.vi.cū alijs si.ꝛ ad predicta vide Bal.in addi. Spe.eo. ti.de appel.in.iij.carta.in fi.in ℣.lata est sntia.ꝛ ibi concludit q̄ a sententia lata sm consiliū sapientis electi de ptiū voluntate pōt appellari. Idē Bar.in.l.ij.C.eo.ti.in.l.si cōuenerit.ff.de re iudi.ꝛ hoc nisi partes promisissent stare sntie qualitercūqz ferende prout voluit Bal.in repeti.l.tale pactū.in.§.qui prouocauit.ff.de pac. Sed adde quod sing.dixit But.in.c.proposuisti.circa fi.s̄.de proba.ꝛ sequitur Jmo.ibi q̄ sntia lata sm consilium sapientis nunq̄ transit in rem iudicatā ꝛ sp repertis sapientibus cōsulentibus poterit retractari:ꝛ satis est de mente Jo.an.ibi ꝓ quo bene facit tex.nō.in.l.diui.fratris.ff.de iurepa.quod sing.tene menti.

Significante. Si ante litem contestatā aliq̄d innouetur p iudicē circa principale negociuz vel absqz cā diem assignatā preuenit licite appellatur ꝛ si procurator in prosecutiōe appellationis nō seruauit formā mādati auditur appellans ēt post annū.b.d.primo ponit̄ appellantis narratio.secundo cāe commissio ibi ideoqz. Nō primo q̄ licet clerici p se ꝛ psonaliter non possint exercere officiū carnificum ꝛ tabernariozꝫ.vt ī cle.i.de vi.ꝛ honest.cleri.tñ p̄nt p aliū de quo tñ ibi p glo.in verbo psonaliter.ꝛ ex isto tex.tene menti sing.q̄ ēt clerici p̄nt p consuetudinē vel p̄scriptōez sibi querere hoc ius negatiuū q̄ non p̄nt alibi vendi carnes vel victualia nisi in locis vel stationib⁹ suis ꝛ in hoc est hic tex.sing.Est.n.valde vtile hīe dicta loca: q̄ tales stationes seu stalle sunt tunc magni valoris ꝛ codez mō posset p̄scribi ius negatiuum q̄ ciues non p̄nt ire nisi ad meū molendinū vel q̄ ego solus habeā vel nō possit aliō construi in mei p̄iudiciū: ꝛ ita Bal.ꝛ alij doc.hic p hunc ter.ad hoc notabilē cum alias de iure cōi q̄lz in suo molēdino cōstruere possit saluo iure publico ꝛ nauigio: vt i.l. quo minus cū ibi nō.p Bar.ff.de fluminī.ꝛ eodē modo posset tale ius negatiuū acq̄rere p̄uilegio: ꝛ ita ēt procedere posset ter.hic sc̄m doc.facit.c.sup quibusdā.§.p̄terea.j.de ℣.sig.ꝛ ibi q̄ p̄scriptōe vel ,p̄suetudīe possit acq̄ri ius colligēdi vectigal seu pedagiū ꝛ aduerte q̄ tale ius negatiuū q̄ non possit in aliquo loco vendi victualia vel īri ad molēdinū vel simile nunq̄ pōt acq̄ri cū ,p̄suetudine vel p̄scriptione ēt tanti tp̄is cui⁹ p̄riū nō foret memoria nisi ,pcesserit ,pbitio aut parietia aduersarij: alias possessio negatiua nunq̄ acq̄rit̄.ita ter.nō.in.l.i.C.de seruī.ꝛ aq̄.sm vnū itellectū ꝛ facit.ff.de vsucap.l.sequit̄.§.si viā. sm Bal.hic colū.iij.l.q̄ luminib⁹.ff.de flui.vrb.p̄di.ꝛ i.c. abbate.j.de ℣.sing.in glo.iij. Est ergo necesse q̄ alij voluissent exercere hoc ius in alio loco ꝛ ,pbiberi acquieuerunt ,pbitioni p tp̄us legittimū ad p̄scribendū. Nā p̄scribenda seruitute contra libertatez requiritur factum p̄scribentis ꝛ sic ,pbitio alias si p mille annos stares q̄ nō venderes carnes in tua domo posses vendere vbi fuisses ,pbibitus ꝛ acquieuisti:ꝛ ideo si per mille annos tenuisti domū tuā depīssam poteris alciare nec vicinus ,pbibere poterit q̄ nō obscurentur sua lumina vt.l.alcius.C. de seruī.ꝛ hoc nisi fuisses ,pbibitus ꝛ acquieuisti p legittimū tp̄us ad p̄scriptionē alias sine ,pbitione nō posset acquiri ista seruitus negatiua p p̄scriptionez vel consuetudinē ꝛ ita dz intelligi ter.hic ꝛ dicit glo.in.l.qui luminibus.ꝛ in.d.c.abbate.ꝛ bene facit quod habet̄ in.l.hec iura.ff.de seruī.vrb̄.p̄di.ꝛ tene menti p̄dicta ꝛ hunc ter.nō.d̄ huiusmōi iurib⁹ negatiuis. Secō tene mēti q̄ eoipso q̄ carnes vel victualia alibi vēdūt vī q̄s turbari ī sua q̄si possessione talis iuris sic restricti ad vnū locū. Hinc ē q̄ ,p istis hodiernis ꝛ iuribus in corpalibus seu iurisditionalibus datur iterdictū vti possidētis ne quis turbet̄ ī q̄si sua possessiōe vel in suo p̄uilegio ꝛ ita ter.nō.i.c.lz cāz.in p̄n.ꝛ ī fi.s̄. de,pba.ꝛ facit.l.si q̄s diuturno ꝛ.l.sicuti.§.aristo.ff.si ser. vendicet̄. Quarto nō.q̄ nō dr quis innouare ꝫ statu tū litis seu lite pēdēte si vtat̄ sua possessiōe lz talis vsus sit ꝫ ius p̄cipaliter ī iudicio deductū facit.c.i.s̄. vt lite pēdēte ꝛ glo.nō.i.c.nō solū.d̄ appel.ī.vi.ꝛ vide qō habet̄ in.c. cum venissent.j.d̄ ista. Quinto nō q̄ dilatio data d̄ voluntate ptiū nō pōt revocari p iudicē altera pte inuita.ꝛ ideo dilatiōe pēdēte iudicis officiū cōquiescit ꝛ ita sp allegat̄ hic ter.ꝛ in.l.siue ps.C.de dila.de q̄.j.ī glo. Ultio nō q̄ appellans ex pluribus cāis appellatiue deductis pōt iustificare appellationem ,pbando alteram causam tantum ꝛ sic facit q̄ deducens plura copulatiue in appellatiōe vel in libello appellatorio non censeatur in dubio se astrinxisse sed sufficit q̄ vnam tantam legittimam probet vt hic in text. in fi. ꝛ ita text. ꝛ glos. hic in fine. ꝛ in.c. exhibi-

ta.de iudi.z in.l.appellanti.ff.de appel.z vide ō bis dicta in.c.vt debitus.s.eo. Jn glo.i.ibi epūs erat in possessione. Glo.ponit primū intellectuz q epūs erat hic in q̄si possessione huius iuris q2 carnes deberent vendi in suis stationibus z sic habebat ius macelli in certo loco sed capitulū dicebat hoc ius ad se pertinere z ideo hoc iure agebat inter eos z hic intellectus est verus in se z rō dubitā di erat q2 ista q̄si possessio est cōtra ius cōe sed rō decidē di fuit q2 lite pendēte sup hoc iure non debebat epūs ꝓ hiberi sua possessione nec interdici possessio ēt si sit ꝫ iure speciali vt pz in.c.i.s.vt lite pendē.siue possessio sit certa siue dubia q2 dubiū dz decidi p sniam diffinitiuam z ita in hoc ē ter.nō.fm Bal.hic,ideo nō potuit sup hoc iure ipsa snia executiōi mandari q̄ esset lata contra.l.i.C.de except. rei iudi.z fm hunc intellectū ꝟbū presertiz.hic in ter.stat ꝓprie q2 accipit ꝓ maxime vt p glo.nō.in.c. ad abolēdā. s.de fil.pbi.z sic idem fieret ēt si lis fuisset cōtestata quia debebat expectari snia diffinitiua.non.n. dī aliquid innouari in p̄iudiciuz litis si aliquis vtat possessione sua sicut pus imo sibi fieret innouatio si vti ꝓhiberet vt pz in.d.c. i.z per glo.nō.in.d.c.nō solum.z ideo non est necessariuz supplere ad hunc ter.z maxime ꝓut facit glo.sequēs cuz hic in tex.sit dictio p̄sertim.que idem importat nisi dicas q suppletio glo.ꝓcedit respectu totius tpis pendentie litis q2 non dz aliquid innouari in p̄iudicium possessoris z ex his habes p̄mum intellectū z rationez quare fuerit hic licitū epo appellare. Jn ca.glo.in fine glo. pōit fm intellectū q hic capitulū erat in q̄si possessione z agebat negatoria ꝰ ipuz turbantē z ratio decidēdi fuit q2 nō potuit implorari officiū iudicis ante litem contestatā z tunc oportet supplere ad ter.verbū maxime.z ideo glo.sup verbo sup his.ponit rationē q2 delegatus non potuit hic inhibere vel sequestrare hanc possessionē ante litē contestatā q2 dicit glo.q ideo q2 iurisditio delegati nō est fundata ante litem cōtestatam:ideo eius officiū cōquiescit z in hoc esset hic melior ter.qui sit in iure:fm Bal. ita ēt tex.ē z glo.sing.de iure ciuili in.l.si reus paratus.ff. de procur. vbi ante litez contestatā non pōt implorari officium iudicis delegati q fiat sequestrū vel depositum:q2 iurisditio delegati quo ad ptes non est plene fundata fm Bal.hic z per illū tertum dixit ēt nō.Bal.in.l.consentaneum.C. quō z q̄n iudex.q delegatus ante litez contestatā nō posset absoluere ptes ab obseruatione iudicij. z ita ēt voluit glo.in.l.i.in p̄in.C.si a,nō cōpe.iudi.l.ij.C.de iurisdom.iudi. Sup quo articulo videret q possit implorari officiuz iudicis delegati.ēt ante litem contestatā.pone aliquis impedit partē citataz ne veniat ad iudicez delegatū vel alio mō turbat eius iurisditionē.z ita ter.in.d.c.i.z.c. de cāis s.de offi.delegati.Jtem pōt punire contumacē ante litem contestatā.s.vt li.nō conte.c.tue.fm Jmol.sz certe ter.ibi loquit in ordinario.ideo melius facit dictū Jnno.in.c.sepe.s.eo.vbi voluit q officio iudicis delegati.ēt ante litem contestatā contumax pōt condemnari i expēsis z mulctari.z idē Jnno.in.c.consuluit.s.de offi.deleg.j p̄in.tenuit exp̄sse q delegatus.ēt ante litē contestatā possit ptes absoluere ab obseruatione iudicij z ꝓcedunt p̄dicta non soluz in delegato a principe qui absqz dubio posset facer̄ sequestrum z depositū ante litē contestataz.ita ter.in.c.ij.s. de dolo z cōtuma. Sed ēt in delegato ab inferiore.vt nō.in d.c.d cāis.z ita Jnno.i.d.c.sepe z i.c.cōsuluit.idistricte loq̄tur z de delegato ab ordinario q possit ante litē contestatam implorari eius officiū z fieri missio in possessionē est ter.nō.in.c.cū venissent.s.de eo qui mitti. in possess. Sed posset rn̄deri q ibi loquitur de iure canonico.vt ēt p glo. in.c.si quis contra clericū.s.de fo.compe.secus de iure ciuil.vt p glo.in.d.l.ij.ff.de iur.om.iudi.tñ in omni casu subest rō generalis.c.i.z.ij.s. vt lite pendē. z cle.ij.e.ti. vt sic possit implorari officiū delegati ne aliquid innouet pendente lite ēt ante litē contestatā. Sed aduerte q2 secūdus intellectus de quo hic in glo.posset ex predictis saluari:z q ideo non fuerit hic licitū iudicibus lite nondū contestata interponere se de hac possessione:q2 de ipsa principaliter agebat inter ptes sed post litē contestatā constito de possessione potuissent iudices interloqui facit.c. cuz venissent.s.de insti.fm Pano2.dicentez q q̄n constaret de possessione z de ea principaliter non foret contentio posset delegatus ēt ante litez contestatā eius officium impariri z reuocare innouata lite pendente p nō.in.d.cle.ij.z hanc rōnem ponderauit hic Jnno.dicens q attemptata circa rez principaliter petitā z sup iniurijs damnis z fructibus circa illā si talia contingunt post litē contestatā possit officiū iudicis delegati implorari secus si ante litē contestatā z ita dicit q potest intelligi iste ter. Approbat ergo Jnno.intellectū glo.hic q officiū iudicis delegati nō possit implorari ante litē contestatā in his que tāgunt rē principaliter petitā.z ita hic Pano2.z hoc mō potest ꝓcedere.d.l.si reus paratus.z quod dicit Bal.ibi z hic. Sed Jmo.hic colū.ij.in p̄in.nō sequit bunc intellectū:quia eadem videtur ratio ante z post litem contestatam cum vtroqz casu fiat innouatio lite pendente:z ideo cōcludit Jmo. q sup iure nouiter contingente z separato a re principaliter cōtenta in rescripto. Jtē z circa ea que cōtingunt ipsam rez de qua agitur possit delegatus se intromittere ēt si pro illo contingenti noua actio cōpeteret: vt in.l.non solū.ff.de rei.vēdi.z in.l.si quis missū.§.i.de vā.infec.z ibi Bar.z in.l.i.C.de iudi.lz aliqui aliter teneāt prout tangit glo.z Bar.in locis p̄allegatis quos forte voluit sequi Jnno.hic fatet tñ Bar.de cōtingentibus post litē contestatam possit iudex se intromittere.ēt si pro nō fuerit petita Sed de cōtingentibus ante litē contestatā non poterit nisi illud primo fuerit petitū.vt in.l.ediles.§. itē sciendū.ff. de edil.edi.z ideo subdit hic Hosti.q si aliqd innouatur lite pendente poterit ēt ante litem contestatā ex officio iudicis delegati fieri reuocatio attētatoꝝ lite pendente.etiā aliter libello non oblato p glo.in.d.cle.ij.i p̄in.z ideo dicit Jmo.hic colū.iij.non foze tenendū fm intellectū glo. hic cū possit intentari officiū iudicis delegati sup innouatis ante litē contestatā. Sed aduerte q2 hoc possit procedere q̄n innouatio occurreret sup alijs contingentibus a re ipsa principaliter petita:sed q̄n sup re principali petita, secus videt;q2 cū ante litem cōtestatā non possit cōstare de iuribus ptiū.s.vt lite non cote.p totum z non possint fieri probationes: ergo anteq̄ possit cōstare de iurib⁹ partium iudex aliquid interloqui non potest super re principaliter petita:z ista rō concludit ēt in ordinario:lz habeat ampliozē iurisditionem cū possit ex cā prohibere; vt neutra partiū vtatur possessione lite pendente.vt glo.in.l. quod iussit.ff.de re iudi.z per Jnno.in.c.in p̄sentia.in p̄n. s.de proba.quare iste secundus intellectus ad ter. potest saluari modo predicto z est verus z nō.in ipsa re principaliter petita z hoc q̄n non constat de iuribus partiū:sed quādo constaret q reus vel actor possideret z fieret innouatio.ēt in ipsa re principaliter petita videretur q officiū iudicis possit implorari.ēt ante litem contestatam:z ita ꝓcedat quod dicit Hosti.z Jmo.hic colū.iij.facit.c.cum teneamur.s.eo.non ob.tex.q2 hic non constabat quis istorum possideret z cui ius competeret:z ideo ante litē contestatā non potuit implorari officium iudicis delegati q aliquid habeat interloqui super hoc: z ita intelligi debet quod dicit.s.secus quando constaret de possessione alterius partis:z ita ꝓcedit quod dicit Hosti.z Jmo.hic z vide per Spec.de offi.iudi.§.deseruit.ꝟ.lz sequtur.z ibi per Jo.an.in addi.z per Spe.ti.de sequestra.in fi.p But.z Pano2.in.c.pe.s.de sequest.possess. vbi simpliciter tenēt q delegatus possit facere sequestrum sed nō bene apperuit an ante litem contestatam quo casu voluit Bal.in.c.i.de seque.pos.colū.v.in p̄in.q delegatus non possit. Jn glo.in verbo preuenire diem. Nō er glo.z tex.bonam regulam:z ita allegatur q dilatione pendente iudicis officium conquiescit concordat.l.siue pars.C.de dila.q2 lex

inponit silentium iudici adeo q illud quod fieret per iudicem dilatione pendente esset nullum ipso iure fm Bal. hic z in.d.l.siue pars z in.l.pe.C.de arbi.circa fi.dicentem sing.post Cy.in tantū gesta per iudicem dilatione pendē te foze nulla q exposť non possent rectificari ēt de expresso consensu partiū: nec valerent vt acta iudicialia z si non ob stat.l.ij.cū ibi nō.C.cōi.vtri.iudi.lz partes ante factū bene possint renunciare dilationi vt.ſ. dicetur tn cōsensus pār tium in hoc nihil opatur post factum fm Bal.in.d.l.pe. quod sing.nō. Limita tn hanc regulam ꝓcedere nisi iu dex primo reuocet ipsam dilationē tunc.n. bene potest ꝓ cedere ad ulteriora non expectato termino: z ita glo.nō. hic z.d.l.siue pars z Bal.hic vnde non ob.pendentia dila tionis.pōt iudex eaz reuocare hoc tn qñ expresse reuocat alias staret regula ipsius ter.q gesta p iudicem pendente dilatione essent nulla vt.s. Sed queritur circa p̄dicta an iuder possit dilatōez semel datā reuocare de quo articu lo hic p doc.z in.l.si quis cū ꝓcuratorio.§.fi.ff.de ꝓcura. z concludas sic q aut dilatio est data absqz cāe cognitiōe z poterit eodē modo absqz cāe cognitiōe reuocari vt nō. in.l.diē.ff.de arbi.p Inno.in.c.querelam.s.de elec.p Bar. in.d.l.quod iussit.p Bal.in.l.si pacto quo penā.in prin.C. de pac.z ita Panor hic. Si vero dilatio sit data cum cāe cognitiōe z de consensu ptiz vī q non possit reuocari al tera parte cōtradicēte ar.c.i.de reg.iuris. qñ iusta cā non subest ter.est hic.z ita ēt procedit qđ dicit hic glo.z idem i hoc tz Hosti.Jo.an.Imo.z Panor.hic.de q̄ articulo vi de dicta in.c.cū cessante.s.c.qñ sit q interlocutoria sit lata de cōsensu partiū possit p iudicē reuocari z voluit Bal.in l.i.in fi.C.sen.rescin.non pos.q dilatio assignata de con sensu ptiū non possit p iudicem ꝓrogari.Idē tz But.i.c. ij.s.de dila.sed certe Bal.intelligit nisi iusta cā subsistente tunc.n.possit reuocari z mutari: z ita ēt sequitur Imol.in d.c.ij.colū.ij. Si vero dilatio est concessa p iudicē ex offi cio vel ad petitionē alterius partis tm̄.tunc si incontinen ti velit reuocare poterit per nō.in.l. qualem.ff.de arbi. se cus si ex interuallo postq̄ incepit partis interesse q̄ sine causa reuocare non pōt sed causa subsistente z satisfacto de interesse partis posset reuocari per nō.in.l. si pecūia .ff. de condi.ob.cau.z.j.c. pri.§.ille veniqz fm Imol. omni tn casu valeret reuocatio etiam absqz iusta cā nisi a tali re uocatione appelletur fm Imol.hic adducentē. nō Inno. in.c.sacro.in fi.j.de sen.excom.in verbo reuocare . z vide glo.nō.in verbo.septennium.in.c.cum ex eo. de elec.in. vi. si ep̄us dispensauit cum clerico q possit per septennium se absentare a suo beneficio causa studij an possit talem di lationem reuocare.dic vt ibi per glo.z doc. Secundo li mita supradictaz regulā nisi dilatio reuocetur de cōsensu partiuz tūc.n.absqz dubio potest iudex ꝓcedere nō obstā te dilatiōe z hoc satis innuit hic i ter. z glo. z facit.d.l.si ue pars. Tertio limita nisi iuder velit exercere actum ad executionem ipsius dilationis date tunc enim non cō quiescit officiū iudicis dilatione pendente.ff.ō arbi.l. non ex omnibus fm Bal.in.c.ij.s.de dila. Quarto limita nisi sit finita cā dilationis: tunc.n.statiz intelligitur finita ipsa dilatio z valeret ꝓcessus dilatione pendente.ita tex.i l.a filia.§.alumno.ff.ad treb.z ibi per Bar.z alios Pone statuit iuder dilationē ad cōparendū vel ꝓpter absentiā. x.diez tunc imediate q comparet vel est reuersus cēsetur finita illa pendentia dilationis z hoc qñ est satisfactū dila tioni.alias secus pone q sit certū ptem nō posse infra di lationē aliquid facere z nimiū se artasse an iuder debeat vlterius expectare.dicas q sic pro quo est glo. ordi. z nō. in verbo decē diebus.i.c.vbi periculū.i pn.ō elec.i.vi.z vi de i.c.cōmissa.ō elec.eo.li.z ita Bal.in.d.l.siue ps. Qui to limita nisi iuder aliquid faciat in fauorem eius cui da ta est dilatio.tunc.n.dilatione pendente iudicis officium nō conquiescet.l.si quis instituat .ff. de bere.insti.z ita tz Imo.ibi per illū ter.quod bene nota. Sexto limita q̄ ille qui habuit dilatōez pōt ꝓparere z acta facere i iudicio. non enim ꝓhibet innouari p eum qui habuit dilatōnem vt est ter.nō.z ibi vide per doc.in.c.cum dilecti.j.de accu.

Septimo limita nisi suspitio emerserit post datā dila tionē z ideo suspectus de fuga poterit capi dilatōe pendē te.z ita Ly.z Bal.in.d.l.siue ps.pro quo ēt glo.sing.in.l. quesitū.ff.de pigno.volens q si debitū foret sub cōditiōe vel in diē posst debitor capi rōne suspitōis nō obstante q cōditio seu dies nōdum venerit qđ tene menti tz Ang.de hoc dubitauerit in.l.aristo.§.si maior.ff.de iure deliberā.

Octauo limita q̄ si aliquid innouaret cōtra ius dila tione pendēte pōt iuder occurrere nō obstante dilatione. vt sic talc attēptatum reuocet per id qđ habet.xi.q.i.quia res.z p nō.in.c.cū teneamur.z.c.q̄ fronte.s.co.z ita Pa nor.hic colū.iiij.z Imo.col.vi.q̄ in his q̄ de nouo emer gunt pōt iudex se intromittere ēt pendente dilatiōe nō ob stante ter.hic q̄ rñdetur ꝓut.s.dictum est. Nono limita nisi dilatio sit data rōe eius q ēt de se nullum: tunc.n.si mīliter dilatio ē nulla.z ideo ꝓcessus illa dilatōe penden te valeret.ita glo.i.l.cū pater.§.curatoris.ff.de leg.ij. De cimo limita q̄ sup alio q̄ super q̄ sit data dilatio iudicis officiū nō conquiescit z valeret ꝓcessus pendente dilatio ne.ita ter.in.l.generaliter.§.sin autē.ff.de re.credi.z Bal. in.d.l.siue ps in prin.z Panor.hic colū.iiij.dicēs q iuder pendēte vna dilatione pōt dare terminū ad alium actum successiuum explicandū eidem pti vel alteri q̄ B non est in ꝓeiuditiū dilationis facit qđ idē voluit Bar.in.l.ij.ff. de re iudi.z Butri.in.d.c.ij.de dila.z Bal.i.l.fi.C.qui ad mit. Ultimo limita q̄ poterit vna dilatio assignari ad plures actus successiuos siue diuersos qñ sunt cōpatibi les z ita Bar.in.d.l.siue ps z facit.c.lz cāz.s.de ꝓba.z idē voluit Spe.ti.de dila.§.sequit.x.deliberatorie.z se.pote rit q̄ dicere iudex assigno tibi dilationē.x.diez ad probā dum z similiter alteri pti alios decez.z ita Imol.hic colū. vi.z Panor.hic colū.iiij.dicens q qñ secundus actus de pendet a priori ita q recipit alternationē vel limitatōem ab effectu prioris actus tunc nō poterit iudex ad diuersos actus dilationes simul prefigere.z idē qñ secundus actus hz cōnexitatem cum p̄ vel ei afferret preiudiciū. fm Imo. hic. Exemplū iuder assignat dilatōem ad positiones fien das x.diez z alios.x.ad ꝓbandū certe nō pōt hoc facer q̄ forte positiones erunt confessate p partē aduersam vn de frustra daret secūda dilatio.vt in.c.i.de confes.i vi.vel forte oēs positiōes negabunt vñ lōgiori dilatione opus ēt.ideo expectanda ē tunc ipsa prima dilatio.secus si ter mini essent omnino diuersi puta assignat iuder dilatiōem ad ꝓducendū testes z successiue aliū terminum ad ꝓducē dum instrumentū.tunc enī nihil ꝓhibet hos terminos cu mulare fm Panor.hic.z idem Bal.in.d.l.siue ps.nec vī tunc innouarie dilatione pendēte ex quo simul assignant plures successiue dilationes z ad actus successiuos vt per Inno.i.c.cōsuluit.de offi.deleg. Hinc dicit Bar.i.l.q̄diu. ff.de acqui.here.q infra tpa assignata vni qñqz data dila tio alteri z infra tpa primi qñ interrogant sequētes vt di cit glo.nō.in.l.i.C.de succes.edi.z de materia vide p doc.i d.c.ij.s.de dila.z aduerte q̄ lz.s.in prin.huius glo.sit dictum q gesta dilatiōe pendēte sint nulla vī ad hoc obstare ter.hic vbi remedio appellatōis veniūt irritanda z sic vī necessaria appellatio alias valeret ꝓcessus dilatōe pendē te. Sed dicas,put est dictū.s.c.pri.q̄ nō inconuenit q ēt ab actu nullo appellet vt.l.si expressim.cū ibi nō.ff.eo.ti.z p doc.in.c.exhibita.s.de iudi.z.s.eo.c.dilecto.hic q̄ reuoca tur in irritū q̄tenus de facto ꝓcesserit vt per glo.in verbo ceſſamus.in.c.ij.vt li.non cōtest.z de resci.vendi.l.si dolo.

In glo.in verbo sup his non audiebāt.ibi circa principa le,nihil facere pōt retētū. Nō gl.ad intellectū.s.i gl.i.i fi.z vide p.Jo.an.allegātē ter.hic in.c.non solū.post prin.co. ti.in.vi.z aduerte qñ posset cōpetere hoc ius q carnes z victualia vēderent in stallis capituli z nō in alijs locis hoc enjz videret monopoliū z a iure iprobatū.C.de monopo. l.i.vbi nemo pōt ꝓhiberi q nō exerceret artē suā z cuilibz

licet in suo facere honesta exercitia nec valet conuentio q̄ non vendant̄ vel emant̄ victualia nisi in certo loco vel p̄ cio nec p̄nt artifices facere ordinamēta q̄ de ope vnius al ter se nō intromittat: nec valeret in p̄dictis statutū vel pri uilegiuz. put de his oībus est tex. in. d. l. i. que videt̄ contra ter. Quare Jnno. hic trpliciter rñdet. z primo q̄ ibi loq̄ tur ī cōuentionibus z statutis ipsoz artificū q̄ nō valent. Bal. tñ. in. d. l. i. hoc limitat nisi artifices haberent arbitri um statuendi a ciuitate vel superioze vel nisi sint statuta ci uitatis q̄ bene valerent in p̄dictis licet secus sit in statutis collegioz artificum vt. d. l. i. Scōa rñsio sit fm Jnno. q̄ lz in predictis non valeant pacta vel conuentōes valent tñ cōsuetudines vel priuilegia. z ita sit tex. hic fm Jnno. z sequitur ꝑ Panoz. hic in fi. Tertia rñsio sit q̄ prohibitio non fozet p̄dictis licita de ꝑsonis vel rebus. z ita ꝓcedat d. l. i. z sic nō possit acquiri ius ꝓhibendi ꝑsonas vendere vel victualia vendi: sed de loco vbi solū habeant vendi vi ctualia valeret. z ita ꝓcedat tex. cōsuetudo z pactum z po test tale ius cōpetere. z ita procedat tex. nō. hic fm Jnno. Aduerte quia hec solutio quo ad pactum videtur contra d. l. i. vbi ꝓhibet̄ pactum ꝑ qō incōmodat̄ vel restringat̄ publica vtilitas facit. l. i. §. cura carnis. ff. de offi. p̄fec. vrbi. Nunc ē q̄ fauoze publice vtilitatis z vt sit copia victuali um z non vendantur caro foro pōt statui p̄cium ne vltra transcēdat. vt in. l. si verberatum. §. i. vbi de l̄ per doc. ff. de rei vendi. ꝑ quo ēt tex. in. c. quicūq; in fi de pa. tenē. z eius viol. vbi ꝓbatur q̄ victualia vendi certo p̄cio a superioze statuto p̄tinet ad pacificū statum reipublice z faciēs p̄ ici dit in penā. ideo officiales hñtes arbitriū sup bono z paci fico statu ciuitatis poterūt statuere q̄ victualia certo p̄cio vēdant̄. ita tex. ibi. quare videret̄ q̄ pactū ī predictis nō valeat. similiter nec ēt priuilegium per id qō habet̄ in. d. l. i. q̄re Jmol. dicit hic priuilegiū valere qñ in eo esset clau sula non obstāte. alias secus ꝑ nō. in. l. fi. C. si p̄ ius z in. c. i. de excessis. p̄l. in. vi. Nec similiter vī valere consuetudinē q̄ irrōnabilis: sed certe q̄ valeat cōsuetudo. vī tex. hic. ñ enim dī ex toto ꝓsuetudo irrōnabilis q̄ fozuz z nundine aut q̄ victualia exerceant̄ in aliquo loco vt est dictū. s. in tex. pōt enim l̄ ius acquiri per consuetudinē. z ita sit tex. hic sing. alias. n. male egisset vel excepisset hic capitulum z fuisset notorie repellēdū. vt. l. i. z ibi p̄ gl. ff. de of. assesso. eo. ti. l. vbi pactum. C. de transac. z per l̄ Jnno. in. c. i. s. de offi. vica. sed cū hic ī tex. p̄supponat̄ posse tale ius cōpete re. ideo aperte ꝓbatur q̄ valeat ī his priuilegiū vel cōsue tudo. z ita residet Jmol. hic sicut z alias in simili pōt indu ci talis cōsuetudo. l. venditore. §. si cōstat. ff. cōi. p̄di. z nō. p̄ dictas limitatiōes ad intelligentiam. d. l. i. C. de monopo.

Jn glo. fi. ibi nō posset eos recusare. Nō gl. z vide ple ne ō bis i. c. cū oli. s. de cā pos. Jn ea. glo. ibi. forte nō erat soluendo. dicit Hosti. q̄ hic ꝓcurator excessit fines mādati. ideo nō p̄iudicauit dño nec tenebat̄ dñs agere p̄ p̄ ꝓcuratorē q̄ ipetratio facta p cū nō seruata forma mā dati fuit nulla. l. diligenter. ff. man. sed certe hec rñsio non ꝓcedit q̄ ad ipsaz impetratiōez. nō aūt quo ad desertōem appellatōis cū ꝓcurator eam nō fuerit ꝓsecutus infra an nū. z ꝑter l̄ glo. hic rñdet q̄ ꝓcurator nō erat soluēdo nā sicut quilibet alius ipediēs p̄iudicaret q̄ ad desertōez ap pellatōis z dz p̄ agi ad itereſſe p̄ impedientē. vt in. §. dolo hic in glo. allegato. ita dz agi p̄ ꝓcuratorem dantē cām de sertioni appellatōis lz p̄ formā mandati z lz in hoc nō sit ꝓcurator sed tertius. vt in. d. §. dolo. z ꝑter hoc ē q̄ glo hic rñdendo dicit q̄ ꝓcurator nō erat soluēdo q̄ eo exis tente soluendo fuisset prio agendum contra eum ex cuius dolo appellatio fuit deserta vt in turibus hic in glo. alle gatis. ex q̄ glo. nō q̄ impedito facto tertij currūt fatalia z nō dat̄ restitutio sz aget̄ p̄ ipediētē si ē soluēdo. alias dat̄ fm fatale z ita ꝓcedat tex. cuz glo. hic. vel dicas q̄ p̄rium ꝓcedit qñ tertius ē in dolo quo casu pōt p̄ cū agi ad intere sse sed hic ꝓcurator non fuit in dolo sz potius circūue tus. vt hic in tex. ideo ē q̄ dat̄ hic scōz fatale fm Panoz. de quo tamē articulo quando sit q̄ fatalia currunt impe dito ex facto procuratoris vel alterius. vide plene dicta i c. ex ratione. s. eo.

i Interposita. Hec decretalis ē famosa z vtilis habens quattuoz partes sicut quattuoz ponit decisiones. z prima pars est singularis in toto coꝛpoꝛe iuris quā solenniter ac vtiliter legaz. h. d. ad iustificandā appellationē interpositā a grauamīe vel alia cā probabili est necesse q̄ coram iudice appellatiōis ꝓbetur de veritate cāe grauaminis nisi coram iudice a q̄ fuerit oblata probatio z reiecta. h. d. singu. vsqz ad. §. idem quoqz. z de materia vide p̄ Spe. co. ti. in. §. qualiter colū. iij. in prin. Tene menti primo viam regulā nō. z neces sariam quia lz alias si iudex reicit legittimam exceptionē sit tūc iusta cā appellādi. vt. s. c. prī. z. c. ex pte. R. tñ ex so la repulsione exceptiōis quātūcūqz prima facie legittime non iustificatur ꝓpter hoc ipsa appellatio nisi post ea co raz iudice appellationis ꝓbetur de veritate cause appella tionis z sic illam exceptionem fuisse veram. z ita debet in telligi z limitari tex. s. c. proxi. z in. c. ex parte. R. cum alijs similibus fm Jnno. hic. cum promptum sit leges legibus concordare. l. i. C. de inoffi. do. c. cum expediat. de elec. i. vi. z ita probatur hic in tex. Ex quo infertur alia z secun da nō. regula q̄ iudex non dicitur grauare partē ex hoc solo q̄ eius exceptionem legittimam non admisit. potuit enim licite eum repellere putando illam esse falsam: z iō ad hoc vt iudex dicatur grauasse requiritur postea q̄ pro betur de veritate cause grauaminis ipsius appellationis. alias non diceretur esse iustificata appellatio: z ita etiam tenet Lapus in sua allegatione. ij. col. ij. per hunc tex. z p c. ex parte Ade. s. de testi. Tertio tene menti aliam no tabilem regulam q̄ in facultate iudicis est admittere vel repellere exceptiones partis: quia licet ex sola admissione vel repulsione possit appellari vt. s. c. prī. z. c. ex parte. R. z de. fi. co. ti. tamen ex hoc solo q̄ iudex exceptiones legit timas reicit non infertur grauamē iustificatiuū ipsius ap pellationis nisi aliter de veritate ipsius exceptionis ꝓbet̄. vt hic ī tex. z in. d. c. ex pte Ade. z hec faciūt p illo nōbili dicto Jnno. in. c. post electionē. s. de concess. p̄ben. dicentis q̄ licet prima facie appareat exceptio rōnabilis z legittia tñ qñ iudex vehemēter suspicatur q̄ nō sit vera poterit iu dex huiusmodi exceptionibus non admissis sniaz ꝓferre nec debet iudex timere appellationē q̄ ꝓpter hoc q̄ exce ptiones prima facie legittimas non admiserit nō cassabi tur snia nisi in cā appellationis ꝓbetur ō veritate ipsius exceptiōis. vt hic in tex. z loquit̄ Jnno. qñ iudex vehemē ter suspicat̄. alias ēt si cōtra opponentez faceret aliqualis p̄sumptio dūmodo nō sit vehemēs non dz ꝓpter hoc iu dex deuiare a tramite iuris: sed in dubio potius exceptio nes admittere. z ita tex. nō. in. c. lz causam post prin. s. de ꝓba. z adde nōbilē cautelā quādo iudex vehemēter suspi cat̄ q̄ pars calumnioſe aliquid petat vel opponat pōt cā astringere ad certā penā si in ꝓbatiōe defecerit. ita voluit sing. Jo. an. in. c. qō sicut. in fi. s. de elec. facit. s. de dolo z cōtu. c. finem litibus. vbi tex. z vide alias p̄ glo. i. c. statutū in fi. de rescrip. in. vi. Quarto z vltimo tene menti aliā singularem regulam q̄ eoipso q̄ exceptio vel alia petitio prima facie legittima ꝓponitur cora iudice z offertur p batio si iudex tunc non admittit statim z ipso facto cēsetur iustificata appellatio. ita q̄ sufficit coraz iudice appellatio nis ꝓbare exceptionē legittimā fuisse ꝓpositaz z q̄ iudex exceptionem ꝓpositam z oblatam probationem non ad mittit. ita tex. hic vnicus in iure z ad hoc semper allegat̄ ratio diuersitatis huius vltimi dicti z primi dicti. s. in pri mo notabili est fm Jnno. hic quia causa imediata appel lationis est ipsum grauamen vt. s. eo. c. vt debitus. sed ex sola repulsione exceptionis licet prima facie legittima z probabilis nō infertur necessario grauamē q̄ cum iudex habeat repellere malitiā litigantiū. l. quidam extimauerūt ff. si cer. pe. z in cle. i. de re iudi. potuit iudex moueri ex iu

sta cā ad talez exceptionem reiciendaz cum sepe occurrat q exceptio in se apparet legittima tñ non est vera vt dicit ter.in.c.i.de excep.in.vi.ideo est q ex sola repulsione non dī illatum grauamen si iudex exceptōz falsaz credebat z in dubio pſumit p facto iudicis.c.sicut.s.ti.primo.z in dubio pſumit q nulla exceptio sit vera ita tex.nō.i.l.oēs. de i integrū.resti.fm Bal.hic sed qñ postea coz iudice appellatōis ꝓbatur veritas ipsius exceptōis tunc ē q constat iudicē grauasse z male motū fuisse ad reiciendū z ita ꝓcedat ratio primi secūdi z tercij nō.s.vez qñ excipiens obtulit ꝓbare tunc iudex non admittēs non hz aliquā excusationē cū ois pſumptio malicie q̄ est subesse possit contra excipientē purgat qñ offert ꝓbationē.ff.vt in pos.leg. l.si is a q̄.z in.c.litteras.s.de resti.spol.cū in moza modici tpis non sit preiudiciū.ff.de iudi.l. si debitori vñ qz iudex reicit oblatā ꝓbationē ostendit ipso facto suā iniquitatez cōtra excipientē ideo ē q sufficit ℞ solū ꝓbare ad iustificā dū appellationē dato q aliter nō ꝓbet veritas ipsius exceptionis vt hic in ter.z ita Jnno.nō.in.c.post electionē in fi.z ista ē ratio vltimi.nō.huius lz ḡ excipiens nō habeat offerre ꝓbationē sed ex superhabūdanti offerat eam vt.l. ij.§.i.ff.quo.leg.z.l.ij.§.ibidez.ff.ad exhibē.sed ipse iudex dz requirere ꝓbatōez assignādo terminū ad ꝓbandū ar. c.prudentiā.§.sexta.s.de offi.deleg.z in.c.veniens.el.ij.s. de testi.tñ optima cautela ē q si ps velit releuari ab onere ꝓbandi in cā appellatōis q vltro ex se offerat ꝓbatōem tunc enim si nō admittit p iudicē siue eius exceptio fuerit vera seu falsa statim est iustificata appellatio eo ipso q cōstat ꝓpter exceptionē ꝓpositā z oblatā ꝓbationē nō fuisse admissā appellatiōez nec est opus ꝓbare de veritate cāe appellatiōis imo ēt si vera nō fuisset exceptio nō nocet ſz Jnno.hic in prin.dicentē ita ꝓbari p hunc tex.z ita sequitur hic Jmo.i prin.qō perpetuo tenet mēti: z intellige q p offerat se ꝓbaturū z postea appellet ꝓpter exceptionem z oblatā ꝓbationē nō admissaz alioquin si p appellat z postea in appellatione vel aliter offerat se ꝓbaturū nō hz locū hec vltima regula huius ter.sed prima.s.qz oporteret tunc ꝓbare de veritate cāe appellationis seu exceptōis ſz Spe.eo.ti.§.qliter.colū.vi.in fi.in v.forma qz me. Jn. glo.ij.i prin.p declaratōe prime ptis huius textus z regule tradite.s.in p notabili Aduerte z limita primā regulā huius tex.non hre locum in exceptione recusationis qz qñ recusetur iudex opposita ligittima cā recusationis si ea nō obstāte iudex ꝓcedat in cā principali z ex hoc appelletur censetur ipso facto iustificata appellatio lz aliter postea in cā appellationis non probetur causas recusationis fuisse veras z licet aliter non fuerit oblata probatio non enim ē necessarium offerre ꝓbationē coram iudice recusato qz recusans iudicem non tenetur ꝓbatione facere coram eo.c. cū spēali.s.eo.z ideo non obstat tex.hic qz loquitur casu q̄ coram ipso iudice habetur fieri probatum tunc est qō dz offerri ipsa ꝓbatio z ita hec limitatio probat per ter.nō. in.c.super questionum.§.fi.s.de offi.delega.vbi nulla fuit oblata probatio z ita sequitur Jnno.in.d.c.cum speciali z Jmol.ibi colū.viij.z hoc ēt sequitur Lap.in sua allegatione colū.ij.de quo articulo vide plenius dicta in.d.c.cuz spēali.in fi.principij. Secūdo limita primā regulaz huius tex.in prī.ꝓcedere ꝓter q̄ in oibus casib⁹ in q̄bus grauamen illatuz non subiacet ꝓbationi puta si denegentur inducie deliberatorie vel si denegetur copia fnie vel alioz actoz his casibus z similibus in quibus non pōt offerri ꝓbatio iustificatur appellatio ēt si aliter nō obtulit se ꝓbaturū grauamen in ꝓdictis z ēt si non ꝓbetur alia veritas grauamis nisi qz nō fuit admissa petitio ptis q̄ erat de iure admittēda z ita Jnno.hic sup v̄bo ꝓbaturus.de q̄ est tex.in.c.6.ꝓpetuus.s.de fide instru.z ita sequunt hic doc.

Tertio limita qz omni casu quo cā grauaminis detegitur p solas allegatiōes iuris absqz alia probatōe facti aut si cā grauaminis appeat ex iuris pſumptōe tunc videtur incōtinenti iustificata appellatio cū cōstet de veritate cāe grauaminis per solas allegationes iuris z hec limitatio pōt exēplificari multis modis puta interloquitur iudex aliquem torquendū vel carcerandum vel sequestrationē fiendam cum ista oīa sint regulariter a iure ꝓhibita constat de veritate grauaminis iuris pſumptione ideo statiz intelligitur iustificata appellatio nisi p aduersaz ptem cōtrarium ꝓbetur.z ita Bal.in.l.minoribus.C. de his qui. vt indig.hic intellige dictū Jnno.in.c.ij.in fi.de noui opi. nunc̄ idem vbicūq appellatur ex cā notoria vel tali que fundat intentionem appellantis de iure cōi per nō. in.c. bone.s.eo.z in.c.ad decimas.de resti.spol.in.vi. statiz .n. censetur iustificata i his appellatio fm Jmo.hic col.ij. qz notoriū iuris vel facti releuat ab onere probandi.l.empto rē iu prin.cū ibi nō.ff.de acti.emp. licet nō releuet ab one re allegandi z proponendi qz notoriū dz allegari fm glo. sing.in cle.appellanti.eo.ti.z per doc.in.c.accedēs.el.i.s. vt lite non contest. Itē exemplifica ꝓbone q petitur quarta dilatio cum solennitate legali statim diceretur iustificata appellatio si per iudicem non admittat petitio partis que erat iure cōi fundata fm Jnno. in.c. significauerunt. s. de testi.z in.c.vltra tertiam.s. de testi. z idem si petatur declarari libellus generalis qñ esset obscurus z incertus statim dicit iustificata appellatio si iudex nō cogit partē ad declarandū ita tex.in.c. significātibus .s.c.z.s. de lib. obla.c.significantibus. Quarto limita quia oi casu quo intentio excipientis esset iure cōi fundata puta ꝑ petentē decimas in alterius parrochia rector ipsius parrochie excipit q sibi non debentur cum de iure non possit decimas in dicto loco ꝓcipe: tunc.n.si talis exceptio non admittere tur per iudicem z propter hoc appelletur non erit necesse ad obtinendū in cā appellationis q fiat alia probatio dū modo constet q sit infra limites parrochie ipsius rectoris excipientis z appellantis z hoc nisi p partē aduersaz ꝓbetur cōtrariū z ita voluit Jmola hic post But.z idem foret si quis diceret collationem beneficij ꝓtinere ad eum z non ad diocesanū z ipse diocesanus excipiat q est i sua diocesi qz cū ius cōe fūder intentionē diocesani cuz ad euz spectet de iure cōi collatio ecclesiarū sue diocesis .s.eo.c. bone.lxiij.di.si in plebibus.j.de instit.c. cū venissent. z hoc nisi per partē aduersam cōtrariū ꝓbet alias statiz dicere tur iustificata appellatio diocesani fm doc.hic. Quinto limita qz oi casu q̄ cōstat ex iuris dispositiōe appellationē fore legittimā puta si est appellatū a diffinitiua z quia illa nō fuerit admissa iterū appellat. Illa censet iustificata talis appellatio a iure eoipso q appellatio a diffinitiua non admittitur.c.i.§.hisqz z.c.cū appellationibus.eo.ti.in.vi. z in.c.nō solū.in p̄n.fm Hosti.Jo.an.z alios doc. facit.l. si cuius.ff.de appel.recipi. Tu intellige nisi appelletur i casibus a iure ꝓhibitis fm ea que habent i.c. romana. §.qō si obiciat.eo.ti.in.vi.de quo.dic vt ibi z ꝓut in simili dicet.j.de clausula appellatione remota. Sexto limita nisi iudex a quo appellat sit verisimiliter informatus de veritate exceptiōis seu cāe appellationis tūc.n.statiz intelligit iustificata appellatio vt nō.i.c.cū cām.s.d offi.deleg. z in.c.li duobus.s.eo. Septio limita nisi constaret de ipsa exceptiōe z eius veritate p cōfessionē ptis factā coram iudice a quo tūc statiz intelligit iustificata appellatio vt in c.dilecto.s.eodē. Octauo ex p̄dictis .s.in quarta z quinta limitatiōe habes generaliter limitare hūc ter.oi casu q̄ excipiēs vel aliquid petēs hz presumptionē iuris ꝑ se tūc enim nō hz locū dispositio huius ter.z oblatio ꝓbationis nihil operat sed dz i appellatiōe ꝓbari de veritate ipsius cāe appellatiōis: z ita tex.in.c.i.d bis q̄ fiūt a ma.pte z ita But.z Jmo.ibi in p̄n. Nono limita hūc ter.nō habere locū in causis beneficialibus in quibus quo ad deuolutionē negotij principalis qñ est appellatū ad papā sufficit q appellatio interponat ex cā ꝓbabili lz postea aliter nō ꝓbet de veritate illius cāe appellatiōis vt i.c.quāuis z in.c.post̄ de elec.in.vi. Ultio limita nisi iudex ex leui pſumptōe repelleret exceptionē ptis i his que sūt gra-

uis preiudicij tunc enim dr̃ grauare partem etiam si non fuerit oblata ꝓbatio ꝓut.ij.q.i.innocentem.7 in.c.lz cām s̄.de proba.per Jnno.in.c.post electōez.s̄.de cōcel.p̄ben. ſm But.hic. Sed certe hoc dictū non ꝓbat̄ iure q̄ dicto casu intelligatur iustificata appellatio q̄n non fuit oblata probatio. Nec Jnno.hoc dicit.imo debet intelligi Jnno. ſm diffinitionez tex.hic.7 ita Jmol.hic col.ij.7 ex his habes decē limitatōes 7 declarationes nōbiles ad primam ptem huius.c.7 ad regulam positam.s̄.in p̄ nōbili. Restat videre limitationes ad hunc tex.quo ad vltimam regulā traditā.s̄.in vltimo nōbili 7 de his vide.j.in glo.sequenti.

In glo.i ꝟbo si offerens.in prin.ad.c.ex pte.hic allegatum dant̄ plures intellectus ex quibus habent̄ limitationes ad vltimā regulā traditā.s̄.i vltimo notabili.7 primo q̄ tex.hic.ꝓcedat in exceptionibus dilatorijs secus in perēptorijs in quibus ēt si appellans obtulit probationez per hoc non iustificat̄ appellatio nisi cā appellationis ꝓbetur de veritate ipsius exceptionis.7 ita.ꝓcedat tex.in.d.c.ex pte.ſm vnum 7 primū intellectū.7 ita glo.magna ibi. Sed certe hic intellectus 7 hec limitatio nō ꝓcedat q̄ tex.hic ſimpliciter 7 indistincte loquitur.vnde dz intelligi generaliter in omi exceptōe dilatoria vel pemptoria ſm Jmolaz hic colum.v.in prin.7 idem Jo.an.Jmol.7 Panor.in.d.c.ex pte. Cōclude g̃ dispositōez huius tex.habere locū in oibus exceptōibus dilatorijs vel perēptorijs. Secundo limita hunc tex.habere locū q̄n offert̄ ꝓbatio eo tpe q̄ iudex de necessitate tenebat̄ illam admittere secus q̄n offert̄ eo tpe quo non necessitate tenebat̄ iudex admittere ꝓbatōez: tunc enim talis oblatio ꝓbationis nihil operat̄ 7 debet probari de veritate cāe ipsius appellationis.7 ita procedat tex.ſm alium 7 ſm intellectum in.d.c.ex parte. puta si opponit̄ exceptio cōtra testem q̄ sit infamis 7 criminosus 7 offert̄ probatio incontinenti.tunc si iudex nō admittit 7 propter hoc appellet̄ dz probari in cā appellationis de veritate ipsius exceptionis nec sufficeret tūc obtulisse ꝓbatōez nec haberet locū tūc dispositio huius tex. Ratio.est q̄ iudex si vult nō tenet̄ recipe a principio.ꝓbationes p̄ personas testium: sed pōt eas reseruare in tp̄us publicationis testiū 7 iste sit sing.intellectus ad.c.ex pte.7 verus vt ibi p̄ glo.7 sequit̄ Jmo.ibi.7 hic colū.vſq; ex p̄dictis potes inferre aliam 7 tertiā limitationē vt dispositio huius tex.non habeat locū omni casu quo iudex pōt reſeruare exceptiones 7 ꝓbationes ad eas in fine cāe vel ante cōclusionem in cā ſm ea que habent̄ i.c.ad dissoluendū. vbi nō.tex.j.de desponſ.impube.7 p̄ Bar.in.l.alle a q̄.§.si de testamēto.ff.ad trebe.7 ibi p̄ Jmol.7 altos doc.7 in.l. fi.ff.p̄ suo. Quarto limita hunc tex.nō hr̃e locū in arbitrarijs.7 ideo i omibus casibus in quibus exceptio vel ꝓbatio an sit admittenda vel nō a iure nō est determinatū. ſz iudicis arbitrio reliquit̄.tūc ex sola oblatōe.ꝓbatōis nō iustificat̄ ipa appellatio.imo dz.ꝓbari ꝟitas ipsi⁹ exceptionis cuiz ex ꝟ detegatur an iudex male vel bene fuerit arbitratus in non admittendo exceptōez 7 ꝓbatōez oblatā.7 ita.ꝓcedat tex.in alio 7 tertio intellectu.d.c.ex parte.pro qua facit.l.nō quicquid.ff.de iudi. Quinto limita hunc tex.nō habere locuz in appellationibus extraiudicialibus ēt si appellatur a iudice procedente tanq̄ ps.tunc.n.oblatio ꝓbationis nihil operatur imo in cā appellatiōis dz ꝓbari de veritate ipsius cāe ꝓ quo bonus tex.i.d.c.i.j.de his q̄ fiunt a ma.pte.7 ita But.7 Jmola ibi in prin. p̄ illum tex. Ratio est q̄ ꝓut est dictū.s̄.in secūda 7 tertia limitatione offertur ꝓbatio eo loco 7 tēpore q̄ recipi nō dz.7 iō si iudex ꝓcedit vt pars vel appelletur a grauamine ptis ex̄ iudiciū oblatio ꝓbatōis nihil operatur cū nō teneatur ps recipere ꝓbationes alterius ptis.7 ita Jnno.hic.7 in.c.cū inter canonicos.7.c.q̄ ꝓpter.s̄.de elec.7 ita Panor.hic colū.ij.7 Jmol.colū.v.de quo articulo vide plene dicta in c.bone.s̄.eo.in.viij.limitatiione. 7 ex predictis infert̄ q̄ si ab executore ꝓcedente vt merus executor 7 appelletur ꝓ eo q̄ nō admittit rōnabilem exceptōez 7 offertur ꝓbatio: incontinenti non iustificatur appellatio ex sola oblatione ꝓbationis: q̄ executor non tenebatur recipere ꝓbatiōes q̄n ꝓcedit vt merus executor.7 ita nō.voluit But. in.c.dilecto.s̄.eo.7 idem Jmol.ibi colū.ij. Sexto limita ex ratione p̄cedenti q̄ ēt in appellatione iudiciali q̄n appellat̄ in abītia iudicis in casibus a iure p̄missis.vt dicet̄ in.c fi.j.c.nihil opat̄ si appellās in p̄sentia honestorum virorū offeret ꝓbationē incontinenti exquo non est ibidē qui eum recipe pōt ſm Jo.an.hic 7 Jmo.col.v.7 Panor. col.ij.7 hoc casu non hz locū dispositio huius tex.quod nō. Septimo limita hunc tex.habere locū q̄n excipiēs qui obtulit ꝓbationem 7 appellās vult solū consequi dilationē negotij principalis ad iudicē ad quē 7 reuocat ratione attemptatorum secus si velit cōsequi finalem effectum ipsius exceptionis 7 sic excludere agentē quia exceptio est actionis exclusio.c.i.s̄.de ordi.cog.l.ij.ff.de excep. tunc.n.non sufficeret sola oblatio ꝓbatiōis sed amplius requiritur q̄ ꝓbet̄ in cā appellatiōis ꝺ veritate ipsius exceptiōis.7 ita sit tex.ſm aliū intellectū i.d.c. ex parte.7 ita Jo.an.hic.7 Jmo.colū.v.7 But.7 Jmol.i.d.c. ex pte.7 i c.exhibita.s̄.de iudi.col.v.vbi optic ꝟ ibi ꝺclarat. Octauo limita hunc tex.non habere locū in appellāte a diffinitiua.puta opponitur coꝝ iudice exceptio pemptoria 7 offertur ꝓbatio debito tpe 7 non fuit admissus imo iudex statim ꝓtulit ſniam diffinitiuā: tunc si appellat̄ a diffinitiua talis oblatio ꝓbatiōis non iustificaret eius appellationem q̄ in appellatione a diffinitiua intendit consequi finalem effectum 7 victoriā ipsius exceptionis.ideo opor tet q̄ illa ꝓbetur.7 ita.ꝓcedat.d.c.ex pte.ſm aliū itellectū. 7 ita Jmol.hic colū.v.tñ intellige hoc q̄n solū appelletur a diffinitiua secus si primo appelletur a grauamine 7 secūdo a diffinitiua: tunc.n.si.ꝓsequitur cāz appellatiōis ab interlocutoria haberet locū tex.hic.7 ipsa ſnia diffinitiua veniret reuocāda ꝑuiā attēptati.7 ita tenēt doc.in.d.c.ex pte ꝓ quo glo.ordi.in cle.si ante.de dolo.7 cōtu.in glo. magna in fi.7 tex.in.c.ij.in fi.s̄.vt li.nō const. Nono limita nō hr̃e locū hūc tex. q̄n appellās ꝓsequit̄ appellatōez ꝑuiā iusticie puta opposuit exceptionē 7 obtulit probationem 7 iudex nō admisit appellauit ꝑp exceptionē non admissā. Nam dicto casu non iustificatur appellatio ex sola oblatione probationis.7 ita sit tex. ſm alium intellectum in.d.c.ex parte.7 vbi potest dici q̄ fuerit appellatum non propter probationes oblatas non admissas ſz solū ꝓpter non admissas exceptiones: iō est q̄ dz ꝓbari veritatē ipsius exceptionis sed hic text.procedit q̄n in appellatiōe exprimitur cā grauaminis q̄ non admissa exceptio 7 oblata ꝓbatione ſm Jo.an.Jmol.7 Panor.in.d.c.ex parte.7 idē Jmo.hic qō est mēti tenendū vt sit cautus i appellatione exprimere vtrāq; cām grauaminis.s̄.exceptionē nō admissaz 7 oblatam probationē.7 tunc hz locū tex.hic.alias si solum exprimitur vna causa grauaminis q̄ exceptio nō fuit admissa cessat dispō huius tex.7 deberet ꝓbari veritas ipsius exceptionis vt.d.c.ex pte.ꝓ q̄ bene facit rō cle. appellanti.eo.ti. Decimo limita hunc tex.non habere locū q̄n retractaretur grauamē ꝓpter qō fuit appellatū res rediret in p̄stinum statū si non ꝓbaretur veritas ipsius exceptionis.tunc.n.vt euitetur circuitus requiritur q̄ ꝓbetur veritas ipsius exceptiōis: 7 ita sit casus ſm aliū itellectum in.d.c.ex parte.quē ponit ibi glo. Exēplū q̄n opponitur exceptio p̄ testes q̄ in omnē euentuz probari dz in cā appellationis ſm Jmo.hic colū.vi.in prin. Undecimo limita non habere locū q̄n opponeret̄ exceptio notorie iniusta vel non vera seu falsa p̄ euidentiā rei vel aliter.tunc.n.licet offerat̄ ꝓbatio inconuenienti talis oblatio nihil opat̄ ar.c.euidētia.j.de accusa.7 ita Panor.hic colū. ij.7 Jmo.hic co.vi.ſ idē tz Spe.eo.ti.§.nouissimi.ꝟ.illud āt certum est.circa fi. Duodecimo limita q̄ quotiēs cā esset cōmissa appellatione remota seu alias esset ꝓhibita appellatio a iure i illo casu si tunc aliquis excipiat i illa cā offerat̄ se ꝓbaturū, nō hz isto casu locū dispositio huius

tex.z oblatio ꝓbationis nihil operatur nisi in cā appella
tionis ꝓbet de veritate ipsius grauaminis.z ita tex.ad
ß nō.sm vnū intellectum in.c.i.in ꝓin.j.de his q̄ fi.a ma.
pte.z ita Jmol.ibi in ꝓin.z iste ē vnus effectus nō.clau
sule appellatione remota. Tu intellige nisi appellet in ca
su,q̄ reperiat ꝓmissa appellatio in specie rōne illius graua
minis.tunc.n.exquo ius cōe legittimat dictā appellatiōz
clausula appellatione remota pax vel nihil operat.de q̄
articulo z de effectibus dicte clausule vide plene dicta.in.
c.pastoralis.s.eo.ti. Decimotertio limita hunc tex.non
habere locum qñ ꝛ excipiens obtulisset se ꝓbaturū tm eo
dem modo aduersarius obtulit se,ꝓbaturū ꝟrium tunc enī
in cā appellationis debebit ꝓbari de veritate ipsius cāe
z oblatio ipsius ꝓbationis nihil operatur.ita But.hic
per nō.per Jnno.i.c.romana.eo.ti.in.vi.sed hec limitatio
non est vera.ꝑ q2 tex.indistincte loquitur hic sufficit enim
q̄ appellans obtulerit se,ꝓbare dato q̄ aduersarius offe
rat similiter,ꝓbare positū.censetur.n.iudex grauasse appel
lantē si non admisit cum ad,ꝓbandū cū potuisset similiter
etiaz admittere eius aduersarium sm Jmo.hic col.vi.Jm
mo dilatio assignanda ad ꝓbandum ipsi excipienti erat
cōmunis vtriqz parti.l.petēde.C.de tempo.in.integ.resti.

Decimoquarto limita nō habere locū hūc tex. qñ non
fuit admissa oblatio,ꝓbationis nō stetit per iudicē:sed per
tertiuz per id qō nō. Archi.ij.q.vi.testes. Decimoquin
to limita z intellige hunc tex.habere locum qñ offert ꝓ
batio non solū verbo sed etiam realiter:puta habebat secū
testes paratos quos volebat inducere secus si oblatio sit
solum ꝟbalis tunc enim nō sufficeret z deberet in cā ap
pellationis ꝓbare de veritate ipsius exceptionis.z ita ꝓ
cedat tex.sm alium intellectum in.d.c.ex parte ade que
sequitur hic Jo.an. in addi.Spe.ti.de appel.§. q̄liter.ꝟ.
sūt quib⁹.z in.§.pe.sup ꝟ.illud.alias si diceremus ꝟrium
sequeret absurdū.facile.n.foret falso opponenti z excipiē
te offerre verbo se,ꝓbaturū.Jtē q2 verbalis oblatio in ß ni
hil operat cū quilibet excipiens teneat ꝓbare exceptōez
suam.l.i.ff.de excep.l.in exceptōibus.ff. de ꝓba.vnde ver
balis oblatio nihil operarur exquo tacite inerat.l.iij.ff.de
leg.l.l.cū quid.ff.si cer.pe.z ideo dz saltē nominare testes.
z petere eos citari per iudicez sm Jo.an.hic. sed certe iste
intellectus nō placet But.hic nec in.d.c.ex parte cū'nō
debet quis artari venire cum sacco paratus.ff.de sol.l.qō
dicimus.ideo si excipiens offerat se incontinenti ꝓbare
per hoc satis excluditur ꝓsumptio malicie ipsius excipiē
tis.c.lras.s.de resti.spol.l.iij.§.ibidē.ff.ad exhibi.z hanc
ptem q̄ non sit necessaria realis oblatio sequitur hic Pa
nor.col.iij.exquo.n.petit terminū breuē cessat ratio Jo.an
z q2 regulariter non tenetur quis ꝓbare incontinenti vñ
tacite non inerat nec debet haberi ꝓ expresso nec obstat
alia ratio quia posset falso offerre ꝓbationem quia certe
poterit timere cōdemnatōez expensaruz vt in.c.finē litib⁹
s.de dolo z cōtu.z q2 si nō ,ꝓbat censetur perpetuo exclu
sus in hoc.vt.j.dicetur ꝓ quo tex.optimus in.d.c.lras.
vbi purgat malitia excipientis per oblatōez ꝓbationis
ꝟbaliter factaz.z q̄ sufficiat sola oblatio ꝟbalis sequitur
Jmo.in.d.c.ex parte.z hic col.vi.per hunc tex. dicentē ibi
nisi se hoc offerret ꝓbaturū z non dixit tex.,ꝓbationes re
aliter offerens ad idē facit.l.si is a quo.in.ꝑn.ff.vt in pos.
leg.vbi sufficit q̄ quis ꝟbaliter offerat se,ꝓbaturū ad idem
d.l.iij.§.ibidē.facit.c.ad apostolice.de re iud.in.vi.ibi erat
q̄ parata ꝛc̄.et ita videtur hic residē Hosti.q2 nō tenet
quis secū ducere testes si aliquando nō pōt faciliter eos
hre.ita glo.nō.in ꝟbo alibi.i.c.cupiētes.§.si vero.de elec.
in.vi.ideo nō requiritur realis oblatio sufficit ꝟbo offer
re z ita sequit hic Bal.i ꝑn.nec obstat ꝓdictis qō habet
in.c.pastoralis.s. de offi.ordi.et qō ibi nō.in vlti.glo.et in
c.i.et.ij.s.de eo qui mitti.in pos.z in.l.si moza.ff.solu.ma.in
quib⁹ iuribus dr̄ q̄ non sufficiat ꝟbalis oblatio. Naz dic
ta iura procedūt i diuerso casu videlicet ad purgādū mo
ram vel ad excusandum contumatiam iam ꝛctam quan
do quis vult recuperare possessionē z interrūpere prescri
ptionem annalem tunc verū sit q̄ nō sufficit verbalis ob
latio.z ita rñdetur ad.l.si residuū.C.de distra.pig.ibi qñ
agitur de vendendo pignoze p creditozem in his casibus
miliat alia diuersa ratio nec ēt obstat quod nō.Bar.in.l.
ꝓtoz.§.si quis paratus.ff.de noui.ope.nū.vbi nō. dixit q̄
ille qui tenet dare fideiussozes non sufficit si offert se para
tū verbo satisdare sed dz secū ducer fideiussozes idoneos.
z ita ille qui tenet soluere nō sufficit q̄ verbaliter offerat
sed dz ire cuz pecunia in manu parata.l. seruus si heredi.
in fi.ff.de ſka.lib.z in.l.quidā.§.idem rñsum.ff.de sol. sm
Bar.in.d.§.si quis paratus. Sed certe ibi loquitur in co
qui tenetur ꝓstare satisdationē ad impediendum nunciatio
nē noui opis.ideo nō sufficit verbalis oblatio nō sic in casu
nro vbi cōsiderat iusticia z iniquitas iudicis ideo ter.hic
nō requirit realē oblationē z ita est tenendū.p quo ēt ter.
nō.in.c.exhibita.s.de iud.vbi ita tz But.in col.i.z in col.
v.in ꝓin.p illū ter. Ultimo limita z intellige hūc tex.z
priuilegiū oblate ,ꝓbationis habere locū qñ offert ,ꝓba
tio incontinenti seu statiz secus si offerat simpliciter ipsa
,ꝓbatio:z ita intelligūt But. z Panor.hic hūc tex. vt pz
s.p eos in ,prima limitatiōe z idē tenēt.i.d.c.ex pte Ad.
Sed aduerte q2 Jmo.hic colū.vi.z in.d.c.ex pte.tz q̄ non
sit necessariū adducere icōtinēti.z ideo ē q̄ nec ter.hic nec
in.c. exhibita .s. de iudi. hoc requirit si iudex velit artare
ad ,ꝓbandū infra breue spaciū hoc poterit q2 sic vr de men
te excipiētis q̄ velit icōtinēti ,ꝓbare p id qō habet in .d.
l.si is a q̄ .z in.d.§.ibidē. sm Jmol. tenentē sufficere q̄ of
ferat se ,ꝓbaturū tz nō adduceret incontinēti. Dz aduerte
quia p opi.But.z Panor. facit qō voluit Bar. in.l.fi .ff.
p suo.z in.l.nā postea.in ꝓin.ff.de turciurā.vbi,voluit q̄
excipiens debeat offerre se ,ꝓbaturū incōtinēti alias exce
ptio esset reseruāda.q̄re p cōcordia pōt dici q̄ aut loqui-
mur in casibus specialibus ī qubus a iure requirit ,ꝓba-
tio incōtinēti ,put est in dicta.l.iij.§.ibidē.z in.d.l.si is a q̄
z in.d.c.lras.z ī casib⁹ Bar.i.d.l.si.ff.p suo.z i.c.i.de lit.cō
test.in.vi.z in.l.a diu o pio.§.si sup rebus.ff.de re iudi. z ī
c.veniēs.el.ij.s.de testi.z in.c.suscitata.s.de testi.in integ.
his casibus dz offerri ,ꝓbatio icōtinēti q2 si requireret al
tiozē indaginē nō admitteret sed deberet reseruari.ita lo
quitur.Bar. Si vero loquimur ī alijs casibus vbi non re
quirit a iure ,ꝓbatio in cōtinēti.tūc ,ꝓcedat.s. opi.Jmol.
satis est.n.offerre ,ꝓbationē simpliciter z ad iudicē ptinet
postea moderare dilationē:z ita ,ꝓcedat tex.hic z in .d.c.
exhibita vbi Jo.an.pōt.p.z Abb.ita residet z idē ꝑano.
ibi.col.i.in fi.z col.vlt.idē tz glo.ī verbo vera.i.c.romana.
§.q̄ si obiciat .eo.ti.in.vi.z ideo si iudex admisit excipien
tē qui obtulit se ,ꝓbaturū z assignat sibi terminū ad ,ꝓbā
dū ſz ipse excipiens nō vult recipere tūc verū sit q̄ nō po
terit licite appellare nec haberet locū ter.hic.sm Jmolam
hic.nisi forte assignasset valde breuē dilationē vt in.c.i.s.d
dila. Jdeo cautela est q̄ iuder assignat cōpetentez dilatio
nē tūc.n.si ps nō ,ꝓbat vel velit dilationē acceptare nō bz
locū dispositio huius tex.z ita Jmo.hic i fi.quid āt si exci
piēs obtulit se ,ꝓbaturū z acceptauit terminū tñ nō ,ꝓba-
uit postea in termio sibi assignato dicit hic Bal.q̄ ille qui
ita astrinxit se ,ꝓbaturū dz ꝑuidere q̄ possit ,ꝓbar infra bre
uē terminū alias elapso termino ꝑpetuo remanet exclu-
sus z hoc p nō.tex.in.d.l.si is a quo. sm Bal. hic colū.ij.
Intellige hoc dictū in cā ꝑncipali sed in cā appellatiōis a
diffinitiua qō nō est ,ꝓbatū ,ꝓbabo.c.cū iohānes.de fi.in
stru.l.p hāc.C.ō tēpo.ap.z hec sufficiāt loco repetitionis
ꝑncipij huius decre. FINIS QUOD QUE. Si
appellatio sit recepta a iudice vel approbata a ꝑte sufficit
appellanti mittere ,ꝓcuratorē ad ipetrādū z ꝓdicētē.ſz ps
appellata velit ,ꝓsequi appellationē in curia.b.d. vsqz ad.
§.ille deniqz. Nō primo ibi sup ,ꝓsecutiōe appellatiōis
q2 ſz appellās deuoluat cām p appellationē ad curiaz vt
sic cā appellatōis sit cōmittēda si nō fuit delatū p iudicez
vel ꝑtē tñ nō deuoluit cām ad finē vt necessario tractet in

curia. Secundo nō q̄ sola approbatio appellationis p iudicē vel ptez facit cām cē in curia vt sic appellato ꝓseqūte p se vel ꝓcuratorē teneat appellans ꝓsequi cāz in curia 7 sufficit sola approbatio appellatōis p iudicem vel ptez vt dicat cā cē in curia 7 ibi tractetur lz aliter termīus nō fuerit assignatus p iudicē vel partē ad ꝓsequēdū appellatōez vt hic in tex.7 ita posset limitari.c.sepe.s.eo. Ultimo no. q̄ sola approbatio ptis appellate sufficit vt cā dicat esse in curia 7 ibi tractetur lz iudex a quo appellatur nō admiserit.vt hic i tex.ex quo etiā nō q̄ lz sit in facultate appellantis ad quem vellet appellare non tñ est in eius facultate q̄ cā tractatur coraz iudice a quo ipse appellauit. sed bene est in optiōe appellati si ipsam appellationem approbauerit.vt hic in tex.pro cuius intelligentia dubitatur nunquid appellans possit inuito appellato ꝓsequi cāz in curia vel debeat fieri commissio ad partes.Inno. videt hic velle q̄ pōt in curia q2 ter.hic nō ꝓhibet appellantez sed dicit q̄ permittitur impetrare si sua appellatio nō fuerit recepta.pōt ḡ non vti hac permissione ei concessa in eius fauorē ar.l.non quicquid.ff.de iudi.exquo cuz appellauit ad papam poterit ꝓsequi cāz suam in curia ēt appellato contradicente cum iudicium reddat in inutilū.c.intelleximus.s.de iudi.l.inter stipulantē.§.sacram.de ỽ.ob. Sed q̄n appellans non vellet ꝓsequi in curia sed impetrare iudicē ex non pōt appellatus ꝺdicere conquerat de seipso q2si volebat in curia ꝓsequi oz ꝑius appellatōez ipsaz recipere 7 approbare.vt hic ē tex.7 i.d.c.sepe.7 ita sequit hic Pano2.7 generaliter de materia huius tex.vide plene dicta i.d.c.sepe.7.c.nicolao.s.e. ILLE DE IAIOVE. Ante ichoatā ꝓsecutōez appellatōis pōt appellās si vult renūciare appellatōi inuito appellato 7 petere q̄ remittat cā ad iudicem a q̄ sed tñ cōdemnat in expensis factis per alteram partē occasioē illius appellationis.h.d.vsqz ad.§. sane.7 nō p̄ qō est dictū i summario 7 dic prout.s. Ultimo no.q̄ appellās renūcians appellatōi ēt re integra venit cōdemnandus in expens factis p appellatū.qō tñ limita p̄ nisi appellans habuisset iustā cāz appellādi.tunc.n.iusta cā litigandi excusaret ab expens.c.i.in.fi.de elec.in.vi. l.qui solidū.§.ēt.ff.deleg.ij nō.in.c cum venisset.s.de eo q̄ mit.in pos. Secundo limita nisi appellans dicat iudicem bonum;vir 7 q̄ ex mente nō grauauit 7 contentaret q̄ ipse iudex cognosceret de cā dummō reuocaret grauamen.tunc.n.non esset locus cōdemnationi expensaz cuz appellans nō renūciet simpliciter:sed ita demū si reuocet grauamen.7 ita hic reside Jo.an.7 idē Jmo.hic in prin.

Tertio limita vt dispositio huius tex.procedat i expens factis ab appellato rōe ꝓsecutōis appellatōis interposite p appellantē forte.n.misit procuratorem ad curiam 7 alias expēsas fecit ipse appellatus p executiōe appellatōis aut si appellans incepit ꝓsequi cāz appellatōis 7 postea eā nō sit prosecutus.s.co.c.sepe.7.c.reprehensibilis.secus si appellatus fecit expensas pro eo q2 fecit ꝓnunciari appellatōez desertam:tunc.n.appellans nō esset condemnādus in expens.fuit.n.sibi licitū renunciare appellationi tacite 7 pati eā deseri inuito appellato itelligē si appellās nunq̄ adiuit iudicē appellatōis 7 sic re integra. 7 ita determinat ro.de cis.xiij.q̄ incipit Item si a diffinitiua sniā.in fi.7 ita sequit hic Butr. Jmol.vero hic i fi.intelligit hoc verū q̄n appellans nihil fecit in cā secus si cōparuisset 7 ꝺdixisset snie ferende sup ipsa desertione 7 sic fatigasset aduersariū:tunc enim tanq̄ victus condemnabit victori in expens.c.finē litibus.s.de dolo.7 contu.l.ꝓperandum.§. sinaūt alteruter.C.de iudi.fm Jmol.dicentem ỽ esse notandū p limitationeicōclusionis do.de rota.s. Et de ỽ articulo condemnatōis expensaz fiende ꝓpter desertiōez appellatōis vide plene dicta i.d.c.reprehensibilis.i fi.7 in.d.c.sepe.circa fi.i.ij. 7.iij.questiōe. In glo.i ỽbo ꝺdictiōibus ptis alterius.i pri.p declaratōe ter.7 glo.q̄n sit q̄ possit renūciari appellationi. Querit p̄ an ptes possint renūciare appellatōi ante eā interpositam vel ante grauamen illatū. Conclude q̄ sic absq̄ dubio q̄n per pactum 7 consensū vtriusq̄ partis valet pactum cuz scriptura vel sine 7 in iudicio vel ex. ita tex.in.l.fi.in fi.C.de tpi.ap.7 Bal.ibi in prin. Dubitatur tñ quid in simplici renunciatione vnius ptis tñ videtur q̄ non valeat quia iuri de futuro nō pōt renunciari nisi p pactū 7 consensum vtriusq̄ ptis vt per glo. in.c. ex multiplici.j.de decī.7 in.l.i.C.de pac.vbi p doc.7 q̄ requiratur pactū rz glo.in.c.cū dilecti.in fi.s.de arbi.7 idez Jo. an.in.c.fi.de ap.in.vi.in illa questione an valeat statutum epi q̄ ab interlocutoria nō appellet.7 idē sequit Spe.c. ti.§.fi.in fi.Sed idē Spe.eo.ti.§.in quibus ỽ. quid si cōuenit.vī velle q̄ id fieri possit ēt per renunciationē vnius partis tñ quod absq̄ dubio ꝓcedit q̄n fieret in iudicio ēt in absentia alterius ptis.7 ita procedat.l.i.§.i.ff. a qui.ap. nō li. Sed ex iudiciuz glo.ibi requirit cōsensum vtriusq̄ partis vel saltē presentiā partis lz tacētis . 7 ita procedat d.l.fi.§.fi. 7 hanc partē sequitur ro.decis.celxxvij.q̄ incipit Itē q̄ lz appellationi interponende.Bal. vero in.d.§. fi.in prin.videt residere q̄ si valeret renunciatio vnius tā tum in iudicio valebit similiter ex iudiciū per doctrinam glo.nō.l.sicut.C.de repu.here.q̄ voluit q̄ cuius renunciatio q̄ valet in iudicio valet ex iudiciuz.7 pro hac parte facit quia quotiens aliquid potest fieri tacite potest fieri ex presse prout nō.in.l.qui ad certum.ff.loca.sed vna pars tā tum potest renunciare appellationi tacite:puta si post sententiam vel grauamen procedit coram illo iudice.c.grauatum.s.de offi.deleg.l.absolutionem.C.de re iudi.c. cuz venissent.s.de testi.Si ergo potest tacite fortius expresse nisi rūderes id verum post snīam latam vel grauamen:tūc enim vna pars sue appellatōi posset renūciare tacite vt.s. Item expresse vt hic in tex.secus si ante snīam vel grauamen.ideo cōis cōclusio doc.ē q̄ añ snīaz vel grauamē nō valeat renunciatio appellatiōis vnius partis tñ secus si fieret in iudicio q2 valeret ēt i absentia alterius ptis.7 ita glo in.d.l.i.§.i.7 ita reside Bar. Ang.7 Jmo.ibi.Sed ex iudiciū requiritur consensus vtriusq̄ partis vel saltez presentia partis lz tacentis vt.s.no.per rotā. Secundo queritur quid si pars vel partes cū iuramento ꝓmiserunt stare snīe ferende 7 mandato ipsius iudicis an censeatur ex hoc renunciatū appellatiōi ita q̄ postea appellari nō possit.dic q̄ per dicta verba seu similia nō intelligitur renunciatū pro quo tex.ad hoc nō.valde.s.e.ad hec.ij. 7 ita voluit glo.sing.per illū tex.vi.q.iij.c. q̄ bone. Ad hoc.n.vt quis intelligat renūciasse appellatiōi p pactū ē necesse q̄ specialiter 7 specifice renūciat ipsi appellatiōi secus si simpliciter iuraret 7 ꝓmitteret stare preceptis 7 mandatis iudicis:ex his enim non intelligat renunciatū appellationi tenementi. Tu intellige hoc q̄n ante snīaz vel grauamen dicta verba ꝓferuntur q2 si post latā snīaz quis ꝓmitteret stare snīe videret eā emologasse.l.ne in arbitris.7.l.pe.C. de arbi. Tertio queritur q̄n renunciat appellatiōi an i dubio itelligat renūciatū instantie solū vel ēt iuri.7 sic liti 7 cāe.de quo articulo vide per Pe.de anch.in.c.q̄uis.ō elec.in.vi.7 ibi per Semi.in fine.7 p Inno.in.c.ventes .s. de renū.7 quod nō.l.post q̄ liti.C.de pac. Quarto q̄ritur renunciat quis expresse appellatiōi an itelligat i q̄ñaz renūciasse nullitate inclusse in ipa appellatione cū i oi appellatione tacite iclusa est cā nullitatis.l.q̄dā mulier.ff.faberci.l.carmelia pia.ff.de iurepa.Bal.ponit hunc articulū in.l.i.in prin.C.de sen.prefe.ꝓto.vbi sing. cōcludit q̄ sic cū nullitas sit articulus accessorius ad appellationez 7 libellū ipsius.vt est glo.ordi.7 sing.i.l.i.C.q̄n.quo.tō renunciato principali censetur renunciatū nullitate accessorie ipsius appellationis.dubiū facit q2 hec iura sūt diuersa 7 separata.ideo est q̄ deserta appellatione non videtur sublata nullitas in appellatōe inclusa.vt per Bar.i.l.si exp̄ssim ff.eo.ti,7 p Bal.in.d.l.i.7 tñ p desertionē cēset appellās renūciasse sue appellatiōi.vt nō.i.c.lz.de sen.excō.i.vi.7 p Bal.i autē.ei qui.C.de tēpo.appel.ḡ renūciādo appellatiōi ñ cēset renūciatū nullitati.posset ỽ forte ꝓcedere q̄ñ

nullitas deducit principaliter in libello appellatõis secus in ea q̃ tacite includitur. z ita procedit dictus Bal. s̃. de quo ẽt vide p eum in. d. l. quedã mulier z in. l. tale pactus. §. qui prouocauit. ff. de pac. in repet. z dicit plene in. c. dilecto. j̃ e. ti. vbi vide de hoc. z dic vt ibi dicta in ℞. xlix. queritur.

Quinto pone q̃ ps vel ptes renũciãt simpliciter appellationi an intelligat renunciasse appellationi tã a diffinitiua q̃ ab interlocutoria. Bal. ĩ. d. l. fi. §. fi. C. de tẽpo. appel. dixit nõ. q̃ sic: q̃ generalis seu simplex renũciatio in omibus nocet vt nõ. i. d. l. i. §. i. ff. a qui. ap. non l̃z facit glo. in. l. i. §. sciendũ. ff. de suc. edic. z ita sequitur Sali. in. d. l. fi. ĩ fi. quod nõ. quia videbatur q̃ debeat intelligi renunciatio in potiori significato. c. si quem. j̃. de sen. excõ. l. i. §. qui imp/petuum. ff. si ager vecti. z sic in dubio de appellatõe a diffinitiua. ar. l. i. §. q̃ in sententijs. ff. qñ appel. fit. vbi sicut i ap pellatione sñie indubie intelligit de diffinitiua. ita videbatur q̃ renũciatiõe appellatõis in dubio itelligit de maiori z sic de diffinitiua. Quare Bal. nõ. in. l. i. ĩ prin. ff. de offi. p̃fec. p̃to. nõ. q̃ ibi lex tollit appellatõ̃z simpliciter tũc nullo mõ p̃t appellari z idem ẽt voluit Bal. in. c. pastoralis §. fi. s̃. de offi. deleg. loq̃nte de statuto tollẽte appelllatõ̃z q̃ intelligit prohibere omnẽ appellatõ̃z ex quacunq̃z causa nisi ob dolum iudicis vel partis vt ibi per eum. Sed si quer̃at de statuto tollente appellatõ̃z simpliciter an intelligatur tam a diffinitiua q̃ ab iterlocutoria. Bal. in. l. si ex cã. §. nunc videndum. ff. de mino. per illum tex. dixit q̃ statutum disponens q̃ in causis non b̃z locum restitutio vel appellatio intelligit in sñia diffinitiua secus in interlocutoria. Sed certe si statuendo loquitur per ℞bum in causis. vñ q̃ etiam includat interlocutoriã q̃ tangit seu respicit ipsam cã̃z vt per Bar. in. l. solent. ff. de ali. leg. vnde idẽ Bal. in. d. l. i. in. prin. C. de sen. p̃fe. p̃to. cõcludit q̃ si statutum vtit ℞bo sñia pura q̃ a sñia appellari nõ possit z intelligit de diffinitiua q̃ cũ statutũ sit ꝯ ius cõe intelligitur stricte ar. d. §. qõ in sententijs. si vero statutũ loquitur simpliciter q̃ a dño ptãte appellari nõ possit; tũc intelligitur tã a diffinitiua q̃ ab interlocutoria ꝑm Bal. in. d. l. i. z facit qõ nõ. Ang. in. l. imperiũ. ff. de iurisdi. om. iu. z in. l. si stipulatus. de ℞. ob. q̃ statuto prohibente appellationẽ̃z a mera interlocutoria poterit appellari ab interlocutoria q̃ nõ ẽt mera sed b̃z vim diffinitiue vt ibi per Ang. z idem dicebat Bal. in. d. l. fi. C. si reus vel ac. mor. fue. de statuto disponẽte q̃ a sñia lata non possit appellari q̃ poterit appellari a sñia ferenda ex quo statutum prohibet a sñia lata ex quib⁹ oibus nõ. q̃ statutum prohibens appellatõ̃z est stricte intelligendum in casu de quo loquitur z restringendum de quo etiã vide nõ. per Ang. in fi. cõsi. clxxxviij. qõ incipit sed nunc videndũ. vbi plene de his. Sexto requeritur an procurator possit renũciare appellatõi dic q̃ sic tacite puta nõ appellando infra. x. dies. l. i. in fi. ff. qñ appel. sit. vel patiẽdo cã̃z deferri sed exp̃sse procurator renũciare nõ posset q̃ esset donare. z ita Bal. in. d. l. i. §. fi. colũ. ij. C. de tpi. ap. Idẽ t̃z Jmo. z Ang. in. l. ab executore. in fi. ff. de appel. cõcludentes q̃ procurator etiam factus dñs litis nõ posset exp̃sse renũciare appellatiõi z subdit Bal. in. d. §. fi. Idẽ z ẽ dicendũ in p̃latis ecclesiar̃. vt nõ possint renũciare expresse appellatiõi. z facit qõ nota. in c. p tuas. s̃. de arbi. z vide de his p Bal. in. c. ex pte. S. in fi. s̃. de rescrip. ꝯcludẽ tẽ q̃ ex iusta cã valeret exp̃ssa renũciatio appellatiõis fcã p procuratorẽ. ar. tex. nota. in. l. qui hoiem. ff. man. z hec de appellatõe interponẽda. Septimo q̃ritur quid de appellatõe iã interposita an appellãs possit renũciare appellatiõi re integra inuito appellato dicas q̃ sic. z ita tex. hic vnde poterit anteq̃ appellatio sit p̃ntata superiori vel oblatus libellus. z idẽ ẽt si esset p̃sentata z admissa p iudicem appellationis z oblatus libellus poterit appellans retrabere q̃ñcũq̃z ante citationẽ aduersarij cũ ante citationem rescriptũ p̃sentatũ non sit cõe z p̃t retrahi z lacerari. vt p Hosti. Jo. an. z alios in. c. ex cõquestiõe. s̃. de resti. spo. z idẽ dicit Bal. de libello in rubrica. C. de in ius vo. z ita sequit Jmol. hic colũ. ij. dicens tamen q̃ condemnabitur condemnatus in expensis si quas fecisset. z iste ter. z hec conclusio absq̃ dubio procedit in appellatione ab interlocutoria ex quo appellans nullũ p̃t interesse pretẽdere cũ cã veniat remittẽda ad iudicẽ a quo. z ita hic Pano. col. ij. in prin. l̃z Bar. in. l. si quis libellos. C. eo. ti. tenuerit ꝯri ĩ z sic q̃ appellans nõ possit reuerti ad iudicẽ a quo inuito aduersario ar. c. i. eo. ti. in. vi. cuius dictum posset procedere q̃ñ appellatio fuisset approbata ab appellato vel a iudice vt. d. c. i. alias procedat ter. hic simpliciter hoc permittẽs: alias dictũ Bart. non procederet q̃ q̃ cã principalis veniat tractanda cor̃a iudice ad quẽ si apparebit bñ appellatum vt in. c. vt debitus. s̃. eo. fuit introductũ hoc in fauorẽ appellantis q̃ dicto casu iudex a quo foret sibi suspectus. c. ad hec el. i. s̃. eo. q̃ ratio cessat in appellato qui non p̃t dicere iudicẽ a quo sibi suspectum: p̃terea appellãs posset p sequi vel nõ iustificare cãm appellationis si velit z sic erit remittendus ad iudicẽ a quo. g̃ eadẽ̃z ratione poterit renunciare expresse inuito appellato quo ad hoc vt iudex a quo habeat cognoscere ꝺ cã principali. z ita Jmo. hic col. iij. in prin. z Pano. s̃. eo. in. c. accepta. in fi. z procedũt predicta ẽt si res nõ esset integra vt dicit j̃. i. ix. colũna. Octauo queritur quid in appellatione a diffinitiua an re integra p̃t appellãs renunciare appellatiõi inuito appellato. Bart. q̃ non in. d. l. si quis libellos. subdens q̃ appellans p̃t renunciare appellationi in sui odium secus si appellatio induceret fauorẽ aduersario tunc eidẽ p̃iudicare z renunciare non p̃t. ita est ter. ibi a cõtrario sensu vt in. l. fi. C. q̃ñ ꝓuo. vbi appellatio deuoluit cã̃z pro vtraq̃z parte z ideo p̃t interesse appellati q̃ sñia reformet in eius fauorẽ vnde appellans renunciare non p̃t ar. l. si post mortẽ. §. fi. ff. de ꝰ tab. z. l. perende. C. de tpi. in inte. resti. s̃z aduerte q̃ Jo. an. in addi. Spe. eo. ti. §. quibus ℞. xxxij. z ℞. q̃d si victus. intelligit hoc quo ad effectũ cõsequendi expẽsas secus ãt quo ad effectũ reformatiõis sñie q̃ nõ poterit si appellans renũciat appellatiõi re integra z iputet sibi appellatus q̃ nõ appellauit si sentiebat se ex alio grauatũ ex sñia cum appellare potuisset secus si verset interesse exp̃sarũ q̃ ex quo appellãs ipe appellauit nõ potuit appellare: appellatus ideo in dicto casu nõ p̃t renũciare appellationi in p̃iudiciũ appellati re integra cũ nõ sit quid sibi iputet secus si ageret de reformando sñiam in alio vt. s̃. z ita trã sit hic But. z Pano. cũ appellatio i dicto casu nõ subtraxerit facultatẽ appellãdi ipi appellato potuisset. n. appellare cũ g̃ res sit integra appellatio nõ est facta cõis iõ nõ p̃t appellatus illã prosequi si appellãs velit renũciare vt hic z in. d. l. si quis libellos. fin Pano. hic in fi. z ita ẽt vñ residere Ang. in. d. l. i. §. i. ff. a qui. ap. nõ. li. z bñ facit tex. hic p̃mittẽs re integra renunciare appellationi z p̃t loqui ẽt in appellatione a diffinitiua cũ possit fieri remissio ad iudicẽ a quo p executiõe sñie vt est dictũ i. c. ex rõne. s̃. eo. ar. c. si delegatus. i fi. de off. deleg. i. vi. fin Jmo. hic colũ. iij. sequit Bar. i. d. l. si quis libellos dicẽs eius opi. esse verio rẽ cũ p appellationẽ sit quesitũ ius appellato vt. l. amplio rẽ. C. e. t. l̃z bñficio appellãtis eadẽ g̃ renũciare nõ p̃t appellãs p nõ. in. d. l. petẽde. z in. d. l. post mortẽ. §. fi. posset tñ opi. reduci ad cõcordiã sic q̃ opi. Jo. an. procedat q̃ñ appellãs renunciasset appellatiõi añ lapsũ. x. dierũ: tũc. n. est verũ q̃ iputet appellato scienti renunciationẽ si ipse nõ appellauit cũ potuisset ex quo supererat de tpe dato ad appellandum. Z̃ q̃ñ appellãs renũciat iã lapsũ. x. dieb⁹ tũc fieret p̃iudiciũ appellato qui sciebat appellationẽ p̃ interpositã fuisse cõẽz z sufficere p vtraq̃z pte vt ĩ. d. l. ampliorẽ merito nõ possit appellãs renunciare in p̃iudiciũ appellati in appellatione a diffinitiua dicto casu z ita Jmo. hic z facit qõ nõ. Pano. i. d. c. accepta. Dia tñ p̃dicta videntur limitãda z itelligẽda nisi appellans limitate appellasset. s. solũ p ea pte q̃ facit ꝯ appellãtẽ z ĩ alia ñ. tũc. n. appellatio nõ deuoluit nisi in fauorẽ ipsius appellantis. z ita tex. nõ. i. c. raynaldus. j̃. de testa. z ibi Pano. ĩ. vi. q̃. tũc. n. vi

detur q̄ possit inuitio appellato renunciare de quo articulo qñ sic appellatur limitate in ꝓte ⁊ in ꝓtibus ⁊ quid qñ snia continet diuersa capitula vel cōnexa vide plene dicta de his in.c.si duobus.s.eo.in.i.ij.⁊.iij.q. Mono queritˀ an re nō integra possit appellans renunciare appellationi sue inuito appellato dicas q̄ non in appellatōe a diffiniti na q̄ si nō pōt re integra vt.s.fortius non poterit re non integra ⁊ ita doc.hic absq; dubio qñ res nō ē integra sed in appellatione ab interlocutoria distingue. Aliqñ enim ⁊ primo res ē integra ⁊ tūc pōt renūciari ⁊ dic vt.s.in.vij. q. Aliqñ ⁊ scōo res non est integra ⁊ tunc aut appellatus impugnauit appellatōez ⁊ poterit appellans renunciare qñcunq; sed inuito appellato cuz nō possit se tueri appellatus ex ea appellatōe quam impugnauit vt in reg.ex eo qō.in vi.cū si.⁊ ita Panor.hic.col.i.in fi.q̄ nō interest appellati cum ipse impugnando appellatōez dicat cām debere remitti ad iudicem a quo.ergo nō pōt ꝺicere appellāti si renūciet vt sic redeat ad iudicē a quo vt ē dictum.s.in vij.q.non ob.tex.hic ponderans an res sit integra vel nō q̄ debet suppleri maxime ſm Inno.⁊ Jo.an.⁊ ita videt residere Jmol.hic col.iij.lz Bar.in.d.l.si quis libellos.⁊ Ang.in.d.l.i.⁊ Inno.in.c.ex ꝓte decāi.i ꝓin.s.de rescrip. volunt q̄ re integra non possit renunciari appellationi inuito appellato: sed certe apellationi ab interlocutoria poterit dummō reficiantur appellato expense.vt hic in textu cuz appellatus nō possit opponere de interesse suo exquo ipse appellatōez impugnauit vt.s. Aliqñ ⁊.iij.appellatus nō acceptauit nec impugnauit appellatōez hoc casu si res nō est integra non poterit eo inuito renūciare qñ ipse i ꝓsecutōe appellatōis posset ꝓtendere rōnabile interesse ⁊ ita ꝓcedat.d.c.ex ꝓte.s.⁊ Inno.ibi ⁊ Bar.in.d.l.si quis libellos.⁊ Ang.in.d.§.i.iō ē q̄ appellatus ꝓt ꝓsequi appellatōez ēt ea defta ꝓ appellatē qñ ꝓtendet interesse puta ꝓpter remedium attētatoꝝ vel aliter forte appellās attētauit pēdēte acpellatōe ⁊ de hꝫ Jmo.i.d.c.ex ꝓte.circa mediū alias si nō ꝓtendit interesse sive res sit integra sive nō appellās pōt renunciare appellatōi inuito appellato ꝓ ea q̄ dicta sunt.s.in.vij.q.⁊ ita ēt residet Jmo.in.d.l.i.§.i.col. vlti.⁊ ad tex.hic ad supplēdū maxime vt.s.ꝓ q̄ facit q̄ exceptio tua nō interest repellit appellatū.ar.l.nō solent.ff. de ap.reci.canonicata.ij.q.vi.nō solent.iō nō pōt ꝺicere sive res sit integra sive qñ nō prētēdit ꝓbabile interē. Aliqñ ⁊.iiij.appellatus approbauit appellatōez Panor.hic col.ij.tz q̄ ēt dicto casu sive res sit integra sive ñ possit appellans renūciare appellatōi inuito appellato ꝓ ea que dicta sūt in.pri.q.⁊ in.vij.⁊ hꝫ ēt vī de mēte Jmo.hic. Sz aduerte q̄ Jmo in hoc tz ꝺrium in.d.c.ex ꝓte.s.in ꝓin.vt nō pōt ēt re integra renūciare appellatōi qñ appellans approbauit appellatōez ⁊ ita tenuit Bal.in.d.l. postq̄ liti.C.de pac.circa fi.iō ē q̄ tūc cēsēt devoluta cā ad iudicē ad quē ⁊ posset tunc appellatus ꝓsequi appellatōez inuito appellāte vt.s.§.pr.⁊ in.c.sepe.s.c.⁊ ita vī tenēdū ex quo appellatio est approbata ab vtraq; ꝓte. Aliqñ ⁊ quinto fuit assignatus terminus ꝓ iudicē a quo appellanti tūc dixit Archi.ij.q.vi.si qs libellos q̄ ñ poterit renūciare appellatōi inuito appellato cū terminus hēat vim citatōis vt in.d.c. sepe tu intellige qñ appellatio fuisset approbata a iudice vel a ꝓte alias secus q̄ ēt re nō integra possit renūciari inuito appellato qñ nullū interesse ꝓtēdit ⁊ ita vī. in ꝓdictis ꝺcis dēdū quicq̄d aliter dixerit gl.i.c.q̄is. de elec.i.vi. Aliqñ ⁊.vi.iudex a q̄ ōtulit appellatōi ⁊ hꝫ casu ēt de cōsēsu ptiū non pōt renūciari appellatōi ⁊ redire ad iudicē a q̄ nisi cā ad eū remittat per iudicē appellationis vt in.c.cū appellationibus.eo.ti.in.vi.⁊ ibi ꝓ glo.⁊ ita Jmo.hic colū.iiij.in ꝓin.⁊ Panor.col.i. Rota xo. decis.cccl.riij.q̄ incipit.ex hꝫ insurrexit.in fi.intelligit ꝓdicta in iudice delegato sed i ordinario seu alio qui posset principaliter adiri ꝓ viā q̄rele possent de cōsēsu ptiū redire ad iudicem a quo non ob.q̄ detulissent appellationi per nō.in.c.romana.e.ti.in.vi.⁊ in.c.i.de fo.cōpe.co.li.circa pn. Sed certe nulla q̄ ad hꝫ vī fienda dīa inter delegatū ⁊ ordinarium in casu isto: delatio appellatiōi nihilopat vt vide sing.dicta vltra oēs i.c. cū cessante.s.e.in.v.limit.⁊ ibi an iudex possit revocare dilationē marie de cōsensu ptiū. Ultio q̄rit an in bñficialibus vel maioribus cāis possit appellās renūciare appellatiōi iuito appellato ēt re itegra dic q̄ nō vt.d.c. q̄uis.⁊ ꝓ nō.in.c.maiores.de bap.nā statuz ꝓ apppellatione incōtinenti dicunt devolute ad papā. Postremo q̄rit an ex iudiciū pōt p pactū renunciari appellatōi ⁊ dic ꝓ regula q̄ sic vt est casus in.l.fi.in fi.C.de tpi.ap.⁊ i.l.i.§.i.ff.a qui. ap.nō li.vbi valeret simplex renūciatio facta i iudicio ⁊ q̄ valeat pactū seu renūciatio firmata pacto ēt ex iudiciū.renuit glo.in autē.de iudiciis.§.vña aūt.⁊ in.c.si diligēti. de fo.cōpe.⁊ fuit hꝫ introductū fauore minuēdarū litiū ⁊ q̄ huiusmodi pacto ēt ex iudicium sit valida firmat oēs doc. Bar.in.d.§.fi.⁊ in.d.§.i.Bal. Ang.⁊ Sali.in.d.l.fi.in fi. Ad rationes āt ex quibꝰ videbat pactum ñ valere pleniſſime rñdet Ang.i suo allegāti cōsi.cxcvij.qđ incipit. A.⁊.B. ꝓrerūt.vbi vide ꝓ eū. Sz dubitatio orit q̄ ꝑdicto ꝓcedūt absq; dubio qñ sup certa lite sive lis sit mota sive mouēda sz si renūciatio fiat respectu future litis icerte sētit Spec. ti.de ap.§.fi.i fi.q̄ nō valeret renūciatio.vide ꝓ hoc dicto Spe.ro.in decis.cclxxxvij.q̄ incipit Itē q̄ lz appellatiōi.vn de cōsidera q̄ aut pactū est iuramēto firmatum ⁊ casus sit clarus ex quo iuramētū pōt seruari si agit partes i instrō iurant seruare oīa ⁊ singularia in ipo instrumēto cōtenta ꝓcedat absq; dubio q̄ valida sit renūciatio ctiaz respectu future litis ⁊ incerte ⁊ ita firmat Ang.in dicto consi.si vero nō sit iuratū tunc videtur idem dicendum ⁊ ita est de mente Bar.in.d.§.i.dū opponit.de.l.qui superstitis.ff.de acqui.here.⁊ sic intelligit text.in.d.§.i.ēt respectu future litis ⁊ icerte vt pz q̄ ꝓriū adductū ex.d.l.qui superstitis. ⁊ Sali.in.l.fi.i fi.hāc ptē tz But.i.c.pastoralis.s.eo.ti. col. iij.vbi dixit q̄ ēt in lite futura q̄ nō sit in rerū natura pōt renunciari ꝓ pactū ⁊ idē firmat Ang.in.d.cōsi.col.pe. Nō ob.dictū Spe.ꝓ q̄ facit q̄ hec pactio nimis generalis est ⁊ captiosa.l.cū acquiliana.ff.de trāsac.facit.ff.si quis cau.l. sed ⁊ si quis.§.q̄situ.vbi generalis renūciatio casus fortuiti nō valet q̄ certe in casu isto fauore minuendarū litiū ꝺ riū est decisū vt pz in.d.l.fi.in fi.vbi generaliter ⁊ indistincte loquitur. Non ob.d.§.q̄situ q̄ casus specialis cū generaliter sit cōtrariū vt ibi nō. Nō ob.d. l.cū acquiliana. q̄ ibi dicitur contrariū.s. valeret generalē quietationē lz nō trahat ad icognita sed in casu nro ptes cogitauerunt sal tē in genere.l.qui in re militari.ff.de testa. mi.imo pōt dici q̄ in ipē ex quo renūciāt appellatiōi in snia ferenda si contingeret snīam ferri facit quod nō.doc.in.l.ēptor.§.lucr. ff.de pac. Nō ob.dictū Spe.in.§.fi.in fi.q̄ nō ꝓbat iure ⁊ q̄ nō loquit affirmatiue ꝓut dicit Ang.i.d.cōsi.cū referat opi. Aduertēdū āt q̄ dicta decisio.s.venit limitāda ꝓ quia si snīa esset lata dolo victoris posset non obstante pacto ⁊ iuramento restitutio postulari ꝓ nō.in.l. seruo iuito. §.cū ptor.ff.ad tre.imo posset dici nulla si est lata ꝺ absentē.ff.de iudi.l.si ptor.§.marcellus.⁊ ita Ang.in.d. cōsi.⁊ Bal.⁊ Ang.in.l.tale pactū.§.qui ꝓnunciauit.ff.ꝺ pac. in repet.⁊ forte posset dici q̄ tale pactū nō sit trahendum qñ snīa cōtineret mānifestā ⁊ notoriā iustitiā vt vide plene dicta in.d.c.pastoralis in fi.i ꝓin.in x̊. vltio q̄rit. ⁊ plene dicta.j.eo.in.c.dilecto x̊.lv.querit. Sz dubitat an i tali pacto i q̄ renūciat appellationi sit necessaria scriptura.tex. vī q̄ sic i.d.l.fi.i fi.lz in ꝓriū facit.d.l.i.§.i.vbi nō requirit scriptura Odoffre.in.d.§.fi.distinguit aut ex iudiciū ⁊ sic añ tps ferende snie requirit scriptura.⁊ ita ꝓcedat.d.l.fi. in fi.alias nō ita ꝓcedat.d.§.i.Sali.in.d.§.fi. col.i.i fi.tz q̄ requirat scriptura ex q̄ tex.ibi loquit ꝓ ablatiuos absolutos qui faciūt cōditionē.l.attestatorū.ff.ꝺ cōdi.⁊ demō. vñ deficiēte cōditiōe dz deficere legis dispositio sed glo.i d.§.fi.tz ꝓriū ar.l.pactū qꝺ bōa fide.ff.ꝺ pac. Nō ob. tex. in.d.§.fi. quia not.accidentiam facti non iuris ministerium.⁊ ita sequitur Ang.in dicto consilio in ꝓin.⁊ ita com

muniter tenēt doc. put refert Sali. i. d. §. fi. z facit glo. ozdi. in ℞bo in scriptis in. c. i. de cens. in. vi. vbi non numeratur iste casus. Scdo dubitatur qz p̄dicta ꝓcedunt qñ pactū est reciprocū hinc vide. Quid si pactū est ex pte vnius tantū an valeat Bal. i. d. §. fi. col. i. tenet ꝙ sic pp generalitatē illius tex. z idē Sali. ibi in ℞. q̄ro. ſo sive ergo sit pactū ab vno tantū sive ab vtraqz pte oī casu valebit. z ita tenet glo. in dicto. §. fi. Limita tñ oia p̄cedentia ꝓcedere in cāis in quib⁹ partes p̄nt renūciare secus ergo in cāis criminalib⁹ mr̄imonialibus vel in cā status. tūc n. nō valeret pactū sive renūciatio. l. nō tantū. ff. de ap. z. in. l. ij. z iij. ff. de li. cā. z ita Bal. z Sali. in. d. l. fi. §. fi. de tē. appel. intellige exp̄sse qz tacite nō appellando p̄ōt renūciari. vt p glo. nō. in. c. ad repmēdā de of. ordi. z ita Bal. z Sali. in. d. l. fi. C. de tē. ap. SAPE. Articulus appellationis ab interlocutoria vel grauamine p̄t diffiniri p̄ urdite ad quē pte absente vel p̄ ꝓtumaciā ēt lite nō contest. in cā appellatōis vel in cā principali. h. d. Tene mēti ꝙ i appellatiōe ab interlocutoria nō p̄ōt ꝓcedi p̄ absentē nisi cōtumaciter se absentet. vñ in decisiōe appellatiōis requiritur citatio z poterit p̄ cōtumacē ꝓcedi ad diffinitionē cāe: ēt lite non ꝓtest. quid aūt sit in appellatiōe a diffinitiua an p̄t ꝓcedi lite nō pte. vide plene dicta de hoc in. c. p tuas. §. e.

Ultimo no. ꝙ in appellatiōe ab interlocutoria nō petit̄ p̄ncipaliter aliquid a pte sz tantū redarguit̄ iniquitas iudicis ꝓbat tñ tex. hic ꝙ vbi iudex tulit interlocutoriā i fauorē alterius ptis nō est ipse iudex necessario citādus nec cū eo lis cōtestāda in cā appellatiōis sufficit citatio vel cōtumacia ipsi⁹ appellati. vt sic possit diffiniri articulus appellatiōis. vt hic in tex. ita voluit glo. in ℞bo cozā. in. c. cū spāeli. §. porro. in fi. §. eo. vbi vide plene dicta de hoc facit glo. in ℞bo si cōstiterit. in. c. sacro. j. de sen. excō. Jn gl. in ℞bo. lite nō contest. in fi. aduerte qz in. §. sexta. hic allegato in addi. tenet p̄ riū. l. ꝙ in exceptōibus dilatoriis seu emptoriis nō sit necessario lis ꝓtestāda. z ita doc. ibi. vñ glo. hic male loquit̄ in hoc sentit tñ hec glo. ꝙ in cā appellatiōis ab interlocutoria ps cēt p̄ns deberet lis cōtestari. z ita ꝓbat̄ hic in tex. a p̄rio sensu sz Jo. an. z Bu. hic aliud velint p nō. in. d. §. sexta. sed certe ibi loquit̄ qñ opponit̄ exceptio in cā principali sz hic loquit̄ de cā appellationis in q̄ necessario hz ferri snīa. vt in. c. vt debitus. §. eo. satis vī ꝙ sit necessaria lit. cōte. ptibus p̄ntibus. vt hic in tex. a p̄rio sensu facit glo. i. c. p venerabilē. j. qui fi. sint le. in ℞bo nō ser natū. z p Bal. in. l. i. in fi. C. ne li. z° ꝓpo. z ita vī velle Bar. in. l. ab hostibus. §. sz ꝙ simpliciter. ff. et qui. ca. ma. qō ꝓcedit sive lis sit contest. in cā principali sive nō sm Jmo. hic de quo plenī⁹ in. d. c. p tuas. z adde vnū valde nō. ꝙ cā appellationis regulat̄ sm naturā cāe p̄ncipalis. vñ si cā principalis erat sūmaria. ita censet̄ cā appellatiōis: z si in cā principali nō erat necessario lis cōtestāda. idē erit in cā appellatiōis. ita dixit sing. Ang. in. l. i. ff. cū qui. appel. p illū tex. bene facit glo xij. di. c. illō. tenementi. Jn glo. fi. ibi pp eius cōtumaciā ꝓcedit̄. Qualiter aūt cōstituat̄ ps in cōtumacia in cā appellatōis. vt sic possit ꝓcedi lite nō cōtestata ꝓut dī dic ꝙ citatus a iure si nō cōparet. vt in. c. i. de elec. in. vi. z idē si sit citatus a iudice. vt hic in glo. z idē p assignationē termini appellationē ꝓsequendā. vt in. c. sepe. §. eo. de quo dic. vt ibi plene est dictū. Ultimo vide hic p Host. z Jo. an. ꝙ absente appellante p̄t appellatus ꝓsequi appellatōz in vltio mēse āni p ea q̄ habent̄. ij. q. vi. appellatore. nec erit necessaria p̄sonalis citatio de appellāte in p̄tibus manēte: satis ē ꝙ citet̄ in curia in locis publicis. fi. n. opz citare in p̄tibus esset dare ꝙ tūc totus ānus laberet̄. z iō est ꝙ iura dicunt appellantē requirēduz nō citādum. vt in. d. c. appellatore z autē. ei qui. C. de tēp. ap. vbi Bar. idē tenet z eodem mō posset procedi tunc per appellantē absente appellato qñ prosequitur cām circa finem anni secus si ante finem. tūc requiritur ꝙ specialiter citetur ad partes nec sufficeret generalis citatio in curia. vt hic per Bu. z Jmo. de quo vide plene dicta in. c. sepe. z in. c. oblate. §. eo.

Inquisitioni. Clausula appellatione remota
i in medio lr̄a p̄ respicit solū p̄cedētia quib⁹ annectit̄ non aūt seq̄ntia nisi fuerit i fine lr̄arum z hoc si negotia sint sepata. h. d. nō diuidit. Nota p̄ de cl̄a appellatiōe remota qz vī ꝙ opet̄ suū effectuz cum iste tex. sit posterior ad. c. vt debitus. §. e. vñ non p̄t dici ꝙ sit correctus de quo articulo quos effectus opet̄ hodie clausula appellatiōe remota vide plene dicta in. c. pastoralis. §. eo. Scdo tene mēti ex tex. z ita allegat̄ ꝙ vbicūqz in eadē dispōne inserunt̄ plura capitula seu negotia sepata cl̄a in medio eoz posita nō referunt̄ ad oia in ipsa dispōne exp̄ssa sz solū ad p̄cedētia qđē nō. ad statuta z alias dispōnes. Ultio nota ꝙ clausula i fine apposita nō restringit̄ ad ꝓxie. i. immediate p̄cedētia: sz refert̄ ad oia in ipsa dispōne cōtēta. Jn glo. i. in fi. de hoc tñ articulo an clausula in fine vel in medio posita referat̄ ad oia vel solum ad ꝓxima p̄cedētia dixit hinc Host. z Jo. an. ꝙ non p̄ōt vari certa doctrina: sed sm diuersitatē casuum. ita deberet fieri diuersa relatio de quo vide dicta in. c. fo requiris. §. e. z p doc. in. l. si fuus pluriū. §. fi. z in. l. talis scriptura. ff. de leg. i. z hic aliqualiter per Jmol.

Ma sentētia. Appellatio vni⁹ ꝓdest alteri si iu
u re cōi iuuet̄ z sit idē negotiū z eadē cā defensiōis z eadē snīa sint p̄dēnati. h. d. nō diuidit. Nō ꝙ sz plures sint cōdēnati in eadē snīa poterit tñ vn⁹ ex eis sol⁹ appellare sz ceteri nō appellēt. Jn glo. i. in fi. p declaratōe hui⁹ ter. z gl. vide p Bar. in. l. qui sepatiz: z i. l. fi. ff. e. ti. z in. l. ij. C. si vn⁹ ex plu. z ibi p Ly. z Bal. ex q̄p dictis cōclude ꝙ ad h vt vna snīa in fauorē vni⁹ p̄sit alteri p̄ regulā res iter alios acta. §. ti. pri. c. pe. plura req̄runt̄. Prio ꝙ vna snīa fuerint p̄dēnati z i iudicio fuerint correi vt innuit̄ hic in tex. alias si ñ fuissēt in iudicio correi z condēnati eadē snīa cessat dispō hui⁹ tex. z snīa lata p vno vel p̄ nō noceret vel ꝓdesset alteri esto ꝙ vterqz iuuaret̄ eodē iure p no. in. l. denūciasse. ff. de adul. z p gl. i. c. dilecto. j. d̄ pb. sz Jo. an. Bar. ℞o i. d. l. si q̄ separatiz. tenz ēt ꝙ cōdēnat⁹ in diuers sentētijs dūmō vna sit fcā ꝓbatio p̄ oēs z vna cā defēsiōis subsit z cōcurrāt alia hic requisita tunc snīa p vno in cā appellationis prodesset alteri per. d. l. si qui seperatiz. in ℞. sz cū aduersus. z ita resi det hic But. z Pano. sz Jmol. hic col. i. dicit dictū Bar. nō esse tutū qz in. d. l. si qui seperatiz. nō dī ꝙ plures esset snie imo vna vt ibi p gl. z p̄ Bar. facit ter. hic ibi vna snīa qz secus si plures. Secundo requirit̄ ꝙ snīa sit lata in cā appellatiōis qz snīa lata in cā principali cū vno regulariter non prodest nec nocet alteri vt in. d. c. pe. z ita glos. z Bar. in. d. l. si qui seperatiz z Jmol. z Pano. hic intellige qñ snīa est lata sup̄ re corporali qz si sup̄ incorporali individua snīa lata p vno eodē iure licet non fuerit in iudicio prodesset alteri. ff. si seruꝰ vendi. l. loci corpus. §. fundus. sm doc. hic. Tertio requirit̄ ꝙ condemnati eadē snīa inuenitur iure cōi secus si speciali in cā appellatōis iuuet̄ iure speciali p̄ra ipsaz snīaz qz tūc cessaret dispositio hui⁹ ter. dato ꝙ oia cōcurrerent de quibus hic in ter. z ita gl. hic. z hoc nisi ageret̄ de iure indiuisibili vt in. l. si cōmune ff. quē admo. fui. admit. sm Pano. de q̄ in. l. i. C. si in cōi cau. restitu. post. Quarto requirit̄ ꝙ sit idē negociuz secus si diuersum: puta si plures fuerunt tutores condemnati et diuersis administrationibus vnus appellauit nō ꝓdesset alteri vt hic in glo. Quinto requirit̄ ꝙ subsit eadem cā defensionis. Pone exmplū vt hic in glo. fi. z hec quinqz colliguntur hic in tex. Sexto requiritur ꝙ agatur de re corporali ita glo. i. hic vel incorporali tñ indiuidua secus si diuidua puta in vsufructu. l. i. in fi. ff. ad. l. fal. Sed certe h nō ē verū ideo teneas hūc tex. habere locuz ēt si sup̄ re incorporali diuidua sive īdiuidua agat̄ sz doc. hic. Septimo req̄rit̄ ꝙ alter qui ñ appellauit tacuerit secus si exp̄sse approbasset snīaz tūc. n. quātū ad eū transiret in rem iudicatā: z hꝫ locuz tex. hic. ita Bar. in. d. l. si qui seperatim. z sequuntur hic doc. Octauo requiritur ꝙ iste scribere eius consocium appellasse. tunc enim

censetur approbasse illius appellationē nec presumitur tacite ratificasse sniam ex quo sciebat appellationē alterius sibi prodesse. vt hic in ter. secus qñ ignorauit & tacuit. tūc enīz quantū in eo est censet approbasse sniam. ideo snia postea lata in cā appellationis p eius correo non prodesit sibi fm Jmo. & Panor. hic. & ita Bar. in. d. l. si qui sepe ratim. Sed queritur prio quid si vnus ex pluribus cōdemnatus appellauit alijs scientibus & tacētibus lapsis. x. diebus appellās cōponit se cū eius aduersario an hoc noceat alijs q nō valeant psequi illā appellationē. dic q talis cōpositio tāq̄z personalis nō nocet alijs post ius quesitum p illā appellationē ar. l. post mortē. §. fi. ff. de ☉ tab. l. petende. C. de tēpo. in inte. resti. & ita tenet Spe. ti. de ap. §. i. ℣. sed quid si ille. & ita doc. hic. Nō obstat. l. si iudex circūuento. ff. de mino. q̄ ibi de iure speciali hic ℣o inuītur iure cōi. alij qui nō appellauerūt. & ita in effectu voluit Bal. in autē. hodie. in fi. C. e. ti. dicens q appellans non pōt renunciare appellatiōi in p̄iudiciū eius qui ei adhesit p suo interesse; & sic in p̄iudiciū tertij pro suo interesse prosequentis; & alioz adherentiū facit glo. in ℣. adherentes. in. c. vt circa. de elec. li. vi. & in. c. sup eo. de offi. deleg. cuz ibi nota.

Secūdo q̄rit ter. & p̄cedentia. p̄cedunt qñ plures fuerunt cōdēnati. & vnus tātuz appellauit. Sed quid ecōtra plures vicerūt & obtinuerunt oēs sniam. p se tñ ☉ vnū solum appellat an snia lata in cā appellatōis in fauorē vnius appellātis. p̄sit alijs qui nō appellauerūt: vel noceat alijs cōtra quos nō fuit appellatū. vide glo. in. l. iij. §. fi. ff. co. ti. q̄ vī concludere q sic. intellige qñ exp̄sse snia quo ad alios: & q sit cōe negociū: & eadē cā defensionis. ita q cōcurrāt alia requisita hic in ter. fz Jmo. col. ij. hic qd nō. & hec p̄cedūt in terminis huius decretalis. nō sic foret in alijs. & iō si vn⁹ ex pluribus p̄dēnatis appellauerit nō p̄ dest: alijs nec censent: alij appellasse. ij. q. vi. sunt quoz. ℣. qñqz plures. & ita Spe. co. ti. §. q̄liter. in p̄n. in ℣. hoc etiā nota. vbi ēt dixit secus cē ex ☉ qz lz cautū sit exprimere i appellatōe nomē aduersarij. si tñ nō exp̄mit nō nocet imo si plēs bz aduersarios & q̄rūdā noia ñ exp̄ssit i appellatiōe poterit cōtra alios ēt ipsaz appellationē p̄sequi fm Spe. ibi de quo in. l. i. in fi. & in. l. iij. in p̄n. ff. co. ti. & ibi de his p̄ doc. Ultimo q̄ritur quid in cā nullitatis pone q vnus de pluribꝰ cōdemnatis tñ dixit de nullitate an snia sup nullitate. p̄derit alijs condemnatis dicas q sic. dūmodo cōcurrāt alia requisita hic in ter. & ita voluit Cy. in. l. i. C. si vnus ex plu. ap. intellige qñ snia fertur sup nullitate sententie secus si super nullitate contractus. ita voluit Bar. nota. in. d. l. i. & vide ibi rationem differentie.

J iustus metus. Non valens rōne metus coram iudice appellare: pōt in absentia iudicis cās appellationis. p̄testari fm formam hic descriptā: & habebit. p appellāte. h. t. & nō diuidit̄ur. Nō prio q ab hoc vt quis excusēt rōne metus ab appellatiōe interponēda in p̄sentia iudicis requirit q sit iustus vel. p̄babilis metus facit. l. ij. C. de his qui p me. iudicis. alias vanus vel iprobabilis metus nō sufficeret sic. s. qd me. cā. c. cū dilectus. ff. co. l. metuz aūt. Bz iustus aut. p̄babilis metus excusaret ēt si quis fuerit cā ipsi⁹ metus & sui culpa inciderit in metū. ff. qd metus cau. l. nec timorē. fm Host. & Jo. an. hic; p̄bat. in. c. veniēs. cū ibi nō. desponsa. p glo. in. c. abbas. s. qd metꝰ cau. & ita doc. hic lz alias dicat q metus cā nō excusat qñ sui culpa incidit in metū ff. qd me. cā. l. si mulier. §. i. & in reg. imputari. li. vi. vbi de hoc. p glo. nota. & vide. Scdo nō q qñ copia iudicis a quo pōt hēri dz in eius p̄ntia appellari: alias sufficeret p̄ntia honesta⁹ p̄sona⁹ de quo vide plenius. j. i. ij. glo. Ultimo nota q nō valēs appellare rōne metꝰ dz de hoc p̄testari & ē necessaria p̄testatio ad declarādū animuz ipsius ne alias videat̄ p negligentiā omisisse. non tñ sufficeret sola p̄testatio ad p̄bandū metū. vt. C. qd me. cā. l. metū. vbi dī q nō p̄testatōe sed facti atrocitate p̄batur metus. ideo oportet alio mō p̄bari de metu cū p̄testatio sit probatio voluntatis coadiuuans probationem metus vt. §. quod me. causa. c. i. & licet vtile sit protestari de impedimento & cautum sit reiterare protestatiōes vt p glo. nota. in ℣bo p̄posita. i. c. cupientes. §. q si p. xx. de elec. in. vi. tñ q̄ subesset iusta cā metus sufficeret regulariter p̄bare metum & actū meticulosum dato q aliter nulla p̄testatio p̄cesserit dūmō postea in iudicio p̄betur metus & ita glo. nō. in. d. c. i. in p̄in. Sed in casu huius. c. requiritur protestatio de veritate vt hic in ter. & in glo. i. vbi de hoc dicet. Conclude ergo q non sufficeret sola protestatio metus sz requiritur probatio metus per ipsum appellantez seu appellare debentem vt. s. ē dictum & ita Bal. in. d. l. ij. & Jnno. hic. & Spe. ti. de appel. §. i. in fi. in quarta p̄te & qualiter probetur iste metus. j. dicetur. Jn glo. i. in p̄in. pro declaratione queritur prio quot modis possit inferri iustus metus volenti appellare dic q tribus modis. primo per iudicem vi hic in ter. & in. d. l. ij. Secundo per aduersarium volentis appellare seu per eius consanguineos vel familiares & talis metus dicitur iustus dummodo fiat p̄testatio vt in ter. hic & p̄betur postea q eius ☉sanguinei vel eius familiares impedierunt appellare volentē. s. de testi. c. cōstitutus. el. iij. Tertio pōt esse iustus metus rōne statuti in loco p̄hibentis appellationē imponentis penā appellātibus. vt nota. in. c. grauem. j. de sen. excō. talis metus similiter excusaret dummodo hoc protestetur q non audet appellare pp ipsam legem municipalem prout hic dī in ter. fm Jo. an. ex quo tenemenci q sufficit timor legis municipalis. vt habeatur quis pro appellante dūmō hoc p̄testet. put hic in ter. & vide qd nota. in. c. ij. s. de p̄scrip. Scdo q̄rit quō p̄babitur iustus metus dicit hic Jo. an. p̄obādo q ipse iudex cōsueuit indifferenter capere appellantes & incarcerare vel male tractare ad hoc qd nota. in cle. frequēs de excess. p̄la. & l. vel vniuersoz. ff. de pigno. acti. Tertio queritur an sufficiat q iudex semel male tractauerit vnū appellantē ab eo Bar. tenet q nō in l. de pupillo. §. si quis ipi p̄tori. ff. de no. opi. nūc. ar. l. quid sit fugitiuus. ff. de edil. edic. & subdit Bar. ibi in. vij. q. q nō sufficeret probare iudicē p̄dicta fecisse in vno officio nisi p̄bet in eo officio de quo agit ar. l. iij. §. queri pōt. ff. de suspec. tuto. subdit etiā Bar. ibi q sufficeret simpliciter p̄bare iudicē esse cosuetum incarcerare homines cum poterit hoc facere iuste vnde nō esset iusta cā timoris ar. d. l. quid sit fugitiuus. §. i. vbi dī q secus qui iuste aufugit nō est fugitiuus oportet & q p̄batio necessario cōcludat & sic q iudex cōsueuerit hoc facere ☉ ius: sufficeret tñ p̄bare metum ex coniecturis puta si consuenit iudex post appellationē ab eo incontinenti formare inquisitionez ☉ appellantē & postea secuta renunciatione appellationis repitur absolutio ab inquisitōe formata ar. c. officij. s. de elec. ff. ad mace. l. sed iulianus. §. proinde. & in. l. si neutri. §. i bōis. ff. de priuil. credi. Sufficeret ēt p̄bare de sola fama q iudex consueuerit inferre violentiā apppellantibus ab eo & idē si p̄baretur iudicē intulisse minas appellāti aut eius cōsanguineis vel suis colonis ar. d. de. i. & in. l. heres meus. §. q in fraudē. ff. de condi. & demon. & in. c. sciant de elec. i. vi. Similiter etiā sufficeret p̄bare q familia iudicis fuerit cōsueta inferre molestias appellātibus ar. d. c. cōstitutus & idē si iudex vel ei⁹ familia p̄tulisset minas appellare volēti vt in. d. l. metum. & ibi p glo. C. qd me. cau. & ibi Bar. i. d. §. si q̄s ipsi p̄tori. q. v. cuius dicta refert Jnno. & sequit̄ p oīa Jmol. in colū. pe. Quarto queritur quid si est illatus metus i actu p̄cedenti puta dū quis vellet appellare a grauamine iudex fecit eū incarcerari an p̄sumat̄ postea durare idez metus in appellatiōe interponēda a diffiniti ua Bal. in. d. l. ij. i fi. nō. tenet q sic. vt ibi per eū. & dixit Jnno. s. de elec. in. c. bone memorie magūtie. in ℣bo vi. & in ℣bo appellatōe. q nō est necesse q quis expectauerit violentiā sufficit iustus timor. & ita Ang. i dicta. l. ij. p quo. l. ij. §. si quis visis armatis. ff. de vi & vi arma. & ad p̄dicta vide nō. per Lapum in sua allegatōe. iij. que incipit an va

leat appellatio vbi voluit q̄ met⁹ 7 alie cāe supradicte qñ non appellat' in p̄sentia iudicis sufficit q̄ summarie p̄o bentur cū non sint p̄iudiciales exquo non fit p̄iudiciū iu dici vel parti donec appellatio sit eis intimata. postq̄ añt erit intimata cessat p̄iudiciū iudicis 7 ptis. vnde dicit La pus q̄ sufficeret ꝓbatio p̄ iuramentū si allegaret impedi mentū infirmitatis inspecta q̄litate cāe 7 p̄sone. vt nō in l.q̄situm. 7 ibi p̄ Bar. ff. de re iudi. vel p̄ alias ꝓbationes summarias de quibus p̄ Spe. ti. de appel. §. nūc breuiter ꝛ. quid ergo. vbi Spe. ita residere videt q̄ō est nō. q̄ī ca sibus notatis. s̄. 7 p̄ Bar. in dicto. §. si quis ipsi p̄tor. suffi ciunt sūmarie ꝓbationes debēt tñ necessario concludere ꝓut supius est dictū: 7 si dubitet an metus fuerit iustus vel nō relinquit hoc iudicis arbitrio: 7 ita dictū notabi le Jnno. in. c. i. 7 in. c. cū dilectus. s̄. q̄ō me. 7 ita Bal. in di cta. l. ij. Jn eadē glo. in fi. Nō glo. que videt generali ter velle q̄ currit tp̄s impedito nisi quis p̄testatus fue rit de ipso ipedimento. 7 idē voluit glo. hic in. c. i. 7 in. c. ple rūq̄. de rescrip. 7 in dicto. c. cupientes. §. q̄ si p̄. xx. intellige hoc qñ impedimētū ꝓcedit ex facto tertij: puta iudicis ad uersarij vel legis municipalis. vt s̄. secus si ex p̄sona eius que deberet actū gerere: puta ex cā infirmitatis seu iuste absentie. tūc. n. tale ipedimentū excusat absq̄ ꝓtestatione nisi sit casus in quo debeat mittere ꝓcuratorē sm nō. i. c. querelā. s̄. de p̄ocu. 7 sufficit eodē tpe quo se excusat ꝓba re de ipedimento et si non apparet de alia ꝓtestatione cū hoc casu iura non videant ipsaꝫ requirere facit q̄ō habet in dicta. l. i. ff. ex q̄bus causis maio. Quando añt impedi mentū ꝓcederet ex casu fortuito: puta pp aeris intempe riem: periculū maris: discrimina viaꝝ. tunc requirit p̄o testatio de ipedimento. ꝓut voluit Bar. in. d. l. ij. §. sed q̄ō diximus. ff. si quis cau. p̄. l. qui cōmeatus. ff. ō re mili. Sꝫ certe ibi nihil dī de p̄otestatōe: sed dī q̄ ita demū excusa tur quis occasione ipedimenti qñ infra tp̄s debitum fece rat p̄paramenta. ita 7 taliter 7 tali tpe q̄ si non p̄uenisset ipedimentū potuisset actum illuꝫ expedire 7 expediuisse: vt ibi nec requirit ibi alia ꝓtestatio. ita q̄ non videt necessaria in ipedimento casus fortuiti p̄o quo facit dicta. l. ij. sm Jmo. hic colū. ij. dicentem tñ ad opiniones vitandas. Optimā cautelam esse in oi casu p̄otestari de ipedimēto 7 q̄ p̄ eū non stetit nec stat: 7 vide in. l. cū a iuribus. C. qui pe. tuto. que tene menti. q̄ habes an 7 qñ excusetur quis rōne ipedimenti 7 an ꝓtestatio sit necessaria. Et aduerte primo ꝓ declaratione tex. q̄ in hac p̄otestatione tria re quirunt. nam primo debet fieri cōgruo tpe. i. eo tpe quo actus p̄ōt geri 7 sic infra tp̄us appellandi. ita tex. hic i ꝛ. bo infra tp̄us. 7 in dcā. l. ij. 7 facit. l. bonoꝝ. ff. rez rat. habe.

Secūdo requirit q̄ fiat publice. i. coꝝ publicis p̄so nis aut coꝝ iudice cuiuscūq̄ fori vt in dcā. l. ij. 7 Bal. ibi. satis tñ foret coraꝫ honestis viris. vt hic i tex. Tertio requirit q̄ talis p̄otestatio debet ꝓmere causas metus. vt hic in tex. 7 in dcā. l. ij. 7 Bal. dicit q̄ nō tenetur expri mere causas cāe. ar. l. scio. ff. co. ti. nisi postea in p̄osecuti one appellatōis. Secūdo aduerte q̄d si post ꝓtestati onez infra. x. dies cessat timor vtrꝫ sit necesse tū amplius appellare videt q̄ non exquo p̄otestatio tractit iaꝫ secū effectū ipsius appellationis. ideo non oportet geminare. caute tñ faceret si postea appellaret quia appellando non oportet probare de metu: sed ipse p̄otestatus habꝫ i p̄o cessu cause necessario probare metuꝫ saltē ex ꝑspicuis idi ciis. ar. l. dolū. C. de dol. 7 ita nō. Bal. in. d. l. ij. circa fi. lꝫ Jmo. hic. col. pe. in fi. velit q̄ cessante impedimento sit ne cessario appellandū alias sibi imputaret: p̄ nō. in. d. §. si quis ipsi p̄tor. vbi dicit Bar. i. tertia oppositiōe q̄ si emp tor fuit p̄otestatus se non posse denūciare venditori litez morā quia nescit vbi sit: tamen ipso venditore postea ap pārēte dꝫ sibi denūciare: alias prima ꝓtestatio nō suffice rꝫ vt in. d. §. si quis ipi p̄tor. Sed hoc ideo quia p̄otesta tio ibi in hoc casu fiebat ad cōsequendū ius de nouo: sed in casu nostro fit p̄otestatio ad conseruandū ius potestā tis. ideo semel sm Bar. i dicto. §. si quis ipsi p̄tori. Qua re teneas in casu huius decre. dictū ipsius Bal. i. d. l. ij. cir ca fi. Jn glo. ij. in fi. Tene menti ex glo. iūcto tex. q̄ qñ pōt haberi copia iudicis a quo 7 cessat metus semper est appellandum i p̄ntia iudicis a quo: alias appellatio esset nulla super quo articulo glo. in. c. suggestū. s̄. e. refert opi. primo q̄ non sit necessaria p̄ntia iudicis in appellando. 7 fuit de mente Jnno. in. c. dilectus. s̄. eo. in tantū q̄ appel latio in absentia iudicis a quo eximit appellātem ab eius iurisditione ar. c. pastoralis. s̄. eo. 7 hanc p̄ez tenet Paul. in cle. causaz. de elec. in ꝛbo absentia, dūmodo postea appel latio notificetur iudici vel parti. in hac determinatione vi det residere Spe. ti. de appel. §. qualiter. vbi dicit q̄ curia romana nō cōsueuit reicere appellationes in absentia iudi cis a quo interpositas. 7 hoc idē videtur velle Archi. in. c. fi. eo. ti. li. vi. 7 ita videtur residere Lapus in dcā allegatiōe xxrix. col. ij. in p̄in. sz aduerte quia q̄ appellatio sit nulla in absentia iudicis qñ eius p̄ntia pōt haberi 7 cessat metus tenet glo. in. d. c. suggestū. in vltima opi. 7 hoc idez voluit glo. in. c. appellatio. eo. ti. li. vi. p̄o quibus glo. est tex. hic. vbi ita demū ꝓcedit appellatio in absentia iudicis qñ sub est iustus metus. ergo absq̄ iusta cā appellatio in absentia iudicis foret nulla. Ad idez tex. in. c. vt debitus. s̄. eo. vbi appellatio cū cā appellationis ē ꝓponēda coram iu dice a quo 7 clarius ꝓbatur in tex. ij. q. vi. §. biduum. 7. l. ij. §. dies. ff. qñ appel. sit: vbi est exp̄ssum si pōt haberi co pia iudicis i eius p̄ntia est appellandū. 7 ita voluit glo. i ꝛbo maiori. i cle. i. eo. ti. vbi hoc satis ꝓbatur p̄ illū tex. 7 sequit ibi Jmol. in p̄in. 7 hanc p̄ez tenet hic Jnno. di cens q̄ alias appellatio foret nulla. 7 ita etiā Bal. i. d. l. ap tissimi. C. de iudi. circa p̄in. 7 idem Panor. in. d. c. sugge stū. vbi plene p̄ eū de hoc articulo. 7 sequitur Jmol. hic co lū. v. i p̄in. Tenēt etiā domini de rota decis. cclxvi. que incipit Item si appellet a diffinitia. cōcludētes q̄ ita de mum appellatio in absentia iudicis valeat si fuit facta ex iu sta cā puta ratione metus vel q̄z eius copia haberi nō po tuit alias non valeret appellatio. 7 ita Gemi. in. d. c. appel latio. Jta et consuluit Ang. suo consi. cxcvi. quod incipit Jn dei nomine 7 c. visis omnibus. vbi cōcludit q̄ appella tio sit nulla omni casu quo foret interposita coram eo coraꝫ quo non debuit interponi quod nō. 7 ita etiam videt vel le Spec. eo. ti. §. nunc dicamus. in fi. 7 Bald. ibi in addi. Spe. col. xij. in ꝛ. apppellatio debet interponi. Sed que ritur primo an sicut reperitur q̄ appellatio interponatur in p̄esentia iudicis eodem mō 7 in p̄ntia p̄tis appellate. dicas q̄ non et si absentia p̄tis cōmode haberi potuisset satis enim est q̄ postea appellatio sibi intimetur. ita tex. in cle. i. in fi. eo. ti. 7 cle. causam. de elec. 7 ita Panor. i. d. c. sug gestū. col. pe. Scdo querit de ratiōe q̄re sit i p̄ntia iu dicis appellādū 7 ñ i p̄ntia p̄tis. Jo. an. i reg. generali lib. vi. dicit q̄ ideo q̄z rescindit p̄ appellationē factā ipsius iu iudicis 7 agit de eius iusticia vel iniusticia 7 cū ps ipa ñ grauauerit adeo eius p̄esentia nō requirit. sz ideo volue runt iura in p̄esentia iudicis appellandū q̄z de eius facto agit 7 et vt deferat debitus honor ipsis iudicibus. vt i. c. ve debitus. s̄. eo. 7 in. l. fi. C. qñ ꝓuo. 7 ita Lap. i. d. allega tiōe. xxrix. col. ij. Tertio q̄rit que dicatur iusta cā vt sic possit appellari i absentia iudicis a q̄. dic q̄ iustus metus vt hic in tex. aut absentia ipsius iudicis. vt in. d. l. i. §. dies. aut ipedimentū, ꝓut ē dictū. s̄. in glo. i. i fi. vbi vide. Quarto q̄ritur lꝫ nō possit haberi copia iudicis a quo an sit necessa rio appellandum in p̄ntia iudicis ad quē si eius copia ha beri pōt. dic q̄ sic vt in. d. §. dies. 7. §. si quis. 7 alias cōcur reret tp̄us ad appellandū 7 appellatio aliter interposita fo ret nulla. 7 ita tenet hic Panor. 7 Jnno. in. d. c. suggestum col. i. 7 Jmo. hic quod est sing. mēti tenēdū. cū p̄mo sit ap pellandū in p̄esentia iudicis ad quem si eius copia facili ter haberi pōt 7 esset p̄ns in loco q̄ in p̄sentia honestoꝝ vtroꝝ. Adduerte tñ q̄z vt voluit Spe. eo. t. in. d. §. nūc d camus. i fi. sufficere si saltē iterpōat appellatio coraꝫ ho

nestis viris.ita q̄ appellatio nō reddatur nulla et hoc q̄ non sit in p̄ntia iudicis ad quē appellat' z hec pars est humanior.vt actus potius valeat q̄z pereat.l.quotiens.ff.de re.du.c abbate.j.de ꝟ.sig.z ita Bal.in addi. Spe.eo.ti. de appel.col.xij.in ꝟ.appellatio dz interponi. z ita et fuit de mente Bal.in.l.aptissimi.in p̄in.C.de iudi.loquentis p ꝟbum pōt.ita q̄ nō sit oīno necessariū. Quinto q̄rit' an sufficiat appellaſ in p̄ntia iudicis ad quē q̄n potuit haberi p̄ntia iudicis a quo Jnno.videt' hic velle q̄ sic. z ita et videt' residere Butr. Sed certe de hoc est tex. in p̄riuz in.d.§.si quis.vbi p̄mittit' appellatio coꝝ iudice ad quez i subsidiū.s.q̄n copia iudicis a quo haberi nō posset. z ita sequit' hic Jmo.colū.iij. Sexto q̄ritur q̄n dicatur cō mode haberi posse p̄sentia iudicis a quo vl' ad quē.tex.ad hoc nō.in.d.§.dies.dicit q̄n iudex exhibet se in publico z in loco sui tribūalis nec tenet' quis requirere cū in domo vel in orto vel in villa suburbana.z ita glo.in.d.c.appellatio.z Bar.in.d.§.si quis ipsi p̄ozi.q.xvi. z idē tenet rota decisio.cccl xvi.vbi de hoc nō. z Lapus in.d.allegatione. xxxix.circa fi. Sed limita p̄dicta nisi iudex fuerit consuetus dare audientiā: z reddere ius i domo seu in eius camera q̄z tunc ad illū locum dz requiri iudex fm Bar.i.d. §.dies.z i.d.loco deberet fieri ,ptestatio.vt voluit gl.sing. in hoc dicto.§.q̄ō si p.xx.in ꝟbo proposita. z ita sequitur Jmo.in.d.§.si quis ipsi.in fi.quod ē bene notā.z intellige p̄dicta q̄ nō tenet' quis de necessitate requirere nisi in loco sui tribunalis.vt.s.si tñ requireret iudicē cum et locuz vel tribunal puta in eius domo vel camera satis diceret' cuz cōgruo loco requirere.dūmodo nō sit impeditus i alijs negotijs totaliter diuersis. z ita voluit glo.in.c.ab eo.in ꝟbo loco.eo.ti.in.vi.īmo tenuit Gemi.ibi q̄ et a diffiniti ua posset appellari in domo vel camera ipsius iudicis: z valeret appellatio z datio apostoloꝝ cū nō sit actus iudicialis:et in hoc nō requirit' citatio vel p̄sentia ptis. vt.s. z satis ,pbat' in gl.in dicto ꝟbo loco.Scias tñ q̄ si quis vellet appellare incōtinenti sine scriptis requirit' q̄ appelletur in loco tribunalis z iudice sedenti pro tribunali.vt.l. i. cū sequen.ff.eo.t.z p glo.ij.q.vi.in summa.Sed ex interuallo necessario ē appellandū in scriptis: z nō requirit' tunc iudicē sedere pro tribunali sufficeret appellari in oi loco vbi p̄sentia iudicis haberi pōt. vt in dicto.§.dies.z ita Gemi.in dicto.c.appellatio.dicens ita debere intelligi oīa iura requirentia p̄sentiā iudicis tu intellige si pars velit requirere ex loci sui tribunalis cū alias non teneat' prout.s.dictū est. Septimo quer it' quid si plures iudices simul tulerunt sniaz an sit necessaria in p̄sentia oiuz appellandū dic q̄ sic si eoꝝ copia cōmode haberi pōt saltem sepatim alias sufficeret q̄ coꝝ maiori pte z si nō posset eos simul hre dz saltē diuisim in p̄ntia maioris ptis appellare si pōt alias in p̄ntia iudicis ad quē si eius copia cō mode adesset alias ,ptestatiōe facta coꝝ honestis viris esset appellandū.z ita tex.z glo.in ꝟbo maiori. in cle.i.eo. ti. Subdens glo.q̄ q̄n essent duo iudices nō est dare maiorem ptem nec valeret appellatio ab vno solo interposita iō coꝝ ambobus fieri dz appellatio si pōt saltē diuisim vel sepatim: z alias coꝝ iudice ad quē z in subsidiuz coꝝ honestis viris ,put.s.dictū est z q̄ sufficiat oi casu diuisim appellare a maiori pte iudicū tenet dñs Flo.in.d. de.i.in.xij.q.vbi nō.p.cū z vide p Bal. in autē. hodie.C. e.ti.in vlt.col.in ꝟ.si q̄ro an a duobus iudicib'. z ibi tenz q̄ vnus duobus sicut nō pōt ab eo solo appellari.ita nec solus posset dare apostolos.l.i.ff.de offi.cōsul. Quid aūt si appellauit a duobus z vnus dedit apostolos delatorios aliter ꝟo p̄rios dic q̄ non valet datio q̄z apud cos discordes nulla ē iurisditio.ff.de arbi.l.pedius.§.fi.z ideo ,pinde est ac si apostoli nullo mō essent dati. ita Bal.i.d. autē.hodie.dicens ēt q̄ si vnus solus dedit apostolos: z postea alter ratificat q̄ nō valet ratificatio nec delatio: vt nō.in.l.ij.C.de iure fisci.li.x.sed certe cuz sufficiat simul z diuisim appellare.vt.s.z apostoli sunt ps appellatiōis: vt.d.c.vt sup.z.c.ab eo satis videt' sufficere ratificatio dū modo fiat infra tp̄s de quo in.d.c.ab eo.facit.l. bonoꝝ.ff. rem ra.hab. Octauo querit' qua hora sit interponenda appellatio z an posset de nocte videtur q̄ nō.ar.l.i.§. quid igitur.ff.q̄n ap.sit. Sed Bal.hic ꝯ maxime si iudex adhuc sedebat pro tribunali q̄z forte multitudinē causaꝝ citius expedire nō potuit.vt in.d.§.quid igit' in ꝟ.suprema hora.z ita et tenet Bal.in.d.autē.hodie.col.pe.in fi. z idē dicit Bal.hic in p̄n.de ,ptestatiōe de qua hic in tex. q̄ posset fieri de nocte.Sed in p̄riū facit gl.pe.in.d.c. ab eo.tenens q̄ de nocte non dicatur congruum tempus. Sed illa glo.loquitur in apostolis cui habent peti congruo loco z tempore nō sic in appellatione que potest interponi quolibet tpe etiam feriato vt in.l.i.C.de fer.etiam si essent ferie in honorem dei vel ferie repentine: vt ibi est tex.z Bal.hoc tenet vnde si periculū esset i mora satis appellari pōt de nocte cum sit actus extudicialis facit.l.nominorē.C.de transactio.z qđ no.Bal.in.l.more romano ff.de feri.z Jnno.in.c.cōsuluit.s.de offi.deleg. Jdeo est ēt q̄ appellatio dicitur legittime interposita lz nō fuerit lecta coꝝ iudice nec ē necesse q̄ appellās loquatur vel dicat appello q̄n exhibet scripturā appellatiōis coꝝ iudice a quo sufficit sola exhibitio in scriptis z ita tex.tus de hoc in dicto.c.appellatio z ibi Archi.z Jo.an. Nono queritur hic dicitur appellandū seu p̄otestandū in p̄esentia honestoꝝ viroꝝ an sufficiant duo Bal.hic in p̄i.tz q̄ sic. ar.l.vbi numerus.ff.de test.z in reg.pluralis.i.vi.z quod not.Jo.an in ꝟbo litteris.z in ꝟbo,phibeat.in.c.vt circa de elec.i.vi.facit.c.pastoralis.in fi.s.d offi.or.Sed Spe cu.titu.de quarto decreto.§.nunc de effectu ver.sed numquid.z in ti.de instrumento.edi.§.nunc vero.ver.item pone.videt' velle q̄ sufficiat vnus honestus vir dūmodo si st coꝝ alijs testibus z videt' sufficere si fieret coram simplici sacerdote.vt per Spe.in.d.§.nūc ꝟo.ver. itez pone

Jtē videtur sufficere solus tabellio cū testibus.vt per. Spe.in.d.§.iā de effectu.z ita residet Lap.i.d.allegatio. xxxix.colū.ij.in fi. Sed Panor.hic in colū.i.tenet q̄ licet sufficiat vnus honestus vir tñ requiritur q̄ fiat in p̄ntia aliorꝝ testiū z non sufficeret solus notarius z testes z dixit hic nō. Bal.q̄ nō refert an hi honesti viri sint laici vl' clerici p nō.in.l.in ,pmittēdo.in p̄n.ff.de iure do.q̄ō dcm̄ tenementi. Decimo querit' quid si non pōt haberi cō mode p̄esentia iudicis a quo vel ad quem an interiz curat tp̄s datum ad appellandum: z si non appellet' coꝝ honestis viris.tex.in.d.§.dies.z in.d.§.si quis.vī velle q̄ nō currat tp̄s facit.l.i.cū ibi nō.ff.de diuer.z tpi.p̄script. Sed Archi.ij.q.vi.§.biduū.z in.d.§.si quis voluit q̄ tūc currat tp̄s z q̄ sit appellandū coꝝ honestis viris p̄missa ,ptestatiōe q̄ habere nō potuit copiā iudicis. sicut in ,ptestatione dicitur hic in tex.rōe metus.z ita sequitur do.an. hic. Sed hoc forte posset procedere fm ista tpa vbi fuit ,p uisum de honestis viris vt hic.alias fm antiqua tpa vt i d.§.dies tēpus non curreret ex quo appellari nō poterat ,ppter absentiam iudicū z de honestis viris nil sit ibi prouisum z propter hoc Barto.ibi dicit de consilio esse qō tunc fiat appellatio coꝝ honestis viris p.l.cū quidā.ff.de appel.Sed certe iste tex.loquit' q̄n propter metū iudicis quo casu etiam de iure ffoꝝ. erat ,puisum de protestatiōe z clarius de iure.CC.vt.l.i.z.ij.de his qui p metum iudi. Unde in puncto iuris melior videtur opi.Bar.in.d.§.dies q̄ non currat tp̄s si copia iudicis haberi non potest: z sic de consilio non de necessitate est appellandum coram honestis viris quando copia iudicis haberi non pōt cū in puncto iuris tunc non currat tp̄s.z ita Spe.eo.ti.§.restat.ꝟ.sed nūquid hoc tp̄s.dūmodo hoc ,ptestetur. Non obstat tex.hic q̄z nondū q̄ sit necessaria appellatio satis ē ,ptestatio. Uel dicas q̄ nō obstat hic tex.q̄z loquit' q̄n pp metum. Sed q̄n propter absentiā iudicis tex.non loquit' hic nec in.d.§.dies.nec in.d.l.i.z.ij. Ad opi.tū vitādas dicit Jmo.hic cautū z de cōsilio esse q̄ appellatio interponat'.tunc coram honestis viris propter rōnez huius tex. Sed certe satis potest dici hoc esse de iure per text.in.c.

pastoralis.ī fi.s.de offi.ordi.vbi ad hoc: vt nō currat tps pp carentiā iudicis requirit q in subsidiuz fiat actus coram honestis viris: z sic necessario in pūcto iuris hoc requiratur z alias currit tps.vt ibi.qñ tamen pp metū non potuisset appellari coram honestis viris.tūc absq; dubio non currat tps decem dieruz ad appellandū. z ita Ang. suo consilio.xxxviij.quod incipit.In dei noie āc.ex facto ppositō.in fine.z p Specu.in dicto ỻ.sed nūquid. Undecimo queritur casu quo interponatur appellatio in absentia vel presentia iudicis si appellatus petat copiam appellationis an teneatur appellās sibi dare copiā. Butri. hic tenet q nō qz instrumentū appellationis cuz nondū sit productum in iudiciū non est cōe sed proprium ipsius appellantis qui posset appellationi renunciare.s.eo.c.interposita.§.i.secus tñ si appellatus fuisset citatus sup cā appellationis.tunc.n.non pōt renūciare appellationi cū res non esset integra p notata in dicto.§.i.z in autē.qui semel.C.quō z qñ iudex.z licet instrumentū appellationis non sit productū.tñ videtur q debeat produci z dari copia appellato: vt sic possit deliberare per ea q notantur c.S.perpetuus supra de fide instru.fm Imolaz hic colū. v.z ita voluit sing.Inno.in.d.c.S.perpetuus.de quo ibi plenius per doc.z in dicto.c. romana.z.§.si vero.eo.ti.in vi.Quando autē appellatio hꝫet vim peremptorie citationis.vt in.d.c sepe.s.eo.necessaria danda eēt copia tpe quo appellatio ipsa intimatur.vt est ter.in dicta clemen. cām.in fine: z eodē modo qñ intimatur snia ad finem inducendi noticiā eius.vt ibi notatur. Nō tñ arctatur quis dare copiam si non petatur.vt in.d.cle.causam.in verbo si petita.z ibi per glo.z cautum est q de hac petitione copie fiat instrumentū.licet ēt per testes posset probari. vt ibi p glo.z currit tps a die date copie si fuerit petita alias sufficit q fuerit perlecta de quo per Imolā in.d.cle.causam.i glo.in verbo consimili.z vide plene.j.in fi.z dz huiusmodi copia peti cōgruo loco z tpe.ar.c.vt sup.e.ti.in.vi.vt p Imo.in.d.cle.cām.z ibi p do.Flo.in ỻ.xxiij.quero.z ỻ. xxv.quero. Duodecimo queritꝫ an copia appellatiōis sit danda iudici a quo appellatur.glo.in.d.§.biduuz.ij.q. vi.sentit q sic si iudex eā petat.ar.l.cos.§.sinaūt.s.eo.tit.z ibi nō.Bemi.in.d.c.appellatio sic cōcludit q aut ī appellatione requiritꝫ expressio cāe puta ab interlocutoria vel ēt a diffinitiua in casibus prohibitis appellari: vt i.d.c.romana.§.sinaūt.z.§.quod si obiciatꝫ.tunc iudici petenti dāda est copia.vt sic possit deliberare super causis exp̄ssis in tradendis apostolis cām exprimendo.vt in.c.i.in pan.eo. ti.in.vi.z si appellans tunc nō daret copiā z perseueraret vsq; ad finitū tps dandoz apostoloz haberetur appellatio pro deserta: exquo debito mō non petijt apostolos.vt d.c.ab eo.z.c.vt sup.secus si ī appellatiōe non requiritur exp̄ssio cāe.tunc.n.non viciaretꝫ appellatio: licet iudici petenti copiā appellans non tradat exquo tūc iudex nō bz aliter deliberare z in dubio deferendū est appellationi fz Inno.in.c.dilectus.el.ij.s.de rescriptis.ita concludit Be. in.d.c.appellatio.quod tene mēti: z vide per Imo.in cle. cām.de elec.super glo.in ỻbo consimili.in fi.sed cuius expensis debeat fieri copia de appellatione an expensis appellantis vel petentis copiā. vide glo.nō.in ver.porrectū in cle.cām.de elec.z in ver.oblatos.ī de.ij.de appel.z nō. in autē.offeratur.C.de litis cōtes. Decimotertio q̄ritur qñ appellatur in absentia iudicis an sint necessario petendi apostoli. Spe.ti.de appel.in quarta pte.§. sequitur videre.ỻ.notandū igitꝫ.tenet q nō: sed ad cautelā possunt peti apostoli testimoniales ab honestis viris.tu dicas q licet hoc sit cautū non est necessariū.z ita Ange.in.l.ij.C. de his qui per me.z clarius per Bal.ibi qz apostolos refutatorios nullus alius dare pōt nisi iudex a quo: vt i.d. c.vt super.z.c.ab eo.nullus.n.pōt absoluere appellantem ab eius iurisditione nisi ipse iudex a quo.vnde cōā iudice ad quē eo casu quo cōā eo esset appellanduz nō est necesse q ab eo petantur apostoli cū ipse dare non posset fz Bald.in.d.l.ij.z voluit rota in.d. decl.cccl.xvi. satis esse q iudex in absentia sit requisitus congruo loco z tempore z protestari de apostolis z de appellatione q libenter appellaret z apostolos peteret a iudice a quo si eius presentiam habeꝝ potuisset.vnde sufficit apostolos semel peti vno contextu.vt in cle.ij.eo.ti.licet dantur.xxx. dies ad petendū apostolos.d.c.ab eo.z.c.vt sup.non erit tū necessarium iudice.postea reuerso amplius redire ad eum i petendis iterato apostolis sufficit.n.q cōgruo loco z tpe iuder fuerit semel req̄situs z locus tribunalis fuerit congruus vbi appellatꝫ ī absentia iudicis.z ita voluit Archi. z Jo.an.ī.d.c.ab eo.§.i.qñ fuit abñtia iudicis.fz qñ est timor iudicis sufficit ,prestatio infra debitū tps.z si pōt deberet ifra illud tps adire iudicē ad quē.fz archi.z Jo.an. itellige de q̄ cautela de iure ñ req̄ritꝫ cū iudex ad quē apostolos dare nō possit p rōnē Bal.ī.d.l.ij. Decioq̄rto q̄ritur q sit appellādū cōā honestis viris an bēat locū tā in appellatiōe iudiciali q̄ eriudiciali Spe.ī.d.§.sequitꝫ videre.ỻ.notādū.vꝝ velle q sic q̄ ad ,prestationē z pñtiā hōestoz viroz.de q̄ p Hosti.z Jmo.i.d.c.suggestū.dicēt̄ bꝫ ,pcedere qñ appellatio iterponatꝫ eriudiciū a iudice eriudicialiter ,pcedēte tunc ē appellādū cōā eo.c.i.eo.ti.in.vi. si eius copia haberi pōt alias cōā honestis viris cū ,prestatione ,put.s. dictū est.secus si appellet eriudicialiter a grauamie illato p partē tū pōt appellari ī abñtia ptis cōā honestis viris z satis ē q ipsi pti postea timetꝫ appellatio fm formā cle.cām.de ele.z ita Panor.in.d.c.suggestū colū.ij.in fi.z bꝫ absq; dubio ,pcedat qñ aduersariꝰ ē incertus.tūc.n.,pcedit appellatio generalis z alicuius ptis p̄sentia nō requiritꝫ.z ita ,pbat tex.nota.i.c.bone.supra eo. Sed qñ aduersarius ē certus videretꝫ q in pñtia ptis sit appellandū.vt in.c.cū nobis olim.s.de elec.intellige q bꝫ hoc sit cautū.tñ ex quo appellatio ē oino eriudicialis z appellatur a parte non est de necessitate ī eius presentia appellandū.satis est q postea ei notificetur fm doc.ī.d.c.suggestū.non ob.c.cum nobis oliz.qz ibi recitantꝫ accidentia facti nō ponitꝫ in hoc decisio iuris q requiratꝫ p̄sētia partis in appellatione eriudiciali que a pte iterpōitꝫ.iō est q hoc casu in tali appellatione nō sunt necessario requirēdi apli vt per glo.quartā in.c.i.eo.ti.in.vi.exquo.n.nō appellatur a iudice nō est qui eos pōt.z ita glo.in terminis de hoc in ver.ille iudex ī.d.c. vt sup. Ultimo queritꝫ qñ appellatur in absentia iudicis an sit ītimanda iudici z aduersario.dic q nō quo ad validationez appellationis qz iura intimationē non requirunt.vt patet hic z in.d.l.i.z.ij.C.de his qui per metū iudi.z in .d.c.pastoralis .§.f.z ita Bar. in.d.§.si quis ipi p̄tori.z ita ,pcedat dictum Jnno.in.c.dilectis.in fi.s.eo.vbi dixit q etiam ante intimationē appellans in absentia iudicis ē exemptus ab eius iurisditiōe intellige quo ad deuolutionē iurisditōis: sed ad impediēdū ,pcessuz iudicis a quo.z quo ad reuocationē attēptatoruz appellatio ē necessario intimāda cū alias nō sit q̄d iputetꝫ iudici z pti si appellationē ignorarent.z ita Jo.an.in.d.c. si duobus.s.eo.ti.alias nō fieret reuocatio attēptato p nisi secuta intimatiōe ,put satis ,patꝫ in.d.c.si duobus .et in cle.i.in fi.de appel.et ita Butri.hic post medium:z Jmo. hic.in vlt.col.ita ēt tenet rota decl.cccix.que icipit q attēptata.z Bemi.in.d.c.appellatio.z Paulus in.d.cle.cām. z Spe.ti.de appel.§.qualiter.ỻ.itē cautus. qō tene mēti. z vide nō.p Jmo.in.d.cle.cām.in.iiij.col. Similiter ēt dz fieri intimatio pti qz alias in eius absentia vel cōtumatia nō posset ,pcedi in cā appellationis.ita Spe.ī.d.§.q̄liter. z col.ij. Sed aduerte quia sufficit q fiat intimatio ad domum fm Spe ibi z tunc inducit̄ noticia ipius snie vt p Bar.in.l.quidā decedēs.§.fi.ff.de adminīst.tu.z est ter. ī.l.scire oportet.§.oportet.el.i.ff.d excusa.tu.z ibi Bal. dicit q si est lata snia cōtra absētē z notificata ad domū cū p hoc peruenerit ī noticiā p̄sumpti nā statim labet tps.x. dierū ad appellandū qd dicit eē menti tenendū.idez dicit Bal.in.l.i.C.de temp.ap.qñ notificatio fit per publicum

officialem seu nunciū nam pro cōstanti est q̄ dz teneri id quod p̄ publicū officialē notificat' tex.nō.in.l.ij.C.de de cur.li.x.z nō.in cle.cām de elec.fm Bal.in.d.l.i.z ibi vide p̄ Ālng. in auten.hodie.C.de appel. z dicta.s.eo.ti. in.c. bone.in ℣.octauo dz. Sed dubitatur an intimatio appellationis possit fieri p̄ procuratorē generalē glo.singu. in cle.cām.circa prin.in ver.spēaliter.de elēc.tenet q̄ non nisi procurator hēat spēale mandatū: z ita residet ibi do. Flo.in ℣.xi.q̄ro.sed Jmo.ibi col.xij.tenet ℣riū q̄ intimatio possit fieri non solū p̄ generalē procuratorez: sed ēt p̄ quēcūq; non hñtem mandatū.dummō in forma autēti/ca.sufficit.n.quōcūq; deueniat in notitiā.l. Jtē veniūt.§. petitā.ff.de peti.here.z satis est q̄ sit certus.vt.d.cle.cām. in fi.z ita tenent do.de rota dec.cxxvij.q̄ incipit. Jtem q̄ valet intimatio.p̄ quo glo.ord.z nō.in.d.de.cām.in ver. plana.z certa.in fi.qō tene menti. Jtē dubitat' an sufficiat intimationez fieri ꝓcuratori generali glo.in.d.cle. cām.in ver.spēali.q̄ non: dicas q̄ si ꝓcurator ille tractauit illā cām sufficit secus si ꝓcurator generalis nūq̄ de illa cā se intromisit: nec vnq̄z fuit in illo iudicio: z ita resi/dere videt' Jmo.in.d.cle.cām.z idē do. Flo.ibi in ℣.xij.q̄ ro.z hoc idē consuluit ꝑe. de ancha. suo consilio.cccl.xi. qō incipit. Jn xp̄i noie. Dñi p̄ declaratiōe triū quesitorum in fi. Ulteriꝰ dubitat' si iudex vel appellatus ē certus de sñia vel appellatiōe an sit fienda itimatio dicas q̄ nō vt in.d.cle.cām.in fi.z ibi glo.nota.i ℣.plana z certa. ponit quō possit ꝓbari q̄ habuit notitiā: z idē voluit glo.in ℣.ignorāti.in cle.i.de appel. Quid aūt si quis vult timare sñiam vel appellationē iudici vel appellato: sz dū ꝓparat se ab hoc nolunt audīre dicas q̄ eis īputatur ex quo nō stetit p̄ denunciantē.ita do.Florē.in.d.cle. cām.i ℣.xvij.q̄ro.z idē Jmo.ibi sup glo.in ℣.plecto. Sed an sufficiat q̄ intimās oñdat sñiam vel appellationē z legat absq; eo q̄ aliter mittat copiā dicas q̄ sufficit: vt est tex.i d.cle.cām.in ver.plecto. est tñ verꝫ q̄ non tenet' credere nisi scriptura sit autētica.vt ibi p̄ glo.in ℣.cōsimili.z in ℣. autentica.z ibi p̄ Jmo.z ideo cōsuluit ꝑe.de ancha.i.d. consilio vlt.col.q̄ si itimatio sñie nō sit facta sub scriptura autētica aut nō lectus totus tenor nō dī inducta notitia seu sciētia sñie.vt.d.cle.cāz.in ℣.plana z certa.z p̄ Bar. in.l.si quis inficiatus.ff.depositi. q̄ oīa singulariter tenemēti: z vide p̄ doc.in.d.cle.i.de appel.z p̄ Salice.in.d.l. i.in fi.C.de temp.appel.dicentē q̄ si intimatio fiat per publicū nunciū sufficit secus si p̄ aliā personā priuatā: q̄ nō tenet' credere sibi fm Salice.tu intellige nisi oñdat in forma autentica sñiam vel appellationē: vt.s.z p̄ glo.i.d.cle. cām.in fi.ver.plana z certa.sed i publico nuncio an creda tur solo ℣.Bal.in auten.hodie.in pri.loquit' qñ notificat porrādo publicū instrumentū forte idē si solo ℣bo cū publico nūcio sit credendū.vt.s. p̄ Bal. z Salicc. alias si p̄ sona q̄ denunciat ē priuata: imo ēt si essent plures denunciantes non tenet' credere nisi ostendat p̄ publicū instrumentū vel autenticū sigillum fz Spe.in.d.§.q̄liter.eo.ti. in ℣.z aduerte.z i ti.de citatōe.§.sequit'.circa pri. illi ℣o qui hūit notitiā sñie bene currit tps a die scīe lz nondum habuerit copiā sñie.vt p̄ Spe.e.ti.§.restat.circa prin.i ℣. cum igit'.z Bal.in addi.Spe.eo.ti.col.pe.in ver. tps appellationis.z in.d.cle.cām. Sed quid si itimatio est facta pri z non iudici z iuder a quo ignoranter ꝓcessit an ꝓcessus veniat reuocādus Lapus i.d.allega.xxxix.col.ij.tenet q̄ sic er quo ps scīuit de appellatiōe: z hoc p̄ tex.in.d.c.si duobus.z ita sequit' Butr.hic adducens nō. p̄ Jo.cal.in c.ad ꝓbandum.s. de re iudi.z per doc.in.c.si.j.de clādes. delpō.sed Jmo.hic ℞ q̄ teneat ꝓcessus si nō est facta intimatio iudici: lz ps scīuerit esse appellatū z hoc per tex.in d.c.si duobus.z iputet sibi appellans si citatus corā iudice a quo nō cōparuit z opposuit de appellatiōe cuz pars aduersa nō teneat' aliter iura ipsius appellātis allegare p̄ nō.in.c.i.§.de ꝓba. Nō ob.qō nō.in.d.c.ad ꝓbandum.qz ibi in odiū cōicantis scienter cū excōicato.vñ nō dz reportare cōmodū ex actu scienti facto cū eo nō ob.c. cū inhibitio.qz quo ad diuersū effectū loquitur sed i casu nostro secus.vt ē tex.in.d.c.si duobus.qui locū hz nō solū in processu cōtumacie punitiuo: sed ēt in negocio p̄cipali cum in vtroq; casu vī indistincte q̄ hēat locū ille tex. fz Jmo.hic col.iij.de quo articulo vide plenius dicta i.d.c. si duobus.z p̄ do.Flo.in cle.i.e.ti.an sufficiat itimare solipti z an sit necessaria itimatio sciēti. vide p̄ do.Florē.in.d. cle.cām.in.q.xvij.z ibi p̄ glo. In glo.fi.in fi.vtraq; solutio est bona: z vult glo.q̄ qñ cōcurrit metus nō sit necessario interponenda appellatio satis est protestatio de q̄ hic in tex.que hz vim appellationis.vt.l.i.z.ij.C.de his qui per me.z dicit hic Bal.q̄ si quis timet ꝓtestari: sicut appellari habetur pro ꝓtestāte.vt nō.in.l.i.§.que honorā de.ff.quarū re.ac.nō de.alias cū non oporteat ꝓtestari in facie iudicis sufficit i absentia corā honestis viris fz Bal. z subdit Bal.q̄ si quis timet vim populi quā aduersari' concitauit q̄ est iustus metus z excusatur ab appellando z sufficit protestatio coram honestis viris.vt hic in tex.

Explicit titulus de appellationibus.

Repetitio domini Philippi de Perusio de.c. dilecto. quod debet stare.s.post.c.cum causam.s.eo.ti.z hic legēdum reseruauit.vt sic solēniter in fine tituli materiam nullitatis explicaret.

d Jlecto. Notabilis ac magistralis est hec ōcretalis i materia nullitatis quā doc.hic ordinarie ꝓsequunt'. Jdeo solēniter z vtiliter repetā z primo expediā p̄mētia ad tex.z glo.declarationē deide veniā ad materiā nullitatis quā distincte examīabo z breuiter hec ōcretal'.h.d. Nō suffic̄ appellāti doceꝛ q̄ legittimā exceptionē opposuit z q̄ appellauerit nisi p̄ eā nō admissā se doceat appellasse.h.d. prio narrat factū corā auditoꝛ ꝙ cōmittit cāz rōnē p̄mittēs ibi qñ igit' ꝛc. Tene menti prio ibi ℞ ipsos ꝓcedere q̄ in bñficialibus exceptio surreptiōis lz sit perēptoria tñ pōt opponi in duplici virtute z sic in viz declinatorie cōtra lr̄as ad impediendum ꝓcessuz z ita tex. hic z tūc censet' dilatoria z dz opponi ante litis cōtest. sicut cetere dilatorie z declinatorie vt hic z.s. de except.c. pastoralis.l.ita demū.C.de ꝓcu.posset etiā opponi post litē cōtest.cōtra gratiā vt in.c.constitut⁹.z in.c.ad audiētiā el.ij.cum ibi notatis.s. de rescrip.secus est in rescriptis ad lites quia exceptiones pemptorie nō possunt opponi ad ꝓcessum z contra lr̄as ēt si dicatur q̄ si ℞ pemptorijs fuisset erp̄ssum papa nullatenus lr̄as cōcessisset z ita ter.i.c.fi. de litis contest.li.vi.z hoc nisi sint exceptiones pemptorie priuilegiate que p̄nt opponi in duplici virtute sicut sunt exceptiones litis finite z alie impedientes litis ingressuz quia huiusmodi p̄nt opponi in vī declinatorie ad impediēdum processum contra litteras z in vim peremptorie ad merita ēt post lit.cōtest.z ita de his ē ter.i.c.i.ō lit. cōtest. li.vi.sed in rescrip.ad bñficia quelibz exceptio surreptiōis lz sit pemptoria pōt opponi oī casu in duplici virtute z ad ꝓcessum ante lit.contest.vt est ter.hic z ad merita gratiaz perimendam z sic in vi peremptorie post lit.cont. vt i.d.c. constitutus.z in.d.c.ad audientiā.z rō dr̄ie ē qz i lr̄is ad beneficia z in gratiosis statiz z simul creat' ius de nouo z sic gr̄a z dant' iudices p̄ ipsas lr̄as merito surreptio viciat gratiaz lr̄as z ꝓcessum ꝓpterea ē q̄ exceptio surreptiōis pōt opponi in duplici virtute primo ad lr̄as añ lit.cōt.ad impediendū ꝓcessum z post lit.contest.ad p̄imendū gratiā nō sic in rescriptis ad lites quia licet debent' iudices z iurisdictio cognoscendi de cā.tñ nō cōfert' aliquod ius de nouo merito p̄emptoria non pōt opponi ad ꝓcessū añ lit.cont. nec p̄mit lr̄as z taciturnitas exceptiōis pemptorie rescriptis ad litem non inducit surreptionem vt in .d.c.fi. z de his omnibus vide per glo.nō.in.d.c.i.i fi.de lit. cōt.in.vi.

Scõo nõ ibi 7 si p cõfessionẽ ꝓsbyteri q̃ veritas cãe appellationis põt ꝓbari p confessionẽ appellãtis 7 sufficit sola confessio ad iustificãdu3 appellationẽ coꝝ iudice ad quẽ. sed vbi non foret confessio nõ sufficeret appellasse ex legittima cã nisi veritas ipsius cãe ꝓbet coram iudice appellationis. ita tex. in. c. interposita. ĩ. eo. 7. s. eo. c. vt debitus. Tertio nõ. 7 ita allegat in iudicijs non põt appellari a futuro grauamine: 7 ideo dñ hic in tex. dr ad nr̃a3 audientiã appellarunt 7c. dz suppleri inepte prout pz. ĩ. ex tex. nã prius dz ꝓponi exceptio coꝝ iudice deinde expectare quid ipe iudex dicat vel faciat 7 si nõ admittat exceptionẽ. tunc ẽ q̃ dz appellari 7 nõ primo. vnde anteq̃ grauet appellari non põt ẽt sub cõditione. puta si me grauaueris tex. est hic nõ. qui sp ad hoc allegat de quo hic plene p Jnno. 7 in. c. significauerunt. s. de testi. 7 iõ ad iustificandũ appellationẽ non sufficit ꝓbare fuisse oppositã legittimã exceptionẽ 7 appellatũ fuisse nisi specifice ꝓbet q̃ pp ipsam exceptionẽ non admissã fuerit appellatũ. vt in tex. Ex quo tene mẽti q̃ non põt a iudice statim opposita exceptõe recedi appellãdo anteq̃ grauet 7 ante appellari non põt ẽt sub ꝓditõe si grauauerit. vt. s. 7 ita oẽs doc. hic vñ p hãc decre. videt reprobari stilus 7 practica q̃ hz q̃ promulgata snia excõicationis p executores ĩ aliquem nisi infra certos dies sibi obediat stati appellare p eum ꝯ quẽ fertur excõicatio nulla exceptiõe opposita coram executorib9. videret. n. q̃ talis appellatio nõ valeat per hũc tex. sed aduerte qz ꝓut dicit hic Jo. an. iste stilus tolleratur pp sniam ꝑcedentez lz cõditionaliter latã ex q̃ insurgit grauamen qz dicto casu nõ sufficeret ad euitãdũ excõicationẽ proponere infra terminũ legittias exceptiones exquo nõ paret precepto executoris: vez qz non discusso negocio de iuribus partiũ processit ad p̃ceptum seu sniam statiz grauauit. l. nimis ꝓpere. C. de execu. rei iudi. c. ꝓterea requisiti. s. eo. 7 er his infert q̃ si iudex cõminatur pti iniuste põt statim ab ipsa cõminatiõe appellari lz de pñti p eam nondũ sit illatũ grauamẽ. vt in. c. cũ cessante. s. eo. 7 ibi est tex. nõ. de hoc. de quo articulo vide ibi plene dicta super glo. .i. ĩ prin. secus vero foret dicẽdũ q̃n executor vel iudex inciperet a citatione. tunc. n. volẽs appellare dz primo excipere 7 rñsum iudicis expectare 7 ante appellari non põt cũ non dicat illatũ grauamen anteq̃ iudex ꝓcedat vel exceptionẽ reiciat. 7 ita tex. hic. ita ẽt tenuit Lapus 7 Semi. in. c. i. ĩ fi. principij de cõcess. ꝓben. li. vi. 7 ideo pone q̃ executor alternatiue tulisset sniam excõicationis nisi sibi pareat infra certũ terminum: aut coꝝ ipo infra eundẽ allegat rõnabilis exceptio: 7 sic est p̃ceptum iustificatũ. tunc. n. opponendo exceptionẽ in termino euitare posset excõicationẽ. ideo non posset dicto casu appellare ante exceptionẽ non admissã seu reiectam. p tex. nõ. hic fin Jo. an. 7 Jmo. col. iij. quod nõ. De quo tñ articulo a iudice iudicialiter ꝓcedente possit appellari a futuro grauamie: 7 recedi a iudice p appellationẽ anteq̃z grauet. vide plene dicta in. c. vt debitus. s. eo. in ver. añ sniaz. 7 ibi multas notabiles limitatiões ad hoc 7 hec q̃n appellatur a iudice iudicialiter ꝓcedente: sed a iudice extraiudicialiter ꝓcedente põt absq̃ dubio statim a futuro grauamie appellare. vt in. c. dilectis filijs decano. s. e. similiter etiã a futuro grauamine extraiudiciali. ẽt cõminato a parte potest statim appellari. vt in. c. bone. s. e. in. c. concertationi. 7 ibi glo. e. ti. li. vi. de ele. cũ nobis olim. 7 de hoc articulo vide plene 7 nõ. dicta in. d. c. bone. Ultimo nõ q̃ executores: ẽt in beneficialibus tenent admittere legittimas exceptiones: alias ab eo q̃ ꝓcessu licite appellat: 7 hoc ꝓcedit q̃n assumit partes iudicis. vt in cle. i. de offi. dele. 7 idez si partes meri executoris: 7 ideo tex. hic indistincte loquitur fz Butri. hic in prin. ideo hoc casu appellatio opatur devolutionẽ negocij ad superiorẽ: vt sic postea possit cognoscere de exceptione. 7 idem hic Panor. adducens ẽt tex. i. c. accedẽs. ĩ. de etate 7 qualitate operat. ergo appellatio a mero executore effectũ devolutiuuz ad superiorẽ facit tñ But. hic q̃ exquo assumit ptes meri executoris appellationẽ suspendit: nec ipedit ꝓcessũ nec tenentur appellationi deferre adducit Spe. ti. de actione 7 petitione. §. super petitiõibus. ℣. quid sit q̃n. facit ẽt quod nõ. per Jnno. in. c. fi. s. de ꝓsump. 7 per glo. in. d. cle. i. 7 dicto casu appellatio nõ iustificaret ex sola oblatione incontinẽti fienda coꝝ executoribus qz executores non tenebant probationes admittere. facit qd notat Spe. i. d. ℣. quid si q̃n. 7 Jnno. in. c. cũ inter canonicos. s. de elec. 7 de hoc plenius p doc. in. c. pastoralis. §. preterea. s. de offi. dele. executor ꝛvo datus ad cõpellendũ tenetur ptes iudicis assumere in cognoscendo sm Butri. hic referente Jo. an. ita tenere ĩ addi. Spe. ti. de possessorio 7 petitorio. §. i. ad finẽ de q̃ nõ. in. c. licet. de ꝓbẽ. in. vi. 7 ita trãsit Jmo. hic col. ij. Jn gl. i. abi. Itez pz hic 7c. aduerte qz videret q̃ lz non obstaret fuisse appellatũ pp ipsam exceptionẽ non admissã. tñ papa debuit ꝓnũciare ꝓcessuz nullũ 7 lras cũ constaret per confessionẽ partis lras fuisse surrepticias 7 sic ꝓcessũ nullu3 qz in bñficialib9 surreptio inducit nullitatẽ ipso iure. vt p glo. or. in. d. c. ad audientiã. 7 ꝓbatur in. c. i. 7. ij. de fi/ lijs ꝓsby. in. vi. 7 maxime q̃n in bñficialibus multuz erubescat officiũ iudicis. vt in. c. oblate. s. e. 7 in. c. cũ nobis olim s. de elec. ꝓpterea. ergo papa hic cui cõstabat de veritate exceptionis: 7 sic de nullitate ꝓcessus: 7 gratie debuit pronunciare ꝓcessũ irritũ 7 retractare qd factũ erat p ipsos executores. ẽt si appellatio foret nulla cuius tñ ꝛrium dr hic in tex. q̃re Hosti. posuit tres solutiões q̃ diuinant. vñ solut Jo. an. q̃ appellãs hic iuuabat se remedio appellationis ipsã ꝓsequẽdo. ideo necesse habuit iustificare ipsaz appellationẽ 7 ꝓbare formalia 7 extrema ipsius appellationis succubuit. ergo appellãs hic in cã appellatiõis quã tũcũq̃ constaret notorie de nullitate qz nõ probauit formalitatẽ ipsius appellatiõis. 7 ita tex. nõ. hic 7 melior q̃ sit in iure. 7 ita sequunt hic doct. facit. c. exhibita. s. de iudi. 7 ibi Panor. in pe. notabili. 7 in. vi. col. 7 idez Jnno. ibi col. pe. Ex quibus tene mẽti: 7 ita allegat q̃ appellãs a snia nulla nõ obtinet in cã appellationis. ẽt si ꝓbet notorie nullitatẽ nisi iustificet eius appellationez probando fuisse legittime interpositã. 7 ita tex. nota. hic 7 hoc Jo. an. 7 alij doc. sequunt. 7 idẽ probat in. d. c. exhibita. lz. n. potuisset hic deduci nullitas absq̃ appellatiõe 7 sufficeret ꝓbare nullitatẽ simpliciter tñ q̃n deducit nullitas p viã appellatiõis incũbit necessario ꝓbare appellationẽ fuisse legittimã: 7 infra legittimũ tps interpositã nec sufficit probare nullitatẽ simpliciter qz via quã elegisti hec tibi patet dicit tex. ĩ. l. si mulier. in fi. ff. qd̃ me. cau. Et ex predictis infert alia nõ. 7 sing. doctrina q̃ lz alias si ꝓcessus foret nullus ẽt pp defectũ forme mandati. c. cũ dilectus. s. de rescrip. c. prudentiã. de offi. dele. l. diligẽter. ff. mãdati. tñ si in iudicio adest cõfessio possit ferri snia ℞tute solius confessionis lz reliquus ꝓcessus sit ex toto nullus. ita tex. nota. ad hoc in. c. pisanis de resti. spoli. 7 ita q̃n ꝓcessus foret nullus pp ineptũ modũ agendi valeret cõfessio ex q̃ sola posset ferri snia. vt in cle. cõstitutionez in fi. cũ ibi nõ. de elec. 7 idẽ si ꝓcessus foret nullus pp iudiciariũ ordinez nõ seruatũ valeret cõfessio ex q̃ sola posset ferri snia. ita tex. et Arch. i. c. i. d accu. i. vi. p q̃ nõ. dcñ. Jnno. i. c. q̃liter. el. ij. ĩ. de accu. dicẽtis q̃ cõfessio supportat defectũ cuiuslz inordinati ꝓcessus. et ita Bar. i. l. si ꝓfessus. ff. de custo. reorum 7 Bal. i. l. ij. in fi. C. d re. iudi. adducit ad lr̃ tex. i. l. ait ꝓtor §. ꝓmittitur. ff. de minore. 7 rõ pdictorũ ẽ qz ex ꝓfessiõe ĩ iudicio resultat notoriũ iuris. c. fi. d cohabi. cle. 7 mul. 7 i notorijs ordo iuris nõ requirit vt i. c. iij. d testi. 7 in. c. ad nostrã. el. ij. d iureiurã. Cũ g̃ hic notorie cõstaret d ñ iure ipius interpretatis p eo cõfessionẽ i iudicio factã 7 cã esset bñficialis ĩ qua iudex tenet ex suo officio supplere vt. s. Itẽ erat cã appellatiõis i q̃ iudex dz ex officio supplẽ vt l. ampliorẽ. ĩ pn. C. d app. 7 maxie ex actis tãq̃ ex notorio vt dixit nõ. Jnno. i. c. ex insinuatiõe. s. e. 7 i. c. p tuas. s. de testi. videatur ergo q̃ papa ex suo officio debuisset iponer si

nota nu q habra tiuncy sufficia appellationi qz sumul. gẽ. gat sudicatum male

lentum huic appellato ⁊ impetranti de cuius iure non cōstabat hic notorie: ⁊ in iudicio p̄ eius confessionē facit c. cum sup. §. de confess. ⁊ q̄ vbi nullitas ē euidens iudex tenetur ex suo officio supplere: vt est gl. nō in. l. vbi pactū C. de transac. Uerū his non ob. nō. ex hoc tex. limitā tur ad oīa p̄cedentia. nā p̄cedunt data iurisditione iudicis in mō agendi intērati. vñ cum esset hic cā delata ad papā appellationis iure ⁊ appellatio nō deuoluit iurisdi tionē ad iudicem ad quē non sit legittime interposita. c. cū appellationibus. e. ti. in. vi. dato ergo q̄ notorie hic cōsta ret q̄ de non iure ipsius appellati p̄ eius cōfessionem nō potuit hic p̄nunciari. p̄ appellātē erquo cā erat deducta p̄ viā appellatōis ⁊ appellās non p̄bauerat formalia sue appellatiōis p̄nter. ex isto mō agendi nō potuit hic papa p̄nunciare cū nō fuerit aditus p̄ viā querele ⁊ nullitatis p̄incipaliter: sed p̄ viā appellationis q̄ nō legittime inter posita nō deuoluit iurisditionē nec cāz: vt. §. ⁊ sp modus agendi ⁊ excipiendi attēdendus ē gl. o⁊. üj. q. vi. hoc quip pe. cōfessio ergo nō supp⁊tat defectū iurisditiōis facit. §. de iud. c. atsi clerici: etiā si foret facta cor̄ duobus ex trib⁹ iudicibus. §. de rescrip. c. olim. vel cor̄ vno ex duobus. §. de offi. deleg. c. cām matrimonij. An tñ cogatur p̄seuera re postea cor̄ iudice cōperente vide p̄ Inno. in. c. p̄ inqui sitionē. de elec. ⁊ p̄ doc. in. d. c. atsi clerici. In ea. glo. in fi. p̄ declaratione huius glo. vide plene dicta in. c. ex pte ℔. j. e. in. iij. ⁊. iiij. col. ⁊ i. c. cū cessante. §. eo. in pe. carta. i ℣. vltimo q̄rit. ⁊ in. c. ex rōe. §. eo. in. xx. co. ⁊ in. d. c. ex pte in vltio notabili. Et glo. p̄ declaratōe materie nullita tis quā doc. hic ordiarie p̄sequunt. Querit p̄ quot mo dis ⁊ quibus cāis possit dici sn̄ia nulla: ⁊ hec nō p̄tinent ad materiā huius decre. sz vide plene p̄ Spe. ti. de sn̄ia. §. iusta. p̄ totū ⁊ in ti. de appella. §. ij. ℣. xviij. p̄ doc. in. l. pla tam. C. de sentētijs. Secūdo q̄rit quo iure agat ⁊ di ci possit de nullitate Inno. nō. i. c. ij. circa fi. §. de offi. iudi. ⁊ in. c. sepe. §. c. ⁊ Bal. ibi col. pe. dicunt q̄ officio iudicis nobili: ⁊ ita Bar. in. l. si exp̄ssim. ff. e. colū. pe. adducēs tex. in. l. pater tuus. C. qñ p̄uocare. ⁊. l. i. §. i. cū glo. nō. i ver. infirmabit. ff. de fer. ⁊ idē Jmo. hic colū. vij. ⁊ in. d. l. si ex p̄essim. col. xxv. ⁊ Bal. in. l. tale pactum. §. qui p̄uocauit ff. de pac. in repetitiōe col. xvi. Sed aduerte q⁊ de nulli tate p̄t dici tribus modis. Primo p̄ actionē de dolo. Scōo p̄ acti. ex eo contractu. Tertio p̄ officiū iudi cis nobile. ita est glo. sing. in. l. si dolo. C. de rescin. vendi. quā ad hec notat Bal. in. l. nā ⁊ si sub p̄ditione. in fi. ff. de iniusto re. ⁊ dicit q̄ alibi non reperit. de hoc tñ plene per Bar. Bal ⁊ Ang. in. l. q̄ sub cōditione. in fi. ff. de p̄di. ifti.

Tertio q̄ro quot modis possit dici de nullitate. glo. o⁊. in ver. q̄stionis. in. l. i. circa p̄n. ff. que sn̄ie sine ap. ⁊ Bar. ibi dicūt q̄ duobus modis. s. agendo p̄incipaliter de nul litate officio iudicis nobili. vt. §. fo incidēter officio iudi cis mercenario. puta si petit execution sn̄ie vel alterius con tractus poterit excipi de nullitate quo casu dī tunc icidē ter agi. ⁊ ita Bar. in. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de no. ope. nunc. ⁊ in. d. l. si exp̄ssim col. pe. ⁊ in. d. l. que sub cōdi tione. in fi. vbi nō. p̄ eū. Quarto q̄ritur si actus est nul lus ipso iure quō possit dici p̄incipaliter nullus q⁊ qō nul lum ē amplius annullari nō p̄t. vt in. d. l. nā ⁊ si sub cōdi tione. in ℣. post defectū. ⁊ in. d. l. q̄ sub cōditione. in fi. ⁊ q⁊ satis ē consultū p̄ viā excipiendi. vt. §. in p̄ria. q. sz Bar. in. d. l. que sub cōditione. in fi. nō. cōcludit q̄ testamentū p̄t peti p̄incipaliter declarari nullū ⁊ cassari q̄tenus de fa cto processit p̄ nō. in. l. i. C. de o⁊di. iudi. ⁊ hoc idez voluit Bar. in. l. filio p̄terito. ff. de iniusto testa. colū. xiij. ⁊ Bal. i l. suis. C. de repu. ⁊ idē in sn̄ia vel p̄cessu q⁊ poterit princi paliter agi de nullitate ⁊ peti q̄ declarent nulla ⁊ cassari quatenus de facto p̄cesserūt officio iudicis nobili. vt p̄ gl. in. d. l. i. ff. de fer. ⁊ in. l. minoz. ff. de auct. ⁊ p̄bat in. l. certa rōe. ⁊ per glo. in. l. i. C. qñ p̄uo. ⁊ in. l. i. §. i. cū glo. ff. q̄ sn̄ie. ⁊ ita Jnno. in. d. c. fi. ⁊ in. c. auditis. §. de p̄cur. ⁊ Bar. i. d. l. que sub cōditione. in fi. subdens idē dicendū in contra ctibus. vt possit p̄incipaliter agi de nullitate petēdo. p̄nun tiari p̄ctū nullū ⁊ cassari q̄tenus de facto p⁊cessit. vt p̄ gl. in. d. l. si dolo. p⁊o q̄ est tex. nō. in. c. cōstitutus. §. de resti. in integrū. vbi p⁊cedit libellus dico p̄ctum nullū ⁊ si quis ē peto restitutionē in integrū. ⁊ q⁊ possit p̄ctus p̄incipaliter dici nullus adducit Bal. l. nō. hoc melius p̄bantem in. l. si mater tua. C. de p̄hen. emp. ita Bal. in. d. l. q̄ sub p̄ditōe in fi. ⁊ ita Bar. ⁊ Ang. ibi sequunt oīa p̄cedentia dicta.

Quinto q̄rit vsq⁊ ad quantū tp̄s possit dici de nullita te de hoc vide p̄ Spec. ti. de sn̄ia. §. iusta. in fi. vbi tenet q⁊ p̄incipaliter agendo possit dici de nullitate vsq⁊ ad. xxx. annos p̄ nō. in. c. in nostra. §. de p̄cu. ⁊ in. l. sicut. cū ibi no tatis. C. de p̄scrip. xxx. annoz nisi statutū vel cōsuetudo foz seu loci aliud iducat ⁊ rō est q⁊ de nullitate p⁊incipali ter agēdo dī officio iudicis nobili. vt. §. in. ij. q. sed officio iudicis nobili p̄scribit p̄. xxx. annos. vt. d. l. sicut. cum ibi notatis: ⁊ ideo dicebat Bal. in. c. sepe. col. pe. §. eo. q⁊ sim pler q̄rela nullitatis: nullū hz tp̄s p̄firuz a iure nisi sicut cetere actiōes. ff. de re iu. l. si cā nulla. Jnstantia tñ iudicij i cā nullitatis eodē tpe periret: sicut in alijs iudicijs. vt in d. l. p̄perandū. C. de iudi. sm Bal. in. d. c. sepe. sed excipiē do p̄t excipi ⁊ dici de nullitate p̄petuo cū regulariter ex ceptiones sint perpetue. ff. de excep. doli. l. pater. §. si. vt p̄ Spe. in. d. §. iusta. i fi. ⁊ ita Jmo. hic. col. x. ⁊ ex p̄dictis ap paret q⁊ nullitas hz aliā naturā ab appellatiōe cuius iuri appellādi p̄scribit spacio. x. diez. vt in autē. hodie. C. e. ti. §. de re. iudi. c. cū iter ⁊. c. qō ad cōsultationē. sicut ēt foret qñ p̄ viā supplicatōis a sn̄ia habetur recursus ad p̄incipē vt i autē. q̄ supplicatio p̄ gl. ⁊ doc. C. de p̄ēb. ipe. offer. sicut ēt cū agit de approbatōe vel iprobatiōe sn̄ie arbitri: vt. l. cū ātea. C. ō arbitris sz ius dicēdi de nullitate ē ppetuū. vt §. p̄ quo etiam casu i cle. l. de re iudi. ⁊ ita Bal. i. l. si p̄ses quasi desertā. C. quō ⁊ qñ iudex. in ℣. vltertius qui potest. Sexto queritur an pendente cā nullitatis currat tp̄s in cā appellatiōis vel ecōtra. Aduerte q⁊ hec qō p̄t triplici ter intelligi: primo si est actū ō nullitate sn̄ie p̄incipaliter ⁊ succubuit q⁊ ñ erat nulla an poterit postea appellari erq̄ iam sunt decursi. x. dies ⁊ vltra a tpe sn̄ie ⁊ sic an currat tp̄us appellationis interponende ℭ y. in. l. ℨ maiores. C. de inoffic. te. circa medium tz q⁊ nō currit tp̄s ⁊ hoc nisi calūniose aut ex cā iprobabili foret deducta nullitas tunc enim non excusaretur: ⁊ ita Bal. hic q⁊ sua temeritas nō dz sibi prodesse ar. l. tutoz. in p̄in. ff. de vsuris ⁊ in. l. nego ciozum. ff. de re. iud. ⁊ in hoc resident Cumanus in. d. l. si ex p̄essum col. xv. quod tene menti. Scōo mō p̄t intelli gi qñ simul appellat ⁊ dī de nullitate tunc si nullitas de ducit cor̄ iudice qui tulit sn̄iaz. l. ablēte. C. ō accu. p̄ Bal. in. l. si vt p̄ponis. la prima. C. quō ⁊ qñ iudex. col. penul. pone lata sn̄ia cōferet libellus p̄incipaliter cor̄ eodē iudi ce dicēdo sn̄iam nullā ⁊ si qua ē appello vt p̄ glo. o⁊. in. l. i. C. qñ p̄uo. litigat cor̄ eo p̄ multū tp̄s sup̄ nullitate an in terīz currāt fatalia ⁊ tpa in cā appellatiōis cor̄ iudice ad quē Cumāus vbi. §. refert se cōsuluisse q⁊ nō lz referat La. But. ⁊ albz. tenuisse cōtrariū moti q⁊ dicta remedia p̄nt simul cumlari vt p̄ glo. in. d. l. i. C. qñ p̄uo. sz certe in casu isto nō sic q⁊ lz cor̄ iudice a q̄ possit dici de nullitate ⁊ p̄ sequi ñ tñ posset p̄sequi appellatio cor̄ eo. §. eo. c. accepta. ⁊ in. l. eos. C. eo. ti. litiganti ergo sup̄ nullitate tāq̄ super p̄iudiciali nō dz tp̄s currere i cā appellatiōis qō soli ne gligenti currit. l. fi. C. ō tēp. ap. nec ob. q⁊ potuit simul de ducer cor̄ iudice appellatōis q⁊ certe nō dz tolli alicui ele ctio iudicis. l. i. ℣. pinde. ff. de eo qō certo loco. sim Cuma num quod nō. Tertio mō p̄t intelligi qñ simul dedu cit nullitas ⁊ appellatio cor̄ iudice appellatiōis ⁊ super hoc articulo Jnno. i. c. sepe. vī velle q⁊ eadē sint fatalia ⁊ tpa appellationis ⁊ nullitatis ⁊ ita videtur velle Bar. in d. l. si exp̄essim. col. iij. in ℣. circa tertiū. qñ dicta remedia p̄nt simul p⁊osequi sed vbi essent contraria tunc litiganti sup̄ nullitate nō currūt tpa in cā appellatōis. ar. d. l. ℨ ma iores. ⁊ ita vī sentire Bar. in. d. l. si exp⁊essim. col. pe. in ℣.

vltimo quero qñ ista duo.lz maior sit instantia nullitas q̄ appellatōis vt.j.dicet.sed Bal.in.d.l.q̄ testamēto i fi.ff. de excu.tu.distinguit aut solū est appellatū 7 tunc q2 nullitas venit incidenter in cā appellationis'.l. quedā mulier. ff.fami.her.l.carmelia pia.ff.ō iurepat.tūc ꝓcedat Jnno. in.d.c.sepe quia deserta cā appellationis currunt tpa in instantia cause nullitatis sed qñ nullitas deducit ꝓnci/ paliter 7 de per se,absq; appellatione puta dico sniaz nul lā 7 si qua est appello tunc si simul 7 permixtim ꝓsequit cāz nullitatis 7 iniusticie ꝓcedat qō dicit Bar.q̄ currūt simul tpa licet instantia in nullitate duret. triēnio vt per Bar.in.d.ꝟ quero quō ista duo.sed qñ quis eligit ꝓmo via nullitatis distincte ꝓsequendo Bal.in.d.l.qui testa/ mēto tz q̄ non currāt tpa quo ad instantiā appellationis nec econtra quia vna ante aliā dz intentari illa .s.qua eli/ git ar.l.papinianus.§.si quis irritum.ff.de inoffi.testa.7 ß modo ꝓcedit dictū Jo.But.7 Bar.s.7 p hac snia facit qō notant.do.de rota dec.cij.que incipit Jtem q̄ fatalia vbi volunt q̄ appellanti 7 litiganti ꝓmo sup attentatis iur̄ ea que habent in.c.non solū.eo.ti.in.vi. in ver. in oīa nō currant interim fatalia in cā appellationis quod tene menti 7 intellige p̄dicta q̄ litiganti sup vno remedio nul litatis vel appellationis non currant tpa in altero qñ fuit iusta cā litigandi 7 ꝓbabili ratiōe motus alias secus 7 ita Ly.7 Bal.in.d.l. ꝯ maiores. Et ideo pone q̄ appellans formauit libellū ineptū sup quo diu fuit litigatū tandem pronunciat libellus ineptus an interim sint decursa tpa i cā appellatiōis dicas q̄ sic q2 sua culpa.7 ita Bal.i autē. ei qui.in prin.intellige qñ nō fuit in p̄dictis ꝓbabilis 7 iusta cā li tigandi alias secus foret p Ly.7 Bal.in.d.l.ꝯ.maiores.7 p rotā in.d.dec.7 ita et sequitur Ang.in.l. Paulus .§. he res.ff.de vsuris.vbi no.p eū tene mēti predicto. Septio querit an ab actu nullo vel a snia nulla sit necesse appella re dic q̄ nō ergo pōt dici de nullitate principaliter vel i cidenter vt.s.i.iij.q.7 ita text.in.d.l.si expressim. facit glo. in verbo.infirmabitur.in.d.l.i.ff.de feri.7glo. 7 textus in. c.fine de re iudic. in. sexto sed an possit appellari ab actu nullo vī q̄ non p̄ ter.in.l.si constat.ff.eo.ti.vbi dicitur q̄ superuacuo appellatur 7 ler. nunq̄ vtitur supernacuis re medijs.l.hec stipulatio.§. diuus.ff. vt lega.nomine ca.c. ij.de ꝓba. Jtē appellatio tendit ad rescissiōez .l.i.§.i.ff.ad turpi.sed qō nullū ē rescindi nō pōt vt in.d.l.nā 7 si sub cōditiōe ꝟ.post defecū. Jtē ꝓppellatio tēdit ad suspendē/ duz.c.veniētes.s.de iureiurā.sed respectu snie nulle appel latio nō inuenit quid suspēdat cōtrariū tñ tz hic,Jnno.7 Jo.an. per tex.in.d.l.si exp̄ssim.in ꝟ. vnde si quis. vbi di/ citur q̄ appellatio fuit deserta lapsu fataliū :ꝯ p̄supponit appellatōez tenuisse q2 priuatio p̄supponit habitū vt in.c. ad dissoluendū.j.de despō.ipub.l.manumissiōis de iusti. 7 iure Jtē q2 snia nulla saltē de facto grauat.l.si quis p uocatōe.C.e.ti.7 q2 executio grauare possit.l.i.ff.de ap.re ci.7 et q2 in oī appellatione includitur nullitas tacite vt in.d.l.quedā mulier.7.l.carmelia pia.p quas leges Bal. in.l.fi.C.de snīis ex pic.re. cōcludit a quolibet actu nullo posse appellari 7 lz appellatio dicto casu nō opet effectū rescissiuū sed opat effectū deuolutiuū 7 suspēsiuū vt vide dicta.j.xi.q. immo satis pōt dici q̄ opet effectū rescissiuū quatenus de facto ꝓcessit vt.l.certa rōe.C.qñ ꝓuo.7 glo. in.l.i.ff.de feri. 7 in.d.l.si dolo 7 p glo.in.c.i.s.vt lite non cōtes.7 ita Jmo.in.d.l.si exp̄ssim col.xiij. Nō ob. ver. sup uacuo.in.d.l.si cōstat.q2 certe nō excludit potētiā appellā di quasi dicat exhabūdanti 7 ad cautelā posset.7 ita Bal. in.l.i.C.qñ ꝓuoc.col.v.7 ita Cumanus in.d.l. si exp̄ssim in q̄rto no.7 in col.ix.vbi plene p eū.de hoc 7 p hac dec. q̄ a snia nulla possit appellari ē casus ad litteram in.c.ex hibita.s.de iudi.vbi testes erant recepti ante litem cōtest. 7 sic ꝓcessus 7 snia interlocutoria q̄ erant nulla vt in ti.s. vt lite non contes.tamen appellatur vt valeat appellatio. 7 ita Pano2.in.d.c.ex hibita.in.iiij.notabili pro quo etiaz est tex.hic vbi ꝓcessus 7 snia interlocutoria erant nulla q2 p surreptōem in cāis beneficialibus vt p glo.in.c.ad audi entiā.el.ij.7 tñ fuisset hic valida appellatio si i forma debi ta interposita foret.7 ita Pano2. hic.nō.col.iij.7 q2 multi effectus resultant ex tali appellatione de quibus.j.in.ix.q.

Sed aduerte q2 Cumanus in.d.l.si expressim .col.vi. in prin.dicit .p̄dictā determinatōem limitandā duobus mōis.p̄ vbi sit snia nulla ex defectu ptātis seu iurisditōis tunc enim appellari nō posset: q2 tolleret cognitio a iudi ce cōpetente ꝓpter superiorē qui dz per.appellantē adiri i cā appellationis. Jtem q2 acta sunt nulla.ꝯ snia nulla. l ex cōsensu.ff.eo.ti.7 sic nō possint cōfirmari adducit.l.i. C.de arbitris.7.d.l.si costat 7 p hac determinatōe addu cit Bal.ita tenere in.l.i.C.qñ ꝓuo.col.añpe.in ꝟ.iuxta p̄ dicta: forma tale dubiū vbi voluit q̄ si a snia lata a publice excōicato vel a suo seu alias inabili appellatur simpliciter nō poterit in cā appellationis de hac nullitate cognosci 7 q2 ista extrinseca nō veniunt in cā appellationis p nō.in l.p hāc.C.de tē.appe.cū talis nullitas ñ ꝓcedit ex defectu iudiciarij ordinis nō seruati fm eū 7 p predictis facit gl.in l.lz.ff.de iud.7 in.l.ij.circa mediū.C.de iure fis.l.x.7 i.c.pru dentiaz.in p̄n.7 ibi Jnno.s.de offi.del.q2 qñ snia ē nulla ex defectu iurisdictionis non potest cōfirmari etiam erra til habitōe superioris. Sed aduerte q2 hec limitatio nō ꝓcedit 7 est ꝯ ter.i.c.significantibus.s.de offi.dele.vbi ab illo ꝓcessu notorie nullo ex defectu ptātis 7 iurisditōis ap pellat 7 appellatio deuoluit 7 virtute appellatōis iudica tur ibi.sup nullitate facit ēt.c.cum cām.s.de offi.dele. vbi a ꝓcessu duoꝝ absente tertio 7 sic nullo ex defectu iurisdi tionis appellatur facit glo.in autē.habita.7 ibi Bal.in.§. verum.col.iiij.C.ne fil.p patre.7 in.l.pe.in fi.C.de pac.fa/ cit qō nōnt doc.in.c.sup lr̄is.s.de rescrip.7 in.c.i.eo.ti.in vi.7 in.c.si appellationem.de app.q2 snia nulla ex defectu iurisditōis ē impossibile cōfirmari vt vide plene dicta in c.cū cessāte.s.eo.in.xiij.limitatōe cū sequētibus.Jtē appel latio in his casibus opari suos effectus de quibus dicet. j.i.ir.q. Nō ob.qō dicit Bal.i.d.l.i.C.qñ ꝓuo.q2 illud dictū nō ꝓcederet vt p̄z ex p̄dictis 7 q2 in appellatione ve niūt ēt extrinseca dūmō veniāt ad coadiuuādū intentōe appellātis vt nō.in.d.l.p hanc.7.l.titianus.ff.qō cum eo.

Jtē excepto defectus iurisditōis satis dicit intrinsecā respicere substantiā iudiciorū q2 iudeū constat ex tribus ex ꝑsona iudicis actoris 7 rei.vt i.c.fozus.de ver.signi.vñ iuder ē ꝑs intrinseca in iudicio.merito talis nullitas,pue niens ex defectu ptātis seu iurisditiōis iudicis poterit de duci p viā appellatōis 7 hāc ptē sequit Bali.i.d.l.i.C.qñ ꝓuo.7 Jmo.in.d.l.si exp̄ssiz.in vlti.col. Nō ob.d.l.i.C. de arbi.q2 loquit i arbitrio in quo nullo mō appellat nō ob.alia iura.s.in cōtrariū adducta q2 dicūt q̄ nō est neces se appellare p hunc tñ nō excludunt facultatē appellādi vt.s.7 alios effect9 q̄ ex ipsa appellatōe resultant. Alia 7 fa limitatio Cumāi est in.d.l.si expressim..qñ snia esset nulla 7 nullitas esset euidens tunc.n.sin eū non posset ap pellari vt in.l.fi.ff.que sententie sine ap.sed certe ibi dicit q̄ absq; cā appellat 7 sic q̄ nō sit necessaria appellatio vñ per hoc nō excludit potentiā appellandi patet in.l.i.§.itez cū contra sacras.ff.q̄ snie sine ap.7 in.l.si exp̄ssim.7 glo.7 doc.in ver.necesse.in.c.fi.de re iudic.in.vi.nā 7 his casibus pōt appellari vt post in dictis iuribus 7 appellatiō opera tur suos effectus de quibus in.ir.q. Octauo q̄rit an ap pellando ab actu nullo inducat ꝯfirmatio illius act9 vide retur q̄ sic p.l.iij.§.falsus.ff.rē rat.hab.sed dicas ꝯrium q2 appellatio actū nullū vel factū ipsius iudicis nō confir mat.ita tex.in d.l.si exp̄ssim.in ꝟ.vñ si quis.7 ita cuman9 ibi i.iiij.nō.7 idē Bal.hic i fi.7 in.d.l.i.C.qñ ꝓuo.col.v.

Nō ob.d.§.falsus.q2 ibi lz inducat ratificatio gestoꝝ

a,pcuratore facto.tamē factū iudicis nō confirmatur nec dr ratificari.7 de ℔ est tex.ibi.alias quō posset appellari si inducceretur ratificatio7 cōfirmatio7 ita est tenendum ꝛ Spe.in ti.de sententia.§.iusta,circa fi.in ℣.vtꝫ aūt appellans nihil sup hoc firmauerit:sed referat distinctōez an sit nullitas ipso iure vel ope exceptōis ꝙ tu teneas indistincte vt.s.7 ita Jmo.in.d.l.si exp̄ssim col.viiij.7 p hac parte bene facit tex.hic vbi appellatio ista nō cōfirmauit,pcessū7 acta q̄ erant nulla imo obtinuisset appellās si appellatio fuisset legittime interposita. Mono queritur quales7 quot effectus resultent qñ deducit nullitas p modū7 viā appellatōis dz constare p̄7 ante oia de ipsa appellatōe ad victoriā cōsequēdam alias succūberet.ita tex.in.c.exhibita.s.de iudi.ibi appellatū cōstiterit. Item dz cōstare nō solū de appellatōe interposita infra legittima tpa7 solēni ter:sed appellatio dz hr̄e oia alia eius extrema7 formalia requisita in ipsa appellatōe.vt pz in.d.c.exhibita.7 ē tex. hic.alias appellatio nil releuaret vt dicit But̄.in.d.c.exhibita.in penul.nōb.7 de ℔ dicas,put plene est dictum.s.in prima glo.circa princi. Mis p̄missis7 occurrētibus in ipsa appellatiōe dicas qz appellatio ab actu nullo operat multos effectus.7 p̄ operat effectum devolutivum ipsius cāe nullitatis7 sic devoluit ipsam cām nullitatis ad iudicem appellationis qz ꝛ alias qñ snia nulla foret lata ab ordinario haberet ipe d̄ nullitate cognoscere vt in.l.absentē.C.de accu.7.l.si vt,pponis.7.l.si p̄ses q̄si desertā.cū ibi nōtis.C.quō7 qñ iudex.tamen qñ est appellatum a snia nulla vel alio actu nullo ipse iudex appellationis hz de hoc cognoscere7 nō iudex ordinarius vt in.d.l.quedā mulier.ff. fami.her.7 in.d.l.carmelia pia.de iurepa.7 ita nō.Bal.in l.i.in prin.C.de sniis.ex pi.reci. Scdo operat appellatio effectū devolutivū non solū ipsius cāe nullitatis vt.s. sed ēt ipsius negocij principalis itātū q̄ iustificata appellatōe a snia nulla vel a ,pcessu seu alio actu nullo iudex appellatōis cognoscit de cā7 negocio principali.7 ita tex.in d.c.exhibita.in fi.7 ibi p̄ Jmo.devoluit q̄ appellatio ad iudicē appellatōis tā cām:7 articulū appellationis: q̄ ēt ōcisionē totius negocij principalis.7 sic devoluit articulū appellatiōis articulū nullitatis7 decisionē eius.Item7 ip̄z negociū principale.ita q̄ de his oibus ad ip̄z iudicē appellationis deferet̄ iurisditio7 ipse cognoscere7 decidere hz fm Jnno.hic.7 ita determinant do.de rota in.d.dec.cccl.xi.q̄ incipit Item fuit dubitatū si appellet̄7 q̄ qñ appellat̄ a snia nulla appellatio hēat:7 operat̄ effectū devolutivū in his tribus p̄cedētib⁹ dictis.tz Archi.Jo.mo.7 Jo.an.in.d.c. fi.ō re iud.in.vi.sup illo ℣bo necesse.7 idē Bal.in.d.l.i.C. de sniis experi.re.in.prin.ad idē bene facit qō tz Lapus j.in sua allegatōe q̄ incipit appellatio:dicēs q̄ appellatio a snia nulla ō uoluit cognitōez7 decisionē tantū principalis negocij ad iudicez appellatōis sub hac forma qz si snia foret nulla vitio actorū substantialiū hēat ipse cognoscere de nouo:hoc ē a p̄ncipio7 ex integro:idest oia fient itera to sed si snia ē nulla ex vitio solius snie hēat ipse reforma re eā ex p̄mis actis vt in.l.cū q̄rebat̄.cū ibi nō.ff. de re iud.7 p glo.7 doc.in.d.l.si exp̄ssim.7 ita Lapus.in.d.allegatiōe. Tertio appellatio a snia vel alio actu nullo opatur p̄uilegium attēptatoꝝ nā nullitas p viā appellatōis deducta assumit sibi naturam ipsius appellatōis ita q̄ oia attemptata revocantur.ita tex.in.d.c.exhibita.7 facit.c.sup qōnū.in fi.s.de offi.dele.nō sic cōtingeretur qñ nō foret interposita appellatio.tunc.n.singula attēptata nō forent nulla in totū7 vtile p inutile nō viciaret̄.C.ō rebus cre.l. generaliter.§.i.7 facit ad predicta tex.in.d.c.exhibita.vbi clare ,pbatur q̄ attēptata p⁹ appellatōez ab actu sūt revocāda p viā attēptati iustificata appellatōe. Quarto operatur appellatō effectū qz impedit executōez7 oēz aliā innouatōez pēdēte appellatōe vñ ꝛ alias qñ sola nullitas ō duceret̄ absqz appellatōe nisi eēt euidēs vel posset incōtinēti ,pbari non impediret executiōem. vt in.l.i.in fi.C.de ordi.cogni.7 p Bar.in.l.iiij.§.cōdēpnatū.ff.de re iudic.7 per doc.in.c.suscitata.s.de in integrū resti.7 dicet̄,j.i.prima sequēti.q.tñ qñ nullitas deducit̄ p viā7 modum appellationis sp hz impedire executiōem ne aliquid interim innouetur p̄t.ff.nil nouari appellatiōe pēdente.7 ita nota. Luman⁹ determiat in.d.l.si exp̄ssim.col.xi.Et ,pter predcōs nō.7 vtiles effectus apparet vtile ee deducere nullitatē p viā appellatiōis quia appellatio operatur predicta7 quia appellatio absqz aliquo dubio operatur revocationem omniū attemptatorū7 innouatorum.ita etiā tz nota. Bal.i.d.c.super qōnū col.iij. An aūt oēs suprādci effectus hēant locū si deducat̄ nullitas absqz appellatiōe.7 quales7 quot effectus resultent qñ deducitur nullitas principaliter absqz appellatōe.vide.j.plene in sequenti.q.

Decio q̄rit̄ quales7 quot effectus resultēt si deducat̄ nullitas principaliter absqz appellatiōe.7 primo videdū est de effū devolutivo.so de suspēsivo.iij.de revocatiōe attēptatorū. Circa primū an nullitas p̄ncipaliter intēta devoluat totā cāz7 principale negociū ad superiorē corā q̄ de nullitate agitur Bar.in.d.l.si exp̄ssiz.circa fi.tz q̄ sic7 poterit iudex nō solū ,pnūciare snīam nullā:sed etiam ipam reformare ex noua cā7 ex nouis actis per tex.in.l. abnītem.C.de accu.7 in.l.i.§.i.ff.que snīe.sicut enim appellatio devoluit totam cām ad superiorē vt possit snīam cōfirmare vel ifirmare etiā ex noua cā.c.cū Johānes.de fid̄ in stru.l.titianus.ff.qō cū eo.ita nullitas principaliter intēta devoluit totā cām7 negociū pricipale vt sic etiā ex noua cā reformare possit.ita Bar.in.d.l.si exp̄ssim.p iura.s. adducta.7 refert Jnno.doc.tenere in.c.cū contingat.s.ō offi.dele.in glo.magna.citra medium.7 idem tenuit Bar. in.l.i.C.quando ,puoc.col.vlti.in prin.7 in.l.si vt propōis la prima.C.quō7 quando iudex.7 cum hac opi.videtur residere Ang.in.d.l.i.C.quando prou.licet Jnno.in.c.cuz cōtingat.in prin.glo.magne videtur voluisse q̄ iudex nullitatis non possit snīam reformare cuz nō spectet ad eum exquo sola nullitas fuit intētata:sed idē Ang.in.d.l.si expressiz.intelligit opi.Bar.qñ nullitas ,pcedit a sorde7 corruptela iudicis.7 ita ,pcedat.l.iiij.7.l.absentē.C.de accu. alias ,pcedat prima opi.Jnno.in p̄n.glo.magne in.d.c.cū cōtingat:nō ob.d.l.iiij.7.d.l.absentē.qz ibi ratiōe corrupte le primi iudicis nō.ob.d.l.i.§.i.ff.que snīe.qz ibi qñ deducitur nullitas p viā appellatiōis nō ob.de.i.de.re iudi.qz ibi erāt late tres snīe cōformes vel ibi bis fuit appellatū7 in q̄libet appellatione fuit snia confirmata.Sed aduerte qz Jmo.hic colū.vij.tz sc cū opi.Bar.indistincte.7 idēz in.d.l.si exp̄ssim.col.xxiij.dicens eā vouere equitatē rationē circuitus euitandi.ar.l.dñs testamento.ff.de cōdi.idez7 qz.d.l.absentē.pōt intelligi de iniuria ex alio p iniuriam .i. non iure.vt probat̄ in.l.sed si quacūqz.§.iniuria.7 in.l. i.7.ij.ff.ad.l.aquil.7 sic vtroqz mō pōt intelligi.d.l.absentem.,put intelligit glo.in.d.l.iiij.indistincte p tex.ibi.7 in d.l.absentem q̄ possit adiri superior: qui poterit reformare.non ob.d.l.i.§.i.qz facit,p dum dicitur poterit reformare7 adiri superior p viā nullitatis p̄ncipaliter:,put ibi sētit glo.cū nō dicaur ibi in tex.q̄ idē iudex habeat cā corrigere:sed indistincte iudex illius qōnis.7 sic non ob.rñsio Aug.ad illū tex.7 ad.d.l.absentē.7 determinationē Bar. tenuit Ja.But.7 Bal.in.d.l.si vt,pponis.7 Salice.in.l. si p̄ses.C.quō7 qñ iudex.7 idē But.hic7 Pano.7 in.c. in l'tis.s.de offi.dele.in fi.vbi singulariter p p̄dicta dixit q̄ ꝛ citra appellationē nō possit archiep̄s se intromittere de cāis subditorū sui suffraganei regulariter vt in.c.pastoralis.s.de offi.or.dz intelligi nisi per aliud remediū equipollens:puta si aduretur principaliter super nullitate:poterit tunc cognoscere de iustitia7 de ipsa causa principali7 reformare sentētiā epi qō dicit esse mēti tenendū. Sed aduerte qz Bal.in.l.tale pactū.§.qui ,puocauit.in.xiij.q. reducit opi.ad cōcordiā q̄ aut simpliciter fundat̄ libellus sup nullitate7 petitur simpliciter ,pnunciari snīam nullā.tunc iudex nullitatis nō acquirit iurisditionē su p negocio principali eo quia nō est super hoc adītus nec est hoc

petitum ꝛ ita ꝓcedat opinio Jnno.in.d.c.cuz cõtingat.si ẽo in libello petit snia3 nullã declarari ꝛ in melius refoꝛ mari tunc poterit.ꝛ ita ꝓcedat alia opinio Jnno.ꝛ Bar. de qua.s.ꝛ hanc cõsideratõez sequit Jmo.in.d.l.si exp̃ssiz col.xxv.qꝛ non dz iudex impartiri officiũ suum sup̃ nõ petitis.l.iiij.§.B aũt iudiciũ.ff.de damp.infec.c.innotuit.s.õ elec.ꝛ ita ẽt hoc satis voluit Pano.in.d.c.in.lr̃is.dũ loquitur si sit petitũ snia3 reformari ꝛ sic nõ simpliciter sup̃ nullitate ꝓnunciari ꝛ ita tenendũ vr̃. Postremo adde prędictis oĩb9 nõ limitatõez ad oĩa p̃cedẽtia qꝛ iudex nullitatis nunq̃ posset reformare snia3 ex alia cã quãdo nullitas surgit ex fundamento iudicij puta libellus seu processus esset inceptus seu modũ agẽdi tunc.n.hz simpliciter pronũciare snĩam ꝛ processum nullũ qꝛ reformare seu aliter valĩdare non posset .ita ter.sing.in.c.cũ dilecti.de emp.ꝛ ven. qõ ꝓcedat etiam si nullitas esset devoluta per viam appellatõis cuz dicto casu nõ poterit reformari vt ibi in ter. ꝛ ita Jmo.ibi.col.iij.in princi.ꝛ Panoꝛ.col i.ꝛ vide dicta in.c.cũ ecclesia.in fi.s.e. Ulterius aduerte qꝛ ad hoc vt iudex aditus principaliter sup̃ nullitate possit cognoscere de negocio pr̃icipali dz p̃mo expediri articul9 nullitatis cũ illa cã sit p̃iudicialis nã si snĩa nõ foret nulla transisset in rẽ iudicatã exquo nõ deducit̃ p̃ viã appellatõis vñ nõ posset inuito eo p̃ quo lata est snĩa amplius de eius iustitia cognoscere.ꝛ ita ẽt voluit Bar.in.l.cũ querebat̃.ff.de re iudi.bene si de hoc excipit̃ ꝓcessus in negocio principali nõ diffinito p̃ articulõ nullitatis esset nullus.ar.c.exhibita.s.de ind.ꝛ ita Bal.in.d.§.qui ꝓuocauit.q xij.circa fi.si vero ille ꝺ quem agit̃ nõ excipit de hoc ꝛ qꝛ nõ sit cognoscendum de iustitia ãte terminatã cãm nullitatis tũc videretur qꝛ iudex aditus sup̃ nullitate possit sup̃ iustitia vel in iustitia ꝓnunciare aliter nõ terminato articulo nullitatis ar.d.l.absentẽ.ꝛ.d.l.i.§.i.immo ẽt videret̃ qsi ex actis constaret snĩam eẽ aliquã tñ iniustã qꝛ poterit ꝺ rĩã snĩam ferre exquo sibi liquet de iustitia prime snie ꝛ per ꝓtem aliter nõ est exceptũ ꝛ valebit snĩa ꝺ snĩaz exquo cõstat de eĩ9 in iustitia ꝛ ferẽ in vinersis instãtĩs vt nõt̃ in.l.duob9.ff.de excep.rei iu.ꝛ p̃ Jnnoc.in.c.cũ bertoldus.de re iud.ꝛ facit in simili glo.in.c.i.s.de resti.spo.ꝛ nõ.per Panoꝛ.ad hoc ꝓpositũ in.d.c.cũ cõtingat.col.iiij.ꝛ hec ẽt fuit determinatio Jmo.in.d.l.si expr̃ssim.col.xxv.quã tene mẽti ꝛ de his an nullitas cõprehendat iniustitiã vel ecõtra quo ad hũc effectũ devolutiuũ dicẽt̃.j.circa materiã libelli. Circa scõz de effectu suspensiõis an nullitas suspendat exceptionem ꝛ ꝓhibeat aliquid attẽptari cõsidera qꝛ aliquando opponitur nullitas per viam exceptionis puta petitur executio sẽtẽtie excipit̃ de nullitate an exceptio nullitatis impediat executionẽ sententie vel instrumẽti Jnno.in.c. cũ in iure in p̃n.s.de offi.dele dixit qꝛ nõ nisi in casu.l.si pretoꝛ.§.marcellus.ff.de iudi.qꝛ alias nõ inuenit̃ iure cautũ qꝛ nullitas impediat executõez fm Jnno.ꝛ Spe.in ti.de lib.cõcep.§.nũc dicẽdũ.cõcludit qꝛ si agit̃ de nullitate p̃ viam exceptõis ꝛ ꝓbatio fieri possit incõtinenti ipediat̃ executio alias secus ꝛ ita in effectu cõcludit Bar.in.l.iiij.§.cõdẽnatũ.ff.de re iud.ꝛ in.l.fi.§.si ex falsis instru.dicẽs qꝛ aut ex ꝓte excipiẽtis nihil ẽ ꝓbãdũ puta excipit snĩa3 nulla ex defectu citatõis.l.ea q̃.C.quõ et qñ iuder.vel ex defectu mãdati ꝓcuratoꝛis.l.licet.C.de ꝓcu.c.in nr̃a.s.õ ꝓcu. ꝛ his casibus ꝛ similibus impedit̃ executio vt in dictis iuribus si vero sit aliquid probãdũ ꝛ cognitio requirit altrionẽ indaginez tũc exceptio nullitatis nõ impedit executionẽ.ita ter.in.l.fi.C.de ordi.cogni.ꝛ in.l.ij.C. de falsis.ꝛ in l.edcõ.C.õ edic.diui. hz Ange.in.d.§.cõdẽnatũ.limitet an alleget̃ nullitas snie late ex falsis allegatõib9 ꝺ absẽtẽ ex cã necessaria vel probabili .ita intelligit.d.l.si pretoꝛ.§.marcellus.ꝛ ita intellexit Jnno.in.d.c.cũ cõtingat.Bar.vero intelligit illũ ter.quãdo incontinẽti posset hoc doceri qõ videtur rõnabile.ar.l.iij.§.ibidem.ff.ad exhibendum.fm Jmo.in.d.§.condẽnatũ col.ij in prin.si vero excipiens de nullitate põt incõtinenti probare ꝛ tũc impedit ꝛ suspendit executionẽ vt in.d.§.cõdemnatum in.d.l.fi.C.si ex falsis instru.ꝛ ita sequit̃ Jmo.in.d.§.cõdẽnatũ.ꝓ quo optimus ter.in.l.i.C.qñ ꝓuo.ibi si promptã habetis.quia nullitas incõtinenti ꝓbanda impedit executionẽ.ꝛ ita Bar. ibi. Ang.tñ in.d.§.cõdemnatum.h̃ limitat nisi appareat qꝛ gratia differende solutionis opponatur exceptio nullitatis:tunc.enĩ impediret executionem in.d.l.ij.C. de falsis.

Tu intellige qñ ẽ hoc constat ꝓ nõ.in.c.suscitata.s.õ in integrũ resti.alias qñ offert̃ ꝓbatio incõtinẽti tollitur oĩs ꝓsumptio calũnie ꝛ malitie.vt in.c.lr̃as .s. de resti. spo.j.e.c.interposita.in prin.ꝛ ita Jnno.nõ.in.c. post electionez in fi.j.de cõcel.p̃bẽ.ꝛ cũ distinctiõe Bar.s.resident Ang.in.d.l.i.C.qñ ꝓuoc.dicẽs idẽ dicendũ in executiõe laudi arbitramẽtalis vel instrumẽti guarẽtigiati ꝛ distinctionẽ Bar.sequit̃ Bal.i.l.ab executoꝛe.C. quoꝛ ap.col. iij.v̊.sz nũquid exceptio nullitatis ꝛ in.l.i.in prin.C.ne liceat tertio ꝓuo.ꝛ in.l.fi.C.de ordi.cogni.col.vlt.ꝛ ideo dicit nõ.Bal.in.d.l.fi.C.si ex falsis instru.qꝛ excipiẽs de nullitate ad ipediendũ executionẽ dz esse cautus qꝛ offerat se incõtinẽti ꝓbare alias iudex posset exceptionẽ reicere ꝛ reseruare in alio iudicio.ar .d.l.iiij.§.ibidẽ.ad exhibẽ.ꝛ in.l. ille a q̃.§.si de testamẽto.ff.ad trebel.ꝛ p̃ Bar.in.l.nã ꝛ postea.ff.õ turcĩurã.ꝛ supradictã determinationẽ ꝛ distinctionẽ sequũt̃ do.de ro.in deci.cclxxx.que icipit Jtẽ hz p̃ viã exceptiõis. Adde ꝛ limita primo qꝛ vbi quis reportauit tres snĩas cõformes ꝺ se nõ audit̃ excipiẽs de nullitate ad impediẽdũ executionẽ snie dato qꝛ incõtinẽti vellet ꝓbare.ideo dz fieri executio postea disputari de nullitate. ita de hoc ter.in cle.i.õ re iu.ꝛ p̃ Bal.in.d.l.fi.C.de oꝛ.cogni.col.vlt.ꝛ in.d.l. ab executoꝛ.colũ.iij.Bal.tñ singulariter in.d.l.i.C.ne liceat.tertio ꝓuo.limitat.d.cle.i. nisi nullitas esset euidens vel liquida tunc.n.cessat calũnia opponẽtis ꝺ nõ cessat dispõ.d.cle. de quo tñ articulo dic vt plenius p̃ doc.in.d.cle.i. Scõo limita qꝛ oĩ casu exceptio nullitas impedit executionẽ hz requirat altiorẽ indaginẽ qñ executio esset irretractabilis vel damnũ irreparabile puta mortis vel alia offensa p̃sonalis tortura vel similia. ar.l.ante.ff.õ ap.reci.ꝛ ita Bal.in.l.qui cũ duas. circa medĩ.C.de adul.ꝛ in.d.l.ab executoꝛe col.iij. vbi refert Pe.ꝛ Ly.idẽ tenere ꝛ h̃ idẽ sequit̃ Ang.in.l.fi.C. si ex falsis instru.in fine qõ nõ. Sed circa p̃dicta dubitat̃ qñ dicatur posse incõtinẽti ꝓbari Bar. in.d.§. cõdemnatũ dixit qñ infra illud tp̃s.j.qõ solet executio examinari si in illo exceptio opponeret̃ vt.l.si is a quo.ff.vt in pos.lega.ꝛ satis videret̃ qꝛ infra duos mẽses ar.l.aufert̃.§.qui ꝺpẽsationẽ.ꝛ ibi Bar.ff.de iure fis.vel de cõsuetudine .j.x. dies ar. l.si debitoꝛi.cũ ibi nõ.ff.de iudi.ꝛ ita Bal.in.c.cũ in iure pitus.s.de offi.dele.col.v. Scõo dubitat̃ eo casu quo exceptio nullitatis impediret executionẽ si iuder non admittit an valeat ꝓcessus Bal.in.d.§.qui ꝓuocauit.q.xij. in fine cõcludit qꝛ sic ar.c.ex pte.Lio.s.eo. Si vero de nullitate cognouit ꝛ cõstat dz de ipsa primo ꝓnunciare vt p̃ Bar.in.l.cũ q̃rebat̃.ff.de re iu.si tñ ferret snĩam absolutoriã ꝺ exceptionẽ nullitatis.hz ꝓbatam valeret snĩa nisi ea appellet̃ dũmõ erroꝛ nõ sit expressus in snĩa vt in.l.i.§. Jtẽ cũ ꝺ sacras.ff.que snie sint ap.ꝛ p̃ Jnno.ꝛ doc.in simili in.c.i.s.õ rescrip.ꝛ p̃ Lapũ ꝛ Be.in.c.i.de rescrip.in.vi.

Circa tertiũ si nullitas deducit̃ principaliter agẽdo an interim opet̃ effectũ suspẽsiuũ qꝛ nihil sit innouãdũ ꝛ veniãt reuocãda attẽptata sicut appellatiõe pẽdẽte sup̃ quo articulo Jnno.in.d.c.cũ in iure pitus.dixit singulariter qꝛ nõ ꝛ qꝛ h̃ nõ repit̃ iure cautũ.Bar. vero in.l.i.in vlt .col. C.qñ ꝓuo.ꝛ in.d.l.si exp̃ssiz.circa fi.vr̃ sensisse cõtrarium nõ dixit qꝛ sicut in cã appelllatiõis attẽptata ꝓhibẽt̃ pẽdẽte appellatiõe ꝛ veniũt reuocãda vt.ff.nil noua.appe.pen. ꝛ in.l.cirographis.§.fi.ff.de admĩist.tu.ita iudex nullitatis põt oĩa attẽptata p̃textu illius snie nulle reuocare ar. d.l.absentẽ.ꝛ p̃ Jnno.in.c.ex insinuatiõe.s.de ꝓcura. facit.l.pãpinianus.§.si filius.ff.de inoffi.testa.qꝛ sicut q̃rela inofficiosi est p̃iudicialis ad testamẽtũ.ita q̃rela nullitatis

ad sniam vel ẽctũ. Sed aduerte q2 Bar. loquit' 7 ita dz in telligi lata iã snia sup nullitate. tunc ẽ q3 oia attẽptata reuocant' vt. j. dicet'. Sed interi pẽdẽte lite dicas q3 nullitas ordinarie agẽdo nõ ipedit executõem nec suspendit ẽctum vel sniam. 7 ita tex. in. l. fi. C. de o2. cogni. 7 Bal. ibi in fi. 7 ĩ l. appellatõe. in fi. C. de appel. non ob. d. §. si filius q2 lz exceptio nullitatis sit ꝓiudicialis vt. s. tñ nõ actio vel officiũ iudicis qõ ꝓipsa nullitate intentat' rõ dꝛie q2 actio ẽ ordinaria exceptio ẽ summaria. 7 ita Bal. in. l. i. C. ne liceat tertio ꝓuo. in ꝓin. Itẽ sit rõ q2 ad aliũ finẽ agit' de nullitate vbi petit' sniam declarari nullã 7 ad aliũ agit' qñ petitur executio snie iõ litis pendẽtia sup nullitate ordinarie agẽdo nõ impedit executõez in alio iudicio vel in codẽ lz postea attẽptato 7 ꝟ clarius cõcludit Bal. in. d. §. qui ꝓuocauit. in ẋ. xij. quero. q2 lz cozã superiore dicatur principaliter de nullitate nõ tñ deuoluitur ad eũ iurisditio quo ad hoc q3 li inferior interiz exequetur sniam reuocaret' executio statim via 7 priuilegio attẽptati q2 nulla lex; hoc dicit vt. s. ꝑ Inno. ĩmo ẽctũ habetur in. d. l. fi. C. de o2. cogni. lz victoria obtenta sup nullitate tunc est q3 fieri dz reuocatio attẽptatozum officio iudicis. ita Bal. in. d. §. qui ꝓuo. 7 ꝟ id tenuit Ang. in. d. l. fi. C. si ex falsis instru. codez mõ concludens q3 exceptio litis pendẽtie super nullitate primo principaliter intrẽtata nõ bz ipedire executõem snie vel instrumẽti postea intentatã posito q3 sup illa lite nullitatis posset ferri snia talis q̃ pareret exceptiõem rei iudicate in isto iudicio executiuo. ita Ang. ibi ꝑ illud singulare dictuz Inno. in. d. c. cum iure qõ dicit mẽti tenendũ 7 pluries hũisse in facto 7 hoc idez tenuit Ang. in. l. i. C. qñ ꝓuo. post prin. 7 hec sunt nõnda ad limitatõem. l. fundũ. 7. l. fundi. 7. l. si ante. ff. de excep. rei iu. 7 ibi ꝑ Bar. 7 hanc determinatõez sequitur But. hic. 7 id Jmol. hic col. x. 7 plenius in. d. §. cõdẽnatum col. ij. 7 idem tz hic Pano2. 7 hec fuit ẽt determinatio do. de rota in. d. dec. cclxxx. Ex quibus omnib9 tene mẽti nõ. 7 vtilẽ cõclusionẽ q3 pendentia litis sup nullitate principaliter 7 ꝑ intentate exceptio litis pẽdẽtie nõ ipedit executiõem nec reuocatõem attẽptatozũ. immo si executio fit lite pendẽte interim nõ reuocare ꝑ viã attẽptati sed dz expectari finis negocij. facit autẽ. que supplicatio. in fi. C. de ꝓci. impe. offere. vbi ẽt Bal. idem tz 7 in. d. §. q3 ꝓuocauit. vt. s. dicens q3 demũ obtẽta victoria sup nullitate tunc est oia interim innouata 7 inde secuta veniũt officio iudicis reuocanda 7 ex his scõm Bal. in. d. §. qui ꝓuocauit. apparet differentiã 7 vtilitatẽ insurgere qñ deducitur nullitas ꝑ viã appellatõis q2 interim nihil põt innouari. 7 attẽptata sunt nulla 7 venirẽt reuocãda via 7 priuilegio attẽptatozũ sm Bal. ibi 7 ẽ dictũ. s. in. ix. q. secus si deducatur nullitas principaliter absq3 appellatõe tũc. n. reuocatio attẽptatozũ nõ bz locũ sed expectatur victoria sup nullitate qua obtẽta ẽ dare remediũ attemprati in iudicio nullitatis 7 ita dz intelligi Inno. 7 Jmo. in. d. c. ex insinuatiõe. s. de ꝓcu. ꝑ q̃ ẽt tex. 7 doc. in. c. cãm matrimonij. s. de of. dele. 7 in. c. cũ cã. s. eo. ti. vbi tex. nõ. q3 declarata snia nulla oia inde secuta restituuntur 7 fit restitutio possessiõis 7 rerũ cũ fructibus nõ solũ pceptis sed ẽt ꝓcipiendis. ita q3 titulus snie nulle nõ cãt bonã fidẽ nec titulũ nec excusat a fructibus ẽt ꝓcipiendis. ita tex. sing. ibi cũ glo. fi. vbi Jmo. 7 Pano2. ita nõnt qõ est nõnd ad. l. si fundũ. C. de rei ven. 7 an 7 qñ titulus snie nulle ꝓsit ad ꝓscribendũ vide plene ꝑ But. in. c. si diligẽti de ꝓscrip. in penul. carta. circa fi. in ẋ. querat glo. an errãs in iure circa finẽ. Adde ẽt ad ꝟ nõ. tex. in. c. ij. in fi. s. vt lite nõ cõtes. vbi ẽt doc. hoc idez nõnt ꝑ quem tex. dixit nõnter Bal. ibi q3 ad officiũ iudicis sup nullitate spectat reformare 7 restitutõez dare ẽt ꝑ eũcos possessozes occupãtes ꝓtextu illius snie nulle. ita tex. in ꝟ sing. ibi. 7 facit qõ idez tenuit Ang. in. l. i. ff. de fer. col. vlt. 7 hec nõ. ad limitationem. c. romana. §. in aliũ. de appel. li. vi. Itẽ adde ꝓdicis tex. nõ. in. c. ecclesia. s. de cõsti. q3 amplius nõ probat q3 ꝓcessus 7 snia 7 alia inde secuta 7 ois executio q̃ fundatur virtute statuti invalidi sunt nulla: 7

reuocanda. ita Bal. iu. i. col. dicẽs q3 ille tex. quo ad hoc alibi nõ reperitur. iudicia q̃ agitata 7 oia executa virtute statuti invalidi sunt nulla nec transeunt in rẽ iudicataz tenemẽti. Amplius ẽt adde ꝓdicta oia locũ habere in quolibet iudice nullitatis ẽt si super nullitate cõtractus q2 declarato cõtractu nullo oia inde secuta retractãt' 7 põt iudex cogere ad restitutionẽ ꝓcij habiti occasiõe illius cõtractus. ita nõ. Bal. in. c. dilectus. el. ij. s. de rescrip. in fi. 7 ĩ. c. que in ecclesiarũ. s. de consti. ꝑ tex. ad hoc nõ. in. l. senatus. ff. de cõtraben. emp. q̃ oia tene mẽti q2 nullibi ita plene 7 distincte tacta reperies. Sed aduerte q2 oia preceden tia dicta veniunt limitanda multis modis. 7 ꝓmo vt ꝓcedãt qñ obiceret' simpliciter de litis pẽdẽtia sup ipsa nullitate secus si ẽt opponat' exceptio nullitatis 7 de illa velit docere in continenti nã nihil repugnat q3 deducẽ ꝓncipaliter ꝑ viã nullitatis possit ẽt incidenter iterũ deduci ꝑ viã exceptiõis cozã alio iudice executionis 7 tũc exceptio nullitatis incontinenti ꝓbata impediret executionẽ vt. s. est' dictũ: ita q3 vis stat in forma excipiẽdi. 7 ita voluit notabiliter Jmol. in. d. §. condẽnatũ col. iij. in ꝓin. 7 ita fuit de mẽte Bal. in. d. c. cũ in iure. col. vi. qui ita dz intelligi 7 facit qõ notat' in simili in. c. ij. 7 fi. s. de o2. cog. Scdo limita nisi executio esset talis que nõ posset postea reparari 7 foret irretractabilis tũc. n. obstaret litis pẽdẽtia super nullitate 7 impediret executionẽ. 7 ita Bal. in. l. cũ qui duas. circa mediũ. C. de adul. dicẽs q3 stante statuto q3 bannitus possit impune offendi tñ pẽdẽte questiõe nullitatis bãni ẽt si nõ esset euidẽs nullitas nõ poterit iterũ offendi q2 executio que nõ põt retractari nõ põt vnq̃ fieri lite pẽdẽte vt notat' in. l. i. C. qui accu. nõ pos. 7 in. l. ante. ff. de appel. reci. 7 ꝟ idẽ tenuit Bal. in. l. appellatiõe. in fi. C. de app. 7 in. d. autẽ. que supplicatio. in fi. vbi tñ subdit q3 si talis bãnitus occideret' lite pẽdẽte sup nullitate bãni tũc an occidẽs debeat puniri pendet ex validitate ipsius banni nã si bannũ ꝓnũciabit' nullũ punietur tãq3 homicida alias secus 7 sic q̃ ad hoc ispicit' veritas nõ sola litis pẽdentia. l. si quis filio. §. q3 si quis. ff. de inoff. testa. Bal. vero ĩ l. si senatus. ff. de fer. dixit tũc esse verũ q3 exceptio vel pẽdentia nullitatis ipediat executionẽ irretractabilẽ vt. s. ni si appareat de euidẽti calũnia opponẽtis q2 idẽ opat' ex presса calũnia qõ erꝛ suus erroꝛ fm glo. in. l. qui cũ maior. §. lz si ꝑsens. ff. de bon. lib. 7 ꝑ Inno. in. c. i. s. de offi. vica. 7 ita ẽt tenuit Paulus in de. i. de re iudi. 7 facit glo. i. l. vbi pactũ. C. õ trãsac. Tertio limitãda vĩ ꝓcedens determinatio nisi ꝑ iudicẽ cozã quo deducit' ꝓncipaliter 7 primo ipsa nullitas inhibeat' alteri iudici cozã q̃ petit' executio ne aliquid lite pẽdẽte habeat innouare tũc. n. videretur q3 virtute inhibitiõis inducat' añ oia reuocatio attemptatozũ vt in. c. nõ solũ. §. i. co. ti. in. vi. 7 in. c. tuã. s. de ord. cognit. ita q3 inhibitio 7 litis pẽdẽtia sup nullitate simul iũcta videret' q3 haberet expedire executionẽ 7 q3 iudex nullitatis possit inhibere: vĩ tenuisse Bal. in. l. i. ff. de offi cio cõsul. in. q. xij. 7 Jmo. in. d. c. ex insinuatiõe. s. de ꝓcu. col. iij. Sed certe ꝓriũ ẽ dicẽdũ quia Jmo. ibi 7 Bar. in. d. l. i. C. qñ ꝓuocare. 7 in. d. l. si expꝛessiz. circa fi. debẽt intelligi ꝓut est supra dictũ in ẋ. tertio dubitat' si deducitur nullitas. nã iudex nullitatis nõ põt inhibere ẽt inferiori iudici ne interiz exequat' 7 inhibitio nihil opat' nõ obstat tex. in. c. nõ solũ. nã ꝓcedit in apppellatiõe qñ inhibitio est canonice facta cũ nõ reperiat' iure cautũ q3 nullitas ordinarie agẽdo impediat executionẽ vt. s. 7 pz in. d. l. fina. C. de ordine cognit. igit' inhibitio nihil operatur 7 ista fuit determinatio dñozum de rota in. d. dec. ccccl xxx. 7 hoc idẽ sequit' hic Butrio. 7 idẽ Jmo. hic col. x. Nõ obstãt ꝓdictis notata ꝑ Inno. in. d. c. cũ. Ant. in fi. s. de cõsti. q2 ꝓcessus qui fit executiõe cũ fiat in iudicio sũmario non habet preiudicare in plenario iudicio nullitatis co nõ obstat litis pendentia 7 inhibitio nihil operat'. Nõ obstat dictum Bar. in. d. l. si exꝑssim. 7 Jmol. in dicto. c. ex insinuatione. vt. s. est dictum tene mẽti hãc singularez

limitationem q2 sepe in practica occurrit. Quarto limi ta q2 si ē petita reductio laudi z reductio sententie arbitra mentalis ad arbitriū boni viri an poterit fieri executio lite pendente sup reductione q2 do.flozen.in.c.exposita.s̄.de arbi.tenuit q̄ sic dicens q̄ interim nō dz suspendi execu/tio allegat nō.in.c.ex lr̄is.s̄.de resti.in integ.in glo.suppli/catio.z sufficit fm eum q̄ iure nō ꝓbat̄ ꝓtrariū nō obstat si diceret̄ q̄ hec petitio reductōis hz viz appellatōis vt in l.nō distinguemus.§.cū quidā.ff.de arb.q2 nō p oia vt ibi nō.patet q2 ī casu iudex nō adit̄ per viā appellatōis sed p viā ḡrele z hec differunt inter se vt in.c.cōcertatōi.de app. in.vi.exquo ḡ petit̄ reductio principaliter nō hz impedi re executōem sententie sed certe Bal.in.d.§.qui ꝓuocauit.in fi.tz cōtrarium p notata.ff.de excu.tu.in.l.diximus. in prin.z in.d.§.cū quidā z hanc ptē sequit̄ ēt Pano.in.c. q̄ntuallis.s̄.de iureiur.in penul.carta q2 talis reductio q̄ ad effectū differende executōis habeat vim suspensionis z appellatōis vt in.d.§.cū quida.z q2 iura dicūt q̄ arbi/tramentū iniquū dz reduci ad arbitriuz boni viri.ḡ nō dz executōi mandari ante reductōem.l.societatem.§.arbitro rum.in fi.iuncta.l.q̄ si nerue.ff.p socio.z hoc vī velle Jn noc.in.d.c. quintauallis.dū dicit non valere dictum arbi tratoris nisi sit equum vel ad equitatē reductum.z idem glo.in.c.cām.s̄.de elec.ḡ iterum nō ē exequendū si vero iu/dex executōis ꝓfirmasset laudum z a cōfirmatione sit ap/pellatū tunc bene poterit pendente appellatōe sniā mādā rī executōi q2 a sniā iudicis recursus nō potuit appellari vt notat Bar.in.l.i.ff.de lega.ij.z sequit̄ Bal.p̄cedentia dicta in.d.§.qui ꝓuocauit.ī fi. vbi refert q̄ ita Bononie fuit disputatū. Ultimo lz lite pendēte sup nullitate nō possit fieri inhibitio an saltē possit fieri sequestratio Bal/dus in dicta.l.ab executore.in fi.C.quozū ap.p illū notabi lem ter.cōcludit q̄ aut possessor habuit sententiā cōtra se quā postea principaliter.z ordinarie agēdo dicit nullā tūc si ē res mobilis fit sequestratio si ē īmobilis seq̄strant̄ fru ctus. Jntellige q̄n cōcurrit iusta cā sequestri puta suspitio vilapidatio vel similis.si vero petitor qui nō possidet dicit sniam nullā nunq̄ fiet sequestrū exq̄.n.petitor ē victus z hz sniam cōtra se nullo adiutorio iuuatur.ideo dicit Bal. q̄.d.l.ab executore. dz intelligi q̄n possessor est victus se cus si habuit sniam pro se tunc.n. non fiet sequestrū ar.l. euidenter.ff.de excep.rei iu. Tu cōsidera si possessor ē vi ctus qui nō appellauit a sentētia licet dicat ō nullitate p̄n cipaliter nō vī q̄ possit fieri sequestrū sed dz fieri executio sentētie vt ē dictū.s̄.z res dari victori quātūcunqz alias suspectus.ita tex.nō.in.l.fi.C.de or.cogni.si vero possessor fuit victor z petitor fuit victus tūc posset procedere q̄ dicit Bal.q̄ nō fiat sequestr̄ lz snia dicat̄ nulla z hoc pro pter auctoritatē sentētie a qua nō est appellatū cū possessi/sione vincentis:cogita z no.p̄dicta ad itellectuz.d.l.ab exe cutore. Undecimo principaliter querit̄ circa materiā libelli z an in cā nullitatis requiratur necessario libellus Spe.ti.de lib.concep.in.§.nūc videndū.in fi.cōcludit q̄ aut nullitas deducit̄ incidenter z nō requirit̄ libellus se cus si p̄ncipaliter intentet̄ per no.in. c.fi.s̄. de offi.iudi.z idē tenuit Spe.ti.de snia.§.iusta.circa fi.in ℣.quid ḡ si ap pellans a snia nulla.z cōcludit q̄ agēdo principaliter req runt̄ libell⁹ z litis cōte.z refert curiā romanā ita seruare z ita Bal.ī.§.qui ꝓuocauit ī.q.xiij.in fi.z idē But. Jmo. z Pano.in.c.p tuas.s̄.eo.in fi. Fallit cozā eo qui tulit sen tentiam q2 cozā ipso nō requiritur libellus nec litis conte, lz directe z principaliter agat̄ de nullitate z refert Spe. ita tenuisse in.d.℣.quid ergo si appellans.in fi.z ita trālit Jmo.in.d.c.per tuas.in fi.pōt ergo esse rō q2 q̄n cozā eo/dem iudice deducit̄ nullitas tūc cōstat sibi ex actis factis cozā eo ex quibus resultat notoriū iuris .c.cum olim.j.ō ver.sig.iō iudex ipse pōt supplere absq3 alio libello vt per Jnno.in.c.ex insinuatione.s̄.eo.z in.c.per tuas.s̄.de testi. z facit quod notat̄ p Bar.in.l.cū querebat̄.ff. de re iudi.

Sed aduerte q2 Spe.in.d.℣.quid ergo. hoc nō dixit sed solū q̄ si snia ē nulla possit idē ordinarius absq3 libel lo z litis cōtestatione aliā sniam ferre z hoc ideo q2 vicium nullitatis cōcernebat solā sniam. secus ḡ dicenduz vī q̄n nullitas principaliter intentat̄ ordinarie agēdo q2 in hac cā requiritur necessario tela z ordo iudicij vt p Jnno.ī.d. c.fi.de offi.iudi.z ita Pano2.in.d.c.p tuas ī fin. z facit q̄ dicet̄.j.in seq.q. Duodecimo querit̄ an in cā nullitatis requirat̄ necessario litis cōtestatio Spe.in.d.§. iusta.circa fi.in.d.℣.quid ergo si appellans z in ti.de lib. cōcep.§. nūc dicendū.ad fine.℣. quid si snia.cōcludit q̄ si de nul litate agitur incidenter non requiritur libellus nec litis contestatio secus si principaliter.z ita residet Bal.in.l.i.ff. de ferijs col.ij.cōcludens q̄ principaliter agēdo snia sup nullitate sit diffinitiua.ideo necessario requirit̄ libellus z litis contestatio z idē voluit Bal.ī.d.l.i.in fi.C.de ordi. iu di.p illum tex.vt sit necessario lis contestāda.p quo ēt fa/cit q̄ plene est dictū in.c.cū cessante.s̄.e.in ℣.xxij. quan do snia ferē sup nullitate z ibi vide z idē voluit Bal.in d.§.qui ꝓuocauit.in.xiij.q.in fi. Sed tu de hoc articu lo vide plenius p doc.in.d.c.per tuas.exquozū dictis sic cōclude q̄ aut nullitas deducit̄ simul cū appellatōe prin cipaliter vel incidēter tunc an requirat̄ litis cōtestatio di stingue ꝓut distinguitur in cā appellatōis z vide ad hoc plene dicta in.d.c.per tuas. Si vero deducit̄ nullitas de per se absq3 appellatione aut incidenter p viā exceptio nis vel replicationis z nō requirit̄ litis contestatio sz sū marie ꝓceditur in illa.vt voluit Bar. in.l.iij.§.condēna/tū.ff.de re iudi.z idem in oī alia exceptione q2 in exceptio nibus nō est fienda litis cōtestatio ꝓut voluit glo.ordi.in .c.prudētiā.§.ferta.s̄.de offi.dele.z ita in hoc cōcordant oēs doc.in.d.c. p tuas. Quibus tu adde q̄ pōt excipi z replicari z allegari nullitas tpe allegationū post cōclu/sum in cā nō ꝓprie excipiendo sed allegādo dato q̄ aliter primo nō fuerit in actis de ipsa nullitate exceptuz vīmō nullitas deprehendat̄ ex actis p solas allegatiōes iuris z ita tex.nō.in.c.cū olim abbas. z ibi Bal. col.ij.in fi.s̄. de offi.dele.quod tene mēti z facit dictū Jnno.in.c. ex īsinua tiōe.s̄.eo.z in.c.p tuas.s̄.de testi. Si vero nullitas de ducit̄ principaliter tūc si ē notoria nō requiritur ordo iu/ris requiritur tñ citatio pris fm glo.z doc.in.c.ad nostrā el.iij.de iureiurā.z ita doc.in.d.c.p tuas. z ita in hoc tz ro ta in dec.xxxiij.que incipit Jtez fuit dubitatū. Si āt nullitas nō ē notoria tūc requirit̄ litis cōtest.p.c.fi.s̄.de offi.iudi.z q2 snia sup nullitate dz viz diffinitiue vt p glo. in cle.fi.de appel.ad quā diffinitiuā nō consueuit regula riter deuenire absq3 litis cōtestatiōe z hec absq3 dubio q̄n ꝓceditur in presentia ptiū facit glo.nota.in.c.p venerabi lē.j.qui fi.sint legit. Sed dubitatio est quid si ꝓcedit̄ cōtra absentē tz But.in.d.c.p tuas. q̄ tūc nō requirat̄ li tis cōtestatio exquo nihil petit̄ a parte sz a iudice sicut in simili no.ī autē.si oēs.C.si vt se ab hered.absti.z ita residet Jmol.in.d.c.p tuas.in fi. Sed certe ista fuit originalis determinatio Bal. post Ja.But.in.l.fi.§.illud.C.de tem. ap.vbi cōcludit Bal.q̄ ꝓpter naturā ipsius cāe nullitatis z equitatis officij iudicis intētati siue sit absens reus siue actor poterit ferri diffinitiua lite nō cōtestata si de iustitia cōstat iudici z adducit notata in.l.defendēte.C. de aucto, tutorū. Aduerte tñ q2 hec cōclusio nō transit absq3 du bitatiōe nā exquo agit̄ de p̄iudicio certe psone non vī q̄ possit ferri diffinitiua lite nō cōtestata dicit̄ in restitutiōe in integrū in.d.c.fi.s̄.de offi.iud.secus q̄n agitur cōtra per sonā incertā. z ita ꝓcedat q̄ habet̄ in .d.auten. si oēs.z ita tz Pano2.in.d.c.p tuas.in fi.vt cōtra absentē nō possit ꝓcedi ad diffinitiuā lite nō cōtestata z adducit q̄ notat̄ p But.in.c.tue.s̄.vt lite nō cōtestata.ex cuius dictis cēse tur ipse Butrio idē voluisse ibi z de hoc articulo vide la/tius per do.de rota in dec.xxxiij.que incipit. Jtē fuit du/bitatū vtruz q̄n agitur. Decimotertio querit̄ an libello nullitatis requiratur expressio cāe in specie. Premitte primo q̄ possit principaliter agi de nullitate snie z proces

sus vt.d.l.si exp̃ssim.z.d.l.i.in prin.ff.de feri. Similiter po test agi principaliter de nullitate testamenti z alterius vl time volũtatis vt.in.l.que sub cõditione.in fi.ff.de condi. insti.z ibi nõbiliter per Bar.in.l.filio.pterito.ff.de iusto testa.z per Bal.in.l.suus.in fi.C.de repu.here.ī quibus ũ ribus concludunt Bar.z Bald.q̃ de nullitate testamenti possit agi principaliter. Item incidenter p̄ viam exceptio/ nis z per viam replicationis. Similiter etiã potest princi paliter agi de nullitate cõtractus.ita text.in.c.que ī eccles arum.s.de cõsti.z Bal.ibi col.ij.in fi.pro quo etiam ē tex. in.c.constitutus.s.de in integr.resti.z per glo.in.l.si dolo C.de rescin.ven. Scdo premitte q̃ id qd̃ est etiam ip/ so iure nullum potest agi principaliter z peti q̃ declarẽ nullum z cassetur quatenus de facto processit vt in.d.l.i.z ibi per glo.ff.de fer et in.d.l.si dolo. probat in.l.certa rõ ne.C.quando.quo.non est necesse.z in.l.cirographis.§.fi. de admi.tu.z ita Bar.in.d.l.que sub conditione.in fi.pro quo glo.z Jmo.in.c.auditis.s.de elect.z in.c.venerabilis s.de offi.dele.z idem quando esset aliquid in spe.tunc po test peti z cassari z rumpi.vt.in.l.nam z si sub conditione ff.de iniusto testa. Ubi vero actus nullo iure subsistit nec re nec spe: tunc vbi in iure reperitur verbum irritum; vel cassari exponitur cassum vel scissum declarari: vt per glo.in ver.cassamus.in.c.venerabili.z in.c.ij.s.vt lite non contestata.z ita Bal.in.l.iij.§.fi.ff.de iniusto testa.z per glo.in.d.l.si volo.z in.c.ad probandum.in ℞.cassata.de re iu. Tertio premitte q̃ actus potest dici nullus ex pluri bus causis z omnibus simul cõcurrentibus.ita z glo.no. in.l.si mater tua.C.de contraben.empt.quem ad hoc ad/ ducit Bal.in.d.l.que sub conditione.in vlt.col.ff.de condi. insti.sed quando vna causa nullitatis esset diuersa z prece deret aliam tpe.tũc scda causa non inuenit quid annullet vt in.d.l.nam z si sub conditione.§.rumpendo.iõ tunc su per secunda causa solum non posset fundari libellus nulli tatis facit.ff.de here.insti.in.l.si nõ lex elisecentia.ita Bal. in.d.c.que in ecclesiarum. Tu aduerte quia deducendo plures causas nullitatis in eodem libello indubio non vi detur quis se astringere.ideo satis posset probare vnam cãm dummodo ipsa sola ex se sit sufficiens ad nullitatem vt in.c.exhibita.z ibi bona glo.i fi.s.ō iud.z facit.l.iij.§.fi. z.l.appellanti.ff.de appel. Dis premissis videretur q̃ in libello nullitatis debeat exprimi causa ī specie per tex. ad hoc nõ.in.d.l.si mater.quia sicut causa actionis debet in libello proponi vt in.l.i.ff.de edendo.ita ipsa causa offi/ cij iudicis intentati.l.minor aũt magistratus.ff.de mino re.z ita Bal.in.d.l.que sub conditione.in vlti.col.z ita eo demmodo qui dicit processum vel alium actenm nullum debet postea probare causam ī spẽ z quo iure sit nullus vt probat̃ in.l.imperatores.ff.de priuile.cre.fm Bal.in.c.ec clesia.s.de consti.col.ij.hoc tñ videt̃ intelligendum quan do de hoc excipit̃.alias ꝓcederet libellus generalis vt vi de.j.in se.q. Decimoquarto querit̃ posito q̃ in libello debeat exprimi certa cã nullitatis vt.s.tamẽ intellige quã do de hoc excipit̃ p̄ ptem alias ꝓcedit libellus generalis l.fi.de annali excep.c.ij.de libe.oblat.z ideo procederet li/ bellus generalis simplicite: dicendo actum nullum quia contra formam iuris vel statuto; absq; expressione alteri us cãe.z ita videt̃ tex.de hoc.in.l.quedam mulier.ff.fami hercis.z ita Butr.hic in vltima carta in prin.tenens q̃ in libello nullitatis non sit necessaria exp̃ssio cause sicut nec in libello appellationis a diffinitiua vt ī.d.l.iij.§.fi.de quo tamen per Jnno.in.c.cum bertholdus.s.ti.primo z per Bal.in.d.§.qui.puocauit ī.q.xv.z ideo pone aliquis egit de nullitate nulla causa expressa in libello tamen postea in processu prosequit̃ vnam causam tantum an si ex illa cau sa succumbat possit postea iterum agere ex alia causa nul litatis Bar.in.d.l.si expressim.col.vltima t; q̃ nõ.dicẽs q̃ cã nullitatis equiperat̃ cause mote in actione reali quia si cut dominum non potest haberi ex pluribus causis eodẽ tpe cõcurrentibus l.iij.§.ex pluribus.ff.de acquirẽ. pos.

ita ergo dicẽdũ in snia vel alio actu q; semel nulla ex vna cã nõ põt amplius annullari vt in.d.l.nã z si sub conditio ne.§ rumpendo.l; eodẽ tpe bene possint simul concurre re plures cause nullitatis vt est tex.in.d.l.si mater. sicut er go qñ est actum actione reali nulla cã expressa l; postea in processu agens sit prosecutus vnam tñ si succumbat non poterit postea agere ex alia cã.d.l.si mater.§.eãdẽ z in.l.z an eãdem.§.actiones.z ibi p̄ Bar.ff.de excep.rei iudi. ita qñ quis dixit sententiã nullã generaliter non exp̃ssa vlla cã licet in processu sit vnã tñ prosecutus si tñ succumbat non possit iterum ex alia cã dicere sniam nullam secus si a principio in libello exp̃sserit certam causa; in specie tũc enim si succumbit poterit ex alia cã nullitatis iterum age re sicut dicitur in actione reali qñ quis egit expressa certa cã quia succumbens poterit iterum agere ex alia causa vt in.d.l.si mater. z hoc videtur tenuisse Jnnocen.in.d.c.cũ contingat.s.de offi.dele.col.iij.z ita Bart.in.d.l. si expres sim.col.vl.z in.d.l.i.C.qñ prouocare circa fi.in ℞.q̃ro q̃d si est prosecutus vnam causam z̃c. Lumanus vero in.d.l. si expressi; in fi. dicit Bar. errasse z q̃ equiperatio sua nõ procedat quia qui egit rei vendicatione ex vna cã non po test prosequi vel obtinere ex alia causa vt in.c.abbate. ō re iudi.in.vi.z tñ hoc non haberet locum in causa nullitatis quia qui egit ex vna causa poterit ẽt ex alia se iustificare vt in.d.l.iij.§.i.de appel. Item ex alio non concludit ra/ tio Bar.quia in reali venit dominium etiam post litis cõ testationem superueniens vt.d.c.abbate.z nõ.in.l.non vi detur in iudicium.ff.de iudi.z in.l.si rem.§.fi.ff.de pigno. acti.z tñ snia lata sup̄ illo libello generali nõ preiudicaret in illo dominio superueniente nisi illud fuisset expressum vt in.d.l.si mater.§.i.z.§.actiones.cum ibi notatis. Pre terea in libello generali veniunt oia.l.solemus.ff. de iudi/ ci.c.cum ecclesia.s.de cã pos.z tñ snia non obstat in nõ ꝓ secutis.in.l.licet.C.de iudi.ita Lumanus in.d.l.si exp̃ssim. in fi.pro quo facit qõ voluit Jnno. in .d.c .cum contingat inquantum dixit q̃ si aliquis petijt sniam infirmari nul la exp̃ssa causa in libello si postea prosecutus est vnã cau sam licet succumbat tñ poterit iterum ex alia cã petere in firmari. Sed aduerte quia Jmo. in.d.l. si expressim. col.xxxvi.l; non viderit Lumanum residet cum opinioe Bar.z dicit q̃ non obstat precedens dictũ Jnno.cum ali ud sit petere pronunciari sniam nullam z aliud sit petere sniam infirmari sicut aliud esset qñ quis peteret se declara ri dominum z diuersum esset qñ quis peteret sibi dari do minium alicuius rei: tunc.n.agitur actione personali na; ex pluribus causis posset quis esse obligatus ad dominiũ alicuius rei transferendum puta ex permutatione.l.i. ff.ō rerum permu.vel ex successiõe vel ex stipulatõe.l.vbi aũt.ī fi.ff.de verb.ob.ita ergo qñ sententia non est nulla sed po test annullari potest venire infirmanda ex pluribus cau sis etiam diuerso tempore concurrentibus.puta statuto cauetur q̃ si snia non registretur infra mensem ad came/ ram actorum possit infirmari. Item alio statuto cauet̃ puta q̃ si non soluatur gabella infra certum tempus pos sit peti sententia infirmari sed non sic quando a principio sententia esset nulla quia si est nulla ex vna causa non po test esse nulla ex alia causa.ita q̃ videtur equiparanda nul litas actioni reali.prout dicit Bar.fm Jmo.in.d.l.si expres sim.tu aduerte quia Ang.in.d.l.iij.§.fi.ff.de appe.non vi detur sequi predictam equiparationem Bar.de causa nul litatis ad actionem realem z eam improbat hic.But. in vltima carta ī principio.z similiter Jmo.hic.co.viij.in fi.q; ex libello in actione reali ex vna causa non posset obtine/ ri sententia in dominio: licet in processu postea deducere tur z probaretur alia causa vt in dicta.l.si mater.§. actio nes.z in.d.c.abbate.z tamen non sic in libello nullitatis quia dicendo sententia; nullatã ex vna causa: poterit po stea in processu probare aliam causam z si probet̃ pote/ rit obtineri sententia ex alia causa non deducta nec allega ta in libello.z ita est optimus tex. in.c.cum Bertholdus

dere iudi.non sic in actione reali vt.s.fm Butr. z Jmol. hic ita q videt potius equiperāda nullitas in libello appellationis vt in.d.l.iij.§.fi.ff.de app.imo idem Bar.in.d.l.si expressiz z in.d.l.i.C.quando prouo.in vltima col. z in d.l.si vt proponis.C.quomodo z qñ iudex.tenet q causa deuoluit totum ita q ex noua causa nō ꝺducta possit snia confirmari vel infirmari z equiperat Bar.nullitatē appellationi que deuoluit totum.z ita Jmo.hic col.vij.in ỹ.sed iurta predicta insurgit dubium.z idē Butr.hic col.ir.Lō sidera ergo casus distincte. Aliquādo libellus ē specialis ex vna causa nullitatis.tunc absq; dubio fm oēs non p̄iudicat snia si agat postea ex alia causa. immo plus quia superior ex eodē iudicio potest sniam reformare ex alia cā non deducta in libello confirmando vel infirmando sentētiam si constat ex actis.vt est tex.in.d.c.cuz bertholdus. fm Butr.z Jmol.hic z Lumanū in.d.l.si expressim.quia nullitas ex vna causa intentata deuoluit totum vt sic possit ex alia causa confirmari vel infirmari sicut in causa appellatiōis vt in.d.l.iij.§.fi.z prout in hoc tenet Bar.in.d.l.si expressim. Aliquādo libellus est generalis sup nullitate z prosecutio ē generalis tūc videtur quod snia generaliter preiudicat vt.d.l.licet.C de iudi. Si vero libellus fuerit generalis tamē prosecutio fuit specialis quo ad vnam vel duas causas nullitatis.tunc tenendū videt contra Bar.ita q solū in prosecutis obstat exceptio rei iudicate vt in.d.l.licet.z equiperatio Bar.non ꝓcedat vt patet ex predictis z ratio differentie quare si est actū ex vna causa possit snia reformari ex alia quasi totū ius videatur deductū in iudicio z tñ non ob.exceptio rei iudicate si postea agat.iterū ex alia causa dic q in appellante vel dicente de nullitate cōsideratur fauor.ideo est q pōt ferri snia ex alia causa nō deducta in libello non sic in ipsa snia qz ne excludatur pars in totū debet snia restringi solū ad ꝓsecuta vt in.d.l.licet.sicut in simili dicit Bart.in.d.l.iij.§.fi. Quin todecimo.queritꝫ quid in reductione ad arbitriū boni viri qñ petitur corrigi arbitramentū an si iudex reperit eum nullus ex defectu persone arbitratoris vel qz non seruata forma cōpromissi vel aliter'possit pronūciare super nullitate Archi.ij.q.vi.c.a iudicib⁹.notāter determinat q sic ꝓut refert z sequitur hic Bald. in fi.z in.c.i.§. sancimus.q̄ tempore miles.in vsi.feud.idem But.hic.col.penul. in p̄n cipio z Jmo.hic col.x.z idem hic Pano2.col.iij.in fi.nam libellus super reductiōe censetur habere naturam appellationis vt sic deuoluat totum negociū z potestatez reformandi z infirmandi z annullādi ar.l.non distinguemus §.cū quid.ff.de arbi.quod tene mēri z vide dicta supra in x.q.in.v.limitatiōe in fi. Decimosexto queritur an sicut procedit libellus in quo victor principaliter petit sententiam annulari seu nullam declarari vt supra in.que.xiij.ita procedat libellus in quo victor principaliter petat sententiam confirmari.Bar.in.d.l.si expressim.in fi. tenet q sic.z ideo appellatus potest petere sententiam confirmari etiam si appellans non prosequatur appellationem vt in auten.de his qui ingredi.ad appel.§. volumus z idem si nō sit appellatus quia poterit officio iudicis principaliter agēdo peti sniam vel alium actū confirmari vt no. in.c.i. de cōfirma.vtili.z ratio est fm Bar. quia petens execution nem sentētie si succumberet per exceptionem nullitatis etiam summarie probate quia sufficit tunc summaria probatio.vt per Bart.in.l.iij.§.condempnatum.ff. de re iudi.z in.l.a diuo pio.§.si super rebus.nisi principaliter posset petere sentētiam confirmari tunc non haberet remedium ordinarium quod esse non debet quia solum preiudicatur sibi in illo iudicio summario executionis non autez quo ad ordinarium postea agendum.vt nō.in.d.§.si super rebus. z in.c.veniens.el.ij.s. de testi.ideo necessario conuenit dicere q possit postea principaliter petere sententiam confirmari z plenarie super hoc cognoscetur z poterūt de nouo probationes fieri hic inde quia probationes facte in ipso iudicio summario executionis non sufficerent.vt in.d.c.veniēs.z i.l.ij.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur. Sed qñ a principio ordinarie agendo est actum de nullitate z succumbit agens.tunc clarum est q sentētia lata in hoc plenario iudicio preiudicaret postea etiam in summario si a tali sententia super nullitate non fuit appellatum facit quod notatur per Jnno.in.c.fi.s. de ordi.cognit.z ita sequitur hic col.viij.z Jmo.in.d.l.si expressim.col.xxvij. in ỹ.iur predicta potest dubitari.idem tenuit Bar.in.d.l. i.C.quando prouoca.in penult.colum.in ỹ.videndum restat quando de nullitate in fine.z q possit peti confirmatio sententie tz Ang.in.l.de pupillo.§.qui opus.ff.de noui op.nunc.vbi dixit q poterit peti confirmatio semel z bis nec erit dicta prosecutio frustratoria quia habitis postea tribus sententijs conformibus non potest amplius dici de nullitate contra executionem.vt est text. singularis in cle.i.de re iud.z ita Jmo.in.d.§.qui opus. Decimoseptimo queritur datus est libellus petendo sententiā confirmari an poterit iudex ex eodem libello z iudicio sentētiam infirmari seu nullaz declarare Bar.q sic in.d.l.si expressim.in fi.quia sicut nullitas deuoluit totum prout ē dictum supra in precedenti.q.z supra in questione decima. ita libellus super confirmatione deuoluit totum negociū principale vt sic iudex ex eodem iudicio possit ad petitionem rei sententiam annullare vel confirmare cum sit eadem ratio fm Bar. Decimooctauo queritur an in predictis procedant simul libelli directo cōtrarij.puta actor petit sententiam confirmari an poterit reus principaliter agendo offerre suum libellum z petere sententiam annullari Jnno.in.d.c.cum contingat.s.de offi. delegā. in glo. magna circa fi. videtur velle q non admittatur libellus directo cōtrarius quia posset sequi perplexitas z ferri cōtraria sententia z vnus libellus sufficit pro vtroq; quia si actor dicit sententiam nullam poterit reus excipere q est valida z probare quicquid velit ac si libellum contradictorium dedisset.z quia secundus libellus est preiudicialis ad primum.debet ergo supersederi sufficit reo q sibi sit consultum per viam exceptionis fm Jnnocē.transit z ita Ang.in.l.i.C.quando ꝓuoc.circa fi.z ita etiaz in.d.l.si expressim.z ita etiam simpliciter Jmol.transit in vltima carta.sed de hoc articulo vide latius per Bal.in.d.§.qui prouocauit. in.q.xv. vbi arguit primo pro Jnno. quia cōtrarietates non sunt nisi in certis casibus admittende: vt notatur in.l.omnino.ff. de ꝓpensis.sed non est recipere actionem nullitatis directam z contrariam ergo z̄c. Jn cōtrarium videtur tex.nōbilis in.l.si inter me z te.ff.de except.rei iudic. vbi admittuntur libelli directo cōtrarij. Itē si agis contra me negatoria possum agere contra te confessoria vt nō.i.c.examinata.de iudi.z insti.de ac.§.eque. z si petis te declarari esse dominū serui procedit libellus contrarius in quo ille petit se declarari ingenuū.ff.de iure iurā.l. si duo patroni cum ibi notatis. Residet tñ Bal. q̄ actionibus in quibus quis potest esse actor z reus sicut est in iuribus incorporalibus admittatur libellus directo contrarius in alijs non.z hanc partez tz Ang.in.l.sed cū ambo.ff.de iudic.Bal.vero in.l.i.C. qñ prouoc. in penult. col.in prin. voluit q per viam reconuentionis admittat libellus directo contrarius super quo articulo cōclude q aut loquimur in iuribus incorporalibus.tunc indistincte seu via conuentionis seu reconuentionis admittitur libellus directo contrarius.ter. est nōbilis in.c. cum ecclesia. s.de cā pos.vbi canonici petierunt electionez confirmari. clerici vero contrario libello petierūt electionem ifirmari z super vtroq; libello fertur ibi sententia.z ita Pano2. in.ij.col.z ita procedat ter.in.c.abbate.ō ver.sig.vbi But. col.i. notat illum tex. q̄ super libello confirmationis potest dari contrarius libellus infirmationis. Si vero loquimur in his in quibus non potest quis esse actor z reus z possidenti actio non datur vt in.l.i.ff. vti possidetis. tunc aut in rebus diuersis z potest procedere libellus directo contrarius.z ita sit tex.in.d.l.si inter me z te. z in.c.

in presentia.ſ.de probat.vbi super hereditate eiusdem a diuersis partibus datur libellus contradictorius ⁊ directo contrarius quando agitur diuerso iure.sed si agitur eodē iure super eisdem vel diuersis rebus tunc si per viam conuentionis reus non pōt vel nō intendit aliud consequi q̄z per viam exceptionis non dz admitti libellus contrarius.⁊ ita procedit dictum Ange.in.d.l.si cum ambo.sed si reus per viam agendi contrario libello intendit aliquid consequi quod sub defensione non includebatur.tunc indistincte admittitur libellus directo contrarius.⁊ ita procedat.d.l.si inter me ⁊ te. vnde si per viam exceptionis reus non potest consequi nisi per absolutionem quia actore non probante vel reo probante solum absoluitur ipse reus: tamen nihil sibi adiudicat nec fertur sententia ōclaratoria de iure suo.vt per Jnno.⁊ doc.in.c.ex conquestione ſ.de restit.spo. Sed per libellum de directo contrarium reus non solum absoluitur a libello actoris:sed etiam obtinet condemnationem de actore seu declarationem vel adiudicationem de iure suo.vt in.d.l.si inter me.⁊ de his per Bar.in repe.l.edita.C.de edendo.post mediū vbi notabiliter ponit q̄ si reus est conuētus ex instrumento vt soluat an possit ipse dare contrarium libellum petendo sibi reddi instrumētum cancellatū tanq̄ sine causa per.l.dissolue. C.de condi.sine causa.vide ibi p eū. Et quid si per actorem coram eo petatur declarari instrumentū vsurarium principaliter agēdo an poterit reus offerre libellū contradictorium in quo petat pronūciari instrumentū iustum ⁊ validū. vide de his singulariter per Lapum in sua allegatione .iij. vbi nō.loquitur. Decimonono queritur q̄n a diffinitiua appellatur:tunc cā nullitatis includitur in appellatione ⁊ venit incidenter.ff.famil.hercis.l.quedam mulier. ⁊.l.carmelia pia de iurepatro.an idem sit in appellatione ab interlocutoria. Jnnocē.hic notabiliter q̄ non.⁊ sic iudex adquem non pōt cognoscere super nullitate in appellatiōe ab interlocutoria:etiam si iudex fuisset excōicatus publice ⁊ p ceffisset contra omnē iuris ordinem ratio est quia nullitas nō est expressa inter cās appellatiōis ab interlocutoria ⁊ iudex appellationis ab ea non pōt se de aliis causis intromittere.vt in cle.appellanti.codē.ti.ſm Jnno.⁊ idem Bal. hic col.ij.in fi. Si ergo interlocutoria est nulla non dz adiri superior sed ipsemet iudex ne prorogentia cause dividatur.l.nulli.C.de iudi.⁊ ita Ange.⁊ Jmol.in.d.l.si expressiz. in vlti.carta. Tu intellige nisi in appellatiōe ab interlocutoria velit quis postea deducere nullitatem per viam attemptatoꝛ appellatione pendēte.tunc poterit ſm Hosti. hic.pro quo.c.non solū.co.ti.in.vi.⁊.c.exhibita.ſ. de iudi.

Secūdo intellige nisi in appellatiōe ab interlocutoria deducat pro cā grauaminis ipsa nullitas.tunc.n. poterit iudex appellatiōis cognoscere ⁊ pronūciare.dūmodo ipsa appellatio iustificet respectu cause nullitatis ex illa causa in appellatiōe expressa.non aūt sufficeret probare nullitatem ex alia cā.vt in.d.cle.appellanti.⁊ ita Panor.hic col. ij.in prin.⁊ Jmo.hic col.v. limitans predicta nisi nullitas sit annexa cause appellatiōis.tunc appellatio ab interlocutoria deuoluit nullitatē.ita dicit etiam ter.in.c.i.⁊ in.c.accedens.el.ij.ſ.vt lite nō cōtes. But.vero in.d.c.exhibita.col. iiij.in fi.intelligit q̄ in.d.c.accedens.cēt deducta nullitas.

Vigesimo queritur an in appellatione ab interlocutoria procedat libellus dico sniaz nullā ⁊ si qua ē appello.Bal. in.l.i.C.qñ prouo.col.vij.tenet q̄ sic quando talis interlocutoria non sperat post se aliā diffinitiuā:alias appellatio ab interlocutoria non defert nullitatez quia causa que nō est expressa nominatim in appellatione non potest eam iustificare.vt in.d.cle.appellanti.⁊.ſ.i precedenti.q. Dz quando interlocutoria est talis que totum negocium aut ipsius partē substantialem diffinit.tunc quia redigitur ad instar diffinitiue est dicendum idem in ea quod in diffinitiua adducit illam.l.singularem.ff.de minori.l.intra vtile. ſm Bal.in.d.l.i. XXi.queritur an nullitas ⁊ appellatio possit anullari ⁊ an procedat libellus:dico sniam nullam ⁊ si qua ē appello glo.singularis in.d.l.i. tenet q̄ sic: sed i contrarium facit qz dicendo simul sniam nullam ⁊ iniustam vī sibi contrarius.ideo non est audiendus .l.i. C.de fur.c.vt quis duas.de elec.li.vi.dicas q̄ si proponit conditionaliter:puta quia dicit sniaz nullam ⁊ inquantuz sit aliqua apppellat tāq̄z ab iniusta tunc procedit libellus vt p glo.in.d.l.i, quā cōiter omnes sequuntur hic.⁊ Bar.in.d. l.si expressim.col.iij.idem notabiliter Bal.in.d.l.i.col.vi.si ue appellet actoꝛ siue reus.⁊ ita ēt sequit ibi Bar.⁊ Ang. in fi.hoc idem tz Bal.in.d.ſ.qui puocauit.q. xviij. nec tenetur appellans alteram viam eligere.⁊ ita sequit Spe. ti.de snia.ſ.iusta.i ꝟ.sed nūquid talis libellus.in vlt.colū. ⁊ dicit ita seruari i curia romana p q̄ optime facit tex. singularis in.c.constitutus.ſ.de restitut.in integre.vbi in simili procedit iste libellus dico contractum nullū ⁊ si quis est peto restitutionem in integrum.⁊ ita resident ibi doc. ⁊ Jmol.in.d.l.si expressim.col.xxix.vbi plene per eum de hoc articulo.ibi etiam similiter concludit de libello in reductione laudi seu arbitramenti.nam procederet libellus dico arbitramentum esse nullum ⁊ si quod est peto eum reduci ad arbitrium boni viri seu i melius reformari.⁊ idez de libello in quo quis diceret contractum nullū ⁊ in quantum sit aliquis peto eum rescindi: quia sum lesus vltra dimidium iusti precij.ſm notata in.l.ij.C. de rescin. vendit. nam procedunt huiusmodi libelli ſm Jmol. ⁊ Angel.in d.l.si expressim.quod nota ⁊ Jmol.in dicto.c.constitutus quod nota diligenter. XXij.queritur an sit differentia si formetur libellus copulatiue .puta dico sententiam nullam.⁊ si qua est appello, vel alternatiue dico sententiam nullam.vel si qua est appello.Jmola in dicta.l. si expressiz tenet quod non sit differentia:exquo appellatio fit sub conditione cōtraria actui precedenti.ideo non vī esse vis an copulatiue vel disiunctiue fiat.faciūt notata per Bart. in .l.si ticio fundus.ff.ō vsufruc.imo plus voluit Bal.i.d. l.i.C.qñ puo.col.vij.in ꝟ.mōquero. q̄ procederet libellus per copulā puta dico sniam nullam ⁊ si q̄ est appello.nam si diceretur q̄ copulatiua ⁊ poneretur dicto casu inter incōpatibilia: tūc staret disiūctiue ꝛz nōta in.l.fi.C.de codi. ſm Bal.dicētem etiā q̄ non est curandum de ordine cum vtrobiqz sit eadē ratio siue ergo p̄ diceret appello inquantum snia sit aliqua ⁊ inquantum sit nulla:dico eam nullā vel cōtradicēdo primo eā nullaz ⁊ si qua est appello .vtroqz casu procederet libell⁹ .⁊ ita voluit Bal.in.l. qui testamēto.in p̄n.ff.de excusa.tut.⁊ idē Jmol.in.d.l.si expressiz.col. xxx.⁊ p̄dicta oia in libello appellatorio qñ interponit appellatio coraz iudice a quo. Vigesimotertio queritꝫ an sit idē dicendū in libello appellatiōis qui producit coram iudice ad quē Bar.q̄ sic in.d.l.si expressim .col. iij.ꝟ.ij. est notandū.cū in dictis libellis non reperiat cōtrarietas cū sint species defensiōis seu exceptiōis appellatio cni ē remediū ad presidiū innocētie institutuz.ſ.co.c.iij. ⁊.c.cū speciali ſ.porro.iō pōt quis vti p̄ris defēsiōibus . ff.de exceptionib⁹.l.nemo.⁊ in regula.nullus plurib⁹.li.vi.idē sequitur Jmo.in.d.l.si exp̄ssiz.col.xxxi. Vigesimoqrto queritꝫ dato q̄ libello possit cumulari vtrūqz remedium an possit simil' p̄sequi cām nullitatis ⁊ iusticie Bar.i.d.l.si exp̄ssim .col. iiij.in.ꝟ.circa tertiū.pcludit q̄ sic qñ iste cāe bñt originē ex diuersis fōtibus puta snia ē lata p̄ minorē ⁊ idefensum tūc.n.pōt cōcurrere q̄ snia sit nulla qz p̄ minorem ⁊ q̄ sit iniusta lata p̄ iusticiam respectu eius qō in snia continet ⁊ poterunt tūc fieri probatiōes:⁊ reprobatiōes simul suptraqz cā exquo nulla resultat cōtrarietas. ⁊ idem si ipse due vie scilicet nullitas ⁊ iusticia habent originē ex eodē fonte tñ diuersis respectib⁹ puta dico sniam nullam qz lata p̄ me minorem ⁊ indefensuz. Jtē dico eā iniquam qz p missio ex qua sum cōdemnatus fuit facta per me minorez absqz curatoris auctoritate licet enim nullitas ⁊ iniusticia habeant hoc casu originem ex eodem fonte .tamen nulla est contrarietas secus si modi essent contrarij. Exemplum dico sniam nullam qz lata cū falso tutore. Jtem dico eā in

iustam ex his que probata sunt ab illo eodem tutore hic sum mihi contrarius. ideo in prosecutione non audior si mul. ar. l. contra maiores. C. de inoffi. testa. sm Bar. z idez Jmo. hic col. ir. concludens q successiue diuerso tempore omni casu possit fieri prosecutio per notata in. c. cum dilecta. z ibi per glo. z doc. s. de rescrip. licet Jmo. in. d. l. si expressim. col. xxxij. referat doc. cõiter tenere q possit fieri simul prosecutio nullitatis z appellationis pro eo quia est species defensiõis. vt. s. Vigesimoquinto queritur an sicut procedit libellus modo predicto. ita procedat positio puta pono q snia est nulla z si qua est pono q est iniusta videtur q sic quia positio euellitur de corpore libelli. vt in de. sepe. de verb. sig. z sicut procedit libellus. ita procedit positio. vt per Jnno. in. c. ex parte. s. de rescrip. Jn contrarium facit. quia sicut probatio debet esse certa. z ita positio vt probatur in. l. i. §. si quis. argumentum. ff. de posi. z hoc est verius quia si reus responderet sub verbo credit: non tamen ex hoc non constaret quid esset confessus ꝫ Bal. in dicto. §. qui pronocauit. questione. xxix. Vigesimosexto queritur qñ formatur libellus dico snīam nullam: z si qua est appello. an tunc nullitas dicatur intentata principaliter vel incidẽter glo. sing. in. d. l. i. C. qñ prouoca. dixit q censetur deducta incidenter non obstante q ex prima forma libelli apparet deducta principaliter. ideo est q tũc cognoscitur simul z de nullitate z de iniusticia: sed an dictum glo. procedat patebit. j. de quo per Bal. ibi col. iiij. in fi. z col. vi. v. quinto quero. z etiam ibi per Ang. circa fi. z hoc circa materiam libellorum. Vigesimoseptimo principaliter queritur de iudice quis sit iudex competens in cã nullitatis Bar. in. d. l. si expressim. col. pe. concludit primo q si snia est lata a delegato. tũc de nullitate non ipse delegatus: sed delegans ꝫ cognoscere. l. si vt p põis. C. quõ z quando iudex. Tu intellige nisi snīa delegati sit nulla. q non seruata forma rescripti. tunc. n. per talẽ sententiam nullaꝫ non expirat iurisditio delegati. sicut dicitur in arbitro qui tulit snīam non seruata forma cõpromissi. vt. l. quid tñ. ff. de arbi. vnde poterit tunc delegatus iterum snīare. z ita notant doc. in. c. qualiter. j. de accusa. z in. c. litteris. s. de offi. dele. z Bali. in. d. l. si vt propõis.

Si vero snīa delegati est nulla alia de causa. tunc finita est eius iurisditio. ideo amplius se non intromittit. vt in. d. c. in litteris. z in. d. l. si vt propõis. sed qñ sententia lata ab ordinario qui tulit snīam nullam: voluit hic Jnno. q principaliter de nullitate non possit adiri nisi ipse ordinarius: sed qñ deducit nullitas per viã appellationis poterit adiri eius superior qui tunc poterit de nullitate cognoscere. z ita intelligit tex. hic. Sed certe opi. Jnno. videtur cõtra. l. absentẽ. ff. de ap. vbi citra remedium appellatiõis aditur superior super remedio nullitatis Ja. de arc. in. l. si vt propõis dixit q aut snīa est nulla propter sordes z dolum iudicis. tunc superior ꝺꝫ adiri super nullitate. z ita procedit. d. l. absentem. Si vero sit nulla alia ratione. tunc ipse iudex ordinarius vel eius successor debet adiri z nõ superior. vt in. d. l. i. z. i. l. si presses. C. quõ z qñ iudex.

Sed aduerte quia glo. nõ in. l. iiij. C. de accusa. voluit q omni casu possit adiri superior. etiam si snīa dicatur nulla alia de causa q̃ꝫ per sordes iudicis. z hoc idem videt. velle glo. ij. in. d. l. i. C. qñ prouoca. vt si possit dici principaliter de nullitate coram illo iudice superiore ad quem posset appellare. Non ob. l. vbi ceptum. ff. de iudi. quia dicit Bar. in. d. l. si expressim. col. vlt. in prin. q aut volo petere principaliter. vt iterum snīetur quo casu questio nullitatis venit. tũc incidẽter. z ideo dicto casu ipse idẽ iudex q tulit snīam debet adiri. vt. d. l. iiij. z. d. l. i. C. de senten. sed si principaliter dico sententiam nullam solum ad finez. vt nulla pronũcietur. tunc poterit adiri ipse ordinarius vel eius successor vel eius superior. vt in. d. l. absentem. z in. l. i. ff. que sententie sine appel. rescin. z vide per Ange. in suo consilio. cxxvi. quod incipit Jn dei nomine z̃c. visis omnibus statutis in fi. Jtez adde predictis si executor modum excessit vel nulliter executus est coram quo possit dici de nullitate per Bar. in. l. a diuo pio. §. sententiam. ff. de iudi. z per Ang. in suo consilio. cclx viij. quod incipit Statuto. in fine. Tu limita omnia precedentia primo quia quando instantia esset iam perempta in principali causa. tunc indistincte poterit adiri superior super nullitate. vt sic sententiam ipsam in melius reformet vel vt iteruz ipsã ferat quia quando est iam perempta instantia nõ ob. tũc d. l. vbi ceptum. z ita tenet Salice. i. d. l. preses. C. quomodo z quando iudex. col. pe. Secundo limita q ita demuz possit adiri superior principaliter super nullitate quando est talis qui alias possit adiri per ipsas partes per viã querele. si autem in iurisditione sint gradus distincti seu excluiui. tunc gradatim est adeũdus iudex nec posset adiri superior omisso ordinario. ita Bal. in. d. l. si vt propõis. col. iiij. per notata in. c. romana. in prin. de fo. compe. in. vi. z i. c. cum ab ecclesiarum. z in. c. pastoralis. in prin. de offi. or.

Et premitte q dicere de nullitate est adire iudicez per viam querele. l. iiij. C. de accusa. in verbo querimoniam. z per glo. in verbo debitam. in. c. concertationi. de appel. in vi. z ibi per Archi. z Jo. an. allegantes. d. l. si expressim. ff. de appel. que loquitur de sententia nulla. Hoc premisso considera duos casus quia aliquando dicitur sententia nulla propter delictum sordes vel dolum iudicantis quo casu cũ nõ ipse iudex q iudicauit habeat cognoscere: ꝫ etiã superior. l. absentem. in verbo iniuriam. C. de accu. z ibi p Bal. z per Salice. in. l. iiij. co. ri. i fi. z per Ang. in. d. l. si expressim. col. vlt. voluit Bal. in. c. i. s. de offi. lega. colũ. i. q ꝫ casu sicut archiepus potest adiri p viã appellationis. c. pastoralis. de offi. ordi. ita poterit adiri per viã nullitatis: q vicium epi pronunciantis transfert iurisditionẽ in superiorem. d. l. absentẽ. ita q Bal. non loquit in oi nullitate p/ut aliqui allegant mouet Bal. q dicto casu epus non pot cognoscere: z quia vicium transfert iurisditionem. vnde in alia nullitate q̃ ex vicio epi iudicantis Bal. in. d. c. i. satis aperte innuit contrariũ q archiepus non possit adiri p viam nullitatis z querele ex quo non arguitur vicium epi z epus ipse potest cognoscere de nullitate sue sententie dicta. l. quarta. z. j. in fi. vltimo limita. z licet dictum Bal. satis sit tollerabile quando allegatur vicium epi. tamen dubium facit. c. i. de supplen. neg. li. vi. vbi episcopus impeditus ex suo delicto nõ transfert iurisditõez i archiepuz. ita ergo videretur dicendum in casu Bar. cogita tñ. Secundus casus qñ deducitur nullitas ex alia cã q̃ p sordes seu dolũ epi sniantis. z in hoc casu tenz quod. s. dixi q archiepus nõ possit adiri p viã querele q si nõ est appellatũ debet adiri per viam querele. vt. s. premissum est z hoc fieri nõ post vt i. c. pastoralis. s. de offi. ordi. z i. c. i. s. de offic. lega. cum alijs si. lz Pano. in. c. in litteris in fi. s. de offi. de le. dixerit contrarium z nõ bene per predicta. Nõ obstat ratio sua per dictum Bar. in. d. l. si expressim. in vlt. colũ. z in. l. si vt proponis la prima. C. quommodo z quando iudex. z in. l. i. C. quando prouocare. s. q sicut appellatio deuoluit causam ad superiorem. ita z nullitas vt in. d. l. absentem. in verb. reformabunt. z in. l. i. §. i. ff. que sententie sine app. rescin. quia certe illud verum in superiore non habente limitatam z impeditam iurisditionem prout in archiepo vt. s. premissum est. z de tali superiore non loquit Bar. nec dicit Bar. q idem superior competens in causa appellatis sit competens in nullitate seorsum ab appellatione intentata z bona est consequentia non potest adiri per viam querele. ergo nec per viam nullitatis cum nullitas sit querela. vt. s. igitur non poterit adiri archiepiscopus habens iurisditionem suam impeditam. z ita Bal. in. d. l. si vt proponis. col. iiij. in fi. z ita etiam voluit Pano. in. c. ad reprimendam. col. ij. in fi. s. de offi. ordi. z p hac dubitatione est tex. in. c. i. in prin. de fo. compe. li. vi. vbi archiepus non cognoscit de ipsa cã principali omisso appellatiõis articulo aut quando minime esset appellatũ z sic per viam nullitatis z querele: vt ibi in glo. ij. vt. s. premissum

est.z hoc etiam satis fuit de mente Angeli.in.d.l.si expres sim vlt. col. vum rñdet ad.l.i.§.i.ff. que snie sine appel. re scind.q Tertio limita quia licet pro nullitate sententie diffinittue possit adiri idem iudex ordinarius vel eius su perior. vt.ş.tamen super nullitate interlocutorie non po test adiri superior: sed solum ipse iudex qui iudicauit seu eius successor ne cõtinentia cause diuidatur.ita voluit Jn no.hic.z Bal.in.l.aduersus.in prin.C.si aduersus rez iu di.z idē Ang.in.d.l.preses.in fi. z sequitur Jmo.in.d.l.si expressim.col.xxvij.quod tene menti. Sed tu itellige pri mo hoc dictum z limita prout est dictum.ş.in.q.xix.z dic vt ibi. Secundo intellige nisi interlocutoria lata a de legato.tunc.n.poterit adiri superior delegans per viam simplicis querele cognoscendo de nullitate.etiā absq; vlla appellatione per nōta in.l.arbitro.ff.qui satisd.cog.z ibi Bal.z in.d.l.aduersus.quod nō.facit ratio.l.iudicium sol uitur.ff.de iudi. Vigesimooctauo queritur non est du bium q superior potest cognoscere de nullitate snie infe riozis.vt.ş.sed quid econtra an a snia maiozis iudicis pos sit dici de nullitate cozaz inferiore ordinario videtur q sic q2 declarare sniam nullam non est mixti imperij sed iuris dictionis fm Bal.in.d.l.si vt proponis.in fi.ideo quilibet ordinarius videtur posse declarare sniam nullā prout vo luit glo.nō.in.d.l.si vt propōis. Sed contrarium vide tur dicendum ar.dicte.l.aduersus.vbi inferior iudex non potest restituere aduersus sniam maiozis z is demum vi detur posse declarare nullam qui posset rescindendo iudi care.ar.l.fi.C.de legi.z ita firmat Bal.in.d.l.aduersus re ferens Ja.But.ita tenuisse pro quo facit clemē. ne roma ni.de elec.z.ş.de ma.z obe.cum inferior.z qō nō.Bal.in c.super eo.in fi.ş.de offi.delega.referendo Jo.an.ibi quia delegatus a principe est maior quolibet ordinario.vt.d.c. pastoralis.§.fi.non poterit ordinarius se intromittere de legati principis confirmando vel infirmādo facit.c.ij. de offi.lega.z ita videtur tenendū regulariter q de nullitate snie debeat cognoscere vel idē ordinarius vel eius superi or non autem inferior iudex ab eo qui iudicauit. Sed limita primo hanc regulam nisi nullitas esset notoria vel manifeste apparet per inspectionem ipsius snie.tunc enim non esset in effectu necessaria solēnis declaratio cum talis nullitas se ipsam demonstret z sit vicium patens.ar.ff. de falsis.l.si quis legatum z hoc casu inferior posset senten tiam declarare nullam superioris.z ita Bal.in.d.l.aduer sus.pro quo bene facit quod notat Jo.an.in.c.statutum . in fi.de rescrip.in.vi.dicens q qñ delegatus pape in pces su vel snia grauaret partem contra dispositionem.d.c.sta tutum.poterit adiri ordinarius.vt prouideat si id manife ste apparet.ex quo tunc processus est ipso iure nullus . vt ibi in fi.z sic vult Jo.an.q ordinari⁹ inferior possit cogno scere de nullitate processus delegati pape qñ nullitas es set patens facit quod dixit Archidia.z Jo.an.in.c.si eo tē pore.de elec.li.vi.vbi volunt q ordinarius possit resistere delegato pape qñ vellet nulliter procedere in casu non in cluso in rescripto de quo plenius per doc.in.c. si quando ş.de offi.deleg. Secundo limita quia incidenter quili bet inferior poterit cognoscere de nullitate snie maiozis iu dicis.puta petitur executio snie iudicis superioris coram inferiore ordinario si excipitur coraz eo de nullitate sentē tie poterit incidenter cognoscere quia rōe incidentium au getur iurisditio.l,quotiens.C.de iudi.z ita Bal. in.d.l.si aduersus ꝓcludens q de nullitate incidenti possit cogno scere.etiaz minor magistratus quod nota.z vide quod in simili nota.in.c.cuz venissent.ş.de iudi. Ultimo limita quia nullitate poterit cognoscere iudex qui licet non sit su perior.tamen saltem habet parē iurisditionez. ideo voluit notanter Bal.in.c.dilecti.j.e.ti. q a sententia vicarii epi possit dici de nullitate coram ipso epo z econtra cum a sen tentia epi posset dici de nullitate coram eius vicario nam fm Bal.super nullitate potest adiri quilibet iudex ordia rius competens.immo ipsemet iudex qui tulit sententiam

potest de nullitate sue sententie cognoscere z pronunciare per ea que habentur in.d.l.si vt proponis.z in.d.l.preses ideo ipsemet episcopus potest de nullitate sue sentētie co gnoscere z diffinire pront etiā tenet Pe.de Ancha.suo cō silio.lxiij.quod incipit Jn christi nomine amen a querela. sed episcopus z vicarius censentur idem tribunal z idem concistorium.c.ij.de consue.in.vi.ideo alter potest cogno scere de nullitate sententie alterius ipsorum.z ex his no tabi.patet q nullitas habet aliam naturam ab appellatio ne:quia in appellatione semper requiritur q ad superio rem appelletur non ad parem vel minorem. vt est tex.in d.c.ij.sed nullitas potest adduci.etiam ad parem z quan doq; ad inferiorem iudicem prout ex precedentibus pa tet tene menti. Postremo limita quia coram iudice se culari poterit excipi de nullitate sententie late in causa ma trimonij quando enim solum reuocatur in dubiuz de va litudine vel nullitate snie matrimonialis coram iudice se culari poterit de hoc cognoscere cū hoc nō tangat merita cause z consequenter questio non est spiritualis.ar.l.cum proponas.cum ibi notatis.C.de iureiu.pro qua decisio ne facit optime tex.in.c.cōstitutus.cl.ij.de testi.z ita Bu. in.c.tuam.in fine de ordi.cogn.z in predictis infertur q si iudex secularis nulliter iudicauit contra clericum in causa in qua non erat iudex competens quo casu iudicium est nullus dubitatur an a processu vel a sententia iudicis secu laris possit per clericum dici de nullitate coram iudice lai co an vero sit habendus recursus ad iudicem ecclesiasticū Bar.Jn cōsilio quod incipit Clericus nō sub nomine de ricali.consuluit q possit ad iudicem secularem.z idem con suluit Pe.de anchara.suo consilio.cclxxxi.incipiente.Jn christi nomine amen visis consilijs col. ij. mouetur quia iudex appellationis seu nullitatis succedit in locum pri mi iudicis secularis sicut ergo ipse primus iudex potuisset suam sententiam nullam pronunciare vt plene est dictum ş.in.xxvij.questio.ita poterit iudex appellationis seu nulli tatis.l.absentem.C.de accus.z facit quod notat Bal.in.l. generaliter.C.de epis.z cler.colū .ij.in ℣. per hec soluitur ista questio.sed an in predictis casibus poterit haberi re cursus per clericum contra laicū ad iudicem ecclesiasticuz vide tur q nō quia clericus grauatus a iudice seculari dz appel lare ad superiorem iudicem secularem non ad eccle siasticum vt nō.per Archi.ij.q.vi.non.ita z per Jnnocen. in.c.significantibus.ş.de offi.dele.z est dictum .ş.in rubri ca in fi.z in ℣. vltimo queritur . sed certe hoc procederet quando iudex secularis fuisset competens secus si incom petens.ita q clericus non potuisset tacite vel expresse con sentire quo casu poterit etiam dici de nullitate coram ec clesiastico ratio quia priuilegium fori fuit indultum cleri cis de iure diuino vt per glo.xcvi.dis.si imperator z omni casu quo clericus iuuatur speciali priuilegio semper in di cto casu potest contra laicum haberi recursus ad iudicem ecclesiasticum.hec est doctrina Jnnocen. z omnium doc. in.c.cum sit generale. de foro compe. consequenter pote rit clericus pro hac nullitate ex defectu iurisditionis tra here coram ecclesiastico.z ita Jmol. in .c. diligenti. de fo. compe.colū.pe.in fi.Bald.in auten.statuimus in prin .C. de epis.z cle. inde etiam voluit Jnnocen .in dicto.c. cum sit generale.q non solum vbi est defectus iurisditionis ſz etiam super nullitate contractus maxime si allegatur do lus fraus vel oppressio poterit clericus trahere laicum co ram ecclesiastico super tali nullitate.z ita But. in.c. si cle ricus de fo.competen.in vltima carta in prin.in ℣.quarto qualitas.z in.c. cum causa. in.i. nota.ş.ti.i. fortius ergo ratione nullitatis ex defectu iurisditionis z sic ex speciali priuilegio fori.ş.concludendum ergo videtur q omni ca su quo clericus potest declinare forum seculare si declinat z iudex secularis non admittat poterit hīe recursum ad ecclesiasticum super tali nullitate ex quo clericus iuuatur speciali p̄uilegio vt.ş. immo si versetur in dubium an iu dex secularis fuisset seu foret competens vel ne hoc ca

su cognitio spectaret ad ecclesiasticum. vt nō. in. c. si iudex laicus. de sen. excom. in. vi. z idē in simili habetur in. c. venerabilis. de elec. z ita limitatur quod habetur in. c. super litteris. de rescrip. ideo est q̄ ecclesiasticus potest cogere iudicem secularem vt non ꝓcedat in cā contra clericū in causis ēt ciuilibus. ita tex. z doc. in. c. ij. de fo. compe. in. vi. Itē potest ēt iudex ecclesiasticus inhibere. vt no. in. d. c. si iudex laicus z ꝑ Bar. in. l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. per Spe. ti. de cōpe. iudi. aditi. §. i. ℣. sed nūquid idē est in laico vbi ꝓcludit q̄ pena. d. c. si diligēti. bēat locū in laico trahēte clericū coraz seculari. g̃ necessario sequit q̄ cognitio z inhibitio spectet ad ecclesiasticū cum bēat non solū ꝓnunciare sup nullitate: sed ēt penam imponere facit qđ nō. Jo. an. in. c. fi. de imu. eccle. i. vi. z ꝑ Pano. in. d. c. si diligenti. in fi. z sic pōt compellere laicū iudicē. vt non ꝓcedat nec cognoscat contra clericū. vt. d. c. ij. z lz Bar. i dicto consilio z Āncharanus. vt. s. velint q̄ possit adiri iudex laicus. tñ intelligunt volūtarie z quo ad hoc vt ꝓnūciet nullitatē: sed si in dicto casu iudex secularis confirmaret seu ꝓnunciaret cōtra clericū non habebit locū. l. i. §. i. ff. que sen. sine ap. rescin. qz sniā nulla ex defectu iurisditionis non pōt confirmare exquo non cessat cā nullitatis de quo plene. ff. in ℣. xli. q̄ritur. z. xlij. queritᵉ. z facit glo. sing. in cle. i. de sequest. poss. in fi. z tō poterit adiri iudex ecclesiasticus. vt cognoscat de nullitate rōe fori z sic rōne spēalis priuilegij clericis cōpetentis. vt. s. ac inhibere z cogere iudicē laicū. vt. d. c. ij. Vigesimonono q̄ritur aliquis dicit sniaz nullā z si qua ē appello. mō delegat bec cā appellatiōis an poterit delegatus cognoscere z iudicare de nullitate snie dicas q̄ sic exquo nullitas venit incidenter in appellatiōe. l. q̄dā mulier. ff. famil. herci. z. d. l. carmelia pia. d̄ iurepa. z ita tenuit Inno. Jo. an. z Bemi. in. d. c. i. §. post hec. de appel. i. vi. Nō ob. q̄ ꝓmissa appellatio videtur excluſa nullitas. ar. c. nonne. s. de ꝓsump. z in. l. cū prētor. ff. de iudi. qz certe dicta delegatio censetur ēt esse iplicita ad rescriptū. vnde nō est excedere fines mandati cum mandatū istud non debeat diuidi. z ita Bal. in. l. i. C. q̄ñ ꝓuo. col. ij. z sequit Salice. ibi col. pe. ꝑ quo bene facit ter. in. c. cū contingat. §. qz ℣. s. de offi. dele. vbi qui conqueritᵉ de iniustitia satis cōcludit nullitatē z obtinet si eā ꝓbet. vt ibi per Pano. in. ij. col. cōclude ergo q̄ delegat⁹ ad cām appellatiōis poterit de nullitate cognoscere z pronunciare. z ita Jmo. in. d. l. si exꝓssim. i vltima carta circa prin. Et ex his inferᵗ q̄ sicut archiepūs pōt cognoscerᵉ de cā appellationis inter subditos suffraganeoꝝ. vt in. d. c. pastoralis. ita poterit cognoscere de nullitate q̄ñ est permixta cū appellatiōe. vt in. d. l. si exꝓssiz z in. d. l. carmelia. Secus videretur si nullitas deducatᵗ principaliter absq; appellatiōe. tunc. n. non posset exquo nō pōt principaliter adiri ꝑ viaz querele vt in. c. romana. in prin. de fo. compe. in. vi. z ita tenuit Lap. i. d. §. post hec. z intellige in clericis vt habetᵗ in. d. c. romana qđ adde ad dicta. s. q. xxvij. in. ij. limitatione. Trigesimo q̄ritur quid econtra an iudex nullitatis cognoscat de iniusticia pōe intēptaui nullitatez si probo iniusticiā absq; nullitate an possiz obtinere victoriam Inno. in. d. c. cū contingat. dixit q̄ nō exquo non est actū ad hoc et modus agēdi sp inspicitur fm glo. ordi. q. vi. hoc quippe. z ita trāsit Bal. in. d. c. cū contingat. in vlti. col. immo videtur q̄ sit cōdempnādus i expensis qz nō ꝓbauit id qđ in iudiciū dūxit. z ita ibi Pano. i fi. qz iniquitas z iniusticia ē in libello deducta z sup non deducto non pōt formari sentētia. l. vt fundus. ff. cōi. diui. c. ij. §. de ord. cog. ij. de simo. c. lz beli. Bar. tñ in. d. l. si exꝓssim. circa finem tenet contrariū z melius dicens q̄ nullitas simpliciter intēptata deuoluit totū negocium ad iudicē nullitatis vt possit reformare sniam. vt. l. iij. z. l. absentez. C. de accus. sequitur Ang. in. l. i. in fi. C. q̄ñ prouoca. z de hoc articulo vide dicta. s. in. x. qōne. Trigesimoprimo queritᵉ quid si quis dixit sententiā nullaz z li q̄ est appello ad papam z papa cōmittit simpliciter cām nullitatis an delegatus poterit cognoscere de iniusticia z negocio principali.

Salice. in. d. l. si preses. in vlt. colū. C. quō z quando. iu. z in. d. l. i. col. pe. tenuit q̄ non exquo cā iniusticie z negocij principalis non est cōmissa delegato z fines mandati sūt diligenter obseruandi. c. cum dilecti. de rescrip. c. cuz olim abbas. de offi. deleg. ideo si delegatus iudicat vltra sibi cōmissa non valet sententia. l. si de proprietate. C. li a non cōpe. iudi. non obstant adducta. s. in precedēti qōne quia loquuntur in ordinario cui data ē iurisditio a lege reformā di sententiā in melius secus in delegato vt in. d. l. si vt proponis. nec etiam hoc in delegatione continetur. ideo sibi iputet qui nō plenius z largius impetrauit super vtroq; remedio si ergo solum super nullitate est delegatus non poterit de negocio principali cognoscere. z ita sequitur Jmo. in. d. l. si exprssim. col. pe. quod dicit esse menti tenēdum. Quid autem si causa nullitatis simpliciter sit deducta ad ipsum superiorem certum est q̄ ipe superior potest cognoscere de iusticia z reformare sententiaz. vt. s. in precedenti questione facit. d. l. si vt propōis. Quid si ipsaz causam nullitatis ipse superior deleget an tunc delegatus poterit de negocio principali cognoscere videtur q̄ non cum hoc non sit ipsi delegato commissum z delegationes sunt stricti iuris. c. ad hoc. s. de rescrip. z in. d. c. cum olim. Jmo. tamen in. d. l. si exprssim. col. pe. dicit hoc dictum esse dubium. nam exquo superior erat aditus super nullitate que deuoluit ad eum causam principalem. licet simpliciter delegauerit causam nullitatis. tamen videtur subrogasse delegatū locū sui in. d. causa. vnde poterit delegatus causa sibi commissa id quod poterat ipse delegans in cuius loco delegatus surrogatur. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis ca. c. ecclesia. s. vt li. pen. c. preterea. s. de offi. dele. dicit tamen Jmo. esse menti tenenduz dictū Sal. z cautela esset q̄ committatur causa nullitatis cum omnibus suis dependentib⁹ z connexis. tūc. n. ꝓstat de mēte delegantis: vt velit delegatum posse facere omne id quod in dicta causa potuisset ipse delegans fz Jmo. tu aduerte qz hoc non est necessarium: sed tacite includitur quia cum simpliciter cā delegatur oia ad ipsam cām pertinētia z facientia intelligunt cōmissa z delegata. ita nōt in. d. c. preterea. s. de offi. dele. z qz delegatus fungit vice delegatis vt ibi z in. c. sane. de offi. dele. eo q̄ nullitas delegata transit cū sua natura. g̃ totū poterit delegatus i dicta cā q̄ potuisset ipse delegās vt i. d. iuribus ex qbus dictū Sal. nō ꝓcedit. put ēt improbauit Jmo. in. l. iudex postq̄. ff. de re iu. ēt adducēs dictū Inno. z Jo. an. i. c. vt debitus. s. c. qui volūt delegatū sup articulo appellationis ab interlocutoria si pronunciat bene appellatū posse absq; noua cōmissione cognoscere de cā z negocio principali sicut posset iudex ordinarius appellaationis idem ergo dicendum in delegato cause nullitatis vt possit reformare sniam sicut poterat ipse ordinarius delegans quod tene menti. Trigesimo secūdo queritᵉ circa snias z modū sniandi ortū ē. n. q̄ qñ libellus z modus agendi est ineptus snia ē ipso iure nulla ter ē. nō. i. c. cū dilecti. de emp. z vē. ꝑ glo. insti. de oblig. circa prin. an iudex qui ex dicto defectu ꝓnunciat sniaz nulla siue ꝑ viā appellationis vel nullitatis possit sniaz illam reformare circa iusticiā illius cāe dicas q̄ nō sed solū pōt ꝓnūciare cā nullā. ita tex. in hoc fin. in. d. c. cū dilecti ꝑ quē ita limitatᵉ dicta. l. abñtē. z q̄ est dictū. s. in. xxx. q. nā dicto casu nullitas nō deuoluit ipsū negociū ꝓncipale. z ita Jmol. in. d. c. cū dilecti co. ij. z Pano. ibi col. i. z hoc idē voluit z nō. Bal. in. l. ij. C. de rescin. ven. in. q. xiij. dicēs q̄ in d. c. cū dilecti. est melior ter. qui sit in iure instruēs iudices appellationis vel nullitatis q̄ sint ptes iudicis in iudicando q̄ñ libellus vel mod⁹ agēdi ē ineptus. hz. n. tunc ꝓnunciare sup nullitate reseruando ius iterū agendi. nec pōt d. casu reformare sniaz vel ꝓcessū sup negocio principali qđ nō. ad limitationē. l. ticiāus. ff. qđ cū eo. z. d. l. abñtem.

Trigesimotertio q̄ritᵉ an snia sup nullitate possit ꝓferri nō citata pte abbas z Jo. an. in. c. cāz. s. de rescrip. ꝑ illū ter. voluit q̄ snia possit dēclarari nulla abñte z non citata parte. z ita ibi papa declarat processū nullum non citata

parte, dixit tamen Bu. ibi in vlt. nō. q̄ hoc dictum non est per oīa verum contra quod adducit Jmo. ibi glo. in. c. ad nr̄am. el. iij. §. de iureiu. q̄z ēt in notoriis requiritur citatio z q̄z regulariter nihil p̄ōt fieri in p̄eiudiciuz absentis nō citati. iij. q. ix. caueant. z. c. oīa. l. ea que. C. quō z q̄n iudex §. de consti. c. ecclesia. ita q̄ videtur dicendū q̄ exquo sententia super nullitate principaliter intentata ē diffinitiua requiritur li. contel. vt vide. §. in. xij. q. conseq̄nter requiritur citatio p̄tis nō ob. d. c. cām. q̄z p̄ōt dici q̄ ibi cōstabat notorie nullā defensionē cōpetere absenti cū eēt dubiū iuris surgēs ex interp̄tatōe rescripti facit q̄ō no. in simili in c. cū oliz. §. ti. p̄x. z in. l. ij. §. q̄ō si d̄ frumētaria. p Bar. ff. de admi. re. ad cuitatē p̄ti. vel dicas q̄ tex. in. d. c. cām. p̄cedit i interp̄tatōe pape sup ei⁹ rescripto sicut. n. papa p̄ōt p̄cedēr rescriptū abñte z ñ citata p̄te iz Jnno. i. d. c. oliz. d. n̄b. si. ita p̄ōt interp̄tari ac declarar̄ nullitatē gestoz ex illo rescripto male intellecto alias tenēdū sniam sup nullitate nō posse ferri nō citata p̄te imo esset nulla. z ita volūt do. de ro. i dec. cccrli. q̄ incipit itē dubitat vtz auditoz. circa p̄n. z ita ēt voluit glo. no. in. c. i nr̄a. d̄ p̄cu. in fi. z ibi no. p Jmo. sup. d. glo. Bal. tñ ibi dixit q̄ snia sup nullitate p̄cessus poterit ferri cōtra abñtē li. ñ cōte. z refert Jnno. ita voluisse in. c. auditis. d̄ p̄cu. iz si agat̄ d̄ nullitate cōtract⁹ vel testamenti req̄rit libell⁹ z li. p̄te. vt vide p Jnno. in. c. ij. §. de offi. iud. d̄ quo plene dic vt. §. in. xij. q. z sp intelligas p̄dicta de absente p contumaciā q̄z ēt sup nullitate p̄cessus req̄reret citatio p̄tis. vt p gl. z Jmo. i. d. c. in nr̄a.

Trigesimo q̄rto queritur q̄n cozā superioze deducit nullitas p̄ōt. n. reus dicere sniaz esse aliquā z validā z si hoc p̄bauerit iz aliter non petierit. ita p̄nunciari tñ poterit iudex p̄nunciare sententiā esse validā p̄out voluit Jnno. in c. cū contingat. §. de offi. dele. sed quid si cōstat sniam esse nullā tñ ex aliquib⁹ deductis z p̄batis cozā ipso superiore appet q̄ snia venit reformāda an poterit reformari q̄n h̄ non fuit expīsse petitū a parte Jmo. in. d. l. si expressim. col. pe. iz q̄ sic q̄z eo ipso q̄ p partē sunt aliq̄ deducta z p̄bata censent petūsse sniam reformari p quo fm eū. d. l. absentē. in n̄b. reformabit. q̄ simpliciter z indistincte loquit̄ z. l. i. §. i. ff. q̄ sen. sine ap. resci. Adde ad hoc nō. dictū Bal. in. l. ampliorē. in p̄n. C. de ap. vbi voluit q̄ sicut iudex p̄ōt supplere p absente in cā appellatiōis. vt ibi ita poterit in cā nullitatis z tā p̄ro actore q̄z p̄ro reo ēt in his q̄ reddūt iudiciū retro nullū cum cā nullitatis sit cōtigua cāe appellationis exquo opatur effectū devolutiuū q̄d dictum singulariter tene mēti p̄ro quo tex. i. d. l. absentē. in n̄b. reformabit vbi n̄ba dirigunt̄ ad iudicē poterit ēt succūbentem condēpnare in expēsis. vt hic p Bu. col. viij. z p Jmo. i. d. l. si exp̄ssim. col. xvi. Trigesimoquinto q̄ritur aliq̄s appellat vel dicit de nullitate a snia quā credebat esse d̄ sic. tñ reperit̄ postea q̄ sit p̄ro se an iudex possit eā cōfirmare vī q̄ nō q̄z stādū est p̄fessioni d̄ p̄fitentē. C. d̄ li. cā. l. cū p̄cū. xiij. q. ij. in p̄n. contrariū tz Bal. in. d. l. i. C. q̄n p̄uo. col. pe. p tex. quē dic vnicū in iure in. l. scie amice. ff. de au. z ar. leg. iō hoc nō obstante poterit iudex illā snia confirmare. Trigesimosexto q̄rit̄ si snia est nulla an iudex ordinarius vel delegatus possit itez p̄nunciare z de h̄ vide §. in. q. xxvij. z quantū ad delegatū intellige in diffinitiua q̄z p interlocutoriā nullaz vel ēt validam. Itē p quecūq; alia acta nulla nō expirat iurisditio delegati. iō poterit illā revocare z itez p̄nunciare. ita Jnno. in. c. in litteris. de offi. dele. z est tex. in. c. cū cessante. §. c. qui de delegato loquitur. Sz dubitat̄ p̄rio q̄d si delegat⁹ tulit sniam diffinitiuā nullā p errorē an poterit itez iudicare Jnno. in rubrica seu in. c. i. §. ti. i. dixit q̄ nō si p errorē iuris sec⁹ si iusto errore facti. vt q̄z credidit partē citataz q̄ nō erat vel aliter. tūc enīz nō expirat iurisditio delegati poterit itez iudicare p nō. in. l. error. C. de iu. z fac. ig. z ita transit Bar. in. d. l. iudex postq̄z. sed p̄rout dicit Jmo. ibi Jnno. nō dicit aliquid de snia sed de alio actu extrudiciali. iō non ē fienda extēsio ad actū iudicialē q̄z esset cōtra tex. in. l. q̄lē. in fi. cum. l. se. ff. de arbi. ideo Bar. in. d. l. si vt p̄pōis. col. iij. in p̄n. dicit q̄ p̄dicta distinctio Jnno. seu alioz nulla lege p̄bat̄ z eēt cōtra casum illius. l. si vt p̄opōis. vbi iudex delegatus fuit in facto circūuentus habito respectu ad articulū cōtumacie z tñ expirat eius iurisditio conclude ergo q̄ siue p error̄ iuris vel facti snia diffinitiua ipsius delegati sit nulla q̄ expiret in totū eius iurisditio limita nisi nō seruasset formam mandati tunc enīz possit itez iudicare ar. l. quid tñ. ff. de arb. z per doc. in. d. c. in litteris. z in. c. q̄liter. el. p̄. §. de accu. Secundo dubitatur quid i delegato ad vniuēr sitatem cāz si tulit sniam diffinitiuam nullā an possit iterum iudicare in eadē cā Bal. in. d. l. si vt p̄opōis. col. iij. dicit q̄ sic q̄z redigitur ad instar ordinarij per nō. i. c. cū speciali. §. de iudi. z per gl. in. c. cū cām. j. e. z hāc partez sequitur Dn̄or. in. d. c. q̄liter col. ij. z. iij. z satis fuit de mēte gl. hic z hoc vident tenere dñi de rota in. d. decisione. cccrli. quod tene menti z hec in delegato ab ordinario. Trigesimoseptimo q̄rit̄ quid in delegato a p̄ncipe si tulit sententiā diffinitiuā nullam an possit itez iudicare Ang. in. l. iudex postq̄z. de re iudi. tenuit q̄ sic cuz equiperet̄ ordinario. l. a iudice. C. de iudi. imo est maioz quolibet ordinario vt in. c. pastoralis. §. de offi. or. z q̄z hz executionez sue snie. c. q̄renti. §. de offi. dele. vnde hz cognitionē nullitatis q̄ p̄t oppōi in executione d̄ sententiā. cuz ergo duret iurisditio poterit iudex iudicare itez. Itē si iurisditio iudicis delegati a p̄ncipe non expirat p sniam validam. vt. d. c. in litteris de offi. dele. fortius. nec per sniam nullam. sed Bal. in. d. l. si vt p̄pōis. col. ij. in fi. voluit contrariū non solum in delegato a p̄ncipe simpliciter sed ēt si esset datus ad iudicādum z exequendū. ideo vtroq; casu si diffinitiua sua snia est nulla iurisditio est consūpta z cōsumpto principali cō sumitur executio accessoris. vt. l. terminato. C. de fruc. z li. expen. z hanc p̄tem sequitur Jmo. in. d. l. si iudex postq̄z. z cōiter doc. in. d. c. in litteris. q̄z q̄n sententia est valida tūc est q̄ delegatus a p̄ncipe p̄ōt exequi sed q̄n est nulla nihil tunc restat z licet sit maioz quolibet ordinario tamen nō est firmioz iz Archi. ij. q. vij. si episcop⁹ z Bal. in. d. l. si vt p̄ponis. Trigesimooctauo queritur an iudex cozā q̄ agit̄ de nullitate snie possit itez iudicare ex eisdē actis de quo articulo per doc. z glo. in. d. l. si vt p̄ponis. z in. d. l. si exp̄ssim. z in. l. cum querebat̄. ff. de re iudic. z considera q̄ aut defectus exquo sententia est nulla respicit vniformiter acta z sententiā. puta quia erat lis cum minoze indefenso z tunc oīa acta debent de nouo fieri exquo totuz iudiciū erat nullū. l. in vniuersis. C. qui dare tut. poss. z ita p̄cedat glo. in. d. l. cum querebatur. z Jnno. in. d. c. in litteris. §. de offi. dele. si vero nullitas respiciat solum sententiā vt q̄z lata die feriata vel non citata p̄te sed reliqua oīa acta sunt valida z legittime facta. tūc ex eisdē actis debet iterū iudicari vt. d. l. si exp̄ssim. z per glo. in. d. l. si vt. p̄ponis. Aliquādo nullitas respicit sniam z certam partē actoz. tunc reliqua acta legittime facta remanent valida z firma solū debet suppleri acta que sūt nulla. z ita Bar. in. d. l. si exp̄ssim. z in. d. l. cuz querebatur. z ex predictis no. q̄ si ex forma statuti vel rescripti mādatur cassari snia tūc in dubio intelligitur q̄ nō cassent̄ acta. Itē no. Archi. xxx. q. v. iudicātē z p̄bat̄ p gl. i. d. l. si vt p̄pōis. tu itellige vt. §. f. q̄n snia cassat̄ vicio solius snie secus si vicio vel cā iporū actorū tunc. n. intelliget̄ ēt de ipsis actis exquo in dubio snia refert̄ ad acta vt p gl. oz. i. l. si quis ad exhib. ff. d̄ exce. rei iudi. z in. c. si p̄firmationē. d̄ elec. i. vi. z sic p̄sumitur lata sententia ex illa cā que constat ex actis. z ita firmauit Bal. in. d. l. si vt p̄pōis. i fi facit tex. nō. in. c. cū. J. z A. §. de re iud. in n̄b. iurantes. p̄cessus vbi si mādat̄ irritari p̄cessus includitur snia q̄n vicium respiciebat pariter sniam z p̄cessus. z de his ēt vide p doc. in. c. ad p̄bādū. §. de re iud. z per Spe. ti. de sen. platōe. §. iusta p̄positōes. n̄b. sed si cā z aduerte z intellige oīa p̄cedentia q̄z h̄ñt locū q̄n non eēt pempta instantia q̄z iz p sniaz diffinitiuam validam finiatur instātia. l. i. ff. de re iudi. l. grege. ff. de fideius. so. tñ secus quādo snia esset nulla tunc. n. non perit istantia vt per glo. in. d. l. si vt p̄pōis. z i. l. i. C. q̄n p̄uoc. iō ē q̄

põt itez iudicari ex eadē instantia.vt.s. Trigesimono no qritr quid si instātia esset pempta lapsu tpis an pore/rit itez iudicari ex eisdē actis.vide Jmo.in.d.l.si exp̄ssim col.xi.distinguendo q̄ q̄dam sunt acta ordinatoria litis prout est libelli oblatio litis contestatio dilationes. z ista pereunt pempta instātia.vt p glo.z doc.in.l. pperanduz §.illo.C.de iud.z in.l.ij.z ibi Bar.ff.iudi.sol q̄dā sūt acta litis decisoria puta cōfessiones depōes testiū ,pbatiōes z ista nō peunt pempta instātia.vt p glo.in.d.l.si exp̄ssim z in cle.sepe in ꝟb.defensiōs legittie. ō ꝟb.sig.z in.d.l.p perandū.§.z siquidē.in ꝟb.audicij.C.de iudi.z p Jnno.i c.cām.el.picolo.s.de testi.z iō si post sniam nullā eēt perempta instātia lapsu tpis.tunc nullo casu posset itez ferri snia ex eisdē actis ordinatoriis q2 talia acta pereūt pēpta instātia.vt.d.l.ij.iō esset op9 inchoare nouā instātiā z de nouo fieri acta litis ordinatoria:sed nō eēt opus ō nouo fieri alia acta litis decisoria q2 nō peūt z satis eēt illa acta litis decisoria ,pducere in noua instātia sm Jmo.in.d.l.si exp̄ssim.z intellige oia p̄dicta in iudice ordiario. Quadragesimo q̄rit quid in delegato a pncipe vel ab ,inferiore an p sniam nullā intelligat nō solū finita iurisditio:sz ēt perempta instātia Ang.in.d.l.si vt ,ppōis.p illū tex.tenuit q sic.z iō pereunt oia acta litis ordinatoria cozā delegato.vt.s.sed Jmo.in.d.l.si exp̄ssim.col.xx.sz ꝟrium q2 d.l.si vt ,ppōis.nil dr de instātia sed solū de iurisdiōe.durabit ergo instātia triēnio sm leges.vt.d.l.,pperandū.sz de iure canonico est ppetua.vt in.c.pe.s.de iudi.Cōclude ergo q sz sit finita iurisditio iudicis delegati p sniam nullam.vt.d.l.si vt ,ppōnis.non tñ est pēpta instātia illi9 cāe: ideo poterit indistincte ex eisdē actis iudicare z ,pcedere in cāis.vt.s.de quo ēt p doc.i.c.de cauſ.de offi.dele.Sed aduerte z adde p̄dictis duo dcā.pmo q p sniam ab obſnatiōe iudicij absolutoriā latam a delegato nō expirat iurisditio delegati.ita sz Spe.ti.de offi.iud.§.deseruit.ꝟ.qd si ,ponas,q2 iurisditio delegati nō expirat nisi p sniam diffinitiuā.vt.d.l.iudex postq̄z.z.d.c.in litteris.sz snia ab obſuatiōe iudicij est interlocutoria.vt p glo.z Bar.in.l.ticia.ff.de accu.nō ob.c.significātib9.s.de offi.dele.q2 ibi loquit de interlocutoria p quā in totū erat extinctū officiū iudicis z iurisditio nō sic in absolutoria ab obſuatione iudicij cū non ,pnunciet se hre iurisditionē in ipso negocio pncipali.iō non finit iurisditio delegati.ita tenuit Jnno.in.c.consuluit.s.de offi.dele.sequit Jo.an.z Panor.in.c.examinata.s.de iudi. Secūdo adde q sz sint pempta instantia ipsi9 cāe lapsu trien:nij.tñ durat iurisditio delegati.ita tex.in.c.pe.s.de iudi.q2 rescripta ppetua sūt.l.falso.C.de diuersis rescrip.z sic similiter durabit iurisditio deleg. quousq̄z sic lata snia diffinitiua.vt.d.l.si vt ,ponis z i.d.c.in litteris.intellige tñ nisi iurisditio deleg.sit limitata ad certū tp̄s.tunc bene exprimeret trāsacto tpe data i rescripto.vt in.d.c.de cāis.vbi de hoc plene p doc. Quadragesimo pmo q̄ritur si ē appellatū a snia nulla vtrū iudex appellationis possit cōfirmare pmā sniam nullaz de quo articulo p Spe.in ti.de sen.§.iusta.col.pe.in ꝟ.Itē q est nulla rōne manifeste iniquitatis.z in ꝟ.se.z cōclude q si in pma snia est exp̄ssus error iuris vel calculi z nō p̄t confirmari q2 censent hre eundē errorē exp̄ssum in pma exquo refert se ad pmā.vt.l.i.ff.q̄ snie sine ap.rescin.z in.l.i.C.de errore calculi.z ita Bar.in.d.l.si exp̄ssim.col.ij.si ꝟo pma snia nō hz errorē exp̄ssum.tunc aut cā inferens nullitatē pme sentētie nō cessat respectu snie q̄ fert p iudicem appellatiōis.tunc possit iudex sniam cōfirmare z si cōfirmat non valet exēplū si sententia a q̄ erat appellatuz fuit nulla q2 lata erat cōtra sententiā absolutoriā pro reo que trāsiuerat in rē iudicatā z de q̄ fuerat oppositū z ,pbatuz z hoc non obstante iudex tulit cōtrariā sniam q2 cōdēnauit reū qui p̄ fuit absolutus:z hoc casu cōis opi.est q sententia sit nulla hz nō bēat errorē expressum ,put tz Jo.an. z cōiter doc.in.c.inter mōasteriū.s.de re iudi.p quo tex. in.l.i.C.q̄ ,puo.z ita Bal.ibi in.ij.col. idē ibi Sali. licet Bar.ibi z in.l.duob9.ff.de excep.rei iudi.voluerit sententiā contra sniam nō esse nullā q̄ est lata in diuersi instantijs sed certe hoc posset ,pcedere q̄ cessaret cā pme nullitatis.vt.j.,prime dicet sed in casu isto nō cessat cā.z ita tz Jmo.in.d.l.exp̄ssim.col.x.si ꝟo cā nullitatis pme sententie cessaret.tunc sentētia nulla pōt cōfirmari in diuersa instantia puta q2 de pma sentētia que trāsiuerat in rē iudicatā nō fuit exceptū cozā iudice secunde appellationis vel nihil fuit ,pbatū de hoc tz cozam ipso iudice pme appellationis qui iudicauerat cōtra primā sententiā bene fuisset hoc ,pbatuz.vnde q2 hoc casu cessat cā pme nullitatis in hac sentētia ferenda p iudicē secūde appellatōis tz nō cessauerit in sentētia lata p iudicē a quo p̄ est appellatū pro tāto isto casu poterit iudex scde appellationis cōfirmare ipsaz sententiā lataz in prima cā appellatiōis:tz fuerit nulla exquo cessat cā nullitatis q2 nō ,pbata sm Jmo.in.d.l.si exp̄ssim.col.x.in fi.ideo dixit nō.Bal.in.d.l.i.in fi.q ad hoc.vt nō valeat secūda sententia cōtra primā q̄ transiuit in rē iudicatā requirit q de prima fuerit facta fides plene exceptio.n.rei iudicate ad hoc.vt obstet requiret claraz probationē:alias non ob.tex.est sm.in.d.l.i. iō si nō sit fides de pma sententia vel fiat fides semiplene valebit sentētia scda contra pmā q2 cessat cā nullitatis.z ita ēt Bal.in.d. l.i.col.ij.concludens q sentētia lata ꝰ exceptionē rei iudicate omissā vel non ,pbatā valet:sed cōtra oppositā z probatā esset nulla.vt est tex.sm.in.d.l.i. ideo omni casu quo cessat cā nullitatis valeret sententia iō pone q pma sentētia erat nulla:q2 lata die feriata ob vtilitatē hoīum vel q2 lata non citata pte:sed postea in cā appellationis dat sententia die iuridica z citata pte certe poterit iudex ipsā sententiā p̄ nullam confirmare exquo cessat cā nullitatis prime sentētie sm Jmo.in.d.l.si exp̄ssim.col.xi.Conclude ergo q sententia nulla p̄t confirmari exp̄sse p aliā sententiā ,put est de mente Jnno.z Jo.an.in.c.i.de confir.vti.dum mō pma non bēat exp̄ssum errorē z dūmō in sa snia cessat cā nullitatis pme snie.vt.s. Quadragesimosecūdo q̄ritur pone q dicatur sententia nulla principaliter vel incidēter z ō nullitate sit cognitū an tūc valeret snia ꝰ sentētiā pmā q̄ in veritate esset nulla Bal.q sic q̄ cognito ō cōtroversia z seruato ordine iudiciozū iudex ,pnūciat sententiā validā secus si de facto z cā nō cognito sm Bal.in d.l.i.col.v.facit.l.pe.in prin.z.§.cū ꝰ sacras.ff.q̄ sen.sine ap.resci.z qō idē Bal.nō.in.l.tale pactū.§.qui ,puocauit. ff.de pac.in.q.xij.in fi.tu intellige q̄ in secūda snia cessat prima cā nullitatis q2 nō fuit ,pbata nullitas vel dubie ,pbata alias si clare fuit ,pbata nō vr q valeret sententia cōfirmatoria cū nō cēz cā nullitatis vt.s.alias q̄ in iudicio cōstaret de nullitate pme snie lz iudex ,pnūciet sniaz validā z confirmaret nō vr q talis snia valeat exquo non cessat in hac secūda snia pma cā nullitatis.vt z q2 secūda sententia confirmatoria vr similiter nulla tāq̄ cōtinens manifestam iniustitiā exquo p acta cōstabat ō nullitate pme snie sm nō.p doc.in.c.inter ceteras.s.de re iudica.z in.d. c.sollicitudinē.§.si vero.s.e.z per Jnno.in.c.fr̄nitatis.j. de frigi.z.s.de dila.in.c.ij. vbi dicit Jnno. q notoriū facti operatur idez quod exp̄ssio erroris iuris in sententia.vide tñ quod nō.Bar.in.l.i.C.de erro.cal.z hoc modo vr q intelligi debeat z limitari quod nō.Jnno.z doc.in.c. super litteris.de rescrip.z in.c.i.e.ti.in.vi.z in clemē.si appellationem.de ap.s.an per sententiā possit cōfirmari rescriptum surrepticium z an possit confirmari nullum impetratum ab ercōicato z an sententia possit cōfirmari appellationez desertā certe sic q̄ in snia cessat cā prima nullitatis puta quia non fuit ,pbata nullitas nec constabat ex actis.vt p̄z ex precedentibus z vide plene.j.in.q.lx. limita tñ oia predicta ,pcedere q̄ pōt imputari culpa vel mora opponendi z probandi secus si propter iustam ignorantiam:pone q egi cōtra ticiū z sic succubui postea egi cōtra ,pcuratorē ticij ad idē z obtinui.certe ñ valebit snia secūda dato q ,procurator ticij nil opposuisset q2 excusatur iusta ignorantia. ita Bar.z Bald.in.d.l.i.colū.pe. Quadragesimotertio queritur quando formatur libellus dico sniaz nullāz

si q̄ est appello.an tunc dicat nullitas venire ꝑncipaliter vel incidēter glo.sing.in.d.l.i.tz q incidēter.z ita sequit ibi Ang.z in.d.l.si exꝑssim.circa mediū z cum.d.gl.trāsit Bal.z Sali.in.d.l.nā in appellatōe nullitas tacite includit.vt.d.l.carmelia pia.z.l.q̄dā mlr.ff.fa.her.z voluit Jn no.z Jo.an.lz ḡ exꝑmat nullitas in libello nil vī opari qz exꝑssio eoꝝ q̄ tacite insūt z c̄. vt in.l.üj.ff. de le.i.sz Ja. But.in.d.l.i.tz ꝯriū dicēs q qñ de nullitate nō exꝑmit in appellatiōe tūc ē q venit incidēter.sed qñ in libello dī dico sniam nullā z si q̄ ē appello:tūc ōdnciē ꝑncipaliter z Bop.de mēte Bar.in.d.l.si exꝑssi.dū dixit q qñ in appellatiōe nō fuit exꝑssa mētio nullitatis.tūc vēit incidēter:z sic vult q si fiat exꝑssa mētio in appellatōe q tūc vētat ꝑncipaliter z hāc ptē sequit Jm.in.d.l.si exꝑssim.col.vi.in fi. qz qñ duo extrema copulant ꝑ copulatiuā. tūc vtrūqz cē set ꝑncipaliter exꝑmi z deduci: vt nō.in.l.si cui.ff. de fū. instru.z ꝑ gl.nō.in.c.q̄relā.de simo. Jtē qñ in aliq̄ dispōe aliquid includebat.tunc si illud exꝑsse exꝑmit nō dī amplius includi:sz est exꝑssū nō inclusū.vt est tex.in simili i l.cū ex filio.§.p.z ibi nō.ff.de vul.z pup.nō ob.rō q exꝑssio eoꝝ z c̄.qz ꝓcedit nisi exꝑmant.alio mō q̄ insūt qz tūc exꝑssio opat.vt nō.in.l.si ita legātur.§.illi si volet.ff.de le.i.sed in casu isto vī exꝑmi:alio mō q̄ insit qz inerat icidēter nunc āt exꝑmit eqz ꝑncipaliter sz Jm.in.d.l.si exꝑssiz col.vi.z.vij. Xliij.q̄ si appellat a snia nulla ꝑ q̄ ꝛb.iudex appellatōis censeat ipaz sniam nullā cōfirmare q q̄liter z ꝑ q̄ ꝛb.sit cōcipienda snia eo casu quo posset q qñ sit dic vt.§.in.q.xli.qz eo casu quo nō posset cōfirmare z validare cessat dubium:sed eo casu quo ꝑt difficultas est multū dubia de q̄ ꝑ Bar.in.d.l.i.z in.d.l.si exꝑssiz.col.ij. z.iij.in ꝛ.q̄rto q̄ro.z ꝑ Bar.ipse vī sibi cē ꝯrī⁹. Jō cōsidera q aliqñ iudex reperit sniam validā z ꝑnūciat male appellatū z bñ iudicatuz z hic casus ē clar⁹ qz vz snia. vt i.l.eos.§.i.e.ti. Aliqñ z so iudex repit sniaz nullā tñ aliqñ ꝑnūciat male appellatū:sz tñ adiecit cām in snia dicēdo qz snia ē nulla tūc similiter cessat oē dubiū. nā nō censet iudex cōfirmasse sniaz.ita gl.in.d.l.i.cū ꝛb.snie regulent sm exꝑssionē cāe in snia exꝑsse.ff. ō susp.tu.l.B.n. Aliqñ nullā cām exꝑmit sz simpliciter ꝑnūciat male appellatuz vel appellatōez nō tenere.tunc glo.fuerunt ꝯrie. nā i.d.l.i.voluit q iudex cēseret confirmasse sniam maxime qñ in libello dixit sniam nullā:z si q̄ est appello z sic sentit glo. z idē si simpliciter sit appellatū:sed gl.in.d.l.si exꝑssim.voluit q nō cēseat cōfirmasse z sic nō cēset sup nullitate ꝑnunciatū qō ꝓcedit qñ ē simpliciter appellatū nec ē deducta nullitas in appellatōe nec in ꝓcessu.tunc.n.nō ꝑt dici snia cōfirmata ꝑ nō.in cle.si appellatōem.e.ti.z in.l.ꝯ maiores.C.de inof.tes.nec ob.q oi casu nullitas cēseat deducta in appellatōe incidēter.vt.d.l.carmelia pia.qz certe ea q̄ veniūt incidēter in vno iudicio si plene nō examinet nō nocet in alio.l.p.ff.de his q̄ sunt su.vel al.z in.c. veniēs.el ij.de tes.si ꝛo in appel.dixit ēt sniaz nullā vel dedurit nullitatē in ꝓcessu appellatōis.tunc cēset snia cōfirmata ex quo de nullitate fuit actū z cognituz vt no.in.l.fi.C.de fi. instru.z in.l.ij.C.si ex fal.instru.sm Bar.in.d.l.si exꝑssiz. z ita trāsit hic Bu.z Bal.in.d.l.i.sed idē Bar.in.d.l.i. vī tenere ꝯriū qz ꝓnunciādo male appellatū vel appellationē ñ tenere nō includit cōfirmationē snie.qz ꝛb.snie dīt stricte intelligi vt min⁹ ꝓeiudicent.l.iulia.ff.de cōdi.ide. vbi si iudex simpliciter absoluit reū intelligit in dubio absoluisse qz nō ꝓbatum z nō qz nō sit debitum z facit ēt q nō.in.d.l.i.C.si plures vna snia z cū op.Bar.i.d.l.i.tz ibi Ang.z Bal.q̄re ē aduertendū q si iudex ꝓnunciādo appellationē nō tenere vel male appellatū appōit cām z tūc sm illā cām dīt intelligi ꝛba snie.vt.d.l.hec.n.ff.de suspe.tu.vñ si dixit appellatōem nō tenere vel male appellatum qz snia est iusta z censetur ꝛfirmare.vt.§.si ꝛo oppōit cāz qz appellatio est iniusta z hoc casu censet ꝓnunciasse iniuste appellatū z qd tūc ímporet.ꝯ.dicet. Aliqñ iudex ꝑ nunciet nulla insta cā in sua snia tunc ꝓnunciat appellationem nullā vel frustratoriā vel supuacuā vel supstitiosā tunc his casib⁹ nō censetur cōfirmata sententia q̄si.d.ꝛb. sint poti⁹ adaptāda ad nullitatē appellatiōis q̄z sentētie. vt.l.si cōstat.ff.e.t.z ita tz Ang.in.d.l.i.si ꝛo,pnunciat appellationem iniustā vel iniuste appellatū tenet.Ang.in.d.l.i.q censeatur sentētia cōfirmari ꝑ ea q̄ hēntur in.d.l.eos vbi eoipso q ꝓnūciatur iniuste vel appellationē iniustam censetur ꝑ cōtrariū ꝓnūciatū sententiā iniustā z ꝓnter sententiā cōfirmare ac si dixisset bene seu iuste iudicatū.vt.§. sed Sal.in.d.l.i.tenet cōtrariū qz.d.ꝛb.iniuste appellatū vel appellationē iniustā possūt itelligi dupliciter.vno mō iniuste.i.qz snia sit nulla:alio mō iniusta.i.qz erat snia iusta.vnde in dubio dz.d.ꝛboꝝ accipi intellect⁹ q̄ sit benignior.l.benign⁹.ff.de leg.z ꝑ cōseq̄ns intellect⁹ q minus ledit ptem:z sic vt intelligatur q sentētia sit nulla.nā tūc q̄ libet ptiū remānet in suis iurib⁹ ꝓmeuis.z ꝑ hac ptē facit ter.no.in.d.l.iulianus vbi in dubio snia dz intelligi.vt,sit min⁹ ꝓiudicialis.vt.§.sed Jm.in.d.l.si exꝑssim. col.xij. sequitur opi.Ang.ꝑ.l.eos circa ꝑn.vbi eo ipso q ꝓnūciatur appellatōem iniustā vel iniuste appellatū cēsetur a cōtrario ꝓnunciatū sententiā esse iustā.iō cū significatio.d.ꝛboꝝ sit ibi determinata cōseq̄nter a casu isto.ita dicendum sit nō ob.ratio Sali.nec.d.l.iulia.qz posset,pcedere qñ nō repitur certa interꝓetatio data ꝛbis snie sec⁹ vbi a iur̄ repitur data interꝓtatio qz illi stādū est ,put in casu isto contingit z idē dic si ,pnunciaretur appellationē nō tenet vel male appellatū qz appellatio est iniusta.nā idem dicendū sic qñ ,pnunciatur appellationē iniustā.vt.§.cum snia intelligenda sit sm suā cām.vt.§.aliqñ ,pnunciatur appellationem nō tenere nulla infta cā z in B Bar.alias dixit in .d.l.i.vbi tz q tūc sn a nō intelligatur tacite cōfirmata.nā illa ꝛ.appellatōem nō tenere pñt intelligi ꝑ eo qz snia ē nulla vt voluit gl.in.d.l.i.z iō cū snia sit nulla censetur iudex in dubio.ita ,pnunciasse z censisse ne alias iniusticiā fecisse dicatur cum in dubio sit ꝓ iudice ꝓesumendum l.i.C.de of.ciui.iu.facit etiam.d.l.iulianus vbi interꝓetatio accipitur que minus ledit partem z hanc opinionē sequit Ja.bu.Ang.z Sal.in.d.l.i.sz ī B exēplo gl.ibi tz ꝯrium z ita Jm.in.d.l.si exꝑssim.col.xiiij. vt sic intelligitur ꝑa snia cōfirmata z idē tz hoc casu Bal.in.l.i.col.ij.in fi.qñ de nullitate fuit feā exꝑssa ꝓsecutio in ꝓcessu idē tz Bal.in addi.sp.i ti.de ap.in ꝛb.appellatiōz ñ ,pcedet iur̄ fi. ti.z ꝑ hac ptē facit quia nō ꝑt dici appellōz nō tenere qñ snia ē nulla cū a snia nulla possit appellare vt. d.l.si exꝓessim. z pōt fieri ꝓsecutio z bz effcūz devolutiuū vt.d. Jnn.hic. Jtem bz effectū rescissoriū vt sic snia nulla rescindat q̄tē⁹ de fcō ꝓcessit.ita tex.in.l.certa ꝓ rōe.C.qñ ,pu.z nota per gl.in.l.i.§.i.ff.de feri.z in.l.si dolo.C.ō rescin. vē.z sic ꝛb. appellōz ñ tenere nō pñt referri ad casū qñ snia ē nulla ḉa imo appellatio tz vt.d.l.si exꝑssiz.lz nō sit necessaria ꝑ tāto ad illū scōz:nō videāt ꝛb.iudicis trahi sed potius ad illū scōz qui magis adaptat.s.appellatiōz nō tenet qz snia ē iusta z sic tacite cōfirmasse sniam z hoc qñ nullitas nō cōstat ex actis puta quia snia erat lata ꝯ eū q̄ erat minor z ñ cōstabat ex actis eū fuisse minorē vel erat lata ꝯ mortuū q̄ putabat viuere sed qñ nullitas ꝛstabat ex actis nō tūc vī posse intelligi tacite ,pnūciatū,sniaz ñ tenet cū nō sit verisimile erq̄ nullitas ꝛstabat ex actis sz potius ꝑsumi dz ,pnūciasse appellōz ñ tenet qz frustratoria cū snia sit nulla sz pot⁹ dēat ꝑsumi in dubio iudicē ,ptulisse sniaz iur̄ licito q̄ illicito z pot⁹ ꝑsūi dz iudicē nō deliquisse vel merito. ff.ꝑ soc.z ita Jo.an.in.c.si confirmationem. ō elec.in vi. in vl.glo.magna.nā in dubio sp dz ꝑsūi sn ā lata a iudice ex illa cā q̄ ex actis appet vt ꝑ gl.in.d.c.si cōfirmatiōz.z in l.si quis ad exhibē.ff.de excep.rei.iu.z in.l.pe.ff.de susp.tu. de his cāibus ꝓcedat op.Bar.z aliorum in.d.l.i.si ꝛo nullitas nō cōstaret ex actis cēseret tūc snia cōfirmare z ita ,pcedat opi.ꝯria sz Jm.in.d.l.si exꝑssiz.col.xv.ita q oi casu vī sp intelligēdū an de nullitate ꝛstarz ex actis māifeste qñ aūt eēt nullitas velata z occulta q̄ ex actis nō cōstaret tūc ,pcedere pōt q sētētia nulla ꝓssit cōfirmari ꝑ ut ē dictū.§.q.xliij.z bñ facit qō nō.bal.i.l.data opa.C.q

ac.nō po.in vl.carta i p̄n. Xxxv.q̄rit̄ quid si iudex appellationis in snīa simpliciter absoluit a libello appellatorio dixit Bal.in.d.l.i.col.iij.in fi.q̄ itelligit̄ absoluere tā sup appellatiōe q̄ sup nullitate q̄ in dubio v̄ sup totū iudicatū ſm glo.ibi qđ intelligit Bal.qñ sup nullitate fuit fcā exp̄ssa ꝓsecutio alias nō cēset̄ de ea ꝓnunciatū q̄ ꝟ. snīe dō̄t stricte intelligi ſm Bar.in.d.l.si exp̄ssim.iz pōe q̄ ticius appellauit a bāno sub dato ex ficta ꝓtumacia qđ p̄t.vt nō.in.l.i.ff.de requirē.reis.z ꝓsecut⁹ est h̄ mō q̄ i libello petit bānū rescindi tāq̄z latum p̄ius p̄tis:z non fecit mēriōnē de nullitate:iudex ꝓnunciauit bānum esse nullū tāq̄z latuz p̄ius cōstitutōis z de nullitate nil dixit. q̄ritur an valeat snīa q̄ v̄ lata ex libellum Bal.in addi. Spe.e.t de ap.in pe.carta in ꝟ.tic⁹ appellauit a bāno.cō cludit snīam valere p nō.in.d.l.i.de requirē.reis. z in.l. si exp̄ssim.ff.de ap.z i.l.cū non eo die.C.qñ ꝓuo.satis enī includit̄ nullitas fieri in libello deducere q̄ bānuz vel aliquid aliud sit p̄ius. Xxxvi.q̄rit̄ si deducit̄ nullitas absq̄z appellatiōe z semel ē ꝓnunciatum sup nullitate: z sic ꝓ validitate snīe an possit deceter o āplius dici de nullitate ꝓsidera q̄ aut fuit deducta nullitas incidēter puta q̄ petit̄ executio snīe vel instrumēti opponit̄ exceptio nullitatis.tunc succūbens p exceptionē nullitatis ꝓbatā bz remediū ordinarium agendo p̄ncipaliter de validitate snīe petendo snīaz cōfirmari z validā declarari:z snīa lata in iudicio executiōis sūmario non ob.in ordinario.l.a diuo pio.§.si de rebus.ff.de re iu.z in.c. veniens.el.ij. de testi.z ecōtra si fuit ꝓnunciatū cōtra exceptiōez nullitatis oppositum z declaratū snīam erēndam nō ob.exceptiōe nullitatis poterit postea in ordinario iudicio p̄ncipaliter agēdo agi de nullitate snīe.rō p̄dicto⁹ est q̄ talis succubuit i iudicio sūmario executiōis.vt p Bar.in.l.iij.§. condēnatum.ff.de re.iu.ideo nō oz sibi deficēr ordinariū remediū p̄ncipaliter agēdo cuz solum fuerit fcm̄ p̄iudiciū quo ad iudicium summariū executōis: nō aūt quo ad ordinariū plēariuz in.d.§.si sup reb⁹.z in.d.c. veniēs. iō ē necessario dicēdū q̄ possit postea p̄ncipaliter agi de nullitate vel validitate snīe instr̄i vl'alteri⁹ actus vbi plenarie cognoscat nec sufficerēt ꝓbatōes ille fcē i tali iudicio sūmario.vt nō. in.d.§.si sup reb⁹.z in.c. veniēs.z in.l.pe.ff.de his q̄ sunt su.vel al.iu.ita Bar.in.d.l.si exp̄ssim.i fi.z in.d.l.i.C.qñ ꝓuo.col.pe.in ꝟ.videndū restat.z But.hic col.viij.z Jmo. hic col.vi.z in.d.l.si exp̄ssiz.col.iij.in ꝟ.iuꝝ p̄dicta p̄t dubitari:an sic met⁹.z vide.iij.q.iiij.i fi. Xxxvij.q̄rit̄ si agitur de nullitate vel de validitate snīe vel alteri⁹ cōtractus p̄ncipaliter z ordinarie agendo z succūbit agēs an snīa i hoc plenario iudicio bz p̄iudicare si ab ea nō fuit appellatum dic q̄ sic.vt.d.l.i.in p̄n.z.§. Itē cuz cōtra sacras.ff.q̄ sen.si.ap.re.z ita Bar.in.d.l.i.qñ ꝓuo.i fi.z But.hic col. viij.z Jmo.hic col.vij.z facit qđ voluit.Jnno.in.c.fi.§.de or.cog.z hec ꝓcedūt qñ nullitas deducit̄ absq̄z appellatione. Xlviij.q̄rit̄ qđ de nullitate q̄ deducit̄ simil' cū appellatōe z cōclude p̄ q̄ si ē dcm̄ dico snīaz nullā: z si q̄ est appello.z hoc casu voluit gl.i.d.l.i.C.qñ ꝓuo.q̄ nullitas dicat̄.tunc venire incidēter nō p̄ncipaliter quo casu si nō fuit plene cognitū de nullitate poterit nō ob.snīa itez agi p̄ncipaliter.z ita sequit̄ Ang.in.d.l.si exp̄ssiz dicēs q̄ in iudicādo ab auctoritate glo.nō sit recedēdū hanc ēt ptez sequit̄ Ang.in.d.l.i.z Bal.ibi sequit̄ illā gl.col.iij.z idē ibi Sali.put ē.§.dictū sed aduerte q̄ Ja. Bu. ibi tz p̄ gl. dicēs q̄ si de nullitate nō fit mētio in appellatiōe tunc sit vez q̄ nullitas veniat incidēter:alias si ē dcm̄ dico snīam nullā z si q̄ est appello.tūc v̄ deduci nullitas p̄ncipaliter. z ita ēt v̄ in hoc voluisse.Bar.in.d.l.si exp̄ssiz. vbi p̄dērat an de nullitate nō sit fcā mētio in appellatiōe: z tūc veniat incidēter.v̄ q̄ velle Bar.q̄ si de nullitate sit fcā mētio in appellatiōe q̄ veniat p̄ncipalr.z ita sequit̄ Jmo.in d.l.si exp̄ssiz.col.vij.in fi.p̄n.z ex his infert̄ q̄ eo casu quo nullitas ē deducta p̄ncipaliter simul cū appellatiōe.tūc oī casu quo iudex appellatōis ꝓnunciādo appellatōez non tenere vel male appellatū seu aliter cēsēt̄ ꝓfirmare snīam: puta si ꝓnūciat bñ iudicatū ꝓut ē plene dcm̄.§.in.q.xliij. ita q̄ deceter o de nullitate agi nō possit tunc si a tali snīa nō fuerit appellatū quo casu trāsiuit in rē iudi.z sic cēsēt̄ snīa lata sup nullitate in iudicio p̄ncipaliter ōducto.iō illi snīe erit stādū z ōcetero de nullitate āpli⁹ agi ñ poterit.l.i. C.ō re iu.z ita Jm.i.d.l.si exp̄ssiz.col.xi.Tu aduerte z dist̄ gue nā aliqñ z p̄ si q̄ram⁹ in casib⁹ in q̄bus snīa cēsēt̄ tacite cōfirmata p iudicē appel.q̄ qñ sit: dic.vt.§.z in his casib⁹ ñ ē i ꝓsideratōe an fuerit fcā ꝓsecutio nullitatis vel ñ q̄ vbi nullo mō fuit fcā,ꝓsecutō nullitatis ñ cēsēt̄ iudex iudicasse ō ea z snīa gñalis restrigit̄ ad ꝓsecuta.l.iz.C.ō iu. z ita Bal.i.l.i.col.iij.i p̄n.aliqñ z so fuit fcā,ꝓsecutō sūmaria ō nullitate z nō plene cognitū z tūc videret̄ q̄ ex quo ꝟ.snīe ñ inducūt exp̄ssā cōfirmatōez ip̄i⁹ sentētie iz tacitā q̄ possit itez agi ex quo nō fuit plene cognitū.z ita voluit Bu.in hoc.c.dilcō.p̄id qđ nō. Jnno.in.c.cū ecclesia.ō cā pos.z seq̄t̄ Jm.in.d.c.col.vi.in fi. Alliqñ z 3° ipsa sētētia p̄ma fuit exp̄sse ꝓfir.puta q̄ iudex ,pnūciauit bene iudicatum h̄ casu talis sentētia faceret ius si ab ea nō fuit appellatū nec posset postea pl⁹ agi ō nullitate ēt si plene nō fuiss cognitū in p̄ iudicio ex quo sentētia exp̄sse cōfirmat̄.imo pl⁹ voluit Bal.in.d.l.i.col.v.i ꝟ.ij.q̄ro.Et p̄dcā,pcedūt ēt si sentētia sit lata p mōz cāe puta appellatōez eē iustā q̄ ñ valuit sentētia.vel eē iustā q̄ valuit sentētia.in his casib⁹ ñ poterit interiz ō his cognosci z cā agitari.q̄ iz p mōz cāe sit ꝓnunciatū tñ satis ē esse ōclaratū sniam nullā vel validā.z ō cāis cāe bz cognoscere ipe iudex ad quē.l.abñtē. de acc.z hāc ptē sequit̄ Jm.hic col,vi.in fi.z in.d.l.si exp̄ssim.col.xi. Alliqñ z 4°in appellatōe nil ē dcm̄ ō nullitate: q̄ a sentētia ē simpliciter appellatū.z tūc q̄ in appellatōe cā nullitatis venit incidēter.vt.d.l.carmelia pia. si postea in cā appellatōis ē lata sentētia ꝓ validitate snīe an poterit postea itez agi in alio iudicio ō nullitate dicas q̄ aut nulla ē fcā ,ꝓsecutō nullitatis z snīa tacite ꝓfirmata z absq̄z dubio poterit itez agi p̄ncipalr ō nullitate.z ita Bar. in.l.i.C.qñ ,ꝓuo.col.iiij.in p̄n.in ꝟ.iz an ille qui appellauit.adducit cle.i.de re iu.si aūt fuit deducta nullitas incidēter z summarie cognitum poterit p̄ncipaliter agi in alio iudicio per nō.i.l.iz si añ.ff.de excep.z in.d l.pe.z ita Bar. vt.§.z hoc qñ p̄ma snīa nō sit exp̄resse cōfirmata: iz tacite.quid āt si exp̄resse sit formata puta quia pronunciat iudex male appellatū z bene,iudicatū But.in h̄ idē tz si nō fuit plene cognitum de nullitate.z ita ēt est ō mente Bal. in.d.l.z sequitur Ang.ibi col.pe.in fi.sed Jmo.hic col.vij. in p̄n.tz cōtrariū nā si est ,pnunciatū exp̄sse bene iudicatū z sic cōfirmata est snīa si ab hac snīa nō est appellatum non poterit allegari postea nullitas ō p̄mā sniam q̄ snīa ō ius litigatoris lata a q̄ nō est appellatū trāsit in rē iudicatā.c.cū inter nos.z.c.quo ad cōsultationē.§.ti..pr.z dictū Bar.in.d.l.i.oz itelligi ,put nō.i.d.l.si exp̄ssim.s. qñ nō fuit ,pnūciatū bñ iudicatū iz simpliciter, male appellatū ſm Jmo.hic idē z plenius h̄ tenuit Jmo.i.d.l. si exp̄ssiz col.xi.q̄ oī casu q̄ iudex cōfirmat snīaz seu declarat exp̄resse bñ iudicatū nō possit vlteri⁹ dici de nullitate siue appellās direxit dico snīaz nullā: z sic qua ē appello siue simpliciter appellauerit z postea i ,pcessu ,pſecut⁹ nullitatē si ue ēt nil fuit ō nullitate ,pſecutus q̄ exq̄ snīa lata p iudicē appellatiōis ē valida z i ea cessat cā nullitatis q̄ erat in p̄a snīa.stādū ē tali snīe exq̄ trāsiuit in rē iudicatā. Nec ob.q̄ nullitas sit ōducta incidēter nec ō ea sit plene cognituz q̄ certe si exp̄sse ē cōfirmata p̄a snīa z snīa lata in cā appellatiōis ē aliq̄ z i ea cessat cā nullitatis q̄ erat i p̄a snīa:stādū ē snīe q̄ trāsiuit i rē iudicatā.l.i.C.ō re iu.nec ob. d.l.pe. q̄ ꝓnūciato sup alimētis tacite itelligat̄ ,pnūciatū sup filiatiōe exq̄ tñ sup illa nō ē ,pnūciatū exp̄sse poterit in alio iudicio agi ō filiatiōe cū sūmarie fuerit actū ad finē p̄standi alimenta, ideo in alio iudicio dilceptabitur ō filiatione z nō sup alimētis sup quibus fuit lata snīa exp̄sse.ideo si in cāu ō q̄.§.itez admitteret̄ qō nullitatis ꝓcernēa p̄az snīā

hoc tenderet ad retractādā sniaz q̄ transiuit in rem iudi. iō illud non vī posse fieri sm Jmo. inferentē Jn. z Jo. an. ita tenere in. v. c. i. de cōsūr. vti. z hāc ptē tenet ꝑ Dano. hic col. iij. dicens q̄ qñ esset ꝓnūciatū exp̄sse bene fuisse iudicatum tunc a tali snia foret necesse appellare q̄ alias trā siret in rem iudicatā adducit Jo. de lign. ita tenere in cle. si appellationē. col. vlt. z vide Ang. z Jmo. in. v. l. de pupillo. §. qui opus. ff. de no. op. nū. z sm p̄dicta venirent limitāda ea q̄ dicta sunt. s. in. q. xlviij. q̄ dato q̄ nullitas sit deducta incidenter absq; appellatione z sūmarie sit cognitū, si tñ sit exp̄sse ꝓnunciatū de validitate snie nō poterit. itez agi de nullitate: ēt p̄ncipaliter qñ snia in q̄ est exp̄sse ꝓnunciatū trāsiuit in rē iudi. Et intellige p̄ p̄dicta ꝓcederē qñ in hac sa snia cessat cā nullitatis p̄me snie. vt. s. dictū est in. q. xliij. z. xlv. Ꝺcōdo vī intelligendū qñ in iudicio erat deducta nullitas ex certa spēali cā. tunc. n. vī q̄ cum snia in dubio referat ad acta z ad ꝓsecuta. vt. s. q̄ ñ obstaret snia si ageret p̄ncipaliter de nullitate ex alia noua cā nō deducta de quo tñ dic vt dictū est. s. in. q. xliij. z xv. z tenē menti p̄dicta quotidie in practica occurrentia.

Xlix. q̄rit circa ptinētia ad rnūciatōez z exclusionē nullitatis an nullitati possit renūciari p pactū sicut iuri appellandi cōclude aliquos casus p̄ q̄ renūciās appellatōi nō intelligit renūciasse nullitati z si statutū vel rescriptū tollit appellationē nō itelligit tollere nullitatē. ita ter. z doc. in. c. inter ceteras. de re iudi. z ita cōsuluit Ang. suo cōsilio ciij. qō incipit Jacopellus z Lucas. ista. n. sunt diuersa re media z iura. vt. l. nā z si sub ꝺdi. §. rūpēdo. ff. ꝺ iniuſ. rup. z irri. tes. z. ꝺ. l. si exp̄ssiz. vñ vno sublato remāet altez. l. si dom⁹. ff. de suitu. z. ꝺ. c. iter ceteras. z ideꝫ ēt cōsuluit Ang. suo cōsi. cxvij. qō incipit. Jn dei noīe sue mris ỽginis gloriose amē. Itē in facto ꝓponit circa mediū. remāet q̄ ius q̄relādi de nullitate lz sit renunciatū vel sublatū ius appellandi pz ēt in. l. i. C. de momē. pos. vbi lz in possessorio nō possit appellari poterit tñ dici de nullitate. ita Bal. in. l. i. col. pe. in ỽ. q̄ro nūquid snia lata in possessorio inde vicebat singu. Bal. in. l. scire oz. §. fi. ff. de excu. tut. p illū ter. q̄ si ē assignatus termin⁹ ad oēm defensionē faciendā nō includit defensio nullitatis. z iō si ē lapsus termius bāni lz statutū dicat q̄ bānit⁹ vlterius nō audiat poterit tñ ꝓponi z allegari nullitas marie qñ ꝓcederet ex defectu iurisditionis. ita ter. in. ꝺ. §. fi. z p glo. oz. in cle. i. de seq̄s. pos. z fruc. sm Bal. in. ꝺ. §. fi. inde ēt dicebat idē Bal. in. l. i. C. de iure z fac. ig. circa mediū q̄ exceptio nullitatis nō ꝺr pro prie exceptio. iō terminus statut⁹ a iudice vel a statuto ad excipiēdū non ꝓpbendit exceptōez nullitatis qō dicit esse notāduz ad idē facit nō. dictū Ang. in. l. nō erit. ff. de iure iu. q̄ lz statutū simpliciter dicat q̄ ꝯ lauda. z arbitramēta vel ꝓtra instrumēta guarātigiata nil possit obici vel oppōi sed iudex alio nō discusso teneat executiōi mādare qō nō intelligit de exceptiōe nullitatis z poterit oppōi ad impediendum execu. excep. nullitatis q̄ tene mēti limita tñ p̄cedentia ꝓcedere nisi iā ipsa appellatio ēt interposita z pēderet. tunc. n. renunciādo appellatōi censet renūciasse nullitati que in ipsa appellatione includitur cum in appellatione tacite sit inclusa nullitas. l. quedam mulier. ff. fa. he re. z hoc casu cum nullitas sit articulus accessorius ad appellationem z libellū ipsius. vt per glo. oz. in. l. i. C. quādo ꝓuo. iō renunciato p̄ncipali censet renunciatuz nullitati accessorie ipsius appellatōis. ita voluit Bal. in. l. i. in p̄in. C. ꝺ sen. expi. nō tñ cēset factū p̄iudiciū si nullitas postea p̄ncipaliter deducat q̄ ista iura sūt separata z diuersa vt pz ex p̄cedētib⁹ z. j. in ỽ. lxviij. q̄rit. vbi ꝺ bis q̄ sublata aut defta appellatōe remanet nullitas: z vide dicta in. c. inter posita. §. eidem quoq;. in ỽ. iij. queritur. s. c. ti. z lz Bali. in. l. fi. in fi. C. de tpi. ap. voluerit q̄ qñ nullitas deducitur in iudicio simul cū appellatiōe renunciādo simpliciter appellatiōi intelligat renunciatū nullitati ꝺz intelligi quando nullitas includebat incidēter. z ita ē de mente Bal. p iura p cū adducta; alias āt si appellatō z nullitas ēent eqz p̄ncipaliter deducta p renūciationē vni⁹ iuris nō intelligit renunciatū alteri iuri diuerso qō eqz p̄ncipaliter subsistebat. vt. ꝺ. l. si vn⁹. §. añ oīa. ff. de pac. z in. l. si domus. ff. de suitu. vrb. p hac ptē facit dictū Bal. in addi. Spe. c. ti. de ap. in pe. carta in p̄n. in ỽ. statutū dic q̄ in cā vbi Bal. q̄rit si statutū disp̄oit q̄ in cā appellatōis debeat solui decima seu gabella: z nil dicit de cā nullitatis appellās non soluit gabellā certe non p̄t ꝓsequi appellatōez: sed q̄ritur an poterit ꝓsequi nullitatē z concludit q̄ tacitā nullitatē q̄ includebat accessorie in appellatōe non poterit q̄ ipa ꝓncipali cā appellatiōis sopita non p̄t durare accessoria C. de vsur. l. eos. ff. de co qō certo loco. l. cētū capue. secus i exp̄ssa cā nullitatis. ar. l. ij. C. si pen. app. z. ꝺ. l. si dom⁹. z in. l. puberē. C. de in. delibe. qō nō. z ex predictis inferē q̄ si statutū requirit aliquā solēnitatē vel solutionē gabelle in appellatōe nō intelligit nec locū hz in nullitate q̄ exp̄sse deducitur secus si tacite z accessorie cū appellatione qō tene menti. iō dicebat Bal. in. l. eos. §. nec temere. C. de appel. in p̄n. q̄ statuta z iura penalia loq̄ntia in appellatiōe nō extenduntur ad cām nullitatis q̄ examinatur seorsum a cā appellatiōis secus si nullitas eēt cōmixta appellatōi z succūberet ex vtroq; capite qō tene mēti. Quinq̄gesimo q̄ritur an nullitati z iuri nullitatis possit exp̄sse renūciari Ang. plene ponit in. ꝺ. §. qui pronocauit. col. xvi. in p̄n. in repetitiōe in ỽ. vlteri⁹ iur̄ p̄dicta q̄ro. vbi q̄rit q̄d si ptes inuicē paciscātur nō appellare a snia nec nullā dicere: an lz non possint appellare possint de nullitate dicere. conclude p regula q̄ ñ q̄ lz snia nulla possit validari pacto vt valeat: vt snia: vt. l. ij. C. cōia vtriusq; iudi. z lz solēnitatib⁹ reddētib⁹ sniaz nullā nō possit renūciari pacto vt p gl. in. c. de cās. de offi. dele. tñ p̄t q̄s pacto se astringere. vt de nullitate agere vel excipere non possit. vt in. l. si creditoribus. z ibi glo. C. de seruo pigno. ꝺato manumis. z hoc idem cōsuluit Ang. in suo consilio. clxxxvij. quod incipit. A. z. B. pro quo facit q̄ nō. Bar. in. l. ꝓperanduz colū. i. in fi. C. de iudi. q̄ valeret pactum q̄ nō possit dici de nullitate eo q̄ instantia iudicij esset pempta z idem Jmo. in. c. pe. col. vlt. in p̄in. de iudi. qñ tale pactū de pemptione instātie esse firmatū iuramēto optie facit qō nō. Ang. l. empto. C. de euict. ꝑputet. n. sibi qui sic pactus est nec ꝺz audiri volens venire cōtra pactū. l. post mortē. ff. de adopt. z in. l. i. ff. de pac. hāc ēt regulā sequit Bal. ibi in ỽ. fo quero. dicens q̄ si reus excipit snīam nullā z lite pendēte transigit eo pacto vt si non soluat ad diē pareat snie certe si non soluerit postea z petatur executio poterit oppōi decetero de nullitate cum possit sibi q̄s claudere os vt nō possit dicere nullū ar. l. qui habebat. ff. de māumis. test. z c. cum ecclesia. de excep. ex quo infert quod illud q̄ est nullū mandabitur executioni q̄ paria sunt esse validū vel nō dici nullū. Limitat tñ Ang. z Bal. supradictaz regulā nisi talis nullitas patēs ex tenore ipsius snie seu ab exp̄sso iuris errore tūc. n. iudex ꝺz potius sequi ius q̄ pactum ar. ꝺ. l. quedā mulier carmelia pia. ff. de iurepa. z bene facit qō no. Bar. in. ꝺ. l. ꝓperādū in. i. col. in fi. C. ꝺ iudi. qñ cōstat ex dictis de pemptione instantie lz ptes renunciauerint pacto tali nullitati z nō oppōit: tñ q̄ ꝺz ipse iudex supplere qñ cōstat ex actis. Secundo limita nisi nullitas cāeset a repugnātia z a pplexitate. l. vbi repugnātia. ff. ꝺ reg. iuris. Tertio limita nisi nullitas cāeset a dolo aduersarij solius vel forsitā p̄tcipātis cū iudice corrupto tūc. n. poterit obici de nullitate tali q̄ tali dolo nō potuit renunciare. l. si vnus. §. illud. ff. de pac. z ī dubio nō intelligūtur a tali dolo sēsisse p notata i. l tres frēs. ff. de pact. ſz Ang. i ꝺ. §. qui ꝓuocauit. Quarto limita nisi sit talis nullitas que cāeset a defectu iurisditiōis q̄ tali nullitati nō intelligitur renūciatū. ar. l. glo. oz. i. ꝺ. cle. i. de sequest. pos. z fruc. z facit. ꝺ. l. scire oportet. §. fi. z ita Ang. in. ꝺ. §. qui ꝓuocauit. z hoc idē cōsuluit Ang. in suo cōsi. clxcvij. qō incipit A. z B. ꝓrerūt ī fi. vbi plene de hijs: lz aduerte q̄ Bal. ī ꝺ. §. qui ꝓuocauit. i. ꝺ. ỽ. fo q̄ro. tenet in ꝟ cōtrariuz. ar. ff.

de procur.l.qui ꝓcuratorē dat.§.fi.sed certe Bal.loquit in transactione secus ꝙ videt in pacto generali seu renunciatione nullitatis simpliciter que nō vī trahenda ad nullitatez ex defectu iurisditionis vt dicit Ang.z bene z facit. d.l.scire oportet.§.fi.imo consuluit Ang.in suo consilio. clxxxriiij.qō incipit. In dei nomine z sue matris ꝟginis glorioſe amē.visa narratione in fi.qꝫ ēt si aliquis iurauit non dicere laudum arbitratoris vel sniam nullam tñ nō obstante iuramento poterit allegare nullitatem qñ nullitas causatur a defectu iurisditionis seu ptātis arbitro attribute vt ibi per Ang.in fi.z bene facit qō nō.Bar.in.l. ij.§.pretor.ff.qui satis da.co.z in.l.diem ꝓferre.§.stari. ff.de arbitris.z Bal. in.l.ij.C.de.execut.rei iudi.co..ij.in ꝟ.ex quero quid aūt si sit nullitas ꝓueniens ex ineptitudine libelli videret qꝫ de tali nullitate excipi possit vt in.c. cum dilecti.de emp.z ven.contrarium tamen tenuit Bal. in.d.§.qui ꝓuocauit.vbi.ſ.quod tñ intelligit i transactione secus vī in simplici pacto vel renunciatōe nullitatis qz nullitas ꝓueniens ex ineptitudine libelli censet parens per relationem snie ad libellum vt per Bar.in.l.i.C.de.error.cal.facit qō nō.Bal.in.l.si patronus libertā.ff.de in ꝟiu. z qō nō.in.c.cum dilecti.de emp. z vē.adde oībus supradictis cui incūbat onus ꝓbandi sniam nullam ex defectu iurisditionis vel ptātis vide per Jnno.z Jo.an.in.c.cū in iure.ſ.de offi.dele.z p Ang.i suo cōsi.ccxlvij.qō incipit testatio.vbi cōsuluit qꝫ quotiens snia ē lata presentibus partibus z nō ꝺicētibus semp incūbit onus ꝓbandi allegāti nullitatē ēt ex defectu iurisditiōis vel ptātis ēt si agat de snia iudicis delegati vel arbitri vel arbitratoris quod nō.

Quinquagesimoſo q̄rit appellans dixit sniam nullā z si qua ē appello an appellatus possit renunciare snie nulle inuito appellāte ita qꝫ p iudicē a q̄ revocetur grauamē z itez iudicet z ꝓcedatur p iudicē a q̄ nō ob.appellatiōe vide p Fede.de se.suo cōsi.ccxxxvii.qō icipit si snia nulla. vbi cōcludit qꝫ possit.nam si appellatus renūciat snie late p se que ē nulla ꝓpter solēnitatē omissam z iuris ordine nō ſnato z perit ex eisdē actis sniaz itez ferri p ordinariū qui eā tulit p.l.iiii.C.de accu.nō poterit appellās cōtradicere qz bz qō querebat.volebat.n.sniaz declarare nulla z ita iudex a quo fecit reassumēdo cāz in eo statu in quo eaz dimisit.p quo ēt adducit Fede.tex.in.c.cū cessante.ſ.eo. vbi plene de his questiōib⁹. Quinquagesimoſo q̄rit de qōne singulari z quotidie in practica cōiter sunt statuta per italiā que excludūt nullitatē:puta qꝫ de nullitate dici z excipi nō possit an tunc sit p̄clusa via oī nullitati in totū super qua difficultate cōclude assumendo p̄ regulā qꝫ sic: quia lex est statutū pōt tollere nullitatē ex cā.cle.i.de re iudi.z quia si potest per pactum multo fortius per statutū. l.fi.C. de fideius. de quo articulo qñ sit qꝫ nullitas possit toli per pactum vide plene.ſ.in.l.q.lex enim quātūcūqz dura seruanda est.l.ꝓspexit.ff. qui z a quibus. verū'quia cōstat huiusmodi statuta z rescripta tollētia nullitatē eē exorbitantia a iure cōi z tāqz tollētia defenſiōnē cū ipsa nullitas sit defensio ſm Bal.i.l.i.C.de iure z fa.ig. in p̄n. z i ꝟ.ex p̄dictis collige.z i.l.scire oz.§.fi.ff.de excu.tu.vbi optīus tex.ꝓ tāto nō sūt dicta statuta largo mō z idī inter itelligēdia sz potiꝰ restrigēda vt sic nō itelligāt de oī nullitate simpliciter vt minus ledāt ipsa statuta ius cōe vt.c. cū dilectꝰ de cōsue.Jō supradicta regula statuti vī limitāda pluribꝰ modis.z p̄ qꝫ ñ itelligat ō illa nullitate q̄ causat ex repugnātia vel ꝓplexitate ipsiꝰ snie vel alī.l. vbi repugnātia.ff.ō reg.iu.z ita tz Bal.z Ang.i.d.l.tale pactū. §.q̄.ꝓuocauit.Scō limita nisi nullitas cāet ex ineptitudie libelli z mō agēdi qz cū talis nullitas cēseat patēs p relationē snie ad libellū.l.vt fūdꝰ.ff.cōi diui.z p Bar.i.l.i.C.ō er.cal.non oz intelligi exclusa p statutū. z vide i lō dicta. ſ.in.q.l.in fi. Tertio limita nisi sit nullitas ꝓueniēs ex defectu iuris naturalis.qz statutū excludēs nullitatē de tali nullitate itelligi ñ oz cū hmōi nullitati derogari ñ possit isti.ō iu.naturali.§.sed naturalia.l.ij.ff.ō vsu.z habi.sicut si esset nullitas ꝓueniens ex defectu citationis non facte seu nulliter facte.sic.n.ēt tollere defensionez q̄ est de iure naturali quā nec statutū nec princeps tollere pōt.vt i cle. pastoralis.de re iu.vbi p Jmo.z do.flor.idē renētes.z ita ēt cōsuluit Ang.suo cōsi.clxxij.in fi.qō icipit.Jn dei noie z sue mris ꝟginis glorioſe i facto ꝓponit.z idē cōsuluit in suo cōsi.ccxci.qō incipit p.d.obicanū.vbi tenz qꝫ nō obstante statuto generali excludente nullitatē poterit dici z excipi de nullitate ꝓueniente ex defectu citatōis vel ex defectu forme nō seruate inde cōcludit Panor.in.c.ca q̄. de re iud.qꝫ de nullitate ꝓcedente ex defensione z sic ex citatione princeps ēt de plenitudine ptātis tollere non pōt in de ēt dicebat Bal.qꝫ licet princeps in procedendo nullus ordinem iudiciariū seruare teneatur vt tradit Jnno. in.c. de causis de re iudi.ar.l.omniū.C.de testam. z ibi p doc. tñ snia ēt ipsius principis foret nulla z posset dici de nullitate ex defectu citationis omisse vel nulliter facte.ita dicit Bald. ter.esse no cū glo.in.l.fi.C. de legi.ꝓ q̄ ēt dicit esse tex.in.d.cle.pastoralis.ad idē facit qꝫ idē Bal. tz in.l. i.C.quō z qñ iud.col.iij.in ver.sed hic queritur an valeāt statuta.dicens qꝫ licet statutum precise disponat qꝫ absēs possit cōdemnari de nullitate dici non possit tamen debet intelligi statutum si fuerit citatus alias bene possit dici ō nullitate ex defectu citationis non ob.generali prohibitione statuti cum alias statutū valere nō posset ſm Bald. ibi pro quo etiam facit quod no.Bar.in.l.si pretor.in p̄n. ff.de iud.dicens qꝫ cū talis nullitas ex defectu citatiōis a iure naturali ꝓcedit poterit de nullitate dici ēt corā mero executore qz nullo casu intelligi debet exclusa talis nullitas que omnia sunt summe notanda ad nullitatē ꝓuenientem ex defectu citationis. Quarto limita nisi ēt talis nullitas que ꝓueniret ex capite alterius statuti inde est qꝫ si snia reperitur lata seu alia acta facta omissa solēnitate vel forma statuti alterius poterit de tali nullitate dici ēt si statutum daret paratā executionē cum clausula non obstāte quocūqz alio statuto qz dicta clausula oz intelligi z restringi preterqz de illo statuto quod dat formā vel solēnitatez in sententijs vel citatiōibus seu in mō ꝓcedēdi vel actitādi cū nō sit verisimile nec credendū qꝫ statutuz de illa tali nullitate intellexerit z voluerit in hoc illud tale statutum corrigere. ar.l.nō ad ea.ff.de condi.z de.z ita notāter voluit Jo.an.in addi.Spe.ti.de exe.sen.§.postremo.ꝓ quo ēt glo.z doc.in.c.Jtē cum quis.de rest.spo.z glo.z Bar in.l.i.§.vi.parui.ff.quod aut clā.Quīto limita nisi sit nullitas ꝓueniens ex defectu ptātis.vt qz fuisset iudicatū ſu per iā decisis vel sup his q̄ non includebant in cōprom.ſo qz talis censetur nullitas ex defectu ptātis q̄ non intelligitur exclusa a statuto generaliter excludente nullitatem seu qñ statutum simpliciter disponeret qꝫ a laudo arbitrorum nō posset appellari seu de nullitate dici vel excipi nā poterit opponi de nullitate antedicta.ita Ang.in.d.l. nō erit.§.vlto in p̄n.ff.de iureiur.z ita ēt consuluit Ang. suo cōsilio.cclxxxiij.quod incipit Philippus.in fi.z hoc idez firmat Bal.in.l.si causam iudicati.C.de execu.rei iu.col. ij.in ver.extra quero.idem etiam tenet Bar.in.l.ij.§.pretor.ff.qui satisda.cog.z.l.quid tamen.in p̄in.z in.l. diem proferre.§.stari.ff.de arbi.exceptio enim nullitatis quia non tenuit compromissum vel quia arbiter vel arbitrator iudicauit vltra compromissum vel contra formam compromissi non intelligit a statuto exclusa.bene facit quod nota Bar.z Bal.in.l.diuus.ff.de testa.mili.vbi hec tenēt immo plus voluit Ang.in suo consilio.clxxxiii. quod incipit Jn dei nomine z sue matris virginis glorioſe amē. visa narratione facti in fi. qꝫ etiam si aliquis iurasset non dicere laudum arbitratoris vel sententiam arbitri seu iudicis. nullam tamen poterit allegare nullitatem quando causatur a defectu iurisditionis seu potestatis arbitro vel iudici attribute: quia ad talem nullitatem iuramentum generaliter prestitum non extenditur. de quo vide plene dicta.ſ.in.q.l.in versicu. quarto limita. Sexto li-

mita qz lz statutum excludat z tollat precise nullitatē vel exceptionem nullitatis: restringit tale statutum vt non includat nullitatem prouenientem ex defectu iurisditionis qñ iudex fuisset ipso iure incompetens. ita glo.ordi.z sing.in cle.i.in fi.de sequest.pos.z fruc quā glo.z eius determinationez simpliciter sequit Bu.z Jm.in.d.c.Item cuz quis.z.c.ex pte Ade.ij.de offi.dele.z Bal.i.l.exceptionē. C.de pba.ad fi.z ita consuluit Ang.suo consilio.ccxi.qō incipit mortuo debitore.z in suo cōsilio.ccxiij.qō incipit. d.guliermina.idem ēt sequit Ang.Jmol.z Lodo.de vrbi. in.l.de pupillo.§.qui opus.ff.de no.op.nū.z Ang.in.d.§. qui.puocauit.sed aduerte qz glo.in ꝟbo.vt pendēte.in cle. vt calūnijs.de re iudi.vī directe ꝛria tenens q exceptio nullitatis causata a defectu iurisditionis videat sublata quare Bu.ibi reducendo glo.istas ad concordiaz dicit q glo.ibi.pcedit qñ agit de tēporali preiudicio seu dilatorio qz nō ob.exceptione nullitatis ex defectu iurisditionis fiet executio: cuz facta executione poterit postea dici de nullitate principaliter secus vbi de alio p̄iudicio ageret.z ita intelligit glo.in.d.cle.i.de sequest.pos.z fruc.z ita sequitur Jmo.i.d.cle.vt calūnijs.sed certe i.d.demen.i.agebat de p̄iudicio tēporali.s.sequestrationis que durat vsqz quo liqueat de iusticia alterius partis z tñ ibi glo.voluit q nullitas ex defectu iurisditionis impediat sequestratiōez lz alia nullitas nō impediret quare Pe.de ancha.in.d.cle. vt calūnijs dicit q glo.ibi non est vera z nō procedit qz posset dici de illa nullitate.vt not.doct.i.d.c.ex pte Ade.de test. z p glo.in cle.si ante de dol.z cōtu.post mediū.gl.magne procedit.n.ter.in.d.cle.vt calūnijs qñ appellatio ab interlocutoria pēderet secus si iā esset decisa cā appellatiōis ab interlocutoria ꝓ appellāte z a tali dcisione nō esset appellatum.tūc.n.notorie constaret de nullitate snie ex defectu iurisditionis q̄ nullitas non intelligitur excluſa p illā de. vt calūnijs.lz Jmol.in.d.l.si exp̄ssim.col.xxx.alio mō salvat gl.ibi dicendo q pcedit in casu illius cle.pp maguaz p̄sumptionē eius qui būit tres snias cōformes ꝺ se alias regulariter pcedat glo.in.d.cle.i.Ultimo ſm Jmol.p̄t dici q glo.in.d.cle.i.pcedit qñ ille qui tulit snīam ipso iure erit incōpetens secus si sit lata ab eo qui nō carebat fundi tus iurisditiōe.vt cōtingit i casu.d.cle.vt calūnijs. alias secus in eo qui iurisditōez būisset lz suspensā.z ita glo.in.d. cle.vt calūnijs.facit glo.in ver.cōpetēte in cle.i.vt lit.pen. lz.n.iurisditio sit suspēsa tñ illā bz in habitu.facit.c.cum appellatiōibus frīuolis z ibi glo.de ap.i vi.Et ex p̄dictis habetis plene declarationē z intellectū ad dictas gl.q̄ prima facie vidētur cōtrarie.an.s.possit dici de nullitate ꝓueniēte ex defectu iurisditionis.Septio limita nisi nullitas causetur a dolo pris z forte pticipantis cū iudice corrupto qz de tali nullitate nō bz intelligi statutū ſm Ang.in.d.§. q̄ puocauit z idē si p dolū pris vel iudicis cōtra absentez. ita not.Bal.in.c.pastoralis.§.fin.de offi.deleg.p ea q̄ habentur in.l.si p̄tor.§.marcel.ff.de iudi. qz de tali nullitate nō bz intelligi statutū.z ita ēt securus ē Ang. suo consilio cccvi.qō incipit.vtꝝ p statutū in fi.z in suo cōsilio.cccvij qō incipit.A.z.B.cōtraxerūt.z vide plene p But.in.c.cū Bertholdus de re iudi.in pe.carta i ꝟ. sextus casus.z ibi p Jmol.col.x.in ver.tertius ē intellectus.z in pe.carta circa mediū.z ex p̄dictis patere potest intellect°.d.l.p̄tor.§. marcellus.Octauo limita nisi sit talis nullitas patens ex inspectiōe ipsius snie seu ab exp̄esso iuris errore seu pp i tollerabilē errorez patentē.qz talis nullitas non intelligitur excluſa.vt in.c.p tuas.de sen.exc.z.d.l.si exp̄ssim.z.l. ij.C.qñ ꝓuoc.z.c.i.de re iu.z ibi Bal.z Ang.in.d.§. qui puocauit z hoc absqz dubio procedit qñ error ex tenore snie dep̄henditur absqz actis seu actoꝝ relatiōe.z ita Bu. in.c.cū Bertholdus de re iudi.in pe.car.in p̄in.in ver.q̄n tus casus facit.c.iter ceteras.cū ibi no.p doc.de re iudi. p quo etiam glo.no.in.l.i.§.sine supreme.ff.de tabu. exhib. vbi lex dicit q petenti exhibitionem testamenti non potest oppni aliqua nullitas.z tñ hoc intelligitur nisi sit nullitas prouenies seu patens ex inspectione ipsius testamēti non.n.vī statutum tollere exceptionem seu oppositionē eorum que facit z producit ipsemet agens vel producens snīam vel acta.ita ter.nota.in.l.veteres.i fi.ff.de iti.ac. qz p̄ua.z Bar.in.l.eum qui.ita.§. qui.ita.ff. de verb.obli.z Bal.in.l.ex predijs.C.de eui.z hoc qñ nullitas est cuidēs ex ipso tenore snie absqz relatione actorum quid āt si nullitas non est cuidēs ex tenore snie sed per relationē ad acta cōsidera plures casus aliqñ snia refert se exp̄esse ad acta z tunc ꝓpter talē exp̄essaz relationez vitium seu nullitas actorū censetur inesse in ipsa snīa.l. ait p̄etor.§.i.ff. de rei iudi.l.i.§.i.ff.que sen.sine ap.rescin.z de tali nullitate potest dici q̄ si dicatur tunc snia notorie nulla.l.pe.de sen.que si.cer.quāt.z ē ter.in.d.c.cū Bertold.ibi ex tenore snie z ē. z ibi Panor.col.ij.z ita tenet Jnno. ibi .z ita vī residere ibi But.in ver.quintus casus.vbi tamē remittit se ad nō. per eum in.c.quoniā contra de ꝓba.z ibi idez tz in pe.col. Cy.z Bar.in.d.l.i.C.de errore calcu.z Panor.in.d.c.iter ceteras.z i.d.c.cū Bertold .col.xiij.z in.d.c. quoniā cōtra col.xvi.Aliqñ z secundo snīa non continet errorē patentem ex tenore snie nec refert se ad acta exp̄esse: z tunc si producant acta: z apparcat de notoria nullitate que colligitur ex actis.considera q aut acta producuntur altera parte nō contradicente.tunc si queratur de nullitate q̄ colligitur ex actis respectu processus vt qz sit lata snīa diu feriata vel alia hora vel alio loco q̄z in citatiōe esset exp̄essum vel iudice non sedente p̄o tribunali vel sine scripti re citatione vel litis contestatione z his casibus cū ex actis resultet notorīū vt est ter.in.c.cū olim in fi.ī.de ꝟ. sig.z ita etiā tradit Jnno.in.c.ex insinuatiōe.s.eo.z in.c.per tuas. s.de testi.talis notoria nullitas ñ videret excluſa ex q̄ de ea non constat per acta parte nō cōtradicente: z fortius si de notoria nullitate constaret per cōfessionē ptis ex q̄ cōfessiōe similiter resultat notorīū.c.fi.ī.ō coba.cle.p Jnno. in.c.qz pleriqz.ī.de immu.eccle.z his casibus procedat id q dī q nūqz censetur excluſa nullitas notoria facit.c.solicitudinē.§.si notorīū.s.eo.d.cle. pastoralis.§. pisina. z sic omni casu non vī excluſa nullitas notoria ex actis seu ex alijs probationibus parte non contradicente.z ita Jnno. in.c.ex ratiōe.s.eo.z in.c.cū dilecta.s.de rescrip.z in.d.c. cū Bertold.z satis ꝓbat ex his q̄ dicit But.in.d.c.qñ ꝺ. in pe.z in vl.col.z Jmo.ibi.col.viii.aliqñ z.iij.acta pducūtur cōtradicente pte an tūc si cōstat manifesta nullitas ex actorū inspectione possit admitti talis nullitas qñ respicit nullitatem snie seu ꝓcessus.Bal. in.l.i.C. ne lz ter .prouo. col.i.in fi.dixit q lz lex vel statutū tollat nullitatē nō intelligit ꝺ nullitate notoria seu euidēti et aliter nō distinguit an pateat nullitas ex tenore snie vel actorū z an acta sint producta cōtradicēte parte vel nō.z Ang.no.in.l.si pars. ff.de ioffi.testa.dixit iniquitatē seu nullitatē snie ēe euitā dā si cōstat ex actis. Tu ꝓsidera q quedā sūt acta ad que ꝺ necessitate refert snīa vt ē libellus.l. vt fundus.ff.cōi di ui.l.fi.ff.ō fideiuss.li.tūc vī q talis nullitas nō itelligat excluſa qñ snīa nō esset ꝓformis libello ex q̄ snīa necessaria bz relationē ad libellū ſm Ly. z Bart .in.d.l.i.C. ꝺ er. cal.dicērez q in snīa appellatōis q̄ de necessitate refert ad primā snīaz qz iudex approbat vel īprobat eā.l.cos i pn. C.eo.ij.q.vii.in fi.z ꝺ casu si i p̄ia snīa cēt error exp̄ssus.fa snīa simpliciter lata vī eundē errorē cōtinere.merito cēt nulla vt.l.i.§.i.ff.que sen.si.appel. rescin. z de tali.nulllitate videtur posse dici qñ snīa ēet simpliciter confirmatoꝛia prime secus videretur qñ ex alia cā confirmaret ipsaz sententiā.l.titianus.ff.qō cū eo.c.cum ioannes de fid.instru. z bene facit quod not.Panor.in.d.c.inter ceteras col.iij. in fi.z hec sunt notanda ad statuta vel decreta disponentia q quando sunt due sententie conformes non posſit dici de nullitate .Quedam vero sunt acta ad que de necessitate non refertur sententia. z producuntur parte altera contradicente: z ex actis constat de nullitate an i telligatur excluſa nullitas dicto casu prouenies ex acto

...ooc.in.d.c. inter
...q talis nullitas nō
...neret errorē iuris: q3 tūc
...at cōtineret errorē facilitatē fa
...acta z idē qñ appareret manifesta
...cia per īspectionē actorū. vt .s. alias ve
...endū ē. vt per Bar. z alios in.l. si is ad quē.
...qui. here. z per Pano. in. d.c. inter ceteras. colum.
...z in.c.i.eo.ti. de re iudi. vbi inter alia singulariter dixit
col.iiij. q si in sententia fuerint expresse due cause quarū
vna continet expressum iuris errorem alia causa non ex
pressa non est ꝯ ius hoc casu sntia nō esset nulla sz sustinet
tūc ratione alterius cāe q̄ non est ꝯ ius. ista fuit singu. nō.
Inno. in.c.i pūtia. s. de renun. z Jo. an i.c. cū iter. s. dere
iu. p quo bonus tex. in.c.p tuas. in.q. fi. si. le. exquo enim
iudex expressit duas causas non videtur se fundasse super
vna tantum satis ē q sentētia possit iustificari ex alia cau
sa q̄ non est contra ius vt sic res potius valeat q̄z peat vt
j. de ꝟ. sig. c. abbate. l. quot. ff. de re. du. z pcedunt predicta
etiam si altera causa expressa esset contra ius litigatoris
quia imputandum est parti non appellanti. vt per Pano.
in. d.c.i. de re iu. in. iiij. z. v. col. quod tene menti z adde q
sntia q̄ potuit ferri ex cā rationabili nō iustificet si est lata
ex cā rationabili z hoc ꝓpter vicīū sntie. ff. de exc. tu. l. qui
testō. limita nisi a sntia sit appellatum tunc enim iudex ap
pellationis pōt emendare cām z reformare sntiam vt in. l.
ticianus. z ibi per Bar. z alios. ff. quod cū eo. z ita Bal. in
addi. Spe. ti. de sen. in carta. iij. in ꝟ. sntia q̄ potuit. z de sē
tentia lata ex falsa cā vi. s. in.c. constitutus. el tertio col. v.
in ꝟ. tertia solutio. Liiij. queritꝰ de questiōe sing. z sepe
i practica disponit statutū z decretuz q ps q̄ succubuit te
neatur appellare vel sntiaz nullā dicere. j. terminū. iiij. die
rum z non vltra audiat' dubitat' de q̄ nullitate itelligat'
d. statutū z an post terminū possit vlterius dici z excipi ō
nullitate sntie sup q̄ difficultrate videret' p̄ dicenduz q erq̄
statutū. d. casu nō tollit nullitatē sed limittat tēpus propo
nēdi z dicendi z ipsū tps ē de iure positivo z sic pōt dimi
nui p statutū. l. i. §. biduū. cū ibi nō. ff. qñ ap. sit. z. ij. q. vi. bi
duū ꝓter post terminū a statuto limitatū nullitas dedu
ci nō possit. c. fi. z ibi Inno. qui ma. ac. po. l. scire opz. §. pe.
z. §. sufficit. ff. de ex. tu. vbi tradit Bal. q vltra terminū sta
tuti. nō lz aliquid ꝓponere cū terminus statuti hēat viz ir
recupabilis pemptorij. pmissa ḡ nullitate ad tps cēset' pō
terminū ꝓbata vt. d. l. scire opz. §. cōsequēs. z ibi p Bal. z
z. l. stat. libe. §. stichū. ff. dele. ij. z fa. qō idē voluit Bald. in
l. i. §. qui admitti. vnde transacto termino statuti non vī
amplius posse dici de nullitate maxie cū statutū exp̄sse ꝟ
ꝓhibeat dū dicit z nō vltra. z sic a ver. statuti nō ē recedē
dū. l. nō aliter. ff. de leg. tertio cū si. so ad idē fa. nā si dicit
statutū possit ps q̄ succubuerit z quilibet alius cui de iu
re liceat appellare vel nullā dicere. j. terminū. iiij. dierū a
die late sntie z nō vltra certe vī includi oīs modus ēt per
viā excipiendi q3 qñ id quod dz ꝓponi p viā agendi z cer
tū tpus statutū nō pōt eo transacto ꝓponi in modum ex
cipiendi. C. de nō nu. pec. l. si intra. ff. de pecul. l. q̄ sit. §. in
dolo. z. l. pāptāi. §. si filius. ff. de inof. tes. z. l. nec nō. §. exē
plo. ff. qui. ca. ma. aliter. n. circumueniret' dispositio statuti
qō esse nō dz. l. fi. ff. ad exhi. z ꝓhibita vna via altera con
cederet' ꝟ. l. cū lex. ff. de fideius. z regul. cum quid vna via.
li. vi. Et ꝓ iuridica decisi. huiꝰ sing. difficultatis p̄mittēdū
ē p̄ q̄ de nullitate pōt dici quinq3 modis. p̄ p viā appella
tiōis appellādo a sntia nulla. c. exhibita. de iudi. z hic in.c.
dilecto. z in. d. l. si exp̄ssiz in ꝟ. vnde si quis. z ibi Bal. i. l. i.
i p̄n. C. ō sen. ex pi. z i. l. i. C. qñ ꝓuoc. col. v. Scōo dī de
nullitate icidēter z accessorie ad ipsā appellationē cū in oī
appellatiōe includat' z veniat incidēter z tacite cā nullita
tis ēt si nulla sit facta exp̄ssio nullitatis. ff. fa. ber. l. q̄dā mu
lier. ff. de iure patro. l. carmelia pia. Tertio dī de nullita
te simul z vna cū appellatiōe exp̄sse in eodē libello dicen
do sntiaz nullā z si q̄ ē appello. vt p gl. oz. i. d. l. i. C. qñ ꝓuo.

...spitione gdayat q aut agit' d' pudicio reporali: puta q̄
statutū. d. decreti disponit q exceptio nullitatis nō impediat
executionē sētie q̄ nō excludit q post executionē possit
dici de nullitate principaliter agendo vt hoc casu cū agat'
d' prejudicio reporali intelligit' exclusa nullitas et medna
q̄ staret q actus vt ita pmo pmitto. d. acta. ut calumnia. col. vt
i. prin. sic eo executio esset irrevocabiliq̄ loquendo in jabg
reporalibg videat' q tūc admittat' nullitas notoria q
actor inspectione nō ob. q sit p̄ducta acta gdicare
altera pte q3 nō est presumendū statutū. l. dactuz
voluisse tolere nullitate notorias q̄ inspectione actor
ideo cū statutū tollit nullitate potest ꝑsona calum
az opponatur vt ut lites abbrevient. sed numquid
casat calumnia nec tūc p̄rogat' lites q̄ quo remotis
et ingrimeti q̄stat vt ista fuit ratio bal. [illegible] ...rr. in.c.cū
in. d. l. j. C. ne li. iiij pmo et tex. in. ...
cessare vt. d. auctor dat calumnia ...nit fuisse si sta- q̄ ratio presu
tutū tollit nullitate notoriam enim videt idem mitur
operari q̄ expresso vt hic ...
...expressum. ita dixit nō. In
...sic idem dicēdmu in casu pre
...errorē exp̄ssum fac. no. d. Bal. ad hoc in
l. fi. et sed ...quis. C. coja de lega. col. iiij. in ꝟ. vel dic aut ē
expressus dubius. z p hac parte fa. quod nō. Bar. in. l. i. in
vij. oppositione. ff. de no. ope. nū. vbi licet edictum pretoris
iubat absolute nūciationi nouī op̄is parēdum esse: tñ vbi
euidenter cōstaret illam esse calunniosam potest sperni z
edictū p̄toris ad illum casuz nō extendit. ita ergo dicēdū
in statuto vel decreto vt sic ad notoriam nullitatem per in
spectōez actoꝝ nō extendat' fa. qō nō. Bal. in. l. si vnus.
§. pactus ne peteret. ff. de pact. z in. l. vbi pactū. C. de tran
sac. vbi glo. nō. z ita Luma. in. d. l. i. ff. de no. op. nū. quia lz
statutum: vel decretum velit q ꝯbinas sntias cōformes
nō possit dici de nullitate tñ non intelligat' de nullitate no
toria ex actoꝝ inspectō sz eum ibi: ad idem bene facit de
terminatio Joh. an. i addi. Spe. ti. de sen. §. vt aūt. in addi.
q̄ incipit vt ea. vbi voluit q statutum nō extendat' ad euz
casum nullitatis de q̄ cōstaret ex inspectiōe actorum. z ita
Jmo. z Lodo. ō vrbi. in. l. de pupillo. §. qui opus. ff. de no.
ope. nū. z bene fac. glo. Inno. z doc. in. c. fraternitatis. j. ō
fri. ꝓssunt ergo produci acta etiam pte ꝯdicente ad oñdē
dum de nullitate sntie respectu ꝓcessus quando inconti
nēti z notorie per inspectōez actoꝝ apparet nullitas. pro
quo tex. z But. in. c. i. in. prin. s. de li. cont. z in. c. cum ad se
dem. in fi. de resti. spo. z ibi But. in antepe. carta in fi. z p
Bar. in. l. hūj q̄ ad ciuilia. C. ō ap. z i. l. i. C. vt cāe. pōpuber.
tu. assi. idem tenet glo. fi. in. d. c. quoniam ꝯ. z ibi Jo. an. su
per. d. glo. z hoc idem But. ibi in pe. carta in fi. vbi hoc ex
presse cōcludit z tō Jmo. ibi colū. vi. in prin. z colū. viij. idē
tz Spec. in ti. de ꝓba. §. i. circa prin. ꝟ. squit' videre de ne
gatiua. ita q ex ꝓductione actoꝝ dī notorie constare de
nullitate sententie z facit tex. in. c. dudum. el. ij. s. de ele. z in
tellige p̄dicta qñ vere eēt notoria nullitas nō aūt de ea q̄
haberet disputationē z de q̄ posset revocari in dubiū. mul
ta enim allegant' notoria que nō sunt dicit tex. no. in. c. cō
suluit. el. i. s. e. z ideo quando nullitas esset velata z posset
brē dubitaōez z disputationem partium licet ex actis tñ
non dz admitti vt per Bal. in. l. data opa. C. q̄ accu. nō po.
in vlt. carta in prin. vbi considerat an nullitas sit velata vl
patēs. debet ergo itelligi de tali nullitate notoria q̄ aliqua
negatione dubia obfuscari non possit. c. fi. j. de colla. cle.
quid āt si in. d. casibus nō allegatur nullitas: sed allegatur
manifesta iniusticia z iniquitas. q̄ colligit' ex inspectione
actorū in casu in quo sntia non est nulla ex ordine proces
sus sed solū ratione iniusticie non vī q talis nullitas ad
mittat' z imputādū vī pti q̄ nō appellauit a sntia. l. ab eo.
C. q̄. z qñ iu. z p Pano. in. d. c. inter ceteras. col. iiij. z fa.
qō no. But. i. d. c. quoniā ꝯ. colū. pe. et fi. et ibi p Jmo. col.
vij. alias statutū vel decretū nihil operat' de q̄ tñ vide ple
ne. j. in ꝟ. Iv. qrit'. Liij. qrit' q̄d si ē talis nullitas que cō
stat ꝓpter falsitatē cāe in ipsa sntia expresse. et non ex alia

Quarto ꝑ̄ dici de nullitate ꝓncipaliter absq; mixtu/ra aliq̄ z remedio aliquo appellationis distincte z de ꝑ se ꝑ viam querele nullitatis officio iudicis ꝓncipaliter vt ꝑ Jnno.in.c.ij.de offi.iud. Quinto dr̄ de nullitate per viam exceptōis nam petita executōe ſnie ꝑ̄ excipi de nullitate l.iij.§.condēnatum.ff.de re iu.z.l.fi.C.de or.gg. Scdo p̄ mittendum est q̄ inter p̄dictos mōs dicendi de nullitate magna ē dria z effectus diuersus resultat q̄ primis tribus precedentibus mois.s.expressis nullitas hz annexionem z dependētiam cum appellatōe operat̄ .n.effectum deuo/lutiuum sicut ipsa appellatio z sic deuoluit cām nullitatis ad iudicem appellatōis cum alias si ſnia ē lata ab ordina/rio hrēt ipsemet de nullitate ꝯgnoscere.l.si vt ꝓponis.cū ibi nō.C.quō z q̄n iu.l.absentē.C.de accu.put distincte est dictum.s.z plenius in.xxvij.q.vbi vi.non sic si nullitas de ducat̄ simul cū ipa appellatiōe .tūc iudex appellatiōis hz de ipsa nullitate ꝯgnoscere z nō ipse ordinarius qui ſniaz tulit.d.l.quedā mulier.z.d.l.carmelia pia.z ita Bal.in.d. l.i.in prin.C.de sen.ex pi.reci. Hz ḡ z q̄ nullitas annexa z deducta cū ipsa appellatōe iudicat̄ vt plurimū ,put de ip sa appellatōe:nō sic q̄n seorsum deducit̄ absq; appellatōe. tunc.n.hz diuersum effectū .vt.s.pz . Amplius z secūdo h̄ ideō oñdit̄ quia si nullitas deducit̄ simul cū ipa appellatiōe opat̄ deuolutōez non solū cāe nullitatis sed ēt negocij pri cipalis.ita tex.in.d.c.exhibita.in fi.z ibi per Jmo.z Jnno. in hoc.c.dilecto.z do.de rota in dec.ccdxi.q̄ incipit Jtez fuit dubitatuz si appellet̄.z ita Archi.z Jo.an.in.c.fi.de/re iu.in.vi.in ver.necesse.z per Bar.in.d.l.i.C.de sē.ex pe. re.nō sic passim dicēdum foret si intētat̄ nullitas principa liter z seorsū ab ipsa appellatiōe. vt ꝑ Ang.in.d.l.si exp̄ssiz z Jmo.ibi col.xxv.z Bal.in.d.l.tale pactum.§.qui ꝓuoca uit.ff.de pac.in.xiij.q. Tertio h̄ ideō pz q̄ in tribus casibus p̄missis q̄n nullitas deducit̄ cum appellatione adeo iudi cat̄ de nullitate ,put de ipsa appellatione q̄ impedit execu tionem z oēz innouatōz.ita text.in.d.c.exhibita.z ita.Lu ma.in.d.l.si exp̄ssim.col.xi.nō sic si nullitas deducatur se orsum ab appellatione q̄ nisi possit incōtinenti ꝓbare nō impedit executōez.l.fi.in fi.C.de or.gg.z ꝑ Bar.in.d.§.cō dēnatum.imo si nullitas seorsum ab appellatione princi/paliter intentat̄ non p̄ot coram iudice execut.opponi ex ceptio litis p̄ pendentis sup ipsa nullitate:q̄ lite pēdente sup ipsa nullitate ꝓncipalier mota seorsuz ab appellatio ne nō impedit̄ executio.vt.d.l.fi.C.de or.cog.z ibi Bal.in fi.z in.d.§.q ,puocauit.in v.xij.quero.idē Ang.in.l.fi.C. si ex fal.instr.z in.d.§.condēnatum col.ij.,put de diuersis effe ctibus resultantibus ex nullitate q̄n hz annexiōez cū ap/pelatione seu q̄n ꝓponit̄ cū ipsa appellatione vi.plene di cta.s.i.ix.z.x.q.cuius dicta z diuersitates hic adduci z re peti debēt distincte. His sic p̄missis aduerte q̄ sūt oīa ꝯsi derāda diligēter v̄ba coīter statutū disponit per viā agēdi dū dicit non possit ps q̄ succubuit appellare vel nullā di/cere qđ totū sonat in viā agēdi z maxime si statutū subde ret q̄ appellans vel nullā dicēs dēat postea ,pducere suuz libellum in scriptis vel aliter z sic ꝑ viam petitionis ꝯnter vr̄ dicēdum q̄ tale statutum non includit.d.casu nullitatē q̄n per viā exceptionis.l.v̄buz oportebit.ff.de v̄.sig.l.qui agnitis.ff.de except.ꝯnter q̄n v̄ba statuti sonāt p viā agē di absq; alio dubio nō excludūt defensiōem nullitatis ꝑ vi am exceptōis.z ita Bal.ī.l.perēptorias'.C.sen. resci.nō po. colū.vij.in v.q̄ro.si statutū dicit q̄ bānito non det̄ actio. ad h̄.n.vt intelligat̄ sublata exceptio per statutū est neces se q̄ exp̄sse dicat agēdo z excipiēdo.vt ibi per Bal.in v.se. fa.l.libertus a patrono.z ibi glo.z doc.ff.de in ius vo.z iō v̄ba statuti sonāt per modū,agēdi aut̄per modū petitiōis dicēdum vr̄ q̄ nō includant nullitatez q̄ deducit̄ per viā exceptionis vel defensionis. Amplius ꝑ hac parte acce/dat regula a iure tradita q̄ annalia ad agēdū sunt perpe tua ad excipiendum.l.pure.in fi.ff.de excep.do.l.lz.C.de excep.nullitas.n.ē defensio naturalis.ita Bal.in.l.i.circa pri.z i v.ex p̄dictis collige.C.de iu.z fa.ig.et i.l.scire oz.§.

fi.ff.de ...ucitur per modū .
nis dz el... ...itate possit excipi p̄
tuo vt.s.z ... ...qui ac.non po. in vlt
ta in prin.in ... ...tus dicit bannum nulli
maxime dicit ... ...llitas esset patens quia se
tentia nulla nūq̄z conualescit z ius excipiendi erit ꝑpetuū sm Bal.ibi.z pro hac determinatione consuluit Ang. cō sil.ccxci.quod incipit p.d.Obicinum loquēdo i terminis statuti excludētis nullitatē: vt nō bēat locū nec itelligi de beat q̄n in via exceptōis z defensiōis quo casu est mera de fensio.c.cū iter.de excep.z ꝑ Bal.in.d.l.i.de iu.z fac.ig. z hec sit ꝓma decisio z determiatio ad.d.statutū. Si vo q̄ rat̄ an nullitas in cā statuti possit deduci post terminū ꝑ viā agēdi videret̄ dicēdū q̄ non q̄n ageret̄ de nullitate i tribus casibus.s.primo loco positis secus in quarto casu z sic q̄n nullitas deduceretur ꝓncipaliter seorsum ab ap pellatione z penitus absq; appellatione:nā statutum ad equans appellationē z nullitatem pariter limitando tem pus debet intelligi de ea nullitate q̄ cum ipsa appellatiōe proponitur seu q̄ ipsi appellationi adheret.z sic in tribus casibus iam dictis.non aūt de ea nullitate q̄ seorsuz ab ap pellatione ꝓncipaliter deduceret̄ .z sic in quarto casus. s.premisso.z maxime q̄z si statuta diligenter cōsiderentur loquuntur de nullitate q̄ cū appellatione proponit̄. Item cōiter rubrice statuorū loquūt̄ d̄ appellationibus.ergo statutum postea disponens de appellationibus z nullita te simpliciter debet intelligi de nullitate: q̄ cū ipsa appella tione proponitur z ipsi appellationi adheret seu annexa ē. Statuta.n.dēnt recipere declarationē a rubricis ipsoz̄ statutorum.l.ī peratores.ff.de in dic. adiec. ꝑ glo .in.c.i. d off.dele.in vi.z ita Bald.in rubricis statutorum in.l.ij.ff. de stat.ho.cū ergo rubrice statuoruz loquantur de appel lationibus z postea in nigro z in text .statuti fiat mentio de appellatione z nullitate: simpliciter necessario debet in telligi q̄ statutum de illa nullitate intelligatur q̄ habet an nexionem cum ipsa appellatione z que cū ea deducit̄: nō āt de ea nullitate q̄ seorsū z sepatim absq; appellatione de ducit̄ diuersaz naturā hñte penitus ,put pz in fo euidētia li.s.facto.z ita Bar.loquēdo de statutis i.l.qui vina.§.cui dulcia i.fi.ff.de vino ole.z trit.leg.qđ dz itelligi sm q̄litatē p̄cedētiū q̄bus adheret z q̄ p̄cedētia declarāt̄ a sequen tibus z eō vt.d.§.cui dulcia.z i.l.talis scriptura.ff.de le.i. cū si.iō si cōsiderēt̄ statuta p̄cedētia z seq̄ntia appet q̄ sta tutū itelligat̄ d̄ ea nullitate q̄ cū appellatiōe deducit̄ vñ i his statutis dat̄ cōiter idē iudex appellatiōis z nullita/tis z idē terminus ad ꝓseq̄ndū z finiēdū z ex lapsu fatali um remanet ꝑiter deserta appellatio z nullitas. Ex quib⁹ apparet q̄ statutū itellexerit d̄ ipsa nullitate q̄ cū ipsa ap pellatiōe ānexa ē seu q̄ iest ipsi appellatiōi. de q̄ cognoscit iudex appellatiōis z d̄ ea nullitate q̄ opat̄ effectus appel latiōis hñte maioꝛē similitudinē cū ipa appellatiōe ,put ē i tribus primis casibus p̄cedētibus q̄bus de nullitate dici p̄ot vt.s.i p̄ euidētiali.iā dico nō āt d̄ illa nulliate oīo sepa ta ab ipsa appellatiōe d̄ q̄ nō hz cognoscere iudex appella tiōis.z i q̄ nullitate ē oīo diuersa rō ab appellatiōe z diuer sus effect⁹ resultat.vt.s.p q̄ optie fa.nō.Bal.i.d.l.i. i p̄n. C.de sen.ex pi.re.q̄ si aliquis renūciat appellationi cense tur renunciasse nullitati q̄ cū ipsa appellatiōe deducitur z adheret nō āt de alia sepata.ita ḡ dicēdū i statuto iducen te renūciationē z desertionē vt itelligat̄ solū de ipsa nulli tate q̄ cū appellatiōe deducit̄ vt bene declarat Bal.in.d. l.i.z ꝑ hac determinatiōe fac.q̄ huiusmodi i statuto sunt exhoꝛbitātia a iure cōi.iō sūt restrigēda vt i regu.q̄ a iure. de regu.iu.li.vi.vt sic minus q̄z fieri p̄ot tolāt defēsionē.vt ꝑ Bal.i.d.l.i.C.d̄ iu.z fac.ignoꝛ.z i.d .l.scire oportet.§.fi. vbi optius tex.z vt minus ledāt ius cōe.c.cū dilectus d̄ cō sue.vbi hoc nō.doc.z cōseq̄nt̄ vt tale statutū simpliciter loq̄ns nō icludat oēz modū agēdi z dicēdi de nullitate ,put i simili ē dcm̄.s.i q̄nq̄gesima.z q̄nq̄gesima fa.q. Ex q̄b⁹ oīb⁹ ꝯcludēdū vr̄ q̄ q̄n nullitas eēt manifesta:altera

bus
itas
prin
s an
.statu
de nulli
nifestas de q
..p hac intelligen
suis limitationibus que oia
hac benigna intelligẽtia ipsi
t.s.p ꝫria parte dum p dice
am agẽdi non possit postea p
n est regulariter. verum imo ꝫ
ñ. vbi ad agendũ de dolo est p
l.fi.C.de dolo.z tñ terminus
agendũ nõ includit casum qñ
ensionis ad idem fa.d.l.lꝫ.vbi ad
s anni z tñ ad excipiendum durat
citũ.§.in dolo.allegata p ꝫria qz ibi
que excludit eodẽ tpe sicut actio secus
glo.in.d.l.pure.in fi.nõ ob.qõ habet in.l.
nec no. plo.ff.ex qui ca.ma.z in.l.fi.C.de tẽpo.in ite.
re.z in.l.nam z postea.§.si minor.ff.de iureiur. qz iõ in.d.
turib⁹ actio z exceptio limitat eodẽ tpe qz nõ oriť excep
tio anteqꝫ sit petita restitutio que peti non põt post tps: iõ
tollit exceptio qz ei⁹ natiuitas impedit non sic in exceptio
ne nullitatis iã orte z nate. iõ dꝫ esse ꝓpetua. non ob.l.papi
nianus.§.si filius.ff.de inof.te.qz qñ exceptio hꝫ instar ex
actõis dꝫ ꝓpõi eodem tpe cũ actione vnde querela ibi in
modõ ꝫditiõe opposita habet ac si ageret dicit text. ibi nõ
mirum g̃ si exclusus tpe p viã agendi: censet exclusus via
excipiendi: censet sm Ang. ibi. nõ sic cõtingit in defensiõe
nullitatis: vel aliter rñdere põt qñ exceptio dat ad rũpen
dum seu rescindendũ sicut actio tunc eodẽ tpe limitat si
cut est in querela iõ ẽ q exceptio ibi hꝫ vim actõis vt.d.§.
si filius secus vbi actus ẽ nullus ipso iure z exceptio ñ dat
ad rũpendũ z sic non hꝫ vim actõis sed hꝫ viꝫ noue defen
sionis. ideo tunc eodẽ tpe nõ limitat exceptio sed est ꝓpe
tua z ita in effectu voluit But. z Jmo. in.c.si aũt. de res
crip. z ita hoc ãno cõsului in ciuitate Cremõe vt tale statu
tũ ad nullitatẽ qui viã excipiendi vel agẽdi principaliter
seorsuꝫ z absqꝫ mixtura appellatõis nõ extendat qñ nul
litas eẽt manifesta per ispectõeꝫ actor. vt i casibus poitis.
s.in.l.q. Quinq̃gesimoquinto q̃rit dato q er ordine
ꝓcessus seu vicio actor. vel sentẽtie nõ sit nullitas si tñ ex
actis depẽdit manifesta iniquitas z iniustitia. an ex hoc
possit dici snia nulla Spe.i ti.õ sen.§.iuxta.ñ. Itẽ q ẽ nul
la rõe mãifeste iniq̃tatis. tꝫ q sic fa.c.iter ceteras.s.ti.i. vbi
plene p doc. z cõclude q snia aliqñ cõtinet errorẽ exꝑssuꝫ
z ẽ nulla siue sit error exꝑssus iuris vt.d.l.si exꝑssuꝫ. z in.d.
l.ij.C.qñ.pu. siue sit error facti vt.l.i.§.i.ff.q̃ sen.si.ap.rel. z
ita glo. Bar. z Bal. ĩ.l.i.C. de err.cal. z doc. ĩ.c.iter ceteras.
s.ti.i. si vero snia fuerit erronea. tñ non fuit error in ea: ex
ꝑssus: tunc valeret snia si nõ fuit appellatũ. vt in.c.cum in
ter.s.t.pr.z ita glo.in.d.l.i.C.de er.cal.per illũ ter. z idẽ
Bar. ibi p ter.in.l.ꝑses.ff.de re iu. z in.l.ij. z ita Panor. in
d.c. inter ceteras. dicens q lꝫ hꝫ sit regulariter vex tñ limi
tat primo qñ snia refert se ad acta ex quibus esset error
enim foret nulla vt.l.pe.C.de sen.q̃ si.cer.quã. z.d.l. ꝓpor.
§.i.ff.de re iu. vbi glo. Scõo limitat qz lꝫ snia non se refe
rat ad acta si tñ colligitur p acta ad q̃ de necessitate refert
vt in libello.ff.coi diui.l.vt fundus. vel quando in snia la
ta in causa principali eẽt error qz tunc sententia lata in cã
appellationis cum referat ad primam sententiam dicere
tur cõtinere eũde errorẽ. z iõ bis casibus non valeꝫ snia
vt.d.l.i.§.i.ff.q̃ sen. z ita Bar. in.d.l.i.C. õ er.cal. Tertio li
mita nisi causa sit exꝑssa in sententia q̃ foret ipossibilis vel
turpis tunc. n. sententia redderet nulla vt hẽt in.c.p tuas.
z in.c.solet. z in.c.venerabilib⁹. de sen.ex.in.vi. z p Archi.
xi.q.iij.nemo. aliqñ aũt snia alias ex falsa cã qñ sit nulla vi

de p glo. z doc. in.l.si is ad quẽ. ff. de acqui. here. z in.c. cuꝫ
Bertholdus. de re iu. Quarto limita qñ notorie consta
ret ꝺ errore z iniusticia seu iniquitate snie dato ꝙ snia nõ
se referat ad acta vel aliter in snia non sit expressus error
ratio est qz notoriũ hẽt ꝓ exꝑssione sm Jnno. in.c. pñti.
s. de rescrip. z in.c.ij.s. de dila. z sic hẽt perinde ac si foret
exꝑssus error in snia cũ notoriũ hẽat ꝓ expressione sm
Jnno. vt.s. imo notorium facti plus opat q̃ꝫ notoriũ iu
ris vt voluit glo.nõ. in ñ. publice. in cle.i.õ sept'. z ẽ dictũ.
s.i.liij.q. z facit dicta cle. pastoralis. §. pisana. z.d.c. solicitu
dinẽ. §. si vero notoriũ. z tꝫ Pau. in.d. de. pastoralis. z Jn
nocẽ. in.c. fraternitatis. j. de fri. z male. ita ẽt But. in.d.c.
qñ ꝫ. in pe. col. z Jmo. ibi. col. vi. in fi. z fa. rõ nã snia sus
tinet ꝓp ꝓsumptionẽ iusticie q̃ cadit sb dubio vbi aũt in
iusticia est notoria cessat presumptio z prevalet veritas.
viij.dis. veritate. sed aduerte p intantum requiritur ꝙ iniu
sticia sit notoria quod non sufficeret si esset manifesta vt
dicunt doc. in.d.c. per tuas. z ibi p glo. vnde manifestum
accipitur hoc casu pro notorio sm But. Panor. z Jmol.
in.d.c. inter ceteras. p quo ẽt glo. z Ang. in.l. ciues. C. de
app. vbi Ang. idẽ tenet ꝙ snia continens manifestam ini
quitatem non est nulla quia dꝫ appellari vt ibi i tex. secus
si sit notoria vt ibi per glo. z Ang. qui concordat cũ But.
z Panor. z Jmo. in.d.c. inter ceteras. z fa. quod idem vo
luit Bald. in.l.fi.§.fꝫ z si quis. C. cõmunia de le. col. iiij. ñ
vel dic ꝙ aut est excessus dubius z. Sed an hec decisio
procedat patebit. j. in fine huius questionis. Secundo
aduerte quia difficultas est in cognoscendo qñ dicatur in
iusticia notoria si snia non contineat in se errorem exꝑres
sũ vl cãꝫ nec refert se ad acta. iõ But. i.d.c. qñ ꝫ. refert Jn
no. volẽte ibi ꝙ si ꝓducãt acta z ex eis appeat iniusticia ñ
noceret snie. sed But. ibi col. pe. intelligit hoc verũ nisi in
iusticia sit notoria p ipsa acta quia tunc snia erit nulla vt i
uribus. s. adductis. z Idem Jmol. ibi col. vij. in prin. Dꝫ
tu considerat aliquos casus in predictis. nã aliqñ snia est
absolutoria z tunc dubitatur quid si ex actis notorie vi
deat constare ꝙ reus veniebat condemnandus quia ap
parebat instrumẽtũ ꝺ credito vel testes vñ ꝙ tũc snia erit
nulla exq̃ iniusticia est notoria p acta z hꝫ nisi iudex i snia
exprimat cãm dicendo quia constat non esse ꝓbatum. tũc
enim lꝫ esset manifeste ꝓbatuꝫ potuit iudex non adhibuis
se fidem qz quanta sit fides adhibenda ꝓbationibus resi
det in pectore iudicãtis. l.iij. ff. de testi. c. ꝓterea in fi. s. de te
sti. est enim possibile ꝙ iudex aliq̃ intellexerit vel viderit
propter q̃ non adhibuit fidem. ideo snia non erit nulla.
d.casu. z ita But. in.d.c. quoniam ꝫ. in pe. colum. z idem
Jmo. ibi etiam si de motu iudicis nil cõstet ex actis z his
casibus p oñsionem actorũ nõ potest dici constare de no
toria iniusticia. ideo ex quo a snia non appellatum standũ
est snie z imputet sibi pars q̃ non appellauit quia ex hoc
videtur presumẽdũ ꝙ iusticia snie cui ps cẽsẽt acquieuit
se nõ appellãdo. l.ab eo. C. quõ. z qñ iu. sm Jmo. i. d. c. qñ
ꝫ. col. vij. in fi. z idẽ tꝫ Jmo. in.d.c. cum Bertholdus. col.
ix. i ñ. secũdus intellectus. in fi. Tu aduerte qz lꝫ snia sit
absolutoria tñ exq̃ iudex retulit se ad acta apponẽdo cãm
in snia dicens quia constat nõ eẽ probatum z ex actis cõ
stat esse probatum videtur codẽ modo imo fortius ꝙ snia
sit nulla non ob. ꝙ iudex potuit nõ adhibere fidem ꝓba
tionibus quia certe hoc nil releuat vt. j. patebit in se. casu.
Aliqñ z fo sententia est cõdẽnatoria z iudex asserit esse pro
batum per ꝓbationes actoris: puta dicit iudex in senten
tia qz p A. z p B. est ꝓbatuꝫ ideo condẽno reũ z in actis
cõstat esse ꝓbatum. dubitat tñ an snia sit nulla. Jnno. in
d.c. qñ ꝫ. circa fi. p arguit ꝙ ñ postea oppõit d.c. cuꝫ Ber
tholdus. de re iu. z in illo ꝫrio residet ita ꝙ Jnno. vñ vlt.
loco tenere ꝙ tũc snia sit nulla z ita tenuit in.d.c. cũ Ber.
tholdus qz exꝑssũ in actis ꝓsumit exꝑssũ in snia qñ snia
se refert ad acta. l. ait ꝓtor. §. i. de re iu. z pꝫ in.d.c. inter di
lectos. cum ibi nõ. de fi. instru. z tꝫ Ly. in.d.l.i.C. de er.cal.
z est casus in.d.c. cum Bertoldus sicut enim ex actis q̃ ad

validitatē ꝛc.
pꝛeſſū in actis cenſea.
t.idē & quo ad nullitatē u.
ſus erroꝛ exquo ſe refert ac.
ctos.7.d.c.cū Bertholdus.7
pe.idem ſequit̄ But.in.d.c.cū ℓ
in ℣.quintus caſus qñ ex tenoꝛe ſnie.
relationem actoꝛum cenſetur expꝛeſſus erꝛ.
iudicem allegaſſe animū ſuū ad ſolam pꝛobation.
rū ꝓp relationē ad illa ſe reſtringendo.7 ita ſequit̄ ℣.
in.d.c.cum Bertholdus.col.ix.in ℣.ſecundus intellectus
eſt.7 in.d.c.qñ ℑ.col.vij.7 idē Bal.in.d.c.i. de leg.cōrad.
dicens q̄ exq̄ iudex mētitur in fundamētis ꝓbationū vl̄
ad quas ſe refert nō eſt pꝛo eo pꝛeſumēdū ar.l. ſeruo inui
to.§.cum pꝛetoꝛ.ff.ad tre.ita ēt vꝫ reſidere Bar.in.l. pla
tā.C.de ſen.7 inter om.iu.col.iij.7 ita vꝫ tenenduꝫ hoc ca
ſu exquo iudex refert ſe ad acta licet Bal.aliter ſentiat in
in.d.l.i.C.de er.cal.7 in.l.i.C.de manu.vind.vbi refert Jn
no.i.c.in.pꝛeſentia.de renū.ſed certe Jnno.nō loquitur ibi
qñ cā expꝛeſſa refert ſe ad acta ꝓut eſt caſus noſter.7 ideo
melius videtur reſidere Bal.in.d.l.plataꝫ.vbi Bali.cū
eo reſidet tenendo pꝛout.ſ.cōcluſum eſt.Panoꝛ.tamen in
d.c.quoniam contra.col.xviij. volens reducere opi.ad cō
coꝛdiam dicens q̄ ſi iudex expꝛeſſe ſe refert ad acta pꝛoce
dat dictum Jnno.in.d.c.cum Bertholdus.ſed ſi nō refe
rat ſe ad acta expꝛeſſe licet iudex dicat quia conſtat non eſ
ſe pꝛobatum vel dicat quia per Ā.7 B.eſt pꝛobatū tñ nō
refert ſe aliter ad acta.7 hoc caſu pꝛocedat Jnno. in.d.c.
quoniam ℑ.7.d.c.in pꝛeſentia.7 Bal.in.d.l.i.C.de manu.
vind. 7 hec diſtinctio ē ſatis rationabilis.ſed aduerte quia
vt dictum eſt.ſ.Jmo.7 But.7 in.d.c.quoniam cōtra fa
ciunt differētiam an ſit ſentētia abſolutoꝛia quo caſu etiā
ſi refert ſe ad acta non erit nulla.lꝫ ex actis cōſtet de noto
ria iniuſticia puta.quia aderat inſtrumētum debiti.Jtem
erat ꝓba tū ꝓ teſtes nā ſm eos potuit iudex nō adhibuiſ
ſe fidē.vt.ſ.eſt dictū.7 ß idē vꝫ velle Jmo.in.d.c. cū Ber
thol. 7 in.d.℣.ſecūdus intellectus.in fi.ſꝫ certe hoc nō vꝫ
verū.nam ea ratione qua But.7 Jmo.volūt q̄ ſnia cōdē
natoꝛia ſit nulla ſi retulit ſe ad acta eadem ratione.idem in
abſolutoꝛia.nam exquo ſe retulit ad acta iniuſticia ſeu er
roꝛ qui colligitur ex actis cenſetur expꝛeſſus in ſnia ꝓpter
relationē factā ad acta in ſnia 7 cenſet̄ iudex allegaſſe ani
mū ſuū ad ſolaꝫ pꝛobationē actoꝝ ꝓp relationē reſtrigē
do ſe ad illa.ꝓut.ſ.dicit But.i.d.c.cū Bertholdus .7.ſ.
eſt dictū.nec ob.q̄ iudex ex cā potuerit nō adhibuiſſe fidē
illis ꝓbationibus:qꝛ certe ſibi nō creditur nec pꝛeſumitur
exquo ex actis cōſtat ℑriū. vt in.c.qñ ℑ.i fi. de ꝓba.7 in
c.cū ad ſedē.in fi.de reſt.ſpo.7.ℸ.dicit̄ in ſeq̄nti mēbꝛo.ita
q̄ non eſt dare rationē dꝫie an ſnia ſit abſolutoꝛia vel cō
dēnatoꝛia cum ſe referendo ad acta vtroqꝫ caſu vicium
actoꝛū cēſeatur expꝛeſſū in ſnia.rō ꝧ fauoꝛis liberationis
ſeu in abſoluendo ꝓ Ārri.ff.de ac.7 obli.non militat:ſi er
roꝛ cenſet̄ expꝛeſſus in ſnia.7 clarius ēt.ℸ. patebit. Āliq̄n
7 tertio ſnia eſt condēnatoꝛia ſimpliciter non ꝛeferendo
ſe ad acta:ſꝫ tñ ex actis apparet i iniuſticia notoꝛia:an tūc
ſnia erit nulla diſtingne tres caſus :qꝛ aut actoꝛ ñ ꝓbauit
plene 7 t ñ iudex cōdēnauit reū aut actoꝛ pꝛobauit inten
tionē ſuā reus vero ſuā exceptionē plene.7 tñ iudex reum
condemnauit.aut nec actoꝛ nec reus aliquid ꝓbauit.7 iu
dex tulit cōdēnatoꝛiā ℑ reū.Pꝛio caſu Bal.in.d.l.plataꝫ
in.ij.co.dicit q̄ ſi teſtes actoꝛis dixerit nihil ſcire.ſnia con
demnatoꝛia erit nulla ſecus ſi aliquid ꝓbarent qꝛ ſufficit
q̄ iudex habuerit aliquod motiuum ad ꝓnunciandum
vt ſic ſnia nō ſit ipſo iure nulla.ar.ff.ō iureiurā.l.ſi duo pa
troni.in pꝛin.ita But.ēt in.d.c. quoniā ℑ.col.pe. in pꝛin,
dicēs q̄ ſi ex actis nō colligit̄ iniuſticia ſnie per hoc nō
eſt nulla.potuit.n.mouerī ex alijs.vt in.c. in pñtia. 7 ibi ꝓ
Jnno.ſ.de renunc.pꝛo quo bonus ter. in.c. cū cām.ſ.ti.
ꝓx.exquo eniꝫ a ſnia nō eſt appellatū pſumit̄ ꝓ ſnia vt
d.c.in pñtia.7.ff.de euic.l,berennius.§.gaya.7 imputet ſi
q̄r
q̄ inſtru.
ſtet ex actis.
C.quando ꝓuo.
adhibere fidem teſtiu.
dūmodo cauſa ſit talis q
ret iudici ſi non conſtaret ca.
d.c.quoniam ℑ.7 ſequit̄ ibi ℓ Do.
idem Bar.in.l.lucius.ff.de inſa.in
quo etiam glo.ſing.in.l.quotiēs.in fi.ff.
dubio ſi cauſa aliqua non cōſtat in ℑrium
tur q̄ dici poſſet notoꝛia iniuſticia ſi cōſtaret
per inſtrumentum vel teſtes plene pꝛobantes.7
pꝛocedit dictum But.ſ.7 repꝛehenſio Jmo.non
qꝛ iudex pꝛeſumitur hūiſſe alium animum q̄ ex actis
pereat 7 ſimiliter cauſa ſnie colligitur ex actis vt in.l.ſi
ad exhibendum.ff.de excep.rei iu.7 in.c.ſi confirmationē.
de elec.li.vi.Ex quibus omnibus videt̄ q̄ ſiue ſententia ſit
abſolutoꝛia ſiue cōdēnatoꝛia ſemper notoꝛia iniuſticia red
dat ſententiam nullam.7 illa rō q̄ iudex ex aliq̄ cauſa po
tuit non adhibuiſſe fidem pꝛobationibus non pꝛocedit ſi
cauſa ℑria non conſtat ex actis.vt.ſ.7 etiam tenet Jmo.
in.c.cauſam que.ſ.de re iu.circa fi.licet Jnno.7 But.ibi ali
ud ſentiāt 7 dato q̄.ſ.dicta determinatio pꝛocederet de
iure de quo tamen.ℸ.dicetur in ſe.membꝛo.tamen debet
ſane intelligi:quia oꝫ q̄ iniuſticia ſit notoꝛia 7 non ſuffice
ret q̄ ſit manifeſta pꝛout.ſ.eſt dictum multa enim allegan
tur notoꝛia que non ſunt.ita tex.nō.in.c.cōſuluit.ſ.e.ti.oꝫ
ꝧ q̄ iniuſticia ſit ita notoꝛia q̄ nulla excuſatiōe celari poſ
ſit.c.fi.ℸ.de coha.cle.7 fa.quod in ſimili nō.Bal.in.l.data
opera.C.qui accu.nō po.quando nullitas eſt velata vel pa
tens. Āliquādo 7 tertio actoꝛ 7 reus nihil pꝛobāt.tunc
aut queris de ſnia abſolutoꝛia 7 valet qꝛ actoꝛe non pꝛo
bante reus abſoluit̄.etiam ſi ipſe reus nihil pꝛobauit.ſ.de
pꝛoba.c.ex litteris.l.qui accuſare.C.de eden.ſed Bar.intel
ligit q̄ iudex nō dꝫ pꝛocedere ad ſniam abſoluēdo reum ni
ſi pꝛius dato termino actoꝛi ad ꝓbandum:alias nō elap
ſo termino vel alias nō dato nō poteſt dici de cauſa lique
re iudici.Jtem nō poteſt dici actoꝛem nō pꝛobaſſe.ſi ſibi nul
lus terminus ſit aſſignatus.ita Bar.ſing.in.l.ſi de meis.§.
fi.in fi.ff.de arbi.7 in.l.pꝛoperādum.§.i.℣.opp.iij.7 vide
tur.C.de iud.7 ita Jmo.in.c.eccleſia ſancte.ſ.de cōſti.circa
medium.7 Bal.in.l.pꝛolatam.C.de ſen.cum nō aſſigna
ta dilatōe ad pꝛobādum nō poſſit dici actoꝛ in moꝛa.7 idē
tenet Bal.in.l.ab.eo.C.quō.7 qñ iudex.in ℣.oppo.q̄ ſi ē
indefenſus.quod tene mēti qꝛ hētis q̄liter intelligant̄ illa
iura dicētia actoꝛe nō pꝛobante reus abſoluitur de quo.ℸ.
Si vero q̄ris de ſnia cōdēnatoꝛia an valeat nullis factis
pꝛobatiōibus. Cōſidera tres caſus.primo qñ nulla datis
dilatōibus ad pꝛobādum fert̄ diffinitiua.Bar.in.d.l.ꝓpe
randū.§.i.7 in.d.l.ſi de meis.§.fi.videt̄ velle q̄ media cāe
7 ſic dilationes ad pꝛobandum ſint de oꝛdine ſubāli.7 ſi
omittant̄ ſentētia ſit nulla.qꝛ nō dato termino nō ꝓt dici
de cā liquēre ſm Bar.7 ſi nō liquet de cā tūc ſententia abſ
qꝫ cāe ꝯgnitiōe.ēēt nulla.vt.d.c.cū ex litteris in verbo pꝛo

...ca ad
...in crimine .z
...tūc esse partes in
...ssint facere absqz ter
...ó pōt dici de cā lique
...m cum dicatur de causa
...siper vim vel alio modo.
...ita.vt est tex.in.d.§. cā co
...ri absqz dilatiōe assignan
...ar.in.d.l.prolatā.lz nulla fue
...a vel producēduz iura vel ad op
...er tz But.in.d.c. ecclesia colū .v.
...ō sunt de ordine substātiali.lz sint
...i.de preparato iudicio in prin.z
...n.de dil.tua.§.postremo ℣.sciendum.colū.ij.vbi Spe.
enumerat sbalia iudiciorū z nō pōit dilatiōes exquo nō
sunt de substantialibus.nō ob.qđ dicit Jnno.in .d.c. tua.
qz certe Jnno.nō loquit de dilatiōibus:lz qñ absqz cāe co
gnitōe.aut qñ sine ꝓbationib⁹.aut qñ denegat iudex defē
siones.z isti non sunt nostri termini cum imputandū sit
parti si non fecit probationes suas exquo fieri pōt absqz
termino z dilatione.vt.§.z omissio dilationis ad proban
dum est potius de iusticia z ℈ ius partis.vt.d.c.cum inter
nos.z.d.c.i.de dila.z clarius patebit in casu se.qz debēt
dilationes peti a partibus.vt in.l.a procedente.in ver.po
stulari.C.de dila.z iudex nō tenetur impartiri officium
suū non petenti.l.iiij.§.hoc aūt iudicium.ff.de dāp. infec.
l.ad peremptoriuz.ff.de iud.c.i.e.ti.in ver.peteretur.Bal.
tñ in.l.fi.C.si aduer.rē.iu.col.pe.distinxit q̄ ꝑsentibus par
tibus dilationes possunt omitti q̄si eis imputetur si nō pe
tant secus qñ fit processus contra absentē:qz assignatio.p
bationis z termini ad probandū est de ordine substantia
li quod est valde notandū.Cogita tñ qz idem videt in ab
sente ne sic cōtumax sit melioris ꝯditionis q̄z sit ꝑsens.vt
no.ꝑ glo.z doc.in.c.i.de elec.in.vi.fa.c.cum qui.de ꝓben.
e.li.Secūdus casus est qñ pars petit dilationes a iudice
offerendo suas defensiones z iudex denegat z nō admit
tit.immo fert sniaz non admissis defensionibus z hoc ca
su si snia est lata ꝑte presente vel citata dicendū est q̄ nō
sit nulla exquo lata cā cognita.vt.d.§.causa cognita.z ꝑ
Barto.in.d.l.prolatā.non ob.quod no.Jnno.in.d.c.tua.
z Pano.in.d.c.ecclesia sancte Marie.qz Jnno.se non
firmat.ponit duas opi.q̄ aūt processus nō sit nullus pro
batur in.c.dilectus filius.§.de rescri.z in.c.ex ꝑte.Ad.j.
e.vbi licet pars ꝓponat exceptiones z defensiones suas:
z iudex non admittat dz appellari:z hoc ē cōtra ius par
tis.z si non appellatur valeret snia fa.cle.cum a repulsio
ne.de app.pro quo ēt tex.sing.in.c.constitutus.el.iij.§.de
testi.vbi si reus ēt per violentiam sit expulsus z non pate
at sibi aditus ad iudicem:z non sit admissus ad proban
dum valeret snia nisi appelletur.z ita Bal.ibi per illum
tex.z ita finaliter residet But.in.d.c.ecclesia.lz primo vi
deatur aliud dixisse.ita ēt in hoc tz Jmo.ibi col.vij.immo
plus q̄ ēt si sit petita dilatio z denegata.immo sint obla

...de dum decreto
...deo ex ...one z non admittēdo par
...tiōes nō dz ...di snia nulla: sed potius ipu
...rti si non appellauit.si ꝙ petitio dilationis ad
...d.immo oblatio probationis incōtinenti nō red
dit processuz nullū:lz per iudicem denegef:minus dz red
dere qñ pars nō petijt z ꝓbationes nō obtulit prout i ca
su ꝓcedenti est dictum.Tertius casus est quādo snia con
dēpnatoria ē lata nullis factis ꝓbationibus:z in hac dif
ficultate glo.oz.z do.Flo.in.d.c.ecclesia.tz q̄ snia ē nulla.
idē tz glo.ij.q.i.in sūma.z in.d.l.prolatā pro quo vī ter.i
c.primates.ij.q.i.z in.c.nos in quēq̄z.fa.ēt.c.cū Bertbol
dus de re iu.sup hoc articulo Bal.in.d.l.platā.vī conclu
dere q̄ nullis datis dilationibus ad ꝓbandū snia sit nul
la:lz seruatis mediis:z sic datis dilatiōibus: lz nulle sint
facte ꝓbationes pp auctoritatē snie valeret snia.vt.ff. mā
da.l.si fideiusso.§.in oibus.z.ff.de edē.l.argētarius.§.cū
aūt.Cōcludit ꝙ Bal.q̄ snia non sit nulla.z idē tz Bar.i
d.l.platā.z ita ēt finaliter residet But.in.d.c.ecclesia.refe
rendo Jo.cald.ita tenere i.d.c.tua.Jmo.vero in.d.c. eccle
sia.soluit q̄ si i snia tenore processus apparet factā esse ali
quam ꝓbationē vel productā:puta instrumēta vel testes
z snia erit nulla.lz illa que inducta sunt ad probandū nō
probant cū hoc casu non possit dici sniam latā esse non fa
ctis aliquibus ꝓbationib⁹.iō tunc valebit snia.lz sit iniu
sta secus si ex actis cōstat nullā penitus factā esse ꝓbatio
nem nec confessionez.tunc.n.snia erit nulla,z ita ꝓcedat
d.c.pmates.z glo.ij.q.i.in sūma.z in.d.l.prolatā.Illō ob.
sin eū.d.§.cā cognita.qz dz intelligi q̄ illud non sit neces
sarium.vt sic snia dicatur lata cā cognita.tñ non dz intel
ligi q̄ illud solū sufficiat cuz probatōes requirātur.z alia
de quibus in.d.c.pmates.Tu aduerte ꝑ qz hec opi.Jmo.
fuit Bal.in.d.l.prolatā.in vna prima opi.quā ibi refert q̄
opi.lz equa tñ nō probat iure q̄ sententia sit nulla qñ nul
lis factis probatiōibus.immo est tex.in cōtrariuz in.d.l.
argentarius.in.§.cū aūt.z tz Bal.in.l.fi.col.pe.C.si ad
uer.rē iu.z in.d.l.platā.z in.d.c.ecclesia.qz media cāe:z si
ꝓbatiōes nō sunt de ordine substātiali.lz sint de iusticia
cū satis sit q̄ sentētia sit lata citata vel pñte pte.vt dicatur
lata cā cognita.vt tex.in.d.§.cā cognita.z pro hac deter
minatiōe facit.nā si qñ foret oblata probatio incōtinēti:z
repulsa ꝑ iudicem.tñ obmissio ꝓbationis z expulsio non
reddit sentētiaz nullā.vt.d.c.interposita.z est dictum.§.in
fo casu precedēti minus dz reddi sentētia nulla qñ soluz.p
batio reperit omissa nō oblata z nō facta.plus.n.dz vicia
re repulsio expressa q̄z tacita in omittēdo.vt ꝑ glo.in.d.l.
si in moza.ff.lo.ma.Ad idē etiaz fa.qz ad repandū proba
tiōes omissas aut denegatas seu reiectas a iudice est a iu
re indultum z proditū remediū appellatōis nō autez nul
litatis.vt.l.per hāc.C.de tēpo.app.c.cū.Johānes. de fi.in
stru.qz nō probatū probabo in cā appellatiōis.pz ēt in.d.
de.cū a repulsiōe.z in.d.c.expte.Ad. vbi datur remediū
appellatiōis si iudex nō admittit partē ad eius defensio
nes.Tenēda ergo vī opi.Bar.Bal.z But.q̄ sentētia nō
sit nulla iuribus z rōib⁹.§.adductis z imputet sibi pars
quare non appellauit.l.ab eo.C.quō.z qñ iu.z.l.ij.C.si se
pius in integ.resti.vbi tex.dicit q̄ appellare debueras.si
sententia displiceбat non ob.adducta pro contraria parte
z primo.d.c.cum Bertholdus.qz certe tex.nō dicit sentē
tiam esse irritam:sed irritādā.preterea dici potest q̄ iudex
ibi viderit attestationes alterius partis.iō sentētia nō red
ditur nulla ipso iure exquo iudex processit ad sententiam
visis aliquibus ꝓbatiōibus non ob.d.c.primates.qz lz di
cat irritaz.tñ dicit iniustā z retractādam.ita q̄ ver.irritaz
intelligitur:ideſt irritandam:cum textus ibi subdat retra
ctandam,igitur non est nulla.l.si quis filio exheredato

§.irritum.z.§.rumpendo.ff.de [illegible] ir.tel.z
nenda vī hec op. Limita tñ oia precedentia proc
re primo nisi constat sniam latam non cognito de cā. tunc
.n.snia absq; cāe cognitione lata esset nulla.vt.d.l.si ex sti
pulatiōe.z.d.c.cū ex litteris.q2 cāe cognitio ē de substātia
libus iudicij.vt in dictis iuribus.z per gl.i.q.i.in summa.
z Jnno .in.d.c.tua.vbi hoc voluit idem glo.in.d.l.prolatā
z tunc dī snia lata absq; cāe cognitione qñ ex breuitate tē
poris pōt presumi q nō fuerit instructus.vt.d.c.cū ex litte
ris.fm Barto.in.d.l.prolatā in fi.z ita simpliciter sequit
Jmo.in.d.c.ecclesia.sed aduerte q2 tex.i.d.c.ex litteris. fa
cit in contrariū.vbi lz sit snia lata ex breuitate tpis. tñ nō
est nulla quare Jmo.z Panor.ibi dicunt q dictum Bart.
procedat qñ est tanta breuitas tpis in qua non potuit iu-
dex verisimiliter hīe cāe cognitionem: alias lz snia sit lata
j.tps breue.j. qō tñ potuit cognoscere lz pp breuitatez tē
poris sit tunc presumptio iusticie que sufficit ad obtinēdū
restitutionē in integrum.tñ snia non est nulla.z ita sit tex.
in.d.c.cū ex litteris.z ita But.in.d.c.qñ ꝓtra.in vlt.carta
circa prin.z ita ēt dz intelligi dictum Bal.in.d.l.prolatā.
in vltima col.in prin.dicentis q si est factuz compromissuz
cum plena z libera potestate.tñ laudum latū incontinenti
post cōpromissum est nullū: q2 dicitur fulminare qñ ferē
snia.j.ita breue tps q non potuit cognoscere de cā: z hoc
nisi iudicasset de consensu partiū vel partes.postea emo-
logarent fm Bal.quod tene mēti: q2 sepe de facto occur
rit.idem si arbitrator processit ex abrupto parte non audi
ta nec requisita.tunc.n.laudum foret nulluz.ita nō.Bal.
in.c.i.in fi.de inuesti.in ma.fac.sequit Panor.in.c.quinta-
uallis.de iureiur.col.pe.quod tene menti. q2 similiter sepe
occurrit. Dz quo ad primū de breuitate tpis voluit Lap.
in sua allegatione.lxxxviij.pdicta esse vera qñ snie iudicis
esset lata parte absente secus si presente z nō reclamante.
q2 lz breuitate tpis pma facie appareat dfectus cāe cogni
tionis.tñ si pars est psens z non reclamans sibi imputet.
z ita transit But.in.d.c.qñ contra in col.antepe. in prin.
z Jmo.ibi col.xij. Dz certe hoc dictū non vī vez q2 pre
sens z tacens in snia non vī ꝓsentire.vt nō.in.l.i.C. de re
la.p Barto.imo si tabellio diceret q snia fuerat lata pīen
tibus partibus z non ꝓdicentibus p hoc tñ non censent
ꝓsentire z poterunt reclamare z appellare.ita sing. Bar.
in.l.ne i arbitris.ff.de arb.lz.n. ps sit pīes z tacēs. tñ sibi
non preiudicat in nullitate cū sciat ius suum vbiq; dura-
re.l.sicut.§.nō vī.ff.qui.mo.pig.vel ipo.so.exquo omissio
cāe cognitionis reddit sniam nullam.cū sit de ordine sub
stantiali.vt per glo.in.d.l.prolatā.z.s.est dictū nō ob.qō
nō. Bar.in auten.si aliquis in aliq̄.C.de edē.q2 lz partiū
presentibus z non reclamantibus presumantur acta inter
cessisse: tñ non presumit cāe cognitio exquo constat ꝛriū
pp breuitatem tpis.vt per Ang.in.d.l.prolatā.voluit tñ
But.in.d.c.qñ contra.q possit probari per testes de cāe
cognitione habita quod nō. Allio z so mō limita predicta
procedere nisi ꝓstaret iudicē tulisse sniam non visis actis
aut ꝓbationibus alterius partis.tunc.n. satis dici pōt ex
obrupto z non precedente debita deliberatione.z sic abs
q; cause cognitione latam esse sniam consequenter. tunc
snia foret nulla.vt nō.in.l.i.z.ij.C.de senten.expe.re. z ita
Jmo.in.d.c.ecclesia.col.v. z ideo cautela est q iudex in sen
tentia dicat visis actis z visis testibus z ꝓbationibus. vt
no.in.c.quoniam contra.z per Bar.i.l.i.C.de rela. Scias
tñ q illa verba enunciatiua nil importarent qñ enuncia-
rent quid impossibile fm naturam propter tpis breuitatē
s.qñ in tam breui tpe verisimiliter iudex non potuit vide
re oia acta..ita Ange.in.d.l.prolataz.quod no. q añ sen
tentia sit nulla qñ iudex iudicauit nō visis actis est ter. fz
vnam lecturam glo.in.l.ij.C.de eden.z ita dixit ibi Bar.
in.ij.col.q sententia lata nō visis actis est nulla dato q ali
as ipsa sententia esset recte lata z iuste fz acta.tñ q2 iudex
non vidit acta redditur nulla.ff.ex qui.ca.ma.l. hoc autez
§.i.z ibi Bar.fa.ff.de acqui.here.l.sed si de sua.in prin.z p

[illegible]
runt coz̄ eo producta p
Sed aduerte q2 Bal.in.
tat predicta procedere in actis p
cium.puta non viso libello.nam vi
actis probatorijs.ideo lz iudex nō erar
rit acta ꝓbatoria: z tulerit snīaz pp
la:lz iudex malefecerit sniare non vi
vt.ff.de arbi.l.si de meis.§.fi.nam per
stantiatur iudicium fm Bal.ibi firma
tam.s.q snia non sit nulla omissis vel i
nibus.ergo idem dicendum si iudex act
viderit satis.n.est q sententia sit lata prel
tata.vt sic dicatur cā cognita.vt.d.§.cā cog
est quod est menti tenendum. z sic habetis
sing.limitantem qñ sit q snia sit nulla.si iudex
non visis actis cautela.tamē dz semper facere p
nem actorum z iurium: coram ipso iudice. vt per g
Bar.in.d.l.ij.C. de eden. nam eoipso q reperitur aliquid
in actis productum presumitur q illud iudex viderit z co
gnitionē habuerit.ita no.Bal.i.l.edicto.C.ō edi.di.adiri.
z fa.d.c.in presentia.cum ibi no.tene menti predicta qui a
quottidiana sunt.z aduerte quia ex omnibus predictis vi
detur determinatio q ex actis probatorijs non possit in
surgere iniusticia notoria que reddat sententiam nullam
si a sententia non est appellatum: aut quando appellatio
est deserta. nam aut alique fuerunt facte probationes in
causa.licet nullatenus probarent.tūc licet prima facie ap
pareat iusticia manifesta. ex hoc tñ non insurgit nulli-
tas.sufficit.n.q iudex habuerit aliquod motiuum ad pro
nunciandum: z imputet sibi pars si non appellaut. vt lz
in hoc Bal.z Sali.in.d.l. platā.z Jnno .in.d.c.ecclesia.
z.s.est dictū.si vero snia condemnatoria est lata nullis fa
ctis ꝓbationibus: tunc eodem mō talis notoria iniusticia
nō reddit sniaz nullā.vt p Bar.Bal.z Sali.i.d.l. platā.
z p But.i.d.c. ecclesia. q2 acta ꝓbatoria nō sūt de ordine
substātiali vt.s.plene ē dictū z magis notoria resultat iniu
sticia qñ snia cōdēnatoria ē lata nullis factis ꝓbatōibus:
q̄z qñ aliq̄bus ꝓbatiōib⁹ hīc ide factis. nō ob. rō adduc
cta z notoriū opat ac si error esset exp̄ssus i snia q2 certe
B nō ē verū.vt p gl.i cle.appellāti.ō app.z p Jo.an .i.c.ij.
vt lit.nō cōt.vnde secus foret qñ cōstat notorie p exp̄ssio
nē q2 sit B cōcretū i snia vt p Bart.i.d.l. euz qui ita.§.qui.
ita.ff.ō ꝛ .ob.nō ob. rō q snia sustinet pp p̄sumptionem
q2 p̄sumit ꝓ snia q̄ p̄sumptio cessat qñ iusticia est manife
sta q2 certe rñdet q vna p̄sūptio fortior tollit aliā.l. diu⁹.
C.de i inte.resti.z.c.lras.ō p̄sump. fortior.n. ē p̄sumptio
erq̄ ps sciens nō appellauit quia acquiescentia snia cēset
cōsentire z approbasse.vt.d.l.ab eo.z p Bal.in.l. ciues.in
prī.C.de appel.z cū p̄sumatur p iudicē vt .d.c.i presentia.
z in.l.fi.C.de fideicōmis. lib. p̄sumit q iudex nō adhibue
rit fidē illis ꝓbationibus nec ob.si dicat q B nō cōstat ex
actis vt dicit Jnno.in.d.c.qñ ꝛ.z est tex. in.c. cū ad sedē.
in fi.de rest. spol.q2 certe hec rñsio ꝓcederet qñ a snia es
set appellatuz q2 nō p̄sumitur de processu iudicis qñ ē ap
pellatū.vt p Jnno.in.d.c.qñ ꝛ.z in.c.cū in iure.de off.de
le.z p glo.in.l.i.C.si aduer.cred.z ita ꝓcedit.d.c.cū ad se
dē.sed erq̄ nō est appellatū omissio appellationis purga-
tionē iniquitatē snie z tollit oēm p̄sumptionē iusticie que
pōt esse ꝛ sniam.ita glo.oz.in.d.c.pastoralis.§. p̄terea. de
off.dele.p̄terea qñ a snia nō est appellatū nō pñt ꝓduci
acta nec audit ps iuita seu ꝓdicente altera pte ad detegē
dū iniusticiā snie.z ita Jnno.in.d.c. qñ ꝛ. z But. ibi.col.
pe.secus qñ allegatur nullitas ex defectu inordinati pro
cessus vel quia sit defectus in substantialibus tunc.n.bene
pñt ꝓduci acta iuita altera pte. vt ē dictum.s.i.q.lij.i.vij.

…a est pol… …ligat ēt deserta cā
…atis q̄ tacite … …appellatōe includit
…to q ēt appellās sit, … …nullitatis Spe. ī ti. ō sē.
§. iusta. col. pe. in ℣. quid g̃ si appellat a snīa nulla. tz q ñ
z iō poterit de nouo p̄ncipaliter agi de nullitate. vt. d. l. si
exp̄ssiz. cū nullitas p appellationē nō p̄firmet. vt p Spe.
in. d. §. iusta. in ℣. q̄d si a snīa. z hoc intellige qñ a snīa est
simpliciter appellatū. z ita Bar. in. d. l. si exp̄ssiz. col. pe. in
℣. q̄ro qñ ista duo iudicia. ita q ista casu itelliget deserta
via tacite: z incidēter nullitatis. ar. l. ij. §. qui hz. ff. de ser/
uit. rus. p̄d. z ita voluit sentire Bal. ī addi. Spe. in ℟ ti. ℣.
statutū dic poterit tñ p̄ncipaliter postea agēdo dicere de
nullitate. vt. s. fa. l. si fideiussor. ff. de le. ij. z ita Jmo. i. d. l. si
exp̄ssiz. col. xxxv. in ℣. iuxt p̄dicta p̄t dubitari. idē tz Bal. in
d. §. q̄ puocauit. in ℣. xiij. q̄ro. Lviij. q̄rit quid qñ nulli
tas ē exp̄sse cumulata z deducta in appellatiōe: puta dico
snīam nullā: z si q̄ est appello. desta appellatōe an intelli
gat ēt cā nullitatis desta. Bar. in. d. l. si exp̄ssim. dic q nō
q2 p boc nullitas nō pdit naturā suaz. naz cā nullitatis ñ
expirat p̄scriptōe tp̄is statuti in cā appellatōis. d. l. si exp̄s
sim. imo de nullitate potest dici vsqz ad. xxx. ānos. vt no.
Spec. in. d. §. iusta. in fi. sz cā appellatōis limitat ānō vel
ex cā biēnio. vt in. c. cū sit romana. z in. c. ex rōne. s. e. rema
nebit ergo cā nullitatis: sz cā appellationis sit deserta sm
Bar. ita q nec liti z sic iuri nullitatis nec instantie est iudi
catū per desertionē appellationis: z boc q non intelliga
tur factū p̄eiudiciū iuri nullitatis tz But. ibi col. antepe.
Idē Jmo. hic col. x. z Panor. hanc q̄tz ēt tenuit Jo. an.
in addi. Spe. in. d. §. iusta. in fi. in ℣. in sūma nō. idē Bal.
in. l. i. C. qñ p̄uo. col. vi. in p̄n. nā defectio appellationis non
opat aliud nisi q2 fingit nō appellasse. l. ij. z fi. C. de tēpo.
ap. igit deserta appellatōe si snīa erat nulla tz pereat instā
tia appellatōis. tñ nō perit nullitas. iō poterit iterato agi
de nullitate sm Bal. p quo ēt fa. rō nā fatalia appellatio
nis non hñt locū nisi vbi snīa pōt transire in rem iudica/
tam lapsu tp̄is: sed nullitas nō recipit firmitatez lapsu tē
poris appellationis. vt. d. l. si expressim. ideo desertio ap/
pellationis non opatur effectum extinctiuū nullitatis. idē
Bal. in. d. §. qui p2ouocauit. in. d. ℣. xiij. quero. dicēs q Jn
no. examinat hūc articulū in. c. sepe. s. e. z q loquit multū
confuse. cōcludit tñ Bal. ibi q aut appellatio deseritur
pacto z de nullitate amplius dici nō pōt. vt est tex. in. d. §.
qui p̄uocauit. de quo tñ dic vt. s. Aut appellatio deseritur
tpe z si nullitas est p2incipaliter intentata cū appellatione
z nō censetur deserta vt. d. l. si expressim. Si vero inciden
ter tunc instantia appellationis z nullitatis accessorie cen
setur p̄empta: sz tñ non perit ius nullitatis sed poterit de
nouo dici nulla snīa sm Bal. ibi. Sz aduerte q2 Bali.
in. d. l. i. C. qñ p̄uo. nō est necess. dicit de mēte glo. fuisse q
qñ nullitas venit simul cum appellatione eadē sit instātia
cause nullitatis cū cā appellationis. secus qñ nullitas in
tentatur seorsuz ab appellatione tūc instātia durabit trien
nio p. l. p̄perandū. C. de iud. z de iure canonico erit p̄pe/
tua. vt in. c. pe. s. de iud. nā qñ cā nullitatis deducit simul
cū appellatiōe cēset venire accessorie seu incidēter. iō expi
rata cā p̄incipali. s. appellatiōis expirabit instātia cāe nulli
tatis. ita voluit Jnno. in. d. c. sepe. dicēs q eadē sunt fata/
lia appellatiōis z nullitatis simul intētate cū appellatiōe.
ideo de cursis fatalibus appellatiōis decursa ē instātia nul
litatis: in hoc tñ differūt q2 decursio fataliū ī appellatiōe
inducit desertionē litis z instātie: sz q̄ ad nullitatē inducit de
sertio instātie sed non litis. ideo si petat execution snīe pote
rit de nouo excipi de nullitate sm Jnno. si ergo nullitas
deducitur simul cum appellatione. eadem erit instantia
vtriusqz secus si causa nullitatis deducatur p2incipaliter
z seorsum ab appellatione. z ita sequitur Bald. in. l. qui te
stamento in fi. ff. de excu tuto. z Luman. in. d. l. si exp2es/
sim. colum. tertia. Tu aduerte quia si quando cumula
tur nullitas cum appellatione dicitur supra quod pen/
dente causa nullitatis non currunt fatalia in causa appel-

in.
rit' an
rit in appe
q. Sed tenēa
ficultas pēdz er eo
nō est necess. tenēdo q
cum appellatione. puta dico
est appello. q causa nullitatis dica
si hoc foret verum optiē ꝓcederet opin
li. z Luma. vt supra q eadē essent fatalia ap
nullitatis. Sed tenendo q causa nullitatis
expressionem z nominationem in appellatione.
co sententiam nullam z si qua est appello. q causa nul
tis deducta, dicatur principaliter: tūc vera esset alia opinio
Bar. z aliorū ō quibus supra q instantia non sit eadem
cum appellatione. z hec opinio videtur ō iure verior. vt vi
de plene dicta in. q. xlviij. z ita sequitur Jmo. i. d. l. si exp̄s
siz. col. xxxv. dicēs qō si ex forma statuti in loco eodē eadē
esset instantia appellatiōis z nullitatis: tūc procedat opi
nio Jnno. quia ambo iudicia quo ad istātiam eodem tēpo
re limitantur: alias secus cū alia sit instantia cause appel
lationis. z alia causa appellationis vt supra. de quo etiā vi
de. j. in proxima q̄stione. Lix. q̄ritur si ex desertione ap
pellationis potest insurgere effectus desertionis instātie
nullitatis prout patet supra in. q. lvij. z lviij. an si petatur
ante omia pronunciari super ipsa ōsertione sit necessario
cognoscendum de hoc z pronūciandum per iudicem ad
quem, domini de rota in dicta decisiōe cccl xi. que incipit
Item fuit dubitatum vtrum si appelletur, tenēt quod sic
nā cū appellatio a sententia nulla operetur effectum de
uolutuuz nō solum nullitatis sed etiam negocij principa
lis. c. sepe. ꝟ. saluis. s. eo. z hic in. c. dilecto. z in. c. i. eo. ti. in
vi. certe vt constet an durēt huiusmodi effectus est neces
sario ꝓnūciādū sup desertiōe quia ea declarata deserta ñ
poterit coram iudice ad quem prosequi nullitas z ipsi ef
fectus expirant secundum rotam ibi. Tu intellige in ter
minis quibus rota loquit'. s. quādo simpliciter appellat'
a sētētia nulla quo casu nullitas venit accessorie in appel
latione z sic deserta appellatione sunt extincti effectus
nullitatis in appellatiōe inclusi: sed eo casu quo nullitas
esset deducta eque principaliter cum ipsa appellatione
tūc deserta appellatiōe remaneret instātia z effectus nul
litatis. z dic. vt. s. in qōne. lviij. z lvi. z scias q iudex. etiaz
si esset simpliciter delegatus ad cām appellationis poterit
cognoscere de articulo desertionis an appellatio sit deser
ta vel ne. z pronūciare absq; noua cōmissione: q̄ includi
tur talis potestas in simplici cōmissione cause appellatio
nis. z ita tenet rota decisiōe. cliij. que incipit. Jtē q iudex
datus. z vide ad predicta notabiles qōnes. s. in. q. xxix. cū
duabus, prime sequētibus. Lx. queritur eo casu quo p
empta instātia cause appellatiōis esset perempta instantia
cause nullitatis, puta qñ est simpliciter appellatū quo casu
venit nullitas incidēter z accessorie. vt. s. in. q. xlviij. tunc
absq; dubio coram iudice appellatiōis nō possit viterius p
sequi nullitas. z ita procedat z itelligat' quod notant do.
de rota i decisione. cccl xi. que incipit. Jtem fuit dubitatuz
vtz si appellet'. sed erit opus de nouo adire iudicē compe
tentē nullitatis: ꝟ eo casu quo formatur libellus dico sen
tentiā nullam: z si qua est appello. licet tūc deserta cā ap
pellationis nō intelligat' deserta cā nullitatis an poterit
prosequi cā nullitatis coram eodem iudice appellationis.
Jmo. hic col. x. videt' tenere q nō: sed opus erit adire aliū
iudicē cōpetentē q̄ coram iudice appellationis nō posset ex
quo deserta est appellatio fa. quod nō. glo. si in de. si appel
lationē. e. ti. fm Jmo. idez tz do. Flo. in. d. cle. si appellatio
nem. in fi. q̄ qñ non esset appellatum iudex appellatiōis
nō posset cognoscere de nullitate sed dz cognoscere ordi
narius. vt. l. iij. C. de accus. z. l. si vt proponis. cum ubi nō.
C. quō z qñ iudex. ipse ergo iudex ad quē de nullitate co

sequ
duo iudi
quē licet app
nullitatis. z ita te
prout refert do. Flo. in
re iudica. prout refert ibi do. Florē.
Jmo. in. d. l. si expressiz. col. xxxv. in fi
bitari. q̄ qñ quis dixit sniam nullan
licet sint lapsa fatalia appellatiōis po
litatem quā principaliter dedurit. ac si fuit duplex instan
tia vna nullitatis alia appellatōis. z illa instātia nullitatis
durabit triennio. vt. d. l. properandū. ergo ex eadem instā
tia poterit prosequi nullitas coā iudice appellationis fm
Jmo. in. d. l. si expressim, dicētem ista fuisse de mēte Bal.
in addi. Specu. eo. ti. in fi. statutum dicit. ꝟ Salice in. d.
l. i. C. qñ prouoca. nō est necess. teneat q nullitas deducta
simul cum appellatiōe habeat eandē instātiaz cū appella
tione prout tenet Bal. in. d. l. qui testamēto. z do. Flor. in
d. cle. si appellationē. in fi. vt. s. sed certe hz diuersam instā
tiam. licet deducta sit simul cū appellatiōe exquo censetur
deducta eque principaliter z nō incidēter z accessorie. vt
s. z est dictum supra in questiōe. xlviij. z lviij. vbi vide ple
ne de hoc. z ita tenēdum vī. vt sic iudex appellatōis rema
neat iudex in cā nullitatis coram eo cepta z deducta cuī
instātia nō est perempta argumē. l. vbi ceptum. ff. de iud.
z ex predictis potest dari decisio ad id quod dixit Bal. in
l. finali. C. si pendēte. appellatione. vbi tps appellatiōis in
terponende vel prosequēde nō currit heredi nisi a die no
ticie an hoc locū habeat in causa nullitatis. vt instātia nō
currat hereditate iacente vel heredi nisi adita hereditate:
z a die scientie. vt vide singulariter dicta supra in. c. ex rō
ne. circa finem in ꝟ. quinto queritur. in fine. Bal. in. d. l. fi
nali. dixit idem in nullitate: sicut in appellatiōe. Salic. in
telligit verum qñ de nullitate cognoscitur incidēter simul
cum appellatiōe secus forte fm eū si de nullitate agatur se
orsum z principaliter absq; appellatiōe. tunc instātia cur
reret heredi. ēt ignorāti. nam quid sit in hoc tenēduz pz ex
precedētibus questiōibus. Lxi. queritur qñ causa ap
pellationis est deserta data q causa nullitatis deducta si
mul cū appellatiōe non sit deserta an impedietur executio
sentētie pp precedēntia ipsius cause nullitatis que nō esset
deserta. Bar. in. d. l. si expressim. col. v. in pri. tenet q nō q̄
appellatione deserta. licet remaneat causa nullitatis. tñ of
ficium primi iudicis nō conquiescit in executōe prime sen
tentie z poterit sniā mandari executioni. nō ob. pendētia
nullitatis nisi excipiendo cōtra executionem summarie, p
betur sniam nullam. vt per Barto. in. l. iiij. §. cōdempna
tum. ff. de re iud. licet secus sit qñ penderet simul cā nulli
tatis z appellationis. tunc. n. propter pendētiam appella
tionis impediretur executio sentētie. c. venientes. s. de iu
reiu. z in. l. i. ff. nil noua. appel. pendent. vnde plus opera
tur pendentia appellationis q̄z pendētia solius nullitatis

...ac Ang.
...ecus si ꝯ m
...ca ꝯ herdē preiudt
...li z oicit esse ibi casum sing.
...m sequitur Jmol.in.l.sepe.ff.ō
...alu qñ est declinatoria nullitatis.

...lectura super titulo de appellatiōibus solennt
...ata z expleta per famosissimum vtriusqz iuris docto
rem dominum Philippum de franchis de Perusio.
Venetijs impressa ac fideliter emendata per Philippum
Pinzi. Anno domini. Mͦ.cccc.xcvi. Die nono Decembris.
Regnāte Serenissimo Augustino Barbadico. Jnuictis
simi senatus Venetiarum duce felicissimo.

Finis.

...ius
...Q quo ad aliuz
...ius per notata in
...onti. testa. Sz quo ad

...trum huius operis.

A
Philippi de
Appellatio
effectus vide
B
An forma
debeat adiri
An in delictis
Qualiter sit
a
In Dei nomine
de prioze
quia maius
tetur sibi.
b
effectum z
bilem per excep.
Spe. q
randum circa
c
sententie requiritur
iudicem vt
ne tota causa
ditionis vt
d
annexa ipsi
Bar. in. l.
el. ij. merito.
parte z. d. c.

e
stozalis de re
quando iudex
cōicatio suspensio.
vi. z. c. super

f
turis faciendas
num maxime
pellatione a dif.
c. interposita.

g
no. hic etiam
issent hic
Panoz. hic
spoliato sed

h
quo aparet
agoze secus
quando talis
abuocare causam.

i

oubium fuit
mitur ex qua
potest abuocare.
sequi coram

k
hunc tex.
z idem tenet
sus per iudicem
nus ad finien.
l
sniam audiendam
z in. d. c.
tis secunda
z ita doc.
m
imponit simile
sta causa a tale
tex. z oblatio
nullitas deducitur
n
Ultimo quero
petitum z ita
limitationem
de re iudi.
o
de procura.
rum inspectione
ex modis positis

Finis.

BIBLIOTECA DA UNIVERSIDADE - COIMBRA

Defende nos beate pater Antoni.

FRANCH
D'APPEL

Sala
Gab. R B
Est.
Tab. 31
N.° 1